ACADEMIA
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA
SECȚIA DE
ȘTIINȚE
ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL XXIII

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B

TARA ROMÂNEASCĂ

VOL. XXIII

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECŢIA DE ŞTIINŢE ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACŢIE

ACAD. ANDREI OŢETEA, ACAD. DAVID PRODAN
(Redactori responsabili),
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
FRANCISC PALL şi ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA"

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXIII

(1630—1632)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
DAMASCHIN MIOC

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1969
www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Volumul XXIII al seriei B din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA cuprinde actele interne ale Țării Românești din anii 1630—1632.

Cele 451 documente autentice — din care 377 pînă acum inedite — cuprind date importante referitoare la aspecte multiple din istoria societății românești în prima treime a secolului al XVII-lea: economice (*dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei, agricultura, comerțul, meșteșugurile*), sociale (*relațiile agrare*), politice și administrative (*domnia și sfatul domnesc, fiscalitatea, justiția, armata*). *Atragem atenția îndeosebi asupra unor așezăminte ale lui Leon Vodă, de o excepțională însemnătate pentru ilustrarea frămîntărilor social-politice ale vremii, apărute în volum sub nr. 255, 258 și 358. Sub presiunea unor adunări ale stărilor, care vădesc un caracter de reacțiune antigrecească, domnul este silit să adopte măsuri menite a întări puterea politică și economică a unor categorii sociale privilegiate autohtone: boieri, slujitori, cler. Boierii și negustorii greci, cu unele excepții, urmează a fi alungați din țară. Măsurile preconizate nu aplanează frămîntările, deoarece fracțiunea boierilor români, condusă de aga Matei din Brîncoveni, nu este satisfăcută nici de aceste măsuri și nici de modul cum se aplicau. Izbucnesc mișcări violente, dîndu-se lupte între această partidă, căreia i se alătură slujitori și chiar țărani, și susținătorii lui Leon Vodă (vezi doc. nr. 271 și 272).*

După forma în care ni s-au păstrat cele 451 documente autentice din volum, 330 sînt originale (230 românești, 96 slave și 4 grecești), 94 sînt copii (89 românești, reprezentînd copii sau traduceri mai vechi, și 5 slave), iar 27 le-am reprodus după alte publicații (21 românești, 5 slave și 1 grecesc). La sfîrșit am adăogat și 5 documente de autenticitate îndoielnică. După cum se poate vedea, ca și în volumele precedente XXI și XXII, predomină actele în limba română, ea ocupînd primul loc chiar și în cancelaria domnească.

După emitent, documentele se repartizează astfel: 213 din cancelaria domnească, 222 sînt zapise, 7 de la înalți ierarhi ai bisericii, 6 de la marii dregători și 3 de la județi și pîrgari. După materialul pe care au fost scrise cele 330 acte originale, 50 sînt pe pergament și 280 pe hîrtie.

www.dacoromanica.ro

Documentele au fost culese din următoarele fonduri: 275 de la Arhivele Statului din București, 114 de la Biblioteca Academiei, 8 de la Muzeul de istorie a orașului București, 7 de la Biblioteca Centrală de Stat, 5 de la Muzeul Militar Central, 3 de la Muzeul Regional al Olteniei, 3 din arhiva Arhiepiscopiei romano-catolice din București, 2 de la Arhivele Statului din Craiova, 2 de la Arhivele Statului din Budapesta, 2 de la Arhivele Statului din Iași, cîte unul de la Arhivele Statului din Rîmnicu-Vîlcea, Muzeul din Ploiești și Institutul de istorie „Nicolae Iorga". După diferite publicații, cum s-a mai spus, am reprodus 27 acte, ale căror originale sau copii nu ne-au fost accesibile.

La baza unei mari părți a volumului de față stau textele documentelor transcrise de către un numeros colectiv între anii 1949—1954 (Vezi în Introducere *la colecția* Documente privind Istoria României, *vol. I, p. 3—4, numele celor 78 de colaboratori). Pentru volumul de față o contribuție mai însemnată au avut: P. P. Panaitescu, A. Sacerdoțeanu, D. P. Bogdan, E. Vîrtosu, Al. Elian, Ileana Leonte, M. Regleanu, I. Șucu, Lucia Djamo, P. Olteanu, Aurora Ilieș și Theodora Rădulescu.*

Schimbările intervenite în metoda de editare au făcut necesară retranscrierea documentelor slave și a unei bune părți din cele românești. Toate textele transcrise ale documentelor au fost revizuite după originalele sau copiile din arhive. Pentru evitarea unor greșeli ce ar mai fi putut scăpa, date fiind dificultățile de editare a unor asemenea texte, și corectura s-a făcut tot după materialele din arhive.

Indicele volumului a fost alcătuit de Sașa Caracaș, Ruxandra Cămărășescu și Olimpia Diaconescu, colectiv care a ajutat și la unele operațiuni tehnice, legate de pregătirea pentru tipar.

În anexă dăm o listă a expresiilor și cuvintelor slave frecvent întîlnite în documentele de limbă română, o listă a documentelor cu dată greșită, documente românești în transcriere chirilică, pentru uzul lingviștilor, și 20 fotocopii ale unor documente din volum, pentru ilustrarea grafiei epocii.

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI—BIBLIOGRAFIE

Alexiu, *Doc. Teleajen.*	= Alexiu, Eleonora, *Documente de pe valea Teleajenului*, Bucureşti, 1939.
Andreescu, *Ctitorii.*	= Andreescu, Şt., *Cîteva precizări despre ctitoriile bucureştene ale lui Ghiorma banul*, în „Glasul bisericii", XIII (1964).
Bălăşel, *Hris. Bogdăneşti.*	= Bălăşel, pr. T., *Hrisoave domneşti şi alte feluri de documente, în copie sau regeste, cu privire la satul Bogdăneşti, judeţul Vîlcea*, în „Arhivele Olteniei", XIX (1940).
Bianu, *Doc. rom.*	= Bianu, Ion, *Documente româneşti publicate de...*, Bucureşti, 1907.
Bogdan, *Acte muntene*	= Bogdan, Damian P., *Acte muntene*, în „Arhiva românească", III (1939).
Bolliac, *M-rile închinate.*	Bolliac, C., *Monastirile din România* (*Mănăstirile închinate*), Bucureşti, 1862.
Buciumul.	„Buciumul", I (1862—63), nr. 27 din 6 aprilie.
Cipariu, *Archivu*	= Cipariu, T., *Archivu pentru filologia şi istoria*, Blaj I (1867).
Constantinescu, *Com. Brăneşti.*	= Constantinescu, iconom Ioan, *Monografia comunei Brăneşti din judeţul Gorjiu*, Tîrgu-Jiu, 1914.
Filitti, *Arhiva Cantacuzino.*	= Filitti, Ion C., *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, Bucureşti, 1919.
Florescu-Pleşa, *Mat. arh. part.*	= Florescu, G. D. şi Dan Pleşa, *Materiale din arhive particulare*, în „Studii şi materiale de istorie medie", V (1962).
Ghenadie, Episcopul, *Hrisovul lui Leon vodă.*	= Ghenadie, episcop al Rîmnicului, *Hrisovul lui Leon voevod pentru scoaterea grecilor din ţară, în* „Arhiva"-Iaşi, V (1894).
Ghibănescu, *Documente.*	= Ghibănescu, Gh., *O serie de documente*, în „Epoca", VI (1900), nr. 1541/350 din 21 decembrie.
Ghibănescu, *Surete.*	= Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade, documente slavo-române*, V—VI, Iaşi, 1908—1909.
Ghibănescu, *Codrescu.*	= Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu", II (1933).
Grecianu, *Genealogii.*	= Grecianu, Ştefan, D., *Genealogiile documentate ale familiilor boiereşti*, I, Bucureşti, 1913.
Hagi Mosco, *Doc. olt.*	= Hagi Mosco, Emanoil, *Documente oltenești*, în „Arhivele Olteniei", IX (1930).

www.dacoromanica.ro

Haşdeu, *Arh. ist.* = Haşdeu, B. Petriceicu, *Archiva istorică a Românie*i, I, Bucureşti, 1865.

Hurmuzaki-Iorga. = Iorga, N., *Documente greceşti privitoare la istoria românilor*, în *Hurmuzaki*, XIV, 1, Bucureşti, 1915.

Ionaşcu, *Doc. Oltenia.* = Ionaşcu, I., *Documente privitoare la Oltenia şi jud. Olt*, în „Arhivele Olteniei", XIV (1935).

Ionaşcu, *Bolintin.* = Ionaşcu, I., *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea mare de la Bolintin*, în „Revista istorică română", VII (1937).

Ionaşcu, *Radu Popescu.* = Ionaşcu, I., *Mărturii relative la cronica lui Radu Popescu*, în „Revista istorică română", XV (1945).

Ionaşcu, *Stoica Ludescu.* = Ionaşcu, I., *Despre logofătul Stoica Ludescu*, în „Analele Universităţii „C. I. Parhon", seria ştiinţe sociale—istorie, nr. 5 (1956).

Ionnescu-Gion, *Ist. Buc.* = Ionnescu-Gion, G. I., *Istoria Bucureştilor*, Bucureşti, 1899.

Iorga, *Studii şi doc.* = Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, I, IV-VI, XI şi XVI, Bucureşti, 1902—[1908 sau 1909].

Iorga, *Doc. urlăţene.* = Iorga, N., *Documente urlăţene*, în „Buletinul Comisiunii istorice", V (1926).

— Legrand, Emile, *Recueil de documents grecs concernant les relations du patriarcat de Jérusalem avec la Roumanie (1569—1718)*, Paris, 1895.

Mag. ist. = *Magazinu istoricu pentru Dacia*, I (1845), V (1847).

Mano, *Doc. Mano.* = Mano, Constantin George, *Documente din secolele al XVI-lea -XIX privitoare la familia Mano, culese, adnotate şi publicate de ...*, Bucureşti, 1907.

Marian, *Patru documente.* = Marian, Ion, *Patru documente*, în „Arhivele Olteniei", XVI (1937).

Mihailovici, *Mărturii româneşti* = Mihailovici, Paul, *Mărturii româneşti din Bulgaria şi Grecia*, în „Revista societăţii istorico-arheologice bisericeşti din Chişinău", XXIII (1933).

Muşeţeanu, *Glavacioc.* = Muşeţeanu, pr. Ioan, *Mănăstirea Glavacioc*, Bucureşti, 1933.

Nandriş, *Athos.* Nandriş, Gr., *Documente româneşti în limba slavă de la mănăstirile Muntelui Athos*, Bucureşti, 1936.

Nicolaescu, *Radu Vodă.* = Nicolaescu, Şt., *Documente cu privire la istoricul m-rii Radu Vodă din Bucureşti*, în „Bucureşti", III (1937), nr. 1—2.

Pessiacov, *Acte.* = Pessiacov, A., *Acte şi notiţe istcrice*, 1908.

Potra, *Doc. Bucureşti.* = Potra, George, *Documente privitoare la istcria oraşului Bucureşti (1594-1821)*, Bucureşti, 1961.

Sacerdoţeanu, *Cozia.* = Sacerdoţeanu, A., *Din arhiva mănăstirii Cozia*, în „Hrisovul", VI (1946).

Sacerdoţeanu-Regleanu, *Facsimile.* = Sacerdoţeanu, Aurelian şi Mihail G. Regleanu, *Culegere de facsimile—seria greacă—*, Bucureşti, 1942.

Samarian, *Călăraşi.* = Samarian dr. Pompei Gh., *Istoria oraşului Călăraşi*, Bucureşti, 1931.

Săulescu, *Hrisov Strîmba.* = Săulescu, M., *Hrisov de la Leon vodă pentru întărirea de ctitori la m-rea Strîmba*, în „Arhivele Olteniei", IV (1925).

www.dacoromanica.ro

Ştefulescu, *Doc. sl. rom.* = Ştefulescu Al., *Documente slavo-române relative la Gorj 1406—1665*, Tîrgul-Jiului, 1908.

Urechia, *Notiţe* = Urechia V. A., *Notiţe despre slobozii*, în „Anal. Acad. Rom.", Mem. Secţ. Ist., seria II, tom. IX (1886—1887).

Urechia, *Memoriu.* = Urechiă, V, A., *Memoriu asupra perioadei din istoria românilor de la 1774—1786 însoţit de documente cu totul inedite*, în „Anal. Acad. Rom.", Mem. Secţ. Ist., "seria II, t. XII (1889—1890).

Urechiă, *Un doc. important.* = Urechiă, V. A., *Un document important*, în „Buletinul Fundaţiunii Urechiă", I (1901), nr. 1.

Venelin = Venelin, Влахо-болгарскіе или Дако-славянскіе грамоты, St. Peterburg, 1840.

Zota, *Dobreni.* = Z<ota>, S<ever>, *Documente relative la Hrizea vistierul şi la moşia Dobreni* în „Arhiva genealogică" II (1913).

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. — 1630 (7138) ianuarie. — Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină şi vecini în Grădiştea de Jos. (Cu transcriere chirilică şi fotocopie în anexă, pl. I).

2. — 1630 ianuarie. — Chiril, patriarhul Constantinopolului, la cererea călugărilor de la m-rea Bistriţa, porunceşte ca alegerea egumenilor să se facă numai dintre călugării din acea mănăstire. (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

3. — 1630 (7138) ianuarie 7, Bucureşti. — Dumitru şi fratele său Tudor dăruiesc m-rii Golgota nişte locuri în Cîmpul Ruşilor. (Cu fotocopie în anexă, pl. III).

4. — 1630 (7138) ianuarie 8, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte negustorului Cîrstea vie, ocină şi loc de casă la Verneşti.

5. — 1630 (7138) ianuarie 8, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Cozia ocină în Voineasa.

6. — 1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Costandin, nepotul lui Avram, ocini la Mircesti şi Joseni şi un scoc de moară la Scurteşti.

7. — 1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări poslușnicii episcopiei de Buzău, numai „să lucreze" şi să fie „de ajutor şi de poslușanie" episcopiei. (Cu transcriere chirilică şi fotocopie în anexă, pl. IV).

8. — 1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Gorgan fost mare spătar şi soţiei lui, Stana, satul Goleşti, jud. Muşcel şi Pădureţi în urma unei judecăţi.

9. — 1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod apără de rumânie pe Mihail, Brătin şi Oancea din Frăteşti.

10. — 1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă < Radu Vodă > un loc în Bucureşti, „unde a fost palanga care a făcut-o Sinan paşa", scutind de dări şi slujbe pe oamenii care se vor aşeza acolo.

11. — 1630 (7138) ianuarie 11, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări a satului Cetăţele, jud. Ialomiţa, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

12. — 1630 (7138) ianuarie 12, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări a satului Vaideei, jud. Ialomiţa, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

13. — 1630 (7138) ianuarie 13, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Aslan fost mare vornic ocină şi vecini în Lazu, jud. Mehedinţi.

14. — 1630 (7138) ianuarie 13, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte Bisericii Domneşti un loc de prăvălii în Bucureşti.

15. — 1630 (7138) ianuarie 13. — Leon Tomşa voievod împuterniceşte pe egumenul Dionisie de la Cozia să-şi ţină satele Studeniţa şi Frăsinetul, jud. Romanaţi, cu rumânii.

www.dacoromanica.ro

16. — 1630 (7138) ianuarie 13. — Leon Tomşa voievod volniceşte pe călugării de la m-rea Cozia să-şi stringă dăjdiile de la toţi ţiganii mănăstirii.

17. — 1630 (7138) ianuarie 13. — Leon Tomşa voievod porunceşte orăşenilor din Cîmpulung şi satelor care au vii în Dealul Piteştilor să dea vinărici la m-rea Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

18. — 1630 (7138) ianuarie 14, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe preoţii şi diaconii de la Biserica Domnească din Bucureşti.

19. — 1630 (7138) ianuarie 15. — Preda sulger se obligă să restituie la termen banii ce datorează cojocarilor Zota, State şi Dima.

20. — 1630 (7138) ianuarie 15, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Costeşti, dăruit acesteia de Mihai Viteazul.

21. — 1630 (7138) ianuarie 15, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări şi slujbe a satului Tismana, al m-rii Tismana, numai să apere mănăstirea de „oameni răi".

22. — 1630 (7138) ianuarie 15, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Tutana vinăriciul domnesc de pe Dealul Piteştilor.

23. — 1630 (7138) ianuarie 17. — Lăudat logofăt vinde nepotului său Tatul logofăt un rumân din Coteşti, cu delniţa lui.

24. — 1630 (7138) ianuarie 17, Bucureşti. — Stanciu al Voicăi vinde lui Necula vistier partea sa de ocină din Sărăţeni.

25. — 1630 (7138) ianuarie 18. — Răvaş de boieri hotarnici pentru satul Grădiştea de Jos.

26. — 1630 (7138) ianuarie 18, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Iscrul şi fraţilor săi Zaharia şi Preda ocină în Frăsinet.

27. — 1630 (7138) ianuarie 19. — Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină şi rumâni în Grădiştea (Cu fotocopie în anexă, pl. V).

28. — 1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Cîrstea pîrcălab ocine la Biroslăveni.

29. — 1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină în Bonţeşti, jud. Ilfov.

30. — 1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Preda spătar din Albeşti nişte ţigani, în urma unor judecăţi.

31. — 1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> satul Domneşti, jud. Muşcel, şi Pădureţ, în urma unor judecăţi.

32. — 1630 (7138) ianuarie 22, Bucureşti. — Drosul şi Paraschiva din Vîlcăneşti vînd lui Pătru logofăt şi lui Drăguşin ocina lor din Osica.

33. — 1630 (7138) ianuarie 22, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> bălţile Cornăţelu, Corcovatul şi Mojdreanul, în urma unor judecăţi.

34. — 1630 (7138) Ianuarie 23, Bucureşti. — Stan postelnic din Dîlga vinde lui Dobrin logofăt un sălaş de ţigani.

35. — 1630 (7138) ianuarie 23, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> bălţile Cornăţelu, Corcovatul şi Mojdreanul, în urma unei judecăţi cu Nenciul vornic.

36. — 1630 (7138) ianuarie 25, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întărceşte lui Tatul postelnic moşie în Bereşti.

37. — 1630 (7138) ianuarie 26, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Socol paharnic din Cornăţeni gîrla Goia.

38. — 1630 (7138) ianuarie 28. — Duca, fiul lui Mihai legănarul, vinde lui Ene vistier un loc de casă în Bucureşti.

39. — 1630 (7138) ianuarie 28, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Strîmbu un codru de ocină, numit Lacul.

www.dacoromanica.ro

40. — 1630 (7138) ianuarie 29, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod porunceşte unor boieri să hotărnicească partea lui Vlad mare logofăt şi a altora din satul Futeşti de către partea m-rii Argeş. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

41. — 1630 (7138) ianuarie 29, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bratu postelnic ocini în Bratia.

42. — 1630 (7138) ianuarie 30, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe, în afară de bir, satele Boldorogeşti şi Roata ale m-rii Plumbuita.

43. — <1630> februarie.— Patriarhul Chiril al Constantinopolului hotărăşte ca alegerea egumenilor să se facă de către călugări, fără alt amestec.

44. — 1630 (7138) februarie 2, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bunea logofăt ocină şi vecini în Grădiştea de Jos, jud. Vlaşca.

45. — 1630 (7138) februarie 2.— Leon Tomşa voievod scuteşte m-rea Plumbuita de toate dările şi slujbele.

46. — 1630 (7138) februarie 3. — Mai mulţi megiaşi din satul Vîrbiţa de Jos, jud. Mehedinţi, se vînd români, cu ocinele lor, lui Andrei spătar.

47. — 1630 (7138) februarie 3, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod porunceşte românilor din Ioneşti, jud. Vlaşca, să asculte de stăpînul lor Trufanda fost mare vistier, să-i lucreze „la tot lucrul", cum „iaste légea şi obicéiul rumânescu".

48. — 1630 (7138) februarie 5, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod scuteşte de dări satul Parapani, jud. Vlaşca, al m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

49. — 1630 (7138) februarie 6. — Lăudat, fiul Dobrei din Beleţi, vinde partea sa de ocină şi vie din Ţigăneşti lui Stroe logofăt.

50. — 1630 (7138) februarie 6, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări a satului Dobruşeşti, jud. Ilfov, căci sătenii sînt lemnarii m-rii Snagov.

51. — 1630 (7138) februarie 10, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod întăreşte lui Necula fost mare vistier o vie şi trei roţi de moară în Bucureşti.

52. — 1630 (7138) februarie 14, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod închină mănăstirea Dealul ca metoh la m-rea Iviron de la Athos.

53. — <1630 — 1632> februarie 16. — Mitropolitul Grigorie al Ţării Româneşti scrie orăşenilor şi preoţilor din Bucureşti să cerceteze care este locul m-rii Banu din Buzău în oraşul Bucureşti. (Cu transcriere chirilică şi fotocopie în anexă, pl. VII).

54. — 1630 (7138) februarie 19. — Danciul vinde lui Hrizea mare vornic un ţigan.

55. — 1630 (7138) februarie 26, Bucureşti.— Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> din Bucureşti balta Cornăţelului, în urma unei judecăţi.

56. — 1630 (7138) februarie 28, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Lăudat ocină la Goleşti. (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

57. — 1630 (7138) februarie 28, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe satul Luciiani, jud. Dîmboviţa, căci „sînt meşteri domneşti".

58. — 1630 (7138) martie 3, Bucureşti. — Dumitru vornic din Mogoşeşti dăruieşte fiului său Bunea logofăt satul Grădiştea de Jos, jud. Vlaşca.

59. — 1630 (7138) martie 3. — Manea postelnic cumpără moşie în Ibăneşti.

60. — 1630 (7138) martie 6. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Bolintin satul Bolintinul.

61. — 1630 (7138) martie 8, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Viforăşti bălţile de la Gurguiaţi şi de la Vărăşti.

62. — 1630 (7138) martie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte mitropoliei din Tîrgovişte satele Vărăşti, Călugăreni şi Periaţi, jud. Rîmnicu-Sărat şi Brăila.

63. — 1630 (7138) martie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Trufanda fost mare vistier un loc de vie în Bucureşti.

www.dacoromanica.ro

64. — 1630 (7138) martie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bunea logofăt ocină şi rumâni în Comani, jud. Olt.

65. — 1630 (7138) martie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bunea logofăt satul Grădiştea de Jos.

66. — 1630 (7138) <martie-iunie>10, Bucureşti. —Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bunea logofăt ocină şi vecini în satul Grădiştea de Jos, jud. Vlaşca.

67. — 1630 (7138) <martie-iunie 10>, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Pădure paharnic ocină în Lazuri şi în Sturzeni.

68. — 1630 (7138) martie 13, Bucureşti. — Radu, Simion, Prodan şi Laţcu din Comanca, împreună cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.

69. — 1630 (7138) martie 15. — Preda sluger pune zălog la Zota cojocar satul Cîrlomani, pentru nişte bani pe care i-a împrumutat.

70. — 1630 (7138) martie 16, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Miloş logofăt satul Bîlta, jud. Gorj, în urma unei judecăţi cu vecinii din sat, care se judeciseră.

71 — 1630 (7138) martie 20. — Oprea, fiul lui Badea, vinde lui Dumitru şi lui Sfranţea ocină la Păuşeşti.

72. — 1630 (7138) martie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte mitropoliei din Tîrgovişte satul Vărăştii, jud. Rîmnicu-Sărat şi Brăila.

73. — 1630 (7138) martie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod dă voie lui Trufanda fost mare vistier să-şi facă slobozie la Stăneşti, jud. Vlaşca, scutind de dări pe cei ce se vor aşeza acolo.

74. — 1630 (7138) martie 22. — Maria, jupîneasa lui Crăciun vornic din Cîrlomăneşti, vinde lui Mihalcea vornic un scoc de o roată de moară. (Cu transcriere chirilică în anexă).

75. — 1630 (7138) martie 27. — Călugăriţa Elisafta lasă la moartea sa două ţigănci m-rii Vieraş.

76. — 1630 (7138) martie 27. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe pe dîrvarii m-rii Mislea.

77. — 1630 (7138) aprilie 1. — Ispravnicii scaunului Tîrgoviştei judecă pricina dintre Zaharia şi Vlad din Boteni pentru nişte locuri.

78. — 1630 (7138) aprilie 6. — Manea vinde lui Mogoş vătaf vie şi ocină la Jigorani.

79. — 1630 aprilie 7, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod stabileşte, în urma unor hotărîri anterioare ale patriarhilor din Constantinopol, modul de alegere a egumenilor şi de judecată a călugărilor.

80. — 1630 (7138) aprilie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Negrilă şi altora vii, locuri de vii şi ocini în dealul Verneştilor şi la Poenari.

81. — 1630 (7138) aprilie 12. — Leon Tomşa voievod împuterniceşte m-rea Viforîta să-şi ţie balta Sticlenul.

82. — 1630 (7138) aprilie 13, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Enache postelnic satul Slăvica, în urma unor judecăţi.

83. — 1630 (7138) aprilie 13, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Frîncu postelnic ocină la Măniceşti.

84. — 1630 (7138) aprilie 13, Bucureşti. —Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea al doilea vornic din Pătîrlage nişte sălaşe de ţigani.

85. — 1630 (7138) aprilie 18. — Drăgan vinde popii Ciochină din Pleşoi ocină la Cîrlogani.

86. — 1630 (7138) aprilie 18, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mogoş vătaf vie şi ocină la Jugureni.

87. — 1630 (7138) aprilie 23, Bucureşti. — Călin postelnic vinde lui Ianc negustor vie, livezi şi locuri de arătură în Săteni.

www.dacoromanica.ro

88. — 1630 (7138) aprilie 24. — Mai mulţi megiaşi din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistier.

89. — 1630 (7138) aprilie 24. — Vruţul din Scărişoara şi alţii se vînd rumâni lui Necula vistier.

90. — 1630 (7138) aprilie 24.— Răvaş de jurători ai lui Radu postelnic din Fărcaş şi ai lui Stan postelnic din Greci pentru nişte rumâni <din Bărcăneşti>.

91. — 1630 (7138) aprilie 25, Bucureşti.— Jupîneasa Neaga din Pătîrlage vinde lui Dumitru Dudescu ocina sa din Cîrstieneştii de pe Colentina.

92. — 1630 (7138) aprilie 27. — Socol paharnic recunoaşte că a primit bani de la Hriza mare vornic pentru o ocină în Gemenile, fiind acesta mai volnic să cumpere.

93. — 1630 (7138) aprilie 28, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Vucina căpitan un sălaş de ţigani.

94. — 1630 (7138) mai 1, Bucureşti, — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Badea logofăt din Argeş ocini, vecini şi ţigani în Brădişăşti, Eşciori, Iaşii de Jos, Cerbureni ş.a.

95. — 1630 (7138) mai 2, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină şi vecini la Cîrstieneştii de pe Colentina.

96. — 1630 (7138) mai 7, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Nucet un loc de casă şi de prăvălii şi cu pivniţă în Tîrgovişte.

97. — 1630 (7138) mai 12. — Jupîneasa Voica cu rudele ei şi Barbul Buciumaş dăruiesc moşiile lor din Jdreala mănăstirii care atunci se făcea acolo.

98. — 1630 (7138) mai 12. — Stanciu logofăt şi Oancea logofăt se înţeleg cu egumenul Nicodim de la m-rea Valea în privinţa unor ţigănci.

99. — 1630 <mai 12>. — Nicodim, egumenul m-rii Valea, se învoieşte cu Stanciu din Cîlceşti şi Oancea din Lereşti, în privinţa unor ţigănci.

100. — 1630 (7138) mai 14. — Miloş logofăt răscumpără m-rea Strîmba de la m-rea Tismana cu 300 de galbeni, pentru a nu mai fi acesteia metoh.

101. — 1630 (7138) mai 18, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte Malei vie în dealul Bădenilor.

102. — 1630 (7138) mai 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Limber şelariul ocină şi vecini în Vlădeni, jud. Prahova.

103. — 1630 (7138) mai 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Miloş logofăt şi fraţilor lui, Bălaci şi Dragotă, moşie în Brăneşti, în urma unei judecăţi.

104. — 1630 (7138) mai 22. — Marii boieri mărturisesc în privinţa împrejurărilor în care satul Clineşti cade în rumânie la Sima al doilea logofăt.

105. — 1630 (7138) mai 23, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Anastasie şi lui Alexe, fiii lui Sevasto, precum şi altora, ocini şi vii la Bănceşti şi Zoreşti, jud. Buzău.

106. — 1630 (7138) mai 23. — Leon Tomşa întăreşte m-rii Mislea moşie în Cîmpineni.

107. — 1630 (7138), mai 26, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Gorgan fost mare spătar ocină şi vecini în Criva de Jos, jud. Romanaţi.

108.— 1630 (7138) mai 27, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Miloş logofăt mănăstirea Strîmba cu toate averile sale.

109. — 1630 (7138) mai 28.— Ursea din Jideni cumpără nişte răzoare la Ţuşăşti.

110. — 1630 (7138) mai 28, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte popii Ionache din Moringlavi şi popii Pîrvul din Şerbăneşti părţi din satul Şerbăneşti.

111. — 1630 (7138) iunie 2. — Teofan patriarhul Ierusalimului arată că Dumitru vornic a stricat cărţile de iertare a unor rumâni, dîndu-i fiului său Bunea logofăt.

112. — 1630 (7138) iunie 2. — Leon Tomşa voievod împuterniceşte pe Gherghe să ia dijmă de la toţi oamenii care „vor fi arat pre moşia lui în Zorileşti".

113. — 1630 (7138) iunie 6, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Iver de la muntele Athos m-rea lui Stelea spătarul din Bucureşti.

www.dacoromanica.ro

114. — 1630 (7138) iunie 9, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Văsiiu şi soţiei lui, Neagolea, ocină în Berivoeşti.

115. — 1630 (7138) iunie 12, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Ion logofăt din Muţi ocină la Plăviceni şi la Studina.

116. — 1630 (7138) iunie 14, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte eliberarea din rumânie a lui Mihu din Şotinga, jud. Dîmboviţa.

117. — 1630 (7138) iunie 14. — Leon Tomşa voievod împuterniceşte pe Miloş logofăt să-şi stringă rumânii fugiţi din Brăneşti.

118. — 1630 (7138) iunie 14, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Şerbu din Nenişori şi soţiei lui Staica, două pogoane de vie în Dealul Vălenilor.

119. — 1630 (7138) iunie 16. — Paraschiva cu fiicele ei vînd m-rii Coziani ocina lor din Tifuleşti.

120. — 1630 (7138) iunie 17. — Barbu şi Neag, fiul lui Toader, se vînd rumâni cu toată ocina lor din Găurici lui Leca spătar.

121. — 1630 (7138) iunie 20. — Mai mulţi megiaşi vînd lui Radu logofăt un vad de moară la Smedeşti.

122. — 1630 (7138) iunie 23, Bucureşti. — Radu Turcul şi fiii săi se vînd rumâni lui Bunea logofăt, împreună cu ocina lor din Sminov, jud. Vlaşca.

123. — 1630 (7138) iunie 28. — Theofan, patriarhul Ierusalimului, scrie unor megiaşi jurători, să cerceteze pricina dintre rumânii din Studeniţa şi m-rea Cozia.

124. — 1630 (7138) iunie 30. — Dumitru din Beleţi vinde lui Stroe logofăt o silişte în mijlocul satului Ţigăneşti.

125. — 1630 (7138) <iulie >, Bucureşti. — Răvaş de jurători dat unor săteni din Studeniţa să jure că nu sînt rumâni ai m-rii Cozia.

126. — 1630 (7138) iulie 2. — Tudor sluger scrie nepotului său Vlad mare logofăt într-o pricină pe care a avut-o Anghel cu nişte judeci din Cremenari. (Cu transcriere chirilică în anexă).

127. — 1630 (7138) iulie 2. — Patru boieri luaţi de Tudor sluger mărturisesc în pricina unor rumâni din Ciumăgeşti, că unii s-au judecit înainte de legătura lui Mihai Viteazul, iar alţii, după aceea.

128. — 1630 (7138) iulie 3, Băjeşti. — Stanciu se înfrăţeşte cu vărul său Oancea dăruindu-i o delniţă în Mihăeşti şi primind de la acesta 600 de bani.

129. — 1630 (7138) iulie 6, Bucureşti. — Dumitru vinde lui Stamate postelnic din Piteşti un loc de casă în Bucureşti.

130. — 1630 (7138) iulie 8, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Oprea şi soţiei lui, Maria, ocini în Budişteni, Dobroeşti şi Cringureni.

131. — 1630 (7138) iulie 13. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări pe rumânii mănăstirii de la Colentina <Plumbuita>, care locuiesc în jurul ei.

132. — 1630 (7138) iulie 21, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bolovan ocini, vii şi livezi în Berislăveşti.

133. — 1630 (7138) iulie 25. — Dobromir pîrcălab şi jupîneasa lui, Maria vînd lui Dumitraşco mare vistier o ocină în Bereni.

134. — 1630 (7138) iulie 25. — Răvaş de boieri tocmelnici pentru nişte rumâni din Lichireşti.

135. — 1630 (7138) iulie 27, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod scuteşte m-rea Nucetul de vamă pentru bucatele ce le va vinde în tîrg la Tîrgovişte.

136. — 1630 (7138) iulie 29. — Gligorie, fiul popii Dumitru, vinde lui Sima logofăt o luncă pe Otăsău, la Păuşeşti.

137. — 1630 (7138) august 1. — Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moşie în Bălţaţi.

138. — 1630 (7138) august 1. — Şase boieri jurători mărturisesc într-o pricină pentru nişte rumâni din Lichireşti.

www.dacoromanica.ro

139. — 1630 (7138) august 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Hotărani satul Plosca, jud. Dolj, cu balta.

140. — 1630 (7138) august 12. — Muşat mare stolnic şi jupaniţa lui, Despina, dăruiesc copiilor lor, Vasile şi Ancuţa, ocină la Stăneşti. (Cu transcriere chirilică în anexă).

141. — 1630 (7138) august 12, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Vlad mare logofăt vecini în Lichireşti, jud. Ialomiţa.

142. — 1630 (7138) august 13. — Despa, Ieremia şi Dumitra vînd lui Hrizea vornic ocină şi vie în Greci.

143. — 1630 august 20. — Partenie ieromonah mărturiseşte că a primit de la familia lui Trufanda fost mare postelnic 150 de galbeni pentru satul Bel Izvor, jud. Mehedinţi.

144. — 1630 (7138) august <2>6, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte moşnenilor din Cîmpulung ocina oraşului şi nişte plaiuri.

145. — <1630 septembrie 1 — 1631 august 31> 7139. — Nan cumpără loc de casă la Jugureni şi vii la Dumbrava.

146. — <1630 septembrie 1 — 1631 august 31>7139. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Molomoc moşie la Creţeşti, jud. Prahova.

147. — <1630 septembrie 1 — 1631 august 31>7139. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Radu postelnic din Farcaş nişte rumâni din Bărcăneşti, în urma unei judecăţi.

148. — <1630> septembrie 1. — Neagu din Cîndeşti vinde lui Albu din Mierlia 2 pogoane de vie <la Cîrlomăneşti>.

149. — 1630 (7139) septembrie 1, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină şi vecini în satul Sularl, jud. Dolj.

150. — <1630 septembrie — 1631 august >5, 7139. — Groza din Brîncoveni se răscumpără din rumânie de la Barbu postelnic, împreună cu moşia.

151. — <1630 septembrie — 1631 august >5, 7139. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Sima al doilea logofăt vie la Păuşeşti.

152. — 1630 (7139) septembrie 7, <Bucureşti>. — Stoican cu fratele său Marin din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistier, împreună cu moşia lor.

153. — 1630 (7139) septembrie 10. — Leon Tomşa voievod hotărăşte ca Muşat stolnic să întoarcă fostei sale nurori, Maria, toată zestrea pe care a avut-o ca de la tatăl ei, Ivaşco vornic.

154. — 1630 (7139) septembrie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Stanciu al doilea vornic ocină la Sălătruc, jud. Argeş.

155. — 1630 (7139) septembrie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod porunceşte dijmarilor, vinăricerilor şi mierarilor din jud. Gorj să lase în pace satul Tismana al m-rii Tismana, deoarece este scutit de dări.

156. — 1630 (7139) septembrie 15. — Gherman mărturiseşte că Stan gramatic a răscumpărat o ocină în Băbeni, fostă a moşului său.

157. — 1630 (7139) septembrie 25, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Leca spătar ocini în Măgurele, jud. Prahova.

158. — 1630 (7139) octombrie. — Eftimie postelnic schimbă cu Bratul comis un loc în Peştera pentru un loc în Ciofringeni (Cu transcriere chirilică în anexă).

159. — 1630 octombrie. — Chiril Lucaris, patriarhul Constantinopolului, confirmă închinarea la biserica Sfîntului Mormînt din Ierusalim a satului Poieni al m-rii Sf. Gheorghe din Bucureşti, scutit de slujbe şi dări de Leon Tomşa voievod.

160. — 1630 (7139) octombrie 2. — Grigorie vinde lui Sima logofăt o silişte la Păuşeşti.

161. — 1630 (7139) octombrie 2. — Popa Stoica vinde lui Sima logofăt o silişte la Păuşeşti.

162. — 1630 (7139) octombrie 5. — Răzmiriţă vinde popii Şerbu vie şi loc de casă în dealul Cîndeştilor.

www.dacoromanica.ro

163. — 1630 (7139) octombrie 6. — Stoilă vinde lui Sava postelnic din Stănceşti o ocină în hotarul satului Găgeni.

164. — 1630 (7139) octombrie 10, Bucureşti. — Ianiu Psira vistier şi soţia lui, Maria, vînd lui Gherghe logofăt de vistierie satul Vărăşti de pe Sabar, jud. Ilfov.

165. — 1630 (7139) octombrie 12. — Stoica Bonchiciu vinde lui Gherghe postelnic din Piteşti o vie în Samara.

166. — 1630 (7139) octombrie 13. — Drăgan cu fiii şi nepoţii săi se vînd români lui Hrizea vornicul împreună cu moşia lor din Stăneşti.

167. — 1630 (7139) octombrie 19. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Mislea vama de peşte de la Greaca, jud. Vlaşca.

168. — <1630> octombrie 20. — Vasile scrie lui Paraschiva logofăt despre fuga unor mari boieri în Transilvania din cauza lui Leon vodă.

169. — 1630 (7139) octombrie 23, Scărişoara. — Voia din Scărişoara şi alţii se vînd români lui Necula vistier.

170. — 1630 (7139) noiembrie 3. — Staicu paharnicul şi soţia lui, Rada, vînd lui Buzinca mare comis ocinile lor din Ceptura, Muşcel, Fîntînele, Roma şi Tătărăi.

171. — 1630 (7139) noiembrie 4. — Cornea din Urlaţi vinde jupanului Nastea ocina Trestienească din Ratina.

172. — 1630 (7139) noiembrie 5. — Moştenii satului Negraşi, jud. Vlaşca, se vînd români jupînesei Maria, soţia lui Trufanda vistier.

173. — <1630 noiembrie 10 — 1631 iulie 6> 7139. — Leon Tomşa voievod scrie lui Miho mare ban al Craiovei să hotărnicească moşia de la Şegarcea a Patriarhiei de Alexandria, pentru care aceasta are pîră cu Pătraşco postelnic.

174. — 1630 (7139) <noiembrie-decembrie> 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte satul Brăeşti, jud. Buzău, moşnenilor satului, în urma unei judecăţi.

175. — 1630 (7139) noiembrie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Gheorghe logofăt de vistierie satul Vărăşti, jud. Ilfov.

176. — 1630 (7139) noiembrie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea vornic din Pătîrlage moşie, vad de moară şi pivniţă în Cacaleţii din Vale, Cîndeşti şi Văleni.

177. — 1630 (7139) noiembrie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Nucet satul Livezeni, jud. Dîmboviţa, pe care-l scuteşte de dări.

178. — 1630 (7139) noiembrie 18. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Stroe logofăt satele Goleşti, Criva, Epoteşti, Urzica, Gogoşi şi Marmuri, precum şi ţigani. (Cu transcriere chirilică în anexă).

179. — 1630 (7139) noiembrie 24. — Stanumir cu fraţii săi Chirca şi Stănilă din Păuşeşti, jud. Vîlcea, vînd lui Sima logofăt o livadă.

180. — 1630 (7139) noiembrie 27, Bucureşti. — Nicula, fiul lui Necula din Căzăneşti, vinde lui Pavlache clucer ocină în Lunca Babelor.

181. — 1630 (7139) decembrie 1. — Moştenii satului Lătceni, jud. Teleorman, se vînd români lui Bunea logofăt.

182. — 1630 (7139) decembrie 5. — Fetele lui Nistor şi mama lor vînd lui Sima logofăt moşia lor din Păuşeşti.

183. — <1630 decembrie — 1631 ianuarie >5, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Radu logofăt satul Tîncăbeşti, jud. Ilfov.

184. — 1630 (7139) decembrie 6. — Ionachi îşi dă moşia din Cornet lui Ion postelnicul pentru o datorie.

185. — 1630 (7139) decembrie 8, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Pavlache clucer o moşie în Lunca Babelor.

186. — 1630 decembrie 10, Cîmpulung. — Gherghe şi vărul său Petru vînd lui Oancea logofăt din Lereşti părţi dintr-un vad de moară.

www.dacoromanica.ro

187. — 1630 (7139) decembrie 11. — Mai mulţi moşneni din Vaideei se vînd rumâni lui Radul postelnic şi lui Danciul din Măldăreşti.

188. — 1630 (7139) decembrie 12, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dragotă şi altora ocini la Nucet şi Călmăţuiu, jud. Săcuieni.

189. — 1630 (7139) decembrie 13, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dragomir postelnic moşie în Zlătărei.

190. — 1630 (7139) decembrie 13, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Leca spătar un vecin din Măgureni.

191. — 1631 (7139) ianuarie 3. — Radu din Gonţaţi vinde jupînului Sima şi altora vie în dealul Scăianilor.

192. — 1631 (7139) ianuarie 5. — Lăudat împrumută bani de la Tatu logofăt, punînd zălog o delniţă din Coteşti.

193. — 1631 (7139) ianuarie 11, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Săcuiani balta mănăstirii, în urma unei judecăţi.

194. — 1631 (7139) ianuarie 12, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Nedelco ocină în Dobroteni, jud. Săcuieni.

195. — 1631 (7139) ianuarie 18. — Stan, fiul călugărului Mardarie, vinde popii Pătru vie în dealul Negoeştilor.

196. — 1631 (7139) ianuarie 18, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod închină biserica lui Ghiorma banul din Bucureşti mănăstirii arhiepiscopiei Pogonianei din Ţara Grecească.

197. — 1631 (7139) ianuarie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Udrea postelnic şi soţiei lui, Caplea, silişte şi iaz de moară la Rădăcineşti, în urma unei judecăţi.

198. — 1631 (7139) ianuarie 23. — Tudor sluger adevereşte că satul Băcăleşti a fost vîndut de fiica sa Zamfira lui Dumitru şi Vasile, cu ştirea sa.

199. — 1631 (7139) ianuarie 23, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod stabileşte birul satului Parapani al m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> din Bucureşti.

200. — 1631 (7139) ianuarie 27. — Stanciu din Izbiceni mărturiseşte despre înţelegerea dintre el şi m-rile Bistriţa şi Cozia pentru un schimb de ţigănci.

201. — 1631 (7139) ianuarie 31. — Maria vorniceasa zălogeşte la Gheorghe logofătul satul Curăteştii de Sus, jud. Vlaşca, pentru 20 de ughi.

202. — 1631 (7139) februarie 5, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Crăciun şi lui Stoican ocini şi vii la Zoreşti, Căpăţîneşti şi Joseni.

203. — 1631 (7139) februarie 6, Bucureşti. — Tănasie paharnic cu fiii săi Pătru şi Ştefan vînd lui Andoca vătaful opt pogoane de vie la Valea Largă, în dealul Trestienilor.

204. — 1631 (7139) februarie 10. — Înţelegerea dintre Ionaşco postelnic şi nişte megiaşi asupra modului de stăpînire, pe părţi, în Rîfov.

205. — 1631 (7139) februarie 11. — Ion cumpără de la Drăgoi şi Răcnea un pogon şi jumătate de vie.

206. — 1631 (7139) februarie 11, Bucureşti, Leon Tomşa voievod întăreşte lui Andronie vătaf ocină în Udeni, jud. Dîmboviţa.

207. — 1631 (7139) februarie 12. — Stroe din Cheia înzestrează pe fiica sa Oprea cu mai multe locuri.

208. — 1631 (7139) februarie 12. — Leon Tomşa voievod porunceşte vameşilor de la Cornăţel să nu mai supere satul Chiseletu al m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

209. — 1631 (7139) martie 2. — Leon Tomşa voievod întăreşte Despinei, soţia lui Vlad Rudeanu fost mare logofăt, satul Lichireşti, jud. Ialomiţa.

210. — 1631 (7139) martie 3. — Gorga şi alţii vînd lui Gherghe cămăraş cinci pogoane de vie în Domireşti.

211. — 1631 (7139) martie 4. — Şandru neguţătorul şi soţia lui, Maria, vînd lui Ghioca postelnic ocina lor din Cotroceni.

www.dacoromanica.ro

212. — 1631 (7139) martie 5, <București>. — Leon Tomșa voievod împuternicește pe popa Gavril, socotitorul bisericii lui Ghiorma banul, să spargă casele unor oameni care s-au așezat pe ocina bisericii la Obilești, jud. Ilfov, și nu vor să dea dijma.

213. — 1631 (7139) martie 7. — Leon Tomșa voievod poruncește lui Udrea postelnic să întoarcă popii Stanciu niște cai, pe care i-a luat pe nedrept, pentru o pradă.

214. — 1631 (7139) martie 7. — Leon Tomșa voievod împuternicește pe popa Luchian, năstavnicul m-rii Vieroș, să ia două țigănci ale mănăstirii de la popa Iane din Cîmpulung.

215. — 1631 (7139) martie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Gheorghe cămărașul din Rîmnic ocini și vii la Cîrlomănești, Bărăști și Domirești precum și o moară la Rîmnic.

216. — 1631 (7139) martie 14. — Șuica din Șuicî vinde popii Sava de la m-rea Valea o țigancă.

217. — 1631 (7139) martie 15. — Leon Tomșa voievod întărește lui Udriște, fiul lui Oprea logofăt, jumătate din satul Foleștii de Jos, jud. Vîlcea.

218. — 1631 (7139) martie 20. — Șerban logofăt vinde jupînului Panga un loc cu casă și pivniță în București.

219. — 1631 (7139) martie 21. — Radu Ciurilă, Badiu și Toader Gîrdea din Dălbănești se vînd rumâni, cu ocinile lor, lui Hrizea mare vornic.

220. — 1631 (7139) martie 22. — Jupîneasa Marga lasă m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București, după moartea sa, o casă cu loc la Tîrgoviște.

221. — 1631 (7139) martie 23, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Balea și soției sale, Voina, ocini și vii la Lipia, jud. Buzău.

222. — <1631> aprilie 3. — Leon Tomșa voievod scutește de dări pe cnezii din Jiblea și Spinul, fugiți în Transilvania și acum reîntorși în satele lor.

223. — 1631 (7139) aprilie 4. — Nichifor postelnic și fratele său Vlaicu vînd lui Hriza mare vornic ocină și rumâni în Greci, precum și șapte pogoane de vie.

224. — 1631 (7139) aprilie 8. — Stan al lui Mircică vinde lui Drăgoia ocină în Cătun.

225. — 1631 (7139) aprilie 15. — Drăghici din Berindești vinde lui Ghinea din Turburea două fălci de loc în Secături și două în Bolovanu.

226. — 1631 (7139) aprilie 15, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Balamuci mănăstirea Pîrvulești, închinată ei ca metoh de către Teodosie spătar și Negoiță postelnic.

227. — 1631 (7139) aprilie 15, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Oprea căpitan și jupaniței lui, Maria, un copil de țigan.

228. — 1631 (7139) aprilie 17, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Nedelco vii în dealul Bobului și ocini la Fundeni.

229. — <Înainte de 1631 aprilie 21>. — Grăjdana, jupîneasa lui Leca spătar, lasă nepotului ei, Preda al doilea spătar, moșiile ei din Leurdeni, Ciumernic, Stîlpenii de Sus și Cătun, cu vii, mori, rumâni și țigani.

230. — 1631 (7139) aprilie 21, București. — Leon Tomșa voievod poruncește lui Ghica agă și bătrînului Sima din Călinești să mărturisească pentru niște vii din Dealul Piteștilor ale jupînesei Grăjdana (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

231. — 1631 (7139) aprilie 23. — Despa, soția lui Pană vistier, închină biserica zidită de bunicul ei, Ghiorma banul, în București, arhiepiscopiei Pogonianei.

232. — 1631 (7139) aprilie 23. — Vlad din Dedulești și alții arată părțile pe care le are Stanca în Dedulești și în roata de moară de la Buzău.

233. — 1631 (7139) aprilie 27, București. — Leon Tomșa voievod întărește popii Ghioca, lui Vlad Șterfenitul și lui Jipa o funie de ocină în Mălăești, jud. Dolj.

234. — 1631 (7139) aprilie 28. — Dumitru din Drajna cu soția și fiii săi vînd lui Hrizea mare vornic biserica din Drajna, făcută pe locul vornicului.

235. — 1631 (7139) aprilie 30. — Dadul vinde lui Băjan moșie în Guzeni.

www.dacoromanica.ro

236. — 1631 (7139) mai 1 <Buzău>. — Mai mulţi megiaşi din Mărăcineni vînd lui Mihalcea vornic moşii la Cîndeşti.

237. — 1631 (7139) mai 1. — Lazăr judeţul şi pîrgarii din Tîrgovişte întăresc lui Iane negustorul ocină în Săteni.

238. — 1631 (7139) mai 2, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod porunceşte oierilor din judeţele Vlaşca şi Argeş să nu ia gorştină de la oile m-rilor Glavacioc şi Tutana. (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

239. — 1631 (7139) mai 5. — Dragomir din Smedeşti, cu nepoţii, şi Ghinea din Buzău vînd lui Radu logofăt vad de moară şi ocină la Smedeşti.

240. — 1631 (7139) mai 6, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Papa mare logofăt şi soţiei sale, Elina, satul Gropeni, jud. Mehedinţi.

241. — 1631 (7139) mai 15, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Buzinca fost mare clucer ocini şi vecini în Cepture, Drăgăneşti, Măteşti şi altele, precum şi vii, mori şi ţigani.

242. — 1631 (7139) mai 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Albu din Mierlia două pogoane de vie <la Cîrlomăneşti>.

243. — 1631 (7139) mai 26, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Hamza postelnic jumătate din satul Vîrtopul, jud. Mehedinţi.

244. — 1631 (7139) mai 30, — Leon Tomşa scuteşte de dări şi slujbe, în afară de bir, satul Tutana, slobozia m-rii Tutana.

245. — 1631 (7139) iunie 11, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Blagoveştenia din Buzău satul Maxinul, jud. Buzău, pe care-l scuteşte de dări.

246. — 1631 (7139) iunie 11, Tîrgovişte. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe satul Livezeni, slobozia m-rii Nucet, care „se-au răsipit de bogate păsuri şi nevoi ce au avut asupra lor".

247. — 1631 (7139) iunie 17. — Melentie năstavnicul m-rii Dealul schimbă o ţigancă cu Mihai al doilea armaş.

248. — 1631 (7139) iunie 19. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Cozia satul Studeniţa, jud. Romanaţi, împuternicind pe egumen să ia de la studeniţeni cărţile domneşti care îi eliberau de rumânie.

249. — 1631 (7139) iunie 22. — Maria, fiica lui Dragomir, vinde lui Sima al doilea logofăt moşie în Clineşti.

250. — 1631 (7139) iunie 27. — Dobrin din Cîrlomăneşti şi Negulici vînd lui Mihalcea vornic ocină în Cîndeşti. (Cu transcriere chirilică în anexă).

251. — <1631> iulie 1. — Sătenii din Drajna vînd ocini, iar unii se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

252. — 1631 (7139) iulie 6, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea vornic ocini, vie şi o roată de moară la Cîndeşti, jud. Buzău.

253. — 1631 (7139) iulie 9. — Leon Tomşa voievod porunceşte stolnicilor de la Cornăţel să lase călugăriţele de la m-rea Viforita să-şi ia peştele din bălţile : Vărăşti, Gurguiaţi, Argeş şi Sticlenul.

254. — 1631 (7139) iulie 10, Siliştioara. — Nedelco din Vişina, român al m-rii Cozia, eliberîndu-se de rumânie, lasă în locul său pe Lică, fiul lui Radu din Dudeşti.

255. — 1631 (7139) iulie 15, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod arată măsurile pe care le ia pentru îndreptarea relelor provocate de grecii veniţi în ţară.

256. — 1631 (7139) iulie 15, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Detco ocină la Deduleşti.

257. — 1631 (7139) <între iulie 15 — august 31>. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Cozianii de la Schit ocine în Tifuleşti, jud. Buzău.

258. — 1631 (7139) iulie 23, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod cu sfatul marii adunări a ţării hotărăşte scoaterea grecilor din ţară şi scutirea de unele dări a roşilor şi a preoţilor.

www.dacoromanica.ro

259. — 1631 (7139) iulie 25, Bucureşti. — Ivaşco fost mare vornic şi Buzinca mare comis cu 12 boieri hotarnici întăresc lui Nica căpitan patru răzoare de vie în Dealul Tîrgoviştei, în urma unei judecăţi.

260. — 1631 (7139) iulie 26, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Papa mare logofăt doi copii de ţigani.

261. — 1631 (7139) iulie 29, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> un rumân din Bora, în urma unei judecăţi.

262. — 1631 (7139) <înainte de august 8>. — State, Dima şi Zota, cojocari din Bucureşti, vînd lui Necula vistier satul Putineiul, jud. Teleorman, pus zălog la ei de Preda sluger.

263. — 1631 (7139) august 8, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Necula fost mare vistier satul Putineiu, jud. Teleorman.

264. — 1631 (7139) august 9. — Leon Tomşa voievod încuviinţează lui Pană ceauşul de postelnici din Piteşti să ţină morile lui Muşat vistier, „carele le-au ajuns în delniţele lui cu hotarul".

265. — 1631 (7139) august 12. — Dumitru vornic din Mogoşăşti îşi lasă averea soţiei sale, Maria, şi fiului ei, Bunea logofăt.

266. — 1631 (7139) august 12, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte jupaniţei Maria şi fiului său Bunea logofăt rumâni, ţigani, ocini şi vite în Nucşoara.

267. — 1631 (7139) august 17, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte popii Şerbu din Odobeni vie şi locuri de vie la Cîndeşti.

268. — 1631 (7139) august 20. — Ilina, fiica Stanei, vinde lui Tudoran sluger din Vlădeşti moşie şi rumâni în Aninoasa.

269. — <1631 septembrie 1 — 1632 august 31> 7140. — Oprea şi fiul său Muşat vînd lui Para fost mare paharnic o ocină la Şerbăneşti, jud. Dîmboviţa.

270. — <1631 septembrie 1 — 1632 august 31> 7140. — Gherghe judeţul şi pîrgarii din Bucureşti adeveresc că Stamatie neguţătorul din Piteşti a cumpărat un loc cu prăvălii în Bucureşti.

271. — 1631 (7140) septembrie 1, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> din Bucureşti un ţigan (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

272. — 1631 (7140) septembrie 5, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> satul Betejanii, jud. Romanaţi, luat pe seama domniei de la Matei aga Brîncoveanul, care s-a hiclenit.

273. — 1631 (7140) septembrie 13, Bucureşti — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Matei Lătinul din Bosna Sărai satul Pleaşovul, jud. Olt.

274. — 1631 (7140) septembrie 14. — Oancea vinde popii Neacşu o moşie la Brezoaia.

275. — 1631 (7140) septembrie 15. — Vladimir vinde lui Tatul ocină în Vulpeni.

276. — 1631 (7140) septembrie 16. — Drăghici logofăt împarte ocina sa din Sălătruc între fiica sa Neacşa şi fiul său Stanciu.

277. — 1631 (7140) septembrie 20. — Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moşie în Bălţaţi.

278. — 1631 (7140) septembrie 22, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Necula fost mare vistier satul Pleaşovul, jud. Olt.

279. — 1631 (7140) septembrie 26, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte din nou lui Necula fost mare vistier satul Pleaşovul, jud. Olt.

280. — 1631 (7140) septembrie 28, Bucureşti. — Stanciu logofăt şi Gago mărturisesc că au vîndut o ocină jupaniţei Neacşa din Vlăduleni.

281. — 1631 (7140) septembrie 29, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte jupaniţei Neacşa ocină la Vlăduleni.

www.dacoromanica.ro

282. — 1631 (7140) octombrie 3, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte jupînesei Ivana şi bărbatului ei, Stanciu, jumătate din moşia Studina.

283. — 1631 (7140) octombrie 3, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Vihorăşti bălţile de la Vărăşti şi Gurguiaţi, în urma unei judecăţi.

284. — 1631 (7140) octombrie 5, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte din nou m-rii Mislea vama de peşte de la balta Greaca.

285. — 1631 (7140) octombrie 13. — Vlad Leotă zălogeşte moşia sa <din Topliţa> popii Stoica pentru o datorie de bani şi mălai.

286. — 1631 (7140) octombrie 18. — Maria călugăriţa vinde lui Hrizea mare vornic locuri în Drajna.

287. — 1631 (7140) octombrie 20. — Crăciun vinde lui Hrizea vornic ocină în Stăneşti şi Drajna.

288. — 1631 (7140) noiembrie 8. — Radu vinde lui Radu logofăt ocină în Lipereşti.

289. — 1631 (7140) noiembrie 10, <Bucureşti>.— Ilie vornic vinde lui Iorgachi vornic partea sa de pivniţă din Bucureşti, cu locul şi casele.

290. — 1631 (7140) noiembrie 11, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Danciu clucer Doicescu ocini în Stroeşti, Lăţcoii de Sus, Buciumeni şi altele, o vie la Văleni şi o ţigancă.

291. — 1631 (7140) noiembrie 19, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Pîrvu vii şi ocini la Urlaţi, jud. Săcuieni.

292. — 1631 (7140) noiembrie 20. — Badiu din Stăneşti cu fiul său, Dumitru, se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic, însă fără ocină.

293. — <1631> noiembrie 21. — Preda vornic vinde lui Băjan ocină în Guzeni.

294. — 1631 (7140) noiembrie 22. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Calotă postelnic şi fratelui său Stanciul parte din satul Boziiani.

295. — 1631 (7140) noiembrie 23. — Ion, fiul spătarului Şain, îşi vinde ocina sa din Şaineşti.

296. — 1631 (7140) decembrie, Bucureşti. — Apostol, fiul lui Iane banul, închină jumătate din ţigănia tatălui său m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă>, iar jumătate m-rii Sf. Gheorghe, deoarece turcindu-se, nu mai are dreptul de a ţine ţigani în ţară.

297. — 1631 (7140) decembrie 15. — Doi moşneni din Siliştioara, cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.

298. — 1631 (7140) decembrie 16, Bucureşti. — Jupîneasa Despina vinde lui Ianiu satul Futeştii din jud. Ilfov.

299. — 1631 (7140) decembrie 18. — Jupîneasa Rada şi cu fiul ei, Dumitraşco logofăt, vînd căpitanului Ţondrea partea lor de moşie din Ţigăneşti.

300. — 1631 (7140) decembrie 20. — Simina vinde lui Ratcu ocină în Cornet.

301. — 1631 (7140) decembrie 21. — Filip vinde lui Tudor comis din Izvor partea sa de moşie din satul Poeni.

302. — 1631 (7140) decembrie 23, <Bucureşti>. — Ghione vinde jupînului Stanciu Pustiul neguţătorul o prăvălie în Bucureşti.

303. — 1631 (7140) decembrie 23, Bucureşti. — Dumitru judeţul cu pîrgarii întăresc lui Stanciul Pustiul un loc de prăvălie şi o prăvălie în Bucureşti.

304. — 1631 (7140) decembrie 26. — Ştefan din Corşori vinde lui Ion logofăt un loc la lacul Booru.

305. — 1631 (7140) decembrie 28.—Anca şi fiul ei Mircan vînd lui Hrizea mare vornic ocina lor din Drajna.

306. — <1632> .— Mihalcea şi soţia sa Despa vînd moşie la Coteşti lui Matei logofăt.

307. — 1632 (7140) ianuarie 1. — Necula din Buzău vinde lui Ianache din Arceşti patru pogoane de vie la Valea Teancului.

www.dacoromanica.ro

308. — 1632 (7140) ianuarie 3. — Vînzare de moşie la Bozieni.

309. — 1632 (7140) ianuarie 6. — Băjan cumpără de la Preda vornic o moşie <la Guzeni>.

310. — 1632 (7140) ianuarie 6. — Nenciu vornic vinde lui Iorgachi vornic moşie la Vîrleţi şi cu un rumân.

311. — 1632 (7140) ianuarie 8. — M-rea Mislea face schimb de moşii cu Radul postelnic, dînd o ocină din Pătîrlage pentru una din Blejoii de Sus.

312. — 1632 (7140) ianuarie 8. — Radul postelnic face schimb de moşii cu m-rea Mislea dînd partea sa din Blejoi pentru o parte din Pătîrlage.

313. — 1632 (7140) ianuarie 11, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte jupanului Gherghe fost mare stolnic şi soţiei lui, Sofica, satul Popeştii de lîngă Bîrzeşti, jud. Ilfov, cu vecini şi ţigani şi ocină în Pucheni, jud. Dîmboviţa, cu vecini şi ţigani.

314. — 1632 (7140) ianuarie 13. — Fătul dăruieşte m-rii Menedic o moşie la Săruleşti.

315. — 1632 (7140) ianuarie 15. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Neagu, Căzan şi popa Albul moşia de la Sărăşti, cu moară, în urma unei judecăţi.

316. — 1632 (7140) ianuarie 16, Tîrgovişte. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Costea şi altora o moşie la Piscani, jud. Dîmboviţa.

317. — 1632 (7140) ianuarie 21. — Nenciul vinde lui Matei clucer o delniţă în Coteşti.

318. — 1632 (7140) ianuarie 25. — Vîlcan vinde lui Ivan un loc la Vaţa.

319. — 1632 (7140) ianuarie 26. — Opriş şi Bîra din Samara vînd două locuri postelnicului Gherghe.

320. — 1632 (7140) ianuarie 27, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Ianiu vistier jumătate din satul Hîrteşti, jud. Muscel şi Păduret.

321. — 1632 (7140) ianuarie 28, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Dealu partea domnească de vinărici de pe ocina numită Şolomon, a mănăstirii.

322. — 1632 (7140) februarie 1, Bucureşti. — Drăgan şi Ioana vînd lui Costea cojocarul un loc de casă <în Bucureşti>.

323. — 1632 (7140) februarie 4. — Gherghe paharnic vinde lui Necula logofăt jumătate din satul Petreşti, însă fără rumâni, care se răscumpăraseră.

324. — 1632 (7140) februarie 13, Bucureşti. — Mai mulţi megiaşi din Ioneşti, jud. Vlaşca, se vînd rumâni jupînesei Maria vistiereasa.

325. — 1632 (7140) februarie 14. — Buica şi fiul ei, Dumitraşco, vînd lui Ghiorma armaş o fată de ţigan.

326. — 1632 (7140) februarie 18, Bucureşti. — Preda vornic din Balomireşti vinde lui Bunea logofătul ocină în satul Lătceni.

327. — 1632 (7140) februarie 18. — Stan Tăbeică din Bădeni pune zălog o livadă din Văsiia la Dragomir, fiul său vitreg.

328. — 1632 (7130) februarie 18. — Coman şi alţii aleg partea popii Zaharia din Bădeni, cu rumâni.

329. — 1632 (7140) februarie 20, Bucureşti. — Gherghe, Radu şi Bădicea din Ioneşti se vînd rumâni jupînesei Maria, soţia lui Trufanda fost mare vistier.

330. — 1632 (7140) februarie 21. — Megiaşi din Drajna şi Costeni se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

331. — 1632 (7140) februarie 21. — Neagoe şi Radu din Stăneşti, jud. Săcuieni, se vînd rumâni, cu ocina lor, lui Hrizea mare vornic.

332. — 1632 (7140) februarie 24. — Barbu din Goleşti se vinde rumân lui Bratosin din Prăvăleni, care-l lasă, în locul său, rumân la m-rea Argeş.

333. — 1632 (7140) februarie 24, Bucureşti. — Eftemie şi Dobrotă din Negraşi cu fiii lor se vînd rumâni jupînesei Maria.

334. — 1632 (7140) martie 1. — Banu din Ludăneşti şi alţii vînd logofătului Bunea părţile lor de ocină din Lătceni.

www.dacoromanica.ro

335. — 1632 (7140) martie 1. — Megiaşii din Cineşti se vînd rumâni lui Sima logofăt.

336. — 1632 (7140) martie 2. — Stoica din Frumuşani şi fiul său, Tudoran, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

337. — 1632 (7140) martie 3, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> din Bucureşti locul unde a fost palanga lui Sinan paşa, pe care îşi făcuse mori Necula fost mare vistier.

338. — 1632 (7140) martie 7, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte jupaniţei Anca vorniceasa şi fiului ei, Gavrilaş postelnic, ocină în Netezeşti.

339. — 1632 (7140) martie 8. — Stanciu, Neagu şi Stănilă vînd părţi de moşie la Negoşina şi Zărneşti lui Ionaşco ceauş, neavînd cu ce-şi plăti birul haraciului.

340. — 1632 (7140) martie 10. — Vlad şi Sora vînd lui Necola şi altora ocina lor numită partea Rădănească, din apa Buzăului pînă în hotarul Brăgăreştilor.

341. — 1632 (7140) martie 16. — Stroe din Fiani şi fiul său, Pătru, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

342. — 1632 (7140) martie 17. — Nan şi Răducul din Drajna se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

343. — <1632> martie 17. — Zoze vinde lui Mogoş călăraşul ocină la Clinceni

344. — 1632 (7140) martie 18, Bucureşti. — Cartea de judecată a lui Ivaşco fost mare vornic şi a lui Mihalcea căpitan din Pătîrlage pentru moşii în Piteştii de Sus şi în Găneştii de Jos.

345. — 1632 (7140) aprilie. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări, în afară de bir, satul Parapani, jud. Vlaşca, al m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

346. — 1632 (7140) aprilie 3. — Ion din Muţi şi nepotul său, Giura postelnic, vînd mitropolitului Grigorie un loc de casă în Bucureşti.

347. — 1632 (7140) aprilie 6. — Răzvan căpitan şi egumenul Vasile de la m-rea Bistriţa fac schimb de ţigani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

348. — 1632 (7140) aprilie 7, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod scuteşte prăvăliile din Bucureşti ale bisericii lui Ghiorma banul de galbenul de fum.

349. — 1632 (7140) aprilie 10. — Radul din Samara vinde jupînului Ivan un loc din funia Mănească.

350. — 1632 (7140) aprilie 10. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> o ocină la Glîna.

351. — 1632 (7140) aprilie 12. — Mitropolitul Grigorie şi alţi dregători mărturisesc în privinţa testamentului lui Dumitru vornic din Mogoşeşti.

352. — 1632 (7140) aprilie 13. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Cozia o ocină la Jiblea.

353. — <1632> aprilie 13. — Negoţu vinde o ocină din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

354. — 1632 (7140) aprilie 16, Bucureşti. — Mai mulţi boieri şi negustori hotărăsc în pricina dintre nepoţii lui Leca spătar şi soţia acestuia Grăjdana, pentru moştenire.

355. — 1632 (7140) aprilie 17. — Mihai postelnic şi Tudosie spătar împart cu mătuşa lor Grăjdana ocinele rămase de la unchiul lor, Leca spătar.

356. — 1632 (7140) aprilie 18. — Vlad din Scărişoara se vinde rumân cu fiii şi cu ocina sa lui Necula vistier.

357. — 1632 (7140) aprilie 20, Bucureşti. — Şase boieri judecă şi hotărăsc în pricina dintre Nedelco fost mare paharnic şi Ianiu spătar pentru nişte zestre.

358. — 1632 (7140) aprilie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod scuteşte mănăstirile din Ţara Românească de dări.

359. — 1632 (7140) aprilie 21. — Colţea căpitan vinde lui Oprea căpitan un sălaş de ţigani.

www.dacoromanica.ro

360. — < Inainte de 1632 aprilie 24 >. — Ivaşco fost mare vornic scrie lui Muşat în legătură cu o delniţă la Stăneşti.

361. — 1632 (7140) aprilie 24. — Muşat al doilea vistier lasă la moarte, m-rii Argeş partea lui din Muşeteşti şi din Nucşoara.

362. — 1632 (7140) aprilie 24. — Leon Tomşa voievod scuteşte de dări pe dîrvarii m-rii Mislea.

363. — 1632 (7140) aprilie 26. — Anghel şi Vlad vînd lui Goran logofăt 12 ă lei de ocină la Sărăcineşti.

364. — 1632 (7140) aprilie 27, Bucureşti. — Leon Tomşa întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> rumâni în Cretineşti. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

365. — 1632 (7140) aprilie 28, Bucureşti. — Leon Tomşa întăreşte m-rii Snagov un rumân din Izvorani, jud. Ilfov.

366. — 1632 (7140) mai 1. — Voico şi Banu vînd lui Nicolae Ţarigrădeanul ocina lor din Clinceni.

367. — <1632 după mai 1>. — Neagoe vinde lui Necula partea lui de moşie din Clinceni.

368. — 1632 (7140) mai 5. — Radu Pîrlea şi Muşat se vînd rumâni, cu părţile lor de moşie din Drăghineşti, jupînului Gherghe mare agă.

369. — 1632 (7140) mai 5. — Pătraşco clucerul şi Vilcu logofăt cumpără împreună o moşie lîngă Fundeni.

370. — 1632 (7140) mai 6. — Drăghici din Berindeşti vinde jupînului Ghinea fălci de ocină la Secături şi Bolovanu.

371. — 1632 (7140) mai 6. — Stoica spătarul, la moartea sa, îşi lasă toată averea fiilor săi Pătru, Dumitru şi Pădure.

372. — 1632 (7140) mai 7. — Dubrotă şi Petcu vînd partea lor din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

373. — 1632 (7140) mai 7. — Ion vinde partea lui din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

374. — <1632 după mai 7>. — Sora, femeia lui Drăgoi călăraş, şi Filip vînd ocine în Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

375. — <1632 după mai 7>. — Zlate vinde partea lui din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

376. — <1632 după mai 7>. — Dumitru Sîrbul vinde lui Zaharia vătaf ocină la Clinceni.

377. — 1632 (7140) mai 8. — Cîrstea vinde jupînului Ghinea o delniţă de moşie la Turburea.

378. — 1632 (7140) mai 8, Bucureşti. — Leon voievod întăreşte m-rii Glavacioc un rumân din Cernăteşti, jud. Săcuieni.

379. — 1632 (7140) mai 9. — Zapisul unor megiaşi pentru o ocină în Albeşti.

380. — 1632 (7140) mai 10. — Popa Vlăduţ din Albeşti vinde lui Ene păharnic un ţigan.

381. — 1632 (7140) mai 14. — Răvaş de boieri tocmelnici în pricina de moşie dintre Neagu, Radu logofăt şi Gherghe din Mirosloveşti.

382. — 1632 (7140) mai 15. — Dionisie egumenul m-rii Cozia, împreună cu alţii arată care sînt locurile mănăstirii la Rîmnic.

383. — 1632 (7140) mai 16, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Stoica postelnic ocini, vecini şi ţigani în Urdari, Şişeşti, Dragomireşti, Bălboşi ş.a.

384. — 1632 (7140) mai 20. — Radu Gîlgîe se învoieşte cu Udrişte logofăt pentru o parte de moşie din Lipereşti.

385. — 1632 (7140) mai 28, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Manea mare postelnic satul Roşiul, jud. Ilfov, părţi cu vecini în satele Frăteşti şi Costeşti, jud. Vlaşca şi vii la Cătun.

www.dacoromanica.ro

386. — 1632 (7140) mai 28, Bucureşti. —Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea vornic din Pătîrlage ocine şi vaduri de moară la Cacaleţii din Coastă şi la Cacaleţii din Vale, jud. Buzău, precum şi ţigani.

387. — 1632 (7140) iunie 1. — Petrişor, fiul său Stan şi cu Preda vînd lui Banciul logofătul din Pîrîiani jumătate din satul Baia.

388. — 1632 (7140) iunie 2. — Neagoe vinde nepotului său, popa Gheorghe, partea sa de moşie din Săcuiani.

389. — 1632 (7140) iunie 2. — Sima logofăt mărturiseşte că o parte din megiaşii din Clineşti s-au plătit de datoria ce o aveau la el, iar altă parte i-au rămas rumâni.

390. — 1632 (7140) iunie 10, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Radu logofăt din Mănesti ocine şi vaduri de moară în Smedeşti, Mircesti şi Cucuteni.

391. — 1632 (7140) iunie 14, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Vlaicu logofăt şi soţiei sale, Stana, ocine în Conţeşti şi Davideşti, jud. Muşcel, precum şi casă şi vie la Piteşti.

392. — 1632 (7140) iunie 16. — Voica din Găvăneşti dăruieşte m-rii Căluiu o moşie la Broşteni.

393. — 1632 (7140) iunie 20, Bucureşti. — Negre şi Vintilă îşi vînd ocinele din Bîrzeştii de Sus lui Dumitru Dudescu al doilea vistier.

394. — <1632 (7140) iunie 20>. — Viga Podeana dăruieşte moşia sa din Podeni şi viile de la Racoţi şi Cîlceşti nepotului său Nicola (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).

395. — 1632 (7140) iunie 20, Bucureşti. —Drăghici din Glogova întăreşte dania surorii sale, Viga, făcută nepotului lor Nicola.

396. — 1632 (7140) iunie 20, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod împuterniceşte m-rea Mislea să ia dijmă de pe ocina din satul Stîlpeni şi de la moşiile mănăstirii de lîngă Oraşul Floci.

397. — 1632 (7140) iulie 2, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod orînduieşte boieri ca să cerceteze o pricină dintre Dumitru Dudescu şi Gherghe fost al doilea vistier, pentru nişte mori. (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).

398. — 1632 (7140) iulie 6, Văleni. — Barbu Răuţ vinde logofătului Tudor Rătescu ocină la Măstăneşti.

399. — 1632 (7140) iulie 7. — Ionaşco logofăt şi alţii vînd popii Vancea ocină la Bogdăneşti.

400. — 1632 (7140) iulie 11, Bucureşti. — Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Banul satul Groşanii Trifului, cu plasele Obidiţii, Căldăreştii şi Mălăeştii, jud. Buzău, dăruit de Antonie cămăraşul.

401. — 1632 iulie 12. — Leon Tomşa voievod întăreşte lui Oancea logofăt din Lereşti o roată de moară la Cîmpulung, în urma unei judecăţi.

402. — 1632 (7140) iulie 16. — Dumitru vinde lui Tudor comisul o ocină la Mogoşăşti.

403. — 1632 (7140) iulie 22. — Cartea episcopului de Buzău, Efrem, în legătură cu mărturia unchiaşului Oană pentru o ocină din Berindeşti. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).

404. — 1632 (7140) iulie 24. —Voichiţa, fiica lui Muşat vistier, vinde jupanului Stafie o delniţă la Izvorani.

405. — 1632 (7140) iulie 25. — Năstase din Bănceşti se înfrăţeşte cu Bratul din Coiteşti, făcîndu-şi reciproc daruri.

406. — 1632 (7140) august. — Apostol vinde logofătului Borcea ocină la Stroeşti.

407. — 1632 (7140) august 3. — Pătru Buzea şi Dumitru căpitan vînd lui Lupu vornic moşie la Glaveş.

408. — 1632 (7140) august 15. — Stan Tebeică <din Bădeni>, la moartea sa, lasă fiastrului său Dragomir o delniţă.

www.dacoromanica.ro

409. — 1632 (7140) august 15. — Staico paharnic dă soției sale, Rada, satele Fometești, Runcu și Toxobeni în schimbul satelor ei Frătești, Crețulești și Cepturile, pe care le-a vîndut el, pentru a plăti datoriile tatălui său Tudosie logofăt.

410. — <1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141. — Jupineasa Ilinca vinde jupînului Iane Topliceanu moșie în Sămărăști, Topliceni și Jideni.

411. — <1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141. — Neagoe din Bîrzești vinde lui Neagoe al lui Păcală un loc.

412. — <1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141. — Stana vinde jupînului Neagul trei pogoane la Scăiani.

413. — <1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141. — Lorinț vinde lui Vlad ocină la Dedulești. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).

414. — <1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141. — Neagoe vinde lui Vlad ocină la Dedulești.

415. — 1632 (7141) septembrie 4. — Negoiță postelnic mărturisește că datorează lui Socol clucer 200 de galbeni.

416. — 1632 (7141) septembrie 29. — Despina, Voichița și Ancuța vînd lui Barbu postelnic și popii Șerban o delniță la Izvorani.

417. — 1632 (7141) septembrie 30. — Vichentie călugărul vinde popii Ionache părți de moșie în Morunglavi, Iași și Tomești.

418. — <1632 octombrie — decembrie >. — Răvaș de boieri hotarnici pentru ocini și mori la Sărăști și Plăticești.

419. — 1632 (7141) octombrie 6, București. — Matei Basarab voievod scutește pe rumânii din Șoaș, ai m-rii Bistrița, de lucru la ocnele de sare de la Ocna Mare (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).

420. — 1632 (7141) octombrie 7, București. — Matei Basarab voievod hotărăște ca țiganii m-rii Cozia să nu lucreze la Ocna Mare.

421. — 1632 (7141) octombrie 8. — Matei Basarab voievod întărește lui Bunea logofăt rumâni în Grădiștea de Jos.

422. — 1632 (7141) octombrie 10, București. — Matei Basarab voievod scutește de dări pe poslușnicii episcopiei de Buzău.

423. — 1632 (7141) octombrie 12. — Matei Basarab voievod scutește de dări pe plăiașii din satele Jiblea, Spinul și Brădățeni, cărora le îngăduise să se reîntoarcă din Transilvania, unde fuseseră fugiți.

424. — 1632 (7141) octombrie 20. — Rădăcină și alți judeci din Genuneni își vînd ocinele lui Sima logofăt.

425. — 1632 (7141) octombrie 24, București. — Matei Basarab voievod întărește lui Drăghici logofăt și lui Ianiu postelnic satul Stejarul, din jud. Mehedinți.

426. — 1632 (7141) octombrie 30. — Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul de la m-rea Sfînta Troiță <Radu Vodă> să stăpînească și să judece în satul Chiselcu.

427. — 1632 (7141) noiembrie 10. — Voica dăruiește nepoților ei Irimiia și Neaga moșie în Vernești.

428. — 16<32> (71<41>) noiembrie 18. — Stoica Perța vinde lui Oprea negustor un loc în Coasta Turburii.

429. — 1632 (7141) noiembrie 20, București. — Matei Basarab voievod scutește de dări satul Tismana al m-rii Tismana.

430. — 1632 (7141) noiembrie 21, București. — Matei Basarab voievod întărește Ancăi, jupineasa postelnicului Mihăilă de la Văleni, satul Găbojdibrod din jud. Romanați.

431. — 1632 (7141) noiembrie 23, București. — Matei Basarab voievod scutește cinci poslușnici ai m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> de poclon.

www.dacoromanica.ro

432. — 1632 (7141) noiembrie 27. — Matei Basarab voievod împuternicește pe Bunea logofăt să-și stăpînească rumânii care s-au înscris la dărăbani și călărași și să-i pună la lucru cu ceilalți rumâni.

433. — 1632 (7141) noiembrie 27. — Matei Basarab voievod poruncește rumânilor din Parapani să-și dea toate obligațiile m-rii Sf. Troiță <Radu Vodă> fără a se mai opune călugărilor. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. XIX).

434. — 1632 (7141) noiembrie 28, București. — Matei Basarab voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București balta Cornățelului.

435. — 1632 (7141) decembrie 3. — Matei Basarab voievod scrie locuitorilor din Nenciulești și năvodarilor ca să dea banii din venitul bălții numai în mîna călugărilor de la m-rea Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

436. — 1632 (7141) decembrie 5. — Popa Ștefan vinde cumnatului său Ghinea o delniță în Turburea.

437. — 1632 (7141) decembrie 5, București. — Matei Basarab voievod scutește satul Flăminzeștii din jud. Argeș de toate dăjdiile cîte sînt peste an, în afară de bir. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

438. — 1632 (7141) decembrie 5, București. — Matei Basarab voievod întărește popii Dumitru moșie la Ciulnița, jud. Ialomița.

439. — 1632 (7141) decembrie 6, București. — Matei Basarab voievod scutește de dări satul Corbii de Piatră, jud. Muscel și Păduret al m-rii Argeș.

440. — 1632 (7141) decembrie 6, București. — Matei Basarab voievod întărește satul Ciulnița din jud. Ialomița moșnenilor satului, în urma unor judecăți.

441. — 1632 (7141) decembrie 7. — Manole și Iorga vînd jupînului Mihai partea lor dintr-o moară de la Tîrgoviște.

442. — 1632 (7141) decembrie 7. — Bustea vinde jupînului Panait cupețul o casă și o funie de loc la Cucuteni

443. — <1632> decembrie 8, București. — Matei Basarab voievod întărește lui Udrea logofăt de vistierie satul Rădăcinești, jud. Argeș.

444. — 1632 (7141) decembrie 9. — Iacov logofăt și alții vînd căpitanului Dumbravă moșie în Țigănești.

445. — 1632 (7141) decembrie 11. — Matei Basarab voievod scutește de dări pe preoții de la Biserica Domnească din București.

446. — 1632 (7141) decembrie 12. — Popa Radu răscumpără de la Mihai Ergopul părți dintr-o jumătate de moară de la Tîrgoviște.

447. — 1632 (7141) decembrie 13, București. — Staico postelnic din Bucșani vinde lui Calotă postelnic ocină la Bozieni.

448. — 1632 (7141) decembrie 13, București. — Matei Basarab voievod poruncește locuitorilor din Nenciulești și năvodarilor care prind pește în bălțile mănăstirii Sfînta Troiță <Radu Vodă> să dea acesteia cuvenita vamă din pește.

449. — 1632 (7141) decembrie 13, București. — Matei Basarab voievod întărește popii Radu o roată de moară și o grădină la Tîrgoviște.

450. — 1632 (7141) decembrie 15. — Rădivoi vinde lui Necula Mîrșăviț ocină la Dudești.

451. — 1632 (7141) decembrie 20, București. — Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru logofăt jumătate din satul Mogoșoaia, jud. Ilfov, și un vad de moară pe Colentina.

A. — 1630 (7139) octombrie 3. — Bîrsan și fratele său Dumitru vînd lui Vasilie logofăt din Brătiani ocine în Călugărul și Ulmul.

B. — 1631 (7139) aprilie 5, București. — Mușat vistier mărturisește că popa Stoica și fratele său Mihăilă au răscumpărat și ocină în sat în Trînșani, odată cu rumânii, cînd aceștia s-au judecat.

www.dacoromanica.ro

C. — < 1631 septembrie 1 — 1632 august 31 > 7140. — Nedelco, fiul Gîţei, cumpără ocină în Trînşani.

D. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141. — Popa Matei lasă nepotului său Iane o moşie la Pîrscov.

E. < 1632 — 1638 >. — Patru megiaşi din Pîrscov daţi de marele vornic dau mărturie pentru partea de moşie a lui Negul, fiul lui Miclea, în pricina cu Oncea, Radul şi Ştefu, nepoţii lui Oprea Paşadia.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — Janvier 1630 (7138). — Le *vornic* Dumitru vend à son <beau> fils, le logothète Bunea, une terre et des serfs à Grădiştea-de-Jos. (Transcription en caractères cyrilliques, et photocopie en annexe, pl. I).

2. — Janvier 1630. — A la demande des moines du monastère de Bistriţa, Cyrille patriarche de Constantinople, ordonne que l'hégoumène soit choisi uniquement parmi les moines du monastère. (Photocopie en annexe, pl. II).

3. — 7 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Dumitru et son frère Tudor font don au monastère de Golgota de terrains à Cîmpul Ruşilor. (Photocopie en annexe, pl. III).

4. — 8 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au marchand Cîrstea une vigne, une terre et un emplacement de maison à Verneşti.

5. — 8 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Cozia une terre à Voineasa.

6. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Costandin, neveu d'Avram, des terres à Mirceşti et à Joseni, ainsi qu'un bief de moulin à Scurteşti.

7. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les serviteurs de l'évêché de Buzău, à seule fin « qu'ils travaillent » et qu'ils soient « en aide et soumis » à l'évêché. (Transcription en caractères cyrilliques, et photocopie en annexe, pl. IV).

8. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, à l'ancien grand spathaire Gorgan et à son épouse, Stana, le village de Goleşti, du district de Muşcel.

9. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa défend contre le servage Mihail, Brătin et Oancea, de Frăteşti.

10. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> un terrain à Bucarest, « où se trouvaient les fortifications faites par Sinan Paşa », exemptant de contributions et de corvées ceux qui s'y établiront.

11. — 11 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'exemption de contributions dont jouit le village de Cetăţele, du district de Ialomiţa, colonie franche de Ianache, ancien grand *postelnic* de Moldavie.

12. — 12 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'exemption de contributions dont jouit le village de Vaideei, du district de Ialomiţa colonie franche de Ianache, ancien grand *postelnic* de Moldavie.

13. — 13 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *vornic* Aslan une terre et des serfs à Lazu, dans le district de Mehedinţi.

www.dacoromanica.ro

14. — 13 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'Eglise Princière (*Biserica Domnească*) un emplacement pour magasins à Bucarest.

15. — 13 janvier 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Cozia la possession de ses villages de Studeniţa et de Frăsinetul, du district de Romanaţi, serfs compris.

16. — 13 janvier 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa autorise les moines du monastère de Cozia à percevoir les redevances de tous les tziganes du monastère.

17. — 13 janvier 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa ordonne aux habitants de la ville de Cîmpulung et des villages qui ont des vignes dans le vignoble de Piteşti d'acquitter la dîme du vin au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.

18. — 14 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïewode Léon Tomşa exempte de contributions et de corvées les prêtres et les diacres de l'Eglise Princière (*Biserica Domnească*) de Bucarest.

19. — 15 janvier 1630 (7138). — Le *sulger* Preda s'engage à rembourser au terme prévu l'argent qu'il doit aux pelletiers Zota, State et Dima.

20. — 15 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Bistriţa le village de Costeşti, qui lui a été donné par Michel le Brave et maintient les privilèges accordés.

21. — 15 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'exemption de contributions et de corvées dont jouit le village de Tismana, appartenant au monastère de Tismana, afin de le défendre contre les malfaiteurs.

22. — 15 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Tutana la redevance princière sur le vin du vignoble de Piteşti.

23. — 17 janvier 1630. — Le logothète Lăudat vend à son neveu, le logothète Tatul, un serf de Coteşti, avec son lot de terre.

24. — 17 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Stanciu, fils de Voica, vend au *vistier* Necula sa part de terre de Sărăţeni.

25. — 18 janvier 1630 (7138). — Billet princier portant les noms des boyards désignés pour arpenter le village de Grădiştea-de Jos.

26. — 18 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Iscrul et à ses frères Zaharia et Preda une terre à Frăsinet.

27. — 19 janvier 1630 (7138). — Le *vornic* Dumitru vend à son <beau-> fils, le logothète Bunea, une terre et des serfs à Grădiştea (Photocopie en annexe, pl. V).

28. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *pîrcălab* Cîrstea des terres à Biroslăveni.

29. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second *vistier* Dumitru Dudescu une terre à Bonţeşti, dans le district d'Ilfov.

30. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, des tziganes au spathaire Preda, d'Albeşti.

31. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> le village de Domneşti, du district de Muşcel, à la suite de plusieurs procès.

32. — 22 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Drosul et Paraschiva, de Vîlcăneşti, vendent au logothète Pătru et à Drăguşin leur terre d'Osica.

33. — 22 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> les étangs de Cornăţelul, Corcovatul et Mojdreanul, après jugement.

34. — 23 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le *postelnic*, Stan de Dîlga, vend au logothète Dobrin une famille de tziganes.

35. — 23 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> les étangs de Cornăţelul, Corcovatul et Mojdreanul, après litige avec le *vornic* Nenciul.

www.dacoromanica.ro

36. — 25 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Tatul l'achat de terres à Bereşti.

37. — 26 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *paharnic* Socol de Cornăţeni ses droits sur le cours d'eau Goia.

38. — 28 janvier 1630 (7138). — Duca, fils du carrossier Mihai, vend au *vistier* Ene un emplacement de maison à Bucarest.

39. — 28 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Strîmbu un bout de terre, nommé Lacul.

40. — 29 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Billet princier enjoignant à plusieurs boyards de délimiter la part de Futeşti qui revient au grand logothète Vlad et autres, de celle du monastère d'Argeş. (Photocopie en annexe, pl. VI).

41. — 29 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Bratu des terres à Bratia.

42. — 30 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de toutes les contributions et les corvées, excepté la taille, les villages de Boldorogeşti et de Roata, appartenant au monastère de Plumbuita.

43. — Février <1630>. — Le patriarche Cyrille de Constantinople décide que les hégoumènes soient élus par les moines du monastère sans autre immixtion.

44. — 2 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea une terre et des serfs à Grădiştea-de-Jos, dans le district de Vlaşca.

45. — 2 février 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa exempte le monastère de Plumbuita de toute contribution et corvée.

46. — 3 février 1630 (7138). — Plusieurs paysans libres du village de Vîrbiţa-de-Jos du district de Mehedinţi, se vendent comme serfs, y compris leurs terres, au spathaire Andrei.

47. — 3 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Leon Tomşa enjoint aux serfs de Ioneşti, du district de Vlaşca, d'obéir à leur maître, l'ancien, grand *vistier* Trufanda, et d'effectuer pour lui « tous les travaux », conformément « à la loi et à la coutume valaques ».

48. — 5 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions le village de Parapani, du district de Vlaşca, appartenant au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.

49. — 6 février 1630 (7138). — Lăudat, fils de Dobre, de Beleţi, vend sa part de terre et de vigne de Ţigăneşti au logothète Stroe.

50. — 6 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'exemption de contributions du village de Dobruşeşti, du district d'Ilfov, dont les habitants sont les charpentiers du monastère de Snagov.

51. — 10 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *vistier* Necula une vigne et trois roues de moulin à Bucarest.

52. — 14 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa dédie et soumet le monastère de Dealul au monastère d'Iviron du Mont Athos.

53. — 16 février <1630 — 1632>. — La métropolite Grigorie de Valachie mande aux habitants et aux prêtres de Bucarest d'identifier l'emplacement que possède à Bucarest le monastère Banu de Buzău. (Transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. VII).

54. — 19 février 1630 (7138). — Danciul vend un tzigane au grand *vornic* Hrizea.

55. — 26 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest, après jugement, l'étang de Cornăţelul.

56. — 28 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Lăudat une terre à Goleşti. (Photocopie en annexe, pl. VIII).

www.dacoromanica.ro

57. — 28 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de toute contribution et corvée le village de Luciiani, du district de Dîmboviţa, étant donné que ses habitants sont des « artisans princiers ».

58. — 3 mars 1630 (7138), Bucarest. — Dumitru, *vornic* de Mogoşeşti, donne à son <beau->fils, le logothète Bunea, le village de Grădiştea-de-Jos, du district de Vlaşca.

59. — 3 mars 1630 (7138). — Le *postelnic* Manea achète une terre à Ibăneşti.

60. — 6 mars 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Bolintin le village de Bolintînul.

61. — 8 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Viforăşti les étangs de Gurguiaţi et de Vărăşti.

62. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à la Métropolie de Tîrgovişte les villages de Vărăşti, Călugăreni et Periaţi, du district de Rîmnicu-Sărat et Brăila.

63. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Trufanda, ancien grand *vistier*, un terrain à vigne à Bucarest.

64. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea une terre et des serfs à Comani, dans le district d'Olt.

65. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea le village de Grădiştea-de-Jos.

66. — 10 <mars-juin> 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea des terres et des serfs dans le village de Grădiştea-de-Jos du district de Vlaşca.

67. — 10 <mars-juin> 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *paharnic* Pădure des terres à Lazuri et à Sturzeni.

68. — 13 mars 1630 (7138), Bucarest. — Radu, Simion, Prodan et Laţcu, avec leurs fils, se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

69. — 15 mars 1630 (7138). — Le *sluger* Preda met en gage chez le pelletier Zota le village de Cîrlomani, pour l'argent qu'il lui a emprunté.

70. — 16 mars 1630 (7138) Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Miloş le village de Bîlta, du district de Gorj, après gain de cause contre les serfs du village, qui s'étaient fait affranchir.

71. — 20 mars 1630 (7138). — Oprea, fils de Badea, vend à Dumitru et à Sfranţea une terre à Păuşeşti.

72. — 20 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à la Métropolie de Tîrgovişte le village de Vărăşti, du district de Rîmnicu-Sărat et Brăila.

73. — 20 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa autorise Trufanda, ancien grand *vistier*, à constituer une colonie franche à Stăneşti, district de Vlaşca, ceux qui s'y établiront étant exemptés de toute contribution.

74. — 22 mars 1630 (7138). — Maria, épouse du *vornic* Crăciun, de Cîrlomăneşti, vend au *vornic* Mihalcea un bief de moulin. (Transcription en caractère cyrilliques, en annexe).

75. — 27 mars 1630 (7138). — La religieuse Elisafta lègue à sa mort deux femmes tziganes au monastère de Vieräş.

76. — 27 mars 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions et de corvées les *dîrvari* du monastère de Mislea.

77. — 1er avril 1630 (7138). — Les *ispravnics* du siège de Tîrgovişte jugent le litige entre Zaharia et Vlad, de Boteni, pour des terrains.

78. — 6 avril 1630 (7138). — Manea vend au *vătaf* Mogoş une vigne et une terre à Jigorani.

www.dacoromanica.ro

79. — 7 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa établit, en tenant compte des décisions antérieures des patriarches de Constantinople, le mode d'élection des hégoumènes et de jugement des moines.

80. — 10 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Negrilă et à d'autres des vignes, des terrains à vigne et des terres sur les collines de Verneşti et à Poenari.

81. — 12 avril 1630 (7138). — Le voïvode Léon Tomşa confirme au monastère de Viforita la possession de l'étang de Sticlenul.

82. — 13 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Enache, après jugement, le village de Slăvica.

83. — 13 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Frincu une terre à Măniceşti.

84. — 13 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Mihalcea, second *vornic* de Pătîrlage, plusieurs familles de tziganes.

85. — 18 avril 1630 (7138). — Drăgan vend au prêtre Ciochină, de Pleşoi une terre à Cîrlogani.

86. — 18 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *vătaf* Mogoş une vigne et une terre à Jugureni.

87. — 23 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le *postelnic* Călin vend au marchand Jane une vigne, des vergers et des terres arables à Săteni.

88. — 24 avril 1630 (7138). — Plusieurs paysans libres de Comanca se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

89. — 24 avril 1630 (7138). — Vruţul, de Scărişoara et autres paysans libres se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

90. — 24 avril 1630 (7138). — Billet princier portant les noms des cojureurs du *postelnic* Radu, de Fărcaş, et du *postelnic* Stan, de Greci, en litige pour des serfs <de Bărcăneşti>.

91. — 25 avril 1630 (7138), Bucarest. — Dame Neaga, de Pătîrlage, vend à Dumitru Dudescu sa terre de Cîrstineşti sur Colentina.

92. — 27 avril 1630 (7138). — Le *paharnic* Socol reconnaît avoir été remboursé par le grand *vornic* Hriza pour une terre à Gemenile, sur laquelle celui-ci avait priorité d'achat.

93. — 28 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au capitaine Vucina une famille de tziganes.

94. — 1er mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Badea d'Argeş des terres, des serfs et des tziganes à Brădişăşti, Esciori, Iaşii-de-Jos, Cerbureni etc.

95. — 2 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second *vistier* Dumitru Dudescu une terre et des serfs à Cîrstieneştii sur la Colentina.

96. — 7 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Nucet un emplacement de maison et de magasins, avec cave, à Tîrgovişte.

97. — 12 mai 1630 (7138). — Dame Voica, avec ses proches, et Barbu Buciumaş font don de leurs terres de Jdreala au monastère qui est en voie de construction en ce lieu.

98. — 12 mai 1630 (7138). — Les logothètes Stanciu et Oancea s'entendent avec Nicodim, hégoumène du monastère de Valea, dans une question de tziganes.

99. — <12 mai > 1630. — Nicodim, hégoumène du monastère de Valea, tombe d'accord avec Stanciu de Cîlceşti et Oancea de Lereşti, au sujet d'une question de tziganes.

100. — 14 mai 1630 (7138). — Le logothète Miloş rachète le monastère de Strîmba au monastère de Tismana, pour 300 ducats, afin qu'il ne soit plus sous sa dépendance.

101. — 18 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Mala une vigne dans le vignoble de Bădeni.

www.dacoromanica.ro

102. — 20 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au sellier Limberiu une terre et des serfs à Vlădeni, dans le district de Prahova.

103. — 20 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, au logothète Miloş et à ses frères Bălaci et Dragotă une terre à Brăneşti.

104. — 22 mai 1630 (7138). — Les grands boyards témoignent au sujet des circonstances dans lesquelles le village de Clineşti a été asservi par le second logothète Sima.

105. — 23 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Anastasie et à Alexe, fils de Savasto, et à d'autres des terres et des vignes à Bănceşti et à Zoreşti.

106. — 23 mai 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Mislea une terre à Cîmpineni.

107. — 26 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien spathaire Gorgan une terre et des serfs à Criva-de-Jos, dans le district de Romanaţi.

108. — 27 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Miloş le monastère de Strîmba, avec tout son avoir.

109. — 28 mai 1630 (7138). — Ursea, de Jideni, achète des parcelles à Ţuşăşti.

110. — 28 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au prêtre Ionache de Moringlavi et au prêtre Pîrvul de Şerbăneşti plusieurs parts au village de Şerbăneşti.

111. — 2 juin 1630 (7138). — Théophane, patriarche de Jérusalem, atteste que le *vornic* Dumitru a annulé les actes d'affranchissement de plusieurs serfs, en les donnant à son fils, le logothète Bunea.

112. — 2 juin 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa autorise Gherghe à prélever la dîme de chez tous ceux « qui auront labouré sur sa terre de Zorileşti ».

113. — 6 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère Iviron du Mont Athos le monastère du spathaire Stelea, de Bucarest.

114. — 9 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Văsliu et à son épouse Neagolea une terre à Berivoeşti.

115. — 12 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Ion, de Muţi, des terres à Plăviceni et à Studina.

116. — 14 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'affranchissement de Mihu, de Şotînga, du district de Dîmboviţa.

117. — 14 juin 1630 (7138). —Le voïévodé Léon Tomşa autorise le logothète Miloş à recouvrer ses serfs enfuis de Brăneşti.

118. — 14 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Şerbu de Nenişori et à son épouse Staica, deux arpents de vigne dans les vignobles de Văleni.

119. — 16 juin 1630 (7138). — Paraschiva et ses filles vendent au monastère de Coziani leur terre de Tifuleşti.

120. — 17 juin 1630 (7138). — Barbu et Neag, fils de Toader, se vendent comme serfs, avec toute leur terre de Găurici, au spathaire Leca.

121. — 20 juin 1630 (7138). — Plusieurs paysans libres vendent au logothète Radu un emplacement de moulin à Smedeşti.

122. — 23 juin 1630 (7138), Bucarest. — Radu Turcul et ses fils se vendent comme serfs au logothète Bunea, y compris leur terre de Sminov, du district de Vlaşca.

123. — 28 juin 1630 (7138). — Théophane, patriarche de Jérusalem, mande aux cojureurs d'enquêter sans duplicité le litige opposant les serfs de Studeniţa au monastère de Cozia.

124. — 30 juin 1630 (7138). — Dumitru, de Beleţi, vend au logothète Stroe un emplacement au centre du village de Ţigăneşti.

www.dacoromanica.ro

125. — < Juillet > 1630 (7138), Bucarest. — Billet princier portant les noms des cojureurs désignés pour jurer que plusieurs paysans de Studeniţa ne sont pas les serfs du monastère de Cozia.

126. — 2 juillet 1630 (7138). — Le *sluger* Tudor écrit à son neveu, le grand logothète Vlad, au sujet d'un litige entre Anghel et plusieurs paysans libres de Cremenari. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).

127. — 2 juillet 1630 (7138). — Quatre boyards cojureurs, obtenus par le *sluger* Tudor dans un litige avec plusieurs serfs de Ciumăgeşti, attestent que les uns se sont affranchis avant le servage de la glèbe édicté par Michel le Brave, les autres après.

128. — 3 juillet 1630 (7138), Băjeşti. — Stanciu s'affrère avec son cousin Oancea, lui donnant un lot de terre à Mihăeşti et reçoit en échange 600 deniers.

129. — 6 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Dumitru vend au *postelnic* Stamate, de Piteşti, un emplacement à Bucarest.

130. — 8 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Oprea et à son épouse, Maria, des terres à Budişteni, Dobreşti et Crîngureni.

131. — 13 juillet 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les serfs du monastère de Colentina < Plumbuita > établis autour du monastère.

132. — 21 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Bolovan des terres, des vignes et des prés à Berislăveşti.

133. — 25 juillet 1630 (7138). — Le *pîrcălab* Dobromir et dame Maria, son épouse, vendent au grand *vistier* Dumitraşco une terre à Bereni.

134. — 25 juillet 1630 (7138). — Billet princier portant les noms des boyards désignés comme médiateurs dans un litige concernant des serfs de Lichireşti.

135. — 27 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte le monastère de Nucet des taxes d'octroi pour les produits qu'il vendra au marché de Tîrgovişte.

136. — 29 juillet 1630 (7138). — Gligore, fils du prêtre Dumitru, vend au logothète Sima une prairie sur les bords de l'Otăsău, à Păuşeşti.

137. — 1er août 1630 (7138). — Le logothète Oprea vend au grand *vornic* Hrizea une terre à Bălţaţi.

138. — 1er août 1630 (7138). — Six boyards cojureurs déposent dans un litige concernant des serfs de Lichireşti.

139. — 10 août 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Hotărani le village de Plosca du district de Dolj, avec son étang.

140. — 12 août 1630 (7138). — Le grand *stolnic* Muşat et dame Despina, son épouse, donnent à leurs enfants, Vasile et Ancuţa, une terre à Stăneşti. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).

141. — 12 août 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au grand logothète Vlad des serfs à Lichireşti, dans le district de Ialomiţa.

142. — 13 août 1630 (7138). — Despa, Ieremia et Dumitra vendent au *vornic* Hrizea une terre et une vigne à Greci.

143. — 20 août 1630 (7138). — Le hiéromoine Partenie reconnaît avoir reçu de la famille du grand *postelnic* Trufanda 150 ducats pour le village de Bel-Izvor, du district de Mehedinţi.

144. — < 2 > 6 août 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme aux habitants autochtones de la ville de Cîmpulung la terre de la ville et plusieurs alpages.

145. — < 1er septembre 1630 — 31 août 1631 > 7139. — Nan achète un emplacement à Jugureni et des vignes à Dumbrava.

146. — < 1er septembre 1630 — 31 août 1631 > 7139. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Molomoc une terre à Creţeşti, dans le district de Prahova.

www.dacoromanica.ro

147. — < 1er septembre 1630 — 31 août 1631 > 7139. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, au *postelnic* Radu de Farcaş, des serfs de Bărcăneştl.

148. — 1er septembre < 1630 >. — Neagu, de Cîndeştl, vend à Albu, de Mlerlia, 2 arpents de vigne < à Cîrlomăneşti >.

149. — 1er septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second *vistier* Dumitru Dudescu une terre et des serfs dans le village de Sulari, district de Dolj.

150. — 5 <septembre 1630 — août 1631 > 7139. — Groza, de Brîncoveni, se rachète du servage de chez le *postelnic* Barbu, sa terre comprise.

151. — 5 < septembre 1630 — août 1631 > 7139. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second logothète Sima une vigne à Păuşeştl.

152. — 7 septembre 1630 (7139), <Bucarest >. — Stoican et son frère Marln, de Comanca, se vendent comme serfs au *vistier* Necula, leur terre comprise.

153. — 10 septembre 1630 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa décide que le *stolnic* Muşat ait à rendre à son anclenne bru, Marla, toute la dot qu'elle a reçue de son père, le *vornic* Ivaşco.

154. — 10 septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second *vornic* Stanciu une terre à Sălătruc, dans le district d'Argeş.

155. — 10 septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa ordonne aux percepteurs de la dîme du vin, du miel et des autres produits du district de Gorj de ne rien réclamer au village de Tismana appartenant au monastère de Tismana, car il est exempté de toute contribution.

156. — 15 septembre 1630 (7139). — Gherman atteste que le *gramatic* Stan a racheté une terre de Băbenl, qui avait appartenu à son grand-père.

157. — 25 septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au spathaire Leca des terres à Măgurele, dans le district de Prahova.

158. — Octobre 1630 (7139). — Le *postelnic* Eftimie et le *comis* Bratul échangent un terrain à Peştera pour un terrain à Ciofrîngeni. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).

159. — Octobre 1630. — Cyrille Loukaris, patriarche de Constantinople, ratifie l'offrande faite à l'église du SaintSépulcre de Jérusalem, du village de Poieni, appartenant au monastère de Saint-Georges de Bucarest, exempté de corvées et de contrlbutlons par le voïévode Léon Tomşa.

160. — 2 octobre 1630 (7139). — Grigorie vend au logothète Sima un emplacement à Păuşeşti.

161. — 2 octobre 1630 (7139). — Le prêtre Stoica vend au logothète Sima un emplacement à Păuşeşti.

162. — 5 octobre 1630 (7139). — Răzmiriţă vend au prêtre Şerbu une vigne et un emplacement dans le vignoble de Cîndeşti.

163. — 6 octobre 1630 (7139). — Stoilă vend au *postelnic* Sava, de Stăncestl, une terre située sur le territoire du village de Găgeni.

164. — 10 octobre 1630 (7139), Bucarest. — Le *vistier* Ianlu Psira et son épouse, Maria, vendent à Gherghe, logothète de la trésorerie, le village de Vărăştl, sur le Sabar, dans le district d'Ilfov.

165. — 12 octobre 1630 (7139). — Stoica Bonchiclu vend au *postelnic* Gherghe de Pitești, une vigne à Samara.

166. — 13 octobre 1630 (7139). — Drăgan avec ses fils et petits-fils se vendent comme serfs au vornic Hrizea, y compris leur terre de Stănești.

167. — 19 octobre 1630 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Mislea la redevance sur la pêche de l'étang de Greaca, du district de Vlaşca.

168. — 20 octobre < 1630 >. — Vasile écrit au logothète Paraschiva au sujet de la fuite en Transylvanie de plusieurs grands boyards, fuite dont le voïévode Léon est la cause.

www.dacoromanica.ro

169. — 23 octobre 1630 (7139), Scărişoara. — Voia et autres paysans libres de Scărişoara se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

170. — 3 novembre 1630 (7139. — Le *paharnic* Staicu et son épouse, Rada, vendent au grand *comis* Buzinca leurs terres de Ceptura, Muşcel, Fintinele, Roma et Tătărăi.

171. — 4 novembre 1630 (7139). — Cornea, d'Urlaţi, vend à messire Nastea la terre nommée Trestieneasca à Ratina.

172. — 5 novembre 1630 (7139). — Les paysans libres du village de Negraşi, du district de Vlaşca, se vendent comme serfs à dame Maria, veuve du *vistier* Trufanda.

173. — <10 novembre 1630 — 6 juillet 1631> (7139). — Le voïévode Léon Tomşa mande à Miho, grand ban de Craiova, de délimiter la terre de Segarcea, pour laquelle le Patriarcat d'Alexandrie est en litige avec le *postelnic* Pătraşco.

174. — 10 <novembre - décembre> 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, au village de Brăeşti, du district de Buzău, son état de liberté.

175. — 10 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Gheorghe, logothète de la trésorerie, le village de Vărăşti, du district d'Ilfov

176. — 10 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *vornic* Mihalcea, de Pătîrlage, une terre, un emplacement de moulin et une cave à Cacaleţii-din-Vale, Cîndeşti et Văleni.

177. — 10 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Nucet le village de Livezeni, du district de Dîmboviţa, qu'il exempte de constributions.

178. — 18 novembre 1630 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Stroe les villages de Goleşti, Criva, Epoteşti, Urzica, Gogoşi et Marmuri, ainsi que des tziganes. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).

179. — 24 novembre 1630 (7139). — Stanumir, avec ses frères Chirca et Stănilă, de Păuşeşti, dans le district de Vîlcea, vendent un pré au logothète Sima.

180. — 27 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Nicula, fils de Necula, de Căzăneşti, vend au *clucer* Pavlache une terre à Lunca Babelor.

181. — 1er décembre 1630 (7139). — Les paysans libres du village de Lătceni, du district de Teleorman, se vendent comme serfs au logothète Bunea.

182. — 3 décembre 1630 (7139). — Les filles de Nistor et leur mère vendent au logothète Sima leur terre de Păuşeşti.

183. — 5< décembre 1630 — janvier 1631>, Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Radu le village de Tîncăbeşti du district d'Ilfov.

184. — 6 décembre 1630 (7139). — Ionachi cède sa terre de Cornet au *postelnic* Ion, pour une dette.

185. — 8 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *clucer* Pavlache une terre à Lunca Babelor.

186. — 10 décembre 1630 (7139), Cîmpulung. — Gherghe et son cousin Petru vendent au logothète Oancea de Lereşti, leurs parts d'un emplacement de moulin.

187. — 11 décembre 1630 (7139). Plusieurs paysans libres de Vaideei se vendent comme serfs au *postelnic* Radu et à Danciul de Măldăreşti.

188. — 12 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Dragotă et autres des terres à Nucet et à Călmăţuiu, dans le district de Săcueni.

189. — 13 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïvode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Dragomir une terre à Zlătărei.

190. — 13 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au spathaire Leca un serf à Măgureni.

www.dacoromanica.ro

191. — 3 janvier 1631 (7139). — Radu, de Gonţaţi, vend à messire Sima une vigne sur la colline de Scăiani.

192. — 5 janvier 1631 (7139). — Lăudat emprunte de l'argent au logothète Tatu, mettant en gage un lot de terre de Coteşti.

193. — 11 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Săcuiani, après jugement et délimitation, un étang.

194. — 12 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Nedelco une terre à Dobroteni, dans le district de Săcuieni.

195. — 18 janvier 1631 (7139). — Stan, fils du moine Mardarie, vend au prêtre Pătru une vigne à Negoeşti.

196. — 18 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa dédie l'église du ban Ghiorma, de Bucarest, au monastère archevêché de Pogoniani, en Grèce.

197. — 20 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa au confirme *postelnic* Udrea et à son épouse, Caplea, après jugement, un emplaceemnt et un bief de moulin à Rădăcineşti.

198. — 23 janvier 1631 (7139). — Le *sluger* Tudor atteste que le village de Băcăleşti a été vendu à son escient par sa fille, Zamfira, à Dumitru et à Vasile.

199. — 23 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa fixe le montant de la taille due par le village du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, Parapani, en l'exemptant d'autres contributions et corvées.

200. — 27 janvier 1631 (7139). — Stanciu, d'Izbiceni, témoigne sur l'accord conclu entre lui et les monastère de Bistriţa et de Cozia pour un échange de femmes tziganes.

201. — 31 janvier 1631 (7139). — La *vorniceasa* Maria remet en gage au logothète Gheorghe le village de Curăteştii-de-Sus, du district de Vlaşca, pour 20 ducats.

202. — 5 février 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Crăciun et à Stoican des terres et des vignes à Zoreşti, Căpăţineşti et Joseni.

203. — 6 février 1631 (7139), Bucarest. — Le *paharnic* Tănasie et ses fils Pătru et Ştefan vendent au *vătaf* Andoca huit arpents de vigne à Valea-Largă, sur la colline de Trestieni.

204. — 10 février 1631 (7139). — Accord entre le *postelnic* Ionaşco et plusieurs paysans libres de Rîfov sur le mode de possession des lots de terre de ce village.

205. — 11 février 1631 (7139). — Ion achète à Drăgoi et à Răcnea un arpent et demi de vigne.

206. — 11 février 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *vătaf* Andronie une terre à Udeni, dans le district de Dîmboviţa.

207. — 12 février 1631 (7139). — Stroe, de Cheia, donne plusieurs terrains en dot à sa fille Oprea.

208. — 12 février 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa ordonne aux collecteurs de Cornăţel de ne plus faire de difficultés au village Chiseleţu, du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.

209. — 2 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Despina, veuve de l'ancien grand logothète Vlad Rudeanu, le village de Lichireşti, du district de Ialomiţa.

210. — 3 mars 1631 (7139). — Gorga et autres vendent au *cămăraş* Gherghe cinq arpents de vigne à Domireşti.

211. — 4 mars 1631 (7139). — Le marchand Şandru et son épouse, Maria, vendent au *postelnic* Ghioca leur terre de Cotroceni.

212. — 5 mars 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa autorise le prêtre Gavril, administrateur des biens de l'église du ban Ghiorma, à abattre les maisons de tous ceux qui se sont établis à Obileşti, dans le district d'Ilfov, sur la terre de l'église et refusent de payer le dîme.

www.dacoromanica.ro

213. — 7 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa ordonne au *postelnic* Udrea de restituer au prêtre Stanciu les chevaux qu'il lui a pris indûment, pour des dégâts.

214. — 7 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa autorise le prêtre Luchian, hégoumène du monastère de Vieroş, à prendre chez le prêtre Iane de Cîmpulung deux femmes tziganes appartenant au monastère.

215. — 13 mars 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *cămăraş* Gheorghe, de Rîmnic, des terres et des vignes à Cîrlomăneşti, Bărăşti et Domireşti, ainsi qu'un moulin à Rîmnic.

216. — 14 mars 1631 (7139). — Şuica de Şuici, vend une tzigane au prêtre Sava du monastère de Valea.

217. — 15 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Udrişte, fils du logothète Oprea, la moitié du village de Foleştii-de-Jos, du district de Vîlcea.

218. — 20 mars 1631 (7139). — Le logothète Şerban vend à messire Panga un emplacement avec maison et cave à Bucarest.

219. — 21 mars 1631 (7139). — Radu Ciurilă, Badiu et Toader Gîrdea, de Dălbăneşti, se vendent comme serfs, terres comprises, au grand *vornic* Hrizea.

220. — 22 mars 1631 (7139). — Dame Marga lègue, après sa mort, au monastère de la Sainte-Trinité < Radu-Vodă> de Bucarest une maison avec terrain à Tîrgovişte.

221. — 23 mars 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Balea et à son épouse, Voina, des terres et des vignes à Lipia, dans le district de Buzău.

222. — 3 avril <1631>. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les knèzes de Jiblea et de Spinul, qui s'étaient enfuis en Transylvanie et ont maintenant regagné leurs villages.

223. — 4 avril 1631 (7139). — Le *postelnic* Nichifor et son frère Vlaicu vendent au grand *vornic* Hriza une terre et des serfs à Greci, ainsi que sept arpents de vigne.

224. — 7 avril 1631 (7139). — Stan, fils de Mircică, vend à Drăgoia une terre a Cătun.

225. — 15 avril 1631 (7139). — Drăghici, de Berîndeşti, vend à Ghinea, de Turburea, deux *fălci* de terrain à Secături et deux autres à Bolovanu.

226. — 15 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Balamuci le monastère de Pîrvuleşti, qui a été mis sous sa dépendance par le spathaire Teodosie et le *postelnic* Negoiţă.

227. — 15 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au capitaine Oprea et à son épouse, dame Maria, un enfant de tziganes.

228. — 17 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Nedelco des vignes sur la colline de Bobu, ainsi que des terres à Fundeni.

229. — <Avant le 21 avril 1631>. — Dame Grăjdana, veuve du spathaire Leca, lègue à son neveu, le second spathaire Preda, ses terres de Leurdeni, Ciumernic, Stîlpenii-de-Sus et Cătun, y compris vignes, moulins, serfs et tziganes.

230. — 21 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa enjoint à l'*aga* Ghica et au père Sima de Călineşti, de témoigner au sujet des vignes qu possède dame Grăjdana dans les vignobles de Piteşti. (Photocopie en annexe, pl. IX).

231. — 23 avril 1631 (7139). — Despa, épouse du *vistier* Pană, dédie à l'archevêché de Pogoniani l'église bâtie à Bucarest par son grand-père, le ban Ghiorma.

232. — 23 avril 1631 (7139). — Vlad, de Deduleşti, et autres délimitent les parts que possède Stanca à Deduleşti et dans le moulin du Buzău.

233. — 27 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au prêtre Ghioca, à Vlad Şterfenitul et à Jipa, une bande de terrain (*funie*) à Mălăeşti, dans le district de Dolj.

234. — 28 avril 1631 (7139). — Dumitru, de Drajna, avec son épouse et ses fils, vend au grand *vornic* Hrizea l'église de Drajna, bâtie sur le terrain du *vornic*.

www.dacoromanica.ro

235. — 30 avril 1631 (7139). — Dadul vend à Băjan une terre à Guzeni.

236. — 1er mai 1631 (7139), <Buzău>. — Plusieurs paysans libres de Mărăcineni vendent au *vornic* Mihalcea des terres à Cîndeşti.

237. — 1er mai 1631 (7139). — Le bourgmestre Lazăr et les échevins de Tîrgovişte confirment au marchand Iane une terre à Săteni.

238. — 2 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa ordonne aux percepteurs de la redevance sur les moutons des districts de Vlaşca et d'Argeş de ne pas percevoir de redevance sur les moutons des monastères de Glavacioc et de Tutana. (Photocopie en annexe, pl. X).

239. — 5 mai 1631 (7139). — Dragomir, de Smedeşti, avec ses neveux, et Ghinea, de Buzău, vendent au logothète Radu un emplacement de moulin et une terre à Smedeşti.

240. — 6 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au grand logothète Papa et à son épouse, Elina, le village de Gropeni, du district de Mehedinţi.

241. — 15 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *clucer* Buzinca des terres et des serfs à Cepturile, Drăgăneşti, Măteşti et autres lieux, ainsi que des vignes, des moulins et des tziganes.

242. — 20 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Albu, de Mierlia, deux arpents de vigne <à Cîrlomăneşti>.

243. — 26 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Hamza la moitié du village de Vîrtopul, du district de Mehedinţi.

244. — 30 mai 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions et de corvées, excepté la taille, le village de Tutana, colonie franche du monastère de Tutana.

245. — 11 juin 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de l'Annonciation <Banu> de Buzău le village de Maxînul, du district de Buzău, qu'il exempte de contributions.

246. — 11 juin 1631 (7139), Tîrgovişte. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions et de corvées le village de Livezeni, colonie franche du monastère de Nucet, qui „s'est dispersé à la suite des grandes épreuves et des manques endurés".

247. — 17 juin 1631 (7139). — Melentie, hégoumène du monastère de Dealul, échange une tzigane avec le second *armaş* Mihai.

248. — 19 juin 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Cozia le village de Studeniţa, du district de Romanaţi, autorisant l'hégoumène de prendre aux habitants du village les documents princiers par lesquels ils avaient été affranchis du servage.

249. — 22 juin 1631 (7139). — Maria, fille de Dragomir, vend au second logothète Sima une terre à Clineşti.

250. — 27 juin 1631 (7139). — Dobrin, de Cîrlomăneşti, et Negulici vendent au *vornic* Mihalcea une terre à Cîndeşti. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe)

251. — 1er juillet <1631>. — Les habitants du village de Drajna vendent des terres et certains d'entre eux se vendent comme serfs au grand *vornic* Hrizea.

252. — 6 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *vornic* Mihalcea des terres, une vigne et une roue de moulin à Cîndeşti, dans le district de Buzău.

253. — 9 juillet 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa ordonne aux *stolnici* de Cornăţel de laisser les religieuses du monastère de Viforita prendre le poisson auquel elles ont droit des étangs de Vărăşti, Gurguiaţi, Argeş et Sticlenul.

254. — 10 juillet 1631 (7139), Siliştioara. — Pour s'affranchir du servage, Nedelco, de Vişina, serf du monastère de Cozia, laisse à sa place Lică, fils de Radu, de Dudeşti.

www.dacoromanica.ro

255. — 15 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa expose les mesures qu'il a adoptées pour remédier aux maux provoqués par la venue des Grecs en Valachie.

256. — 15 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Detco une terre à Deduleşti.

257. — <Après le 15 juillet jusqu'au 31 août> 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère Cozianii-de-la-Schit des terres à Tifuleşti, district de Buzău.

258. — 23 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa, avec la Grande Assemblée du pays, décident d'expulser les Grecs de Valachie et d'exempter les *roşi* et les prêtres de certaines contributions.

259. — 25 juillet 1631 (7139), Bucarest. — L'ancien grand *vornic* Ivaşco et le grand *comis* Buzinca, assistés de 12 boyards arpenteurs, confirment au capitaine Nica, après jugement quatre arpents de vigne dans le vignoble de Tîrgovişte.

260. — 26 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au grand logothète Papa deux enfants de tziganes.

261. — 29 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, après jugement, un serf de Bora.

262. — <Avant le 8 août> 1631 (7139). — State, Dima et Zota, pelletiers de Bucarest, vendent au *vistier* Necula le village de Putineiul, du district de Teleorman, qu'ils avaient reçu en gage du *sluger* Preda.

263. — 8 août 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *vistier* Necula le village de Putineiu, du district de Teleorman.

264. — 9 août 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa accorde à Pană, *ceauş de postelnici*, de Piteşti, la jouissance des moulins du *vistier* Muşat, „qui ont été delimités sur ses lots".

265. — 12 août 1631 (7139). — Le *vornic* Dumitru de Mogoşăşti lègue son avoir à son épouse, Maria, et à son <beau-> fils, le logothète Bunea.

266. — 12 août 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à dame Maria et à son fils, le logothète Bunea, des serfs, des tziganes, des terres et du bétail à Nucşoara.

267. — 17 août 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au prêtre Şerbu d'Odobeni une vigne et des terrains à vigne à Cîndeşti.

268. — 20 août 1631 (7139). — Ilina, fille de Stana, vend au *sluger* Tudoran de Vlădeşti, une terre et des serfs à Aninoasa.

269. — <1er septembre 1631 — 31 août 1632> 7140. — Oprea et son fils Muşat vendent à Para, ancien grand *paharnic*, une terre à Şerbăneşti, dans le district de Dîmboviţa.

270. — <1er septembre 1631 — 31 août 1632> 7140. — Le bourgmestre Gherghe et les échevins de Bucarest attestent que le marchand Stamatie, de Piteşti, a acheté un emplacement, avec des magasins à Bucarest.

271. — 1er septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme la propriété d'un tzigane au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest. (Photocopie en annexe, pl. XI).

272. — 5 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu Vodă> le village de Betejanii, du district de Romanaţi, qui avait été confisqué pour félonie, à l'*aga* Matei Brîncoveanu.

273. — 13 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Matei Lătinul, de Bosna Sărai, le village de Pleaşovul, du district d'Olt.

274. — 14 septembre 1631 (7140). — Oancea vend au prêtre Neacşu une terre à Brezoaia.

275. — 15 septembre 1631 (7140). — Vladimir vend à Tatul une terre à Vulpeni.

www.dacoromanica.ro

276. — 16 septembre 1631 (7140). — Le grand logothète Drăghici partage sa terre de Sălătruc entre sa fille Neacşa et son fils Stanciu.

277. — 20 septembre 1631 (7140). — Le logothète Oprea vend au grand *vornic* Hrizea une terre à Bălţaţi.

278. — 22 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *vistier* Necula le village de Pleaşovul, du district d'Olt.

279. — 26 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à nouveau à l'ancien grand *vistier* Necula la terre de Pleaşovul, du district d'Olt.

280. — 28 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le logothète Stanciu et Gago attestent qu'ils ont vendu une terre à dame Neacşa de Vlăduleni.

281. — 29 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à dame Neacşa une terre à Vlăduleni.

282. — 3 octobre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à dame Ivana et à son époux, Stanciu, moitié d'une terre à Studina.

283. — 5 octobre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Vihorăşti, après jugement, les étangs de Vărăşti et de Gurguiaţi.

284. — 5 octobre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à nouveau au monastère de Mislea la redevance sur la pêche de l'étang de Greaca.

285. — 13 octobre 1631 (7140). — Vlad Leotă remet en gage sa terre <de Topliţa> au prêtre Stoica, pour une dette d'argent et de farine de millet.

286. — 18 octobre 1631 (7140). — La religieuse Maria vend au grand *vornic* Hrizea des terrains à Drajna.

287. — 20 octobre 1631 (7140). — Crăciun vend au grand *vornic* Hrizea des terres à Stăneşti et à Drajna.

288. — 8 novembre 1631 (7140). — Radu vend au logothète Radu une terre à Lipereşti.

289. — 10 novembre 1631 (7140) <Bucarest>. — Le *vornic* Ilie vend au *vornic* Iorgachi sa part de cave à Bucarest, y compris le terrain et la maison.

290. — 11 novembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *clucer* Danciu Doicescu des terres à Stroeşti, Lăţcoii-de-Sus, Buciumeni et autres lieux, ainsi qu'une vigne à Văleni et une tzigane.

291. — 19 novembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Pîrvu des vignes et des terres à Urlaţi, dans le district de Săcueni.

292. — 20 novembre 1631 (7140). — Badiu, de Stăneşti, avec son fils Dumitru, se vendent comme serfs au grand *vornic* Hrizea, mais sans leur terre.

293. — <21 novembre <1631>. — Le *vornic* Preda vend à Băjan une terre à Guzeni.

294. — 22 novembre 1631 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Calotă et à son frère Stanciul une partie du village de Boziiani.

295. — 23 novembre 1631 (7140). — Ion, fils du spathaire Şain, vend sa terre de Şaineşti.

296. — Décembre 1631 (7140), Bucarest. — Apostol, fils du ban Iane, fait don de la moitié de ses tziganes au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> et de l'autre moitié au monastère Saint-Georges, vu que, devenu turc, il n'a plus le droit de posséder de tziganes au pays.

297. — 15 décembre 1631 (7140). — Deux paysans libres de Siliştioara, avec leurs fils, se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

298. — 16 décembre 1631 (7140), Bucarest. — Dame Despina vend à Ianiu le village de Futeştii, du district d'Ilfov.

299. — 18 décembre 1631 (7140). — Dame Rada et son fils, le logothète Dumitraşco, vendent au capitaine Ţondrea leur part de terre de Ţigăneşti.

www.dacoromanica.ro

300. — 20 décembre 1631 (7140). — Simina vend à Ratcu une terre à Cornet.

301. — 21 décembre 1631 (7140). — Filip vend au *comis* Tudor d'Izvor, sa part de terre du village de Poeni.

302. — 23 décembre 1631 (7140), <Bucarest>. — Ghione vend à messire Stanciul Pustiul, marchand, un magasin à Bucarest.

303. — 23 décembre 1631 (7140), Bucarest. — Le bourgmestre Dumitru et les échevins confirment à Stanciul Pustiul un emplacement de magasin et un magasin à Bucarest.

304. — 26 décembre 1631 (7140). — Ştefan, de Corşori, vend au logothète Ion un terrain près du lac Booru.

305. — 28 décembre 1631 (7140). — Anca et son fils Mircan vendent au grand *vornic* Hrizea leur terre de Drajna.

306. — <1632>. Mihalcea et son épouse, Despa, vendent une terre de Coteşti au logothète Matei.

307. — 1er janvier 1632 (7140). — Necula, de Buzău, vend à Ianache, d'Arceşti, quatre arpents de vigne à Valea Teancului.

308. — 3 janvier 1632 (7140). — Vente de terre à Bozieni.

309. — 6 janvier 1632 (7140). — Băjan achète une terre <à Guzeni> au *vornic* Preda.

310. — 6 janvier 1632 (7140). — Le *vornic* Nenciu vend au *vornic* Iorgachi une terre à Vîrleţi, y compris un serf.

311. — 8 janvier 1632 (7140). — Le monastère de Mislea fait un échange de terres avec le *postelnic* Radu, donnant une terre à Pătîrlage pour une autre à Blejoii-de-Sus.

312. — 8 janvier 1632 (7140). — Le *postelnic* Radu fait un échange de terres avec le monastère de Mislea, donnant sa part de Blejoi pour une terre à Pătîrlage.

313. — 11 janvier 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Leon Tomşa confirme à l'ancien grand *stolnic* Gherghe et à son épouse, Sofica, le village de Popeşti, près de Bîrzeşti, district d'Ilfov, serfs et tziganes compris, ainsi qu'une terre à Pucheni, district de Dîmboviţa, y compris serfs et tziganes.

314. — 13 janvier 1632 (7140). — Fătul fait don au monastère de Menedic d'une terre à Săruleşti.

315. — 15 janvier 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Neagu, à Cazan et au prêtre Albul, après jugement, la terre de Sărăşti, y compris un moulin.

316. — 16 janvier 1632 (7140), Tîrgovişte. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Costea et autres une terre à Piscani, dans le district de Dîmboviţa.

317. — 21 janvier 1632 (7140). — Nenciul vend au *clucer* Matei un lot de terre à Coteşti.

318. — 25 janvier 1632 (7140). — Vîlcan vend à Ivan une terre à Vaţa.

319. — 26 janvier 1632 (7140). — Opriş et Bîra, de Samara, vendent deux terrains au *postelnic* Gherghe.

320. — 27 janvier 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *vistier* Ianiu la moitié du village de Hîrteşti, du district de Muscel et Pădureţ.

321. — 28 janvier 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Dealu le don de la dîme princière sur le vin à percevoir sur la terre, du monastère, dénommée Solomon.

322. — 1er février 1632 (7140), Bucarest. — Drăgan et Ioana vendent au pelletier Costea un emplacement <à Bucarest>.

323. — 4 février 1632 (7140). — Le *paharnic* Gherghe vend au logothète Necula la moitié du village de Petreşti, mais sans serfs, ceux-ci s'étant rachetés.

324. — 13 février 1632 (7140), Bucarest. — Plusieurs paysans libres de Ioneşti, du district de Vlaşca, se vendent comme serfs à dame Maria la *vistiereasa*.

www.dacoromanica.ro

325. — 14 février 1632 (7140). — Buica et son fils Dumitraşco vendent au grand *armaş* Ghiorma une fille de tziganes.

326. — 18 février 1632 (7140), Bucarest. — Le *vornic* Preda, de Balomireşti, vend au logothète Bunea une terre dans le village de Lătceni.

327. — 18 février 1632 (7140). — Stan Tăbeică met en gage un pré de Văsiia chez son beau-fils Dragomir.

328. — 18 février 1632 (7140). — Coman et autres séparent la part de Bădeni du prêtre Zaharia, y compris les serfs.

329. — 20 février 1632 (7140), Bucarest. — Gherghe, Radu et Bădicea, de Ioneşti, se vendent comme serfs à dame Maria, veuve de l'ancien grand *vistiei* Trufanda.

330. — 21 février 1632 (7140). — Des paysans libres de Drajna et de Costeni se vendent comme serfs au grand *vornic* Hrizea.

331. — 21 février 1632 (7140). — Neagoe et Radu, de Stăneşti, du district de Săcuieni, se vendent comme serfs, terres comprises, au grand *vornic* Hrizea.

332. — 24 février 1632 (7140). — Barbu, de Goleşti, se vend comme serf à Bratosin, de Prăvăleni, qui le laisse à sa place comme serf au monastère d'Argeş.

333. — 24 février 1632 (7140), Bucarest. — Eftimie et Dobrotă, de Negraşi, avec leurs fils, se vendent comme serfs à dame Maria.

334. — 1er mars 1632 (7140). — Banu, de Ludăneşti, et autres vendent au logothète Bunea leurs parts de terre de Lătceni.

335. — 1er mars 1632 (7140). — Les paysans libres de Clineşti se vendent comme serfs au logothète Sima.

336. — 2 mars 1632 (7140). — Stoica, de Frumuşani, et son fils Tudoran se vendent comme serfs au logothète Bunea.

337. — 3 mars 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Leon Tomşa confirme au monastère de la Sainte -Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest le terrain où se trouvaient les fortifications de Sinan Pacha, sur lequel l'ancien grand *vistier* Necula s'était fait bâtir des moulins.

338. — 7 mars 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à dame Anca la *vorniceasa* et à son fils, le *vornic* Gavrilaş, une terre à Netezeşti.

339. — 8 mars 1632 (7140). — Stanciu, Neaga et Stănilă vendent des parts de terre à Negoşina et à Zărneşti au *ceauş* Ionaşco, n'ayant pas de quoi lui payer l'impôt du kharatch.

340. — 10 mars 1632 (7140). — Vlad et Sora vendent à Necola et autres leur part de terre, dénommée Rădăneasca, depuis la rive du Buzău jusqu'à la limite de Brăgăreşti.

341. — 16 mars 1632 (7140). — Stroe, de Fiani, et son fils Pătru se vendent comme serfs au logothète Bunea.

342. — 17 mars 1632 (7140). — Nan et Răducul, de Drajna, se vendent comme serfs au grand *vornic* Hrizea.

343. — 17 mars <1632>. — Zoze vend au *călăraş* Mogoş une terre à Clinceni.

344. — 18 mars 1632 (7140), Bucarest. — Sentence de l'ancien grand *vornic* Ivaşco et du capitaine Mihalcea de Pătîrlage, concernant des terres de Piteştii-de-Sus et de Găneştii de Jos.

345. — Avril 1632 (7140). — Le voïévode Leon Tomşa exempte de toutes les contributions, excepté la taille, le village du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, Parapani, du district de Vlaşca.

346. — 3 avril 1632 (7140). — Ion, de Muţi, et son neveu le *postelnic* Giura vendent au métropolite Grigorie un emplacement à Bucarest.

347. — 6 avril 1632 (7140). — Le capitaine Răzvan et Vasile, hégoumène du monastère de Bistriţa, font un échange de tziganes. (Photocopie en annexe, pl. XII).

www.dacoromanica.ro

348. — 7 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte les magasins de Bucarest de l'église du ban Ghiorma de la taxe d'un ducat par cheminée.

349. — 10 avril 1632 (7140). — Radu, de Samara, vend à messire Ivan une parcelle dans le terrain et lanière (*funie*), Măneasca.

350. — 10 avril 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> une terre à Glina.

351. — 12 avril 1632 (7140), — Le métropolite et d'autres grands dignitaires témoignent au sujet du testament du *vornic* Dumitru de Mogoşeşti.

352. — 13 avril 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Cozia une terre à Jiblea.

353. — 13 avril <1632>. — Negoţu vend une terre de Clinceni au *iuzbaşa* Vasilie.

354. — 16 avril 1632 (7140), Bucarest. — Plusieurs boyards et marchands statuent sur le litige opposant les neveux du spathaire Leca à l'épouse de celui-ci, Grăjdana, pour son héritage.

355. — 17 avril 1632 (7140). — Le *postelnic* Mihai et le spathaire Tudosie partagent avec leur tante, Grăjdana, les terres laissées par leur oncle, le spathaire Leca.

356. — 18 avril 1632 (7140). — Vlad, de Scărişoara, et ses fils se vendent, terres comprises, au *vistier* Necula.

357. — 20 avril 1632 (7140), Bucarest. — Six boyards jugent le litige opposant l'ancien grand paharnic Nedelco et le spathaire Ianiu pour des biens dotaux.

358 — 20 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les monastères de Valachie.

359. — 21 avril 1632 (7140). — Le capitaine Colţea vend une famille de tziganes au capitaine Oprea.

360 — <Avant le 24 avril 1632>. — L'ancien grand *vornic* Ivaşco écrit à Muşat au sujet d'un lot de terre de Stăneşti.

361. — 24 avril 1632 (7140). — Le second *vistier* Muşat lègue à sa mort au monastère d'Argeş sa part de Muşeteşti et de Nucşoara.

362. — 24 avril 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les *dîrvari* du monastère de Mislea.

363. — 26 avril 1632 (7140). — Anghel et Vlad vendent au logothète Goran 12 *fălci* de terre à Sărăcineşti.

364. — 27 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> des serfs à Cretineşti. (Photocopie en annexe, pl. XIII).

365. — 28 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Snagov un serf d'Izvorani, dans le district d'Ilfov.

366. — 1er mai 1632 (7140). — Voico et Banu vendent à Nicolae le constantinopolitain leur terre de Clinceni.

367. — <Après le 1er mai 1632>. — Neagoe vend à Necula sa part de terre de Clinceni.

368. — 5 mai 1632 (7140). — Radu Pîrlea et Muşat se vendent comme serfs, avec leurs parts de terre de Drăghineşti, au grand *agă*, messire Gherghe.

369. — 5 mai 1632 (7140). — Le *clucer* Pătraşco et le logothète Vîlcu achètent à eux deux une terre près de Fundeni.

370. — 6 mai 1632 (7140). — Drăghici de Berindeşti, vend à messire Ghinea des *fălci* de terre à Secături et à Bolovanu.

371. — 6 mai 1632 (7140). — Le spathaire Stoica lègue, à sa mort, tout son avoir à ses fils Pătru, Dumitru et Pădure.

372. — 7 mai 1632 (7140). — Dubrotă et Petcu vendent leur part de Clinceni au *iuzbaşa* Vasilie.

373. — 7 mai 1632 (7140). — Ion vend sa part de Clinceni au *iuzbaşa* Vasilie

www.dacoromanica.ro

374.— <Après le 7 mai 1632>.— Sora, la femme du *călăraş* Drăgoi, et Filip vendent des terres à Clinceni au *iuzbaşa* Vasilie.

375.— <Après le 7 mai 1632>.— Zlate vend sa part de Clinceni au *iuzbaşa* Vasilie.

376.— <Après le 7 mai 1632>.— Dumitru Sîrbul vend au *vătaf* Zaharia une terre à Clinceni.

377.— 8 mai 1632 (7140).— Cîrstea vend à messire Ghinea un lot de terre à Turburea.

378.— 8 mai 1632 (7140).— Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Glavacioc un serf de Cernăteşti, dans le district de Săcueni.

379.— 9 mai 1632 (7140).— Acte de plusieurs paysans libres pour une terre à Albeşti.

380.— 10 mai 1632 (7140).— Le prêtre Vlăduţ d'Albeşti vend un tzigane au *paharnic* Ene.

381.— 14 mai 1632 (7140).— Billet princier portant les noms des boyards médiateurs désignés dans le litige entre Neagu, le logothète Radu et Gheorghe de Mirosloveşti.

382.— 15 mai 1632 (7140).—Dionisie, hégoumène du monastère de Cozia, ainsi que d'autres personnes, designent les emplacements du monastère à Rîmnic.

383.— 16 mai 1632 (7140), Bucarest.—Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Stoica des terres, des serfs et des tziganes à Urdari, Şişeşti, Dragomireşti, Bălboşi, etc..

384.— 20 mai 1632 (7140).—Radu Gîlgîe tombe d'accord avec le logothète Udrişte au sujet d'une terre à Lipereşti.

385.— 28 mai 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au grand *postelnic* Manea le village de Roşiul, du district d'Ilfov, des terres — serfs compris — dans les villages de Frăteşti et de Costeşti, du district de Vlaşca, et des vignes à Cătun.

386.— 28 mai 1632 (7140), Bucarest.—Le voïévode Léon Tomşa confirme au *vornic* Mihalcea de Pătîrlage, des terres et des emplacements de moulin à Cacaleţii-din-Coastă et à Cacaleţii-din-Vale, district de Buzău, ainsi que des tziganes.

387.— 1er juin 1632 (7140).— Petrişor, fils de Stan, et Preda vendent au logothète Danciul de Pîrîiani, la moitié du village de Baia.

388.— 2 juin 1632 (7140).— Neagoe vend à son neveu, le prêtre Gherghe, sa part de terre de Săcuiani.

389.— 2 juin 1632 (7140).— Le logothète Sima atteste qu'une partie des paysans libres de Cîneşti ont acquitté leurs dettes envers lui, tandis que les autres sont devenus ses serfs.

390.— 10 juin 1632 (7140), Bucarest.—Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Radu de Măneşti, des terres et des emplacements de moulin à Smedeşti, Mircești et Cucuteni.

391.— 14 juin 1632 (7140), Bucarest.—Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Vlaicu et à son épouse, Stana, des terres à Costeşti et à Davideşti, dans le district de Muscel, ainsi qu'une maison et une vigne à Piteşti.

392.— 16 juin 1632 (7140).—Voica, de Găvăneşti, fait don au monastère de Căluiu d'une terre à Broşteni.

393.— 20 juin 1632 (7140), Bucarest.—Negre et Vintilă vendent leurs terres de Bîrzeştii-de-Sus au second *vistier* Dumitru Dudescu.

394.— <20 juin 1632 (7140)>.—Viga Podeana donne sa terre de Podeni et ses vignes de Racoţi et de Cîlceşti à son neveu Nicola. (Avec photocopie en annexe, pl. XIV).

395.— 20 juin 1632 (7140), Bucarest.— Drăghici, de Glogova, confirme la donation faite par sa sœur, Viga, à leur neveu, Nicola.

396.— 20 juin 1632 (7140), Bucarest.— Le voïévode Léon Tomşa autorise le monastère de Mislea à prélever la dîme sur sa terre du village de Stîlpeni et sur les terres qu'il possède dans les alentours de la ville de Floci.

www.dacoromanica.ro

397.— 2 juillet 1632 (7140), Bucarest. — Billet princier désignant les boyards chargés d'enquêter sur un litige pour des moulins entre Dumitru Dudescu et l'ancien second *vistier* Gherghe. (Photocopie en annexe, pl. XV).

398.— 6 juillet 1632 (7140), Văleni.— Barbu Răuţ vend au logothète Tudor Rătescu une terre à Măstăneşti.

399.— 7 juillet 1632 (7140). — Le logothète Ionaşco et autres vendent au prêtre Vancea une terre à Bogdăneşti.

400.— 11 juillet 1632 (7140), Bucarest.— Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère Banul le village de Groşanii Trifului, avec les terres d'Obidiţii, Căldăreştii et Mălăeştii, du district de Buzău, donation du *cămoraş* Antonie.

401.— 12 juillet 1632 (7140).— Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, au logothète Oancea de Lereşti, une roue de moulin.

402.— 16 juillet 1632 (7140).— Dumitru vend au *comis* Tudor une terre à Mogoşăşti.

403.— 22 juillet 1632 (7140).—L'évêque de Buzău, Efrem certifie le témoignage du père Oană concernant une terre de Berindeşti. (Photocopie en annexe, pl. XVI).

404.— 24 juillet 1632 (7140).— Voichiţa, fille du *vistier* Muşat, vend à messire Stafie un lot de terre à Izvorani.

405.— 25 juillet 1632 (7140).— Năstase, de Băncești, et Bratul, de Coiteşti, s'affrèrent, se faisant réciproquement des donations.

406.— Août 1632 (7140).— Apostol vend au logothète Borcea une terre à Stroeşti

407.— 3 août 1632 (7140).— Pătru Buzea et le capitaine Dumitru vendent au *vornic* Lupu une terre à Glaveş.

408.— 15 août 1632 (7140).— Stan Tebeică <de Bădeni> lègue, à sa mort, un lot. de terre à son beau-fils Dragomir.

409.— 15 août 1632 (7140).— Le *paharnic* Staico donne à son épouse, Rada, les villages de Fometeşti, Runcu et Toxoben, en échange de ses propres villages de Frăteşti, Creţuleşti et Cepturile, qu'il a vendus afin dei payer les dettes de son père, le logothète Tudosie.

410.— <1er septembre 1632 — 31 août 1633> 7141.— Dame Ilinca vend à messire Iane Topliceanu des terres à Sămărăşti, Topliceni et Jideni.

411.— <1er septembre 1632 — 31 août 1633> 7141.— Neagoe, de Birzeşti, vend un terrain à Neagoe, fils de Păcală.

412.— <1er septembre 1632 — 31 août 1633> 7141.— Stana vend à messire Neagul trois arpents à Scăiani.

413.— <1er septembre 1632 — 31 août 1633> 7141.— Lorinţ vend à Vlad une terre à Deduleşti. (Avec photocopie en annexe, pl. XVII).

414.— <1er septembre 1632 — 31 août 1633> 7141.— Neagoe vend à Vlad une terre à Deduleşti.

415.— 4 septembre 1632 (7141). — Le *postelnic* Negoiţă reconnaît devoir 200 ducats au *clucer* Socol.

416.— 29 septembre 1632 (7141).— Despina, veuve du *vistier* Muşat, Voichiţa et Ancuţa vendent au *postelnic* Barbu et au prêtre Şerban un lot de terre à Izvorani.

417.— 30 septembre 1632 (7141).— Le moine Vichentie vend au prêtre Ionache ses parts de terre de Morunglavi, Iaşi et Tomeşti.

418.— <Octobre — décembre 1632>.— Billet princier portant les noms des boyards arpenteurs pour des terres et des moulins de Sărăşti et de Plăticeşti.

419.— 6 octobre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte les serfs de Şoaş, qui sont sous la dépendance du monastère de Bistriţa, du travail dans les mines de sel d'Ocna Mare.(Photocopie en annexe, pl. XVIII).

420.— 7 octobre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab décide que les tziganes du monastère de Cozia n'aient pas à travailler aux mines de sel d'Ocna Mare.

421.— 8 octobre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Bunea les serfs de Grădiştea-de-Jos.

www.dacoromanica.ro

422.— 10 octobre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions les domestiques (*posluşnici*) de l'évêché de Buzău.

423.— 12 octobre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions les garde-frontières des villages de Jiblea, Spinul et Brădăţeni, qu'il a autorisés à rentrer de Transylvanie, où ils s'étaient enfuis.

424.— 20 octobre 1632 (7141).— Rădăcină et d'autres paysans libres de Genuneni vendent leurs terres au logothète Sima.

425.— 24 octobre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Drăghici et au *posluşnic* Ianiu le village de Stejarul, du district de Mehedinţi.

426.— 30 octobre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab accorde à l'hégoumène du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> le droit de possession et de juridiction sur le village de Chiseletu.

427.— 10 novembre 1632.—Voica donne à ses neveux Irimiia et Neaga une terre à Verneşti.

428.— 18 novembre 16<32> (71<41>).— Stoica Perţa vend au marchand Oprea un terrain à Coasta Turburii.

429.— 20 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions le village de Tismana appartenant au monastère de Tismana.

430. 21 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïevode Matei Basarab confirme à dame Anca, la veuve du *postelnic* Mihăilă de Văleni, le village de Găbojdibrod, du district de Romanaţi.

431.— 23 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de l'obligation du *poclon* cinq domestiques (*posluşnici*) du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.

432.— 27 novembre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Bunea ses droits sur ceux de ses serfs qui se sont inscrits comme *dărăbani* et *călăraşi*, l'autorisant à les faire travailler à côté de ses autres serfs.

433.— 27 novembre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab enjoint aux serfs de Parapani de satisfaire à toutes leurs obligations envers le monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, sans plus s'opposer aux moines. (Transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. XIX).

434.— 28 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest l'étang de Cornăţel.

435.— 3 décembre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab mande aux pêcheurs de Nenciuleşti de ne verser l'argent qui résulte du revenu de l'étang qu'aux moines du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, en mains propres.

436.— 5 décembre 1632 (7141).— Le prêtre Ştefan vend à son beau-frère Ghinea un lot de terre à Turburea.

437.— 5 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte le village de Flămînzeşti de toutes les contributions dues dans le courant de l'année, à l'exception de la taille. (Photocopie en annexe, pl. XX).

438.— 5 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au prêtre Dumitru une terre à Ciulniţa, dans le district de Ialomiţa.

439.— 6 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions le village du monastère d'Argeş, Corbii-de-Piatră, du district de Muscel.

440.— 6 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme, après jugement, le village de Ciulniţa, du district de Ialomiţa, aux paysans libres du village.

441.— 7 décembre 1632 (7141).— Manole et Iorga vendent à messire Mihai leur part d'un moulin de Tîrgovişte.

www.dacoromanica.ro

442.— 7 décembre 1632 (7141).— Bustea vend à messire Panait, marchand une maison et un terrain en lanière (*junie*) à Cucuteni.

443.— 8 décembre <1632>, Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confère à Udrea, logothète de la trésorerie, le droit de tenir en servage le village de Rădăcinești, du district d'Argeș.

444.— 9 décembre 1632 (7141).— Le logothète Iacov et autres vendent au capitaine Dumbravă une terre à Țigănești.

445.— 11 décembre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions les prêtres de l'Eglise Princière (*Biserica domnească*) de Bucarest.

446.— 12 décembre 1632 (7141).— Le prêtre Radu rachète à Mihai Ergopul des parts d'un moulin à Tîrgoviște.

447.— 13 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le *postelnic* Staico, de Bucșani, vend au *postelnic* Calotă une terre à Bozieni.

448.— 13 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab enjoint aux habitants de Nenciulești et à tous ceux qui pêchent dans les étangs du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de remettre à celui-ci la redevance sur la pêche qui lui est due.

449.— 13 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au prêtre Radu une roue de moulin et un potager à Tîrgoviște.

450.— 15 décembre 1632 (7141).— Rădivoi vend à Necula Mîrșăviț une terre à Dudești.

451.— 20 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Dumitru la moitié du village de Mogoșoaia, du district d'Ilfov, et un emplacement de moulin sur la Colentina.

DOCUMENTS DOUTEUX

A.— 3 octobre 1630 (7139).— Bîrsan et son frère Dumitru vendent au logothète Vasilie de Brătiani, des terres à Călugărul et à Ulmul.

B.— 5 avril 1631 (7139), Bucarest.— Le *vistier* Mușat atteste que, lorsque les serfs du village de Trănșani se sont affranchis du servage, le prêtre Stoica et son frère Mihăilă ont aussi racheté une terre sise dans ce village.

C.— <1er septembre 1631 — 30 août 1632> 7140.— Nedelco, fils de Gîță, achète une terre à Trănșani.

D.— <1er septembre 1632 — 31 août 1633> 7141.— Le prêtre Matei lègue à son neveu Iane une terre à Pîrșcov.

E.— <1632 — 1638>.— Quatre médiateurs nommés par le grand *vornic* témoignent pour la part à Pîrșcov de Negul, fils de Micle, qui este en litige avec Oncea, Radul et Ștefu, les petits-fils d'Oprea Pașadia.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

1630

www.dacoromanica.ro

1

1630 (7138) ianuarie.

Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină şi vecini în Grădiştea de Jos.

† Eu Dumitru vornicul scris-am al mieu zapis la mîna fiiu-mieu Bunei logofăt cum să se ştie că i-am vîndut toată partea de ocină de priste tot hotarul cît am ţinut eu de în Grădiştea de Jos şi cu viile şi cu rumânii, anume : Dragomir Cherancea şi cu feciorii lui şi Vîlsul cu fraţii lui şi cu feciorii lor şi Dobre meşterul cu feciorii lui şi Neagoe pîrcălabul cu feciorii lui şi Dragomir viiariul cu feciorii lui i Dobre Cătăramă cu feciorii i Neagoe Bădiianu cu feciorii lui, derept bani gata ughi 200. Şi i-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, să-i fie moşie în viiaţă stătătoare şi pre mene să mă caute la bătrînéţele méle.

Păntru că aceşti oameni fost-au ertaţi de mene, după moartea mea. Şi le-am făcut şi zapise şi cărţi, însă să mă caute pînă voiu fi viu. Iară de către ei nici o căutare n-am avut. Ce i-am vîndut de bunăvoea mea şi de rudele méle nimenea treabă să n-aibă.

Iară cine se va ispiti cu vreo pîră în urma mea să fie triclet şi blăstemat de 318 otţi ije vă Nechii. Şi vericine va scoate nescare cărţi sau zapise, măcar rumâni, măcar alţii, tot să nu se crează, ce să se spargă.

Şi au fost la tocmeală : Ianache vtori postelnic i Ghiorman fratemieu şi Vasile nepotu mieu i Tudor comis i Necula peharnic i Nedélco căpitan i Coman ot Sminov i Délea ot Budéni i Micul, i Micul ot Bereştii, Neagoe i Trifa slujer i Voico ot Mogoşeşti.

Şi am scris eu, Radul postelnic, sinŭ Staico vornic. Pis méseţa ghenarie, vă leat 7138 <1630>.

Ghiorma
Νἰκολα[1]
Nedelco capitan[2]

Bibl. Acad., CCCXCIX/30.
Orig., hîrtie (30 × 21), şapte peceţi aplicate.

[1] Nicola.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1630 ianuarie.

Chiril, patriarhul Constantinopolului, la cererea călugărilor de la m-rea Bistriţa porunceşte ca alegerea egumenilor să se facă numai dintre călugării din acea mănăstire.

† Κύριλλος ἐλεῷ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Ἠτήσαντο παρ'ἡμῶν οἱ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Μπίστριτζας ἱερομόναχοί τε καὶ μοναχοί, ὅπως δῶμεν αὐτοῖς γράμμα ἵν'ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ οὐκ ἄλλοθεν ἐκλέγηται ὁ ἡγούμενος, ἐπειδὴ συνέβη πολλάκις ἔξωθεν ἄλους ἐλθόντας ζημίαν, οὐ τὴν ὁποιανοῦν προξενῆσαι τῷ μοναστηρίῳ, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις ἐγένετο ἡμεῖς δὲ εὔλογον τὴν αἴτησιν αὐτῶν κρίνοντες καὶ εἰς συμφέφον τοῦ μοναστηρίου μᾶλλον, ἐπειδὴ ἄλλοθεν <ἐ>κλεγομένων τῶν προεστῶτων, συγ,ύσεις καὶ τα<ρ>αχαὶ καὶ ἄλλα πλεῖστα κακὰ προξενοῦνται.

Διὸ γράφοντες ἐν ἁγίῳ πν<εύματ>ι καὶ ἀποφαινόμεθα ὅπως ἀπό τοῦ νῦν, ὅταν μέλλουσι ἡγούμενον ἐκλέξασθαι εἰς κυβέρνησιν καὶ προστασίαν τοῦ μοναστηρίου, ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ εὑρισκομένων ἱερομονάχων ἐκλέγωνται τὸν συνετώτερον καὶ κυβερνητικώτερον καὶ ἀξιωτερον, μηδαμῶς πάθους εἰς τὸ μέσον Χωροῦντος, ἀλλὰ φόβου θεοῦ καὶ εὐλαβείας πρὸς τούτω δὲ παραγγέλομεν ὅπως τὸ ἐν ἐκεῖ σπήλαιον παρὰ παντων τῶν ἡγουμένων ἔχῃ διὰ παντὸς ἐπιμέλειαν, ἐκῖνο γὰρ ἔστ<ι καὶ> ὄντως φρούριον τοῦ μοναστιρίου ἐκεῖνου τῆς Μπίστριτζας, ἐν ᾧ ἀζημιώς πολλοὶ ἐν καιρῷ χρείας δύνανται φυλαχθῆναι. Ταυτ' οὖν διὰ τῶν παρόντων παραγγέλομεν καὶ θέλομεν εἶναι ἀκατάλυτα καὶ ἀσάχευτα.

Ε'ις δὲ πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν παρέχομεν τὸ ἡμέτερον τοῦτο γράμμα τὸ πατριαρχικὸν ἐν ἔτει κα-ῶ, χ-ῶ, λ-ῶ.

Ἀλλ' ουδὲ ὁ κατὰ τὸπον ἀρχιερεὺς ἐχέτω ἄδειαν παρασαλεῦσαι τὰ ἄνοθεν, ἐν βάρει κατάρας καὶ ἀφορισμοῦ ἀλύτου.

Ἐν μηνὶ ἰανουαρίου, ἰνδικτιὸνος ῑ̓γ-ης.

† Chiril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscopul Constantinopolului, Noua Romă şi patriarh a toată lumea.

† Ieromonahii şi monahii din mănăstirea Bistriţa au cerut de la noi să le dăm carte spre a fi ales din mijlocul lor egumenul, nu din altă parte, pentru că adesea s-a întîmplat ca venind alţii din afară să pricinuiască pagubă însemnată mănăstirii, cum s-a petrecut şi în altele ; deci noi am socotit întemeiată cererea lor şi mai ales în interesul mănăstirii, pentru că, dacă sînt aleşi proestoşi din altă parte, se pricinuiesc supărări şi tulburări şi alte foarte multe rele.

De aceea scriind, poruncim întru duhul sfînt ca de acum înainte, ori de cîte ori vor să-şi aleagă egumen spre cîrmuirea şi ocrotirea mănăstirii,

www.dacoromanica.ro

să aleagă dintre chiar ieromonahii ce se găsesc în această mănăstire pe cel mai cuminte, mai harnic şi mai vrednic, care să nu îngăduie între dînşii nici o patimă, ci frica lui Dumnezeu şi evlavia. Pe lîngă aceasta poruncim ca, de peştera de acolo, toţi egumenii să poarte de-a pururi grijă, căci aceasta este de fapt un loc întărit al acelei mănăstiri, Bistriţa, în care, în siguranţă mulţi pot să fie adăpostiţi la nevoie.

Pentru cele de faţă, acestea poruncim aşadar şi voim să rămînă nedesfiinţate şi neclintite.

Iar spre credinţă şi siguranţă dăm această a noastră carte patriarhicească, în anul 1630.

Şi nici arhiereul locului să nu aibă îngăduinţa să clintească cele de mai sus, sub ameninţarea blestemului şi a afuriseniei nedeslegate.

În luna ianuarie, indictionul 13.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa LXVI/583.
Orig., perg. (41 × 29,5).

3

1630 (7138) ianuarie 7, Bucureşti.

Dumitru şi fratele său Tudor dăruiesc m-rii Golgota nişte locuri în Cîmpul Ruşilor.

† Adecă eu Dumitru înpreună cu frate-mieu Tudor, feciorii Annii, nepoata popei Coicăi, fata Mariii, scris-am şi mărturisim cu acest al nostru zapis să fie de credinţă la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire Golgotha, hram Préobreajenie, ca să se ştii cînd au fost în zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinŭ pocoinnago Ştefan voevod, iar noi singuri, de în voia noastră, dat-am şi am miluit şi am închinat nişte locure ce am avut noi de la moşii noştri în Cîmpul Ruşilor, la mănăstirea Golgota pentru poména, care locure au fost dă moşie ale moş nostru popa Coicăi, ca să se pomenească la sfintul poménicu, anume : popa Coica i Marina i Paraschiva i Mariia i Anna i Muşica i Pană i Dumitru i Tudor. Aceasta am scris, ca să se ştie. Şi pentru mai adevărată credinţă pus-am şi pecétea noastră.

И напи҃сахъ аз Дѹмитрѹ[1] и Бѣкѹрещи, мѣсеца генарїе з̃ дни, въ лѣт ×ѕ̃рлѳ.
Eu Dumitru logofăt
Eu Tudor
Eu Soare gramatic [2]

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, V/9.
Orig., hîrtie (15,5 × 21), două peceţi aplicate.
Copii ibidem, ms. 228 f. 78 şi la Bibl. Acad., CMLXVIII/88.

[1] . . . Dumitru...
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 8, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte negustorului Cîrstea vie, ocină şi loc de casă la Verneşti.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсон земле Оугровлахїнское, сынъ великаго и прѣдоброго, покоиннолѵ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїю по<в>елѣнїе господства мн Крьстєк кѫпцѫ ѡт. . . .[1] и със сновн его, єлнцем Богъ прѣпѫстнт, <т>коже да мѫ єст две погоане за виноградѫ и половино ѫ дѣл и мѣсто за кѫкю, ѡт извор дорн ѫ горѫн и две сежени за ѡчинѫ ѡт дѣл дорн ѫ коастъ, понеже єст покѫпил Крьстѣ кѫпцѫ сїе погоане за виноградѫ и със сїн сежени за ѡчинъ, єже сѫт вншє речєнн, ѡт над Ѧлеѯе, сынъ Гергєв Робѫл ѡт село ѡт Кернецы, за ҳ҃с҃ аспрн готовн. И продадоХ Ѧлеѯе, сынъ Гергєв Робѫл, ѡн за неговѫ добро волю и със ѫзнанїю вьсѣм мегїашом ѡт гор нз дол и ѡт ѡкрьстнним местом и ѡт прєд господства мн. И келтовал єст Крьстѣ кѫпцѫ със алдьмьшарїе аспрн т҃п.

И вндѣХом господство мн и запнс за проданїе на рѫкѫ Крьстєв кѫпцѫ, със мноѫн добрн людїе сведѣтели, напнсанн ѫ запнс, на нме: ѡт Пѫценен, Чернат лѵгофет и сынъ его, Лѫпше и Днма кѫпцѫ и Ѧлеѯе кѫпцѫ и Стан и Горган и Радѫл Сафнронлъ и Рѣкнлѣ и Хьра и Конко Продн и Ѫчѣ Нѣгослав и попа Герге и Драгомнр Мѫшкъ и Крънцъ и Драгомнр Цѣбѫшка и Конко, фечорѫл Югъ и дрѫѫн мноѫн мегїашн.

Єго ради дадоХ съм господство мн Крьстєв кѫпцѫ, ѥкоже да мѫ єст сїе две погоане за лозїе ѡ сїе мѣсто за кѫкю и сїе две сежени за ѡчинъ дѣдїнѫ и ѡХабѫ сновом и внѫком и прѣвнѫчетом и не ѡт когождѫ непоколѣбнмѫ, по рнзмо господства мн.

Єже оубо и сведѣтелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Їѵашко вел бан Кралевскїн и жѫпан Хрнза вел дворнк и жѫпан Кладѫл вел лѵгѡфет и жѫпан Мнакн вел внстїар и жѫпан Мнхо вел спатар и жѫпан Мѫшат столнк и жѫпан Конде вел комнс и жѫпан Васелїе вел пеХарнк и жѫпан Ѧлеѯандре[2] вел постелнк. И неправнк, Кладѫл вел лѵгѡфет.

И напнсаХ азь, Содре граматнк, вънастол градѫ ѫ Бѫкѫреще, мѣсеца генарїе ѩ дьнн, и ѡт Ѫдама до нынѣ текѫщем лѣтом, въ лѣтъ ҳ҃зрлн, а ѡт рождество Хрнстова, ҳ҃аѯл.

† Іѡ Леѡн вѡевѡда, мїлостїю божїю, господинъ.

Иѡ Леѡн воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cîrstea negustorul

[1] Loc alb.

[2] Ѧлеѯандре '', scris cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

din . . .[1] şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie două pogoane şi jumătate de vie în deal şi loc de casă, de la izvor pînă la gorun şi doi stînjeni de ocină din deal pînă în coastă, pentru că a cumpărat Cîrstea negustorul aceste pogoane de vie şi cu aceşti stînjeni de ocină, care sînt mai sus-zişi, de la Alexe, fiul lui Gherghe Robul din sat din Verneşti, pentru 5 200 aspri gata. Şi a vîndut Alexe, fiul lui Gherghe Robul, el de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi a cheltuit Cîrstea negustorul cu aldămăşarii 380 aspri.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare la mîna lui Cîrstea negustorul, cu mulţi oameni buni martori, scrişi în zapis, anume : din Puţenei, Cernat logofăt şi fiul lui, Lupşe şi Dima negustorul şi Alexe negustorul şi Stan şi Gorgan şi Radul Safiroilă şi Rechilea şi Hăra şi Voico Prodi şi Ocea Neagoslav şi popa Gherghe şi Dragomir Muşcă şi Crăiţă şi Dragomir Ţeabuşca şi Voico, feciorul Iughii şi alţi mulţi megiaşi.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Cîrstea negustorul, ca să-i fie aceste două pogoane de vie şi acest loc de casă şi aceşti doi stînjeni de ocină dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianache mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat stolnic şi jupan Conde mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandre[2] mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna ianuarie 8 zile şi de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m. p.›

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/12.
Orig., hîrtie (44 × 29), rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. din 1860; altă trad. ibidem, ms. 171, f. 223 v.

5

1630 (7138) ianuarie 8, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Cozia ocină în Voineasa.

† Милостїю божїею, Їю Леѡн воевод и господинъ въсои земле Оугровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Їѡ Щефан воевод. Дават господство

[1] Loc alb.
[2] „Alexandre" scris cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣи божественнѣи монастир глаголеми Козїѧ, йдеже ест Храм свѣта троицъ живоначалное и въсоⷯ юнѡкѡм, еже живѹщїи въ wбителю сего, ѩкоже да мѹ ест свѣтѣи монастир wчинѹ ѕ село ѕ Коницѣа, wбаче дела Иѡнов того Хром, въсаⷯ, али ѯ за Ходѣ и wт шѹма четврътаго дело wт по въс село и wт гор и wт вода пак четврътаго дѣлъ, wт по въс селов.

Понеже сїю wчинѹ еже вишє речєнно била ест за дѣдинѹ Іѡнов, синъ Стан-чюлов, вънѹк Шърбан Чокан. И дела его за wчинѹ Іѡнов, еже се зовемаго на имѥ wчина Шърбанов Чокан била ест въса Іѡнов. Таже въ том Іѡнов, wн ещеже много пребивает въ свѣта монастир Козїѧ, на врѣме за сирилаⷯ еще и за неволю десет лѣти и Хокют имат Іѡнов много гледанїе и милованїе wт къ свѣта монастир. Таже въ том, Іѡнов ако сам видѣл толика гледанїе и милованїе wт къ свѣта монастир, wн ест съмотрил и мислил въ срьдце его, Бога ради и ради дѹше его, тере ест дал и помилѹвал и приложил въ свѣта монастир Козїѧ със теⷯ wчинѹ еже вишє речено въсаⷯ, ѩкоже да мѹ ест вѣчное въспоминанїе а иноком за пицѹ и по съмрѣти его да имат юноким wт свѣта монастир да слѹжити тѣло его и да га пом<ѣ>нити и да га брегѹле за въсѣⷯ ѩкоже ест един мрѣтвѹ и да га пом<ѣ>нити име его на свѣтое жрѣтъвънник.

И видѣⷯом господство ми и запис Иѡнови със великое клетфѹ и със мнози свѣдетелїе въ свѣта монастир али на име: wтьцѣ егѹмен Дїѡнисїе и проегѹмен Заⷯарїѧ и проегѹмен Іѡникїе и попа Стефан и даскал Іѡсиф и wт Сѣмботин, Гишка пѹстелник и wт Строенецин, Пръвѣл логофет и wт Кълименецин, попа Жипа и Калчѹл того стар и Сѹприш Мїѧк и ещеже мнози добри люди, еже нѣст пиш здѣ. И а потом знали Котич сїю wчинѹ въсаⷯ.

Сего ради дадоⷯ и господство ми свѣтѣи божественѣи монастир Козїѧ, ѩкоже да мѹ ест сїе wчинѹ еже вишє речєнъ, въ wⷯабѹ свѣтѣи монастир и не wт когоже непотъкнновено, поризмѹ господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставиⷯом господство ми: жѹпан Ивашко великїи бан Кралевски и жѹпан Хриза великїи дворник и жѹпан Радѹл[1] великїи логофет и жѹпан Шнаке великїи внетїар и жѹпан Миⷯо вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и Конде вел комис и Костандин[2] вел паⷯарник и жѹпан ....[3] великїи постѣлник. И исправник Радѹл[1] вел логофет.

И аз, Стан логофет, въ дивнїи град Бѹкѹреци исписаⷯ, мѣсеца генарїе ѝ дьни, wт Ѩдама до нинѣ текѹщи, въ лѣто ×ѕ҃рли.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Cozia, unde este hramul sfînta troiţă, începătoare de viaţă şi tuturor călugărilor care trăiesc în acest lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în sat la Voineasa, însă partea lui Ion cel şchiop, toată, însă 20

[1] În loc de: Vladul.
[2] În acest timp mare paharnic era Vasilie.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

de paşi şi din pădure a patra parte şi de peste tot satul şi din munte şi din apă iar a patra parte, de peste tot satul.

Pentru că această ocină care este mai sus-zisă a fost de moştenire a lui Ion, fiul lui Stanciul, nepotul lui Şerban Ciocan. Şi partea lui de ocină, a lui Ion, care se numeşte ocina lui Şerban Ciocan, a fost toată a lui Ion. Astfel, întru aceasta, Ion încă a petrecut mult în sfînta mănăstire Cozia, la vreme de sărăcie şi încă şi de nevoie, zece ani. Şi a avut Ion multă căutare şi miluire de la sfînta mănăstire. Astfel, întru aceasta, Ion, dacă însuşi a văzut atîta căutare şi miluire de la sfînta mănăstire, el a socotit şi s-a gîndit în inima lui pentru Dumnezeu şi pentru sufletul lui, de a dat şi a miluit şi a dăruit la sfînta mănăstire Cozia această ocină, care este mai sus zisă, toată, ca să-i fie veşnică pomenire, iar călugărilor de hrană. Iar după moartea lui, să aibă călugării de la sfînta mănăstire a-i sluji trupul şi să-l pomenească şi să aibă grijă de toate ca unui mort şi să-i pomenească numele la sfîntul jertfelnic.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Ion cu mare blestem şi cu mulţi martori, în sfînta mănăstire, însă anume: părintele egumen Dionisie şi proegumenul Zaharia şi proegumenul Ionichie şi popa Ştefan şi dascălul Iosif şi din Sîmbotin, Ghioca postelnic şi din Stroeneşti, Pîrvul logofăt şi din Călimăneşti, popa Jipa şi Calciul cel bătrîn[1] şi Opriş Miiac[2] şi încă mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici. Iar după aceea, a ştiut Cotici această ocină toată.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri Cozia, ca să-i fie această ocină, care este mai sus-zisă, de ohabă sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Radul[3] mare logofăt şi jupan Ianache mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi Conde mare comis şi Costandin[4] mare paharnic şi jupan....[5] mare postelnic. Şi ispravnic, Radul[3] mare logofăt.

Şi eu, Stan logofăt, am scris în minunata cetate Bucureşti, luna ianuarie 8 zile, de la Adam pînă acum cursul, în anul 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia nr. 712, f. 374 v — 375.
Copie din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
Trad. ibidem, ms. 209, f. 204.

---

[1] În *D.R.H. B, Ţara Românească*, XXII nr. 211 : Calin cel bătrîn.
[2] *Ibidem* : Miiuziuică.
[3] În loc de : Vladul.
[4] În acest timp mare paharnic era Vasilie.
[5] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Costandin, nepotul lui Avram, ocini la Mircești şi Joseni şi un scoc de moară la Scurteşti.

† Мїлостїею божїею, Їw Леѡн воєвѡда и господинъ въсѣи земле Ѫгрровлахїиское, сынъ великаго и прѣдобраго покоинноумѹ Їw Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слѣзѹ господство ми Костандинов, внѹк Аврамов wт Мърѣчинѣни и със синови сн, єлицем Богъ даст, такоже да мѹ ест wчинѹ ѕ Дѣлѹл Мирчецилор, въ сѣдство Бѹзъѣ, али десет сежени за wчинѹ, что ест бил покѹпил Бѣсїю wт wчина господска, покѹпил ест Костандин wт над Бѣсїю сынъ Гогошъ wт Мирчеци, за хс҃с <аспри>, wт глава до глава, wт краюцѣ тѹфелор дори ѕ болован; а wт полю и wт дѣл и wт на шѹма да раздѣлит със дрѹзи брати за wчинѹ wколно, еже се Хтит извратн над сїи ѯ҃ сежени. И продал ест Бѣсїю, сынъ Гогошъ, wн за добро волю, въ дньїи Радѹла воєвод въ на второе ред. И бил ест тогда сведетели, на имѥ: wт варош Флочи, Юшрга банѹл и <wт>[1] Мирчецин, Минѹнѣ Ги и Костандин и Татѹл и Датко, сынъ Данов и Радѹл Гречѣнѹл.

И пак покѹпил Костандин ѕ Дѣлѹл Мирчицин ѩ҃ сежени за wчинъ wт дел Стонкъв ватаХ wт над Албѹл wт Числьѹ, за ѯ҃ аспри готови. И бил ест сведїтели: wт Мирчеце, Татѹл и Минѹнѣ Ги и Стан вїтарюл.

И пак покѹпил Костандин wт над Гогошъ место колико донде със кола wт дрѹм дори на пивнице, за ѯ҃ аспри готови. И бил ест сведїтели: wт Мирчецин, Минѹнѣ Ги и Татѹл и Стан вїтарюл.

И пак покѹпил Костандин wчинѹ ѕ Болдеце, ч҃[2] за сежени wт Жосѣни издол wт Болдеце, али дело попѣв Манотъв въсаХ, wт полю и wт шѹми и wт вода, али wт Костѣю дори ѕ Запша, wт над попа Манотъ синъ Бобѹлов wт Болдеце, за хаѯ҃ аспри готови. И продал ест попа Манотъ, wн за неговѹ добро волю въ дньїи Алеѯандрѹ воєвод, сынъ Радѹлов воєвод. И бил ест сведнтелїи: wт Болдице, Татѹл и Їшнашко и Ефрим, сини Татѹлев, и Талпъ и Микѹл табакѹл и Кръстѣ цѣлеп и wт Мърѣчинѣни, Сава Аврам и wт Брънла, Янтон и Никѹла Бо<то>шанѹл.

И пак покѹпил Костандин wт над Рѣдине и wт братїи его к вода Бѹз<ъѹлов> един скок за водиницѹ ѕ село ѕ Скѹртеце, за хаѡ҃ аспри готовн. И бил ест сведїтелїи, на имѥ[3]: wт Бънчице, Янгел лwгwфет и wт Чорѣце, Стоика Чорѣскѹл и wт Прѣсков, Кръчюл и Бълан и Брадѹл.

---

[1] Omis.

[2] Cifra „ч҃х" scrisă peste un text ras.

[3] Pasajul: „И пак покѹпил . . . . сведнтелїи, на имѥ „este tăiat cu chinovar şi s-a scris deasupra, tot cu chinovar, în românește: „въндѹт лѹї вел пѣХарник".

www.dacoromanica.ro

И продадоше сїи вниіе речени людїе нихѣне wчине, wни за нихѣном добро волю и със вѕнанїа вьсѣм мегїашом wт гор нздол и wт wкрьст мѣстом и wт прѣд господства мн.

Егго радї дадоХ сьм господство мн слѣгѕ господства мн Костандин, внѣк Аврамов, ıакоже да мѕ ест wчинѕ дѣдїнѕ и вь wХабѕ синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и нѣ wт когожде непоколѣбимо, поризмо господства мн.

Сеже оубо й сведїтелїи поставнХ господство мн: жѕпан Ивашко вел бан Кралевскїи и жѕпан Хриза вел дворник и жѕпан Кладѕл вел лwгwфет и жѕпан Іанакн вел внстїıар и жѕпан Минхо вел спатар и жѕпан Моуша вел столник и жѕпан Конди вел комис и жѕпан Каселїе вел пеХарник и жѕпан Ѧлнѯандри вел постелник. И неправник, жѕпан Кладѕл вел лwгwфет.

И написаХ азь, Соаре граматик, въ настол градѕ оу Бѣкѣреще, мѣсеца Генарїе ї дьни й wт Ѧдама до нинѣ течентїе лѣтом, вь лѣтъ ×ѯрлн, а wт рождества Христова, ×аХл.

† Іw Лешн вшевwда, мїлостїю божїю, господинь.
Иw Лешн войвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Costandin, nepotul lui Avram din Mărăcineni şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în dealul Mirceştilor, în judeţul Buzău, însă zece stînjeni de ocină, ce i-a cumpărat Văsiiu din ocina domnească, a cumpărat Costandin de la Văsiiu, fiul lui Gogoaşă din Mirceşti, pentru 6200 aspri, din cap în cap, din marginea tufelor pînă în bolovan; iar din cîmp şi din deal şi din pădure, să împartă cu alţi fraţi de ocină împreună, care se vor alege pe aceşti 10 stînjeni. Şi a vîndut Văsiiu, fiul lui Gogoaşă, el de a lui bunăvoie, în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd. Şi au fost atunci martori, anume: din Oraşul Floci, Iorga banul şi <din> Mirceşti, Mihnea Ghi şi Costandin şi Tatul şi Datco, fiul lui Dan şi Radul Greceanul.

Şi iar a cumpărat Costandin în dealul Mirceşti 2 stînjeni de ocină din partea lui Stoica vătaf de la Albul din Cislău, pentru 400 aspri gata. Şi au fost martori: din Mirceşti, Tatul şi Mihnea Ghi şi Stan vieriul.

Şi iar a cumpărat Costandin de la Gogoaşă loc cît merge cu carul din drum pînă la pivniţă, pentru 400 aspri gata. Şi au fost martori: din Mirceşti, Mihnea Ghi şi Stan vieriul.

Şi iar a cumpărat Costandin ocină în Boldeşti 90 [1] de stînjeni, de la Joseni, din jos de Boldeşti, însă partea popii Manotă toată, din cîmp şi din pădure şi din apă, însă de la Costeni pînă la Zapşa, de la popa Manotă, fiul lui Bobul din Boldeşti, pentru 1400 aspri gata. Şi a vîndut popa Manotă, el de a lui bunăvoie, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod.

[1] „90" scris peste un text ras.

www.dacoromanica.ro

Şi au fost martori : din Boldeşti, Tatul şi Ionaşco şi Efrim, fiii lui Tatul şi Talpă şi Micul tabacul şi Cîrstea gelepul şi din Mărăcineni, Sava Avram şi din Brăila, Anton şi Nicula Bo<to>şanul.

Şi iar a cumpărat Costandin de la Rădiche şi de la fraţii lui în apa Buzăului un scoc de moară în sat în Scurteşti, pentru 1800 aspri gata. Şi au fost martori, anume[1] : din Bănceşti, Anghel logofăt şi din Ciorăşti, Stoica Ciorăscul şi din Pîrscov, Crăciul şi Bălan şi Bradul.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni ocinele lor, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele lui Costandin, nepotul lui Avram, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Condi mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun, în Bucureşti, luna ianuarie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/8.
Orig., perg. (36 × 49), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1850; altă trad. ibidem, ms. 172, f. 279.

7

1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări posluşnicii episcopiei de Buzău numai „să lucreze" şi să fie „de ajutor şi de posluşanie" episcopiei.

† Мйлостїею божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ, сынъ поконнмѹ Їѡ Щєфан воєвода. Дават господство мн сїи повелѣнїє господства мн sfintei episcupii şi cinstitului, prealuminatul părintelui nostru chir Efrem piscupul de Buzău, ca

[1] Pasajul : „Şi iar a cumpărat Costandin de la Rădiche . . . martori, anume "este şters cu roşu în document şi s-a scris deasupra, tot cu roşu, în româneşte : „vîndut lui vel peharnic".

www.dacoromanica.ro

să-i fie în pace poslușnicii ce sînt înprejurul sfintei episcupii strînși, niște săraci, unii de pre în Moldova, alții de în Brăilă, alții de pre într-altă parte, să aibă pace de bir și de galbenu și de osluhă și de cătră județul cu 12 pîrgari și de cătră călărași pentru caii de olac și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țeara domnii méle. Însă care va fi moldoveanu, el să aibă a-și daré birul moldovenesc, iar care nu va fi moldoveanu, să aibă bună pace de toate, cum scrii mai sus.

Pentru că i-am ertat domnia mea, să fie în pace de toate, cum scrii mai sus, pentru sfînta episcupie, căce iaste arsă și stricată, ca să lucréze și să direagă, să fie de ajutor și de poslușania sfintei piscupii. Pentru că am văzut domnia mea și cartea a răposatului Radul voevod și cartea fiiu său Alexandru voevod și cartea lu Alexandru voevod, feciorul lu Iliaș voevod, de pace și de răpaos. Așijderea și domnia mea încă am întărit și am înnoit mila și ertăciunea altor domni, pre tocmeală, cum scrii mai sus, ca să poată fi de ajutor și de poslușanie sfintei episcupii de toate ce vor trebui. Derept acéia, să aibă bună pace de toate, cum scrie mai sus, că cine-i [1] va învălui certare va avea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.
Писѣ ѕ Бѣкѹреціѣ, мѣсеца генарїе ѳ дьни, въ лѣт ×ѕрлѳ.
† Іѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Иѡ Леѡн воевода <m. p.>

Bibl. Acad., CXXIV/148.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete mică aplicată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 171, f. 28.

8

1630 (7138) ianuarie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Gorgan fost mare spătar și soției lui, Stana, satul Golești, jud. Mușcel și Pădureți, în urma unei judecăți.

† Мїлостїю божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ въсон земли Ѹггровла-Хѵнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іѡ Щефан воевода. Дават господство ми сѣе повеленїе господства ми почѣтенномѹ правителю господство ми жѹпан Горган бившеѣ бел спатар и жителницев его, Станев и със синови нѣ, елицем Богъ при-

[1] În text: nice-i.

www.dacoromanica.ro

пѣстит, такоже да мѣ ест <с>ело Голещїи wт сѣдство Мѣш<чел> и Падѣ<рец> въс село със въсом Хотаром и със въсиХ вечиниї и със въс Ходоком wт полю и wт шѣма и wт вода и wт дѣлѣл със виноградїе и със вечини и wт седалище селов wт посѣд варе елика се Хтит избрат wт над въс Хотаром, занеже того село Голещїи више пис, wн ест бїw за дѣдїнѣ, wбаче два дѣли Їѣашков дворник, а третаго дело било ест сестрам си жѣпанницев . . . . .[1], что нХ ест бил дал матерам си жѣпанница . . . . .[1] преке.

Й потом, къда ест бил при дьнїе Йлеѣандрѣ воевод, синъ Илїѧш воевода, а егѣменѣл Мелентїе wт свѣта монастир Йрцешѣл, он бъздвигоХ пренїе със егѣменѣл Ѳанасїе wт свѣтаа монастир Храм свѣта троицъ wт варош Бѣкѣреци, радї село Домнещїи, по врѣме когда бист жѣпан Горган спатар затворен wт Йлеѣандрѣ воевод. Таже егѣмена Мелентїе, wн ест извадил нѣкое книги ветХи в диван, wт при дьнїе Бъсарабѣ воевод, за ϙ лѣт, тере сѣт възимал село Домнещїи wт на свѣта монастир Свѣтаа Троицъ и нѣст подръжала никогдаже. Й егѣменѣл Танасїе възел ест сели, Голещїи радї село Домнещїи и сице рекъл ест пред Йлеѣандрѣ воевод в диван, како ест бил дал Мнхнѣ воевод в рѣкѣ Їѣашков дворник хѣ за жилти новци, да нХ променитї в Ѵгърска земле, да нХ сътворит жилти, а wн нХ ест келтовал. Й потом, жѣпан Горган спатар, wн, елмаже ест йзлѣзил wт затворенїе, съпрѣше се за лицѣ пред Йлеѣандрѣ воевод със егѣменѣл Танасїе wт Свѣта Троицъ радї селw Голещїи в два диванове и въс wстал калѣгерїи wт Свѣтаа Троицъ wт закон. <И> видѣХ господство ми и книг Йлеѣандрѣ воевод за wстанwк. И възимал ест Горган спатар село Голещїи пакиже на рѣкѣ его.

Й потом, къда ест бил съда въ дьнїе господства ми, паки ест пришел калѣгерїи wт Свѣтаа Троицъ пред господства ми в диван, тере съпрѣше се за лицѣ със почѣтеннаго правител господства ми жѣпан Горганѣ спатар радї село Голещїи и съпрѣше се и егѣменѣл Мелентїе wт свѣта монастир Йрцеш със егѣменѣл Танасїе wт Свѣта Троицъ радї село Домнещїи. Къ том господство ми съм гледаХ и сѣдиХом по правѣ и по закон, кѣпноже със въсиХ ми чѣститимли правителїи господства ми и добре съм истинствовал господство ми със въс диваном, како село Голещїи, wно ест било за дѣдїно Їѣашков дворник, а село Домнещїи, wно ест било жѣпанницев Ѥлинев дворничѣса Їѣашков дворник, неина за дѣдїнѣ, дал прекю wт родител ен. И сїи више речени новци келтовал нХ ест и ѣдел жѣпанница Ѥлина дворничѣса ецеже по съмрѣти мѣж ен Їѣашков дворник. И били сѣт възимал Мнхнѣ воевод многе дѣдїне жѣпанницев Ѥлинев дворничаса что ест имал за прекю села и ацигани радї теХ новци хѣ за вги. Таже ест възимал Мнхнѣ воевод и село Домнещїи и помиловал ест по свѣтаа монастир Храм свѣтаа троицъ.

Къ том господство ми съм дал село Голещїи жѣпанѣ Горганов спатар, да бѣдї пакиже на рѣкѣ его и жѣпанницевѣ его Станев спътърѣса, како ест бил и wт прѣжде врѣме, <а> село Домнещїи да бѣдет пак на Свѣта Троицъ, како ест бил дал wт покоиннаго Мнхнѣ воевод. Й егѣменѣл Мелентїе wт Йрцеш нѣст имал нидна трѣбѣ със село Домнещїи, ниже Свѣта Троицъ със село Голещїи. Таже

[1] Loc alb 2 cm.

www.dacoromanica.ro

ест wстал кал8герїи wт Свѣта Троицъ wт закон и wт сѹжденїе wт пред господства ми.

<С>его радї господство ми 8зѣхом въсѣх книгове wт кал8гери над селw Голещїи и дадох господство ми почьтенном правителю господства ми жѹпан Горган спатар и жѹпаницев его Станев спътърѣса, такоже да см <с>елw Голещїи със въс хотаром и със вечнїи и със въс ходоком wчин8, дѣдїно и въ wхаб8 синовом и вн8ком и прѣвн8четом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

<С>еже 8бо и сведителїе поставлѣем господство ми: жѹпан Ївашко вел бан Кралевскїи и жѹпан Хризѣ вел дворник и жѹпан Кладѹл вел лwгофет и жѹпан Єнаки вел вистїар и жѹпан Михо вел спатар и Мѹшат вел столник и жѹпан Конда вел комис и жѹпан Василїе вел пеҳарник и жѹпан Їлеѫандри вел постелник. И исправник, Кладѹл великїи логофет.

И написаҳ аз, Лепъдат лwгофет, въ настол градѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца генарїе ї дьни и wт Ѣдама даже до нинѣ въ сего писанїе лѣтом, въ лѣт ×ѕ҃рли, а wт рождества Христово ×а҃ҳл.

† Їw Леwн вivевwда, мїлостїю божїю, господинь.

Їw Леwн вонвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Gorgan fost mare spătar şi soţiei lui, Stana şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Goleştii din judeţul Muşcel şi Pădureţ, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu viile şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că acel sat Goleştii mai sus-scris, el a fost de moştenire, însă două părţi ale lui Ivaşco vornic, iar a treia parte a fost a surorii sale, a jupaniţei . . .[1], pe care i-a dat-o mama sa, jupaniţa . . .[1], zestre.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Argeşul a ridicat pîră cu egumenul Tanasie de la sfînta mănăstire hramul sfînta troiţă din oraşul Bucureşti pentru satul Domneştii, pe vremea cînd au fost jupan Gorgan spătar închis de Alexandru voievod. Astfel egumenul Melentie, el a scos nişte cărţi vechi în divan, din zilele lui Basarab voievod, de 100 de ani, de a luat satul Domneştii de la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă şi n-a ţinut niciodată. Iar egumenul Tanasie a luat satul Goleştii pentru satul Domneştii şi aşa a spus înaintea lui Alexandru voievod în divan că a dat Mihnea voievod în mîna lui Ivaşco vornic 2000 de galbeni bani, să-i schimbe în ţara Ungurească, ca să-i facă galbeni, iar el i-a cheltuit. Iar după aceea, jupan Gorgan spătar, el, dacă a ieşit din închisoare, s-a pîrît de faţă

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

înaintea lui Alexandru voievod cu egumenul Tanasie de la Sfînta Troiță pentru satul Goleștii în două divane și au tot rămas călugării de la Sfînta Troiță de lege. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod de rămas. Și a luat Gorgan spătar satul Goleștii iar la mîna lui.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iarăși au venit călugării de la Sfînta Troiță înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrît de față cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Gorgan spătar pentru satul Goleștii și s-au pîrît și egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Argeș cu egumenul Tanasie de la Sfînta Troiță pentru satul Domnești. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adeverit domnia mea cu tot divanul că satul Goleștii, a fost de moștenire al lui Ivașco vornic, iar satul Domnești, el a fost al jupaniței Elina, vorniceasa lui Ivașco vornic, al ei de moștenire, dat zestre de părintele ei. Și acești mai sus-zișii bani i-a cheltuit și i-a mîncat jupanița Elina vorniceasa chiar după moartea soțului ei Ivașco vornic. Și a luat Mihnea voievod multe dedine ale jupaniței Elina vorniceasa, pe care le-a avut de zestre, sate și țigani, pentru acei bani, 2000 de ughi. Deci a luat Mihnea voievod și satul Domnești și a miluit pe sfînta mănăstire hramul sfînta troiță.

Întru aceasta, domnia mea am dat satul Goleștii jupanului Gorgan spătar, să fie iarăși la mîna lui și a jupaniței lui, Stana spătăreasa, cum a fost și dinainte vreme, iar satul Domnești să fie iar la Sfînta Troiță, cum a fost dat de răposatul Mihnea voievod. Iar egumenul Melentie de la Argeș n-a avut nici o treabă cu satul Domnești, nici Sfînta Troiță cu satul Goleștii. Astfel au rămas călugării de la Sfînta Troiță de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am luat toate cărțile de la călugări pe satul Golești și le-am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Gorgan spătar și jupaniței lui, Stana spătăreasa, ca să le fie satul Goleștii cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și jupan Conda mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

www.dacoromanica.ro

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m. p. >

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLVII/147.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.
Trad. la Bibl. Acad., XXIX/133.

9

1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod apără de rumânie pe Mihail, Brătin şi Oancea din Frăteşti.

† Милостїею божїею, Їw Леѡн воєвода и господинъ, синъ покоиннаго Їw Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелєнїе господства ми acestor oameni, anume Mihăilă şi frate-său Brătin şi Oancei, ce au fost rumâni jupînései Voicăi şi lu Staico peharnic Rudeanul de în Frăteşti, ca să fie de acum în pace şi slobozi de rumânie, ei şi feciorii lor, de cătră cinstitul boiarinul domnii méle jupan Trufanda biv vel vistier şi de cătră feciorii lui, mai mult val să n-aibă.

Pentru că aceşti oameni ce scriu mai sus, ei ai cui au fost rumâni, se-au scumpărat de rumânie de la stăpînii lor, încă în zilele Radului voevod. Iar cîndu iaste acum, Trufanda vistier şi soacră-sa, jupîneasa vistiereasa, fata lui Pană vistier, ei vor să-i rumânească căci au ocină şi rumâni în Frăteşti.

Derept acéia, domnia mea am judecat şi am dat lui Mihail şi lu Brétinu şi Oancei, ca să fie în pace de rumânie de cătră jupan Trufanda vistier şi de cătră soacră-sa, mai multă treabă cu aceşti săraci să n-aibă, ce să fie neşte oamini slobozi, căci nu le sînt rumâni, nici au treabă cu ei. Iar ei unde vor lăcui, ori în ce loc, să-şi dea birul şi dajdea cu satul, că aşa iaste învăţătura domnii méle, mai mult bîntuială de rumânie să n-aibă. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис ѕ Бѣкѹрещи, мѣсеца генарїе ї̃ дьни, въ лѣт ×ѕ̃рлѳ̃.

† Іw Леѡн вѡєвѡда, милостїю божїю, господинь.

Иw Леѡн воєвода <m. p.>

Bibl. Acad., LVIII/18.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 170—171.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă ‹Radu Vodă› un loc în Bucureşti, "unde a fost palanga care a făcut-o Sinan paşa", scutind de dări şi slujbe pe oamenii care se vor aşeza acolo.

† Мїлостїю божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсон земле Ѹггровла-Хїйское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми свѣтомѹ, божествнѣи монастир нарицаемаго Храм Свѣтаа Троицѫ, ѩже ест издол варошѹ Бѣкѹреции и wтцѹ егѹмена Ѳанасїе и въсѣм иноком елици живѹщыѭ въ wбитѣли тое, ѩкоже да мѹ ест свѣтѣи монастир внише пис един место издол варошѹ Бѣкѹреции, что ест кѡд свѣта монастири, игдеже ест паланга еже сѹт били сътворили Синан паша при дьнїе Мих҃ил воєвод. Или да се знает: wт кръста Иѡфанов изгор wт кѹде дръже паланка ѕ дол, по лѹт Бъкърецилор, дори ѕ въ Хотарѹл Гречилор и wт пѹт Бъкърецилор ѕ долни, дори ѕ Дълбовица и wт палангъ ѕ дол, дори пак ѕ Дълбовицъ, понеже того место внише пис, wн ест бил за дѣдїно свѣтѣи монастир дал и даровал wт покоинаго, стараго Алеѯандрѹ воєвод на свѣта монастир Храм Свѣтаа Троицъ, ѩже ест бил сътворила и съѕиждет wт господство емѹ wт темелїе, ѩкоже да бѹде свѣтомѹ монастир того место за дѣдїно и ѕкрѣпленїе и господство емѹ, вечное въспоминанїе.

И видѣх господство ми и книгѹ покоинном, старога Алеѯандрѹ воєвода и книгѹ Мих҃ев воєвод и Хрисовѹл Алеѯандрѹ воєвод, синъ Илїаш воєвод, wт испръво ред и Хрисовѹл Радѹла воєвод и Хрисовѹл сина сн Алеѯандрѹ воєвод, и книгѹ пакиже Алеѯандръ воєвод, съна Їлїаш воєвод, въ на второе ред за господство, въ лѣт ×ѕрлѕ, сътворене за милѹ единѣ по единое и оутвръжденє със великое клетво над того место и дѣдинѹ, како ѕ ест бил миловал въ свѣта монастир, Храм Свѣтаа Троицъ.

Таже, къда ест бил съда, въ дьнїе господства ми, ако даровал мѣ ест господъ Богъ и чѣститомѹ царю със господствїѫ и със скрипторѹ земле Влашкое, а господство ми ещеже съм понових҃ом и помиловах҃ и ѵтвръдих҃ом книгех҃ и Хрисовеле wвем господари и над сїѫ книгѹ господства ми, како ест бил и wт прѣжде врѣме и съм дал и господство ми того место внише пис, ѩкоже да ест свѣтѣи монастирѹ Храм Свѣтъ Троицъ дѣдїно въ вѣки, како ест внише пис. Каре кое чловекъ Хокет прѣвинвати над того место внише реч҃ любо бити влах҃ любо грък любо сръбин любо арбънаш любо молдовѣн, каре что чловекъ Хокет бити чюжд пришел wт през Дѹнав или wт въ иностранно, вьсих҃ да ест оу мирни и процвени за ѵзаемствованїе и за къвлѹ и за сено и за вол и за сѹха вещѹ и за кон господскѹ и за мед и за восок и за ѵги и за wпъчинаши и за работ господскѹ и болѣрскѹ и за вчинърич и за пех҃ърничїе и за пчелное дижмѹ и за горщина свином

www.dacoromanica.ro

и wвцам и wт кони за wлак и за сваке дажбове и пажденїе, колико сѣт през лѣто въ земле господство ми и зде в варош Бѣкърещи, за нихто бантованїе да не имат нища, <п>онеже ю съм простил господство ми, како сѣт бил процени и wт инны господары, такоже их съм простихом и господство ми за въсѣ више речене дажбе, нѣ тъчїю да помагает по господство ми на бирѣл за харач чьститомѣ царю, wбаче със .....[1] жилти въ един годин, али да имат платитиси .....[1] жилти на свѣти Гюргїе, а дрѣги .....[1] жилтї на свѣти Димитрїе. И бирѣл им что се подобает више речен, да донесит wни сами в винтїерїм господство ми, понеже сице съм съторихом и господство ми встроенїе съш ними wт пред въс дивном господство ми, дондеже хокю бити господство ми въ господство и в живот господства ми, тъчїе да ест за трѣбѣ и за послѣшанїм <свѣ>[2]тѣи монастир Свѣтаа Троицъ, которїи се хощет бити хранитї над того место свѣтѣи монастир, како ест више пис.

Єщеже и заклинанїе поставлѣем: по wшъствїю господство ми, кого изберет господь Богъ бити господарь и владалець земли Блашкое или wт сръдничаго плода господство ми или wт съродник наше или, по грѣсех наше, или wт инно плѣменик, да аще почьтет и поновит и вѣтвръдит сїе книга господство ми, того господъ Богъ да га почьтет и да съхранит въ господствм его, а въ бѣдецих вецех дѣша его. Я ащели же не почьтет и не поновит и не вкрѣпит сїю книгѣ господство ми, ани попрет и разорет и нехабит, того да ест тръклет и анавема и афѣресан wт тїи свати wтьци еже соут въ Некеи и да имат частїю със Їѣда и със Ярїм на един место и със иними невѣрнїи їѣден.

Сеже оубо и сведителїи поставлѣем господство ми: жѣпан Ївашко вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза великїи дворник и жѣпан Владѣл вел лвгофет и жѣпан Єнакн вел вистїмр и жѣпан Мих̑о вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Конда вел комис и жѣпан Василїе вел пехарник и жѣпан Алеѫандри великїи постелник. И исправник, жѣпан Владѣл вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни граду Бѣкърещи, мѣсеца генарїе ї дьни и wт Ядама до нинѣ текѫщим лѣтом, въ лѣт ×ѕ҃рли҃, а wт рождество Христово, ×а҃х҃л҃.

† Iw Леwн вwевwда, мїлостїю божїю, господинъ.

Iw Леwн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri ce se cheamă hramul Sfînta Troiţă, care este din jos de oraşul Bucureşti, şi părintelui egumen Thanasie şi tuturor monahilor cîţi vieţuiesc în lăcaşul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise un loc din jos de oraşul Bucureşti, care este lîngă sfînta mănăstire, unde este palanga care a fost făcut-o Sinan paşa, în zilele lui Mihail voievod. Însă să se ştie:

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

de la Crucea lui Ştvan, din sus, de unde ţine palanca în jos, pe drumul Văcăreştilor pînă la hotarul Grecilor şi din drumul Văcăreştilor în jos, pînă la Dîmboviţa şi de la palanga în jos, pînă iarăşi la Dîmboviţa, pentru că acel loc mai sus-scris, el a fost de moştenire al sfintei mănăstiri, dat şi dăruit de răposatul, bătrînul Alexandru voievod la sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiţă, care a fost făcută şi zidită de domnia lui din temelie, ca să fie sfintei mănăstiri acel loc de moştenire şi întărire, şi domniei lui veşnică pomenire.

Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului, bătrînului Alexandru voievod şi cartea lui Mihnea voievod şi hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, din primul rînd şi hrisovul lui Radul voievod şi hrisovul fiului său Alexandru voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, făcute de milă unul după altul şi întărite cu mare blestem pe acel loc şi dedină, cum l-a miluit la sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiţă.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu şi cinstitul împărat cu domnia şi cu schiptrul Ţării Româneşti, domnia mea încă am înnoit şi am miluit şi am întărit cărţile şi hrisoavele acestor domni şi pe această carte a domniei mele, cum a fost şi de mai înainte vreme şi am dat şi domnia mea acel loc mai sus-scris, ca să fie sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiţă dedină în veci, cum este mai sus scris. Oricare om va trăi pe acel loc mai sus-zis, sau fie vlah sau grec sau sîrb sau arbănaş sau moldovean, oricare om străin ar fi venit de peste Dunăre sau din altă parte, toţi să fie în pace şi iertaţi de împrumut şi de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal domnesc şi de miere şi de ceară şi de ughi şi de opăcinaşi şi de lucrul domnesc şi boieresc şi de vinărici şi de păhărnicie şi de dijma de stupi şi de gorştina porcilor şi a oilor şi de cai de olac şi de toate dăjdiile şi mîncăturile cîte sînt peste an în ţara domniei mele şi aici în oraşul Bucureşti, de la nimeni turburare să nu aibă nimic, pentru că i-am iertat domnia mea, cum au fost iertaţi şi de alţi domni, tot aşa i-am iertat şi domnia mea de toate mai sus-zisele dăjdii, ci numai să ajute pe domnia mea la birul de haraci al cinstitului împărat însă cu . . . .[1] galbeni într-un an, însă să aibă a-şi plăti . . . .[1] galbeni la sfîntul Gheorghe, iar alţi . . .[1] galbeni la sfîntul Dimitrie. Şi birul lor ce le revine, mai sus zis, să-l ducă ei singuri la vistieria domniei mele, pentru că aşa am făcut şi domnia mea întocmire cu ei înaintea a tot divanul domniei mele, pînă ce voi fi domnia mea în domnie şi în viaţa domniei mele, numai să fie pentru treaba şi pentru ascultarea sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, cîţi se vor hrăni pe acel loc al sfintei mănăstiri, cum este mai sus-scris.

Încă şi blestem punem : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor în Ţara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, şi o va călca şi o va rupe şi o va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care au fost la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu alţi necredincioşi iudei.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conda mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 10 zile şi de la Adam pînă acum ani curgători în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXI/8.
Orig., hîrtie (42,5 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1744 ; alte traduceri ibidem, ms. 256, f. 65 v — 66 şi Bibl. Acad. XI/15 şi ms. 4985, f. 38.

11

1630 (7138) ianuarie 11, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări a satului Cetăţele, jud. Ialomiţa, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсеи земли Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїю повѣлєнїе господство ми почътєнномѹ и вѣрнаго болером господства ми жѹпан Єнаки бившеѫ вел постелник земле Молдавскою, внѹк жѹпан Скрълет, ѩкоже да мѹ єст нѣгово село, на име Четъцѣлеле, ѡт сѹдство Илолниценъ, ѕ мирно и свободно за къблю и за сѣно и за вол и за сѣхо ѡвцѹ и за конь й за мед и за восок и за ѕзаимствованїи и за подводѣ и за стецїе и за бани ѡт сѹдство и за ѡв за сѣлую и за работ господскѹ и за коне за ѡлак и за стѧзке ѩденїи и работе и слѹжбе и дрѹге дажбе дробне, колице сѹт през лѣт сквозѣ земле господство ми, понеже того село Четъцѣлиле више пис бил єст покопил за почътнаго жѹпан Єнаки постелник.

www.dacoromanica.ro

Я къда ѥст бил въ дьни Ѧлеѯандрѹ воєвода, синъ покоиномѹ Радѹла воєвода, поробиле ѥст Тътарїи въсиХ вечинїи wт село, тєре ѥст wстал село пѹста, без людїе, нечєсоже развє тъчїю wчина пѹста.

Таже, къда ѥст бил нинѣ, въ прй дьни господства ли, а жѹпан Єнаки постелник, wн ѥст сътворил къшли, глаголемй кошаре, над wчина его wт Четъцѣле, да ю ѥст за добиток и за скот. И донесиле сѹт рѹси и молдовени, тѹждїи людїе, без даждє, те иХ ѥст поставйли тамо на теХ къшли, да имат бите тъчїю за смотренїе скотом. Въ том, господство ми видѣв єдин село такоже ѥст wстал пѹсто й ѥст на полю ѯ пѹстїйтате и по тамѯ блиѯ дрѹги сила ней сѹт й како съдръжете й чловєци злиХ вѯХве й тлъХаре по дрѹмѹре, над того место, а господство ли смотрйл съм кѹпноже със въсеХ правителїи болѣре господство ли, како єдина да бѹде и раде паза Хорев въ тое страно, дрѹга не въсХотеХом нйже господство ли да и wставите без даждє, анѯ съм сътворил господство ли ѯстроенїе със ниХ wт пред деканом господства ли й wт пред въсеми чьститеми правителю господство ли, почто раде сѹт чюждїе людїе wт дрѹга земле, такоже да даст дан със растръгом над лѣт, такоже да помагинт и wни на ниволю Хорнви господство ли, на бирюл за Харач, да давати въ єдин годин ѯги м̃, wбаче да имат платите к̃ жилте на свати Гєwргїе, а дрѹги к̃ жилте на свати Димитрїе. И бирюл или, что се подобинт више речени, да донесите wни сами оу вистїарїа господство ли, понеже иХ, ѥст съм простиХом господство ли за сїе више речене даждє, а дрѹго ницща бантованїе да не имат, занйже сице съм сътвориХом господство ли ѯстроенїе, како ѥст више пис, дондеже Хоке бити господство ли въ господство и въ животе господство ли.

Понеже видиХом господство ли и книга Їw Ѧлеѯандрѹ воєвода, синъ покоинаго Їw Єлїаш воєвода, със заклинанїи; таже и господство ли съм помновил и ѯтвръдїле сїю кнега господство ли по сїе више речене село Четъцѣлиле, како ѥст бил и wт прежде.

И ецѣже заклинанїе поставлѣим господство ли: по wшъствїе господство ли, кого изберет господъ Богъ бите господаръ Влашкою земли или wт сръдичнаго плода господство ли или wт сърдника наше или, по грѣсе наше, или wт иноплеменик, да ацѣе почьтет и оутвръдете сїю кнега господство ли, того господъ Богъ да га почьтет и ѯтвръдете и съХранете въ господствѣ его, а въ бѹдещи вѣцеХ, дѹша его. Я ацѣлиже ни почьтит и не поновит и не ѯкрѣпит сїю книгѹ господство ли, того господъ Богъ да не почтит и не съХранит и не ѯтвръдїте въ господствѣ его, а не въ бѹ<де>щї вѣцеХ дѹше его. Я кое чьловек Хокет разорит и поперит и исХабит сїи книгѹ, того господъ Богъ да га разорит и поперит и расипет зде телом его и а въ бѹдещи вѣцеХ дѹша его и да ѥст треклет и анаѳема и афѯрисан wт т̃иї свати wтьце, еже въ Некеи и да имат чьстїю със Їѹда и със Яріѫ и съ иниме невернїи Їѹдеи, иже възъпише над кръв господа Бога спаса нашего Їєѯса Христа и рекът: „възми, възми, распени его“, кръв его над ниХ и на чедї иХ, ѥст, бѹдит въ вѣки, вѣком, аминъ.

Сєже ѯбо и ствидителю поставлем господство ли: жѹпан Хриза великїи дворник и жѹпан Владѹл великїи логофет и жѹпан Єнакї вел вистїар и жѹпан Михо вел спътар и жѹпан Мѯшат вел столник и жѹпан Конди вел комис и жѹпан Василїе вел пеХарник и жѹпан Ѧлеѯандре вел постелник. И исправнек, Владѹл великїи логофет.

www.dacoromanica.ro

И писахъ азъ, Стоика логофет, въ настолнїи граду Бѣкѣрещи, мѣсеца генарїе а҃ї̃ дьни, отъ Ѻдама до нинѣ текъщи лѣти в лѣт ×ѕ҃рн҃.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, мїлостїю божїю господинь.

Ѡѡ Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi credinciosului boier al domniei mele jupan Enachi, fost mare postelnic al ţării Moldovei, nepotul jupanului Scărlet, ca să-i fie satul lui, anume Cetăţelele, din judeţul Ialomiţei, în pace şi slobod de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal şi de miere şi de ceară şi de împrumut şi de podvoade şi de steţie şi de bani de judeţ şi de berbeci de sulgiu şi de lucrul domnesc şi de cai de olac şi de orice mîncături şi munci şi slujbe şi alte dajdii mărunte, cîte sînt peste an prin ţara domniei mele, pentru că acel sat Cetăţelele, mai sus-scris, a fost cumpărat de cinstitul jupan Enachi postelnic.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, au robit tătarii pe toţi vecinii din sat, de a rămas satul pustiu, fără oameni, nimeni în afară numai de ocina pustie.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupan Enachi postelnic a făcut cîşle, ce se cheamă coşare, pe ocina lui din Cetăţele, ca să-i fie pentru dobitoace şi pentru vite. Şi a adus ruşi şi moldoveni, oameni străini, fără dajdie, de i-a aşezat acolo la acele cîşle, ca să-i fie numai pentru îngrijirea vitelor. Întru aceea, domnia mea dacă l-am văzut ca pe un sat care a rămas pustiu şi este la cîmp, în pustietate, şi pe acolo pe aproape alte sate nu sînt şi cum se aţin şi oameni răi, hoţi şi tîlhari de drumuri, la acel loc, domnia mea am socotit împreună cu toţi dregătorii boieri ai domniei mele, ca, pe de o parte, să fie şi pentru paza ţării în acea parte, iar pe de alta n-am vrut nici domnia mea să-i las fără dajdie, ci am făcut domnia mea întocmire cu ei dinaintea divanului domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, pentru că sînt oameni străini din alte ţări, ca să dea dare cu ruptoare pe an, ca să ajute şi ei la nevoia ţării domniei mele, la birul de haraci, ca să dea într-un an 40 ughi, însă să aibă a plăti 20 galbeni la sfîntul Gheorghie, iar alţi 20 galbeni la sfîntul Dimitrie. Şi birul lor ce li se cade, mai sus-zis, să-l aducă ei singuri în vistieria domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea de aceste mai sus-zise dăjdii, iar altă nimica turburare să nu aibă, deoarece aşa am făcut domnia mea întocmire, cum este mai sus-scris, pînă cînd va fi domnia mea în domnie şi în viaţa domniei mele.

Pentru că am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru voievod, fiul răposatului Io Eliiaş voievod, cu blestem ; astfel şi domnia mea am înnoit şi am întărit această carte a domniei mele pe acest mai sus-zis sat Cetăţelele, cum a fost şi dinainte.

www.dacoromanica.ro

Şi încă blestem punem domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va întări această carte a domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va nimici şi va călca şi va strica această carte, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice şi să-l calce şi să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să fie blestemat de trei ori şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi a copiilor lor, este ‚va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Condi mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandre mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 11 zile, de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod, ‹m. p.›

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, II/9.
Orig., perg. (42 × 48), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1905.
O copie la Bibl. Acad., MCCXVI/2 (Condica m-rii Slobozia lui Ianache).

12

1630 (7138) ianuarie 12, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări a satului Vaideei, jud. Ialomiţa, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсое земле Оугровлаїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїю повѣленїе господство ми п:чьтанномѹ и вѣрнаго болером господ-

www.dacoromanica.ro

ство ми жѹпан Єнаке бившеѣ вел постелник земле Молдавское, внѹк жѹпана Скрълет, ѩкоже да мѹ ест негово село, на име Баиден, wт сѣдство Ѥломници, ѕ мирно и слободно за къблю и за сено и за вол и за сѣѣа wвцѹ и за кон и за мед и за восок и за ѹдамествованїе и за подводе и за стецїе и за бани wт сѣдство и за wвци за сѣлцю и за работ господскѹ и за коне за wлак и за ствake ѩденїе и работе и слѹжбе и дрѹге дажбе дробне, колице сѣт през лѣт сквозѣ земле господство ми, понеже того село Баиден више пис, бил ест покопил за почьтенаго жѹпан Єнаки постелник.

Ѧ къда ест бил въ дьни Ѧлеѯандрѹ воеводе, синъ покоинномѹ Радѹла воеводе, поробили ест Тътарїи късеѣ вечиніе wт село, тере ест wстал село пѹста без людїе ничсоже, разве тъчїю wчина пѹста.

Таже къда ест бил нинѣ, въ преди дьни господство ми, а жѹпан Єнаке, wн ест сътворел къшле, глаголеми кошаре, над wчина его, Баиден, да ю ест за добиток и за скот и донесиле сѣт рѣси и молдовѣне, тѹжде людї, без дажде, тере иѣ ест поставил тамо на теѣ къшле да имат бити тъчїю за смотренїе скотом. Въ том господство ми види един село ѩкоже ест wстал пост и ест на полю w пѹстїетате и по тамо блиѕ и дрѹге селъ не сѣт и како съдръжит и чьловеце злиѣ вѣховѣ и тлъхари по дрѹмѹре на того мѣсто, а господство ми смотрел съм кѣпножи със въси правителю болерем господства ми, како една да бѹдї и раде паза Хореви въ тое страно, дрѹга не въсхотеѣом ниже господство ми да и wставит без дажде, а нѹ съм сътворил господство ми ѹстроенїе със ниѣ wт при диваном господства ми и wт пред въсеми чьститеми и правителю господство ми, почто радї сѣт чюжде людїе wт дрѹге земле, ѩкоже да дает дан със растръгом над лѣт, ѩкоже да помагант и wне на неволю Хореви господство ми на бирюл за Харач, да давати въ еден годен ѹги ѯ, wбаче да имат платете ѧ жилти на свѧти Гєwргїе а дрѹге ѧ жилти на свѧти Димитрїе. И бирѹл ими что се подобант више речени, да донесите wни сами оу вистїар господство ми, понеже иѣ ест съм простиѣом господство ми за сїю више речено дажде, а дрѹго ништа бантованїе да не имат, занеже сице съм сътворехом господство ми ѹстроенїе, како ест више пис, дондеже Хоке бите господство ми въ господство и въ животе господства ми.

Понеже видиѣом господство ми и книга Iw Ѧлеѯандрѹ воеводе, синъ покоенаго Iw Єлїаш воеводе със заклинанїи; таже и господство ми съми помновел и ѹтвръдїле сїю книга господства ми по сїю више речене село Баиден како ест бил и wт прежде.

И ещеже заклинанїе поставлѣем господство ми, по wшъствїе господство ми, кого изберет господъ Богъ бите г<осподаръ>[1] Влашкое земле или wт срѣдничиаго плода господство ми или <wт>[2] сѫродници наше или по грѣсе наше или wт йноплеменик, да ще почьтет и ѹтвръдїте сїю книга господство ми, того господъ Богъ да га почьтет и ѹтвръдїте и съхранит въ господстве его а въ бѹдещї вѣцеѣ дѹша его; а щелиже не почьтити и не поновити и не ѹкрѣпите сїю книга господство ми, того господъ Богъ да и епочьтити и не съхранити и не оутвръдїте въ господстве его, а не въ бѹдещї вѣцеѣ дѹше его. Ѧ кое чьловекъ Хокет

[1] Loc rupt.
[2] Omis

www.dacoromanica.ro

разорити и поперете и исхабите сїю книге, того господъ Богъ да га разорити и поперите и распните зде телом его и а въ бъдещїй вѣцех дъше его и да ест тръклет и анаѳема и афѳресан wт тиї свѧти wтьце, еже въ Некїе и да имат чьстїю със Їзда и със Пр҃їм и със нним невѣрне їѣден, иже възъпише над кръв господа Бога спаса нашего Їсъса Христа и рекът: „възми, възми, распени его“, кръв его над нїх и на чедїи нх ест, бъдет въ вѣке вѣков, амїн.

Сеже бо ствединтелю поставленм господство ми: жъпан Хреза велнкїе дворник и жъпан Кладъл велнкїи логофет и жъпан Єнаке вел вестїїар и жъпан Минхо вел спътар и жъпан Мъшат вел столник й жъпан Конде вел комис и жъпан Еаснлїе вел пехарник и жъпан Пл҃ександре вел постелник. И исправник, Кладъл велнкїе лwгофет.

Испнсах аз, Єтонка лwгофет, въ настолнїе граду Бъкърещи, мѣсеца генарїе к҃ї дънн, wт Ѧдама до нинѣ текъщїе лѣт, въ лѣт ҳ҃зрлн.

† Iw Леwн воєвwда, милостїю божїю, господинь.

Нw Леwн воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi credinciosului boier al domniei mele jupan Enache fost mare postelnic al ţării Moldovei, nepotul jupanului Scărlet, ca să-i fie satul lui, anume Vaidei, din judeţul Ialomiţei, în pace şi slobod de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal şi de miere şi de ceară şi de împrumut şi de podvoade şi de steţie şi de bani de judeţ şi de berbeci de sulgiu şi de lucrul domnesc şi de cai de olac şi de orice mâncături şi munci şi slujbe şi alte dăjdii mărunte, cîte sînt peste an prin ţara domniei mele, pentru că acel sat Vaidei, mai sus-scris, a fost cumpărat de cinstitul jupan Enachi postelnic.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, au robit tătarii pe toţi vecinii din sat, de a rămas satul pustiu, fără oameni, fără nimeni, numai ocină pustie.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupan Enache, el a făcut cîşle, ce se chiamă coşare, pe ocina lui, Vaidei, ca să-i fie pentru dobitoace şi pentru vite şi a adus ruşi şi moldoveni, oameni străini, fără dajdie, de i-a aşezat acolo la acele cîşle, ca să-i fie numai pentru îngrijirea vitelor. Întru aceea, domnia mea l-am văzut ca pe un sat care a rămas pustiu şi este la cîmp, în pustietate, şi pe acolo pe aproape nu sînt şi alte sate şi cum se aţin şi oameni răi, hoţi şi tîlhari de drumuri, la acel loc, iar domnia mea am socotit împreună cu toţi dregătorii boieri ai domniei mele ca, pe de o parte, să fie şi pentru paza ţării în acea parte, iar pe de alta, n-am vrut nici domnia mea să-i las fără dajdie, ci am făcut domnia mea întocmire cu ei, dinaintea divanului domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, pentru că sînt oameni străini din alte ţări, ca să dea dare cu ruptoare pe an, ca să ajute şi ei la nevoia ţării domniei mele, la birul de haraci, ca să dea într-un an 60 ughi, însă să aibă a plăti 30 de gal-

www.dacoromanica.ro

beni la sfîntul Gheorghe, iar alţi 30 galbeni la sfîntul Dimitrie. Şi birul lor ce li se cuvine, mai sus-zişilor, să-l ducă ei singuri în vistieria domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea de aceste mai sus-zise dajdii, iar alta nimic turburare să nu aibă, pentru că aşa am făcut domnia mea întocmire, cum este mai sus-scris, cît timp va fi domnia mea în domnie şi în viaţa domniei mele.

Pentru că am văzut domnia mea şi cartea lui Io Alexandru voievod, fiul răposatului Io Iliaş voievod, cu blestem ; astfel şi domnia mea am înnoit şi întărit cu această carte a domniei mele pe acest mai sus-zis sat Vaidei, cum a fost şi înainte.

Şi încă blestem punem domnia mea : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie <domn>[1] Ţării Romîneşti, sau din ruda inimii domniei mele sau <din>[2] rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica şi va călca şi va rupe această carte, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice şi să-l calce şi să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, cei de la Nichcia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu acei necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeului, mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus : „ia-l, ia-l, răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi a copiilor lor este, va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar martori punem domnia mea : jupan Hreza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enache mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conde mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandre mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 12 zile, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn .

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, II/10.
Orig., perg. (38 × 48), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1904.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Aslan fost mare vornic ocină şi vecini în Lazu, jud. Mehedinţi.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсеи земле Ѳ҃гдровла-Хїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинноумѹ Їѡ Шефан воєвода. Дават господство мн сїю повелѣнїе ѓосподства мн почѣтенномѹ правнтел господства мн жоѵпан Ꙗслан бнв вел дворник и със синовн его, елнцеже Богъ даровалъ, шкоже да мѹ ест wчннѹ и вечнни ѕ село ѕ Лазѣ, въ сѣдство Мехединцн[1], wт полю и wт шѹма и wт вода и със вечннїн и wт внноградѹ и wт седалнце селов, wт посѣд и wт над въс Хотаром, варн елика се Хтнт нзбратн, wт Хотар дорн ѕ Хотар.

И вечнніе ещеже да се знает въсн, на нме которїи се сѣт продавали вечнни със синовн нм и със дѣлове нм за wчнне, шо нме: Станчюл със синовн его и Лѧпѹл със синовн сн и Стѣнигою със синовн сн и Станчюл Фѣлга със синовн сн и Строе със синовн сн и Стан със синовн сн и Еншан със синовн сн и Симнwн със синовн сн и Станчюл със синовн сн и Лѧпѹл със синовн сн и Барбѹл със синовн сн и Стан със синовн сн и Продан със синовн сн и Прѣѣѹл със синовн сн и Снмеѡн със синовн сн и Барбѹл със синовн сн и Кръстѣ със синовн сн и Богдан със синовн сн и Лазар със синовн сн и Тодосїе със синовн сн и Стефан със синовн сн и Пътрѹ със синовн сн и Тѹдор със синовн сн и Рътѣ със синовн сн и Мърнн със синовн сн и Тѹдор със синовн сн и Барбѹл със синовн сн и Дрѣгнч със снновн сн и Неделко със синовн сн и Негонль със синовн сн и Нѣгое Згъев със синовн сн и Манѣ със синовн сн и Стан Цнцеа със синовн сн и Дрѣгнч със синовн сн и Стан със синовн сн и Стан със синовн сн и Драгѹл със синовн сн и Радѹлслав със синовн сн и Нѣгѹл съ синовн сн и Стоан със синовн сн[2] и Барбѹл със синовн сн и Лѧпѹл със синовн сн и Барбѹл Грамѣвн със синовн сн и Днма със синовн сн и Стоан със синовн сн и Дан със брат сн Некодрь, със синовн нѪ и Дрѣгнч Рѣдничѣвн със синовн сн.

Понеже село Лазѹл еже ест внше пнс бнло ест въс людїе кнеѕн със wчнне нм, wт дѣдї за прѣдѣдї, ещеже wт прѣжде врѣме. Я потом, кѣда ест бнл въ дньїе Ꙗлеѯандрѹ воєвод, сннь Їлїаш воєвод, а сїи внше речени нменнти людїе wт село wт Лаз, колнце сѣт по редѹ внше писанн, wнн продадоше се въснѪ вечнни със синовн нм и със въсаѪ дела нм са wчннѹ wт Лазѣ, и за дѣдїнѹ и за покѹпенїе, почѣтенном правнтел господства мн жѹпан Ꙗслан бнв вел дворник, за ѳ҃лд жнлтн въснѪ готовн. И продавал сѣѣ сѣт wнн за нѪном добро волю без нкедна снлостїю, със ѕднанїе въсѣм мегїашом wт гор н дол н wт wкрѣст местом н wт пред господства мн. И дал нѪ ест н книгове нм, что ест нмѣл за дѣдїно на рѹка

[1] Cuvînt scris posterior, peste un loc iniţial alb.

[2] „Стоан със синовн сн" şters cu chinovar şi scris deasupra, tot cu chinovar: I-аѕ ѵртат Параско.

www.dacoromanica.ro

жѫпан Асланъ дворникѫлъ. А ацелиже Хокет извадити нѣкогда некіе книги да рекѫт како нѣст се сѫт проданн, да не се вѣрѫшт, нѫ лъжнюче да стонт.

И видѣХ господство ми и запис за проданіе от рѫками нХ със мноѕи болѣри сведѣтелїи написанн ѕ запис, на име: от Брънковѣнн, Матею ага и от Чептѫрола, Тѫдосїе спатар и Преда спатар и МнХаю ключар от Коцофѣни и от Дълга, Станчюл постелник и синъ его Пътрашко и от Брѣдецн, Барбѫл пеХарник и от Бездина, Дима постелник и от Трънава, Радѫл логофет и от Шинтола, МнХартъ постелник и от Фълкоіі, Пътрѫ логофет и от Спинѣни, Дѫмитрашко постелник и Йню логофет.

Сего радї, дадоХ съм господство ми почътенномѫ правител господства ми жѫпан Асланъ бив вел дворник, якоже да мѫ ест вчинѫ и вечинн, еже соут вніше речени ѕ Лазѫ вчинѫ, дѣдїно и въ вХабѫ синовом, <внѫком>[1] и прѣвнѫчетом и не от когождо непоколѣбимо, поримо господства ми.

Сеже ѕбо и свидитнаіе поставлѣем господство ми: жѫпан Іващко вел бан Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Еладѫл вел логофет и жѫпан Йнакн вел внстїар и жѫпан МнХо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Конде вел комис и жѫпан Васелїе вел пеХарник и жѫпан Алеѯандрн вел постелник. И исправник, жѫпан Еладѫл вел логофет.

И написаХ азъ, Соаре граматик, въ настол градѹ ѕ Бѣкѫреще, мѣсеца генарїе $\overline{гї}$ денн и от Адама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт $\overline{ѕрлн}$, а от рождество Христова $\overline{аѯл}$.

† Іѡ Леѡн вшевшда, мїлостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Aslan fost mare vornic şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină şi vecini în sat în Lazu, în judeţul Mehedinţi[2], din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi din vie şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege din hotar pînă în hotar.

Şi vecinii încă se să ştie toţi, anume care s-au vîndut vecini cu fiii lor şi cu părţile lor de ocină, pe nume: Stanciul cu fiii lui şi Lupul cu fiii săi şi Stănigoiu cu fiii săi şi Stanciul Fulga cu fiii săi şi Stroe cu fiii săi şi Stan cu fiii săi şi Vişan cu fiii săi şi Simion cu fiii săi şi Stanciul cu fiii săi şi Lupul cu fiii săi şi Barbul cu fiii săi şi Stan cu fiii săi şi Prodan cu fiii săi şi Pîrvul cu fiii săi şi Simeon cu fiii săi şi Barbul cu fiii săi şi Cîrstea cu fiii săi şi Bogdan cu fiii săi şi Lazar cu fiii săi şi Tudose cu fiii săi şi Stepan cu fiii săi şi Pătru cu fiii săi şi Tudor cu fiii săi şi Rătea cu fiii săi şi Mărin cu fiii săi şi Tudor cu fiii săi şi Barbul cu fiii săi şi Drăghici cu fiii săi şi Nedelco cu fiii săi şi Negoilă cu fiii săi şi Neagoe al lui Zgăe cu

[1] Omis.
[2] Cuvînt scris ulterior, pe un loc lăsat iniţial alb.

www.dacoromanica.ro

fiii săi şi Manea cu fiii săi şi Stan Ţiţeia cu fiii săi şi Drăghici cu fiii săi şi Stan cu fiii săi şi alt Stan cu fiii săi şi Dragul cu fiii săi şi Radulslav cu fiii săi şi Neagul cu fiii săi şi Stoian cu fiii săi [1] şi Barbul cu fiii săi şi Lupul cu fiii săi şi Barbul al lui Grama cu fiii săi şi Dima cu fiii săi şi Stoian cu fiii săi şi Dan cu fratele său Necoară, cu fiii lor şi Drăghici al Rădicei cu fiii săi.

Pentru că satul Lazul, care este mai sus-scris, au tot fost oameni cnezi cu ocinele lor, din moşi, din strămoşi, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod fiul lui Iliaş voievod, aceşti mai sus-zişi numiţi oameni din sat din Laz, cîţi sînt pe rînd mai sus-scrişi, ei s-au vîndut toţi vecini cu fiii lor şi cu toată partea lor de ocină din Lazu, şi de moştenire şi de cumpărătură, cinstitului dregător al domniei mele jupan Aslan fost mare vornic, pentru 534 galbeni toţi gata. Şi s-au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi i-au dat şi cărţile lor, pe care le-au avut de moştenire, la mîna jupanului Aslan vornicul. Iar dacă vor scoate cîndva niscaiva cărţi, ca să spună că nu s-au vîndut, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: din Brîncoveni, Matei aga şi din Cepturoaia, Tudosie spătar şi Preda spătar şi Mihai clucer din Coţofeni şi din Dîlga, Stanciul postelnic şi fiul lui, Pătraşco şi din Brădeşti, Barbul paharnic şi din Bezdina, Dima postelnic şi din Tîrnava, Radul logofăt şi din Şitoaia, Mihart postelnic şi din Făicoi, Pătru logofăt şi din Spineni, Dumitraşco postelnic şi Ianiu logofăt.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Aslan, fost mare vornic, ca să-i fie ocina şi vecinii, care sînt mai sus-zişi în Lazu, ocină, dedină şi de ohabă fiilor < şi nepoţilor > [2] şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conde mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna ianuarie 13 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XVIII/15.
Orig., perg. (40 × 49), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1860.

[1] Pasajul „Şi Stoian cu fiii săi" şters cu chinovar şi scris deasupra, tot cu chinovar „I-au ertat Parasco".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte Bisericii Domneşti un loc de prăvălii în Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu a toată Ţara Rumâneascâ, feciorul marelui şi preabunului răpoosatului Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei şi dumnezeeştii Bisericii Domneşti, care iaste la scaunul domniei méle în Bucureşti, unde iaste hramul Bunavestire a preasfintei de Dumnezeu născătoarei şi preoţilor şi diaconilor, cîţi slujăscu sfintei biserici, ca să fie sfintei biserici precum s-au zis mai sus, a scaunului domniei mèle, locul Bisericii Doamnei Mariei şi cu totul locul după înprejur, oricît să va alege şi cu locul de prăvălie de la uliţă în lungu şi în lat. Însă ca să să ştie : din locul Seghilovii[1], nepotul popii Bratului, pînă la locul răspîntiei, drept locul Stanciului logofăt.

Pentru că acest locu al Besericii Doamnei Mariei şi cu locul de prăvălie, el au fost locu domnescu. Apoi acea Beserică a Doamnei Mariei s-au stricat pînă la temelie şi au rămas numai pămîntul pustiiu şi deşărt, aşa au fost rămas locul acela pustiiu, de atuncea pînă în zilele lui Alexandru Iliiaş voevod întru a doao domnie a lui al ţării aceştiia. Atuncea domniia lui, Alexandru Iliiaş voevod, dupre cum s-au zis mai sus, el au socotit dinpreună cu toţi cinstiţii boerii domniei lui, cum s-au zis, această mai sus Beserică Domnească din scaunul acesta, neavînd cîştig şi venit de nicăirea, drept aceia au dat şi au miluit pre sfînta Beserică Domnească cu acest locu ce s-au zis mai sus, care au fost al Besericii Doamnei Mariei şi cu tot locul dinprejur de prăvălii, cum s-au scris mai sus.

Dreptu aceasta şi domniia mea văzînd cartea domniei sale pentru această milă şi dăruire a sfintei beserici, întărită cu blestem, am dat şi domniia mea şi am miluit pre sfînta Beserică Domnească cu acestu locu tot, dupe cumu s-au scris mai sus, ca să fie sfintei beserici de baştină şi ohabnică şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Şi încă şi blestem am pus domniia mea, ca după petrecaniia domniei mele, pre care va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Ţării Rumâneşti, sau din fiei domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatile noastre sau din altu neamu, de va cinsti şi va înnoi această carté a domniei mele de milă, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în scaunul domniei lui şi sufletul lui, în veacul cel viitor. Iar de nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu o va întări această carte şi milă a domniei mele, ci o va călca şi o va strica şi o va sparge, acela să fie proclet, afurisit şi anathema de tatăl şi fiiul şi de sfîntul duhu, troiţa de o fiinţă şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia la un locu.

[1] În *D.R.H.*, B. *Ţara Românească*, XXII, nr. 343 : Neagul.

www.dacoromanica.ro

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe : Ivaşco vel ban i pe jupan Hrizea vel vornic i jupan Vlad vel logofăt i jupan Iane vel vistier i jupan Mihol vel spătar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Conda vel comis i jupan Vasilie vel paharnic şi jupan Dumitru [1] vel postelnic. Şi au fost ispravnic pă acest hrisov jupan Vlad vel logofăt.

Şi am scris Radul Năsturel vtori logofătul, în scaunul Bucureştilor, ghenarie 13 dni, leat 7138 ‹1630›.

Bibl. Acad. ms., 403, f. 25—26.
Copie din 1762.
EDIŢII. Potra, *Doc. Bucureşti*, 88—89.

15

1630 (7138) ianuarie 13.

Leon Tomşa voievod împuterniceşte pe egumenul Dionisie de la Cozia să-şi ţie satele Studeniţa şi Frăsinetul, jud. Romanaţi, cu rumânii.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voivod i gospodin, sinŭ pocoinago Ştefana voivod. Davat gospodstvo mi sie povélenie gospodstva mi părintelui egumenului Dionisie [2] de la sfînta mănăstire Coziia şi tuturor călugărilor, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle, să-ş ţie satele sfintei mănăstiri, anume Studeniţa i Frăsinetul den judeţul Romanaţi, care sate sînt ale mănăstirii de moşie, date de cei ctitori bătrîni. Pentru că au venit egumenul Dionisie înnaintea domnii méle în divan de s-au jăluit pentru acéste sate cum sînt ale mănăstiri de moşie, iar cînd au fost în zilele lui Alixandru voevod, feciorul lui Iliiaş vodă, iar o sumă de rumâni dintr-aceste sate, ei s-au sculat de s-au vîndut cinstitului boiarinului domniei méle jupan Neculii vistiar şi ei n-au fost megiiaşi, ci au fost rumâni mănăstirei.

Deci domniia mea am căutat şi am judecat pre dreptul şi pre lege, cu toţi cinstiţii diregătorii domniei mele, şi am dat domniia mea părintelui egumen ce este mai sus-zis, să fie volnic a-i ţine să fie rumâni mănăstirii şi cu toată ocina cum au fost. Iar lor de la va părea cu strîmb, să vie de faţă, însă să aibă la Paşti a veni. I nad vsia nést, po rece gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Ghenarie 13 dni, leat 7138 ‹1630›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 521v — 522.
Copie ; alte copii ibidem, mss. 209, f. 306 v şi 215, f. 300 v.

[1] În acest timp mare postelnic era Alexandri.
[2] În actul următor, din aceeaşi zi, egumen este Ioanichie.

www.dacoromanica.ro

16

1630 (7138) ianuarie 13.

Leon Tomşa voievod volniceşte pe călugării de la m-rea Cozia să-şi strîngă dajdiile de la toţi ţiganii mănăstirii.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodin, sinŭ pocoinago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi siiŭ povelěniiu gospodstva mi egumenului Ioanichie de la sfînta mănăstire Coziia, hramul sfînta troiţă, ca să fie volnici călugării cu aciastă carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle anume . . . .[1] de să-şi ia dăjdiile de la ţiganii mănăstirii carii sînt rudari şi de la globnici şi de la toţi ţiganii mănăstirii, cum au fost obiceiul şi mai de-nainte vréme şi de nimeni opreală să n-aibă. Pentru că au venit părintele egumenul Ioanichie înaintea domnii méle de au jăluit şi au spus cum nu vor să asculte ţiganii rudarii ai sfintei mănăstiri, să-şi plătească dăjdiile, cum au fost legea.

Drept acéia şi voi, armaşilor, carii umblaţi împreună cu rudarii, în vréme ce veţi vedea cartea domnii méle şi sluga domnii méle, ce scrie mai sus, iar voi să căutaţi să lăsaţi rudarii să-şi dea dăjdiile, pentru că am văzut domniia mea şi cartea lui Alicsandru voevod. Aşăjderea am dat şi cartea domnii méle, de nimeni val sau bîntuială să n-aibă. Iar cine să va ispiti preste cartea domnii méle, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Inaco da nést, po rici gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Pis méseţa ghenarie 13, vă leat 7138 ‹1630›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 411.
Copie.

17

1630 (7138) ianuarie 13.

Leon Tomşa voievod poruncește orășenilor din Cîmpulung și satelor care au vii în Dealul Piteștilor să dea vinărici la m-rea Sfînta Troiță ‹Radu Vodă›.

† Милостїю божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ, сынъ покоиннаго Їѡ Щєфан воєвода. Пишєт господство ми voao oroşanilor de în Cîmpul Lungu

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

şi voao tuturor satelor care aveţi vii în Dealul Piteştelor pre partea domnească de la Văléni, care parte iaste dată şi închinată la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă.

După acéia, vă dau în ştire domnia mea, pentru că aicea înnaintea domnii méle au venit părintele Atanasie de la Sfînta Troiţă, carele iaste nastavnic, de au jăluit şi au spus cum unii de în voi ş-au plătit vinăriciul de tot, iar alţii nu ş-au plătit, ce purtaţi pre călugări de val şi ziceţi că nu veţi plăti. Iar domnia mea am văzut atîta cărţi bătrîne de la toţi domnii de milă pentru acel vinărici, dat şi miluit de alţi domni şi de Alecsandru voevod, feciorul Radului voevod.

Derept acéia, domnia mea înncă n-am vrut să spargu poména altor domni, ce am dat şi am miluit şi domniia mea pre sfînta mănăstire ce scrii mai sus cu acea parte de vinărici domnescu.

Deci, de vréme ci veţi vedea această carte a domnii méle şi omul părintelui Atanasie egumenul, iar voi să căutaţi să vă plătiţi toţi vinăriciul deplin, mai mult a d-oara să nu mai vii să se mai jăluiască, că apoi bine să ştiţi că o va veni om domnescu de veţi da şi treapăd şi veţi plăti tot pînă la un ban. Iar cine nu va avea bani să dea, el să aibă a daré şi vin bun şi să-l aducă aicea la mănăstire, cum iaste légea şi mai mult val să nu fie. Aceasta vă grăescu domnia mea, ннако да нѣст, по рѣч господства мн.

И неправникъ, сам рѣч господства мн.
Пис генаріѣ ѓ҃ї дьнн, въ лѣт ×зрлн.
† Їw Леwн воевода, милостїю божїю, господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII 5.
Orig., hîrtie (30 × 22), pecete aplicată, stricată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 587.

18

1630 (7138) inauarie 14, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe preoţii şi diaconii de la Biserica Domnească din Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului răposatului Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle acestor preoţi şi diaconi, anume : popa Borcea eclisiarh şi popa Ivan şi popa Dragul şi Stanciul diaconul de la sfînta beserică din clirosul domniei mele din curtea domnească a oraşului Bucureştii, unde iaste hramul bunavestirea născătoarei de Dumnezeu, ca să fie de acum înnainte casele lor şi bucatele lor în

www.dacoromanica.ro

pace şi slobode de bir şi de bou şi de oae seacă şi de cal şi de miiare şi de ceară şi de galben şi de cai de olacu şi de vinărici şi de păhărnicie şi de schimbul banilor şi de găleată cu fîn şi de untdelemnu şi de dijmă şi de năem şi de înprumutare şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sînt preste an în ţara domniei méle, de nimic bîntuială să nu aibă, pentru că am ertat domniia mea pre dînşii, ca să se odihnească în zilele domniei méle, cum au fost ertaţi şi la alţi domni, de cînd au fost zidită sfînta beserică. Că am văzut domniia mea şi cărţile altor domni, ce au fost mai-nainte de noi : cartea Radului voevod şi a fiiu său, Alexandru voevod, de ertare şi de odihnă.

Şi aşăjderea am ertat domniia mea pre dînşii, ca ei odihnindu-se să poată încă mai mult, fără de toată turburarea, a păzi sfînta beserică cu slujbe neîncetat zioa şi noaptea şi pre noi şi pre părinţii noştri cu osîrdie să ne pomenească întru dumnezeeştile liturghii şi pre toţi domnii ce s-au pristăvit.

Pentru această şi tu, judeţule, cu 12 purgari din oraşul domniei méle din Bucureşti şi voi, birarilor, şi altor slugi ale domniei méle, carii umblaţi în slujbele ce sînt scrise mai sus, voao aşa să porunceşte de la domniia mea, ca foarte să vă feriţi de casele preoţilor şi a diaconilor domniei méle şi să-i lăsaţi în pace de toate dăjdile ce s-au zis mai sus, de nimic să nu le faceţi supărare preste această carte a domniei méle, că unul ca acela om urgii şi pedepsii va fi supus de domniia mea şi mult rău va păţi.

Iată şi blestem am pus domniia mea : după petrécerea domniei méle pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Ţării Rumâneşti, au din fii domniei méle au din rudeniile noastre sau din alt neam, de va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei méle, care iaste de mila preoţilor şi diaconilor de la beserica domniei méle, pre unul ca acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească întru domniia lui, iar în veacul viitoriu, sufletul lui. Iar de nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi, ci o va sparge mai vîrtos şi o va călca, pre acela domnul Dumnezeu să-l zdrobească aici cu trupul, iar în veacul viitoriu sufletul lui şi să fie proclet şi anathema de tatăl şi de fiiul şi de sfîntul duhu, troiţă sfîntă şi de o fiinţă şi nedespărţită şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi parte să aibă cu Iuda şi cu Ariia la un locu.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe : jupan Ivaşco vel ban de la Craiova i jupan Hrizea vel vornic [1] i jupan Vladul vel logofăt i jupan Dumitrache [2] vel vistier i jupan Miho vel spathar i jupan Conda vel comis i jupan Muşat vel stolnic i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Ianache[3] vel postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

---

[1] În copie greşit, în loc de vornic: „zdorc".
[2] În acest timp mare vistier era Ianache.
[3] În acest timp mare postelnic era Alexandri.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Uriil Năsturel, în scaunul oraşului Bucureştii, în luna lui ghenarie 14 dni, leat 7138‹1630›.

Bibl. Acad., ms. 403, f. 20 v — 21v.
Copie din 1762.
EDIŢII. Potra, *Doc. Bucureşti*, 90—91.

19

1630 (7138) ianuarie 15.

Preda sulger se obligă să restituie la termen banii ce datorează cojocarilor Zota, State şi Dima.

Scris-am eu Preda sulgériul acest al mieu zapis, să fie la mîna jupînului Zotii şi a lu State şi a Dimei cojocarii, ca să se ştie că ne-am tocmit denaintea jupînului Hrizei marele vornec, cum de acum nainte în trei săptămîni să aibŭ a le da banii ce le sînt dator, fără de nici un cuvînt. Iar de nu le voiu da banii, eu să aibŭ a le da cărţile satului Putineiului, cărţile de moşie, să şi-l ţie.

Şi ispravnic ne iaste Stan portariul.

Şi am scris eu, Udrişte Năsturel, méseţa ghenarie 15, leat 7138 ‹1630›

Preda sulgéru ‹m. p.›

Muzeul Militar Central, Doc. II/48.
Orig., hîrtie (15 × 19).
Copie din 1836 la Bibl. Acad., DXLVIII/4.

20

1630 (7138) ianuarie 15 Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Costeşti, dăruit acesteia de Mihai Viteazul.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсеѧ земле Ѳггрровлахїиское, сннъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Ѱтефан воевода. Даваѧ господство мн сїю повелєнїє господства мн свѧтѣи, божѧственѣи монастнр глаголемн Бистрнцѧ, идеже ест Храм прѣсвѧтѣи, чистѣи, прѣблагословенїе владнчнце наше Богородице и прнснодевн Марїа чистно ен оуспенїе и wтьцъ єгѹмен

www.dacoromanica.ro

Каснлїе нермонаХ и братїами живѫщим въ свѣтѣмъ wбытѣлїе, такоже да ем село по име Костещїи wт сѫдство Ельчѣ, въсиХ със въсом Хотаром и със въсиХ вечиниї и със въс Ходоком wт посѫди и wт над въс Хотаром, варе елика се Хтет избрати.

Занеже того село Костещїи вниіе пис, wн ест бил напрѣжде кнеsи. Покѫпил иХ ест покоинном8 МиХаил воевода wт над въсиХ мегїашїи wт село, по име: wт Миклѣ със четом его и wт на Коикѫл със чет его и wт Барбѫл със чет его и wт Попа със четом си и wт Ѻпрѣ Мошодеви със четом си, за хмхв аспри готови. И продадоше сѧ wни сами вечини за своим добро волю покоiнном8 МиХаил воевод кромѣ ни едно силостїе wт къ господстве ем8 и поклwниіе се wни бити вечини въ вѣкы. Я потом, МиХаил воевод сам господство ем8 дадоХ и приложиХ того село Костещїи оу свѣта монастир бити ради дѫш8 его и родителїим его, такоже да ест свѣтом8 монастир помощь и ѫкрѣпленїе. Яли къда покѫпил ест покоинном МиХаил воевод того село Костещїи бил ест тогда на излезенїѧ его wт господствїе и wт земле и бил ест тогда въ многа теснота и скръба wт сваке стране и ѫмаленїе стежанїе за спенз8. Я потом помислил и покрепит сїе вниіе реХ монастир и wт толѣ wт мало спенз8 иже имал господстве его. Пак ради лаф8 единем воини бившеХ код господство ем8 тогда, питал ест МиХаил воевод въсиХ теХ воини Хокют да wставит дел им за лаф8 кѫпити се того село вниіе пис, да ест Бога ради ѫ свѧтаа монастир и ради помѣна господство ем8. Я wни, теХ воинн, въсиХ тогда веле гласно глаголетъ бити по ѫгодно и по волѣ господстве ем8 и ради свѣта монастир вниіе пис, такоже да ест въ ѫкрѣпленїе, а иноком въ пищ8 а господстве ем8 вечное въспоминанїе. И бил ест ради неможенїа господство его и за толика неволю что имал неколико врѣмена, седил ест със теХ воинн ѫ свѣта монастир и тогда ест кѫпил того село вниіе пис. Я теХ вечини еже ест бил кнеsи, wни сѫт рекли, како да извадиХ покоиннаго МиХаил воевод и за бир и за сваке iждение и по тае бити ѫстроенїе им. Таже тогда възимал ест покоинном8 МиХаил воевода село Костещїи. И ѫзел ест теХ мегїашн аспри вниіе речени и поклониіе се бити вечини. Я потом покоиннаго МиХаил воевод приложил ест того село въ свѧта монастир и извадили иХ ест за бир и wт сваке дажбове, такоже да сѫт оумирни и свободни при дьнїе и ѫ живота господство ем8 и на въсиХ благочестивїи господарѧ Христїани бити wни прощени дондеже стоит свѣта монастир. бир да не дават никогдаже, ниже къбла, ниже венарич, ниже восок, ниже wвци, ниже свини, ниже мед, ниже днжм8 за пчели, ниже къшърїе, ниже кони за wлак. Сице wставил покоиннаго МиХаил воевод със великою клетв8.

И видеХ господство ми и книга МиХаил < воевод >[1] и книга Шербан воевод Хрисов и Хрисовѫл Радѫла воевод и книга Гавріил воевод и книга Алеѯандр8 воевод, сина Радѫла воевод и книга Алеѯандр8 воевод, синъ Илїашѫ воевод, със великое клетв8 сътворене единa по единое.

Сего ради и господство ми ещеже съм поновиХом и ѫтвръдиХом и над сїю книг8 господство ми над ѫстрое wвем господари вниіе речени, како ест бил и wт прѣжде врѣме и дадоХ господство ми селwви Костещїи вниіе пис, како да ест ѫ мирни и свободни за бир и за въсѣХ дажбове бити на потрѣбн8 и ѫтвръжденїе свѧтом8 монастир Бистрица, а дрѫга бантованїе да не имат въ вѣки.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Сщеже и заклнаїе поставнХ: по wшъствїе господство мн кого нзберет господъ Богъ бнти господаръ земле Блашкое нли wт сръдничнаго плода господство мн нли wт сърогник наше нли по грѣсеХ наше нли wт нноплѣменнк, молюм вн съ нменем Божїю и прѣчьсти его матеръ, како да ѕтвръдити и помиловати сїе милованїе и прощенїе, того господъ Богъ да га почьтет и да съХранит въ господствѣ его и а въ бѣдещи вецеХ дѣша его. а ащелиже не почьтет и не поновит и не ѕ<тврѣдит>[1] сїе <милованїе свѣтѣи монас>[1] тар Бистрица и не wставит вниге реХ село ѕ мирно по ѕстроенїе что ест бнл н<анпрѣ>[1]жде, анѕ валовати нли поперет и разорет и нсХабити сїю мило<ванїе и книге господарим за проще>[1]нїе, того да <бѣдет проклет н>[1] анатема <и а>форесан wт тѣї свѣта wтьци, еже сѣт въ Некеи и да нмат чьстїю със Їѣда и със Йрїм и едно место и със иннмми невѣрн<и ю>[1]деи.

<Се>[1]же ѕбо <свс>[1]д<ите>[1]лн поставнХ господство мя: ж<ѕпан Їваш>[1]ко вел бан Кралевскїи и жѕпан Хрнза вел дворник и жѕпан Владул вел лвгофет и жѕпан Енаки вел вънстїар и жѕпан Мнхо вел спатар и жѕпан Мѕшат великїи столник и жѕпан Конда вел комис и жѕпан Василїе вел пеХарник и жѕпан Йлнѯандри великї<и постелник>[1]. И неправник, жѕпан Владул великїи логофет.

И напнсаХом аз, Лепъдат лвгофет, въ настолни градѣ Бѣкѣрещи, мѣсеца генарїе ѣї дьни и wт Йдама до нинѣ теченїа лѣтом, въ лѣто ×зрлн.

† Їw Лешн вшевшда, мїлостїю божїю, господинь.

Нw Лешн воевода < m. p. >

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, cinstita ei Uspenie şi părintelui egumen Vasilie ieromonah şi fraţilor ce vieţuiesc în sfîntul lăcaş, ca să-i fie satul anume Costeştii, din judeţul Vîlcea, tot cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că acel sat Costeştii mai sus-scris, ei au fost mai înainte cnezi. L-a cumpărat Mihail voievod de la toţi megiaşii din sat, anume : de la Miclea cu ceata lui şi de la Voicul cu ceata lui şi de la Barbul cu ceata lui şi de la Popa cu ceata sa şi de la Oprea al Moşoaei cu ceata sa, pentru 42000 aspri gata. Şi s-au vîndut ei singuri vecini, de a lor bunăvoie, răposatului Mihail voievod, fără nici o silă de către domnia lui şi s-au închinat ei să fie vecini în veci. Iar după aceea, Mihail voievod, însuşi domnia lui a dat şi a dăruit acel sat Costeştii la sfînta mănăstire să fie pentru sufletul lui şi al părinţilor lui, ca să fie sfintei mănăstiri ajutor şi întărire. Însă cînd a cumpărat răposatul Mihail voievod acel sat, Costeştii, a fost atunci la ieşirea lui din domnie şi din ţară şi a fost atunci în mare strîmtoare şi necaz din toate părţile şi în puţină agoniseală de bani. Iar apoi

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

s-a gîndit şi a întărit această mai sus-zisă mănăstire şi de acolo din puţinii bani pe care i-a avut domnia lui. Iar pentru leafa unor oşteni, ce erau lîngă domnia lui atunci, i-a întrebat Mihail voievod pe toţi acei oşteni : vor să lase partea lor de leafă să se cumpere acel sat mai sus-scris, ca să fie la sfînta mănăstire, pentru Dumnezeu şi pentru pomana domniei lui? Iar ei, acei oşteni, toţi au strigat atunci cu mare glas : să fie pe placul şi pe voia domniei lui şi pentru sfînta mănăstire mai sus-scrisă, ca să-i fie de întărire, iar călugărilor de hrană, iar domniei lui veşnică pomenire. Şi pentru neputinţa domniei lui şi pentru atîta nevoie pe care a avut-o cîtăva vreme, a şezut cu acei oşteni în sfînta mănăstire şi atunci a cumpărat acel sat mai sus-scris. Iar acei vecini, care au fost cnezi, ei au spus ca să-i scoată răposatul Mihail voievod şi de la bir şi de la toate mîncăturile şi pe aceea să fie întocmirea lor. Astfel, atunci a luat răposatul Mihail voievod satul Costeştii. Şi au luat acei megiaşi asprii mai sus-spuşi şi s-au închinat să fie vecini. Iar după aceea, răposatul Mihail voievod a dăruit acel sat la sfînta mănăstire şi i-a scos de la bir şi de la toate dajdiile, ca să fie în pace şi slobozi în zilele şi în viaţa domniei lui şi la toţi binecinstitorii domni creştini, să fie ei iertaţi cît timp va sta sfînta mănăstire, bir să nu dea niciodată, nici găleată, nici vinărici, nici ceară, nici oi, nici porci, nici miere, nici dijma din stupi, nici căşărie, nici cai de olac. Aşa a lăsat răposatul Mihail voievod cu mare blestem.

Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Mihail ‹voievod› [1] şi cartea lui Şerban voievod, hrisov, şi hrisovul lui Radul voievod şi cartea lui Gavriil voievod şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, cu mare blestem, făcute una după alta.

Pentru aceasta şi domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi pe această carte a domniei mele, pe întocmirea acestor domni mai sus-spuşi, cum a fost şi dinainte vreme şi am dat domnia mea satul Costeştii, mai sus-scris, ca să fie în pace şi slobozi de bir şi de toate dăjdiile, să fie la nevoia şi întărirea sfintei mănăstiri Bistriţa, iar altă turburare să nu aibă, în veci.

Încă şi blestem am pus : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog, cu numele lui Dumnezeu şi al preacuratei lui maici, ca să întărească această miluire şi iertare, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această ‹miluire a sfintei› [1] mănăstiri Bistriţa şi nu va lăsa în pace mai sus-zisul sat, după întocmirea care a fost mai dinainte, ci va turbura sau va călca şi va strica şi va rupe această miluire ‹şi cărţile domnilor de iertare› [2], acela să ‹fie blestemat şi › [2] anatema ‹şi› [2] afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu alţi necredincioşi iudei.

Iată dar martori am pus domnia mea: <jupan Ivaş>[1]co mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conda mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare <postelnic>[1]. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 15 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, I/19.
Orig. perg. (44 × 53), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1795, după care s-au făcut unele completări; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 146v—147v, 201, f. 28—29v, 713, f. 631—634 şi la Arh. St. Rîmnicu-Vîlcea, ms. 72, f. 15.

21

1630 (7138) ianuarie 15, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări şi slujbe a satului Tismana, al m-rii Tismana, numai să apere mănăstirea de „oameni răi".

† Мїлостїею божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ вѣсои зємли Ѳггроврахїнскоє, синъ великаго и прєдобрагѡ, покоиныи Їѡ Щєфан воєвода. Дават господство ми сїю повелєнїє господство ми свѣтѣи, божєствнѣи монастир глголєми Тисмѣна, иджє єст Храм прѣсвѣтѣи чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчиц҃ наше Богородице и приснодѣвы Маріѧ чѣстно ѥи оуспенїє и wтъцѣ ѥгѹмена Ѳєѡфил нєрмонах и братїєм живѹщым въ свѣтѣи wбитѣлы сїѥ, ꙗкоже да єст село Тисмѣна wт код монастир҃ѣ ѕ мирно и свободно за бир и за къблю и за сено и за винарич и за вол и за соуха wвцѣ и за кон и за мед и за восок и за дижмѣ пчєлам и за горцїна wвцам и свином и за къшърїє и за бани wт сѣдство и wт кони за wлак и за кони господскїи и за вѣсєх слѣжбє и дажбє и ꙗжденїє, єлико соут през лѣто вь зємли господства ми, понєжє сїю више рєчено Тысмѣна бил єст простил wт прѣжде врѣме, wт при дьнїє прочїєм стари господары. И разѕмѣхом господство ми wт свѣтое монастир єжѣ єст више рєчена, како єст далєкш на краюцы зємлѧ господство ми и за много крати прїинти тльхарїи и пандѹрїи

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

wт през планен на свѣта монастир, тере ест плѣнил и жаховал, понеже ест бил простих того село свѣтѣи монастир више речено, како ест по више писано, бирове и даждбе, тъчїю радї пазити се сїе свѣтаа монастир за злы чловеци. И видѣхом господство ми и книгѕ покоином Шербанов воевод и книгѕ Радула воевод, сина Михнев воевод и Хрисовѣл Алекѯандрѕ воевод, синѕ Ілиашѕ воевода, теченїе лѣтом ҳ҃зрке҃ проценїе ради више речено.

Тѣмже и господство ми [господство ми] поревновах бити новы ктытор оу свѣтое монастир више речена, шкоже и прѣжным стари господары прѣжде нас бывшм. Таже въ том простнхом и господство ми сїе више речено село Тисмѣна за въсех више речене бирове и даждбе, да не дават ницa при дьни живота господство ми, ещеже и при дьнїе иным господары, еже хокет бити wт съда напред. И а потом и дондеже стоит сїе свѣта више речена монастир, тъчїе да имат людїе wт сїе више речено село послѣшати wт егоумен више речен и за въсих калѕгерїи wт свмтое више речена монастир варе за что хокет дати им повченїе радї трѣбное и послѣшанїе свѣтѣи монастир и да пазит и въ дьни и въ ноци за злы чловеци.

Сего радї и господство ми ещеже съм поновил и ѕкрѣпнхом и над сїю книгѕ господство ми по wстроенїе како ест бил и wт прѣжде врѣме.

Ещеже и заклинанїе: по wшествїм господствѕ ми, комѕ върѕчит господъ Богъ быти господарь Блашкое земле или wт сръдничнаго плода господство ми или wт сьродныки наших или по грѣсех наших или wт иноплмленик молю ви се съ именем Божїю и прѣчисто его матерь, како да ѕтвръдїти и поновити сїю книгѕ господство ми и помилѕите свѣтаа монастирѕ wт господа данаго вам стежанїе съ чим ви Богъ наставит, шкоже сам Христос заповѣда ви и рече: „бѕдїте мїлостивы, шкоме и аз“ и прочаа w сем раздрѣшенїе грѣхом да имат въ страшнѣм и нелицемѣрнаго сѕдыца и втораго пришествїа господа Бога и спаса нашего Ісѕса Христа да прѣдварит ны и сподобит ны w деснъа Христа праведнаго сѕдїе статы изрецы дрѕг дрѕга весѣлими лыци въ царствы небеснѣм въ вѣкы, амин, да ащеліже почтет и поновит и ѕкрѣпит сїе книгѕ господство ми того господъ Богь да га почтет и да съхранит въ господствѣ его, а въ бѕдещых вещех дѕша его. А ащелиже не почтьт и не поновит сїю книгѕ господство ми, того господь Богъ да не почтет въ господствѣ его а не въ бѕдещых вещах дѕша его. И кое чловекъ хокет разорит сїю книгѕ господство ми, <т>ого господъ Богъ да га разорет зде тѣлом его, а не въ бѕдещых вѣцех дѕша его и да ест проклет и афѕрисан wт тнї свмти wтьци, еже соут въ Некеа и да имат чыстїе съе Їѕда и съе Ярїм и съ инны невѣрнїи їѕден.

Сеже ѕво и сведителїи поставих господство ми: жѕпан Івашко вел бан Кралевскїи и жѕпан Хриза вел дворник и жѕпан Владѕл вел лwгофет и жѕпан Єнаки вел вистїар и жѕпан Мих҃о вел спатар и жѕпан Мѕшат вел столник и жѕпан Конда вел комис и жѕпан Васнлїе вел пахарник и жѕпан Алеѯандри вел постелник. И исправнак, Владѕл великїи лwгофет.

И написах азъ, Лепъдат лwгофет, въ настолнїи градѕ Боукѕреци, мѣсеца генарїе ѣ҃ дьни и wт Ядама до нинѣ теченїе лѣтом въ лѣт ҳ҃зрли, а рождества Христва ҳ҃аҳ҃л.

† Їw Лewн вwевwда, мїлостїю божїю, господинь.

Иw Лewн воивода <m. p.>

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Mariia, cinstita ei Uspenie, şi părintelui egumen Teofil ieromonah şi fraţilor care trăiesc în acest sfînt lăcaş, ca să fie satul Tismana, de lîngă mănăstire, în pace şi slobod de bir şi de găleată şi de fîn şi de vinărici şi de bou şi de oaie seacă şi de cal şi de miere şi de ceară şi de dijma de stupi şi de gorştina oilor şi a porcilor şi de căşărie şi de banii de judeţ şi de cai de olac şi de cai domneşti şi de toate slujbele şi dăjdiile şi mîncăturile cîte sînt peste an în ţara domniei mele, pentru că acest mai sus-zis «sat», Tismana, a fost iertat dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni. Şi am înţeles domnia mea de sfînta mănăstire, care este mai sus-zisă, că este departe, la marginea ţării domniei mele şi de multe ori vin tîlharii şi pandurii de peste munte la sfînta mănăstire de o pradă şi o jefuiesc şi că au fost iertate birurile şi dăjdiile acelui sat al sfintei mănăstiri, mai sus-zis cum este mai sus-scris, numai să păzească această sfîntă mănăstire de oameni răi. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Şerban voievod şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod şi hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Illiiaş voievod, cursul anilor 7125, pentru iertarea mai sus-zisă.

Pentru aceasta şi domnia mea am rîvnit să fiu ctitor nou la sfînta mănăstire mai sus-zisă, ca şi alţi domni bătrîni, care au fost înaintea noastră. Astfel, întru aceea, am iertat şi domnia mea acest mai sus-zis sat, Tismana, de toate mai sus-zisele biruri şi dăjdii, să nu dea nimic în zilele vieţii domniei mele, încă şi în zilele altor domni, care vor fi de acum înainte. Şi după aceea, şi cît timp va dăinui această sfîntă mănăstire mai sus-zisă, numai să asculte oamenii din acest mai sus-zis sat de egumenul mai sus-zis şi de toţi călugării de la sfînta mănăstire mai sus-zisă, la orice le vor da lor învăţătură, pentru treaba şi ascultarea sfintei mănăstiri şi să o păzească şi ziua şi noaptea de oameni răi.

De aceea şi domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi pe această carte a domniei mele, după întocmire, cum a fost şi dinainte vreme.

Încă şi blestem: după trecerea domniei mele, cui va încredinţa domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimiii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau dintr-alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu şi al preacuratei sale mame ca să întăriţi şi să înnoiţi această carte a domniei mele şi să miluiţi sfînta mănăstire din agoniseala dată vouă de domnul, cu ce vă va învăţa Dumnezeu, după cum însuşi Hristos v-a poruncit şi a zis: „fiţi milostivi, după cum şi eu" şi celelalte, ca să aveţi iertarea păcatelor la cumplita şi nefăţarnica judecată şi la a doua venire a domnului Dumnezeu şi mînuitorului nostru Isus Hristos, să ne ferească şi să ne învrednicească să stăm la dreapta lui

www.dacoromanica.ro

Hristos, judecătorul cel drept să stea, privindu-ne unul pe altul cu feţe vesele în împărăţia cerurilor, în veci, amin. Dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletului lui. Iar care om va strica această carte a domniei mele, aceluia domnul Dumnezeu să-i nimicească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să fie blestemat şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conda mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 15 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/25.
Orig., perg. (48 × 49), pecete timbrată.
Traduceri ibidem, mss. 329, f. 38—39 şi 711, f. 26—27.

22

1630 (7138) ianuarie 15, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Tutana vinăriciul domnesc de pe Dealul Piteştilor.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь въсои земле Ѳггроврлахїиское, синь великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ, божествнѣи монастир зовемомѹ Тѹтанна, идѣже ест Храм свѣтого Ѳанасїе Ѧтонского и wтьцѹ егоѹмена Ѳанасїе и вьсѣм иноком елице живѹщиХ вь wбителѣи тои, такожи да ест свѣтѣи, божествна монастири, еже ест више речена, винаричюл, wбаче дела господска, что ест над wчина свѣтомѹ монастирю wт на Вьлѣни по Дѣлѹл Питещилор, вьс винаричюл, елико се Хтет избрат достоанїа господска, wт десет ведре една вадрь,

www.dacoromanica.ro

дли вьсѣХ дела господска за винарич, понеже съм дал и помиловаХом господство ми по свѣта монастир Тѣтана със того винаричю достоанїѧ господска, еже ест више писана, како ест бил дал и помиловал и wт Алеѯандрѫ воевода, сина покоиаго Радѹла воевод и wт Алеѯандрѫ воевода, сина Їлїаш воевода.

И вндѣХом господство ми Хрисовѫл Алеѯандрѫ воевода, синь Радѹла воевода и книга Алеѯандрѫ воевода, синъ Їлїаш воевода, въ лѣт ×ѕрлѕ, за помилованїе, сътворене със велнкое клетво. Такождере съм помиловал господство ми по свѣта монастир Тѣѳана със винаричюл дела господска, како ест бил и wт прѣжде врѣме, такоже да бѫде господствѫ ми и родителїем господства ми вечнон въспоминанїе, а свѣтѣи монастири Тѣтана да ю ест ѣтъвръжденїе и въ пицѫ, а божъственим иноком въ ѣстравѫ.

Сего рдї и господство ми ещеже съм поновнХом и ѣтвръднХом и над сїю книгѫ господства ми, такоже да ест сїе мїлованїе даже до въ вѣки и не wт когождо непоколѣбимо, порѕмо господство ми.

Ещеже и заклинанїе поставнХ господство ми: по ошъствїю господства ми кого нзберет господъ Богъ бити вла<да>тел и господарь земле Блашкое или wт сръдничаго плода господства ми или wт сьродника нашнХ <н>ли по грѣснХ наше или wт иноплѧменнкь, да ще почьтет и поновит и ѣтвръдит сїе книга господства ми, того господъ Богъ да га почьтит и да сьХранит въ господствѣ его и а въ вѣдещнХ вещѧХ дѹша его. Я ще лиже не почьтит и не ѕкрѣпит и не поновит сїю книгѫ господство ми, того господь Богь да не га почьтет и не сьХранит въ господствѣ его, а не въ вѣдещї вѣцеХ дѹша его, а кое чьловекь Хокет поперет и разорет и распнет и нсХабитї сїе книга господства ми, того господъ Богъ да га разорит и поперет и расепет зде тѣлом его, а въ вѣдещнХ вѣцѧХ дѹша его, да ест трьклет и анаѳема и афѳесан wт тѣї свѣти wтьцч, еже сѣт въ Никїен и да имат чьстїю със Їѹда и със Ярїѧ и съ иннимн невѣрнїи Їѹден, еже възъпше над крьв господа Бога и спаса нашего Їсѹса Христа и рекът: „възмнХ, възмнХ“ и крьв его над ня и над чеда нХ, такоже ест и вѣдет въ вѣкн, амин.

Сеже оубо и сведителїи поставнХ господство ми: жѫпан Ївашко вел бан Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владѹл вел логофет и жѫпан Іанаки вел вистїар и жѫпан Минко вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Конде вел комис <н>[1] жѫпан Василїен вел пеХарник и жѫпан Алеѯандрл вел <постелник>[1]. И исправник, жѫпан Владѹл вел лвгѡфет.

И испнсаХ азь, Содре граматик, въ настол <град>[1]ѫ Бѣкѹреци, мѣсеца генарїе ѣї дьня и wт Ядама <до>[1] нынѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ×ѕрлн.

† Їѡ Леѡн вшевшда, мїлостїю божїю господнь.

Їѡ Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Tutana, unde este hramul sfîntului Athanasie de la Atos şi părintelui egumen Thanasie şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

acel lăcaş, ca să fie sfintei, dumnezeieştii mănăstiri care este mai sus-zisă vinăriciul, însă partea domnească ce este pe ocina sfintei mănăstiri de la Văleni, pe Dealul Piteştilor, tot vinăriciul, cît se va alege venitul domnesc, din zece vedre, o vadră, însă toată partea domnească de vinărici, pentru că am dat şi am miluit domnia mea sfînta mănăstire Tutana cu acel vinărici, venitul domnesc, care este mai sus scris, cum a fost dat şi miluit şi de Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod şi de Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod.

Şi am văzut domnia mea hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod şi cartea de miluire a lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, din anul 7136, făcute cu mare blestem. De asemenea am miluit domnia mea sfînta mănăstire Tutana cu vinăriciul, partea domnească, cum a fost şi înainte vreme, ca să fie domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire, iar sfintei mănăstiri Tutana să-i fie întărire şi de hrană, iar dumnezeieştilor călugări de folosinţă.

Pentru aceasta şi domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi pe această carte a domniei mele, ca să-i fie această miluire pînă în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor şi domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va călca şi va strica şi va risipi şi va nimici această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-i risipească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos şi au zis : „ia-l ia-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conde mare comis ‹şi›[1] jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare ‹postelnic›[1]. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 15 zile şi de la Adam ‹pînă› [1] acum cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII/6.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

23

1630 (7138) ianuarie 17.

Lăudat logofăt vinde nepotului său Tatul logofăt un rumân din Coteşti, cu delniţa lui.

† Adecă eu Lăudat logofet, feciorul Badei lui Bădease ot Coteşti, acesta al meu zapis, să fie de mare credinţi la mîna nepotu-meu Tatului logofetului, cum să să ştie că am vîndut un rumân al meu ce am avut de moşie în sat în Coteşti, însă anume Vlaicul, fcciorul Micului şi cu délniţa lui, cîtă să va alége din sat şi din cîmp şi despre tot hotarul. Şi i l-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nice o silă, dereptu 3 300 de bani gata. Şi mi-eu dat toţi în mîna mea. Pentru căce-mi iaste jupîneasa Tatului logofetului nepoată de a doa vară şi sintem fraţi pre toată muşiia, ce mi să cade mai bine să dau la singe meu decît la striine.

Şi cîndu am făcut acestă tocmală cu Tatul logofetul, de am luat bani ce-s mai sus-scrişi, tîmplatu-s-au mărturie de au fost de faţă: vărumeu Colţea şi frate-său Neagoe şi văru meu Vlaicul popei şi Neagoe Pungina de Coteşti. Şi au fost şi acest rumân de faţă, ce iaste mai sus-scris.

Şi am scris eu, monah Theofan. Şi au fost şi Cîrstiian, sluga Pîrvulului logofetului din Ruda.

Şi am scris eu, Lăudat, cu mîna meh pentru credinţa cum să să ştie, că am luat eu cu mîna meh banii. Pis méseţa ghenarie 17 dnă, leat 7138 ‹1630›.

† Κ᾽ἐγὼ ὁ παπᾶς Ἀγαθῶν μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν[2].

Vlaicu

Colţe, dégitul meu

Negoe

Eu Pungina

[1] Loc rupt.
[2] Şi eu popa Agaton mărturisesc cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

‹Pe verso›:

† Pîrvul, bani 7.
† Radul, bani 5.
† Nego, bani 5.
† Necşul, b[1]
† Tatul, bani 3.
† Pavel, bani 2.
† Badul, bani 2.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XCIV/6.
Orig., hîrtie (29,5 × 20), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 137, f. 293 v — 294.

24

1630 (7138) ianuarie 17, Bucureşti.

Stanciu al Voicăi vinde lui Necula vistier partea sa de ocină din Sărăţeni.

Eu Stanciul Voicăi ot varoş ot Floci scris-am acest al mieu zapis, să fie de credinţă la mîna jupînului Neculii vistier, ca să să ştie că me-am vîndut toată partea mea de ocină din Sărăţeni jupînului Neculii vistier, însă 230 de stînjăni în baltă şi în şăzutul satului 100 stînjăni, drept 13 200 asprii gata. Şi am luat toţi banii dăplin. Şi o am vîndut de bunăvoia mea şi cu ştirea tuturor megiiaşilor de pre împrejurul locului, de sus şi de jos.

Şi mărturie: jupan Grigorie comis i Danciul Doicescul i Gherghe paharnic, Iane dă Blagodeşti i Voia de Orezii i Stan de Mătăseşti i Anghel judeţul de Oraş de Floci i Vintilă logofăt i Stanciul pitar de Buciumeni i Leca de Berileşti i Miitescul şi încă alţi boeri şi oameni buni, care nu sînt scrişi, ca să să crează.

S-au scris de Gherghe gramatic în Bucureşti, ianuarie 17 dni, leat 7138 ‹1639›.

Stanciul Voicăi
Ivaşco vornic
Papa biv vel logofăt
Hrizea vel vistier[2]

[1] Şters cu cerneală de diac.
[2] În acest timp Hrizea este mare vornic.

www.dacoromanica.ro

Vladul vel logofăt
'Αςλανης προην βορνηκος[1]
Grigorie comis
Gherghe paharnic
Mateiu agă
Dumitru căpitan
Enache
Eu Mihaiu clucer
Radu vornec ot Desa
Γυανης βηστηαρης[2]
Ioniță paharnic sinŭ Stamate agă
Pătraşco postelnic ot Dîlga

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 182 (nr. 20).
Copie.

25

1630 (7138) ianuarie 18.

Răvaş de boieri hotarnici pentru satul Grădiştea de Jos.

† Zde bolearii hotarnicii lu Dumitru vornic i Bunea logofăt şi ai tuturor rumânilor ot Dol Grădiştea, na ime: Staico vornic i Tudor comis ot Izvor i Necula peharnic ot Epureşti şi Ghiorman logofăt ot Budéni i Nedelco căpitan ot Dărăşti i Trifa suljer ot Orbească i Voico ot Mogoşăşti i Micul i Delea ot Budéni i Stan ot Sminovu i Micul dragoman ot Bereşti i Neagoe ot tam, ca să caute şi să îmble să adeveréze şi să înpietréze şi să aleagă jumătate de sat ot Dol Grădişte de preste tot hotarul, cum vor afla cu sufletele lor.

Инако да нѣст, по рѣч господства ми.
И неправникъ, ...[3] вторїи постелникъ.
Пис гинаріѣ ѝѲ дена, въ лѣт ×ѯрлѳ.
† Їѡ Лєѡи вшєвшда, милостїю божїю господинъ.

Bibl. Acad., CCCXCIX/28a.
Orig., hîrtie (21 × 15), pecete aplicată. Cu un exemplar identic (b), pe cealaltă jumătate a hîrtiei.

[1] Aslan fost vornic.
[2] Iane vistier.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1638 (7138) ianuarie 18, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Iscrul şi fraţilor săi Zaharia şi Preda ocină în Frăsinet.

† Мїлостїю божїю, Їw Леѡн воевода и господинъ въсое земле Ѹггрровла-
Хїнское, синъ великаго и прѣдобраго поконнаго Їw Щефан воевод. Дават господство
ми сїю повѣленїе господства ми слѹжѣ господства ми Искрѹлов и братом си
Заѯарїев и Предев, сини Заѯарїев лвгофет и със нѧ синови си, елицеже ем Богъ дароваѯ,
ѥкоже да мѹ ест wчинѹ в село в Фръснет wт полю, али въсаѯ дела Радѹлов постелник
и жѹпанцев Янкъв wт Баломирецин, каре елкаѯ се Хтнт избрат wт полю и wт шѹм и wт
вода и wт седалице селов и wт по въс Хотаром и със вечнїн и със въс доѯодо<ко>м.

Понеже сїю wчинѹ вище реѯ, wна ест била за дѣдино Радѹл постелник и
жѹпаницев его Янкъв. Таже въ том Радѹл постелник и жѹпаница его Янка, wни ест
продал сїю wчинѹ еже вище реѯ Минѯо комис, брат Ником, за ѕ̄ѕ̄ за жилтн въсиѯ готовн. И
потом, Минѯо комис [комис] прилѹчил се ест врѣме за съмрътъ и погрибал се ест тѣлом
его на свѣта монастир глаголеми Бѹкѹвец и бил дал ест Минѯо комис и сїю
wчинѹ wт Фръснет свѣтѣн монастир радї дѹше его. И къда ест бил послѣ,
кълѹгерїн wт свѣта монастир, wни ест сътворил променењїе със жѹпаница Бонкица,
жѹпаница Никъв комис, тере ест дал жѹпаница Бонкица дел Никъв комис wт село wт
Дїа въсаѯ свѣтѣн монастир, почто радї ест бил селов Дїа близ wт
свѣта монастир, а кълѹгерїн, wни ест дал жѹпанцев Бонкицев wчина wт
Фръснет, wчинѹ ради wчинѹ. И такмиле се сѹт wт своем добро волю.
И <потом ж>ѹпаница Бонкица, wна ест <да>л сїю <wчинѹ е>ж<е вище ре>ѯ wт
Фръснет преке. . . ., <зет>wм си Димев постелник . . . . . Искрѹл и Заѯарїе <и>
Преда. . . . . <с>їю дела за wчинѹ. . . . над мат <ерь. . .> и wт на жѹп<аница его
Катаѯина . .> аспри готовн. <И прода>доѯ Дима постелник и жѹпаница <его> Ката-
<ѯина сїю> wчинѹ еже вище реѯ wт своем добро волю <и> със ѹзнанїе въсоѯ
мегїашим wт кръстъ мѣстом wт гор из дол и wт прѣд господства ми.

И видѣѯом господство ми и запис Димев постелник и жѹпанцев его Ката-
ѯинев за проданїе на рѹкѹ Искрѹлов и Заѯарїев и Предев със мнози добри людїе
сведителїе, на име: wт Сѹтетелиш, Строе постелник и wт Бълчецїї, Цюра и Калотъ
и wт Мънинецин, Їwн лвгофет и wт Титою, Кръчюн лвгофет и wт Дїнкѹлецин,
Прѣвѹл и Паскѹл и wт Прежѣ, Заѯарїе.

Сего радї дадоѯ и господство ми Искрѹлов и Заѯарїев и Предев, ѥкоже да
мѹ ест wчинѹ еже вище реѯ въ wѯабѹ синови и внѹком и превнючетом и не wт
неко<го>же непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведителїе поставиѯ господство мн: жѹпан Їѵашко велики бан Жилски
и жѹпан Хризѣ вел дворник и жѹпан Владѹл вел лвгофет и Сндке вел внстїар и
Минѯо вел спатар и Мѹшат вел столник и Конда вел комис и Костандин вел
пеѯарник[1] и жѹпан. . .[2] вел постелник. И неправник, Владѹл вел лвгофет.

[1] În acest timp mare paharnic era Vasilie.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

И ѡписахъ Станкѹл логофет въ днѣни градѹ Бѣкѹрещи, мѣсеца генарїе ѩ дѣни, ѿт Ѣдама до нинѣ, въ лѣт ҳ҃зрлн.

† Iw Леѡн вѡеѵѡда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Iscrul şi fraţilor săi Zaharie şi Preda, fiii lui Zaharie logofăt şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în sat la Frăsinetul de Cîmp, însă toată partea lui Radul postelnic şi a jupaniţei Anca din Balomireşti, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul.

Pentru că această ocină mai sus-zisă, ea a fost de moştenire a lui Radul postelnic şi a jupaniţei lui Anca. Astfel întru aceea, Radul postelnic şi jupaniţa lui, Anca, ei au vîndut această ocină, care s-a zis mai sus, lui Miho comis, fratele lui Nica, pentru 66 de galbeni toţi gata. Iar după aceea, lui Miho comis [comis] i s-a întîmplat vreme de moarte şi s-a îngropat trupul lui la sfînta mănăstire numită Bucuveţ şi a dat Miho comis şi această ocină din Frăsinet sfintei mănăstiri pentru sufletul lui. Iar cînd a fost mai pe urmă, călugării de la sfînta mănăstire au făcut schimb cu jupaniţa Voichiţa, jupaniţa lui Nica comis, de a dat jupaniţa Voichiţa sfintei mănăstiri toată partea lui Nica comis din sat din Diia, pentru că a fost satul Diia mai aproape de sfînta mănăstire, iar călugării au dat jupaniţei Voichiţa ocina din Frăsinet, ocină pentru ocină. Şi s-au tocmit de a lor bunăvoie. Iar <după aceea>, jupaniţa Voichiţa a dat această <ocină> mai sus-zisă din Frăsinet zestre . . . . . ginerelui ei, Dima postelnic . . . . . Iscrul şi Zaharie <şi> Preda . . . .această parte de ocină . . de la mama . . . .şi de la jupaniţa lui, Catalina . . . . .aspri gata. <Şi >au vîndut Dima postelnic şi jupaniţa lui, Catalina, această ocină, care s-a zis mai sus, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, din sus, din jos şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Dima postelnic şi al jupaniţei lui, Catalina, de vînzare, la mîna lui Iscrul şi a lui Zaharie şi a lui Preda, cu mulţi oameni buni martori, anume : din Oteteliş, Stroe postelnic şi din Bălceşti, Giura şi Calotă şi din Măniceşti, Ion logofăt şi din Titoiu, Crăciun logofăt şi din Diiculeşti, Pîrvul şi Pascul şi din Prejvă, Zaharie.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Iscrul şi lui Zaharie şi lui Preda, ca să le fie ocina care s-a zis mai sus de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Jiului şi jupan Hrizea mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi Enache mare vistier şi Miho mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Conda mare comis şi

www.dacoromanica.ro

Costandin [1] mare paharnic şi jupan . . . . .[2] mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi a scris Stancul logofăt în minunata cetate Bucureşti, luna ianuarie 18 zile, de la Adam pînă acum în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/9.
Orig., hîrtie (42 × 28), rupt, pecete timbrată, stricată.
Copie slavă, ibidem, ms. 712, f. 340.
Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 215, f. 301—302 şi 215 bis, f. 15—17.

27

1630 (7138) ianuarie 19.

Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină şi rumâni în Grădiştea.

† Jupan Dumitru vornicul scris-am zapisul mieu, ca să fie la mîna fiiu-mieu Bunei, cum să se ştie că i-am vîndut ocina de la Grădişte de priste tot hotarul, cît am fost ţinut eu, şi cu toţi rumânii, derept ughi 200. Şi rumânii anume: Dragomir Cherancea cu feciorii lui i Vîlsul cu fraţii-şi i Dobre meşterul i Neagoe i Dragomir Viiariul i Cătăramă i Neagoe pîrcălabul. Şi i-am vîndut de a mea bunăvoe. Şi el încă să mă caute pînă la moartea mea. Şi să-i fie lui moşie neclătită şi nemenilea de neamul mieu să n-aibă în treabă cu acéste moşii. Iar cine se va ispiti a face într-alt chip, să fie proclet şi blăstemat de 318 otţi ije vă Nechii.

Şi au fost mulţi boiari cînd i-am vîndut această ocină, anume: Ianache vtori postelnic şi Ghiurman frate-mieu i Vasilie nepotu-mieu i Tudor comis i Necula peharnic i Nedélco căpitanul i Coman ot Sminov i Délea ot Budéni i Micul ot Budéni i Micul ot Bereşti i Neagoe i Trifa slujer i Voico ot Mogoşeşti.

Şi am scris eu, Radul postelnic, fecior lu Staico vornicul. Pis méseţa ghenarie 19 dni, vă leat 7138 ‹1630›.

Γιανακης ποστελνηκος[3] Nedelco căpitan[5]
Ghiurma logofăt
Νίκολα[4]

Bibl. Acad, CCCXCIX/29.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), 11 peceţi aplicate.

[1] În acest timp mare paharnic era Vasilie.
[2] Loc alb.
[3] Ianache postelnic.
[4] Nicola.
[5] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Cîrstea pîrcălab ocine la Biroslăveni.

† Мїлостїею божїею, Їw Лєѡн воєвода и господинь вѣсѡи земле Ѳггрѡвла<Хїнс>кое, сннь великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їw Щєфан воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Кръстєв пръкълаб wт . . .[1] и сьс снновн сн, єлицеже Богь дароваХ, такоже да мѣ єст wчинѣ ѕ Бнрослъвѣнн, алн wт wчнна Прєдєв Барбъалбъ, wт полю и wт шѣм и wт вшд и wт сѣХ и вѣсѧХ вннограднѣ что єст бнл съткорнл Тодєр, wтьцѣ Трнфєв и wт пѣсвѣдї, вяре єлнка сє Хтнт нзбрат wт по вѣсѡм Хотарѡм, пшнеже єст покѣпнл Кръстѣ пръкълаб сїю вншє речена wчннѣ wт над Трнфа, внѣкѣ Барбъалбъ wт Бнрослъвѣнн, за хѳ̃ аспрн гwтовн. И продал wн със ѕзнанїа вѣсѣм братїам его н сьс ѕзнанїе порѧденїе нм и със ѕзнанїа Драгомнрwв н Данwв, зетн ѕнком сн Прєден Барбъалбъ.

И пак пwкѣпнл Кръстѣ пръкълаб ѳ̃ агрє за местw : єдннного ѕ лѣнкь по код ѕлмн попєв Цюрє, м̃ за пашн, а дрѣго местw єст ѕ Фѣндѣл Станєв, дрѣго место єст ѕ Шолю Каменєв, дрѣго место єст ѕ Брод на . . . .[2], дрѣго место ѕ междо блатє, wт над Дръгнч wт Бнрослъвѣнн, за хд̃ аспрн гwтовн.

И пак покѣпнл Кръстѣ пръкълаб д̃ агрѣ за место на Бѣздад и даст сьс главѣ ѕ пьр, wт над Костѣ wт Бнрослъвѣнн, за с̃ аспрн гwтовн.

И пак покѣпнл Кръстѣ пръкълаб wт над Прєда Крастawтцѣ ѳ̃ агрє за место кwд оулмїн попєн Цюрєв, wт ѕлмн дорн ѕ ѕлмн, а дрѣго место wт Четъцѣє дорн ѕ Бълтѣнн, за тм̃ аспрн гwтовн.

И пак покѣпнл Кръстѣ пръкълаѕ д̃ агрѣ за место за к̃ пашн прєз полювн Четъцѣєвн wт над Нѣгое Чюхѣл за. . . .[2] аспрн готовн.

И пак да єст Кръстєв пръкълаб д̃ агрѣ за место по кwд Бѣздана код Прєда, понеже єст покѣпнл Кръстѣ пръкълаб wт над Дѣцѣл н wт Стан, за р̃о аспрн готовн.

И пак покѣпнл Кръстѣ пръкълаб д̃ место wт над Ѡчю дорн ѕ земннк его, wт над Станчюл попєвн н wт внѣком сн Іаню, за тн̃ аспрн гwтwвн.

И пакнжє покѣпнл Кръстѣ пръкълаѕ wт над Стьннлъ ѳ̃ агрє за место: ѕ кѣрътѣрн за л̃ пашн и даст сьс главѣ ѕ место Дръгнчов, дрѣго место със главо ѕ ѕлмїн Елъсанwв, за тл̃ аспрн гwтовн.

И пак покѣпнл Кръстѣ пръкълаб wт над Некола д̃ место оу кѣрътоурн код крьнгѣл Брънзарарюлов, за с̃ аспрн гwтовн.

---

[1] Loc alb în original (semnalare în copie).

[2] Loc rupt în original (semnalare în copie).

www.dacoromanica.ro

И пак да ест Кръстев пръкълаб к̃ местове, един место на Лѣнкь, а дрѣго ест през Жїю, понеже ест покѫпил Кръстѣ wт над Тоадер за ѯ̃ аспри гwтови, али да се знает: на лѣнкъ сѣт а̃[1] за паши, а през Жїю сѣт м̃ за паши wт Балѣ зла къ на дѣл, през Кръчоае.

И пак да ест Кръстев пръкълаб wчиноу̯ ѕ Бирославѣни, въсаХ wчина Тоадеров Негрев на лѣнкъ и през Жїю на дѣл и със въсаХ винограда wт пѣсвѣди и wт по въс Хотарwм, пwнеже ест покѫпил Кръстѣ пръкълаб сїю више речена wчинѫ от над Тоадер Негрев wт Бирословѣни, за ×а̃ѯ̃ аспри готwви.

И пак покоу̯пил Кръстѣ пръкълаб а̃ агрѫ за место за к̃ паши оу̯ Фѫндѫл Стоев wт над Дьнѫцѫл и wт н<ад> ....[2] за р̃м̃ аспри готови.

И продадоХ сїе више речени людїе нихне wчине и местове више речени, wни за своим добро волю, без нидна силост и със ѕнанїе въсѣм мегїашом wт гор из дол и wт wкръст местом и wт прѣд господства ми.

И видѣХом господство ми и запис wт рѫка wт над въснХ више речени людїе, за продане, на рѫка Кръстеви пръкълаб със мноѕи добре людїе сведителїе написани оу̯ запис, которїи ест бил тогда ест покѫпил, на име: wт Бирославецин, Дѫмйтрѫ Линтѣнѫл и Владѫл и Сава и Датко и Стефан и Стан Бъгѫш и Герге и Брата и Кръчюн и Йлекѫе и Данчюл и Стънилъ и Стоіа и Прьвѫл Въсїюви и Стан Краставъц и Стънилъ Линтѣнѫл[3] мноѕи добре людїе, еже не соу̯т писане зде въ тае книгѫ.

Егго радї дадоХ съм господство ми Кръстеви пръкълабѫл, wкwже да....[2] wчинъ....[2] и въ wХабѫ им и синовwм и внѫком и прѣвнѫчатом и не wт когождw непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Еѣже сведїтелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Івашко великїи бан Кралевски и жѫпан Хриза великїе дворник и жѫпан Владѫл великїе лwгофет и жѫпан.....[2] и жѫпан Минхо велики спатар и жѫпан Моушат великїе столникѫ и жѫпан Конда великїе комис и жѫпан Василїе велїкїе пеХарник и жѫпан Йлеѯандри великїе постѣлник. И неправник, жѫпан Владѫл великїи лwгофет.

И намазѣХом азъ, Дѫмитроу̯ грама<тик> въ настолни градѫ зовемаго Бѣкѫреци, мѣсеца генарїе к̃ дьни и wт Йдама даже до нинѣ въ сегw писанїе теченїа лѣтwм въ лѣт ×ѕрли и а wт рwждества Христова ×а̃х̃л.

† Iw Леwнъ вwевwда, мїлостїю божїю господин.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cîrstea pîrcălab din . . . .[3] şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Biroslăveni, însă din ocina lui Preda Barbăalbă, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din uscat şi toată via ce a făcut-o Toader, tatăl lui Trifa, şi de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Cîrstea pîrcălab această mai sus-zisă ocină de la Trifa, nepotul lui Barbăalbă din Biroslăveni, pentru 2000 aspri gata. Şi a vîndut el cu ştirea tuturor fra-

[1] Probabil: λ̃ ; confuzia copistului, care a transcris ā (1) în loc de λ̃ (30).
[2] Loc rupt.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

ţilor lui şi cu ştirea rudelor lui şi cu ştirea lui Dragomir şi a lui Dan, ginerii unchiului său Preda Barbăalbă.

Şi iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab 5 ogoare de loc : unul în luncă, pe lîngă Ulmii popii Giura, 40 de paşi, iar alt loc în Fundul lui Stoia, alt loc este în Cîmpul Pietrei, alt loc este în vad la . . . .[1] alt loc între bălţi, de la Drăghici din Biroslăveni, pentru 1000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un ogor de loc la Bîzda şi dă cu capul în păr, de la Costea din Biroslăveni, pentru 200 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Preda Crastaotţu [2] 2 ogoare de loc : lîngă Ulmii popii Giura, din ulmi pînă în ulmi, iar alt loc din Cetăţuie pînă în Bălteni, pentru 340 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un ogor de loc de 20 paşi peste cîmpul Cetăţuiei, de la Neagoe Ciuhul, pentru . . . .[1] aspri gata.

Şi iar să-i fie lui Cîrstea pîrcălab un ogor de loc lîngă Bîzda, pe lîngă Preda, pentru că a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Duţul şi de la Stan, pentru 170 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un loc de la Ociu pînă la bordeiul lui, de la Stanciul al popii şi de la nepotul său Ianiu, pentru 350 aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Stănilă 2 ogoare de loc în curături, de 30 paşi şi dă cu capul în locul lui Drăghici, alt loc cu capul în Ulmii lui Vîlsan, pentru 330 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Necola un loc în curături, lîngă crîngul Brînzararului, pentru 200 aspri gata.

Şi iar să-i fie lui Cîrstea pîrcălab 2 locuri, un loc la luncă, iar altul este peste Jiu, pentru că a cumpărat Cîrstea de la Toader, pentru 400 aspri gata ; însă să se ştie : la luncă este 1[3] pas, iar peste Jiu sînt 40 de paşi, din Valea Rea spre deal, peste Cîrcioae.

Şi iar să-i fie lui Cîrstea pîrcălab ocină în Biroslăveni, toată ocina lui Toader al lui Negrea, la luncă şi peste Jiu la deal şi cu toată via, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Cîrstea pîrcălab această mai sus-zisă ocină de la Toader al lui Negrea din Biroslăveni, pentru 1600 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un ogor de loc de 25 paşi, în Fundul lui Stoia, de la Dănuţul şi de la . . . .[1] pentru 140 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni ocinele şi locurile lor mai sus-spuse, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna tuturor acestor mai sus-spuşi oameni la mîna lui Cîrstea pîrcălab cu mulţi oameni buni, martori, scrişi în zapis, care au fost cînd a cumpărat, anume : din

[1] Loc rupt.
[2] Probabil transcriere greşită în loc de „Crastavăţ".
[3] Probabil 30 ; confuzia copistului, care a transcris 1 (ѧ) în loc de 30 (ѯ).

www.dacoromanica.ro

Biroslăveşti, Dumitru Linteanul şi Vladul şi Sava şi Datco şi Stepan şi Stan Băguş şi Gherghe şi Brata şi Crăciun şi Alexe şi Danciul şi Stănilă şi Stoia şi Pîrvul al lui Văsiiu şi Stan Crastavăţ şi Stănilă Linteanul şi mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Cîrstea pîrcălabul, ca <să-i fie de>[1] ocină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan . . .[1] şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conda mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 250—252.
Copie.
Cu o trad.

29

1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină în Bonţeşti, jud. Ilfov.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсеи земли Оугроулахїиское, сынъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелєнїе господства ми почтенномѹ болѣрину господства ми жѹпан Дѹмитрѹ Дѹдескѹл второїи вистїар и със синови си, елицем Богъ даровахъ, такоже да мѹ єст wчинъ въ село жѹпанцев Ѳпринев ѹ Концещи, въ сѹдство Ѳлх<ов>, или сежени ρκг, wт полю и wт жѹма и wт вод и wт сѣдалище селов, wт посѣдї, каре елика се хтєт изврати wт над въс хотаром.

Понеже єст покѹпил болѣрин господства ми Дѹмитрѹ вистїар <с>ело Тътарѹл wт жѹпанца Ѳприна, въ дньїе покоиннаго Радѹла воєвод, въ пръва господство, със сѣдкахъ wчинъ и със вечини и със въс ходоком wт посѣдї, каре елика се хтит изврати wт по въс хотаром, въс по новци готови. И потом,

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

къда ест бил въ дньѣ Алеѯандрѫ воевод, сина Іл҃ашѫ воевода, въ пръвое господство, теченїе лѣтом ҳ҃ѕ҃рк҃ѕ, а болѣрин господство ми Дѫмитрѫ вистїар, wн ест имал прѣх пред Алеѯандрѫ воевод радї о҃г҃ за сежени за wчинъ wт село Тътарѫл със единъ доробанцѫ, по име Датко и със жена его; Елъдае и съпрѣше се за лицѫ пред Алеѯандрѫ воевод, ѫ великїи диван. Таже достигал ест закона и сѫжденїа, тере сѫт възимал Дѣтко доробанцѫл сїи о҃г҃ за сежени wт wчина селwѫ Тътарѫл. И сътворил ест Алеѯандрѫ воевод Дѫмитров вистїар книга господство емѫ да възимает wт wтъчества жѫпаницев Wпринев wт Бънчещи сїи о҃г҃ за сежени за wчинъ, да ест wчинъ радї wчинъ, како ест више пис.

И пак да ест болѣринѫ господство ми жѫпан Дѫмитров Дѫдескѫл вистїар wчинъ ѫ Бонцещи, пакиже wт село жѫпаницев Wпринев сежени н҃ wт посѣдї и wт над въсом Хотаром, вare елика се Хтет избрати. Понеже сїи више речени н҃ сежени за wчинъ, wни ест били липсѣвал wт wчина селwѫ Тътарѫл, на врѣме къда ест мерил wчина селwѫ Тътарѫл. Таже ест бил възимал сїи сежени за wчинъ wт село wт Бънчещи, еже сѫт више речени р҃к҃г҃ wт дел жѫпаницев Wпринев. И потом, къда ест бїw при дньѣ Алеѯандрѫ воевод, сина Радѫла воевод, възимал ест Тѫдор столник въсѧх дел жѫпаницев Wпринев wт Бънчещи, тере ест извадил Тѫдор столник wт сел и по жителница Wприна и по Дѫмитрѫ вистїар. И възимал ест Тѫдор столник сїи р҃к҃г҃ за сежени wт Бънчещи въсѧх дел Wпринев и wстал ест болѣрин господство ми Дѫмитрѫ вистїар без wчинъ.

Таже а потом, Дѫмитрѫ вистїар, wн ест пошел ѫ диван прѣд Алеѯандрѫ воевода, сина Радѫла воевода, тере въспросил ест wт wтъчествїе жѫпаницев Wпринеи сїи р҃к҃г҃ за сежени, wчинъ радї wчинъ. И сътворил нх҃ ест господство емѫ книга господска, како да нх҃ дръжит Дѫмитрѫ вистїар wчинъ ѫ село ѫ Бонцещи ѫ село жѫпаницев Wпринеи. <И> видѣхом господство ми книга покоинномѫ Радѫла воевод и книга чедѫ си Алеѯандрѫ воевод, како да ѫзимает Дѫмитрѫ вистїар сїи р҃г҃к҃ за сежени заплъно въс wт сел wт Бонцещи, да бѫде wчинъ радї wчинъ.

Сего радї, дадохх҃ съм и господство ми почтенномѫ болѣринѫ господства ми жѫпан Дѫмитрѫ вистїар, wкоже да имат дръжати се сїи р҃к҃г҃ за сежени wт сел wт Бонцещи, радї о҃г҃ за сежени wт Тътарѫл, что ест бил възимал Датко доробанцѫл и радї тех҃ н҃ за сежени что ест бил ѫзимал Тѫдор столник wт сел wт Бънчещи, wкоже да мѫ ест wчинъ, дѣдїно и въ wхаб синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Wже оубо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жѫпан Івашко вел бан Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворникѫ и жѫпан Еладѫл вел лwгwфет и жѫпан Wнаки вел вистїар и жѫпан Мих҃о вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Конде вел комис и жѫпан Василїе вел пех҃арник и жѫпан Алеѯандри вел постелник. И неправник, Еладѫл вел логофет.

И написах҃ аз, Лепъдат логофет, въ градѫ Бѫкѫрещи, мѣсеца генѫаре к҃ дьни и wт Ѫдама, въ лѣт ҳ҃ѕ҃рлн҃.

† Іw Лешн вшевшда, милостїею божїею господинъ.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier şi fiilor lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul jupaniţei Oprina, la Bonţeşti, în judeţul Ilfov, însă 123 de stînjeni din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier satul Tătarul de la jupaniţa Oprina în zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie, cu toată ocina şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, tot pe bani gata. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, în prima domnie, cursul anilor 7126, iar boierul domniei mele Dumitru vistier, el a avut pîră înaintea lui Alexandru voievod pentru 73 stînjeni de ocină din satul Tătarul cu un dorobanţ anume Datco şi cu soţia lui, Vlădaia, şi s-au pîrît de faţă înaintea lui Alexandru voievod, în marele divan. Astfel l-a ajuns legea şi judecata de a luat Datco dorobanţul aceşti 73 de stînjeni din ocina satului Tătarul. Şi Alexandru voievod i-a făcut lui Dumitru vistier cartea domniei lui, ca să ia din moşia jupaniţei Oprina din Băiceşti aceşti 73 de stînjeni de ocină, ca să fie ocină pentru ocină, cum e scris mai sus.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele jupan Dumitru Dudescul vistier ocină la Bonţeşti, tot din satul jupaniţei Oprina, 50 stînjeni, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege. Pentru că aceşti 50 stînjeni de ocină mai sus-zişi au lipsit din ocina satului Tătarul, în vremea cînd s-a măsurat ocina satului Tătarul. Astfel a luat aceşti stînjeni de ocină din sat din Băiceşti care sînt scrişi mai sus, 123, din partea jupaniţei Oprina. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, Tudor stolnic a luat toată partea jupaniţei Oprina din Băiceşti, de a scos din sat Tudor stolnic şi pe jupaniţa Oprina şi pe Dumitru vistier. Şi a luat Tudor stolnic aceşti 123 de stînjeni din Băiceşti, toată partea Oprinei şi a rămas boierul domniei mele Dumitru vistier fără ocină.

Astfel după aceea, Dumitru vistier s-a dus la divan înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de a cerut din moşia jupaniţei Oprina acei 123 stînjeni ocină pentru ocină. Şi i-a făcut domnia lui carte domnească ca să stăpînească Dumitru vistier ocină în sat la Bonţeşti, în satul jupaniţei Oprina. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radul voievod şi cartea fiului său Alexandru voievod, ca să ia Dumitru vistier aceşti 123 de stînjeni deplin, toţi din sat din Bonţeşti, să fie ocină pentru ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru vistier, ca să aibă a stăpîni aceşti 123 de stînjeni din sat din Bonţeşti pentru cei 73 de stînjeni din Tătarul, pe care i-a luat Datco dorobanţul şi pentru acei 50 stînjeni pe care i-a luat Tudor stolnic din sat din

www.dacoromanica.ro

Băiceşti, ca să-i fie ocină, dedină şi ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conde mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic . Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XLII/57.
Orig., hîrtie (42,5 × 29), pecete timbrată.

30

1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Preda spătar din Albeşti nişte ţigani, în urma unor judecăţi.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсои земле Ѹгрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго и покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слоуг господства ми Предев спатар wт Албецї и със синови си, еличиже Богъ даровах, іакоже да мѷ ест един ациган, по име Ѳпрѣ циган, брат Коев циганѷл, със въс чилѣд его и със синови его, Стан и Халънга, понеже ест тог циган Ѳпрѣ, више пис, бил ест за дѣдїнно Предев спатар wт над родїтеле им.

Таже, къда ест бил въ дьни Шербан воевод, бил ест раздѣлит Бадѣ спатар, баща Предев спатар, със Радѷл вистїар, ѷиком си, въсѣх дѣдїне и цигани и бил ест раздѣлит тогда и сїю више речени ѕ цигани. Таже, прелѷчи сѧ Ѳпрѣ циган ѷ дел Предев спатар, синъ Бадев спатар, а Коіа, брат Ѳпрев циган, wн ест бил прелѷчил на Радѷл вистїар. Я потом, по разделенїе wвем цигани и а дѣдїнове им, прилѷчи сѧ Бадев спатар, wтцѷ Предев спатар, съмрът, а Радѷл вистїар бил ест притеснѷл по тог циган, Ѳпрѣ, више пис, кое ест бил Бадев спатар.

Таже, къда ест бил въ дьни Ѧлеѯандръ воевод, сина покоиннаго Їлїаш воевод, а Преда спатар, синъ Бадев спатар, wн възвигал прѣх радї сїе више речени цигани и съпрѣше се за лицѷ със Преда слѷжер и със брат его, Строе постелник, сини Радѷлов вистїар wт Гречи, прѣд Ѧлеѯандроу воевод, синъ Їлїаш воевода. И сицн плакаше се Преда спатар прѣд господствѷ емѷ како се ест бил прилѷчил тог циган, Ѳпрѣ циган, ѷ достоанїа бацюм си Бадев спатар. Таже, ацие

www.dacoromanica.ro

прилѫчил се им съмрѫт, а wн ест бил wстал мал, за съсцѣ, а Радѫл вистїар бил ест притеснѣл по тог цыган Сѫпрѣ, више пис. Ѣ том, Ѩлеѫандрѣ воевод гледаХ и соудиХ по правдѣ и по законо, кѣпноже със въсѣмни почтенними правителїе господствѣ емоѫ и бил истенствовал господство емѣ велма добро, със въс диванам, како ест бил Предев спатар за дѣдїнно wт над бацом си Бадев спатар wт разделенїе им. Таже ест wстал Преда слѣжер и брат его, Строе постелник, сини Радѫл вистїар, wт закwн и wт сѣжденїе wт прѣд Ѩлеѫандрѣ воевод. И видѣХом господство ми и книга за прѣХ и за wстал на рѣка Предїи спатар, понеже ест нѣст бил имал Преда слѣжер и брат его, Строе постелник, ннедна трѣбѣ със сїю цыгани Сѫпрѣ, више пис.

И пак да ест слѣг господства ми Предїи спатар нѣкое цыганче, по име Коика цыганка със дъцерех ен и Докїм със дъцерех енХ, дъцерѣХ Рѣпев цыганчев. Понеже сїе више реченоѫ цыганкѣ, Рѣпа, била ест Драгомиров постелник wт Сърата, Таже ест бил посагал тере ест възимал един ацыган Бадев комис, по име . . . [1]. Ѩ Бадѣ комис, дед Предев спатар, wн ест бил имал една ацыганкѣ, по име Сора, дъцера Сѫпрев Трѣфашѣл циган, по един циган, на име Костандин, тере ест се ѣтакмил Бадѣ комис със Драгомир постелник, тере ест wставил цыганкъ радї цыганкѣ. Таже а потом, по съмрѫти Бадев спатар, бацѣ Предев спатар, а Драгомир постелник, wн ест бил възимал и по дъцеръ Рѣпев цыганчев, тере ест дръжал и цыганка им и дръжал и цыганче та за променениїе.

Ѩ потом, къда ест бил въ дьни Ѩлеѫандръ воевод, синъ Їлїаш воевод, а Преда спатар, wн подїгал прѣХ със Минхаю постелник wт Сърата и съпрѣше се за лицѣ. Ѣ том, Ѩлеѫандръ воевод нѣст вѣровал, анѣ ест дал ѳ болѣри wт пред господствѣ емѣ, по име Їлїе дворник wт Корнецїї и Нѣгое постелник wт Сърата, ѣакоже да истенствѣет како ест wбрѣтал wни със дѣшами нХ. Таже сїи више речени болѣри, wни истенствовали како ест бил променил и дал ю ест Др<аго>[2] мир постелник wт Сърата по Рѣпа цыганка Бадев комис, а Бадѣ комис, wн ест бил дал по Сора цыганка Драгомиров постелник. И видѣХом господство ми и книга wвем више речени болѣри за сѣжденїе, како да дръжит Драгомир постелник по Сора със дъцера ен, а Преда спатар, внѣк Бадев комис, да дръжит дъцерех Рѣпен цыганчев, како ест бил променил и дрѣг метѣХѣ да не имат Минхан със Преда спатар.

И пак да ест Предев спатар а̃ цыганѣ, по име Берчѣ, със въс чилѣд его, понеже ест тог циган wн ест бил даровал по Бадѣ комис на брак дедам си Стан кълѣгърицев със тог цыган. И пак да ест Предїи спатар а̃ циган, по име Бадѣ, със въс чилѣд его, понеже ест пакиже ест даровал Бадев спатар wт прѣдѣдам си Пашадїа, когда ест родїтел, и със ацыганкѣ, по име Рада. И видѣХом господство ми и записе матерам си Стани монахїи и книга Шербан воевод над сїе цыгани, за даровање, како ест више пис.

Сего радї, дадоХ съм и господство ми слѣг господства ми Предев спатар wт Ѩлбецїї, ѣакоже да ест сїи више речени цыгани дѣдїнно и въ wХаб им и синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Сєжє и свѣдѣтєли поставиХ господство мн: жѳпан Іѵашко вел ван Кралевскїн и жѳпан Хриза дворник и жѳпан Кладѵл вел логофет и Манакн вистїар и Минко спатар и Мѳшат столник и Конда комис и Еасилїи пеХарник и жѳпан Алеѯандри вел постелник. И неправник, жѳпан Кладѵл вел лѵгѵфет.

И намазаХом, Дѳмитрѳ граматик, въ градѵ Бѳкѳрещї, мѣсеца генарїе к̃ дѣни и ѵт Ѧдама до нинѣ, въ лѣт ×ѕ̃рлн.

† Іѵ Леѵн вѵеѵѳѵда, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Preda spătar din Albeşti şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un ţigan, anume Oprea ţiganul, fratele lui Coe ţiganul, cu tot sălaşul său şi cu fiii săi, Stan şi Halînga, pentru că acest ţigan mai sus-scris, Oprea, a fost de moştenire al lui Preda spătar de la părinţii lui.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Şerban voievod, a împărţit Badea spătar, tatăl lui Preda spătar, cu Radul vistier, unchiul său, toate dedinele şi ţiganii şi au împărţit atunci şi pe aceşti 2 ţigani mai sus-zişi. Astfel s-a întîmplat Oprea ţiganul în partea lui Preda spătar, fiul lui Badea spătar, iar Coia, fratele lui Oprea ţiganul, s-a întîmplat la Radul vistier. Iar apoi, după împărţirea acestor ţigani şi a dedinelor lor, s-a întîmplat moarte lui Badea spătar, tatăl lui Preda spătar, iar Radul vistier a cotropit pe acest ţigan, Oprea mai sus-scris, care era al lui Badea spătar.

Astfel, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliiaş voievod, Preda spătar, fiul lui Badea spătar, el a ridicat pîră pentru aceşti ţigani mai sus-zişi şi s-a pîrît de faţă cu Preda sluger şi cu fratele lui, Stroe postelnic, fiii lui Radul vistier din Greci, înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod. Şi aşa s-a plîns Preda spătar înaintea domniei lui că acest ţigan Oprea ţiganul, a căzut în partea cuvenită tatălui său Badea spătar. Apoi, dacă i s-a întîmplat moartea, el rămăsese mic, de ţîţă, iar Radul vistier a cotropit pe acest ţigan mai sus scris, Oprea. Intru aceasta, Alexandru voievod a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregătorii domniei lui şi a adeverit domnia lui foarte bine, cu tot divanul, că i-a fost lui Preda spătar de moştenire de la tatăl său Badea spătar, încă de la împărţeala lor. Astfel Preda sluger şi fratele său Stroe postelnic, fiii lui Radul vistier, au rămas de lege şi de judecată dinaintea lui Alexandru voievod. Şi am văzut domnia mea cartea de pîră şi de rămas la mîna lui Preda spătar, pentru că nu au avut Preda sluger şi fratele lui, Stroe postelnic, nici o treabă cu acest ţigan mai sus scris, Oprea.

Şi iarăşi să-i fie slugii domniei mele Preda spătar nişte ţigănci, anume Voica ţiganca cu fiicele ei şi Dochia cu fiicele ei, fiicele Rupei ţiganca. Pentru că această ţigancă mai sus-zisă, Rupa, a fost a lui Dragomir postelnic din Sărata. Apoi s-a căsătorit şi a luat un ţigan al lui Badea comis, anume

www.dacoromanica.ro

. . . .[1]. Iar Badea comis, bunicul lui Preda spătar, el a avut o ţigancă, anume Sora, fiica lui Oprea Trufaşul ţiganul, după un ţigan anume Costandin, de s-au tocmit Badea comisul cu Dragomir postelnic, de a lăsat ţigancă pentru ţigancă. Astfel după aceea, după moartea lui Badea spătar, tatăl lui Preda spătar, iar Dragomir postelnic a luat şi pe fetele Rupei ţiganca de a stăpînit şi pe ţiganca lor şi pe ţigăncile acelea de schimb.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, Preda spătar a ridicat pîră cu Mihaiu postelnic din Sărata şi s-au pîrît de faţă. Întru aceasta, Alexandru voievod nu a crezut, ci a dat 2 boieri dinaintea domniei lui, anume Ilie vornic din Corneşti şi Neagoe postelnic din Sărata, ca să adeverească cum vor găsi ei cu sufletele lor. Astfel aceşti mai sus-zişi boieri, ei au adeverit că o schimbase şi o dăduse Dragomir postelnic din Sărata pe Rupa ţiganca lui Badea comis, iar Badea comis îi dăduse pe Sora ţiganca lui Dragomir postelnic. Şi am văzut domnia mea şi cartea de judecată a acelor boieri mai sus-zişi, ca să stăpînească Dragomir postelnic pe Sora cu fiica ei, iar Preda spătar, nepotul lui Badea comis, să stăpînească pe fiicele Rupei ţiganca, după cum schimbaseră şi alt amestec să nu aibă Mihai cu Preda spătar.

Şi iar să-i fie lui Preda spătar un ţigan, anume Bercea, cu tot sălaşul lui, pentru că acest ţigan fusese dăruit lui Badea comis la nuntă de bunicul său Stan al călugăriţei. Şi iarăşi să-i fie lui Preda spătar un ţigan, anume Badea, cu tot sălaşul său, pentru că de asemenea fusese dăruit lui Badea spătar, cînd a fost tată, de străbunicul său Paşadia, şi cu o ţigancă, anume Rada. Şi am văzut domnia mea şi zapisele mamei sale Stana monahia şi cartea de danie a lui Şerban voievod pentru aceşti ţigani cum este scris mai sus.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele Preda spătar din Albeşti, ca să-i fie aceşti ţigani mai sus-zişi dedină şi ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi Ianachi vistier şi Miho spătar şi Muşat stolnic şi Conda comis şi Vasilii paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris, Dumitru grămătic, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XXXIX/8.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> satul Domneşti, jud. Muşcel şi Pădureţ, în urma unor judecăţi.

† <Мїлос>тїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ ѣсєи земле Ѳггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинном Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сіе повелєнїе господства ми свѣтомѹ, божествєнѣи монастир глаголемаго Храм Свѣтаа Троица, ѥже ест издолни варошѹ Бѣкърещии и wтьцѹ егѹмена Ѳанасїе и вьсѣм инокѡм, елици живѹщим въ wбитѣли тое, ѥкоже да мѹ ест свѣтѣи монастир више рѣХ село Домнещии wт сѹдство Мѹш<чел> и Падѹ<рец>, въс село със въсом Хотаром и със въсиХ вечиниі и със въс Ходоком wт полю и wт шѹма и wт вода и със водїницеХ и wт седалище селѡви wт посѣд и wт над въс Хотаром, варе елика се Хтет избрат, wт Хотар даже до ѕ Хотар.

Понеже того село Домнещїи, еже ест више пис, било ест за дѣдинѹ жѹпанице Єлинеи дворничаса, жѹпаница Ивашкѡв дворникѹл wт Голещи, дал прекю wт родїтели еи. Я потом, къда ест бил въ дьнїе покоинномѹ Михнев воевод, по съмрѣти Ивашков дворник, а жителница его, Єлина дворничаса, прилѹчило сѣ сѹт врѣме, тере ест бил възимал wт покоиннаго Михнѣ воевода ѯ҃в҃ за жилти, въс новци, да иХ променит въ Ѳггрръска земле, да иХ сътворит въс жилти за злато. Я потом жѹпаница Єлина дворничаса, wна ест келтовал теХ новци въси по требове еи, понеже въсХощѹт да скѹпити един село wт Ѳггръска земле, что ест бил миловал за прекю по мѹж еи жѹпан Ивашко дворникѹл. Я послеХ, жѹпаница Єлина дворничаса, wна ест ѣдел и келтовали сѹт въсиХ новцїи. Таже въ том, покоиннаго Михнѣ воевод, господства его възимал ест села и ацигани и многе дѣдїне wт жѹпаница Єлина дворничаса, радї теХ ѯ҃в҃ за жилти wт новци. И възимал ест Михнѣ воевод село Домнещїи радї ѯ҃а҃ за ѹги, тере сѹт дал и помиловал със село Домнещїи по свѣта монастир Храм Свѣтаа Троицъ. И wт тогда въс дръжал ест калѹгерїи село Домнещїи със добром мирно.

Я потом, къда ест бїѡ при дьнїе Ялиѯандрѹ воевод, сина Илиѧш воевод, а егѹмена Мелентїе wт свѣтаа монастир Ярцеш, wн възвигоХ прѹХ радї селов Домнещїи и пошел ест пред Ялеѯандрѹ воевод оу великїи диван, тере сьпрѣше се за лицѹ със wтьцѹ егѹмен Танасїе wт свѣта монастир Свѣтаа Троицъ. И сице прѣше егѹменѹл Мелентїе оу диван и извадил ест и една книга покоинном Пътров воевод Черчел, како ест бил село Домнещїи за дѣдїно свѣтомѹ монастир Ярцеш, покѹпил wт покоинаго Бъсъраб воевод и дал и приложиХ въ свѣтаа монастир Лргешском и како ест бил притеснѹл за Ивашко дворник по съмрѣти Бъсъраб воевод. Таже въ том Ялиѯандрѹ воевод господство емѹ ест възимает село Домнещїи више пис wт Свѣтаа Троицъ, тере га ест дал свѣтѣи монастир Ярцешѹл, а радї село Домнещїи, дал ест Ялиѯандрѹ воевод свѣто монастир Храм

www.dacoromanica.ro

Свѣта Троицѣ дрѹго село, на име Голеции, иже ест бїѡ за дѣдїно Ивашкови дворникѹл. И ѡт тогда, ѡт по съмрѣти Бъсърабѣ воевод, нѣст подръжал монастира Прцешѹл село Домнецїи никогдаже, тере сѹт по много за ρ̃ лѣти.

Я потом, къда ест бил пак въ дньїе Иліѧндрѹ воевод, въздвиѕал ест прѹх Горган бившех вел спатар радї село Голецини и ѡстал ест по ка<лѹ>герии ѡт Свѣтаа Троицѣ и възимал ест Горган спатар село Голецини ѡт Свѣта Троицѣ, а ѡцѹ егѹмена ѡт свѣта монастир Прѓеш, ѡн ест дръжал село Домнецини въ силостїе и без правостїе.

Таже къда ест бил въ дньїе господства ми, егда даровал ми ест господь Богъ и чѣститом царю със господствїѧ ѹ Блашкоѹ земле, въ настол господства ми, а ѡтьцѹ егѹмена Тънасїе ѡт Свѣта Троицѣ, ѡн ест пришел пред господства ми оу великїи диван, тере съпрѣше се за лицѹ със егѹмена Мелентїе ѡт свѣта монастир Прѓеш радї село Домнецини. И ѥвише егѹменѹл Танасїе оу диван книги старе и Хрисоаве над село Домнецини. Таже въ том, господство ми съм гледах и сѹдих по правдѹ и по законѹ божїю, кѹпноже със въсих почтеннили правителни господства ми и добро съм истинствовал господство ми със въс диваном, како свѣта монастире Прцешѹл нѣст дръжал село Домнецини никогдаже, ниже на един господарь.

И исведїтелствовал ест пред господства ми вьсих болѣрии ѡт диван, како ест бил възимал Михнѣ воевод село Домнецини ѡт жѹпанница Єлина дворничеса радї ×ã за жилати. како ест више пис, и далѹ ест ѹ Свѣта Троицѹ ѡт давно врѣме. Я свѣта монастир Прцешѹл нѣст имал със село Домнецини ниедна трѣбѹ, анѹ ест ѡстал егѹменѹл Мелентїе ѡт закон и ѡт сѹжденїе ѡт прѣд господства ми. Я ащелиже Хокет извадит клѹгерии ѡт Прцеш нѣкїе книги над село Домнецини, да не се вѣрѹет, нѹ да ест лъжниче.

Сего радї, дадох съм господство ми свѣтомѹ монастир Храм Свѣтаа Троицѣ, такоже да мѹ ест село Домнецїи със въсом Хотаром и със вечинїи ч със въс Ходоком, ѡчинѣ, дѣдїно и въ ѡхабѹ и ѡт никогождо непоколѣбимо, поримо господства ми.

Єщеже и заклинанїе: по ѡтшествїю господства ми, кого изберет господъ богъ бити господарь земли Блашкое, или ѡт сръдична плода господства ми или ѡт сѹродники наше или, по грѣсех наше, или ѡт иноплеменик, молю ви съ именем божїем да почтети и да поновит и да оутвержадет сїе книга господства ми. Я кое Хокет поперет и развалит и исхабит, того да ест трѣклет и афѹрисан ѡт тиї свѣти ѡтьци иже сѹт въ Никеи.

Єже оубо и сведетелїе поставих господство ми: жѹпан Ивашко вел бан Кралевскїи и жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Кладѹл вел логофет и жѹпан Єнаке вел вистїар и Михо спатар и Мѹшат вел столник и Конда комис и Василїе вел пѣхарник и жѹпан Иліѧндри вел постелник. И исправник, Кладѹл вел логофет.

И написах аз, Лъпъдат логофет, въ градѹ Бѹкѹреци, мѣсеца генарїе ѯ дьни и ѡт Ѧдама до нынѣ теченїа лѣтом, въ лѣт ×ѕрлн.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiţă, care este din jos de oraşul Bucureşti şi părintelui egumen Thanasie şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în lăcaşul acela, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-spuse satul Domneştii din judeţul Muşcel şi Pădureţ, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu morile şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul ori cît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Pentru că acel sat, Domneştii, care este mai sus-scris, a fost de moştenire al jupaniţei Elinei vorniceasa, jupaniţa lui Ivaşco vornicul din Goleşti, dat zestre de părinţii ei. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, după moartea lui Ivaşco vornic, jupaniţa lui, Elina vorniceasa, s-a întîmplat vremea de a luat de la răposatul Mihnea voievod 2000 galbeni, tot bani, ca să-i schimbe în Ţara Ungurească, să-i facă tot galbeni de aur. Iar apoi, jupaniţa Elina vorniceasa, ea a cheltuit toţi acei bani pe treburile ei, pentru că a vrut să răscumpere un sat din Ţara Ungurească, cu care a miluit, de zestre, pe bărbatul ei jupan Ivaşco. Iar după aceea, jupaniţa Elina vorniceasa, ea a mîncat şi a cheltuit toţi banii. Astfel, întru aceea, răposatul Mihnea voievod, domnia lui a luat satele şi ţiganii şi multe dedine de la jupaniţa Elina vorniceasa pentru acei 2000 galbeni de bani. Şi a luat Mihnea voievod satul Domneştii pentru 1000 de galbeni, de a dat şi a miluit cu satul Domneştii pe sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiţă. Şi de atunci au tot ţinut călugării satul Domneştii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Argeş, el a ridicat pîră pentru satul Domneştii şi a venit înaintea lui Alixandru voievod în marele divan, de s-a pîrît de faţă cu părintele egumen Tanasie de la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă. Şi aşa pîra egumenul Melentie în divan şi a scos şi o carte a răposatului Pătru voievod Cercel, cum a fost satul Domneştii de moştenire al sfintei mănăstiri Argeş, cumpărat de răposatul Băsărab voievod şi dat şi dăruit la sfînta mănăstire a Argeşului şi cum a fost cotropit de Ivaşco vornic, după moartea lui Băsărab voievod. Astfel, întru aceasta, Alexandru voievod, domnia lui a luat satul Domneştii mai sus-scris de la Sfînta Troiţă de l-a dat sfintei mănăstiri Argeşul, iar pentru satul Domneştii, a dat Alexandru voievod sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiţă alt sat, anume Goleştii, care a fost de moştenire al lui Ivaşco vornicul. Şi de atunci, după moartea lui Băsărab voievod, n-a ţinut mănăstirea Argeşul satul Domneştii niciodată, de sînt mai mult de 100 de ani.

Iar apoi, cînd a fost iar în zilele lui Alexandru voievod, a ridicat pîră Gorgan fost mare spătar pentru satul Goleştii şi a rămas pe călugării de

www.dacoromanica.ro

la Sfînta Troiţă şi a luat Gorgan spătar satul Goleştii de la Sfînta Troiţă, iar părintele egumen de la sfînta mănăstire Argeş, el a ţinut satul Domneştii cu sila şi fără dreptate.

Apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit domnul Dumnezeu şi cinstitul împărat cu domnia în Ţara Românească, în scaunul domniei mele, iar părintele egumen Tănasie de la Sfînta Troiţă, el a venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-a pîrît de faţă cu egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Argeş pentru satul Domneştii. Şi a arătat egumenul Tanasie în divan cărţi vechi şi hrisoave pentru satul Domneştii. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi bine am adeverit domnia mea cu tot divanul că sfînta mănăstire Argeşul n-a ţinut satul Domneştii niciodată, nici la un domn.

Şi au mărturisit înaintea domniei mele toţi boierii din divan că a luat Mihnea voievod satul Domneştii de la jupaniţa Elina vorniceasa pentru 1000 de galbeni, cum este mai sus-scris şi l-a dat la Sfînta Troiţă de multă vreme. Iar sfînta mănăstire Argeşul n-a avut cu satul Domneştii nici o treabă, ci a rămas egumenul Melentie de lege şi de judecată dinaintea domniei mele. Iar dacă vor scoate călugării de la Argeş nişte cărţi pentru satul Domneştii, să nu se creadă, ci să fie mincinoase.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiţă, ca să-i fie satul Domneştii cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul, ocină, dedină şi ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog, în numele lui Dumnezeu, să cinstiţi şi să înnoiţi şi să întăriţi această carte a domniei mele. Iar care o va călca şi o va strica şi o va rupe, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enache mare vistier şi Miho spătar şi Muşat mare stolnic şi Conda comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lăpădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX ter/4.
Copie figurată din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ianuarie 22, Bucureşti.

Drosul şi Paraschiva din Vîlcăneşti vînd lui Pătru logofăt şi lui Drăguşin ocina lor din Osica.

† Scris-am eu Drosul şi Parascăva din în Vîlcăneşti acest zapis al nostru, ca să fie de mare crediînţă la mîna lu Pătru logofătul şi lu Drăguşin di în Fălcoi, cum să să ştie că li-am văîndut parti nostră de ocină din Osica, însă o fune deplin şi cu viile cîte să vor afla de pre acea fune. Şi însă să ştie că am văîndut de preste tot locul şi di în căînpul şi di în pădure şi di în selişte şi di în apă şi însă o-m văîndut dereptŭ 4000 aspri gata.

Şi căîndu am văîndut aceasta ocină au fost mulţi boiari mărturie, anume : Stanciul postelnic ot Pade şi Radul logofătul ot Desa şi Pătraşăco postelnic ot Dîlga şi Mihai logofătul ot Cîrcioia şi jupînul Zahariia ot Priajăva.

Şi am văîndut noi de a nostră bunăvoe, ca să le fie lor moşie şi ficiorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor lor.

Şi să au făcut acest zapis în gradu Bucureşti. Şi am scris eu, Stroe logofătul ot Braloştiţă şi păîntru crediînţă, am pus şi peceţile. Pis méseţa ghenari, dni 22 let 7138 <1630>.

† Eu Stanciul postelnic
Eu Drosul
Paraschiva
Eu Mihai
Eu Barbul postelnic
Pătraşco iscal[1]

Arh. St. Craiova, CCIII/9.
Orig., hîrtie (30 × 21), cinci peceţi aplicate.

33

1630 (7138) ianuarie 22, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> bălţile Cornăţelu, Corcovatul şi Mojdreanul, în urma unor judecăţi.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсои земли Оугровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воєвода. Дават

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

господство ми сїѣ повелѣнїе господства ми <с>вѣтѣи, божествѣнѣи монастир глаголеми Храм Свѣтаа Троицѣ, такоже да имат дръжати се блата Коринъцелѣлѡвѣ и Корковатѣл и Ждрѣнѣл дори ѕ Гѣргѣщи и дори ѕ Гъѣжани и дори ѕ Ненчюлеци и дори ѕ Фъѣрен и дори ѕ Хотарѣл Кърътецилор и Дескопрецїлор, със вама и със въс доходоком блатев, елика се хтит избрати по старе хотаре и белѣѕе, что ест бил избранѣет ѡт ѣ҃ї болѣри, ецеже при дньїе покоиннѡм Радѣла воевод, сынъ Минчев воевод, к лѣт ѯѕркв, въ пръвое господство. И бил ест тогда исправникъ жѣпан Черника бив вел дворник, тере сѣт избранил ѡн дел монастирев Свѣтаа Троицѣ по старе книги и хрисовле. И ѡт тогда въс дръжал ест калѣгерїи ѡт Свѣтаа Троицѣ сїѣ блати със добро мирно.

Я потом, къда ест бїѡ съда, въ дньїе господства ми, а болѣрии господства ми Нѣнчюл вторїи дворник, ѡн ест дингѣл прѣх пред господства ми радї блата ѡт Ненчюлеци и пришел ест тере съпрѣше се за лицѣ със ѡтьцѣ егѣмена Ѳанасїе ѡт Свѣтаа Троицѣ пред господства ми ѕ велнкїи диван. И сице прѣше Нѣнчюл дворник, како имѣли и ѡн дела въ сїѧ блат ѡт Нѣнчюлеци. Я егѣменѣл Танасїе, ѡн ест извадил книги и хрисовле старе пред господства ми ѕ диван: книга поконнном Минчев воевод, книга поконнном Радѣл воевод, сынъ Минчев воевод, книга Алеѯандрѣ воевода, сынъ Ілїаш воевод, въ пръвое ред за господство, когда бист теченїе лѣтом ѯѕркд, над сїю блат више пис. Таже въ том господство ми съм гледал и сѣдинѣом по правдѣ и по закон, кѣпноже със въсинѣ ми чьстнтимн правителїи господства ми <н>[1] добре съм истинствовал господство ми како не имѣли Нѣнчюл дворник въ сїе блат ни едно трѣвѣ, понеже когда се сѣт бил скѣповал село Ненчюлецїи за вечниїе ѡт поконнпаго Радѣла воевод, сынъ Минчев воевод, а село Ненчюлецїи, ѡнн сѣт скѣповал тъчїе ѡчина и сѣхо, а блата, ѡна ест бил господска, нѣ нѣст нмал нинѣто инедна трѣвѣ, ере сѣт бил дала и помиловала сїѧ блат въ свѣта монастир Свѣта Троицѣ, издол карошѣ Бѣкѣрецн, ѡт поконнпаго стараго Алеѯандрѣ воевод и ѡт поконнпаго Минче воевод. Таже ѡстал Нѣнчюл дворник ѡт закон и ѡт сѣжденїе ѡт пред господства ми, како по векю метѣхѣ нинѣто да не имат със сїю блат више речена.

<С>его радї господство ми ецеже съм дал и помиловал и поновинѣ и ѕтвръдинѣом и над сїе книга господство ми, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме <н>[1] дадоѣ съм господство ми <с>вѣтѣи монастир Храм Свѣтаа Троицѣ, такоже да ю ест сїѧ блат више речена дѣдїно и въ ѡхабѣ и ѕкрѣпленїе въ вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимо, порязмо господства ми.

<Ѳ>цеже заклинанїе поставлѣем господство ми: по ѡшъствїю господства ми кого изберет господъ Богъ бити господаръ земле Блашкое, или ѡт сръдничнаго плода господства ми или ѡт сърединки нашинѣ или по грѣсехѣ нашн или ѡт ниноплѣменик, да ацце почьтет и поновит и ѕкрѣпит сїю книгѣ господства ми, того господъ Богъ да га почьтет и да ѕтвръдит и да съхранит въ господствѣ его и а въ бѣдецинѣ вецѣхѣ дѣша его. Я ацелнже не почьтет и не поновит и не ѕкрѣпит сїе книгѣ господства ми, анѣ поперет и развалит и нсхабит милѣ господства ми, того да ест тръклет и афѣресан ѡт тнѣ свѧти ѡтьцн, еже сѣт въ Некен.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

<G>его радꙋ и сѣдителꙋ поставлѣем господство мн: жѹпан Іѣшко вел ван Кралевскꙋ и жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Кладѹл вел лꙋгофет и жѹпан Мнакн вел вистꙋар и жѹпан Мнхо вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и Конда вел комис и Кастлꙋ вел пѣхарник и жѹпан Алнѫандрн вел постелник. И исправник, Кладѹл великꙋ лꙋгофет.

И написах аз, Лепъдат лꙋгофет, въ градѹ Бѣкѹрещи, мѣсеца генарꙋ кѣ дьни и ѿт Ѫдама до нинѣ теченꙋ лѣтом, въ лѣт ҳ҃ѕрлн.

† Іѡ Леѡн вѡевѡда, мꙋлостꙋю божꙋю господинь.

Ѡѡ Леѡн воивода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţaraUngrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiţă, ca să aibă a ţine bălţile Cornăţelul şi Corcovatul şi Mojdreanul pînă la Gurguiaţi şi pînă la Găujani şi pînă la Nenciuleşti şi pînă la Făurei şi pînă la hotarul Cărăteştilor şi Descopereştilor, cu vama şi cu tot venitul bălţilor, cît se va alege, pe vechile hotare şi semne, care au fost alese de 12 boieri, încă în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7122, în prima domnie. Şi a fost atunci ispravnic jupan Cernica fost mare vornic, de a ales el partea mănăstirii Sfînta Troiţă, după vechile cărţi şi hrisoave. Şi de atunci au tot ţinut călugării de la Sfînta Troiţă aceste bălţi cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele Nenciul al doilea vornic a ridicat pîră înaintea domniei mele pentru balta din Nenciuleşti şi au venit de s-au pîrît de faţă cu părintele egumen Thanasie de la Sfînta Troiţă înaintea domniei mele în marele divan. Şi aşa pîra Nenciul vornic că a avut şi el parte la această baltă din Nenciuleşti. Iar egumenul Tanasie a scos cărţi şi hrisoave vechi înaintea domniei mele în divan : cartea răposatului Mihnea voievod, cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în primul rînd de domnie, cînd a fost cursul anilor 7124, pe această baltă mai sus-scrisă. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele <şi>[1] bine am adeverit domnia mea că n-a avut Nenciul vornic la această baltă nicio treabă, deoarece cînd s-a răscumpărat satul Nenciuleşti de vecinie de la răposatul Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, satul Nenciuleştii, ei au răscumpărat numai ocina şi uscatul, iar balta, ea a fost domnească, ci n-a avut nimeni nicio treabă, căci a fost dată şi miluită această baltă la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă, din jos de oraşul Bucureşti, de răposatul Alexandru voievod cel Bătrîn şi de răposatul Mihnea voievod. Astfel a rămas Nenciul vornic de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec nimeni să nu aibă cu această baltă mai sus-zisă.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta domnia mea încă am dat şi am miluit şi am înnoit şi am întărit şi pe această carte a domniei mele, cum a fost şi dinainte vreme ‹şi› am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiţă, ca să-i fie această baltă mai sus-zisă dedină şi de ohabă şi întărire în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca şi va strica şi va nimici mila domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia.

Pentru aceasta şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi Conda mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 22 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/9.
Orig., hîrtie (40,5 × 28), pecete timbrată.

34

1630 (7138) ianuarie 23, Bucureşti.

Stan postelnic din Dîlga vinde lui Dobrin logofăt un sălaş de ţigani.

Stan postelnic ot Dîlga şi cu feciorii mii scriu şi mărturisescŭ cu acestŭ al nostru zapisŭ cum să ştie că am vîndutŭ lu Dobrinŭ logofătŭ şi fiiu-său lu Gherghe postelnicul unŭ ţiganŭ, Rîpa, cu ţiganca şi cu sălaşulŭ şi cu toţi feciorii şi fétele lui, cîte va avea, dereptŭ 23 000 de bani gata. Însă acestŭ ţiganŭ cu sălaşulŭ lui fostu-l-amŭ cumpăratŭ noi în zilele lu Alexandru voevoda, sîna pocoinago Radulŭ voevoda şi l-amŭ ţinutŭ

www.dacoromanica.ro

totŭ cu bună pace pînă în zilele domnu nostru lu Leon-vodă, feciorul răposatului Ştefanŭ voevoda. Însă fostu-l-amŭ cumpăratŭ noi de la Simionŭ postelniculŭ, feciorulŭ lui Gheorghie vorniculŭ otŭ Săcăreşti şi cu ştirea a toată rudenia lorŭ.

Iară cîndŭ au fostŭ acumŭ, în zilele domnu nostru lu Leonŭ voevoda, noi amŭ vîndutŭ acestŭ ţiganŭ cu totŭ sălaşulŭ acestorŭ boiari cei mai susŭ-scrişi. Şi l-amŭ vîndutŭ de a nostră bunăvoe şi cu ştirea a toată rudenia lor şi . . . .[1] lorŭ noştri, ca să le fie lorŭ moşie neclătită în veci, lorŭ şi . . . . . .[1] feciorilorŭ şi nepoţilorŭ.

Şi mărturii: ot Tîrn. . . în . . . [1] Radulŭ velŭ vornicŭ şi Pătru slujer, sînă Aslanŭ vorniculŭ i Gherghe postelniculŭ otŭ Negoeşti i Stanciulŭ postelnicŭ otŭ Zătreni i Cîrstea logofătŭ otŭ Coţiani.

Şi amŭ scrisŭ eu, Pătraşco postelnicŭ, sînă Stanciulŭ postelnicu otŭ Dîlga. Şi pentru credinţa pusu-ne-amŭ peceţile. Pis u Bucureşti, mesiţa ghenarie 23, leatu 7138 <1630>.

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, XVI, p. 140 — 141.
Copie după orig. rom.

35

1630 (7138) ianuarie 23, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> bălţile Cornăţelu, Corcovatul şi Mojdreanul, în urma unei judecăţi cu Nenciul vornic.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ, сннъ поконнаго Їѡ Щєфан воєвода. Пншет господство мн voao oroşanilor de la Cornăţel şi voao satul Nenciuleştii şi voao Gurguiaţilor şi voao Găujanilor şi voao satul Făureii şi voao Curăteştelor şi voao satul Descopereştii, care sînteţi lîngă balta Cornăţelului şi Corcovatului şi Mojdreanului.

După acéia, vă dau în ştire domnia mea pentru rîndul părintelui egumenul de la Sviata Troiţă, că au avut pîră înnaintea domnii méle în divanul cel mare cu Nénciul vornicul, pentru balta Cornăţelului şi Corcovatului şi Mojdreanului. Şi se-au pîrît de faţă înnaintea domnii méle şi aşa pîrîia Nénciul vornic cum are şi el lucru şi parte într-această baltă.

Iar domnia mea am judecat şi am citit hrisoave bătrîne şi cărţile răposatului Radul voievod pre această baltă şi am adevărat şi domnia mea cu tot divanul, cum au fost cumpărat Nénciul vornic numai satul Nenciului

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

pământ uscat, iar balta n-au cumpărat, că au fost domnească, nici au avut nici o treabă; ce au rămas Nénciul vornicul de lége den în divan, cum mai mult de acum nainte să nu mai aibă treabă, nici să fie volnici niménilea să între în balta să venéze, fără ştirea călugărilor. Iar cine va vîna fără ştirea lor, să aibă a-l globi şi de niménilea opreală să n-aibă, că aşa iaste învăţătura domnii méle. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И неправнык, сам рѣч господства мн.
Пис ѕ Бѕкѕврецїї, генарїе к҃г дьнн, въ лѣт ×ѕр҃лн.
† Їѡ Леѡн вшевѡда, милостїю божїю господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/10.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete mică, aplicată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 376v — 377; altă copie la Bibl. Acad., ms. 4985, f. 12.

36

1630 (7138) ianuarie 25, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Tatul postelnic moşie în Bereşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Io Ştefan voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele Tatului postelnic şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, pentru ca să fie lor moşie în Bereşti, adică partea lui Dragomir şi a frăţîni-său Stan şi cu locul şi cu fălcéoa din cîmpu i din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi de peste tot hotarul, pentru că au fost cumpărat-o Tatul postelnic această mai sus-zisă moşie de la Dragomir şi de la frate-său Stan drept aspri gata 2000.

Şi iar au mai cumpărat Tatul postelnicul o fălcé de loc şi cu tot pămîntul şi cu o livade de fîn de lîngă sat în Bereşti, drept 300 de aspri gata. Pentru că au fost cumpărat Tatul postelnic aceste mai sus-zise moşteniri de la Drăgulin de la Alimăneşti.

Şi au vîndut Dragomir şi cu frate-său Stan şi Drăgulin aceste mai sus-zise moşteniri de a lor bunăvoe şi cu ştirea tuturor megiiaşilor şi din sus şi din jos şi dinnaintea domnii mele.

Şi atuncea au fost la acest aşăzămînt mulţi oameni buni aldămăşari, anume : din Bereşti, Marin şi Stan fii-său şi Vişan şi Stan şi [şi] de la Căzăneşti, Manciul şi Gherghe şi de la Cuca, Hrisant şi feciorul lui, Albuţ şi frate-său Dragomir şi Sima, fratele Mircii Fluerătoriul şi mulţi oameni.

Pentru aceia am dat domniia mea Tatului postelnic, ca să fie lui aceaste mai sus-zise moşteniri ohabnice, feciorilor şi nepoţilor şi strene-

www.dacoromanica.ro

poţilor lui şi de niminea nici o supărare să nu aibă, după porunca domnii méle.

Şi iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Hrizea dvornic i jupan Vlad vel logofet i jupan Ianaiche vel vistier i jupan Mihai vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Conda vel comis i jupan Vasile vel paharnic i jupan Alexandrul vel postelnic. Şi ispravnic, vel logofet Vladu.

Şi am scris eu, Neagoe logofet, în Bucureşti, în luna lui ghenarie 25, vă leat 7138<1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotmeana, nr. 357, f. 38 v — 39.
Copie; altă copie ibidem, ms. 359, f. 29—30.

37

1630 (7138) ianuarie 26, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Socol paharnic din Cornăţeni gîrla Goia.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ, сннъ поконнном Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїѣ повелѣнїѣ господства мн слѹг господство мн Сокол пєХарник wт Корнъцѣнн[1], ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să-şi ţie gîrla ce se cheamă Goia de pre ocina lui de la Clici, cu tot venitul ce va fi şi să fie în pace de către călugări de la mănăstirea a răposatului Radul voevod, hram svétaa troiţă, pentru că iaste a lui de moşie. Şi au mărturisit cu mulţi oameni buni, cum această gîrlă au fost făcută de părinţii lui, încă mai denainte vréme şi n-au călugării nici o treabă. Şi am văzut domnia mea şi cartea a lu Alexandru voevod, feciorul lu Iliaş voevod, pre această gîrlă, cum scrie mai sus, vă leat 7136.

Derept acéia, şi voi, călugărilor de la Svétaa Troiţă, în vréme ce veţi vedea cartea domnii méle, iară voi încă să căutaţi să vă feriţi de această gîrlă, ce scrie mai sus, nimica să nu vă amestecaţi, ce să-şi ţie Socol peharnic gîrla de la Clici cu bună pace şi de nimenilea opreală să n-aibă, pentru că am văzut domnia mea şi cartea lu Alexandru voevod, feciorul răposatului Radul voevod, cum iaste gîrla a lui de moşie. Deci de nimenilea val să n-aibă. Инако да нѣст, по рєч господства мн.

И неправнник, сам рєч господства мн.

Пнс ѕ Бѣкѹрєцн, мѣсєца генарїѣ к҃ѕ дьнн, въ лѣт ҳ҃зрлѳ.

† Їѡ Леѡн вwєвwда, милостїю божїю господннь.

Bibl. Acad. CCCLXVIII/129.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete aplicată.

[1] Socol paharnic din Cornăţéni.

www.dacoromanica.ro

38

1630 (7138) ianuarie 28.

Duca, fiul lui Mihai legănarul, vinde lui Ene vistier un loc de casă în Bucureşti.

† Adécă eu Duca, feciorul lu Mihaiu legănarul, scris-am acesta al meu răvaş să să ştie cum am vîndut un loc dé casa dé în Bocoreşti, ce-u fostŭ pré lîngă locol agăi Stancioloi, dé l-am vîndut vistiiarului Ene, jupînesei Marie, dé a me bonăvoe, déreptŭ 3000 bani, ales cît au fostŭ îngrădit visterul; er cît au fostŭ neîngrădit den afară, de-am făcot schimbŭ cu călogării dé la Sveti Ion, eu nu l-am vîndut. Acesta am scris şi mărtori au fostŭ.

Şi am vîndut ca să fie dé moşie visteiarului Ene şi jupînesei Marie, lor şi feciorilor şi nepoţilor, de nime bîntoelă să n-aibă, nici dé feciorii me, nice dé nepoţii mei, ai Docăi, fecioru lu Mihaiu legănarul.

Şi cîndu am vîndut eu Doca acestŭ loc au fostŭ la aldămaş : popa Anghel i dieconul Manta i comisul Vladul i comisul Andronie al doile i Manea neguţătorul şi Lazar, frate popii Anghel şi portarul Simca. Şi cine se va scorni a sparge acesta zapis dé în ruda me să fie proclet şi anatema <de> 318 otţi, ije vă Nichei.

Пнс мѣсеца генарїе, к҃и дьни, текъщим лет ×ѕ҃рлѳ҃.
Eu popa Anghel
Eu Sinca portar

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XII/2.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), trei peceţi inelare.

39

1630 (7138) ianuarie 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Strîmbu un codru de ocină, numit Lacul.

† Милостїю божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсеи земле Ѵгґрровлахїискоѥ, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми свѣтѣи и божествнѣи монастир глаголеми

www.dacoromanica.ro

Стрѫмбѹл wт сѣдство Дѣм<бовицѣ>, идѣже ѥст Храм свѣтаго ерарха и чюдотворца Николае Мириликенскїи и wтца ѥгѹмена Мардарїе и въсѣм иноком, елици живѹщыХ въ wбитѣли тое, шкоже да мѹ ѥст свѣтѣи монастир више речена едни кѹдрѹ за wчинъ зовемаго Лакѹл, wт вода Аргешѹлов по вълчелѹше и по ѹ шаблъки Стънимиров, по из гор wт Кладеница Стрѫмбѹлшк дори въ Имж Кѹркъв ѹ вода Ръстъчеи, идеже се въкѹпнит със Кѫмпѹшорѹл, понеже ѥст покѹпил егоѹменѹл Мардарїе и със въсиХ калѹгерїи wт свѣта монастир Стрѫмбѹл того кѹдрѹ за wчинъ, еже ѥст више пис, wт над Преда постелник и wт брат ѥго Дросѹл, сини Радѫлов постелник wт Баломиреци, за хД аспри готови и една ациганкъ. на име Станка, дъщера Бѹтоюк вїwарюл, за К жилати цѣно ѥи, ещеже wт при дьнїе Алеѯандров воевод, синъ покоинномѹ Радѫла воевод. И продадоХ Преда и брат си Дросѹл того кодрѹ за wчинъ више пис, wни за ниХном добром воле, без ни една силостїю и със ѹзнанїе въсѣм мегїашом wт гор из дол и wт wкръст местом и wт прѣд господство ми.

И видѣХом господство ми и запис wт рѹк Предев постелник и Дросѹлов за проданїе, със мноѕи болѣри свидѣтелїи и свещеници, на име: wт Копъчѣни, Инаки шефарюл и wт Деткон, Бадѣ шефарюл и [wт] Сокол пеХарник wт Корнъцѣни и wт Брѣзое, Албѹл комис и ермонаХ Настасїе дикїѹл и попа Василїе клисиарюл wт свѣтаа монастар Стрѫмбѹл и wт Баломиреци, поп Мирчѣ и wт Дѹшани, Нѣгѹл логѳфет и мноѕи добри людїе, еже не сѹт писани зде въ книга сїѫ.

Сего радї дадоХ съм господство ми свѣтомѹ монастир Стрѫмбѹл, шкоже да мѹ ѥст того кодрѹ за wчинъ више пис дѣдїно и въ [wХав и ѹкрѣпленїе и иноком въ пицѹ и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оѱбо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жѹпан Івашко великїи бан Кралевскїи и жѹпан Хризѣ великїи дворник и жѹпан Владѹл великїи логѳфет и жѹпан Инаки вел вистїарю и жѹпан Михо великїи спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и жѹпан Конда вел комис и жѹпан Василїе вел пеХарник и жѹпан Алиѯандри вел постелник. И исправник, жѹпан Владѹл вел логофет.

И написаХ аз. Лепъдат логѳфет, въ градѹ Бѹкѹреци, мѣсеца генарїе кѝ дьни и wт Адама, в лѣт хзрли.

† Їѡ Леѡ вѡевѡда, милостїю божї ѡ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită Strîmbul din judeţul Dîmboviţa, unde este hramul sfîntului ierarh şi făcător de minuni Nicolae din Miralichia şi părintelui egumen Mardarie şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în locaşul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă un codru de ocină numit Lacul, de la apa Argeşului pe vîlceluşe şi pînă la merii lui Stănimir, pe din sus de Fîntîna Strîmbului pînă la Groapa lui Curcă, la apa Răstoacei, unde se împreună cu Cîmpuşorul, pentru că a cumpărat egumenul Mardarie şi cu toţi călugării de la sfînta mănăstire Strîmbul acest codru de ocină, care este scris mai sus, de la Preda postelnic şi de la fratele lui, Drosul, fiii lui Radul postelnic din Balo-

www.dacoromanica.ro

mireşti, cu 4000 de aspri gata şi o ţigancă, anume Stanca, fiica lui Butoiu viorariul, preţul ei, 20 de galbeni, încă din zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod. Şi au vîndut Preda şi fratele său Drosul acest codru de ocină mai sus-scris, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lui Preda postelnic şi a lui Drosul, cu mulţi boieri martori şi cu preoţi, anume : din Copăceni, Ianachi şefariul şi din Detcoi, Badea şefariul şi Socol paharnic din Cornăţeni şi din Brezoe, Albul comis şi ieromonahul Nastasie dichiul şi popa Vasilie clisiariul de la sfînta mănăstire Strîmbul şi din Balomireşti, popa Mircea şi din Duşani, Neagul logofăt şi mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Strîmbul, ca să-i fie acest codru de ocină mai sus-scris, dedină şi de ohabă şi întărire, iar călugărilor hrană şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conda mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 28 zile şi de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCLXVI/138.
Orig. hîrtie (42 × 29), pecete timbrată.

40

1630 (7138) ianuarie 29, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod porunceşte unor boieri să hotărnicească partea lui Vlad mare logofăt şi a altora din satul Futeşti de către partea m-rii Argeş.

† Zde bolérii hotarnici Radulov postelnic, zet jupan Vladulov vel logofet i Radul postelnic de Potocéni şi a nepoţilor lui, feciorii lu Micleuş, po ime : ot Doiceşti, Radul postelnic i ot Uscaţi, Danciul logofăt i ot Măneşti, Nénciul dvornic i Tudor stolnic i ot Blagodeşti, Ianiu postelnic i

www.dacoromanica.ro

ot Piiarseca, Voia i ot Văcăreşti, Nan logofăt i ot Orboeşti, Voico i ot Hurezi, Radul, sinŭ Badev i ot Bucu, Nedelco i ot Tătărăi, Drume i ot Ivăneşti, Manea, să caute să hotărască şi să aleagă ocina de la satul Futeştii, cîtă va avea jupan Vladul vel logofăt, socrul Radului postelnic, de moşie şi de cumpărătoare şi a Radului postelnic Potoceanul şi a nepoţilor lui, feciorii lu Micleuş, înnsă a patra parte de preste tot hotarul, den cîmpu şi den apă.

Şi iar să aleagă şi să hotărască partea Dragului postelnic de Slătioare, iar a patra parte despre tot satul, de în cîmpu şi den apă, ca despre tot satul jumătate, iar altă jumătate să rămîe la mănăstirea de Argeş şi la Meiteşti şi la Bratul comis şi la Pătraşco, sinŭ Bărcan stolnic şi la alalţi megiiaşi. Să aleagă şi să hotărască pre dereptate, cum vor afla cu sufletele lor. Şi hotarnic . . . . .[1].

Пнс Минхалче логофет[2] ѕ Бѫкѫрещи. мѣсеца генарїи к҃ѳ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѧ

† Їѡ Леѡн ѡевевѡда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XXII/8.
Orig., hîrtie (21,5 × 15,5), pecete mijlocie timbrată, cu legenda: † Їѡ Леѡн воевод. Б<о>жїю м<и>лостїю г<оспо>д<и>нь Блашкое земле.

41

1630 (7138) ianuarie 29, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bratu postelnic ocine în Bratia.

† Милостїю божїю, Їѡ Леѡн воевода и господинь вьсое земле Ѳггрровла-хѡнскоѥ, сннъ великаго и прѣдобраго, милостиваго и покоиного Їѡ Щефан воевод. Дават господство ми сїю повѣлѣнїю господства ми слѫг господства ми Братѫлок постелник, сннь Елникѫлов wт Братїьа и със синови сн, елицеже Богъ приѫвстит, ѡкоже да мѫ ѥст wчинѫ, а ѕ село ѕ Братїа, wбаче делница кѫкѥ им, котори ѥст бил нихном за дѣдинѫ и дел<ни>ца Кѫкѫлесев и делница кѫкѥ болѣрескъв wт на църков, что ѥ хокѣт избрат третаго дел, понеже сїю вниѥ рѣчене wчинѫ и делнице, wнѣ сѫт wт дѣди и wт прѣдѣди Братѫлок постелник. И пак да ѥст Братѫлок постелник wчинѫ оу село Братїа, wбаче делница Морочїи и дѣлница Кѫкѫлов и дѣлница Нѣнчѫлов и със синови им, колико ѥ хощѣт избрат, понеже сїю wчинѫ и дѣлнице, wнѣ ѥст бил за дѣдини Братѫлок постелник.

И въс ѥст бил дръжал дѣди Братѫлок постелник със добромирно и родитѣл емѫ до дьни Пътрѫ воевод Черчел. Й къдѣ ѥст бил тогда, а калѫгерїи wт свѣта монастир wт Еѣрьш, wнѣ ѥст бил притеснил сїю дел за wчинѫ вниѥ рѣх.

[1] Loc alb.
[2] A scris Mihalcea logofăt . . .

www.dacoromanica.ro

И въс ест бил дрьжал калѹгером ѡт свѣта монастир ѡт Ѥ҃ераш до дьни Гаврѹил Могила воевода. Я кьда ест бил тогда, а слѹг господства ми Братѹл постелник, ѡн ест бил возвигьл прѹх прѣд Гаврѹила Могѹила воевода със черно-резци ѡт свѣта монастир Ѥ҃ерашѹл. Таже Гаврѹил воевод, господствѹ емѹ, ѡн ест бил дал д҃ болѣри по ръваше господски, на име: Славѹл ѡт Ѳльник и Вланкѹл ѡт Перевоецое и Кокоратѹл и Радѹл ѡт Албеци, да гледати и истинствовати . . . . .[1] и ѡбретал ѡни со нихном дѹше. Таже тех болѣри еже више рех, ѡни тако ест бил ѡбретал и истинствонт със дѹше им тогда, како ест бил сїю више речене ѡчинѹ и дѣдинѹ Братѹлов постелник ѡт дѣди <за прѣ>[2]дѣди, анѹ ест бил притеснил за калѹгери ѡт свѣта монастир ѡт Ѥ҃ерьш. Таже ест бил ѡстал черно-резци ѡт свѣта монастир ѡт Ѥ҃ерьш тогда ѡт закон и ѡт сѹжденїе ѡт пред Гаврѹил воевод.

И пак да ест слѹг господства ми Братѹлов постелник ѡчинѹ оу село оу Братѹа, дел Нѣгев, джџинра Нѣкшев, внѹка Кондрев, теткам Братѹлов постелник, косах, ѡбаче пет делници, на име: делница Скѹртилъ и делница Молчилаш и делница Мезреи и делница Дьнїильв и делница Манев Бикьв, али да се знает, ѡт полю и ѡт шѹма и ѡт вода и ѡт седалиџе село и сос вечини, ѡт по въс Хотаром. Ѳбаче да се знает вечини, на име: Мирџь съ синови и Доброть и Манѣ и Нѣнчѹл и Ѳпрѣ, сини Коникѹш и съ синови им и сос дрѹзи, варе елика се Хтит избрат ѡт тех дел за ѡчинѹ иже више рѣх, понеже ест бил покѹпил Братоѹл постелник ѡт на Гидиѡн, синь Коников вистиер, за ×ѷ҃ аспри готови, ецеже ѡт пре дьни Гаврѹил Могила воевод.

И пак да ест Братѹлов постелник ѡчинѹ оу село оу Братѹе, ѡбаче тре дел-ници, на име: делница Цьцѹи и делница Лепьдат и делница Дрьганов, понеже ест бил покѹпил Братоѹл постелник ѡт над Гидиѡн, синь Коников вистиер, за ×г҃ѵ҃ аспри готови. И една ливаде ѡт Балѣ Ѳлатине, за ѵ҃ вѣци сос агнець, ецеже ѡт при дьни Гаврѹил Могила воевод.

И свѣдители и алдьмьшарїи ест бьл тогда на ѡстроенїи им, на име: Брьтилъ ѡт Годени и Коникѹш ѡт Братѹа и попа Ельдѹцѹл[3] ѡт Албеци и Радѹл Оуресѹ сос брат его, Блъдѹц и Драгѹл прькьлаб и попа Герге и попа Нѣгре ѡт Длъгопол и Янгель лагѡфьт ѡт Кьлдьреци. <И> продадох сїю више рѣчинїи именити люди сїа дѣлове за ѡчинѹ за своим добро волю и сос ѹзнанїе восѣм мѣгнашем ѡт ѡкрест мѣсто, из гор из дол и без не едно силост.

Ѳего радѹ дадох и господство ми слѹг господства ми Братѹлов постелник, ѡкоже да мѹ ест сїю више рѣчене ѡчине и дѣдине во ѹхабъ синови и внѹком и превнѹчитом и не ѡт когоже непоколебимои, поризмѹ господства ми.

Ѳеже оубо и свѣдители поставлаем господство ми: жѹпан Ивашко вел бан Кралиевскїи и жѹпан Хризѣ вел дворник и жѹпан Бладѹл вел лагѡфет, жѹпан Янаки вистиар и жѹпан Михѹл вел спатар[4] и жѹпан Мѹшат вел столник и жѹпан Кондѣ вел комис и жѹпан Василїе вел пехарник и жѹпан Преда[5] постелник. Исправник, Бладѹл вел лагѡфет.

---

[1] Loc alb.
[2] Completare după ms. 479.
[3] „Блъдѹл" în ms. 479.
[4] „Комис" în ms. 479.
[5] „Кондрѣ вел" în ms. 479; în acest timp mare postelnic era Alexandri.

www.dacoromanica.ro

И аз писа҂ . . . . ., во стол градоу Ѣкѹрещи, мѣсеца генарїе к҃ѳ дьни, ве лѣт ×зр҃ли.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, milostivului şi răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Bratul postelnic, fiul lui Vlaicul din Bratiia şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în sat în Bratiia, însă delniţa casei lui, care a fost a lui de moştenire şi delniţa Cuculesei şi delniţa casei boiereşti de la biserică, ce se va alege a treia parte, pentru că această mai sus-spusă ocină şi delniţe sînt de la moşii şi de la strămoşii lui Bratul postelnic. Şi iar să-i fie lui Bratul postelnic ocină în satul Bratiia, însă delniţa lui Moroci şi delniţa lui Cucul şi delniţa lui Nenciul şi cu fiii lor, cît se va alege, pentru că această ocină şi delniţe au fost de moştenire ale lui Bratul postelnic.

Şi tot au ţinut moşii lui Bratul postelnic cu bună pace şi părinţele lui pînă în zilele lui Petru voievod Cercel. Iar cînd a fost atunci, călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăş au cotropit această parte de ocină mai sus-spusă.

Şi tot au ţinut călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăş pînă în zilele lui Gavril Moghila voievod. Iar cînd a fost atunci, sluga domniei mele Bratul postelnic, el a ridicat pîră înaintea lui Gavriil Moghila voievod cu călugării de la sfînta mănăstire Vierăşul. Astfel Gavriil voievod, domnia lui, a dat 4 boieri pe răvaşe domneşti, anume: Slavul din Slănic şi Vlaicul din Berivoeşti şi Cocoratul şi Radul din Albeşti, să cerceteze şi să adevereasc㠠. . . .[1] şi să afle ei cu sufletele lor. Astfel acei boieri mai sus-spuşi, ei aşa au aflat şi au adeverit cu sufletele lor atunci că a fost această mai sus-spusă ocină şi dedină a lui Bratul postelnic de la moşi, de la strămoşi, ci a fost cotropită de călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăş. Astfel au rămas călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăş atunci de lege şi de judecată dinaintea lui Gavriil voievod.

Şi iar să-i fie slugii domniei mele Bratul postelnic ocină în sat în Bratia toată partea Neagăi, fiica Neacşei, nepoata lui Condrea, mătuşa lui Bratul postelnic, însă cinci delniţe, anume: delniţa Scurtilă şi delniţa Momcilaş şi delniţa Mezrei şi delniţa lui Dănilă şi delniţa lui Manea al lui Bică. Însă să se ştie, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi cu vecinii, de peste tot hotarul. Însă să se ştie vecinii, anume: Miriţă cu fiii şi Dobrotă şi Manea şi Nenciul şi Oprea, fiii lui Voicuş şi cu fiii lor şi cu alţii, oricît se va alege în acea parte de ocină, care este mai sus-spusă, pentru că a cumpărat Bratul postelnic de la Ghidion, fiul lui Voico vistier, pentru 10 000 aspri gata, încă din zilele lui Gavriil Moghila voievod.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să-i fie lui Bratul postelnic ocină în sat în Bratia, însă trei delniţe, anume : delniţa Ţăţui şi delniţa Lepădat şi delniţa lui Drăgan, pentru că a cumpărat Bratul postelnic de la Ghidion, fiul lui Voico vistier, pentru 3600 aspri gata. Şi o livadă din Valea Slatinei, pentru 10 oi cu miei, încă din zilele lui Gavriil Moghila voievod.

Şi martori şi aldămăşari au fost atunci la întocmirea lor, anume : Brătilă din Godeni şi Voicuş din Bratiia şi popa Vlăduţul [1] din Albeşti şi Radul Ursu cu fratele lui, Vlăduţ şi Dragul pîrcălab şi popa Gherghe şi popa Negrea din Cîmpulung şi Anghel logofăt din Căldăreşti. <Şi> au vîndut aceşti mai sus-spuşi numiţi oameni aceste părţi de ocină de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, din sus şi din jos şi fără nici o silă.

De aceea am dat şi domnia mea slugii domniei mele Bratul postelnic, ca să-i fie această mai sus-spusă ocină şi dedină de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hrizea mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt, jupan Ianachi vistier şi jupan Mihul mare spătar [2] şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Condea mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Preda [3] postelnic. Ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu . . .[4] în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 29, în anul 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 742.
Copie ; altă copie, ibidem, ms. 479, f. 85—86 v.
Traduceri ibidem, III bis/3, mss. 349, f. 69—70 v şi 71—72, 483, f. 120—124 şi 710 f. 733.

42

1630 (7138) ianuarie 30, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe, în afară de bir, satele Boldorogeşti şi Roata ale m-rii Plumbuita.

† Милостїею божїю, Їѡ Леѡн воевода и господинъ, синъ покоиннѡмѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелєнїе господства ми свѣтомѹ монастир Плѹмбѹита wт Колинтина, Храм свети Їѡан[5], ca să fie satul mănăstirii

[1] „Vlădul" în ms. 479.
[2] „comis" în ms. 479.
[3] „Condrea mare" în ms. 479 ; în acest timp mare postelnic era Alexandri.
[4] Loc alb.
[5] Plumbuita de la Colentina, hramul sfîntul Ioan . . .

www.dacoromanica.ro

Boldorogeşti cu Rota, ot sudstvo Elhov, ca să fie în pace de lucrul domnescu şi de bani de judeţ şi de mertice şi de cai de olac şi de podvoade, de nimenilea val să n-aibă, numai birul să-şi plătească, pentru că i-am ertat domnia mea, cum au fost lăsaţi şi de alţi domni, aşijderea i-am lăsat şi domnia mea, să fie numai de poslușaniia sfintei mănăstiri. Iar bani de judeţ nimica în sat să nu între, ce să fie în bună pace, cum am văzut domnia mea şi cărţile altor domni, cum scrie mai sus.

Iară ce va fi judeca⟨ta⟩ a satului, să fie volnic egumenul să judece rumânii mănăstirii, cum au fost şi mai denainte vréme, pentru că de răul banilor se-au fost răsipit satul mănăstirii, de au fugit.

Derept acéia şi voi, banilor de judeţ, încă să aveţi a lăsa satul Boldorogeştii cu Rota foarte în pace, nimic întru ei să nu întraţi, că cine se va ispiti preste cartea domnii méle, certare va avea.

Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И неправникъ, сам рѣч господства ми.

Пис ѕ Бѣкѣрещи, мѣсеца генарїе $\overline{\text{л}}$ дѣни, въ лѣт $\overline{\text{хзрлѳ}}$.

† Їѡ Лѣѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Ѯчнл вел постелник.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XV/7.
Orig., hîrtie (28 × 20,5), pecete mică, aplicată.

43

⟨1630⟩ februarie.

Patriarhul Chiril al Constantinopolului hotărăşte ca alegerea egumenilor să se facă de către călugări, fără alt amestec.

Chiril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Ţarigradului şi a toată lumea patriiarh.

Domnul nostru Iisus Hristos zice: unde sînt doi sau trei adunaţi întru numele mieu şi eu sîntŭ în mijlocul lor, cu cît mai vîrtos unde vor fi zéce sau mai mulţi, a nu fi în mijlocul lor, precum s-au făgăduit prin nemincinoasa lui gură, care vedem că să ţine şi să păzéşte în sfintele mănăstiri, unde şi orînduială prea plăcută şi pravilă s-au aşăzatŭ de cătră sfinţii şi dumnezeeştii părinţi şi s-au întărit prin dumnezeiască lége şi sfinte canoane, ca alegérea egumenilor să fie la fiieşcare mănăstire, din cei ce vor fi lăcuitori părinţi într-acea mănăstire şi nici de boiarii locului pentru neturburaria scandăla călugărilor carii vor petréce la acel lăcaş, pentru mai buna stare şi prefaceria, iar nu spre prăpădiria mănăstirilor. Căci ieromo-

www.dacoromanica.ro

naşii şi monaşii ai fieşcăriia mănăstiri îşi aleg igumen care îl cunosc cu faptă bună şi vrédnic la această slujbă dintre dînşii, fiind vrédnic nu numai la învăţătură şi povăţuiria căilor celor spre mîntuirea sufletului şi trupului, ci şi pentru întăriria, prefaceria, créşteria şi pacinica stare, după graiul domnului ce zice : întru aceasta vă vor cunoaşte toţi că ai miei ucenici sînteţi cînd pace veţi avea întru voi.

Pentru acéia dar, de vréme ce vrăjmaşul cel ce uraşte binele şi defăimează pacea scornéşte şi îndeamnă pre unii din mincinoşii ieromonaşi, sau mai vîrtos să zic, lupi înbrăcaţi în piiale de oae şi trec cătră unii din boiari şi cu daruri iau egumenii şi pentru aceasta s-au prăpădit lucrurile mănăstireşti, cum smerenia noastră cu trupul am mers şi cu ochii am văzut, din care una iaste sfînta şi dumnezeiasca mănăstire a sfintei troiţe, care să numéşte Cozia, care să prăpădéşte de tot din schimbarea igumenilor ce vin din putérea boiarilor adése.

Pentru aceasta smereniia noastră zicem şi din duhul sfînt poruncim după cartiia răposatului Ieremiei patriiarhul Ţarigradului, cum alégeria igumenilor să fie din ieromonaşi şi monaşi care sînt lăcuitori în mănăstire, iar nu de la boiari. În mare şi în véci afurisanie de la Dumnezeu neputred să fie, care ieromonah de acum înainte va îndrăzni să vie igumen la această sfîntă mănăstire a sfintei troiţe cu putére boerească, să fie oprit de preoţiia lui ca un vinovat de care să opréşte de nu mai slujaşte céle preoţeşti. Iar cînd nu va vrea să ştie de această oprire, să fie afurisit de sfînta troiţă şi blestemat şi neertat şi neputred după moarte în véci, să moşteneascâ bubele lui Gheezi şi să aibă moartea Iudei sugrumat. La această grea afurisanie să fie şi aceia carii ajută la acest féliŭ de nevrédnici ieromonaşi.

Pentru întărire s-au făcut şi această carte a smereniei noastre şi s-au dat la această sfîntă mănăstire a sfintei troiţă.

Fevruarie, indiction 13.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 10.
Traducere.
Datat după patriarh şi indiction.

44

1630 (7138) februarie 2, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bunea logofăt ocină şi vecini în Grădiştea de Jos, jud. Vlaşca.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсои земли Ѳггроваλаχїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават гос-

www.dacoromanica.ro

подство ли сїю повеленїю господство ли болѣринѫ господство ли Бѫнев логофет и със синови его, елице мѫ Богъ даровахъ, шкоже да мѫ ест село Дол Гръдицѣ шт сѫдство Елашка, шт полю и шт шѫма и шт вод и със вечинїи и със виноградї и шт седалице селов, шт посѣдї, варе елика се Хтет избрати шт по въсом местом и шт по въсом Хотаром, колико сѫт бил дръжал Дѫмитрѫ дворникѫл. И вечинїи да се знает, на име: Драгомир Кїеранче със синови си и Блъсѫл със въсиХ братїи его и със синови иХ и Добре лицер със синови его и Нѣгое пръкълабѫл със синови емѫ и Драгомир вїгарюл със сини его и Добре Кътърамъ със синови его и Нѣгое Бъдїан със синови его.

Понеже <с>ело Дол Гръдїце и със вечинїи елици сѫт по редѫ вище речени било ест вечини Дѫмитров дворник за покѫпенїе ецеже наю шт прѣжде врѣме, шт при дньїе покоинномѫ Михаил воевод. Таже а потом, Дѫмитрѫ дворник, шн ест смотрил дондеже Хокет бити жив и със дѫшѫ, варе на что неволю Хокет прїинде до въ живот его, въс да га гледает и да почтет и да га съХранит в животѣ его, а по съмрѣти Дѫмитрѫв дворник, а сїи вище речени вечини шт Дол Гръдице, шни да ест процени за вечинїе. И сътворил им ест на рѫками иХ и запис за проценїе и книга господска за дѣдїнѫ.

Я потом, къда ест бїш при дньїе Ѧлеѫандръ воевода, синъ Ілїаш воевода, а Дѫмитрѫ дворник шт Могошеци, шн ест продавал болѣринѫ господства ли Бѫнев лшгшфет половинѫ за село шт Дол Гръдице, шчинъ без вечини. Таже въ том, Бѫнѣ лшгшфет видѣв како не Хокет може дръжати дѣдїно вькупно със сїи човѣци еже сѫт вище речени, таже когда бист съда, въ дньїе господство ли, пришел ест Бѫнѣ логофет пред господство ми в великїи диван кѫпноже със сїи людїе вище речени, тере ест възимал шт пред господства ми $\widetilde{\text{кї}}$ болѣри Хотарничи по ръваше господскїи, на име: шт Извор, Тѫдор колнс и шт Єпѫреци, Некѫла пеХарник и шт Крецеци, Радул постелник, синъ Станков дворник и шт Дъръци, Недѣлко къпитан и шт Бѫдѣни, Гїшрман логофет и шт Шрбѣска, Трифа слѫжер и шт Сминов, стар Коман и Делѣ и шт Могошеци, Воико и шт Берецїї, Микѫл и Нѣгое и шт Бѫдѣни, Микѫл, шкоже да съгледает и да избранѣет дѣдїна Дѫмитров дворник что ест продал Бѫнев логофет. Я потом, вечинїи шт Дол Гръдице, шни сѫт Ходили съ лъцїенїе със нѣкое мегїаши, что ест имал и шни шчинѫ тамѫ въ село, шкоже да не могѫт избранил штъчъствїа Бѫнев логофет шт къ ниХни. Въ том Дѫмитрѫ дворник, ако видѣли сѫт сице, како Ходи вечинїи със ласканїе, шкоже да сътворит по Бѫнѣ логофет да си възимает новцїи шт на Дѫмитрѫ дворникѫл, въ том Дѫмитрѫ дворник, шн въстанил сѣ сѫт тере иХ ест продавал Бѫнев логофет въсиХ, како ест више пис и със въсаХ дѣдїна им шт Дол Гръдице, колико ест дръжал Дѫмитрѫ дворникѫл, за $\overline{\text{хл}}$ аспри готови, без ни една силостїе шт ниХто, шн за негов доброволю, шт прѣд швем $\widetilde{\text{вї}}$ болѣри вище речени, шкоже да ест дѣдїнѫ Бѫнев логофет въ вѣки. И извадил ест Дѫмитрѫ дворник и шт книга Ѧлеѫандров воевода, сина покоинномѫ Ілїашѫ воевод, что им сѫт сътворил Дѫмитрѫ дворник за проценїе, шкоже да ест стоателни на рѫка Бѫнев лшгшфет.

И видѣХом господство ми и записѫл Дѫмитров дворник въ рѫка Бѫнев лшгш фет сътворен шт пред болѣринѫ господства ми Єнакев постѣлник из къца гос-

www.dacoromanica.ro

подства ми и wт прѣд wвем ѥ҃ї болѣри више писани и братом си Гїwрман и а внѹком си Василїев, сътворил съе великою клетвѹ: кто Хокет се покѹсиХ попереть и раздрати такмеженїа его[1]. И написал ест ѕ запис како съ Хокет извадити вечинїи некїи книги или записе, варе вечинїи, варе бити кто wт съродника его, да не се вѣрѹет, нъ да се разорет. И продал ест Дѹмитрѹ дворник сїи вечини болѣринѹ господства ми Бѹнев лwгwфет, wн за негов доброволю и съе ѹзнанїм въсѣм мегїашом wт wколно мѣсто и wт пред господства ми.

И пакиже да ест болѣринѹ господства ми Боунев лwгwфет един вечин на име Радѹл, брат Миклwш wт Бѹдѣни и съе синови его и съе въсѣХ дел его за wчинъ wт полю и wт шѹма и wт блато и wт виноградѹ и wт седалище селов, wт посеѹди, варе елика се Хтет избратї. Понеже того человѣкъ Радѹл више пис, wн ест бил вечин Дѹмитров дворник; таже га ест простил за вечинїе, ецеже wт прѣжде врѣме радї дѹшѹ его и бил ест въс ѕ мирно. И потом, къда ест бил въ дньїе Алеѯандрѹ воевода, сина покоиннаго Ілїашѹ воевод, а Радѹл, брат Миклов wт Бѹдѣни, више пис, wн продавал сѣ сѣт вечин съе синови си и съе дѣла его за wчинъ болѣринѹ господство ми Бѹнев лwгwфет, за хг҃ѹ аспри готови, wн за негов доброволю, без ни еднъ силост. И видѣХом господство ми и запис wт рѹка Радѹлов за проданїе, съе мноѕи добри людїе сведетелїи, написани ѕ запис.

Сего радї дадоХ съм господство ми болѣринѹ господство ми Боунев лwгwфет, wкоже да мѣ ест село Дол Гръдице, колико сѣт бил дръжал Дѹмитрѹ дворник съе сїи вечинїи еже сѣт више речени wчинъ дѣдїнѹ и въ wХаб синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оубо и сведетелїи поставиХ господство ми: жѹпан Івашко вел бан Кралевскїи и жѹпан Хризѣ вел дворник и жѹпан Кладѹл вел лwгwфет и жѹпан Инаки вел вистїар и жѹпан Миxо вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и жѹпан Василїе вел пеХарник и жѹпан Конда вел комис и жѹпан Алиѯандри вел постелник. И исправник, жѹпан Кладѹл великїи логофет.

И написаХ аѕ, Лепъдат логофет, въ настол граду Боукѹреции, мѣсеца февруарїе ѳ҃ дьни и wт Ѧдама даже до нинѣ въ сегw писанїе текѹцим лѣтом, въ лѣт ҳѳ҃рлѳ҃, а wт рождества Христово, ҳа҃хл҃.

† Іw Леwн вwевwда, милостїю вожїю господинь.

Иw Леwн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofăt şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Grădiştea de Jos din judeţul Vlaşca, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi cu viile şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot locul şi de peste tot hotarul, cît a stăpînit Dumitru vornicul. Şi vecinii să se ştie, anume: Dragomir Chierance cu fiii săi şi Vîlsul cu toţi fraţii lui şi cu fiii lor şi Dobre meşter cu fiii lui şi Neagoe pîrcălabul cu fiii lui şi

[1] Aşa în text, fără continuarea formularului de blestem.

www.dacoromanica.ro

Dragomir vierul cu fiii lui şi Dobre Cătăramă cu fiii lui şi Neagoe Bădian cu fiii lui.

Pentru că satul Grădiştea de Jos şi cu vecinii cîţi sînt pe rînd mai sus-zişi au fost vecini de cumpărătură ai lui Dumitru vornic încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod. Apoi după aceea, Dumitru vornic a socotit pînă ce va fi în viaţă şi cu suflet, la orice nevoie se va întîmpla în viaţa lui, tot să-l caute şi să-l cinstească şi să-l hrănească în viaţa lui, iar după moartea lui Dumitru vornic, aceşti mai sus-zişi vecini din Grădiştea de Jos să fie iertaţi de vecinie. Şi le-a făcut lor şi zapis de iertare la mîinile lor şi carte domnească de moştenire.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, iar Dumitru vornic din Mogoşeşti, el a vîndut boierului domniei mele Bunea logofăt jumătate de sat din Grădiştea de Jos, ocină fără vecini. Astfel întru aceea, Bunea logofăt, văzînd că nu va putea să stăpînească dedina împreună cu aceşti oameni care sînt mai sus-zişi, astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Bunea logofăt a venit înaintea domniei mele în marele divan împreună cu aceşti oameni mai sus-zişi, de a luat dinaintea domniei mele 12 boieri hotarnici pe răvaşe domneşti, anume : din Izvor, Tudor comis şi din Epureşti, Necula paharnic şi din Creţeşti, Radul postelnic, fiul lui Staico vornic şi din Dărăşti, Nedelco căpitan şi din Budeni, Ghiorman logofăt şi din Orbeasca, Trifa slujer şi din Sminov, Coman cel bătrîn şi Delea şi din Mogoşeşti, Voico şi din Bereşti, Micul şi Neagoe şi din Budeni, Micul, ca să cerceteze şi să aleagă dedina lui Dumitru vornic, pe care a vîndut-o lui Bunea logofăt. Iar după aceea, vecinii din Grădiştea de Jos, ei au umblat cu înşelăciune cu nişte megiaşi că au avut şi ei ocină acolo în sat, ca să nu se poată alege moştenirea lui Bunea logofăt de către ei. Întru aceea Dumitru vornic, dacă a văzut aşa că umblă vecinii cu înşelăciune, ca să facă pe Bunea logofăt să-şi ia banii de la Dumitru vornic, întru aceea Dumitru vornic s-a sculat de i-a vîndut lui Bunea logofăt pe toţi, cum este mai sus-scris şi cu toată dedina lor din Grădiştea de Jos, cît a stăpînit Dumitru vornic, pentru 40 000 aspri gata, fără nici o silă de la nimeni, el de a lui bunăvoie, dinaintea acestor 12 boieri mai sus-zişi, ca să-i fie dedină lui Bunea logofăt în veci. Şi i-a scos Dumitru vornic şi din cartea lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliiaş voievod, pe care le-o făcuse Dumitru vornic pentru iertare, ca să fie stătători la mîna lui Bunea logofăt.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Dumitru vornic la mîna lui Bunea logofăt, făcut dinaintea boierului domniei mele Enache postelnic din casa domniei mele şi dinaintea acestor 12 boieri mai sus-scrişi şi a fratelui său Ghiorman şi a nepotului său Vasilie, făcut cu mare blestem : cine va încerca să calce şi să rupă întocmirea lui [1]. Şi s-a scris în zapis că dacă vor scoate vecinii nişte cărţi sau zapise, fie vecinii, fie oricine din

[1] Aşa în text, fără continuarea formularului de blestem.

www.dacoromanica.ro

neamul lui, să nu se creadă, ci să se rupă. Şi a vîndut Dumitru vornic pe aceşti vecini boierului domniei mele Bunea logofăt, el de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi iarăşi să-i fie boierului domniei mele Bunea logofăt un vecin, anume Radul, fratele lui Micul din Budeni şi cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină din cîmp şi din pădure şi din baltă şi din vie şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege. Pentru că acel om Radul mai sus-scris, el a fost vecin al lui Dumitru vornic, apoi l-a iertat de vecinie încă dinainte vreme pentru sufletul lui şi a tot fost în pace. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliiaş voievod, Radul, fratele lui Micul din Budeni, mai sus-scris, el s-a vîndut vecin cu fiii săi şi cu partea lui de ocină boierului domniei mele Bunea logofăt, pentru 3 400 aspri gata, el de a lui bunăvoe, fără nici o silă. Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lui Radul, cu mulţi oameni buni martori, scrişi în zapis.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Bunea logofăt, ca să-i fie satul Grădiştea de Jos, cît a stăpînit Dumitru vornic, cu aceşti vecini care sînt mai sus-zişi, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hrizea mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Conda mare comis şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna februarie 2 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Bibl. Acad., CCCXCIX/31.
Orig., perg. (40 × 50), pecete timbrată.

45

1630 (7138) februarie 2.

Leon Tomşa voievod scuteşte m-rea Plumbuita de toate dările şi slujbele.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu, feciorul răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii

www.dacoromanica.ro

mele sfintei mănăstiri ot Plumbuita de la Colintina, ce să chiiamă hram svetîi Ioan, ca să fie în pace de bir şi de înprumut i de toate slujbele şi mîncăturile cîte sînt preste anu în ţara domnii mele, de nimica val sau bîntuială să nu aibă în zilile vieţii domnii mele, pentru că m-am milostivit domniia mea de o am ertat de toate ce scrie mai sus, căci iaste mănăstirea sărămană.

Drept aceia şi voi, toate slugile domnii mele, oricarii dă ce slujbă veţi umbla, în vreme ce veţi vedea cartea domnii mele, iar voi foarte să vă feriţi de sfînta mănăstire ce scrie mai sus şi de nimica să nu o învăluiţi, că aşa iaste învăţătura domnii mele. Iar cine să va ispiti a o învălui preste cartea domnii mele, acel om mare certare va ave de către domniia mea. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Şi însumi am zis domniia mea.

Fevruarie 2 dni, leat 7138 ‹1630›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Plumbuita, nr. 255, f. 175.
Copie.

46

1630 (7138) februarie 3.

Mai mulţi megiaşi din satul Vîrbiţa de Jos, jud. Mehedinţi, se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Andrei spătar.

† Adecă noi aceşti magiiaşi, ce sîntem moşnénii satului ot Dol Vîrbiţa, ot sudstvo Mehedinţi, scris-am noi acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mînile jupan Andreiu spătariul, feciorul jupan Vladului velichii logofet, ca să se ştie cum ne-am vîndut noi cu feciorii noştri şi cu ocinele noastre să-i fim rumâni de moşie.

Vîndutu-m-am eu Stan Vîrbician cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 000 aspri şi eu Dragomir cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 400 şi Anghel cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 400 şi Radul lu Brătian cu toată ocina şi cu feciorii miei, radi 2 700 aspri şi Dănilă cu feciorii miei şi cu toată ocina mea, radi 2 400 aspri şi eu Liia cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 400 şi eu Ion cu feciorii mie, cu toată ocina mea, radi 2 000 aspri şi eu Stan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 1200 şi eu Florea cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 1 200 şi Lupul cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 1200 şi eu Oprea cu feciorii mei, fără ocină, 2 200 şi eu Stan Văcăruş cu feciorii miei, fără ocină, radi 1800 şi eu

www.dacoromanica.ro

Neagoe Hotea cu feciorii miei, fără ocină, radi 1 800 şi eu Négomir cu feciorii miei şi cu ocina mea den Ciorăiaşi, radi 2 800 şi eu Gherghe cu feciorii miei, radi 1 400 şi eu Stanciul den Sulariul vîndutu-m-am cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 000 şi 1 iapă.

Pentru că noi, aceşti oameni ot Dol Vîrbiţa, cîţi scriem mai sus, fost-am megiiaşi cu ocinele noastre pînă în zilele lu Alexandru vodă, feciorul lu Iliaş voevodŭ. Iară cînd a fost atunce, venit-am noi toţi la jupan <An>-dreiu spatar de ne-am vîndut cu feciorii noştri şi cu ocinele noastre să-i fim rumâni de moşie.

Şi ne-am vîndut de a noastră bu<nă voe> [1] fără de nici o silă şi am luat toţi banii cum scriu mai sus, denaintea tuturor boiarilor celor mari mar<tori> [1]: jupan Ivaşco vel ban Crailoveschi i jupan Hrizea <vel dvornic i jupan> [1] Papa biv vel logofet i jupan Dumitraşco biv vel <vistier i jupan Miho> [1] vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Conde vel comis i jupan Dumitru vtori vist<ier> [1] i . . . [1]. Инако да нѣст.

Пис Станчюл [2], мѣсеца февр҃аріе ї҃ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ҃.

Ivaşco dvornic
Hrizea vel dvornic
Papa biv vel logofet
Dumitraşco vistier
Muşat vel stolnic
Stroe Fiera logofet
Ionŭ peharnic
Pătraşco postelnic ot Dîlga [3]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLXVIII/7.
Orig., hîrtie (43 × 29), şase peceţi aplicate.

47

1630 (7138) februarie 3, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod porunceşte rumânilor din Ioneşti, jud. Vlaşca, să asculte de stăpînul lor, Trufanda fost mare vistier, să-i lucreze „la tot lucrul", cum „iaste lége a şi obicéiul românesc".

† Милостїю божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ, синъ покоиннаго Іѡ Щефан воєвода. Пишет господство ми voao satul Ioneştii ot sudstvo Vlaşca.

[1] Loc rupt.
[2] Am scris Stanciul . .
[3] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

După acéia vă dau în ştire domnia mea pentru că au fost miluit răposatul Radul voevod pe cinstit dregătoriul domnii méle jupan Trufanda biv vel vistiiar cu voi, cu tot satul Ioneştii şi cu toţi rumânii, ca să-i fie de moşie, pentru slujbă direaptă ce i-au fost slujit; aşijderea miluitu-l-au şi fiiu-său, Alexandru voevod.

Iar după acéia, cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevod, feciorul lu Iliaşi voevod, domnia lui încă l-au fost miluit cu voi, cu tot satul.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, deaca m-au dăruit domnul Dumnezeu şi cinstitul înpărat cu domniia şi cu steagul Ţării Rumâneşti, domnia mea încă l-am miluit cu voi, cu tot satul Ioneştii şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, ca să-i fiţi rumâni de moşii în veac, cum am văzut domnia mea şi cărţile altor domni, de milă, cu mare blăstem.

Derept acéia, de vréme ci veţi vedea această carte a domnii méle şi oamenii cinstitului dregătoriului domnii méle, ce scrii mai sus, iar voi încă să căutaţi să aveţi a ascultaré toţi de toate de ce o vor da ei învăţătură, să lucraţi la tot lucrul ce-i va trebui, cum iaste légea şi obicéiul rumânescu, că v-am dat domnia mea să-i fiţi tot rumâni, pre seama lui, cum aţi fost şi mai de înainte vréme. Iar carele de în voi nu va asculta, să-i facă mare certare şi de nimenilea opreală să n-aibă, că aşa iaste învăţătură domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.
Пис 8 Бѣкѹрещї, мѣсеца февр҃аріе $\widetilde{г}$ дьни, въ лѣт $\widetilde{хзрли}$.
† Їѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Иѡ Леѡн воевода <m. p.>

Institutul de istorie „N. Iorga" al Academiei Republicii Socialiste România. Fotocopie după orig., la Arh. St. Budapesta.

48

1630 (7138) februarie 5, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări satul Parapani, jud. Vlaşca, al m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн вѡевѡда и господинъ, синъ покоинномѹ Їѡ Щтфан воевода. Дѣват господство ми сїе повелѣнїе господства ми селѡк Парапанїи ѡт сѣдство Влаш<ка>[1], ce iaste al mănăstirii hram Svétaa Troiţă, de jos de Bucureşti, ca să fie de acum în pace şi slobod de găleată şi de fîn şi de maje

[1] . . .Parapanii din judeţul Vlaşca . . .

www.dacoromanica.ro

de fum de pre margine şi de cai de olac, să nu dea şi de mertice şi de podvoade şi de maldăr, pentru că i-am lăsat domnia mea şi am ertat pre satul Parapanii, cum au fost lăsaţi şi ertaţi şi de răposatul Radul voevod şi de fiiu-său Alexandru voevod. Şi am văzut domnia mea şi cărţi de ertăciune. Aşijderea lăsatu-l-am şi domnia mea ca pentru să fie numai de slujbă şi de posluşania sfintei mănăstiri hram Svetaa Troiţă.

Derept acéia şi voi, slugile domnii méle, carii veţi umbla în slujbe într-acest judeţu, în vréme ce veţi vedea cartea domnii méle, iar voi încă să căutaţi nimica să nu-i învăluiţi, ce în pace să-i lăsaţi de aceaste slujbe ce scriu mai sus şi să fie în pace şi de lucrul domnescu, nimica val să n-aibă.

Aşijderea şi de o gîrlă ce iaste a mănăstirii la satul Parapanii încă să fie în pace de către stolnici, să fie numai pre treaba mănăstirii, că o am lăsat şi domnia mea cum au fost lăsată şi de Radul voevod şi de fiiu-său Alexandru voevoda.

Derept acéia şi voi, măjarilor de pre margine, carii sînteşi acum şi carii veţi fi şi de acum înnainte, încă să căutaţi nimenilea să nu se ispitească a bîntui pre ceastă carte a domnii méle, că apoi acela om mare certare va avea de către domnia mea, ce să aibă bună pace, cum iaste porunca domnii méle. Şi această carte să fie preste toate cărţile. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И исправник, сам рѣч господства мн.

Пис в Бѣкѣрещи, мѣсеца февръарїе ѣ дьни, в'ь лѣт ×ѕ҃рлѳ.

† Їw Лεwн вωεвωда, милостїю божїю господинь.

Иw Лεwн воεвода <m. p.>

Bibl. Acad., CCCX/20.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecețe aplicată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 702.

49

1630 (7138) februarie 6.

Lăudat, fiul Dobrei din Beleţi, vinde partea sa de ocină şi vie din Ţigăneşti lui Stroe logofăt.

† Adecă el [1] Lăudat, feciorul Dobrei de Beleţi, fac cest zapis al mieu, să fie de credinţă la mîna jupînului Stroe logofăt şi a fraţilor lui, Vintilă i Neagul, cum să se ştie că am fost trei fraţi şi am avut nişte ocină şi vii în

[1] Pentru : eu.

www.dacoromanica.ro

sat în Ţigăneşti toţi înpreună. Deci mi-am ales partea mea toată, de o-m vîndut derept dumnealor, derept 840 de bani gata şi partea de în vie şi de în cîmpu şi de în pădure şi de unde se va afla toată partea mea.

Şi o-m vîndut de a mea bunăvoe, cu ştirea mîine-mea Dobrei şi a fraţilor miei şi cu ştirea totoror megiaşilor de înprejurul locului.

Şi cînd am vîndut această parté a mea de vie şi de moşie, mărturie au fost : Vlaicul şi Baldovin i Dumitru i Şerban i popa Dumitru i Dona i sinŭ ego Stan i Neacşul de în Ţigăneşti i Fiera i sinŭ ego Baico i Preda i Grozea i Coman i Ghiorghi i Tanasie şi uncheaşul Strati şi încă mulţi oameni buni.

Исписахъ аз, Некѹла лигѡфет [1], мѣсеца февраріе ѕ дьни, лѣт ×ѕ҃рлѳ.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13.767.
Orig., hîrtie (15 × 21), patru peceţi aplicate.

50

1630 (7138) februarie 6, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări a satului Dobruşeşti, jud. Ilfov, căci sătenii sînt lemnarii m-rii Snagov.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн вѡевѡда и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми свѣтомѹ, божествнѣи монастир глаголемаго Снѣгов, идеже ест Храм прѣсвѣтые владичице нашеѧ Богородице и присно девы Маріи и чьстное ея въведенїе, чьстнѣишом wтцѹ епископѹ кѵр Парѳенїе, соуцим наставнык въ свѣтѣи wбитѣли сеи и въсѣм иноком wбще жителем въ свѣтомѹ монастирѹ Снѣговѣ више реченна, такоже да ест село свѣтаго монастира зовемомѹ Добрѹшещїи wт сѹдство Слх<ов>, еже сѹт дръвари свѣтѣи монастир мирно и процен за бир и за кѫблю и за сѣно и за сѹха wвцѹ и за вол и за кон господскѹ и за кони за влак и за работ господскїи и за бани wт сѹдство и за дъръѣбани и за . . . . .[2] и за wпѫчинаши и за ѹзаемствованїе и за мед и за восок и за wвещи за сѹлцю и за свакеѫ слѹжбове и дажбе и пажденїе колико сѹт през лѣто въ земли господства ми, понеже того село Добрѹшещїи нѣст ест такоже дрѹге села слободїе, анѹ ест един село помиловали wт господства ми, да ест тъчїю послѹшници и дръвари свѧтомѹ монастир за работ. И съм извадихом господство ми съю више речено село Добрѹшещїи и wт катастиѫ wт вистїерїѧ господства ми, да ест ѹ мирно за въсѣѫ дажбове елице сѹт през лѣто ѹ земле господства ми,

. .Necula logofăt.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

како ест бїѡ процѣни и ѡставити и ѡт прочїи господари, тъчїю да имат помагати по господство ми къда хокют дати дрѣге слободїи ѕаемствованїе да даст и ѡни, ѡбаче да се знает, да даст ѕги ҃ѯ и да не дават ниже по много, ниже по мало, кромѣ тъчїю сїѧ числ за новци више пис, понеже сице ѡставихом господство ми, дондеже хокю бити господство ми въ господство и въ животѣ господства ми.

И видѣхом господство ми и книгех стари господари и хрисовѫл господарѧ. Їѡ Гав<р>їил воевода и книга покоиннаго Радѫла воевод и книга чедѣ си Ѧлеѯандрѣ воевода радї сего више реченаго миловањїе със великою клѧтвою оутвръжде<не>.

Тѣм радї, къда ест бил съда, въ при дањїе господства ми, а господство ми ешеже съм оутвръдихом миловањїе и поновихом и със сїю книгѫ господства ми и <п>ростихом господства ми сїе више реченое село монастирское, да ест ѕ мирно и свободно за свакех елика сѫт више писане, тъчїе да бъдет ѡни за послѫшањїе и за слѫжбы свѣтаго монастира и да понѫждает въ въсѣх трѣба монастирїи и да бъдѫт готови въ въсѣх что хокет бити заповѣд настоателѧ и егѫмена свѣтаго монастирѫ и да ест свѣтѣи монастири въ помощ и иноком въ ѕстрабѫ, а господствѣе ми и родїтелїем господство ми вѣчное въспоминанїе.

Такожде и по ѡшъствїю господства ми молим сѧ въсѣм благочьствивїим скриптрѫ правѣщим господаремъ въ слѣд нас бѫдещим иже аще бъдът ѡт сръдичнаго плода господство ми или ѡт съродник наше или по грѣсех наши или ѡт иноплѣменик или иже аще бъдет ѡт Богомъ дарованых господари съ име<не>нем. Божїемъ молим ви молитви рад пречистїе Богородице Храма сего, д<а> почтете и да ѕтвръдите сїе мїловањїе и да поновите сїе книге господство ми, а господь Богъ да почтет ви въ господствѣ вашем, а въ бъдѫщем вецѣх дѫша его. Ѝ иже аще не ѕтвръдит сїе ми<лованїе и> не поновит сїе книгѫ господства ми, нъ раздрѫшит и попрет и исхабит и за ѡбеденїе ѡставит, того да ест тръклет и афоресан ѡт ҃тїѫ свѧти ѡтьци, еже сѫт въ Некеи, ꙗкоже и въ бѫдет въ вѣки, амин.

Сеже ѕбо и сведетелїе поставих господство ми: жѫпан Їѵашко вел бань Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владѫл вел лѫгофет и жѫпан Ѭнаки вел вистїѧр и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Конде вел комис и Василїе пехарник и жѫпан Ѧлеѯандри вел постелник. И исправник, [по] сам реч господства ми.

И написах аз, Лепъдат лѫгофет, въ настол градѫ Бѫкѫрещї, мѣсеца февроарїе ѕ дни и ѡт Ѫдама даже до <н>инѣ теченїа лѣтом, въ лѣт ҳ҃ѕрли.

† Їѡ Леѡн воевѡда, мїлостїю божїю господинь.

Ѝѡ Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Snagov, unde este hramul preasfintei noastre de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstita ei Vovidenie, cinstitului părinte episcop chir Parthenie, fiind nastavnic în sfîntul lăcaş acesta şi

www.dacoromanica.ro

tuturor călugărilor în obşte vieţuitori în sfînta mănăstire Snagovul mai sus-zisă, ca să fie satul sfintei mănăstiri numit Dobruşeştii din judeţul Ilfov, care sînt lemnarii sfintei mănăstiri, în pace şi iertat de bir şi de găleată şi de fîn şi de oaie seacă şi de bou şi de cal domnesc şi de cai de olac şi de lucrul domnesc şi de bani de judeţ şi de dărăbani şi de . . . . .[1] şi de opăcinaşi şi de împrumut şi de miere şi de ceară şi de berbeci de sulgiu şi de toate slujbele şi dăjdiile şi mîncăturile cîte sînt peste an în ţara domniei mele, pentru că acest sat Dobruşeştii nu este ca alte sate slobozie, ci este un sat miluit de domnia mea, ca să fie numai poslușnici şi lemnari sfintei mănăstiri pentru lucru. Şi am scos domnia mea acest mai sus-zis sat Dobruşeştii şi din catastiful de la vistieria domniei mele, ca să fie în pace de toate dajdiile, cîte sînt peste an în ţara domniei mele, cum au fost iertaţi şi lăsaţi şi de ceilalţi domni, numai să aibă a ajuta pe domnia mea, cînd vor da celelalte slobozii împrumut, să dea şi ei, însă să se ştie : să dea 10 ughi şi să nu dea nici mai mult, nici mai puţin, în afară numai de această sumă de bani mai sus-scrisă, pentru că aşa am lăsat domnia mea, cît timp voi fi domnia mea în domnie şi în viaţa domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi cărţile bătrînilor domni şi hrisovul domnului Io Gavriil voievod şi cartea răposatului Radul voievod şi cartea fiului său, Alexandru voievod, pentru această mai sus-scrisă miluire, întărite cu mare blestem.

Pentru aceasta, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, domnia mea am întărit miluirea şi am înnoit şi cu această carte a domniei mele şi am iertat domnia mea acest mai sus-zis sat mănăstiresc, să fie în pace şi slobod de toate cîte sînt mai sus-scrise, numai să fie ei de ascultare şi de slujbă sfintei mănăstiri şi să se străduiască la toate treburile mănăstirii şi să fie gata la tot ceea ce va fi porunca cîrmuitorului şi egumenului sfintei mănăstiri şi să fie sfintei mănăstiri de ajutor şi călugărilor folosinţă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

De asemenea şi după trecerea domniei mele, mă rog de toţi binecinstitorii domni purtători ai schiptrului, care vor fi în urma noastră, dacă vor fi din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam sau oricare vor fi dăruiţi de Dumnezeu domni, în numele lui Dumnezeu vă rog, pentru rugăciunile preacuratei de Dumnezeu născătoare, hramul acesta să cinstiţi şi să întăriţi această miluire şi să înnoiţi aceste cărţi ale domniei mele, iar domnul Dumnezeu să vă cinstească în domnia voastră, iar în veacurile viitoare sufletul vostru. Iar dacă nu va cinsti această miluire şi nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va nimici şi o va călca şi o va strica şi o va lăsa uitării, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia, şi cum va fi în veci, amin.

---

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conde mare comis şi Vasilie paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna februarie 6 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Snagov, IV/5.
Orig., hîrtie (43,5 × 29), rupt şi pătat, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 354, f. 16—17.

51

1630 (7138) februarie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Necula fost mare vistier o vie şi trei roţi de moară în Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їw Леwн вwеводa и господинъ въсои земле Ѳгрровлaхїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинhwмѕ Їw Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелентїе господство ми почьтенhwмѕ правителю господство ми жѕпан Некѕла еже бив вел вистїар и със синови си, елице мѕ Богъ даровaХ, такоже да мѕ ест виноградѕ та господска wт карош господство ми, wт Бѣкѕреци, что ест код дома его и три колеса за воденицѕ, господски, еже сѕт ѕ вода Дъмбовицев, код бае, близ wт двор.

Понеже сїю виноградѕ и воденици, еже соут више речене, било ест господски ецеже наю wт прѣжде врѣме. Я потом, къда ест бил при дньїе Алеѯандрѕ воевода, синъ покоинhwмѕ Їлїашѕ воевода, а господство емѕ сам дал и помиловал по почьтеннаго правител господство ми жѕпан Некѕла вистїар със виноградѕ и със воденицеХ, радї права и вѣрна слоужбѕ что ю ест послѹжил господство емѕ, такоже да ю ест за дѣдїнѕ. И сътворил иХ ест господство емѕ и книгѕ за милованїе над виноградѕ и над воденици, със великое клетво.

Я потом, къда ест бїw нинѣ, въ дньїе господство ми, елма даровал мѧ ест господъ Богъ и чьститом царю по господство ми със господствїѧ и със скиптрѕ дръжавнїи земле Блашкое, а господство ми ецеже съм дал и помиловал по почьтеннаго правител господство ми жѕпан Некѕла вистїар със сїю виноградѕ и воденици, еже соут више реченне, радї права и вѣрнна слѹжбѕ что ест послѹжил и господство ми и съ подвигом добрим подвизати се въ въсѣХ что ест бил трѣ-

www.dacoromanica.ro

бове господства ми. Й видѣхом господство ми и книг Алеѯандрѹ воевод, сынъ Ілїаш воевод, за помилованїе, сътворена със великою клетвою над виноградѹ и над воденици више речене.

Егo радї господство ми ещеже съм поновихом и ѹтвръдихом и над сїю книгѹ господство ми како ест бил и ѡт прѣжде врѣме. И дадохъ съм господство ми и помиловахом по почьтенномѹ правителю господства ми жѹпан Некѹла вистиар како ест бил помилован и ѡт Алеѯандрѹ воевод, такѡже да мѹ ест сїю виноградѹ и воденицѣх господски, еже сѹт више речене, дѣдїнѹ и въ wдабѹ синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не ѡт когождо непоколѣбим, поризмо господство ми.

Ещеже и заклинанїе поставихъ господство ми: пѡ ѡтшъствїю господство ми, кого изберет господъ Богъ бити господаръ земле Блашкое или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт сѹродник наши или по грѣсех наши или ѡт иннѡ пламеник, да ще пѡчьтет и поновит и ѹтвръдит сїю книгѹ господство ми за милованїе, того господъ Богъ да га почетет и да съхранит въ господствѣ его и а въ бѹдещих вещах дѹша его. Й ащелиже не пѡчьтет и не поновит и не ѹтвръдит сїю книгѹ господства ми, анѳ ѡ попорет и разорет и исхабит, того да ест трѣклет и анаѳема и афоресан ѡт тѝ свѣти ѡтьци, еже сѹт въ Некеи и да имат честїю със Ісда и със Ярїм и съ инними невѣрнїи їоудеи еже възъпише над кръв господа Бога и спаса нашего Ісѹса Христа и рекът: „възми, възми, распени его“ и кръв его над ныхъ и над чеда ихъ, ест и бѹдет въ вѣки, амин.

Сеже ѹбо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жѹпан Івашко великїи бан Кралевскїи и жѹпан Хриза велики дворник и жѹпан Владѹл велики логофет и жѹпан Ѡнаки великїи вестїар и жѹпан Михо вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и жѹпан Конда вел комис и жѹпан Василїе велики пѣхарник и жѹпан Алеѯандри великїи постелник. И неправник, жѹпан Владѹл велики лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдатѹ логофет, въ настолнїи градѹ Бѹкѹреци, мѣсеца февраріе ї дьни, и ѡт Ѡдама, въ лѣто ҳ҃рли.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Иѡ Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Necula, care a fost mare vistier şi cu fiii săi, cîţi îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie via cea domnească, din oraşul domniei mele, din Bucureşti, ce este lîngă casa lui şi trei roţi de moară, domneşti, care sînt pe apa Dîmboviţei, lîngă baie, aproape de curte.

Pentru că această vie şi mori, care sînt zise mai sus, au fost domneşti încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliaş voievod, domnia sa însuşi a dat şi a miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistier cu via şi cu morile, pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce i-a slujit domniei sale, ca să-i fie

www.dacoromanica.ro

de moştenire. Şi i-a făcut domnia sa şi carte de miluire pe vie şi pe mori, cu mare blestem.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit domnul Dumnezeu şi cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia şi cu sceptrul stăpînirii Ţării Româneşti, iar domnia mea încă am dat şi miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistierul cu această vie şi mori, ce sînt zise mai sus, pentru dreapta şi credincioasa slujbă cu care a slujit şi pe domnia mea şi cu isprăvi bune s-a nevoit în toate cele ce au fost treburile domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi cartea de miluire a lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, făcută cu blestem peste via şi peste morile, mai sus-zise.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi cu această carte a domniei mele, cum a fost de mai înainte vreme. Şi am dat domnia mea şi am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistierul cum a fost miluit şi de Alexandru voievod, ca să-i fie această vie şi mori domneşti, ce sînt mai sus-zise, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus dommnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domnul Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă cinsteşte şi înnoieşte şi întăreşte această carte a domniei mele de miluire pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi va strica şi o va sfărîma, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi ce sînt în Nicheia. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei necredincioşi, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos şi au zis „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conda mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt în cetatea de scaun Bucureşti, luna februarie 10 zile şi de la Adam, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Bibl. Acad., CCCXCVII/43.
Orig., perg. (38 × 45), pecete timbrată.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) februarie 14, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod închină mănăstirea Dealul ca metoh la m-rea Iviron de la Athos.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христоꙋлюбивїи и самодръжавнїи Їѡ Леѡн воевода, синь великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Шефан воевода, божїею и милостїю и божїемь дарованїемь, обладаещо ми и господствоꙋещо ми вьсои земле Оꙋггрквлахїиское, ещеже и Запланенскїи страннам, Ямлаш и Фагараш Херцег. Благопроизволихъ господство ми своимь благымь произволенїемь чистїи и свѣтлїемь сръдцемь господства ми, ꙗко прославитїи сѧ прославльшаго мѧ Бога и сь славом вьзнесешаго мѧ на прѣстолѣ свѣто почившехъ родителю господства ми. Сеже даровахъ и господство ми сьи вьсѣчистїи и благословразнїе и прѣпочьтание, сеже над вьсѣми чистїи даров настоещїи, сїе Хрисовѹл господства ми свѣтѣи, божьствнѣи монастирь ѡт Свѣта Гора глаголемаго Ївера, идѣже ест Храм прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи владичице нашем Богородице и приснодѣвы Маріе и чистно ей оꙋспенїе и чистнѣишомѹ ѡтьцѹ егѹмена Ѳанасїе, соцїи наставник въ свѣтѣи ѡбитѣли сеи и вьсѣм инокѡм ѡбще жителем въ свѣтомѹ мѡнастирѹ, ꙗкоже да мѹ ест свѣта монастир зовемѹ Дѣлѹл ѡт код Трьговище, Храм свѣти Неколае, метохъ и въ подрѹчїе свѣтѣи монастир Ївера ѡт Свѣта Гора, еже ест више рѣхъ, със вьсѣхъ села и сьс вьсѣхъ ѡтъчествїе и сьс вьсѣхъ вечинїи и със ациганїи и със водницехъ и сьс винограду и сьс вама ѡт Мала Ѡкнъ и със винаричюл и със вьсѣхъ кѡмати и сьс вьс скотом и сьс вьсѣхъ ѡковантїе свѣтѣи монастир Дѣлѹл[1] и сьс вьс ходоком еликахъ се Хтит извратъ много, мало.

Понеже сїѧ свѣта монастир Дѣлѹл била ест сьтворена и ѡснована ѡт темелїа ей ѡт покоинномѹ Їѡ . . . .[2] воевода. Я потом, кьда ест бил сьда, въ дьнїи господство ми, ащe подаровал мѣ ест господь Богъ и чьститом царю по господство ми сьс господствїѧ и сьс скиптром дръжицеи Земле Влашкое, а господство ми видѣв сїю свѣта монастир Дѣлѹл, како вьсхотѣль свѣта монастир да поꙋстѣет и да ѡбницаваше; что ест бил ходокѡм свѣтѣи монастир вьс ѹзимал ест тѹждїи которїи сѹт бил ꙋгоꙋмени и ѡтиди ѡт свѣта монастир. Таже въ том господство ми смотрихом, кѹпноже сьс ѡтьцѹ нашемѹ кѹр владика Григѡрїе и сьс вьсихми чьститими правителїим господства ми и сьс вьс диванѡм, невьсхотѣхом господство ми, ꙗкоже да се ѡпѹстѣвает сїю свѣта монастирь и да ѡбницает и да погибнет помѣна тем почившехъ ктитори дрѣвнихъ и да не побѹдет над разлога егѹменилом, даѵ ѡтпоꙋстѣети, сьм послал господство ми именимь кѡиторьм ѡт свѣтом монастир ѡт Дѣл, да вьспоминаети тамо на свѣта монастир Ївера ѡт Свѣта Гора, како се помѣнѹет и прочїи ктитори, которїи сѹт сьтворил Їверѹл.

Сего радї сьм дал господство ми свѣта монастир Дѣлѹл да ест метохъ на свѣта монастир Ївера ѡт Свѣта Гора, Храм оꙋспенїе Богородице, сьс села и сьс

[1] Aşa în text.
[2] Loc alb în orig.

www.dacoromanica.ro

вечнїи и със ацигании и със wкованїе и със вьс скотом и със вьсѣХ дѣдїновъ и със вьсѣХ коматеХ и със виноградУ и със воденицИХ и със вьс Ходоком, что Хокет бити много, мало, вьс да ест по рѫка wтьцѫ егѫмена Ѳанасїе и а вьсѣм калѫгером wт свѣтаа монастир Івера. И что Хокет трѣбѫет оУ свѣта монастир Дѣлѫл, вьс да имат калѫгерїи wт Свѣта Гора носити с печали даХ ѫтврьждаеть и даХ съглидает, да съмотрѣет вьс работ свѣтѣи монастирѫ Дѣлѫл и вь ничтоже да не бѫдет вѫ wскодно. Пак радї егѫмени, да ест волници калѫгерїи wт Свѣта Гора когда Хокет бити волѣ им да поставит дрѫг егѫмен, да имат послати се wт там, да ест наставьник зде вь свѣта монастир Дѣлѫл, како ест wбичаю и на свѣта монастир wт зде wт Свѣта Троице, еже поклонила метоХ пак на свѣта монастирѫ Івера. И не wт когожде непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єщеже заклинанїе поставиХ господство ми: пw wшьствїе господства ми, кого изберет господь Богъ бити владалецѫ и господарь Земле Блашкои или wт срьдичнаго плода господства ми или wт съродник наши или, по грѣсѣХ нашиХ, или wт иноплѣменникѫ, да ацие почьтет и поновит и ѫкрѣпит сїе Хрисовѫл господство ми, тwг господь Богь да га почтет и да ѫтврьдит и да съХранит вь господствѣ его, а въ бѫдицыХ вѣцеХ, дѫша его. Я ацелиже не почтет и не поновит и не оУкрѣпит сїѣ Хрисовѫл господства ми, того господь Богъ да не почтет и не съХранит вь господствѣ его, а не вь бѫдицыХ вѣцеХ дѫша его. Йа кое чловѣкь Хокет поперет и разорит и расипет сїѣ Хрисовѫл господства ми, того господь Богъ да разорет и поперет и расипет зде тѣлом его, а вь бѫдецыХ вѣцѣХ дѫша его и да ест трьклет и анаѳема и афѫресан wт т҃нї свѣти wтьци, еже сѫт вь Некїи и да имат частїю със Їѫда и със Йрїѣм и със иннимн нивѣрнїи Їѫден, иже вьзьпише над крьв господа Бога и спаса нашего Їесѫ Христа и рекьт: „вьзмиХ, вьзмиХ, распени его“ и крьв его над ныХ и над чеда иХ, ест и бѫдет вь вѣкы, амин.

Сѣ оУбо и сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Ївашко вел бан Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владѫл вел лwгwфет и жѫпан Єнаки вел вистїїар и жѫпан Минхо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Конде вел комис и жѫпан Василїе вел пеХарник и жѫпан Йлеѯандри вел пwстелник. И исправник, сам реч господства ми.

НаписаХ аз, Gwарѣ граматик, вь настол граду Бѫкѫреци, мѣсеца февраріе к҃а҃ї дьни и wт Ѳдамаже до нынѣ теченїе лѣтом, вь лѣт ҳ҃зрлн.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Їw Леwн воевода <m. p.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Leon voievod, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoinţă, din curată şi luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit şi cu slavă m-a înălţat la scaunul sfînt răposaţilor părinţi ai domniei mele. Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este

www.dacoromanica.ro

deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri de la Sfîntul Munte, numită Iver, unde este hramul preasfintei curatei, preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi curatei ei uspenii şi preacinstitului părinte egumen Thanasie, care este nastavnic în acest sfînt lăcaş şi tuturor călugărilor care trăiesc în obşte în sfînta mănăstire, ca să-i fie sfînta mănăstire numită Dealul de lîngă Tîrgovişte, hramul sfîntului Nicolae, metoh şi în stăpînirea sfintei mănăstiri Iverul de la Sfîntul Munte, care este mai sus-zisă, cu toate satele şi cu toate moşiile şi cu toţi vecinii şi cu toţi ţiganii şi cu morile şi cu via şi cu vama de la Ocna Mică şi cu vinăriciul şi cu toate averile şi cu toate vitele şi cu toate ferecăturile sfintei mănăstiri Dealul şi cu tot venitul cît se va alege mult, puţin.

Pentru că această sfîntă mănăstire Dealul a fost făcută şi ridicată din temelia ei de răposatul Io . . .[1] voievod. Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu şi cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia şi cu schiptrul de stăpînire a Ţării Româneşti, iar domnia mea văzînd această sfîntă mănăstire Dealul că era să se pustiiască sfînta mănăstire şi să se nimicească; ceea ce a fost venitul sfintei mănăstiri l-au tot luat străinii care au fost egumeni şi au plecat de la sfînta mănăstire. Astfel, întru aceasta, domnia mea am socotit, împreună cu părintele nostru chir vlădica Grigorie şi cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi cu tot divanul, nevrînd domnia mea ca să se pustiască această sfîntă mănăstire şi să se nimicească şi să se prăpădească pomana acelor răposaţi ctitori de demult şi ca să nu fie pe seama egumenilor ca s-o pustiiască, am trimis domnia mea numele ctitorilor de la sfînta mănăstire de la Dealul ca să-i pomenească acolo la sfînta mănăstire Iver de la Sfîntul Munte, cum se pomenesc şi alţi ctitori care au făcut Iverul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfînta mănăstire Dealul, ca să fie metoh la sfînta mănăstire Iverul de la Sfîntul Munte, hramul Uspeniia Născătoarei de Dumnezeu, cu satele şi cu vecinii şi cu ţiganii şi cu ferecăturile şi cu toate vitele şi cu toate dedinele şi cu toate averile şi cu via şi cu morile şi cu tot venitul cît va fi, mult, puţin, tot să fie pe mîna părintelui egumen Thanasie şi a tuturor călugărilor de la sfînta mănăstire Iverul. Şi ce va trebui în sfînta mănăstire Dealul, tot să aibă călugării de la Sfîntul Munte să poarte de grijă, să întărească şi să caute să îngrijească de toată treaba sfintei mănăstiri Dealul şi întru nimic să nu fie în lipsă. Iar pentru egumeni, să fie volnici călugării de la Sfîntul Munte, cînd va fi voia lor să pună alt egumen, să aibă a-l trimite de acolo, ca să fie nastavnic aici în sfînta mănăstire Dealul, cum este obiceiul şi la sfînta mănăstire de aici de la Sfînta Troiţă, care este închinată metoh iarăşi la sfînta mănăstire Iverul. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

[1] Lcc alb în orig.

www.dacoromanica.ro

Încă blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor şi domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui.

Iar care om va călca şi va strica şi va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice şi să-l calce şi să-l risipească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit şi de 318 sfinţi părinţi care sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au zis : „ia-l, ia-l, răstigneşte-l pe el", şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor este şi va fi în veci amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Conde mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna februarie 14 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

După Grigore Nandriş, *Doc. Athos*, p. 146—151.
Copie după orig., perg., aflător la m-rea Iviron de la Athos.

53

‹1630—1632› februarie 16.

Mitropolitul Grigorie al Ţării Româneşti scrie orăşenilor şi preoţilor din Bucureşti să cerceteze care este locul m-rii Banu din Buzău în oraşul Bucureşti.

† Милостїю божїю, прѣосвѧщенныи кѵр Грїгорїе, митрополит въсон земли Блашкон[1].

[1] Preasfinţitul chir Grigorie, mitropolit a toată Ţara Ungrovlahiei

www.dacoromanica.ro

Scris-am vlădicia mea pace şi blagoslovenie la voi toţi preoţi şi la voi toţi oraşani mici şi mari ot varoş Bucureşti.

Altă vă dau ştire vlădicia mea că au venit înainte noastră egumenul Samoil ot mănăstirea Banului ot Buzău şi s-au jeluit cum au fost cumpărat un loc de la Vladul pîrcălabul în zilele Mihnei voevoda; deci acel loc iaste acmu înpresuratu de alţi oameni. Deci vă grăescu vlădicia mea să căutaţi să socotiţi să adevăraţi acel loc cumu-i iaste tocmală, că cine va adevăra şi va spune cumu iaste cu direptul, acel om să fie blagoslovit de vlădica Isus Hristos şi de vlădicia mea, iar cine va şti şi nu va spune cumu-i cu direptul, ce va făţări şi va să îngroape moşie sfintii mănăstiri, acela om să fie proclet şi afurisit de vlădica Isus Hristos i ot 318 otţă eje vă Nichei i ot vladicestva mi, că aşa am judecat vlădicia mea. Инако да нѣст.

Пис февр҃аріѥ $\widetilde{\text{ѕ}}$ дьни.

† Βλαθηκα Γριγοριος[1].

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XXXVI/2.
Orig., hîrtie (28 × 19,5).
Datat după vlădică şi egumen.

54

1630 (7138) februarie 19.

Danciul vinde lui Hrizea mare vornic un ţigan.

† Scris-am eu Danciul aceast-al mieu zapis cum să să ştie că am vîndut dumnealui jupînului Hrizei vel dvornicŭ un ţigan, anume Tetiul şi cu feciori, cîţi Dumnezeu îi va da. Şi l-am vîndut de a mea bunăvoe, fără di nici o silă, derept ....[2] bani, ca să-i fie dumnealui moşie ohabnică. Păntru că acest ţigan eu l-am cumpărat de la Stan de Gaia şi l-am vîndut dumnealui vornicului să-i fie moşie în veac.

Mărturie au fost: Mihai cliucer, Radul vornic, Pătraşco postelnic, Mogoş vătah, Spiridon logofet. Păntru credinţa pus-am şi pecétea.

Пис мѣсеца февр҃аріѥ $\widetilde{\text{ѳ}}$ дьни, лѣт $\widetilde{\text{хзрлн}}$.

Danciul logofet Pîrîianul <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/9.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), pecete aplicată.

[1] Semnătură autografă: vladica Grigorie
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) februarie 26, Bucureşti.

Leon Tomşa voevod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă «Radu Vodă» din Bucureşti balta Cornăţelului, în urma unei judecăţi.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсеи земле Оуггрровлахїиское, синь великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божествнѣи монастир глаголеми Храм Свѣта Троице, такоже да имат дръжати сѧ блата Корньцелѧщѡ, ѡт мост Гоургоуцилор дори на селом Гоургоуцїи и ѡт малѧл Гоургѹцилор дори на малѧл варош Корньцелов и дори на малѧл Гъоужанилор и дори на малѧл Ненчюлецилом и дори на Хотарѧл Фьоуренилом и дори на Хотароул Дескоперецилом със вама и със въс доходоком блатев елика се Хтит избрати по старе Хотаре и белѣѕе, что ест бил избранѣет ѡт ѣ҃ї болѣри, ецеже при дньїи покоинномѹ Радула воевода, синь Михнев воевода, въ лѣт ҳ҃зркѳ, въ прьвое господство. И бил ест тогда исправник жѹпан Черника бив дворник, тере сѧт избранил ѡн дела монастиреви Свѣта Троицъ по старе и книги и Хрисоаве. И ѡт тогда въс дръжал ест калоуґерїи ѡт Свѣтаа Троицъ сїе блати със добро мирно.

Й потом, кьда ест бїѡ сьда, въ дньїе господства ми, а болѣрин господства ми Нѣнчюл вторїи дворник, ѡн ест дигнѹ прѧх пред господства ми радї блата ѡт Ненчюлеци и пришел ест тере сьпрѣше се за лицѹ със ѡтъцѹ егѹмена Ѳанасїе от Свѣтаа Троици пред господства ми оу великїи диван и сице прѣше Нѣнчюл дворник, како имѣли и ѡн дел въ сїѫ блат ѡт Ненчюлеци, а ѡтъцѹ егоумен Ѳанасїе, ѡн извадил ест книги и Хрисоаве старе пред господство ми оу диван: книга покоинномѹ Михнев воевода и книга покоинномѹ Радула воевода и книга Йлеѯандрѹ воевода, синь Їлїѫш воевод, въ прьвое редѹ за господство, когда бист течениї лѣтом ҳ҃зркѳ над сїе блато више пис. Таже въ том господство ми съм гледал и соудих по правдѹ и по закон, със вьсихми чьститими правителїи господство ми и добре съм истинствовах господство ми, како не имѣли Нѣнчюл дворник ѕ сїѫ блат ниедна трѣбѹ, понеже когда се сѧт скѹповал село Ненчюлецїи за вечинїе ѡт покоиннаго Радул воевода, сина Михнев воевод, а село Ненчюлецїи, ѡни сѧт скѹповал тъчїе ѡчина и сѧхо, а блата ѡна ест бил господска, нѕ нѣст имал нихто ниедно трѣбѹ, ере ест бїѡ дала и помиловала сїѫ блат въ свата монастир Храм Свѣта Троиць издол варош Бѣкѹрещї ѡт покоиннаго стараго Йлеѯандрѹ воевода и ѡт покоиннаго Михнѣ воевода. Таже ест остал Нѣнчюл дворник ѡт закон и ѡт соужденїе ѡт пред господство ми, како по векю метѣх нихто да не имат със блато више речена.

Сего радї господство ми ецеже съм дал и помиловал и поновил и ѕтвръдил и над сїю книгѹ господство ми, како ест бїѡ и ѡт прѣжде врѣме, дадох съм господство ми свата монастир Храм Свѣтаа Троиць, яко да ю ест сїѫ блат више речення дѣдїно и въ wхабѹ и ѕкрѣпленїе въ вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

www.dacoromanica.ro

Сїеже и заклинаніе по ѡшьствїю господство мн҃кого изберет господъ Богъ бити господарь земле Блашкое или ѡт срѣдничаго плода господство ли или ѡт сьродники нашихъ или по грѣсѣхъ наше или ѡт иноплеменик, да҃ще почтет и поновит сїе книгѳ господство ли, того господь Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его и а въ боудещыхъ вецѣхъ дѣша его, а ащелиже не почтет и не поновит и не оукрѣпит сїю книгѳ господства ли, а нѳ попереть и разорет, того да ест трѣклет и анаѳема и афѳресан ѡт т҃ѣ҃ свѧти ѡтьцы еже сѳт въ Некеи.

Сеже и сведителіе поставихъ господство ми: жѳпан Іѵашко вел ван Кралевскїи и жѳпан Хриза вел дворник и жѳпан Кладѳл вел логофет и жѳпан Ѩнаки вел книгїар и жѳпан Минѯо вел спатар и жѳпан Мѳшат вел столник и жѳпан Боузинка вел комис и жѳпан Василіе вел пѣхѧрник и жѳпан Ѩлиѯандри вел постелник. И исправник, Кладѳл великїи логофет.

И написахъ Лепъдат логофет въ градѳ Бѳкѳрещї, мѣсеца Февроаріе к҃ѕ дьни и ѡт Ѩдама до нинѣ теченіе лѣтом въ лѣт ҂ѕ҃рлѳ.

† Іѡ Леѡн вшевѡда, мїлостїю божїю, господинъ.

Іѡ Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiţă, ca să aibă a-şi ţine balta Cornăţelului, de la podul Gurguiaţilor pînă la satul Gurguiaţii şi din malul Gurguiaţilor pînă la malul oraşului Cornăţel şi pînă la malul Găujanilor şi pînă la malul Nenciuleştilor şi pînă la hotarul Făureilor şi pînă la hotarul Descopereştilor, cu vama şi cu tot venitul bălţii, cît se va alege pe vechile hotare şi semne, care a fost aleasă de 12 boieri, încă în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7122, în întîia domnie. Şi a fost atunci ispravnic jupan Cernica fost vornic, de a ales el partea mănăstirii Sfînta Troiţă după vechile cărţi şi hrisoave. Şi de atunci au tot ţinut călugării de la Sfînta Troiţă aceste bălţi cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, boierul domniei mele Nenciul al doilea vornic a ridicat pînă înaintea domniei mele pentru balta de la Nenciuleşti şi a venit de s-a pîrît de faţă cu părintele egumen Tanasie de la Sfînta Troiţă, înaintea domniei mele în marele divan. Şi aşa pîra Nenciul vornic că a avut şi el parte în această baltă de la Nenciuleşti, iar părintele egumen Thanasie, el a scos cărţi şi hrisoave vechi înaintea domniei mele în divan: cartea răposatului Mihnea voievod şi cartea răposatului Radul voievod şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în primul rînd de domnie, cînd a fost cursul anilor 7124, pe această baltă mai sus-scrisă. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi bine am adeverit domnia mea că n-a avut Nenciul vornic în această baltă nici o treabă, pentru că atunci cînd s-a răscumpărat satul Nenciuleştii de vecinie de la răposatul Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar satul Nenciuleştii, ei au răscumpărat numai

www.dacoromanica.ro

ocina şi uscatul, iar balta, ea a fost domnească, ci n-a avut nimeni nici o treabă, căci a fost dată şi miluită această baltă la sfînta mănăstire, hramul Sfînta Troiţă, din jos de oraşul Bucureşti, de răposatul Alexandru voievod cel Bătrîn şi de răposatul Mihnea voievod. Astfel, a rămas Nenciul vornic de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu balta mai sus-zisă.

Pentru aceasta, domnia mea încă am dat şi am miluit şi am întărit şi am înnoit şi pe această carte a domniei mele, cum a fost şi dinainte vreme, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiţă, ca să-i fie această baltă mai sus-zisă dedină şi de ohabă şi întărire în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia.

Iată şi martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna februarie 26 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod, ‹m. p.›

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/11.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu două traduceri., una din 1752, iar cealaltă de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 256, f. 371 v — 372 şi 377—378 şi la Bibl. Acad., XI/14 şi ms. 4985, f. 11.

56

1630 (7138) februarie 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Lăudat ocină la Goleşti.

† Милостїю божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ въсои земле Оугровлахїнскоє, сынъ великаго и прѣдобраго поконнаго Іѡ Щефан воєводъ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми Дъздатов и със синови его, елицеже

www.dacoromanica.ro

Богъ даст, ѡкоже да ест его wчинѫ в селов Голещи, wбаче дел Ѡпреѣ, бацом Нѣкшеѣ, въсаХ, wт полю и wт шѹм и wт вод и wт седалище селов и wт по въс Хотаром, вареѣ елика се Хтет избрати.

Понеже сїю више речена wчинѫ бил сѣт за дѣдїню Ѡпреѣ, ѡком Лъѣдатов и дъщерѣ его Нѣкшеѣ, за дѣдї wт прѣдѣдї. Таже прилѣчил се ест Ѡпреѣ и дъщери его Нѣкшеѣ мрътвѫ, тере ест ѫмрътвил wба дѣе; таже на мрътвѫ емѫ, wни wставили със ѫзик нХ, доклѣ ест бил wни живи, въсаХ дел емѫ за wчинѫ внѫком си Лъѣдатов, радї дѫша нХ, ѡкоже да въспомѣнѫеше и сътвориш свеХ помѣнѫ нХ, что въстребѫет мрътвѫ. Я дрѫго wт порѫденїе емѫ никто метѣХ да не имат със сїю више речена wчинѫ, дел Ѡпреѣ, без тъчїю внѫком си Лъѣдатов, да бити его wчинѫ за дѣдїню.

И видѣХом господство ми и запис Ѡпреѣ и дъщере его, Нѣкшеѣ, сътворен на рѫцѣХ Лъѣдатов, със великое клетвѫ и със сведетелїе добри людїе, на име: wт Голещи, Стан и Трѣндафир и Блад и Кръстѣ и попа Стоика.

Кое человекъ wт порѫденїе емѫ покѫсити раздрати сїю такмежїю нХ, да ест тръклет за тиї свѣти wци и да имат частїю със Юда и със Ярїе на един место.

Сего радї дадоХ и господство ми Лъѣдатов, ѡкоже да ест wчинѫ за дѣдїню въ wХаб и със синови его, внѫком и превночетом и не wт когожде непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже и сведетели постави господство ми: жѫпан Ївашко вел бан Краловскїи и жѫпан Хризѣ вел дворник и жѫпан Владѫл вел логофет и жѫпан . . . . .[1] вел вистїар и жѫпан Минхо вел спатар и Мѫшат вел столник и Конда вел комис и . . . . .[1] вел пѣХарник и жѫпан . . . . .[1] вел постелник. И исправник, Владѫл вел лwгwфет.

И исписаХ аз, Станчюл, въ стол градѫ в Бѫкѫрещї, мѣсеца февръварїе кѝ дьни, wт Ѣдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ×ѕрли.

† Їѡ Леѵн вшевшда, милостїею божїею господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lăudat şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în satul Goleşti, însă toată partea lui Oprea, tatăl Neacşei, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moştenire a lui Oprea, unchiul lui Lăudat şi a fiicei lui, Neacşa, din moşi, din strămoşi. Astfel s-a întîmplat moarte lui Oprea şi fiicei lui, Neacşa de au murit amîndoi. Deci, la moartea lor, ei au lăsat cu limba lor, cît au fost în viaţă, toată partea lor de ocină nepotului lor, lui Lăudat, pentru sufletul lor, ca să-i pomenească şi să le facă toate pomenile care se cuvin mortului. Iar din rudele lui, nimeni altul să nu aibă amestec cu această ocină mai sus-zisă, cu partea lui Oprea, afară numai de nepotul său Lăudat, să-i fie lui ocina de moştenire.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Oprea şi al fiicei lui, Neacşa, la mîinile lui Lăudat, făcut cu mare blestem şi cu martori oameni buni, anume : din Goleşti, Stan şi Trăndafir şi Vlad şi Cîrstea şi popa Stoica.

Care om din rudele lui se va încerca să rupă această tocmeală a lor, să fie de trei ori blestemat de 318 sfinţi părinţi şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

De aceea am dat şi domnia mea lui Lăudat, ca să-i fie ocină de moştenire, de ohabă şi cu fiii săi, nepoţilor şi strănepoţilor săi şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori a pus domnia mea : jupan Ivaşco mare ban al Craiovei şi jupan Hrizea mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan ...[1] mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Conda[2] mare comis şi ....[1] mare paharnic şi jupan . . . .[1] mare postelnic Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna februarie 28 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

< Pe verso rom. :> Cartea lu Leon vodă pentru ocină la Goleştii Vulpariului, ot po voda Bratiev[3], 7179 <1670—1671>.

Bibl. Acad., XXIX/336.
Orig., hîrtie (41 × 27,5), pecete timbrată.

57

1630 (7138) februarie 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe satul Luciiani, jud. Dîmboviţa, căci „sînt meşteri domneşti".

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевод и господинъ, синъ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїи господства ми satului Luciianii ot sudstvo Dîm<boviţa>, ce sînt meşteri domneşti, ca să fie în pace şi slobozi de bir, de miare, de ceară, de oae seacă, de cal, de bou, de găleată cu fîn, de dijmă, de gorştină, de bani de judeţ, de mertice, de podvoade, de gloabe să nu poarte, de căşărie, de cai de olac şi de toate

[1] Loc alb.
[2] Începînd cu data de 26 februarie 1630, mare comis apare Buzinca.
[3] . . . de pe apa Bratiei.

www.dacoromanica.ro

dăjdile şi mîncăturile cîte sînt preste an în ţeara domnii méle, de nimica val sau bîntuială să n-aibă.

Şi să fie în pace şi o seamă de meşteri carii au ieşit de în Luciani, de-şi vor fi mersu la moşia lor să şază, numai să aibă a fi gata la lucrul domnii méle, înpreună cu alalţi meşteri.

Pentru că i-am ertat domnia mea, cum au fost ertaţi şi de alţi domni şi de răposatul Radul voevod şi de fiiu -său Alexandru voevod şi de Alexandru voevod, feciorul lu Iliiaş voevod şi den domniia de întîiu şi de a doao domnie, aşijderea i-am ertat şi domnia mea, ca să să răpaose în zilele şi în viaţa domnii méle cu bună pace, numai să fie de lucrul şi de treaba curţii domnii méle, să lucréze ce va trebui aicea la scaun în Bucureşti, tot lucrul de lemnu, căci sînt meşteri domneşti şi sînt scoşi şi de la catastih de în vistierie, de nu sînt în număr cu ţeara la dăjdi.

Şi am văzut domnia mea şi cărţile altor domni : şi cartea a răposatului Radul voevod şi cartea lu Gavriil voevod şi cartea lu Alexandru voevod, sinŭ Iliaş voevod, de în domnia de întîiu, leat 7126 şi de al doilea rîndu de domnie, leat 7136, făcute tot de pace şi de răpaos, cum scrie mai sus.

Derept acéia şi voi, birarilor şi voi, toate slugile domnii méle, cari veţi umbla într-acest judeţ în Dîmboviţa, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutaţi foarte să vă feriţi şi în pace să-i lăsaţi, niménilea într-înşii să nu înntre să-i învăluiască, că lucrează la scaunul domnii méle tot lucrul de lemn ce trebuiaşte. Iar cine se va ispiti a-i învălui preste această carte a domnii méle, acela om mare certare va avea de către domniia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис в Бъкърещї, мѣсеца февръарїе кѝ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рли.

† Їѡ Леѡн вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Ѹчнл Їѡн пръкъълаб.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXXVII/5.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete mică, aplicată.
Copie ibidem, ms. 127, f. 8.

58

1630 (7138) martie 3, Bucureşti.

Dumitru vornic din Mogoşeşti dăruieşte fiului său Bunea logofăt satul Grădiştea de Jos, jud. Vlaşca.

† Adecă eu Dumitru dvornic Zémţea ot Mogoşeşti scris-am şi mărturisescu cu acest zapis al mieu, să fie de mare credinţă, cum să se ştie că am

www.dacoromanica.ro

miluit şi am dăruit pre fiiu mieu Bunea logofătul cu satul Dol Grădiştea, în judeţul Vlaş<ca>, despre tot hotarul, cît am ţinut eu, de în cîmpu, de în pădure, de în apă şi cu viile şi cu rumânii, anume : Vîlsul cu toţi fraţii lui şi cu feciorii lui şi Dragomir viiarul cu feciorii lui şi Dobre Cătăramă cu feciorii lui şi Dobre meşterul cu feciorii lui şi Dragomir Chierance cu feciorii lui şi Neagoe pîrcălabul cu feciorii lui şi Stoica Bădiianu cu feciorii lui. Pentru că aceşti rumâni ce scriu mai sus fost-am socotit cum, pînă voiu fi eu viu, să mă caute şi să mă asculte şi să mă hrănească, iară după moartea mea, ei să fie ertaţi.

Iară după acéia, eu văzîndu deaca m-au dăruit milostivul Dumnezeu cu darul sfinţiei lui, de mi se-au luoat vedérea ochilor, ei nice m-au căutat, nice m-au socotit. Deci văzîndu eu aşa, datu-i-am fiiu mieu Bunei logofătul să-i fie moşie stătătoare, pentru căce m-au căutat la nevoia mea şi la bătrînéţele méle şi m-au socotit şi m-au cinstit şi m-au înbrăcat şi m-au hrănit, cît nici de o nevoe n-am ştiut, şi ca să mă pomenească după moartea mea. Ce văzîndu eu atîta căutare, sculatu-m-am de-am venit înnaintea domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul răposatului Ştefan voevodŭ, în divan şi înnaintea tuturor boiarilor, marii şi mici, de am dat această moşie şi cu rumânii ce scriu mai sus fiiu-mieu Bunei logofătul, ca să-i fie moşie stătătoare lui şi feciorilor lui.

Şi le-am scos şi numele acestor rumâni de întru o carte domnească ce le-am fost făcut eu de ertăciune. Iară să vor scoate rumânii nescare zapise au de la oamenii miei şi de la rudele méle ori de la cine voru fi, măcară şi zapisul mieu, tot să nu se crează şi întru nimica să nu fie, pentru că aşa mărturisescu eu singur cu gura mea într-acest zapis, cum scrie mai sus.

Şi am pus şi blăstemu : cine va sparge această tocmeală a mea şi miluitură, au den fraţii miei au de în nepoţii miei au fiecine de în ruda mea, să fie trăclet şi blăstemat de 318 sveti otţi, ce sînt întru vă Nechei şi să nu vază acela faţa lu Hristos, nici să se judece cu creştinii, ce să lăcuiască întru un loc cu Iuda şi cu Ariie.

Ce pentru mai mare credinţă, făcut-am acest zapis şi mi-am pus şi peceatea denaintea a tuturor boiarilor divanului : întîiu jupan Necula biv vel vistiiar i jupan Ivaşco vel ban Cralevschi i jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel logofăt i jupan Aslan biv vel dvornic i jupan Miho vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Trufanda biv vel vistiiar i Dumitraşco vistiiar i Buzinca vel comis i Gligorie comis i Dumitru vtorii vistiiar i Sima vtorii logofăt i Vasilachi aga i Neagul vel agă i Gherghe vel armaş i Nedelco biv vel portar i Iane vel portar i Grama vel pitar i Calotă biv vel armaş i Para logofăt i Staico dvornic i Cârstiian dvornic i Stroe logofăt, sinŭ Fierăv biv vel logofăt şi mulţi boiari.

Aceasta scriu şi mărturisescu să se ştie şi să se crează.

www.dacoromanica.ro

И написаХ Лепъдат логофет[1] в варош Бъкърещи, мѣсеца мартїе ѓ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.

Ivaşco dvornic
Hrizea vel dvornic
Vlad vel logofăt
Dumitraşco vistiiar
Ασλαν προην βρονηκος[2]
Μιχος σπαταρης[3]
Gherghe vel armaş
Buzinca vel comis
Grama pitar
Gligorie comis
Nedélco portariul
Mitre pitar
Neagul vel agă
Para logofăt manu propria[4]
Σίμων λογοθετης[5] manu propria
Staico dvornic
Dumitru vistier
Vasili Paindur aga
Stroe logofăt, sinŭ Firi logofăt[6]

Bibl. Acad. CLXXXI/84.
Orig., hîrtie (43 × 29), 18 peceţi aplicate.

59

1630 (7138) martie 3.

Manea postelnic cumpără moşie în Ibăneşti.

Adecă să să ştie cum au dat postelnicul Manea un cal drept 12 ughi şi dîntr-aceşti ughi i-au dat moşie drept ughi 8 a Draghiei dăn Ibăneşti, muiarea lui Vlad, moşiia ei dă zéstre. Şi au rămas ughi 4 dupre cal nedaţi.

Şi acest zapis dat de Vlad în mîna postelnicului Manii, cum să să ştie că i-au dat moşie stătătoare, drept cei 8 ughi, dă bunăvoia lui. Şi s-au scris acest zapis dă la mîna lui Vlad şi a muierii lui, Draghii, din zilele lui Alexandru voivod cel mare.

Şi mărturie cînd au dat această carte pre această moşie : Onea[7] ceauşul de Căzăneşti i Dragomir călăraş ot Iubăneşti i Mogoş ot Căzăneşti i Ion ceauşul ot Ponor, Stoichirli ot Creţi.

Pis méseţa martie 3 dni, leat 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 548.
Copie.

[1] Şi a scris Lepădat logofăt . . .
[2] Aslan fost vornic.
[3] Miho spătar.
[4] Cuvintele „manu propria" scrise cu caractere latine.
[5] Simon logofăt.
[6] Semnăturile sînt autografe.
[7] În doc. din 1619 şi 1628 : Oancea.

www.dacoromanica.ro

60

1630 (7138) martie 6.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Bolintin satul Bolintinul.

Hrisov lui Leon voievod ce-l dă la mănăstirea Bolintinul, ca să-i fie Bolintinul cu rumâni, anume în satul Pileşti, în sud. Ilfov, fiindcă doi rumâni din Pileşti s-au lepădat de rumânie, şi au rămas de lege, i proci.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 4 v.
Rezumat.
EDIŢII. Ionaşcu, *Bolintin*, 335.

61

1630 (7138) martie 8, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Viforăşti bălţile de la Gurguiaţi şi de la Vărăşti.

† Милостїею божїею, Їw Лєѡн воєвода и господинъ, синъ покоиннаго Їw Щєфан воєвода. Дават господство ми сїє повелєнїє господства ми свѣтомѹ божєственѣи монастир глаголємаго Вихорѣцїй[1] ндѣже єст Храм чистное Рождество Богородице, ca să fie volnice călugăriţele cu această carte a domnii méle să-şi ţie partea mănăstirii de în baltă de la satele sfintei mănăstiri de la Gurguiaţi şi de la Vărăşti, însă de în podul Gurguiaţilor în jos, cu Argişul, şi cu Sticlenul şi cu toate gîrlele, cît ţine hotarul mănăstirii, cu tot venitul ce va fi partea mănăstirii. Şi să fie în pace de cătră stolnici şi de cătră vameşi, de niminilea val să n-aibă, nici să se améstece alt nimenilea într-aceaste bălţi ale mănăstirii, ce iaste mai sus-scris.

Şi cîndu se vor vende alalte bălţi, iar cu partea mănăstirii den baltă tot să n-aibă treabă, pentru că aceaste sate cu bălţile au fost date şi miluite la sfînta mănăstire de răposatul Alexandrŭ voevoda cel Bătrîn.

Aşijderea am dat şi domnia mea, pentru că am văzut domnia mea şi cartea a răposatului Simeon voevod şi cartea a fiiu său Gavriil voevod, vă leat 7127 şi cartea a răposatului Radul voevod, feciorul Mihnei voevod, de milă pentru pomeana celui răposat domnu.

[1] Vihorăşti

www.dacoromanica.ro

Aşijderea domnia mea încă am dat şi am miluit pre sfînta mănăstire cu balta de la Gurguiaţi şi de la Vărăşti, de în pod în jos pînă unde se hotărăscu cu Ciocăneştii, cum au fost dat şi mai denainte vréme, de alalţi domni.

Derept acéia şi voi, stolnicilor şi vameşilor, încă să căutaţi în pace să lăsaţi balta ce va fi partea mănăstirii şi tot venitul, să şi-o ţie călugăriţele, că aşa iaste învăţătura domnii méle.

Инако да нѣст, по реч господства ми.
И исправник, сам реч господства ми.
Пис в Бѣкѣреци, мѣсеца мартїе ѝ дьни, въ лѣт зрлѳ.
† Їѡ Лешн вшевшда, милостїю божїю господинь.
Ѹчил втори логофет.

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/18.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete inelară.

62

1630 (7138) martie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte Mitropoliei din Tîrgovişte satele Vărăşti, Călugăreni şi Periaţi, jud. Rîmnicu Sărat şi Brăila.

† Мїлостїею Божїею, Їѡ Лешн воевода и господинъ въсеи земле Ѹѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми свѣтомѹ божествнѣи Митрополїи шт варошѹ господство ми шт Тръговище, сирѣч мати свѣтымъ цркквамъ, идеже ест Храм Възнесенїе господа Бога и спаса нашего Їсѹса Христа и чистнѣишом и прѣшсвещенном штцѹ нашем арХїепмитрополит кѵр владика Григорїе Блашкое земле, такоже да мѹ ест свѣтѣи митрополїе село глаголемаго Въръцїи Мошов и Кълѹгърѣнїи и Перїацїи шт сѹдство Слам Рим<ник> и Брапла, със въсаХ шчина и със въс Хотаром и със въсиХ вечинїи и със Бела Блато и със Чю<ли>ница, елика се Хтит избрати шт стлъп дори в стлъп, шт посѹдї и шт през въсом Хотаром.

И вечинїи ецеже да се знает по име: шт Въръцї, Мѹшат със синови си и Бѹкѹр със сини его и Барбѹл със сины его Микѹл и Стан със синови иХ и . . . . .[1] и шт Кълѹгърѣни, Барбѹл със сины его и . . . . .[1].

Понеже село Въръцїи и Кълѹгърѣнїи и Перїацїи, еже сѹт выше речене, било ест Михалчев банѹл за покѹпленїе шт над наслѣдницїи селов, на име: Мѹшат и

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

wт Барбѣл и wт Михъилъ и wт Стан и wт четом нѫ, ецеже нам wт прѣжде врѣме, wт при дньѥ покоинном Михаил воевод и въс бил вечини над разлога его със добро мирно. Я потом, Михалчѣ банѣл wн ест дал село Къръцыѥ и Кълѣгърѣнѥ и Перѥнаци прекю дъцерам си жѣпаницев Предев ключерѣса, жителница Радѣлов ключар Бѣзескѣл, такоже да бѣдет ен за дѣдѥно.

Я потом, къда ест бил въ дньѥ покоинном Шербан воевод, прилѣчило сѣ сѣт жѣпаницев Преден ключерѣса съмрътн и погрибал сѫ ест кост ен в свата Митрополѥ. Таже къда ест бил на врѣмѣ ен за съмрът, а жѣпаница Преда ключерѣса, дъцера Михалчева банѣл, wна сама wт волѣ ен дал ест и помиловал по свата Мѣтрополѥ със въс село Къръцыѥ и със Кълѣгърѣнѥ и със Перѥнаци и със вечинѥ и със въс Ходоком, елика се Хтит избрати и поклонил нѫ ест за добра волю ен и написаше сѫ въ сватою помѣник, такоже да бѣдет ен вечное въспоминанѥ радѣ дѣша ен, а свѣтѣи Митрополѥ да ест дѣдѥно и постоателнно въ вѣки, а божественым иноком въ пицѣ и въ wстрабѣ. И wт тогда само въс дръжал ест свѣта Митрополѥ сѥ више речене села със добром мирно.

Таже а потом, къда ест бил съда, въ дньѥ господство ми, а наслѣдницѥ селов wт Къръцы и wт Кълѣгърѣни и wт Перѥнаци, еже соут више речены, wни ест дигнѣл прѣх и пришел ест пред господство ми в великѥ диван, тере съпрѣше се за лицѣ със wтьцѣ нашем митрополит влъдика Григорѥ. И сице прѣше вечинѥ wт сѥ села више речени, како се сѣт скѣповали wни за вечинѥ wт над покоиннаго влъдѥка Лѣка бившех митрополит, за ѯ жилати при дньѥ Гаврѥил воевод, синъ Емилѥwн воевода, въ теченѥ лѣтом ѯзркз. И извадили сѣт вечинѥ wт Къръцы и wт Кълѣгърѣни и нѣкое книги лъжниче в диван. Таже въ том господство ми съм гледах и сѣдил по правдѣ и по законѣ със въсиѯми чьститими правителѥ господства ми и добре съм истинствовал господство ми със въс диваном како ест бил сѥ села вечинѥ свѣтѣи Митрополѥ нъ ест Ходил вечинѥ със книги зле и съ ласканѥ, такоже да възмогѣт бтекает за вечинѥ. Таже ест wстал вечинѥ wт Къръцы и wт Кълѣгърѣни и wт Перѥнаци wт закон и wт сѣжденѥ и wт пред господства ми. И взѣхом господство ми и книгове wт диванѣ и нѫ съм дал господство ми да ест пак вечини свѣтѣи Митрополѥ, како ест бил и wт прѣжде врѣме. Я ецелиже хощет извадити вечинѥ нѣкогда некѥ книги сътворене съ лъщенѥ, да не се вѣрѣет, нѣ лъжниче да стоет, нъ да ест въс вечинѥ въ вѣки, како ю ест поклонил жѣпаница Преда ключерѣса.

Сего радѣ, дадох съм господство ми свѣтомѣ Митрополѥ, такоже да мѣ ест село Къръцыѥ и Кълѣгърѣнѥ и Перѥнаци със въсѣх wчина и със вечинѥ и със Бела Блато и със Чюлиница и със въс Ходоком, елико се Хтет избратѣ wчинѣ дѣдѥно и въ wхабѣ и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже убо и сведителѥ поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владѫл вел логофет и жѣпан Енаки вел вистѥар и жѣпан Михо вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Бѣзинка вел комис и жѣпан Василѥ вел пехарник и жѣпан Алеѯандри вел постелник. И исправник, Владѣл вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолнѥи граду Бѣкѣреци, мѣсеца мартѥ ѱ дьни и wт Ядама до нинѣ теченѥ лѣтом въ лѣт ѯзрли, лѣта господинѣ ѯахл.

† Іѡ Леѡн вѡевѡда, мѥлостѥю божѥю господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii Mitropolii din oraşul domniei mele din Tîrgovişte, adică mama sfintelor biserici, unde este hramul înălţării domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi preacinstitului şi preasfinţitului părintelui nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie al Ţării Româneşti, ca să fie sfintei Mitropolii satul numit Vărăştii lui Moş şi Călugărenii şi Periaţii din judeţul Rîmnicul-Sărat şi Brăila, cu toată ocina şi cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu Balta Albă şi cu Ciu<li>niţa, cît se va alege din stîlp pînă în stîlp, de pretutindeni şi de peste tot hotarul.

Şi vecinii încă să se ştie, anume: din Vărăşti, Muşat cu fiii săi şi Bucur cu fiii lui şi Barbul cu fiii lui şi Micul şi Stan cu fiii lor şi . . . . . .[1]. şi din Călugăreni, Barbul cu fiii lui şi . . . . . [1].

Pentru că satul Vărăştii şi Călugărenii şi Periaţii, care sînt mai sus-zise, au fost ale lui Mihalcea banul de cumpărătură de la moşnenii satului, anume: Muşat şi de la Barbul şi de la Mihăilă şi de la Stan şi de la ceata lor, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod şi au tot fost vecini pe seama lui cu bună pace. Iar apoi, Mihalcea banul a dat satul Vărăştii şi Călugărenii şi Periaţii zestre fiicei sale, jupaniţei Preda cliucereasa, soţia lui Radul clucer Buzescul, ca să-i fie ei de moştenire.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Şerban voievod, s-a întîmplat moarte jupaniţei Preda cliucereasa şi s-au înmormîntat osemintele ei în sfînta Mitropolie. Astfel, cînd a fost la vremea morţii ei, jupaniţa Preda cliucereasa, fiica lui Mihalcea banul, ea singură, de voia ei, a dat şi a miluit sfînta Mitropolie cu tot satul Vărăştii şi cu Călugărenii şi cu Periaţii şi cu vecinii şi cu tot venitul, cît se va alege, şi le-a închinat de bunăvoia ei şi s-a scris în sfîntul pomelnic, ca să-i fie ei veşnică pomenire pentru sufletul ei, iar sfintei Mitropolii să-i fie dedină şi stătătoare în veci, iar dumnezeieştilor monahi de hrană şi de întremare. Şi de atunci numai a tot ţinut sfînta Mitropolie aceste mai sus-zise sate cu bună pace.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, moşnenii satului din Vărăşti şi din Călugăreni şi din Periaţi, care sînt mai sus-scrişi, ei au ridicat pîră şi au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de faţă cu părintele nostru mitropolit vlădica Grigorie. Şi aşa pîrau vecinii din aceste sate mai sus-zise că s-au răscumpărat ei de vecinie de la răposatul vlădica Luca, fostul mitropolit, pentru 60 galbeni, în zilele lui Gavriil voievod, fiul lui Simion voievod, în cursul anilor 7127. Şi au scos vecinii din Vărăşti şi din Călugăreni şi nişte cărţi mincinoase în divan. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi

[1] Loc alb

www.dacoromanica.ro

după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi bine am adeverit domnia mea cu tot divanul că au fost aceste sate vecinii sfintei mitropolii, ci au venit vecinii cu cărţi rele şi cu înşelăciune, ca să poată să scape de vecinie. Astfel au rămas vecinii din Vărăşti şi din Călugăreni şi din Periaţi de lege şi de judecată şi dinaintea domniei mele. Şi am luat domnia mea şi cărţile din divan şi i-am dat domnia mea să fie iar vecini sfintei Mitropolii, cum au fost şi dinainte vreme. Iar dacă vor scoate vecinii cîndva niscaiva cărţi, făcute cu minciună, să nu se creadă, ci să stea minicinoase, ci să fie tot vecini în veci, cum i-a închinat jupaniţa Preda cliucereasa.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfintei Mitropolii, ca să-i fie satul Vărăştii şi Călugărenii şi Periaţii cu toată ocina şi cu vecinii şi cu Balta Albă şi cu Ciuliniţa şi cu tot venitul cît se va alege ocină, dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, anul domnului 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXXXIX/4.
Orig., hîrtie (42,5 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1854 ; alte traduceri ibidem, mss. 130, f. 76v—78 şi 132, f. 267v—268.

63

1630 (7138) martie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Trufanda fost mare vistier un loc de vie în Bucureşti.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle cinstitului boiariului domniei méle jupan Trufanda biv vel vistiiar şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui un loc şi deal de vie aici în oraşul

www.dacoromanica.ro

domniei mele în Bucureşti, care iaste preste apa Dîmboviţii, alăturea cu viia sfintei mănăstiri Sinaia, hramul sfînta Ecaterina, den sus de ariia domnească, oricît se va alége.

Pentru că acel loc şi deal de vie au fost dinnainte vréme loc domnesc şi vie făcută , iar de cînd răotăţile, acea vie iar s-au pustiit şi au rămas un loc cu pustiiu.

Apoi după acéia, cînd au fost acum, în zilile domniei méle, iar domniia mea însumi am dat şi am miluit pă cinstitul boiariul domniei méle jupan Trufanda biv vel vistiiar cu acel loc şi deal de vie, cît să va alége, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce au slujit domniei méle şi curţii, ca să-i fie lui de baştină şi să facă vie pre acest deal, să-i fie moşie stătătoare, lor şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Încă şi blestem am pus domniia mea : după petrecaniia domniei méle, pre carele va alége domnul Dumnezeu a fi stăpînitoriu şi domn Ţării Rumâneşti, sau din fiii domniei méle sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau dintr-altă seminţie, de va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele [1]. Iar de nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei méle, acela să fie proclet şi anathema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia şi cu alţi necredincioşi jidovi, cari au strigat pre sîngele domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis : „ia-l, ia-l, răstigneşte-l pre el" şi sîngele lui asupra lor şi asupra feciorilor, care iaste şi va fi în véci, amin.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea : pe jupan Aslan biv vel dvornic, ispravnicul scaunului Craiovei i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Ianache vel vistiiar i jupán Miho vel spatar i Muşat vel stolnic i Buzinca vel comis i Vasilie vel peharnic i jupanAlexándri vel postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul cetăţii Bucureştii, luna martie 10 zile şi de la Adam pînă acum, într-această scrisoare, curgerea anilor, vă leat 7138 <1630>.

Acest izvod s-au tălmăcit după uric sîrbescu de Costandin dascăl slovenesc la şcoala slovenească la Svetîi Ghiorghie cel Vechi, u Bucureşti.

† Az Costandin dascăl slovenesc izpisah, în anul 1779.

Bibl. Acad., DCXXIII/33.
Traducere.

[1] Aşa în text, fără a se termina formularul obişnuit al blestemului.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) martie 19, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bunea logofăt ocină şi rumâni în Comani, jud. Olt.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnŭ a toată ţeara Rumâneascâ, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domnia mea această porîncă a domnii méle boiarenului domnii méle Bunei logofătul şi cu feciorii, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-fie lui ocină şi rumânii în sat în Comani, den judeţul Oltului, însă den partea lu Staico clucériul jumătate de ocină, den cînpu şi den pădure şi den apă şi den vii şi cu rumânii şi den silişt[t]ea satului, de peste tot, oricît se va alége de peste tot hotarul.

Şi rumânii ca să ştie anume : Miloş cu feciorii şi Badea cu feciorii şi Gunoia cu feciorii şi Manea Maţgros cu feciorii şi Stanciul şi Lazar cu feciorii şi Bădicea cu feciorii şi Anghel cu feciorii şi Bucşe cu feciorii şi Ion cu feciorii şi Tilea Ortacul cu feciorii şi Stan al lu Bratiţie şi Stan, feciorul Tilei şi Bălaur cu feciorii şi Voinea, ginerile Nuceteanului cu feciorii.

Pentru că această jumătate de ocină den partea lui Staico clucer şi cu aceşti rumâni, care sîntŭ anume pe rîndŭ mai sus-zişi, au fostŭ de la moşi a lui Staico clucer de la părinţii lui, încă de mai nainte vréme, den zilele altorŭ domni bătrîni. Iar după acéia, cînd au fostŭ în zilele lui Alecxandru voevod, feciorul lu Iliiaş voevod, cîndŭ au fostŭ alergarea anilor 7130, boierenul domnii méle Bunea logofătul au fostŭ cumpărat această pol de ocină den sat den Comani, însă de peste toată partea lu Staico clucériul şi cu aceşti rumâni, ce sîntŭ z‹işi›[1] mai sus, direptŭ 70 000 aspri gata. Şi au vîndut Staico clucérul această ocină şi rumânii, de a lui bunăvoe, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor rudeniilor lui şi a boiarilor den sus şi den jos şi denprejurul locului şi dennaintea domnii méle. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lu Staico clucériul la mîna Bunei logofătul, cu mulţi boiari mărturie, scrişi în zapis tot pe anume . .[2]

Direptŭ aceasta, am dat singur domnia mea boiarenului domnii méle Bunei logofătul, ca să-i fie lui ocină în Comani, care o au fostŭ cumpărat de la Staico clucer, den partea lui pol, cu rumânii şi de peste tot hotarul şi cu tot venitul şi să-i fie stătătoare feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor lui şi de cătră *niminilea* neclătitŭ, peste zisa domnii méle.

Décii şi mărturii am pus domnia mea : jupan Hriza vel vornecŭ şi jupan Vladul marele logofăt şi jupan Ianache marele vistiiar şi ‹jupa›[1]n

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Miho vel spătariu şi jupan Muşat marele stolnecŭ şi jupan Buzin‹c›[1]a vel comis şi jupan Vasilie marele păharnec şi jupan Alecxandru marele postélnecŭ. Şi ispravnec, Vladul marele logofăt.

Şi sé-au scris în cetate, în Bucureşti, în luna lui martie 10 dni şi de la Adam pînă atunce alergarea anilor, ani 7138 ‹1630›.

Bibl. Centrală de Stat, XCIII/2.
Traducere.

65

1630 (7138) martie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bunea logofăt satul Grădiştea de Jos.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсои земле Ѳѕгрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сіе повеленїе господства ми болѣрин господства ми Бѕнев лигѡфет и със синови его, елицем Богъ дарова, такоже да м есть село Дол Гръдиче ѡт над въсом Хотаром, колико сѣт дръжал Дмитр дворникѕл Зѣмцѣ ѡт Могошеци, ѡт полю и ѡт шѕма и ѡт вод и със виногради и със вечинїе и ѡт седаличе селов, ѡт посѣдї, каре елика се Хтет избрати ѡт по въс Хотаром.

И вечинїи ешеже да се знает по име: Блъсѕл със въсиХ братїе емѕ и със синови его и Драгомир вїпар със синови си и Добре Кътърамъ със синови его и Добре мецерѕл със синови си и Драгомир Кїеранче със синови его и Нѣгое прѣкълбѕл със синови его и Стоика Бъдїпан със синови си.

Понеже сїи вечини, еже сѣт више речени, било есть съмотрил Дмитр дворник како, дондеже Хокет бити ѡн жив, да га съглед и да га послѕшает и да га прихранит, а по съмрѣти его, да есть процени. Я потом, сїи вечини ѡт Дол Гръдиче, ѡни видѣв ако даровал есть господъ Богъ по Дмитр ворник със даром свѣтинѣ его, тере нХ есть възел видѣнїм очима, ѡни ниже гледал нХ есть ниже съмотрил есть нХ. Таже въ том, Дмитр ворник, ѡн видѣв сице, дал ю есть болѣрин господства ми Бѕнев лигѡфет, да есть емѕ дѣдїнѕ постоателна, почто радї гледал ѕ есть на неволю его и на старостїю его и смотри ѕ есть и вблѣчил ѕ есть. Имѣли сѣт Дмитр ворникѕл много добре и гледанїе елико ниже за едно неволю не знает и да га въспоминает по съмрѣти его.

Таже видѣв Дмитр дворник толика гледанїе, ѡн въстанет съ тере есть пришел ѡн сам пред господства ми ѕ великїи диван и прѣд въсѣми болѣром, тере есть дал сїм дѣдїнѕ и със вечинїи, еже сѣт више речени болѣрин господства ми

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Бѫнев лѫгѫфет, ѡн за негов добро волю, да бѫди дѣдинѫ стоателна емѫ и синовим его.

<И> извадил иѫ ест Дѫмитрѫ ворник по вечини и ѡт книга господска, что ест бил имал вечинїи за процентїе ѡт Дѫмитрѫ дворникѫл, нди ѡт прѣжде врѣме. Й ащелиже хокют извадити вечини нѣкогда нѣкїе записе любо ѡт сѫродницеѫ Дѫмитров дворник или ѡт внѫцїи его или ѡт рѫка Дѫмитров дворник въс да не се вѣрѫет, нѫ лъжничи да стоит.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѫк Дѫмитров дворник на рѫцѣ Бѫнев лѫгѫфет, сътворен със великою клетвою и със мнози болѣри написани сведетелїи ѫ запис въси, на име: жѫпан Некѫла бив вел вистїiар и жѫпан Йслан вел бан Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворниж и Ивашко бив вел дворник и Кладѫл вел логофет и Папа бив вел логофет и жѫпан Трѫфанда бив вел вистїiар и Дѫмитрашко бив вел вистїiар и Мѫшат вел столник и Бѫзинка вел комис и Нѣгѫл вел агъ и Василаки ага и Неделко бив вел портар и Герге вел армаш и Калотъ бив вел армаш и Пара логофет и Станко дворник и Строе логофет, синъ Фїеръв лѫгѫфет и мнози болѣри, еже не сѫт писани зде въ книга сїѫ.

<И> поставил ест Дѫмитрѫ дворник и клетво: кого ѡт сѫродника его хокет хтет да поперет и да развалит сїѫ его такмеженїе и милованїе или ѡт братїи его или ѡт внѫци его или кто хокет бити ѡт порѫденїа его, того да ест тръклет и анаѳема и афоресан ѡт т҃и҃ свѣти ѡтци, еже сѫт въ Некеи и да не видѣти лица Божїю, ниже да се сѫдити със Христїанїи, нѫ да прѣбивает въ един мѣсто със Їѫда и със Йрїѫ.

<Е>его радї дадоѫ съм господство ми болѣринѫ господства ми Боѫнев лѫгѫфет, такоже да мѫ ест село Дол Гръдицѣ със въс хотаром, колико дръжет Дѫмитрѫ дворник и със вечинїи и със въс ходоком ѡчинѫ, дѣдїно и въ ѡхаб синовом, внѫком и прѣвнѫчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Еже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Йслан вел бан Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Кладѫл вел лѫгѫфет и жѫпан Инаки вел вистїiар и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Василїе вел пехарник и жѫпан Йлеѯандри вел постелник. И исправник, Кладѫл вел логофет.

И написаѫ аз, Лепъдат лѫгѫфет, въ настолни градѫ ѫ Бѫкѫреци, мѣсеца мартїе ѯ҃ дьни и ѡт Ядама даже до нинѣ теченїа лѣтом, въ лѣт ×зрли.

† Їѡ Леѡн вшевѫда, милостїю божїю господинь.

Ѡш Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofăt şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Grădiştea de Jos de peste tot hotarul, cît a ţinut Dumitru vornicul Zemţea din Mogoşeşti, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vii şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

www.dacoromanica.ro

Şi vecinii încă să se ştie, pe nume : Vîlsul cu toţi fraţii lui şi cu fiii lui şi Dragomir vier şi cu fiii lui şi Dobre Cătăramă cu fiii lui şi Dobre meşterul cu fiii lui şi Dragomir Cherance cu fiii lui şi Neagoe pîrcălabul cu fiii lui şi Stoica Bădiian cu fiii lui.

Pentru că aceşti vecini, care sînt mai sus-zişi, a socotit Dumitru vornic, ca pînă cînd va fi el viu, să-l caute, să-l asculte şi să-l hrănească, iar după moartea lui să fie iertaţi. Iar după aceea, aceşti vecini din Grădiştea de Jos, dacă au văzut că a dăruit domnul Dumnezeu pe Dumitru vornic cu darul sfinţiei sale de i-a luat vederea ochilor, ei nici nu l-au mai căutat, nici n-au mai ţinut seamă de el. Astfel, întru aceasta, Dumitru vornic, văzînd aşa, a dat boierului domniei mele Bunea logofăt ca să-i fie dedină stătătoare, pentru că l-a căutat la nevoia şi la bătrîneţea lui şi a ţinut seamă de el şi l-a îmbrăcat. Şi a avut Dumitru vornicul mult bine şi îngrijire, încît nici nu a ştiut de vreo nevoie şi ca să-l pomenească după moartea lui.

Astfel văzînd Dumitru vornic atîta îngrijire, el s-a sculat de a venit singur înaintea domniei mele în marele divan şi înaintea tuturor boierilor, de a dat această dedină şi cu vecinii, care sînt mai sus-zişi, boierului domniei mele Bunea logofăt, el de bunăvoia lui, să-i fie dedină statornică lui şi fiilor lui.

<Şi> i-a scos Dumitru vornic pe vecini şi din cartea domnească de iertare pe care o aveau vecinii de la Dumitru vornicul, de mai înainte vreme. Iar dacă vor scoate vecinii vreodată nişte zapise sau de la rudele lui Dumitru vornic sau de la nepoţii lui sau de la mîna lui Dumitru vornic tot să nu se creadă, ci să rămînă mincinoase.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Dumitru vornic la mîna lui Bunea logofăt, făcut cu mare blestem şi cu mulţi boieri martori scrişi în zapis toţi, anume : jupan Necula fost mare vistier şi jupan Aslan mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi Ivaşco fost mare vornic şi Vladul mare logofăt şi Papa fost mare logofăt şi jupan Trufanda fost mare vistier şi Dumitraşco fost mare vistier şi Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Neagul mare agă şi Vasilachi aga şi Nedelco fost mare portar şi Gherghe mare armaş şi Calotă fost mare armaş şi Para logofăt şi Staico vornic şi Stroe logofăt, fiul lui Fiera logofăt şi mulţi boieri, care nu sînt scrişi aci, în cartea aceasta.

<Şi> a pus Dumitru vornic şi blestem : cine din rudele lui va voi să calce şi să răstoarne această întocmire şi miluire a lui sau dintre fraţii lui sau dintre nepoţii lui sau cine va fi dintre rudele lui, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt în Nicheia şi să nu vadă faţa lui Dumnezeu, nici să nu fie judecaţi cu creştinii, ci să trăiască la un loc cu Iuda şi cu Arie.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, Bunea logofăt ca să-i fie satul Grădiştea de Jos cu tot hotarul, cît ţine Dumitru vornic şi cu vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă, fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori punem domnia mea : jupan Aslan mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun, în Bucureşti, luna martie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CLXXXI/86.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

66

1630 (7138) <martie-iunie> 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voieovod întăreşte lui Bunea logofăt ocini şi vecini în satul Grădiştea de Jos, jud. Vlaşca.

† Милостїею божїю, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсеи земле Оугрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелєнїе господства ми болѣрин҃ господство ми Бѹнев логофет и със синови его, елице мѹ Богъ даровах҃, такоже да мѹ ест wчин҃ ѹ Дол Гръдище, въ сѣдство Клашка, wт полю и wт шѹма и wт вод и wт виноградї и със вечини, на имє: Драгомир кїпарюл със синови его и Добре мещерѹл със синови си и Елъсѣл със въсеи братїи его и със синови нх҃ и Драгомир Кїеранче със сини его и Добре Кътърамъ със сини его и Стоика Бъдїан със синови его и Нѣгое пръкълабѹл със синови его и wт седалище селов, wт посѣде и wт над въс Хотаром, елико сѣт дръжал Дѹмитрѹ Зѣмцѣ дворникѹл wт Могошещи.

Понеже сїю wчин҃ и със сїи вишє речени вечини били сѣт вечини Дѹмитров дворник, покѹпили със новци готови, ещеже wт при дьнїе покоиномѹ Михаил воєвода. Таже въ том, Дѹмитрѹ дворник било ест съмотрил како дондеже хокет бити wн жив, да га пазише и да га прихранит и да га почтет въ живота его, а по съмрътн его, wни да ест прощени. И сътворил им ест и запис и книга Ѧлеѯандрѹ воєвода, синъ покоиннаго Їлїаш воєвода за прощенїе.

Ѧ потом, на врѣме за старостїю его и по иже възимал сѣ сѣт видѣнїѧ wком, а вечинїи вишє речени, wни ниже ѹ ест гледал, ниже ѹ ест почтит. Таже видѣв wн сице, wн не въсхотѣл да нх҃ простили, дн҃ѹ нх҃ ест дал чедѹ си Бѹнев лwгwфет и помиловал ѹ ест със сїи вечини, еже сѣт вишє речени, wт Дол Гръ-

www.dacoromanica.ro

дѣце, такоже да ю ест дѣдѣнѫ емѫ и синовом, въ вѣки. И извадил нѫ ест и ѡт книга та господска Ѧлеѯандров воевод и сътворил нѫ ест запис ѡт пред въс диваном, почто радѣ ѕ ест гледал Бѫнѣ лѫгѡфет и почтил и ѡблѣчил и не знает ниже за едно неволю.

Ѧ потом, къда ест бил съда, въ дьнѣе господства ми, а сѣи вечини, ѡни се сѫт въздвигал със прение пред господства ми и дошли сѫт тере съпрѣше се за лицѫ със Дѫмитрѫ дворник и сице прѣше вечинѣи ѕ диван како им ест бил сътворил процение испръво и книги въс сице да ест процени или да си скѫповали главе им, да ест процени за вечинанѣе а ѡтъчьствѣа им ѡт Дол Гръдѣце да ест по рѫка Бѫнев лѫгѡфет. Ѧ въ том Дѫмитрѫ дворник, ѡ.л никакоже не въсхощет да нѫ простили, ниже да нѫ скѫпины, дѫ нѫ ест дал чедѫ си Бѫнев лѫгѡфет по сѣи више речени вечини ѡт пред господства ми и ѡт пред въс диваном със дѣдѣневе им и със виноградѣе и със въс ходокѡм, да нѫ ест вечини за дѣдѣно емѫ и синовѣм его. И сам свѣдѣтелствовал ест Дѫмитрѫ дворник ѕ великѣи диван како ащелиже хокѫт извадити вечинѣи или битѣ кто ѡт сѫродник его некѣи записе или книги, да не се вѣрѫет, понеже ѡт прѣд господства ми рекъл ест Дѫмитрѫ дворник ере не нѫ хокет простиѫ.

Сего радѣ дадохѫ съм и господство ми болѣринѫ господство ми Бѫнев лѫгѡфет, такоже да мѫ ест сѣи вечини ѡт Дол Гръдѣце, колици сѫт по редѫ више речени дѣдѣно въ вѣки его и въ ѡѫдѫ синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѕбо и свѣдетелѣи поставиѫ господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Бладѫл вел лѫгѡфет и жѫпан Ѭнаки вел вистѣар и жѫпан Минко вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Василѣе вел пѣхарник и жѫпан Ѧлеѯандри вел постелник. И исправник, Бладѫл великѣи логофет.

И написаѫ аз, Лепъдат лѫгѡфет, въ настол граду Бѫкѫреци, мѣсеца ....[1] ѳ дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ теченѣе лѣтом, въ лѣт ѯѕли.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, милостѣю божѣю господинь.
Иѡ Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofăt şi cu fiii lui, cîţi i-au dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Grădiştea de Jos, în judeţul Vlaşca, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi cu vecinii, anume : Dragomir vierul cu fiii săi şi Dobre meşterul cu fiii săi şi Vîlsul cu toţi fraţii lui şi cu fiii lor şi Dragomir Chierance cu fiii săi şi Dobre Cătăramă cu fiii lui şi Stoica Bădian cu fiii lui şi Neagoe pîrcălabul cu fiii lui şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, cît a stăpînit Dumitru Zemţea vornicul din Mogoşeşti.

Pentru că această ocină şi aceşti mai sus-zişi vecini au fost vecini ai lui Dumitru vornic, cumpăraţi cu bani gata, încă din zilele răposatului

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Mihail voievod. Astfel întru aceea, Dumitru vornic a socotit că pînă ce va fi el în viaţă să-l păzească şi să-l hrănească şi să-l cinstească în viaţa lui, iar după moartea lui ei să fie iertaţi. Şi le-a făcut lor şi zapis şi cartea de iertare a lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliaş voievod.

Iar după aceea, la vreme de bătrîneţe şi după ce i s-a luat vederea ochilor, iar vecinii mai sus-zişi, ei nici nu l-au căutat, nici nu l-au cinstit. Apoi văzînd el aşa, n-a vrut să-i ierte, ci i-a dat fiului său Bunea logofăt şi l-a miluit cu aceşti vecini care sînt mai sus-zişi din Grădiştea de Jos, ca să-i fie dedină lui şi fiilor în veci. Şi i-a scos şi din cartea cea domnească a lui Alexandru voievod şi i-a făcut lui zapis dinaintea întregului divan, pentru că l-a căutat Bunea logofăt şi l-a cinstit şi l-a îmbrăcat şi nu a ştiut de nici o nevoie.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, aceşti vecini, ei s-au sculat cu pîră înaintea domniei mele şi au venit de s-au pîrît de faţă cu Dumitru vornic, şi aşa au pîrît vecinii în divan că le-a făcut iertare dintîi şi cărţi, tot astfel să fie iertaţi sau să-şi răscumpere capetele lor, să fie iertaţi de vecinie, iar moştenirea lor din Grădiştea de Jos să fie pe mîna lui Bunea logofăt. Iar întru aceea Dumitru vornic, el nicicum n-a voit să-i ierte, nici să-i răscumpere, ci i-a dat fiului său Bunea logofăt pe aceşti vecini mai sus-zişi dinaintea domniei mele şi dinaintea întregului divan cu dedinele lor şi cu viile şi cu tot venitul, să-i fie vecini de moştenire, lui şi fiilor lui. Şi singur a mărturisit Dumitru vornic în marele divan că dacă vor scoate vecinii sau oricine din neamul lui nişte zapise sau cărţi, să nu se creadă, pentru că a spus Dumitru vornic înaintea domniei mele că nu-i va ierta.

De aceea am dat şi domnia mea boierului domniei mele Bunea logofăt, ca să-i fie aceşti vecini din Grădiştea de Jos, cîţi sînt pe rînd mai sus zişi, dedină, în veac, lui şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna . . .[1] 10 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m. p.›

Bibl. Acad., CLXXXI/87.
Orig., hîrtie (43,5 × 29,5), pecete timbrată.
Lunile, după divan.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) ‹martie 10- iunie 10› Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Pădure paharnic ocini în Lazuri şi în Sturzeni.

† Милостїю божїю, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсое земле Ѹггровла-
Хыноое, синъ великаго и прѣдобраго и милостиваго и покоиннаго Їѡ Щефан воевода.
Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слѹг господство ми Пъдѹрев
пеХарник, синъ Татѹлов постелник wт Лазори и със синови емѹ, елицеже Богъ
припостит, такоже да мѹ ест wчинѹ ѕ село ѕ Лазори, wбачи wт ѹжа wт дол шистаго
дел, али дел Некѹлев, синь Илисафтев червноХрезца въсаХ, wт полю и wт шѹм и
wт вод и wт по въсом ХотаХ<!>и wт седалеци селов и wт посевдї, вари елика се
Хтит избрат.

Понеже сїю дел за wчинѹ wна ест бил wт наипрѣжде врѣме дѣдом его
Пъдѹри пеХарник. Таже ест бил покѹпил попа GаХ[Х]ат, дѣдї Некѹлев. Таже, по
съмрът попев GаХ[Х]ат ест бил шестал дел емѹ за wчинѹ wт Лазори по рѹкы
анепѣїѡм си Гергев питар и брати се Некѹлев и Нѣгое. И въс ест бил дръжал
wни сїю дел за wчинѹ дѣдѡм си попев GаХ[Х]ат заплън. Я къда ест бил съда, въ
дьни господства ми, а Некѹла, брат Гергев питар и Нѣгое, синъ Илисафтїи черно-
ризцев, wни се сѹт въстанил се, анѹ ест бил сътворил сїю дел емѹ за wчинѹ про-
данїе и ест бил въпрашал Некѹла по въсиХ брати его wт село Лазореле: Хощише ле
кѹпити сїю дел емѹ за wчинѹ wт село Лазореле или не? Я wни ест бил рекъл ере
не могѫт да дръжит негове делове за wчинѹ, некако да се кѹпише дрѹѕе wчине и
дѣдїни, анѹ тъчю се сѹт wбрѣтал тогда Падѹре пеХарник да кѹпише сїю дел за
wчинѹ wт над Некѹла, за ×ѣ аспри готови. И къда ест бил покѹпил Пъдѹре
пеХарник сїю дел за wчинѹ wт Некѹла бїѡ мноѕи людї добре и болѣри свѣдетелю
и алдѫмѫшири на име: Герге питар, брат Некѹлев и Недѣлко и брати се МихАю
и Стоика и Преда, сини Пръвѹлов wт Лазѹре и попа Пръвѹл и попа Кладѹл и
Стан wт там и Тѹдор постелник wт Тръговище.

И пак покѹпил слѹг господства ми Пъдѹре пеХарник wчинѹ ѕ Стѹрзѣни и wт
Брана дел Нанов постелник и синѹ его Тѹдоров, въсаХ wт полю и wт шѹм и wт
вода и wт сѹХ и wт по въсом Хотаром и wт посевдї, варе елика се Хтит избрат.
Понеже сїю дел за wчинѹ wт Стѹрзѣни, wна ест бил wт наипрѣжде врѣме Киртоп,
синъ Данов, ѹиком Татѹлов постелник, бѫщи Пъдѹри пеХарник и wт Данов Поркѹл.
Я послѣ ест бил покѹпил Ѡпрѣшор лигшфет, бащ Нанов постелник[1] wт над
Киртоп, ѹиком Татѹлов постелник и wт над Дан Поркѹл, ещеже wт наипрѣже
врѣме wт при дьни иниХ покоини старе господари. И въс ест бил дръжал wни до
съда въ дьни господства ми. Я къда ест бил съда, въ дьни господства ми, а
Нано постелник[2] и със синѹ его, Тѹдоро[3], wни се сѹт въстанил се, анѹ ест бил

[1] Cuvintele: „Ѡпрѣшор... постелник“ sînt scrise ulterior.
[2] Cuvintele: „Нано постелник““, la fel.
[3] Cuvîntul: „Тѹдоро” la fel.

www.dacoromanica.ro

продал слѣг господства ми Пъдѹрев пеѣарник, за ѯг҃і аспрї готови. И къда ест бил покѹпил Пъдѹре пеѣарник сїю дел за ѡчинѹ, иже више реѣ ѡт Стѹрѕѣни ѡт над Нано постелник[1] и ѡт над синѹ его, Тѹдоро[2], ѡни ест бил мнози людї добре свѣдѣтели и алдъмъшари, по име: Іван ѡт Бъкъреци и Тънасїи ѡт Бърбътеци. Или въсаѣ дел иже ест бил покѹпил Ѡпрѣшан[3] логофет, баци Нан постелник ѡт Киртоп и ѡт Дан Свин[4]. И продадоши сїю више речини именити людї сїю иже по више речине дели за ѡчинѹ за нихѣном доброволю и със ѕнанїе въсѣм мегїашом ѡт ѡкръстъ место, из гор, из дол и без не едно силостїю.

Ego радї, дадоѣ и господство ми Пъдѹрев пеѣарник, ѣкоже да мѹ ест сїю иже више реѣ ѡчине и дѣдїни въ ѡѣаб и за дѣдїни синѹви си и внѹком и прѣвночитом и не ѡт кого же непоколѣбимон, порезѹмо господства ми.

Геже ѕбо и свѣдѣтелю поставлѣним господство ми: жѹпан Ислан велики бан Кралевскы и жѹпан Хрезе велики дворник и жѹпан Владѹл велики лѹгѹфет и жѹпан Ѭнаки велики вистѣр и жѹпан Михо <вел>ики вистїар[6] и жѹпан Ѭшат велики столник и жѹпан Бѹзинка велики колнс и жѹпан Касалїи пеѣарник и жѹпан Ѵлекѯандри велики постелник. И исправник, жѹпан Владѹл велики лѹгѹфет.

<И> исписаѣ азъ, Стан, внѹк стар Станов лѹгѹфет ѡт Съвескы, въ настолни градѹ иже се зовет Бѹкѹреци, мѣсеца . . .[7], ѡт Ѵдама до нинѣ текѹщаго лѣтом, въ лѣт ѯзрлѳ.

† Їѡ Леѡѧ вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi milostivului şi răposatului Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Pădure paharnic, fiul lui Tatul postelnic din Lazuri şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în sat în Lazuri, însă în funia de jos a şasea parte, însă partea lui Necula, fiul Ilisaftei călugăriţa, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul şi din vatra satului şi de pretutindeni, oricît se va alege.

Pentru că această parte de ocină ea a fost mai dinainte vreme a bunicului lui Pădure paharnic. Deci, a cumpărat popa Sahat, bunicul lui Necula. Apoi, după moartea popii Sahat, a rămas partea lui de ocină din Lazuri pe mîna nepoţilor săi Gherghe pitar şi fraţii săi Necula şi Neagoe. Şi tot au ţinut ei această parte de ocină a bunicului lor popa Sahat deplin.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Necula, fratele lui Gherghe pitar şi Neagoe, fiii Ilisaftei călugăriţa, ei s-au sculat de au făcut această parte de ocină vînzătoare şi a întrebat Necula pe toţi fraţii lui din

---

[1] Cuvintele : „Нано постелник“ sînt scrise ulterior.
[2] Cuvîntul : „Тѹдоро“ este scris ulterior cu altă cerneală.
[3] Aşa în text.
[4] Pasajul „Іван ѡт Бъкъреци, ...Свин“ , este scris ulterior, cu altă cerneală.
[5] Loc rupt.
[6] În loc de : вел спатар.
[7] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

satul Lazurile : vor ei să cumpere această parte de ocină din satul Lazurile sau nu? Iar ei au spus că nu pot să-şi ţină părţile lor de ocină, necum să-şi cumpere alte ocine şi dedine ; ci numai ce s-a aflat atunci Pădure paharnic să cumpere această parte de ocină de la Necula pentru 5000 aspri gata. Şi cînd a cumpărat Pădure paharnic această parte de ocină de la Necula au fost mulţi oameni buni şi boieri mărturie şi aldămăşari, anume : Gherghe pitar, fratele lui Necula şi Nedelco şi fraţii săi Mihai şi Stoica şi Preda, fiii lui Pîrvul din Lazuri şi popa Pîrvul şi popa Vladul şi Stan de acolo şi Tudor postelnic din Tîrgovişte.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Pădure paharnic ocină în Sturzeni şi de la Braia partea lui Nan postelnic şi de la fiul lui, Tudor, toată din cîmp şi din pădure şi din apă şi din uscat şi de peste tot hotarul şi de pretutindeni, oricît se va alege.

Pentru că această parte de ocină din Sturzeni, ea a fost mai dinainte vreme a lui Chirtop, fiul lui Dan, unchiul lui Tatul postelnic, tatăl lui Pădure paharnic ; şi de la Dan Porcul. Iar apoi a cumpărat Oprişor logofăt, tatăl lui Nan postelnic [1] de la Chirtop, unchiul lui Tatul postelnic şi de la Dan Porcul, încă mai dinainte vreme, din zilele altor răposaţi, bătrîni domni. Şi au tot ţinut ei pînă acum în zilele domniei mele. Iar cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar Nano postelnic [2] şi cu fiul lui, Tudoro [3], ei s-au sculat de au vîndut slugii domniei mele Pădure paharnic pentru 13 000 aspri gata. Iar cînd a cumpărat Pădure paharnic această parte de ocină din Sturzeni, care este mai sus-scrisă, de la Nano postelnic [2] şi de la fiul lui, Tudoro[3], au fost mulţi oameni buni martori şi aldămăşari, anume : Ivan din Văcăreşti şi Tănasie din Bărbăteşti. Însă toată partea care a cumpărat-o Oprişan [4] logofăt, tatăl lui Nan postelnic, de la Chirtop şi de la Dan Porcul [5]. Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni mai sus-zisele părţi de ocină de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, din sus, din jos şi fără nici o silă.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Pădure paharnic, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine şi dedine de ohabă şi de moştenire fiilor săi şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Aslan mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare vistier [6] şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasalii paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

---

[1] Cuvintele : „Oprişor logofăt, tatăl lui Nan postelnic" sînt scrise ulterior.
[2] Cuvintele „Nano postelnic" la fel.
[3] Cuvîntul : „Tudoro" la fel.
[4] Aşa în text.
[5] Pasajul „Ivan din Văcăreşti... Porcul" este scris ulterior, cu altă cerneală.
[6] Greşit, în loc de : mare spătar.

www.dacoromanica.ro

‹Şi› am scris eu, Stan, nepotul bătrînului Stan logofăt din Săveşti, în cetatea de scaun care se chiamă Bucureşti, luna . . . .[1], de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLXVII/19.
Orig., perg. (38 × 37), pecete timbrată.
Lunile, după divan.
EDIŢII. Slav şi trad. Florescu-Pleşa. *Mat. arh. part.*, 600—602, sub ‹martie-iunie 18›.

68

1630 (7138) martie 13, Bucureşti.

Radu, Simion, Prodan şi Laţcu, din Comanca, împreună cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Radul, cu fiiu mieu Cernat şi eu Simion, cu fiiu miu Vladul şi eu Prodan, frate lu Simion, cu fiu mieu Vladul şi eu Laţcu ‹cu› feciorii mii de în sat de în Comanca, scris-am acest zapis al nostru să fie de credinţă la mîna jupînului Neculii vistier, cum să să ştie că am fostu megiiaşi cu toate moşiele noastre încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru creştin Lion voivoda, sinŭ Ştefan vodă, iar noi am venit la dumnealui de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noştri şi cu toate moşiile noastre, derept 6800 aspri gata. Şi am luoat toţi banii deplin.

Şi mărturii : jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel logofăt i jupan Ivaşco vornicul i jupan Trufanda biv vel vistiiar i jupan Gligorii comis i jupan Para logofăt i jupan Bunea logofăt şi Stanciul vtori dvornic.

И написа аз, Гергє логѡфєт[2], **в Бѣкѹрєщи, мѣсєца мартїє г̃ дьни, въ лѣт ҳ̃зр̃лѳ.**

Hrizea vel vornic
Vladul vel logofăt
Papa biv vel logofăt
Ivaşco dvornic
Μίχος σπαταρίς[3]
Dumitraşco logofăt

[1] Loc alb.
[2] Şi am scris eu, Gherghe logofăt.
[3] Miho spătar.

www.dacoromanica.ro

Grama pitarul
Κωσταντινος πάχαρνίκος[1]
Stroe, sinŭ Fieri logofăt[2]

Bibl. Acad., DXCII/11.
Orig., hîrtie (29 × 21).

69

1630 (7138) martie 15.

Preda sluger pune zălog la Zota cojocar satul Cîrlomani pentru niște bani pe care i-a împrumutat.

† Scris-am eu Preda slugear acest al mieu zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Zotei cojocar, cum să să ştie că am pus zălog satul Cîrlomani, drept patru sute de galbeni. Să aibu a-i da banii la sfeti Dimitrie şi să-mi iau satul. Iar de nu voiu da banii, să fie volnec să-l vînză sau să-i fie lui moşie şi coconilor.

Şi la această tocmeală a noastră au fost mulţi boiari : jupan Necula vistiiar, jupan Ivaşco vornecul, jupan Gligorie comis i Ghinea Parepa şi alţi mulţi boiari, ce n-am scris, şi Sima vătafu.

Şi am scris Radul logofăt, cu voia slugearului şi a jupînului Zotei. Pis méseţa martie 15 dni, leatŭ 7138 <1630>.

Muzeul Militar Central, Doc. II/49.
Orig., hîrtie (31 × 21), o pecete aplicată.
Copie din 1836, la Bibl. Acad., DXLVIII/5.

70

1630 (7138) martie 16, Bucureşti.

Leon Tomșa voievod întărește lui Miloș logofăt satul Bîlta, jud. Gorj, în urma unei judecăți cu vecinii din sat, care se judeciseră.

† Мїлостїею божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ вѣсон земле Ѳѵгґрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоиннома Іѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелєнїю господство ми слѣго господства ми Милош логофет, внѣк Стоикъв бив вел вистїар за брат и със синови си, єлицем Богъ прибѣстит, шкоже да мѣ єст село Блъта wт сѣдство Гор Жил със вечиннїи и със въс Ходо-

[1] Costantin paharnic.
[2] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

ком wт полю и wт шѣма и wт вод и wт виноградї и wт седалище селwв, колико сѣт бил дръжал Стоика вистїар, wт посѣдї и wт над въсом Хотаром елика се Хтет избрати, по старе Хотаре и белѣге.

Понеже село Блъта више пис били сѣт покѣпил за Стоика вистїар wт над Тешдосїе логофет wт Рѣда, ешеже въ дньїе покоинномѣ Шербан воевод. И потом къда ест бїw при дньїе Гаврїил воевод, по съмрѣти Стоикъв вистїар, wстала ест въсѣХ дѣдїневе над рѣка внѣком си Милош логофет, понеже сини wт телом его нѣст имал.

И потом, къда ест бил при дньїе Алеѫандрѣ воевода, сынъ покоинном Їлїѧш воевода, по съмрѣти жѣпаницев Докїѧ вистїерѣса Стоикъв вистїар, а село Блъта пошел ест тере се сѣт скѣповали за вечинаньїе със новци готови wт над Алеѫандрѣ воевод, шкоже да бѣдї пак кнеѕи.

И потом, къда ест бил съда, въ дньїе господства ми, а слѣга господства ми Милwш лwгофет, wн не изверише сѧ да ест кнеѕи, анѣ ест пришел със вечинїи wт Блъта ѕ прѣХ прѣд господства ми ѕ великїи диван, тере съпрѣше се за лицѣ пред господства ми със село Блъта. Таже въ том господство ми съм гледаХ и сѣдил по правдѣ и по законѣ, кѣпноже със въсиХми почтенними правителїи господства ми и добре съм истинствовалХом господство ми със въс диваном и смотриХом господство ми како нѣст ест закона да се скѣповати вечинїи болѣрскїи wт господары, почто радї нѣст бил село болѣрскѣ, покѣпил wт Стоика вистїар по негови прави аспри wт на Тешдосїе лwгофет, како ест више пис. И исведетелствовали сѣт пред господства ми ѕ диван и почьтеннаго правител господства ми жѣпан Владѣл вел лwгофет и ѣком си Тѣдор бив вел слѣжер Рѣдѣнѣл, продавници сего село Блъта, како ест били нихнѣ за дѣдїно. Таже wстал ест село Блъта wт закwн и wт сѣжденїе wт пред господства ми wт диван. И взѣХом господство ми и книги что сѣт имѣл за скѣповаиїе wт рѣками нХ, да ест паки вечини Милошов логофет, како ест бил вечини и на ѣиком си Стоика вистїар, а новцїи что ест бил дал да ест въ ничтоже, почто радї Ходил ест съ ласканїе да wтекает за вечинїе.

Сего радї, дадоХ съм господство ми слѣго господства ми Милошѣ логофет, шкоже да мѣ ест <с>ело Блъта със вечинїи и със въс Ходоком, колико сѣт дръжал Стоика вистїар wчинѣ, дѣдїно и въ wХабѣ сновом и внѣком и прѣвнѣчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѕбо и сведителїе поставиХ господство ми: жѣпан Ислан бив вел дворник, исправник въ стол Кралева и жѣпан Хриза великїи дворник и жѣпан Владѣл вел лwгофет и жѣпан Инаки вел вистїар и жѣпан Минко вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Бѣзинка вел комис и <жѣпан Васи>[1]лїе вел пеХарник и жѣпан Алеѫандри вел постелник. И исправник, жѣпан Владѣл великїи лог<офет>[1].

И написаХ аз, Лепъдат лwгофет, въ настол граду Бѣкѣреци, мѣсеца <мар>[1]тїе $\overline{\text{sї}}$ дьни и wт създанїе мира wт испръваго человека Адама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом, въ лѣт ×$\overline{\text{зрл<и>}}$[1], а wт рождества Христово, ×а$\overline{\text{хл}}$.

† Iw Лewн вшевшда, мїлостїю божїю господинь.

Iw Лewн воевода <m. p.>

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Miloş logofăt, nepotul de frate al lui Stoica fost mare vistier şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie satul Bîlta din judeţul Gorj, cu vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi din vatra satului, cît a ţinut Stoica vistier, de pretutindeni şi de peste tot hotarul cît se va alege, pe vechile hotare şi semne.

Pentru că satul Bîlta, mai sus-scris a fost cumpărat de Stoica vistier de la Teodosie logofăt din Ruda, încă în zilele răposatului Şerban voievod. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, după moartea lui Stoica vistier, au rămas toate dedinele la mîna nepotului său Miloş logofăt, pentru că fii din trupul lui n-a avut.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliaş voievod, după moartea jupaniţei Dochia, vistiereasa, a lui Stoica vistier, satul Bîlta a mers de s-au răscumpărat de vecinie cu bani gata de la Alexandru voievod, ca să fie iar cnezi.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, sluga domniei mele Miloş logofăt n-a îngăduit să fie cnezi, ci a venit cu vecinii din Bîlta în pîră înaintea domniei mele, în marele divan, de s-au pîrît de faţă înaintea domniei mele cu satul Bîlta. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi bine am adeverit domnia mea cu tot divanul şi am socotit domnia mea că nu este lege să se răscumpere vecinii boiereşti de la domn, deoarece n-a fost sat domnesc, ci a fost sat boieresc, cumpărat de Stoica vistier pe ai lui drepţi aspri de la Teodosie logofăt, cum este mai sus-scris. Şi au mărturisit înaintea domniei mele în divan cinstitul dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt şi unchiul său Tudor Rudeanul fost mare sluger, vînzătorii acestui sat Bîlta, că a fost al lor de moştenire. Astfel a rămas satul Bîlta de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan. Şi am luat domnia mea şi cărţile ce le-au avut de răscumpărare din mîinile lor, ca să fie iar vecini lui Miloş logofăt, cum au fost vecini şi la unchiul său Stoica vistier, iar banii ce i-au dat să fie întru nimic, pentru că au umblat cu înşelăciune, ca să scape de vecinie.

De aceea am dat domnia mea slugii domniei mele Miloş logofăt, ca să-i fie satul Bîlta cu vecinii şi cu tot venitul, cît a ţinut Stoica vistier, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Aslan fost mare vornic, ispravnic în scaunul Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi <jupan Vasi>—[1]

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

lie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ‹mar›[1]tie 16 zile şi de la zidirea lumii, de la cel dintîi om, Adam, pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XCIX/3.
Orig. hîrtie, (42 × 29), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

71

1630 (7138) martie 20.

Oprea fiul lui Badea, vinde lui Dumitru şi lui Sfranţea ocină la Păuşeşti.

† Adecă scris-am eu Oprea, ficiorul Badei, acesta al mieu zapis, cum să să ştie că am vîndut lu Dumitru şi Sfranţei, ficiorei Grecului, ocină anume Siileştea, de la Iane şi locul de pre lîngă vale de în jos de sat şi curăturelei de în Cornul Măgărei, de la Iane. Şi mie-au dat bani toţi za gotovi bani 1000.

Şi au fostu atunci mărturie, anume : Antonie şi Ilie şi Badea şi Niculaşe Grigorie şi Dumitru lu Bălaur. Şi aceste moşii le-am fost cumpărat eu de la Iane mai nainte şi sînt scrisă şi în carte domnească.

Ispisa eu Ghinea logofet. Pis méseţa martie 20 dni vă leat 7138 ‹1630›.

† Şi eu Oprea vînzător m-am pusŭ mîna pentru credenţa[2]. Şi mi-amu pus şi picitea.
‹Pe verso :› Păuşeşti.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/16.
Orig., hîrtie (26,5 × 21), pecete aplicată. Scris împreună cu un alt zapis, din 20 iunie 7151 ‹1643›, pentru aceeaşi moşie.
Copie ibidem, ms. 445, f. 131 v.

[1] Loc rupt.
[2] Scris autograf.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) martie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte Mitropoliei din Tîrgovişte satul Vărăştii, jud. Rîmnicu-Sărat şi Brăila.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсон земле Ѹггрровла-Хїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелєнїе господство ми свѣтѣи, божествнѣи Митрополїе wт варош господстаа ми Трѣговище, сирѣч матн свѣтимь цркваамь, идеже ест Храм Възнесенїе господа Бога и спаса нашегѡ Їсѹса Христа и чистнѣишомѹ и прѣчсвещеномѹ wтцѹ нашем арХїепископ кѹр влъдїка Григорїе Влашкое Земле, такоже да мѹ ест свѣтѣи Митрополїи села глаголемаго Кърѫцїи wт сѹдство Слам Рим и Брапл, със въсаХ wчина и със въс Хотаром и със въсиХ вечиніи и wт Блато Бела и със Чюлина, елика се Хтет избрат wт стлъп дори ѕ стлъп, wт посѣдї и wт над въсом Хотаром.

Понеже того село Кърѫцїи више пис било ест Миҳалчев банѹл за покѹпенїе wт наслѣдницїи селов, на имє: wт Мѹшат и wт Барбѹл и wт Миҳънлъ и wт Стан със четом нХ, ецеже наюwтпрѣжде врѣме, wт при дньїе покоиномѹ Миҳаил воевод и въс били сѹт вечинн над разлога его със добро мирно.

Я потом, Миҳалча банѹл wн ест дал село Кърѫцїи прекїю дъцерам сн жѹпаницев Предев клѹчерѣса, жителница Радѹлок ключар Бѹзескѹл, такоже да бѹде ен за дѣдїно.

Я потом, кѣда ест бил въ дньїе покоиннаго Шербанов воевод, прилѹчило сѣ сѹт жѹпаницех Преден ключерѣса съмрѣтъ и прогрибал сѣ сѹт кости ен ѕ свѣта Митрополїе. Таже, кѣда ест бил на врѣме за съмрѣтн, а жѹпаница Преда ключерѣса, дъцера Миҳалчев банѹл, wна сама wт колѣ ен дал ест и помиловал по свѣта Митрополїе със въс село Кърѫцїи със вечиніи и със въс Ходоком, елика се Хтет избрат и поклонил нХ ест за добро волю и написаше се въ свѣтою жрѣтвѣник, такоже да бѹдет ен вечное въспоминанїе радї дѹша ен, а свѣтѣи Митрополїи да ест дѣдїно постоателно въ вѣки, а божествнним иноком въ пицѹ и въ ѹкрѣпленїе. И wт тогда wвамо въс дръжал свѣтаа Митрополїе по село Кърѫцїи със добром мирно.

Таже а потом, кѣда ест бил съда, въ дньїе господства ми, а наслѣдницїи селов wт Кърѫцї, еже сѹт више речени, wни въздвигнет прѕХ и пришел ест пред господства ми ѕ великїи диван, трє съпрѣше се за лицѹ със wтцѹ нашемѹ митрополита кѹр влъдїка Григорїе и сице прѣше вечиніи wт Кърѫцї, више речени, како се сѹт скѹповали wни за вечиніе wт на покоинном влъдїка Лѹка, еже бив митрополит, за ѹги ѯ, въ дньїе Гаврїил воевод, синъ Симеѡн Могила воевода, въ тєченїе лѣтом ×ѕ҃рк҃з. И изкднал ест вечиніи wт Кърѫцї и нѣкое книги лъжниче ѕ диван. Таже въ том господстве ми съм гледал и сѹдиХом по правдѹ и по законѹ, кѹпноже със въсиХми чістнтнми правителїи господство ми и добре съм

www.dacoromanica.ro

истинствоваѫ господство ми със въс диваном, како ест бил село Къръщїи вечнии свѣтѣи Митрополїи, а вечнїи wни ест ходил със книги зли и със ласканїе, шкоже да могът ѕтекает за вечнїе. Таже ест wстал вечнїи wт Къръщи wт закон и wт сѫжденїе wт пред господства ми <и ѕ>[1]зѣѫом господство ми и книговє wт диван и нѫ съм дал господство ми да ест пак вечнии свѣтѣи Митрополїи, како ест бил и wт прѣжде врѣме. Я ащелиже ѫокет извадитї вечнїи нѣк<огд>[1]а некїе книги сътворене съ лъщенїе, да не се вѣрѕет, нѕ лъжниче да стоит, нъ да ест въс вечнии, како нѫ ест поклонил жѕпаница Преда ключерѣса, въ вѣки.

Сего радї дадоѫ съм господство ми свѣтѣи Митрополїе, шкоже да мѕ ест село Къръщїи със сваѫ wчинѕ и със вечнїи и със Блато Бела и със Чюлина wчинѕ, дѣдїно и въ wѫабѕ и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѕбо и сведѣтелїи поставиѫ господство ми: жѕпан Хриза вел дворник и жѕпан Кладѕл великїи логофет и жѕпан Єнаки вел вистїар и жѕпан Миѫо вел спатар и жѕпан Мѕшат вел столник и жѕпан Бѕзинка вел комис и жѕпан Касилїе вел пеѫарник и жѕпан Яли҃андри великїи постелник. Исправник, Кладѕл вел логофет.

И написаѫ аз, Лепъдат лwгофет, въ настолни градѕ Бѕкѕреци, мѣсеца мартїе к҃ дьни и wт Ядама даже до нынѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом, въ лѣт ѯ҃рлѯ҃, а рождество Христова, ѯ҃ѫ҃л҃.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii Mitropolii din oraşul domniei mele Tîrgovişte, adică mama sfintelor biserici, unde este hramul înălţării domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi preacinstitului şi preasfinţitului părintelui nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie al Ţării Româneşti, ca să-i fie sfintei Mitropolii satul Vărăştii din judeţul Rîmnicul Sărat şi Brăila, cu toată ocina şi cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi din Balta Albă şi cu Ciulina [2], cît se va alege din stîlp în stîlp, de pretutindeni şi de peste tot hotarul.

Pentru că acel sat Vărăştii, mai sus scris, a fost al lui Mihalcea banul de cumpărătură de la moştenii satului, anume : de la Muşat şi de la Barbul şi de la Mihăilă şi de la Stan cu ceata lor, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod. Şi au tot fost vecini pe seama lui cu bună pace. Iar apoi, Mihalcea banul a dat satul Vărăştii zestre fiicei sale, jupaniţei Preda clucereasa, soţia lui Radul clucer Buzescul, ca să-i fie de moştenire.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Şerban voievod, s-a întîmplat jupaniţei Preda clucereasa moarte şi s-au înmormîntat osemintele ei în sfînta Mitropolie. Astfel, cînd a fost la vremea morţii, jupaniţa Preda clucereasa, fiica lui Mihalcea banul, ea singură, de voia ei,

[1] Loc rupt.
[2] În alte documente : Ciuliniţa.

www.dacoromanica.ro

a dat şi a miluit sfînta Mitropolie cu tot satul Vărăştii, cu vecinii şi cu tot venitul cît se va alege şi i-a închinat de bunăvoie şi s-a scris în sfîntul jertfelnic, ca să-i fie ei veşnică pomenire pentru sufletul ei, iar sfintei Mitropolii să-i fie dedină stătătoare în veci, iar dumnezeieştilor călugări de hrană şi de întărire. Şi de atunci încoace a tot ţinut sfînta Mitropolie satul Vărăştii cu bună pace.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, moştenii satului din Vărăşti, care sînt mai sus-zişi, ei au ridicat pîră şi au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare, de s-au pîrît de faţă cu părintele nostru mitropolit chir vlădica Grigorie şi aşa pîrau vecinii din Vărăşti mai sus-zişi că s-au răscumpărat ei de vecinie de la răposatul vlădica Luca, care a fost mitropolit, pentru 60 ughi, în zilele lui Gavriil voievod, fiul lui Simeon Moghilă voievod, în cursul anilor 7127. Şi au scos vecinii din Vărăşti şi nişte cărţi mincinoase în divan. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi bine am adeverit domnia mea cu tot divanul că au fost satul Vărăştii vecini sfintei Mitropolii, iar vecinii au umblat cu cărţi rele şi cu înşelăciune, ca să poată scăpa de vecinie. Astfel au rămas vecinii din Vărăşti de lege şi de judecată dinaintea domniei mele şi le-am luat domnia mea şi cărţile din divan şi i-am dat domnia mea să fie iar vecini sfintei Mitropolii, cum au fost şi înainte vreme. Iar dacă vor scoate vecinii cîndva niscaiva cărţi făcute cu înşelăciune, să nu se creadă, ci să stea mincinoase, ci să fie tot vecini, cum i-a închinat jupaniţa Preda clucereasa, în veci.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfintei Mitropolii, ca să-i fie satul Vărăştii cu toată ocina şi cu vecinii şi cu Balta Albă şi cu Ciulina[1] ocină, dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 20 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXXXIX/5.
Orig., hîrtie (41 × 30), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1854; alte traduceri ibidem, mss. 130, f. 78—79 şi 132, f. 269—270.

[1] În alte documente: Ciuliniţa.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) martie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod dă voie lui Trufanda fost mare vistier să-şi facă slobozie la Stăneşti, jud. Vlaşca, scutind de dări pe cei ce se vor aşeza acolo.

† Милостїею божїю, Їѡ Л ѡн воєвода и господинъ въсон земле Оугровла-Хїнское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Їѡ Шефан воєвод. Дават господство ми сїе повелєнїе господство ми почтенномѹ правител господство ми жѹпан Трѹфанда бившеѣ вел вистиар, такоже да имат съторити се слободїе над негова ѡчинъ ѡт на село Стънещїи, ѡт сѹдство Влашк<ка>, таже ест негова покѹпенїе ѡт на Влѣѹл комис ѡт Брѣзое, да събирает тѹждн людїе ѡт дрѹга земле, без даждє, вареє срѣбни, вареє грък, или вечни[1], вареє арбънаш, вареє молдовѣн, которїи хокют желати да прѣбивает над сїю ѡчинъ, да се ѹфатити за место и за храни, а ѡт господство ми да ест ѹ мирни и проценни за бир и за къблю и за сено и за вол и за сѹха швцѹ и за кон и за мед и за восокъ и за ѹзаем и за работ господскѹ и за мертиче и за подводе и за кони за влак и за швци за сѹлцю и за бани ѡт сѹдство и за ѹги и за свяке слѹжбове и дажбе, колико сѹт през лѣто въ земле господства ми, за ниця бантованїе да не имат ѡт нинѣ до . . .[2] годнин, понеже простил нѣ съм господство ми да ест за сїе за въсѣ ѹ мирно, како ест више пис.

И съм дал господство ми почтенном правител господства ми жѹпан Трѹфанда вистїарюл да си сътворит сел за милъ и слободїе над ѡчина его ѡт на Стънещи и нѣто въ нѣ да не ѣлѣзоше, дондеже не наплънит сїи лѣти.

Тем радї и ви, бираром и ви, въсѣѣ слѹзем господства ми, кое хокет ходити ѹ слѹжбе въ того сѹдство, ѹ врѣме еже хокет ѹзрише сїю книг господство ми, а ви ещеже да гледати и велма да ви варѹети за сїѧ слободїе и ѹ мирно да ѡставити, за ниця да не бантовати много, колико ест един влас главѹ, ере а того человекъ зло ѡргїю въспрїемлет ѡт къ господство ми и не ѡт когождо непоколѣбимо, поримо господства ми.

Ещеже и заклинанїе: по ѡшъствїю господства ми кого изберет господъ Богъ бити господаръ и владател земле Влашкое или ѡт срѣдничаго плода господства ми или ѡт сърогник наше или, по грѣсеѣ наше, или ѡт иноплѣменик, да ще почтет и поновит и ѹтвръдїти сїю книг господства ми и да ест стоателна[3]. А ащеликже непочтет и не поновит и не ѹкрѣпит, а нѹ поперет и разорет и несѣбитсїю книг господства ми за милъ и за слободїе, того да ест трѣклет и анатема ѡт тнї свѣти ѡтцн еже сѹт въ Некен.

Еже ѹбо и свидетелїе поставиѣ господство ми: жѹпан Ислан вел бан Кралевскїи и жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Владѹл вел лигѡфет и жѹпан Инакн

[1] Cuvintele „или вечни" sînt adăugate la marginea rîndului.
[2] Loc alb.
[3] Aşa în text, neterminat.

www.dacoromanica.ro

вел вистїар и жѹпан Минѫо вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и Бѣзника вел комис и Василїѣ в>[1]ел пѣкарник и жѹпан Алеѯандри вел постелник. И исправник, Владѹл вел логофет.

И написахъ аз, Лепъдат логофет, въ градѹ Бѣкѹреци, мѣсеца мартїе к дьни и wт Ѳдама въ лѣт ҳзрлн.

† Iw Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Hw Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Trufanda fost mare vistier, ca să-şi facă slobozie pe ocina lui de la satul Stăneştii, din judeţul Vlaşca, care îi este cumpărătură de la Albul comis din Brezoie, să strîngă oameni străini din altă ţară, fără dajdie, ori sîrb ori grec sau vecin[2] ori arbănaş ori moldovean, care vor dori să trăiască pe această ocină, să se apuce de loc şi de hrană, iar de domnia mea să fie în pace şi iertaţi de bir şi de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal şi de miere şi de ceară şi de împrumut şi de lucru domnesc şi de mertice şi de podvoade şi de cai de olac şi de oi de sulgiu şi de bani de judeţ şi de ughi şi de toate slujbele şi dajdiile, cîte sînt peste an în ţara domniei mele, de nimic turburare să nu aibă de acum pînă . . .[3] ani, pentru că i-am iertat domnia mea să fie în pace de toate acestea cum este mai sus scris.

Şi am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda vistierul să-şi facă sat de milă şi slobozie pe ocina lui de la Stăneşti şi nimeni la ei să nu intre, pînă ce nu se vor împlini aceşti ani.

De aceea şi voi, birarilor şi voi, toate slugile domniei mele, care veţi merge în slujbe în acel judeţ, în vremea în care veţi vedea această carte a domniei mele, voi încă să căutaţi şi foarte să vă feriţi de această slobozie şi în pace s-o lăsaţi, de nimic să n-o tulburaţi mai mult, nic' cît un fir de păr din cap, căci acel om va primi rea urgie de la domnia mea, şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem : după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpîn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele, sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele şi să fie stătătoare [4]. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va călca şi va strica şi va rupe această carte a domniei mele de milă şi de slobozie, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia.

---

[1] Loc rupt.
[2] Cuvintele : „sau vecin" sînt adăugate la marginea rîndului.
[3] Loc alb.
[4] Aşa în text, neterminat.

www.dacoromanica.ro

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Aslan mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna martie 20 zile şi de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., MDLXVII/18.
Orig., hîrtie (40,5 × 27,5), pecete timbrată.

74

1630 (7138) martie 22.

Maria, jupîneasa lui Crăciun vornic din Cîrlomăneşti vinde lui Mihalcea vornic un scoc de roată de moară.

† Eu jupîneasa Maria a lu Crăciun vornicul den Cîrlomăneşti şi cu coconii miei, Ianachi şi Crăciuna[1], scriu şi mărturisescu cu acest zapis al nostru cum am vîndut jupînului Mihalcei vornicul un scoc de o roată de moară întreagă pre ocina Cîndeştilor, derept 1800 de bani gata, însă numai scocul fără ocină. Şi am vîndut de bunăvoia noastră, cu ştirea fraţilor noştri şi a tuturor megeiaşilor den înprejurul nostru, ca să-i fie dumnealui de moşie.

Şi <la>[2] tocmeala noastră fost-au mulţi boiari şi megeiaşi mărturie, anume : de Odobéni, Giurgiu i Lefter i ot Mărăcinéni, Sava cel mic i Opriş, feciorul lu Anghel logofăt i ot Cîrlomăneşti, popa Radul i Stoicanul i Calin, fratele lu Crăciun vornicul i jupîneasa Doda i Stan i Dobre i Răzmiriţă. Aşa mărturisim şi cu mare credinţă <pus-am>[2] peceţile noastre.

Пнс Їѡнѡ лωгѡфєт ѡт Ѻдобєѣнн[3], мѣсєца мαρтїє к҃в̃ дьнн, въ лѣт ×ѕ̃рлѳ̃.

Popa Radul <m.p.>

Bibl. Acad., CXCVI/60.
Orig., hîrtie (15,5 × 21,5), şase peceţi aplicate.

[1] În documentul de sub nr. 215 : Crăciun.
[2] Omis.
[3] Iano logofăt din Odobéni...

www.dacoromanica.ro

75

1630 (7138) martie 27.

Călugăriţa Elisafta lasă la moartea sa două ţigănci m-rii Vierăş.

† Eu Elisafta, călugăriţa de la sfînta mănăstire din Valea Mare, scrisam al mieu zapis la ceasul de moarte, cum să fie de credinţă la sfînta mănăstire de la Vierăş, ce să chiamă hramul vovedeniei Bogorodiţe, pentru că am dat eu aceştii sfinte mănăstiri doao ţigance, anume ţiganca lui Cioban cu o fată a ei, să fie de moşie ale sfintei mănăstiri. Şi am lăsat eu la ceasul morţii să mă îngroape la sfînta mănăstire Vierăşului. Şi am dăruit sfintei mănăstiri aceste ţigance.

Drept aceia să fie volnic părintele Damaschin egumenul să meargă la popa Iane den Cîmpulungu să ia aceste ţigance, pentru că sînt ale mele de moşie. Şi am dat şi cartea măriei sale Radului vodă răposat la mîna părintelui Damaschin egumenului, cum să aibă a lua acéste ţigance de la popa Iane den Cîmpulungu, pentru că eu multă pîră am tras pentru aceste ţigance şi l-am rămas denaintea divanului raposatului Radului voevod. Şi mi-au făcut şi domniia lui şi carte cum să dé popa Iane ţigancile şi nu mi le-au mai dat.

Şi mărturie iaste popa Vişan di Valea Mare şi călugăriţile den mănăstire şi popa Pătru ot Goleşti, cum am dat aceste ţigance să fie ale sfintei mănăstiri. Aşa am lăsat la moartea mea, într-altu chip să nu fie. Iar cine nu va asculta de cuvîntul mieu, să aibă a da seama înaintea lui Dumnezeu.

Pis méseţa martic 27 dni, leat 7138<1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 740 v.
Copie; altă copie ibidem, ms. 479, f. 101.

76

1630 (7138) martie 27.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe pe dîrvarii m-rii Mislea.

† Милостїю божїю, Іѡ Леѡн воевода и господинъ, синъ покоиного Іѡ Щіефан воевод. Дават господство ми сїю повелєнїе господства ми dîrvarilor svintei şi domnezăiască <mănăstiri>[1] Mislea, ce iaste hram sveti troiţă,

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

ca să fii în pace şi sloboză de acum nainte de găléată cu fînŭ şi de oai séacă şi de bou şi de cal şi de miiare şi de céară şi de cai de olac şi de bănişori de judeţu, să nu le calce casăli, şi de podvoade şi de toate slujbile şi mîncăturile cîte sînt preste an în ţara domni méle, de nimica val sau bîntuială să n-aibă, nici de potropopii, nici de lucru domniscŭ, nici boiriscŭ, nici de nimic, ce de toate să aibă bună pace şi răpaos în zîleli vieţii domni méle, păntru că i-am ertat domnéa mea, să fii numai de lucru şi de posluşaniia svintei mănăstirii. Că am văzut domnéa mea şi cărţile altor domni şi cartea răposatului Radul voivod şi cartea fiiu-său lu Alixandru voivod şi a lu Alixandru voivod, ficiorul lu Iliiaş voivod, de pace şi de ertăciune la mîna lor, cum scrie mai sus.

Derept acéia şi voi, birarilor şi voi, toate slugile domni méle, vericare de ce slujbă veţi umbla, în vréme ce veţi vedea cartea domni méle, iar voi încă să căutaţi să vă feriţi şi foarte în pace să lăsaţi pre aceşti dîrvari ai mănăstirei Mislei, ce scri mai sus, de nimica să nu-i învăluiţi, că i-am ertat însumi domnéa mea, să fie numai de treaba şi de posluşaniia svintei mănăstiri ce iaste mai sus-zîsă.

Iar ceni să va ispiti priste cartea domni méle, acela om mare certare va avea de cătră domnéa mea. Инако дѣ нѣст, по рѣч господства ми.

Испрaвник, сaм рѣч господства ми.
Пис мартїѣ к҃з дьни, въ лѣт ×ѕрлѳ.
† Їw Лєwн вwєвwдa, милостїю божїю господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Mislca, IV/4.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete mică aplicată, cu legenda:
† Їw Лєwн конкодa Влaшкоє, синъ Стєфaнѳ.
Copii ibidem, mss. 465, f. 58 şi 466, f. 69—70.
Un al doilea original IV/4 bis, fără pecete.

77

1630 (7138) aprilie 1.

Ispravnicii scaunului Tîrgovişlei judecă pricina dintre Zaharia şi Vlad din Boteni pentru nişte locuri.

† Jupan Gherghe vornicul i Néstor logofăt, ispravnéci ai scaunului Tîrgoviştii, scris-aam cartea nostră Zahariei, fecioriul uncheşiului Vîlsan ot Neagomirea, ca să fie în pace şi slobod dé-acum nainté dé [dé] cătră Vladul ot Boténii, pentru ca au fost cupărat Vîlsan, tatăl Zahariei, nişti locorii dé la Vladu, déréptu 450 dé bani.

Şi sé-au tocmit dé a lor bonăvoe şi cu omenii bunii mărturie: popa Badea ot Boténii i Alaman i Radul Ţuţea i Băncélă i Vladu ot Văléni i

www.dacoromanica.ro

Stan Néagomiréscul, toţi au fost la toc‹mea›la lu Vîlsan, cînd sé-a tocmit cu Vladul pentru acélé locorii.

Şi au fost cupăraté încă dé în zilélé Radului vodă dé în domnie dé întîiu. Iar cînd au fost acum, au venit Vladul naintea nostră să întorcă acélé locorii, iar noi am căutat şi am judécat pré déréptu că nu sé-au căzut să să întorné dé pré atunci, cé au rămas Vladul dé légé.

Déréptu acea am făcut şi noi cartea nostră Zaharie să fie în pace dé cătră Vladul şi ce-au cupărat să fie cupărat.

Инако да нѣст, по наше рѣчѣнїѥ.

Пис мѣсеца априлїѥ $\overline{\text{а}}$ дьни, лѣт ×$\overline{\text{зрли}}$.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, IX/4.
Orig., hîrtie (30 × 21), două peceţi inelare.
Cu o copie din sec. XIX; altă copie ibidem, ms. 204, f. 118.

78

1630 (7138) aprilie 6.

Manea vinde lui Mogoş vătaf vie şi ocină la Jigorani.

Adică eu Manea, ficiorul lui Stan ot Jigorani, acista al miiu zapis, ‹ca să se ştie că am vîn›dut, jupînului Mogoş vatah 1 pogon di vii di în funea ‹Ghigăi şi cu jumă›tati di stînjăn di ocină, di în hotar pînă în hotar ‹din mlacă pînă› în vîrful piitrii, di în cîmpŭ, di în păduri, diript ‹1200 aspri ga›ta, să-i fii moşii. Şi o-m vîndut di a mea bunavoe, ‹cu ştirea tu›turor fraţilor miii şi sătenilor miii ‹şi megiaş›ilor miii di înprijurul locului şi di sus şi di jos.

‹Şi la› tocmeala noastră fost-au mulţi boiari ‹martori›, oamini buni, anume: Radul piharnic ot Frujiréni i ‹ot Răteşti, Tudor logofăt i ot Slănic›, Mihai iuzbaşa, ot Văléni, Crăciun călăraşul ‹i Novac i› Ştiful, i Ghirghi i Liftir i Tudoran ot Jigorani. ‹Şi pintru mai adevărata credin›ţa ne-am pus şi piciţile.

Пис аз Стънимир логофет[1], ‹мѣсеца› априлїѥ $\overline{\text{ѕ}}$ дьни, лѣт ×$\overline{\text{зрли}}$.

Manea vînzător.

Radul piharnic ot Frujiréni.

Arh. St. Iaşi, DCLXXXV/23.
Orig., hîrtie, fragment, două peceţi aplicate.
Completările s-au făcut după actul de întărire din 18 aprilie 1630.

[1] Stănimir logofăt...

www.dacoromanica.ro

1630 aprilie 7, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod stabileşte, în urma unor hotărîri anterioare ale patriarhilor din Constantinopol, modul de alegere a egumenilor şi de judecată a călugărilor.

Săbornicilor fieştecărora celor osebiţi ori de ce vîrstă şi de ce cinste şi de ce vrednicie vă veţi afla, patriarşilor, sfinţilor şi preaasfinţilor de Dumnezeu iubitorilor episcopi, preacuvioşilor arhimandriţi şi cuvioşilor igumeni, cinstiţilor şi bunilor boiari şi celorlalţi dinpreună, luminaţilor marilor cuvioşi şi blagorodnicilor, bunilor slăvitori, îndreptătorilor şi tuturor stăpînitorilor locurilor, celor ce vă veţi afla în laturile ţării noastre, aşa stăpînitorilor ca şi chivernisitorilor celor ce sînteţi acuma şi celor ce veţi fi după acésté, vă zicem să vă bucuraţi aducerii aminte, punem înnaintea blagorodniei voastre această scrisoare a noastră.

Pentru că văzînd noi dar scrisorile, ce sînt puse ca şi nişte legi, ale sfîntului patriarhŭ al Ţarigradului chir Ieremiia şi ale altor patriarşi a toată lumea, foarte întărite pentru săbornica obşte, carele sîntŭ scrise şi cu mare blestem aşezate către toţi cei ce vor fi stăpînitori ţării şi mănăstirilor, iară mai ales căpeteniilor sfintei mănăstiri Cîmpulungŭ, hramul sfintei adormirei precestii, aşa ca să aibă totdeauna lége neschimbată în véci, care iaste cum arată după obicia pravilei călugăreşti şi a soborului celui de obşte, ca de acum înnainte să nu să mai facă céle ce s-au făcut pînă acum fără de socoteală şi fără de orînduială, schimbarea céia ce s-au făcut făcîndŭ igumenilor care foarte fără de pravilă şi afară din socoteală s-au făcut; făcîndŭ adecă după ce ş-au fost puindŭ soborul fraţilor igumeni după obicină, iară alţii au fost luîndŭ putére şi voe de la arhierii, sau de la mai marii ţării şi pe igumenul cel pus de obşte fără nice o vină şi în silă îl lipsiia şi altul punea în locul aceluia precumu aceasta la arătare iaste. Căci s-au fost făcîndŭ acésté vînzîndu-se pre sine la cei putérnici cu preţuri pen<tru> igumeniia de aicia. Care lucru să cunoaşte că iaste ca o hrăpire şi mai alesŭ de mare hrăpire a strînsorii sfintei mănăstiri, sau mai alesŭ să zicem a sărăciei cei desăvîrşită şi de toate céle după din lăuntrul şi după din afară dezgolire şi pustiire de tot, iară mai vîrtos loru-şi acéia ce să nevoescu pentru aceasta cu neputinţa iubirii de argint fără de minte îndrăznescŭ şi de către Dumnezeu pustiire îşi facu lor singuri.

Şi acéstea dar făcîndu-se, ce pace vor fi avut fraţii între dînşii precum zice evangheliia: le arătoare iaste ca acum nicicum fără numai certi şi gîlcevi şi célélalte ce urmează ale netocmirii, iară dragostea cea pohtită de Dumnezeu din mijloc o goniia.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta dar şi acest mai sus-zis părinte şi a toată lumea păstori întru venirea lui aicia, de Dumnezeu fiindu îndemnat au scris săbornica aceasta şi cu toată pohta şi voinţa o au pusŭ ca o lege, ca de acum înnainte pravila călugărească ce iaste dată prin părinţi să fie adăpată prin duhul sfintŭ, să stea în véci neschimbată şi nestricată întru toate orînduialele, iară mai ales şi la arătare să zicemŭ dar : ca nimic dar din rînduiala arhierească, nici mitropolit, nici episcopii dintr-amîndoao laturile, nici mai marii norodului, nici singuri domnii, nici din putérnicii lui boiari mari, să nu îndrăzniţi această pravilă ce s-au încredinţat şi cu legătură s-au legat pentru sobor, să nu cutezaţi a o dezlega. De unde vă zicem : nici unul din cei streini şi din cei ce dau mite, cei ce se află mulţi cercători şi cu dobînzi să nevoesc ca să se pue la spiţa năstăvniciei, cei ce sînt cu bune orînduiale precumŭ au fostu şi mai dintîi, precumŭ au zis sfinţii părinţi, iară această urmare de aicea ce s-au întărit cu sobor şi cu hotar nestricatŭ, să o lăsaţi ca fieştecarele mănăstire de sobor, singuri călugării din mijlocul lor cîţi vor fi din ei, adecă pre carele îl vor iubi ei, să fie şi să-l pue loru-şi igumen cu un graiu al tuturor fraţilor dinpreună şi cu sfatul lor fără de toată înpocişare vorbelor. Iară pentru nevrednicia, adecă de nu să va afla într-acea mănăstire bărbat iscusit ca să-l rîdice la rînduiala igumeniei, atuncea fraţii pre carele ar şti într-altă mănăstire preot călugăr iscusit, aşa cu voinţa lor cea de obşte, să să ducă la oariicarii-şi fraţi să-l céia pre dînsul. Şi aşa cu ertăciune şi cu blagosloveniia de acolo să-l aducă pre dînsul şi să şi-l puie pre dînsul loru-şi igumen. Iară numai însă să se întîmpinéze toţi cei ce sînt postrigaşii din mănăstire, toţi preoţi şi călugări că să aleagă şi cu ceilalţi ai mănăstirii părtaşi, de către toţi să să aleagă despre amîndoao părţile şi să să pue.

Iară de cei streini şi de mite dătători în locul năstavnicilor să nu să pue nicicum, pentru că acestŭ lucru iaste călcare de lége. Iară din cei ce vor veni streini şi de curîndŭ şi nesocotiţi, să nu se priimească numai dindată oariicarii ai mănăstirii şi să-l pue la rînduială năstavnicilor, măcar să fie şi iscusit bărbat şi preot călugăr, ca nu cumva încredinţîndu-l igumeniei, iară după ce pre urmă, care toată agoniseala mănăstirii o va cheltui şi aşa va rămînea mănăstirea la sărăcie.

Ci însă dar din călugării cei veniţi de curîndŭ într-acestaşi chip să-l priimească, măcar şi de cinste să fie vrédni<c> bărbat nu aşa îndată şi după întîmplare să se învrednicească igumeniei, ci pre încetŭ. Întîi să i să dea de către fraţi locŭ de lăcuinţă şi de odihnă unde va pohti acela pînă cînd cu bună vrére va fi ispitit de către obşte ca să să făgăduiască cu juramînt să petreacă în mănăstire până la moartea lui.

Iară oricarele din fraţi va cădea în vreo greşală să nu aibă elŭ voe să fugă din mănăstire şi nici igumenul şi nici alţi din călugări să nu aibă putére a-l izgoni pre el din mănăstire, ci cu soborul să ţie judecată frăţească. Şi de să va socoti pre sine a fi obidit de către sobor, atuncea şi către arhierei, adecă către episcopul al acéiaşi laturi să fie slobod a mérge ca să să judece şi

www.dacoromanica.ro

iarăşi la al lui postrig să să întoarcă. Iară de va fi <vi>novat cu greşală mare, atuncea să fie dusŭ şi la judecători mai mare ca să să judece şi să să îndreptéze, iară alt din călugării mănăstirii aceştiia să nu fie slobod să iasă din postrigul lui, nici a să înstreina din obşte, nici să-şi facă chilie deosebi afară din mănăstire, ci să lăcuiască în mănăstire dinpreună cu toţi fraţii, fără numai de va fi vreun bărbat iubitor de pustie, carele să să cée pre sine de la sobor să-l slobozească şi să-l iarte şi cu blagosloveniia lor să-l lase să să ducă la Sfîntagoră sau aiurea unde va găsi ca să lăcuiască cu lucruri sufleteşti şi de folos. Şi aşa cu blagosloveniia lor să nu-l oprească a să duce.

Iară alţii ce vor eşi din postrigul lor şi să vor muta din mănăstire în mănăstire, pre unii ca acéia să nu-i priimească nicăirea nicicum, nici în rînduiala bisericească să nu-i învredniciască, nici odihnă, nici loc de lăcuinţă să nu-i dea pînă cîndŭ iarăşi să vor întoarce la postrigul lor.

Iară călugării ce vor eşi la posluşaniile mănăstirii céle de strînsoare să nu-şi ascunză nici să-şi strîngă loru-şi ceva deosebi nicicum, cît de puţin, măcar şi mirean de vor fi, fieştecarele să slujească în dreptate şi tot venitul ce va fi să-l aducă în mănăstire. Iară cel ce va fura şi va lua de la mănăstire fără de voia şi blagosloveniia fraţilor, acela blestemul va dobîndi. Igumenul ce va fi, împreună cu toţi fraţii, să socotească slujba acelora şi să le dea lor orice va fi hotărît cel ce au zis din mănăstiré, nimic să nu-i lipsească din obicina dării de plată.

După acestea şi igumenii ce vor fi ai mănăstirii să nu fie apucătorii sau să-i tinză mîna sa şi să-şi ascunză ceva lui-şi sau şi de faţă să nu aibă ceva de al mănăstirii, sau să facă schimburi, sau să le risipească, sau să le dea altor streini fără de sfatul soborului obştii.

După aceasta şi arhiereilor şi voao domnilor şi tuturor boiarilor şi mai marilor a toată ţara vă scriem de obşte ce veţi vrea să fiţi de acum înnainte.

Iară cîndu va căde asupra voastră grăotăţi şi turburări oarecarele din venirea lucrurilor celor protivnice şi a vrăjmaşilor celor ce tocmescŭ războaie, asupra voastră, dintru carele să vă păzească pre voi domnul Dumnezeu şi să vă acopere cu dreapta lui cea întru totul puternică, de unde ca să scăpaţi şi la vistieriile bisericii sau ale mănăstirii, vă veţi înprumuta, acéia să socotiţi cu toată adevărata grije şi cum ar fi cu degrabă după ce vă veţi mîntui să-l întoarceţi; iară voi cu frica lui Dumnezeu şi fără de toată zăbava, orice féliuri de dichise vor fi, iară să nu fiţi nebăgători de samă, ca nu în locŭ de a milui sfintele mănăstiri iară voi să le lipsiţi şi de ale lor că mîniia lui Dumnezeu asupra voastră o veţi aduce.

Şi alta, oricarele din domni sau din boiarii carii va veni la sfînta mănăstire pentru ca să vază sau să să ospetéze sau să să blagoslovească de la sfinţii părinţi, acela de va binevoi ca să să împreune ctitoriei cu vreo adăogare să facă ceva bine să fie blagoslovitŭ, iară de nu va adaoga, iară să fie blagoslovit, iară de va îngreoia călugării şi va lua ceva din mănăstire

www.dacoromanica.ro

fără de blagoslovenie, făcîndu-se pre sine năcăjitoriu obiceaiului, moştenitoriu blestemului să face. Cătră aceştiia aşa atuncea dar de céle mai susŭzise s-au pomenit mai marele părinte dinpreună au pus lége cu mare blestem şi după dînsul oariicarii dintr-ai noştri buni şi luminaţi domni au legiuit, precum şi domnul şi stăpînitoriul Mihail Pătraşcovici acelui părinte mai mare a toată lumea i-au urmat şi s-au nevoit spre această pravilă a mănăstirii ce iaste mai susŭ-zisă de o au înnoit şi o au întărit cu a lui hrisovŭ de sobor foarte întărit şi cu groaznice blesteme şi afurisanii patriiarşeşti şi nemişcate le-au aşezat, ca să urméze toţi după acea pravilă.

Care şi noi cu îndemînare dumnezeiască cu multă rîvnă am pohtit şi am înnoit acea rînduială de lége ce au legiuit-o ei, ca şi acestŭ hrisovŭ al nostru urmează scrisori lor cu blestemul şi cu pecétea şi cu bună orînduială l-am înnoit.

Pentru aceasta precum de acéia s-au aşezat ca să stea această punere de lége nestricată şi neschimbată pînă în véci să rămîe, aşa şi noi precum mi s-au căzut aşa am şi tocmit să fie pînă în véci.

Pentru acéstea dar socotindŭ şi noi această tocmire şi înnoire a fi foarte de folosŭ ce s-au tocmit cu hotar de cătră cel mai sus [sus]-zis, carele mai nainte de noi au înnoitŭ şi au întărit, aşa şi noi am urmat. Iară darŭ şi noi cu îndemnaré lui Dumnezeu şi cu a noastră socotinţă şi faptă o dăm şi tot acélea ce au poruncit aceia atuncea şi noi acélea poruncim acele ce au legat, acelea şi noi legăm şi cele ce au oprit aceia şi noi oprim, nimic dintr-acelea mai mult adăogîndŭ, nici mai scăzîndŭ dintr-acélea, ce au aşezat, precum am văzut şi scrisorile lor céle de înnoire.

Aşa şi noi am pus cu aceleaşi blestem şi afurisanii asupra tuturor, sau mitropolit, sau episcopŭ, sau domnŭ, sau oricine ar fi de cătră amîndoao orînduialele ce sînt mai sus pomeniţi, ce nu vor vrea să urméze aceştii pravile ce să véde, nici cît de puţin nu să vor arăta luotori aminte, cine vor osîndi şi înnoirea aceasta întru o nimic o vor socoti şi vor călca acéste hotară ce am pus, unii ca aceia să fie anathema de domnul nostru Isus Hristos mîntuitorul nostru şi de preacurata şi preaslăvită a lui maică şi de 318 sfinţi părinţi ce s-au adunat la Nicheia şi de céle şapte soboară şi de cei ce au legiuit aceasta ce sînt mai sus-pomeniţi patriiarşi a toată lumea şi de toţi cei de atuncea arhierei ale cărora nume întru mărturii le punem: întîi preasfinţitul părintele nostru cel sufletescŭ chir Grigoire, mitropolitul Ţării Rumâneşti şi chir Theofil episcopul Rîmnicului şi chir Efrem episcopul Buzăului şi de toţi preacuvioşii arhimandriţi şi igumenii mănăstirilor din toată ţara şi întru această viiaţă să-i bată pre acéia mîniia şi urgiia lui Dumnezeu celui viu, iară în celălalt veacu ce va să fie să aibă parte cu Dathan şi cu Aviron şi cu Iuda şi cu Ariia să fie la un loc, amin.

Iată dar şi înnaintea sfétnicii şi cinstiţii boiari ai graiurilor noastre dinpreună înţelegători şi cu un gîndŭ ca şi noi voitori întru toate următori şi ascultători pre anume înscriem ca nişte mărturii credincioase ce sîntŭ: jupan Hrizea întîiul judecătoriu al norodului de o înpreună, jupan Vladul

www.dacoromanica.ro

vel logofăt, jupan Ianache marele vistier, jupan Mihai marele spathar şi povăţuitor ostaşilor, jupan Muşat marele stolnic şi jupan Buzinca mai marele cămăraşilor şi jupan Vasile vel clucer [1] şi jupan Alexandru vel dvornic [2].

Şi am scris eu, logofătul Uriil din Fiereşti. Şi s-au dat în oraşul scaunului nostru al Bucureştilor, în luna lui april în 7, întru anii de la domnul nostru Isus Hristos 1630.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cîmpulung, nr. 1157, f. 6—12.
Traducere.
Copii ibidem, mss. 712, f. 265—269 şi 209, f. 12—14 şi la Bibl. Acad. LIII/4 şi DCXXV/6.
Un rezumat francez la Bibl. Acad., ms. 4783, f. 6, nr. 42.
EDIŢII. Urechiă, *Memoriu*, 719—723.

80

1630 (7138) aprilie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Negrilă şi altora vii, locuri de vii şi ocini în dealul Verneştilor şi la Poenari.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсеи земле Оугровлахїнскоѥ, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство мн сїѥ повелєнїѥ господство мн Негрилъѣ wт Поенарн, wт сѫдство Бѫзъѫ, и съ синови его, єлицем Богъ даровахъ, такоже да мѫ ест ѫ дѣлѫл Бернещїлор, по Балѣ Танкѫлов, єдна половнн ѫ за погон за виноградѫ и със двѣ сєжени за wчннъ ѫ Поенарн, єлика сѥ Хтет нзбрат, понеже ю ест покѫпнл Негрилъ wт над Некнфора, дъщєра Конкwв, за хѳ аспрн готовн въ дньїѥ Шербан воевод. И паки покѫпнл Негрилъ wт над Стонка wт Поенарн ѳ сєженн за wчннъ и със дєл за водннщѫ, єлика сѥ Хтет нзбратн, за хѳ аспрн готовн, въ дньїѥ Радѫла воевода. И паки покѫпнл Негрилъ wт Манѣ wт Дедѫлещї ѫ дѣлѫл Бернещїлор ѳ погон за лозїѥ и със ѳ сєженн за wчннъ, wт глав до глав, за хвѳ аспрн готовн и за п ведра за внно, въ дньїѥ Шербан воевод, wт дел Търъщъв.

И пак покѫпнл Татѫл, тъст Негрилъѣ, ѳ погон за виноградѫ ѫ дѣлѫл Бернещїлор wт над Добра, дъщєра Костанднов wт Поенарн, за ѳ кон и за хѳ аспрн готовн, въ дньи Мнхнев воевода. И бнл ест тогда на сїѥ покѫпенїѥ мнози добрн людїѥ сведетелїи, на нме: попа Гѫца и попа Станчюл и попа Кладѫл и Шерба и Коман wт Мнрчещи и wт Бѣчю, Тѫдор и Добротъ и Ръзвнч wт Фѫрещї.

[1] În loc de : paharnic.
[2] În loc de : postelnic.

www.dacoromanica.ro

И пак покѫпил Нан wт над внѫком сн Преда, синъ Браницев $\overline{а}$ погон за виноградѹ и три четвръци ѕ дѣлѫл Вернецїлор и със половино за сеженъ за wчинъ, wт глав до глав, за $\overline{ф}$ аспри готовн, въ дньїѣ Шербан воевод.

И пак покѫпил Гора, жена Нѣгѫлов, wт над братѫчед сн Ръдилъ $\overline{а}$ погон и три четвръци ѕ дѣлѫл Вернецїлор и със половино за сеженъ за wчинъ, за $\overline{ф}$ аспри готовн, въ дньїѣ Шербан воевод.

И пак покѫпил Нан wт над Радѹл Датков мѣсто за $\overline{а}$ погон със wвощїю и със кѫкю ѕ дѣлѫл Вернецїлор, за $\times\overline{а}$ аспри.

И пак покѫпил Нѣгѫл wт над Радѹл Дѣтков место за $\overline{а}$ погон със перивколю и със кѫкю, за . . . аспри готовн.

И пак покѫпил Стонка wт над Радѹл Датков една половин за погон, место за помн и за кѫке ѕ дѣлѫл Вернецїлор . . . . . въ дньїѣ Радѹла воевода.

И продадоше сїн вншє рєчєнн нмє<нн>тн людїѣ нихне wчинє и лозїѣ за нихном доброволю и със ѫзнанїа въсѣмн м<єгїашом wт гор> нз дол и wт wкръст местом.

И бнл єст нзози добри людїѣ свєдєтелїн, на нмє: wт Поенари, Василїѣ монах и Йндрею и Радомнр <и . . . . . Др>агомнр Тѫртѣ и Болдѣ и Цѣмбѫшка и wт Поточѣнн, Шню добо<ша>р <н> wт Вернецн, Нан и wт Къпьц'нецї, Нѣгѫл и wт П . . . . . фѫл.

Єго радї, дадох сѣм господство мн Негрнлъв и Татѫ<лов и Нанов и Горъв и Нѣгѫлов н> Стонкъи, такоже да сѫт нм wчинѫ и лозїѣ <въ wчинѫ и въ wхас ним и снновом и внѫ>ком и прѣвнѫчетом и не wт когождо <непоколѣбнмо>, пор<измѫ> господства мн.

Єже и свєдєтелїн поставлѣєм господство мн: жѫ<пан Хризѣ вел дворник н> жѫпан Кладѹл вел лѫгѫфет и жѫпан Шнакн вел внстїнр и жѫпан Мих̑о вел сп.тар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис <и жѫпан Василїѣ> вел пнхарник и жѫпан Йлєѫандри вел постелник. И исправник, Кладѹл вел логофет.

И написах̑ Лепъдат логофет, със повѣченїа Симев втори лѫгѫфет, въ градѹ Бѣк<ѫрещи, мѣсе>ца апрнлїѣ $\overline{ї}$ дьни и wт Йдама въ лѣт $\times\overline{зрлн}$.

† Їѡ Лєѡн вшєвѡда, нилостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Negrilă din Poenari, din judeţul Buzău, şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie în dealul Vcrneştilor, pe valea Tancului, o jumătate de pogon de vie şi cu doi stînjeni de ocină la Poenari, cît se va alege, pentru că a cumpărat de la Nechifora, fiica lui Voico, pentru 1000 aspri gata în zilele lui Şerban voievod. Şi iar a cumpărat Negrilă de la Stoica din Poenari 5 stînjeni de ocină şi cu parte de moară, cît se va alege, pentru 1000 aspri gata în zilele lui Radul voievod. Şi iar a cumpărat Negrilă de la Manea din Deduleşti în dealul Verneştilor un pogon de vie şi cu 2 stînjeni de ocină, din cap pînă în cap,

www.dacoromanica.ro

pentru 2400 aspri gata şi pentru 80 de vedre de vin în zilele lui Şerban voievod, din partea lui Tărîţă.

Şi iar a cumpărat Tatul, socrul lui Negrilă, un pogon de vie în dealul Verneştilor de la Dobra, fiica lui Costandin din Poenari, pentru 1 cal şi pentru 1000 aspri gata în zilele lui Mihnea voievod. Şi au fost atunci la această cumpărătură mulţi oameni buni martori, anume: popa Guţa şi popa Stanciul şi popa Vladul şi Şerba şi Coman din Mirceşti şi din Beciu, Tudor şi Dobrotă şi Răzbici din Fureşti.

Şi iar a cumpărat Nan de la nepotul lui Preda, fiul lui Branişte, un pogon de vie şi trei cetvîrţi în dealul Verneştilor şi cu jumătate de stînjen de ocină, din cap pînă în cap, pentru 500 aspri gata, în zilele lui Şerban voievod.

Şi iar a cumpărat Sora, femeia lui Neagul, de la vărul său Rădilă 1 pogon şi trei cetvîrţi în dealul Verneştilor şi cu jumătate de stînjen de ocină, pentru 500 aspri gata în zilele lui Şerban voievod.

Şi iar a cumpărat Nan de la Radul al lui Datco loc de un pogon cu pomet şi cu casă în dealul Verneştilor, pentru 1000 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul de la Radul al lui Datco loc de un pogon cu grădină şi cu casă, pentru ...aspri gata.

Şi iar a cumpărat Stoica de la Radul al lui Datco o jumătate de pogon loc de pomi şi de casă în dealul Verneştilor...în zilele lui Radul voievod.

Şi au vîndut aceşti numiţi oameni mai sus-zişi ocinele şi viile lor de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor ‹din sus›, din jos şi din jurul locului.

Şi au fost mulţi oameni buni martori, anume: din Poenari, Vasilie monah şi Andrei şi Radomir ‹şi ...Dr›agomir Turtea şi Boldea şi Ţămbuşca şi din Potoceni, Ianiu dobo‹şa› r ‹şi› din Verneşti, Nan şi din Căpăţîneşti, Neagul şi din P . . . ful.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Negrilă şi lui Tatul ‹şi lui Nan şi Sorăi şi lui Neagul› şi lui Stoica, ca să le fie ocină şi vii ‹de ocină şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor› şi strănepoţilor şi de nimeni ‹neclintit, după porunca › domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan ‹Hrizea mare vornic şi› jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis ‹şi jupan Vasilie› mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, cu învăţătura lui Sima al doilea logofăt, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 10 zile şi de la Adam, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. DCXXXIX/7.
Orig., hîrtie (43,5 × 29,5), rupt, pecete timbrată, stricată.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) aprilie 12.

Leon Tomşa voievod împuterniceşte m-rea Viforîta să-şi ţie balta Sticlenul.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ, [синъ покоинномѹ Їѡ Ѱтефан воєвода. Дават господство ми сїє повелєнїє господство ми sfintei, dumnezeeşti mănăstiri de călugăriţe de lîngă Tîrgovişte, ce iaste hramul rojdestvo Bogorodiţe, ca să fie volnice călugăriţele cu această carte a domnii méle de să-şi ţie balta ce se cheamă Sticlenul de la Vărăştii de lîngă Cornăţel, ce iaste balta mănăstirii de moşie încă mai denainte vréme, în mijlocul ocinii. Şi tot o au ţinut călugăriţele această baltă Sticlenul cu bună pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iară şefarii, ei au înpresurat balta mănăstirii, Sticlenul şi au zis cum iaste baltă domnească, miluită de domni pre seama şifărească. Iar maica Anghelina stariţa, ia se-au plînsu înaintea domnii méle în divanul cel mare şi au venit de se-au pîrît de faţă cu Chirca vameşul, care au fost cumpărat balta Sticlenul de la şifarii domneşti. Şi au scos călugăriţile cărţi pre baltă de la Sticlen înaintea domnii méle de la toţi domnii.

Într-acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre direpţ şi pre judecată direaptă şi cu toţi cinstiţii deregătorii domnii méle şi au mărturisit toţi boiarii ai divanului, cei bătrîni, cum balta Sticlenul n-au fost şifărească niciodată, ce au fost tot a mănăstirii de călugăriţe ce se cheamă Vihorîta, iar şifarii n-au avut nici o treabă, ce au fost balta şifărească în balta Cornăţelului ce se cheamă Cépiia deosebi. Şi au rămas Chirca vameşul şi şefarii de lége şi de judecată denaintea domnii méle de în divan.

Derept acéia, domnia <mea am judecat>[1] şi am dat călugăriţelor de la Vihorîta ca să aibă a-şi ţiné balta mănăstirei ce <se chiamă Stic>[1]lenul cu bună pace de cătră toţi şifarii, niminilea treabă să n-aibă, ce să fie mănăstirii moşie ohabnică în veac.

Инако да нѣст, по рєч господства ми.
И исправник, сам рєч господства ми.
Пис мѣсєца априлїє к҃ѳ̄ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ̄.
† Їѡ Леѡн вѡєвѡда, милостїю божїю господинь.
Ѯчил вєлиці болѣри.

Arh. St. Buc., M-rea Viforîta, I/17.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete inelară.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) aprilie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Enache postelnic satul Slăvica, în urma unor judecăţi

† Милостїею божїею, Їw Леwн воєвода и господинъ въсwи земле Оуггрwвлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннwмѹ Їw Щефан вwєвwда. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми почтеннwмѹ жоупан Инаке пwстелник wт земле Молдавскоє и със синови си, елицеже Богъ даровах, такоже да мѹ ест село Славика wт сѣдство . . . .[1], въс село със въс Хотарwм и със въс Ходокwм wт полю и wт шѹм и wт вод и wт посѣдї, варе елика се Хтит избрат wт по въс Хотарwм, али тъчїю wчина без вечини.

Понеже ест того село Славика више пис wн ест бил за дѣдїнно жѹпаницев Нѣкшев, жителница Нѣнчюлов дворник и Барбѹлов постелник wт Мънеци, ециже wт прѣжде врѣме. И потом, къда ест бил пре дьни покоинномѹ Шербан воєвода, а жѹпаница Нѣкша и мѹж ей Нѣнчюл ворник и Барбѹл постелник wт Мънеци, wни ест бил продал того село Славика и със въсих вечинїи болѣринѹ господства ми Ѻанчев лwгwфет, брат Нѣнчюлов, за ѹги р̃, за своим доброволю. И бил ест дръжал Ѻанчѣ лwгwфет того село Славика више пис к̃з лѣти въс добра мирно.

Таже потом Ѻанчѣ лwгwфет бил ест продал село Славика почтенномѹ жѹпан Инаке постелник, за хр̃ аспри. И потом, къда ест бил пре дьни Алекѯандрѹ воєвод сина покоиннаго Їw Їлїаш воєвод, а Нѣнчюл дворник и жѹпаница его Нѣкша и Барбѹл постелник wт Мънеци, wни ест Ходил със ласканїє и със мъздѹ на Батеци бив вел ключар, шѹр Алекѯандрь воєвод Їлїаш, тере ест сътворил закона добръ оу диван Нѣнчюл дворник и жѹпаницев его Нѣкшев, такоже да повратил новцїи Ѻанчев лwгwфет въспет, ѹги р̃. И повратил новцїи тогда ѹ диван и възел wни село Славика назад wт над жѹпан Инаке постелник, тере ест бил по рѹка им.

И потом, къда ест бил нинѣ, въ дьни господства ми, а Ѻанчѣ лwгwфет, wн не wставлѣет се сице, анѹ ест прїидет прѣд господство ми оу диван, тере сепрѣше се за лицѹ със брат си Нѣнчюл дворник и със жѹпаница его Нѣкша и със Барбѹл постелник радї село Славика. Таже въ том господство ми съм гледах и сѹдих по правдѹ и по законѹ кѹпноже със въсих ми почтенними правители господства ми, и истенствовал със въс диваном како ест бил продал Нѣнчюл ворник и жѹпаница его Нѣкша село Славика за нихном доброволю Ѻанчев лwгwфет и како ест Ходил със лаценїє и със мъздѹ на Батище, такоже да сътворил Алекѯандрѹ воєвод Їлїаш закона добръ. Таже ест wстал Нѣнчюл ворник и жѹпаница его Нѣкша и Барбѹл постелник wт закон и wт сѹжденїє wт прѣд

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

господства ми wт великїе диванѣ и повратил Wанчѣ лwгwфет новцїи Нѣнчюлов дворник и жѹпанице ев Нѣкшев пакиже въспет ѕги р҃. И wстал село Славика по рѣка жѹпан Ѭнаке постелник, како и ест бил покѹпил, али тъчїю wчина Славикъи въсаѫ, а вечнїи wстал на рѣка Wанчев лwгwфет.

И видѣхом господство ми и запис wт рѣка Нѣнчюлов дворник и а жѹпанице его Нѣкшев и Барбѹл постелник за проданїе на рѣка жѹпан Ѭнаке постелник, сътворен wт по пренїе что ест прѣл със Wанчѣ лwгwфет, със въсиѫми чьстнтими правителїи господства ми сведетелїи написани ѕ запис въсиѫ по име: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Владѹл вел лwгwфет и жѹпан Папа бив вел лwгwфет и жѹпан Ивашко бив вел дворник и жѹпан Бѹзинка вел ко.м.ис и Глигорїи комис и Дѹмитрашко бив вел вистїар и Дѹмитрѹ Дѹдескѹ вторїи вистїар и Герге вел армаш и Грама вел питар и Каснлїе ага и Тѹдор слѹжер и Пара лwгwфет и Wпрѣ <кѣпитан>[1].

<И поставил Нѣнчюл дворник и жѹпаница его Нѣкша>[1] и Барбѹл постелник и <глоба>[1]: кое wт нии се Хокет въѕвигал прѹѫ или със Wанчѣ логофет или със жѹпан Ѭнаке постелник радї село Славика, да даст на господствїе ѕги . . .[2]

Сего радї дадоѫ и господство ми почтенномѹ жѹпанѹ Ѭнаке постелник, шкоже да мѹ ест того село Славика със въс Хотаром и със въс Ходоком, wчинѹ без вечинн, за дѣдїнно и въ wхабъ им и сином и внѹком и прѣвнѹчитом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѕбо и сведїтелїи поставихѫм господство ми: жѹпан Ислан бив вел дворник, исправникѹл стол господства ми на Краюшва, жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Владѹл вел лwгwфет и жѹпан Ѭнаке вел вистїарю и жѹпан Минхо вел спатар и жѹпан Ѭшат [вел столник и жѹпан Бѹзинка вел комисѹ и жѹпан Каснлїе великїе пехарникѹ и жѹпан Ѧлекѫндри великїе постелникѹ. И исправникѹ, жѹпан Владѹл великїе лwгwфет.

И написаѫ аз, Дѹмитрѹ граматик, въ настолни градѹ Бѣкѹрещї мѣсеца априлїе г҃ї дьни и wт Ѧдамаже до нинѣ, въ сего писанїа теченїе лѣтѫм, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului jupan Ianache postelnic din ţara Moldovei şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie satul Slavica din judeţul . . . .[3], tot satul cu tot hotarul şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă numai ocină fără vecini.

---

[1] Loc rupt.

[2] Editorul are aci litera ѕ, care însă în alfabetul chirilic nu este cifră; în traducere s-a trecut cifra 2000, ceea ce evident este imposibil. În manuscrisul nr. 314 este cifra 11, ceea ce pare mai aproape de realitate.

[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Pentru că acel sat Slavica mai sus-scris, el a fost de moştenire al jupaniţei Neacşa, soţia lui Nenciul vornic, şi al lui Barbul postelnic din Măneşti încă mai dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului, Şerban voievod, iar jupaniţa Neacşa şi soţul ei Nenciul vornic şi Barbul postelnic din Măneşti, ei au vîndut acel sat Slavica şi cu toţi vecinii boierului domniei mele Oancea logofăt, fratele Nenciului, pentru 100 ughi, de a lor bunăvoie. Şi a ţinut Oancea logofăt acel sat Slavica mai sus-scris 27 de ani tot cu bună pace.

Iar după aceea, Oancea logofăt a vîndut satul Slavica cinstitului jupan Ianache postelnic, pentru 100 000 aspri. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Io Iliiaş voievod, iar Nenciul vornic şi jupaniţa lui, Neacşa şi Barbul postelnic din Măneşti, ei au umblat cu minciuni şi cu mită la Batişte fost mare clucer, cumnatul lui Alexandru voievod Iliiaş, de le-a făcut lege bună în divan, lui Nenciul vornic şi jupaniţei lui, Neacşa, ca să întoarcă banii lui Oancea logofăt îndărăt, ughi 100. Şi au întors atunci banii în divan şi au luat ei satul Slavica înapoi de la jupan Ianache postelnic, de a fost pe mîna lor. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Oancea logofăt el nu s-a lăsat aşa, ci a venit înaintea domniei mele în divan de s-au pîrît de faţă cu fratele său Nenciul vornic şi cu jupaniţa lui Neacşa şi cu Barbul postelnic pentru satul Slavica. Astfel întru aceea domnia mea am căutat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu cinstiţii dregătorii domniei mele, şi am adeverit cu tot divanul că a vîndut Nenciul vornic şi jupaniţa lui, Neacşa, satul Slavica de a lor bunăvoie lui Oancea logofăt şi că au umblat cu minciună şi cu mită la Batişte, ca să le facă Alexandru voievod Iliiaş lege bună. Astfel a rămas Nenciul vornic şi jupaniţa lui, Neacşa şi Barbul postelnic de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din marele divan şi a întors Oancea logofăt banii lui Nenciul vornic şi jupaniţei lui, Neacşa, iarăşi îndărăt, ughi 100. Şi a rămas satul Slavica pe mîna jupanului Ianache postelnic, după cum l-a şi cumpărat, însă numai ocina Slavicăi toată, iar vecinii au rămas pe mîna lui Oancea logofăt.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Nenciul vornic şi a jupaniţei lui, Neacşa şi a lui Barbul postelnic, de vînzare, la mîna lui jupan Ianache postelnic, făcut după pîra ce s-au pîrît Oancea logofăt, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele martori, scrişi în zapis toţi pe nume: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Papa fost mare logofăt şi jupan Ivaşco fost mare vornic şi jupan Buzinca mare comis şi Grigorie comis şi Dumitraşco fost mare vistier şi Dumitru Dudescu al doilea vistier şi Gherghe mare armaş şi Grama mare pitar şi Vasilie aga şi Tudor sluger şi Para logofăt şi Oprea <căpitan>[1].

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

‹Şi au pus Nenciul vornic şi jupaniţa lui, Neacşa› [1] şi Barbul postelnic şi ‹gloabă›[1]: care dintre ei se va ridica cu pîră, sau cu Oancea logofăt sau cu jupan Ianache postelnic pentru satul Slavica, să dea la domnie ughi . ·.[2]

Pentru aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ianache postelnic, ca să-i fie acel sat Slavica cu tot hotarul şi cu tot venitul, ocină fără vecini, de moştenire şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Aslan fost mare vornic, ispravnicul scaunului domniei mele la Craiova, jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianache mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alecxandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 13 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Gr. Nandriş, *Doc. Athos*, p. 142—144.
Orig., hîrtie (31 × 42), pecete aplicată.
Traducere la Arh. St. Buc., ms. 314, f. 82—83, după care s-au făcut unele completări.

83

1630 (7138) aprilie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Frîncu postelnic ocină la Măniceşti.

† Мїлостїю божїю, Їѡ Леѡн воєводъ и господинь въсою земле Ѹгґровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Їѡ Щефан воєвод. Дават господства ми сїю повѣлєнїе господства ми слѹгѹ господства ми Фрѣнкѹлов постелник, синь Конкѣ, Бадєк Негров и със синови емѹ, єлицем Богъ даст, ѣкоже да им єст ѡчинь ѕ Мьничєщи, wбаче wт дела дедюм си Бадѣк Негрѹлов половино и wт село и wт полю и wт шѹм и wт вод и wт по вьсом хотаром єлика съ хокєт избрат, понеже га єст стара и права ѡчинь wт дедю прѣдедю. И пак да им єст слѹгѹ господства ми Фрѣ‹н›кѹлѹи постелник ѡчинѹ ѕ Мьничєщи, wбаче дела тєткам си Нѣкшєк вьсѣх и wт село и wт полю и wт шѹм и wт вод и wт по вьсом

[1] Loc rupt.
[2] Editorul are aci litera ε, care însă în alfabetul chirilic nu este cifră ; în traducere s-a trecut cifra 2000, ceea ce evident este imposibil. În manuscrisul nr. 314 este cifra 11, ceea ce pare mai aproape de realitate.

www.dacoromanica.ro

Хотаром, елика съ Хокет изврат. Поне<же> га тае дела за wчинь Некшев била ест продана попев Пътрв и попев Цалапи. Таже попа Цалапи а wн ест продал негов дел за wчинь половино wт дел Некшев Двмитрвв лвгофет, за ×а҃ аспри. И потом слвга господства ми Фрънквл постелник, а wн ест покопил тае половино за wчинь wт дел Некшев wт на Двмитрв лвгофет, за ×а҃ аспри. И дрвго половино за wчинь wт дел Нѣкшев, а Фрънквл wн покопи wт попа Пътрв, за ×а҃ѵ҃ аспри.

И пак да им ест Фрънколвв постелник виноград wт гръдини, понеже нестъ продан кьда ест продал матер емв Воика wчинв Драгомиров, а виноград нест продал.

И продал сѣт сїю више речени людїе сїю wчинъ wт по више писани wт наипрѣжде врѣме за нихном добро волю и със знане вьсем братїем и вьсем мегиташом wт крьстъ место и wт пред господства ми и със алдъмъшарї, на име: Могош и Кьзан wт Гълъшещи и Цалапи и Мареш и Кръстїан wт Бънещи и Станчюл и Ивн и Стоика wт Мьничещи.

Сего ради, дадох и господство ми слвгв господства ми Фрънквлвв постелник такоже да им ест их више речена wчинь въ wхабв емв и синови ем и вноком, прѣвночитом и ни wт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже [и] и свѣдѣтелю поставлѣем господства ми: жвпан Хриза вел дворник и жвпан Владвл вел лвгофет и жвпан Инаки вел вистїар и жвпан Михо вел спатар и Мвшат столник и Бвзинка комис [и] и Басїлие вел пъхарник и жвпан Иливандри велики постелник. И исправник, жвпан Владвл вел лвгофет.

И wмьза аз, Двмитрв, въ дивно стол град зовемаго Бъкврещи, мѣсеца априлїе ѓ҃ѓ҃ дьни, в'ъ лѣт ҁрлѳ҃.

† Їw Леwн вwевwда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Frîncul postelnic, fiul Voicăi a lui Badea Negrul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Măniceşti, însă din partea bunicului său Badea al lui Negrul jumătate şi din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul cît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină din moşi strămoşi. Şi iar să-i fie slugii domniei mele lui Frîncul postelnic ocină în Măniceşti, însă partea mătuşii sale Neacşa, toată şi din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul cît se va alege. Pentru că acea parte de ocină a Neacşei a fost vîndută popii Pătru şi popii Ţalapi. Astfel popa Ţalapi a vîndut partea lui de ocină, jumătate din partea Neacşei, lui Dumitru logofăt pentru 1000 aspri. Iar după aceea, sluga domniei mele Frîncul postelnic a cumpărat acea jumătate de ocină din partea Neacşei de la Dumitru logofăt, pentru 1000 aspri. Iar cealaltă jumătate de ocină din partea Neacşei, Frîncul a cumpărat-o de la popa Pătru, pentru 1400 aspri.

Şi iar să fie lui Frîncul via de la grădini, pentru că n-a fost vîndută cînd a vîndut mama lui, Voica, ocina lui Dragomir, iar via n-a vîndut-o.

www.dacoromanica.ro

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni aceste ocine de mai sus-scrise, de mai înainte vreme, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor fraţilor şi a tuturor megiaşilor din jurul locului şi dinaintea domniei mele şi cu aldămăşari, anume : Mogoş şi Căzan din Găleşeşti şi Ţalapi şi Mareş şi Cîrstiian din Buneşti şi Stanciul şi Ion şi Stoica din Măniceşti.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea slugii domniei mele lui Frîncul postelnic, ca să-i fie lui mai sus-zisa ocină de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Muşat stolnic şi Buzinca comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru, în minunata cetate de scaun numită Bucureşti, luna aprilie 13 zile, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, în rom. :> „Cărţile de moşia Măniceştilor, care au dat jupînul Tudor stolnicelul din Măniceşti mănăstirii Argişului, ghenarie 20 zile, anul 7194 <1680>".

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, X/2.
Orig., perg. (31 × 45), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1796 ; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 95 şi 708, f. 316.

84

1630 (7138) aprilie 18, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea al doilea vornic din Pătîrlage nişte sălaşe de ţigani.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсеи земли Ѹгрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство мй сїе повелѣнїе господство ми болѣринъ господство ми Михалчев вторъ дворникъ wт Пътрълаце и със синови си, елйцемъ Богъ прибъстит, такоже да мъ ест ѕ дъше за цигани, wбаче въс момци дробни и със матера им, Станка циганка и със синъ ен Татъл, със ацйганкам си Янасїѧ и Дима и Некъла и Коика и Стана.

Понеже сїи више речени ацигани били сът за дѣдїнъ свѣтомъ монастир зовемомъ Пинъл, Храм рождество Богородице. Таже, къда ест бил въ при дньїе Алеѯандръ воевод, сина покоиномъ Илїаш воевода, течѣнїе лѣтом ×ѕрлѕ, ктиторїи свѣтѣи монастири Пинъл, на име Нѣгое постелник и Михаи постелник wт Сърата, wни сът тегнил пренїе със селw монастирнїи Пинъл, на име Брѣщїи wт сждство

www.dacoromanica.ro

Бѣзъ<съ> и пошел ест пред Алеѯандрѣ воеводa, тере съпрѣше се за лицѣ ѕ диванъ и встал ест село Брѣзеиїи отъ закон. Таже сїи више речени кѣнтори, они нѣст имал келтованїе със что въздинѧх пренїѧ, анѣ ест продал Нѣгое постелник и Михаю постелник от Сърата сїе ѕ дѣше за ацигани, еже сѣт више речене, болѣ-ринов господства ми Михалчев дворникѣл от Пътрълаце, за р жилти готови, тере сѣт извадил дѣдїна монастирев, село Брѣзеиїи, да не се постѣет свѣта монастир и да погибнет полѣна почившїим кѣнтори и село Брѣзеиїи да се кнеѕствѣваше понеже съпрѣше се на три господари и въс встал ест село Брѣзеиїи от закон. <И> продавал Нѣгое постелник и Михаю постелник от Сърата сїе ѕ дѣше за ацигани више речене Михалчев дворник, они за своем доброволю и със ѕзнанїа въсѣ мегїашом от школно местом. И видѣхом господство ми и запис от рѣка Нѣгоев и от рѣка Михаюв за проданїе на рѣка Михалчев дворник със болѣрй сведетелїи написани ѕ запис, на име: Радул пеѫарник Фрижѣрѣнѣл и от Пътрълаце, Юорга и от Рътеци, Бонко Драгомирѣ и от Зорещи, Бадѣ.

<И> пак да ест болѣринѣ господство ми Михалчев дворник нѣкое ацигани, на име Фѣера цигянѣл и Барбѣл и Керваєїе, сини Станов цигянѣл. Понеже сїи више речени ацигани, они сѣт бил за дѣдїно Станев, жена Бонкоѫ. Таже, къда ест бил на съмръти Станев, она сама, със неина ѕазик ставил ѫх ест мѣж ей Бонков от сел от Рътеци, със запис от съмръти ей, със великое клетво и със многй добри людїе сведетелїи написани ѕ запис. И потом, Бонко, он продавал ю ест сїи ацигани еже сѣт више речени болѣринѣ господства ми Михалчев дворнйк, за хѕ аспри готови. И видѣх господство ми й запис от рѣка Станев от съмръти на сїи више писани цигани на рѣк Бонков, како ест више пис, ѕакоже дах ѡ въспомина-ет мѣж ей Бонко и да ѫх възвигнѣти въсѣх съгрѣшенїем ей. И продал ест Бонко сїи ацигани они за негов доброволю и давал ѫх ест въсѣх книгове въ рѣка Михалчевѣ дворник.

Сего радї дадох съм господство мй болѣринѣ господства ми Михалчев дворник, ѕакоже да сѣт емѣ сїи дѣше за ацїгани више речене дѣдїно й въ ѡхаб синовом й внѣком и прѣвнѣчетом и не от когождо непоколѣбим, поримо господ-ства ми.

Сеже и сведетелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владул вел логофет и жѣпан Инаки вел вистїар и жѣпан Мйхо вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Бѣзинка вел комис и жѣпан Василїе вел пеѫарник и жѣпан Алеѯандри вел постелник. И исправник, Владул вел логофет.

И написах Лепъдат логофет въ настол граду Бѣкърещи, мѣсеца априлїе гї дьни и от Ѫдама до нинѣ течёнїе лѣтом, даже до сега писанїе, въ лѣт хѕрлѳ, а от рождества Христова, хѧхл.

† Їѡ Леѡѳ вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele

www.dacoromanica.ro

Mihalcea al doilea vornic din Pătîrlage şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie şapte suflete de ţigani, însă toţi copii mici şi cu mama lor, Stanca ţiganca şi cu fiul ei Tatul, cu ţiganca sa Anasiia şi Dima şi Necula şi Voica şi Stana.

Pentru că aceşti mai sus-zişi ţigani au fost de dedină ai sfintei mănăstiri numită Pinul, hramul naşterea născătoarei de Dumnezeu. Astfel, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliiaş voievod, cursul anilor 7137, iar ctitorii sfintei mănăstiri Pinul, anume Neagoe postelnic şi Mihai postelnic din Sărata, ei au tras pîră cu satul mănăstirii Pinul, anume Brăeştii, din judeţul Buzău şi au venit înaintea lui Alexandru voievod de s-au pîrît de faţă în divan şi a rămas satul Brăeştii de lege. Astfel aceşti mai sus-zişi ctitori ei n-au avut de cheltuială, cu ce să ridice pîra, ci a vîndut Neagoe postelnic şi Mihai postelnic din Sărata aceste şapte suflete de ţigani, care sînt mai sus-zise, boierului domniei mele Mihalcea vornicul din Pătîrlage, pentru 100 galbeni gata, de au scos dedina mănăstirii, satul Brăeştii, să nu se lipsească sfînta mănăstire şi să cadă pomana răposaţilor ctitori şi satul Brăeştii să se cnezească, pentru că s-au pîrît la trei domni şi tot a rămas satul Brăeştii de lege.

Şi au vîndut Neagoe postelnic şi Mihai postelnic din Sărata aceste şapte suflete de ţigani mai sus-zise lui Mihalcea vornic, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Neagoe şi de la mîna lui Mihai, de vînzare, la mîna lui Mihalcea vornic, cu boieri martori scrişi în zapis, anume : Radul paharnic Frijureanul şi din Pătîrlage, Iorga şi din Răteşti, Voico al lui Dragomir şi din Zoreşti, Badea.

<Şi> iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic nişte ţigani anume Fiera ţiganul şi Barbul şi Chervasie, fiii lui Stan ţiganul. Pentru că aceşti mai sus-zişi ţigani, ei au fost de moştenire ai Stanei, soţia lui Voico. Astfel, cînd a fost la moartea Stanei ea însăşi cu limba ei i-a lăsat soţului ei Voico din sat din Răteşti, cu zapis de la moartea ei, cu mare blestem şi cu mulţi oameni buni martori scrişi în zapis. Iar apoi, Voico i-a vîndut pe aceşti ţigani care sînt mai sus-scrişi boierului domniei mele Mihalcea vornic, pentru 12 000 de aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna Stanei, de la moarte, pe aceşti mai sus-scrişi ţigani, la mîna lui Voico, cum este mai sus-scris, ca să o pomenească soţul ei Voico şi să-i ridice toate păcatele ei. Şi a vîndut Voico aceşti ţigani de a lui bunăvoie şi a dat toate cărţile la mîna lui Mihalcea vornic.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea boierului domniei mele Mihalcea vornic, ca să-i fie aceste suflete de ţigani mai sus-zise dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi a scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 13 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, pînă la această scriere, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLXVII/20.
Orig., hîrtie (36 × 25,5), pecete timbrată, căzută.

85

1630 (7138) aprilie 18.

Drăgan vinde Popii Ciochină din Pleşoi ocină la Cîrlogani.

† Scris-am eu Drăgan, feciorul Manii din Cîrlogani, acesta al meu zapis la mîna popii lu Ciochină din Pleşioi, cum să să ştie că i-aam vîndut partea mea de ocină din Cîrlogani, însă dintr-o fone, a patra parte de preste tot hotarul şi din cîmpŭ şi din pădure şi din săliştie şi din dealul viilor, oricît să va alégie de preste tot hotarul.

Şi o aam vîndut de a mea bunăvoie, direpт 1200 de bani gata şi cu ştirea tuturor părtaşilor miei, ca să-i fie popii lu Ciochină moşîie neîntorsă şi luii şi feciorilor luii.

Şi mărturii au fost oameni buni, anume: popa Lupul din Pădureţi, din Pleşioi, Pantazi i Sima i Barbul şi Ivan şi Vişan ot Cîneşti.

Пнс Тѳдор лwгwфѣт wт Пѣдѵрецн[1], мѣсеца априлїе нѵ̈ дьнн, лет ×ѕ̄рлн.

Eu Drăgan

<Pe verso :> Această moşie o vîndut Pleşoianii Morînăglavilor diiaconului, la noembrie 24 dni, leat 7216 <1707>.

Bibl. Acad., CCCLXXI/187.
Orig., hîrtie (29,5 × 20), patru peceţi aplicate.

[1] Tudor logofăt din Pădureţi...

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) aprilie 18, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mogoş vătaf vie şi ocină la Jugureni.

† Милостїю божїю, Їѡ Лѵѡн воевода и господинъ въсоѣ земле Ѳггрровлахїескоѵ, синъ великаго и прѣдобраго и покоинаго Їѡ Шефан воевода. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми слѵг господства ми Могош вътахѵл, такоже да мѵ ест wчинѵ оу Жъгорани, але wт дел Бладѵлшв Чюшроюл двѣ погоане за винограду ѵ дѣлѵл Жъгораниливв, понижъ ест покѵпил Могош вътахѵл wт над Бладѵ Чюшроюл wт Жъгорани, за хѳ аспри готови и със запис за проданїе на рѵка Могош вътах. И продал wн за своим доброволю, без <ни>[1]една силwстїе.

И пак покѵпил Могош вътахѵл една чедрътѣ за цѣлинъ, паки wт над Бладѵл, за рк аспри готови. И продал wн за своим доброволю, без <ни>[1]една силостїе, със ѵзнанїа въсѣм мегїашом и със запис за проданїе на рѵк Могош вътахѵл.

И пак покѵпил Могош вътах едно погон за винограду и със полwвин за сежень за wчинѵ ѵ Жъгорани, wт Хотр до Хотар, wт млакъ даже до врьх Каменн, wт пол и wт шѵмѵ али wт дел . . . . . [2], понеже ест покѵпил Могош вътахѵл wт над Станчюл Которчѣ wт Жъгорани, за ѱн аспри готови. Таже wт на сїю погон бив ещнжъ едно чедрътѣ зл цѣлинъ w ест възимал Могош вътахѵл wт над Станчюл Которчѣ wт Жъгорани, за рк. И продал Станчюл сїе wчине, wн за своимѵ доброволю без <ни>[1]едно силwстїе, със ѵзнанїа въсѣм мегїашом и със запис за проданїе на рѵк Могош вътахѵл и със мноѕи свѣдителїе, на име: Їѡн Бъка wт Жъгорани и братом си Новак и Бладѵл Позмънкъ шъ Кръчюн шъ Симедрю и Станчюл столник и Спиридон лwгофет.

И пак покѵпил Могош вътахѵл едно погон за винограду ѵ Жъгорани и със една чедрътѣ и със полwвин за сежень за wчинѵ, wт пол и wт шѵмѵ и wт вод и wт по въс Хотром, wбаче wт млакъ даже до врьх Каменн wт над Ѳпрѣ и Станчюл wт Жъгорани, за ѱн аспри готови. И продал Ѳпрѣ и Станчюл сїе погон за винограду и със полwвин за сежень за wчинѵ wни за своим добро волю със ѵзнанїа въсѣм братїам си и а мегїашом и със запис за проданїе на рѵко Могош вътах и със мноѕи свѣдителїи, на име: Новак wт Жъгорани и Лѵпѵл кѵзбаша и Данчюл лwгофет wт Пърълани и Спиридон лwгофет.

И пак покѵпил Могош вътах wт над Бладѵл Чюшроюл wт Жъгорани двѣ погоане за винограду и със едно сежень за wчинъ, wт ⸸ млакъ даже до врьх Каменн. И продал Бладѵл сїю погоане и със wчинѵ иже ест вишъ пис, за своим доброволю, без ни една силwстїе, за хат.

И пак покѵпил Могош вътах wт над Симедрю wт Жъгорани едно погон за винограду и със полwвин за сежень за wчинѵ, wт млакъ даже до врьх <Ка-

[1] Omis.
[2] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

мени>[1] wт над Снмедрю, за ѱ̃ аспри готови. И продал Снмедрю wн за своим доброволю, без силwстїе, със ѕзнанїа въсѣм мегїашом и със запис за проданїе на рѣк Могош вътах и със мноѕи свѣдителїе, на име: Спиридон лwгофет и wт Жъгорани, Новак и wт Прочкъ, Драгѫл и wт Пърълани, Данчюл лwгофет и wт Мънеци, Хризан постелник и Некѫла постелник и Сава шътрарюл и wт Рѣда, Кисар пѣхарник.

И пак покѫпил Могош вътахѫл wт над Владѫл Позмъникъ wт Жъгорани полwвини за погон цѣлинъ wт глав виноградѫ тере сътворил кѫкїев по сїе полwвини зі погон цѣлинъ, за ѳ̃ аспри готови. И продал Владѫл Позмъни<къ>[2] сїю полwвини за погон цѣлинъ wн за своимѣ доброволю и със запис за проданїе на рѣк Могош вътах и със мноѕи свѣдителїе, на име: wт Жъгорани, Iwн Бъка и брат си Новак и Станчюл Которчѣ и Снмедрю и Владѫл и Станчюл столник и Спиридон лwгофет.

И пак покѫпил Могош вътах wт над Манѣ, синъ Стан wт Жъгорани, едно погон за виноградѫ, але wт ѫжа Гигъни и със полwвини за сежен за wчинъ, wт Хотар до Хотар, wт млакъ даже до връх Камена, wт пол и wт шѣм и wт над Манѣ, за хā̃. И продал Манѣ wни за своим доброволю, със ѕзнанїа въсѣм братїам си и а мегїашом wт гор из дол и wт кръст мѣсто и със запис за проданїе на рѣк Могош вътах и със мноѕи свѣдителїе, на име: wт Фрежѫрѣкни, Радѫл пѣхарник и wт Рътеци, Тѣдор лwгофет и wт Слъник, Мнхаю юзбаша и Кръчюн [кълърашѫл wт Ълѣкни и Новак и Цефѫл и Герге и wт Жъгорани, Тѣдоран и Стънимир лwгофет. И пак покѫпил Могош вътах wт над попа Стонка wт Финцеци и wт над синъ его Негонцъ едно погон и полwвини за виноградѫ и със едно сежено за wчинѫ, wт пол и wт шѣм и wт вод и wт по въс Хотаром и wт седалиції селwѫ, але wт Камена до млакъ, wт Хотар до Хотар, wт над попа Стонка и wт над синъ его Негонцъ, за ѩ̃ аспри готови. И продал попа Стонка и синъ его Негонцъ сїю погон и полwвини за виноградѫ и със сїю сежень за wчинѫ, wни за своим доброволю, без ни една силwстїе, със ѕзнанїе въсѣм братїам си и а мегїашом wт гор из дол и wт кръст мѣстом и wт прѣд господства ми. И видѣхом господство ми и записех за проданїе на рѣк Могош вътах и със мноѕи свѣдителїе, на име: ерѫменѫл Герасим [wт над свѣта монастире Крънѫл и попа Младин и Кръстѣ бив вел слѫжер и Спиридон лwгофет и Нистор лwгофет и Станчюл столник.

Сего ради дадохом господство ми Могош вътах и със сини его, елнце мѫ Богъ припѫстит, шкоже да сѫт емѫ wчинѫ дѣднѫ и въ wхав им и синови им и внѫком си и прѣвнѫчетом им и не <wт>[2] когождо непоколѣбимо, по wрнзмо господства ми.

Сеже свѣдїтелїи поставлѣем господство ми: жѫпан Хризѣ вел дворник и жѫпан Владѫл вел лwгофет и жѫпан Шнаки вел внстїар и жѫпан Мнхо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзника вел комис и жѫпан Васнлїе вел пѣхарник и жѫпан Алеѯандри вел постелник. И неправник, Владѫл вел лwгофет.

[1] Text ilizibil şi rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

И написахъ азъ, Манолє граматик, въ настол градъ Бъкърещи, мѣсеца априлїа ѝѲ дьне и отъ Ѣдама до нинѣ текѹщаго лѣтом ҳ҃ѕ҃рѧѳ, и отъ рождества Христова, въ лѣт ҳ҃а҃х҃л҃.

† Їѡ Лиѡн вшєвѡда, милостїю божїю, господинъ.

Ии Лєѡн воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Lion voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mogoş vătahul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Jăgorani, însă din partea lui Vladul Cioroiul două pogoane de vie în dealul Jăgoranilor, pentru că a cumpărat Mogoş vătahul de la Vladul Cioroiul din Jăgorani, pentru 1200 aspri gata şi cu zapis de vînzare la mîna lui Mogoş vătah. Şi a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătahul o cedvîrtă de ţelină, iarăşi de la Vladul, pentru 120 aspri gata. Şi a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor şi cu zapis de vînzare la mîna lui Mogoş vătahul.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătah un pogon de vie şi cu jumătate de stînjen de ocină în Jăgorani, din hotar în hotar, din mlacă pînă în vîrful Pietrii, din cîmp şi din pădure, însă din partea . . . .[1], pentru că a cumpărat Mogoş vătahul de la Stanciul Cotorcea din Jăgorani, pentru 450 aspri gata. Astfel, la acest pogon mai fiind încă o cedvîrte de ţelină, a luat-o Mogoş vătahul de la Stanciul Cotorcea din Jăgorani, pentru 120. Şi a vîndut Stanciul aceste ocine, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor şi cu zapis de vînzare la mîna lui Mogoş vătahul şi cu mulţi martori, anume : Ion Bîca din Jăgorani şi fratele său Novac şi Vladul Pozmîncă şi Crăciun şi Simedriu şi Stanciul stolnic şi Spiridon logofăt.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătahul un pogon de vie la Jăgorani şi cu o cedvîrtă şi cu jumătate de stînjen de ocină din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, însă din mlacă pînă în vîrful Pietrii, de la Oprea şi Stanciul din Jăgorani, pentru 450 aspri gata. Şi au vîndut Oprea şi Stanciul acest pogon de vie şi cu jumătate de stînjen de ocină ei de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor fraţilor lor şi a megiaşilor şi cu zapis de vînzare la mîna lui Mogoş vătah şi cu mulţi martori, anume : Novac din Jăgorani şi Lupul iuzbaşa şi Danciul logofăt din Pîrîiani şi Spiridon logofăt.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătah de la Vladul Cioroiul din Jăgorani două pogoane de vie şi cu un stînjen de ocină de la mlacă pînă în vîrful Pietrii. Şi a vîndut Vladul aceste pogoane şi cu ocina, care s-au scris mai sus, de a lui bunăvoie, fără nici o silă, pentru 1300.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătah de la Simedriu din Jăgorani un pogon de vie şi cu jumătate de stînjen de ocină, din mlacă pînă în vîrful Pietrii, de

[1] Text ilizibil

www.dacoromanica.ro

la Simedriu, pentru 700 aspri gata. Şi a vîndut Simedriu de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor şi cu zapis de vînzare la mîna lui Mogoş vătah şi cu mulţi martori, anume : Spiridon logofăt şi din Jăgorani, Novac şi din Procică, Dragul şi din Pîrîiani, Danciul logofăt şi din Măneşti, Hrizan postelnic şi Necula postelnic şi Sava şătrariul şi din Ruda, Chisar paharnic.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătahul de la Vladul Pozmîncă din Jăgorani jumătate de pogon de ţelină din capul viei, de a făcut case pe această jumătate de pogon de ţelină, pentru 300 aspri gata. Şi a vîndut Vladul Pozmîncă această jumătate de pogon de ţelină de a lui bunăvoie şi cu zapis de vînzare la mîna lui Mogoş vătah şi cu mulţi martori, anume : din Jăgorani, Ion Bîca şi fratele său Novac şi Stanciul Cotorcea şi Simedriu şi Vladul şi Stanciul stolnic şi Spiridon logofăt.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătah de la Manea, fiul lui Stan din Jăgorani, un pogon de vie, însă din funia Ghigăi şi cu jumătate de stînjen de ocină, din hotar pînă în hotar, din mlacă pînă în vîrful Pietrii, din cîmp şi din pădure şi de la Manea, pentru 1200. Şi a vîndut Manea de a lui bunăvoie, cu ştirea tuturor fraţilor săi şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi cu zapis de vînzare la mîna lui Mogoş vătah şi cu mulţi martori, anume : din Frejureni, Radul paharnic şi din Răteşti, Tudor logofăt şi din Slănic, Mihaiu iuzbaşa şi Crăciun călăraşul din Văleni şi Novac şi Şteful şi Gherghe şi din Jăgorani, Tudoran şi Stănimir logofăt.

Şi iar a cumpărat Mogoş vătah de la popa Stoica din Finţeşti şi de la fiul lui, Negoiţă, un pogon şi jumătate de vie şi cu un stînjen de ocină, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul şi din vatra satului, însă din Piatră pînă în mlacă, din hotar pînă în hotar, de la popa Stoica şi de la fiul lui, Negoiţă, pentru 1800 aspri gata. Şi a vîndut popa Stoica şi fiul lui Negoiţă, acest pogon şi jumătate de vie şi cu acest stînjen de ocină, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor fraţilor săi şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapise de vînzare la mîna lui Mogoş vătah şi cu mulţi martori, anume : egumenul Gherasim de la sfînta mănăstire Cîrnul şi popa Mladin şi Cîrstea fost mare slujer şi Spiridon logofăt şi Nistor logofăt şi Stanciul stolnic.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Mogoş vătah şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină dedină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea : jupan Hrizea mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Manole gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 18 zile şi de la Adam pînă acum ani curgători 7138 şi de la naşterea lui Hristos, în anul 1630.

† Io Lion voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Iaşi, CDLI/11.
Orig., perg. (58 × 58), pecete timbrată.
O trad. din 1773 la Arh. St. Buc., A.N., CIX/5 : alte două copii din 1907, ibidem.
EDIŢII. Slav şi Trad. Ghibănescu, *Surete*, V. 139—145. Trad,, acelaşi, *Documente*, 1.

87

1630 (7138) aprilie 23, Bucureşti.

Călin postelnic vinde lui Iane negustor vie, livezi şi locuri de arătură în Săteni.

† Adecă eu Calin postelnic din Săténi scris-am acesta al mieu zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Iane neguţătorul, ca să să ştie că am fost cumpărat o vie în Dealul Săténilor, cu livezi şi cu pomet şi cu o delniţă în sat, cu loc de arătură în cîmp, de la Gherghe al Bunei şi de la Mihaiu şoimariul din Săténi, în zilele Radului voevod, feciorul Mihnii voevod, în domniia dintîiu.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Leon voevod, feciorul răposatului Ştefan voevod, iar eu Calin postélnicul şi cu feciorii miei, Costea şi Iorga, ajuns-am vréme de nevoe şi de lipsă şi am căzut în datorie. Deci am vîndut viia din Dealul Săténilor cu locul şi cu pivniţa de piiatră şi cu livezi şi cu pomet şi cu locuri de arătură în cîmp cît să vor alege, jupînului Iane neguţătoriul, drept 170 de galbeni [1] gata. Şi am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor vecinilor miei de pe împrejur şi din sus şi din jos, ca să-i fie jupînului Iane neguţătoriul moşie, lui şi coconilor.

Şi cînd am vîndut întrebat-am pre toţi oamenii şi vecinii ce au fost lîngă via mea. Deci nimenea nu s-au aflat ca să cumpere, fără numai jupîn Iane neguţătoriul; şi am vîndut cu ştirea tuturor. Şi au fost la tocmeala noastră mulţi oameni buni mărturii, anume : jupan Ghinea neguţătoriul şi Ianoş Sîrbul şi Duşca neguţătorul şi Miho neguţătoriul şi Cara-Iane.

[1] Cifra pare neverosimilă; este mult prea mare.

www.dacoromanica.ro

Aceasta am scris şi mărturisesc, ca să să ştie şi să să crează. Şi i-am dat şi cărţile ce am avut de moşie. Într-alt chip să nu fie.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, la Bucureşti, în luna lui aprilie în 23 dni, în zioa sfîntului Gheorghii, leat 7138 <1630>.

† Acest izvod de zapis l-am prefăcut şi l-am scris eu, Lupp dascăl slovenesc, după alt zapis ce iaste scris rumânéşte, numai acela fiind foarte şters la slove şi neputîndu-se lésne a să ceti l-am prefăcut pre această coală de hîrtie, puind mare nevoinţă pînă am nemerit cuvintele. Şi cum au fost scris întru acela ştersu aşa am scris şi eu întru acest izvod. Şi pentru ca să să încredinţéze oricarele cine va ceti cum că după acel zapis am scris, să caute întru acela ştersul, că va vedea că sînt 6 peceţi ale mărturiilor celor ce au fost la vînzarea aceştii vii şi iscăliţi cu numele lor, numai eu am scris aici un izvod, ca să să poată ceti, neavînd acest izvod nici peceţi, nici iscăliturі.

Şi pentru credinţa am pus numai iscălitura mea, leat 7251.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Arhiepiscopia romano-catolică, Bucureşti, $I_1/2$.
Copie; alte două copii din secol. al XIX-lea, ibidem.

88

1630 (7138) aprilie 24.

Mai mulţi megiaşi din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Stroe cu fiiu mii Neagoe şi eu Stanciul, frate lu Stroe,cu fiiu mieu Ivan şi eu Iane cu fecior, Stoica şi eu Iva, fratele lu Iane cu fecior, Duma, de în sat de în Comanca, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să să ştie că noi toţi am fostu megiiaşi cu toate moşiile noastre încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cînd au fost acuma, în zileli domnu nostru creştin, Lion voevodu, sinŭ Ştefan voevodu, iar noi sînguri, de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, venit-am la jupînul Nicula vistiiar de ne-am vîndut toţi rumâni, cu toţi feciorii noştri şi cu toate moşiile noastre, ca să-i fim rumâni în vecii.

Însă să se ştii cini cîţi bani : am luoat eu Stroe cu fiiu mieu Neagoe, am luoat 1600 de bani şi eu Stanciul, frate lu Stroe, cu fiiu mieu Iovan,[1] am luoat 1600 de bani şi eu Iane cu fiiu mieu Stoica am luoat 1600 de bani

[1] Aşa în text; mai sus: Ivan.

www.dacoromanica.ro

gata, şi eu Iova[1], frate lu Iane, cu fiiu mieu Duma am luoat 1600 aspri. Şi am luoat toţi banii deplin de în mîna jupînului . . . . . .[2]

Şi mărturie: jupan Hriza vel vornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Papa biv vel logofet i jupan Ivaşco vornic i jupan Muşat stolnic i jupan Gligorie comis i jupan Mitrea pitar i jupan Dumitru vistiiar i jupan Iane vistiiar i jupan Bunea logofet.

Н написахъ аз, Гергє лwгwѳєт[3], мѣсеца априлїє к҃д҃ дьнн, въ лѣт ×ѕ҃рлн.

Hriza vel dvornic
Vladul vel logofet
Papa biv vel logofet
Ivaşco dvornic
Μιχος σπαταρης[4]
Muşat vel stolnic
Costandin vtori postelnic
Κοσταντηνος παχαρνηκος[5]
Gligorie comis
Mitre pitar
Mateiu aga
Vasile Paindur aga
Eu Radu postelnic Năsturel
Σιμας λογοθετης[6]
Danciul logofet ot Uscaţi[7]

Bibl. Acad., CLXXXIII/105.
Orig., hîrtie (29,5 × 21).

89

1630 (7138) aprilie 24.

Vruţul din Scărişoara şi alţii se vînd rumâni lui Necula vistier.

Adică eu Vruţul cu fiul mieu Stoica i Stan şi cu alalţi feciori, cîţ-im va hărăzi Dumnezeu, însă sîntem din sat de Scărişoara, scrim şi mărturi-

[1] Aşa în text; mai sus: Iva.
[2] Loc alb.
[3] ...Gherghe logofăt...
[4] Miho spătar.
[5] Costantin paharnic.
[6] Sima logofăt.
[7] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

sim cu acest zapis al nostru ca să se ştie că ne-am vîndut rumâni jupînului Niculii vistieru. Pentru că noi am fost megiaşi cu toată moşia noastră, însă mai dinnainte vreme. Iar dupe aceia cînd au fost acuma, în zilele domn nostru Io Lion voevod, sinŭ pocoinago Ştefan voivod, iar eu şi cu feciorii miei singuri am venit, de bunăvoia noastră, la jupînul Nicula vistieru de ne-am vîndut rumâni cu toţi feciorii noştri şi cu toată moşia noastră, cîtă se va afla, drept 1600 de bani gata. Şi am luat toţi banii deplin din mîna jupînului.

Şi mărturii: jupan Hrizea vel vornic, jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel logofăt i jupan Ivaşco vornic i jupan Grigorie comis i jupan Muşat vel stolnic i jupan Mitrea biv vel postelnic i jupan Dumitru vel [1] vistier i jupan Iane vistieru i jupan Bunea logofăt.

Scris-am Gherghe logofătu, luna aprilie 24 zile, anul 7138 ‹1630›.

Hriza vel dvornic
Vlad vel logofăt
Papa biv vel logofăt
Ivaşco dvornic
Muşat vel stolnic
Costandin paharnic
Miho spatar
Costandin vtori postelnic
Mitrea postelnic
Grigorie comis
Matei agă
Eu Radu postelnic Năsturel
Sima vel[1] logofăt
Danciu logofătu ot Uscaţi

Arh. St. Buc., Condica m-rii Ţigăneşti, nr. 327, f. 8.
Copie.

90

1630 (7138) aprilie 24.

Răvaş de jurători ai lui Radu postelnic din Fărcaş şi ai lui Stan postelnic din Greci pentru nişte rumâni ‹din Bărcăneşti›.

† Zdă boiarii ai Radului postelnic de Fărcaş şi ai lu Stan postelnic de Greci: ot Bălăneşti, Negre, ot Mihăeşti, Stan, ot Puturoasa, Staico,

[1] În loc de: vtori.

www.dacoromanica.ro

ot Prisaca, Barbul, ca să caute şi să adeveréze păntru nişti rumânii ce au avut pîră şi mîncătură, Radul postelnic de Fărcaş i Stan postelnic de Greci, ai cui au fost de moşîi şi unde i-au apucat legătura lui Mihai voivod. Dici, cum vor adevăra aceşti boiarii cu ale lor suflete, aşa să-i tocmească. Şi zioa la sveti Petră. Iar cari nu va putea strîngi boiari la zî, să fii rămas de lége.

Ispravnic Stan portar.

Инако да нѣст, по рнч господства ми.
И исправник, сам рнч господства ми.
Инс априлїѣ к҃д, въ лѣт ×ѕ҃рлн.
† Їѡ Лєѡн вшнєѡда, милостїю божїю господинъ.

Bibl. Acad., MDLVI/16.
Orig., hîrtie (16 × 15), pecete.

91

1630 (7138) aprilie 25, Bucureşti.

Jupîneasa Neaga din Pătîrlage vinde lui Dumitru Dudescu ocina sa din Cîrstieneştii de pe Colentina.

† Adecă eu, jupîneasa Neaga, fata a lu Pătru postelnic de Pătîrlage, jupîneasa Udrei, feciorul Danciului Doiceascu, scris-am acesta al mieu zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitru Dudescul al doile vistier, ca să se ştie cum i-am vîndut toată partea de ocină de în Cîrstieneştii de pre Colîntina, care ocină au fost de la părinţii miei, de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi de în vad de moară şi cu doi rumâni, anume Dan cu feciorii-şi şi Voinea[1] cu feciorii-şi şi cu alţi rumâni ce se vor mai afla pre partea mea şi den siliştea satului şi de preste tot hotarul cît se va alége.

Pentru că o am vîndut această ocină cu rumâni ce scrie mai sus jupînului Dumitru vistier, derept 80 de galbeni gata. Şi o am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, cu ştirea tuturor rudelor méle şi a boiarilor de pre înprejurul locului, ca să-i fie lui de moşie şi coconilor în vecie.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturie, anume: jupan Ianiu vel portar i Radul Doicescul i Danciul ot Uscaţi i Miloş logofet, nepot Danciului cliucer Doicescul i Tudor stolnic i Răzvan dvornic i

[1] Corectat în „Voico".

www.dacoromanica.ro

Stanciul logofet i ot Boleasca, Radul postelnic i Dumitrŭ logofet. Aceasta mărturisescu să se ştie şi să se crează.

И написахъ аз, Лепъдат логофет[1] в Бъкърещи, мъсеца априлїе къ дьни, въ лѣт хзрлн.

Ноаннъс μαρτηρο τα ανοθεν[2]

Eu Calotă armaş
Radul logofet
Staico dvornic
Eu Radu postelnic, mărturie
Bunea Vîlcul logofet
Eu Prăda vornicu mărturisescu
Eu Oprea vornicul
Eu Neagoi peharnic mărturie
Eu Radul Doicescul
Stroe Fira logofăt
Miloş logofet
Paraschiva treti logofet
Şerban vtori logofet[3]

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XC/9.
Orig., hîrtie (30,5 × 22), patru peceţi aplicate.
Cu o copie ibidem, ms. 692, f. 43.

92

1630 (7138) aprilie 27.

Socol paharnic recunoaşte că a primit bani de la Hriza mare vornic pentru o ocină în Gemenile, fiind acesta mai volnic să cumpere.

† Eu Socol peharnic s<cris->[4]-a<m>[4] acesta al mieu zapis, ca să fie la mîna cinstitului, mai marelui nostru jupan Hreza vel vornic, cum să să ştie că am fost cumpărat eu Socol peharnic partea Prédei postelnic, feciorul Pîrvului de Lazure, cîtu au fost parte lui în sat în Gemenilé, despré fraţii lui, a patra parté şi cu trei rumâni, pre numé Voico Glăva şe Coman şe Cîrstea şe cu feciorii lor, cum scrie şe în zapiselé Predéi postelnic, caré mi-eu făcut mie de la mîna lui cîndu mi-eu vîndut.

Iară după aceia, cîndu au fost acum, iar dumnelui vornicul Hreza mi-eu dat banii cît amu dat iu Socol peharnic în mîna Predéi pre acestă parté,

[1] ...Lepădat logofăt...
[2] Ioan mărturisesc cele de mai sus.
[3] Toate semnăturile sînt autografe.
[4] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

cum scrii mai sus. Însă banii să să ştii şasezice şe optu de galbini. Şe amu dat şe zapiselé amîndoă la mîna dumnelui vornicului cari am avut eu de la mîna Predei postelnic de cumpărătoré, pintru că au fost dumnilui mai volnic a cumpăra.

Acesta am scris. Pis méseţa aprilie 27, vă let 7138‹1630›.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/17.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete aplicată.
O copie ibidem, ms. 256, f. 566.
EDIŢII. Haşdeu, *Arh. ist.*, I, 32.

93

1630 (7138) aprilie 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Vucina căpitan un sălaş de ţigani.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ въсон земле Оугровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиниаго Іѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми, вѣрномѹ слѹгѹ господство ми Вѹчинєк капитан за сръбы и със синови єлнцемѹ Богъ припѹстит, такоже да мѹ єст єдни ацыган, на име Дръгѹцѹ и със цыганка его, Стана, дъцира Кръчюнов цыганѹл.

Понеже сїѧ ацыганкѧ, Стана, wна єст бил болѣринѹ господство ми Митрєк, єже бик вел питар. Я потом, Кръчюн цыганѹл, wн въстанет, тере єст покѹпил дрѹга цыганкѹ, дъцера Никитєк, тере w єст дал Митрєк питарюл, радї дъцера его, Стана, да єст цыганкѹ радї цыганкѹ. И wстал єст бити Стана цыганкъ над разлога господска.

Я потом, къда єст бил съда, въ дньїе господства ми, къ дньъ wт свєти Гєwргїе, къда съм бил господства ми на трапєз със влъдика Макарїе wт Тръново, єкдархѹл и със wтьцѹ нашим кѷр владїка Григорїе архїємитрополит Блашкоє Земле и със въсиѫ болѣрїи велици и мали и много двор, а господство ми сам, wт волѣ господство ми, съм дал и помиловал по вѣрнаго слѹг господства ми Вѹчина къпитан със того чилѣд за ацыгани, Дръгѹцѹ и със ацыганка его, Стана, єже сѹт више писани, радї права и вѣрна слѹжбѹ что єст послѹжил господства ми, такоже да бѹдет дѣдїнѹ емѹ и синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когоже непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Єщеже и заклинаніе поставит господство ми: по wшествїю господство ми, кого изберет господь Богъ бити господар Земли Блашкоє или wт сръдничаго плода господство ми или wт сърородник наши или, по грѣсєх наше, или wт иноплѣменик, да ацє почтет и поновит и вкрѣпит сїе книг господство ми, того гос-

www.dacoromanica.ro

подь Богъ да га почтет и да съХранит въ господства его, а въ бѫдещиХ вѣцеХ дѫша его. А ащелиже не почтет и не поновит и не ѫкрѣпит сїе книг господства ми, анѫ поперет и развалит и исХабит сїю милованїю господство ми, того да ест проклет и анаѳема и афѫресан wт тиї wтьци еже въ Некеи и да имат частїю със Їѫда и със Арїе.

Сеже ѫбо и сведителїе поставлѣем господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Бладѫл вел логофет и жѫпан Инаки вел внстїар и жѫпан Инхо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпа Бѫзинка вел комис и жѫпан Алеѯандри вел постелник. Исправник, Бладѫл вел логофет.

И пис аз, Лепъдат логофет, въ градѫ Бѫкѫреци, мѣсеца априлїе кѝ дьни и wт Ѫдамаже до нинѣ въ сего писанїе текѫщаго лѣтом, въ лѣт ×ѯрлѝ, а wт рождества Христова, ×а҃хл҃.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Їw Леwн вонвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioasei slugi a domniei mele Vucina căpitan de sîrbi şi cu fiii, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un ţigan anume Drăguţu şi cu ţiganca lui, Stana, fiica lui Crăciun ţiganul.

Pentru că această ţigancă Stana, a fost a boierului domniei mele Mitrea, care a fost mare pitar. Iar apoi, Crăciun ţiganul, el s-a sculat de a cumpărat altă ţigancă, pe fiica lui Nichita, de a dat-o lui Mitre pitariul pentru fiica lui, Stana, ca să fie ţigancă pentru ţigancă. Şi a rămas Stana ţiganca să fie pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, în ziua de sfîntul Gheorghe, cînd am fost domnia mea la masă cu vlădica Macarie de la Tîrnovo, exarhul şi cu părintele nostru chiar vlădica Grigorie arhimitropolitul Ţării Româneşti şi cu toţi boierii mari şi mici şi multă curte, iar domnia mea singur, din voia domniei mele, am dat şi am miluit pe credincioasa slugă a domniei mele Vucina căpitan cu acest sălaş de ţigani, Drăguţu şi cu ţiganca lui, Stana, care sînt mai sus-scrişi, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă pe care au slujit-o domniei mele, ca să-i fie dedină lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va rupe

www.dacoromanica.ro

şi o va strica şi va slăbi această miluire a domniei mele, acela să fie blestemat şi anatema şi afurisit de 318 părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Alexandri mare postelnic. Ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofet, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 28 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere ani curgători, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

După Paul Mihailovici, *Mărturii româneşti*, p. 19.
Fotocopie după original, perg. (30 × 45), în Biblioteca Naţională din Sofia.

94

1630 (7138) mai 1, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Badea logofăt din Argeş ocine, vecini şi ţigani în Brădişăşti, Eşciori, Iaşii de Jos, Cerbureni ş.a.

† Мїлостїею божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ вьсєи ѕємле Ѫгрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іѡ Щефан вѡєвѡда. Дават господство мн сїю повелѣнїю господства мн слоужѕ господства мн Бадєв лѡгофет wт Ѩргеш и съ синови си, єлицеже Богъ даровахъ, ѡкоже да мѕ єст wчинѕ вншє речєни[1] ѕ[1] село[1] Брѣдишъци wт сѣдство Ѩргеш. И вечинїи да се знает вьсихъ, по име: Радѫл със синови си и Татѕл[1] със синови си и Нѣкшѕл и Син със синови им и Стан[1] и Тѣдор[1] със синови им и дела Бадєв вьсахъ и дела Тодєров вьсахъ wт по вьс Хотаром и єдна врътоградѕ зовємаго Врътограда Лѣболивн[1], wт полю и wт шѣм и wт вод и wт сєдалиць селов, wт пѣсєвдї, варє єлика се Хтит изврат wт по вьс Хотаром. Понєже єст сїи вншє речєни людїе wни сѣт бил вьсихъ вечини wт наипрѣжде врѣме Радѫлѕ вистїар за дѣдїнно. Таже Радѫл вистїар wн єст бил помиловал по Стоган Бокотан, радї слѣжбѕ что єст бил послѣжил и вьс бил вечини по разлога єго.

Ѩ потом къда єст бил прє дьни Гаврїил воєвод, а сїє вншє речєни вечини, wни се єст бил скѣповал със новци wт над Стоган Бокотан и wстал битї мегиаши със wчинє им.

Ѩ къда єст бил прє дьни покоїннаго Р.дѫл воєвод, въ на творое рєд, а сїи вншє речєни вечини, wни се єст бил продал вечини със синови їм и със вьсѣхъ

[1] Cuvinte scrise ulterior peste răzături.

www.dacoromanica.ro

делове им за wчинѫ wт Брѫдїшъцїї Бадев wт Ярцеш логофет, за ҃хлѯ аспри готовн. И продадоше се wни вечнии Бадев логофет за своим добро волю, без ни една снлwет за нѣ҃то, како ест вѣше пис, да ест вечнии и wни и синовѣ им въ вѣки.

И пак да ест слѣгѫ господства ми Бадев лwгофет wчінѫ ѕ Ешчорн дел поп Стънимиров wт Дрѫгандл въса҃ wт полю и wт шѣм и wт вод и wт седалиць селwв и wт по въс Хотаром понеже ест покѣпил Бадѣ лwгофет сїе вше речена wчінѫ wт над жѣпаница Станка Грозавов постелник wт [Мънїчецн[1] за ҃ѯ аспрі готовн, въ дьни Алекѯандръ воевод, синъ поконнаго Радѫл воевод. И жѣпаница Станка, жѣпаница Грозавов постелник, wна ецнже ест бнл покѣпил сїе wчінѫ вше пис wт над поп Стънимнр, въ дьни поконнаго Радѫл воевод, въ пръвое ред, и със запнс за проданїе на рѣка Бадев логофет, със свед҃телїи напнсани ѕ запнс.

И пак покѣпил Бадѣ логофет дел Бадев Роб за wчінѫ ѕ Ешчорн въса҃, за ѡ҃ѯ аспрн готовн, wт по въс Хотаром.

И пак да ест Бадев логофет едни вечінѫ, по нме Бладѣл, wт Дол Шшї, със въса҃ дел его за wчінѫ, wт Гергинѣскъ половнно wт полю и wт шѣм и wт вод и wт по въс Хотаром, понеже се ест продал Бладѣл вечінѫ Бадев логофет със синовн его и със дел его за wчінѫ, како ест вше пнс, за ҃хѳ аспрі готовн и със запнс wт рѣк им за проданїе, със многн свед҃телн напнсани ѕ запнс.

И пак да ест слѣгѫ господства ми Бадев лwгофет нѣкое вечнии wт село wт Черѣврѣнн, по нме: Алѣл и Мѣшат, синъ Алъманов того стар, със делове им за wчінѫ, понеже ест бнл дѣжни Бадев лwгофет ҃хѯ҃ аспри wт пре дьни Гавріил воевод. Таже въс бнл поставнл дьнъ по дьнъ, такоже да платнл новцїи Бадев логофет, а послѣ wни нѣст нмал моженіе да платнл сїи вше речени новцн; таже се ест бнл ѳтжмнл за своим доброволю със Бадѣ лwгофет, тере ест бнл дал ҃хѳ҃ аспрн, такоже да сѣт им вечнии и със синовн им и със запнс wт рѣкн нм за проданїе на рѣка Бадев лwгофет, със мноѕн свед҃телїи мегїашн напнсани ѕ запнс, которїи ест бнл тогда на ѣстроеніе им.

И пак да ест Бадев логофет едни [вечінѫ, на нме Драгомнр wт Черѣврѣнн със синовн им, понеже се ест бнл продал вечінѫ Бадев лwгофет wн за своим доброволю, тъчїю глав его, без wчінѫ, за ҃хѳ аспрн готовн и със [запнс [wт рѣкн им за проданїе, със свед҃телн напнсанн ѕ запнс.

И пак да ест Бадев лwгофет едни вечінѫ, на нме Нѣгое, синъ <Дѣм>[2]їтров wт Хнрнштъцїї, със синовн сн, понеже се ест бнл продал вечінѫ Бадевн логофет, wн за своим доброволїю, за ҃хѯ҃ аспрн готовн и със запнс wт рѣк нм за проданїе със свед҃телн напнсанн ѕ запнс.

И пак покѣпил Бадѣ логофет по Ѳпрѣ Църа wт Къзънецїї със синовн его и със въса҃ wчнна его и със брод за водннцѣ, радї ҃хд҃ аспрн, да бнтї вечінѫ.

И пак да ест Бадев логофет едни вечінѫ, на нме Драгомнр wт Алъмънецїї, със снновн сн и със въса҃ дела его за wчінѫ, понеже се продал вечінѫ Бадевн лwгофет, за ҃хѳѡ аспрн готовн.

[1] „Мънїчецн" este scris cu altă cerneală.
[2] Loc rupt şi şters.

www.dacoromanica.ro

И пак се продал Бадев логофет един вечинъ, по име Ѡпрѣ wт Брътещїї със синови си и със въсаѫ wчина его, за ҃д аспри и един кон цѣно им аспри ҃аѯ, да битї вечинъ. И продадоше се wни вечини със синови им и със въсѣѫ делове им за wчинъ, како ест више пис, wни за нихном доброволю.

И пак покѹпил Бадѣ логофет една ациганкъ, на име Ірина wт над Захарїа и wт над брат си Тѹдор wт Берещї, за ҃ѵ аспри готови и със запис за проданїе, със сведїтели написани ѹ запис.

И пак покѹпил Бадѣ логофет една момкъ за циган, на име Велика за половино за годин, wт над Аврам постелник и wт жѹпаница его, Мѹшика, wт . . . . . [1] за ѡ аспри готови, въ дни покоиннаго Радѹл воевод, въ пръвое ред и със запис за проданїе.

И пак покѹпил Бадѣ логофет една ациганкъ, на име Ѡприша циганкъ, wт над Радѹл wт Глътофани и wт над синам си Марїа и wт над внѹкам си Марїа, дъщера Тѹдоров wт Бъбѣни, са ҃во аспри готови и със <запис>[2] за проданїе със сведїтелїи написани ѹ запис.

И продадоше се сїи више речени людї и вечини и нихни wчине и цигапче, wни за нихном доброволю, без ни една силост, със ѹзнанїе въсѣм мегїашом wт гор из дол и wт wкръст местом и със записе wт рѹки им за проданїе, със многи сведителїи, како ест више пис.

Егo радї, дадоѫ и господство ми слѹгѹ господства ми Бадеви логофет wт Арџеш, wкоже да ест им сїи више речени вечини и циганче дѣдїно и въ wчѣѳ им и синовом и внѹком и прѣвнѹчитом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Егже и сведїтелїи поставихом господство ми: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Владѹл вел логофет и Мнаки вел вистїар и Михо вел спатар и Мѹшат вел столник и Бѹзинка вел комис и Василїи вел пехарник и жѹпан Алеѯандри великїи постелник. И исправник, жѹпан Владѹл великїи логофет.

И написаѫ аз, Дѹмитрѹ граматик, въ настол градѹ Кѹкърещї, мѣсеца маи ҃а дънъ и wт Ѳдама въ лѣт ҃ѕрли.

† Iw Леѵн воєвѡда, мїлостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Badea logofăt din Argeş şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocina mai sus-zisă în satul[3] Brădişeşti din judeţul Argeş. Şi vecinii să se ştie toţi, anume: Radul cu fiii săi şi Tatul [3] cu fiii săi şi Neacşul şi Sin cu fiii lor şi Stan[3] şi Tudor[3] cu fiii lor şi partea lui Badea toată şi partea lui Toa-

[1] Loc alb.
[2] Omis.
[3] Cuvinte scrise ulterior peste răzături.

www.dacoromanica.ro

der, toată, de peste tot hotarul şi o grădină numită Grădina Lubolii[1], din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că aceşti mai sus-zişi oameni au fost toţi vecini de mai înainte vreme ai lui Radul vistier de moştenire. Astfel Radul vistier a miluit pe Stoian Bocotan pentru slujba pe care i-a slujit-o şi au tot fost vecini pe seama lui.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, aceşti mai sus-zişi vecini s-au răscumpărat cu bani de la Stoian Bocotan şi au rămas să fie megiaşi cu ocinele lor.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în al doilea rînd, aceşti mai sus-zişi vecini s-au vîndut vecini cu fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină din Brădişeşti lui Badea logofăt din Argeş, pentru 36 000 aspri gata. Şi s-au vîndut ei vecini lui Badea logofăt de a lor bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni, cum este mai sus-scris, să fie vecini şi ei şi fiii lor în veci.

Şi iar să fie slugii domniei mele lui Badea logofăt ocină în Eşciori partea popei Stănimir din Drăganul, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Badea logofăt această mai sus-zisă ocină de la jupaniţa Stanca a lui Grozav postelnic din Măniceşti [2] pentru 600 aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod. Iar jupaniţa Stanca, jupaniţa lui Grozav postelnic, ea încă a cumpărat această ocină mai sus-scrisă de la popa Stănimir, în zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd şi cu zapis de vînzare la mîna lui Badea logofăt, cu martori scrişi în zapis.

Şi iar a cumpărat Badea logofăt partea de ocină a lui Badea Robul în Eşciori, toată, pentru 860 aspri gata, de peste tot hotarul.

Şi iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin anume Vladul din Iaşii de Jos, cu toată partea lui de ocină, jumătate din funia Gherghinească, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut Vladul vecin lui Badea logofăt, cu fiii lui şi cu partea lui de ocină, cum este mai sus-scris, pentru 5000 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulţi martori scrişi în zapis.

Şi iar să fie slugii domniei mele lui Badea logofăt nişte vecini din sat din Cerbureni, anume : Albul şi Muşat, fiii lui Alăman cel bătrîn, cu părţile lor de ocină, pentru că au fost datori lui Badea logofăt 7400 aspri, din zilele lui Gavriil voievod. Astfel a tot pus zi după zi ca să plătească banii lui Badea logofăt, iar după aceea ei n-au avut putinţă să plătească aceşti mai sus-zişi bani; astfel s-au tocmit de bunăvoia lor cu Badea logofăt, de le-a dat 3000 aspri, ca să-i fie vecini şi cu fiii lor şi cu zapis de la mîna lor, de vînzare, la mîna lui Badea logofăt, cu mulţi martori megiaşi scrişi în zapis, care au fost atunci la întocmirea lor.

---

[1] Cuvînt scris ulterior peste un loc răzuit.
[2] „Măniceşti" este scris cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin, anume Dragomir din Cerbureni cu fiii lui, pentru că s-a vîndut vecin lui Badea logofăt, el de a lui bunăvoie, numai capul lui, fără ocină, pentru 2000 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu martori scrişi în zapis.

Şi iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin, anume Neagoe, fiul lui <Dum >[1]itru din Hirişăşti, cu fiii săi, pentru că s-a vîndut vecin lui Badea logofăt, el de a lui bunăvoie, pentru 2600 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu martori scrişi în zapis.

Şi iar a cumpărat Badea logofăt pe Oprea Ţăra din Căzăneşti, cu fiii lui şi cu toată ocina lui şi cu vadul de moară, pentru 4 600 aspri, să fie vecin.

Şi iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin, anume Dragomir din Alămăneşti, cu fiii săi şi cu toată partea lui de ocină, pentru că s-a vîndut vecin lui Badea logofăt, pentru 2 800 aspri gata.

Şi iar s-a vîndut lui Badea logofăt un vecin, anume Oprea din Brăteşti cu fiii săi şi cu toată ocina lui, pentru 4 000 aspri şi un cal, preţul lui 1 600 aspri, să fie vecin. Şi s-au vîndut ei vecini cu fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină, cum este mai sus-scris, ei de a lor bunăvoie.

Şi iar a cumpărat Badea logofăt o aţigancă, anume Irina, de la Zaharia şi de la fratele său Tudor din Bereşti, pentru 2 400 aspri gata şi cu zapis de vînzare, cu martori scrişi în zapis.

Şi iar a cumpărat Badea logofăt o fată de ţigan, anume Velica, de jumătate de an, de la Avram postelnic şi de la jupaniţa lui, Muşica din . . . . . .[2] pentru 800 aspri gata, în zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd, şi cu zapis de vînzare.

Şi iar a cumpărat Badea logofăt o ţigancă, anume Oprişa ţiganca, de la Radul din Gîltofani şi de la fiica sa Maria şi de la nepoata sa Maria, fiica lui Tudor din Băbeni, pentru 2070 aspri gata şi cu <zapis >[3] de vînzare cu martori scrişi în zapis.

Şi s-au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni şi vecini şi ocinele lor şi ţigăncile, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi cu zapise de la mîna lor, de vînzare, cu mulţi martori, cum este mai sus-scris.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea slugii domniei mele lui Badea logofăt din Argeş, ca să-i fie aceşti mai sus-scrişi vecini şi ţigănci dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi Ianachi mare vistier şi Miho mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

---

[1] Loc rupt şi şters.
[2] Loc alb.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 1 zi şi de la Adam în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, V/2.
Orig., perg. (34 × 48), pecete timbrată, stricată.

95

1630 (7138) mai 2, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină şi vecini la Cîrstieneştii de pe Colentina.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Щєфан воєвода. Дават господство ми сїе повелєнїе господство ми почѣтеннаго болѣрин҃ господство ми жѹпан Дѹмитр҃ Дѹдескѹл вторїи вистїар и съе синови си, єлицеже Богъ дарова҃, ѥкоже да мѣ єст wчин҃ ѕ Кръстинецїї wт по Колинтина, wбаче дел жѹпаницев Нѣгъи, дъщера Пътров постелник [wт Пътърлаце, жителница Ѹдрев, синъ Данчюлов Донческѹл, дел єи въса҃, колико сѹт имал wт на родїтелїи єи wт полю и wт шѹма и wт вод и съе брод за водениц҃ и съе две вечини, по име: Дан съе синовн си и Еон...[1] съе синовн си и съе инны вечини єже се Хокют наиwбрѣстых҃ над дѣла жѹпаницев Нѣгъи и wт седалище селов wт посвоѹдї, варе елика се Хтет избратї wт по въсом Хотаром, понеже ю єст покѹпил почѣтенном болѣрин господство ми жѹпан Дѹмитр҃ Дѹдескѹл вторїи вистїар сїю више речена wчин҃ wт над жѹпаница Нѣга, дъщера Пътров постелник wт Пътърлаце, жѹпаница Ѹдрев Донческѹл, за ×S×ї єспри готовн. И били сѹт и Ѹдрѣ, мѹж жѹпаницев Нѣгъи за лиц҃, когда єст възимал новцїи по wчин҃ више пис. И продадо҃ wни за своим добро волю и съе ѹзнанїе въсам мегїашом и а болѣром wт wкръст местом и wт пред господство ми и съе знанїю въсѣм порѹдїнїем єи, кромѣ ни една силост.

И видѣхом господство ми и запис wт рѹка жителниц҃ Нѣгъи за продаванїе на рѹка болѣрин҃ господство ми Дѹмитров вистїар съе мноѕи болѣри сведителїи, написани ѕ запис, на име: жѹпан Йню вел портар и wт Донческѹл, Радѹл постелник и wт Ѹскацн, Данчюл лwгофет и внѹком си Милwш и Тѹдор столник и Ръзван дворник и Станчюл логwфет и wт Болѣска, Радул постелник и Дѹмитр҃ лwгофет и Калотъ армаш и Станко дворник и wт Хїеръцни, Радул постелник и Шпрѣ дворник и Преда дворник и Радул лwгофет и Бѹнѣ логофет и Строе, синъ Фїеръви лwгофет и Параскива лwгофет и Шербан лwгофет и Нѣгое пеҳарник Меюwт и Манѣ кѹпц҃.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, дадохъ съмь господство ми почьтенном болѣрин8 господство ми Дмитрови вистїар Дудескѹл, такоже да мѣ ест wчинъ и вечини дѣдїно и въ wхабѣ синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не wт когождо непоколѣбимо, порязмо господства ми.

Сеже ѕбо и сведителѣ поставихъ господство ми: жѕпан Хриза вел дворник и жѕпан Бладѹл вел лѹгофет и жѕпан Ѭнаки вел вистїар и жѕпан Минхо вел спатар и жѕпан Мѣшат вел столник и жѕпан Бѣзинка вел комис и жѕпан Василїе вел пехарник и жѕпан Ѧлеѯандри вел постелник. И исправник, Бладѹл великїи логофет.

И написахъ аз, Лепъдат лѹгофет, въ настолнїи градѣ Бѣкѹрещї, мѣсеца маи ѳ дьни и wт Ѧдама до нынѣ въ сего писанїе текѹщаго лѣтом въ лѣт ҳ҃ѕрлѳ, а wт рождества Христова ҳ҃а҃л.

† Їо Леѡн вѡевѡда, мїлостїю божїю, господинь.

Иѡ Леѡн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Cîrstieneştii de pe Colintina, însă partea jupaniţei Neaga, fiica lui Pătru postelnic din Pătîrlage, soţia lui Udrea, fiul lui Danciul Doicescul, partea ei toată, cîtă a avut de la părinţii ei, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vadul de moară şi cu doi vecini, anume Dan cu fiii săi şi Voi<nea>[1] cu fiii săi şi cu alţi vecini, care se vor mai găsi pe partea jupaniţei Neaga şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că o a cumpărat cinstitul boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier această mai sus-zisă ocină de la jupaniţa Neaga, fiica lui Pătru postelnic din Pătîrlage, jupaniţa lui Udrea Doicescul, pentru 16 000 aspri gata. Şi a fost şi Udrea, soţul jupaniţei Neaga, de faţă, cînd a luat banii pe ocina mai sus-scrisă. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi a boierilor dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor rudelor ei, fără nici o silă.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna jitelniţei Neaga, de vînzare, la mîna boierului domniei mele, a lui Dumitru vistier, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: jupan Ianiu mare portar şi din Doicescul, Radul postelnic şi din Uscaţi, Danciul logofăt şi nepotul său Miloş şi Tudor stolnic şi Răzvan vornic şi Stanciul logofăt şi din Boleasca, Radul postelnic şi Dumitru logofăt şi Calotă armaş şi Staico vornic şi din Hierăşti, Radul postelnic şi Oprea vornic şi Preda vornic şi Radul logofăt şi Bunea logofăt şi Stroe, fiul lui Fiera logofăt şi Paraschiva logofăt şi Şerban logofăt şi Neagoe paharnic Meiuot şi Manea negustorul.

[1] Completat după zapisul din 1630, aprilie 25.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele, Dumitru vistier Dudescul, ca să-i fie ocină şi vecini dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare stolnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 2 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XC/10.
Orig., perg. (24 × 41), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 692, f. 43v—44.

96

1630 (7138) mai 7, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Nucet un loc de casă şi de prăvălii şi cu pivniţă în Tîrgovişte.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсои земле Оугрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ, божественѣи монастир глаголеми Нѹчет, идеже ест Храм свѣтаго, велико мѹченика Геѡргїе и ѡтьцѹ егоѹмена Ѧрефа и въсѣм иноком, елици живѹщим въ ѡбитѣли тое, такоже да мѹ ест свѣтомѹ монастироѹ еже ест више рѣч единъ место за кѹкю ѕ варѕш господства ми ѕ Тръговище със пилиницъ и със место за четири пръвъліи и със въс местом, елико се Хтет избрат ѡколо ѕ длъгот и въ широт.

Понеже того мѣсто за кѹкю и за пръвъліи и със пивница, ѡно ест бил жѹпаницев Марїев, жѹпаница Михаюв постелник ѡт Бърбътещї. Ѧ потом, къда ест бил въ дньїе Ѧлеѯандров воевод, синъ Їлїашов воевода, въ лѣт ×ѕ҃рлз, а жѹпаница Марїа ѡна ест възимал ѹзаем ѡт над егѹменѹл Ѧрета ѡт свѣта монастир Нѹчетѹл ѹги ѯд, радї многе неволи что ест имал и със запис ѡт рѹка ги и със многе свидѣтелїи. И поставили сѹт дньнъ како да даст новцїи, ѡт мѣсеца ноемврїе ѝ дьни даже до рождества Христово; а ащелиже минѹет дьнъ, да ест того место стоателно. Таже къда ест бил тогда, на дьни, а жѹпаница Марїа

www.dacoromanica.ro

нѣєт могль платити новцїи. Ѣ том жѹпаница Марїа видѣв неволѣ, wна єст падал съе моленїе на егѹменѹ Прето wт свѣта монастир Нѹчетѹл, терє имѣ єст приселил данъ wт на рождество Христво дондеже на свѣти Гєwргїе, wт прѣд въсѣм варошанилом wт Тръговище и wт пред болѣрин господство ми Герге дворник, исправникѹл столном градѹ Тръговище и wт пред Михаи катѣ и Прокъе пръкълаба и Ефремов сѹдцѹ и Лимберїев шеларюл wт Тръговище. И потом, къда єст бил на данъ, а жѹпаница Марїа, wна пак нѣєт могль плати новцїи, имѹ єст wстатѣ бити того место за кѹке и за правъліи и съе пивница по стоателно.

И видѣх господство ми и запис wт рѹка жѹпаницев Марїин, како єст више пис, съе свидѣтелїи, на име: wт Бърбътещї, Танасїе и wт Тръговище, Дѹмитрѹ и Василїе постелник и Ман мецерюл. И видѣх господство ми и книга Ефремов сѹдцѹ съе вї пръгари и съе свидѣтелїи, како за не хокет платї новцїи, ѹги д҃а, еже сѹт вйше речени, на дани, да єст того место постоятелнѹ. Таже пак єст минѹл данъ wт свѣти Гєwргїе до на Възнесенїе.

Сего радї дадохъ съм господство ми свѣтомѹ монастир Нѹчетѹл, Храм свѣти Гєwргїе, такоже да мѹ єст того место за кѹкю и за правалїи и съе пивница ѹ варош Тръговище wчинъ дѣдїно и въ wтѣвѣ и не wт когождо непоколѣбимо, порязмо господства ми.

Сєже ѹбо и свидѣтелїи поставихъ господство мн: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Владѹл вел лѹгофет и жѹпан Ѭнаке вел вистїар и жѹпан Михо вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и Бѹзинка вел комис и жѹпан Василїе вел пехарник и жѹпан Алеѯандри вел постелник. И исправник, Владѹл вел лѹгофет.

И написахъ аз, Лепъдат логофет, въ градѹ Бѹкѹрещї, мѣсеца мали з҃ дани и wт Ѯдама въ лѣт ҂ѕ҃рли.

† Їw Лєѵн вwєвwда, мїлостїю божїю, господинь.

Їw Лєѵл вонвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ugronvlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Nucet, unde este hramul sfîntului mare mucenic Gheorghie şi părintelui egumen Areta şi tuturor călugărilor, cîţi vieţuiesc în acel lăcaş, ca să-i fie sfintei mănăstiri, care este mai sus-zisă, un loc de casă în oraşul domniei mele în Tîrgovişte, cu pivniţă şi cu loc pentru patru prăvălii şi cu tot locul cît se va alege în jur, în lung şi în lat.

Pentru că acel loc de casă şi de prăvălii şi cu pivniţa a fost al jupaniţei Maria, jupaniţa lui Mihai postelnic din Bărbăteşti. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în anul 7137, jupaniţa Maria a luat împrumut de la egumenul Areta de la sfînta mănăstire Nucetul 64 ughi, pentru multe nevoi ce-a avut şi cu zapis de la mîna ei şi cu mulţi martori. Şi au pus zi, ca să dea banii, din luna noiembrie 8 zile pînă la naşterea lui Hristos ; iar dacă va trece ziua, să fie acel loc statornic. Astfel, cînd a fost atunci, la zi, jupaniţa Maria n-a putut să plătească banii. Întru aceea, jupaniţa Maria, dacă a văzut nevoia, ea a căzut cu rugăminte

www.dacoromanica.ro

la egumenul Areta de la sfînta mănăstire Nucetul de i-a mutat ziua de la naşterea lui Hristos pînă la sfîntul Gheorghe, dinaintea tuturor orăşenilor din Tîrgăvişte şi dinaintea boierului domniei mele Gherghe vornic, ispravnicul cetăţii de scaun Tîrgovişte şi dinaintea lui Mihai vătaf şi a lui Proca pîrcălabul şi a lui Efrem judeţul şi a lui Limber şelariul din Tîrgovişte. Iar după aceea, cînd a fost la zi, iar jupaniţa Maria, ea iar n-a putut să plătească banii, ci a rămas să fie acel loc de case şi de prăvălii şi cu pivniţa statornic.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna jupaniţei Maria, cum este mai sus-scris, cu martori, anume : din Bărbăteşti, Tanasie şi din Tîrgovişte, Dumitru şi Vasilie postelnic şi Nan meşterul. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Efrem judeţul cu 12 pîrgari şi cu martori, cum dacă nu va plăti banii, 64 ughi, care sînt mai sus-zişi, la zi, să fie acel loc statornic. Astfel iar a trecut ziua, de la sfîntul Gheorghie pînă la înălţare.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Nucetul, hramul sfîntul Gheorghie ca să-i fie acel loc de casă şi de prăvălii şi cu pivniţa în oraşul Tîrgovişte, ocină, dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianache mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 7 zile şi de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XV/5.
Orig., perg. (35 × 40), pecete timbrată, cu legenda : † Їѡ Лєѡ воєвода, сынъ Ѡтєфач воєводь, божїю милостїю господинь Ѳлашкоє земле.
Trad., ibidem, ms. 457, f. 31 v— 32.

97

1630 (7138) mai 12.

Jupîneasa Voica cu rudele ei şi Barbul Buciumaş dăruiesc moşiile lor din Jdreala mănăstirii care atunci se făcea acolo.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, amin.

Eu Voica jupîneasa, fata Mihnei banului ot Urezi şi cu feciorii miei, anume Dumitru i Socol i Dragomir i Stan şi cu nepoată-mea Stanca şi cu

www.dacoromanica.ro

feciorii ei, anume Radul i Manea i Albu şi cu Ion, nepotul lui Neagoe i Voica i Necola al Cîrstei, scris-am acest al nostru zapis cum să să ştie că am dat moşiia din Jdreala, partea noastră, cu livezi, cu pădure, cu baltă, sfintei mănăstiri ce să face în Jdreala. Şi o am dat de a noastră bunăvoe, pentru ca să fie pomană moşilor şi părinţilor şi noao în veac de veac.

Iară cine ar vrea să spargă această pomană din neamul nostru să fie afurisit de 318 sfinţi părinţi de la Nicheiia.

Şi iară eu Barbul Buciumaş şi cu nepoţii miei să să ştie că am dat şi eu partea de moşie din Jdreala, cît am avut, cu pădure, cu livezi, cu baltă, ca să fie părinţilor şi mie pomenire în véci. Şi o am dat de a mea bunăvoe, pentru că au fost moşie a mea dreaptă.

Iară cine ar vrea să spargă această pomană să fie proclet şi afurisit de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia, au din ruda mea au de alţi streini.

Şi pentru credinţa, ne-am pus dégetele, ca să să crează.

Mai 12 dni, leat 7138 <1630>.

Eu Voica.
Eu Dumitru.
Eu Socol.
Eu Dragomir.
Eu Stan.
Eu Stanca.
Eu Radul.
Eu Manea.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 183.
Copie.

93

1630 (7138) mai 12.

Stanciu logofăt şi Oancea logofăt se înţeleg cu egumenul Nicodim de la m-rea Valea în privinţa unor ţigănci.

† Adecă eu Stanciul logofăt ot Cîlceşti şi Oancea logofăt ot Lereşti scris-am acesta al nostru zapis, să fie de credinţă la mîna părintelui Nicodim egumenul de la mănăstirea den Vale, cum să să ştie că au fost robit ungurii neşte ţigance ale mănăstirei şi le-au trecut în Ţara Ungurească. Iar cîndu se-au tîmplat de au bătut Şerban pre crai, iar acéle ţigance prinsu le-au haiducii şi le-au dus în tabără, să le vînză la cochi vechi. Deci

www.dacoromanica.ro

într-acéia, Pribeag Mihaiu, el se-au tîmplat de le-au cumpărat acéle 4 ţigance, derept ughi 15. Apoi ţigancele au scăpat de acolo şi au venit în ţară, iar la mănăstire.

Iar Pribeag Mihaiu, cîndu au venit apoi den pribegie cu doamna lu Şerban voevod, în zile Radului voevodŭ, el au trimes de ş-au luat ţigancele de la mănăstire. Iar părintele Ioan, care au fost atunce egumen, el n-au vrut să dea ţigancele, ce au venit în pîră naintea Radului vodă cu Pribeag Mihaiu. Deci Radul vodă au dat acéste ţigance iar lu Pribeag Mihaiu, cum le-au cumpărat, să şi le ţie.

Deci Pribeag Mihaiu apoi, el au făcut ţigancele vînzătoare, iară părintele Ioan, care au fost egumen, el n-au avut bani să le scumpere, ce au venit la noi de se-au rugat să-i dăm bani să le scumpere şi să ne dea banii pînă la o zi. Deci noi, într-acéa, am dat bani de le-am scumpărat şi i-am pus zi de la Bobotează pînă la Paşti, ca să ne dea banii. Iar el n-au putut nici într-un chip să ne dea banii, ce au rămas ţigancele la noi. Şi am mersu de faţă cu egumenul naintea Radului vodă în divan şi ne-au făcut cartea dumnealui. Şi am mersu şi naintea părintelui vlădicăi Luca, de am făcut şi cartea sfinţiei lui.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Leon voevodŭ, iar egumenul Nicodim au vrut să ne lépede banii de atîta vréme şi să ia ţigancele toate. Iar noi am mersu cu dînsul naintea neguţătorilor şi naintea a mulţi boiari, anume : ot Uscaţi, Danciul logofăt i ot Corneşti, Ilie vtori dvornic i ot Mogoşani, Stoica Boteanul i ot Dărmăneşti, Raduslav i ot Rătéşti, Muja i Antonie i ot Voineşti, Radul pitar i ot Rătivoeşti, Simion pitar i Oprea logofăt, de ne-am tocmit de bunăvoe, de am dat 2 ţigance să fie la mănăstire, iar 2 le-am luat noi păntru bani ce am dat pre iale.

Deci am dat acest zapis al nostru la mănăstire cum de acum nainte să avem pace unul de cătră alalt. Aşa ne-am tocmit noi denaintea acestor boiari carii sînt scrişi aici în cest zapis, cum de acum nainte să nu mai fie nici o price între noi.

Iar carele va mai scorni pîră de acum nainte, acela om să fie blestemat de vlădica Hristos şi de 318 otţi ije vă Nichei şi să lucuiască cu Iuda şi cu Aria. Şi păntru credinţa am pus şi peceţile noastre spre acest zapis ca să să ştie.

Исписахъ аз, Драгомир отъ Ръстивоещи[1], мѣсеца мая вї дьни, лѣт ×ѕрлѳ.

Eu Stanciul logofet

Iacovu logofet[2] manu propria[3]

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/16.
Orig., hîrtie (31 × 21,8), şapte peceţi inelare.
Copie ibidem, ms. 478, f. 114.

[1] ...Dragomir din Rătivoeşti...
[2] Semnături autografe.
[3] Cuvintele „manu propria" scrise cu caractere latine.

www.dacoromanica.ro

1630 ‹mai 12›.

Nicodim, egumenul m-rii Valea, se învoieşte cu Stanciu din Cîlceşti şi Oancea din Lereşti, în privinţa unor ţigănci.

† Ѡмологο εгο ω ηгγумενος απο τηн Βαληα, ω παπα Νηκοδιμος το πος ησηαστημε με τον Στατζουλο απο το Κλητζεστη και με τον Ѡτζηα απο το Ληρεστη το πος ησηαστηκαμε με τες κατζηβελες ουπου τες ηχε εξαγοραση απο τον Μπρημπα η Μηχαη απο τηн Ѡхгρηα και ηπ[ρ]ηρα εγω τες διω τη μηα τηн Δτραγανα και τηн αλη τηн Κραζονα[να] και ηπηραν και αιτη τες αλες τες διω, τη μηαν τηн Λενφρονμα και τηн αλη Ραδτα και πληωτερο το μαναστηρη να μη εχη να καμη με ταυτουνους.

Και δια το βεβεον της αληθηας εγηνεν η παρουσα ωμολογηα κατεμπροσθεν τον αξηοπήστον μαρτηρον ω Δτατζουλος ω λογοθετης απο το Ουσκατζη και ω Ηληας ω βρονηκος απο το Κ[ρ]ορνέστη και ω Ραδτουσλαβος απο το Τερμανεστη και ω Σημεωνος απο το Ρετεβεγεστη και Ѡπρηας ω λογοθετης και ω Τραγομηρης ω καμαρασης και ω Ραδτος ω πηταρης απο το Βονεστη και ω Στοηκας απο το Μποτηανη και ητης δεν τηн πηακη, τουτηн τηн ωμολογηα να εχη να κρενετε με τον Ηουδα, ϰαχλ.

† Νικοδιμος μοναχος και καθηγουμενος της Αγιας Τριαδος ης τη Βαληα.

Ꙗковъ логофет manu propria.

† Mărturisesc eu egumenul de la Valea, popa Nicodim, că ne-am înţeles cu Stanciul de la Cîlceşti şi cu Oancea de la Lereşti şi ne-am înţeles pentru nişte ţigănci pe care le răscumpăraseră de la Pribeag Mihai din Ungaria şi am luat eu două, una Drăgana şi alta Crăciuna. Şi am mai luat încă alte două, una Lenfronma şi alta Rada şi mai mult să nu aibă mănăstirea a face cu aceste suflete.

Şi pentru adevărată credinţă s-a făcut acest zapis în faţa martorilor vrednici de încredere: Danciul logofătul din Uscaţi şi Ilie vornicul din Cornesti şi Radoslav din Dărmăneşti şi Simeon din Retivoeşti şi Oprea logofătul şi Dragomir cămăraşul şi Radul pitarul din Voineşti şi Stoica din Boteani. Şi cine nu va păzi acest zapis să fie judecat cu Iuda, 1630.

† Nicodim monah şi egumen al Sfintii Treimi de la Valea.

Iacovu logofet manu propria

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/15.
Orig., hîrtie (30 × 21), patru peceţi inelare.
Luna şi ziua după documentul anterior.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) mai 14.

Miloş logofăt răscumpără m-rea Strîmba de la m-rea Tismana cu 300 de galbeni, pentru a nu mai fi acesteia metoh.

† Смерєнїє єгѹмєн Давнд ѡт свѣта, божєствна монастнр глаголємаго Тнсмѣна, Храм ѵспенїє прѣчнсти Богороднце н проєгѹмєн нарнцєм Θеофнлъ н попа Їѡн єже єст дєкєн н със въсєм сєбор жнвєщнм въ сїю свѣта монастнр[1] scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis la mîna lu Miloş logofet, nepotu de frate jupînului Stoicăi ce au fost mare vistiiar, cum să se ştie că au fost trimis Alexandru voevod, feciorul lu Iliiaş voevod, pre Antonie postelnic ce-i zice Caţi Diiavolul, ca să strice şi să prade mănăstirea ce să chiamă Strîmba, hram sfînta troiţă, care o au zidit den temelie jupan Stoica vistiiar, unchiul lu Miloş logofet.

Iar după acéia, am văzut noi făcîndu-se atîta răotate despre domnie la cea sfîntă mănăstire, noi ne-am sculat toţi, cu tot săboriul, de am chiemat pre Antonie postelnic ce scrie mai sus, de l-am ospătat în sfînta monastire în Tismeana şi ne-am rugat să nu facă răotate mănăstirei. Şi ne-am tocmit de i-am dat galbeni 250, de o am cupărat această mănăstire despre domnie şi am vénit la Alexandru voevod, dacă i-am dat banii şi ne-au făcut carte pre mănăstire, ca să fie mehtoh, moşie ohabnică. Şi o am tot ţinut cu bună pace pînă acuma, în zilele domnu nostru Leon voevod, feciorul lu Ştefan voevod.

Deci cîndŭ au fostŭ acuma, iar Miloş logofet, carele iaste titor mănăstirii de la Strîmba, n-au vrut să-şi lase mănăstirea care o au zidit unchi-său Stoica vistiiariul ca să fie metohu la Tisména, cum né-o fost vîndut Alexandru voevod, ce ne-am tocmit noi de-a noastră bunăvoe să ne dea banii noştri şi să-şi ţie mănăstirea, deacă nu-<i> iaste voia să o lase metoh Tisménii. Şi am socotit cu toată cheltuiala şi cu dobînda banilor fac galbeni 300 de toţi. Derept acéia, iar Miloş logofet el au muncitu şi ne-au dat aceşti bani ce scriu mai sus, galbeni 300, toţi deplin pînă la un ban, în mîna noastră tuturora, cîţi ne scriem mai sus.

Şi aceşti bani ni i-au dat denaintea cinstiţilor deregătorilor domnu nostru : jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Papa biv vel logofet i jupan Miho vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Tudor biv vel slujer i jupan Mateiu biv vel agă. Şi neguţători mărturie : jupînul Ghinea Coţi şi jupînul Proca i jupînul Jipa şi jupînul Isar. Deci mai mult noi călugării Tisménii treabă să nu mai avem

[1] Smeritul egumen David de la Sfînta, dumnezeiasca mănăstire numită Tismeana, hramul uspenia preacuratei de Dumnezeu născătoare şi proegumenul numit Theofil şi popa Ion, care este dichei şi cu tot soborul, care trăieşte în această sfîntă mănăstire.

www.dacoromanica.ro

cu mănăstirea Stoicăi vistiiar, ce să chiemă Strîmba, că ne-au plătit toată datoriia pînă la un ban Miloş logofet, ce să avem pace de acum nainte unii cu alţii.

И напісахъ аз, Соаре граматик[1], мѣсеца мая $\overline{\text{аї}}$ дни, въ лѣт $\overline{\text{хзрли}}$.
† Каι εγω Δάβηδ ηγοῦμενος Τσσμανας[2].
Μίχος σπατάρις[3]
Hriza dvel vornic
Vlad vel logofăt
Papa biv vel logofetu
Muşat vel stolnic
Buzinca vel comis
Tudorŭ suljer
Eu Mateiu aga[4]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCCXII/2.
Orig., hîrtie (44 × 29), zece peceţi aplicate.
Copie la Bibl. Acad., ms. 61, f. 47—48.

101

1630 (7138) mai 18, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte Malei vie în dealul Bădenilor.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ въсои земли Оу<гро-влахїйскои>, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми Малєк, внѹка за сестрѹ <Кок>отъв монахъ wт Бъдѣни, и със синови ей, елицеже Богъ препѹстит, такоже да сѹт ей двє погодне за виногрядѹ и половино ѹ дѣлѹл Бъдѣнилор . . . . . по Пискѹл Дъреѵ ѹ Брѣниць Кънѹрецилом и със три ръзоаре за wчинѹ ѹ полю, каре елика се Хтит избрат.

Понеже сїи више речени погодне за лозїи и със сїи ръзоаре за wчинѹ ѹ полю бил ю єст покѹпил за Кокотъ монахъ, ѹика Малєк, wт над Стєпан того стар, Баща Стънилъв wт Бъдѣни, три погодне заплъно и със сїи три ръзоаре за wчинѹ, за хѳ аспри готови, при дни покоиннаго Шербан воєвод.

Й потом, къдѣ єст бил прє дни Йлєѯандрѹ воєвод, сина покоиннаго Радѹл воєвод, въ слѣд тътаром, а Малѣ, внѹка Кокотъв монахъ за сестрѹ, wна єст бил покѹпил ѳ погодне и половино и със сїи три ръзоаре за wчинѹ wт над Недѣлѣ и

[1] Soare grămătic.
[2] Şi eu David egumenul Tismanei.
[3] Miho spătar.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

wт над сестрам си, Нѣга, вн8ки Кокотъв монаХ за синъ, за хѳ̃ аспри готови, по съмрѣтн 8иком си, Кокотъв монаХ, понеже ест бил wна поволена пок8пити се. Или да се знает дело Янкъв8, сестра Неделев и Нѣгъв, wт сїе погоане за виноградꙋ и wт сїи три ръзоаре за wчин8 wт полю, wстал третаго дело непродална[на] wчина. Понеже ест бил три сестри и сътворил сїи више речени три погоане за лозїю и със сїи три ръзоаре за wчин8 8 три дели. Таже дело Янкъв, третаго дело, wна нѣ бил продал, како ест више пис.

И бил ест тогда сведїтелїи, къда ест пок8пил Малѣ сїи погоане за виноградꙋ и със сїи ръзоаре за wчин8 више пис мно8и добре людїе и алдъмъшари, по име: wт Бъдѣни, Йким и Шербан и Радꙋл и Данка и пак Радꙋл и Стоика и мно8и людїе сведїтелїи. И wт тогда въс дръжал Малѣ, вн8ка Кокотъв монаХ, сїи више речени погоане за виноградꙋ недажниче, със добро мирно.

Я потом, къда ест бил съда, въ дьни господства ми, а Стана Болдоае wт Бъдѣни, wна се ест въстанил без ниедна трѣб8, такоже да възимает винарикю wт над Малѣ и рекъ како ест винограду по wчина ен, почто радї ест бил брат за wчин8 подлѣ със сїи више речен̃и продателнїи, Степан тог стар, wтц8 Стънилъв wт Бъдѣни. И пришли прѣд господства ми, тере съпрѣше се за лиц8. Таже въ том господство ми съл гледаХ и с8диХ по правд8 и по закон8 и съл дал господство ми легю ниХ две легїаши по един ръваш господск8, на име wт Бъдѣни, Михнѣ и Тихоꙋл8, такоже да гледает и да истенствѣет радї сїи више речени погоане за лозїю: били ест по wчина Стане Болдоае или ни? Таже въ том, сїи више речени легїаши, wни истенствовал със дѣшами иХ како ест бил продал Степан, баща Стънилъв, сїи погоане за виноградꙋ и със сїи три ръзоаре за wчин8 недажниче, със wчин8, Кокотъв монаХ, како ест више пис, а Стана Болдоае, wна нѣст имал ниедна трѣб8, понеже ест бил един брат за wчин8, такоже и wни. <И> wстал Стана wт закон и wт сѣжденїе, како да не имат wт съда ни една трѣб8. И келтовал Малѣ със сїи преніи аспри хѳ̃.

И били сѣт мно8и добре людї и сведїтели, на име: wт Бъдѣни, Стоика ворник и вн8к его, Стайчл и Кръстїан и Нѣъое и Стоика логофет и Шпрѣ и Василке и . . . . . и Шербан . . . wюв . . . мно8и добре людїи, еже не сѣт писани зде.

И видѣХом господство ми и ръваш . . . . . на р8ка Малев, за wстанок.

Сего радї, дадоХ и господство ми Малев, вн8ка за сестр8 Кокотъв монаХ, такоже да сѣт ен сїи више речени две погоане за виноградꙋ и половино недажниче и със сїи три ръзоаре за wчин8 дѣдїно и въ wХабъ ен и синовом <и вн8ком> и прѣвн8четом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже сб8 и сведїтелїи поставихом господство ми: жѳпан Хриза вел дворник и жѳпан Кладꙋл вел логофет и жѳпан Йнаке вел вистїар и жѳпан Михо вел спатар и жѳпан Мѣшат вел столник и <Бѳзинка> вел колнис и Василїе вел пеХарник и жѳпан Алекандри вел постелник. И исправник, жѳпан Кладꙋл логофет.

И написаХ аз, Дѳмитр8 граматик, въ настолни граду Бѳкѳреци, мѣсеца маїа ѝї дьни и wт Адама даже до нинѣ въ сегw писанїе теченїю лѣтwл, въ лѣт хѳ̃рлѳ̃.

† Iw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Un‹grovlahiei›, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Malei, nepoata de soră a lui Vocotă monahul din Bădeni, şi cu fiii ei, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie două pogoane şi jumătate de vie în dealul Bădenilor . . . . . pe Piscul Dărei, în braniştea Cănureştilor şi cu trei răzoare de ocină în cîmp, oricît se va alege.

Pentru că aceste mai sus-zise pogoane de vie şi cu aceste răzoare de ocină în cîmp au fost cumpărate de Vocotă monahul, unchiul Malei, de la Stepan cel bătrîn, tatăl lui Stănilă din Bădeni, trei pogoane deplin şi cu aceste trei răzoare de ocină, pentru 1 000 de aspri gata, în zilele răposatului Şerban voievod.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, în urma tătarilor, iar Malea, nepoata de soră a lui Vocotă monahul, ea a cumpărat două pogoane şi jumătate şi cu aceste trei răzoare de ocină de la Nedelea şi de la sora sa, Neaga, nepoatele de fiu ale lui Vocotă monahul, pentru 2 000 aspri gata, după moartea unchiului său, Vocotă monahul, pentru că a fost ea mai volnică să cumpere. Însă să se ştie că partea Ancăi, sora Nedelei şi a Neagăi, din aceste pogoane de vie şi din aceste trei răzoare de ocină din cîmp, a rămas a treia parte ocină nevîndută. Pentru că au fost trei surori şi au făcut aceste trei pogoane de vie şi cu aceste trei răzoare de ocină în trei părţi. Deci partea Ancăi, a treia parte, ea n-a vîndut-o, cum este mai sus scris.

Şi au fost atunci martori, cînd a cumpărat Malea aceste pogoane de vie şi cu aceste răzoare de ocină mai sus-scrise, mulţi oameni buni şi aldămăşari, anume. din Bădeni, Iachim şi Şerban şi Radul şi Laica şi iar Radul şi Stoica şi mulţi oameni martori. Şi de atunci a tot ţinut Malea, nepoata lui Vocotă monahul, aceste pogoane de vie mai sus-spuse, nedajnice, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stana ¡Boldoaie din Bădeni s-a sculat fără nici o treabă, ca să ia vinărici de la Malea şi a spus că este via pe ocina ei, pentru că a fost frate de ocină, alături, cu acest mai sus-zis vînzător, Stepan cel bătrîn, tatăl lui Stănilă din Bădeni. Şi au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de faţă. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi am dat domnia mea între ei doi megiaşi pe un răvaş domnesc, anume din Bădeni, Mihnea şi Tihul, ca să caute şi să adevereze pentru aceste mai sus-zise pogoane de vie : au fost pe ocina Stanei Boldoaie sau nu? Astfel întru aceea, aceşti mai sus-zişi megiaşi, au adeverit cu sufletele lor că a vîndut Stepan, tatăl lui Stănilă, aceste pogoane de vie şi cu aceste trei răzoare de ocină nedajnice, cu ocină, lui Vocotă monah cum este mai sus-scris, iar Stana Boldoaie n-a avut nici o treabă, pentru că a fost frate de ocină, ca şi ei. Şi a rămas Stana de lege şi de judecată, ca să

www.dacoromanica.ro

nu aibă de acum nici o treabă. Şi a cheltuit Malea cu aceste pîri 1 000 de aspri.

Şi au fost mulţi oameni buni şi martori anume : din Bădeni, Stoica vornic şi nepotul lui, Stanciul, şi Cîrstian şi Neagoe şi Stoica logofăt şi Oprea şi Vasilache şi . . . . . şi Şerban . . . . . mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici.

Şi am văzut domnia mea şi răvaş . . . . . la mîna Malei, de rămas.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea Malei, nepoata de soră a lui Vocotă monahul, ca să-i fie aceste mai sus-zise două pogoane şi jumătate de vie nedajnice şi cu aceste trei răzoare de ocină, dedină şi de ohabă ei şi fiilor ‹şi nepoţilor› şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianache mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi ‹Buzinca› mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alccxandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 18 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCXCIX/2.
Orig., perg. (29 × 47), deteriorat şi greu lizibil, pecete timbrată, căzută.

102

1630 (7138) mai 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Limber şelariul ocină şi vecini în Vlădeni, jud. Prahova.

† Мїлостїю божїею, Іѡ Лєѡн воєвода и господинъ късон зємли Ѹггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іѡ Щєфан воєвода. Дават господство мн сїє повелєнїє господства мн слѣгѣ господство мн Лимберюви седларюл и със синовн его, єлицем Богъ даровах, шкоже да мѣ єст wчинѣ и вєчнин ѣ село ѣ Клъдѣни къ сѣдство Прах‹ова›[1], али дела жѣпанцєк Марїєк късах, дъщера Лѣпѣлов бнв вел лwгофєт, wт полю и wт шѣма и wт вод и със вєчнїн, на нмє : Станчюл

[1] „Прах“ scris cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

със синови си и Ѡанча със синови его и Истратїе със брат его Стан и със синови иѪ и сини Истратїев, по име: Стоика и Станко[1] със синови иѪ и ѡт седалище селѡви, ѡт посѣдї, каре елика се Ѯтет избратї ѡт над въсом Ѯотаром.

Понеже сїю више речена ѡчинѫ и вечники бїѡ ест за дѣдїно жѫпаниц҃ев Марї<е>в ѡт над ро<дї>телїи еи, ещеже ѡт прѣжде врѣме. Я потом, къда ест бил въ дньїе Алеѯандрѫ воевода, а жителница Марїѧ, дъщера Лѫпѫлов лѡгофет, жѫпаница Михаюв постелник ѡт Бърбътещї, ѡна ест поставил залѡг въсѧѪ дела еи за ѡчинѫ и със вечинїи ѡт села ѡт Влъдѣни на слѣгѫ господство ми Лимберю шеларюл за ×иѪ аспри, със запис ѡт рѫка еи и със дьни дондеже на свѣти Гевргїе, тере иѪ Ѯокет дати новцїи на дньнъ, а жѫпаница Марїѧ, ѡна да си дръжит ѡчина и вечинїи, а ащелиже не Ѯокет дати новцїи на дньнъ, а слѣга господство ми Лимбер седлар, ѡн да си дръжит ѡчина и вечинїи, понеже ест бил поставил сїю ѡчинъ залѡг, тере се сѣт платил радї мед Хаџив чѣѫш, что ест бил длъжна: Таже къда ест бил на дньнъ, а жѫпаница Марїѧ, ѡна никакоже нѣст моглъ да даст новцїи и били сѣт Лимбер шеларюл радост да иѪ дават новцїи нежли ѡчина.

Таже, къда ест бил съда, въ дньїе господства ми, а жѫпаница Марїѧ и брат си Герге пеѪарник, синъ Лѫпѫлов лѡгофет, ѡни сами прїидет пред господство ми, тере сѣт рекъл како не могѫ да даст новцїи, нѫ да иѪ съткорит книгѫ над ѡчинѫ стодтелна.

И видѣѪом господство ми и запис ѡт рѫка жѫпаницеви Марїеи, како ест више пис, на рѫка Лимберюв седларю със мкоѕи болѣри сведїтелїи написани ѕ запис, на име: Гевргє дворник и Ялвѣл дворник и Гиигорїє комис и ѡт Сътѣни, Ѡпрѣ постелник и Кръстѣ и ѡт Бърбътещї, Хризан постелник и Танасїє и Стоика и ѡт Мънеци, Мавродин пеѪарник и Барвѣл постелник и ѡт Ръзвад, Стоика и Іліє дворник. И продадоше ѡни сїю ѡчинъ и вечини и дал ест жѫпакица Марїѧ, ѡна за неина добро волю и със ѕзнанїє въсѣм мегїѧшом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред господства ми и със знанїю въсам порѕденїем еи и нйѪто нѣст се сѣт ѡбрѣтал да даст новцинѫ

Сего радї, дадоѪ съм господство ми слѣгѫ господство ми Лимберю шеларюл, ѫкоже да мѫ ест ѡчинѫ и вечини ѕ Влъдѣни, како ест више пис, дѣдїнѫ и въ ѡѪабѫ синоѵом и внѫком и прѣвнѫчетом и не ѡт когождо непоколѣбимѫ, поризмо господство ми.

Сеже ѕбо и сведїтелїи <по>с<тави>[2]Ѫ господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владѫл вел логофет и жѫпан Ѭнаки вел вистїѧр и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Василїє вел пеѪарник и жѫпан Ялеѯандри вел постелник. И исправник, Владѫл вел логофет.

И написаѪ Лепъдат лѡгофет въ градѫ Бѫкърещї, мѣсеца мая к҃ дьни и ѡт Ядама до нинѣ, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Іѡ Леѡн ѡевода, мїлостїю божїю господинь.

Иѡ Леѡн воевода <m. p.>

---

[1] Cuvintele "Стоика и Станко" completate ulterior.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Limber şelariul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină şi vecini în sat în Vlădeni, în judeţul Prahova [1], însă toată partea jupaniţei Maria, fiica lui Lupul fost mare logofăt, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, anume: Stanciul cu fiii săi şi Oancea cu fiii lui şi Istratie cu fratele lui, Stan şi cu fiii lor şi fiii lui Istratie, anume Stoica şi Staico [2] cu fiii lor şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus-zisă ocină şi vecini au fost de moştenire ai jupaniţei Maria de la părinţii ei, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, jitelniţa Maria, fiica lui Lupul logofăt, jupaniţa lui Mihai postelnic din Bărbăteşti, ea a pus zălog toată partea ei de ocină şi cu vecinii din sat din Vlădeni la sluga domniei mele Limberiu şelariul pentru 18 000 aspri, cu zapis de la mîna ei şi cu zi pînă la sfîntul Gheorghie, de-i va da banii la zi, iar jupaniţa Maria, ea să-şi ţină ocina şi vecinii, iar dacă nu-i va da banii la zi, sluga domniei mele Limber şelar, el să ţină ocina şi vecinii, pentru că a pus această ocină zălog, de s-a plătit pentru miere la Hagi ceauş, ce a fost datoare. Astfel cînd a fost la zi, jupaniţa Maria, ea nicicum n-a putut să dea banii şi era Limber şelariul bucuros ca să-i dea banii în loc de ocină.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupaniţa Maria şi fratele său Gherghe paharnic, fiii lui Lupul logofăt, ei singuri au venit înaintea domniei mele, de au spus că nu pot să dea banii, ci să le facă carte pe ocină statornică.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna jupaniţei Maria, cum este mai sus-scris, la mîna lui Limber şelariul cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: Gheorghe vornic şi Albul vornic şi Gligorie comis şi din Săteni, Oprea postelnic şi Cîrstea şi din Bărbăteşti, Hrizan postelnic şi Tanasie şi Stoica şi din Măneşti, Mavrodin paharnic şi Barbul postelnic şi din Răzvad, Stoica şi Ilie vornic. Şi au vîndut ei această ocină şi vecini şi a dat jupaniţa Maria de a ei bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor rudelor ei şi nimeni nu s-a aflat ca să dea banii.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Limber şelariul, ca să-i fie ocină şi vecini în Vlădeni, cum este mai sus-scris, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori <am pus> [3] domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi

[1] „Prahova" scris cu altă cerneală.
[2] „Stoica şi Staico" completat ulterior.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic Vladul mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 20 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., A. N., CXI/21.
Orig., perg. (31 × 45), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1913.

103

1630 (7138) mai 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Miloş logofăt şi fraţilor lui, Bălaci şi Dragotă, moşie în Brăneşti, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle lu Miloşi logofătu şi fraţilor lui, Bălaci şi Dragotă, feciorii Badei din Pîrîu şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie moşie în Brăneşti din judeţul Jîiului-de-Jos, însă din partea moşu-său Stan vătafu jumătate. Pentru că au avut Stan vătafu, moşu lu Miloşi logofăt, în Brăneşti, de preste tot satul a patra parte.

Iară cînd au fost în zilele răposatului Mihail voevod, s-au sculat Roman şi Vladu şi Berivoe, unchii lui Miloşi logofăt, de au înfrăţit pe soru-sa, jupîneasa Dumitra, maica lui Miloşi logofăt şi pre Badea, cumnatu-său, tata al lui Miloşi logofăt, ca să fie patru fraţi nedespărţiţi pre această mai sus-zisă moşie, a [a] patra parte a lui Stan vătafu din Brăneşti. Iară soru-sa Dumitra cu bărbatul ei Badea postelnic, tata al lui Miloş logofăt, ei au dăruit pă aceşti trei fraţi, pă unul cîte 7 oi cu miei şi cu lînă şi cîte 3 stupi şi cîte o rîmătoare cu prăsilă. Şi au fost dator la Drăghici din Năsip 1 000 de aspri gata. Şi au fost pus la Draghici zălog 10 locuri arătoare. Deci au fost plătit tata al lui Miloş logofăt şi acea datorie de la Drăghici. Şi au dat acea mie de aspri gata în mîna lui

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Drăghici şi acele 10 locuri le-au luat Badea postelnic de la Drăghici. Şi iară au împărţit şi acele 10 locuri pe 4 fraţi. Şi tot au stăpînit tata al lui Miloş logofăt această moşie cu rumânii, precum am zis mai sus, cu bună pace, din zilele lui Mihail voevod pînă în zilele lui Şărban vodă.

Iară cînd au fost în zilele răposatului Şerban voevod, au căzut Roman, fratele Vladului şi al lui Berivoe, dator la Ivaşco vornic aspri 3 000. Şi au trimis slugile sale de au luat toate bucatele Vladului pentru frate-său Roman. Iară Vladul nu au vrut să-şi lase bucatele sale să piară pentru frate-său Roman, ci au făcut partea lui Roman de moşie din Brăneşti vînzătoare. Iară Vladul iar au mersu la frate-său Berivoe ca să cumpere partea frăţîni-său, a lui Roman, de moşie din Brăneşti, ca să-şi răscumpere bucatele sale de la Ivaşco vornic. Iar frate-său Birivoe n-au vrut să cumpere partea lui Roman de moşie. Iară Vladul iar au mersu la cumnatu-său Badea postelnicu, tata lui Miloş logofăt, de l-au întrebat ca să cumpere partea lui Roman de moşie din Brăneşti. Iară Badea postelnic, tata al lui Miloş logofătu, el au zis cum că nu va cumpăra partea lui Roman de moşie, ci, de va vrea, a sa parte de moşie să o vînză. Deci Vladul au vîndut a lui parte de moşie din Brăneşti, drept 3 000 de aspri gata. Şi au plătit ale lui bucate de la Ivaşco vornic. Şi tot au stăpînit Badea şi cu fiiu-său Miloş logofăt aceste 2 părţi cu bună pace, din zilele lui Şărban vodă pînă în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, cînd au fost Ivaşco vornic la scaunul Craiovii, s-au sculat Drăghici postelnicu, feciorul lui Stan logofătu din Brăneşti, de au tras pîră înnaintea lui Ivaşco vornic cu Berivoe, unchiu lui Miloş logofăt, pentru această moşie. Şi aşa pîrîia Drăghici postelnicu pă Birivoi, cum că au plătit tată-său Stan logofăt în zilele Mihnei vodă birul de roşii aleşi al lui Stan vătafu, tata al lui Berivoe, şi au plătit şi birul rumânilor lui Stan, 8 năpăşti, de au dat şi au cheltuit pentru acestu birŭ de roşii şi pentru acele optŭ năpăşti boi 30 şi iapă 1 şi cal 1 şi aspri gata 1 000. Şi au dat la rîndaşi pînă au scos birul de roşii şi acele 8 năpăşti aspri 900. Şi au scos la judecată şi o carte a Mihnii vodă.

Iar într-aceia, Ivaşco vornicu, el au dat lui Berivoe lege să jure cu 12 boiari, însă 6 megeiaşi şi 6 boiari roşii aleşi. Iară dacă au venit Ivaşco vornicu de la Craiova aicea la curtea domnească, şi trimiţînd Alexandru voevod în locul lui la scaunul Craiovii pre cinstitul dregătoriul domnii méle jupan Muşat marele stolnic, iară Birivoe s-au plînsŭ înnaintea lui Muşat marele stolnic cum că nu poate să aducă acei 6 boiari, ci să-i schimbe şi să-i dea 6 megeiaşi. Deci într-aceia, jupîn Muşat marele stolnic, el au schimbat acei 6 boiari şi i-au dat 6 megeiaşi, ca să jure cu 12 megeiaşi. Deci nici cu acei 12 megeiaşi nu au putut să jure la scaunul Craiovii.

www.dacoromanica.ro

Iar după aceia, sluga domnii méle Miloş logofăt, el au venit de s-au pîrît de faţă cu Drăghici postelnicu înnaintea lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă. Şi au scos Miloşi logofăt atuncea în divan şi cartea ce au avut pre acea moşie, de frăţie şi de cumpărătoare. Deci într-aceia, Alexandru voevod, domniia lui au căutat şi au judecat pre dreptate şi pre lege şi au dat lege 12 boiari roşii aleşi, scrişi pă răvaşe domneşti, cum ca să jure că au plătit unchiu-său Berivoe şi maica lui Stăneasa toate bucatele lui Stan logofăt pînă la un ban. Deci cînd au fost la zi şi la soroc, iar sluga domnii méle Miloşi logofăt, el au adus acei 12 boiari toţi deplin în divan înnaintea lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă. Deci au jurat Miloş logofăt cu acei 12 boiari şi au scos Miloş logofăt această moşie ce s-au zis mai sus de la mîna lui Drăghici postelnic. Şi au chieltuit sluga domnii méle Miloş logofăt pînă au scos această moşie de la mîna lui Drăghici postelnicu 4000 de aspri gata. Şi tot au stăpînit Miloş logofăt această moşie înpreună cu unchiu-său Berivoe cu bună pace, din zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, pînă acum în zilele domnii méle.

Iară cînd au fost acuma, în zilele domnii méle, s-au sculat Berivoe în pîră cu Miloşi logofăt de s-au pîrît de faţă înnaintea domnii méle în marele divan. Şi aşa pîrîia Berivoe pe Miloş logofăt cum că n-au avut frăţie el şi fraţii lui cu Badea postelnic, tata al lui Miloş logofăt, şi cu jupîneasa lui, Dumitra, maica lui Miloş logofăt, nici au dăruit tata al lui Miloş logofăt pă acei 3 fraţi cu oi şi cu stupi şi cu rîmători, nici au cumpărat partea Vladului de moşie, precum am zis mai sus, ci au stăpînit în sila lor. Iar sluga domnii mele Miloş logofăt, el au scos cărţi înnaintea domnii méle : cartea de frăţie şi de cumpărătoare, şi au scos cartea lui Alexandru vodă, cum au jurat cu acei 12 boiari pînă au scos această moşie de la Drăghici postelnic.

Şi au mărturisit înnaintea domnii méle în divan şi cinstitul dregătoriul domnii méle jupînul Ivaşco ce au fost mare dvornic, precum că au luat Vladul, fratele lui Berivoe, acei 3000 de aspri gata de la Badea postelnic, tata al lui Miloş logofăt, de s-au plătit de la dînsul. Şi au mărturisit înnaintea domnii méle şi boiariul domniei méle Preda ce au fost al doilea vornic, feciorul lui Drăghici din Năsip, cum că au luat tată-său şi acea 1000 de aspri gata din mîna Badei, tata al lui Miloş logofăt, pentru acea datorie, şi cum că s-au înfrăţit şi au împărţit şi acele 10 locuri, precum s-au scris mai sus, cum că au dăruit şi tata al lui Miloş logofăt pre acei 3 fraţi ce s-au zis mai sus cu oi şi cu stupi şi cu rîmători. Iar domniia mea am judecat pre dreptate şi pre lege cu toţi dregătorii domnii méle şi am dat lui Berivoe lege preste légea lui Miloş logofăt, 24 de boiari, ca să jure cum că n-au avut Miloş logofăt nici o treabă cu această moşie din Brăneşti, care am zis mai sus, nici au cumpărat, nici au plătit acea 1000 de aspri gata la Drăghici din Năsip, tata al lui, precum am zis mai sus, nici au dăruit pre acei 3 fraţi cu oi şi cu stupi

www.dacoromanica.ro

şi cu rîmători, precum am zis mai sus, ci au stăpînit în sila sa. Iar Berivoe nu au vrut să să apuce de lege să jure nicicum, ci au rămas Berivoe de lege şi de judecată denaintea domnii méle.

Drept aceia, am dat însumi domniia mea slugii domnii méle lui Miloş logofăt şi fraţilor lui, Balaci şi Dragotă, ca să fie lor moşie moştenitoare şi ohabnică, feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimnea să fie neclătită, peste zisa domnii méle.

Şi am întărit cartea aceasta cu tot sfatul credincioşilor boiarii domnii domnii méle : jupan Hriza vel dvornic, jupan Vlad vel logofăt i jupan Ianachi vel vistier i jupan Miho vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alexandri vel postelnicu. Şi ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Şi am scris eu, Soare grămătic, în cetatea scaunului Bucureşti, luna lui mai 20 zile, leat de la Adam 7138, iar de la naşterea lui Hristos 1630.

Io Leon voevoda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 77—79.
Copie; alte copii ibidem, mss. 253, f. 57—59 şi 716, f. 1138—1141 şi la Bibl. Acad., CMLXVII/70.
EDIŢII. Constantinescu, *Com. Brăneşti*, 154—159.

104

1630 (7138) mai 22.

Marii boieri mărturisesc în privinţa împrejurărilor în care satul Cîineşti cade în rumânie la Sima al doilea logofăt.

† Jupan Necula biv vel vistiiar i jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Papa biv vel logofet i jupan Ivaşco biv vel dvornic i jupan Miho vel spatar i jupan Dumitraşco biv vel vistiiar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Gorgan biv vel spatar i jupan Buzinca vel comis i jupan Costandin biv vel peharnic i jupan Gligorii biv vel comis i jupan Grama vel pitar i jupan Gherghi vel armaş i jupan Neagul vel aga i Mitrea pitar i Tudor slujer Rudeanul i Vasilie aga i Mateiu aga i Stamatie aga i Nedelco portar i Ianiu velichii portar i Dumitru vtorii vistiiar Dudescul i Radul logofet i Para logofet i Paraschiva logofet i Bunea logofet ot vistiarie i Mateiu cliucer dascalul i Cîrstiian i Oprea i Ilie i Staico i Nénciul i Mihalcea i Iorgachi i Paraschiva vtorii dvornici i Drăghici spatar, sinŭ Papev logofet i Andreiu spatar, sinŭ Vladul vel

www.dacoromanica.ro

logofet i Stroe logofet, sinŭ Fierăv logofet i Radul spatar Dudescul i Tudor comis Ştirbéiu i Riga vtorii armaş şi alţi boiari şi roşii mulţi de în ţeară, carii-ş vor pune mai jos peceţile lor şi iscăliturile lor, facem această carte a noastră să fie de mare credinţă la mîna fratelui nostru Sima vtorii logofet ca să-i fie satul Cîineştii de în Otăsău, ot sudstvo Vîlcea, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi megiiaşii cîţi se vor afla în sat, să-i fie rumâni şi cu tot venitul de pretutindenilea, oarecît se va alége de preste tot hotarul.

Pentru că se-au fost ucis un om în sat în Cîineşti, anume Tudor Cambaz şi l-au fost ucis feciorii lui în casa lui. Deci au trimis domnu nostru Io Leon voevod, sinŭ Ştefan voevod, armaş ca să prinză pre acei hoţi şi să ia şi deşugubina. Apoi săténii n-au sărit să prinză hoţii, ce au scăpat.

Deci au adus pre Pîrvul Cosoroavă şi pre Vladul Bursul şi iar pre Vladul de în Surpatele şi pre Bîrsanu şi pre . . . .[1] aicea de i-au închis domnu nostru în temniţă. Iar fratele nostru Sima vtori logofet, el i-au luoat pre Cîineşti în chizăşiia lui de cătră domnu nostru, cum vor plăti deşugubina domnească. Apoi ei au fugit şi deşugubina nu o au plătit, ce au apucat domnu nostru pre fratele nostru Sima logofet chezaşul, de au plătit el toată deşugubina deplin, de au dat domnu nostru 115 oi cu mii. Şi au dat venitul fratelui nostru Hrizii vornic, partea lui, ughi 20 şi la Gherghi vel armaş, ughi 10 şi treapăd armaşilor, ughi 10, carii au fost mersu acolo. Şi au dat la fratele nostru Vladul logofet ughi 15, de au scos 16 vaci ale Paraschivei logofet, că au fost întrat chezaş pentru nişte birure ale Cîineştilor. Şi au dat fratele nostru Sima vtorii logofet acéste oi şi aceşti bani de înaintea noastră tuturora şi a tot sfatul divanului. Şi am văzut şi cartea domnu nostru la mîna fratelui nostru ce scrii mai sus, cum să ţie satul Cîineştii să-i fie rumâni, cum scrie şi mai sus.

Aşijderea şi noi încă aşa mărturisim şi am făcut şi această carte a noastră ca să ţie satul Cîineştii, să-i fie rumâni, cu tot hotarul şi cu tot venitul, cum scrie şi mai sus. Şi ş-au pus zi pînă acum la Ispas, de nu se vor îndura de moşie, să-i plătească şi oile şi banii şi să aibă pace. Iar de nu vor plăti pînă la zi, să-i fie satul Cîineştii de moşie stătători în veacu. Deci zioa le-au trecut şi oile şi banii nu i-au mai plătit. Deci am dat şi noi, ca să-i fie rumâni de moşie cum scrii mai sus.

Aceasta am scris, ca să se ştii şi să se crează. Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am pus şi peceţile noastre şi iscăliturile noastre mai jos. Инако да нѣст.

---

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Пис Дѧмитрѫ[1] ѕ Бѣкѫрещї, мѣсеца маи к҃ѣ[2] дьни, въ лѣт ҂ѕ҃рлѳ.

Necula
Hriza vel dvornic
Vladul vel logofet
Papa biv vel logofet
Ivaşco dvornic
Μίχος σπατάρις[3]
Muşat vel stolnic
Gorgan spatar
Buzinca vel comis
Κοσταντίνος παχάρνηκος[4]
Gligorie comis
Tudor suljer
Mitrea pitar
Neagul vel agă
Eu Mati aga
Dumitraşco vistiiar
† Iane vel portar
Stamati aga
Tuduran slujer
Vasile Paindur aga
Bunea Vîlcul vtorii logofet
Para logofet ot vistiiar
Paraschiva logofet
Gherghe vel armaş
Μαθταῖος κλουτζαρης[5]
Drăgan spătar
Staico dvornic
Stanciul vornic
† Preda vtori dvornic
Cîrstian dvornic
Eu Iurgachi vornic
Ilie vornic
Andréiu spatar Rudenu
† Eu Vasilie spatar
Radu spatar Dudescul
Harvatu spatar[6]

<Pe verso, însemnare ulterioară :> Carte la mîna Simei vistiiar de la divanul Bucureştilor, pe satu Cîineştii, mai 22, 7138.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/12.
Orig., hîrtie (41 × 27), 35 peceţi inelare.
Copii ibidem, IV/13 şi ms. 445, f. 107v—108.

105

1630 (7138) mai 23, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Anastasie şi lui Alexe, fiii lui Savasto, precum şi altora, ocini şi vii la Bănceşti şi Zoreşti, jud. Buzău.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсои земле Ѳггровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѫ Їѡ Ѱтефан воєвѡда. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми Їнастасїев, синъ Сават ѡт Бъи-

[1] Dumitru.
[2] Luna şi ziua sînt scrise mai tîrziu, cu altă cerneală.
[3] Miho spătar.
[4] Costantin paharnic.
[5] Matei clucer.
[6] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

чищ і, със синови си, єлицем Богъ препѫстит, іакоже да мѫ єст wчинѫ ѕ Бънчєци, сѫдство Бѫзъѫ, али дєл Стоикъѫ и дєл Радѫлов въсаХ, варе єлика се Хтит избрат wт полю и wт шѫм и wт вод и wт дѣл и wт посѣдї, занеже ю єст бил покѫпил Сваcто, wтьцѫ Янастасїєв, сїє wчинѫ више пис wт над Стоика и wт над Радѫл wт Бънчєци, за ×ДЦО аспри, али за то аспри wт теХ више речени аспри, wни сѫт продали Стан Питъ и Негѫц и Стан Братѫлов єдна дєл за wчинѫ Стоикъѫ и Радѫлов wт Стара Грълъ до Ръкици. И пак покѫпил Сваcто, баща Янастасїєв, wчинѫ оу Бънчєци wт дєл Бладѫлов ѕ сєжени wт по въсаХ wчина, за ѳѫ аспри. И пак бил покѫпил Сваcто, баща Янастасїєв, wчинѫ ѕ Бънчєци wт дєл Данов ѓ сєжени wт по въсаХ wчина, за ѯ аспри. И пак покѫпил Сваcто, wтьцѫ Янастасїє, wчинѫ ѕ Бънчєци wт дєл Стоикъѫ ѐ сєжени wт по въсаХ wчина, за ×а аспри. И пак покѫпи Сваcто wчинѫ ѕ Бънчєци wт Нєгѫл ѕ сєжени, за ѵ аспри. И пак покѫпил Сваcто wчинѫ оу Бънчєци wт дєл Станов сєжени д wт по въсаХ wчина, за . . . . .[1] аспри, понєже покѫпил Сваcто, баща Янастасїє сїи више речене wчине до Лакѫл Гънцъѫ.

И пак покѫпил Дънилъ wчинѫ ѕ Бънчєци, дєл Негоєв въсаХ, варе єлика се Хтит избрат, али сєжени ѐ и дєл емѫ за водинницѫ и дєл ем за виноградѫ, wт глав wчинєв до Ръкици, за ×кѣрн аспри. И пакиже єст покѫпил Дънилъ, брат Сваcтов, wчинѫ ѕ Бънчєци дєл Стоикъѫ Легѫлов въсаХ и дєл ем за водїницѫ и дєл ем за виноградѫ, wт Лакѫл Гънцєв до Ръкици, за ×дрн аспри. И пакиже єст покѫпил Дънилъ, брат Сваcтов, ѕик Янастасїєв, wчинѫ ѕ Бънчєцїї дєл Бладѫлов Ѡпрєв въсаХ и дєла емѫ за водїницѫ и оу полю wт Лакѫл Гънцєв до Ръкици за ×аѣї аспри. И пак покѫпил Дънилъ wчинъ ѕ Бънчєци дєл Станов Питъ въсаХ wт по свака wчина и wт водїницѫ, wт Лакѫл Гънцъѫ до Ръкици, за ц аспри.

И пак да сѫт Негѫц и Станов Братѫлов и Сваcто и Дънилъ читири над един брод за водїницѫ оу латка Бѫзьѫлов, кѫдї Хокет сътворит Негѫц и Стан Братѫлов водинници, да бѫдит и Сваcто и Дънилъ брати съш ними.

И продадоХ сїи више речени людїє нихне wчине и виноградї и водїнице за своим добрѫ волю им, како єст више пис, пре дьни покоиннаго Михнев воєвод, синъ Алєѫандръ воєвод, когда бист теченїє лѣтом ×ѯча.

И пак да єст Сваcтов, баща Янастасїєв wчинѫ ѕ Бънчєцїи Жаврев, али сєжени ѕ wт дєл Ялбишор, понєже ю єст бил покѫпил Сваcто теХ ѕ сєжени за wчинѫ више пис wт над Ялбишорѫл, за ×а аспри, али wт вода Бѫзъѫлов дори ѕ глав wчинєв. И пак покѫпи Сваcто ѕ сєжени за wчинѫ wт над Станко и wт над брат си Стънилъ wт сел, за ×а аспри, и пак wт вода Бѫзъѫлов дори ѕ глав wчинєв. И пакиже єст покѫпил Сваcто, wтьцѫ Янастасїє, ѕ сєжени за wчинѫ wт над Жавра и wт над брат си Нєгѫл и wт над сєстрам си Нєкша wт сел, за ×а аспри, али wт вода Бѫзъѫлов дори ѕ глав wчинєв. И пак покѫпи Сваcто половино за водїницѫ wт над Стан Ѡанчєв wт сел, за ×а аспри. И пак покѫпил Сваcто трєтаго дєло за водїницѫ wт над Стан Ѡанчєв wт сел за ѱ аспри. И пак покѫпи Сваcто трєтаго дєло за водїницѫ wт над Жавра и wт над брат си Нєгѫл и wт над сєстра са Стана и wт над Нєкша wт село за ѱ аспри.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

И покꙋпил Ѧлекꙋи з сеженi за wчинꙋ wт над Манѣ wт село, за хѧ аспри али wт вода Бꙋзъꙋлов дори ꙋ глак wчинев.

И продадоХ wни за неговꙋ добро волю wт пре дьни покоинаго Михаил воевод, синъ Петрашков воевод, wт когда бист теченїа лѣтом хзрѵ.

И пак да ест Ѧлекꙋев и брат си Ѧнастасїев wчинꙋ ꙋ Бънчещїи Жаврев, али сеженi з wт по въс Хотаром, занеже ест покꙋпил Ѧлекꙋи и брат си Ѧнастасїе тех сеженi за wчинꙋ више пис wт над Братꙋл, синъ Ѳанчев wт Бънчещїи Жаврев, за ѡ аспри готови.

И пак покꙋпил Ѧнастасїе, синъ Ѳавастов, ѧ погон за виноградꙋ ꙋ дѣлꙋл Бънчещилом wт над Фꙋлцер wт Бънчещи, за ѯ аспри. И пак покꙋпил Ѧнастасїе един погон за лозїе ꙋ дѣлꙋл Бънчещилом на Ѳркънещи wт над Драгомир, синъ Драгомиров wт Бънчещї, за ц аспри.

И пак покꙋпил Ѧнастасїе wчинꙋ ꙋ Мочещї на Ѳркънещи, дел Нѣгъв, сестра Драгомиров Дънинѣ wт Зорещи въсаХ, варе елика се Хтит избрат wт по въс Хотаром wт над Драгомир, брат Нѣгъв wт Зорещї, за ц аспри готови.

И пак покꙋпи Ѧнастасїе половино за погон за виноградꙋ ꙋ дѣлꙋл Зорещїлом wт над шꙋр си Владꙋл и wт над Богдана wт Зорещи, за хѧѡ аспри готови.

И били сꙋт сведїтелїи, на име: wт Бънчещи, поп Коичилъ и Нѣгое и Михалаки и wт Стънꙋлещи, Манѣ и Финта и Кръстїан и Станко и wт Мочещи, Гогошъ и wт тръг Бꙋзъ<ꙋлов>, Герги сꙋдцѣ.

И бил ест продал сїи више речени людїе нихне wчине више писани wни за <с>воим добро волю, без нїедна силwст wт нихто и със ꙋзнанїе въсѣм мегїашом wт гор из дол и wт wкръстꙋ местwм. И видѣХом господство ми и книга покоинном Михнев воевод и книга <покои>[1] нном Михаил воевод над сїи више речени wчине ветфи и раздрални.

Сего радї господство ми съм поновихом и ꙋтвръдихом със сїю книгꙋ господства ми како ест бил и wт прѣжде врѣме, и дадоХ съм господство ми Ѧнастасїев и брат си Ѧлекꙋев, сини Ѳавастом wт Бънчещї, такоже да сꙋт нм сїи више речени wчине и погодне за виноградї и водїницеХ wчинꙋ дѣдїнно и въ wХабꙋ им и синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ꙋбо и сведѣтелїи поставихом господство ми: жꙋпан Хриза великїи дворникꙋ и жꙋпан Владꙋл великїи лwгофет и жꙋпан Ѧнаки вел вистїар и жꙋпан Михо великїи спатарю и жꙋпан Мꙋшат великїи столник и жꙋпан Бꙋзинка великїи кwмис и жꙋпан Василїе великїи пехарник и жꙋпан Ѧлекꙋандри великїи постелник. И исправник, жꙋпан Владꙋл великїи лwгофет.

И написаХ аз, Дꙋмитрꙋ граматик, въ настолнї градꙋ зовемаго Бꙋкꙋреци, мѣсеца маїа кг дьни и wт Ѧдама даже до нинѣ въ сего писанїю теченїю лѣтwм въ лѣт хзрли, а wт рождества Христова хѧхл.

† Iw Деwн вwевwда, мїлостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Anastasie, fiul lui

[1] Loc rupt şi şters.

www.dacoromanica.ro

Savasto din Bănceşti, cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie ocină în Bănceşti, judeţul Buzău, însă partea lui Stoica şi partea lui Radul toată, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi din apă şi din deal şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, această ocină mai sus-scrisă de la Stoica şi de la Radul din Bănceşti, pentru 4970 aspri, însă pentru 370 aspri din aceşti mai sus-zişi aspri ei au vîndut lui Stan Pită şi Neguţ şi lui Stan al lui Bratul o parte din ocina lui Stoica şi a lui Radul, de la Gîrla Veche pînă la Răchiţi. Şi iar a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Bănceşti din partea lui Vladul 7 stînjeni, de peste toată ocina, pentru 560 aspri. Şi iar a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Bănceşti din partea lui Dan 3 stînjeni de peste toată ocina, pentru 600 aspri. Şi iar a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Bănceşti din partea lui Stoica 5 stînjeni de peste toată ocina, pentru 1000 aspri. Şi iar a cumpărat Savasto ocină în Bănceşti de la Neagul 2 stînjeni, pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat Savasto ocină în Bănceşti din partea lui Stan 4 stînjeni de peste toată ocina, pentru...[1] aspri, pentru că a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, aceste mai sus-zise ocini pînă la Lacul lui Gînţă.

Şi iar a cumpărat Dănilă ocină în Bănceşti partea lui Neagoe toată, oricît se va alege, însă 5 stînjeni şi partea lui de moară şi partea lui de vie, din capul ocinii pînă la Răchiţi, pentru 2150 aspri. Şi iar a cumpărat Dănilă, fratele lui Savasto, ocină în Bănceşti partea lui Stoica al lui Legul toată şi partea lui de moară şi partea lui de vie, de la Lacul lui Gînţă pînă la Răchiţi, pentru 1150 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Dănilă, fratele lui Savasto, unchiul lui Anastasie, ocină în Bănceşti partea lui Vladul al lui Oprea, toată şi partea lui de moară şi în cîmp, de la Lacul lui Gînţă pînă la Răchiţi, pentru 1015 aspri. Şi iar a cumpărat Dănilă ocină în Bănceşti partea lui Stan Pită toată, de peste toată ocina şi din moară, de la Lacul lui Gînţă pînă la Răchiţi, pentru 900 aspri.

Şi iar să fie Neguţ şi Stan al lui Bratul şi Savasto şi Dănilă, patru pe un vad de moară în matca Buzăului, unde vor face Neguţ şi Stan al lui Bratul mori, să fie şi Savasto şi Dănilă fraţi cu ei.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni ocinile lor şi viile şi morile de a lor bunăvoie, cum este mai sus-scris, în zilele răposatului Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod, cînd a fost cursul anilor 7091.

Şi iar să-i fie lui Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Bănceştii Javrei, însă 7 stînjeni din partea lui Albişor, pentru că a cumpărat Savasto acei 7 stînjeni de ocină mai sus-scrişi de la Albişorul, pentru 1000 aspri, însă din apa Buzăului pînă în capul ocinii. Şi iar a cumpărat Savasto 7 stînjeni de ocină de la Staico şi de la fratele său Stănilă din sat pentru 1000 aspri, iarăşi din apa Buzăului pînă în capul ocinii. Şi iar a cum-

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

părat Savasto, tatăl lui Anastasie, 7 stînjeni de ocină de la Javra şi de la fratele său Neagul şi de la sora sa Neacşa din sat, pentru 1000 aspri, însă din apa Buzăului pînă în capul ocinii. Şi iar a cumpărat Savasto jumătate de moară de la Stan al lui Oancea din sat, pentru 1000 aspri. Şi iar a cumpărat Savasto a treia parte de moară de la Stan al lui Oancea din sat pentru 700 aspri. Şi iar a cumpărat Savasto a treia parte de moară de la Javra şi de la fratele său Neagul şi de la sora sa Stana şi de la Neacşa din sat, pentru 700 aspri.

Şi a cumpărat Alexi 7 stînjeni de ocină de la Manea din sat, pentru 1000 aspri, însă din apa Buzăului pînă în capul ocinii.

Şi au vîndut ei de a lor bunovăie, din zilele răposatului Mihail voievod, fiul lui Petraşco voievod, de cînd a fost cursul anilor 7102.

Şi iar să fie lui Alexe şi fratelui său Anastasie ocină în Bănceştii Javrei, însă 7 stînjeni de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Alexi şi fratele său Anastasie acei stînjeni de ocină mai sus-scrişi de la Bratul, fiul lui Oancea din Bănceştii Javrei, pentru 800 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Anastasie, fiul lui Savasto, un pogon de vie în dealul Bănceştilor de la Fulger din Bănceşti, pentru 600 aspri. Şi iar a cumpărat Anastasie un pogon de vie în dealul Bănceştilor, la Orcăneşti, de la Dragomir, fiul lui Dragomir din Bănceşti, pentru 900 aspri.

Şi iar a cumpărat Anastasie ocină în Moceşti, la Orcăneşti, partea Neagăi, sora lui Dragomir Dăinea din Zoreşti, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, de la Dragomir, fratele Neagăi din Zoreşti, pentru 900 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Anastasie jumătate de pogon de vie în dealul Zoreştilor, de la cumnatul său Vladul şi de la Bogdana din Zoreşti, pentru 1800 aspri gata.

Şi au fost martori, anume: din Bănceşti, popa Voicilă şi Neagoe şi Mihalachi şi din Stănuleşti, Manea şi Finta şi Cîrstian şi Staico şi din Moceşti, Gogoaşă şi din tîrgul Buzăului, Gherghi judeţul.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni ocinile lor mai sus-scrise şi de a lor bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Mihnea voievod şi cartea răposatului Mihail voievod pe aceste mai sus-zise ocini, vechi şi rupte.

Pentru aceea, domnia mea am înnoit şi am întărit cu această carte a domniei mele, cum a fost şi dinainte vreme şi am dat domnia mea lui Anastasie şi fratelui său Alexe, fiii lui Savasto din Bănceşti, ca să le fie lor aceste mai sus-zise ocini şi pogoane de vie şi mori ocină, dedină şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare

www.dacoromanica.ro

comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna mai 23 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/9.
Orig., perg. (42 × 55), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1851 ; altă trad. ibidem, ms. 173, f. 98v— 100.

106

1630 (7138) mai 23.

Leon Tomşa întăreşte m-rii Mislea moşie în Cîmpineni.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodinŭ Ungrovlahiiscoe, sinu velicago i preadobrago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi sie poveleniiu gospodstva mi. [Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle] sfintei, dumnezeeştii mănăstiri ce să chiamă Mislea, unde iaste hramul sfintei troiţe şi părintelui egumenului Zosim şi tuturor călugărilor, cîţi vor lăcui în selaşul acela, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus moşiia ce să grăiaşte Cîmpinéni, în judeţul Prahovei, însă partea cinstitului boiariului domnii méle jupan Nicolei, care au fost vel vistiiar, partea lui toată, dă preste tot satul a patrulea parte, care moşie iaste aleasă şi înpietrită dăspre satul Călugărénii, care iaste aproape lîngă sfînta mănăstire Mislea, însă moşie fără de rumâni, den cîmpu şi den pădure şi den apă şi den siliştea satului du pretutindenea, cu tot venitul, oricît să va alége dă preste tot hotarul. Pentru că această moşie ce iaste zisă mai sus o au fost cumpărat cinstitul boiariul domnii méle jupan Nicola, care a fost vel vistiiariu, încă den zilele lui Alixandru vodă, de la Ştefuł neguţătoriul ot Stăncești, drept 14 000 aspri gata.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele iar cinstitul boiariul domnii méle jupan Nicola vistiiariul, el au făcut schimbu cu egumenul Zosim şi cu voea tuturor călugărilor de la sfînta mănăstire Mislea, hramul sfintei troiţe, pentrucă au fost avut şi el moşie în satul Sărăţénii, în judeţul Ialomiţii, înpreună cu călugării de la sfînta mănăstire Mislea. Drept acéia au venit toţi de faţă înpreună înaintea domnii méle de au mărturisit în divan cum au dat cinstitul boiariul domnii méle jupan Nicola vistiiariul toată partea lui de moşie dem Cîmpinéni, dă preste tot

www.dacoromanica.ro

hotarul, sfintei mănăstiri Mislei ce scrie mai sus, moşie' făr de rumâni, pentru ce că au fost aproape, lîngă sfînta mănăstire. Iar egumenul Zosim înpreună cu tot săborul dă la sfînta mănăstire Mislea, hramul sfintei troiţe, ei încă au dat cinstitului boiariului domnii mele jupînului Nicolii, ce au fost vistiiariu, toată partea sfintei mănăstiri Mislea, din sat din Sărăţéni, stînjeni 427, dă preste tot, pretudindinea şi dă preste tot hotarul oricît să va alége, însă moşie făr de rumâni, ca să fie moşie pentru moşie. Pentru ce văzîndu călugării cum iaste moşiia din Sărăţéni, partea mănăstirii Mislii, fiindu departe şi preste mînă şi nici un folos neavînd călugării dc acolo, pentru ce fiindu sfînta mănăstire la munte, iar moşiia de la Sărăţéni fiindu delungată, foarte departe, de nu pot călugării să să hrănească şi au schimbat unii cu alţii, ei de a lor bunăvoe, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor boiarilor şi mari şi mici şi dennaintea domnii méle.

Şi am văzut domniia mea şi zapisul de la mîna cinstitului boiariului domnii méle jupan Nicolii vistiiariul de schimbu la mîna părintelui Zosim de la sfînta mănăstire Mislea, cu mulţi boeri mărturii, scrişi în zapis, anume : jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt Rudeanul, Papa care au fost vel logofăt i Ivaşco care au fost vel dvornic i *Miho* vel spătar şi Dumitraşco care au fost vel vistiiar i Grama vel pitar i Costandin ce au fost vel păharnic i Stroe logofăt, feciorul Fieräi ce au fost vel logofăt i Gherghie logofăt şi mulţi boiari, care nu sînt scrişi în cartea aceasta.

Pentru acéia, am dat domniia mea sfintei, dumnezeeştii mănăstiri Mislei, ce s-au zis mai sus, ca să să ştie moşiia ce să chiamă Cîmpinéni, moşie stătătoare, ohabnică în véci şi de nimenea neclătită, după zisa domnii méle.

Şi mărturii am pus domniia mea : jupan Hriza vel dvornic i jupan Enache vel vistier, jupan Buzinca vel comis.

Mai 23 dni, 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 14 v — 15.
Traducere.
Copie ibidem, ms. 466, f. 120.

107

1630 (7138) mai 26, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Gorgan fost mare spătar ocină şi vecini în Criva de Jos, jud. Romanaţi.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al

www.dacoromanica.ro

domniei mele jupan Gorgan biv vel spătar şi jupînesii lui, Stanei, şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie ocină şi vecini în Criva de Jos din judeţul Romanaţi, însă partea lui Stoica şi a lui Pîrvul şi a lui Oprea, feciorii Pîrvului din Zătreni, toată partea lor din cîmp, din pădure şi din apă şi cu vecinii anume etc. etc. [1] Pentru că au cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Gorgan biv vel spătar şi jupîneasa lui, Stana, această mai sus-zisă ocină şi vecini de la Stoica şi de la fraţii lui Pîrvul şi Oprea, feciorii Pîrvului din Zătreni, în 24 000 de aspri.

Şi iar au cumpărat jupan Gorgan şi jupîneasa Stana un vecin, anume Lepădat cu feciorii lui, etc. etc. [1], drept 3 000 aspri gata, dar numai capul lui, fără de ocină.

Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie fără de nici o silă, cu zapis de la mîna lor de vînzare şi cu mărturii scrise în zapis, anume : din Brîncoveni, Matei aga şi din Vardeniţă, Stamatie aga şi din Ruda, Chisar şi Andrei spătar Rudeanul şi din Popeşti, Calotă armaşul şi din Farcaş, Radul postelnic şi din Leurdeni, Stroe logofăt, feciorul Fieră logofăt, şi din Greci, Stroe postelnic şi din Prădeşti, Petru slujer şi din Fălcoiu, Pătru logofăt şi din Roşiani, Preda postelnic, şi din Jiugălie, Sima.

Şi iarăşi să-i fie etc. [1] jupîn Gorgan spătar şi Stanei ocină în Jigălie, dar din partea lui Nedelco o funie întreagă deplin din cîmp etc. etc. [1] şi din vii a treia parte, din şezutul satului, de pretutindeni, cît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această funie etc. [1] au fost ale Condei comis, date de socrul său Nedelco slujer, încă în zilele răposatului Radu-lui voievod, pentru sufletul lui şi multă căutare şi buna cinstire ce au avut Nedelco slujer de la gineri-său Conda comis la vreme de nevoie şi la bătrîneţea lui. Pentru că a făcut Conda comisul multă cheltuială de la el pînă ce a vrut să scoată socru-său Nedelcu slujer această funie de ocină de la megiaşii din Jegălie. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de la mîna lui Nedelco slujer de miluire la mîna Condei comisul, cu mulţi boieri mărturii scrişi în zapis toţi anume. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, feciorul răposatului Radului voievod, pe vre-mea cînd a făcut domnia lui nunta peste Siret la Mihail Tecuciul, atunci cinstitul dregător al domniei mele jupan Gorgan spătar şi jupîneasa lui, Stana, ei au vîndut partea jupînesei Stanei de ocină din Izvorani lui Muşat vel stolnic şi a fost cumpărat această funie de moşie şi via a treia parte de la Conda comisul pentru ughi 100. Şi a vîndut-o el de a lui bunăvoie, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megieşi-lor dinprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de la mîna Condei comisul la mîna lui Gorgan spătarul de vînzare şi cu mărturie, anume : Stamatie

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

aga şi Mateiu aga şi Mihaiu clucerul şi Dumitru Fiileşanul şi Dimiian căpitanul.

Drept aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupanului Gorgan spătar şi jupînesei lui, Stanei, ca să le fie lor ocină de moştenire şi ohabnică feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu să clătească, după porunca domniei mele.

Iată şi mărturii au pus domnia mea: jupan Hriza vel dvornic şi jupan Vladul vel logofăt şi jupan Ianachi vel vistier şi jupan Miho vel spătar şi jupan Muşat vel stolnic şi jupan Buzinca vel comis şi jupan Vasilie vel paharnic şi jupan Alexandri vel postelnic. Si ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Şi am scris eu, Soare grămăticul, în scaunul de cetate Bucureşti, una mai 26 zile şi de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

După Ion Marian, *Patru documente* nr. 89—91, p. 92—94.
Traducere din 1911, după orig. slav, hîrtie, pecete căzută.

108

1630 (7138) mai 27, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Miloş logofăt mănăstirea Strîmba cu toate averile sale.

† Милостїею божїею, Їw Лєѡн воєвода и господинъ въсєи земле Ѳггроволахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їw Щєфан воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми слѹг господства ми Милош лѹгофет, днепси wт брат жѹпан Стоикица бившиѫ вел вистїар, цакоже да мѹ єст свѣтѣи монастирь глаголемаго Стрѣмба, идѣже єст Храм свѣтаа троице, єже създана и основана wт темелїє ен жѹпан Стоика бив вел вистїар и със съпрѹгъ єго жѹпаница Докїє и помиловдана и ѹкреплена със селами и със цигании и въ цръков си wдъждивми прѣшкрашена и със скотоми, єже наречє wвцїи и волови и крави и биволи и пчели и кони и кобиле и свини и wт вьсѣѫ нимани помиловаше, цакоже да єст иноком въ пицѹ а нимь въ вѣчноє въспоминанїє. И въс дръжали със добромирно до прѣставленїє жѹпан Стоикїи вистїар. И по прѣставленїє єго въс єст дръжал съспрѹг єго жѹпаница Докїеа и със днепсиѹ им Милош логофет до

www.dacoromanica.ro

пре дньїи Алеѫандрѫ воевода, сынъ Илиаш воевод. Тѣмже тогда прѣстави се и жѫпаница Докїиа вистиерѣса.

Я по съмрътї жѫпаницев Докїев вистиерѣса, тѣтка Милош логофет, егда прїиде Алеѫандрѫ воевод, синъ Їлиаш воевод, и став бити господаръ Земле Влашкое въ настол граду Бѣкѫреци, тогда послал[ест] Алеѫандрѫ воевод по Янтонїе постелник, наричаем Кацї Дяволъ, със великое гар<о>сть како да порѫшит и раздерет и да пленит сїѫ свѣта монастир глаголемаго Стръмба више пис. Я калѫгери ѡт свѣта монастире наричаем Тисмѣна, идѣже ест Храм ѵспенїе прѣсвѣтѣи Богородице и със егѫменѫл ермонах Ѳеѡфил и със декїе поп Їѡан, егда видѣши ѡни толико зло и порѫшенїе и пленение даже хощит да се сътворит семо свѣтомѫ монастирѫ ѡт къ господарѫ ѡни висих въсташе въкѫпѣ със въсем съборомъ призваше по Янтонїе постелник више пис ѕ свѣта монастире ѕ Тисмѣна тере гостише се и молиши се да не сътворит толиком зло свѣтомѫ монастирѫ, нъ ѕтакмише се и дадоше немѫ жилти с҃н, тере ест скѫпповал сїе свѣта монастирѫ ѡт къ господаръ. И пришели сѫт калѫгерїи ѡт Тисмѣна на Алеѫандрѫ воевод, егда сѫт скѫпповал монастири ѡт негов господствѫ и сътворише се книгове калѫгером ѡт Тисмѣна над сїѫ свѣта монастир, даконе да битїи им мѣхтох въ дѣдїнѫ и въ ѡхаб. И въс дръжал със добромирко калѫгери ѡт Тисмѣна по сїѫ монастир до дньїи господства ми.

Я къда ест бил съда, въ дньїи господства ми, а слѫг господства ми Милош лѫгѡфет, кои ест титор семѫ свѣтѣи монастир ѡт Стръмба, ѡн не въсхотѣше ѡставити свою монастир, даже създана родїтеле его, Стоика вистїар, да бити метох ѕ Тисмѣна, како ест бил продал Алеѫандрѫ воевод, синъ Илиаш воевода, нъ ѕтакмише се слѫга господства ми Милош логофет със калѫгерїи ѡт Тисмѣна, със егѫмен, на име Давид и проегѫмен Теѡфил и със поп Їѡан, еже ест бил декен и със въсем соборѫ ѡт Тисмѣна, како да им повратет новци въси, със въс < . . . кел>[1] тованїе, даже сѫт сътвориле радї монастир Стръмба и съ . . . .[1]ше със въсем и със довїа новци, чен през въс ж<илти т>[1].

Я ѕ тел, слѫга господства ми Милош логофет, ѡн потрѫдише се и дал ест сїи новци виси заплъно, жилтй т, въ рѫк егѫмена Да<вид и>[1] проегѫмена Ѳеѡфил и поп Їѡан, понеже съи сѫт били по г въкѫпно къда ест дал Милош логофет сїи новци ѕги т тере ест платил негов монастире Стръмбѫ по негови прави новци.

И дал ест слѫг господства ми Милош лѫгофет сїе новци ѡвем калѫгером ѡт Тисмѣна више пис ѡт пред господства ми ѕ диван и ѡт прѣпочтеном правителїю господства ми жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владул вел лѫгофет и жѫпан Папа бившихъ вел лѫгофет и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Тѫдор бив вел сѫлжер и жѫпан Махтею ага.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѫк калѫгером ѡт свѣта монастирѫ ѡт Тисмѣна на рѫк Милош лѫгофет със ѡвем болѣри више рѣх сведителїи и със

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

многи кѫпцѣ писани въ запис на име Гинѣ Коц и Прока и Жипа и Ісар и Манѣ.

Егo радѣ и дадохъ съм господство ми сїѧ книга господства ми на рѫк слѫг господства ми Милош, такоже дамѫ ест сїе свѣта монастири глаголемаго Стръмба, идѣже ест Храм свѣтаа троицѣ, със селами, със ѡчиневе, дѣдїнове и със ацїганїи и със скотом и със въси ѡкованїе и със въс Ходоком еже били монастирски, такоже да бѫдет ѡн ктитор, какоже ест бил и родїтелїи его жѫпан Стоика бившихъ вел вистїар и със прѫг его, жѫпаница Докїа вистїиерѣса, а иншго никтоже да ни имат никто трѣбо със сїѧ свѣта монастир ѡт Стръмба тъчїю ѡн и сыновє его и внѫком, прѣвѣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Егже ѕѕѕ и сведїтелїи поставихъ господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владѫл вел лѫгѡфет и жѫпан Ѩнаки вел вистїар и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпа<н>[1] Бѫзинка вел комис и жѫпан Василїе вел пехарник и жѫпан Алеѯандри вел постелник. И исправник, жѫпан Владѫл вел лѫгѡфет.

Написахъ аз, Соаре граматик, въ настол градѫ ѕ Бѫкѫреци, мѣсеца мали к҃ѕ дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ текѫщи лѣтом, въ лѣт ×ѕ҃рли, а ѡт рож<де>[1]ство Христово, ×а҃х҃л.

† Їѡ Леѡнъ вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slug i domniei mele Miloş logofăt, nepotul de frate al jupanului Stoichiţa fost mare vistier, ca să fie sfintei mănăstiri numită Strîmba, unde este hramul sfînta troiţă, pe care a zidit-o şi a ridicat-o din temelia ei jupan Stoica fost mare vistier şi cu soţia lui, jupaniţa Dochia, şi miluită şi întărită cu sate şi cu ţigani şi biserica sa înfrumuseţată cu odăjdii şi cu vite, care se cheamă: oi şi boi şi vaci şi bivoli şi stupi şi cai şi iepe şi porci şi din toate averile miluită, ca să fie călugărilor de hrană, iar lor de veşnică pomenire. Şi a tot ţinut cu bună pace pînă la moartea jupanului Stoica vistier. Iar după moartea lui, a tot ţinut soţia lui, jupaniţa Dochia şi cu nepotul lor Miloş logofăt pînă în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod. Apoi atunci a murit şi jupaniţa Dochia vistiereasa.

Iar după moartea jupaniţei Dochia vistiereasa, mătuşa lui Miloş logofăt, dacă a venit Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod şi a stat să fie domn al Ţării Româneşti în cetatea de scaun Bucureşti, atunci a trimis Alexandru voievod pe Antonie postelnic, zis Caţi Diavolul, cu multă tărie ca să ardă şi să strice şi să jefuiască această sfîntă mănăstire numită Strîmba, mai sus scrisă. Iar călugării de la sfînta mănăstire numită Tismana, unde este hramul uspenia preasfintei născătoare de Dumnezeu şi cu egumenul ieromonah Theofil şi cu dichiul popa Ioan, dacă au văzut

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

ei atîta răutate şi stricăciune şi jaf care trebuia să se facă acestei sfinte mănăstiri de către domn, ei toţi s-au sculat împreună cu tot soborul şi au chemat pe Antonie postelnic mai sus-scris la sfînta mănăstire la Tismana de l-au ospătat şi s-au rugat de el să nu facă atîta rău sfintei mănăstiri, ci s-au tocmit şi i-au dat lui 250 de galbeni, de au răscumpărat această sfîntă mănăstire de către domn. Şi s-au dus călugării de la Tismana la Alexandru voievod cînd au răscumpărat mănăstirea de la domnia lui şi s-au făcut şi cărţi călugărilor de la Tismana pe această sfîntă mănăstire, ca să le fie metoh de moştenire şi de ohabă. Şi au tot ţinut cu bună pace călugării de la Tismana această sfîntă mănăstire pînă în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Miloş logofăt, care este ctitor acestei sfinte mănăstiri de la Strîmba, el n-a vrut să lase mănăstirea sa, care a fost zidită de părintele lui, Stoica vistier, să fie metoh la Tismana cum a vîndut Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, ci s-a tocmit sluga domniei mele Miloş logofăt cu călugării de la Tismana, cu egumenul anume David şi proegumenul Teofil şi cu popa Ioan, care a fost dichiu şi cu tot soborul de la Tismana, ca să le întoarcă banii toţi, cu toată cheltuiala pe care au făcut-o pentru mănăstirea Strîmba şi . . . . [1] cu tot şi cu dobînda banilor, fac peste tot galbeni <300> [1].

Iar întru aceasta, sluga domniei mele Miloş logofăt s-a trudit şi a dat aceşti bani toţi deplin, galbeni 300, în mîna egumenului David şi a proegumenului Teofil şi a popii Ioan, pentru că aceştia au fost cîteşi trei împreună cînd a dat Miloş logofăt aceşti bani, 300 de ughi, de a plătit mănăstirea sa Strîmba, pe banii săi drepţi.

Şi a dat sluga domniei mele Miloş logofăt aceşti bani acestor călugări de la Tismana mai sus-scrişi dinaintea domniei mele în divan şi dinaintea preacinstiţilor dregători ai domniei mele: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Papa fost mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Tudor fost mare sluger şi jupan Matei aga.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire de la Tismana la mîna lui Miloş logofăt, cu aceşti boieri mai sus-zişi martori şi cu mulţi negustori scrişi în zapis, anume Ghinea Coţi şi Proca şi Jipa şi Isar şi Manea.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea această carte a domniei mele la mîna slugii domniei mele Miloş, ca să-i fie această sfîntă mănăstire numită Strîmba, unde este hramul sfînta troiţă, cu satele, cu ocinile, dedinele şi cu ţiganii şi cu vitele şi cu toate ferecăturile şi cu tot venitul care a fost mănăstiresc, ca să fie el ctitor cum au fost şi părinţii lui, jupan Stoica fost mare vistier şi cu soţia lui, jupaniţa Dochia vistiereasa, altul

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

nimeni să nu aibă nici o treabă cu această sfîntă mănăstire de la Strîmba, numai el şi fiii lui şi nepoţii, strănepoţii şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna mai 27 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, LXXVII/1.
Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. Săulescu, *Hrisov Strîmba*, 464—466.

109

1630 (7138) mai 28.

Ursea din Jideni cumpără nişte răzoare la Ţuşăşti.

† Să se ştie acesta răvaş cumŭ au cum[ăi]părat Ursea ot Jădéni 2 răzore, unu în imaşu, altul la Tufele Un[ă]tei, de la Tatoimir şi o jumătate de pogon, 660 aspri. Iară au cuînpărat Ursea 4 prăjîni în lat şi în lungu, 10 prăjîni de la Stanŭ, nepotul lu Tatomir, 230 bani. Iară au cumpărat Urîsea 1 răzor de la Enachi, fratele Manei lu Lupoe, la Ţuşăşti, 110 bani.

Aldămăşari, anume : Radul Ciocanŭ i Procopie i Giura i Bălan i Bratia i Meliîntie, Ionaşco i Stoican i Mihalcea, Ignat i Stan Geloiul i Miclea i Milea, Muşat Bughea i Stan lu Pătru i Stanŭ Voilă i Neagul i Manciul Cămîrzan.

Пнс Ѳндрєю[1]. Пнс мѣсєцд мдн, к҃и дьнн, въ лѣт ×з҃рлн.
Popa Dragomir
Popa Curea

Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, II/7.
Orig. hîrtie (11,5 × 23), patru peceţi aplicate.

[1] A scris Andrei.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) mai 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte popii Ionache din Morînglavi şi popii Pîrvul din Şerbăneşti părţi din satul Şerbăneşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele popei lui Ionache de la Morînglavi şi preotesei lui Cherei, fata Buicăi şi popei Pîrvului din satul Şerbăneşti şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moşie în Şerbăneştii de la Olt, însă partea lui Marco toată, de preste tot satul doao părţi, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi din dealul cu viile şi din şezutul satului, de pretutindenea şi de preste tot hotarul, oricît să va alége. Însă să să ştie, să ţie sîngur popa Ionache, din partea lui Marco jumătate, iar popa Pîrvul cu fraţii lui de moşie, ei să ţie toţi altă jumătate.

Pentru că au fost cumpărat Buica cu soru-sa Ana de la Giura cel mic, unchiul lui Marco, drept 5 600 de aspri gata. Pentru că această moşie au fost de moştenire lui Marco şi Marco el n-au avut feciori din trupul lui. Apoi Marco, la moartea lui, au înpărţit moşiia lui din Şerbăneşti în doao părţi : jumătate din partea lui Marco unchiului său Giurei, iar altă jumătate, altui Giură, tatăl Buicăi, soacra popei lui Ionache, ca să fie doi fraţi amîndoi pe această moşie. Apoi, dintr-un Giură au rămas jupaniţa Buica şi Anna, iar din alt Giură au rămas un fecior, anume Preda din Şărbăneşti. Deci Giura, tatăl Predei, el au căzut într-o nevoe pentru o datorie la un gelep, pentru 5 600 aspri. Într-acéia, Giura cel mic, tatăl Predei, el au vrut să vînză partea lui de moşie din partea lui Marco din Şărbăneşti, ca să plătească acei aspri la acel gelep pentru datorie. Într-acéia, Buica şi Ana, ele au vîndut partea lor de moşie din satul Fata şi au cumpărat partea Giurei, tatăl Predei, ce au fost din partea lui Marco din Şărbăneştii de la Olt, pe aceşti mai sus-zişi aspri, ca să fie moşie pentru moşie. Şi au plătit Buica şi Ana pe Giura cel mic, tatăl Predei, de către acel gelep, de acea datorie şi greotate. Şi au vîndut Giura cel mic această mai sus-zisă moşie de a lui bunăvoe şi cu ştirea tuturor megiaşilor dinprejurul locului, în zilele răposatului Mihail voevod. Şi am văzut domniia mea şi cartea răposatului Vladu voevod, feciorul Vladului voevod, de moştenire pe moşiia din Şărbăneşti, cu leatul 7040 şi cartea răposatului Mihail voevod de cumpărătoare pre partea Giurei celui mic, tatăl Predei, de cînd au fost curgerea anilor 7104. Şi de atuncea tot au ţinut această moşie cu bună pace.

www.dacoromanica.ro

Iar cînd au fost în zilele răposatului Radu voevod, feciorul Mihnei voevod, iar Buica, ia au dat partea ei zestre gineri-său, popei lui Ionache şi fetei sale, Cherei, iar popa Pîrvul, el au cumpărat din partea Anei jumătate de la Mihai, ginerile Anei şi de la muerea lui, Buica, pe bani gata, în zilele lui Mihail voevod. Şi de atunci încoace tot au ţinut această moşie cu bună pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, după moartea Buicăi şi a Anei, iar popa Ionache şi popa Pîrvul. ei au avut pîră cu Preda, feciorul Giurei celui mic din Şărbăneşti, pentru partea lui de moşie. jumătate, ce au fost dat Marco, feciorul lui Cazan, fratele Giurei, tatăl Predei, la moartea lui; după acéia, au fost vîndut-o Giura cel mic Buicăi şi Anei, fetelor Giurei celui mare, partea lor de miluire, drept acel preţ de aspri, mai sus-scrişi, 5 600. Şi au venit popa Ionache şi popa Pîrvul înnaintea domnii mele în divanul cel mare, cu Preda, feciorul Giurei celui mic, de s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîra Preda înnaintea domnii mele în divan cum au fost întors aspri îndărăt Buicăi, soacrei popei lui Ionache şi Anei, soacrăi lui Mihail, fetelor Giurei celui mare, pe partea tătîni-său Giurei celui mic, de miluire, ca să ţie partea lui Marco, feciorul lui Cazan pe în doao. Într-acéia domniia mea am cătat şi am judecat, pe dreptate şi pre lége, cu toţi cinstiţii boerii domnii mele şi am înteţit domniia mea pe Preda, ca să scoaţă în divan cartea cum că au întors aspri înapoi, 5 600, mai sus-zişi. Iar Preda, el sîngur au mărturisit în divanul cel mare, înnaintea domnii mele, cum că nu are carte, ci are oameni mărturii. Iar popa Ionache şi popa Pîrvul, ei au scos în divan cartea răposatului Mihail voevod, de cumpărătoare pe partea de moşie a Giurei, tatăl Predei, de miluire, cum că au fost cumpărat-o precum scrie mai sus. Apoi au rămas Preda de lége şi de judecată dinnaintea domnii méle, cum mai mult amestec Preda să nu aibă cu partea lui Marco, feciorul lui Cazan, nicicît. Numai ales să să ştie: să ţie Preda partea tătini-său Giurei celui mic, partea lui cea de moştenire, du preste tot satul Şărbăneştii, a treia parte, iar popa Ionache şi popa Pîrvul, ei să ţie de preste tot satul doao părţi.

Drept acéia, am dat şi domniia mea popei Ionache şi preotésii lui Cherei şi popei Pîrvului cu fraţii lui, ca să le fie lor moşie întru moştenire şi ohabnică şi feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel dvornic şi jupan Vladul vel logofăt şi jupan Ianache vel vistieriu şi jupan Miho vel spatariu şi jupan Muşat vel stolnic şi jupan Buzinca vel comis şi jupan Vasilache vel paharnic şi jupan Alexandri vel postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Şi am scris eu, Lăpădat logofătul, în scaunul cetăţii Bucureştii, în luna lui mai în 28 de zile, iar de la zidirea lumii şi de la facerea omului

www.dacoromanica.ro

celui dintîiu, Adam, pînă acum, curgerea anilor, văleat 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

Io Leon voevod.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 21 v— 23 v.
Copie.

111

1630 (7138) iunie 2.

Teofan patriarhul Ierusalimului arată că Dumitru vornic a stricat cărţile de iertare a unor rumâni, dîndu-i fiului său Bunea logofăt.

Θεωφан, милостїю божїю патрїархъ свѣтого града Їерѹсалима, Сирїискїи и Аравїискїи, Кана Галилеискїи и wбои пол Їѡрданскїи и свѣтого Сїѡна и вьсеи Палестини [1].

Înnaintea smerenii noastre venit-au jupînul Dumitru biv dvornic de au mărturisit cum au fostu ertat nişte rumâni ai lui, ca pînă va fi viu să-l socotească şi să-l hrănească şi să-l asculte de toate, iar după moartea lui, ei să fie ertaţi. Şi le-au fostu făcutu şi cărţi domneşti şi zapisele lui la mîna lor. Iar după acéia, ei nici l-au căutatu, nici l-au socotit, nici l-au ascultat. Deci într-acéia, văzînd şi el aşa, venit-au în divan înaintea dumisale lu Io Leon voevoda, domnul Ţării Rumâneşti, feciorulu răposatului şi preabunului Io Ştefan voevoda şi înnaintea tuturor boiarilor cu rumânii de faţă, de i-au datu fiiu-său Bunei logofăt, căci l-au căutat şi l-au cinstit şi nici de o nevoe n-au ştiut. Deci le-au luat cărţile şi zapisele ce le-au fostu făcut de ertăciune, de le-au datu în mîna fiiu său Bunei logofăt, să-i fie de moşie rumâni, ei şi moşia lor şi cu altă moşie şi vii, cîtu au ţinut jupînul Dumitru vornicul în Dol-Grădişte.

Deci într-acéia, venit-au Dumitru vorniculu şi înnaintea smerenii noastre, de au mărturisit însuş şi au arătatu şi zapisul lui, carele au fostu făcutu la mîna fiiu său Bunei logofet păntru aceşti rumâni şi moşii ce scrie pre nume în zapisul lu Dumitru vorniculu, cum i-au dat şi l-au miluit du bunăvoea lui, să-i fie moşie stătătoare.

Derept acéia şi smerenia noastră încă am datu această carte a noastră la mîna Bunei logofăt cum cine se va ispiti după petrecania lu Dumitru

[1] Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfintei cetăţi a Ierusalimului, al Siriei şi al Arabiei, al Canei Galileii şi al ambelor părţi ale Iordanului şi al sfîntului Sion şi a toată Palestina.

www.dacoromanica.ro

vornicul, au de în fraţii lui au de în nepoţii lui au fie cine de în ruda lui sau măcar de într-altu neam striinu, a sparge tocméala şi miluitura aceasta, cé-au miluit şi cé au tocmit Dumitru vornic păntru aceşti rumâni ce scriu mai susu şi moşii, acela să fie afurisit şi treclet de domnul nostru Isus Hristos şi de smerenia noastră şi după moartea lui netopit să fie.

Derept aceasta, am datu această carte a smerenii noastre.

Мѣсеца юнїе к̃ дьнн, лѣт ×ѕрлн.

† Θεοφάνης ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης της αγίας πολεως Ἱερουσαλημ.[1] <m. p.>

Bibl. Acad., CLXXXI/85.
Orig., hîrtie (43,5 × 29).

112

1630 (7138) iunie 2.

Leon Tomşa voievod împuterniceşte pe Gherghe să ia dijmă de la toţi oamenii care „vor fi arat pre moşia lui în Zorileşti".

† Милостїею божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ, сннъ поконнаго Їѡ Ꙗ҆ѳан воєвода. Дават господство мн, cu învăţătura domnii méle, acestui om, anume Gherghe de în Zorileşti, ca să fie volnic cu cartea dumnicii méle de să-ş ia dijmă şi de grîu şi meiu de la rumânii <lu> Trufanda şi de la toţi oamenii carii vor fi arat pre moşiia lui în sa<t> în Zorileşti şi dă nimenea opreală să n-aibă naintea cărţii dumnii méle. Şi să fie volnic Gherghe cu cartea domnii méle, cine va mai ara de acumŭ <na>inte neîntrebat pre moşiia lui, să-l prade pre acela om de pre....u, pentru că aşa iaste şi dreptate cum <şi> lége să ia <dijmă de> pre moşiia lui dă la ci<ne> va ara... Инако да нѣ:т по рєч господства мн.

. . . . . юн'є к̃ дьнн, лѣт ×ѕрлн.

† Їѡ Лєѡн вωєвѡда, мнлостїю божїю господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XVII/2.
Orig., hîrtie (29,6 × 20), rupt, pecete mijlocie aplicată.

[1] † Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfintei cetăţi a Ierusalimului.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) iunie 6, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Iver de la muntele Athos m-rea lui Stelea spătarul din Bucureşti.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїѣ повелѣнїѣ господства ми <с>вѣтомѹ, божествнѣи монастир зовемомѹ Ївера wт Свѣтаа Гора, идѣже ест Храм чьстое оуспенїѣ Богородице, такоже да ест свѣтѣи монастир wт Свѣта Гора више рѣх свѣта монастирѹ глаголемаго Стелев спатар, зде wт ваpош господства ми Боукѹреци, Храм пакиже ѹспенїѣ Богородице, метох и въ подрѹчїѣ свѣтомѹ монастир Ївера, съе въсѣх села и съе въсих вечинїи и съе ациганїи и съе виноградї и съе бродове за водїнице[1] и съе въсѣ wтъчествїѣ, понеже сїю свѣта монастир Стелев спатар, више реченна, пръвїи къда ест помислъ да сътворит сїю монастир, ещеже въ дньїѣ Михнев воевод, въ пръвое ред за господство, призвал их сам Стелѣ спатар по калѹгерїи wт свѣта монастир Ївера wт Свѣта Гора, тере ест пришел зде, тере сѣт съторил Стелѣ спатар сїм свѣта монастир. И вили сѣт исправници калѹгерїи wт там wт Свѣта Гора, а келтованїѣм монастирїи ест вил въсах wт на Стелѣ спатар. И поклонил ю ест wл сам съе въсѣх дѣдїне и съе въсѣх комате, да ест метох на свѣта монастир Ївера, еже више пис, радї дѹша его и радї дѹше родїтелїем его. И написаше се на свѣтою помѣник и въс вил ест по разлога монастирїи wт Свѣтаа Гора.

Я потом, къда ест вил при дньїѣ покоѡнном Михаил воевод, достигоша врѣме тере исхабил сѣ ест свѣта монастирѹ, когда Синан паша wт злодѣнствїѣ и постоувал сѣ сѣт съе въсом.

Я потом, къда ест вил въ при дньїи Алеѯандрѹ воевода, сина Їлїашѹ воевода, стоал ест биты wтъцѹ нашем Григорїѣ влъдїкѹ и митрополит земли Влашкое, кого вили сѣт настовник wт на свѣта монастирѹ Ївера поставил егѹмен зде на монастирѹ покоинномѹ, стараго Алеѯандрѹ воевода, wтъцѹ Михневи воевод, ѹ ваpош господства ми оу Бѣкѹреци, Храм свѣтаа троицъ. Таже свѣтънѣ его тогда, ѹ дньїѣ Алеѯандрѹ воевод, сина Їлїаш воевода, ѡчинает и съторил ест кѣке и пимница по мѣстом свѣтѣи монастир Стелеви спатар.

Я къда ест вил нинѣ, въ дньїѣ господства ми, ако подаровал мѣ ест господъ Богъ и честитом царю по господство ми съе господство и съе скриптрѹ Влашкое земле, а wтъцѹ нашемѹ влъдїка Григорїѣ митрополита, свѣтънѣ его начинает тере ест напрявил свѣта монастир Стелев спатар и ѹтвръдил ю ест въс wт трѹдна свѣтънѣѣ его съе слѹжва и съе патраХирѹл, тере ест келтовал въс

[1] Cuvintele: и съе бродове за водїнице sînt şterse cu chinovar şi s-a scris deasupra, tot cu chinovar: „измажнїх аз, Ѯдрнце Нъстѹрел ктторїи логофет, wт диван Матѳеа воеводи, лѣт ×ѕрмѕ".

www.dacoromanica.ro

wт светънѣ его и съствориль ест свѣта монастир Стелев спатар пакиже како ест бил wт испрьво не wт Ходоколи свѣтѣи митрополїи wт Тръговище, нѣ въс wт мѣк и wт трѣдно светънѣ его, почто радї ест бил дѣжнѣ влъдїка Григорїе на свѣта монастирѣ Ївера ѣги с҃н и келтовал ест сїи новци, когда възнесила ест светънѣ его митрополит и влъдїкъ въ при дньїе Алеѯандръ воеводї. И пак въ слѣд светънѣ его да ест сїю свѣта монастир Стелев спатар Храм ѣспенїе Богородїце метохѣ и над разлога свѣтомѣ монастир Ївера със въсѣх wтъчествїех и със въс Ходокwм, како ест бил дадена и поклwнила wт покоиннаго Стелѣ спатар наю wт прѣжде врѣме, такожде ю поклонил и господства ми. И никто wт нинѣ напред да не бѣдет волен със сїю свѣта монастир Стелѣ wбѣцѣете въ инна странно, ниже господарѣ, инже влъдїкѣ, нич вел болѣрин ни wт сърогника Стелев спатар, ниже дрѣго нїкто, кромѣ тъчїю колико въс да ест метохѣ на свѣта монастир Ївера, како ест бил поклонила и wт прѣжде врѣме, ере сѣт бил wбѣцена wт самѣ Стелѣ спатар, кого съствориль ест wн сїю свѣта монастир wт темелїе.

<G>его радї дадохъ съм и господство ми свѣтомѣ монастир Ївера wт Свѣта Гора, Храм ѣспенїе Богородїце, такоже да ест свѣта монастир глаголемаго Стелев спатар wт зде варош господства ми Бѣкрещи метохѣ и въ подрѣчїе със въсѣ села и със въс Ходоколи и със въсѣх wтъчествїех въ ѣкрѣпленїе и божественим иноком въ пицѣ и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми, въ вѣки.

Ещеже и заклинанїе поставлѣем господство ми по wшъствїю господства ми кого изберет господъ Богъ бити господарь земле Влашкое или wт сръдичнаго плода господство ми йли wт сърогники наше или по грѣсех наше или wт иноплѣменик, да ще почьтет и поновит и ѣтвръдит сїе книга господства ми, того господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его и въ бѣдещих вѣцех дѣша его. Я ащелиже не почьтет и не поновит и не ѣкрѣпит сїе книга господства мй, анѣ w поперет и разорет и <исха>бит сїе книга господства ми, того да ест тръклет и <а>надѣема и афѣресан wт тїй свети wтьци, еже сѣт въ Некеи и да имат чьстїю със Їѣда и със Ариїа на еднѣ место и със инними невѣрнїи Їѣдеи, еже възъпйше над кръв господа Бога и спаса нашего Їсѣса Христа и рекът: „възми, възми, распени его“ и кръв его над ныхъ й над чѣда ихъ, ест й бѣдет въ вѣкй, амин.

Еже оубо й сведетелїе поставлѣем господства ми: жѣпан Хриза вел дворникѣ и жѣпан Еладѣл вел логофет и жѣпан Єнаки вел вистїїар и жѣпан Михо вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столникъ й жѣпан Бѣзинка вел комис и жѣпан Басйлїе вел пехарник й жѣпан Йлиѯандрї великїи постелник. И исправник, Ел'дѣл великїи лwгофет.

И напйсахъ аз, Лепъдат логофет, въ настолни градѣ Бѣкрещи, мѣсеца юнїе ѕ҃ дьни и wт Ѣдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лет ҳ҃зрли.

† Їw Леwн вwевwда, мїлостїю божїю господинь.

Иw Леwн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod.

www.dacoromanica.ro

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieştii mănăstiri numită Iver de la Sfîntul Munte, unde este hramul cinstitei uspenii a născătoarei de Dumnezeu, ca să fie sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte, mai sus-zisă, sfînta mănăstire ce se cheamă a lui Stelea spătar de aici din oraşul domniei mele Bucureşti, hramul iarăşi uspenia născătoarei de Dumnezeu, metoh şi în ascultarea sfintei mănăstiri Iver, cu toate satele şi cu toţi vecinii şi cu aţiganii şi cu viile şi cu vadurile de moară[1] şi cu toată moştenirea, pentru că această sfîntă mînăstire a lui Stelea spătar, mai sus-zisă, mai întîi cînd s-a gîndit să facă această mănăstire, încă în zilele lui Mihnea voievod, în primul rînd de domnie, i-a chemat însuşi Stelea spătar pe călugării de la sfînta mănăstire Iver de la Sfîntul Munte, de au venit aici, de a făcut Stelea spătar această sfîntă mănăstire. Şi au fost ispravnici călugării de acolo, de la Sfîntul Munte, iar cheltuiala mănăstirii au fost toată de la Stelea spătar. Şi a închinat-o el însuşi, cu toate dedinele şi cu toate averile, să fie metoh la sfînta mănăstire Iver, care s-a scris mai sus, pentru sufletul lui şi pentru sufletele părinţilor lui. Şi s-a scris în sfîntul pomelnic şi a tot fost pe seama mănăstirii de la Sfîntul Munte.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, a venit vremea de s-a stricat sfînta mănăstire de răutăţi cînd cu Sinan paşa de s-a pustiit cu totul.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, a stat să fie părintele nostru Grigorie vlădică şi mitropolit al Ţării Româneşti, care a fost nastavnic de la sfînta mănăstire Iver, pus egumen aici la mănăstirea răposatului, bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, în oraşul domniei mele în Bucureşti, hramul sfînta Troiţă. Astfel sfinţia lui atunci, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, a început şi a făcut case şi pivniţă pe locul sfintei mănăstiri a lui Stelea spătar.

Dar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu şi cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia şi cu sceptrul Ţării Româneşti, părintele nostru vlădica Grigorie mitropolitul, sfinţia lui a început de a dres sfînta mănăstire a lui Stelea spătar şi a întărit-o din truda sfinţiei lui, cu slujba şi cu patrafirul, de a cheltuit tot de la sfinţia lui şi a făcut sfînta mănăstire a lui Stelea spătar iarăşi cum a fost dintîi, nu din venitul sfintei mitropolii din Tîrgovişte, ci tot din chinul şi din truda sfinţiei lui, pentru că a fost dator vlădica Grigorie la sfînta mănăstire Iver 250 ughi şi a cheltuit aceşti bani cînd s-a înălţat sfinţia lui mitropolit şi vlădică, în zilele lui Alexandru voievod. Şi iar în urma sfinţiei lui să fie această sfîntă mănăstire a lui Stelea spătar, hramul uspenia născă-

[1] Cuvintele: „şi cu vadurile de moară" sînt şterse cu chinovar şi s-a scris deasupra, tot cu chinovar: „am şters eu, Udrişte Năsturel, al doilea logofăt, din divanul lui Matei voievod, anul 7146".

www.dacoromanica.ro

toarei de Dumnezeu, metoh şi pe seama sfintei mănăstiri Iver, cu toate moştenirile şi cu tot venitul, cum a fost dată şi închinată de răposatul Stelea spătar de mai înainte vreme, aşijderea am închinat-o şi domnia mea. Şi nimeni de acum înainte să nu fie volnic cu această sfîntă mănăstire a lui Stelea să o făgăduiască în altă parte, nici domn, nici vlădică, nici mare boier, nici din ruda lui Stelea spătar, nici altul nimeni, afară numai cît să tot fie metoh la sfînta mănăstire Iver, cum a fost închinată şi dinainte vreme, căci a fost făgăduită de însuşi Stelea spătar, care a făcut el această sfîntă mănăstire din temelie.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri Iver de la Sfîntul Munte, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să fie sfînta mănăstire ce se cheamă a lui Stelea spătar, de aici din oraşul domniei mele Bucureşti, metoh şi sub ascultare, cu toate satele şi cu tot venitul şi cu toate moştenirile de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va nimici şi o va strica această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care au fost la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc ş. cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au zis: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 6 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIII/7.
Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1903.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) iunie 9, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Văsiiu şi soţiei lui, Neagolea, ocină în Berivoeşti.

† Милостїю божїю, Їw Лєwн воєвода и господинъ въсєи зємле Ѳггровла-Хїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинаго Їw Щєфан воєвод. Дакат господство ми сїю повѣленїє господства ми Въсїю wт Влъдещї и жинев его, Нѣголе и със сйнови си, єлицеже емѫ Богъ даровахъ, такоже да мѫ єст wчинѫ ѕ село ѕ Берєвоещи, wбаче wт дел тъстом си, Барагинъ, єдна дѣлнїцъ Марков въсахъ, wт полю и wт вод и wт шѫм и wт сєдалище селов й wт планинѫ и wт по въс Хотаром, варе єлика се Хтит изберет, понеже єст покѫпил Въсїю и жинав его, Неголе, сїю дѣлницѫ за wчинѫ, еже више речєнѫ, wт на тъстам си Станка и wт на синови ей, Воико и Влаикѫл, сини Барагинъ, за дві кобиле със жрєбци, цѣно емѫ ×д̃ за новци и за р̃ аспри готовй и за десєт wброчє за жито. И продадохъ Станка и синови ей, Воико и Влаикѫл, сїю дѣлницѫ, еже више речено, wт своєм доброволю и със ѫзнанїє въсохъ мегїаши и wткръстъ мѣстов, wт гор из дол и wт прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и записов Станкъв и синовй ей, Воико и Влаикѫл, за проданїє на рѫк Въсїю и Неголев, със мнози добри людїє свєдетелїє, на имє: wт Берєвоещи, Нан и синъ его, Болбосѣ и Шербан и Лепъдат и Ѿпрѣ и Драгне и Стънйлъ и Д<раго>мир и Лїта и wт Гогѫещи, Грама й Нѣгое и wт Янинова, Могош.

И пак да єст Въсїю и жинев его, Нѣголе, wчинй пак ѕ Берєвоещи wт дел тъстом си Барагинъ трєтаго дело wт по въсахъ дел его за wчинѫ wт Берєвоещи, понеже єст бйл дал тъстом си Барагйнъ сїю wчинѫ, еже више речєнѫ, прекїю дъщерам си Нѣголев и зетом си Въсїю, за негово доброволю.

И ещеже сѫт бил тогда нз wброченїє им, къда єст дал тъстом си <Барагинъ> сїю wчинѫ, еже више речено, дъщїрам си Неголе и зетом си, Въсїю, мноѕи добри людїє свє<дѣтелїи>, на имє: wт Берєвоещи, Драгомир и wт Янин<оса>, поп Радѫл и синъ его, Дѫмитрѫ и wт Лънцещи, Йлбѫл столник и ещеже <мноѕи> добри людїє, еже нѣст сѫт писани зде.

Сего радї, дадохъ <съм и господство ми> Въсїю и жинев его Нѣголе, такоже да мѫ єст wчинѫ, еже ви<ше рече>но въ wхаб синови и внѫком и прѣвночетом <им и> не wт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

<Сеже> и свєдетелїє поставлѣем господство ми: жѫпан Хриза велики дворник и жѫпан Владѫл вел лwгwфет и Снаке вел вистїар <и Ми>хо вел спатар и жѫпан . . . . .[1] вел пехарник и жѫпан . . . . .[1] вел постелник. И исправник, Вл<ад>ѫл вел лwгwфет.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

И исписахъ аз, Станкъл лупуфет, въ настолни градъ Бъкъреши, мѣсеца юніе $\overline{\theta}$ дьни, отъ Ѧдама до нинѣ тѣкъщаго, въ лѣт $\overline{\text{хзрлн}}$.

† Їw Леwн вwевwд, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Văsiiu din Vlădeşti şi soţiei lui, Neagolea, şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Berevoeşti, însă din partea socrului său Baraghină o delniţă a lui Marcu, toată, din cîmp şi din apă şi din pădure şi din vatra satului şi din munte şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Văsiu şi soţia lui, Neagolea, această delniţă de ocină care este mai sus-zisă de la soacra sa Stanca şi de la fiii ei, Voico şi Vlaicul, fiii lui Baraghină, pentru două iepe cu mînji, preţul lor 4000 de bani şi pentru 100 de aspri gata şi pentru 10 obroace de grîu. Şi au vîndut Stanca şi fiii ei, Voico şi Vlaicul, această delniţă, care este mai sus-zisă, de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare al Stancăi şi al fiilor ei, Voico şi Vlaicul, la mîna lui Văsiiu şi a Neagolei cu mulţi oameni buni martori, anume: din Berevoeşti, Nan şi fiul lui, Bolbosea şi Şerban şi Lepădat şi Oprea şi Dragne şi Stănilă şi Dragomir şi Liia şi din Goguieşti, Grama şi Neagoe şi din Aninoasa, Mogoş.

Şi iarăşi să-i fie lui Văsiiu şi soţiei lui, Neagolea, ocină tot în Berevoeşti, a treia parte din partea socrului său Baraghină de peste toată partea lui din ocina de la Berevoeşti, pentru că socrul său Baraghină a dat această ocină, care este mai sus-zisă, de zestre fiicei lui, Neagolea şi ginerelui său, Văsiiu, de bunăvoia lui.

Şi încă au fost atunci la căsătoria lor, cînd a dat socrul său ‹Baraghină› această ocină, care este mai sus-zisă, de zestre fiicei sale Neagolea şi ginerelui său Văsiiu, mulţi oameni buni martori, anume: din Berevoeşti, Dragomir şi din Aninoasa, popa Radul şi fiul lui, Dumitru şi din Lăngeşti, Albul stolnic şi încă ‹ mulţi › oameni buni, care nu sînt scrişi aici.

De aceea am dat şi ‹domnia mea› lui Vasiiu şi femeii lui, Neagolea, ca să-i fie ocina care este mai sus-spusă de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor ‹lor şi› de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

‹Iată dar› şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi Enache mare vistier ‹şi› Miho mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi jupan...[1] mare paharnic şi jupan...[1] mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Stancul logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, lunъ iunie 9 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XXX/21 a.
Orig., hîrtie (43 × 29), rupt, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din secol al XVIII-lea.

115

1630 (7138) iunie 12, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Ion logofăt din Muţi ocină la Plăviceni şi la Studina.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсон земле Оуггроврахїнское, синъ великаго и прѣдобраго покойнномѹ Їѡ Щефан воевода. Давят господство ми сїи повелѣнїе господства ми слѹг господства ми Їѡнов лѹгѡфет ѡт Мѹци и със сновн сн, елнцеже Богъ препѹстнт, шкоже да мѹ ест ѡчйнѹ ѕ Плъвнчѣнн и ѕ Стѹдїна, ѡт сѣдство Романацн, алн ѡт дел Станов Бѹзїанѹл половнно, ѡт полю и ѡт шѹма и ѡт вод и ѡт внноградѹ и със лнвезн и ѡт седалнце селов, ѡт пѹсквдї, вдре елнка се Хтнт нзбратл ѡт по въс Хотаром, ѡт Хотар до Хотар.

Понеже ест сїй внше речена ѡчнне бнлн сѣт за дѣдїно Станов Бѹзъшанѹл. Й потом, къда ест бнл пре дьнн Шербан воевода, внѹк Бъсърабъ воевод, а слѹг господства ми Їѡн логофет, ѡн ест бнл платнл по жѹпанйца Елїна Станов Бѹзшанѹл и по снн ен Казан ѡт поробленїе ѡт над татарн, тере ест дал Їѡн лѹгѡфет новцн готовн ρ̃м жнлтн и ѡковання, цѣно за х҃ аспрн. Таже а послѣ, Їѡн логофет, докле ест нзвадил ѡт над тътарн, проснл новцїн нм назад. Въ том, жителнница Елйна и снн ен Казан, ѡнн нѣст нмал новцїн да даст, анѹ ест въсносил съ словесн по слѹг господства ми Їѡн логофет, докле ест достезал врѣме за съмрът, тере ест ѹмрел ѡбадве и новцїн нѣст бнл дал. Таже ест бнл ѡстал єдни снн Станов Бѹзшанѹл, на нме Дѹмитрѹ.

Въ том, Їѡн логофет, ѡа пакйже нспросил новцїй на Дѹмитрѹ, шкоже да платнл по матерам са Елнна и брат си Казан. Й Дѹмитрѹ, ѡн нѣст дал новцїн, анѹ ест прйфатнл бъхъ и рекъ како нѣст бнл дал Їѡн логофет не єдни новцѹ. И прїндет прѣд господства ми ѕ днван, тере съпрѣше се за лнцѹ. Таже въ том, господство ми съм гледах и сѹдих по правдѹ и по закон, кѹпноже със въснхми честнтлми правнтеле господства ми и дал съм господство ми на сред нм чатнри болѣри по ръваше господскн, на нме: ѡт Плъвнчѣнн, Нѣгое монах и Дръган и Дръгѹлнн ѡт Скърншоара, шкоже да гледет и да нстенстѹет със

www.dacoromanica.ro

дѫшамн їѯ, како ест бнти по правостїн. Ѣ тѣм, сїн вншє речєнн болѣри, wнн ест wбрѣтали н нстєнствовали със дѫшамн їѯ, како ест бнл дал Їwн логофєт сїн вншє речєнн новцн ѣснѯ, тє, є ест платнл по матерам сн, жѫпанпца Єлїна н по снн єн Казан wт порабленїє, како ест вншє пнс. И прнндєт сїн вншє речєнн болѣри н прѣд господства ми в днван, тєрє ест свєдїтєлствовали како ест вншє пнс. И вндѣхом господство ми wза рѣваше господскн н кннга wвєм чнтнрн болѣри за сѣжденїє н за такмежєнїє на рѣк Їwнов логофєт вншє речєнѣ. Таже ест wстал Дѣмнтрѫ, снн Станов Бѣзнан. wт закон н wт сѣжденїє й wт прѣд господства ми wт днван н нзлѣзнл със велнкоє стрaмот wт дїван, како по много метѣѯ да не нмат със сїн вншє речєна wчннѫ, нпже със Їwн логофєт, ѣ <вѣкн>[1].

Єго радї дадоѯ съм господство ми слѫг господства ми Їwнов логофєт, якоже да мѫ ест сїн вншє <речєне> wчнне wт Плъвнчєнн н wт Єтѫдїна wчннѫ н дѣдїно н ѣ wѯаб нм н снновом н внѫком н прѣвнѫчнтом н не wт когождо непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

Сєже бѣз н свєднтелїн поставнѯом господство мн: жѫпан Хрнза вел дворнпк н жѫпан Єлдѫл вел лwгwфєт н Їванн вел внстїнр н Мнѯо вел спатар н Мѫшат вел столнпк н Бѫзнпка вел комнс н Касналїн вел пєхарнпк н жѫпан Плєѫандрн вел постелпик. И неправнпк, жѫпан Єлдѫл вел лwгwфєт.

И намазаѯом аз, Дѣмнтрѫ граматнк, ѣ настол граду Бѣкѫрецн, мѣсеца юнїє ѣ̃ днн н wт Ѫдама до нннѣ теченїє лѣтом, ѣ лѣт ҳ̄зр̄лн.

† Їw Лєwн вwєвwда, мнлостїю божїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ion logofăt din Muţi şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Plăviceni şi la Studina, din judeţul Romanaţi, însă jumătate din partea lui Stan Buzianul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi cu livezi şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar în hotar.

Pentru că aceste mai sus-zise ocine au fost de moştenire ale lui Stan Buzianul. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Şerban voievod, nepotul lui Băsărab voievod, iar sluga domniei mele Ion logofăt, el a plătit pe jupaniţa Elina a lui Stan Buzianul şi pe fiul ei Cazan din robie de la tătari, de a dat Ion logofăt bani gata 140 galbeni şi ferecături în preţ de 7 000 aspri. Astfel apoi, Ion logofăt, după ce i-a scos de la tătari, le-a cerut lor banii înapoi. Întru aceea, jitelniţa Elina şi fiul ei Cazan, ei n-au avut bani să dea, ci l-au purtat cu vorba pe sluga domniei mele Ion logofăt pînă ce i-a ajuns vreme de moarte, de au murit amîndoi şi banii nu i-au dat. Astfel a rămas un fiu al lui Stan Buzianul, anume Dumitru.

Întru aceea, Ion logofăt el iarăşi a cerut banii de la Dumitru, ca să plătească pe mama lui, Elina şi pe fratele său Cazan. Iar Dumitru n-a dat

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

banii, ci a apucat bîha şi a spus că n-a dat Ion logofăt nici un ban. Şi au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrît de faţă. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea între ei patru boieri pe răvaşe domneşti, anume : din Plăviceni, Neagoe monah şi Drăgan şi Drăgulin din Scărişoara [1], ca să cerceteze şi să adeverească cu sufletele lor cum va fi după dreptate. Întru aceea, aceşti mai sus-zişi boieri, ei au aflat şi au adeverit cu sufletele lor că a dat Ion logofăt aceşti mai sus-zişi bani, toţi, de a plătit pe mama lui, jupaniţa Elina şi pe fiul ei, Cazan, din robie, cum este mai sus-scris. Şi au venit aceşti mai sus-zişi boieri şi înaintea domniei mele în divan de au mărturisit cum este mai sus-scris. Şi am văzut domnia mea amîndouă răvaşele domneşti şi cartea de judecată şi de întocmire a acestor patru boieri la mîna lui Ion logofăt mai sus-zis. Astfel a rămas de lege şi de judecată Dumitru, fiul lui Stan Buzian, dinaintea domniei mele din divan şi a ieşit cu mare ruşine din divan, ca mai mult amestec să nu aibă cu această mai sus-zisă ocină, nici cu Ion logofăt, în <veci> [2].

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Ion logofăt, ca să-i fie aceste mai sus-<zise> [2] ocine de la Plăviceni şi de la Studina ocină, dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi Ianachi mare vistier şi Miho mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 12 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DXCIV/10.
Orig., hîrtie (42 × 29), pecete aplicată, căzută.

116

1630 (7138) iunie 14, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte eliberarea din rumânie a lui Mihu din Şotînga, jud. Dîmboviţa.

Cu mila lui Dumnezeu, Ion Leon voivoda şi domn a toată Ţara Rumânească, ficiorul marelui şi preabunului, răposatului Ion Ştefan voie-

[1] Al patrulea jurător este omis în text.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

voda. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Mihului de la Şotînga, den judeţul Dîmboviţii şi cu ficiorii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să fie în pace şi slobod de acum înnainte de rumânie el şi feciorii lui de către sluga domniei mele Hrinzan postelnicul din Bărbăteşti şi de către fraţii lui şi de către toate rudeniile lui, de nimenea bîntuială să nu aibă. Şi să-i fie delniţa lui de casă şi cu tot pometul cît va fi pe această delniţă.

Pentru că au fost Mihul rumân lui Hrinzan postelnicu de mai nainte vreme. Iar după aceea, cînd au fost în zilele răposatului Radului voivoda, feciorul Mihnei voivoda, în domn'a a doa în Ţara Rumânească, iară Hrinzan postelnicul, el au dat slobozenie Mihului ca să să răscumpere de către dînsul înpreună cu delniţa lui de casă şi să fie slobod. Şi au cerut Hrizan postelnicul de la Mihul, pentru slobozenia lui şi pentru delniţa lui înpreună, să dea lui 7 000 de aspri. Întru aceea, Mihu, iel au dat lui Hrizan de s-au răscumpărat înpreună cu delniţa lui şapte mii de aspri gata, toţi în mîna lui Hrizan deplin. Şi au slobozit Hrizan pe Mihul de a lui bunăvoie şi făr de nici o silă şi cu voia tutulor fraţilor lui şi a rudeniilor lui şi a tutulor megiaşilor după împrejurul locului.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Hrizan postelnicul la mîna Mihului, de răscumpărare şi cu multe mărturii, anume: Tatul şi de la Şotînga anume Radul şi Danciul şi Muşat şi din Solomon, Dîrjan şi Onofrie şi den Măneşti, popa Codrea şi alţi mulţi.

Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radului voivoda de răscumpărare, cum iaste mai sus-scris, de cînd au fost curgerea anilor 7130.

Pentru acéia şi domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi cu această carte a domniei mele, precum au fost şi mai dinainte vreme. Şi am dat singur domnia mea Mihului, ca să fie lui delniţa casei stătătoare şi ohabnică şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui, şi să fie în pace şi slobod de rumânie de către Hrizan postelnicu şi de către fraţii lui şi de către toată rudenia şi să fie slobod în veci şi de nimenea să nu să clintească, după zisa domnii mele.

Iată dar şi marturi am pus domnia mea pe: jupan Hrizan vel vornic şi jupan Vladul vel logofet şi jupan Ianache vel vistier şi jupan Miho vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alexandri vel postelnic. Şi ispravnic, Vladul vel logofet.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul oraşului Bucureşti, iunie în 14, anno Adami 7138, di la Hristos, 1630.

Acest izvod s-au scris pe limba rumânească dupe uricul slovenesc de Lupul dascălul slovenesc la şcoala domnească în Bucureşti.

Arhiepiscopia romano-catolică, Bucureşti, I/5.
Copie cu litere latine din secolul al XIX-lea, după traducerea lui Lupp dascălul.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) iunie 14.

Leon Tomșa voievod împuternicește pe Miloș logofăt să-și strîngă rumânii fugiți din Brănești.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodin, sinŭ pocoinomu Io Ştefan voevoda. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi Miloş logofăt, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle, anume...[1] să-şi strîngă ai lui rumâni din Brăneşti, anume Stan Stănislav i Stanciul şi alţi rumâni, cîţi vor fi de în plasa moşu său lui Stan vătaf. Şi au unde îi va găsi să fie şăzînd, au în sat boerescŭ au în sat călugărescŭ au în sat domnescŭ au la slobozie au la oraşi au unde-i va găsi, tot să fie volnic să-i ducă la casa lui, pentru că acei rumâni sînt ai lui, cumpăraţi de tata-său Sandul [2] postelnic.

Şi iar să fie volnic sluga domnii méle Miloş logofăt cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle ce e mai sus-zis, să apuce pă Mihai, nepotul Manului [3] Vodă, ca să-i plătească trei ţigani, să aibă a da ţigan pentru ţigan, pentru că au vîndut Mihai Stoicăi vistiiariul un sălaş de ţigani. Iară cînd au fost acum, au luat pă acei ţigani cinstitul dregătoriul domnii méle jupan Miiho vel spathar. Iară de nu va vrea să plătească acei ţigani, iar Miloş logofăt să fie volnic cu această carte a domnii méle să-l aducă fără de voiia lui aicea la divan înnaintea domnii méle. Şi de va fi la dînsul bucate...[1] sau ei să tragă pentru ţigani, sau să va afla ţigani, încă să ia ţigance pentru ţigani.

Şi iar să fie volnic Miloş logofăt cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle să tragă pă Drăghici postelnicu ot Bălteni să-i ia un cal, pentru că au luat nişte birari de roşii un cal al Oprei Pîrvu pentru birul lui Miloş logofăt. Iară Miloş logofăt, el ş-au strîns birul şi l-au luat Drăghici birul lui Miloş ughi 13. Deci n-au vrut Drăghici să plătească acel bir, ci au perit calul Oprei. Deci Miloş logofăt au prinsŭ pre Drăghici ca să-i dea banii birului, să plătească acel cal. Iară Drăghici s-au rugat să nu-l tragă. Şi i-au făcut zapis la mîna lui Miloş logofăt cu mărturii că-i va plăti el calu. Şi pînă acum nu l-au mai plătit.

Drept aceia, i-am dat această carte a domnii méle să fie volnic a-l trage şi de nimenea opreală să n-aibă înnaintea cărţii domnii méle. Inaco da nest, po reci gospodstva mi.

---

[1] Loc alb.
[2] În loc de: Badea.
[3] În loc de: banului.

www.dacoromanica.ro

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.
Iunie 14, leat 7138 ‹1630›.
Io Leon voevoda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 94 v.
Copie.

118

1630 (7138) iunie 14, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Şerbu din Nenişori şi soţiei lui, Staica, două pogoane de vie în dealul Vălenilor.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ, синъ покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелениїе господства ми lu Şerbu de în Nănişori şi fămeii lui, Staicăi, ca să fie volnici cu aceasta carte a domnii méle de să-şi ţie 2 pogoane de vie în dealul Vălénilor, care pogoane au fost ale fie-sa Mihaei şi ale ginere-său lu Bogdan. Şi să fie în pace Şerbu de cătră Stan răchiiariul şi de cătră Stan al Buzei de Oraş de Floci, pentru că acéste pogoane de vie, ce scrie mai sus, fost-au de moşie ale Udrei grămăticul, vărul Mihaei, f‹eciorul› lu Tudor Grecul.

‹Deci s-au› sculat vară-sa Mihaia împreună cu bărbatul ei Bogdan ‹de au› fost vîndut acéste do‹ao› pogoane de vie lu Stan ră‹chi›iar şi lu Stan al Buzei, ‹încă› în zilele lu Alixandru ‹vo›evod Iliiaş, fără ştirea Udr‹ei grămătic› şi fără ştirea.... Şerbu, iar a‹poi› Udrea grămătic, deaca au prins ‹de veste›, el ş-au luoat ‹ocina› lui îndărăt d‹e la› aceşti cumpărători, ce scriu mai sus.... ale lui..... iar Stan răc‹hiiariul› şi cu Stan al Buze‹i›, ei se-au sc‹ulat›... pre...[1] f‹e›méia... vani... fie... în pripă şi au ‹avut› strînsoare de bani... dregătoriului domnii méle jupan Hriza vel dvornic de le-au d‹at...› derept 15 ga‹lbeni› şi o iapă căci vrea să ‹dea› Danciul cliucer Doicescul... ia acéle pogoane. Deci i-au fost judecat atunce să ia Şerbu de la fie-sa... şi de la ginere-său Bogdan ce va putea afla pentru bucatele lui ce au dat pentru d‹în›şii, den altu ‹n-a›u aflat nemica să ia fără numai céste 2 pogoane de vie de în dealul Văl‹e›niilor, de le-au luoat.

Şi am văzut domnia mea şi cartea lu Alexandru voevod de judecată cum scriu mai sus, leat 7137, cu mărturii, anume : Danciul cliucer i Stan-

[1] Rupt, lipsă trei rînduri.

www.dacoromanica.ro

ciul peharnic Meiutescul i Capotă ot Şchéi i ot Bucşăneşti, Vîlsan i Vasiu i Ona ot Gîrbovi. Deci şi domnia mea încă am judecat şi am dat lu Şărbu i Staicăi ca să le fie acéste 2 pogoane de vie moşie lor şi coconilor lor în veacu. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И исправник, сам рѣч господства мн.

Пис в Бѣкѣрещи, юнїе а͡ї дьни, въ лѣт ×ѕр͡лн.

† Їѡ Леѡн вшевѡда, милостїю божїю господин.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, III/2.
Orig., hîrtie (27 × 20), rupt, pecete aplicată.
Copii ibidem, ms. 441, f. 18 şi f. 36 v.

119

1630 (7138) iunie 16.

Paraschiva cu fiicele ei vînd m-rii Coziani ocina lor din Tifulești.

† Eu Paraschiva, muiarea lu Ion, feciorul Manei Béntii de în Tifuléştii şi cu fetelé melé, anume: Samhira i Rada i Iona i Stana i Dobra, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum am vîndut noi tooată ocina nos[nos]tră ce ne-u rămasu de la părinţii noşştri, de préstě tot hotarul de înn satu de înn Tefuleşti, de în silěşte satului şi de în cîmpu şi de în păduré şi de într-apă şi de préstě totu locul cîtu se va alegi, părintélui Savei egumenol de la mănăstirea Coziianilor, unde iaste hramul sfînta troiţă, deréptu 700 aspri gata.

Şi am luatu eu Paraschiva cu fetele cele mai mici, cu Stana şi cu Dobra, 350 aspri, iar Samhira i Rada şi Iona aşijdirea au luatu 350 aspri gata, la vréme de fomete, de ne-m prinsu suflételé.

Şi mărturiia mulţi omeni buni: de în Tifulěşti, Mirce i Stanciul i Tudor, de Moşăşti, Radul Scrălénţe i Stănigoci i Theodosie diiacon, de Bănoleşti, Ţintea i Vlădan, de în Tréstiia, Dragomir.

Пис мѣсеца юнїе s͡ї дьнь, въ лѣтѳл ×ѕр͡лн.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX/8.
Orig., hîrtie (24,5 × 19).

www.dacoromanica.ro

120

1630 (7138) iunie 17.

Barbu şi Neag, fiul lui Toader, se vînd rumâni, cu toată ocina lor din Găurici, lui Leca spătar.

† Adecă eu Barbul s...[1] urii i Neag, feciorul lu Toder de Găurici, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mîna Lecăi spatar, cum să să ştii că ne-am vîndut noi de bunăvoi nostră Lecăi spatar, fără nici o silă, să-i fiim lui rumâni şi cu ocina nostră, să-i fim moşii şi noi şi ficiorii nostre şi cu toată ocina nostră ohabnică, însă cu toată ocina nostră cît se va alégi din Găorici, deript 40 de galbini gata, însă unul cît 4000 di bani.

Şi la acistă tocmeală a nostră întîmplatu-se-au de-au fost mulţi boiri şi omini buni, anume Bunea logofăt şi Tatul logofăt i Dan ot Lătcini i Voico ot Grozişti i Lazar ot tam şi alţi mulţi migiiaşi şi omini buni, carii nu sînt scris. Acist-am scris să fii di mari cri[n]dinţă.

Пнс мѣсеца юнїе ѕ҃ї̀ дьнь, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.
I Crăciun ot Novaci[2]
Barbul
Neag
Şi eu B<a>[1]dea mărturii
Dan den Lătcéni
Voico de Vîlcéni
Gagiul ot Vităneşti
Stoica de Vităneşti
Tudor ot Poenari
Vîrlea ot Poenari

Bibl. Acad., MDXXXI/16.
Orig., hîrtie (29 × 21,5).

121

1630 (7138) iunie 20.

Mai mulţi megiaşi vînd lui Radu logofăt un vad de moară la Smedeşti.

Adecă eu Ghinea, feciorul Vîlcului din oraş din Buzău şi noi megiiaşii din sat din Smedeşti anume: Voico i Stoica şi iar Voico al Nedelii i Dra-

[1] Loc rupt.
[2] „I Crăciun ot Novaci" adăugat, de aceeaşi mînă, între „iunie" şi „17".

www.dacoromanica.ro

gomir, feciorul lui Voicheci i Neagoe al Supţirelului, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, cum să să ştie că am vîndut jupînului Radului logofătu vad de o roată de moară întreagă pe ocina noastră cea din jos din hotarul tîrgului pînă în hotarul Edului, din sus de morile călugărilor de la mănăstirea Banului drept 2 800 de bani gata.

Însă eu Ghinea însumi am vîndut partea mea, o jumătate de roată, iar noi ţilalţi megiiaşi, care sîntem mai sus scrişi, am vîndut altă jumătate de roată, ca să fie o roată întreagă, cum scrie mai sus.

Şi n-am vîndut de vre-o silă sau de nevoe, ci am vîndut de bunăvoia noastră, cu ştirea tuturor fraţilor noştri, ca să-i fie dumnealui de moşie.

Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi boeri şi megiiaşi dinprejurul locului mărturie, anume: din Mărăcineni, Sava al lui Avram i Necula Botoşanul i Sava al Fătului i Sava al Simei i Mihaiu Carşotei i ot Puţinei, Cernat logofăt i ot Vernești, Jipa i popa Gherghe i Stanciul vătaf ot Bozieni i ot Cîrlomăneşti, Dobre i Iachim şi alţii mulţi.

Însă iar să să ştie că am vîndut această roată de moară cu loc înprejur cît va arunca un voinic cu măciuca, să-i fie de treaba morilor dumnealui.

Şi am scris eu, Iano logofăt ot Odobeni, în luna lui iunie 20, văleat 7138 <1630>.

Cernat.

Bibl. Acad., MCCCCXXXI/1.
Copie.

122

1630 (7138) iunie 23, Bucureşti.

Radu Turcul şi fiii săi se vînd rumâni lui Bunea logofăt, împreună cu ocina lor din Sminov, jud. Vlaşca.

† Adecă eu Radul Turcul şi cu feciorie mie, anume Sasul şi Stoica şi Staico, den satu den Sminov şi cu alalţi feciori, cîţi Dumnezeu-mi va da, <scris-am>[1] acesta al mieu zapisu, ca să fie de mare credinţă la mîna Bunei logofăt de Orbească, cum să se ştie că m-am vîndut eu dumnealui, să-i fi eu rumân şi cu feciorii mie şi cu toată ocina mea din satu den Sminov, ot sud Vlaşca şi cu viele şi cu tot venitul de preste tot hotarul, cît mi se va vene. Şi m-am vîndut u eu de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

megiaşilor, fără de nici o silă, derept 5 000 de bani gata, ca să-i fi eu lui rumân, şe feciorilor lui, cîţi Dumnezeu-i va da şi nepoţilor lui şi eu şi feciorie mie, în vecie.

Şi la tocmeala nostră tîmplatu-se-au mulţi boiari mărturie, anume: jupînul Gherghe vel armaş şi Para logofăt şi Paraschiva logofăt ot Buteşti i Şerban logofăt den Bilcereşti i Dumitru logofăt şi Trifa slujer ot Orbească şi Vîlcul logofăt de Budéne. Şi pentru mare credenţă, pus-am şi pecétea mea.

Şi am scrisu eu, Ştefan logofăt, sinŭ Marco peharnic ot Brătiiane, vă nastolea Bucureşti, méseţa iunie 23 dni, vă leat 7138 <1630>.

Eu Radul	Vîlcul logofet
Radul logofăt	Paraschiva logofăt [1]
Şerban vtori logofăt	
Dumitru logofăt	

Bibl. Acad., CCCXCIX/32.
Orig., hîrtie (30 × 21), patru peceţi aplicate.

123

1630 (7138) iunie 28.

Theofan, patriarhul Ierusalimului, scrie unor megiaşi jurători să cerceteze pricina dintre rumânii din Studeniţa şi m-rea Cozia.

Theofan, bojiiu milostiiu i patriiarh svetie Ierusalimschi grada i Sirie i Aravie i oboi pol Iordana i Cana Galileii i vosei Palistinei. Scris-am smereniia noastră a noastră carte la dumneavoastră megiiaşilor care sînteţi luaţi pre răvaşe domneşti ai sfintei mănăstiri Coziei şi ai satului Studeniţei, molitvă şi blagoslovenie să aveţi de la noi.

Alta vă grăesc, cum să căutaţi şi să adeveriţi cum va fi cu dreptul pentru sfînta mănăstire Cozia şi pentru studenicénii: să vor fi luat bani toţi rumânii de la Mihai vodă şi să vor fi toţi dintr-aceşti moşi ce-i scrie în hrisovul lui Mihai voevod, daţi să fie la sfînta mănăstire. Iar carii nu vor fi dintr-acei moşi, nici vor fi luat bani, cum scrie mai sus, să fie slobozi de către sfînta mănăstire şi să nu asupriţi sfînta mănăstire, nici pre ei, nici să făţăriţi cuiva, ci cum va fi cu dreptul.

Deci de veţi căuta cum va fi cu dreptul, voi să fiţi blagosloviţi de vlădica Hristos şi de noi. Iară de veţi făţări cuiva, voi să fiţi procleţi şi

[1] Semnăturile martorilor sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

afurisiţi de vlădica Hristos şi de 318 părinţi de la Nicheia şi să fiţi procleţi şi afurisiţi şi de noi şi să fie cu Iuda şi cu Ariia cine va fătări cuiva. Aceasta scriem. Să fiţi sănătoşi, amin.

Iunie 28, leat 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 291.
Copie.

124

1630 (7138) iunie 30.

Dumitru din Beleţi vinde lui Stroe logofăt o silişte în mijlocul satului Ţigăneşti.

† Adecă eu Dumitru de Béleţi, ginerile lu Mogoşilă de în Ţigăneşti, fac cest zapis al mieu, să fie de credinţă la mîna jupan Stroe logofet şi a fraţilor lui, Vintilă i Neagul, cum să se ştie că i-am vîndut o silişte în mijlocul satului Ţigăneşti, de la părul cela zgrăunţatul, care silişte mi-au dat zéstre socru-mieu Mogoşilă, derept 1150 de bani gata.

Şi o-m vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă şi cu ştirea fraţilor miei şi a tuturor megiiaşilor, ca să le fie moşie în vecie.

Şi cînd le-am vîndut această silişte, ce scrie mai sus, mărturie au fost : de în Ţigăneşti, Vlaicul i Radul i Stan i pac Stan, sinŭ Donei i Stoian dorobanţul i Stan de margine i Dumitru Borcei.

Иєписаѫ аз, Нєкѹла лѫгѫфет [1], мѣсєца юніє ѧ̃ дьнн, лѣт ×ѕ̃рлѳ.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13 776.
Orig., hîrtie (16 × 22), şapte peceţi aplicate.

125

1630 (7138) <iulie>, Bucureşti.

Răvaş de jurători dat unor săteni din Studeniţa să jure că nu sînt rumâni ai m-rii Cozia.

Un răvaş domnesc al lui Leon voivod de jurămînt pentru rumâni de la Studeniţă.

Zde cletovţii i a lu Stan Ariciul şi a lu Bălan şi a tuturor studenicénilor, po ime : ot Rŭde, Răduianul i ot Devesel, Stoinea i Borcan i Dragul i ot Comanca, Radul mazilul i ot Vlădilă, Stan mazîl i ot Scărişoară,

[1] Necula logofăt.

www.dacoromanica.ro

Drăgănéiu i ot Caracal, Badea i ot Amărăşti, Barbul i ot Zvorsca, Hamza i ot Obîrşie, Stoica Purnéche i ot Soare, Manea, să jure cum că nu sînt rumâni ai mănăstirii Coziia şi cum că nu sînt dîn trei moşi, Stavăr i Buia i Tatul, carii sînt scrişi în hrisovul lui Mihail voivod, cumpăraţi de Mihai voivod şi cum n-au luat bani şi cum nu iaste Stan Ariciu, nepot Buii şi Bălan, fecior Buii, nici sînt dîntr-aceşti oameni, însă cum vor afla cu sufletele lor. Şi zioa la Cîrstov.

Şi ispravnic, Iane vel portariu.

Pis Lepădat u Bucureşti, leat 7138 ‹1630›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 425.
Copie.
Luna, după hrisovul din 1631 iunie 19, privind aceleaşi fapte.

126

1630 (7138) iulie 2.

Tudor sluger scrie nepotului său Vlad mare logofăt într-o pricină pe care a avut-o Anghel cu niște judeci din Cremenari.

† Eu Tudor sulgériul scris-am la al mie cinstit şi prea iubit fecior [1], jupan Vladul vel logofăt, de la Dumnezeu pace şi sănătate scriem dumnetale.

Alta, dăm ştire dumnetale pentru o pîră ce-au avut Anghel cu judecii de în Cremenari pentru o silişte de sat, că judecii o făcea acea silişte curătură a lor, iar noi am căutat înpreună cu părintele piscupul şi cu Tanasie peharnic ş-am adevărat că iaste silişte, nu iaste curătură. Ce-am judecat să înparţă acea silişte cu funea, cum înpartu şi cîmpul, însă Anghel să funească, iar ei să iubească. Iar dumneavoastră veţi socoti şi mai bine, să ştie cum li se va veni.

Aceasta dăm ştire dumnetale. Să fii dumneata sănătos, amin.

Пнс дз Їѡн [2], мѣсеца юлїе ѕ дьнн, лѣт ×ѕрлѳ.

Smérănnî episcup Theofil Rîmniceschi

Tudor suljer [3]

‹Pe verso :› † La al mieu cinstit şi prea iubit fecior jupan Vladul vel logofet.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IX/4
Orig., hîrtie (22,5 × 20,5), pecetea episcopiei aplicată.
Copie ibidem, ms. 445, f. 15.

[1] În realitate : nepot.
[2] Ion.
[3] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) iulie 2.

Patru boieri luaţi de Tudor sluger mărturisesc în pricina unor rumâni din Ciumăgeşti, că unii s-au judecit înainte de legătura lui Mihai Viteazul, iar alţii după aceea.

† Adecă noi aceşti 4 boeri, ci-am fost luaţi denaintea domnu nostru lu Leon vodă de Tudor sulgeriul şi de Dionisie egumenul den Coziia şi de călugării de în Codmeana, boeri anume : Tanasie peharnic, Ghioca postelnic, Goran logofet, Dumitru logofet, ca să adevărăm păntru neşte rumâni de Număgeşti [1], anume Vladul cu feciorii lui şi Toma cu feciorii lui şi Dumitru Bănăgui cu feciorii lui, care rumâni au fost mai nainte vreme ai mănăstirei de în Codmeana ; ci să aflăm : fost-au eşit aceşti rumâni de la mănăstire mai nainte vreme, în zilele celor domni bătrîni, cîndu au fost rumânii slobozi a să judeci, au fost-au eşit de la Mihai vodă încoci ? Şi Tudor sluger dat-au bani pre ei, au ţinutu-i-au în sila lui ?

Dereptu aceia, noi am căutat înpreună cu cinstitul părintele episcupul Theofil Rimnicesc şi cu mulţi omeni buni şi [a] am adevărat cum Vladul au fost eşit de la mănăstire încă mai nainte vreme, în zilele altor domni bătrîni şi au fost dat Vladul la mănăstire înzăciuială de în toote bucatele şi găleata de judecie, cum au fost obiceiul ţărîi şi au fost slobod despre mănăstire ş-au şăzut pre moşîia lui în sat în Ciumăgeşti. Iar după aceia, el s-au vîndut lu Tudor sulgerul, să-i fie rumân şi i-au fost.

Dereptu aceia, am dat şi noi pre Vladul cu feciorii lui să fie rumâni lu Tudor sulgeriul cum s-au vîndut şi l-am scos den cărţile Coziei.

Iar Toma şi Dumitru, noi am adevărat cum au fost eşit de la mănăstire mai încoce de legătura lu Mihai vodă şi au fost luat şi ei bani de la Tudor sulger, ci noi i-am dat să fie rumâni mănăstirii, ei şi feciorii lor, şi i-am scos den cărţile lu Tudor sulgeriul, iar păntru banii ce-au luat de la Tudor sulger, el să le ţie, Tudor sulger, ocina lor, cum o vîndut sau să dea banii.

Aş-am adevărat şi i-am tocmit şi i-am înpăcat denaintea părintelui episcupul Theofil Rimnicesc şi am făcut 2 cărţi de cestea, să fie cîte una la unul de ei, păntru să aibă pace unui cu alţi. Şi au fost la această tocmeala proegumenul Ionichie, ispravnicul de la Coziia. Aş-am adeverit noi cu sufletele nostre.

Исписа҃ мѣсеца іюлїѳ ѯ҃ дьнн, въ лет ҂зрлн.

Tanasie peharnic

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

Eu Ghioca
† Goran logofet
Eu Dumitru [1]

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, LI/3.
Orig., hîrtie (31 × 21), trei peceţi aplicate.

128

1630 (7138) iulie 3, Băjeşti.

Stanciu se înfrăţeşte cu vărul său Oancea dăruindu-i o delniţă în Mihăeşti şi primind de la acesta 600 de bani.

† Adecă eu Stanciul scris-am al mieu zapis cum să se ştie că <m-am>[2] înfrăţit cu văru mieu Oancea şi l-am dăruit cu o délniţă de în Mihăeşti, însă délniţa Mircei cu şăzutul ei şi cu locurile de în cîmpu şi pespre tot, pre unde va avea. Iar văru mieu Oncea m-au dăruit cu 600 de bani. Şi iar m-au mai dăruit cu o vacă cu lapte. Şi am dăruit pentru că am avut multă parte de el.

Şi mărturie încă am pus : de în Băjeşti, Ivan păharnic şi popa Raduslov de Romăneşti şi Preda de Lereşti.

Şi am scris eu, popa Vladulŭ de Băjeşti, în casa mea. Pis vă méseta iulie vă 3 dni, vă leat 7138 <1630>.

Bibl. Centrală de Stat, D. 11. P. V/7.
Orig., hîrtie (15,5 × 22), pecete aplicată.

129

1630 (7138) iulie 6, Bucureşti.

Dumitru vinde lui Stamate postelnic din Piteşti un loc de casă în Bucureşti.

† Scris-am eu Dumitru, bărbatul Ştefanei, de aice de Bucureşti, acesta al meu zapis, cumu să ştie că amu vîndut eu Dumitru u<n> locu aice în Bucureşti, locul cîtu se va alege de lungu şi de lat şi cu 2 prăvălie

[1] Semnături autografe.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

şi lîngă gîrlici, de în direpta, o prăvălioră mai mică. Şi pentre-acelé 2 prăvălii au fostu ulicioră, de au trécut cu calul încărcatu. Şi este acestu locu lîngă prăvălie lu Sveti Ion şi lîngă Strapodarul, şi de în zosu au fostu Stana Voivei. Şi acestu locu au fostu alu Ştefanei, cunpăratu de Nechiforu. Eră deca au murit Nechiforu, au luatu Ştefana pre mine. Eră Nechiforu şi Ştefana au fostu datoru la Ghiune gelepul 15 000 [mie] de bani. Ce deca amu luat eu Dumitru pre Ştefana, amu făcut coconi cu dinsa, de la Mihne vodă pînă în zilele lu Şărban voivod. Ş-amu plătit ace bani eu Dumitru, 15 000 de bani turceşti. Deci acest locu l-amu vîndut lu Stamati postelnic de oraş de Piteşti dereptu ughi 20 şi cheltuelă, ughi 2, ca să-i fie lui moşie şi lui şi feciorilor lui şi să n-aibă nici o bîntuelă de niminile.

Şi cîndu au dat Stamati aceşti 20 d<e> galbeni şi 2 cheltuelă, au fostu mărturie : popa Anghel i dieconul Manta i Dima cantaragiul i Dihni i Negul postelnic, Enachi croitor i Dima plapumar i Cîrste plapumar, Dumitru croitor.

Şi cine va sparge acesta al meu zapis să fie proclet de 318 de oteţi ce sîntu întru vă Necheiu şi să lăcuescă cu Iuda şi cu Arie la u<n> loc.

Инс мѣсеца юлїе $\widetilde{\text{з}}$ дьнь, инс въ лет$_{\times}\widetilde{\text{зрлѳ}}$.

Eu Dihni
Eu postelnic Negul
Eu Dumitru
Eu popa Anghelŭ
Eu Dima

<Pe verso :> Martie 3, 7153. Zapisul de cumpărătoarea Ducăi ceauş ot Piteşti de 1 pimniţă den Bucureşti cu prăvălii, care le-au vîndut acum el cu fraţii lui jupînului Costandin vel postelnic, za ughi 60.

Bibl. Acad., XLII/58.
Orig., hîrtie (31 × 21), cinci peceţi aplicate.
EDIŢII, Bianu, *Doc. rom.*, 172—173.

130

1630 (7138) iulie 8, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Oprea şi soţiei lui, Maria, ocini în Budişteni, Dobroeşti şi Crîngureni.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсеѧ земле Ѳггроѵлахїнскоѥ, сннъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Даваѣ господство мн сїѥ повелєнїѥ господство мн слѵг господство мн Ѻпрев и жѵпанцев его Марїѧ, дъщера Станев wт Бѵдищѣнн, wт сѵдство Мѵш<чел> и Пад<рец>

www.dacoromanica.ro

и със синови нѫ, ѥлицѣм Богъ прѣпѫстит, такоже <да ест>[1] им вчинѫ ѕ Бѫдищѣни, вбаче дела тѣстам сн Станев въсѫ и със вечнии, на име: Барвѫл и Бабан и Кѫнда, синъ Барвѫлов и Мнѫил, синѫ Пѫгинев вт Бѫдищени и ѕ село Дол Доброещ, пак дел тѣстам сн Станен въсѫ и ѕ Гор Доброещи пак дела Станев въсѫ и ѕ село ѕ Крѫнгѫрѣни пак дела Станев въсѫ и виноградѫ глаголемаго вт Хоцѫл, вт полю и вт шѫма и вт вода й вт винограду и вт водиницѫ и вт седалище селов, вт посѣдѫ, варе елика се Хтет избрат вт над въсѣѫ Хотарове.

Понеже сїе дели за вчинъ и вечнии вт сїе села више речене били сѫт за дѣдїнѫ жѫпаницев Станев, дъцера Ѿпрев вт Бѫдищѣни, вт родителїй ей, ецеже вт прѣжде врѣме. Я потом, къда ест бил въ дньїе Ѧлеѯандрѫ воевод, синъ Їлїѫш воевода, въ на второе редѫ за господство, а жѫпаница Стана вна сама ест дал сїе вище речене дѣдїне преке зетом сн Ѿпреи и дъцерам сн жѫпаницев Марїен, такоже да сѫт им за дѣдїнѫ въ вѣки, понеже дрѫги сини вт тѣлом ей нѣст имал, кромѣ тъчїе дрѫга дъцера, на име Ефѳана, что ест посагала и ѫпрѣкествовала ецеже вт при дньїе поконинаго Радул воевод, въ пръвое редѫ за господство. И видѣхом господство ми и запис вт рѫка жѫпаницев Стане за прекю на рѫк зетом сн Ѿпрев, със мноѫи добри людїе сведѣтелїе написани ѕ запис, по име: вт Бѫдещѣни, Стойка Колцѣ й Стан и Юѫрдан й Стан Могошанѫл и Янка, сестра жѫпаницев Стане и Добришан, синъ Янкъв и вт Ръминк, Тѫдор.

И пак да ест слѫг господства ми Ѿпрев ѕ Дѣлѫл Крънгѫрѣнилѫр четири погодне за виноградѫ, вт пѫт за кол ѕ горин дорн ѕ Хотар и със шести местове ѕ полю, али три местове вт на Дѫмитрѫ и трн вт над Еланкѫл, понеже ю ест покѫпил слѫга господства ми Ѿпрѣ вт Бѫдищѣни вт над Стан лвгофет и вт над брат его, поп Пръвѫл вт Сѣвещи, за хат аспри готови, въ дньїе господства ми и със запис вт рѫка нѫ за продањїе и със сведїтелїй написане ѕ запис, на име: вт Бѫдещѣни, Юѫрдан и Стойка Колцѣ и вт Крънгѫрѣни, Бѣсїю и вт Мнчещи, Стан постелник и вт Сѣвещи, Строе. И продадоше вни и дали ест сїе дѣдїне, еже сѫт выше речене, за нѫхном добро волю и със ѫзнањїе въсѣм мегїашом вт гор нз дол и вт вкръст местом и вт пред господства ми.

Сего радї, дадоѫ съм господство ми слѫг господства ми Ѿпрев и жѫпаницев его Марїен, такоже да мѫ ест вчинѫ дѣдино и въ wѫлѫѕ синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не вт когождо непоколѣбимо, порнзмо господства ми.

Сеже ѫбо и сведїтелїе поставиѫ господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Еладул великїи лвгофет и жѫпан Дѫмитрашко вел вистїар и жѫпан Мнѫо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзинка великїи комис и жѫпан Касилїе вел пѣѫарник и жѫпан Ѧлеѯандри вел постелник. И исправник, Еладул великїи лвгофет.

И въ настолни граду Бѫкѫреци написѫ аз, Лепъдат, със повченїе Снмен лвгофет, мѣсеца юлїе ѝ дьни и вт Ѧдама до нинѣ въ лѣт ѯзрлн.

† Їѡ Лѣѡн вѡѣвѡда, мїлостїю божїю господинь.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Oprea şi jupaniţei lui, Maria, fiica Stanei din Budişteni, din judeţul Muşcel şi Pădureţi, şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Budişteni, însă partea soacrei sale Stana toată şi cu vecinii, anume: Barbul şi Baban şi Cînda, fiul lui Barbul şi Mihail, fiul lui Punghinea din Budişteni şi în satul Dobroeştii de Jos, iar partea soacrei sale Stana toată şi în Dobroeştii de Sus, iar partea Stanei toată şi în sat în Crîngureni, iar partea Stanei toată şi via numită de la Hoţul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi din moară şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste toate hotarele.

Pentru că aceste părţi de ocină şi vecini din aceste sate mai sus-zise au fost de moştenire ale jupaniţei Stana, fiica lui Oprea din Budişteni de la părinţii ei, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în al doilea rînd de domnie, jupaniţa Stana, ea însăşi a dat aceste mai sus-zise dedine zestre ginerelui său Oprea şi fiicei sale jupaniţei Maria, ca să le fie lor de moştenire în veci, pentru că alţi fii din trupul ei n-a avut, în afară numai de o altă fiică, anume Eftana, care este măritată şi înzestrată încă din zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd de domnie. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna jupaniţei Stana, de zestre, la mîna ginerelui său, a lui Oprea, cu mulţi oameni buni martori, scrişi în zapis, anume: din Budişteni, Stoica Colţea şi Stan şi Iuordan şi Stan Mogoşanul şi Anca, sora jupaniţei Stana şi Dobrişan, fiul Ancăi şi din Rîmnic, Tudor.

Şi iar să-i fie slugii domniei mele Oprea în dealul Crîngurenilor patru pogoane de vie, de la drumul de care în sus, pînă în hotar şi cu şase locuri în cîmp, însă trei locuri le-a cumpărat sluga domniei mele Oprea din Budişteni de la Stan logofăt şi de la fratele lui, popa Pîrvul din Săveşti, pentru 1 300 aspri gata în zilele domniei mele şi cu zapis de la mîna lor, de vînzare şi cu martori scrişi în zapis, anume: din Budişteni, Iuordan şi Stoica Colţea şi din Crîngureni, Văsiiu şi din Miceşti, Stan postelnic şi din Săveşti, Stroe. Şi au vîndut ei şi au dat aceste dedine, care sînt mai sus-zise, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea slugii domniei mele Oprea şi jupaniţei lui, Maria, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandru mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi în cetatea de scaun Bucureşti am scris eu, Lepădat, cu învăţătura lui Sima logofăt, luna iulie 8 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, V/3.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea ; altă trad. ibidem, ms. 690, f. 68—69.

131

1630 (7138) iulie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări pe rumânii mănăstirii de la Colentina <Plumbuita>, care locuiesc în jurul ei.

† Милостїею божїею, Їw Леwн воєвода и господинь, синь покоиннаго Їw Щєфан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїи господства ми sfintei, dumnezeeştii mănăstiri de la Colentina, ce iaste hramul sveti Ioan Crîstitel, ca să fie rumânaşii de sînt înprejurul mănăstirii în pace de dijmă de stupi şi de gorştină de porci şi de oi, pentru că i-am ertat domnia mea de toate mîncăturile, cum au fost ertaţi şi mai de înnainte vréme de alalţi domni, numai să fie de poslușaniia sfintei mănăstiri ce va trebui.

Derept aceia şi voi, deregătorilor şi voi, toate slugile domniei méle, carii veţi fi într-acest judeţ Elh<ov>, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii mélé, iar voi încă să căutaţi foarte să vă feriţi şi în pace să-i lăsaţi, nemica să nu-i învăluiţi rumânaşii ce sînt ai mănăstirii înprejur şi să aibă pace şi sfînta mănăstire de toate, cum scrie mai sus. Pentru că am văzut domnia mea şi cartea lu Alecxandrŭ voevod, sinŭ Radul voevod, leat 7135 şi cartea lu Alecxandrŭ voevod Iliiaş, leat 7136, tot de pace şi de ertăciune. Aşijderea şi domnia mea încă i-am ertat şi le-am întărit cărţile pre tocmeală, cum scrie mai sus.

Iar cine se va ispiti preste această carte a domnii méle a învălui mănăstirea şi rumânii mănăstirii, ce scrii mai sus, bine să ştie că acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по рєч господства ми.

И исправник, сам рєч господства ми.

Пис 8 Бѣкѹрещї, юлїе ѓ̃ дьнн, въ лѣт ×ѕ̃рлн.

† Їw Леwн вwєвwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воєвода <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XVI/4.
Orig., hîrtie (30× 21), pecete inelară, aplicată.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) iulie 21, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Bolovan ocini, vii şi livezi în Berislăveşti.

† Мїлостїю божїю, Їѡ Леѡн воєвод и господинъ въсєю земле Ѫгґрровлахїнскоє, синъ великаґо и прѣдобраґо, покоиноґо и стараґо Їѡ Щєфан воєвод. Дават господства ми сїю повѣлєнїю господства ми Болованов и със сиѧнови им, елчцем Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинѣ ѕ Берислъвецїи, ѡбаче една виноград ѕ дѣлѣ что сє зовет ѕ Грѧюл Калинов и ѥ ливѣзи ѕ <грѣ>[1]ю, али а̃ ливадѣни дол ѕ надрѣ виноградов, а дрѣґа что съ зовет ливадѣ <ѡт>[1] Корнѣ, понеже га ест покопїл Болован ѡт на Илїє и ѡт на Дѧмитрѣ, синови Ѡпришов, єлика ест бчла дръжала Ѡприш вьсє и със вьс место ѡкрьстѣ виноградов ѡт на синови Ѡпришов више рѣ за х҃с҃ аспри готови. И когда ест покопил били сѣт сведенїє алдьмьшарїи добрї лидї, на име: Дрьгою и Шербан и Стан, синъ Стоикъв ѡт Берисльвецїи и Нѣгое калѫґером ѡт Брътївоецї.

И пак покопил Болован една ливадѣ ѕ Кьзанѣл ѡт Нѣгое калѫґером и ѡт на синъ ем, Мартин, за х҃и аспри готови.

И пак покопил Болован ѡчинь ѕ Кокою, алй една ливадѣ что съ зовет ѕ Ханьш, ѡт на Давид, за с҃л аспри готови.

И пак покопил Болован една ливадѣ <чт>[1]о съ зовет ѕ Грѧюл Нѣгоєв ѡт на Станчюл Д . . .[1] чл, за с҃л аспри готови.

И продадоше сїю више рече<ни именити>[1] людї сїююже по више [по више] <пи>[1]сани . . . . . [1] местовѣ еже по више пис за инхном д<обро волю>[1] и със знанїє вьсем братне нх и вь<сем>[1] мегїаш ѡткрьстѣ местовѣ и ѡт пред господства <ми>[1].

Єго радї, дадохом и господства ми Болованов, ꙗкоже да им ест ѡчинѣ вь ѡхабѣ емѣ и синови ем и вчоком и превѣчитом и ни ѡт когоже непоколебимо, поризмо господства ми.

Єже и сведетели поставлеем господства ми: жѫпан Хрїза вел дворник и жѫпан Кладѫл вел лѫгофет и жѫпан Дѧмитрашко вел вистїїар и жѫпан Минхо вел спатар и Мѧшат вел столник и Бѫзника вел комис и Касїане пехарник и жѫпан Їлиѧндри велики постелник. И исправник, жѫпан Кладѫл вел лѫгофет.

И ѕмнзх аз, Дѧмитрѣ лѫгѡфет ѡт дръжанїє Оргишѫв, вь дивнэе стол град нарецаемаґо Бѫкѫреци, ѕ мѣсеца юлїє к҃а дьни и текъщим лѣтом ѡт Ѩдама до сѣле, въ лѣт х҃зрлѳ.

† Їѡ Леѡн вшевшда, мїлостїю божїю господинь.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului şi bătrînului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bolovan şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Berislăveşti, însă o vie în dealul ce se cheamă în Gruiul lui Călin şi 2 livezi în...[1], însă o livadă jos, la cotul viei, iar alta, care se numeşte livada ‹de la›[1] Cornu, pentru că a cumpărat Bolovan de la Ilie şi de la Dumitru, fiii lui Opriş, toate cît a ţinut Opriş şi cu tot locul din jurul viei, de la fiii lui Opriş, mai sus-zişi, pentru 2 200 aspri gata. Şi cînd a cumpărat au fost martori aldămăşari, oameni buni, anume : Drăgoiu şi Şerban şi Stan, fiul lui Stoica din Berislăveşti şi Neagoe călugărul din Brătivoeşti.

Şi iar a cumpărat Bolovan o livadă în Căzanul de la Neagoe călugărul şi de la fiul lui, Martin, pentru 650 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Bolovan ocină în Cocoiu, însă o livadă ce se cheamă în Hanăş, de la David, pentru 230 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Bolovan o livadă ce se cheamă în Gruiul lui Neagoe, de la Stanciul...[1] cea, pentru 230 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi ‹numiţi›[1] oameni aceste care sînt mai sus-scrise.....[1] locuri mai sus-scrise, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor fraţilor lor şi a tuturor megiaşilor din jurul locului şi dinaintea domniei ‹mele›[1].

Pentru aceasta am dat şi domnia mea lui Bolovan, ca să-i fie ocina de ohabă lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vasilie paharnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru logofăt din ţinutul Argeşului, în minunata cetate de scaun numită Bucureşti, în luna iulie 21 zile şi anul curgător de la Adam pînă acum, în anul 7138 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/38.
Orig., hîrtie (36 × 28), pecete timbrată, stricată.
Cu o trad.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) iulie 25.

Dobromir pîrcălab şi jupîneasa lui, Maria, vînd lui Dumitraşco mare vistier o ocină în Bereni.

† Adecă eu Dobromir pîrcălabul şi jupîneasa mea Mariia, fata lu Dumitru Pîrtinea şi eu Vladul, feciorul Udrii ot Murgaşi, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitraşco marele vistiiar, cum să se ştie că i-am vîndut noi, de a noastră bunăvoe partea noastră de ocină den sat den Beréni. Însă să se ştie că sîntu preste tot hotarul în sat în Beréni 3 funi; ci i-am vîndut noi amîndoi părţile nostre de ocină de preste tot hotarul doo funi deplin şi dentr-altă fune a patra parte, dereptu bani gata ughi şasezeci.

Şi am dat eu Vladul şi doi rumâni, anume Negre, feciorul lu Andreiu şi Dan cu făméia lui. Şi i-am vîndut noi de a nostră bunăvoe, cu ştirea a tuturor megiiaşilor şi a tuturor fraţilor de ocină.

Şi am luat noi de la dumnealui bani gata: eu Dobromir pîrcălabul ughi treizeci şi eu Vladul, feciorul Udrei, ughi treizeci. Şi i-am dat noi şi cărţile de moşii ca să-şi facă dumnealui cărţi, să-i fie moşie ohabnică şi lui şi coconilor dumnealui, cîţi Dumnezeu-i va dărui.

Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi boiari mărturie: părintele Teofil episcopul u Rîmnic i jupan Vladul vel logofet i jupan Gorgan biv vel spatar i jupan Matei aga i Ivaşco vornic ot Bălotești i Cîrstiian vornic ot Boténi i Muja i brat ego Ivaşco ot Răteşti i Dragomir Prundeanul şi alţi boiari mulţi mărturie.

Aceasta am scris. Pis iulie 25 dni, leat 7138 <1630>. Şi am scris eu Dumitru logofăt.

† Theofil episcup Rîmnic

Eu ermona<h> egumen ot Bistriţa

Igumen Dionisie ot Coziia

Vlad vel logofet

† Eu Vlad postelnic ot Murgaşi[1]

<Adaos ulterior> † La noi la 24 de boiari aşa s-au adeverat dentr-acest zapis, partea Vladului, feciorul Udrei, ughi 30; au lipsit, că s-au aflat răscum<pă>rat cu cartea lui Matei vodă.

† Iar partea lu Dobromir, cu ughi 30, au rămas sfintei episcopii.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LXXI/3.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), şapte peceţi aplicate.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

134

1630 (7138) iulie 25.

Răvaș de boieri tocmelnici pentru niște rumâni din Lichirești.

Zde bolearii tocmelnici ai jupanului Vlad vel logofăt și a lui Ivașco Drocneanu[1] ot Băleni: ot Blagodești, Iano postelnic, ot Perieți (?)[2], Voea, ot Doicești, Radu postelnic, ot Uscați, Danciul logofăt, ot Fierăști, Radu Năsturel postelnic, ot Cornățeni, Socol paharnic, de să caute și să adevereze pentru rumânii Dragului postelnic, cari au fost din Lichirești și șăd acum în Crăceani; cari rumâni va fi șezut în Crăceani din legătura lui Mihai vodă încolo, aceia să fie rumânii lui Ivașcu vornicu; iar cari rumâni vor fi șezut în Crăceani de în legătura lui Mihai vodă încoa, aceia să fie rumânii jupînului Vlad vel logofăt. Însă, cum vor afla acei boeri cu sufletele lor și zic.

7138 <1630> iuli 25.

Leon voevod

După Pompei, *Călărași*, p. 197.
Copie după orig. rom., aflătoare în actele Eforiei.

135

1630 (7138) iulie 27, București.

Leon Tomșa voievod scutește m-rea Nucetul de vamă pentru bucatele ce le va vinde în târg la Târgoviște.

† Милостїею божїею, Їw Лєwн воєвода и господинъ вьсои зємлє Оугровлахїиское, сина великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Їw Щєфан воєвода. Дават господство ми сїи повелєнїє господства ми свѣтомѹ божѣствєнїи монастир зовємаго Нѹчетѹл, иджє єст храм свѣтомѹ и повѣдоносца Христово Гїwргїє и wтьцѹ є<гѹ>мена Харета и вьсѣм иноком, єлици живѹщиѫ въ wбитѣли тоє, якоже да єст свѣта монастир вишє речена оу мирно и свободно за вамо wт къ вьсиѫ пръкълабїи wт ваpош господство ми wт Тръговище, варє что Хокет продал свѣта монастир ѹ пазар варє жито вари скот или дрѹги комате, вьс да єст оу мирно и свободно, за нищто бантованїє да не имат, понєжє сїє свѣта монастир Нѹчетѹл, вишє речена, дрѹг ходок wт въ инa странo нѣст имѣл, без тъчїю

[1] În loc de: biv vel dvor.
[2] În loc de: Piersica.

www.dacoromanica.ro

дръжати се и прихранише със пазаром на варош господства ми в Тръговище. Таже ест простихом господство ми за вамо от въсѣх комато̀ве, колико ест продал в пазар, како ест бил проценил и от дрѣви стари господари от найпрѣжде врѣме, такоже да ест свѣтомв монастир за храмо и въ помощи и божьствении иноком въ острабв, а господство ми и родителии господства ми да ест вечное въспоминание. И имал свѣта монастир Нѣчетѣл и книги за процение и за съмирение от над дрѣви стари господари еже ест прѣжде нас, анв ест загинѣл от злочистѣе. Таже съм поновихом господство ми и оутвръдихом помѣна и процена дрѣви господари със сїю книгв господства ми, како ест бил и от наи прѣжде врѣме по такмежение, како ест више пис.

Тем ради и ви, въсѣми пръкълабилом, которїи ест бити от съда напрѣд в варош господства ми оу Тръговище, в врѣме иже хокет взрити сїи книгв господства ми за процение, а ви велма да ви вѣрвите и в мирно да оставите въсѣх комате свѣтѣи монастир Нѣчетѣл за вамо, колико ест продал в пазар, за нихто <банто>вание да не имат, поне ест сам простихом господство ми, како ест више пис.

Й кое се хокет покѣсих бантовати или валовати свѣта монастирв Нѣчетѣл за вамв, того человекъ зло хокет въсприемлет от къ господства ми.

Ощиже и заклинание поставихом господство ми по ошествие господства ми, кого изберет господъ Богъ бити господаръ Блашкое земле или от сърдичнаго плода господства ми или от съродники наших или по грѣсех наших или от ино племеник, да аще почьтет и поновит и оутвръдит сїю господства ми книгв, по востроение како ест више пис. Ащилиже не почьтет й не ствръдит сїи книгв господства ми, анв поперет и разорет и забвение оставит, того господъ Богъ да не почтет и не ствръдит къ господствѣ его, ниже да бѣдет <в>ъ вѣцѣх дѣша его, анв да ест тръклет и анаѳима и афѣрисан от тїи отьци еже сѣт въ Никїи и да имат частїю със Їюда и със Ариѣм и със иними невѣрни Їоудіе, еже ест възъпие над кръв господа Бога и спаса нашего Їсѣса Христа и рекът: „възми, възми и распени его“ и кръв его над них и над чеда их ест, бѣдет въ вѣки, амин.

Еже сѣо и сведителии поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владѣл великїи логофет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїар и жѣпан Михо вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Бѣзинка вел комис и жѣпан Василїи вел пехарник и жѣпан Плеѣандри великїе постелник. И исправник, Сима второїи логофет.

И написах аз, Дѣмитрѣ граматик, въ настол градѣ Бѣкърещї, мѣсеца юлїе к̃з дьни и от Ѣдама даже до нинѣ въ сегw писание теченїе лѣтом, въ лѣт ҳ̃зрли и а от рождества Христова, ҳа̃хл.

† Їw Леwн вwевwда, мїлостїю божїю господинь.

Иw Леwн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod.

www.dacoromanica.ro

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită Nucetul, unde este hramul sfîntului şi purtătorului de biruinţe al lui Hristos, Ghiorghie şi părintelui egumen Hareta şi tuturor călugărilor cîţi vieţuiesc în acel lăcaş, ca să fie sfînta mănăstire mai sus-zisă în pace şi slobodă de vamă de către toţi pîrcălabii din oraşul domniei mele din Tîrgovişte, orice va vinde sfînta mănăstire în bazar ori grîu ori vite sau alte bucate, tot să fie în pace şi slobodă, de la nimeni turburare să nu aibă, pentru că această sfîntă mănăstire Nucetul mai sus-zisă alt venit din altă parte n-a avut, fără numai s-a ţinut şi s-a hrănit cu bazarul în oraşul domniei mele în Tîrgovişte. Astfel am iertat domnia mea de vamă din toate bucatele, cîte le-au vîndut în bazar, cum au fost iertaţi şi de alţi bătrîni domni de mai înainte vreme, ca să-i fie sfintei mănăstiri de hrană şi de ajutor şi dumnezeieştilor călugări de folosinţă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele să fie veşnică pomenire. Şi a avut sfînta mănăstire Nucetul şi cărţi de iertare şi de pace de la alţi domni bătrîni, care au fost înaintea noastră, ci le-au pierdut din pricina răutăţilor. Astfel am înnoit domnia mea şi am întărit pomana şi iertarea altor domni cu această carte a domniei mele, cum a fost şi mai dinainte vreme după întocmire, cum este mai sus-scris.

Pentru aceasta şi voi, toţi pîrcălabii, care veţi fi de acum înainte în oraşul domniei mele în Tîrgovişte, în vremea în care veţi vedea această carte de iertare a domniei mele, voi tare să vă feriţi şi să lăsaţi în pace de vamă toate bucatele sfintei mănăstiri Nucetul, cîte a vîndut în bazar, de la nimeni turburare să nu aibă, pentru că am iertat însuşi domnia mea, cum este mai sus-scris.

Iar cine se va încerca să turbure sau să învăluie sfînta mănăstire Nucetul de vamă, acel om rău va primi de la domnia mea.

Încă şi blestem am pus domnia mea : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, după întocmire, cum este mai sus-scris [1]. Iar dacă nu va cinsti şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va strica şi o va lăsa uitării, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l întărească în domnia lui şi nici să nu-i fie în veacuri sufletul lui, ci să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 părinţi care au fost la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos şi au zis : „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan

[1] Aşa în orig., cu formularea blestemului incompletă.

www.dacoromanica.ro

Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 27 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XX/14.
Orig., perg. (31 × 46), pecete timbrată.
Trad. ibidem, XXIV/2 şi ms. 457, f, 32 v — 33.

136

1630 (7138) iulie 29.

Gligorie, fiul popii Dumitru, vinde lui Sima logofăt o luncă pe Otăsău, la Păuşeşti.

† Scris-am eu Gligorie, ficiorul popei lu Dumitru[1] de pre Otăsău, acesta al mie zapis să fie de mare credinţă la mîna jupanului Sima logofăt şi la mîna jupînesei Mariei logofeteseie, cum să să ştieé că am vîndut dumnialor luînca de la rîu, însă a me parte, de în mejdina lu Antonié în curmeziş, pînă în apă, însă cu apă cu tot, şi în lungiş, de în Crucea Călugărului iar pînă în apă, iar cu apă cu tot şi în sus şi în jos, derept aspri 160.

Şi o am vîndut eu de b<un>ăvoia me şi cu ştire omenilor miei, ca să fie dumnialor moşié.

Şi mărturiié: popa<S>[2]toica, popa Zahariia şi Luca, Antonié de acole, Tudor Grecul i Bade, Ilié.

Şi am scris eu, Ghiorma pitar. Pis méseţa iulie 29 dnă, vă let 7138 <1630>.

Eu Gligoriia <m.p.>

<Pe verso:> Păuşeşti.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/17.
Orig., hîrtie (13 × 20).
Copie ibidem, ms. 445, f. 132.

[1] Cuvînt corectat.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

137

1630 (7138) august 1.

Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moşie în Bălţaţi.

† Eu Oprea logofătul de Bălţaţi scris-amu acestu zapis al meu la mîna jupînu[nu]lui Hrizei marili vornic, să sé şte cumu vîndut iar 20 de stînjini de ocină în Bălţaţi, dereptu 2 000 de bani présté tot hotarul de în matca Prohovei pînă în matca Roşiei.

Şi mărturie pus-am anume. Şi de apă şi de în cî‹m›p şi de în del, présté tot hotarul, pînă în matca Roşieia.

Şi adămăşari pus-am anume: Dediul arbunaşil şi jupînul Sima şi Ghica aga şi Miha arbunaşul şi Ghioca şi Stăncioi i Coman de Călineşti.

Пнс Ѡпрѣ лигшфѣт, мѣсеца аегѕст а̃ дьнъ, лѣт ×ѕ҃ѳлн.

‹Pe verso:› ot Dol Bălţaţi.

Arh. St. Buc., A. N., LX/20.
Orig., hîrtie (22,5 × 16), pecete aplicată.

138

1630 (7138) august 1.

Şase boieri jurători mărturisesc într-o pricină pentru nişte rumâni din Lichireşti.

Scris-am noi 6 boeri, anume: Ianu postelnic ot Blagodeşti, Voinea paharnic din Perieţi (?)[1], Radu postelnicu Năsturel din Herăşti, Radu postelnicu din Doiceşti, Danciu logofătu din Uscaţi, Socol căpitanul[2] din Cornăţeni, ce am fost luaţi dinnnaintea domnului nostru Io Leon voevod, pre răvaşe domneşti, de jupînul Vlad vel logofăt şi de jupînul Ivaşcu vel vornic, ca să căutăm să-i judecăm pentru rumânii Dragului postelnicu, ce au fost din Lichireşti, cari rumâni vor fi apucaţi de legătura

[1] În loc de: Voia din Piersica.
[2] În loc de: paharnicul.

www.dacoromanica.ro

lui Mihai voevod în sat la Lichireşti, să fie pe seama jupînului Vlad vel logofăt, iar cari rumâni vor fi apucat legătura lui Mihai voevod în sat în Crăceani, ei să fie pe seama jupînului Ivaşcu vornicu.

Într-acea, noi am mers aceşti 6 boeri în sat în Lichireşti, dinpreună cu Andrei spătaru, feciorul Vladului vel logofăt şi cu Gheorghe spătaru, fecioru lui Ivaşco vornicu, de am căutat şi am strîns oameni buni megiaşi de pre împrejurul locului şi de sus şi de jos, şi am adevărat din gura lor şi i-am şi jurat pre sfînta evanghelie cum să spuie cu dreptul. Deci aşa au mărturisit, cum rumânii Dragului postelnicu i-au apucat legătura lui Mihai voevod în satu lui, la Lichireşti şi au fost tot rumâni în Lichireşti, pînă în zilele lui Şerban voevod, pre vremea cînd s-au bătut cu hanul, în gura Teleajenului; atunci s-au răsipit, de au mers în sat la Crăceani. Deci să se ştie şi rumânii anume i-am dat să fie rumâni jupîn Vlad vel logofăt, din partea lui Ivaşco vornicu, pre nume: Marin şi Dobrin i Radu Marin şi iar Dobrin şi Costanda [1] i Muşat Cercănescu [2] i Mihai lungu i Neacşu i Muşat Osiescu şi iar Mihai, şi din partea lui jupan<Muja postelnic>, Stoian i Duşman i Tudor i Stan i Florea i Muzea [3] i Tufcală [4]. Şi iar am dat jupînului Ivaşcu vornicu rumâni anume: Muşat, brat Costi i Gradea i Comoia [5]. Şi am dat Mujii <postelnic> rumâni, anume: Radul. Şi am dat mînăstirei Vieroşul un rumân, anume Pătru. Iar Zmiul [6], feciorul Tzugulii şi Costea robul [7], noi am adevărat cum nu i-au fost apucat legătura lui Mihai voevod nici în Lichireşti, nici la Crăceani, ci au fost robiţi, ci am dat şi noi să aibă aceşti oameni pace de rumânie de către aceşti boieri.

Drept aceea, am făcut şi noi această carte a noastră, ca să fie de credinţă.

Văleat 7138 <1630> august 1.

<ss>: Iano postelnicu, Voea ot Perieţi [8], Radu Năsturel,
Radu postelnicu, Danciu logofătu, Socol căpitanu.

După Pompei, *Călăraşi*, p. 198.
Copie după orig. rom., între actele Eforiei.
Îndreptările din text şi note s-au făcut după documentul original din 1630 august 12.

[1] În loc de: Dobrin Costandă.
[2] În loc de: Cernătescul.
[3] În loc de: Budea.
[4] În loc de: Tăfală.
[5] În loc de: Babolea.
[6] În loc de: Mihăilă.
[7] În loc de: Costea, robii.
[8] În loc de: Piersica.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) august 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Hotărani satul Plosca, jud. Dolj, cu balta.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсон земли Ѳггрровлахїиское, сынъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Цѣфан вшєвшда. Дават господство ми сїе повелєнїе господство ми свѣтѣи, божествнѣи монастир зовємомѫ Хотърани, идеже ест храм свѣтаго архїистратига Михаила и wтьцѫ егѫмена Захарїм и въсѣм иноком елице живоуцихъ въ wбитѣли тое, такоже да мѫ ест свѣтомѫ монастир еже ест више речена село Плоска, wт соудство Дол Жил, въс село със въсом Хотаром и със блато, колико Хокют бити Хотарове селѡ Плоска дори ѫ Дѫнава, със вечиніи и със въс доходоком, wт посвѫди, варе елика се Хтет избратї и да нѫ възимает калѫгерїи вама от рнб десєтаго рнбѫ, како ест бїѡ закона и wбичаюл и wт прѣжде врѣме, понеже того село Плоска више пис били сѫт покѫпил свѣта монастирѫ wт над Вентилъ ключар, ещеже wт давно врѣме, wт при дньїе Михневѫ воєвода.

И видѣхом господство ми и хрисовѫл Михнев воєвод над село Плоска, със блата, wт когда бист теченїа лѣтом ҳ҃ѕ҃ѵ҃ѕ и книга покоиннѡм Шерѫан воєвод, въ лѣт ҳ҃ѕ҃р҃ѣ҃ и книга покоиннаго Радѫла воєвода, сынъ Михнев воєвода, въ лѣт ҳ҃ѕ҃р҃кв и книга Плеѯандрѫ воєвода, сынъ Радѫла воєвод, въ лѣт ҳ҃ѕ҃р҃л҃а и книга Плеѯандръ воєвода, сынъ Їлїѧш воєвод, въ теченїе лѣтом ҳ҃ѕ҃р҃лз. Тема ради и ви, калѫгером wт свѣта монастирь Тисмѣна ѫ врѣме еже Хокет ѫзрише сїю книга господства ми, а ви ещеже да гледати да имат варѫети wт блата селов Плоска више пис, свѣтомѫ монастири wт Хотърани, нихто със wтъчъство монастирїи трѣбѫ да не имат въ вѣки.

Єего ради, дадохъ съм и господство ми и поновихом и ѫтвръдихом и над сїю книга господства ми како ест бил и wт прѣжде врѣме, такоже да ест свѣтѣи монастир Хотаранїи, еже ест по выше речєнна, село Плоска и със блата и със въс Ходокѡм wчинѫ, дѣдинѫ и въ пицѫ и въ wстрабѫ и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єщеже и заклинанїе по wшъствїю господства ми, кого изберет господъ Богъ бити господаръ земли Влашкое въ слѣд нас или wт сръдничнаго плода господства ми или wт съродника нашихъ или, по грѣсехъ нашн, или wт инно племеник, да аще почьтет и поновит и ѫкрѣпит сїю книга господства ми, того господъ Богъ да га почьтет и да съхранит въ господствѣ его, а въ боудещыхъ вѣцехъ дѫша его. Й ащелиже не почьтет и не ѫтвръдит и не поновит сїю книга господство ми, анѫ поперет и разорет и исхабит сїю книгѫ господства ми, того да ест трьклет и афѫресан wт тнї wтьци еже соут въ Нєкеи.

Єеже оубо сведѫтелїи поставлю господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владѫл вел лвгофет и жѫпан Єнаки вел вистїар и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Василїе вел пехарник и жѫпан

www.dacoromanica.ro

Бѣзинка вел вомнс и жѣпан Алеѯандри вел постелник. И неправник, Кладѵл вел лвгофет.

И написах аз, Лепъдат лвгофет, въ настолни градѣ Бѣкѣрещи, мѣсеца авгѣст ѱ дьни и вт Ѵдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ҳ҃ѕр҃лѳ҃.

† Їѡ Леѡн вевевда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Hotărani, unde este hramul sfîntului arhistrateg Mihail şi părintelui egumen Zaharia şi tuturor monahilor cîţi vieţuiesc în acel lăcaş, ca să-i fie sfintei mănăstiri, care este mai sus-zisă, satul Plosca, din judeţul Dolj, tot satul, cu tot hotarul şi cu balta, cît vor fi hotarele satului Plosca pînă la Dunăre, cu vecinii şi cu tot venitul, de pretutindeni, oricît se va alege şi să ia călugării vama din peşte, al zecelea peşte, cum a fost legea şi obiceiul şi dinainte vreme, pentru că acel sat Plosca, mai sus-scris, l-a cumpărat sfînta mănăstire de la Vintilă clucer, încă de multă vreme, din zilele lui Mihnea voievod.

Şi am văzut domnia mea şi hrisovul lui Mihnea voievod pe satul Plosca, cu balta, de cînd a fost cursul anilor 7096 şi cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7122 şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7131 şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, în cursul anilor 7137. Pentru aceasta şi voi, călugărilor de la sfînta mănăstire Tismana, în vremea în care veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutaţi să vă feriţi de balta satului Plosca mai sus-scrisă, a sfintei mănăstiri din Hotărani, nimeni cu moştenirea mănăstirii treabă să nu aibă în veci.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea şi am înnoit şi am întărit şi pe această carte a domniei mele, cum a fost şi dinainte vreme, ca să fie sfintei mănăstiri Hotăranii, care este mai sus-zisă, satul Plosca şi cu balta şi cu tot venitul ocină, dedină şi de hrană şi de întremare şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem: după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn Ţării Româneşti în urma noastră sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi această carte a domniei mele, ci va călca şi va nimici şi va strica această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de 318 părinţi, care au fost la Nicheia.

Iată şi martori pun domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan

www.dacoromanica.ro

Buzinca mare comis şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Vladul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso:> Hotărani, spart în divan.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVII/7.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.

140

1630 (7138) august 12.

Muşat mare stolnic şi jupaniţa lui, Despina, dăruiesc copiilor lor, Vasile şi Ancuţa, ocină la Stăneşti.

† Adică eu jupanul Muşat vel stolnec şi jupaniţa meh Dispina, scris-am al nostru zapis cum să să ştii că am dăruit pré fii-miu Vasilie şi pre fii-me Ancuţa cu ocina de la Stăneşti, carie a-m fostu cu <m>părat de la Fătul şi de la frate-său Negoé ot Corşori şi de la feciorei lor mai denai<n>te vreme de la denşie, dreptu 100 de galbeni, ca să le fie lor moşie şi feciorelor, în vecie adevărat, amin.

Пис мѣсеца августъ ѳ҃ дьнй, въ лѣт ҂зр҃лѳ.

Muşat vel stolnic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, VIII/26.
Orig., hîrtie (15 × 22), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 204, f. 105.

141

1630 (7138) august 12, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Vlad mare logofăt vecini în Lichireşti, jud. Ialomiţa.

† Милостїю божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсеи земле Оугрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство мй сїе повелѣнїе господства ми почтенномѹ правителю господства ми

www.dacoromanica.ro

жѹпан Владѹл великїи лwгwфет и със синови си, елицеже Богъ дароваХ, такоже да мѹ ест нѣкое вечини ѕ село им оу Ликирещи, въ сѣдство Млолница, wбаче wт дел Іѹашков дворникѹл, по име: Марин със синови си и Добрин, брат Марин със синови си и пак Добрин Костандъ със синови си и Мѹшат Чернътескѹл със синови си и МихЪилъ тог длъг и Моушат Осїескѹл със синови им и Нѣкшѹл и пак МихЪилъ със синови им и пак wт дел Мѹжев постелник, Стоган със синови си и Дѹшман със синови си и Тѹдор и Стан със синови им и Флорѣ и Бѹдѣ и Тъфалъ със въсиХ синови им.

Понеже ест сїи више речени вечини, wни ест били за дѣдїнно Драгѹлов постелник, тъст жѹпан Владѹл вел лwгwфет, wт село wт Ликирещи, ециже wт прѣжде врѣме, wт пре дни прочїим стари господари. Я wт пре дни покоиннаго Шербан воевод, по врѣме къда се ест повїал със Ханѹл въ ѕста Телѣжънѹлов, тогда се ра<си>пал вечинїи wт Ликирещї и пошел по wчина жѹпанов Іѹашко дворникѹл ѕ Кръчѣни.

Я потом, къда ест бил нинѣ, въ дни господства ми, а почтенаго правителю господства ми жѹпан Владѹл вел лwгwфет, закѹпю със жѹпан Іѹашко дворник, wни ест възимал наспед им ѕ болѣри по ръваше господски wт прѣд господства ми wт диван, по име: wт Благодещи, Мню постелник и wт Пїтарека, Бога и wт Хїеръщї, Радѹл постелник Нъстѹрел и wт Доичещи, Радѹл постелник и wт Ѹскаци, Данчюл лwгwфет и wт Корнъцѣни, Сокол пеХарник, такоже да гледает и да истенствѹет радї сїи више речени вечини Драгѹлов постелник что ест бил wт Ликирещї, кое вечини бити ѕфатил свезанїа МихаЮв воевода ѕ село ѕ Ликирещи, да ест по разлога почтенномѹ правителю господство ми жѹпан Владѹл вел лwгwфет, зет Драгѹлwв постелник, а кое вечини бити ѕфатил за свезанїа МихаЮв воевод ѕ село ѕ Кръчѣни, wни да ест по разлога жѹпан Іѹашко дворникѹл. Таже въ том, сїи више речени ѕ болѣри, wни ест прїшел ѕ село ѕ Ликирещї закѹпно със Яндрею спатар, синъ жѹпан Владѹл вел лwгwфет и закѹпно със Герги спатар, синъ жѹпан Іѹашков дворник, тере ест гледал и събирал добре людїе мегїаши wт wколно местом, wт гор и wт из дол. И истенствовали сїи више речени болѣри wт ѕста им и ецижде ест и заклелй по свѣта еѹаггелїе, такоже да сказали със правдѹ.

Таже wни сице сведетелствовали ест със дѹшами иХ, како вечинїи Драгѹлов постелник, wни ест ѕфатил свезанїа МихаЮв воевод ѕ село им ѕ Ликирещї и въс бил вечйни ѕ Ликирещи до при дни Шербан воевод, како ест више пис. Таже сїи ѕ болѣри више пис, wни ецижде ест сице сѣдил и дал почтенномѹ правител господства ми жѹпан Владѹл вел лwгwфет сїи више речени вечини, кое сѣт по редо писали. Я жѹпан Іѹашков дворник, wни ест дал вечини, на име: Мѹшат, брат Костев, със синови си и Градѣ и Баболѣ със синовч си и дал Мѹжев постелник един вечин, на име Радѹл и дал на свѣта монастир Биръшѹл пакиже един вечйн, на име Пътрѹ. И ецижде и сїи више речени вечини, что ест дал Іѹашков дворник и Мѹжъв и монастирев Биръш, wни ест били въс за дѣдїнно вечини wт Ликирещї, аиѹ ест бил пришел ѕ Кръчѣни wт прѣжде врѣме за свезанїе МихаЮв воевод. Я две вечини, на име МихЪилъ, синъ Цигѹлев и Костѣ, раби, wни сице истенствовали ест како нѣст бил ѕфатил свезанїе МихаИла воевод ниже ѕ Ликирещї,

www.dacoromanica.ro

ниже ѕ Кръчѣни, анѕ ест по тае врѣме поробили, анѕ ест дал да ест ѕ мирни за вечиніе и wт къ жѕпан Владѕл лwгwфет и wт Ивашко дворник и wт Кѕжа и wт къ свѣта монастир Биръшѕл. И видѣхом и книга wвем ѕ болѣри за сѫжденіе и за такмеженіе, како ест више пис.

Сего радѣ, дадохѫ съм господство ми почтенномѕ правителю господство ми жѕпан Владѕл великіи лwгwфет, зет Драгѕлов постелник, такоже да ест сіи више речени вечини wт Ликирещї дѣдінно и въ wчѧб им и синовом и внѕком и прѣвнѕчитом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѕбѕ и сведѣтелїи поставихѫ господство ми: жѕпан Хриза вел дворник и жѕпан Папа бив вел лwгwфет и жѕпан Мнаки вел вистїар и жѕпан Минѫо вел спатар и Мѕшат вел стольник и Бѕзинка вел комис и Василїе вел пеѫрник и жѕпан Алекѯандри вел постелник. И исправник, жѕпѧ Хриза великіи дворникѕ.

И начертахом аз, Дѕмитрѕ грамѧтик, въ настолни градѕ Бѣкѕрещї, мѣсеца авгѕст її дьни и wт Ѧдама до нынѣ теченїа лѣтwм, въ лѣт ҳзрли.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie nişte vecini în sat la Lichireşti, în judeţul Ialomiţa, însă din partea lui Ivaşco vornicul, anume: Marin cu fiii săi şi Dobrin, fratele lui Marin cu fiii săi şi iarăşi Dobrin Costandă cu fiii săi şi Muşat Cernătescul cu fiii săi şi Mihăilă cel lung şi Muşat Osiescul cu fiii lui şi Neacşul şi iarăşi Mihăilă cu fiii lui şi iarăşi din partea lui Muja postelnic, Stoian cu fiii lui şi Duşman cu fiii lui şi Tudor şi Stan cu fiii lor şi Florea şi Budea şi Tăfală cu toţi fiii lor.

Pentru că aceşti vecini mai sus-zişi au fost de moştenire ai lui Dragul postelnic, socrul jupanului Vladul mare logofăt din sat de la Lichireşti, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrîni. Iar din zilele răposatului Şerban voievod, pe vremea cînd s-a bătut cu hanul la gura Teleajănului, atunci s-au risipit vecinii din Lichireşti şi s-au dus pe ocina jupanului Ivaşco vornicul, la Crăceni.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt împreună cu jupan Ivaşco vornic au luat între ei 6 boieri pe răvaşe domneşti dinaintea domniei mele din divan, anume: din Blagodeşti, Ianiu postelnic şi din Piarseca, Voia şi din Hierăşti, Radul postelnic Năsturel şi din Doiceşti, Radul postelnic şi din Uscaţi, Danciul logofăt şi din Cornăţeni, Socol paharnic, ca să cerceteze şi să adeverească pentru aceşti vecini mai sus-zişi, ai lui Dragul postelnic, care au fost din Lichireşti, pe care vecini i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat la Lichireşti, să fie pe seama cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt, ginerele lui Dragul

www.dacoromanica.ro

postelnic, iar vecinii pe care i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat la Crăceni, ei să fie pe seama jupanului Ivaşco vornicul. Astfel, întru aceea, cei 6 boieri mai sus-zişi au venit în sat la Lichireşti împreună cu Andreiu spătar, fiul jupanului Vladul mare logofăt şi împreună cu Gherghi spătar, fiul jupanului Ivaşco vornic, de au cercetat şi au adunat oameni buni, megiaşi dimprejurul locului, din sus şi din jos. Şi au adeverit aceşti boieri mai sus-zişi din gura lor şi încă au şi jurat pe sfînta evanghelie că vor spune cu dreptate.

Astfel ei aşa au adeverit cu sufletele lor, că pe vecinii lui Dragul postelnic i-a apucat legătura lui Mihai voievod în satul lor, la Lichireşti şi au tot fost vecini la Lichireşti pînă în zilele lui Şerban voievod, cum este scris mai sus. Astfel aceşti 6 boieri mai sus-scrişi, ei încă aşa au judecat şi au dat cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt pe aceşti vecini mai sus-zişi, care sînt scrişi pe rînd. Iar jupanului Ivaşco vornic i-au dat vecinii, anume : Muşat, fratele lui Costea cu fiii săi şi Gradea şi Babolea cu fiii săi şi i-au dat lui Muja postelnic un vecin, anume Radul şi au dat sfintei mănăstiri Virăşul iarăşi un vecin, anume Pătru. Şi încă aceşti vecini mai sus-zişi, pe care i-au dat lui Ivaşco vornic şi lui Muja şi mănăstirii Virăş, ei au fost toţi de moştenire vecini din Lichireşti, ci au venit în Crăceni mai dinainte de legătura lui Mihai voievod. Iar doi vecini, anume Mihăilă, fiul lui Ţigulea şi Costea, robii, ei aşa au adeverit că nu i-a apucat legătura lui Mihai voievod nici în Lichireşti, nici în Crăceni, ci în acea vreme au fost robi, ci au dat să fie în pace de vecinie şi de către jupan Vladul logofăt şi de Ivaşco vornic şi de Muja şi de către sfînta mănăstire Virăşul. Şi am văzut şi cartea de judecată şi de întocmire a acelor 6 boieri, cum este scris mai sus.

De aceea am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt, ginerele lui Dragul postelnic, ca să-i fie aceşti vecini mai sus-zişi din Lichireşti dedină şi ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa fost mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Hriza mare vornic.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 12 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCLXVII/36.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

www.dacoromanica.ro

1630 (7138) august 13.

Despa, Ieremia şi Dumitra vînd lui Hrizea vornic ocină şi vie în Greci.

† Scris-am noi jupîneasa Despa şi Eremiia i Dumitra, feciorii Radului postelnic di Potocéni, acesta zapis al nostru, cum să fie de credinţă la mîna jupanului Hrizea vel dvornic, cum să să ştie că i-am vîndut patruzeci de stînjăni de ocină înn sat în Greci, preste tot hotarul, de înn hotar pînă înn hotar, şi cu 1 pogon de vie lucrat şi cîte pogoane să vor afla lucrate şi nelucrate, partea a 40 de stînjăni ce-am vîndut noi din Greci cu casa şi cu grădini cu tot.

Şi o am vîndut de a noastră bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor noştri, derept 12 galbeni. Şi mărturisescu şi eu Détco peharnic, fratele Radului postelnic, cum au vîndut cumnată-mea Despa şi aceşti nepoţi ai miei ce sîntu mai sus-scrişi, de a lor bunăvoe acea ocină cu vii, ce-i mai sus-scris.

Iară carele se va ispiti veri cine din ruda noastră a lăpăda banii îndărăt sau altă pîră a purta, să fie blăstămat de 318 otţi ije vă Nichei şi să fie cu Iuda şi cu Ariia întru loc.

Şi mărturie: Stanciul vornicul ot Sălătruc şi Nénciul vornicul ot Măneşti i Gherghe vornicul.

Şi păntru credinţa pusu-ne-am şi peceţile.

Пнс мѣсеца августъ гѵ̃ дьнь, лѣт ×ѕ̃рлн̃.

† Eu Radu vornicul ot Desa mărăturie

Καί εγο ο Αντωνης μαρτιρο τα ανοθεν[1]

† Stanciul postelnic ot Pade

† Eu Barbul postelnic ot Potoce‹ni› mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLIII/6.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256, f. 86v-87.

[1] Şi eu Antonie mărturisesc cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

1630 august 20.

Partenie ieromonah mărturiseşte că a primit de la familia lui Trufanda fost mare postelnic 150 de galbeni pentru satul Bel-Izvor, jud. Mehedinţi.

†Διὰ τοῦ παρόντος μου ἰδιοχείρου γράμματος ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ πρώην Πετράσκος ὁ ποστέλνικος, ὁ νῦν Παρθένιος ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὅτι ἐμεσίτευσεν ὁ ἀρχων ὁ κὺρ Νικόλαος ὁ βηστιάρις εἰς τὸν μακαρίτην τὸν Ῥάδουλ βοεβόδα, διὰ μίαν συλύσταν εἰς τὸ Μεγχετίντζι, τὴν ὁποῖαν λέγουσι Μπέλ-Ἰσβὼρ τῆς ὁποῖας οἱ βλάχοι εὑρίσκονταν φευγάτοι εἰς τὸ Βιτίνι καὶ εἰς τὸ Ὄστροβον καὶ ἔτζι μὲ ἐδικὴν μου ἐξοδίαν τοὺς εὔγαλα καὶ τοὺς ἤφερα εἰς τὸ Χωρίον καὶ ἀφ'οὗ εὔγαλα ἐγὼ τοὺς βλάχους καὶ τοὺς ἤφερα εἰς τὸ Χωρίον, ὁ μακαρίτης ὁ Τρουφ<αν>τᾶς ὄντας τον μέγας ποστέλνικος ἐγύρεψεν τὸ ἀπὸ τὸν μακαρίτην Ῥάδουλ βοϊβοδ αὐθεντεύοντας τον εἰς τὴν Πογδανίαν καὶ τοῦτο ἐχάρισεν αὐτοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐπῆγα νὰ τὸ γυρέψω ἀπὸ τὸν μακαρίτην Ῥάδουλ βοϊβοδ καὶ ὅταν ἐπῆγα ἐκεῖ ἀνταμωθήκαμεν μὲ τὸν μακαρίτην τὸν Τρουφαντᾶ, καὶ ἔτζι ἔπεσαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὴν μέσην καὶ μᾶς ἐσυνέβασαν, καὶ μου ἔδωσεν ἕνα ἄλογον τούρκικον, ἡ τιμὴ του ἦτον διὰ ἑκατὸν φλορῖα καθῶς φαίνεται καὶ ἡ ὁμολογία μου ὁποῦ τοῦ ἤθελα δώση ἰδιοχείρως ἔτζι τὸ ἄλογον εὐγῆκεν κουτζὸν καὶ τοῦτο ἐγύρισα ὀπίσω εἰς τό ὁποῖον ἐπέρασεν πολῦς καιρὸς ἕως ὁποῦ ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης ὁ Τρουφαντᾶς καὶ δὲν τοῦ ἐγύρευσα τίποτες, καὶ ἔτζι μετὰ ταῦτα ἐφάνηκεν μου πάλιν νὰ γυρεύσω τὰ ἔξοδα ὁποῦ ἔκαμα εἰς τὸ ἄνωθεν Χωρίον, καὶ ἐβάλαμεν κριτάδες τοὺς ὑποκάτωθεν γραμμένους καὶ μᾶς ἔ<κριν>αν ὅτι να μου γυρησουν τά ἑκατῶ φλορία τὴν τιμὴν τοῦ ἀλόγου, καὶ ἐγὼ εἶπα ὅτι τά εἶχα μὲ τὸν διάφορον τὰ ἄσπρα καὶ ἔτζι οἱ αἱρεταὶ κριταὶ ἀποφάσισαν ὅτι διὰ τὸν ἐξοδόν μου καὶ διὰ τὸ διάφορον τῶν ἀσπρῶν νὰ πάρω ἑκατὸν πενῆντα φλορία ἀπὸ τὴν φαμιλίαν τοῦ μακαρίτου τοῦ Τρουφαντὰ, καὶ ἀπὸ τὰ παιδία του, καὶ ἐπήρα αὐτὰ τὰ ἑκατὸν πενῆντα φλωρία, καὶ εὔγαλα τὸ ὄνομα τοῦ Χωρίου ἀπὸ τὸ Χρυσόβουλλόν μου, καὶ ἔδωκά τους καὶ τὸ ἀφωριστικὸν γράμμα, καὶ κατὰ πῶς ἔκριναν οἱ αἱρεταὶ κριταὶ ἔδωσα τὸ παρόν μου ἰδιόχειρον γράμμα με τὸ ἴδιόν μου θέλημα, καὶ πλέον δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτες καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας ἔγραψα τὴν παροῦσαν μου ὁμολογίαν καὶ ἰδοὺ βάνω καὶ τὴν βουλλ<αν>μου.

Ἐν μηνὶ αὐγουστ εἰς τὰς 20, ἔτει ἀπὸ Χρηστοῦ 1630.

† Παρθένιος ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης

† Γεννάδιος ἱερομόναχος Σιναΐτης μαρτυρο τα ἄνωθ<εν>

† Γγίννος Κότζης <στέργο τὰ ἄνω>θεν γεγραμένα

† Πανος Παλάμαρης μαρτίρο τὰ ἄνωθεν

www.dacoromanica.ro

† Μπούνιας λωγωθέτης μαρτιρο τὸ ἄνωθεν
† ...[1] ανοθεν
† Μάνος Μουζακις μαρτηρως
† Σηπας Δώνου μαρτιρο τ'ανοθεν[2]

† Prin această carte ‹scrisă› de mîna mea, mărturisesc eu cel ce-am fost Pătrașcu postelnicul, acum Partenie ieromonah și arhimandrit, că a mijlocit boierul chir Nicolae vistierul la răposatul Radu voievod pentru o silişte în Mehedinți, ce se numește Bel-Izvor, ai cărei rumâni se aflau fugiți la Vidin și la Ostrov și așa cu însăși a mea cheltuială i-am scos și i-am adus în sat. Și după ce i-am scos eu pe rumâni și i-am adus în sat, răposatul Trufanda, fiind mare postelnic, a cerut satul de la răposatul Radul voievod, care domnea pe-atunci în Moldova și i l-a dăruit acestuia. După care eu m-am dus să-l cer de la răposatul Radu voievod și cînd m-am dus acolo, ne-am întîlnit cu răposatul Trufanda și încă au mijlocit boierii și ne-au împăcat și mi-a dat un cal turcesc, al cărui preț era de o sută de galbeni, după cum arată și mărturia mea pe care i-am dat-o ‹scrisă› de însăși mîna mea. Iar calul s-a dovedit șchiop și i l-am dat înapoi.

După care a trecut multă vreme pînă cînd a murit răposatul Trufanda și nu i-am cerut nimic și așa, după aceasta, mi-a venit în gînd iarăși să-mi cer cheltuielile pe care le-am făcut în satul de mai sus și am luat judecători pe cei iscăliți mai jos și ne-au judecat ca să-mi înapoieze cei o sută de galbeni, prețul calului și eu am spus că aceşti bani să-i capăt cu dobîndă și astfel judecătorii aleși au poruncit ca pentru cheltuiala mea și pentru dobînda banilor să iau o sută cincizeci de galbeni de la familia răposatului Trufanda și de la copiii lui și am luat aceşti o sută cincizeci de galbeni și am scos numele satului din hrisovul meu și le-am dat și cartea de blestem și după cum au judecat judecătorii aleși, am dat această a mea carte, ‹scrisă› de însăși mîna mea, de bunăvoia mea și mai mult nu am să fac nimic.

Și spre întărirea adevărului am scris această a mea mărturie și iată pun și pecetea mea.

În luna august la 20, anul de la Hristos 1630.
† Partenie ieromonahul și arhimandritul
† Ghenadie ieromonahul Sinaitul mărturisesc cele de mai sus
† Ghinea Coți mărturisesc cele scrise mai sus
† Pană Palamaris mărturisesc cele de mai sus
† Bunea logofătul mărturisesc cele de mai sus
† . . .[1] cele de mai sus

[1] Loc rupt.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

† Manu Muzachis martor
† Jipa al lui Dona mărturisesc cele de mai sus [1]

Bibl. Acad., CCV/174.
Orig., hîrtie (41 × 28), pecete aplicată.
Fotocopie, ibidem, Fofografii III/25.
EDIŢII. Trad. Hagi-Mano, *Doc. olt.*, 188—189.

144

1630 (7138) august ‹2›6, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte moştenilor din Cîmpulung ocina oraşului şi nişte plaiuri.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинъ вьсон земле Оугровла-
Хїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господ-
ство ми сїе повелѣнїе господства ми варошов Длъгополю и вьсѣм наслѣдницїим
варошом и със сн‹нови› иХ, елицеже Богъ припѡстит, ыкоже да им ест wчина
глаголемаго . . . . . варошом, ыже соут wт създанїю Хорев, wбачѣ да се знает
на ниѣ: Плаюл Пътров, wт Рѣка Варошолов Длъгополю дори в вода стар Дъм-
бовицев и Плаюл Фрѣчев пак дорй в Дъмбовицев и Жимбѵра пак дорн в ‹Дъм-
бовицев и› дори в Пъпѡше и Плаюл Воеводѵв, wт Менадек през Клънчѣ дори в
Капра и врътопѡл Модрогина и врътопѡл Боартешов и Нете‹дов› и врътопѡл wт
Єпѵрев и wт врътопѡл Боартешов дори в Трък‹дов›, колико дръжйт . . . . . .
Дъмбовицев въс, понеже сїе више речене ‹wчине› бил сѣт за дѣдїнно варошов
Длъгополю wт дѣдї за прѣдѣдї, ецеже wт наю wт прѣжде врѣме, wт сездапїа
варошов, wт при дьни дрѵгиХ старыХ господари еже сѣт ‹бил wт давно›.

И видѣХом господство ми и книга покоиномѵ стараго Мирчї воевода, wт
когда бист теченїа лѣтом ×ѕц и книга покоиннаго Влада воевода, wт когда бист
теченїа лѣтом ×ѕцмз и книга Б‹лади›слав воевода ‹wт когда бист теченїа›
лѣтом ×ѕцѧ ‹и ецеже мнозн книги› и Хрисовле въсем благочестивым Христїани
господары, еже быст прѣжде нас.

Єго радї и господство ми такождере поновиХ съм и потвръдиХом теХ сїе
старе книге и със сим Хрисовом господства ми, ыко да бѣдет како и wт нанпрѣжде
врѣме. И дадоХ ‹съм› господство ми варошом Длъгополю, али вьсѣм наслѣд-
ницим варошолов, ыкоже да сѣт им wчине и плаюве, еже сѣт по редѵ више речене,
wчинѵ, дѣдинѵ и въ wХабе им и синовом ‹им и внѵком и прѣвнѵчетом› и wт
никогождо непоколѣбимо, поримо господстве ми.

Ецеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по wтшествїю господстве
ми, кого изберет господъ Богъ бити владател и господар земли Влашкое йли wт

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

<сръдичнаго плода господства ми или wт съродники> нашихъ или, по грѣсехъ нашихъ, <wт иноплѣменик>, аще почтет и поновит и ѕтвръдит сїе книг господства ми, <того господъ Богъ да га почтет> и ѕтвръдит въ господствѣ его, зде <тѣлом его>, а въ бѫдещихъ <вѣцехъ дѫша его.> Ащели не почтет и> не поновит и не ѕтвръдит сїю книг господства ми, анѳ попереть <и разорит> и исха<бит> сїю книг господства ми и книги дрѫгихъ господарй и wстанѫт въ забываніе, того да ест проклет и анаѳема wт тиї свѣтй wтци еже въ Никѣи и да имат ѕчастїе със Юда и със Ирїа и със иннимли невѣрнылли юдѣа, еже възъпише над кръв господа Бога й спаса нашего Їсѫса Христа и рекът: „възмй, възми и распени его", кръв его над нихъ и на чедохъ ихъ, еже ест й бѫдет въ вѣкй, амин.

Сеже ѕбо и сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Михо вел лwгwфет <и жѫпан Йнаки вел вистїїар и жѫпан Дѫмитрашко вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и Бѫзинка> вел комис и Василїе <вел пеХарник> и жѫпан Илеѯандри вел постелник. И исправник, <жѫпан Михо вел> логофет.

И написахъ аз, Лепъдат логофет, въ настолни градъ Бѫкѫрещї, мѣсеца авгѫст <к>ѕ дьни и wт Ѫдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ѯѯрлѳ, а wт рождества Христова, ѯаѯл.

† Їw Леwн вwевwда, мйлостїю божїю господинъ.

Иw Леwн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele oraşului Cîmpulung şi tuturor moştenilor oraşului şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina numită . . . . . a oraşului, care este de la întemeierea ţării, însă să se ştie, anume: Plaiul lui Pătru, de la Rîul Oraşului Cîmpulung pînă la apa Dîmboviţei Vechi şi Plaiul lui Frăcea, tot pînă la Dîmboviţa şi Jimbura tot pînă la <Dîmboviţa şi> pînă la Păpuşa şi Plaiul Voevodului, de la Menadec peste Clăncea pînă la Capra şi vîrtopul Modroghina şi vîrtopul Boarteşului şi al Nete<dului> şi vîrtopul de la Epure şi de la vîrtopul Boarteşului pînă la <al lui Tîrcav> cît ţine . . . . Dîmboviţei, tot, pentru că aceste mai sus zise <ocine> au fost de moştenire ale oraşului Cîmpulung din moşi, din strămoşi, încă de mai înainte vreme, de la întemeierea oraşului, din zilele altor domni bătrîni, care <au fost de demult>.

Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Mircea voievod cel Bătrîn, de cînd a fost cursul anilor 6900 şi cartea răposatului Vlad voievod, de cînd a fost cursul anilor 6947 şi cartea lui V<ladi>slav voievod <de cînd a fost atunci cursul> anilor 6960 <şi încă multe cărţi> şi hrisoave ale tuturor binecinstitorilor domni creştini, care au fost înaintea noastră.

De aceea şi domnia mea de asemenea am înnoit şi am întărit şi prin acest hrisov al domniei mele aceste cărţi vechi, ca să fie cum a fost de mai înainte vreme. Şi am dat domnia mea oraşului Cîmpulung, însă

www.dacoromanica.ro

tuturor moştenilor oraşului, să le fie lor ocinele lor şi plaiurile care sînt mai sus-zise pe rînd, ocină, dedină şi de ohabă, lor şi fiilor ‹lor şi nepoţilor şi strănepoţilor› şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor şi domn al Ţării Româneşti sau din ‹rodul inimii domniei mele sau dintre rudele› noastre fie, după păcatele noastre, ‹din alt neam›, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele ‹pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească› şi să-l întărească în domnia lui, aici ‹trupul lui›, iar în ‹veacurile› viitoare ‹sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti› şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca şi ‹va rupe› şi va nimici această carte a domniei mele şi cărţile altor domni şi vor rămîne în uitare, acela să fie blestemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei necredincioşi, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au zis : „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Miho mare logofăt ‹şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi Buzinca› mare comis şi jupan Vasilie ‹mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic›. Şi ispravnic, ‹jupan Miho mare› logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august ‹2›6 zi[l]e şi de la Adam pînă acum cursul anilor . . ., în anul 7138 şi de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Bibl. Acad., XXI/195.
Orig., perg. (37×46), şters şi rupt, pecete timbrată, căzută.
Data zilei după Miho mare logofăt.
EDIŢII. Trad. *Mag. ist.*, V, 334—336.

145

‹1630 septembrie 1—1631 august 31› 7139.

Nan cumpără loc de casă la Jugureni şi vii la Dumbrava.

† Să să ştie cum au cumpărat Nan de la Stanciul ot Juguranii o jumătaate de loc de casă dereptu 600 aspri. Şe aldămăşari : Petco i Stoicea i popa Neagul i Radulŭ.

www.dacoromanica.ro

† Şi iară cumpăratu Nanu de la Sora, fata lui Mareşŭ de Creţi, 2 pogoné de vie şi jumătaate în Dumăbravă, în dealulu viilo<r>[1] şe u<n> stînjenu de ocină şe u<n> rozor în cînpu, de o ţene Pascalie. Aldămăşari: Oana i Stan i Radu i Stélea i Calcea.

Şe se-u cumpărat acele moşei dereptu 2400 aspri. Dédi Lepădat hină-sa Radii pogun, cîndu o au botézat, de vie cu loc, să nu fi dajnic, în Du<m>bravă. Cini-i va l<u>a, să fie brăstémat 300 şi 18 oteţi.

Leatul 7139 <1630—1631>.

Bibl. Acad., CIII/191.
Orig., hîrtie (16 × 15).
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 196.

146

<1630 septembrie 1—1631 august 31> 7139.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Molomoc moşie la Creţeşti, jud. Prahova.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răpoosatului Io Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri ce să zice Molomoc, caré iaste din jos de oraşul Gherghiţei, unde iaste hramul sfîntului ierarh şi de minuni făcătoriu Nicolae, şi părintelui igumenului Grigorie şi tuturor călugărilor cîţi vor lăcui întru acest sfînt lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri ce s-au scris mai sus moşie la Creţeşti în judeţul Prah<ova>, însă partea lui Tănasie postelnic toată ce iaste de la jupîneasa lui, Calea, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară şi din siliştea satului, dupretutindenea, oricît să va alége du preste tot hotarul şi jumătate de roată de moară gata, caré iaste la apa satului Orbii.

Însă să să ştie, numai fără de doao locuri de casă dintru această mai sus-zisă moşie, ce o au fost vîndut Tănase postelnic săténilor din sat din Smîrci, încă de mai dinnainte vréme, iar céalaltă moşie toată să fie la sfînta mănăstire Molomocul, cum iaste mai sus-scris, pentru că au cumpărat părintele igumenul Grigorie de la sfînta mănăstire Molomocul această mai sus-zisă moşie şi cu jumătaté de roată de moară de la Tănasie

[1] „în Dumbravă, în dealulu viilo<r>" adăugat deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

postelnic şi de la feciorii lui, Pătru şi Ştefan din Bărbăteşti, drept ughi 100 bani gata.

Şi au vîndut ei de a lor bunăvoe, fără de nici o silă în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lui Iliiaş vodă, leat 7137 şi cu ştirea tututor megiiaşilor din sus şi din jos şi după împrejurul locului.

Şi am văzut domniia mea şi zapisul de la mîna lui Tănasie postelnic şi de la feciorii lui de vînzare la mîna sfintei mănăstiri Molomocul, cu mulţi boiari şi oameni buni mărturie scrişi în zapis, cari au fost la tocmeala lor, anume: Grama cliucer şi Puiul [1] iuzbaşa şi din Buzău, Ursu şi din Lazure, Pădure şi din Oraş de la Floci . . . [2] neguţătoriul şi Nica Damaschino neguţătoriul şi Alexie neguţătoriul şi Iane şi din Tîrgovişte, Stoica al Barbului şi Udrea grămăticul.

Pentru acéia am dat şi domniia mea sfintei mănăstiri ce s-au zis mai sus, Molomocul, ca să-i fie moşiia stătătoare şi ohabnică şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea, pe jupan . . . . [2] vel ban Craiovescul i jupan Hrizea vel dvornic şi alţii.

Şi s-au scris în oraşul Bucureştilor la luna . . . [2], leat 7139 <1630—1631>.

† Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe hrisovul slovenesc de Lupp dascalul slovenesc, la Şcoala Domnească în Bucureşti, la leat 7250. Az Lupp dascăl slovenesc ispisah.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXX/6.
Traducere.
Copie ibidem, ms. 128, f. 524.

147

<1630 septembrie 1—1631 august 31> 7139.

Leon Tomşa voievod, întăreşte lui Radu postelnic din Farcaş nişte rumâni din Bîrcăneşti, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ <Лєѡн>[3] воєвода и господинъ, сінъ покоінаго Їѡ Цїєфан воєвода. Дават господство ми сїѧ повелєнїє господства ми слѣг господства ми Radului postelnic ot <F>[3]a<r>[3]caş, ca de să-i fie lui neşte rumâni în satul Bărcăneştii, pentru c-au avut pîră naintea domnii <m>[3]éle Radul

[1] În loc de: Lupul. Cf. doc. din 1629 aug. 6.
[2] Loc alb.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

postelnic ot Farcaş cu Stan postelnic din Greci şi se-au pîrît de faţă naintea domnii méle. Deci domnea mea le-am dat 4 boiarî pre răvaşe domneşti, anume : Negre logofătul i Stan din Miheşti i Staico ot Puturoasa i Barbul ot Prisaca, ca să caute să-i judece şi să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Deci aceşti boiari ce sîntŭ mai sus-scrişi au căutat şi i-au judecat şi ia-u tocmit de-au dat Radului postelnic aceşti rumâni, anume : Stan i Mircea, feciorii Radului Dămţuescul şi Oancea cu nepotu-său Cîrstea. Iară lu Stan postelnic i-au dat pre Borduşilă cu feciorul şi pre feciorul lu Opriş.

Ş-am văzut domnéea mea şi zapisul acestor boiari, ce sîntŭ mai sus-scrişi, la mîna Radului postelnic, cum i-au judecat şi i-au tocmit şi i-au înpăcat cum dé acum nainte să nu mai aibă pînă şi gîlceavă întru ei.

Dereptŭ acée am dat şi această carte a domnii méle Radului postelnic ca să-ş ţie aceşti rumâni ce sînt mai sus-scrişi cu bună pace, pre tocmeală ce i-au tocmit şi i-au judecat şi i-au înpăcat aceşti boiari ce sînt mai sus-zişi. Тое говорим господство ми, инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис мѣсеца .....[1], лѣт ×ѕрлѳ.

† Їѡ Лиѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., CXCVII/57.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată, căzută.

148

<1630> septembrie 1.

Neagu din Cîndeşti vinde lui Albu din Mierîia 2 pogoane de vie <la Cîrlomăneşti>.

Să să ştie acest răvaş că a vîndut Neagul ot Cîndeşti Albului din Mierîia 2 pogoani de vie cu obraţie şi din sus şi din jos, cu 1 stînjăn de ocină din hotar pînă în hotar, drept 1000[2] bani gata şi cu ştirea tuturor fraţilor din sus şi din jos. Şi o am vîndut Albului acea moşie să fie neclătită şi lui şi feciorilor lui.

Şi aldămăşari au fost : Lupul ot Cîndeşti, Dragu, Stoica, Muşat, Balotă ; din Cîrlomăneşti, Radul i Dragomir Cheramalaiul, Roman, Stan Ţapora. Şi am vîndut în zilele Radului vodă.

Şi am scris eu, logofăt Ifrim.

[1] Loc alb.
[2] În actul domnesc original (v. nr. 242) : 2000.

www.dacoromanica.ro

Şi am cheltuit cu lucrul pe acele vii bani 600.
Septembrie 1, leat 7141 ‹1632›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bradu-Hanu Greci-Codreni, nr. 459, f. 99.
Copie; altă copie ibidem, ms. 441, f. 18 şi f. 36 v.
Văleatul pare greşit, fiindcă întărirea domnească este din 1631 mai 20, act care ne-a servit la datare. Se vorbeşte, de altfel, şi despre un Radu Vodă.

149

1630 (7139) septembrie 1, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină şi vecini în satul Sulari, jud. Dolj.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсєи земле Ѳ҃гдровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелєнїе господство ми вѣрномѹ болѣрину жѹпан Дѹмитрѹ Дѹдескѹл второї вистїарю и със синовци си, єлицем Богъ прилѹчстит, шкоже да мѹ єст wчинѹ и вечини ѹ село Сѹлари, въ сѹдство Дол Жил, wт полю и wт шѹма и wт вод и със вїноградїє и със вечини и wт седалиціе селов, wт посѣд, каре єлнка се Хтит ѩзбрати wт по въсом Хотаром, по старе Хотаре и белѣѕє.

И вечини ещеже да се знает по име которїи се ‹с›ѹт продал вечини болѣрину господства ми жѹпан Дѹмитров вистїар, със синовци нѫ и със братїє им и със въсеѫ дѣлове им за wчинъ wт Соулари, и за дѣдїно и за покѹпенїе. И възимал новци комождѹ по глав емѹ и над чеда нѫ, на име: Бъсїю със ҃є сины, по име Къзан и Гюѡрма и Радѹл и Сѹдор и Станкѹл и съ нѫ синовци, єлицем Богъ даст и със въсаѫ дел его за wчинъ, за ѹги ҃л готовци и със ҃п за сежени. И Данчюл със ҃к сины, на име Їѡн и Владѹл и съ нѫ синовци и със въсаѫ дел нѫ за wчинъ, сежены ҃лѕ, wт през въс селѡ, за ѹги ҃єї готовци. И Стънилъ и със братом си Неделко и със синова нѫ и със въсаѫ дел им за wчинъ, сежени ҃єї, за ѹги ~ готовци. И Радомир със ҃к фечори на име Станчюл и Стоика и съ нѫ синовци и със дѣла им за wчинъ, сежены ҃м, за ѹги ҃єї готовци. И Михаю със ҃г сины, на име Коико и Нѣкшѹл и Їлѣ и съ нѫ синовци, єлице мѹ Богъ даст и със въсаѫ дела им за wчинѹ, ҃єї сежены, за ѹги ҃к готовци. И Добре сам, без wчинъ, и със синовци его, за ѹги ҃ѳ. И Михнѣ сам, без wчинъ, и със синовци его, за ѹги ҃н пол. И Стан със братом си Спаѫїѹл и със синовци им, єлицем Богъ даст, за ѹги ҃гї готовци. И Нѣгое със ҃к сины, на име Сѹпрѣ и Даѫна, със синовци им, без wчинъ, за ѹги ҃єї готовци. И Радѹл със синовци его и със въсаѫ дел его за wчинъ, сежени ҃м, за два коѕиле, цѣно им аспри ҳ҃в҃. И Нанчюл със синовци си и със въсаѫ дел его за wчинъ, за ѹги ҃є готовци, сежени ҃н. И Їѡн и Сѹпрѣ, внѹцїи

www.dacoromanica.ro

Іѡнов Барбъалъж ѡт Еръбица и със синови им, за ѕги и̃ готови. И Нистор, синъ Станов, със синови его и със въсѧх дел его за ѡчинѫ ѡт Сѫларюл, за ѕги т̃ готови. Чин по въс ѕги р̃ѕ̃ пол.

Поньже село Сѫларїи били сѫт въсих людїе кнеѕи със ѡчине им ѡт дѣдї, за прѣдедї, ешеже наю ѡт прѣжде врѣме, ѡт при дньїе прочїем стари господары дрѣвныхъ. Я потомже, къда ест бїѡ въ при дньїе Алеѯандрѫ воевода, синъ Іаїшов воевод, по врѣме когда нх̃ се сѫт възнмал господарїм ѡт царство, а наслѣдницїи селѫ ѡт Сѫлари, которїи сѫт по редѫ више речени, ѡни сѫт пошел, за нихном доброволю, тере продадоше см вечини почтенном, вѣрномѫ болѣрињ господство ми жѫпан Дѫмитрѫ Дѫдескѫл второїи вистїар, със синови нх̃ и със въсѣх делове им за ѡчинъ, ѡт Сѫлари, за .....[1] жилти готови, без нѣдна силостїю ѡт нихто, със ѯнанїм въсѣми болѣром и а мегїашом ѡт гор и из дол и ѡт ѡкрѫстним местом и ѡт пред господства ми, шкоже да ю ест вечинн дѣдїно, въ вѣки. И възнмали сѫт въсих аспрїи заплъньѫ въ рѫками нх̃, комождо над глав его и над чеда нх̃, како ест више пис.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѫка им за проданїе съ многи болѣри сведетелїе, написани ѯ запис, которнн сѫт бил на ѯстроенїа нх̃, на име: жѫпан Никола бив вел вистїар и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа бив вел лѫгѫфет и Іѣашко бив вел дворник и Трѫфанда вистїар и Владѫл вел лѫгѫфет и Михо вел лѫгѫфет, что ест бил тогда вел спатар и Дѫмитрашко вел спатар, еже бив тогда вел вистїар и Горган бив вел спатар и Мѫшат вел столник, что ест бил тогда вел слѫжер и Стамати ага и Матею бив вел агъ и Радѫл второїи дворник ѡт Деса и ѡт Паде, Станчюл постелник и ѡт Еръдещи, Барбѫл пехарник и ѡт Мънещи, Радул логофет и Дѫмитрѫ логофет и Бѫнѣ логофет и Параскива логофет и Шербан лѫгѫфет и Дѫмитрашко постелник и Михаю ключер и ѡт Бърбътещи, Дѫмитрѫ логофет и ѡт Тополовѣни, Тѫдор логофет и Борчѣ и многѕи болѣри, еже не соѫт писани зде въ книга сїѫ.

Ego ради, дадохъ съм господство ми вѣрном болѣринѫ господства ми жѫпан Дѫмитров Дѫдескѫл второїи вистїар, шкоже да мѫ ест ѡчинѫ и вечини въ село ѕ Сѫлари, како ест више пис, дѣдино и въ ѡхаз синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поримо господства ми.

Еже ѕбо и сведѣтелїе поставихом господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Михо великїи лѫгѫфет и жѫпан Єнаки вел вистїар и жѫпан Дѫмитрашко вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Касиаїе вел пехарник и жѫпан Алеѯандри великїи постелник. И неправник жѫпан Михо великїи логофет.

И написахъ аз, Лепъдат лѫгѫфет, въ настолни градѫ Бѫкѫрещи, мѣсеца септемврїе а̃ дньъ и ѡт Ѳдама даже до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ѯзрлѳ, лѣта господинѣ ѯа̃х̃л.

† Іѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină şi vecini în satul Sulari, în judeţul Dolj, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu via şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare şi semne.

Şi vecinii încă să se ştie pe nume, cîţi s-au vîndut vecini boierului domniei mele jupan Dumitru vistier, cu fiii lor şi cu fraţii lor şi cu toate părţile lor de ocină din Sulari, şi de moştenire şi de cumpărătură. Şi au luat bani fiecare pe capul lui şi pe copiii lor, anume: Văsiiu cu 5 fii, anume Căzan şi Ghiuorma şi Radul şi Odor şi Stancul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da şi cu toată partea lui de ocină, pentru ughi 30 gata şi cu 80 de stînjeni. Şi Danciul cu 2 fii, anume Ion şi Vladul şi cu fiii lor şi cu toată partea lor de ocină, stînjeni 35, de peste tot satul, pentru ughi 15 gata. Şi Stănilă şi cu fratele său Nedelco şi cu fiii lor şi cu toată partea lor de ocină, stînjeni 12, pentru ughi 10 gata. Şi Radomir cu 2 feciori, anume Stanciul şi Stoica şi cu fiii lor şi cu partea lor de ocină, stînjeni 40, pentru ughi 15 gata. Şi Mihaiu cu 3 fii, anume Voico şi Neacşul şi Ilea şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu şi cu toată partea lor de ocină, 12 stînjeni, pentru ughi 20 gata. Şi Dobre singur, fără ocină, şi cu fiii lui, pentru ughi 9. Şi Mihnea singur, fără ocină, şi cu fiii lui, pentru ughi 8 şi jumătate. Şi Stan cu fratele său Spahiul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, pentru ughi 13 gata. Şi Neagoe cu 2 fii, anume Oprea şi Dahna, cu fiii lor, fără ocină, pentru ughi 15 gata. Şi Radul cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină, stînjeni 40, pentru două iepe, preţul lor aspri 2800. Şi Nanciul cu fiii săi şi cu toată partea lui de ocină pentru ughi 5 gata, stînjeni 8. Şi Ion şi Oprea, nepoţii lui Ion Barbăalbă din Vîrbiţa şi cu fiii lor, pentru ughi 8 gata. Şi Nistor, fiul lui Stan, cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină din Sulariul, pentru ughi 5 gata. Fac peste tot ughi 167 şi jumătate.

Pentru că satul Sularii au fost toţi oamenii cnezi cu ocinele lor din moşi, din strămoşi, încă mai dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni de demult. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, pe vremea cînd se lua domnia de la împărăţie, iar moşnenii satului din Sulari, cîţi sînt pe rînd mai sus-zişi, ei au venit de a lor bunăvoie de s-au vîndut vecini cinstitului, credinciosului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier, cu fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină din Sulari, pentru . . .[1] galbeni gata, fără nici o silă de la nimeni, cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele, ca să-i fie vecini dedină, în veci. Şi au luat toţi aspri deplin în mîinile lor, fiecare pe capul lui şi al copiilor lui, cum este mai sus-scris.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, cîţi au fost la întocmirea lor, anume : jupan Nicola fost mare vistier şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa fost mare logofăt şi Ivaşco fost mare vornic şi Trufanda vistier şi Vladul mare logofăt şi Miho mare logofăt, care a fost atunci mare spătar şi Dumitraşco mare spătar, care a fost atunci mare vistier şi Gorgan fost mare spătar şi Muşat mare stolnic, care a fost atunci mare slujer şi Stamati aga şi Mateiu fost mare agă şi Radul al doilea vornic din Desa şi din Pade, Stanciul postelnic şi din Brădeşti, Barbul paharnic şi din Măneşti, Radul logofăt şi Dumitru logofăt şi Bunea logofăt şi Paraschiva logofăt şi Şerban logofăt şi Dumitraşco postelnic şi Mihaiu clucer şi din Bărbăteşti, Dumitru logofăt şi din Topoloveni, Tudor logofăt şi Borcea şi mulţi boieri, care nu sînt scrisi aici în această carte.

Pentru aceasta am dat domnia mea credinciosului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier, ca să-i fie ocină şi vecini în sat în Sulari, cum este mai sus-scris, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Miho mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Miho mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna septembrie 1 zi şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139, anul domnului, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Militar Central, doc. III/58.
Orig., perg. (41 × 50), pecete timbrată.
Trad. din 1905 la Bibl. Acad. CXCI/43.

150

‹1630 septembrie — 1631 august› 5, 7139.

Groza din Brîncoveni se răscumpără din rumânie de la Barbu postelnic, împreună cu moşia.

† Adecă eu Barbul postelnecul, feciorul Dulcelui postelnecul, ‹scrisam›[1] acesta al meu zapes la mîna Grozei ot Brîncovenie cu feciorul lui,

[1] Omis. .

www.dacoromanica.ro

cîţe Dumnezeu au data, şe cu moşeia lui, cîtă să va adăvăra den fune a lu Stăneslavŭ, păntru că s-au scumpărat de la Barbul postelnic, dereptŭ aspre 12 900 de a lui bunăvoe şe cu şterea tuturŭ megeiaşelorŭ.

Şe iar să să ştie că această moşee, ce iaste mai sus-scresă, <cu> [1]m să să şte că au scupăratŭ Groze şe Avan, părăte Groze, cîtă să va adive<ra> [1] dentr-ace fune.

Şe mărture: popa Mehae ot Lumaşŭ, popa Dumetru Dol Coşovene şi Mehea ot Cărăceia şe Preda ot Robăneşte e Vladul Coşăvenŭ ot Jăi e Gherghena ot tam.

Пнс мѣсеца.....[2] ѕ, лѣт ×ѕрлѳ.

Bibl. Acad., CCCC/230.
Orig., hîrtie (28,5 × 19), pecete aplicată.

151

<1630 septembrie — 1631 august>5, 7139.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Sima al doilea logofăt vie la Păuşeşti.

† Милостїю божїю, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ, сннъ поконнаго Щєфан воєвода. Дават господство мн сїю повєлєнїн господства мн боярнн господства мн Simei vtorii logofăt, ca să-i fii lui 2 pogoane de vii de la viia cea boerească de jos de la Păuşăşti den Otăsău. Păntru că acele 2 pogoane fost-au den viia a Oprii logofăt, iar cînd au vîndut Preda, feciorul Oprii logofăt, acele vii, iar aceste 2 pogoanc el le-au făcut că sîntu rumâneşti, ale 2 rumâni, ce să fac judeci, anume Radul şi [3] . . . . [2] Şi tot le-au ţinut pînă acum, că au fost tot făcut înşălăciune de cătră jude-său Preda, ca să i le plătească, de nu le va şti boiarinul dumnii méle Sima logofăt.

Iar cînd au fostu acum, în zilele dumnii mele, iar boiarinul dumnii mele ce-i mai sus-scris, iar el au aflat cum acele 2 pogoane de vii au fostu den viia boerească, n-au fostu acelor rumâni. Şi au mărturisit toţi megiiaşii den prejurul locului şi de acolo den sat den Păuşăşti. Iar boiarinul dumnii méle Sima logofăt au apucat pre Preda, feciorul Oprii logofăt, pentru acele 2 pogoane de vii. Deci şi el încă le-au dat boiarinului dumnii méle Simei logofăt, ca să-i fi moşii stătătoare cum sînt şi celelalte vii.

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.
[3] Cuvintele „Radul şi" sînt adăugate ulterior de altă mînă cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

Derept acéia am dat şi dumnia mea ca să-i fii aceste răzoare de vii ohabnice şi de nimeni opréală să n-aibă. Инако да нѣст, по рѣч господства ми. Исправник, сам рѣч господства ми.

Пис мѣсеца .....[1] ѳ дьни, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Їѡ Леѡн вѡевѡд, милостїю божїю господинь.

Ѡѡ Леѡн воевода <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/21.
Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată.
Copie ibidem, ms., 445, f. 132 v.

152

1630 (7139) septembrie 7, ‹Bucureşti›.

Stoican cu fratele său Marin din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistier, împreună cu moşia lor.

† Adecă eu Stoican şi cu frate-mieu Marin, feciorii popei Radului ot Comanca, scris-am zapisul nostru, să fie de credinţă la mîna jupînului Neculii vistiiar, ca să să ştie că am fostu toţi megiiaşi cu moşiele noastre, încă mai denaente vréme. Iar după acéia, cînd au fost acuma, în zilele domnu nostru creştin Leon voevodŭ, iar noi sînguri, de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, venit-am la dumnealui jupan Necula vistiiar, dă ne-am vîndut amîndoi fraţii rumâni cu feciorii noştrii şi cu toate moşiile noastre de în Comanca, derept 2000 de bani. Şi am luoat toţi banii deplin de în mîna jupînului Ivaşco vornicul.

Şi mărturii: jupan Ivaşco biv vel dvornic i jupan Gligorie comis, i jupan Gherghe biv vel spătar i jupan Răzvan vtorii vornic i Barbul postelnic de Poiana şi încă mulţi boiari, carii nu sînt scrişi într-acest zapis.

Пис Гѳрге граматик ѕ мънъстирѣ Радѹл водъ, Свѣтаа Троицъ,[2] септемврїе ѕ дьни, въ лѣт ×ѕрлѳ.

Ivaşco dvornic
Gligorie comis
Gherghe peharnic
Ghiuriţă căpitan
Barbul postelnic [3]

Bibl. Acad., CLXXXIII/99.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), trei peceţi aplicate.

[1] Loc rupt.
[2] A scris Gherghe gramatic în mănăstirea Radu Vodă, Sfînta Troiţa.
[3] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

153

1630 (7139) septembrie 10.

Leon Tomşa voievod hotărăşte ca Muşat stolnic să întoarcă fostei sale nurori, Maria, toată zestrea pe care a avut-o ea de la tatăl ei, Ivaşco vornic.

† Милостїю божїю, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ, синъ покоѡном Іѡ Щефан воєвод. Дават господство мн сїю повелєнїє господства мн почтєнном правитєлим господства мн jupan Ivaşco biv vel vornic, ca să să ştie că se-au tocmit cu boiarinul domnie méle jupan Muşat vel stolnic dînaintea domnie méle păntru zéstre care au fost dat jupînul Ivaşco vornicul fie-sii, jupîneasa Mariia, toată să le dea jupînul Muşat stolnecul jupînésii Marii, nemica să nu oprească. Şi aini ce va fi făcut Vasilie spătar jupînésii Marii toate să i'le dea, iar ce vor fi agonisit Vasilii spătar şi cu jupîneasa Marii, ori rumâni, ori ţigani, ori firecături, ori vite de cai, veri dechise de casă, veri vii, orice vor fi agonesit pînă vor fi fost în casă amîndoi, tot să împarţă dă în doo, toati să dea jupînésii Marii jumătati, iar altă jumătati să rămîi la cocoani, să fie lor şi cocoanili să rămîi pri seama lu Vasilii spătar, păntru că aşa se-au tocmit dinaintea domnii méle jupînul Ivaşco vornic şi cu Muşat stolnic de bunăvoia lor, fără dă nici o silă.

Derept acéia să aibă a daré jupînul Muşat stolnic acéstea toate cîte să scrie mai sus jupînésii Marii. Инако да нѣст, по рєч господства мн.

И исправник, сам рєч господства мн.

Пис сєптємврїє ї дьнн, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Іѡ Лєѡн вωєвωда, милостїю божїю, господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LX/6.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

154

1630 (7139) septembrie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Stanciu al doilea vornic ocină la Sălătruc, jud. Argeş.

† Мїлостїєю божїєю, Іѡ Лєѡн <воєвода и>[1] господинъ въсон земле Ѳггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїє повелєнїє господство мн <болѣ>[1]рнн господство мн Станчюл

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

вторїи дворник, синъ Дрѫгичювъ лугофет wт Сълътрѣк wт соудство Ѵргеш и със синови его, елицеже емѹ Богъ дароваХ, такоже да мѹ ест wчинъ ѹ Сълътрѣк, wбаче дел Данев въсаХ, елика се Хтет избрат wт полю и wт вод и wт шѣм и със въсиХ вечиниїи и wт седалиціе селов wт посѣдѣ и wт по въс Хотаром и wт планины что се зовет Брата половинѹ и wт Клъбѣчецъ и wт Спини, занеже ю ест покѹпиw Дрѫгич логофет, бащѹ Станчюлов дворник, кѹпноже със жѹпаница его, Деспина, сїѫ више речена wчинѹ wт Тѣдор, мѹж Данев, за хѵ аспри готови. Wбаче сїе више рѣХ wчинѹ биw ест за дѣдїнѹ Данев, пръвабратачеда Дрѫгичюв лугофет. Таже ѹмрела ест Дана и сины нѣст имал, анѹ wставил иХ ест комати и wчинѹ еи wт Сълътрѣк мѹжѹ си Тѣдоров, такоже да ю поменнл.

Я потом, Дрѫгич лугофет и жѹпаница его Деспина и Бадѣ, wни нѣст въсХотѣл да бѫдї више рѣХ wчинѹ въ рѹкѹ Тѣдоров, анѹ сѫт имали прѹХ пред Минхнев воеводї със Тѣдор, мѹж Данев и сице прѣше Дрѫгич логофет и Бадѣ како не ест wставила братачеда си Дана сїе wчинъ ѹ рѹкѹ Тѣдоров никакоже, ниже ест келтовал Тѣдор ни единъ новцѹ wт комати емѹ радї комати Даневѹ.

Я оу тем, Минхнѣ воевода, господство емѹ гледал ест и сѫдиХ по правдѹ и по закон, кѹпно със въсиХми чьститмли правителїи господство емѹ и със wтьцѹ влъдїка Серафим. И видѣл ест Минхнѣ воевода и прочитаХ и книга покоиннома родїтелю господство емѹ Їѡ Плеѯандръ воевода, како ест дал и wставил Дана, къда ест биw жива, въсеХ комате и wчинна еи wт Сълътрѣк мѹжѹ си Тѣдоров. Такождере wставила ест и по съмрът еи, със клетвованїе, како да не имат пръви братичеді Дрѫгич лугофет и Бадѣ ни една метѣХ със сїю више речена wчинѹ, развѣ мъжѹ еи Тѣдорѹ. И ещеже ест бил дал Минхнѣ воевода Дрѫгичюв лугофет и Бадев закон вї болѣри, wбаче да бѫдї теХ вї болѣри wт где ѹмрела ест Дана, а Дрѫгич логофет и Бадѣ, wни никакоже нѣст моглиѹ оуфатити се wт закон, да заклет како не ест дал и wставил Дана въсеХ комати еи и wчинѹ мъжѹ еи Тѣдоров, анѹ сѫт wстали Дрѫгич лугофет и Бадѣ wт закон wт пред Минхнев воекод.

Я потом, Тѣдорѹ сътворена ест выше речена wчинѹ продателна ѹ двор. Къ том Дрѫгич логофет и жѹпаница его Деспина, wни не wбиноѣши се wт више рѣХ wчинѹ да ѧлезит дрѫги ѹ дѣднѹ дедѹ си, анѹ сѫт продал дела жѹпаницев Деспинев wт село wт Рѹнкѹ, wт през Ѡлт, еже ест бил wт на бащѹ си Сръбѧл лугофет и жѹпаница его Кале, почтенном жѹпанѹ Добромиров, биw великїи бан, тере сѫт кѹповали wт по теХ аспри дел Данев wт Сълътрѣк wт мъжѹ си Тѣдор, за хѵ аспри готови, такоже да бѫдї въ мѣсто селов Рѹнкѧл, да не загинѫт дѣднѹ жѹпаницев Деспинев и родителїе еи и дали се сѫт теХ аспри по wчинѹ wт Сълътрѣк ѹ кѹкев попев Параскивев wт Тръговиціе.

И продал ест Тѣдорѹ wт своемѹ добро волю и със ѹзнанїе всем мегїашом wт гор из дол и wт wкръст местом. И келтовал ест тогда Дрѫгич логофет и жѹпаница его Деспина, мати Станчюлов дворник, по тѣХ комати докле Хтѣт кѹповати, р аспри готови.

И видѣХ господство ми и книга Минхневѹ воевода над сїю wнинѹ wт Сълътрѣк, еже више пис, wт когда бист теченїе лѣтом хѯпѕ, и книга покоиннома Минхаил воевода, сътворена единѫ по единое, въ теченїе лѣтом хѯрд.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, господство ми ещеже съм поновилом и ѕтвръдилом и над сїю книга господства ми, како ест бил и ѡт прѣжде господства ми и дадох съм господство ми болѣрин8 господство ми Станчюлов вторїи дворник, синъ Дрѣгичюв лѵгофет, шкоже да м8 ест ѡчин8 више речена и вечини дѣдїно и въ ѡчаб8 синовим и вн8ком и прѣвн8чедом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сежѳ оубо и сведїтелїи поставих господство ми: жѳпан Хриза великїи дворник и жѳпан Минхо вел лѵгофет и жѳпан Ѭнаки вел вистїар и жѳпан Дѧмитрашко вел спатар и жѳпан Мѳшат вел столник и жѳпан Бѳзинка великїи комис и жѳпан Василїе вел пехарник и жѳпан Алеѯандри великїи постелник. И исправник, Минхо великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настол градѳ Бѣкѳрещи, мѣсеца септемврїе ѱ дьни и ѡт Ѳдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣто ҳ҃зрлѳ.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, мїлостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon ‹voievod şi› [1] domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Stanciul al doilea vornic, fiul lui Drăghici logofăt din Sălătruc, din judeţul Argeş, şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Sălătruc, însă partea Danei toată, cît se va alege din cîmp şi din apă şi din pădure, şi cu toţi vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, şi din muntele ce se chiamă Braia jumătate şi din Clăbuceţu şi din Spini, pentru că a cumpărat-o Drăghici logofăt, tatăl lui Stanciul vornic, împreună cu jupaniţa lui, Despina, această mai sus-zisă ocină de la Tudor, soţul Danei, pentru 8 000 aspri gata. Însă această mai sus-zisă ocină a fost de moştenire a Danei, vara primară a lui Drăghici logofăt. Astfel a murit Dana şi fii n-a avut, ci i-a lăsat averile şi ocina ei din Sălătruc soţului său, lui Tudor, ca să o pomenească.

Iar după aceea, Drăghici logofăt şi jupaniţa lui, Despina şi Badea, ei n-au vrut să fie mai sus-zisa ocină la mîna lui Tudor, soţul Danei şi aşa pîrau Drăghici logofăt şi Badea că n-a lăsat vara lor, Dana, accastă ocină la mîna lui Tudor nicicum, nici n-a cheltuit Tudor nici un ban din averea lui pentru averea Danei.

Iar întru aceea, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei lui şi cu părintele vlădica Serafim. Şi a văzut Mihnea voievod şi a citit şi cartea răposatului părinte al domniei lui, Io Alexandru voievod, cum a dat şi a lăsat Dana, cînd a fost vie, toate averile şi ocina ei din Sălătruc soţului său, Tudor. De asemenea a lăsat şi după moartea ei, cu blestem, ca să nu aibe verii ei primari, Drăghici logofăt şi Badea, nici un ames-

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

tec cu această mai sus-zisă ocină, în afara soţului ei, Tudor. Şi încă a dat Mihnea voievod lui Drăghici logofăt şi lui Badea lege, 12 boieri, însă să fie acei 12 boieri de unde a murit Dana, iar Drăghici logofăt şi Badea, ei nicicum n-au putut să se apuce de lege, să jure că n-a dat şi n-a lăsat Dana toate averile ei şi ocina soţului ei, lui Tudor, ci au rămas Drăghici logofăt şi Badea de lege dinaintea lui Mihnea voievod.

Iar apoi, Tudor a făcut această mai sus-zisă ocină vînzătoare la curte. Întru aceea, Drăghici logofăt şi jupaniţa lui, Despina, ei nu s-au îndurat de mai sus-zisa ocină, ca să intre alţii în dedina bunicului său, ci au vîndut partea jupaniţei Despina din sat din Runcu, de peste Olt, care a fost de la tatăl său, Sîrbul logofăt şi de la jupaniţa lui, Cale, cinstitului jupan Dobromir fost mare ban, de au cumpărat de pe acei aspri partea Danei din Sălătruc, de la soţul său Tudor, pentru 8 000 aspri gata, ca să fie în locul satului Runcul, ca să nu se piardă dedina jupaniţei Despina şi a părinţilor ei. Şi au dat acei aspri pe ocina din Sălătruc în casa popei Paraschiva din Tîrgovişte.

Şi a vîndut Tudor de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului. Şi a cheltuit atunci Drăghici logofăt şi jupaniţa lui, Despina, mama lui Stanciul vornic, pe acele averi, pînă le-au cumpărat, 100 aspri gata.

Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Mihnea voievod pe această ocină din Sălătruc, care s-a scris mai sus, de cînd a fost cursul anilor 7087 şi cartea răposatului Mihail voievod, făcută una după alta, în cursul anilor 7104.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi pe această carte a domniei mele, cum a fost şi dinaintea domniei mele şi am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Stanciul al doilea vornic, fiul lui Drăghici logofăt, ca să-i fie ocina mai sus-zisă şi vecinii dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei.mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Miho mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Miho mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna septembrie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLVII/25.
Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea ; altă trad. ibidem, ms. 133, f. 14 — 15.

www.dacoromanica.ro

1630 (7139) septembrie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod porunceşte dijmarilor, vinăricerilor şi mierarilor din jud. Gorj să lase în pace satul Tismana al m-rii Tismana, deoarece este scutit de dări.

† Милостїею божїею, Їw Лєѡн коєвода и господинъ, синъ покоиннома Їw Щєфан коєвода. Пишет господство ми voao dijmarilor şi voao vinăricérilor şi voao mierarilor ot sudstvo Gorjil.

După acéia vă dau în ştire domnia mea pentru că am fost ertat domnia mea satul Tismeana, sloboziia al sfintei mănăstiri Tismeana, cu cartea domnii méle, ca să fie în pace de toate mîncăturile şi slujbele cîte sînt preste an, cum au fost ertat şi de alalţi domni. Iară cîndu au fost acum, voi de cartea domnii méle n-aţi ascultat, ce umblaţi învăluindu. Deci au venit egumenul Ignatie de la sfînta mănăstire Tismeana aicea înaintea domnii méle, de au jeluit şi au spus cum n-au pace, ce aţi scris şi veţi să-i dijmuiţi.

Deci, în vréme ce veţi vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să lăsaţi foarte în pace bucatele mănăstirii şi ale satului Tismeana, nimica să nu-i învăluiţi, nici să luoaţi ceva, pentru că am lăsat şi am ertat domnia mea să fie în pace de toate, în zilele domnii méle, cum au fost ertat şi de alalţi domni.

Şi de veţi fi luoat ceva sau veţi fi tras, au den bucatele mănăs tirii au de în bucatele satului Tismeana, tot să daţi îndărăt, nimica să nu vă atingeţi de ceva sau să vie a do-ara jalbă, că bine să ştiţi că nu veţi plăti cu alt, ce cu capetele şi mare certare veţi avea, căci nu veţi asculta cum iaste porunca domnie méle.

Aceasta vă grăescu domnia mea. Инако да нѣст, по рече господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис в Бъкърещи, мѣсеца септемврїе ї дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.

† Їw Лєѡн вшєвѡда, милостїю божїю, господчнь.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/23.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 329, f. 39.

www.dacoromanica.ro

156

1630 (7139) septembrie 15.

Gherman mărturiseşte că Stan gramatic a răscumpărat o ocină în Băbeni, fostă a moşului său.

În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, troiţa cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Adică să se ştie zapisele de moşiile popei Stan din Băbeni. Adică eu Gherman, feciorul lui Gherman, nepotul lui Opriş logofătu, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al meu ca să fie de mare credinţă la mîna lui Stan grămăticul, feciorul lui Mănăilă, nepotul lui Mustaţă vătaful, cum să se ştie că ş-au răscumpărat partea de moşie a moşu-său Stoica din Băbeni, toată cîtă se va alege din hotar pînă în hotar, din siliştea satului, din grădinile cu pomi şi din pădure şi din apă şi din cîmp şi din vaduri de moară şi du peste tot locul, drept vedre de vin 100, ca să fie lor moşie în veci, fiilor şi nepoţilor şi strenepoţilor.

Şi cînd au cumpărat această mai sus-zisă moşie fost-au boeri şi oameni buni mărturii: Marin Mustaţă vătaful din Băbeni i popa Mirăul protopopul i Stan gineri-său i Micul cu fiul său Marin i Manea i Preman i Neagul Băzaci i Mîinea cel bătrîn i Pascul i Neagul, feciorul Oprinei i Grigorie i Nistor din Răceşti i Pătru i Dragomir Blăptavul.

Şi am scris eu, popa Neniţă, luna lui septemvrie zile 15, leat 7139 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Deduleşti, nr. 218, p. 252.
Copie.

157

1630 (7139) septembrie <25>, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Leca spătar ocini în Măgurele, jud. Prahova.

† Милостїю божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ късон земле Оугро-влахїнскоѥ, сннъ великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїи повелѣнїи господства мн слѹгѹ господства мн Лекъѥ спатар

www.dacoromanica.ro

wт Мъгѕрѣле и със синови си, ѥлнцеже Богъ даровахъ, ѩкоже да мѕ ест wчинѕ ѕ Мъгѕрѣле, wт сѣдство Прахъ<ова>, дел Ивашков и а братом си, Спинчюл, половино, wт полю и wт шѣма и wт вод и wт виногради и със две вечини, на име Нѣгое със синови си и Дръгою със синови си, и wт седалиџе селwѕ, wт пѣсвѣдї, варе ѥлика се Хтит изврат wт по въс Хотаром, понеже ест покѣпил слѣга господство мн Лека спатар сїи вше речена wчинѕ wт над Ивашко и wт над брат его, Спинчюл, сини . . .[1] wт Мъгѕрѣле[2], за ×ѯ аспри готови и със запис wт рѣками нХ за проданїе, със свидѣтелїи написани ѕ запис, по име: wт Мъгѕрѣле, Мартин и Ѣлесѣл и Преда постелник, синъ Некѣлев дворник и Данчюл и МихалчѢ лwгwфет.

И пак да ест слѣгѕ господство мн Лекъв спатар wчинѕ ѕ Мъгѕрѣле дел Ѣлесѣлwѕ половино, wт полю и wт шѣма и wт вод и със виноградѹ и wт седалиџе селwѕ, wт пѣсвѣдї, варе ѥлика се Хтит изврат wт по въсом Хотаром, занеже w ест покѣпил слѣга господство мн Лека спатар сїи вше речена wчинѕ wт над Ѣлесѣл wт Мъгѕрѣле, за ×ѯ×ѯ аспри готови и със запис wт рѣка им за проданїѳ. Сїи свидѣтелїи написани ѕ запис, которїе ест били тогда на такмеженїе им, на име: wт Мъгѕрѣле, пакиже Мартин и Преда постелник и МихалчѢ лwгwфет и Данчюл и Шню граматик и мноѕи добре людїе свидѣтелїе, еже не сѣт писанї зде въ книга сїе.

И прода[да]доХ wни за нихном доброволю, без ни една силwст за нихто и със ѕзнанїѳ въсѣм мегїашом wт гор из дол и wт wкръстѕ местом и wт прѣд господство мн. И видѣХом господство мн и записе wт рѣки им за проданїе със свидѣтелїи которїи сѣт по редо вше писани.

Сего радї, дадоХ съм господство мн слѣгѕ господство мн Лекъв спатар, ѩкоже да мѕ ест сїи вше речена wчинѕ wт Мъгѕрѣле wчинѕ, дѣдїнно и въ wХаб им и синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не wт когождо непоколѣбимо, порязмо господство мн.

Сеже ѕбо и свидѣтелїи поставихом господство мн: жѕпан Хрнѕа вел дворник и жѕпан Мих̃о вел лwгwфет и жѕпан Шнаки вел вистїар и жѕпан Дѕмитрашко вел спатар и жѕпан Мѕшат великїи столник и жѕпан <Бѕз>[3]ника великїе комис и жѕпан Василїе великїе пеХарникѕ <и жѕп>[3]ан Плеѯандри великїи постелник. И исправник, жѕпан <Мих̃о>[3] великїи лwгwфет.

И написаХ аз, Дѕмитрѕ граматик, въ нас<толнїи градѹ Бѣкѕр>[3]ещї, мѣсеца септевріе <к̃е>[4], wт Ѝдама даже до нинѣ, въ сего писанїе, <течениѳ лѣ>[3]том, въ лѣто <×ѕрлѳ>[4], а wт рождества Христова, ×а̃хл.

† Iw Леwн вwевwда, милостїю божїю, господинь.

<Pe verso :> Ат ×ѕрлѳ, септевріе к̃е.

---

[1] Loc alb.
[2] Cuvînt adăugat ulterior, de altă mînă, pe loc alb.
[3] Loc rupt.
[4] Loc rupt, completat după însemnarea de pe verso.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Leca spătar din Măgurele şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Măgurele, din judeţul Prahova, partea lui Ivaşco şi a fratelui său Spinciul, jumătate, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi cu doi vecini, anume Neagoe cu fiii săi şi Drăgoiu cu fiii săi, şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Leca spătar această mai sus-zisă ocină de la Ivaşco şi de la fratele lui, Spinciul, fiii lui . . . . [1] din Măgurele [2], pentru 10 000 de aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor, cu martori scrişi în zapis, anume: din Măgurele, Martin şi Vîlsul şi Preda postelnic, fiul lui Necula vornic şi Danciul şi Mihalcea logofăt.

Şi iarăşi să fie slugii domnii mele Leca spătar ocină la Măgurele, partea lui Vîlsul, jumătate, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vie şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele Leca spătar această mai sus-spusă ocină de la Vîlsul din Măgurele, pentru 15 000 de aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lor. Aceşti martori ‹sînt› [3] scrişi în zapis, care au fost atunci la tocmeala lor, anume: din Măgurele tot Martin şi Preda postelnic şi Mihalcea logofăt şi Danciul şi Ianiu gramatic şi mulţi oameni buni martori, care nu sînt scrişi aici, în această carte.

Şi au vîndut ei de bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapisele de vînzare de la mîinile lor, cu martori care sînt scrişi mai sus pe rînd.

De aceea am dat domnia mea slugii domniei mele Leca spătar, ca să-i fie această mai sus-scrisă ocină de la Măgurele ocină, dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Miho mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan ‹Miho› [4] mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în ‹cetatea› [4] de scaun ‹Bucur› [4]eşti, luna septembrie ‹25› [5], de la Adam pînă acum la această

---

[1] Loc alb.
[2] „Măgurele", adaus ulterior, de altă mînă, pe loc alb.
[3] Omis.
[4] Loc rupt.
[5] Loc rupt, completat după însemnarea de pe verso.

www.dacoromanica.ro

scriere ‹cursul› [1] anilor, în anul ‹7139› [2], iar de la naşterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

‹Pe verso :› „Leat 7139 septembrie 25".

Bibl. Acad., XXXIX/1.
Orig., hîrtie (41 × 29), pecete timbrată.

158

1630 (7139) octombrie.

Eftimie postelnic schimbă cu Bratul comis un loc în Peştera pentru un loc în Ciofrîngeni.

† Scris-am eu Eftimie al mieu zapis la mîna Bratului comis şi a cocoanilor dumnealui, cum să să ştie că am schimbat un loc eu cu Bratul comis. Ci Bratul comis datu-mi-au un loc la Ciofrîngéni, lîngă viia mea, iar eu am dat comisului un loc în Peştără, loc măsurat pre loc. Iară de va fi locul de în Peşteră mai mare de cel de la Ciofrîngéni, totu să fie dat, iar de va fi mai mic locul de în Peşteră, să mai ia loc de aire, să să unple măsura, loc pre loc să fie tocma.

Şi am scîmbat de a nostră bunăvoe, cu ştirea a mulţi boiari şi megiiaşi, carii vor mărturisi mai jos.

Şi am scris eu Eftimie cu mîna mea şi nemé de noi sau de feciorii noştri să nu mai întoarcă, ci să fie moşie stătătoare în veci. Pis méseţa ohtombrie . . . [3] dni, vă leat 7139 ‹1630›.

Eftimie postelnic
Dumitru postelnic, sinŭ Mitrii pitar
Albul ot Argiş, mărturie [4]

Arh. St. Buc., A. N., CLXXIV/7.
Orig., hîrtie (29 × 19), pecete aplicată.

[1] Loc rupt.
[2] Loc rupt, completat după însemnarea de pe verso.
[3] Loc alb.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1630 octombrie.

Chiril Lucaris, patriarhul Constantinopolului, consfinţeşte închinarea la biserica Sfîntului Mormînt din Ierusalim a satului Poieni al m-rii Sf. Gheorghe din Bucureşti, scutit de slujbe şi dări de Leon Tomşa voievod.

† Κύριλλος, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Τὰ κατὰ θεῖον σκοπὸν γινόμενα πάντα καλὰ λίαν εἰσὶ καὶ πρὸς Θεὸν εὐπρόσδεκτα, καὶ μᾶλλον ὅτε τὶς αὐτὰ ἡνίκα δεῖ, καὶ ὅπου δεῖ ἐναποθησαυρίσειε, κρίσιν ἐν καλοῖς ποιούμενος, καὶ τὰ καλὰ τοῖς καλλίστοις ἀνατιθέμενος. φανερὸν, πάντως καὶ πρόδηλον, ὡς κατορθουμένων ἔργων ἀειμνήστων καὶ μακαρίων, πολλὴν τὴν λυσιτέλειαν κοινῶς πᾶσι ποιούντων. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ ὁ εὐσεβέστατος καὶ ἐκλαμπρότατος αὐθέντης πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριος Ἰωάννης Λέων βοεβόνδας, κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, φύσεως ὢν ἀγαθῆς καὶ πολλὰ περὶ τὰ θεῖα ποιούμενος τὴν φροντίδα, ζῆλόν τε ἀναλαβὼν ἔνθεον καὶ διάπυρον ἔρωτα, χρησάμενος τῇ φιλοτιμίᾳ, καὶ θέλων πορείαν τινὰ κτᾶσθαι, καὶ ἔχειν τὸν ζωοδόχον Τάφον τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ θεοβαδίστων τόπων, ἀνακουφισμοῦ ἕνεκα καὶ ἐπικουρίας τῶν συνεχῶς γιγνομένων αὐτῷ ἀνυποφόρων χρεῶν, ὑπὲρ ὧν καὶ ὁ ἁγιώτατος καὶ μακαριώτατος πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσκλὴμ κὺρ Θεοφάνης, ὁ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ποθεινότατος ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπηρεάζεται καὶ ἀπαιτεῖται ὅτι μάλιστα, προσηλώσατο καὶ ἀφιερώσατο ἐν αὐτῷ τῷ ζωοδόχῳ Τάφῳ το χωρίον Πογιάνι τὸ ἐν τῷ κανδηλικίῳ Βλάσκα, ὅπερ ἐστὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ Μπουκουρεστίου ἁγίου Γεωργίου, κατασφαλίσας χρυσοβούλλῳ αὐτοῦ, ὑπογραφαῖς ἔχοντι ἀρχόντων πολλῶν τοῦ Ῥίζου βορνίκου, τοῦ Βλάντου μεγάλου λογοθέτου, τοῦ Ἰωάννου μεγάλου βιστιάρη, τοῦ Μίχου μεγάλου σπαθάρη, τοῦ Μουσάτου μεγάλου στολνίκου, τοῦ Μπουζούσκα μεγάλου κομίσου, τοῦ Βασιλείου μεγάλου μπαχαρνίκου, τοῦ Ἀλεξανδρῆ μεγάλου ποστελνίκου καὶ ἄλλων πολλῶν, βεβαιώσαντος τὸ αὐτὸ χρυσόβουλλον καὶ τοῦ κατὰ τόπον ἱερωτάτου μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας κὺρ Γρηγορίου καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων <...>Ῥυμνίκου καὶ Ἐφραὶμ Μπουζέου καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, τοῦ εἶναι ἀκαταπάτητον, ἀσύδοτον καὶ ἀνενόχλητον, παρὰ παντὸς προσώπου αὐθεντικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ, ἔν τε τῷ ἑκάστῳ μηνὶ παρεχομένῳ χαρατζίῳ καὶ τοῖς δικαιώμασι τῆς γαλίατας τοῦ χόρτου, τῶν βοῶν, τῶν προβάτων τῶν λεγομένων σάκα, τῶν αὐθεντικῶν ἵππων, τοῦ μέλιτος, τοῦ κηρίου, τῆς δεκατίας τῶν μελισσίων, τῶν προβατονομίων, τῶν χαίρων, τοῦ αὐθεντικοῦ κρασονομίου, τοῦ τυρονομίου, τοῦ βασιλικοῦ χαρατζίου, τοῦ αὐθεντικοῦ κανισκίου ἡνίκα τὴν

www.dacoromanica.ro

αὐθεντείαν λαμβάνει αὔθέντης νέος, τῶν δανειακῶν, τοῦ ἑνὸς φλωρίου τοῦ χόρτου, τῆς κάζιας (sic) τῆς ἄκρας τοῦ καπνιάτικου, τῶν διερχομένων μπάνων ἐν ταῖς ἄκραις, τῶν ἑτέρων μπάνων τῶν περιπατούντων ἐν τοῖς καθηλικίοις, τῶν στολνίκων τῆς Γραίκας, ἤτοι μὴ ἐχόντων ἄδειαν λαμβάνειν βάμα ἐκ τῶν ἰχθύων τῆς μπάλτας τῆς ἐν τῶ χωρίῳ αὐτῷ Πογιάνι οὔσης, τῶν ἵππων τῶν ὀλάκηδων, τῶν ποτβόντων τοῦ χαρατζίου τοῦ μολτεβενέσκου, τῶν μερτικίων, τῶν ριπτότνων ἐν τῷ χωρίῳ παρὰ τοῦ αὐθεντὸς προβάτων καὶ ἀγοραζόντων εἰς μερτίκια τῶν ἐξωτερικῶν, τοῦ παζηνασίου, τῶν ξύλων, τῶν σανιδίων, τῆς αὐθεντικῆς δουλείας, τοῦ χλωροῦ χόρτου, τοῦ ζαΐρὲ καὶ τῶν λοιπῶν συδοσιμάτων τῆς αὐθεντικῆς τζάρας τοῦ ἑνιαυτοῦ ὅλου ὡσαύτως καὶ τοὺς εν τῷ χωρίῳ αὐτῷ Πογιάνι οἰκοῦντας Βλάχους, τοῦς ὄντας ἐγγεγραμμένους ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ ὀνομαστὶ, Πατούλην, Κάλενον, Στᾶνον, Μεθόδιον, Στᾶνον, Κόρμπεν, Πικατούρην, Τόμπρεν Μαρῖνον, Στᾶνον, Ῥάνδολον Μουκάνου, Βλάντουλον, Μπάλιαν, Μπόγδανον Γιόκαν, Ἰουλ (?) Ντρεζᾶνον, Ντᾶνον, Ντομπρίκαν, Ἰωβὰν, Τερτζίλαν, Μπούρλιαν, Στάτζουλον, Ἰὼν, Νάξουλον, Στώϊκαν, Τζούρκαν, Μάρεσην, Μίκουλαν, Σέρμπουλον, Μαρτῖνον, Ῥαδουλαν, Νάγκουλον, Στωϊᾶνον, Νάγκουλον, Φλόκάν, Ῥάντε, Ντάϊκον, Ἰσλάτε, Στᾶνον, Στέλιαν, Μόσουλ, Βλάντουλον, Ῥαντουλον, Στώϊκαν, Ὄπριαν, Ντόμπρε, Μιρκὰν, Μπάτζον, Νικόλα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ και τῶν, παίδων καὶ τοὺς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένους χρέους δίχα τοὺς ὄντας πέραν τοῦ Δουνάβεως ἢ Σέρβους ἢ Ῥωμαίονς ἢ Ἀλβανοὺς ἢ ἀπὸ τῆς Μολθόβας ἢ καὶ ἀρχοντικοὺς, Βλάχους, αὐθεντικὸν χρέος μὴ ἔχοντας καὶ ἑτέρους καὶ μηδεμίαν ἔχειν ἐξουσίαν τοὺς μπάνους καὶ τοὺς περκαλάμους καὶ ἄλλους εἰσέρχεσθαι ἐν τῷ προσηλωμένῳ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ζητεῖν τι τῶν ἀνωτέρω, ὡς εἴρηται καὶ λαμβάνειν καὶ ἐνοχλεῖν τοὺς ἐγχωρίους καὶ κατὰ τυραννεῖν, ἐκτὸς μόνον τὸν ἀπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πατρίαρχου Ἱεροσολύμων καθιστῶντα ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου ἁγίου Γεωργίου καὶ ἐζητήθη καὶ παρ'ἡμῶν επιβραβευθῆναι τῷ χρυσοβούλλῳ καὶ ἡμέτερον πατριαρχικὸν γράμμα.

Τούτου χάριν ἡ μετριότης ἡμῶν γράφει καὶ ἐν ἁγίῳ παρακελεύεται πνεύματι, γνώμῃ κοινῇ συνοδικῇ, ἵνα, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, τὸ μὲν χωρίον αὐτὸ Πογιάνι, κατὰ τὸ αὐθεντικὸν ἔγγραφον καὶ τὰ παρ'αὐτῷ ἀρχιερατικὰ γράμματα εἴη καὶ διαμένῃ ἀπαρασάλευτον καὶ ἀπόσπαστον, ἄχρις οὗ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσπότειαν τοῦ τε νῦν ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν μετ'αὐτὸν, διοικούμενον καὶ κυβερνούμενον παρ'αὐτοῦ τε καὶ τῶν ὑπ'αὐτοῦ πεμπομένων πατέρων, φροντιζόντων διὰ παντὸς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ καὶ αὔξησιν καὶ οἱ ἐν αὐτῳ οἰκοῦντες, ὡς προδεδήλωται, ὦσιν ἐλεύθεροι, ἀδούλωτοι καὶ ακαταζήτητοι παρὰ πάντων τῶν βασιλικῶν καὶ αὐθεντικῶν συδοσιμάτων καὶ βάρεων ὅς δ'ἂν τῶν μετὰ ταῦτα, ἢ ἄρχων ἀρχόμενος, ἢ ἀρχιερεὺς, ἢ μικρὸς ἢ μέγας, ἢ καὶ τῶν κατὰ καιροὺς αὐθέντων Οὐγκροβλαχίας θελήσῃ κατὰ τινα τρόπον ἀνατρέψαι οὐ μόνον τὸ αὐθεντικὸν αὐτὸ χρυσόβουλλον τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοῦ καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου Οὐγκροβλαχίας, κυρίου Ἰωάννου Λέοντος βοεβόνδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν παραβλέψαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ χωρίου αὐτοῦ διαλῦσαι καὶ, ἀποξενῶσαι τῆς δεσποτείας τοῦ ἁγίου Τάφου καὶ εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καταγαγεῖν αὐτὸ καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῷ διασεῖσαι, ἀφωρισμένος ἔστω [ἔπονται

www.dacoromanica.ro

αἱ συνήθεις ἀραί]. Οὕτως ἀπεφηνάμεθα. Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος βεβαιωτικὸν γράμμα τῆς ἀφιερώσεως καὶ προσηλώσεως τῷ ἁγίῳ Τάφῳ τοῦ χωρίου αὐτοῦ καὶ ἐπεδόθη τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, εἰς πλείονα καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν καὶ μνημοσύνου ἕνεκα τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοῦ αὐθέντου κυροῦ Ἰωάννου Λέοντος, ἐν ἔτει ϛαχλ', μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιδ'.

† Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης

† Θεοφάνης ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ
† Ὁ Τουρνόβου Μακάριος
† Ὁ Μονεμβασίας Νεόφυτος
† Ὁ Βερροίας Κύριλλος
† Ὁ Αἴνου Παρθένιος
† Ὁ Σηλυβρίας Λαβρέντιος
† Ὁ Νικομηδείας
† Ὁ Φιλιππουπόλεως Χριστοφόρος
† Ὁ Ἀμασίας Ζαχαρίας
† Ὁ Ἰκονίου Ἀβέρκιος
† Ὁ Γαρδικίου Γρηγόριος

† Ὁ μέγας ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἔχων τὰς γνώμας τῶν πανιερωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης τοῦ Μιτυλήνης τοῦ Μεθύμνης καὶ τοῦ Βάρνης.

† Chiril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolei Roma cea nouă şi patriarh ecumenic.

Cele ce se fac potrivit unui ţel dumnezeiesc sînt toate bune foarte şi bine primite la Dumnezeu, şi mai ales cînd cineva îşi face comoară dintrînsele, cînd şi unde trebuie, făcînd alegere între cele bune, şi adăugînd cele frumoase celor prea frumoase, este întru totul limpede şi vădit că, săvîrşindu-se lucruri de neuitat şi fericite, acestea aduc îndeobşte mult folos tuturor. O dată ce, dar, şi preacucernicul şi prealuminatul domn a toată Ţara Românească, domul Io Leon voievod, iubit fiu duhovnicesc al smereniei noastre, fiind bun din fire şi îngrijindu-se mult de cele dumnezeieşti şi cuprins de un zel de Dumnezeu insuflat şi de o aprinsă iubire, din aleasă rîvnă şi dorind să dobîndească şi să aibă un oarecare ajutor Mormîntul cel primitor de viaţă al Domnului şi Dumnezeului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi celelalte locuri care ţin de el pe unde a păşit Dumnezeu pentru uşurare şi ajutor la nesuferitele datorii care necontenit i se adăugau, pentru care şi preasfîntul şi preafericitul patriarh al sfintei cetăţi a Ierusalimului, chir Teofan, cel întru Duhul Sfînt prea dorit

www.dacoromanica.ro

frate şi împreună liturghisitor al smereniei noastre stăruie şi cere cît mai mult, a dăruit şi a închinat acestui de viaţă primitor Mormînt satul Poieni din judeţul Vlaşca, care este al ‹mănăstirii› Sf. Gheorghe din tîrgul Bucureştilor, întărindu-l prin hrisovul său, care are iscăliturile multor boieri: a lui Rizea vornicul, a lui Vlad marele logofăt, a lui Ioan marele vistier, a lui Mihu marele spătar, a lui Muşat marele stolnic, a lui Buzinca marele comis, a lui Vasile marele paharnic, a lui Alexandri marele postelnic şi a altor mulţi, care întăresc acest hrisov, şi aceea a preasfinţitului mitropolit al ţării, chir Grigorie şi a preaiubiţilor de Dumnezeu episcopi ‹Teofil› al Rîmnicului şi Efrem al Buzăului şi prin care-i dă această slobozenie de a fi neîncălcat, nesupus la dări şi nebîntuit de orice faţă domnească sau boierească, de haraciul care se dă în fiecare lună, şi de drepturile pe găleata de fîn, pe boi, pe oaia ce se cheamă seacă, pe caii domneşti, pe miere, pe ceară, pe dijma stupilor, de darea pe oi, pe porci, de vinăriciul domnesc, de căşărit, de haraciul împărătesc, de poclonul domnesc, cînd un domn nou ia domnia, de dajdiile de un florin pe fîn, de straja de margine, de fumărit, de banii care umblă pe la margini, de ceilalţi bani care umblă prin judeţe, de stolnicii de la Greaca, adică să nu aibă voie să ia vama din peştii bălţii care se găseşte în satul acesta Poieni, de caii de olac, de podvoade, de birul moldovenesc, de mertice, din oi, care sînt puse de domn asupra satului şi de cele care se cumpără pentru merticele străinilor, de păşunat, de lemne, de scînduri, de lucru domnesc, de galbenul de fîn, de zaherea şi de celelalte dări ale ţării domneşti pe întreg anul, de asemeni şi pe rumânii care locuiesc în satul acesta Poieni, care sînt scrişi în hrisov, pe nume: Pătulea, Călin, Stan, Metodie, Stan, Corbea, Picătură, Dobre, Marin, Stan, Radul Mocanul, Vladul, Balea, Bogdan Iuca, Iul (?), Drăgan, Dan, Dobrică, Iova, Tergilă, Burlea, Stanciul, Ion, Neacşul, Stoica, Giurcă, Mareş, Micula, Şerbul, Martin, Radul, Neagul, Stoian, Neagul, Floca, Rade, Daicu, Istrate, Stan, Stelea, Moşul, Vladul, Radul, Stoica, Oprea, Dobre, Mircan, Baciu, Nicula cu fraţii lui şi cu copiii şi pe cei veniţi din ţară străină, fără datorii, care sînt de dincolo de Dunăre, fie sîrbi, fie greci, fie albanezi, fie din Moldova, fie şi rumâni domneşti, care nu au datorie domnească, precum şi alţii şi să nu aibă nici o putere banii şi pîrcălabii şi alţii să pătrundă în satul dăruit lui şi să ceară ceva din cele de mai sus, cum s-a spus, şi să ia şi să-i supere pe săteni şi să-i asuprească afară numai de igumenul rînduit de preasfîntul patriarh al Ierusalimului la mănăstirea Sf. Gheorghe. Şi a cerut şi de la noi să întărim hrisovul şi ‹să dăm şi› cartea noastră patriarhicească.

Pentru aceasta smerenia noastră scrie şi îndeamnă întru Duhul Sfînt, cu încuviinţarea obştească a sinodului, ca, de acum şi pînă în veac, satul acesta Poieni, potrivit cu înscrisul domnesc şi cu scrisorile

www.dacoromanica.ro

arhiereşti care-l însoţesc, să fie şi să rămînă neclintit şi neîmpărţit — cît va lumina soarele — sub stăpînirea şi puterea celui de acum prea sfînt patriarh al Ierusalimului şi a celor ce-l vor urma, gospodărit şi cîrmuit de el şi de părinţii trimeşi de el, care să îngrijească pentru totdeauna de dăinuirea şi sporirea lui, şi cei ce locuesc într-însul, cum mai sus s-a arătat, să fie slobozi, nerobiţi şi nebîntuiţi de orice dări şi angarale împărăteşti şi domneşti.

Iar după acestea, oricine — fie cîrmuitor, fie cîrmuit, fie arhiereu, fie mic, fie mare, sau şi dintre cei după vremi domni ai Ţării Româneşti — ar dori, în vreun chip, nu numai să răstoarne acest hrisov domnesc al preacucernicului şi prealuminatului domn al Ţării Româneşti, domnul Io Leon voievod, ci să treacă cu vederea şi hotărîrea noastră, şi să nimicească slobozenia satului şi să-l înstrăineze de stăpînirea Sfîntului Mormînt şi să-l aducă în stăpînire proprie iar pe cei ce locuiesc într-însul să-i turbure, să fie afurisit [urmează obişnuitele blesteme]. Astfel am hotărît. S-a scris această scrisoare de întărire a smereniei noastre, pentru închinarea şi legarea de Sfîntul Mormînt a satului acesta şi s-a dat preasfîntului şi patriarhicescului Scaun al sfintei cetăţi a Ierusalimului, pentru mai deplină şi îndelungată încredinţare şi pentru pomenirea preacucernicului domn, chir Io Leon, în anul 1630, luna octombrie, indicţiunea a XIV-a.

† Chiril, cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop al Constantinopolei, Roma cea nouă, şi patriarh ecumenic

† Teofan, cu mila lui Dumnezeu patriarh al sfintei cetăţi a Ierusalimului

† al Tîrnovei Macarie

† al Monembasiei Neofit

† al Verriei Chiril

† al Enosului Partenie

† al Selimvriei Lavrentie

† al Nicomediei . . .

† al Filipopolei Hristofor

† al Amasiei Zaharia

† al Iconiului Averchie

† al Gardikiului Grigorie

† Marele ritor al Marii Biserici, avînd şi încuviinţările prea sfinţitilor ierarhi de Naupact şi Arta, de Mittilini, de Methymna şi de Varna

După Em. Legrand, *Recueil de documents grecs*, p. 5—9.
Copie în lb. greacă după ms. 605 al Bibliotecii din Ierusalim[1].
Altă copie în lb. greacă, Bibl. Acad, DCLXXXVII/53.
EDIŢII. Gree şi trad. *Hurmuzaki-Iorga*, XIV, 1, p. 129—130.

[1] La A. Papadopulos Kerameus, Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη, Petrograd, 1915, p. 181, pct. 174, ms. 605 figurează cu nr. 622.

www.dacoromanica.ro

160

1630 (7139) octombrie 2.

Grigorie vinde lui Sima logofăt o silişte la Păuşeşti.

† Eu Gligorié de în Păuşeşti, ficiorul pope lui Dumitru, scris-am acesta al mieu zapis să fie la mîna jupan logofătului Simei, de mare credinţă, cum să să ştie că i-am vîîndut o selişte de între văi, derept aspri 150. Şi o am vîîndut eu de bunăvoia me şi cu ştire tuturor omenilor miei şi a rudelor.

Şi cînd am făcut această tocmală fost-au mulţi megiiaşi şi omini buni, anume : popa Stoica şi popa Zahariia şi Stănilă şi unchiaşul Bălaur şi Dumitru şi Antonie şi Luca[ca] şi Oprea Bădese.

Şi am scris eu Ghiorma pitar. Pis meseţa ohtomvrie 2 dnă, vă let 7139 <1630>.

Pitariuul Ghiorma

Eu popa Stoica [1].

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/18.
Orig., hîrtie (15 × 21), trei peceţi aplicate. Scris pe aceiaşi hîrtie cu zapisul următor. (V/18 bis).

161

1630 (7139) octombrie 2.

Popa Stoica vinde lui Sima logofăt o silişte la Păuşeşti.

† Eu popa Stoica de în Păuşeşti scris-am acesta al mieu zapis să fie la mîna jupan Simei logofătul, să fie de mare credinţă, cum să să ştie că i-am vîîndut o selişte de între văi, ce o am fost cumpărat de la Radul lui Drăgan mai deinte vreme; acum o am vîîndut logofătului, derept aspri 150.

Şi o am vîîndut eu de bunăvoia me şi denainte cestor mărturii ce-s mai sus-scrise. Păîntru credinţa pus-am mîna şi pecete.

Şi am scris eu Ghiorma pitar. Ohtomvrie 2 dnă, vă let 7139 <1630>.

Eu popa Stoica o-m vîndut de voe me

Pitariuul Ghiorma [1]

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

‹Pe verso :› „Zapisul lui Gligorie şi a popei Stoicăi pre siliştele lor din Păuşeşti, 7139" ‹1630›.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/18 bis.
Orig., hîrtie (15 × 21), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem., ms. 445, f. 131.

162

1630 (7139) octombrie 5.

Răzmiriţă vinde popii Şerbu vie şi loc de casă în dealul Cîndeştilor.

† Eu Răzmiriţă, feciorul logofătului Stoicăi şi al Muşii den sat den Cîndeşti, scriiu şi mărtirisescŭ cu acesta zapis al mieu cum am vîndut popei lu Şerbu den sat den Odobéni 1 locu [1] de pogono de vie cu un locu de casă în dealul Cîndeştilor, dereptu 300 de aaspri gata locul cu ocină [2] nedajnic, den partea lu Năgruşu.

Şi o vînzu eu Răzmiriţă popei lu Şerbu de bunăvoia mea, să fie lui moşie şi lui şi făciorilorŭ lui şi nepoţilor lui şi strenipoţilor lui, niclintită.

Şi aldămăşari oameni buni, annume : Neguleciu şi Balotă şi Lupul şi Voico, făciorulu lu Neagoe şi Dragomiru, făciorulu lu Muşatŭ şi Stoica lu Răzmiriţă den Cîrlomăniştişi Chiricu de Mierîia şi Tudoru, făciorulu iară al Muşat şi Neagulu, făciorulu Radul de Négoşina.

Пнс мѣсеца wктомвріе ѕ дьнн, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.

Bibl. Acad., CXCVI/61.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), o pecete aplicată.

163

1630 (7139) octombrie 6.

Stoilă vinde lui Sava postelnic din Stăncești o ocină în hotarul satului Găgeni.

Zapisul lu Stoilă . . . [3] ot sud Prah‹ova› la mîna lu Savi postelnic ot Stăncești, moşie pe Dîmbul, leat 7139 ‹1630› octomvrie 6 dni.

[1] A fost scris întîi : ,.pogon", apoi şters.
[2] „cu ocină", şters cu o linie.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Adică eu Stoii . . .[1] sud Prahova, scris-am zapisul mieu la mîna Savii postelnic ot Stănceşti, pe cum să să ştie că i-am vîndut dumnealui moşie, însă pe Dîmbul, dă peste tot hotarul satului Găgeni a şase parte, drept bani gata ughi 12 pol. Şi i-am vîndut din cîmp, din pădure, din siliştea satului şi din deal 3 pogoane ţelină, ca să-ş pue vie şi cît va mai putea, să fie volnec.

Şi lungul aceştii moşii, din apa Teléajănului asupra Braniciogului pînă în Lacul Porcului în hotarul Tîrşorului.

Şi am vîndut eu Stoilă această moşie de a mea bunăvoe şi făr de nici o silă şi cu ştirea tuturor megiiaşilor şi a tuturor vecinilor şi din sus şi din jos.

Şi cînd s-au făcut acest zapis fost-au mulţi oameni buni mărturie, care îşi vor pune mai jos degitile şi iscăliturile. Şi pentru mai adevărată credinţă mi-am pus iscălitura mai jos, ca să să créază.

Şi am scris eu, diaconu Radu.

† Eu Voico ot Găgéni.

† Eu Stoica Druşul.

† Eu Mărcea.

Eu Mareş ot Călugăreni martur

Eu Năvrap martur

Eu Manea ot Tîrşor martur

Eu Stan martur

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 58.
Copie.

164

1630 (7139) octombrie 10, Bucureşti.

Ianiu Psira vistier şi soţia lui, Maria, vînd lui Gherghe logofăt de vistierie satul Vărăşti de pe Sabar, jud. Ilfov.

† Adecă eu jupan Ianiu Psira vistiariul denpreună cu jupîneasa mea Mariia scris-am şi mărturisim noi cu acesta al nostru zapis, să fie la mîna jupînului Gherghe logofet de la vistierie de mare credinţă, ca să se

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

ştie cum i-am vîndut satul Vărăştii de pre Sabar, de în judeţul Elh‹ov›, de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi cu toţi rumânii şi de în siliştea satului, de pretutindinilea, oarecît se va alége de preste tot hotarul, derept 90 000 [1] de bani gata. Şi l-am vîndut noi acest satu Vărăştii de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea tutoror boiarilor, ca să-i fie lui moşie şi coconilor ce-i va da Dumnezeu în vecie.

Pentru că acest satu Vărăştii fost-au dat de doamna Elina lu Costandin cliucériul, feciorul răposatului Şerban voevod. Iară apoi, cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevod, feciorul lui Iliaş voevoda, iar Costandin cliucer, el au vîndut acest satu, Vărăştii, la noi, pre bani gata.

Iară după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul răposatului Ştefan voevod, iară eu Ianiu vistiiar şi cu jupîneasa mea Mariia, noi am vîndut acest satu Vărăştii, ce scrie mai sus, jupînului Gherghe logofătul derept acest preţu, cum iaste mai sus-scris.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturie, anume: jupan Dumitru al doilea vistiiar Dudescul şi Para logofet şi Dula logofet şi Bunea logofet şi Dumitru logofet şi Paraschiva cliucer şi Mogoş cliucer şi Andreiu spatar, fecior Vladului ce au fost logofet mare şi Costandin biv vel peharnic şi iar Costandin cliucer şi Panga vătahul de aprozi şi Manea cupeţu şi Dumitru şi alţi mulţi boiari carii se-au scris mai jos cu peceţile lor şi cu iscăliturile lor.

Aşijdere şi noi pentru mai mare credinţă, adevărată, pusu-mi-am şi peceatea ca să se ştie şi să se crează. *Инако да нѣст.*

Пис Лепъдат логофет [2] ѕ Бѣкѣрєщи, мѣсєца wктомвріѥ ї дьнь, къ лѣт ×ѕрлѳ.

Ιωαννης πρωην βεστιαρης [3]

Πανος κωμης [4]

Bunea Vîlcul logofet

Dumitru logofet

Paraschiva vtori clucer [5]

Bibl. Acad. CCCLXVIII/91.

Orig., hîrtie (43,5 × 29), patru peceţi aplicate.

EDIŢII, Zota, *Dobreni*, 188—189; Ionaşcu, *Radu Popescu*, 28.

---

[1] Cifra corectată.
[2] Lepădat logofăt...
[3] Ioan fost vistier.
[4] Pană comis.
[5] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

165

1630 (7139) octombrie 12.

Stoica Bonchiciu vinde lui Gherghe postelnic din Piteşti o vie în Samara.

Zapisul Stoicăi Bonchiciu dé o vie ot Samara.

Să se ştie cum am vîndut eu Stoica Bonchiciu cu feciorii miei cu toţi o vie dîn Coada Gémenii, cu branişte cu tot, pînă în Coada lui Capiciu de lată şi de lungă, pînă în Zlapiia şi mérge pînă în apă şi dă în poala vii pînă în căpătîiul locului. Şi o am vîndut lui Ghierghe postelnic ot Piteşti, de bunăvoia mea, drept aspri 3 300 şi aldămaşul 200 de aspri.

Şi mărturie: Danciul dîn Samara şi Opriş şi Radul Mînie şi Oprea dîn Samara şi Duminică, feciorul lui Colceacu şi Darul dîn Izvorul şi Vladul şi Stanciul lui Gardină şi Stanciul Radului dîn Lipiia.

Şi să fie acea vie postelnicului Gherghe şi feciorilor lui moşie, pentru că o am vîndut eu de bunăvoe, să n-aibă bîntuială de nici un om. Aici am scris noi toţi megiiaşii.

Pis Dumitru logofăt, méseţa octomvrie 12 dni, leat 7139 <1630>.

Eu Stoica Bonchiciu cu feciorii mei vînzători.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 39 v.
Copie; altă copie ibidem, ms. 371, f. 21.

166

1630 (7139) octombrie 13.

Drăgan cu fiii şi nepoţii săi se vînd rumâni lui Hrizea vornicul împreună cu moşia lor din Stăneşti.

† Adecă noi Drăgan cu 3 feciori, anume: Dragomir i Radul i Dumitru, i Stanciul cu un fecior, anume Dumitru, i Dragomir cu un fecior, anume Voicu şi cu cîţi feciori vor naşte de acum nainte den noi, scris-am zapisul nostru ca să fie la mîna jupînului Hrizei marele dvornic, cum să se ştie că ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, să-i fim rumâni cu toată moşie noastră ot Stăneşti ot Teleajăn, de în hotar pîn în hotar şi de priste tot locul cîtă moşie am avut.

Şi cîndu ne-am vîndut noi, ne-am vîndut cu ştirea tuturor migiiaşilor de în prejurul locului şi de sus şi de jos. Însă anume am luat: eu Dră-

www.dacoromanica.ro

gan, ughi 28 i Stanciul, ughi 14 i Dragomir, ughi 14. Aşa am tocmit şi ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoe.

Pis méseţa octomvrie 13 dni, leat 7139 ‹1630›.

Şi păntru credinţă ne-am pus şi dégitili.

Drăgan.

Stanciul.

Dragomir.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 255.
Copie.

137

1630 (7139) octombrie 19.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Mislea vama de pește de la Greaca, jud. Vlașca.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod, sinŭ pocoinago Io Ştifan voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi părintelui Zosim, egumenul dă la sfînta mănăstire Mislea, hramul sfetae troiţă, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii méle să-ş ia vama de péşte dă la toate năvoadele, cîte vor vîna péşte pre ocina sfintii mănăstiri de la satul Greaca, tot să aibă a-ş luaré vama de în 10 peşti un peşte şi de în 10 bani un ban, cum au fost luat şi mai denainte vréme, pentru că am văzut domnia mea şi cartea lui Alixandru voevod Iliiaş de în domniia de întîi, vă leat 7125 şi cartea răposatului Radul voevod, vă leat 7129 şi cartea fii-său, lui Alixandru voevod, vă leat 7134 şi iar cartea lui Alixandru voevod Iliiaş, vă leat 7136 pre tocmeală cum scrie mai sus. Într-acéia şi domnia mea încă am dat şi am înnoit cărţile pentru vama mănăstirii şi pre această carte a domnii méle, ca să-ş ia mănăstirea vama, cum au fost de veacu.

Drept acéia şi voi, toţi năvodarii, care veţi vîna péşte pe ocina mănăstirii Mislea, în vreme ce veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să aveţi toţi a vă daré vama la oamenii sfintei mănăstiri, cum scrie mai sus, mai mult val să n-aibă, că aşa iaste învăţătura domnii méle. Că apoi de va mai veni egumenul să să plîngă de voi, certare veţi avea.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Octomvrie 19 dni, vă leat 7139 ‹1630›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 47.
Copie; altă copie ibidem, ms. 466, f. 29.

www.dacoromanica.ro

‹1630› octombrie 20.

Vasile scrie lui Paraschiva logofăt despre fuga unor mari boieri în Transilvania din cauza lui Leon vodă.

† Cinstite logofete, să fii dumneata sănătos.

Dau ştire dumitale pentru rîndul slujbei noastre de aicea, că slujim pînă o petrecuiŭ foarte bună. Cînd au fost luni în prînzu, în 18 zile, eu mă dusésem de la soroc să tocmescu neşte miiare cu ceşti negustori, să o iau, că ne grăbiia turcul cu miiare; în urma mea fost-au venit feciorul Filieşanul cu 30 de omeni la mine să mă prinză. El nu m-au găsit acolea, ce-au găsit ficiorii, ce-au şi prinsu a-i ucideré şi a-ntrebaré de mine unde sînt. Eii, deac-au văzut nevoia, au fugit; ce-au luat şi caii miei toţi, de n-am rămas nici cu unul, ce sînt pedestru. Şi au luat calul Savei şi al lu Ion şi al lu Stan Păţitul şi au luat şi banii cîţi era strînşi de mierărie, toţi, şi cîţi bani au fost de pre birărie, că atunce ne venise neşte feciori den birărie, şi au luat; eara, cît n-au fost băgat în berbeniţă, toate. Şi au luat dulama mea şi hainele Radului frăţine-mieu, i-au luat tot, de-au rămas numai cu cămeaşa şi au luat dulămile feciorilor, de sînt numai cu trupurile. Şi ne-au luat şi cămeşi şi tot ce au găsit. Şi cîtă vită au găsit de trăsură de miiare, toată o au luat: şi vaci şi cai şi tot. Şi catastişele, cîte au fost de astăvară, toate le-au luat, că era în desagii cu bani. Şi cîţi birari au găsit, toţi i-au luat de i-au legat, de le-au luat banii şi catastişele şi i-au despuiat, de i-au lăsat cu piialea. Şi au luat calul Paraschivei şi al Neaniului şi al uncheaşului Stroe şi al Radului Bădăcel. Mai rea răutate n-am văzut de cînd sîntŭ.

Cînd am mersu la tîrg, venise véste la căpitanul cum tréce Aslan vornicul cu Gorgan şi cu Mateiŭ şi cu alalţi boiari cu tot la munte. Ce-am şi încălecat cu sîrbii, ce-am mersu luni seara la Runcul cliucearul; demăneaţa ne-am sculat de noapte, ci ne-am dus unde au fost ei tăbărîţi. Ce ne-am pus în gura plaiului, ca să nu-i lăsăm să treacă. Eii au venit toţi de faţă, că era mulţi şi tot de folos, ce-au şi dat la noi. Cînd am stătut să vedem ce vor să facă, au eşit nainte lor Mihaiu cliucearul şi Dumitru căpitan şi chiema pre căpitanul să meargă la ei şi striga să ne închinăm lor. Deacă au văzut că nu vom, eii au şi dat la noi de ne-au răsipit, de-au fugit cine încătroo au putut. Vrutu-ne-am pune şi capetele după alalte nevoi.

Deaca am venit la tîrg, scris-au vornicul cărţi la vodă şi la vornicul şi la toţi boiarii cum au fugit Aslan vornic cu feciorul lui şi Gorgan spatar şi aga Mateiu şi Barbul Brădescul şi fratele lu Mihai cliucer şi Barbul de Poiană şi feciorii Iscrului şi Barbul de Fratoştiţă şi feciorul lu Malcoci şi

www.dacoromanica.ro

alţii mulţi de la Olt şi de la Romanaţi şi de la Jiiul de Jos şi de la Mehedinţi. Ce-am vrut să viiu eu cu cărţile să spuiŭ ce-am văzut; şi au scris şi vornicul şi căpitanul la vodă şi la boiari ce răutate au făcut, ci apoi eu gîndiiu cum voi veni şi să las aicea slujba pustie? Ce-am trimes ceşti feciori şi cu un sîrbu cu cărţile, ce vor spune şi ei şi de în gură ce-au văzut. Că acum ţeara fuge toată, că le-au zis acei boiari ţerăi: „fugiţi toţi după noi, nu mai daţi nemic", ce acum nu rămîne nime.

Ce să ştiţi dumneavoastră că ac... [1], rumânii nu vor să dea nemic, ci bat feciorii şi le iau banii şi trăsurile şi zic că le-a zis boiarii să nu dea nemic, că le vine alt domnu. Ci acum noi ne-am îngrozit de nu ştim ce vom să facem că ni e frică că ne vor ucide. Ci acum, pînă nu se va face o tocmală, noi nu îndrăznim nimic să ne tindem şi nici feciorii nu cutează să umble necăiurea să-şi strîngă cîte o rămăşiţă. Ce-am mai rămas să văz cum va fi lucrul şi să pornescu neşte vite de birărie la curte.

Ci să ştii, logofete, că nu va să se aleagă nimic din judeţ că se-au făcut lucru ca acela, că acei boiari s-au lăudat către ţeară că preste puţine zile vor veni cu domnul. De altele ce voi scrie dumnitale? Spune-vor şi de în gură ceşti feciori cum au fost. Aceasta scriu dumnitale, să fii dumneata sănătos.

† Mai micul dumnitale, Vasilie
Pis ohtomvrie 20... [1]

<Pe verso:> † La dumnealui, la Paraschiva logofetul să se dea.

După N. Iorga, *Studii şi doc.* IV, p. 19—20.
Orig.
Anul reiese din text. Luni 18 octombrie este numai în 1630, pe această epocă.

169

1630 (7139) octombrie 23, Scărişoara.

Voia din Scărişoara şi alţii se vînd rumâni lui Necula vistier.

Adică eu Voea cu feciorii miei, Radul cu fiiu-său Badea i Voia ot Scărişoara scris-am acest zapis al nostru ca să fie de credinţă la mîna jupînului Niculii vistiearu, cum să se ştie că am fost cu toate moşiile noastre, şi eu Albul cu fiiu-mieu Ştefan i Stancul, tot am fost judeţi. Iar cînd au fost acuma, în zilele domn nostru creştin Lion voevod, sinŭ pocoinago Ştefan voevod, iar noi singuri, de bunăvoia noastră, venit-am la dumnealui

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

jupan Necula vistieru de ne-am vîndut drept ughi 20 şi am luat *to*ţi banii deplin.

Şi mărturii: jupan Ivaşco vornicu i jupan Grigorie comisu i Tatul logofătu i Sava postelnicu ot Tergovişte i Gherghe pîrcălabu de Studina i Oprea pîrcălabu de Scărişoară şi încă mulţi boiari, care îşi vor pune peceţile mai jos.

Şi am scris eu, Gherghe logofătu, în sat în Scărisoara. Scris luna octomvrie 23, leat 7139 ‹1630›.

Ivaşco vornic
Grigore comis -
Gheorghe pîrcălabu
Oprea pîrcălabu
Eu popa Badea ot Scărişoara

Arh. St. Buc., Condica schitului Ţigăneşti, nr. 327, f. 9.
Copie.

170

1630 (7139) noiembrie 3.

Staicu paharnicul şi soţia lui, Rada, vînd lui Buzinca mare comis ocinile lor din Ceptura, Muşcel, Fîntînele, Roma şi Tătărăi.

† Scris-am eu Staicu păhărnecul şi jupînesa me Rada, fata lu Dragomir postelnic de în Cepture, feciorul jupan Dumitru, ce au fost marele vornec, acesta al nostru zapis, cum să fie de mare credinţă la mîna jupan Buzincăi marele comis şi la mîna jupînesii lui, Ilina comisoaia, cum să se ştie c-am vîndut noi parte noastră de în Cepture toată şi cu cîţi rumâni se vor afla, însă parte jupînesii mele Radei, de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, însă rumânii anumé, de în Cepture: Soare cu feciorie lui şi Tudor cu feciorii lui [1] şi cîţi se vor afla de moşie de în Cepture şi parte jupîneseii melé Radei de moşi şi de cumpărătoare de Muşcel, cu cîţi rumâni se vor afla şi parte jupînesii mele Radei, de în Fîntînelé, şi cu rumâni cîţi se vor afla şi parte jupînesii melé de în Roma toată şi cu rumâni cîţi se vor afla şi parte jupînesie melé Radei de în Tătărăi, cu cîţi rumâni se vor afla şi cu parte me de în Cepture, cîtă am cumpărat eu Staicu păharnic

[1] Pasajul „Soare...feciorii lui" este încercuit cu negru.

www.dacoromanica.ro

am vîndut jupan Buzincăi, marele comis şi jupînesie lui Ilinie, dereptu trie sute şi patruzeci de galbeni şi doi, cum să-i fie lui moşie şi fecioriloru.

Şi la tocmela noastră fost-au jupan Tudoran sulgeriul i Măciucă clucer i Stanciul postelnic de Buziiani.

Пис ноємврїе г, въ лѣт ×ЗРЛѲ.

† Tudoran sluger
† Eu Staico păharnic
† Stanciul de Boziiani [1]

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XVII/3.
Orig. hîrtie (30 × 22), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 69[illegible], f. 261.

171

1630 (7139) noiembrie 4.

Cornea din Urlaţi vinde jupanului Nastea ocina Trestienească din Ratina.

† Scris-am eu Cornea de Urlaţi zapisul meu la mîna jupînului Nastei, cum să se ştie că am vîndut eu partea mea de ocină de în ocina Trestienească de în Ratina, de peste tot hotarul a şaasea parte. Şi eu Cornea am cumpărat aceasta ocină mai denainte vréme, de în zilele lui Simeon voevod, de la Necşat de Trestiiani de în Vali. Deci cîndu au fost acum, în zilele lui Alion voevod, iar eu Corinea de lipsă şi de nevoe o amŭ vîndut jupînului Nastei de în sat de Negoeşti direptu 600 aspri gotovi.

Şi o am vîndut eu Cornea de a mea bunăvoe ca să fie jupînului Nasti moşie şi ficiorilor lui şi nepoţilor şi strenepoţilor neclătit de nimé în vecie, amin.

Şi mărturii : jupînul Neagul şi frati-său Antonie de Negoeşti şi Dima neguţătorul şi Iacovŭ neguţătorul şi popa Stoica şi Néicul de Murgeştii şi Radul Babei şi Dumitru logofet şi Stan socru-său de Brăgăreştii.

Писам аз попа Фътѹл, синъ їерен Стоикъи ѡт Негоєщи стар,[2] мѣсєца ноимврїи, дьни а, въ лѣт ×ЗРЛѲ.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LX/2.
Orig., hîrtie (30 × 20), patru peceţi aplicate.
Copii ibidem, mss. 130, f. 215 şi 132, f. 35.

[1] Semnături autografe.
[2] Am scris eu, popa Fătul, fiul bătrînului Stoica ierei din Negoeşti.

www.dacoromanica.ro

172

1630 (7139) noiembrie 5.

Moştenii satului Negraşi, jud. Vlaşca, se vînd rumâni jupînesei Maria, soţia lui Trufanda vistier.

† Adecă noi moşténii satului den Negraşi, ot sud Vlaşca, scriim şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de cridinţă la mîna jupînésii Mariia a răposatului Trufanda vistiiar şi la mîna coconilor domniiaii, cum să să ştie că am fostu toţi judici cu moşiile noastri şi cu feciorii noştri, încă mai denainti vrémi.

Iar după acéia, cînd au fostu acuma, în zilile domnu nostru criştin Lion vodă, sinŭ Ştifan vodă, iar noi sînguri, de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, vinit-am la dumneaei dă ne-am vîndut rumâni cu feciorii noştri şi cu toati moşiile noastre cîte vom avea la Negraşi, însă iu Anghil cu fiiu-miiu Ganea am luat 6000 aspri gata şi iu Mihalco cu feciorii mii 3000 di bani şi eu Voico cu fiiu-miu Vlaicul i Oprea i Anghil, cu toată partea mea di ocină şi din sat şi cu céia parti di ocină aleasă, am luoat 4000 di bani; şi iu Albul cu feciorii mii am luoat aspri gata . . . .[1] face priste toţi . . .[1] di aspri. Şi am luoat toţi bani deplin.

Şi mărturii cari-ş vor puni iscăliturili şi piceţili mai jos.

Şi pintru cridinţa am pus în loc di picéti cu dégitili.

Пис Гєрге лwгwфєт[2], мѣсеца нонмвр҃іе ѕ҃ дьни, въ лѣт ×ѯрлѳ.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 27432.
Orig., hîrtie (31 x 22)
Copie ibidem, ms 27653 p. 5.

173

‹1630 noiembrie 10—1631 iulie 6› 7139.

Leon Tomşa voievod scrie lui Miho mare ban al Craiovei să hotărnicească moşia de la Şegarcea a Patriarhiei de Alexandria, pentru care aceasta are pîră cu Pătraşco postelnic.

† Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodinŭ, sinŭ pocoinom Io Ştefan voevod. Pişet gospodstvo mi pocitenom praviteliu gospodstva mi jupan Miho vel ban Craiovschi mnogo zdravie.

[1] Loc alb.
[2] Gherghe logofet.

www.dacoromanica.ro

Către aceasta-ţi dau în ştire domniia mea, pentru că aicea au venit ispravnicul părintelui patriiarhului de la Alixandriia, carele iaste la satul Şăgarcea, înpreună cu sluga domnii méle Pătraşco postelnic, de s-au pîrît pentru hotarele Şăgărcii şi ale Giurgiţii şi ale Cerătului şi ale Dîlgii şi ale Drănicului Cîrstie, zicînd cum că înpresoară unul pre altul. Într-acéia, ei s-au voit dinaintea domnii méle, de în divan, de au luat 12 boiari pre răvaşă domneşti, scriind pre nume, de să le caute şi să adeveréze cu ale lor suflete, pre unde au fost hotarăle céle bătrîne mai dinainte vréme.

Drept acéia, ei au pohtit pe dumneata ca să fii ispravnic dumneata, unde vor zice acei 12 boiari, că sînt hotarăle, să pui dumneata semnu, să nu mai aibă gîlceavă cu altul, nici să fie făţărie la nici o parte, pentru că vei vedea dumneata şi cartea părintelui patriarhului cu mare blestem, ci să nu fie făţărie nici spre unul nici spre altul, ci să fie dreptate. Aceasta scriu dumitale.

Leat 7139 ‹1630—1631›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Şegarcea, nr. 725, f. 110.
Copie.
Datat după dregătoria lui Miho.

174

1630 (7139) ‹noiembrie-decembrie›10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte satul Brăeşti, jud. Buzău, moşnenilor satului în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, fecioru marelui şi preabunului Io Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele satului Brăeşti, din judeţul Buz‹ău› şi moştenitorilor satului Brăeşti, anume: Braia cu ceata sa şi Mihaiu şi Neacşul şi Coman Bănză cu ceata sa şi cu toţi fraţii lor dă moşie şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul Brăeşti, tot satul, cu tot hotar şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului, du pătutindinea, oricît s-ar alege du peste tot hotar, din hotar şi pînă în hotar, după bătrînile hotară şi semne, pentru că aceşti Brăeşti ce scrie mai sus au fost a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de moştenire de la moşi şi de la stremoşi, încă de mai înainte vreme, de la ceilalţi bătrîni domni de demult de la începutul ţării, şi de către nimeni bîntuială nu au avut.

Iar după aceia, cînd au fost în zilile lui Alexandru vodă, fecior răposatului Iliiaş vodă, în ani 7138, iar satul Brăeştii, ei au avut pîră şi înpre-

www.dacoromanica.ro

surare de cătră Negoiţă postelnic şi de cătră Mihaiu postelnic din Sărata. Şi au fost mersu înnaintea lui Alexandru vodă, de s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîra Negoiţă şi Mihaiu, cum că au fost satul Brăeştii sfintii mănăstiri Pinul, de stăpînire, daţi de stremoşul lor, Stanciul vistiar, ctitor mănăstirii Pinul. Iar satul Brăeşti ei s-au plînsu înnaintea lui Alexandru vodă, la marile divan, de mare năpastă şi înpresurare, cum că n-au fost vînduţi Stanciului vistiar, nici rumâni mănăstirii Pinul, ce au fost nişte oameni înpresuraţi fără dreptate. Deci întru aceia, Alexandru vodă, fecioru lui Iliiaş vodă, domniia sa au luat seama şi au judecat după dreptate şi după lege, înpreună cu toţi cinstiţii boieri domnii sale şi au dat satului Brăeştii lege 12 megiiaşi, după răvaşele domneşti, anume : din Pîcleni, Pardos şi Găgiul şi din Négoşîna, Bratul şi Stan al Negotei şi din Micşani, Manea şi Costea şi din Mlacea, Şteful şi din Posobeşti, Voinea şi din Scăiani, Neagul al lui Marco şi din Trestiia, Dragomir săbierul şi Vlăduncea şi din Crivelești, Stoica, ca să jure cu sufletele lor cum că n-au fost satul Brăeşti rumâni vînduţi Stanciului vistiar, ci au fost nişte oameni înpresuraţi fără dreptate.

Deci cînd au fost acum, în zilele domnii mele, în anii 7138, iar satul Brăeştii, ei au venit înnaintea domnii mele la marele divan de s-au plînsu de mare supărare şi înpresurare. Deci întru aceia, domniia mea însumi am trimis domniia mea de la divan pă credincioasa sluga domnii mele, Stan aprodul, cu cartea domnii mele, ca să jure satul Brăeşti cu acei 12 megiiaşi, care sînt mai sus-zişi, cîţi au fost legaţi mai nainte de Alexandru vodă, ca să jure acolo pă loc. Şi s-au adunat atunci multe sate du prin prejuru locului şi au rămas Negoiţă postelnic şi Mihaiu postelnic de judecată şi osîndiţi dinnaintea domnii mele.

Iar după aceia Negoiţă şi Mihaiu, ei nici aşa n-au vrut ca să să lase, ci au venit înnaintea domnii mele de faţă cu satul Brăeştii, de s-au pîrît de faţă la marile divan şi au cerut ei, Negoiţă şi Mihaiu, lege 24 de boiari. Deci întru aceia, domniia mea însum am luat seama şi am judecat, după dreptate şi după lege, înpreună cu toţi cinstiţii boerii domnii mele, şi am dat însumi domniia mea lui Negoiţă postelnic şi lui Mihaiu lege peste lege, 24 dă boeri, ca să jure ei cum că au fost satul Brăeşti rumâni şi vînduţi Stanciului vistiiar şi daţi sfintei mănăstiri Pinul. Şi au fost lor zioa la sfeti Petre, în ani 7138. Deci cîndu au fost la zi şi la soroc, iar Negoiţă şi Mihaiu postelnic ei nicidecum n-au putut ca să arate lege la divan, ca să jure, ci au rămas Negoiţă şi Mihaiu de lege şi osîndiţi dinnaintea domnii mele şi au lăsat acei 24 dă boeri peste sufletele acelor 12 megiaşi, cum au fost jurat dintîiu, să jure dupe dreptate. Şi am adevărat cum că au fost jurat după dreptate.

Prin aceasta, am dat domniia mea însum satului Brăeştii şi tuturor moştenitorilor satului, cîţi sînt mai sus-zişi, cu toţi fraţii lor de moşie, ca să aibă pace de cătră Negoiţă şi de cătră Mihaiu, ca mai mult nicidecum treabă şi slujbă cu dînşii să nu mai facă. Ci am dat lor satul Brăeştii cu tot hotar după înprejur, din hotar pînă în hotar, moşiia de stăpînie şi ohabnică

www.dacoromanica.ro

lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor, şi de cătră nimeni să nu să clătească după zisa domnii mele.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe jupan Miho vel ban Craiovii şi jupan Hrizea vel dvornic şi jupan Papa vel logofet şi jupan Ianache vel vistiiar şi jupan Dumitraşco vel spatar şi jupan Muşat vel stolnic şi jupan Buzinca vel comis şi jupan Vasilie vel paharnic, şi jupan Alexandru vel postelnic. Şi ispravnic, Papa vel logofet.

Şi au scris Lepădat logofet, cu învăţătura Mihalcii dvornic, în scaunul cetăţii Bucureştilor luna lui . . . . . [1] 10 zile şi de la Adam pînă acum curgerea anilor, ani 7139, iar de la naşterea lui Hristos, ani 1630.

Bibl. Acad., CXXVI/182.
Traducere.
Datat din lunile noiembrie-decembrie din cauza indicării anului 1630 în text, şi după divan.

175

1630 (7139) noiembrie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Gheorghe logofăt de vistierie satul Vărăşti, jud. Ilfov.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată Ţara Rumânească feciorul marelui şi preabunului, răpoosatului Io Ştefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiariului domniei mele jupîn Gheorghe logofătul de visterie şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Vărăşti de lîngă Dobreni, după Sabar, din judeţul Elfov, tot satul şi cu toţi rumânii, cîţi sunt de baştină şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu siliştea satului, dupreste tot hotarul, cît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Însă rumânii să să ştie, moşteni, anume : Stan Grămadă şi cu nepotu-său Stan şi cu feciorii lor şi Chirana cu feciorii ei şi Cîrstea cu feciorii lui şi Căzan cu feciorii lui şi Oprea cu feciorii lui şi Badiul cu feciorii lui şi Lupul, feciorul Badiului, cu feciorii lui şi Dobre cu feciorii lui şi Chiriac cu feciorii lui şi Drăghici cu feciorii lui şi Stan Robu cu feciorii lui şi Paraschiva cu feciorii ei şi Dragoslav cu feciorii lui şi Tudor cu feciorii lui şi alt Tudor cu feciorii lui, feciorul lui Graur şi Banu, feciorul Băntulei şi cu frate-său Dragoslav şi cu feciorii lui şi Dobre şi feciorul lui Andronache cu feciorii

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

lui şi Voico cu feciorii lui şi Crăciun cu feciorii lui şi Neacşa cu feciorii ei şi Cosman cu feciorii lui şi Măria cu feciorii ei şi Petru, feciorul Mariei, cu feciorii lui, şi Fiera cu feciorii lui şi Dobre cu feciorii lui şi Stoian şi Bălan cu feciorii lor, toţi aceşti rumâni ce s-au zis mai sus, cu toţi fraţii lor şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da şi de acum înainte.

Pentru că acel sat ce s-au zis mai sus, Vărăştii, au fost ai răposatului Şerban voevod; apoi, după moartea domniei sale, au căzut a fi acel sat pe mîna boiariului domniei mele Costandin cliucerul, feciorul lui Şerban voevod.

Apoi, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă, sin Ilieş voevod, iar Costandin cliucerul, el au căzut la mare datorie cu camătă. Apoi, cu alt nu au avut cu ce să plătească, el au făcut acel sat Vărăştii vînzătoriu, ca să-şi răscumpere capul de la acea mare datorie. După aceea, au întrebat Costandin cliucerul pe cumnatul său Constandin vel peharnic şi pe Socol peharnic, pentru căci se cădea ca să-i întrebe pe dînşii, căci au fost ei mai volnici să cumpere decît alţii streini. Iar Costandin peharnicul şi Socol peharnicul, ei nimic nu s-au apucat. Drept aceea, Costandin cliucerul, văzînd el că nu se apucă ei ca să cumpere şi neavînd Costandin cliucerul cum să facă pentru camătă şi pentru datorie, au făcut Costandin cliucerul tocmeală de a lui bunăvoie, de au vîndut satul Vărăştii cu tot hotarul şi cu toţi rumânii boiariului domniei mele jupânul Iani Psira vistierul, tot pe bani gata şi ş-au rădicat nevoia şi datoria. Şi au făcut zapis la mîna lui Iane vistierul. Şi l-au ţinut cu bună pace.

Iar după aceea, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, boiariul domniei mele Iane Psira vistierul, el încă au căzut la datorie şi cu camătă la alţii. Apoi, cu alt nu au avut cu ce să plătească, ci au făcut şi Iane vistierul acel sat Vărăştii vînzătoriu. Şi au întrebat pe Costandin cliucerul, pentru căci să cădea lui să cumpere decît altora străini, iar Constandin cliucerul nu s-au apucat de nimic. Apoi, văzînd Iane vistierul cum că nu vra să cumpere, după aceea Iane vistierul Psira, înpreună cu jupîneasa lui, Maria, ei nu au avut cum să facă pentru camăta de datorie, ci au făcut tocmeală de a lor bunăvoie, de au vîndut satul Vărăştii, ce s-au scris mai sus, cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul boiariului domniei mele, lui Gheorghe logofătul, drept 480 galbeni, bani gata, fără de nici o silă, cu tirea tuturor boiarilor şi mari şi mici şi dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megiiaşilor dupe înprejurul locului, ca să-i fie boiariului domniei mele moşia, a lui şi feciorilor lui în veci. Şi au dat Iane vistierul zapisul lui Constandin cliucerul şi cartea lui Alexandru vodă Iliaş de cumpărătoare la mîna boiariului domniei mele Gheorghe logofătul.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de la mîna lui Iane Psira vistierul de vînzare, cu mulţi boiari mărturii, cari au fost la tocmeala lor, scrişi în zapis, anume: jupîn Ivaşco biv vel vornic i Grigorie biv vel comis i Buzinca vel comis i Costandin biv vel peharnic i Dumitru vistierul i Neagul biv vel agă i Nedelco vel agă i Para logofătul i Stoica dvornicul

www.dacoromanica.ro

i Mogoş cliucerul i Paraschiva cliucerul i Bunea logofătul i Udreşte Năsturel biv vtori logofăt i Andrei spătarul, feciorul Vladului logofăt i Dumitru logofătul de visterie i Şerban logofătul i Radul spătarul, feciorul Dudesculuı vistier şi mulţi boiari, cari nu sînt scrişi aici în cartea aceasta.

Pentru aceea, am dat şi domnia mea boiarului domniei mele, lui Gheorghe logofătul, ca să-i fie lui satul Vărăştii tot cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, moşie stătătoare şi ohabnică şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lui.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pe : jupan Miha vel ban craiovenesc i jupan Hrizea vel vornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Ianache vel vistier i jupan Dumitraşco vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel peharnic i jupan Alexandri vel postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa vel logofăt.

Şi au scris Lepădat logofătul în scaunul Bucureştilor, mesiţa noiemvrie 10 dni, leat 7139 <1630>.

Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc la Şcoala Domnească în Sfeti Sava, leat 7249.

Az Luppu dascălul slovenesc.

După Zota, *Dobreni* în „Arhiva genealogică", II (1913), p. 189—191.
Traducere.

176

1630 (7139) noiembrie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea vornic din Pătîrlage moşie, vad de moară şi pivniţă în Cacaleţii din Vale, Cîndeşti şi Văleni.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Ion Ştefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele cinstitului boiarului domnii mele jupan Mihalcii dvornic de la Pătîrlage şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Cacaleţi din Vale, sud . . .[1], însă din partea lui Bogdan, feciorul Şupitului jumătate, stînjeni 150, ce să numeşte moşia la Gorgan, la Cremene. Şi să <se>[2] ştie : în lungul moşii, din hotarul Macsinului, din Ruşeţul . . .[1] pe reaze pîn la drumul cel mare,

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

unde să hotărăşte cu hotarul Bugheanilor şi al Glăvăşanilor. Pentru că au cumpărat boiarul domnii meli Mihalcea vornic această moşie de la Bogdan, feciorul Şupitului de la Macsin, drept 3000 aspri gata, stînjenul cîte 20 de bani.

Şi iar au cumpărat boiarul domnii mele Mihalcea dvornic moşie la Cacaleţi din Vale, tot aleturea cu moşia lui Bogdan, însă partea lui Nan Şainescul toată şi partea lui Istratie, feciorul popei Vladului, toată şi partea lui Mihailă, feciorul lui Voicilă, toată, ce au fost avut ei de la Stoica a Barbului din Cacaleţi. Însă au cumpărat de la Nan Şainescul stînjeni 20 şi de la Istratie stînjeni 35, şi de la Mihnea stînjeni 20, stînjenul cîte 20 de bani gata, cu zapise de la mîinile lor, de vînzare, cu mulţi oameni buni mărturii, anume : de la Bălişoară, Ivan şi Albul şi Mănilă şi Stan Pica şi Mîrzea şi Ivan şi din Gomoeşti, Bunea şi Mîrzea şi din Cacaleţii din Coastă, Ştefan şi State şi Udrişte.

Şi iar au cumpărat boiarul domnii mele jupan Mihalcea dvornic vad de moară la apa Buzăului, la moşia Cîndeştilor, de la jupîneasa Maria, jupîneasa lui Crăciun dvornic din Cîrlomăneşti, drept 1800 aspri gata, de au făcut Mihalcea dvornic o roată de moară întru acel vad. Şi au fost mulţi oameni buni mărturii, anume : din Odobeani, Giurgiu şi Lefter şi din Mărăcineni, Sava cel mic şi Opriş, feciorul lui Anghel logofet şi din Cîrlomăneşti, popa Radul şi Stoicanul şi Calin, fratele lui Crăciun dvornic şi Doda, sora lui Crăciun şi din Buzău, Iane logofet.

Şi iar au cumpărat boiarul domnii mele Mihalcea dvornic o pivniţă la sat la Văleni de pe Teleajăn şi cu o căşcioară la gîrliciul pivniţi, de la Ianu Psira vistier, drept 15 oi cu miei alăturea şi cu zapis de la mîna lui, cu mulţi boiari mărturii scrişi în zapis, anume : Grama vel pitar, Vasilie biv vel agă şi din Măneşti, Nenciul dvornic şi Toma comisul şi mulţi boiari carii nu sînt scrişi aicea în cartea aceasta. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului şi dinnaintea domnii mele.

Drept acea am dat însum şi domnia mea boiarului domnii mele Mihalcii dvornic, ca să-i fie moşie de baştină şi ohabnică lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strenepoţilor lui şi de nimenea să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pă : jupan Miho vel ban de la Craiova i jupan Hrizea mare dvornic i jupan Papa vel logofet i jupan Ianachi vel vistiiar i jupan Dumitraşco vel spatar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alexandru vel postelnic. Ispravnicu, Papa vel logofet.

Şi am scris eu, Lepădat logofet, în oraşul Bucureşti, în luna lui noemvrie 10 dni, leat 7139 <1630>.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod s-au tălmăcit de pre cartea cea sîrbească asemenea, la şcoala domnească cea sloveneaşcă ot Sfîntul Gheorghie cel vechiu.

† Floru ierei, dascălu slovenesc, izpisah.

Bibl. Acad. CXLIV/248.
Traducere.

177

1630 (7139) noiembrie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Nucet satul Livezeni, jud. Dîmboviţa, pe care-l scuteşte de dări.

† Мїлостїєю божїєю, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ въсон земле Ѹггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго покоинн го Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми <с>елов Ливезѣнїи ѡт сѹдство Дъмбовицен, ѩже ест слободїа <с>вѣтѣи божествнѣи монастир зовемомѹ Нѹчет, идѣже ест Храм свѣтаго велико мѹченика Христово Гєѡргїе, такоже да ест ѕлирни и свободни и процени за къблю и за сено и за вол и за сѹха ѡвцѣ и за ѹзделство и за ѹги за дим и за бир за кон и за мед и за восокѹ и за кони за ѡлакѹ и за бани ѡт сѹдство и за мертиче и за подвоаде и за работ господскѹ и за ѡв за слѹж и за свакеѫ слѹжбове и ѩжденїе, елице сѹт през лѣто въ земле господство ми, <п>онеже ю съм простил господство ми, к..ко ест бил процени ѡт Ѳлеѳандрѹ воєвода, синъ покоинном Їлїашѹ воєвода, въ пръвое редѹ, по том ѡт Гаврїил воєвода, синъ Ѕимїѡл воєвода, ѡт покоинаго Радѹла воєвода, синъ Минѫнев воєвода, пак ѡт Ѳлеѳандрѹ воєвод Їлїашѹ, въ на второе редѹ за господство. <Т>аже такожде ю съм простиѫом и господства ми да ест ѕ мирно за въсѣ више речене даѫби, ѡбаче тъчїю да помагает по господства ми на бирѹл за Харачю чьститомѹ царю, али със н̃ жлти въ един годин, ѡбаче да имат платити се к̃ѣ жилти на дьнъ свѣти Гєѡргїе, а дрѹги к̃ѣ жилти на дьнъ свѣти Димитрїе, дрѹго нїца да не дават. <Я> бирѹл им что се подобает, выше речен, да донесит ѕ внстїерїа господства ми, <п>онеже сице съм сътвориѫом и господство ми ѕстроенїе със ниѫ ѡт пред диваном господства ми и ѡт пред въсѣми чьститими правителїе господства ми, дондеже ѫокю бити господство ми въ господство и въ животѣ здравїю господство ми, такоже да ест свѣтомѹ монастирѹ Храм свѣти [свѣти] Гєѡргїе село Ливезѣнїи за послѹшанїе за въс работ и за свакаѫ трѣбѹ что ѫокет бити, понеже ю съм простил господство ми, ѩко ест бил процени и ѡт прочїи господары наипрѣжде, радї полѣна и радї дѹша покоиннлми родителїем господство ми такоже да ест свѣтомѹ монастир за полѕѹ и въ ѕкрѣпленїе.

<И> видѣѫом господство ми и Хрисовѹл Ѳлеѳандрѹ воєводѹ, синъ Їлїаш воєвод, ѡт испръво господство, когда бист теченїе лѣтом ×ѕ҃рк҃ѣ <и> книга пак

www.dacoromanica.ro

Ѩлеѯандрѹ воєвода Ілїашь, въ на второе рядѹ, въ лѣт ×ѕ҃рлѕ, за проценїе над сїе ѹстроенїе, еже ест више пис, сътворене със великою клетвою.

<Т>ем радї и ви, слѹзем господство ми, которїи хокет бити за сїе слѹжбе и ѣжденїе више писане, ецеже да ви варѣте за село Ливезѣнїи, слободїѧ свѣтомѹ монастир Нѹчетѹл и ѹ мирно да иѫ ѡставити за свакеѫ, како ест више писано, тъчїю бирѹл да си платити съ растръгом над лѣто ѹги ѳ҃, како ест бил наю ѡт прѣжде врѣме.

<С>его радї господство ми ецеже съм оставиѫом пакиже над сїю ѹстроенїе и съм поновил господства ми Хрисовѹл и книге и над сїе книга господство ми, да ест постоѧтелнаа.

<Ѳ>цеже и заклинанїе поставиѫ господство ми по ѡшъствїю господства ми <кого> изберет господъ <Богъ> бити господаръ земле Влашкое, или ѡт <съро>дника срѣдечнаго плода господство ми или ѡт съродники наши, или по г<рѣсеѫ нашиѫ> или ѡт иноплѣменик, да ще почтет и поновит и <ѹ>т<върди>т сїю книгѹ господства ми за проценїе и за такмежїе, ... дрѣвниѫ г<осподари> . . . . . <с>Хранит въ господствѣ его и въ бѹдещиѫ вѣцеѫ дѹша его. Ѩ ще лиже не п<очь>тет . . . . . не ѹ<тверъдит> , ... <ра>звадит и исѫабит, того да ест тръклет и анатема и афор<есан> ѡт <тѣ҃ѣ свѣти> ѡтици е<же сѹт въ Некеи и да имат чьстю със Ювда и> със Ярїѧ и със иными невѣрнїи їѹдеи, еже възъпиже над кръв господа <Бога> и спаса нашего Іѣса Христа и рекът: „възми, възми и распени его“ и кръв его над ниѫ и над чедаѫ иѫ.

Еже ѹбо и сведителїи поставлѣем господство ми: жѹпан Миѫо вел бан Кралевскїи и жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел лѡгофет и жѹпан Єнаки вел виетїар и жѹпан Дѹмитрашко вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и жѹпан Бѹзинка вел комис и Василїе вел пеѫарник и жѹпан Ѩлеѯандри вел постелник. И исправник, Папа великїи логофет.

И написаѫ аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градѹ Бѹкѹреци, месѣца ноемврїе ѳ҃ дьни и ѡт Ѩдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ, лѣта господинѣ ×ѕ҃ѫл.

† Іѡ Леѡн вѡевѡда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Livezenii din judeţul Dîmboviţei, care este slobozia sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Nucet, unde este hramul sfîntului, marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghie, ca să fie în pace şi slobozi şi iertaţi de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de împrumut şi de ughi de fum şi de birul de cal şi de miere şi de ceară şi de cai de olac şi de bani de judeţ şi de mertice şi de podvoade şi de lucrul domnesc şi de berbeci de sulgiu şi de toate slujbele şi mîncăturile, cîte sînt peste an în ţara domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea, cum au fost iertaţi de Alexandru voievod fiul răposatului Iliaş voievod, în primul rînd apoi de Gavriil voievod, fiul lui Simion voievod, de răposatul

www.dacoromanica.ro

Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar de Alexandru voievod Iliaș, în al doilea rînd de domnie. Astfel de asemenea i-am iertat și domnia mea, să fie în pace de toate mai sus-zisele dăjdii, însă numai să ajute pe domnia mea la birul de haraci al cinstitului împărat, însă cu 50 galbeni într-un an. Însă să aibă a-și plăti 25 galbeni la ziua sfîntului Gheorghie, iar alți 25 galbeni la ziua sfîntului Dimitrie, alt nimica să nu dea. <Iar> birul lor ce li se cade, mai sus-zis, să-l aducă la vistieria domniei mele, pentru că așa am făcut și domnia mea întocmire cu ei dinaintea divanului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele cît timp voi fi domnia mea în domnie și în viață <și> sănătatea domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri hramul sfîntului Gheorghie satul Livezenii de ascultare la tot lucrul și la toată treaba ce va fi, pentru că i-am iertat domnia mea, cum au fost iertați și de ceilalți domni mai dinainte, pentru pomana și pentru sufletul răposaților părinți ai domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri de folos și de întărire.

<Și> am văzut domnia mea și hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaș voievod, din prima domnie, cînd a fost cursul anilor 7125 <și> cartea iar a lui Alexandru voievod Iliaș, în al doilea rînd, în anul 7136, de iertare pe această întocmire, care este mai sus-scrisă, făcute cu mare blestem.

Pentru aceasta și voi, slugile domniei mele, care veți fi pentru aceste slujbe și mîncături mai sus-scrise, încă să vă feriți de satul Livezenii, slobozia sfintei mănăstiri Nucetul și s-o lăsați în pace de toate, cum este mai sus-scris, numai birul să și-l plătească cu ruptoare, pe an 50 ughi, cum a fost mai dinainte vreme.

Pentru aceasta domnia mea încă am lăsat iarăși pe această întocmire și am înnoit domnia mea hrisovul și cărțile și pe această carte a domniei mele, ca să fie statornică.

Încă și blestem am pus domnia mea, după trecerea domniei mele, <pe cine-l> va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rudele rodului inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de iertare și de întocmire . . . .de demult domni . . . să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti . . . . și nu va întări . . . . ci va dărîma și va rupe, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de <318 sfinți> părinți <care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și> cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului <Dumnezeu> și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l și răstignește-l" și sîngele lui asupra lor și a copiilor lor.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare

www.dacoromanica.ro

stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139, anul domnului, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet XX/15.
Orig., hîrtie (43 × 29), rupt, pecete timbrată, căzută.

178

1630 (7139) noiembrie 18.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Stroe logofăt satele Goleşti, Criva, Epoteşti, Urzica, Gogoşi şi Marmuri, precum şi ţigani.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воевод и господинъ, синъ покоинаго Іѡ Щефан воевода. Дакат господство ми сїе повелєнїе господства ми колѣрєнѣ господства ми Stroe logofet, ca să fie volnic cu această carte a domnia méle să ţie satul Goleştii şi Criva şi Epoteştii i Urzica i Gogoşii i Marmuri [1] şi ţiganii, păntru că aceaste sate şi ţigani, i sînt date zéstre de la socru-său, jupînul Fota postelnic şi de la socră-sa, jupîneasa Stana.

Deci domniia mea am vrut să le iau domnia mea pre seama domnească, păntru Gorgan spatar. Deci dec-am adevărat şi am aflat domnia mea că n-au avut Gorgan spatar nici o treabă cu acéle sate şi ţigani, ce au fost date zéstre boerenului domnia méle Stroe logofet, domnia mea iar le-am dat să fie pre mîna lui, alt nimea treabă şi meteah să n-aibă cu acéle sate şi ţigani.

Derept aceaia şi voi, toate slugile domnia méle, care veţi mérge într-aceste sate ce scrii mai sus, în vréme ce veţi vedea ceastă carte a domnia méle, iară voi să căutaţi forte în pace să lăsaţi aceaste sate şi ţigani, de acum nainte moşiile alt [2] nimica să nu-i mai învăluiţi, că aşa iaste învăţătura domnia méle. Инако да нѣст, по рєч господства ми.

И исправник, сам рєч господства ми.

Пис ноємврїє ѝї̃ дьни, въ лѣт ×ѕ̃рлѳ.

[1] „i Marmuri" scris pe margine de altă mînă.
[2] „moşiile alt", adăugate altă mînă, între rînduri.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Лѣѡн вѡєвѡда, мнлостїю божїю господинь.
Иѡ Лѣѡн воєвода <m. p.>

Bibl. Acad., XLII/60.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete mică, aplicată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 178—179.

179

1630 (7139) noiembrie 24.

Stanumir cu fraţii săi Chirca şi Stănilă din Păuşeşti, jud. Vîlcea, vînd lui Sima logofăt o livadă.

† Eu Stanumir şi frate-miu Chirca de în sat de în Păuşăşti <s>cris-am acést zapis al nostru şi cu frate-miu Stănilă, cum să se ştii că am vîndut jupînului Simei logofet u lévade de în josu de viia logofătului Simei în vale, lîngă levade logofetului, derept 140 de bani.

Şi mărturie : popa Stoica şi popa Zahariia şi Ion logofet ot Mănicești i Crăciun logofet ot Titoiu i Udreşte logofet ot Şărenesa i Ionaşco logofet ot Corlăteşti.

Пнс Брашок лѡгѡфѣт [1], мѣсеца нонмврїе к҃д дьнн, лѣт ×ѕ҃рлѳ.
Crăciun
Ionaşco
Braşov logofet
Ion [2]

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/19.
Orig., hîrtie (15 × 21), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, f. 132 v.

180

1630 (7139) noiembrie 27, Bucureşti.

Nicula, fiul lui Necula din Căzăneşti, vinde lui Pavlache clucer ocină în Lunca Babelor.

Adică eu Nicula, fecioru Neculi din Căzăneşti, scris-am acest al mieu zapis să fie de credinţă la mîna jupanului Pavlache cluceru, ca să se ştie

[1] A scris Braşov logofăt . . .
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

cum i-am vîndut toată partea mea de ocină din Lunca Babelor, livezi de cosit din sus de cale, toată, iar din jos, jumătate, se înparţă cu Boba călugăriţa ot Dănciuleşti în doă, oricît să va alege, drept 1600 de bani gata. Şi am vîndut-o eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea tutulor megiaşilor din sus şi dîn jos şi dinprejurul locului, ca să fie dumnealui şi coconilor moşie în veac stătătoare, ohavnică.

Şi mărturii am pus boeri, anume: jupan Grama vel pitar i jupan Neagul agă i frate-so Andreiu izbaşa şi Para logofătu şi mulţi boieri care şi-au pus mai jos peceţile. Acesta am scris ca să se ştie.

Pis Dumitru în Bucureşti, méseţa noemvrie 27 dni, vă leat 7139 <1630>.

Grama pitaru.
Mitrea pitarul.
Neagul agă.
Para logofătu.
Dumitru logofătu.
Andreiu izbaşa.

Arh. St. Buc., Condica moşiilor Clejani şi Căzăneşti, nr. 1268, p. 49.
Copie.

181

1630 (7139) decembrie 1.

Moştenii satului Lătceni, jud. Teleorman, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

† Adecă noi moşténii satului Lătcénii ot sud Teliorman, anume: Cozma i Radul i Turcea i Măciucă i Cernat i Opriş i Cînda i Voico i Coman i Buda răspopul i Voico strâchinar, scris-am şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum să să ştie că am fostu tot judeci cu moşiile noastre şi cu toţi feciorii noştri încă mai dénainte vréme. Iar dup-acéia, cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru creştin Lion voivod, feciorul răposatului Ştefan vodă, iar noi sînguri, de bunăvoia noastră, fără de nici o silă, am venit la jupînul Bunea logofăt de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noştri şi cu toate părţile noastre de ocină den hotarul de jos, preste tot hotarul şi cu viile şi cu moara şi cu tot vinitul.

www.dacoromanica.ro

Însă eu Cozma cu feciorii mii Melentie şi Dobre şi cu alalţi feciori, cîţi-mi va hărăzi Dumnezeu, am luoat bani 3700 şi 2 boi, derept 1100 de bani şi eu Radul cu feciorii mii am luoat bani gata 2600 şi eu Turceală cu feciorii mii Cernat i Vladul i Peia şi cu alalţi feciori, cîţi va da Dumnezeu, am luoat bani gata 4800 şi 2 boi, derept bani 1600 şi eu Măciucă cu feciorii mii Areon i Florea i Stoican i Mircan i Magdalin şi cu alalţi feciori, chiţi-mi va hărăzi Dumnezeu, am luoat bani gata 5400 şi 2 boi, derept bani 1600 şi eu Cernat cu feciorii mii Radul i Stan şi cu alalţi ficiori, cîţi-mi va da Dumnezeu, am luoat bani gata 3200 şi 2 boi, derept 1800 şi eu Opriş cu feciorii mii, cîţi-mi va da Dumnezeu, am luoat bani gata 2600 şi eu Cînda cu feciorii mii am luoat bani gata 2600 şi eu Voico cu feciorii mii, cîţi-mi va da Dumnezeu, am luoat bani gata 2600 şi eu Coman cu feciorii mii am luoat bani gata 1500 şi 2 boi, derept bani 1100 şi eu Buda cu feciorii mii am luoat bani gata 2130 şi un bou, derept bani 470 şi eu Voico străchinar cu feciorii mii am luoat bani gata 2050 şi 2 boi, derept bani 550; fac bani, înpreună cu boii, 415 00 de bani.

Şi am luoat aceşti bani toţi deplin den mîna jupînului Bunii logofăt pre noi şi pre feciorii noştri şi pri toată moşiia noastră, cum iasti hotărîtă şi aleasă cu toată plasa noastră den jos, den hotar pînă în hotar şi den cînpu şi den pădure şi den apă şi cu viile şi cu tot venitul, cum scrie şi mai sus, ca să-i fim rumâni de moşie şi lui şi feciorilor lui şi nipoţilor lui.

Şi mărturii : jupan Para logofet i Stroi logofet i Tatul logofet i Dumitru logofet i jupan Stanciul Pustiiul cupeţ i Leca spătar den Găvăneşti i Trifa slujer i jupan Apostol gélepul i Ghioca cupeţu i Şărban logofăt i Peia logofet i Mitrea postelnic şi încă mulţi boiari, carii-şi vor pune peceţile. Aceasta-m scris, ca să să crează, să-i fim rumâni în vicie.

И напнсаѫ аз, Гєрге граматик[1], мѣсеца днкємврїє а̃ дьни, въ лѣт ×зрлѳ.

Para logofet, manu propria [2]

Gherghe armaş

Ghinea postelnic ot Văléni

Tatul logofet Danovic

Peia logofet

Trifa slugéru

Gherghi logofet [3]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CXXXI/2.
Orig., hîrtie (43 × 29), şapte peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 129, f. 49v — 50.

[1] Şi am scris eu, Gherghe gramatic.
[2] Cuvintele "manu propria" sînt scrise cu caractere latine.
[3] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1630 (7139) decembrie 5.

Fetele lui Nistor şi mama lor vînd lui Sima logofăt moşia lor din Păuşeşti.

† Scris-am noi fét<ele> [1] lu Nistor ot Păuşăşti anu<me...> [1] Maria, înpreună cu mumă noastră, acestŭ zapis al nostru să fie de credinţă la mîna Simei logofet, cum să se ştie că ne-am vîndut toată moşiia noastră ce-au fost de la tatălŭ nostru de în Păuşeşti, cît se va alége de în c<împ>[1]u, de în pădure, de într-apă <şi den >[1] seliştea satului cu viia, cu pomi, cu tot, de a noastră bunăvoe, deriptu bani gata aspri 1000.

Şi am luoat aceşti bani deplin denaintea a tot satul, anume: popa Stoica, popa Zahariia, Luca cel mare, Stănilă Deleanul, Oprea frate-său, Stepcea, Gherghe, Bălaur, Chirca, Miho, Gheorma pitar, Udrişte logofet, Ion ban.

Пнс аз. Стефан граматнк[2], мѣсецъ декемврїе ѣ дьнн, въ лѣт ҳ҃ѯрлѳ.

Eu popa Stoica
Eu popa Zaharia
Ghiorma pitar
Udrişte logofet ot Şărineasa[3]

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/20.
Orig., hîrtie (20,7 × 14,2), cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, f. 133.

183

<1630 decembrie — 1631 ianuarie> 5 Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Radu logofăt satul Tîncăbeşti, jud. Ilfov.

† Мнлостїю божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ въсон земле Ѯгггроѡлахїнскоѥ, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іѡ Щефан воевода. Дакат господство мн сїю повелѣнїѥ господство мн болѣрнно господство мн Радулов

[1] Loc rupt.
[2] Stefan gramatic.
[3] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

логофет и със. синови нХ, елицем Богъ даровал, шкоже да мѫ ест село Тънкъвеции, wт сѫдствw ѤлХ<ов>, въс село със въсом Хотаром и със въсиХ вечиніе и със въс Ходоком wт полю и wт шѫм и wт вод и wт седалиціе селов, wт посѣвди, варе елика се Хтет избрати wт по въсом Хотаром, wт Хотар до Хотар и със въсиХ вечиніи, колици сѫт написани по име въ книг Ѩлеѯандрѫ воевода, сынь Іліашѫ воевода.

Понеже того село Тънкъвеции вніше пис били сѫт Предев спатар, сынь Никъв бив вел логофет. Таже, къда ест бил въ дьне Ѩлеѯандрѫ воевода, сынь Іліаш воевод, въ лѣт хз҃рл[1], а Преда спатар, wн ест падал ѫ неволю и въ затвореніе, ради мноѕи новци. Таже нХ ест поставил Преда спатар въсѣХ села его залог на жѫпан Рѫстѣ кѫпцѫ и на Іліе кѫпцѫ, тере ест дал новци радї Преда спатар, тере га ест извадил wт затвореніе и wт кладе, шкоже да нХ продават Преда спатар wтьчьствіеХ его със цѣно, тере да им платит коматем без къснѣніе. Ѩ въ том, Преда спатар, аще извадил ѫ ест wт затвореніе и wт свезаніе wн нѣст носит печѣли да нХ платит та дѫжновеніе wкем кѫпци, которїи сѫт вніше речени, тере га ест извадил wт свезанство, нъ ест бегал въ Ѹгрръска Земле, тере сѫт прибегствовали и нѣст носил печал за дѫжновеніе.

Ѩ потом, жѫпан Рѫстѣ и Іліе кѫпци, еже сѫт вніше речени, wни, шкоже нѣкое кѫпци что им ест прихраненіе със кѫпцѫваніе със новци, да се прихранет, wни се сѫт въстанили, тере ест продал wт теХ села того село Тънкъвеции болѣринѫ господство ми Радѹлов лwгwфет, за ѫги ѵ҃ новци готови, шкоже да нХ бѫдет за дѣдїнѫ. И продадоХ wне за доброволю.

И виделХом господство ми и записѫл Рѫстев и Іліев кѫпцїи за продаваніе и книга Предев спатар за дѣдїно на рѫки Радѹлов лwгwфет. Ѩли ѫ запис Рѫстев и Ілiев кѫпцїи тако написалХ, какоⷭновци что ест дал Радѫл лwгwфет по село Тънкъвеции да Ходит със добѫндж, на лѣто десета ѫ ѳ҃ї. Ѩ ащелиже Хокет прїити Преда спатар wт прибѣгствw и не въсХотѣти да си wставити село Тънкъвеции да ест продан. а Преда спатар, wн да имат давати се Радѹлов лwгwфет въсиХ новцїи, и главеХ ѫги ѵ҃ и добиванїа новцїим, колико Хокет сътворит въс до на един новцѫ. Таже, ако Хокет давати новцїи и главеХ и добѫнда, а Преда спатар, wн тогда да нХ въземает село на рѫк его. Ѩ ащелиже не Хокет дати новцїе, да имат дръжати сѧ Радѹл логофет село Тънкъвеции како нХ ест продавал и како га ест покѫпил, а Преда ниціа трѣбѫ да не имат.

Сего радї, дадоХ и господство ми болѣринѫ господство ми Радѹлов лwгwфет, шкоже да мѫ ест село Тънкъвеции със въс Хотаром и със въсиХ вечиніи и със въс Ходоком wчинѫ, дѣдїно и въ wХабѫ синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не wт когождо непоколѣбимо, по оризмо господства ми.

Сеже ѫво и сведетелїи поставиХ господство ми: жѫпан Ѩнхо великїи ван Кралевскїи и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лwгwфет и жѫпан Ѥнаки вел виетїар и жѫпан Дѫмитрашко вел спатар и жѫпан Ѩѕшат вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Еасилїе вел пеХарник и жѫпан Ѩлеѯандри великїи пwстелник. И неправник, жѫпан Папа вел лwгwфет.

[1] Lipseşte cifra unităţilor.

www.dacoromanica.ro

И написахъ аз, Лепъдат лигифет, въ градъ Бъкъреци, мѣсеца ....[1] ѣ дьни и отъ Адама, въ лѣт ×ѕрм.

† Іw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воєвода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voicvod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Radul logofăt şi cu fiii lui, cîţi îi va dărui Dumnezcu, ca să-i fie satul Tîncăbeştii, din judeţul Ilfov, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar şi cu toţi vecinii, cîţi sînt scrişi pe nume în cartea lui Alexandru voievod fiul lui Iliiaş voievod.

Pentru că acest sat Tîncăbeştii mai sus-scris a fost al lui Preda spătarul, fiul lui Nica fost mare logofăt. Deci, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, în anul 7130[2] iar Preda spătarul, el a căzut la nevoie şi la închisoare pentru mulţi bani. Deci şi-a pus Preda spătarul toate satele lui zălog la jupîn Rustea negustorul şi la Ilie negustorul, de au dat banii pentru Preda spătarul, de l-au scos din închisoare şi l-au îngăduit, ca să-şi vînză Preda moştenirile cu preţ, ca să le plătească averea fără întîrziere. Iar întru aceasta, Preda spătarul, dacă l-au scos din închisoare şi din lanţuri, el n-a purtat de grije ca să le plătească acea datoric acelor negustori, care sînt mai sus-zişi, de l-au scos din lanţuri, ci a fugit în Ţara Ungurească, de a pribegit şi n-a purtat de grije pentru datorie.

Iar după aceea, jupîn Rustea şi Ilie negustorii, care sînt mai sus-zişi, ei, ca nişte negustori cărora le este hrana cu negoţul cu bani, ca să se hrănească, ei s-au ridicat de au vîndut din acele sate, acest sat Tîncăbeştii boierului domniei mele Radul logofăt, pentru ughi 400, bani gata, ca să-i fie de moştenire. Şi au vîndut ei de bunăvoie.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Rustea şi al lui Ilie negustorii, de vînzare şi cartea lui Preda spătarul de moştenire la mîinile lui Radul logofăt. Însă în zapisul lui Rustea şi al lui Ilie negustorii aşa au scris, ca banii pe cari i-a dat Radul logofăt pe satul Tîncăbeştii să umble cu dobîndă, peste an zecela 12. Şi dacă va veni Preda spătarul din pribegie şi nu va vrea să-şi lase satul Tîncăbeştii să fie vîndut, iar Preda spătar, el să aibă a da lui Radul logofătul toţi banii, şi capetele, ughi 400 şi dobînda banilor, cît va face, totul pînă la un ban. Astfel, dacă va da banii, şi capetele şi dobînda, iar Preda spătarul, el atunci să-şi ia satul la mîna lui. Iar dacă nu va da banii, să aibă a-şi ţine Radul logofăt satul Tîncă-

[1] Loc alb.

[2] Lipseşte cifra unităţilor.

www.dacoromanica.ro

beştii, precum a fost vîndut şi precum l-a cumpărat, iar Preda nici o treabă să nu aibă.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele Radul logofăt, ca să-i fie satul Tîncăbeşti cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Miho mare ban al Craïovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Enachi mare vistiernic şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt în cetatea Bucureşti, luna . . . . .[1] 5 zile şi de la Adam, în anul 7140.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voivod <m.p.>

Institutul de istorie „N. Iorga".
Copie după orig. slav, în posesia familiei Fotescu-Nasopol.
Văleatul greşit; datat după divan.

184

1630 (7139) decembrie 6.

Ionachi îşi dă moşia din Cornet lui Ion postelnicul, pentru o datorie.

† Eu Ionachi scris-am acesta al meu zapis la mîna postelnicului lu Ion cum [cum] să să ştie că i-am fostu datori 16[2] galbini şi 4 costande. Dici altă n-am avut[t]ŭ ce-i da, ci i-am dat moşia din Cor[ă]net, totă parta me di cîmpŭ şi di pădure şi de apă şi di sălişte şi de préste totŭ hotarul ast, cîtă să va dăvăra parta me. Şi i-am dat de a me bunăvoe astă moşie făr'de om, ci moşie pustie.

Şi cudă m-am toc[ă]mit, fost-a mulţi megiiaşi di prejurul locului ast, anumea: Stan vatahul de Gaia şi Calotă de Dubriceni şi popa Ionŭ de Gaia şi popa Preda de Grup[ă]şani şi Fira de Floreşti şi Radul şi Barbul de Cornetŭ şi Lepa şi Barbul, ficiorul lu Pătrŭ de Cornetŭ.

[1] Loc alb.
[2] Cifra este corectată.

www.dacoromanica.ro

Şi această moşie o-m cupărat eu cu jupînasa Sta<n>ca ast, fără frate-miu Vlaica.

Пис мѣсеца декевріе 6 zile, въ лѣтъ ×ЗѮЛѲ.

Eu Ionachi vizitoriul.
Stan vatahul.
Popa Ion.
Barbul, ficiorul Radului.
Barbul, ficiorul Pătrului.

Muzeul Olteniei—Craiova, nr. 48.
Orig., hîrtie (30 × 15), patru peceţi aplicate.

185

1630 (7139) decembrie 8, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Pavlache clucer o moşie în Lunca Babelor.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boerului domnii mele jupan Pavlache clucer şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moşia ce să numeşte din Lunca Babelor, însă partea Neculi, feciorul Neculi ot Căzăneşti toată, livezi de cosit. Însă să se ştie din sus de drum, toată, oricîtă se va alege, iar din jos, jumătate, să o împărţească Pavlache cluceru cu jupîneasa Boba călugăriţa ot Dănciuleşti prin doă, oricît va fi, sau multă ori puţină, pentru că o au cumpărat cinstitul boerul domnii mele jupan Pavlache clucer această parte de moşie din Lunca Babelor, ce s-au scris mai sus, de la Necula, feciorul Neculi din Căzăneşti, drept 1600 aspri gata. Şi au vîndut de a lor bunăvoe, cu ştirea tutulor boerilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului şi dinaintea domnii mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna Neculi de vînzare cu mulţi boeri mărturii scris în zapis, anume, cîţi au fost la tocmeala lor: Grama vel pitar i Neagoe biv vel agă şi frate-so Andreiu izbaşa i Para logofăt i Mitrea pitarul i Dumitru logofătu şi alţi boeri, care nu s-au scris aici în cartea aceasta.

Pentru aceea am dat însumi domnia mea cinstitului boerului domnii mele jupan Pavlache clucer, ca să-i fie lui moşie la Lunca Babelor

www.dacoromanica.ro

de baştină şi ohavnică feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea jupan Miho vel ban al Craiovei i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Enache vel vistier i jupan Dumitraşco vel spătar i jupan Muşat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alecsandru vel postelnic. Şi ispravnic, Papa vel logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătu, în scaunul cetăţii Bucureşti, luna dechemvrie 8 şi de la Adam pînă acum cursul anilor, leat 7139, anii domnului 1630.

Acest izvod s-au scos întocmai după hrisovul cel slovenesc la şcoala mănăstirei Colţi din Bucureşti de mine cel mai jos iscălit, 1707 avgust 17.

Az Chiriţă dascălu slovenesc de la şcoala mănăstiri Colţi, izpisah.

Arh. St. Buc., Condica moşilor Clejani şi Căzăneşti, nr. 1268, p. 47.
Copie după traducere.

186

1630 decembrie 10, Cîmpulung.

Gherghe şi vărul său Petru vînd lui Oancea logofăt din Lereşti părţi dintr-un vad de moară.

„Gherghe feciorul lui Broz Sasul şi cu văru-mieu Petru, fecior lui Dumitru [lu Dumitru, frate lu Broz]", dau zapis „la mîna Oancei logofătul de Lereşti", pentru a-i vinde „dentru vadu de moară, însă vadul de moară de doo roate, trei părţi... Şi cînd l-am făcut acest vadu vînzătoriu, noi am pus pristavi la tîrgu de au strigat cine să va afla să cumpere acel vadu. Şi neminele de în oraş nu s-au aflat să-l cumpere. Atunci am trimes la Oancea logofătul de-u venit de ne-am tocmit cu vadul, căce am ştiutu că iaste al lor de moşie", cu 135 „de galbeni, bani gata".

Marturii sînt : „părintele Aganton călugărul i popa Negre şi unchiaşul Gaşpar Goţman şi Iacov Sasul i Neculcea i Petru al Ţuseie i Iane postelnicul den Cînpulungu i Dumitru Strechia i Gherghie a lui Scărlat" etc.

După N. Iorga, *Studii şi documente*, I, p. 274, nr. 4.
Rezumat după orig. rom.

www.dacoromanica.ro

187

1630 (7139) decembrie 11.

Mai mulţi moşneni din Vaideei se vînd rumâni lui Radul postelnic şi lui Danciul din Măldăreşti.

† Scris-am eu Vasilie şi Hlebul, Vladul, Stan, Ţigan, Stoica de Vaidiiai, am scris acestŭ al nostru zapis la mîna postelnicului Radului şi a Danciului de Măldăreşti, cum să să ştie c-am venit de ne-m dat noi rumânii de a nostră bunăvoe, nici ne-u silit eiai să ne dăm, ci noi ne-m datŭ de a nostră bunăvoe să fim rumânii dumnielor ohabănici, lor şi feciorilor lor.

Şi la tocmela nostră au fost mulţi omeni buni: Fîrtat logofet de Creţeni, Opre pîrcălabul de Măldăreşti, Oprea sluga postelnicesi de Vlăduleni şi popii de Măldăreşti, anume popa Necola şi dieconul Bade şi Dan şi Drăgan de Vlăduleni. Aceşti au fostŭ toţi la tocmela nostră şi pentru credinţa ne-m pus şi peceţile.

Пнс мѣсица декевре, дьни а҃і, въ лѣт ҳ҃зрлѳ.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXI/100.
Orig., hîrtie (30 × 16), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 192, f. 364 v.

188

1630 (7139) decembrie 12, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dragotă şi altora ocini la Nucet şi Călmăţuiu, jud. Săcuieni.

† Мїлостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсеѡн земле Ѹггрѡвлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиншмѕ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства мн шѣемзи людїе по име Драготъ със братїам си и Късїюк и Радѕлов Пѕек и Корнек със братїе им и Степанов того мали със братїе его и Конкшк Фъцоюл и Степанов и Ранкшк със братїам си и Бобдек и Кѕрѕтѕров и Рѫдїчшк и Минїнек и Станчюлов Пътрѕ и поп Гергинек със братїам си и Нанов и Богинѕлов и Радѕлшк Гаргѕл и Бладѕлов със братїам его и Пътршк шт Лнецин и Грозаков със братїам си и Елладѕлшк Макарїи със

www.dacoromanica.ro

братїам си и Блъканов и Кръчънов със братїам си и със синови им, елицеже Богъ препѫстит, якоже да сѫт им wчинѣ ѕ дѣлѫл Нѫчетѫлов, wт сѫдствw Сак, али дела Дръгоюв въсаХ и дела Фръгъв въсаХ и дела Ѣскѫцитѫлшв въсаХ и дела Германев въсаХ и дела Татѫлов въсаХ Добрикъв и дела Микѫлов Грибаїн въсаХ и дела Пилѫлшв въсаХ и дела Силѫнѫлшв въсаХ wт пшлю и wт шѫми и wт вшда и wт виноградѫ и wт седалице селшв и wт пw въс Хотарwм, понеже ест покѫпил сїи више речени людїе сїе дели за wчинѣ више пис wт над сїе више писани мегїашн за хн аспри готови тѫрски.

И пак да ест wвемзи людїе више речени wчинѣ ѕ дѣлѫл Нѫчетѫлов, дела жѫпанице Добрев Стоикъв банѫл въсаХ wт по въс Хотаром, понеже ест покѫпил wт жѫпаница Добра више пис за хаф аспри тѫрски и за р ведро за вино, пре дьни поконѣшwм Минхнев воевода.

Я потом, къда ест бил пре дьиїн поконѣшwм Минхаил воевод, а сїи више речени людїе, wни ест бил възимал вї болѣри Хотарничн със чъловекъ господскѫ, по име Нwвак пwстелник, тере ест бил Хотарил и избранил wчина Дѣлѫлшв wт къ Ърлаци и wт къ Нѫчетѫ и поставил камени и белѣѕи wт Пѫт Тътарѫлшв по пѫт wт по слемне дори ѕ врьхѫл Шарѫлшв и по вале Жѫгъстетѫлшв, пакиже дори ѕ Пѫт Тътарѫлшв. И имал и книги стари за дѣдїнно и за Хотарисал, анѫ ест загенѫл въ дьни Ълеѯандрь воевода, синъ поконѣшwм Радѫл воевод, къда ест дал погани татари зде въ земле. Таже съм поновихwм и ѫтвръдихом господство ми със сїю книгѫ, како ест бил и wт прѣжде врѣме.

И пак покѫпил сам Драготъ wчинѣ ѕ Кълмъцѣю дола Станчюлшви Пътрwви вьсаХ за хар аспри, а Станчюл Пътрwв wн ецинже ест бил покѫпил сїе wчинѣ wт над Строе wт Рѫши. И пак покѫпил Драгwтъ wчинѣ ѕ ..... [1], дела Станwви, внѫк Балви wт Рѫши вьсаХ за хас аспри готови. И продадоХ wни за свwим дwбро волю, без ни една силwст, със ѫзнанїе въсѣми мегїашwм wт wкръст местwм.

Сего радї дадоХ съм господство ми wвемзи више речени людїе, якwже да сѫт им сїе више речени wчине за дѣдїнно и въ wХабѫ им и сином и внѫкwм и прѣвнѫчитом и не wт кwгождw непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ѫбо и сведїтелїи поставихwм господство ми жѫпан Минхо вел бан Кралевски и жѫпан Хриза вел двwрник и жѫпан Папа вел лwгwфет и жѫпан Шнаки вел вистїар и жѫпан Доумитрашко вел спатар и Мѫшат вел стwлник и Бѫзи<н>ка вел кwмис и жѫпан Баснлїе вел пехарник и жѫпан Ълеѯандри вел пwстелник. И исправник, жѫпан Папа вел лwгwфет.

И написах аз, Доумитрѫ граматїк, мѣсеца декемврїе вї дьни и wт Ядама даже дw нинѣ до сегw писанїе теченїе лѣтwм, въ лѣто хѕрлѳ.

† Іw Леwн вшевшда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume:

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Dragotă cu fraţii săi şi lui Văsiiu şi lui Radul al lui Puia şi lui Cornea cu fraţii lor şi lui Stepan cel mic cu fraţii lui şi lui Voico Făţoiul şi lui Stepan şi lui Raico cu fraţii săi şi lui Boldea şi lui Curutură şi lui Rădiciu şi lui Mihnea şi lui Stanciul Pătru şi popii Gherghina cu fraţii săi şi lui Nan şi lui Boghinul şi lui Radul Gargul şi lui Badul cu fraţii lui şi lui Pătru din Lieşti şi lui Grozav cu fraţii săi şi lui Vladul Macarii cu fraţii săi şi lui Vîlcan şi lui Crăciun cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în dealul Nucetului, din judeţul Sac, însă partea lui Drăgoiu toată şi partea lui Fragă toată şi partea lui Ascuţitul toată şi partea lui Gherman toată şi partea lui Tatul si a lui Dobrică toată şi partea lui Micul Griblea toată şi partea lui Pilul toată şi partea lui Simunul toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat aceşti mai sus-zişi oameni aceste părţi de ocină mai sus-scrise de la aceşti mai sus-scrişi megiaşi, pentru 8000 aspri turceşti gata.

Şi iar să fie acestor oameni mai sus-zişi ocină în dealul Nucetului, toată partea jupaniţei Dobra a lui Stoica banul, de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat de la jupaniţa Dobra mai sus-scrisă, pentru 1500 aspri turceşti şi pentru 100 vedre de vin, în zilele răposatului Mihnea voievod.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, aceşti mai sus-spuşi oameni, ei au luat 12 boieri hotarnici cu om domnesc, pe nume Novac postelnic, de au hotărnicit şi au ales ocina dealului dinspre Urlaţi şi dinspre Nucetu şi au pus pietre şi semne din Drumul Tătarului, pe drumul de pe culme, pînă în Vîrful Şarului şi pe Valea Jugăstetului, iarăşi pînă în Drumul Tătarului.

Şi au avut şi cărţi vechi de moştenire şi de hotărnicie, dar le-au pierdut în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, cînd au dat tătarii păgîni aici în ţară. Astfel, am înnoit şi am întărit domnia mea cu această carte, cum a fost şi dinainte vreme.

Şi iar a cumpărat singur Dragotă ocină în Călmăţuiu, toată partea lui Stanciul al lui Pătru, pentru 1100 aspri, iar Stanciul al lui Pătru, el încă a cumpărat această ocină de la Stroe din Ruşi. Şi iar a cumpărat Dragotă ocina în ...[1] toată partea lui Stan, nepotul lui Balea din Ruşi, pentru 1200 aspri gata. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor dinprejurul locului.

Pentru aceasta am dat domnia mea acestor mai sus-zişi oameni, ca să le fie aceste mai sus-zise ocini de moştenire şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hrizea mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Buzinca mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, luna decembrie, 12 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 256—258.
Copie.
Cu o trad.

183

1630 (7139) decembrie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Dragomir postelnic moşie în Zlătărei.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voivod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului domnŭ Io Ştefan voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle slugii domnii méle Dragomir postelnic şi feciorilor lui, cîţi Dumnezău îi va dărui, ca să-i fie lui moşie în Zlătărei, care au cumpărat din partea popei Daniei a treia parte, partea Stoicăi, ginerele popii Daniei, din cîmp şi din pădure şi din apă şi despre tot hotariu, de la Stoica, ginerele popei Daniei, cu o vie d<in>[1] dos şi din faţă şi cu casa <ş>[1]i cu buţile şi cu vasele c<u>[1] toate, dreptŭ 2500 di aspri gata.

Dreptŭ aceia am datŭ însumi domnia mea slugii domnii méle lui Dragomir postelnic, ca să-i fie lui moşie de moştenire ohabnică şi feciorilor şi nepoţilor, strănepoţilor şi de nimenea să fie neclătit, preste zisa domnii mele.

Că iată şi mărturie am <pus>[1] domniia mea: jupan Mihu marele ban al Craiovei şi jupan Hriza mar<e> vornic şi jupan Papa marele logofet şi jupan Enachi marele vistiiar şi jupan Du<mi>[1]traşco marele spătar şi Muşat marele stolnic şi Buzinca marele <com>[1] is şi Vasile marele paharnic şi jupan Alicsandru marele postelnic. <Ispravnic, j>[1]upan Hriza.

Şi am scris eu, Du<mi>[1]tru, în scaunul cetăţii Bucure<şti>[1], luna dichembrie 13 dni, de la Adam leat 7139 <1630>.

Acest hristov l-am tălmăcit eu popa Stan ot Livezi.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LXXVI/6.
Copie din sec. al XVIII-lea; altă copie la Bibl. Acad., ms. CMLXXVI/194.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1630 (7139) decembrie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Leca spătar un vecin din Măgureni.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡ воєвода и господинъ въсои земле Оугровла-
Хїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Їѡ Шефан воєвода. Дават господ-
ство ми сїи повелѣнїе господства ми слѹгѹ господства ми Лекъвѹ спатар ѡт
Мъгѹрѣни и със синови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да мѹ ест един вечин
по име Ван, внѹк Ванов лѹгѹфет ѡт Мъгѹрѣни, със синови им и със въсахъ
дела его за ѡчинѹ ѡт Мъгѹрѣни, елика се Хтит извърати, понеже ест бил побїал
Ван, внѹк Ванов лѹгѹфет вниге пис, по един циган слѹг господства ми Лекъв
спатар, тере ест ѹмрел. Я потом, Ван съ дрѹг нѣст имал да платил по тог циган
Лекъв спатар, анѹ ест съткорил запис ѡг рѹка его, за ×ѣ аспри и поставил дънъ
на светїи Їлїе пророкъ, такоже да платил по того цигана; а ащелиже нѣст платил
на дънъ, ѡн да ест вечин със синови его и със свака дело его за ѡчинѹ ѡт
Мъгѹрѣни. Таже, къда ест бил на дънъ, а ѡн нѣст имал новцї да платил, анѹ
ест ѡстал ѡт дънъ ѡт толика врѣме, за една година.

И видѣхъом господство ми и запис ѡт рѹка им на рѹка слѹгѹ господства
ми Лекъв спатар за такмеженїе, како ест вниге пис, със болѣри свидѣтелїи напи-
сани ѹ запис, которїе ест бил тогда на ѡстроенїе им, по име: жѹпан Гевргї бив
великїе армаш и жѹпан Гїюка ѡт Кълинецї и мноѕи болѣри.

Єго радї и господство ми ецниже ест гледал и сѹдихъ по прав и по закон,
кѹпноже със въсихъми почтенїми правители господства ми и дадохъ съм господство
ми слѹгѹ господства ми Лекъв спатар, такоже да ест тог вечинѹ Ван, внѹк Ван
лѹгѹфет, със синови его и със въсахъ дел его за ѡчинѹ ѡт Мъгѹрѣни, вечин за
дѣдїнно и въ ѡхабъ им и синовом и внѹком и прѣвнѹчитом, како ест писал
записѹл им и не ѡг когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єже оуѕо и сведителїе поставихъ господство ми: жѹпан Михо великїи бан
Кралевскї и жѹпан Хризѣ вел дворник и жѹпан Папа вел лѹгѹфет и жѹпан Ивнаки
вел вистїар и жѹпан Дѹмитрашко вел спатар и жѹпан Мѹшат великїи столник и
жѹпан Бѹзинка вел кѹмис и Василїе вел пехарник и жѹпан Алеѯандри вел постелник.
И исправник, жѹпан Папа вел лѹгѹфет.

И написахъ аз, Дѹмитрѹ граматик, въ настол градѹ Бѹкѹреци, мѣсеца декем-
врїе гї дни и ѡт Ѣдама до нинѣ, въ лѣто ×ѕрлѳ.

† Їѡ Леѡн воєвода, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele

www.dacoromanica.ro

Leca spătar din Măgureni şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un vecin anume Nan, nepotul lui Nan logofăt din Măgureni, cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină din Măgureni, cît se va alege, pentru că a bătut Nan nepotul lui Nan logofăt mai sus-scris pe un ţigan al slugii domniei mele Leca spătar de a murit. Iar apoi, Nan cu altceva n-a avut cu ce să plătească pe acel ţigan al lui Leca spătar, ci a făcut zapis de la mîna lui, pentru 5000 aspri şi a pus zi la sfîntul Ilie proorocul, ca să plătească pe acel ţigan; iar dacă nu va plăti la zi, el să fie vecin cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină din Măgureni. Deci, cînd a fost la zi, el n-a avut bani să plătească, ci a rămas de zi de atîta vreme, de un an.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui la mîna slugii domniei mele Leca spătar, de întocmire cum este mai sus-scris, cu boieri martori scrişi în zapis, care au fost atunci la întocmirea lor, anume : jupan Gheorghi fost mare armaş şi jupan Ghioca din Călineşti şi mulţi boieri.

Pentru aceasta şi domnia mea încă am căutat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea slugii domniei mele Leca spătar ca să-i fie acel vecin Nan, nepotul lui Nan logofăt, cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină din Măgureni, vecin de moştenire şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, cum este scris zapisul lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hrizea mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 13 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7139 ‹1630›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Damian P. Bogdan, *Acte muntene*, p. 189—191.
Copie după orig., hîrtie, pecete aplicată.
EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Codrescu*, II, 71—72.

www.dacoromanica.ro

1631

www.dacoromanica.ro

191

1631 (7139) ianuarie 3.

Radu din Gonțați vinde jupînului Sima și altora vie în dealul Scăianilor.

Scris-am io Radu ot Gonțați al miu zapis, cum să știe cum că am vîndut jupînului Simii o cesvîrtă de pogon de vie dîn dealul Scăianilor, derept aspri 500 de bani, însă de lîngă viili dumneilui și cu stînjăni di ocină dîn hotar pîn hotar și cu știrea totora megiașilor.

Și iar am fost vîndutu eu Radul ot Gonțați Barbului croitorului ot Negoiști un rozoru de vie și cu un stînjăn de ocină, derept aspri 700 de bani gata.

Și iară au fost vîndut nepoto-miu Radulu o jumătati di pogun di vie din dilul Scăianilor, derept aspri 700 di bani gata Barbului și un stînjăn de ocină, dîn hotaru pînă hotaru ...[1] Barbului și sărăcind au mers la Sima și i-au vîndut acel rozoru de vie și cu cel stînjăn de ocină. Și iar au mers Barbu la Sima de i-au vîndut și cea jumătate de pogon de vie și cu cel stînjăn de ocină, iar derept aspri 700 de bani gata și cu știrea megiașilor, ca să-i fie lui moșie și coconilor, cîți Dumnezeu i va da.

Și mărturii: Radu ot Gonțați, Oprie Chiril, Opre Bot, Pavel ot Dănești, și mulți omini buni.

Pis meseța ghinar 3, văleat 7139 ‹1631›.

După Eleonora Alexiu, *Documente de pe valea Teleajenului*, p. 15—16.

[1] Indescifrabil, nota editorului.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) ianuarie 5.

Lăudat împrumută bani de la Tatu logofăt, punînd zălog o delniță din Coteşti.

† Scriş eu Lăudatŭ, feciorul Bandéi ot Coteşti, acesta zapis alŭ meu, cum amŭ luatŭ 1450 bani de la logofetul Tatul[1] înprumutŭ şi am pus o delniță zălogŭ, anumé a lu Bolovan, cu tot ci-au avutŭ, den cîmpu şi den satŭ totŭ ce aré, pînă la lăsata săculuĭ de carné. De-i va da banii să-şŭ ţiie moşie, iară de nu va da banie, să-i fie moşiia lo<go>fătului Tatului.

Şi mărturie : popa Stoica de Coteşti şi Ghergheie de Grădişte i Marin i Negoe şi Mitrea i Danŭ.

Şi amŭ scris eu Lăudat pă<n>tru crédi<n>ță.

Пис генаріє ѣ дьнн, лѣт ×ѕрлѳ.

Degetul miu.

<Pe verso :> † Să să ştie cum au pus Negoe o delniță a lu Lăudat zălog la Tatul logofătul, să-i deh banii cîndu vah puteh. Şi au scris Lăudat însuşi, cu mîna lui.

Zapisul lu Bolovan, de la Lăudat, de vînzare ot Coteşti.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XCIV/7.
Orig., hîrtie (29,5 × 20).
Copie ibidem, ms. 137, f. 402 v.

193

1631 (7139) ianuarie 11, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Săcuiani balta mănăstirii, în urma unei judecăți.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ, сннъ поконнномѹ Іѡ Щефан воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтѣи, божественїи монастнр зовемаго Săcuiani a vornicésii vornicului Cernicăi, caré iaste metoh la sfînta mănăstire hram Sfînta Troiță, ca să fie volnici

[1] „de la logofetul Tatul" adaus între rînduri.

www.dacoromanica.ro

călugării cu această carte a domnii méle de să ţie balta caré iaste a sfintei mănăstiri a vornicésii, de unde iaste piatra de în uscat pînă unde au pus semnu în balta şi par, cîtă iaste despre sfînta mănăstire.

Pentru că această baltă fost-au de moşie a postélnicului Nedelco. Deci o au fost vîndut mai de înnainte vréme vornicésii, de o au dat mănăstirii. Şi tot o au ţinut cu pace. Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii méle, avut-au pîră şi gîlceavă călugării de la mănăstirea vornicésii cu călugării de la mănăstirea Cernicăi vornicul şi au venit de se-au întrebat aicea. Într-acéia, domniia mea trimis-am de aicea pre boiarenul domnii méle Paraschiva vtorii dvornicu acolo, ca să strîngă oameni buni şi bătrîni să caute şi să aleagă balta care iaste partea şi a mănăstirii vornicéasa şi a mănăstirii dvornicul. Într-acéia, deaca au mersu acolo, au strînsu oameni buni : Oprea logofăt ot Săcuiani, Ionaşco comis şi alţi megiiaşi şi au mersu şi cu vînzătoriul, Nedelco postelnic, de au ales balta şi au pus în mijlocul bălţii semnu şi par şi la uscat au fost piatră.

Derept acéia şi domniia mea am judecat şi am dat ca să să ţie pre unde au pus semnu, să nu se mai amestece unii la alţii, ce să-şi ţie părţile cu pace unii de cătră alţii. Iar care se va mai amesteca în balta mănăstirii şi va mai scorni pîră, de mare gloabă va fi. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис в Бѣкърещї, генарїе $\overline{\text{кї}}$ дьни, в лѣт $\overline{\text{×зрлѳ}}$.

† Їѡ Лешн вшевшда, милостїю божїю, господинъ.

Ѩ Лешн воевода <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/22.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 302 v— 303; altă copie la Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 30 471.

194

1631 (7139) ianuarie 12, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Nedelco ocină în Dobroteni, jud. Săcuieni.

† Милостїю божїю, Їѡ Лешн воевода и господинъ въсон земле Оугрровла-Хѵнское, сынъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми Неделков wт Добротѣни и със синови си, елицеже Богъ препѣстит, шкоже да мѣ ест wчинѣ в Добротѣни, въ сѣдство Сак, алн wт дел Матеюв четврътаго дела wт по въс местом, wт чин дорн в чин.

www.dacoromanica.ro

Понеже ест сїѣ вишѣ речена wчинѫ била ест за дѣдїно Матеюв. Таже w ест бил продал Матею Стонкъв Камба wт Добротѣни, за ѯ аспри, wт прѣжде врѣме.

Й потом, къда ест бил съда, въ дьни господство ми, а Стонка Камба, wн ест вѣнчал по Неделко; таже на вѣнчанїе, wн ест даровал по Неделко със сїе дело за wчинѫ wт Добротѣни, четврътаго дело wт дел Матеюв, такоже да ест полѣнѫ и Неделко wчинѫ за дѣдїнно.

И видѣхом господство ми и запис wт рѫка Стонкъв на рѫка Неделков, със мноѕи добре свидѣтелїи алдъмъшари, которї ест бил тогда на wстроенїе, по име wт Добротѣни, Дан и Манѣ и Фътѫл и Радѫл Мареш и Мѫшат и Тевоаптъ и Юга и Манѣ и Тоадер и поп Їwн и Чернатѫ и Герги и Драгѫл Фътѫлов wт Брънещи и мноѕи добре людїе, еже не сѫт писани зде въ тае книги.

И прїинде прѣд господства ми и Стонка Камба тере ест свидѣтелствовал сам како ест даровал по Неделко на вѣнчанїе със сїю дел за wчинѫ вишѣ пис.

Сего радї, дадохѣ съм и господство ми Неделков, такоже да мѫ ест wчинѫ дѣдїнно и въ wхабъ им и синовом и внѫком и прѣвнѫчитом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Еже и свидѣтелїи поставихѣом господство ми: жѫпан Минхо вел бан Кралевски и жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лwгwфет и жѫпан Йнаки вел вистїарю и Дѫмитрашко вел спатар и Мѫшат вел столник и Костандин вел комис и Басилїи вел пеха҃рник и жѫпан Алекѯандри вел постелник. И исправник, жѫпанѫ Папа великїе лwгwфет.

И написахѣ аз, Дѫмитрѫ граматик, въ настолнн градѹ Бѫкѫрещи, мѣсеца генарїе ві дьни и wт Ѡдама до нинѣ, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nedelco din Dobroteni şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Dobroteni, în judeţul Sac, însă din partea lui Matei a patra parte de peste tot locul, din cap pînă în cap.

Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moştenire a lui Matei. Deci a vîndut-o Matei lui Stoica Camba din Dobroteni, pentru 650 aspri, dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stoica Camba l-a cununat pe Nedelco; astfel la cununie el l-a dăruit pe Nedelco cu această parte de ocină din Dobroteni, a patra parte din partea lui Matei, ca să-i fie pomană şi lui Nedelco ocină de moştenire.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Stoica la mîna lui Nedelco, cu mulţi martori buni, aldămăşari, care au fost atunci la întocmire, anume: din Dobroteni, Dan şi Manea şi Fătul şi Radul Mareş şi Muşat şi Tecoaptă şi Iuga şi Manea şi Toader şi popa Ion şi Cernat şi Gherghi şi Dragul al lui Fătul din Brăneşti şi mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici, în această carte.

www.dacoromanica.ro

Şi a venit înaintea domniei mele şi Stoica Camba de a mărturisit singur că a dăruit pe Nedelco la cununie cu această parte de ocină mai sus-scrisă.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Nedelco, ca să-i fie ocină dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi Dumitraşco mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Costandin mare comis şi Vasilii mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 12 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/8.
Orig., hîrtie (42 × 29), pecete timbrată.

195

1631 (7139) ianuarie 18.

Stan, fiul călugărului Mardarie, vinde popii Pătru vie în dealul Negoeştilor.

† Scris-am eu Stan, ficiorul călugărului Mardarie, acesta al meu zapis la mîna popei ‹Pătru›, cum să să ştie că i-am vîndut 2 răzoare de vie în dealul Negoeştilor. Şi am vîndut eu Stan aceste 2 răzoare de vie şi casa şi 1 bute, de le-am vîndut popei Pătru, dereptu 3700 de aspri gata.

Şi am vîndut eu Stanu această vie şi casa, ce sîntu mai sus-scrise, eu de a mea bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiiaşilor din prejurul locului. Şi au fostu mărturie : din Negoeşti, popa Lupul i Pătru Caldaşiu i Vladul i Picul i Pătru al Lupului i Ilie al Epure i Ion al Buicei i Stirian Grecul şi din Băleşti, Florea şi din Albeani, popa Roman i Vladul Berivoescul.

Пис мѣсеца гиндр ѩ҃ѵ҃, къ лѣт ×ѕ҃рлѳ҃.

† Eu Stan amu pus şi pecetea mea.

După Gh. Ghibănescu, *Surete şi izvoade*, VI, p. 17—18.
Copie după orig. rom. fost în Muzeul Gorjului.
EDIŢII. Iorga, *St. şi doc.*, VI, 468.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) ianuarie 18, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod închină biserica lui Ghiorma banul din Bucureşti mănăstirii arhiepiscopiei Pogonianei din Ţara Grecească.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ въсеи земле Ѹггровла-Хїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Іѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественїи монастирь wт земле Грѣкска, зовемаго Ꙗрхїепископ Погонѣнни, идеже ест Храм свѣтаго апостола Петра и Павла и въсѣм иноком, елици живѹщиХ въ wбитѣли тое, такоже да ест свѣтомѹ монастире више речена свѣтаа цръква зовемомѹ Гїѡрмев банѹл, еже ест Храм рождество Христово, wт зде wт варош господство ми wт Бѣкѹреци, метоХ и въ подрѹчїе свѣтѣи монастири више писана, съе въсѣХ правалїиве и съе въсѣХ wдъждїи и съе въе Ходоком что ест бити, много и мало.

Понеже ест сїю свѣта цръква више речена била ест сътворена и wснована wт темелїа ѥи за покоиномъ Гїѡрма банѹл wт пре дьни прочїим стари господари дрѣвни. И wт тогда въе стоал пѹста, без ни една гледанїе за нихто.

Ꙗ потом, къда ест бил съда, въ дьнїи господство ми, а господство ми съмотриХом закѹпно съе въсими чьститими правителїи господства ми и съе въе диваном, тере ѡ съм дал господство ми и поклонил метоХ тамо на сїю свѣта монастир више речена, съе волѣ Деспев, внѹка Гїѡрмев банѹл, такоже да имат носил печал калѹгерїи за въсѣХ дѣдїне и скѹлице свѣтѣи цръкве, да не се расипал въ дрѹга страно, такоже да не се ѹпѹстѣвал свѣта цръква, такоже да ест господство ми и покоини ктитори вечное въспоминанїе.

Єщиже и заклинанїе поставиХ господство ми: по wтшествїе господства ми, кого изберет господъ Богъ бити господаръ земле Влашкое или wт срѣдъчнагѡ плода господства ми или wт съродник наши или, по гресѣХ наши, или wт иноплѣменик, да ацие почтет и поновит и укрѣпит сїе книгѹ господства ми и помѣнѹ, како ест више пис, того господъ Богъ да га почтет и да съХранит въ господствѣ его и а въ бѹдещиХ вѣцеХ дѹша его. Ꙗ ацелиже непочтет и не поновит и не ѹтврѣдит сїе книгѹ господства ми, анѹ поперет и разорет и исХабит и wбвенїе wставит, того да ест трьклет и анатима и афѹрисан wт т҃нї свѣти wтци, еже сѹт въ Нїкїе, и да имат частїю съе Іюѡда и съе Ꙗрїѧ на един место.

Єеже ѹбо и сведѣтелїе поставиХ господство ми: жѹпан Минхо великїи бан Кралевски и жѹпан Хриза вел дворникѹ и жѹпан Папа великїи лѡгѡфет и жѹпан Инаки вел вистїар и жѹпанѹ Дѹмитрашко вел спатар и жѹпанѹ Мѹшат вел столникѹ и жѹпан Костандин вел комис и Василїи вел пеХарник и жѹпан Ꙗлеѯандри великїи постелник. И исправник, жѹпан Хриза великїи дворник.

И написаХ аз, Дѹмитрѹ граматик, въ настол граду Бѣкѹреци, мѣсеца генарїе ѩ҃ дьни и wт Ꙗдама до нинѣ, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ҃.

† Іѡ Леѡн ѡвеѡвѡда, милостїю божїю, господинь.

Иѡ Леѡн воєвода <m. p.>

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri din Ţara Grecească, numită arhiepiscopia Pogonianei, unde este hramul sfîntului apostol Petru şi Pavel şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în acest lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă sfînta biserică numită a lui Ghiorma banul, unde este hramul Naşterii lui Hristos, de aici din oraşul domniei mele din Bucureşti, metoh şi în stăpînirea sfintei mănăstiri mai sus-scrisă, cu toate prăvăliile şi cu toate odăjdiile şi cu tot venitul ce va fi, mult sau puţin.

Pentru că această sfîntă biserică mai sus-zisă a fost făcută şi zidită din temelia ei de răposatul Ghiorma banul, din zilele altor domni bătrîni de demult. Şi de atunci a tot stat pustie fără nici o căutare de la nimeni.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar domnia mea am socotit împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi cu tot divanul, de am dat-o domnia mea şi am închinat-o metoh acolo la această sfîntă mănăstire mai sus-zisă, cu voia Despei, nepoata lui Ghiorma banul, ca să poarte de grijă călugării de toate dedinele şi sculele sfintei biserici, pentru a nu se risipi în altă parte, pentru a nu se pustii sfînta biserică, ca să fie domniei mele şi răposaţilor ctitori veşnică pomenire.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte şi pomană a domniei mele, cum este scris mai sus, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca şi va strica şi va nimici şi o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi ce sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Alexandri mare postelnic. Şi ispravnic, Hriza mare vornic.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 18 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Bradu-Hanu Greci-Codreni, I/1.
Orig., hîrtie (42 × 37), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1906.
EDIŢII. **Trad.** Andreescu, *Ctitorii*, 557—558.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) ianuarie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Udrea postelnic şi soţiei lui, Caplea, silişte şi iaz de moară la Rădăcineşti, în urma unei judecăţi.

Milostieiu bojieiu, Io Leon voevod i gospodarŭ, sinŭ pocoinago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi sii povelénie gospodstva mi sluga gospodstva mi Udrei postelnic ot Rădăcineşti şi jupînesii lui, Caplii şi feciorilor lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să vie[1] volnici cu această carte a domniei méle de să ţie o silişte de în sat, deasupra morii lui, la Rădăcineşti, pentru că această silişte fost-au de moşie a Marcului şi a lui Costandin, feciorii Oprii din Rădăcineşti, cumpărătoare de la Micul de sat.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar Barbul şi Costandin, ce scriu mai sus, ei se-au voit de a lor bunăvoe cu Udrea postelnic de i-au dat Udrei această silişte a lor. Iar Udrea postelnic le-au slobozit o silişte a lor de în Gruiu, care le-au fost de moşie. Însă au dat Udrea postelnic pre doao părţi de la moară, trei părţi în Gruiu şi pomi pentru pomi, cu zapis de la mîna lor şi cu ştirea unchilor lor, anume Berivoe i Dragomir i Neacşu i Oprea şi cu ştirea altor săteni anume: Pătru i Opriş i Dumitru i Cîrstea i Ghizdaveţ i Sîrb i Vela şi tot satul Rădăcineşti şi boiarii de pre înprejur, Pîrvul logofăt Dolofan de în Stoeneşti i Simion pitar de în Rătivoeşti i Datco peharnic ot Copăceni i ot Băjărani, Tudor logofătul i ot Cepari, Ivaşco postelnic i ot Berindeşti, Oprea logofăt i ot Cîrstieneşti, Datco vătaf.

Şi iar să fie volnic sluga domniei méle Udrea postelnic şi cu jupîneasa lui, Caplea, de să aibă a ţinérea l iazu de moară de la Rădăcineşti, cît să va alége, pentru că au avut Udrea postelnic tocmeală cu popa Stanciul şi cu frate său Pătru şi cu Voico i Stan i Badea, sinŭ Cîrstiian, de în Rădăcineşti, de i-au dat Udrei postelnic loc de ş-au dus apă morii. Iar ei, cînd le va trebui, să macine fără de rînd. Cu zapis de la mîna lor tocmeală cu mare afurisanie şi cu gloabă să dea, care să va lepăda de tocmeală.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar ei s-au lepădat de tocmeală şi au răd‹ic›at pîră, de au venit toţi de s-au pîrît de faţă şi pîrîia ca să spargă moara Udrei postelnic. Iar Udrea au scos zapisul lor de tocmeală, cum scrie mai sus. Într-acéia, domniia mea am căutat şi am judecat, pre dreptate şi pre lége şi am văzut domniia mea zapisul de la mîna lor de tocmeală, cu mare legătură şi cu multe mărturii scrise

[1] În loc de: fie.

www.dacoromanica.ro

în zapis : Nedelco aprodu i ot Cîrstieneşti, Drăghiciu i ot Dăngeşti, Stan Dolofan.

Deci, am dat domniia mea Udrei şi jupînesii lui, Caplii, ca să ţie acel iazu cu bună pace, că au rămas Rădăcineştii de lége. Şi de vor mai scorni pîră vreodinioară, să fie de gloabă, cum scrie zapisul lor. Şi mai mult val să n-aibă, că aşa iaste învăţătura domniei méle cu judecată. Ina‹c›o da nés‹t›, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Pis Dumitru u Bucureşti, méseţa ghenarie 20, vă leat 7139 ‹1631›.

Io Leon voevod, milostiiu ‹bojiiu› gospodar.

Bibl. Acad., ms. 5728, f. 63 v— 64.
Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

198

1631 (7139) ianuarie 23.

Tudor sluger adeverește că satul Băcălești a fost vîndut de fiica sa Zamfira lui Dumitru și Vasile, cu știrea sa.

† Eu Tudor sulgériul scris-am acesta al mieu zapis, ca să fie la mîna jupînului lu Dumitru şi a jupînului Vasilie de la Nicopoe, cum să se ştie c-au cumpărat satul Băcăleştii, că acel sat fostu-l-am dat eu fii-mea Samfirei zéstre. Dici l-au vîndut acestor boiari cu ştirea mea.

Şi voi, rumânilor, să ascultaţi dă aceşti boiari, că sînteţi de acum nainté rumâni lor şi feciorilor ai lor. Iar cărţile voastre, dă cînd v-aţi vîndut mie, toate sîntu la mine, deci să şedeţi pre bună pace, că le sînteţi rumâni.

Aceasta am scris. Pis ghenarie 23 dni, leat 7139 ‹1631›.

Tudor suljer ‹m.p.›

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CXLII/1.
Orig., hîrtie (30 × 22), o pecete aplicată.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) ianuarie 23, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod stabileşte birul satului Parapani al m-rii Sfînta Troiţă ‹Radu Vodă› din Bucureşti.

† Милостіею божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинь, сынъ покоиннаго Іѡ Щефан воєвод. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми satului Parapanii ot sudstvo Vlaşca, care este al sfintei mănăstiri hram Svéta Troiţă, de aicea de în oraş den Bucureşti, ca să se ştie să aibă a daré de ‹a›cum nainte bir numai un galben; nici să se mai adaoge, nici să se mai scază, ce tot să dea pre această cislă ce scrie mai sus, măcar de să va mai fiinţa birul, măcară de se va mai scădea, iar ei tot să dea pre această tocmeală, pentru că i-am lăsat domnia mea şi i-am ertat. Să daţi pre tocmeală cum iaste mai sus-scris, pentru sfînta mănăstire, ca să-ĭ fie mănăstirei de ajutor şi întărire, şi pentru că iaste un satu den margine, în calea turcilor, de au multe păsure şi greutăţi.

Deci văzîndu domnia mea nevoia lor, şi mai vîrtos pentru sfînta mănăstire Svéta Troiţă, i-am lăsat domnia mea să dea bir 1 galben, altă asupreală să n-aibă.

Derept acéia şi voi, birarilor, carii veţi umbla într-acel judeţ Vlaş‹ca›, încă să căutaţi mai multu să n-aibă asupreală satul Parapanii, ce scrie mai sus, fără numai cît să dea pre acea tocmeală, că sengur domnia mea m-am milostivit de i-am lăsat ca să poată fi de ajutor şi de poslușaniia sfintei mănăstiri şi domnii mele pomeană. Iar cine se va ispiti a-i învălui într-alt chip, mai mult de cum scrie mai sus, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea.

Aşijderea am pus domnia mea şi blestem, pre care va dărui domnul Dumnezeu a fi domn şi biruitor Ţării Rumâneşti în urma noastră, încă-l rugăm să aibă a întări mila şi pomeana şi ceastă carte a domnii méle pre tocmeală cum scrie mai sus, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească întru domnia lui şi de altă lume să-i fie sufletul în răpaos. Iar care nu va cinsti, nici va înnoi, ce va călca şi va sparge mila şi pomeana domnii méle, să fie proclet şi anatema şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia la un loc.

Инако да нѣст, по рѣч господства ми.
И неправникъ, сам рѣч господства ми.
Пнс Дѧмнтрѫ[1] оу Бѣкѫрещи, мѣсеца генарїе к҃г дьнн, въ лѣт ҂зрлѳ.
† Іѡ Леѡн вѡєвѡда, милостію божїю господинь.

Bibl. Acad., DCXXIV/89.
Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), pecete aplicată.

[1] Dumitru.

www.dacoromanica.ro

200

1631 (7139) ianuarie 27.

Stanciu din Izbiceni mărturiseşte despre înţelegerea dintre el şi m-rile Bistriţa şi Cozia pentru un schimb de ţigănci.

† Scris-am eu Stanciul de Iz[ă]bicénie acesta alŭ meu zapis la mîna părintelui Vasilii, egumenul ot Bistriţă, că me-u fost datori părintele Vasilie 1 ţigancă, anume An[ă]ca, fata Muei ţiganul, nora lu Şărban; iar Coziia au fost datore Bistriţie 1 ţigancă, iar eu Stanciul amŭ fost dator Cozie 1 ţigancă, fata Stanciului ţigan, ţiganca lu Idocse. Dici se-u tocmit egumenul Vasilie de la Bistriţă cu egumenul Dionisie de Coziia, de me-u făcut zapis egumenul Dionisii de la Cozie pre fata Stanciului ţiganul, ţiganca lu Idocse, să fie a me de moşii.

Şi am făcut eu zapis egumenului Vasielii de la Bistriţa pre nora lu Şărban ţiganul, însă fără 2 feté, ci a fost făcut mai nainte, să n-aibă Bistriţa lucru cu iale.

Мѣсеца генарїе к҃з̃ дне, вѣ лѣт ×ѕ҃рлθ.

† Şi mărturie părin[ă]tele episcupul de la Rîmnic, chir Theofel şi Ionŭ cliseriul ot Cozie şi An[î]ghel ot Costeşti şi Cîrstea postelnic ot Creţeşti şi Duiul i Lepădat ot Iz[ă]biceni.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXV/80.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), o pecete aplicată.
Copie ibidem, ms., 194, f. 387 v — 388.

201

1631 (7139) ianuarie 31.

Maria vorniceasa zălogeşte la Gheorghe logofătul satul Curăteştii de Sus, jud. Vlaşca, pentru 20 de ughi.

† Adecă eu jupîneasa Mariia vorniceasa scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupanului Gheorghie logofăt, cum să se ştie cum me-am pus zălog satul meu Curăteştii de Sus, rumânii mei, den judeţul Vlăşcii, cîţi să vor alége şi cu tot venitul den cîmpu şi den pădure şi den apă şi de peste tot hotariul, den hotar pînă în hotar,

www.dacoromanica.ro

dereptu ughi 20. Şi să aibă a lua dumnealui venitul şi să-i lucréze dumnealui ce-i va fi voia. Iar eu să n-aibŭ nici o treabă cu dînşii, pînă cîndu-i voiu da banii dumnealui. Iar deaca voiu da banii dumnealui, iar eu iar să-mi iau satul.

Şi pentru mai mare credinţă, pusu-me-am şi pecétea.

Şi se-au prilejit la tocmeala noastră : jupanul Para logofăt i jupanul Stanciul Pustiiul neguţătoriul şi Dumitru logofăt şi Necula peharnic.

Пис мѣсеца генаріе к҃а дньї, лѣт ×ѕ҃рлѳ҃.

Eu Marie <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXXII/3.
Orig., hîrtie (30 × 21), o pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 128, f. 549 v.

202

1631 (7139) februarie 5, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Crăciun şi lui Stoican ocini şi vii la Zoreşti, Căpăţîneşti şi Joseni.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсон земле Ѹггрровлахїиское, синь великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми Кръчюнов wт Кыпыцынещи и със синовци си, елнцеже Богь даровах, такоже да мѹ ест един погон за винограду и половино ѳ дѣл Зорещилор, wт глав дори ѳ плотове и със един сежень за wчинѹ ѳ полю, wт глав до глав, wт Ѣыпатѹл дори оу Лакѹл със Зъложиниле, понеже ест покѹпил Кръчюн wт над Бонка и wт над зет ен, Мню wт Ѣысѣни, за ×ѓ҃ѳ аспри готови. И бил ест сведїтели тогда и алдъмъшари, на име : wт Ѣысѣни, поп Мирчѣ и Ѡана и Драгое сказнѹл и Никоаръ, брат Мнюв и Добрешанѹ и Барбѹл и wт Поенари, Бѹрлан сказнѹл и wт Зорещи, Пьртѣ и Радѹл и Братѹл монах и Бадѣ.

И пак покѹпил Кръчюн wт Зорещи четири погоане и половино лозїе и цѣлен дори на крѹш и два сежени за wчинѹ, wт Съпатѹл дори ѳ Лакѹл със Зъложиниле, wт над Мѹша, дъцира Бациорогѹлѹи wт Зорещи, за ×ѕ҃ аспри готови. И бил сѹт алдьмъшари : wт Зорещи, Василїе монах и Татѹл със брат его, сини Дандоев и wт Вернещи, поп Гѹца и Драгомир постелник и wт Прьсковѣни, Владѹл армаш и Ѡпрыш, синь Йнгелов и wт Стънѹлещи, Мошѹ и wт Поенари, Бѹрлан.

И пак да ест Кръчюнов и Стоиканов wчинѹ ѳ Кыпыцынещи, али дел Станкъв, дъцера Станов Татѹлов половино, колико ест бил wстал непродална Кръчюнов wт Кыпыцынещи, wт полю и wт вод и wт по въс Хотаром, понеже ест дал Станка,

www.dacoromanica.ro

wна сама на сѣмрѣът ѣи сїѣ дело за wчинѫ Кръчюнов и Стоиканов, почто радї w ест послѫжил и вѣспомінал и келтовал на сѣмрѣтїѣ радї вино, аспри т̃ и три wвци, радї аспри ѵ̃ и восок wка к̃, за с̃ аспри и брашна, за с̃ аспри и на лѣто, една крава и к̃ wка восок, вино ѵ̃ вѣдре и шест лиpце за брашно и реб, д̃ аспри. И бил ест сведїтеле по сѣмрѣът ѣи, по име: wт Кѣпьцѣнеци, Нѣгѫл и Стан и поп Рѣзмирецъ wт Мѣтеци и wт Мѣрѣчинѣни, Їwнашко и wт Грьбови, Манѣ.

И пак да ест Кръчюнов wчинѫ ѕ Кѣпьцѣнеци wт дел Йнюв Котескѫл шестаго дело, wт полю и wт вод и wт по вѣс Хотаром, понеже ест променил Крьчюн сѣс Йнюв черноризцев, тере ест дал Кръчюн Йнюв два погоане за лозїе оу Бѣнчеци и аспри готови w̃, а Йню, wн ест дал Кръчюнов и Стоиканов wчинѫ оу Кѣпьцѣнеци wт дел глаголимли Костѣскъ шестаго дело, wт полю и wт вод, wт по вѣс Хотаром, да ест wчинѫ радї wчинѫ и сѣс сведетеле, на име: wт Кѣпьцѣнеци, Нѣгѫл Бацак и Бонко и Мошкан и Стан Нѣгоев дъръван и wт Стьлѫнеци[1], Манѣ Шога.

И пак покѫпил Крьчюн wт Кѣзан дел его за воденице въсаХ, wт wсмаго дело елика се Хтит избрат, за х̃а аспри готови и сѣс алдѣмѣшари, которїи ест више писани.

И <пак покѫ>[2]пил Крьчюн wчинѫ ѕ Жосѣни, wт на Радѫл, синъ монаХ, wт ѫжа его wт Рѫмтѫрь, дел е<го>[2] wт там вѣсаХ, за с̃ аспри готови и ѕ̃ пчели матче, сѣс сведетелїи: wт Жосѣни, Лѫпѣ и Кърстїан и Пасквл и wт Мѣрѣчинѣни, Барбѫл.

И продадоХ сїѣ више реченїе именните людїе нихне wчине, wни за нихно доброволю, без нидин селост сѣс ѫзнанїе въсам мегїашом wт гор из дол, wт wкрьсть местом и wт пред господства ми.

Сего радї, дадоХ съм господство ми Кръчюнов и Стоиканов wчине и лозїе да сѫт им за дѣдїнѫ и въ wХаб синовом и вноком и прѣвнѫчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведителїю поставлѣем господства ми: жѫпан МиХо вел бан Кралевскїи и жоупан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лwгwфет и жѫпан Йнаки вел вистїар и жѫпан Дѫмитрашко вел спатар и жѫпан Мѫшат вел столник и жѫпан Костандин вел комис и жѫпан Васиљѣ вел пеХарник и жѫпан Їwвчѣ вел постелник. И исправник, жѫпан Папа вел лwгwфет.

И написаХ азь, Соаре граматик, въ настол градѫ Бѣкѫреци, мѣсеца февръарїе ѕ̃ дьни и wт Ѣдима даже до нинѣ въ сего писанїе теченїе лѣтом, въ лѣт ×ѕ̃рлѳ̃.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Crăciun din Căpăţîneşti şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un pogon şi jumătate de vie în dealul Zoreştilor din cap pînă în garduri şi cu un stînjen

[1] Aşa în text. Probabil: Stănuleşti.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

de ocină în cîmp, din cap pînă în cap, din Săpatul pînă la Lacul cu Zălojiile, pentru că a cumpărat Crăciun de la Voica şi de la ginerele ei, Ianiu din Săseni, pentru 3500 aspri gata. Şi au fost atunci martori şi aldămăşari, anume: din Săseni, popa Mircea şi Oana şi Dragoe scaunul şi Nicoară, fratele lui Ianiu şi Dobreşanu şi Barbul şi din Poenari, Burlan scaunul şi din Zoreşti, Pîrtea şi Radul şi Bratul monah şi Badea.

Şi iar a cumpărat Crăciun din Zoreşti patru pogoane şi jumătate de vie şi ţelină pînă la păr şi doi stînjeni de ocină, de la Săpatul pînă la Lacul cu Zălojiile, de la Muşa, fiica Baştorogului din Zoreşti, pentru 6000 aspri gata. Şi au fost aldămăşari: din Zoreşti, Vasilie monah şi Tatul cu fratele lui, fiii lui Dandoe şi din Verneşti, popa Guţa şi Dragomir postelnic şi din Pîrscoveni, Vladul armaş şi Opriş, fiul lui Anghel şi din Stănuleşti, Moşu şi din Poenari, Burlan.

Şi iar să-i fie lui Crăciun şi lui Stoican ocină în Căpăţîneşti, însă din partea Stancăi, fiica lui Stan al lui Tatul, jumătate, cît a rămas nevîndută lui Crăciun din Căpăţîneşti, din cîmp şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru că a dat Stanca singură, la moartea ei, această parte de ocină lui Crăciun şi lui Stoican, deoarece au slujit-o şi au pomenit-o şi au cheltuit la moarte, pentru vin, 300 aspri şi trei oi, pentru 400 aspri şi ceară 2 oca, pentru 200 aspri şi făină, pentru 200 aspri şi la un an, o vacă şi 2 oca de ceară, vin 10 vedre şi şase mierţe de făină şi peşte, 60 aspri. Şi au fost martori, după moartea ei, anume: din Căpăţîneşti, Neagul şi Stan şi popa Răzmireţă din Măteşti şi din Mărăcineni, Ionaşco şi din Gîrbovi, Manea.

Şi iar să-i fie lui Crăciun ocină la Căpăţîneşti, din partea lui Ianiu Cotescul a şasea parte, din cîmp şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru că a schimbat Crăciun cu Ianiu călugărul, de a dat Crăciun lui Ianiu două pogoane de vie la Bănceşti şi 800 aspri gata, iar Ianiu, el a dat lui Crăciun şi lui Stoican ocină în Căpăţîneşti, din partea numită Costească, a şasea parte, din cîmp şi din apă, de peste tot hotarul, să fie ocină pentru ocină, şi cu martori, anume: din Căpăţîneşti, Neagul Baştac şi Voico şi Moşcan şi Stan al lui Neagoe dărăban şi din Stăluieşti[1], Manea Şoga.

Şi iar a cumpărat Crăciun de la Căzan partea lui de moară toată, dintr-a opta parte cît se va alege, pentru 1000 aspri gata şi cu aldămăşari, care sînt mai sus-scrişi.

Şi iar a cumpărat Crăciun ocină în Joseni de la Radul, fiul monahului, din funia lui de la Rumptură, toată partea lui de acolo, pentru 200 aspri gata şi 6 stupi mătci, cu martori: din Joseni, Lupea şi Cîrstian şi Pascul şi din Mărăcineni, Barbul.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni ocinele lor, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos, din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

---

[1] Aşa în text. Probabil pentru: Stănuleşti.

www.dacoromanica.ro

De aceea, am dat domnia mea lui Crăciun şi lui Stoican ocini şi vii, să le fie lor de moştenire şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iovcea mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna februarie 5 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., L/17
Orig., perg. (31 × 48), pecete timbrată.

203

1631 (7139) februarie 6, Bucureşti.

Tănasie paharnic cu fiii săi Pătru şi Ştefan vînd lui Andoca vătaful opt pogoane de vie la Valea Largă, în dealul Trestienilor.

† Scris-am eu Tanasie peharnic, feciorul Mogăi ot Bărbăteşti şi cu feciorii mii, anume Pătru şi Ştefan, acest al nostru zapis, ca să fii dă mare credinţă la mîna jupînului Andocăi vătaf, cum să să ştie că i-am vîndut noi optu pogoane de vii cu ocină şi cu levadi şi nedajnece, fără vinărici boerescu, pre Valea Largă, în dealul Trestiianilor. Şi o am dat derept 7200 de bani gata, ca să fii lui moşii şi feciorilor lui.

Şi o am vîndut de a noastră bunăvoi şi cu ştirea a tuturor rudeniilor noastre şi cu ştirea vecinilor şi den sus şi din jos.

Şi cînd se-au făcut această tocméală au fost mulţi boiari mărturii, anume: jupan Neagul vel aga i jupan Grama vel pitar şi jupan Nedélco vel armaş i Socol paharnic i Ivan postelnic ot Văcăreşti.

Исписахъ аз Въдислав[1] в Бъкурещи, мѣсеца февруарїе ѕ дьни, лѣт ×ѕрлѳ.
Исписахъ аз Пътрѫ, сынъ Танасїе пеХарник[2].

[1] Vădislav.
[2] Pătru, fiul lui Tanasie paharnic.

www.dacoromanica.ro

Eu Tanasii păntru credinţa me-mŭ pus şi mîna mea.
Grama pitarul ‹m.p.›
Eu Stoian călăraş.
Eu Stan Cucubeaţă.
Eu Stan Păcurariul.
Şi eu Vlad Coromîtcă moşnénŭ ; şi au zis să fie viiar.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXXII/3.
Orig., hîrtie (30 × 21), trei peceţi aplicate.

204

1631 (7139) februarie 10.

Înţelegerea dintre Ionaşco postelnic şi nişte megiaşi asupra modului de stăpînire, pe părţi, în Rîfov.

Scris-am noi Ionaşco postelnic i Tatul i Staico i Radul i Stroe acest al nostru zapis, ca să să ştie cum ne-m tocmit noi toţi de a noastră bunăvoe să aibă a ţinea Ionaşco postelnic jumătate de ocină de la Rîfov de peste tot hotarul, iar altă jumătate să avem a ţine noi toţi, i Tatul i Staico i Radul i Stroe, iar peste tot hotarul, iar cît să va alegé din cîmpu şi din apă şi din pădure şi din şăzutului satului. Peînntru că această ocină a fost a lor de moşie ; deci au fost cumpărat Miroslav logofăt de la noi mai denaente vremea.

Deci, cînd au fost apoi, iar ei ş-au fost răscumpărat, Tatul i Staico cu fraţii lor de la Ionaşco postelnic. Iar cînd au fost apoi, au fost vîndut Ionaşco postelnic o parte de ocină de la Românește a lui Vintilă logofăt, văr premar Tatului şi lui Staico. Deci, piînntru căci au vîndut Ionaşco postelnic parte lui Vintelă de la Românește, iar el s-au tocmit de le-u dat de la Rîfov o parte din cele patru părţie şi au rămas Ionaşco postelnic cu trei părţi.

Şi ne-am tocmit noi de a noastră bunăvoe, ca să fie frăţie între noi de acum înnainte, să nu fie volnic Ionaşco postelnic a vende sau a băga alţi oameni streini fără voe noastră, nici noi fără voe lui, numai nemul nostru. Iar cine va face alte tocmeli, să fie afurisit şi anathima de 318 otiţi.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturii : Sibiiu i Boica i Mirci i Bade Mălae i Răzmiriţă.

Пис Іѡнашко логофет ѡт Корлътици[1], мѣсеца февр҃аріе і҃ дни, въ лѣт ×ҁ҃рлѳ҃.

Eu Ionaşco postelnic.

† Eu Tatul.

† Eu Radul.

† Stroe postilnicul.

† Staico.

† Popa Stoica ot Vaidiei, martor ‹m.p.›

Biblioteca Centrală de Stat, D. 12. P. V/8.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5) o pecete aplicată.
Copie ibidem, D. 279, P. XVIII/19; altă copie la Arh. St. Buc., ms. 1175, f. 5 v.

205

1631 (7139) februarie 11.

Ion cumpără de la Drăgoi şi Răcnea un pogon şi jumătate de vie.

† Să să ştie cum au cumpărat Ion de la Dragoe şi de la Răcnea u‹n›l pogon de vie şi jumătate cu stînjen de ocină, de în apa Buzăului pînă în Lacul cu Zălojie şi cu loc de casă în capul vie, dereptu 1900 aspri gata.

Şi au fost aldămăşari : Barbul Tatuliui i Radul Croitorul i Dan i Dumitru, Trifa, Albul, Neagoie, Radul, Niţă, Necula, Ion voştinarul de Cislău, Stroe de Ploeşti, Costachi de Gherghiţă, Ştefan, Stoica al Bunii, Ianiu, Nicoară, Budu, Frénţi, Coman al lu Cîrstiian, Stoica al Barbuliui, Stan Ţapul, Stroe croitorul.

Пис аз Михаю[2]. Пис мѣсеца февр҃ар і҃ї дни, въ лѣт ×ҁ҃рлѳ҃.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu — Hanu Greci-Codreni, XVIII/1.
Orig., hîrtie (20,5 × 16,5), două peceţi aplicate.

[1] Ionaşco logofăt ot Corlătişti.
[2] Mihaiu.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) februarie 11, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Andronie vătaf ocină în Udeni, jud. Dîmboviţa.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ въсои земле Ѳггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми слѣго господство ми Ѩндронїев вътаХ и със синови его, еличеже Богъ даровалХ, шакоже да мѣ ест wчинѣ оу Ѹдѣны, въ сѣдство Дмм<бовицен>, половино за село, wбаче дело жѣпанцев Нѣкшен въсаХ и дело дъщерам си жѣпанцев Ѩнкъв, что ест бил нмал за прекїю, дала wт матерам си, жѣпанца Нѣкша въс ѕ село ѕ Ѹдѣны, али wт шѣма дори ѕ вода Дъмбовицен, wт посѣди и wт през въсом Хотаром, каре елика се Хтнт избрат, <п>онеже ю ест покѣпил слѣг господство ми Ѩндронїе ватаХ сїа вище речена wчинъ wт над жѣпанца Нѣкша, жителница Ѩнакев шнфарюл и wт над сини ен, Нѣгѣл и Кирїак wт Копъчѣни, за ѯгѯс аспри готови. Ѩли да се знает: радї дел жѣпанцев Ѩнкъв, что ест нмал за прекю с Ѹдѣни, ѳтаклил сѣ сѣт тере нХ ест дал матерам са, жѣпанца Нѣкша, дъщерам си, жѣпанцев Ѩнкъв, wчинѣ въ дрѣго место ѕ . . . . .[1], дѣдїнѣ радї дѣдїно, шакоже да ест половино за село заплънѣ въ рѣка Ѩндронїев вътаХ.

И продадоше wни сїа вище речена wчинѣ, половинѣ за село, за нихном добро волю, без ннедно силост, със знанїе въсем порѣденїем нХ и а въсѣм мегїашом wт гор из дол и wт wкръст местом и wт пред господства ми. И видѣХом господство ми и запис wт рѣка жѣпанцев Нѣкшен и а синовнл ен за проданїе и със великое клетвѣ на рѣка Ѩндронїев вътаХ и със мнози болѣри и добри людїе сведетелїи написани ѕ запис, на нме которїи сѣт били тогда на ѳстроенїа нХ: жѣпан Нѣгѣл великїи ага и wт Ботѣни, Кръстїан дворник и wт Корнъцѣни, Сокол пеХарник, брат жѣпанцев Нѣкшен и wт Теткон, Бадѣ шнфар и wт Бъкърещї, Їван постелник и wт Тит, Стонка, синъ Дѣмитров лwгwфет и wт Ярши, Радѣл и Еъдислав лwгwфет.

Сего радї дадоХ съл господство ми [дадоХ съл господство ми] слѣго господства ми Ѩндронїев ватаХ, шакоже да мѣ ест сїю половино за село wт Ѹдѣни вище рѣХ wчинъ, дѣдїно и въ wХаб синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ѳбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Мнхо вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофет и жѣпан <Ѩн>[2]аки вел вистїар и жѣпан Дѣмитрашко вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Костандин вел комис и жѣпан Василїе вел пеХарник и жѣпан Ювче великїи постѣлник. И исправник, жѣпан Папа вел лwгwфет.

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

И написахъ аз, Лепъдат лигифет, въ граду Бъкърещи, мѣсеца февруарїе а̃ї̃ дьни и отъ Ѡдама въ лѣт ×ѕ̃рлѳ.

† Їѡ Леѡн воевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Andronie vătah şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Udeni, în judeţul Dîmboviţa, jumătate de sat, însă partea jupaniţei Neacşa toată şi partea fiicei sale Anca, pe care a avut-o dată de zestre de la mama sa, jupaniţa Neacşa, tot în sat în Udeni, însă din pădure pînă în apa Dîmboviţei, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele Andronie vătaf această ocină mai sus-zisă de la jupaniţa Neacşa, soţia lui Ianache şifariul şi de la fiii ei, Neagul şi Chiriac din Copăceni, pentru 13200 aspri gata. Însă să se ştie: pentru partea jupaniţei Anca, ce a avut-o de zestre la Udeni, s-au tocmit de a dat mama sa, jupaniţa Neacşa, fiicei sale, jupaniţa Anca, ocină în alt loc, la ...[1], dedină pentru dedină, ca să fie jumătate de sat deplin în mîna lui Andronie vătaf.

Şi au vîndut ei această ocină mai sus-zisă, jumătate de sat, de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor rudelor lor şi a tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna jupaniţei Neacşa şi a fiilor ei şi cu mare blestem, la mîna lui Andronie vătaf şi cu mulţi boieri şi oameni buni martori, scrişi în zapis, anume, care au fost atunci la întocmirea lor: jupan Neagul mare agă şi din Boteni, Cîrstian vornic şi din Cornăţeni, Socol paharnic, fratele jupaniţei Neacşa şi din Tetcoi, Badea şifariul şi din Văcăreşti, Ivan postelnic şi din Titu, Stoica, fiul lui Dumitru logofăt şi din Arşi, Radul şi Vădislav logofăt.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Andronie vătaf, ca să-i fie această jumătate de sat din Udeni mai sus-zisă ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan ‹Ian›[2] ache vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iuovce mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

---

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna februarie 11 zile şi de la Adam, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/7—8.
Orig., hîrtie (42,5 × 27), pecete timbrată.
Cu două traduceri, una de la începutul sec. al XIX-lea şi alta din 1900.

207

1631 (7139) februarie 12.

Stroe din Cheia înzestrează pe fiica sa Oprea cu mai multe locuri.

Adică eu Stroie ot Cheia făcut-am zapisul mieu la mîna fii-mea Oprii, precum să să ştie că i-am datu moşîia mea din Cheia zestre, peste tot hotarul ce să va afla ohabnică. Şi i-am scris şi locurile pe anume: în fundul Varariului un loc mare pînă în sleme, alt locu iar mare la via Urzicarilor şi pînă în coasta Veramor şi pînă în Mejdina Stoicăi, dupe dos, alt locu în Vîrtopu, alt locu de să întîlneşte cu al Zavricii în gruiu cu rîpile, un locu în calea Cheii, un locu mare i o silişte la satul cu pomii, peste rîu, la casa lui Albotu să împarţă în dooă. La heleşteu altă silişte să împarţă cu Mănişorii în dooă şi în Urzici mi să vine a treia din silişte în izlaz i mi să vine partea a patra şi din pădure partea a patra. Pe funia mea, la Cîrtoage un locu, la vîrful Pritocului, altu locu mai jos, pe şuviţa unui locu şi mai jos alt locu, i un clin pe slemne, un locu la Tisa, la curmătura plaiului, alt locu prin mijlocul Tisii între calea Comancii, alt locu în Cîrtogu, alt locu să să împarţă în dooă în faţa Teiuşului, alt locu în Sile, alt locu mejdina dintr-al Mănişorilor în susu, altu locu în Cîrtogu în runcul Greşului, alt locu la Piatra Tăiată, alt locu să împarţă în dooă cu Mă‹ni›şorii la Potrinichi, din Poiana Porţilor în jos, un loc în calea Cheii, un locu, pe o vacă cu lapte de-a unchéşului Savul. Pe funie ni să vine tot pe a patra şi din vaduri de moară ni să vine a patra şi din munte şi din plaiu ni să vine tot a patra parte.

Eu Stroe am dat acestu zapis gineri-mieu Tomii şi fii-mea Oprii, cînd am măritat-o dupre Toma din Bărbăteşti.

Şi le-am dat această moşîe zestre, să le fie lor şi fielor şi feciorilor lor în veci.

7139 ‹1631› februarie 12.

Mărturii megiiaşi buni
Grigorie ot Bărbăteşti
Ivan o‹t› tam.

www.dacoromanica.ro

Iar Ivan ot Pietrari.
Antonie ot Măldăreşti.
Vladu lui Dobre din Cheia.
Şi alţi megiiaşi care s-au lovit.

Bibl. Acad., MCCCCXXX/2 (Condica Ep. Rîmnicului, ale schiturilor Iezeru şi Bradu). Copie.

208

1631 (7139) februarie 12.

Leon Tomşa voievod porunceşte vameşilor de la Cornăţel să nu mai supere satul Chiseletu al m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu, feciorul răposatului Io Ştefan voevod. Scris-am domniia mea voao vameşilor de la Cornăţel : către aceasta vă dau în ştire domniia mea, pentru că aicea înnaintea domnii mele au spus părintele egumenul Athanasie de la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă, zicîndu că aţi mersu la satul mănăstirii la Cheseleţ de faceţi scaunu acolo în sat şi aţi pus grosul în mijlocul satului, de prădaţi rumânii şi le cereţi să vă dea pocloane şi aţi gonit călugării, carii sîntu ispravneci acolo, şi opriţi părpărul şi ce este vama sfintei mănăstiri, cum n-au fost obiceiu niciodată şi cum n-au făcut alţi vameşi acest lucru nici odinioară, iar voi faceţi alte legi şi alte obicee, care n-au fost şi de cărţile domnii mele nu ascultaţi, nici în seamă nu le prindeţi, ce umblaţi den capetele voastre învăluindu şi opriţi ce este partea sfintei mănăstiri de vamă şi de alte venituri ce au avut mai denainte, în zilele altor domni, de care lucru nu ştiu domniia mea acest lucru ce poate fi, de nu ascultaţi de cărţile domnii mele.

Drept aceia, de vreme ce veţi vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutaţi mai mult să nu mai înţeleg domniia mea că faceţi scaune în satul mănăstirii sau faceţi judecăţi sau să mai opriţi ce este vama şi părpărul sfintei mănăstiri sau să mai faceţi alte obicee, care n-au mai fost, că apoi bine să ştiţi că foarte veţi avea o certare mare, care n-aţi mai petrecut, ci să vă faceţi scaun la Cornăţel, unde au fost din veac. Iar cu balta şi cu rumânii mănăstirii şi cu părpărul să n-aveţi nici o treabă, cum au fost legea, că domniia mea v-am vîndut să ţineţi cum au ţinut şi alţi vameşi, iar cu bucatele mănăstirei şi cu rumânii şi cu părpărul n-aveţi nici o treabă, ci foarte să vă vegheţi, că de vor mai veni călugării să să mai jăluiască cum nu ascultaţi nici de această carte a domnii mele, apoi avea-voiu domniia mea a grăi cu voi.

www.dacoromanica.ro

Şi această carte să fie preste toate cărţile, iar de o va parea strîmbu să veniţi toţi de faţă. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele.

Şi însumi am zis domniia mea.

Scris fevruar 12 zile, vă leat 7139 ‹1631›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 387.
Copie.

209

1631 (7139) martie 2.

Leon Tomşa voievod întăreşte Despinei, soţia lui Vlad Rudeanu fost mare logofăt, satul Lichireşti, jud. Ialomiţa.

Jupînesii Despinii, ce au fost a Vladului logofătul Rudeanu, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele de să ţie tot satul Lichireşti, ot sudstvo Ialomiţa, cu toţi rumânii şi cu tot venitul ce se va alege, pentru că jumătate de sat din Lichireşti fost-au al jupînesii Despinii logofeteasa de zestre, dat de părinţii ei, iar altă jumătate de sat au fost pre mîna fraţilor ei Paraschiva vornicul şi Constantin comisu i Dragul armaşul şi a cumnatu-său Murai [1].

De‹ci›, cînd au fost în zilele lui Alexandru voevod Ilieş, iar Vladu logofătu, el a cumpărat şi acea jumătate de sat din Lichireşti, împreună cu jupîneasa Despina logofeteasa, de la fraţii ei, ce scriu mai sus, drept ughi . . . . [2] gata.

Iar cînd au fost la moartea Vladului logofăt, iar el au lăsat tot satul Lichireşti jupînesei lui, Despinei, cu toţi rumânii şi cu tot venitul, ca să o hrănească. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna Vladului logofătul la jupîneasa lui, Despina logofeteasa, ca să fie volnică să ţie satul Lichireşti cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, cum scrie mai sus, ca să-i fie moşie, să o hrănească, cum l-au dat şi l-au lăsat şi bărbatul ei, Vlad logofătul. Şi de nimeni opreală să n-aibă, peste această carte a domniei mele.

Martie 2, leat 7139 ‹1631›.

Leon vodă ‹m.p.›

După Pompei, *Călăraşi*, p. 197.
Copie după orig. rom., între actele Eforiei.

[1] În loc de: Muja.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) martie 3.

Gorga şi alţii vînd lui Gherghe cămăraş cinci pogoane de vie în Domireşti.

Adică să se ştie, eu Gorga ot Domireşti, feciorul Radului, eu Ştefănia, femeia lui Vlad, noi feciorii lui Vlad, anume feciorul lui, Dobre sin [1] Cazan şi cu fraţii mei cu toţi, cei mai mici, şi cu surorile mele, scris-am acest zapis al nostru, scriem şi mărturisim, cum am vîndut în sat în Domireşti cinci pogoane de vie cu pomătu, cu casa, cu vase, cu grădină ce este mai sus de casă, cît a fost în grădină mai dinnainte vreme şi de moşii noştri, de jur împrejur, pre unde este îngrădit, să fie volnic să ţie Gherghe cămăraşul acest, că i-am vîndut noi toţi partea noastră şi a moşu nostru, anume a lui Dobre, şi partea tatălui nostru şi partea Gorgăi.

Şi am neguţat eu însumi, Gorga, împreună cu femeia lui Vlad şi cu feciorii lui Vlad, cu cinci pogoane de vie ce-s mai sus-scrise şi un răzor în cîmp ori ‹un›de va plăcea, ca să fie volnic Gherghe să-şi ţie moşia ce i-am vîndut, să n-aibă nime nici o treabă, nici noi, nici alţii din ruda noastră, ori care .....[2] Am vîndut noi de a noastră bunăvoe, drept 16 galbeni, ca să fie lu Gherghe şi feciorilor lui.

Şi au fost aldămăşari mulţi boeri, anume: Deadul postelnicul, Lazăr Toia ot Bărăşti i Stoian Şuta ot Domireşti i Bejan ot Reade i Ianăş ot Rădea i Nan ot Reade i Dobrin ot Reade i Stanciu Cocoş ot tam i Ionaşco ot tam i Stoica Corsarul ot Domireşti i Iane, Lecae ot Domireşti i Balea merseciul i Frăţilă ot Curăstieneşti i popa Nicula Grecul dascălul, postelnic.

Şi am scris, popa Grigorie ieromonahul, în zilele lui Io Leon voevod, văleat 7139 ‹1631› martie 3.

Şi am fost şi eu, feciorul Gorgăi, Ion, la această tocmeală faţă.

Popa Nicolae.

Popa Grigorie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Deduleşti, nr. 218, f. 66 v— 67.
Copie; altă copie la Bibl. Acad., CMLXXI/69.

[1] „sin" în loc de „şi", cf. doc. 215.
[2] Linie în text, indicînd loc rupt în original.

www.dacoromanica.ro

211

1631 (7139) martie 4

Şandru neguţătorul şi soţia lui, Maria, vînd lui Ghioca postelnic ocina lor din Cotroceni.

† Scris-am eu Şandrea neguţător şi cu soţiia mea Mariia acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna Ghiocăi postelnic ot Cotrăceni, cum să se ştie că i-am vîndut partea noastră de ocină toată de la Cotrăcéni, de în funea Predii, fratele jupînései méle Marie, a treia parte de în cîmpŭ de în pădure, de în apă şi de în vii şi de în şăzutul satului, însă de preste tot hotarul şi cu tot venitul. Însă ne-au dat bani ughi 35 şi cheltuiala ughi 5. Şi am <vînd>ut noi de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, ca să-i fie lui mo<şie> şi feciorilor lui.

Mărturii au fost: jupan Miho neguţătorul şi Cost<an>din fiiu-său şi Ivan ne<guţător>iul.

Şi am dat cărţile méle <... ce le-am av>ut eu pre acea ocină la mî<na Ghi>ocăi postelnic.

Пис Драгомир логофет[1], мѣсеца мартїе $\overline{\text{д}}$ дьни, лѣт ×$\overline{\text{зрлѳ}}$.

Şandru.

Ivan neguţător.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/10.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), rupt, două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 692, f. 8.

212

1631 (7139) martie 5, <Bucureşti>.

Leon Tomşa voievod împuterniceşte pe popa Gavril, socotitorul bisericii lui Ghiorma banul, să spargă casele unor oameni care s-au aşezat pe ocina bisericii la Obileşti, jud. Ilfov, şi nu vor să dea dijma.

† Милостїю божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ, сынъ покоиннаго Іѡ Щефан воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїи господства мн свѣтѣи, божественїи цръкве, caré iaste aicea îu oraşu în Bucureşti, hram

[1] Dragomir logofăt.

www.dacoromanica.ro

Rojdestvo Hristovo, ce să chiamă a Ghiormei banul, ca să fie volnicu părintele popa Gavriil, carele iaste socotitoriul sfintei besérici, cu această carte a domnii méle de să spargă nişte case ale unor oameni carii se-au strînsu pre ocina besericii la Obileşti ot Elh<ov> şi să-şi ţie ocina besericii cu pace. Pentru că se-au strînsu oameni dentr-altă parte de ş-au făcut case şi se hrănescu pre acea ocină de la Obileşti a sfintei besérici şi nemica nu vor să dea, al zécelea, ce iaste venitul şi dijma de pre acea ocină.

Derept acéia, domnia mea am judecat şi am dat, ca să fie volnic părintele carele iaste la sfînta besérică să-şi ia dijma de în toate al zécelea de pre ocina besericii, ce scrie mai sus şi den grădini şi de în pîine şi den fînu şi de în toate, cum iaste obiceaiul. Iar care om nu va vrea să dea, să aibă a-i spargeré casa şi să-l gonească de pre ocină, să se ducă într-altă parte, unde va şti. Şi de niménilea opréală să n-aibă.

Инако да нѣст, по рѣч господства ми.
И исправник, сам рѣч господства ми.
Писѣ мартїѣ ~ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.
† Їѡ Лєѡн вωєвωда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu — Hanu Greci — Codreni, X/2.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete aplicată.
EDIŢII. Andreescu, *Cititorii*, 558.

213

1631 (7139) martie 7.

Leon Tomşa voievod porunceşte lui Udrea postelnic să întoarcă popii Stanciu nişte cai, pe care i-a luat pe nedrept, pentru o pradă.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodar, sinŭ pocoenom Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi popii Stanciul ot Rădăcineşti, ot sudstvo Argeş, să fie în pace şi slobod de acum înnainte de cătră Udrea postelnic de în satul Rădăcineştii, pentru o pradă ce au fost căzut pe sat. Că au venit popa Stanciul la divan înnaintea domniei méle de s-au plîns şi au spus cum au căzut acea pradă asupra satului şi o au plătit. Iar acum Udrea, el le aruncă asupră şi altă cheltuială. Şi i-au aruncat satul şi asupra popii, să dea 2000 de bani şi nici o treabă cu popa ei n-au avut; deci, i-au luat Udrea doi cai, iar acum venit-au popa de faţă cu Dumitru de în sat. Deci domniia mea i-am judecat,

www.dacoromanica.ro

ca să fie popa Stanciul în pace pentru această pradă, căci n-au fost la bir cu satul, ci păzéşte dajdea [dajdea] lui, a vlădicăi şi să fie volnic popa Stanciul cu cartea domniei méle şi cu sluga domniei méle să aibă să-şi ia caii de la Udrea.

Drept acéia şi tu, Udreo, să dai caii popii şi foarte în pace să-l laşi, ci să-ţi cauţi tu prada cu satul, că de va mai veni popa de să va plînge şi a doao oară, trimite-vom domniia mea de vei da caii fără voia ta şi vei da şi trépăd şi vei avea şi altă certare. Că au stătut de faţă cu satul şi nu l-au dat pre popa platnic de acéia pradă şi au rămas sătenii de lége. Inaco da nés‹t›, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci[eci] gospodstva mi.

Pis méseţa martie 7, vă leat 7139 ‹1631›.

Io Leon voevod.

Bibl. Acad., ms., 5728. f. 64 v— 65.
Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

214

1631 (7139) martie 7.

Leon Tomșa voievod împuterniceşte pe popa Luchian, năstavnicul m-rii Vieroș să ia două ţigănci ale mănăstirii de la popa Iane din Cîmpulung.

† Milostiiu bojieiu, Io Leon voevod i gospodinŭ, sinŭ pocoinago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi sie povélenie gospodstva mi părintelui popei Luchian, carele iaste nastavnic la sfînta şi dumnezeiasca mănăstire Vierăşul şi toţi călugăraşii cîţi vor lăcui într-acea sfîntă mănăstire, ca să fie volnic cu această carte a domniei méle şi cu sluga domniei méle, na ime ....[1] de să aibă a apuca pre popa Iane den Cîmpulung de la Besércca Domnească, să ia o ţigancă ce să chiamă a lu Cioban, cu o fată şi să le ducă la sfînta mănăstire Vierăşul.

Pentru că aceste 2 ţigance ce scrie mai sus, fost-au a Elisaftei călugăriţii de în Vale de moşie, de strămoşie. Iar cînd au murit Elisafta călugăriţa, la moartea ei lăsat-au cu gura ei, cu mare blestem, să o îngroape la sfînta mănăstire Vierăşul. Şi au făcut şi zapis cum să o îngroape la Vierăş. Şi au miluit cu aceste ţigance ce scrie mai sus, ca să-i fie pomană, cum am văzut domniia mea şi zapis făcut al Elesaftei călugăriţii, la mîna

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

călugărilor de la sfînta mănăstire Vierăş, făcut şi zapis şi lăsat la moartea ei, ca să o îngroape şi să o grijească şi să o pomenească.

Într-aceia, domniia mea am judecat şi am dat egumenului la Vierăş să fie volnic cu această carte a domniei méle şi cu sluga domniei méle, ce iaste mai sus-scrisă, să ia aceste 2 ţigance dă la popa Iane de în Cîmpulung, să le ducă la Vierăş, cum le-au dat Elesafta călugăriţa.

Aşijderea şi tu, popo Ene, în vreme ce vei vedea această cartea domniei méle, şi sluga domniei méle ce iaste mai sus-scris, să cauţi să dai ţiganca lui Cioban şi cu fata în mîna slugii domniei méle, să o aducă la sfînta mănăstire Vierăşul, cum au dat Elesafta călugăriţa, să-i fie pomană. Alt val să nu faci; iar de nu vei da de voia ta, să o ia cu sila, fără voia ta şi de nimenea opreală să n-aibă. Inaco da nést, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis martie 7 dni, leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 141 v.
Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 790.

215

1631 (7139) martie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Gheorghe cămăraşul din Rîmnic ocini şi vii la Cîrlomăneşti, Bărăşti şi Domireşti precum şi moară la Rîmnic.

† Милостїею божїю, Їѡ Леѡн воевода и господинъ късое земле Ѯггрровла-хїеское, сынъ великаго и прѣдобраго, покоинном Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слѣг господства ми Гюѡргев къмъраша wт трьг Рьмникоу и със синови его, елицеже Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест wчинъ в Крьломьнецин, въ сѣдство Бѣз<съ> . . .[1] и дел Крьчюнов дворникъл васахъ и за дѣдїнѣ и за покѣпенїе, варе елика се хтет избрат wт по васом хотаром, wт глав до глав и wт сѣдалиціе селов и wт дѣлъл със виноградїе, със пет погоане за в<иноградоу>[1] работїе и със кѣке и със васеле, понеже ест покѣпил Гюѡргє къмъраша сїѧ wчинъ и съ лозїе wт над жѣпаница Маріца, жѣпаница Крьчюнов дворник и wт над синови им, на име Ѭнаке и Крьчюн wт Крьломьнецин, за вги р̃ готови и със запис wт роука нѧ за проданїе и със свѣдѣтелїи написани в запис, по име: Чернат логофет и Ѩрмега и Сава Ѩврамов и Ѭнаки ватаѧ и wт Крьломьнецин, поп Радоу. И продали сѣт wни <за нѧѧном д>[1]оброволю, със взнае Додев и Калинов,

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

брати Крьчюнов, тире нѫ̀ ест платил със сѫ̀н вище речени новци дѫ̀жновенѫ̀е Крьчюнов дворник.

И пак да ест слѫ̀г господства мн Гюѡргє кьмьрашѫ̀л два колесє за воденицѫ̀ ѕ трьгѫ̀ Р<ьмник>[1]ѫ̀л със бродом н със камене н със жнлѣзне със вьс готов что трѣбѫ̀ет, понєже ест покѫ̀пил Гюѡргє кьмьрашѫ̀л сїѣ колесє за воденице н със бродом, како ест вище пнс, ѡт над почтенном правитєл господства мн жѫ̀пан Мнхо вел бан Кралевскїи, къда ест бил вел спатар, за ѫ̀ги ѿ готовн н със запис ѡт роукa єго н със свєдетєлїи, на нме: ѡт Кьнпецн, Танасїѣ логофет н ѡт Бьлцацн, Стоган н Тоза логофет н Йно вистїар н ѡт тръг Рьмник, Дѣдюл постелник н ѡт Бъръцни, Лазар н ѡт Бьбѣнч, Мѫ̀стаць. Я жѫ̀пан Мнхо банѫ̀л, ѡн ещеже ест бил покѫ̀пил того брод за воденицѫ̀ ѡт над Марѫ̀нне н ѡт брати єго.

И пак да ест слѫ̀г господства мн Гюѡргє кьмьраш ѕ село ѕ Бьрьцни два погодне за виноградѫ̀ със ѡвощїю н със пѫ̀мница н със возѣлнице н със три розоаре ѕ полю н ѕ седалнце селов место за кѫ̀кю н ѡт вод н ѡт сѫ̀х н ѡт посѫ̀де н ѡт въсом Хотаром, понеже ест покѫ̀пил Кюѡргє[2] кьмьрашѫ̀л ѡт над Минкѫ̀л Момоюл н ѡт синь єго, Стоза, ѡт Бьрьцни, за ѫ̀ги ѾѪ пол готовн н със запис ѡт роукa нѫ̀ н със свєдетєлїи, по нме: ѡт . . . .[3] поп Дръган н поп Нница н Васнлїѣ Грекѫ̀л н ѡт Кьнпецни, Танасїѣ н Ръдѫ̀лѣ н ѡт Поѕана, Мнрча н ѡт Бьрьцни, Лазар н зет єго, Стахїѣ.

И пак да ест Гюѡргє кьмьраш ѕ Бьрьцни ѕ погодне за виноградѫ̀ работи, със ѡвощїю със вьс, ѡт ѡѕрацїи лозїев дорї на рѣкѫ̀ н ѡт здашѣн виноградѫ̀ дорн ѕ потрнва плотов Пѫ̀ркьрѣцъв, понеже ест покѫ̀пил Гїѡргє кьмьрашѫ̀л ѡт над Къзан н ѡт синь єго, Манѣ ѡт Бьрьцни, за ѫ̀ги ѩ готовы, със запис ѡт роук нм н със свєдетнлїѣ, на нме: ѡт Бьрьцни, Їѡнашко Ракул н Радѫ̀ Дръжнѣсев н Шербан чнзмарюл н Тѫ̀дор н Дѣдюл постелник.

И пак да ест Гюѡргев къмьрашѫ̀л ѕ село Домнрецни дел Пасквлзи, два погодне за виноградѫ̀ със ѡвощїю със вьс, дори ѕ нзвор н два розоаре ѕ полю, понеже ю ест покѫ̀пил Гюѡргє къмьрашѫ̀л ѡт на вьсн селѣнїн ѡт Домнрецни: ѡт поп Нѣгѫ̀л н ѡт Станчюл н ѡт Горга н ѡт Стоган н ѡт Гладѫ̀ н ѡт Мнрчѣ н ѡт Нан кронтор н ѡт Доулѣ н ѡт Дръган н ѡт Рьдоѫ̀на н ѡт Васнлїѣ н ѡт Стонка кѫ̀рсарѡ н ѡт Добрашко н ѡт Йньш н ѡт Станчюл кокош н ѡт Добрнн, за ѫ̀ги ѯ готовн, тѣре ест платил дел Пасквлов за една дешѫ̀бѫ̀бинь н за мед. И вѫ̀дѣ господство мн н запис за продањѣ със свєдетнлїѣ, на нмн: Ѫ̀рєѕ кьпитан н Пахолчѣ н Бѫ̀здѫ̀ган н Йаню н Дньнль н Нпкодръ Молдовѣнѫ̀л.

И пак да ест слѫ̀г господство мн Гїюѡргев къмьраш ѧ погон за виноградѫ̀ работанн ѕ Домнрецни, понеже га ест покѫ̀пил ѡт над Стан Чефьлан н ѡт синь єго, Гладѫ̀, ѡт Домнрецни, за ѫ̀ги ѓ готовн, със запис ѡт роук нм за продањѣ н със свєдетєлїи, на нме: ѡт Домнрецни, поп Нѣгѫ̀л н Станчюл н Пахолча н Горга н Стоган н ѡт тръг Рьмник, Мнхънлъ ватах н Стонка. И продадоше ѡнн за нихном доброволю н със ѫ̀знанїѣ вьсѣм мегнашом ѡт гор, нз дол, ѡт крьст мѣсто.

---

[1] Loc rupt.
[2] Aşa în text.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

И пак да ѥст Гїюрѓєв кѣмѣраш ѕ дѣлѣл Домирѣцилор ѳ погоане за виноградѣ, сѣс wвоцїю и сѣс кѣкю и сѣс васе и сѣс врѣтоградѹ, ѣаже ѥст на нѕ гор wт дома, по кѣде ѥст бил ѕградил наипрѣжде и сѣс єдин розор ѕ полю, пониже ѥст покѣпил Гїюрѓе кѣмѣрашѣ сїе погоане за виноградѹ, како ѥст више пис, wт над Горга, синь Радѹлов wт Домирѣци и wт Шефънїца, жена Кладѹлов и wт сини его, Добре и Казан, за ѕги ѕ̃ї готови и сѣс запис wт роѹками нѫ за проданіе и сѣс свѣдетнлїе, на име: Дѣдюл постелник и Лазар и Стоян wт Домирѣци и wт Рѣде, Бежан и Инош и Ван и wт Дѣмирѣци, Ине и Лека.

И продадоше сїи више речени именити людїе нинѫне wчине за нинѫном доброволю и сѣс ѕнаніе вѣсем мегїашом wт гор, нз дол и wт wкрѣст местом и wт пред господства ми.

Сего радї, дадоѫ сѣм господство ми слѣг господства ми Гюѓрѓєв кѣмѣрашѣл, ѣакоже да мѕ ѥст wчинѕ и дѣдїнѕ синовом и внѕком и прѣвнѕчнтом и не wт когождо непоколѣбимо, порнзмо господства ми.

Сѣже ѕбо и свѣдѣтнлїе поставлѣем господство ми: жѕпан Инѫо велїкїе бан Крамвекїе и жѕпан Хрнза вел дворник и жѕпан Папа вел логѳфет и жѕпан Ивнаке вел вистїар и жѕпан Дѣмнтрашко вел спатар и жѕпан Мѕшат вел столник и жѕпан Костандин вел комис и жѕпан Васлїе вел пѣхарник и жѕпан Ювче вел постелник. И неправник, Папа велїкїе логофет.

И написѫ аз, Лепьдат логѳфет, въ настол градѣ Бѣкѕреци, мѣсеца мартїе ѓ̃ї дьни, а wт Ѝдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Їѡ Леѡн вшевшда, милостїю божїю господинь.

Ѡѡ Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ghiuorghe cămăraşul din tîrgul Rîmnic şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cîrlomăneşti, în judeţul Buzău....[1] partea lui Crăciun vornicul toată, şi de moştenire şi de cumpărătură, oricît se va alege de peste tot hotarul, din cap pînă în cap şi din vatră satului şi din dealul cu viile, cu cinci pogoane de vie lucrate şi cu casă şi cu vasele, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămăraşul această ocină şi cu vie de la jupaniţa Maria, jupaniţa lui Crăciun vornic şi de la fiii lor, anume Ianache şi Crăciun[2] din Cîrlomăneşti, pentru 100 ughi gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lor şi cu martori scrişi în zapis, anume: Cernat logofăt şi Armega şi Sava al lui Avram şi Ianachi vătaf şi din Cîrlomăneşti, popa Radu. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie, cu ştirea Dodei şi a lui Călin, fraţii lui Crăciun, de au plătit cu aceşti bani mai sus-zişi datoria lui Crăciun vornic.

---

[1] Loc rupt.

[2] Într-un document anterior (v. nr. 74), apare: Crăciuna.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele Ghiuorghe cămăraşul două roţi de moară în tîrgul <Rîmnic> [1] cu vad şi cu pietre şi cu fiare cu tot ce trebuie gata, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămăraşul aceste roţi de moară şi cu vad, cum este mai sus-scris, de la cinstitul dregător al domniei mele jupan Miho mare ban al Craiovei, cînd a fost mare spătar, pentru 90 ughi gata şi cu zapis de la mîna lui şi cu martori, anume: din Cîineşti, Tanasie logofăt şi din Bălţaţi, Stoian şi Toia logofăt şi Iano vistier şi din tîrg din Rîmnic, Dediul postelnic şi din Bărăşti, Lazăr şi din Băbeni, Mustaţă. Iar jupan Miho banul, el încă a cumpărat acel vad de moară de la Margine şi de la fraţii lui.

Şi iar să fie slugii domniei mele Ghiuorghe cămăraş în sat la Bărăşti două pogoane de vie cu pomet şi cu pivniţă şi cu butoaie şi cu trei răzoare în cîmp şi loc de casă în vatra satului şi din apă şi din uscat şi de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămăraşul de la Micul Momoiul şi de la fiul lui, Stoia, din Bărăşti, pentru 13 ughi şi jumătate gata şi cu zapis de la mîna lor şi cu martori, anume: din. . [2] popa Drăgan şi popa Niţă şi Vasilie Grecul şi din Cîineşti, Tanasie şi Rădulea şi din Poiana, Mircea şi din Bărăşti, Lazăr şi ginerele lui, Stahie.

Şi iar să fie lui Ghiuorghe cămăraş la Bărăşti 2 pogoane de vie lucrate, cu pomet cu tot, de la obraţele viei pînă la rîu şi de la crama viei pînă în faţa gardului lui Purcăreaţă, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămăraşul de la Căzan şi de la fiul lui, Manea, din Bărăşti, pentru 8 ughi gata cu zapis de la mîna lor şi cu martori, anume: din Bărăşti, Ionaşco Racul şi Radul al Drăjinesei şi Şerban cizmariul şi Tudor şi Dediul postelnic

Şi iar să fie lui Ghiuorghe cămăraşul în satul Domireşti partea lui Pascul, două pogoane de vie cu pomet cu tot, pînă la izvor şi două răzoare în cîmp, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămăraşul de la toţi sătenii din Domireşti: de la popa Neagul şi de la Stanciul şi de la Gorga şi de la Stoian şi de la Vladu şi de la Mircea şi de la Nan croitor şi de la Dulea şi de la Drăgan şi de la Răduna şi de la Vasilie şi de la Stoica Cursariul şi de la Dobraşco, şi de la Ianăş şi de la Stanciul Cocoş şi de la Dobrin, pentru 7 ughi gata, de a plătit partea lui Pascul pentru o deşugubină şi pentru miere. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare cu martori, anume: Ursu căpitan şi Paholcea şi Buzdugan şi Ianiu şi Dănăilă şi Nicoară Moldoveanul.

Şi iar să fie slugii domniei mele Ghiuorghe cămăraş 1 pogon de vie lucrată la Domireşti; pentru că l-a cumpărat de la Stan Cefălan şi de la fiul lui, Vladu, din Domireşti, pentru 3 ughi gata, cu zapis de vînzare de la mîna lor şi cu martori, anume: din Domireşti, popa Neagul şi Stanciul şi Paholcea şi Gorga şi Stoian şi din tîrgul Rîmnic, Mihăilă vătaf şi

[1] Loc rupt
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Stoica. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos, din jurul locului.

Şi iar să fie lui Ghiuorghe cămăraşul în dealul Domireştilor 5 pogoane de vie cu pomet şi cu casa şi cu vase şi cu grădina, care este din sus de casă, pe unde s-a îngrădit mai înainte şi cu un răzor în cîmp, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămăraşul aceste pogoane de vie, cum este mai sus-scris, de la Gorga, fiul lui Radul din Domireşti şi de la Ştefănia, femeia lui Vladul şi de la fiii ei, Dobre şi Căzan, pentru 16 ughi gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lor şi cu martori, anume: Dediul postelnic şi Lazăr şi Stoian din Domireşti şi din Reade, Bejan şi Ianoş şi Nan şi din Dumireşti, Iane şi Leca.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni ocinele lor, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Ghiuorghe cămăraşul, ca să-i fie ocină şi dedină fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianache mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iuovce mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 13 zile, iar de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXI/154.
Orig., perg. (34 × 45), pecete timbrată.
Cu trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

216

1631 (7139) martie 14.

Şuica din Şuici vinde popii Sava de la m-rea Valea o ţigancă.

† Adecă eu Şuica ot Şuici [1] dat-am acesta al nostru zapis să fie la mîna părintélui popei [popei] Savei de la mănăstirea sfînta trăiţă ot

[1] Cuvintele „ot Şuici" adăugate ulterior, cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

Vale[1], cum să să ştie că i-am vîndut o ţigancă, anume Iana, dereptu aspri 2500. Şi ne-am tocmit de a nostră bunăvoe.

Şi la tocmeala a nostră au fost mulţi omenii buni, anume: popa Leontie şi popa Opriian, Dragomir postelnic, Radul postelnic, Ion, Balea i Stanciul postelnic.

Şi zapisul am scris eu Leca. Pis méseta martie 14, vă leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/7.
Orig., hîrtie (27 × 21).
Copie ibidem, ms. 478, f. 107.

219

1631 (7139) martie 15.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Udrişte, fiul lui Oprea logofăt, jumătate din satul Foleştii de Jos, jud. Vîlcea.

† Милостїю божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ въсєѧ земле Ѹггровла-Хинскоѧ, сынъ великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Їѡ Щєфан воєвода. Дават господство ми сїю повѣлєнїею господства ми слѹг господства ми Ѹдрищє, синъ Ѻпрєи логофєт ѡт Шарингѣса[2] и съ синови єлицем Богъ даровал, ca să-i fie lui jumătate de satu den Dol Foleşti, de pre apa Bistriţei, ot sudstvo Vîlcea şi cu ocina den doao, den cîmpu, den pădure, dentr-apă şi den vadure de moară şi den şăzutul satului, de preste tot hotarul, vare cîtŭ să va alége, den hotar pînă în hotar, şi cu rumânii iar den doao, anume: Radul Mierăul cu feciorii lui şi cu toată făméia lui şi Tatomir cu feciorii lui şi Dobrin cu feciorii lui i Gligorie cu feciorii lui i Stoica, feciorul Ilăudăutése, şi un fecior al Săracului, anume David, săs sinovim emu i . . . [3], să ţie boiarenul domnii méle Sima vtori logofăt jumătate den satu den Foleşti, însă fără viia de la Foleşti, să n-aibă treabă, iar sluga domnii méle, Udrişte, să ţie altă jumătate de satu şi cu viia de la Foleşti, cîtă au cumpăratu tată-său Oprea logofăt de la Dorotei monah şi cîtă au făcut el şi s-au părăsit şi cu tot pométul şi cu livadea den vîrful viei şi alăturea cum vin amîndoao văili, tot să fie pre mîna slugii domnii méle Udrişte, cum le-au fostŭ tocmeala. Şi rumânii cîţii să vor mai găsi, fără ce scriu mai sus, tot să-i înparţă în doao.

[1] Idem cuvintele „ot Vale".
[2] lui Udrişte, fiul Oprei logofăt din Şirineasa.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Păntru că acest satu Foleştii, cu viile ce scriu mai sus, fost-au a slugilor domnii méle Udrişte i Stroe, cumpărat de tată-său, Oprea logofăt. Iar după moartea tătîni-său, Oprei logofăt, făcut-au înpărţéală cîte trei fraţii, Stroe i Preda i Udrişti, de au înpărţit toate ocinéle, carele de pre unde au avut şi au luat Stroe, fratele lu Udrişte, 2 părţii den Foleşti şi Udrişti 1 parte.

Iar după acéia, Stroe, fratele lu Udrişte, făcut-au tot satul Foleştii vînzător, şi părţile lui şi parte lu Udrişte, fără ştirea lu Udrişte, şi lé-au vîndut lu Andrei spatar, sinŭ Vladulov logofet Rudeanul, derept ughi 500, tot bani gata. Iar sluga domnii méle, Udrişte, vrut-au să-i ia şi el bani, cîtu-i făcea, iar boiarenul domnii méle Sima vtori logofet, el s-au rugat şi l-au luatu pre sluga domnii méle Udrişte, cu multe cuvinte şi s-au jurat cu mare jurămînt să nu lase satul Foleşti vînzător la alţii, ci să să scoale Udrişte cu pîră asupra frăţini-său lu Stroe şi a lu Andrei spatar, să lépede banii şi să încape el acolea, iar că ce va trage Udrişte pîră şi mare cheltuială să ţie jumătate de sat şi cu rumânii şi cea<laltă jumă>[1]tate de sat să o ţie Sima vtori logofăt <cu pomii la deal. Deci>[1] Udrişti sculatu-s-au cu pîră asupra frăţini-său ca să <întoarcă banii>[1] şi zicea Udrişte cum iaste el mai volnic să <întoarcă ba>[1]nii lu Andrei spatar şi să ţie el ocina tă<tî>[1]ni-său Oprea logofăt. Ş-au mersu în divanul cel mare, naintea lu Alexandru vodă Iliaş, de s-au pîrît de faţă cu fratésău Stroe şi cu Andrei spatar. Deci Stroe el ţinea cu Andrei spatar şi nu vrea Stroe să vînze frăţine-său lu Udrişti, iar Alexandru vodă Iliaş au preţuit satul ughi 300, ca păntru să fie mai bine la frate-său Udrişte, decît la alţii striini. Şi încă s-au mîniiat Alexandru vodă de l-au scos cu mare ruşine pre Stroe den în divan şi i-au lepădat Udrişti ughi 200 şi au luat Udrişti tot satul Foleşti pre mînă lui şi au înfrăţit pre Sima logofăt şi s-au tocmit să le fie satul Foleşti den doao, şi den rumâni şi den ocină. Iar viia de la Dorotei şi cîtă iaste părăsită şi cu pométul cu livadea den vîrf şi alăturea, cum vin amîndoao văili, să fie pre mîna lu Udrişti izbrănite, să n-aibă boiarenul domnii méle Sima logofăt nici o treabă, cum i-au făcut Udrişte zapis la mîna Simei logofăt. Iar un zapis, cé-au făcut Stroe la mîna frăţini-său, lu Udrişte, cînd au luat banii pre părţili lui, şi l-au apucat boiarenul domnii méle Sima vtori logofăt, de-l va scoate la vr-o judecată, să nu să crează, că l-au apucat cu înşelăciune de la Udrişte, ci să să ţie Sima vtori logofăt de tocmeală, cum au tocmit şi cum s-au înfrăţit cu Udrişte.

Şi iar să fie lu Udrişte partea de ocină a Radului Răchei, cît va avea în hotarul Foleştilor, păntru că o a vîndut Luca şi muiarea Radului Răchei, anume . . .[2] Opréi logofăt în zilele Radului vodă, în domniia dentîiu, derept un bou bun, preţul . . .[2] aspri şi un rîmător gras, preţ . .[2] aspri. Şi au tocmit cu falcea, cîte 75 de bani.

[1] Loc rupt, completat după copia din ms. 719.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Сего радѣ, дадохъ господство мн слѹг господства мн Ѹдрище, сынъ Ѻпрек логофет wт Ширинѣса, ꙗкоже да мѹ ест сѣю вишѣ речены половино за селов и със вечины и със виноградѹ дедѣно и въ wхаб емѹ и синовомѹ и внѹкомѹ и прѣквнѹчетомѹ҆н не wт когожде непоколебимо, поризмо господства мн.

Сеже ѕбw свѣдетели поставихом господство мн: жѹпан Минхо вел ван Кралевскw и жѹпап Хризѣ вел дворник и жѹпан Папа вел логофет и жѹпан Ѭнаке вел вистїарꙋн Дѹмитрашко вел спатар и Мѹшат вел столник и Костандин вел комис и Василїе҆ вел пехарник и жѹпан Іwвчѣ вел постелник И исправник, Сима втори логофет.

И написах аз, Исак мали дїакъ, сынъ Меѣ wт Фрѣнчещи, въ настол градѹ Бѣкѹрещи, ѕ мѣсеца мартїе ѣ҃ дьни и wт Ѧдама до нинѣ текѹщаго лѣтом въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Іw Лешн вшекwда, милостїю божїю господинь.

Ив Лешн воевода <m. p.>[1]

<Pe verso, contemporan:> Cartea lu Leon voivod ce-am făcut, ca să nu mă înşale vestiariul Săma, ci să ţănem pre jumătate satul Dol Foleştii.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/13.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Copii ibidem, mss. 719, f. 156 — 158 şi 449, f. 213v—214.

218

1631 (7139) martie 20.

Şerban logofăt vinde jupînului Panga un loc cu casă şi pivniţă în Bucureşli.

† Eu Şerban logofătul scriu şi mărturisescŭ cu cest zapis al mieu, cum să se ştie că am vîndut jupînului Pangăi un loc de casă cu casa şi cu pimniţa aicea în Bucureşti, derept bani 3 000, care casă o am fost

[1] Pentru aceasta am dat domnia mea slugii domniei mele Udrişte, fiul lui Oprea logofăt din Şirineasa, ca să-i fie această mai sus-zisă jumătate de sat şi cu vecinii şi cu via dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hrizea mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianache mare vistier şi Dumitraşco mare spătar şi Muşat mare stolnic şi Costandin mare comis şi Vasilie mare paharnic şi jupan Iovcea mare postelnic. Şi ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Şi am scris eu, Isac diac mic, fiul lui Meh din Frînceşti, în cetatea de scaun Bucureşti, în luna martie 15 zile şi de la Adam pînă acum anii curgători, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

www.dacoromanica.ro

cumpăratŭ eu de la diiaconul Stanciul de la Beséreca Domnească ot Bucureşti. Şi i-am vîndutu eu această casă cu pimniţa şi cu casa cu locul de a mea bunăvoe şi cu ştirea părinţiloru mii şi a vecinilor şi a tuturor preoţilor, ca să-i fie lui moşie şi feciorilor lui.

Şi păntru credinţa pusu-mi-am picété şi mîna mai jos.

Şi mărturie : popa Borcea clisearíul, popa Dragul, diaconul Stanciul, Radul neguţătoriul, Deadiul vătaf i Defta.

Пис мартїѣ к̃ дни, въ лѣт ×ѕ̃рлѳ.

Şerban logofăt [1]

Arh. At. Buc., A. N., MMDCCCXXXI/1.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

219

1631 (7139) martie 21.

Radu Ciurilă, Badiu şi Toader Gîrdea din Dălbăneşti se vînd rumâni, cu ocinile lor, lui Hrizea mare vornic.

† Scris-am noi Radul Ciurilă şi Badiul şi Toader Gîrdea den satul Dălbăneştii ot sudstvo Prah<ova>, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţia la mîna jupînului Hrizei marele dvornic, cum să să ştie că am fostu megiiaşi cu părţile noastre de ocine den satu den Dălbăneştii, iar cîndu au fostu acum, întru zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinŭ pocoinago Io Ştefan voevoda, iar noi ne-am sculat de a noastră bunăvoe, fără di nici o silă, de né-am vîndut dumnealui jupînului Hrizei marele vornic, ca să fim rumânii dumnealui, şi noi şi feciorii noştri, cîţi ne va mai dărui Dumnezeu de aicea nainte şi cu toate părţile noastre de ocine den satul Dălbăneşti, ce scriu mai sus.

Însă né-am pus şi anume carele cîţi bani am luat : eu Radul Ciurilă, bani gata 2800 şi eu Badiul, bani gata 2000 şi eu Toader Gîrdea, bani 1600. Diript aceşti bani ne-am vîndut noi di a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să fim rumâni şi noi şi feciorii noştri şi cu toate părţile noastre de ocine den Dălbăneşti, cum scrie şi mai sus.

Şi mărturie şi tocmélnici : Dédiul vătahul ot Călineşti i jupînul Sima i aga Ghica i Miriţă ot Călineşti şi încă au fost şi dintr-alte părţii mulţii boiari, ce nu i-am scris noi aicea într-acest zapis.

[1] Semnătură autografă.

www.dacoromanica.ro

Aceasta scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare cridinţă.

Пнс мѣсеца мартїѳ к҃а дьнн, лѣт х҃ѕрлѳ.

Eu Badiul am pus dégetul; pentru credinţa ni-m pus dégétile.
Toader Gîrdea [1]
Radul Ciurilă

Πτεπτυλ βαταχυλ μαρτηρο τα ανοθεν [2]
Γγικασ αγασ μαρτηρο τα ανοθεν [3]
Ηπαθηοσ Κοστα πραμαθεφςης μαρηρο τα ανοθεν [4]
Γεροςίμος μαρτηρο τα ανοθεν [5]
Πτεπτυλ μπυκυρεστανυλ μαρτηρορ τα ανοθεν [6].

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13747.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 1354, f. 50 v.

220

1631 (7139) martie 22.

Jupîneasa Marga lasă m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> din Bucureşti, după moartea sa, o casă cu loc la Tîrgovişte.

† Ѣъ имѣ wца и сина и свѣтаго дѣха, троицъ ѣдїносѣщна нераздѣлима, амин.

Scris-am eu jupîneasa Marga Taebula această carte a mea, ca să se ştie cum amu dat şi am lăsat cu voia mea şi cu limba mea, după mortea mea, să fie casa mea şi cu tot locul cît se va alége, să fie la sfînta mănăstire ce se cheamă Sfînta Troiţă, unde iaste îngrupat domnu mieu Io Radul voevoda. Înnsă să şez eu în casă pînă voi fi cu suflet, iar după mortea mea, să ţie sfînta mănăstiré, cum zice mai sus, iar părinţii călugării dă la mănăstire să mă scrie la sveta bojestvena leturghie şi la poménic să mă pomenească în vecie.

Iar cine se va ispiti după mortea mea să făca altă tocmeală într-alt chip, acel om să fie afurisit dă vlădica Isus Hristos şi să fie blăstemat

[1] Semnăturile sînt autografe.
[2] Dedul vatahul mărturisesc cele de mai sus.
[3] Ghica aga mărturisesc cele de mai sus.
[4] Ipathie Coste neguţătorul mărturisesc cele de mai sus.
[5] Sima cel bătrîn mărturisesc cele de mai sus.
[6] Dedul bucureşteanul mărturisesc cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

dă 318 sveti otţă, ije vă Nechei şi să fie cu Iuda şi cu Aria înntru un loc, vă véchi, amin.

Şi mărturii: părinţele egumen Melentie, dohovnicul Radului vodă popa Roman i popa Necula i popa Ivan ot Sveta Petca i popa Thanasie ot Sveti Ilie i popa Petrica i popa Arfenie i Lemberi şelar i Damian.

Н аз, стар Ефрем лигиѫет ѡт Тръговище, пне[1] мѣсеца мартїе кѳ дьни, лѣт ҳ҃ѕрлѳ.

‹Pe verso:›

† Тѣς ζημπουνέσας Μάργα πῶσ μᾶς ἔδοση τὸ σπιτη της στὸ Τωργόβηστο.

Ἡ καιρά τοῦ Ῥάδουλ бοδα, ὀνομαζωμένη Μαργαρίτα, γράφη πῶς δίνη εἰς τὸ μοναστῆρι Ῥάδονλ бόδα τὰ σπῆτιά της καὶ τὸν τὸηον της ἀηὸ τὸ Τηργόβηστον.

Ἀθ‹ανάσιος› ἤγ‹ούμεν›ος 1794 δεκεμβρίου 20[2].

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/18.
Orig., hîrtie (31 × 21), o pecete aplicată.
EDIŢII, Haşdeu, *Arh. ist.*, I, 32.

221

1631 (7139) martie 23, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Balea şi soţiei sale, Voina, ocini şi vii la Lipia, jud. Buzău.

† Милостїею божїю, Їѡ Леѡн воєвода и господинь въсон земле Ѹггрокла-хїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господство мн Балєв ѡт Липїѫ, ѡт сѫдство Бѫз‹съѫ› и със синовн его, елице мѫ Богъ припѫстнт, ꙗкоже да мѫ ест ѫ дѣлѫл Липїеи единь погон за виноградѫ и половино и със един сежень за ѡчинѫ и половинѫ ѫ полю, ѡт ѡчина Негрилѣскъ ѡт ѫста Теншѫлѡв, ѡт дел Пѣлешов елика се Хтит изверет, понеже ест покѫпил Балѣ ѡт над Нѣгѫл ѡт Пръсковѣни, за ҳ҃ѳ аспри готови, а Нѣгѫл, ѡн ест бил покѫпил нан прѣжде ѡт на Пѣлеш ѡт Липїѫ. И пак покѫпил Балѣ ѡт над Ѳанна един погон за винограду и със а҃ сежень за ѡчинъ ѫ полю, пак ѡт дел Негрилѣскъ, за ҳа҃ѵ аспри готови. И пак покѫпил Балѣ един погон за лозїе и със а҃ сежень за ѡчинъ ѡт над Нѣгѫл ѡт Пръсковѣни, ѡт дел Маринев ѡт ѡчина Негрилѣскъ, за ҳѳ҃ѵ аспри готови. И пак покѫпил Балѣ ѡт над Ипостол и ѡт над Драголе един погѡн за виноградѫ и половино и със един сежень за

[1] Şi eu, bătrînul Efrem logofăt din Tîrgovişte, am scris.
[2] Al jupînesei Marga că ne-a dat casa sa din Tîrgovişte. Doamna lui Radul vodă, numită Margarita, scrie că dă la m-rea Radu Vodă casa sa cu locul ei din Tîrgovişte.
Atanasie egumen 1794 decembrie 20

www.dacoromanica.ro

wчинъ, wт wчина Негрилѣскъ, за ×дѵ̃ аспри готови. И пак покѹпил Балѣ wт над Стайка Радомирѣсъ а̃ погон за винограду̀ и със а̃ сежен̀ъ за wчинъ, wт дел Негрилѣскъ за дѵ̃ аспри готови. И пак покѹпил Балѣ wт над Пѣлеш и wт над Радомирѣсъ мѣсто за два погоане на врѣхъ и със един сежен̀ъ за wчинъ, wт дел Негрилѣскъ, за ×а̃ аспри готови. И пак да дръжит Балѣ wт wчина та Хотарисала wт над братїи его за wчинъ третаго дело, али wт дел Братѹлов, сйнъ Илвѹв, wт през въсом Хотаром, ѹ длъгот wт Поиана Келмезѹлов дори ѹ Лакѹл със Кръличеле, понеже ю ест покѹпил Балѣ wт над Братѹл Илбов wт село wт Липїа, за ×д̃ аспри готови. И пакиже да се знает како ест имал Стоian Ганцъ ѹ дел Балев, что ест имал wн покѹпенїе wт над Братѹл, един погон за винограду̀ и със един сежен̀ъ за wчинъ ѹ полю; тажѣ ѹ ест покѹпил Балѣ wт над Стоian Ганцъ, за х̃ аспри готови. И пак покѹпил Балѣ wт над Владѹл Мръзѣ wт Пъѹнеци сежини тридесет wт глав до глав, wт по въс Хотаром, елика се Хтет избрат, за ×ас аспри готови. И били сѹт тогда сведетелїи и алдъмъшари, на име: wт Гомоещї, Братѹл и Стънилъ и Драгомир и Стонка.

И пак покѹпил Балѣ wт над Братѹл Капрешѹ и wт жена его, Инна, дъщера Маринов wт Ръспопи, wт дел Строев Матрак, али крънгѹ на Бїезѹнїе, место за четари погоане, за ×а̃ аспри готови. И били сѹт тогда сведетелїи: wт Липїа, Илвѹл и Герге и Влад Мръзѣ wт Гомоещї.

И пак покѹпил Бадѣ[1] wт над Стана, дъщера Збърчетѹлов, третаго дело Дръгънѹщъв, wт wчина Негрилѣскъ, за с̃ аспри готови, при дънїе покоинном Шербан воевода.

И пак да ест Коинен, жена Балев, wчинѹ ѹ Липїм али wт дел братом си Илвѹлов тридесет за паши, ѹ горни полю паши к̃ и ѹ долни полю паши ѳ̃, понеже нѵ̃ ест дал Илвѹл сїи паши сестрам си Коинен прекю.

И продадоше сїи више речени именити людїе нихне wчине за своим доброволю и със ѹзнанїе въсѣм мегїашом wт гор и из дол и wт wкръстним мѣсто и wт пред господства ми.

Сего радї дадоѵ съм г.сподство ми Балев и женав его Коинен, такоже да мѹ ест wчинѹ, дѣдїнѹ и въ wѵлавѹ синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оубо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Мнѵо великїи бан кралевскїи и жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел логофет и жѹпан Енаки вел вистїар и жѹпан Дѹмитрашко вел спатар и жѹпан Мѹшат вел столник и жѹпан Костандин великїи комис и жѹпан Василїе пѣхарник и жѹпан Ювчѣ великїи постѣлник. И исправник, Папа великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни граду Бѹкѹрещї, мѣсеца <м>а<р>т<їе>[2] к̃г̃ дани и wт Ядама до нинѣ текѹщаго лѣтом, в лѣт ×ѕрлѳ̃.

† Iw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul m arelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod.

[1] Pentru : Balea.
[2] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea din Lipia, din judeţul Buzău şi cu fiii lui, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie în dealul Lipiei un pogon şi jumătate de vie şi cu un stînjen şi jumătate de ocină în cîmp, din ocina Negrilească de la gura Teiuşului, din partea lui Peleş cît se va alege, pentru că a cumpărat Balea de la Neagul din Pîrscoveni, pentru 2000 aspri gata, iar Neagul a cumpărat mai dinainte vreme de la Peleş din Lipia. Şi iarăşi a cumpărat Balea de la Oanna un pogon de vie şi cu un stînjen de ocină în cîmp, iarăşi din partea Negrilească, pentru 1400 aspri gata. Şi iar a cumpărat Balea un pogon de vie şi cu un stînjen de ocină de la Neagul din Pîrscoveni, din partea Marinei, din ocina Negrilească, pentru 2 400 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Balea de la Apostol şi de la Dragole un pogon şi jumătate de vie şi cu un stînjen de ocină, din ocina Negrilească, pentru 4 400 aspri gata. Şi iar a cumpărat Balea de la Stanca Radomireasa un pogon de vie şi cu un stînjen de ocină, din partea Negrilească, pentru 4 400 aspri gata. Şi iar a cumpărat Balea de la Peleş şi de la Radomireasa loc de 2 pogoane de vîrf şi cu un stînjen de ocină, din partea Negrilească, pentru 1000 aspri gata. Şi iarăşi să stăpînească Balea din ocina cea hotărnicită dinspre fraţii lui de ocină a treia parte, însă din partea lui Bratul, fiul lui Albu, de peste tot hotarul, în lung de la Poiana Chelmezeului pînă în Lacul cu Cîrligele, pentru că a cumpărat-o Balea de la Bratul al lui Albu din sat din Lipia, pentru 4000 aspri gata. Şi iar să se ştie, că a avut Stoian Gaiţă în partea lui Balea, pe care a avut-o el cumpărătură de la Bratul, un pogon de vie şi cu un stînjen de ocină în cîmp; deci a cumpărat-o Balea de la Stoian Gaiţă, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat Balea de la Vladul Mîrzea din Păuneşti treizeci stînjeni, din cap în cap, de peste tot hotarul cît se va alege, pentru 1200 aspri gata. Şi au fost atunci martori şi aldămăşari, anume: din Gomoeşti, Bratul şi Stănilă şi Dragomir şi Stoica.

Şi iar a cumpărat Balea de la Bratul Capreşu şi de la soţia lui, Anna, fiica lui Marin din Răspopi, din partea lui Stroe Matrac, însă crîngul la Viezunie, loc de patru pogoane, pentru 1000 aspri gata. Şi au fost atunci martori: din Lipia, Albul şi Gherghe şi Vlad Mîrzea din Gomoeşti.

Şi iar a cumpărat Badea [1] de la Stana, fiica Zbîrcetului, a treia parte a lui Drăgănuţă, din ocina Negrilească, pentru 200 aspri gata, în zilele răposatului Şerban voievod.

Şi iar să fie Voinei, soţia lui Balea, ocină la Lipiia, însă din partea fratelui său Albul treizeci de paşi, în cîmpul de sus 20 paşi şi în cîmpul de jos 10 paşi, pentru că a dat Albul aceşti paşi surorii sale Voina de zestre.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni ocinele lor de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

---

[1] Pentru: Balea.

www.dacoromanica.ro

De aceea am dat domnia mea lui Balea şi soţiei lui, Voina, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi jupan Muşat mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie paharnic şi jupan Iovcea mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna <m>a<r>t<ie>[1] 23 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/6
Orig., perg. (32 × 47), pecete timbrată.

222

<1631> aprilie 3.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări pe cnezii din Jiblea şi Spinul, fugiţi în Ţransilvania şi acum reîntorşi în satele lor.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodin, sin pocoinnom Io Stefana voevoda. Davat gospodstvo mi sie povelanie gospodstva mi acestor sate ai sfintei mănăstiri Coziia, anume Jiblia i Spinul, cnezi, ot sudstvo Argeşi, carii au fost fugiţi în Ţara Ungurească, pentru că au fost venit înaintia domniei méle încă an în luna lui iunie în 27 de zile, de au cerşut milă şi ertăciune de la domniia méa, ca să vie din Ţara Ungurească la moşiile lor. Într-acéia, domniia mea m-am milostivit de i-am ertat ca şi pre alte sate plăiaşi şi le-am făcut domniia mea carte să fie în pace şi ertaţi de găleată cu fîn şi de oae, de cal, de bou, de căşărie şi de alte slujbe, cum sînt ceialalţi plăiaşi ertaţi, aşa să fie şi ei, ca să se poată apuca şi ei de loc şi de hrană şi să-şi dea birul cum sînt scrişi la catastih şi să aibă a-şi păzi podul de la Jiblia, pre unde trec toate slugile domniei méle, şi funiile de la Ocna cea Mare.

Drept acéia, domnia mea i-am ertat de toate cum scrie mai sus şi li-am făcut şi a doao carte de pace şi de răpaos la mîna lor, ca să nu-i

[1] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

mai învăluiască nimenia, nici să-i bîntuiască de nimic, că acela om mare certare va avia de cătră domnia mia. Inaco de nest, po reci gospodstva mi.

I ispravnic sam gospodstva mi.

Aprilie 3, 7142 ‹1634›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 142 v— 143.
Copie.
Data greşită. Datat după domn şi conţinut.
EDIŢII, Sacerdoţeanu, *Cozia*, 71—72.

223

1631 (7139) aprilie 4.

Nichifor postelnic şi fratele său Vlaicu vînd lui Hriza mare vornic ocină şi rumâni în Greci, precum şi şapte pogoane de vie.

† Scris-am noe Nechifurŭ postélnicul şi cu frate-meu Vlaicul acesta zapis al nostru, să fie la mîna jupînului Hrezie marele dvornic, cum să se ştie că ѥ-m vîndutŭ partea noastră den Greci, cu 40 de stînjăni de ocină şi cu 4 rumâni, anume : Dragomir cu un feciorŭ, anume Dumitru şe Vladul, iar cu un fecior, anume Dan şe iar Cîrstea şe Dima iar cu un feciorŭ, anume Dragomir şe cu 7 pogone de vie şe den dealu şe den cîmpŭ şe den apă şe den şăzutul satului şe den otarŭ pînă otarŭ şe den pădure. Ş-am vîndutu noe de bunăvoe a noastră, derept ughi 72 pol, cu şterea tutorŭ fraţilor.

Şe la tocmela noastră au fostŭ : Danciul Doicescul şe Gherghie bev vel armaş şe Proca neguţătoriul şe Mogoş clucériul şe cumnată-meu Bogdan şe Nestor logofet ot Tîrgovişti. Şe păntru credinţa ne-m pus şe peceţele.

Пнс мѣсеца априлїѳ $\widetilde{\text{А}}$ дьнь, въ лѣт $\widetilde{\text{ҳзрлѳ}}$.

Vlaicul ot Priiazda[1]
Mogoş clucer
Gherghe armaş
Danciul cliucearíul
Nestor logofet ot Tîrgovişte
Πρόκασ Κοτζη μαρτηρο τα ανοθεν[2].

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLIII/7.
Orig., hîrtie (31 × 22), cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256, f. 87.

[1] Semnături autografe.
[2] Proca Coţi mărturisesc cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) aprilie 8.

Stan al lui Mircică vinde lui Drăgoia ocină în Cătun.

† Scris-am eu Stan al lui Mircicăi, nepotul Idragole, cestu zapisu al meu la mîna lu Drăgoia, ca să-i fie lui de mărturie pentru că i-am vîndut ocină în Cătun, însă de în hotarul Cătunului a patra parte, peste tot hotarul, de în cin pînă în cin, ocină alesă de peste tot hotarul a patra. Şi i-o am vîndut derept 1700 aspri gata. Şi i-am vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştire tuturor fraţilor mei şi a megiaşilor şi de în sus şi de în jos.

Şi mărturie: ot Păltineni, Ilie i Mane, ot Sibiceni, Răcne, ot Cheojdu, Voicilă i Negoe i Şerbu i Petre i Gavril i Ionaşco şi alţi omeni buni megieşi.

Pisa meseţa aprilie 8 dne, Leon voevod, vă let 7139 ‹1631›.

Stan. Negoe.
Răcne. Voicilă.
Ilie.

S-au înfăţişat supt-scrisului astăzi 1862 iulie 20.
Inginer hotarnic E. M. Mehtupciu.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 261.
Copie.

225

1631 (7139) aprilie 15.

Drăghici din Berindeşti vinde lui Ghinea din Turburea două fălci de loc în Secături şi două în Bolovanu.

† Adecă eu Drăghici de Berindeşti, frate lu Ţigan, scris-am al meu zapis ca să fie de bună credinţă la mîna jupînului Ghinei ot Turburea, cum să să ştie că i-am vîndut în Secături 2 fălci de loc pre bani 100 şi Bolovanul 2 fălci, iar în bani 100. Şi am vîndut de a mea bunăvoe, să-i fie dumnelui moşie stătătoare în vec.

Şi cîndu am făcut acestă tocmelă, fost-au mulţi omeni buni mărturii, po ime: Cîrste al Danciului ot Berindeşti, ot tam Oprea Boldescul i Stanciul Gangaleul i Oprea al Tatului i Stanciul Muşătescŭ i Cîrste Vîjga

www.dacoromanica.ro

ot Turbure i Aldea ot tam. Şi pentru credinţa pus-am mai jos dégetele să să crează.

Пис априлїе їѣ дьнь, лет ×ѕрлѳ.
Eu Drăghici.
Eu Cîrste.
Eu Oprea.
Eu Stanciul.
Eu Oprea.
Eu Stanciul.
Eu Cîrste Vîjga.
Eu Aldea.
Eu Vlad.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLVII/26.
Orig., hîrtie (22 × 16).

226

1631 (7139) aprilie 15, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Balamuci mănăstirea Pîrvuleşti, închinată ei ca metoh de către Teodosie spătar şi Negoiţă postelnic.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь въсеи земле Оугрровлахїиское, сынь великаго и прѣдобраго покоинноумѹ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божествнѣи монастир глаголемаго Баламѹчи wт код село Гречїи, ндеже ест Храм свѣты Николае и wтцѹ егѹмена Серафимъ и вьсѣм иноком, елице живѹщихъ въ обитѣли тое, такоже да се знает како ест дал и поклонил болѣрин господства ми Ѳеѡдосїе спатар и брат его Негоиць постелник, сины Книтилъв бив вел дворник, една монастир что ест имал wни на село Пръвѹлецїе, еже ест бил монастир за калоуѓерице, Храм свѣтаа троице, да ест метохъ и въ подроучїа на свѣтаа монастир Храм свѣты Николае више рѣх, что ест а почтенаго правител господство ми жоупан Папа вел лѡгѡфет, със села и със вечнииїи и със ацигаиїи и със воденице и със виноградї и със скотом и със скоулици и със wдьжденле и със вьс Ходоком, варе елика се Хтит избрат много, мало, такоже да ест метохъ свѣтомоу монастир Храм свѣты Николае wт Баламѹч, таже ест више пис.

Понеже сїе свѣта монастир wт Пръвѹлецин било ест Ѳеѡдосїев спатар и Негоицьв постелник за дѣдїнѹ, съторина wт родїтел им Книтильв дворник и прѣбивает вьс калоуѓерице въ та сїе монастир wт Пръвоулецин. И потом, кьда ест бил съда, въ дьнїи господство ми, а Тоудосїе спатар и брат его Негоице

www.dacoromanica.ro

постелник, wни видѣв како wбнщротила, расепдет сѣ комативе и села и вечинїи свѣтѣи монастир wт Прьвоулещи и не могоу калѹгерицеле носиѫте печал, такоже да събирает и да оутвръждает, въ том Тѹдосїе спатар и Негоицъ постелник, wни ест дал и поклонил монастира wт Прьвоулещи да ест метоѫ и въ подроучїе и въ послоушанїе свѣтомоу монастир wт Баламоучи, Храм свѣты Николае, със въс Ходоком, такоже да могоут носите калоугерїи wт тамо печал да съберет села и вечинїи и ацигапїи и дроуге краве комате свѣтомоу монастир, да неѫ се оупоѹствевает и да погибнет помѣна почившеѫ ктитором и да имат поставити се калѹгери тамо в монастир. И калоугерицеле кое ѫокют бити, да се донде пакиже на калоугерице да прѣбивает, понеже w ест дал сам Тоудосїе спатар и Негоицъ постелник, сини Бинтильв дворник и поклонил w ест метоѫ, wни за нихном доброволю, без ни еднъ силост, със оузнанїе въсем болѣром велици и мали, такоже да ест свѣта монастир wт Прьвоулещи метоѫ и въ оукрѣпленїе, а кти-<то>[1]ром да ест вѣчное въспоминанїе.

И поставил ест Тоудосїе спатар и Негоицъ постелник клетвоу: кое се ѫокет покѣсиѫ wт сьродника иѫ попорет и разорет сїѫ оустроенїа и поклонение и възѣти се сїю монастир wт свѣти Николае, того да ест трьклет и анатема и афоресан wт<тиѭ>[2] свѣти wтци, еже соут въ Некеи.

Сего радї, дадоѫ съм господство ми свѣтѣи монастир Храм свѣти Неколае, такоже <да ест>[2] свѣта монастир wт Прьвоѹлещи, Храм свѣтаа троиць, метоѫ със села и със въсеѫ дѣдїнове и със въсеѫ комате въ оукрѣпленїе и стодателна на свѣти Николае за дѣдїноу и въ wѫаб и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Ещеже и заклинанїа постави господство ми: по wтшествїю господство ми, кого изберет господь Богь биги господарь земле Блашкое или <wт>[1] срьдьчнаго плода господство ми или wт сьродник нашиѫ или, по грѣсеѫ нашеѫ, или wт, иноплѣменик, да аще почтит и поновит и оутвръди сїю книг господство ми того господь Богь да га почтит и да съѫранит въ господствѣ его и а въ боудеще вѣцеѫ доуша его. Ащелиже не почтет и не поновит и не оукрѣпит сїе книг господство ми, анѳ w попорет и разорет, того да ест трьклет и анаѳема и афоуресан wт тиѭ свѣти wтци, еже сѣт въ Некеи.

Се оубо и сведїтелїю поставиѫ господство ми: жѫпан Миѫо вел бан Кралевски и жоупан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел логофет и жѫпан Доулитрашко вел вестїтар и жѫпан Павлаки вел спатар и жоупан Гєѡрге вел столник и жоупан Костандинь вел комис и жоупан Василїе вел пеѫарник и жоупан Іѡвче вел постелник. И исправник, Папа вел лѡгѡфет.

И написаѫ аз, Соаре граматик, въ настол граду оу Бѣкоуреще, мѣсеца априліе ѣї дьни и wт Ѳдама даже до нинѣ въ сего писанїе текоущим лѣтом, въ лѣт ѯзрлѳ.

† Іѡ Лєѡн вѡєвѡда, милостїю божїю господинь.

Иѡ Лєѡн воєвода <m. p.>

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Balamuci, de lîngă satul Grecii, unde este hramul sfîntului Nicolae şi părintelui egumen Serafim şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acest lăcaş, ca să se ştie că a dat şi a închinat boierul domniei mele Theodosie spătar şi fratele lui, Negoiţă postelnic, fiii lui Vintilă fost mare vornic, o mănăstire, pe care au avut-o ei în satul Pîrvuleşti, care a fost mănăstire de călugăriţe, hramul sfintei troiţe, să fie metoh şi în stăpînirea sfintei mănăstiri cu hramul sfîntului Nicolae, mai sus-zisă, ce este a cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt, cu satele şi cu vecinii şi cu ţiganii şi cu morile şi cu viile şi cu vitele şi cu sculele şi cu odăjdiile şi cu tot venitul, oricît se va alege, mult, puţin, ca să fie metoh sfintei mănăstiri cu hramul sfîntului Nicolae, din Balamuci, care este mai susscrisă.

Pentru că această sfîntă mănăstire din Pîrvuleşti a fost a lui Theodosie spătar şi a lui Negoiţă postelnic de moştenire, făcută de părintele lor Vintilă vornicul şi au tot vieţuit călugăriţe în această mănăstire din Pîrvuleşti. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Tudosie spătar şi fratele lui, Negoiţă postelnic, ei dacă au văzut cum a sărăcit, s-au risipit averile şi satele şi vecinii sfintei mănăstiri din Pîrvuleşti şi nu po călugăriţele să poarte grija, ca să le adune şi să le întărească, întru aceasta Tudosie spătar şi Negoiţă postelnic, ei au dat şi au închinat mănăstirea din Pîrvuleşti să fie metoh şi în stăpînirea şi sub ascultarea sfintei mănăstiri din Balamuci, hramul sfîntului Nicolae, cu tot venitul, ca să poată purta de grijă călugării de acolo, să adune satele şi vecinii şi ţiganii şi alte drepte averi ale sfintei mănăstiri, să nu se pustiiască şi să nu piară pomana răposaţilor ctitori şi să se aşeze călugării acolo în mănăstire. Iar călugăriţele, care vor mai fi, să plece şi să vieţuiască iarăşi între călugăriţe, pentru că au dat-o însuşi Tudosie spătar şi Negoiţă postelnic, fiii lui Vintilă vornicul şi au închinat-o ca metoh, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor boierilor mari şi mici, ca să fie sfînta mănăstire din Pîrvuleşti metoh şi de întărire, iar ctitorilor să fie veşnică pomenire.

Şi au pus Tudosie spătar şi Negoiţă postelnic blestem : cine dintre rudele lor va încerca să calce şi să strice această întocmire şi închinare şi să ia această mănăstire de la sfîntul Nicolae, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de <318>[1] sfinţi părinţi, care sînt în Nicheia.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul sfîntului Necolae, ca <să-i fie>[1] sfînta mănăstire din Pîrvuleşti, hramul sfintei troiţe, cu satele şi cu toate dedinele şi cu toate averile, de întărire şi sta-

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

tornică la sfîntul Nicolae, de moştenire şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem pune domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau <din>[1] rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi ce sînt în Nicheia.

Iată deci şi martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iovce mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun, în Bucureşti, luna aprilie 15 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CCCXCVII /44.
Orig., hîrtie (41,5 × 27), pecete timbrată.

227

1631 (7139) aprilie 15, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Oprea căpitan şi jupaniţei lui, Maria, un copil de ţigan.

† Милостїю божїю, Їѡ Леѡн воевод и господинь въсое земле Ѹгрровла-Хиское, сынь великаго и прѣдобраго, покоенома Їѡ Щефан воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми слѹг господства ми Ѻпре къпитан и жѹпанице ємѹ, Маріев, и със синовн им, лицем Богъ даровал, такоже да є им един мом<кѹ> за цигән, на име Стан, сынь Маріев цигәнка.

Понеже сію више речено мом<кѹ> за цигән еже више пис, ѡн ест бил за дѣдинѹ жѹпанице Станкъи ворничѣса, жѹпаница жѹпан Кентелъ ворнекѹл. Таже, къда ест бил съда, въ дьни господства ми, а жѹпьнѣса Станка ворничѣса и Ѻпрѣ къпитан и жѹпаница ємѹ, Маріа а паки със Маріа, мати Ѹдрещев постел-

[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

ник wт Плътъреци, а wни кѫпно имат смешьнїе радї делове им за wчинъ wт на село Сларцен и със жѫпънѣса Станка ворничѣса. Таже они паки ѫкѫпно съткорил пременє<н>не, тере дадоХ Wпрѣ къпитан и жѫпаница емѫ, Марїа, негова дела за wчинь wт на Сларци жѫпанице Станкьи ворничѣсев, а жѫпаница Станка ворничѣса, wна ест бил дал тог мом<кѫ> за циган, еже више пис, дѣдинѫ радї дѣдинѫ, Wпреи къпитан и жѫпанице емѫ, Марїев. Єщеже ест бил дал жѫпаница Станка ворничѣса и жѫпанице Марїев wт Плътъреци едно кобиль мѫрг пентеоагъ, въс радї wчина wт на Сларци.

И видѣХом господство ми и записѫл жѫпанице Станкьи ворничаса на рѫк Wпреv къпитан и на жѫпаница емѫ, Марїа със мноѫи люді и болѣри сведѣтели и алдъмъшари, на име: Крьстѣ и Рига втори армаш и wт Бѫкѫреци, Манѣ дърьбан и жьна емѫ, Негрита, газда ворничѣсъи[1] и мноѫи люді сведѣтели, еже не сѫт пис зде.

Сего радї, дадоХ господство ми Wпреv къпитан и жѫпанице емѫ, Марїен и сино им, Лекьи, такоже да е им сїю више речень мом<кѫ> за циган в<ъ wчинь, дѣдинѫ и въ wХав нимъ и синовом>[2] им и вноком и прѣвнечетом и wт никогоже непоколибнем, поризмо господства ми.

Єеже <и сведѣтели поставиХ господство ми>[2]: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Владѫл вел лwгwфет и жѫпан Єнакы вел вистїар и жѫпан Дѫмитрашко вел спатар и Костандин вел комис и Мѫшат вел столник и жѫпан Олеѫандри вел постелник. И неправник, жѫпан Владѫл вел лwгwфет.

Пис Драгомир лwгwфет въ настолни ѕ градѫ Бѫкѫреци, мѣсеца априлїе $\overline{\text{ї}}$ дьни, wт Ѝдама до нїнѣ теченїе лѣт, въ лѣт $\overline{\text{хзрлѳ}}$.

† Iw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Oprea căpitan şi jupaniţei lui, Mariei, şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie un copil de ţigan, anume Stan, fiul Mariei ţiganca.

Pentru că acest mai sus-zis copil de ţigan, care este mai sus scris, el a fost de moştenire al jupaniţei Stanca vorniceasa, jupaniţa jupanului Vintilă vornicul. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupîneasa Stanca vorniceasa şi Oprea căpitan şi jupaniţa lui, Maria, şi iarăşi cu Maria, mama lui Udriste postelnic din Plătăreşti, ei au avut împreună amestec pentru părţile lor de ocină din satul Sparţii şi cu jupîneasa Stanca vorniceasa. Astfel ei iarăşi împreună au făcut schimb, de a dat Oprea căpitan şi jupaniţa lui, Maria, partea lor de ocină de la Sparţi jupaniţei Stancăi vorniceasa, iar jupaniţa Stanca vorniceasa, ea a dat acel copil de ţigan, care este mai sus-scris, dedină pentru dedină, lui Oprea căpitan şi jupani-

[1] Cuvintele „газда ворничѣсъи" sînt scrise între rînduri.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

ţei lui, Maria. Încă a mai dat jupaniţa Stanca vorniceasa jupaniţei Maria din Plătăreşti o iapă murgă, pintenoagă, tot pentru ocina de la Sparţi.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul jupaniţei Stancăi vorniceasa ıa mîna lui Oprea căpitan şi a jupaniţei lui, Maria, cu mulţi oameni şi boieri martori şi aldămăşari, anume : Cîrstea şi Riga al doilea armaş şi din Bucureşti, Manea dărăban şi soţia lui, Negrita, gazda vornicesei şi mulţi oameni martori, care nu sînt scrişi aici.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Oprea căpitan şi jupaniţei lui, Maria, şi fiului lor, Leca, ca să le fie acest mai sus-zis copil de ţigan de <ocină, dedină şi de ohabă lor şi fiilor>[1] lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată <şi martori am pus domnia mea>[1] : jupan Hriza mare vornic şi jupan Vladul mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Dumitraşco mare spătar şi Costandin mare comis şi Muşat mare stolnic şi jupan Alixandri mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

A scris Dragomir logofăt în cetatea de scaun, în Bucureşti, luna aprilie 15 zile, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CCCLV/2.
Orig., hîrtie (43 × 28), pecete timbrată.
Divanul nu corespunde cu data şi nici cu vre un alt divan din domnia lui Leon Tomşa.

228

1631 (7139) aprilie 17, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Nedelco vii în dealul Bobului şi ocini la Fundeni.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь вѣсои земли Ѳггрровлахїєскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномѹ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми Неделков и със синови, елице Богъ даст, такоже да мѣ ест нѣкое виноградї ѕ дѣлвл Бобѹлѹи и със четврътаго дел за wчинь wт врьхѹл Бобѹлwѥ дори ѕ вода Криковѹлов, али wт дел Михаил монах, понеже ест покѹпил Неделко виноградї вѣсѣх, колико сѣт бил дел Михаил монах и със четврътаго дел за wчинь, wт посѣдѣ, варе елика се Хтит избрат, wт над Михаил калѹгерѹл wт Фѹндѣни, за ×ѕ̃ аспри готови и със запис wт рѹка его

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

и със сведетелїе, по име: Сава кълъгѣръл и wт Кръбила, Василїе егѹмен и wт Гергиць, Лїика и Пасковл и Стоian и Драгомирѹ Бащѣ.

И пак покѹпил Недѣлко два погоане за винѹградѹ wт дѣлвл Бобоулви wт над Михалчѣ и wт над Радвл, сини Дѹмитров Тѹркѹл wт Боукѹреци за хѳ аспри готови и със запис wт рѹки им и със сведетелїе, на име: Манѣ кѹпцѹ и Владвл и Wанчѣ и Щефан wт Бѹкоуреци.

И пак покѹпил Неделко три чедрѣци за винограду ѕ дѣлвл Бобоулви wт над Кокоч wт Чептѹри, за то аспри готови. И били сѹт алдъмъшари: попа Михаил wт Фѹндѣни.

И пак покѹпил Неделко wт над Марко кълърашвл wт Гергиць едно погонь за виноградї пак ѕ дѣлвл Бобѹлов, за хă аспри готови.

И пак покѹпил Неделко wт над Гора една половинь за погонь за винограду ѕ дѣлвл Бобѹлви, за ѳ аспри готови.

И пак покѹпил Неделко wт над Станчюл Доротѣю един погон и полѹвинѹ за ѳ аспри готови и wт над попа Сава два погоане за гора, за ѵ аспри готови, да сътворит винограду и със запис wт рѹками нѝ и със сведѣтелїе, на име: wт Фѹндѣни, Пътрѹ и Владѹ Дѹрдѹкь и Тѹдор Хром и Ѩндронїе катаѝ и wт Шѹта, Ѩнвл логофет и wт Добрѹшещи, Ѩардарїе логофет.

И пак да ест Неделков wчинѹ ѕ Фѹндѣни, али дел Боикьв, дѫшира Бащев, вьсаѝ, wт полю и wт шѹм и wт през Криков и wт седалеще силов и wт wчена глаголемаго Добромирѣска и Михъелѣска и Мълъшаска, каре елика се Хтит избрат, понеже ю ест покѹпил Неделко сїю wчинь wт над Боика wт Фѹндѣни, дѫшира, Бащев, за хă аспри готови и със запис wт роука ѥи със сведѣтелїе, на име: Станчюл Ларгѹлов и Спан Кълъгърѹлви и Ѩно и Владвл Стаев и Макидон и Дѹрдѹч и Драгомир и Пътрѹ wт Фѹндѣни.

И продадошы сїи више речени людїе нивне виногради и wчине, wни за своим доброволюе и със ѹзнанїе вьсѣм мегїашом wт гор, из дол и wт wкрьсть мѣстом и wт пред господства ми.

Сего радї, дадоѝ съм господство ми Неделков, wкоже да мо ест сїе виногради и wчине wхаѵ синови его и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже оубо и сведѣтелїе поставлѣемѹ господство ми: жѹпан Михо великїе ван Кралевскїе и жѹпан Хриза великїе дворник и жѹпан Папа великїе логофет и жѹпан Дѹмитрашко вел вистїар и жѹпан Павлаки вел спатар и жѹпан Герге вел столник и жѹпан Костандин вел кѹмис и жѹпан Василїе вел пехарник и жѹпан Ювчи вел постелник. И испракник, Папа великїе лwгwфет.

И написаѝ аз, Стоика граматик, въ настол граду Бѹкоуреци, мѣсеца априлїе зї дьни и wт Ѩдама даже до нинѣ текѹщаго лѣтом, въ сего писанїе, въ лѣт хѕрлѳ.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod.

www.dacoromanica.ro

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nedelco şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie nişte vii în dealul Bobului şi cu a patra parte de ocină, din vîrful Bobului pînă în apa Cricovului, însă din partea lui Mihail monah, pentru că a cumpărat Nedelco toate viile, cîte au fost partea lui Mihail monah şi cu a patra parte de ocină, de pretutindeni, oricît se va alege, de la Mihail călugărul din Fundeni, pentru 2000 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui şi cu martori, anume : Sava călugărul şi de la Vîrbila, Vasilie egumen şi din Gherghiţa, Liica şi Pascul şi Stoian şi Dragomiru Baştea.

Şi iar a cumpărat Nedelco două pogoane de vie din dealul Bobului de la Mihalcea şi de la Radul, fiii lui Dumitru Turcul din Bucureşti, pentru 2000 aspri gata şi cu zapis de la mîna lor şi cu martori, anume : Manea negustor şi Vladul şi Oancea şi Ştefan din Bucureşti.

Şi iar a cumpărat Nedelco trei cedvîrţi de vie în dealul Bobului de la Cococi din Cepturi, pentru 370 aspri gata. Şi au fost aldămăşari popa Mihail din Fundeni.

Şi iar a cumpărat Nedelco de la Marco călăraşul din Gherghiţa un pogon de vie tot în dealul Bobului, pentru 1000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Nedelco de la Sora o jumătate de pogon de vie în dealul Bobului, pentru 800 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Nedelco de la Stanciul Dorotei un pogon şi jumătate, pentru 800 aspri gata şi de la popa Sava două pogoane de pădure, pentru 400 aspri gata, să facă vie şi cu zapis de la mîna lor şi cu martori, anume : din Fundeni, Pătru şi Vladu Durducă şi Tudor şchiopul şi Andronie vătaf şi din Şuta, Ianul logofăt şi din Dobruşeşti, Mardarie logofăt.

Şi iar să fie lui Nedelco ocină la Fundeni, însă partea Voicăi, fiica lui Başte, toată, din cîmp şi din pădure şi de peste Cricov şi din vatra satului şi din ocina numită Dobromireasca şi Mihăileasca şi Mălăiasca, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Nedelco această ocină de la Voica din Fundeni, fiica lui Başte, pentru 1000 aspri gata şi cu zapis de la mîna ei, cu martori, anume : Stanciul al lui Largul şi Span Călugărului şi Iano şi Vladul lui Stae şi Machidon şi Durduci şi Dragomir şi Pătru din Fundeni.

Şi au vîndut aceşti oameni mai sus-zişi viile şi ocinele lor, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Nedelco ca să-i fie aceste vii şi ocini ohabă fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iuovci mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Stoica gramatic, din cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 17 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Centrală de Stat, LXXXII/2.
Orig., perg. (35 × 47), pecete timbrată.

229

‹Inainte de 1631 aprilie 21.›

Grăjdana, jupîneasa lui Leca spătar, lasă nepotului său, Preda al doilea spătar, moşiile ei din Leurdeni, Ciumernic, Stîlpenii de Sus şi Cătun, cu vii, mori, rumâni şi ţigani.

† Adecă eu, jupînesa Grăjdana, scris-amŭ acestŭ al miu zapis, cumu să să ştie c-amŭ lăsatŭ nipotu-miu Predeii tvori spatar toate ale mele sate, lui şi ţiganii tuţi şi tot ce-amŭ eu, şi satul pré nume satul Leurdenii, parte tăoată cu 2 vie şi cu 2 mure, şi parte ce am cumpărat de la Vladul vistéiar, dereptŭ 400 de ughi, că am vîndut scule de la părinţii mii, după moarte spătarilui Lecăi, de o-m scum‹pă›rat ace parté cu 1 vie şi cu 2 more şi cu ocină în Ciumernicŭ, şi cumpărotoare şi moşie, cît se va alege, toată, i o-m lăsat lui şi cu rumânii pré nume: Radulu cu feciuri-iş şi Stuian cu feciuri-iş şi Staico cu feciurii şe Radulu Dracea cu feciuri şe feciurii ‹lui› Mălai, toţi, şe Bobe cu feciurii şe Rade şe Dubré cu feciuri şe Bratul cu feciuri şi feciuri Badi şi Dragne cu feciur şi Chiţul cu feciurii, Dragomir cu feciur şi Stoica cu feciuri şe Sempitru cu feciur şi Scure feciurŭ lu Stanciul şi feciurii lu Nanŭ, tuţi şi Stanciul Bru[ş]ştaanul şi alţi rumâni cîţi se vor găsi şi se va afla pre acestă moşie, toţi şi parte me den Stîlpenii de Sus, a patra parte de sat, cu vie, cu mori, şi parte mea din Berceni den hotarŭ pînă jumătate tut şi parte mea den Bobe[s]ştie de Sus, toată, nomai ce dat lu Dubre Şerbegiul 60 de stînjenii şi parte mea den Bobeş[ş]tii de Jus, toată i ţeganii pré nomé: Bod‹ea› cu feciuri şe sură-sa Marie cu feciur şi Rada ţiganca cu fetele şi feciur lu Nedelcu.

Şe iar i-am îăsat viile de la Cătun, cu toată delniţa, păntru că acesté vii le-mŭ cu‹m›părat înpréună cu suţul miu, cu Leca spătarele dereptu 150 de ughi şi ceastŭ ţiganŭ Ivan cu feciur, şi ceaastă ţigancă Anca cu fetele. Şi iar visteierele Pană mi-a luoat păntru suţu-miu haine şi scole ce au fustŭ dature, prét de patru povări.

www.dacoromanica.ro

Daci, şi suţulu miu, cînd au morit, mi-u lăsat să-mi fi de moşie, cumŭ ştie a[n]ga Ghica şi Sima ot Călenişte şi alţi boiari ce no i-em scris aice.

Deriptu acei şi suţul miu, spătarul Leca, şteund că m-au prădat, dereptŭ lăcuiala ce am lăcuit am<î>ndoi înpréună, dereptŭ acei am tucŭmit şi am lăsat după moarte, nimene să n-aaibă a întreba, nice Badea frate-meu, nice Toma comisul să n-aibă a întreba cu bocatele mele că le-am lăsat nepotŭ-mi Prédei, pînă amŭ fustŭ, cum să mă pomenescă. Iar cine se va ispité a face într-alt chipŭ, să fii proclet şi afuresăt de 318 otţi şi să no aibă unde véni după méne. Şi sînt şa-alţi ţigani.

Şi mărturie sînt: Turture păharnic şi Dumitru şi Badea şi Stan ot Bobeşti, ot Glina, Vladulu, ot Văcăreşti, Nan lugufăt şi Stanciul ot Stîlpeni, cum ştiu de acestă tucmelă nostră.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13 496
Orig., hîrtie (43 × 29), o pecete aplicată.

230

1631 (7139) aprilie 21, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod porunceşte lui Ghica agă şi bătrînului Sima din Călineşti să mărturisească pentru nişte vii din Dealul Piteştilor ale jupînesei Grăjdana.

† Милостїею божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ, синъ покоиннаго Їѡ Щєфан воєвода. Пишєт господство мѣ ţie ago Ghico i star Simo et Călineşti.

După acéia vă dau în ştire domnia mea pentru rîndul jupînésii Grajdanii, a Lecăi spătar, că au avut pîră înnaintea domnii méle în divan cu Mihaiu, feciorul Tomei comisul, fratele Lecăi spatar, pentru nişte vii den Dealul Piteştilor. Şi au scos jupîneasa Grajdana şi o carte a lu Gavriil voevod şi o cartea a patriiarhului, în care carte eraţi voi mărturii scrişi, cum aţi mărturisit voi atunce.

Derept acéia şi acum încă am lăsat pre voi să mărturisiţi şi să-i tocmiţi cum veţi şti cu sufletele voastre şi cum aţi mărturisit atunce. Şi am trimis şi acea carte aciia la voi, să o vedeţi şi vor veni şi ei de faţă.

Deci, de vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi cum ştiţi că aţi mărturisit atunci, aşa să mărturisiţi şi acum, nemic făţărie să nu fie, că domnia mea n-am vrut să întru într-acel blăstem, ce am lăsat domnia mea tot lucrul după voe. Deci, cum veţi şti voi cu sufletele voastre, aşa să scriiţi o carte şi să daţi ştire domnii méle de tot

www.dacoromanica.ro

lucrul, că am vrut domnia mea să trimiţ să vă aducă de faţă aicea, să mărturisiţi, dar am înţeles domnia mea că sînteţi can bolnavi, ce i-am trimis pe dinşii aciia la voi, să le luoaţi seama pre amănuntul, cum veţi şti voi cu ale voastre suflete.

Aceasta vă grăescu domnia mea, иидко да нѣст, по рѣч господства ми.

И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис ѕ Бѣкѣрещї, мѣсеца априлїе к҃а̀ денн, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.

† Їѡ Леѡн воевода, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., CCXVI/185.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată.
EDIŢII. Grecianu, *Genealogii*, I, 275—276.

231

1631 (7139) aprilie 23.

Despa, soţia lui Pană vistier, închină biserica zidită de bunicul ei, Ghiorma banul, în Bucureşti, arhiepiscopiei Pogonianei.

Διὰ τῆς παρούσης μου ὁμολογίας καὶ ἀποδείξεως, δηλοποιῶ τοῖς πᾶσιν ἐγὼ Δέσπω Πάνο βεστιάρενα, θυγάτηρ Μάνθου υἱοῦ τοῦ ποτὲ Μπὰν Γιώνμα, ὅτι τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ ἔκτισεν ὁ αὐτὸς πάππος μου, Μπάν Γιὼνμας ἐν τῷ Μπουκουρεστίῳ, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, ὡς κληρονόμος αὐτοῦ ἐξ σἰκείας μου βουλῆς καὶ θελήσεως αφιέρωσα αὐτὴν καὶ ἐπροσήλωσα εἰς τὴν μητερα μας ἐκκλησίαν τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πωγωϊαννῆς, ἥτις ἐστὶν ναὸς τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφὔμων ἀποστόλων· καὶ ἐπροσήλωσα ταύτην τὴν ἐκκλησίαν μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ προσόδων αυτῆς, τουτέστίν ἐργαστήρια, χωράφια καὶ ὅσα ἄλλα εἰσοδήματα αὐτῆς ἔκει ὑπὲρ μνήμης καὶ σωτηρίας ψυχεκῆς αὐτοῦ τε τοῦ κτήτορος, τοῦ ῥηθέντος Μπὰν Γιώνμα, τοῦ πάππου μου καὶ ἡμῶν τῶν ἐξ αὐτοῦ καταγωμενων, καὶ εἶναι καὶ ὑπὰρχειν προσηλωμένη ἡ τοιαύτη ἐκκλησία ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Πωγωΐαννῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἕως οὗ ὁ ἥλιος ἐφορά ὅστις δὲ βουληθῆ ἀναστρέψαι καὶ ἀποξενώσαι τὴν καλῶς γεγωνείαν μου ἀφιέρωσιν καὶ προσὴλωσιν, ἐχέτω τὰς ἀρᾶς τῶν τιη' θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαία, καὶ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους ἀντιδίκους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὡς παραβάτης τῶν θείων νόμων, φησὶ γὰρ· τὰ ἅπαξ ἀφιερωθέντα τῷ θεῷ, ἀνεκποίητά εἰσί. Εἰς δὲ τὴν περὶ τούτου δείλωσιν καὶ ασφάλειαν, ἐγένετο ἡ παροῦσα μου ἔγγραφος ὁμολογία κατ 'ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερατεύοντος θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Πωγωΐαννῆς κυροῦ Σωφρονίου καὶ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν καὶ τιμιωτάτων ἀρχόντων.

www.dacoromanica.ro

Ἐν ἔτει, ζρλθ′—ῳ, μηνὶ Ἀπριλλίου κγ′—η.
† Γγίνος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος
† Διμίτριος ἱερεύς καὶ σακελάριος
† Πάνος Ἰωάννης καὶ σκευοφίλαξ
† Διμίτριος ἱερεύς καὶ σακελιου
† Γγίυως Κὸτζης καὶ προτοψάλτης
† Μιχαηλ ηρέη ἱερομνήμων
† Ἰωάννης ἱερεύς καὶ πρωτώπαπας
† Πάυος Μάνος μάρτηρας
† Ἰωάννης ἱερεύς
† Σθάτιος Πάνου βηστηάρη
† Νεκούλας Πρόκου[1]

† Prin acest al meu zapis şi mărturie fac cunoscut tuturor, eu Despa Pană vistiereasa, fiica lui Manta, fiul fostului ban Ghionma, că biserica pe care a zidit-o acest moş al meu, banul Ghionma, în Bucureşti, pentru mîntuirea lui sufletească, ca moştenitoare a lui, din a mea socotinţă şi voinţă, am închinat-o şi am supus-o la biserica noastră mamă, arhiepiscopia Pogonianei, care este biserică a Sfinţilor, slăviţilor şi preaînţelepţilor Apostoli.

Şi am închinat această biserică cu toate bunurile şi veniturile ei, adică prăvălii, moşii şi toate celelalte venituri ce mai are, pentru pomenirea şi mîntuirea sufletească a acestui ctitor mai sus-zis, banul Ghionma, moşul meu, şi pentru a noastră, a celor ce ne tragem dintr-însul. Şi să fie şi să rămînă închinată această biserică la arhiepiscopia Pogonianei în vecii vecilor, cît va fi soarele.

Şi oricine s-ar gîndi să întoarcă şi să înstrăineze această bine făcută închinare şi danie a mea, să aibă blestemele celor 318 purtători de Dumnezeu părinţi de la Nicheia şi pe sfinţii apostoli să-i aibă împotrivitori în ziua judecăţii, ca un călcător de legi dumnezeieşti; căci zice: cele odată dăruite lui Dumnezeu să rămînă neclintite.

Iar spre ştiinţă şi siguranţă s-a făcut această în scris mărturie în faţa prea iubitorului de Dumnezeu, Sofronie, arhiepiscop al Pogonianei, care păstoreşte acum, şi a altor preacuvioşi clerici şi preacinstiţi boieri, în anul 7139 ‹1631› luna aprilie 23.

† Ghinea preot şi iconom
† Dimitrie preot şi sachelar
† Pană iconom şi schevofilax
† Dimitrie preot şi sacheliu
† Ghinea Coţi şi protopsalt

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

† Mihail preot ieromnimon
† Ioan preot şi protopop
† Pană Manu martor
† Ioan preotul
† State Pană vistierul
† Necula Procu [1]

Arh. St. Buc., M-rile Bradu-Hanu Greci-Codreni, XXXIX/1.
Orig., hîrtie (30 × 20).
EDIŢII. Grec. Sacerdoţeanu-Regleanu, *Facsimile*, pl. IV.

232

1631 (7139) aprilie 23.

Vlad din Deduleşti şi alţii arată părţile pe care le are Stanca în Deduleşti şi în roata de moară de la Buzău.

...<meg>iaşi, anume Vlad den Deduleşti i Manea de Mirceşti... <mărtu>risim cu acest zapis al nostru cum ne-au dat vorni<cul Mihalcea> [2] ...itor lu Datco şi lu Vlad, cumnatu său şi... său pentru nişte vie şi pentru nişte ocine... <o>cina Buzunarilor şi o rotă de moară în Buz<ău>... megiaşi am ales dé am dat Stancăi viile de la casă... şi casa cu grădina den sat. Iar ocina cîtă... <su>rori, anume Sora şi Sorcă şi Stanca şi am... via de la popa Neagoe de la Oblegari şi am... în ocina Buzunaril<or>. Derept [a]acea cînd... şi Sorcă cînd... şi înzestrat... <de>reptu aceia am soc<otit>... le Stancăi... căci au rămas mai apoi de toate şi la sără<cie>... şi mărturisim noi cu acest zapis al nostru... Marco den Bănceşti şi Stoicanul den Deduleşti... Toader de Mărăcinéni şi Vlad Mărzac... <oameni bu>ni mulţi. Dé aceasta scriem şi mărturisim.

.....[3]

Пис априлїѣ к҃г л҃ѣт ×з҃рлѳ.

Bibl. Acad., CXLVI/186.
Orig., hîrtie, fragment foarte deteriorat, pecete aplicată.

---

[1] Semnături autografe.
[2] Întregit după doc. din 1631 iulie 15 (nr. 356).
[3] Semnătură nedescifrată.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) aprilie 27, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte popii Ghioca, lui Vlad Şterfenitul şi lui Jipa o funie de ocină în Mălăeşti, jud. Dolj.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь вьсеи земле Ѫгрровлахїиское, синь великаго и прѣдобраго, покоиномь Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мне сїе повелѣнїе господство ми поп Гїѡкьв и Кладѫлов Щерфеннтоул и Жипев wт Мьлъецн и сьс синовн им, елнцеже Богь дароваХ, шкоже да соут нм wчнн8 оу село оу Мьлъецн вь соудство Дол Жнл една оужа за wчнн8 запльно, оу долнѧ Хотар, али нНХне дели за wчнн8 wт полю и wт шѣма и wт вод и сьс виноградї нм и wт седалнцн селов, wт посѣде, варе елика се Хтнт избрат wт по вьс Хотаром, занеже ест негова стара и права wчнн8 и дѣдїн8 wт дѣди за прѣдѣди, ешеже wт прѣжде врѣме, wт при дьнн прочїи стари господари.

Я потом, кьда ест бнл сьда, вь дьнїе господство ми, а Нрьвоул и Пред, wни ест покоупил wчнн8 оу Мьлъецн два оуже оу долнн Хотар wт дрѣзи мегнашн wт село, а сїе вншє речена 8жа, что ест пакнжѣ оу долнн Хотар, wна ест wстал непродаднна и непокѣпила wт нНХто. И пришел ест Пред кѣпно сьс Радѫл, мѣж Стонкицен, что ест бнл жина Кладѫлов Щерфеннтоул та wт непръво, прѣд господство ми 8 велнкїи диван, тере ест свед̈телствовал Пред wт Мьлъецн, wн сам, како ест покѣпнл wчнн8 оу Мьлъецн оу дол Хотар тъчїю два 8же, а третаго 8жа, еже ест вншє речена, нѣст w ест покѣпнл wт нНХто, анѣ ест wстал по рѣка wвемзи людїе, еже соут вншє речени. Таже вь том господство ми ешеже съм сътворнл книга господство ми попев Гїѡкьн и Кладѫлов Щерфеннтѣл и Жипев над сїю 8жа, шкоже да дрьжнт wни wт долнн Хотар третаго дело, една 8жа запльно, wт полю и wт шѣма и <wт>[1] вод и сьс виноградѫ ним, wт по вьсом Хотаром, да нн нмат нНХто работ сьс сїе 8жа за wчнн8, развѣ <тъ>[1]чїю сїе вншє речснїе людїе. И да се знает како ест бнл келтовал Радѫл, мѣж Стонкицев, вь дьнїе Нлеѯандр8 воєвода Нлнаш, радї дел за wчнн8 Кладѫлов Щерфеннтѣл wт Мьлъецн аспри хѯ҃ѳ.

Сего радї дадоХ сьм господство ми поп Гїѡкьв и Кладѫлов Щерфеннтѣл и Жипев wт Мьлъецн, шкоже да соут нм сїе вншє речена 8жа за wчнн8 8 долнн Хотар дѣдїно и вь wХаб <синовом>[1] и вноком и прѣвн8четом и не wт когождо непоколѣбнм8, поризмо господство ми.

Сеже оубо и свед̈телїи поставлѣем господство ми: жоупан Мнѯо вел бан Кралевскїи и жоупан Хриза вел дворнк и жоупан Папа вел лwгwфет и жоупан Доумнтрашко вел внстїар и жоупан Павлакн вел спатар и жоупан Герге вел столник и жоупан Костандин вел комис и жоупан Кас̈телїе вел пеХарник и жоупан Нwвчѣ вел постелник. И неправник, жоупан Папа вел лwгwфет.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

И написахъ азъ, Содре граматик, въ настолнн градъ оу Боукоурещи, мисецъ априлїе к҃з̃ дьнн и wт Ѣдама дажи до нинѣ въ сего писанїе теченїа лѣтом, въ лѣт ×҃ѕ҃лѳ.

† Iw Леwн вwеwда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Ghioca şi lui Vladul Şterfenitul şi lui Jipa din Mălăeşti şi cu fiii lor, cîţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Mălăeşti, în judeţul Dolj, o funie de ocină deplin, în hotarul de jos, însă părţile lor de ocină din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu viile lor şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că este a lor veche şi dreaptă ocină şi dedină din moşi, strămoşi, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrîni.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Pîrvul şi Preda au cumpărat ocină la Mălăeşti, două funii în hotarul de jos, de la alţi megieşi din sat, iar această mai sus-zisă funie, care este tot în hotarul de jos, ea a rămas nevîndută şi necumpărată de nimeni. Şi a venit Preda împreună cu Radul, soţul Stoichiţei, care a fost soţia dintîi a lui Vladul Şterfenitul, înaintea domniei mele în marele divan, de a mărturisit Preda din Mălăeşti, el singur, că a cumpărat ocină la Mălăeşti în hotarul de jos numai două funii, iar a treia funie, care este mai sus-zisă, n-a fost cumpărată de nimeni, ci a rămas pe mîna acestor oameni, care sînt mai sus-zişi. Astfel, întru aceea, domnia mea încă am făcut cartea domniei mele popii Ghioca şi lui Vladul Şterfenitul şi lui Jipa pe această funie, ca să stăpînească ei a treia parte din hotarul de jos, o funie deplin, din cîmp şi din pădure şi ‹din›[1] apă şi via lor, de peste tot hotarul, să nu aibă nimeni treabă cu această funie de ocină, în afară numai de aceşti mai sus-zişi oameni. Şi să se ştie că a cheltuit Radul, bărbatul Stoichiţei, în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, pentru partea de ocină a lui Vladul Şterfenitul din Mălăeşti, 2500 aspri.

De aceea am dat domnia mea popii Ghioca şi lui Vladul Şterfenitul şi lui Jipa din Mălăeşti ca să le fie lor această mai sus-zisă funie de ocină, în hotarul de jos, dedină şi de ohabă ‹fiilor›[1] şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iovcea mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna aprilie 27 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXVI/4.
Orig., perg. (25 × 37), pecete timbrată.

234

1631 (7139) aprilie 28.

Dumitru din Drajna cu soţia şi fiii săi vînd lui Hrizea mare vornic biserica din Drajna, făcută pe locul vornicului.

† Scris-am eu Dumitru den Drajna şi cu muiarea mea, anume Vişa şi cu feciorul meu, anume Zahariia şi cu fii-mea Stana acesta zapis să fie la mîna jupan Hrizei marile dvornic de mare credinţă, cum să să ştie că i-am vîndut besereca den Drajna cu tot ce iaste în beserecă, cu iconile şi cu avirile şi cu tot ce iaste în beserică, însă locul au fost al vornicului, dumnelui, numai ce sînt lămnele ale meale [ale meale].

Şi o-m vîndut dă bunăvoia noastră şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi fără de nici o nevoie şi fără de nici o silă. Şi o-m vîndut, derept 3000 dă bani gata.

Şi cînd o-m vîndut eu această beserică vornicului au fost la tocmeala noastră mulţi boiari, anume: jupînul Mogoş cliucerul şi jupînul Nan, socrul vornicului şi Iordache vornicul şi Radul armaşul şi stolnicul Stanciul şi Negoiţă păharnicul şi Niţă iuzbaşa şi Drăgulin roşul ot Chiojdŭ şi Stoica roşul al Scurtului ot Cheojdŭ şi Drăgoe den Star Chiojde şi Coadă vătahul şi Şărbu vătahul şi Godean vătahul şi popa Văsiie den Drajna şi Pătru vătahul iar den Drajna şi Vlaicul den Ogretin şi Stoica vătahul den Cerăşovi şi Crăciun din Stîlpeani şi Drăgan den Stăneşti şi Dumitru den Rîncezi. Acesta am scris şi mărturisesc.

Pis meseţa aprilie 28 dne, vă leat 7139 ‹1631›.

Mogoş clucerul.	Stoica ot Cheojdŭ.
Nan uncheşul.	Drăgoe ot Star Cheojda.
Iordache vornicul.	Coadă vătahul.
Radul armaşu.	Şărbu vătahul.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Stanciul stolnicul.
Dragulin ot Chiojdŭ.
Eu Dumitru den Drajna pentru credinţa mi-am pus şi pecetea.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 262.
Copie.

235

1631 (7139) aprilie 30.

Dadul vinde lui Băjan moşie în Guzeni.

Cum să să ştie că am vîndut eu Dadul ot Guzeni lui Băjan partea mea dă moşie [1] tot pre bani gata ughi 6, stînjăni 36 [2], de a mea bunăvoe o am vîndut. Şi o am vîndut-o în satu în Tîrnava Papei vornicului, în casa pîrcălabului Sineache.

Şi cîndu o am vîndut eu, Dadul, această moşie, fost-au Sineache pîrcălabul mărturie şi eu Bărcan ot Cervenie mărturie şi Stanciu ot Guziani mărturie şi vătaful Zîrnă ot Ologi. Şi să-i fie lui moşie şi feciorilor lui, cîţi îi va da Dumnezeu. Iar cine să va rădica ver care din neamul meu, ver care preste cuvîntul meu, să fie afurisit şi blestemat de 300 şi 18 otiţi, eje vă Nicheii. Şi o am vîndut-o în zilele lui Alion voevod.

Инс мѣсеца априлїѳ $\widetilde{\text{л}}$ дьни, въ лѣт $\overline{\text{ҳ}\text{ѕрлѳ}}$.
Eu pîrcălabu Sineache.
Eu vătaful Zîrnă.
Eu Bărcan.
Eu Stanciul Şănteae.
Şi am scris eu, popa Stanciu ot Tîrnava, acest zapis.

Bibl. Centrală de Stat, D., 575/2.
Orig., hîrtie.
Copie la Bibl Acad., LLXXXV/138 (cu menţiunea că moşia Guzenii se află în judeţul Teleorman) şi MCD/135.

---

[1] După acest cuvînt urmează un pasaj şters : „a lui parte de moşie".
[2] Cuvintele „stînjăni 36" au fost adăugate.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) mai 1, ‹Buzău›.

Mai mulţi megiaşi din Mărăcineni vînd lui Mihalcea vornic moşii la Cîndeşti.

† Scris-am noi megiiaşii, anume Stoian de Mărăcinéni[ni] cu fraţii lui şi popa Manea cu fraţii-şi şi cu văru-său Stoica şi popa Dragotă de Ghespeşti cu fraţii lui, anume Stănilă şi Neagul, cum am vîndut noi toţi care sîntém mai sus-scrişi partea Calciului şi a Dobrea, femeii lui, de în Cîndeşti pă a cîtă se va alege, de în cîmpu şi de în păduré şi de în şăzutul satului. Vîndutu-o-am Mihalcei vornicului, noi toţi, cu ştire tuturor fraţilor, toată préstě tot şi cu ştire megiiaşilor şi de în sus şi de în jos. Şi o am vîndut acestă ocină deréptu ughi 10.

Şi mărturée: Cernat logofătul şi Sava al Fătului şi Dumitru Buloroiul şi Sava lui Avram şi Costandin şi Radul Simei şi Jîpa de Vernéşti şi Dragomir Nébunéle şi popa Mihaiu de în Buzău. Şi am néguţat în casa Petrei Luciului în Buzău.

Şi am scrisu în luna lui maiu de întîiu, vă leat 7139 ‹1631›.

Popa Manea ‹m.p.›

Stoian.

Bibl. Acad., CXCVI/64.
Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), trei peceţi aplicate.

237

1631 (7139) mai 1.

Lazăr judeţul şi pîrgarii din Tîrgovişte întăresc lui Iane negustorul ocină în Săteni.

† Ѣ ИМЕ ѠТЦА И СНИА И СВѢТАГО ДѢХА, ТРОИЦѢ ЕДІНОСѢЩНА, НЕРАЗДѢЛНАА, АМИН.

Scris-am eu Lazar judeţul cu 12 pîrgari dă oraş dă Tîrgovişte această a noastră carte acestui neguţători pre nume Iani iatrol, ca să-i fie lui în sat în Săténi ocină cu vie, cu livăzi, cu pomet, cu case, cu pimniţă la vie, cu tot cîtu se va alége, cît au ţinut Calin Tabără, păntru că au cumpărat jupînul Iane dă la Calin Tabără, derept 170 dă galbeni gata. Şi au cheltuit la aldămaş bani 2000. Şi au vîndut Calin dă a lui bunăvoie; aşijderea şi

www.dacoromanica.ro

jupînul Iane au cumpărat cu ştirea a tuturor rudeniilor lu Calin şi cu ştirea a tuturor megiiaşilor şi a veciniloru dîn sus şi dîn jos, înprejurulu acei vii şi acelor locure şi dînaintea a mulţi oameni buni, megiiaşi şi tineri şi bătrîni, orăşani. Şi au dat ai lui bani direpţi gata cîţi sînt mai sus-scrişi ca să-i fie lui şi coconiloru şi nepoţilor şi strenepoţilor ocină şi moşie ohabnică şi de nimenea nelegănat întru vecie.

Сцинжи и свѣдѣтелїе поставлѣним, по име: попа Иван отъ Свѣта Петка и Ѳеѡфил игѹмен отъ Тисмѣна и жѹпан Гинѣ кѹпцѹ и Мънъш сръбѹл и Дѹшка кѹпцѹ и Мих҃о кѹпцѹ и Кара-Мин и Іѵашко[1] şi mulţi oameni buni, ce nu i-am scris în cartea aceasta.

Аз старѣ Ефрем логоѳет[2] пис мѣсеца мая а̄ дни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.

Arhiepiscopia romano-catolică, Bucureşti 1/6,
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată cu legenda:
† Сътвори сѝ сїи печатник въ дни благовѣрнаго Іѡ Нѣ... воевод.
Cu două copii din sec. al XIX-lea.

238

1631 (7139) mai 2, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod porunceşte oierilor din judeţele Vlaşca şi Argeş să nu ia gorştină de la oile m-rilor Glavacioc şi Tutana.

† Милостїю божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинь, сынь покоиннаго Іѡ Щефан воевода. Пишет господство ми voao oiarilor ot sudstvo Vlaş<ca> i ot sudstvo Argheş.

După acéia, grăescu domnia mea şi vă dau în ştire pentru rîndul sfintelor mănăstiri Glăvăciogul şi Tutana, care sînt metoaşe date şi închinate la Sfîntaa Troiţă de aicea de Bucureşti; cîndu v-am fost vîndut domnia mea oerile, iar oile mănăstirii Glăvăciogul şi ale mănăstirii Tutanei nu vă le-am vîndut, ce am zis domnia mea să fie în pace. Şi le-am făcut domnia mea şi carte, ca să le lăsaţi oile în pace, iar voi oiarilor de în Vlaşca de cartea domnii méle n-aţi ascultat, ce umblaţi învăluindu. Deci v-am scris domnia mea acum şi a doao carte.

Derept acéia, în vréme ce veţi vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să lăsaţi oile mănăstirii Glăvăciogul şi ale Tutanei, cîte vor fi, foarte în pace de gorştină, nimica de iale să nu vă atingeţi, nici să

[1] Încă şi martori punem, pe nume: popa Ivan de la *Sfînta Paraschiva* şi Theofil egumenul de la Tismana şi jupan Ghinea neguţătorul şi Ianăş sîrbul şi Duşca neguţătorul şi Miho neguţătorul şi Cara-Iani şi Ivaşco.
[2] Eu bătrînul Efrem logofăt.

www.dacoromanica.ro

mai vie jalbă a do-ara aicea la domnia mea să se plîngă de voi, că apoi bine să ştiţi că mare scîrbă veţi avea de către domnia mea şi veţi păţi una caré n-aţi păţit niciodată, neascultîndu cărţile domneşti. Aceasta vă dau de ştire. Инако да нѣст, по рѣч господство ми.

И неправникъ, сам рѣч господство ми.
Пис в Бѣкърещи, мѣсеца мая ѣ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.
† Їѡ Лѣѡн вшѣвода, милостїю божїю господинъ.
Ѯчил Ѳргиръ лѡгѡфет.[1]

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/9.
Orig., hîrtie (30,5 × 22), pecete mică, aplicată.

239

1631 (7139) mai 5.

Dragomir din Smedeşti cu nepoţii şi Ghinea din Buzău vînd lui Radu logofăt vad de moară şi ocină la Smedeşti.

Adecă eu Dragomir, feciorul lui Voicheciu din sat din Smedeşti şi cu nepoţii miei, anume Paraschiva şi Stoian, feciorii lui Voico Tîrziul de acolea, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum să să ştie că am vîndut jupînului Radul logofătul vad de o roată de moară întreagă pre ocina noastră cea din jos, din hotarul tîrgului pînă în hotarul Edului, din sus de morile călugărilor de la mănăstirea Banului, însă o roată de moară fără de ocină, cum am vîndut şi mai dinainte vreme, drept 2400 de bani gata, ca să-i fie dumnealui de moşie.

Şi iar eu, Ghinea al Vîlcului din oraş din Buzău, mărturisesc cum, după ce am vîndut jupînului Radului logofăt mai denainte vreme o jumătate de roată de moară fără ocină, acum i-am vîndut dumnealui cinciîspre[2]-zece stînjăni de ocină din partea noastră dă la Smedeşti, iar din hotarul tîrgului pînă în hotarul Edului şi din matca Buzăului pînă în Lacul[3] cu Cîrligile, drept 750 de bani gata.

Şi eu ...[4] iar am vîndut jupînului Radul logofăt cinci stînjăni de moşie, din cap pînă în cap iar într-acel hotar, cum scrie mai sus drept ...[4] de bani.

Şi eu Voico Colţatul al Nedelii iar am vîndut Radului logofăt cinci stînjăni de ocină, iar într-acel hotar, din cap pînă în cap, drept 300 de bani.

[1] A învăţat Arghiru logofăt.
[2] Adăugat ulterior deasupra cuvîntului zece.
[3] Scris peste cuvîntul „hotarul".
[4] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Şi eu Negrita, fata lui Ciulfan din Smedeşti, iar am vîndut Radului logofăt cinci stînjăni de ocină, din cap pînă în cap, iar într-acel hotar şi cu partea mea de moară cît să va alege din vadul decindea, drept 500 de bani. Şi am vîndut noi toţi aceste mori şi ocine de bunăvoia noastră, ca să-i fie de moşie.

Şi mărturie au fost mulţi boeri şi megiiaşi de prinprejur, anume: Mihalcea vornec i Cernat logofăt i Sava lui Avram ot Mărăcineni i Costandin i Botuşanul i Opriş, sînŭ Anghel logofăt i ot Bănceşti [iot Bănceşti] Manea Şoga i Nastasie Miriceanul i Neagoslav i ot Tătărani, Stoiţirlea i Albul, sin popa Anghel şi din Cîrlomăneşti, Dobrin i Iachim i Costandin.

Şi am scris eu, Iane logofăt, în luna lui maiu 5 dni, vă leat 7139 <1631>.

Mihalcea vornic.
Cernat logofăt.
Sava.
Opriş.
Νικολαος... μαρτιρας.[1]

Bibl. Acad., MCCCCXXXI/2.
Copie.

240

1631 (7139) mai 6, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Papa mare logofăt şi soţiei sale, Elina, satul Gropeni, jud. Mehedinţi.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь късои земле Ѹгрровлахїиское, синь великаго и прѣдобраго покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повѣленїа господство ми почтенномѹ правител господство ми жѹпан Папа <великїи>[2] лагофет и жоупанице его, Єлинеи лагофетѣса и със синови си, елицеже Богь препоустит, такоже да мѹ ест село Гропѣнїи, ѡт сѣдство МеХ<единци>, въс село и със въс Хотаром и със въсиХ вечинїи и със въс Ходоком ѡт полю и ѡт шѹм и ѡт вод и със виноградѹ и със грълеле и със лешиле и със блатове и ѡт седалиціе селов, ѡт посѣди, каре елика се Хтит избрат ѡт по въс Хотаром, ѡт Хотар до Хотар, по стари Хотарь и белѣги.

И вечинїи елиже да се знает которїи се сѣт продал вечини със синови им и със въсѣХ деловѣ им за ѡчиноу и за дѣдїнно и за покѹпенїе почтенномѹ правител господство ми жоупан Папа вел лагофет, на име: стар Дрьган със синови

[1] Nicolae...martor.
[2] Loc răzuit.

www.dacoromanica.ro

си, за ѳги ѓ҃ї и Радѹл, синь Дрьганов, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Дан, вн҃ѕк Дрьганов, за ѳги ѓ҃ї и Марко сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Стоган Борчеканѕл сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Ѡанчѣ Цѣлальѕл сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Брънлъ сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Кладѹл Йгѕридь сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Драгие сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Шьрбан сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Милошѕ сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Финаст сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Бадюл сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Градѣ сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Харета сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Ѡанчѣ Кюсѣ сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Тоурчѣ сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Станкѕл сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Шога сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Стан, синь Момалъв, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Раде, зет Могъв и сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Стан, брат Радев, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Їван Балабан сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Гинѣ сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Драгомир, синъ Гогошьв wт Ѣълѣни и сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Тихан сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Некѕла, синь Щорокиньв, за ѳги ѓ҃ї и Ѡдор того стар, за ѳги и҃ и Стоган Молдовѣнѕл, за ѳги ѓ҃ї и Ѡана сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Ѡбислав, вн҃ѕк Стоганов Молдовѣнѕл, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї...[1] и Боико Потец, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и стар Мирѣ, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Мѕшат, синь Итѕлов, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Лѕка сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Нѣгое сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Коман, синь Нѣгоев, за ѳги ѓ҃ї и Ѡрзѣ, синь Нѣгоев и сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї...[1] и стар Ѡрзѣ сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Бегѕл, синь Ѡрзев, сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Пътрѕ Моканѕл сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и мали Раде сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Пьтрѕ Пьчикаль сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Дїѡн сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї и Добре, синь...[1], сѣс синови си, за ѳги ѓ҃ї.

Понеже село Гропѣнїи вище пис били сѣт вьсиѫ кнеѕи със wчине им, ещеже wт прѣжде врѣме, wт пре дьни старїи прочїи старе господари. Й потом, кьда бет бил сьда, вь дьнїи господство ли, а сїе вище рѣчени именитѣ людїе wт Гропѣнь, wни соут пришел прѣд господство ли оу великїи диван, тере продадоше сѣ вечини почтенномѕ правитѣл господство ли жоупан Папа великїи лwгwфет за того цѣно за аспри вище пис, сѣс синови им и сѣс вьсѣѫ делове им за wчинь, wни за нихном докроволю, без ни една селост. И вьзимал бет вьсиѫ аспри заплъно коможде въ рѣки его по глав его и по синови его и по вьсѣѫ делове его за wчинѕ, сѣс оузнанїе вьсѣм мегїашом wт гор из дол, wт wкръст местом и wт прѣд господство ли.

Сего радї дадоѫ сьм господство ли почтенномѕ правитѣл жоупан Папа великїи лwгwфет и жѕпаницав его, Єлинии лwгwфетовица, wкоже да мѕ бет село Гропѣнїи вьсиѫ сѣс вьсиѫ вечинїи и сѣс вьс хотаром wчинѕ, дѣдиноу и вь wхаб синовом и вноуком и прѣвнѕчетом и нѣ wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ли.

Сеже оубо и сведителїи гоставиѫ господство ли: жоупан Миѫо великїи бан Кралевскїи и жоупан Хриза великїи дворник и жоупан Папа великїи лwгwфет и жоупан Доумитрашко великїи вистиар и жоупан Павлаки великїи спатарю и жоупан Герги великїи столник и жоупан Костандин великїи комис и жоупан Василїе великїи пѣхарник и жоупан Ювчѣ великїи постѣлник. И исправник, жѕпан Хриза великїе дворник.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

И написахъ азъ, Соаре граматик, въ настол граду оу Бѣкоуреще, мѣсеца ма-
с дьни и отъ Ѻдама дажи до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом, въ лѣт ×зрлѳ, а отъ рождество Христово, ×а҃х҃л. [1]

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Ѡѡ Леѡн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt şi jupaniţei lui, Elinei logofeteasa şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Gropenii, din judeţul Mehedinţi, tot satul şi cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu via şi cu gîrlele şi cu leasele şi cu bălţile şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar în hotar, pe vechile hotare şi semne.

Şi vecinii încă să se ştie, cîţi s-au vîndut vecini cu fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină, şi de moştenire şi de cumpărătură, cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt, anume: Drăgan cel bătrîn cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Radul, fiul lui Drăgan, cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Dan, nepotul lui Drăgan, pentru 13 ughi şi Marco cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Stoian Borcecanul cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Oancea Gealalăul cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Brăilă cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Vladul Aguridă cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Dragne cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Şerban cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Miloşu cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Finast cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Badiul cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Gradea cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Hareta cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Oancea Chiusea cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Turcea cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Stancul cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Şoga cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Stan, fiul lui Momală, cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Rade, ginerile lui Moga, şi cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Stan, fratele lui Rade, cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Ivan Balaban cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Ghinea cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Dragomir, fiul lui Gogoaşă din Văleni şi cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Tihan cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Necula, fiul lui Ştorochină, pentru 13 ughi şi Odor cel bătrîn, pentru 8 ughi şi Stoian Moldoveanul, pentru 13 ughi şi Oana cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Obislav, nepotul lui Stoian Moldoveanul, cu fiii săi, pentru 13 ughi.....[2]. şi Voico Poteţ cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Mirea cel bătrîn cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Muşat, fiul lui Itul cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Luca cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Neagoe cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Coman, fiul lui Neagoe, pentru 13 ughi şi Orzea, fiul lui Neagoe şi cu fiii săi, pentru 13 ughi .....[1] şi Orzea cel bătrîn cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Begul, fiul lui Orzea, cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Pătru Mocanul cu fiii săi, pentru

[1] Anul erei noastre este greşit; corect: 1631.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

13 ughi şi Rade cel mic cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Pătru Păcicală cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Dion cu fiii săi, pentru 13 ughi şi Dobre, fiul .....[1], cu fiii săi, pentru 13 ughi.

Pentru că satul Gropenii mai sus-scris au fost toţi cnezi cu ocinele lor încă dinainte vreme, din zilele altor vechi domni bătrîni. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar aceşti mai sus-zişi, numiţi, oameni din Gropeni, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au vîndut vecini cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt pentru acel preţ de aspri mai sus-scris, cu fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Şi au luat ei toţi asprii deplin fiecare în mîinile lui pe capul lui şi pe fiii lui şi pe toate părţile lui de ocină, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos, din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător jupan Papa mare logofăt şi jupaniţei lui, Elinei logofeteasa, ca să-i fie satul Gropenii toţi, cu toţi vecinii şi cu tot hotarul ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gherghi mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iuovcea mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Hriza mare vornic.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna mai 6 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139, iar de la naşterea lui Hristos 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

Muzeul regional al Olteniei, nr. 47.
Orig., perg. (40 × 56), pecete timbrată.
Anul erei noastre este greşit : corect : 1631.

241

1631 (7139) mai 15, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Buzinca fost mare clucer ocini şi vecini în Cepture, Drăgăneşti, Măteşti şi altele, precum şi vii, mori şi ţigani.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡѧ воєвода и господинь вьсои земле Оугроулахїескоє, сынь великаго и прѣдобраго покоинномѹ Іѡ Щефан воєвода. Дават гос-

[1] Loc alb

www.dacoromanica.ro

подство ми сїю повѣленїю господства ми почтенномѹ правителю посподства ми жѹпан Бѹзинка бив вел ключар и със синови его, елицем Богъ даровал, такоже да мо ест wчинъ и вечини ѹ село ѹ Чептѹре въ сѹдство Сак, със вечини колице се Хокют наити ѹ село ѹ Мѹшчел, със вечини колице се Хокют наити ѹ село ѹ Фынтынѣле, със вечини колице се Хокют наити ѹ село ѹ Рома, със вечини колици се Хокют наити ѹ село ѹ Тътърьи, със вечини колице се Хокют наити, али дел Драгомиров постелник, синь Дѹмитров бив вел дворник, вьсаХ и за дѣдинѹ и за покѹпенїе, wт полю и wт шѹма и wт вода и wт виноградї и със вечини и wт седалице селов, wт посвѣдї, варе елика се Хтит избрат wт по вьсом Хотаром. И вечинїе wт Чептѹре да се знает али по име: Содре със синови его и Тѹдор със синови его[1] и със дрѹзи вечини, елици се Хокют wбрѣстиХ за дѣдинѹ wт теХ сїе села више речени.

Понеже сїе више речене wчине и села <бил>[2] ест за дѣдїно Калев, жѹпаница Дѹмитров дворник, wт родитељїне, елиже wт прѣжде врѣме. Таже кьда ест бил седа, вь дньїе господства ми, а почтенномѹ правител господства ми жѹпан Бѹзинка бив вел ключар, ѡн ест покѹпил сїе више речене wчине и виноградї и вечини wт над Станко пеХарник Рѹдѣнѹл и wт над жѹпаница его, Рада, дьцира Драгомиров постелник, синь Дѹмитров дворник wт Чептѹре, със вьсиХ вечиньїи и със вьс Ходоком, за ѹги тмѣ новци готови. И видѣХом господства ми и запис за проданїе със болѣри за сведетелїе, на име Тѹдоран слѹжер и Мьчюкь ключар и wт Бозїани, Станчюл постелник.

И пак да ест жѹпан Бѹзиньв <бив вел>[2] ключар wчинѹ и вечини ѹ село ѹ Дрьгьнецин, wт сѹдство ПраХ<ова> и ѹ село ѹ Ѡрби, али дел Станков пеХарник Рѹдѣнѹл вьсаХ, wт полю и wт шѹма и wт вода и със вечини и wт седалице селов, wт посвѣдї, варе елика се Хтит избрат wт по вьсом Хотаром. И вечини wт Дрьгьнецин да се знает, на име: Герман със синови сн и Стонка със синови сн и Добромир със синови сн и Владѹл със синови сн и Радѹл със синови сн. Понеже ест покѹпил жѹпан Бѹзинка бив вел ключар сїе више речене wчине и вечини wт над Станко пеХарник. синь Θеwдосїе бив вел логофет wт Рѹда, за ѹги нѣ новци готови и със запис wт рѹка его за проданїе.

И пак да ест жѹпан Бѹзинкьв бив вел клѹчар wчинѹ и Мътецин, али дел Шрьбан и дел Нѣкшьв и дел Мѹшев вьсаХ, третаго дело wт дел дѣдом сн, Драгоев, wт полю и wт шѹма и wт вода и wт дѣлѹл със виног адї и wт седалице селов, варе елика се Хтит избрат wт по вьсом Хотаром, понеже ест покѹпил жѹпан Бѹзинка ключар wт над Шрьбан и wт жина его, Рѹса, и wт Нѣкша, сестра Рѹсен и Мѹшев, за хас аспри готови, със запис wт рѹками нХ и със сведетелїе, на име: wт Бернецин, <попа>[2] Герге и Жипа и Драгомир и wт Дедѹлецин, Стоиканов и wт Мьтецин, Инакы и Талпь и Гавриль. И пак да ест жѹпан Бѹзинкьн бив вел клѹчар wчинѹ ѹ Мьтецин, али дел Балев, третаго дело wт по вьсом Хотаром, wт полю и wт шѹма и wт вода. И пак дел Селїн wт Зьрнецин, еже ест била матерам са Гюцев, вьсаХ, варе елика се Хтит избрат wт по вьсом Хотаром. И пак дел Станов wт Мьтецин вьсаХ дел за виноградѹ, дел за водїницѹ вьсаХ. И пак дел Дрьгичов

[1] Pasajul: „Содре Тѹдор със синови его", încercuit cu cerneală.
[2] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

вьсаѫ, варе елика се Хтит избрат и винограду и дел за водїницѫ вьсаѫ, елика се Хтит избрат, что ест бил сїю дел покѫпил wт над Мьнилъ wт Мьтеци. Понеже ест покѫпил жѫпан Бѫзинка ключар сїе дел за wчинѫ и за водїницѫ wт над Герге Роѫзл wт Бернеци <и wт>[1] синъ его, Илекѫе, внѫци Балев, колико сѫт имѣл покѫпенїе wт над Владул постелник и wт брати его, Драгое и...[1] слав и wт над Силѣ, братьчед Станов и wт над Дрьгичю, за ×вѭ аспри готови и сьс запис wт рѫками иѫ и сьс сведетелїе, на име: Чернат логофет и Жипа и Каршоте и wт Бернеци, поп Герге и Драгомир Цамба и Сѫприш, синь Янгел. И пак покѫпил жѫпан Бѫзинка ключар wчинѫ ѕ Мьтеци, въ сѫдство Бѫз<ъѫ>, wт над Герге wт Бернеци, что ест бил имал покѫпенїе wт над Селѣ wт Бернеци, дел матерам са Гюцев вьсаѫ, елика се Хтит избрат wт вода Бѫзьѕлов, дори ѕ главо wчинев и дел за водїницѫ, за ѱ аспри готови. И пак дел Гергев, что ест имал покѫпенїе wт над Селѣ, дел братьчед си Станов вьсаѫ и дел за винограду вьсаѫ и дел за водїницѫ колико се Хтит избрат, за т аспри готови. И пак дел Гергев, что ест имал покѫпенїе wт над Дрьгичю вьсаѫ и сьс винограду вьсаѫ и дел за водїницѫ вьсаѫ, за ѱ аспри готови и сьс запис wт рѫками иѫ.

И пак покѫпил жѫпан Бѫзинка бив вел ключар wчинь ѕ Зореци wт над Мѫшат от дел Зорѣскь четврътаго дело, wт вода Бѫзьѕлов дори ѕ Сьпатѫл, варе елика се Хтит избрат, за хаѡ аспри готови, сьс запис wт рѫк его и сьс болѣри сведетелїе написани ѕ запис: wт Маѫинь, Дѫмитрѫ и Чернат логофет и Сава Иврамов и Некѫла Ботѫшанѫл.

И пак покѫпил жѫпан Бѫзинка бив вел ключар ѕ село ѕ Мьтеци д погоане за винограді сьс wчина колико Хокет дрьжати виногради ѕколно, сьс wвоцїю wт дол плась, wт над Боболѣ, синь Брьганов и wт синь его, Филип wт Мьтеци, за хдс аспри готови и сьс запис за проданїе сьс мноѕи болѣри сведетелїе.

И пак покѫпил жѫпан Бѫзинка ключар wт над Драгомир и wт брат его, Радул, сини Сѫанчев wт Мирлари, една дел wт вь една кола за водїницѫ, али четврътаго дело wт ѕета Бьхнез, wт над село Дьдѫлецїи ѕ wчинь Зорѣскь, за ф аспри готови, сьс запис за проданїе и сьс болѣри сведетелїе написани ѕ запис.

И пак покѫпил жѫпан Бѫзинка биз вел ключар wт над Щефѫл и wт синь его, пак Щефѫл и wт Нѣгоѕ и wт Бѣтрѣ и wт Сѫгрин и wт Дима и wт Дѣдюл една кола за водїницѫ и прихожденїе ѕ брод Дедилецилор, али скокѫл цѣло, за хзѯ аспри готови и сьс запис wт рѫками иѫ и сьс болѣри сведетелїе, на име: Тѫдоран слѫжер и Радул постелник Бѫзескѫл и Добромир и Цюра

И пак покѫпил жѫпан Бѫзинка ключар wт над легїашїи wт Мьтеци, wт над Боболѣ и wт Шрьбан и wт Герге Роѕл и wт Михалчѣ и wт Братѫл еднь брод за воденицѫ за четири кола, ѕ теченїа Бѫзьѕлов, ндиже ест гїена за дѣдино, прако ѕета Бъен Блажов и сьс мѣсто за врътоградѫ wкрьсть водїницев, за хѱ аспри готови и сьс запис wт рѫками иѫ за проданїе и сьс болѣри сведетелїе написани ѕ запис.

И пак да ест жѫпан Бѫзинкьв бив вел ключар еднь момкѫ за ацигани на име Пѫцика. Понеже ест бил имал Бѫзинка ключар ѕ цигьнїа свѣтѣи монастир

[1] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

глаголемаго Михаил воевод wт Бѣквреци, Храм свѣти Неколае, една циганкь, на име Шрьбана и съ една момка, на име Иргира. Таже ѕтакмил сѣ сѣт Бѣзинка ключар със егѣмен Мелентїе wт свѣта монастир више рѣХ, тере ест дал егѣмена Мелентїе радї Иргира циганка, дъцира Шръбанев, един момкѣ за ациган, Кастїе Пѣцика више пис. Я по Шрьбана циганка, мати Иргирев, тере w ест даровал жѣпан Бѣзинка ключар свѣтѣи монастыр Храм свѣти Неволае, за негово добро волю. И видѣХом господство ми и запис wт рѣка Мелентїев егѣмена за такмеженїе и за съмиренїе, единь wт кь дрѣг, въ лѣт ×ѕрлд. И пак да ест жѣпан Бѣзинкьв бив вел ключар и жѣпанецек его Єлинїи един ациган, на име Марко и със два негови сина, на име Нѣгѣл и Бишан и със четиры дъцире, на име Стана и Стьнилира и Станка и Калѣ, дъциреХ Марков циганѣл, wт над Станко ключар wт Комане, за ѕги ч̃ новци готови и със запис wт рѣк его за проданїе. И пак покѣпил жѣпан Бѣзинка ключар един челѣд за ацигани, на име Дрьган фаѣрѣл и със ациганкам си Богдана и със децам си, на име Радул и Стана, wт над Ѡпрѣ къпитан и wт жѣпаница его, Марїа и wт синь им...[1] ка wт Бѣк, за ѕги н̃ аспри готови, въ лѣт ×ѕрли. и със запис за проданїе. И пак да ест жѣпан Бѣзинкьв бив вел ключар един челѣд за ациганъ, на име Тирон със ациганкам си Софронїа и със децам си, на име Глигорие и Кока и Фетїа и Єрина, понеже ест покѣпил жѣпан Бѣзинка бив вел ключар того челед са ацигани више пис wт над Брьсан бив второїе дворник и wт жѣпаница его, Ангелина, дъцира Марков Пепелѣ логофет wт Тьлхъреци, wт волост Хорхѣюлоуи, за ѕги н̃ѕ новци готови и със запис wт рѣк им за проданїе, със мноѕи болѣри сведетели, на име: Івашко дворник и Дѣмитрѣ вистїар и синь его, Радул спатар и Іѡрдакї дворник и wт Берелеци, Щефѣл постелник и wт Б<ѣч>[1]ѣмѣни, Крьстѣ логофет.

Єго радї, дадоХ съм господство ми почтенномѣ правител господства ми жѣпан Бѣзинка бив вел ключар, такоже да мо ест сїе више речени wчине и вечини и виногради и колеса за водїницѣ и ацигани дѣдїно и въ wХаб синоким и внѣком и пгѣвнѣчетом н не wт когожде непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Єеже оубо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Михо вел бан Кралевскїе и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїар и Павлаки вел спатар и жѣпан Герге вел столник и жѣпан Костандин вел <комис>[1] и жѣпан Ювче вел постелник. И исправник, Папа великїе логофет.

И написаХ аз...[2], въ настол граду Бѣквреци, месеца мая ѣї дьни и wт Ѡдама даже до нинѣ текѣщаго лѣтом, въ лѣт ×ѕрлѳ, а wт рождество Христова, ×аХла.

† Їѡ Леѡн вѡеѡода, милостїю божїю господинь.

Иѡ Леѡн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al

[1] Text ilizibil.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

domniei mele jupan Buzinca fost mare clucer şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină şi vecini în sat la Cepture, în judeţul Sac, cu vecinii cîţi se vor afla şi în sat la Muşcel, cu vecinii cîţi se vor afla şi în sat la Fîntînele, cu vecinii cîţi se vor afla şi în satul Roma, cu vecinii cîţi se vor afla şi în sat la Tătărăi, cu vecinii cîţi se vor afla, însă toată partea lui Dragomir postelnic, fiul lui Dumitru fost mare vornic, şi de moştenire şi de cumpărătură, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi vecinii din Cepture să se ştie, însă anume : Soare cu fiii lui şi Tudor cu fiii lui [1] şi cu alţi vecini cîţi se vor afla de moştenire, din acele sate mai sus-zise.

Pentru că aceste mai sus-zise ocine şi sate <au>[2] fost de moştenire ale Calei, jupaniţa lui Dumitru vornic, de la părinţi, încă dinainte vreme. Astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare clucer a cumpărat aceste mai sus-zise ocine şi vii şi vecini de la Staico paharnic Rudeanul şi de la jupaniţa lui, Rada, fiica lui Dragomir postelnic, fiul lui Dumitru vornic din Cepture, cu toţi vecinii şi cu tot venitul, pentru 342 ughi, bani gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare cu boieri martori anume : Tudoran sluger şi Măciucă clucer şi din Boziani, Stanciul postelnic.

Şi iar să-i fie jupanului Buzinca <fost mare>[2] clucer ocină şi vecini în sat la Drăgăneşti, din judeţul Prahova, şi în sat la Orbi, însă toată partea lui Staico paharnic Rudeanul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi vecinii din Drăgăneşti să se ştie, anume : Gherman cu fiii săi şi Stoica cu fiii săi şi Dobromir cu fiii săi şi Vladul cu fiii săi şi Radul cu fiii săi. Pentru că a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer aceste ocine mai sus-zise şi vecini de la Staico paharnic, fiul lui Teodosie, fost mare logofăt din Ruda, pentru 55 ughi, bani gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui.

Şi iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer ocină la Măteşti, însă partea lui Şărban şi partea Neacşăi şi partea Muşei, toată, a treia parte din partea bunicului său Dragoe, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu vii şi din vatra satului, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Buzinca clucer de la Şărban şi de la soţia lui, Rusa şi de la Neacşa, sora Rusei şi Muşei pentru 1200 aspri gata, cu zapis de la mîinile lor şi cu martori, anume : din Verneşti, <popa>[2] Gherghe şi Jipa şi Dragomir şi din Deduleşti, Stoican şi din Măteşti, Ianachi şi Talpă şi Gavrilă. Îi iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer ocină la Măteşti, însă partea lui Balea, a treia parte de peste tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă. Şi iar partea Selii din Zărneşti, care a fost a mamei

[1] Pasajul : „Soare...Tudor cu fiii lui", încercuit cu cerneală.
[2] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

sale Ghiuţa, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi iar partea lui Stan din Măteşti, toată partea de vie, partea de moară toată. Şi iarăşi partea lui Drăghici toată, oricît se va alege, şi via şi partea de moară toată, cît se va alege, care această parte a fost cumpărată de la Mănilă din Măteşti. Pentru că a cumpărat jupan Buzinca clucer această parte de ocină şi de moară de la Gherghe Robul din Verneşti <şi de la >[1] fiul lui, Alecse, nepoţii lui Balea, cît au avut cumpărătură de la Vladul postelnic şi de la fraţii lui, Dragoe şi . . . .[1] slav şi de la Silea, vărul lui Stan şi de la Drăghici, pentru 2400 aspri gata şi cu zapis de la mîinile lor şi cu martori anume : Cernat logofăt şi Jipa şi Carşote şi din Verneşti, popa Gherghe şi Dragomir Ţamba şi Opriş, fiul lui Anghel. Şi iar a cumpărat jupan Buzinca clucer ocină la Măteşti, în judeţul Buzău, de la Gherghe din Verneşti, ce a avut cumpărătură de la Selea din Verneşti, toată partea mamei sale Ghiuţa, cît se va alege din apa Buzăului pînă la capătul ocinei şi partea de moară, pentru 700 aspri gata. Şi iar partea lui Gherghe, ce a avut cumpărătură de la Selea, toată partea vărului său Stan şi toată partea de vie şi partea de moară, cît se va alege pentru 300 aspri gata. Şi iar partea lui Gherghe toată ce a avut cumpărătură de la Drăghici şi cu toată via şi toată partea de moară, pentru 400 aspri gata şi cu zapis de la mîinile lor.

Şi iar a cumpărat Buzinca fost mare clucer ocină la Zoreşti de la Muşat, din partea Zorească a patra parte, din apa Buzăului pînă la Săpatul, oricît se va alege, pentru 1800 aspri gata, cu zapis de la mîna lor şi cu boieri martori scrişi în zapis : din Macsin, Dumitru şi Cernat logofăt şi Sava al lui Avram şi Necula Botuşanul.

Şi iar a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer în sat la Măteşti 4 pogoane de vie cu ocina cît va ţine via împrejur, cu pometul din plasa de jos, de la Bobolea, fiul lui Bărăgan şi de la fiul lui, Filip din Măteşti, pentru 4200 aspri gata şi cu zapis de vînzare cu mulţi boieri martori.

Şi iar a cumpărat jupan Buzinca clucer de la Dragomir şi fratele lui, Radul, fiii lui Oancea din Mirlari, o parte dintr-o roată de moară, însă a patra parte, de la gura Bahnei, de la satul Dăduleşti, în ocina Zorească, pentru 500 aspri gata, cu zapis de vînzare şi cu boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer de la Şteful şi de la fiul lui, iar Şteful, şi de la Neagoe şi de la Vetrea şi de la Ogrin şi de la Dima şi de la Dediul o roată de moară la trecerea în vadul Dedileştilor, însă tot scocul, pentru 6600 aspri gata şi cu zapis de la mîinile lor şi cu boieri martori anume : Tudoran slujer şi Radul postelnic Buzescul şi Dobromir şi Giura.

---

[1] Text ilizibil

www.dacoromanica.ro

Şi iar a cumpărat jupan Buzinca clucer de la megiaşii din Măteşti, de la Bobolea şi de la Şărban şi de la Gherghe Robul şi de la Mihalcea şi de la Bratul un vad de moară de patru roţi, în cursul Buzăului, unde este matca de moştenire, drept la gura Văii Blajului şi cu loc de grădină în jurul morii, pentru 8 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor şi cu boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer un băiat de ţigan, anume Puţica. Pentru că a avut Buzinca clucer la ţigănia sfintei mănăstiri, numită a lui Mihai voievod din Bucureşti, cu hramul sfîntului Nicolae, o ţigancă, anume Şărbana şi cu o fată, anume Arghira. Astfel s-au întocmit Buzinca clucer cu egumenul Melentie de la sfînta mănăstire mai sus-zisă, de a dat egumenul Melentie pentru Arghira ţiganca, fiica Şărbanei, un băiat de ţigan, Vasilie Puţica mai sus-scris. Iar pe Şărbana ţiganca, mama Arghirei, a dăruit-o jupan Buzinca clucer sfintei mănăstiri cu hramul sfîntului Nicolae, de a lui bunăvoie. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de la mîna lui Melentie egumenul de întocmire şi de împăcare, unul către celălalt, în anul 7134.

Şi iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer şi jupaniţei lui, Elina, un ţigan, anume Marco şi cu doi fii ai lui, anume Neagul şi Vişan şi cu patru fiice, anume Stana şi Stănimira şi Stanca şi Calea, fiicele lui Marco ţiganul, <pe care i-a cumpărat>[1] de la Staico clucer din Comane, pentru 90 ughi bani gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui. Şi iar a cumpărat jupan Buzinca clucer un sălaş de ţigani, anume : Drăgan faurul şi cu ţiganca sa Bogdana şi cu copiii săi, anume Radul şi Stana, de la Oprea căpitan şi de la jupaniţa lui, Maria şi de la fiul lor . . . .[2] din Buc, pentru 50 ughi aspri gata, în anul 7138 şi cu zapis de vînzare. Şi iar să fie jupanului Buzinca fost mare clucer un sălaş de ţigani, anume Tiron cu ţiganca sa Sofronia şi cu copiii săi, anume Gligorie şi Coca şi Fetia şi Erina, pentru că a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer acel sălaş de ţigani mai sus-scris de la Bîrsan fost al doilea vornic şi de la jupaniţa lui, Anghelina, fiica lui Marco Pepelea logofăt din Tîlhăreşti, din ţinutul Horheiului, pentru 57 ughi bani gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lor cu mulţi boieri martori, anume : Ivaşco vornic şi Dumitru vistier şi fiul lui, Radul spătar şi Iordache vornic şi din Bereleşti, Ştefu postelnic şi din B<uci>lumeni, Cîrstea logofăt.

Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare clucer, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine şi vecini şi vii şi roate de mori şi ţigani dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan

[1] Omis.
[2] Text ilizibil

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Costandin mare <comis>[1] şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iuovce mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu . . .[2] în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 15 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7139, iar de la naşterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni XXXVII/10
Orig., perg (43 × 53) pe alocuri ilizibil, pecete timbrată.
Cu o trad. din 1751; altă trad. ibidem, ms. 206, f. 527v—530.

242

1631 (7139) mai 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Albu din Mierîia două pogoane de vie <la Cîrlomăneşti>.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ, синъ покоиннаго Їѡ Щєфан воєвода. Дават господство ми сїє повєлънїє господства ми Albului de Mierîia ot sudstvo . . . .[2], ca să fie volnic cu această carte a domnie méle de să-şi ţie 2 pogoane de vie şi cu obraţii vii de în sus şi de în jos şi cu 1 stînjen, de în hotar pînă în hotar, pentru c-au cumpărat Albul acéste vii şi acestu stînjen de ocină ce scriu mai sus, de la Neguléci de în sat de Cîndeşti, dereptu 2000 de bani gata, de în zilele răposatului Radului voevoda.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare, la mîna Albului cu mulţi oameni buni mărturie, scrişi în zapis, pre nume: ot Cîndeşti, Lupul i Dragul i Stoica i Muşat i Balotă i Roman i ot Cîrlomăneşti, Radul i Dragomir Caramaloiul i ot Verineşti, Stan Ţabura. Şi au vîndut Neguléci acéste doao răzoare de vie şi acestu stînjen de ocină, el de a lui bunăvoe, cu ştirea tuturor megiiaşilor de înprejurul locului.

Dereptu acéia am dat şi domn<ia m>ea [3] Albului, ca să-i fie aceste vii şi un stînjen de ocină lui şi feciorilor lui, moşie ohabnică. Инако да нѣстъ по рєч господства ми.

И неправникъ, сам рєч господства ми.

[1] Text ilizibil.
[2] Loc alb.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ине ѕ Бѣкѣреци, мѣсеца маи ѯ дьни, в лѣт ѯзрлѳ.
† Їѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad. LXXI/155
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.
EDIŢII. Bianu *Doc. rom.* 184—185.

243

1631 (7139) mai 26, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Hamza postelnic jumătate din satul Vîrtopul, jud. Mehedinţi.

† Милостїю божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь въсои земле Ѳггровла-Хїнскоѥ, синь великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Щефан воєвода. Дават господьство ми сїе повелѣнїе господство ми слѣг господства ми Хамзав постелник wт Трьгѣл Целортѣлоуи и със сипови его, елицеже Богь дароваХ, шкоже да мѣ ест село Ерьтопоул, wт соудство МеХ<единци>, половино за село, wбаче дел вноуком сн Барбоулов, синь Данчюлов постелник Бенгоде, вьсаХ, wт полю и wт шѣма и wт вод и wт соуХ и wт дѣлѣл със виноградїе и със вечиніи и wт седалиціе селов, wт посѣдї, варе елика се Хтнт нзврат wт по вьсом Хотаром, wт Хотар до Хотар, понеже ест покѣпил слоуг господства ми Хамза постелник сїѫ половиноу за село wт Ерьтоп и със вечиніи, елици се Хощѣт wбрѣстиХ над теХ сїе половино за село wт над вноуком сн Барбѣл, синъ Данчюлов постелник Бенгоде wт Трьгѣл Целортоулов, за ѯ аспри готови, тере нХ ест скоуповал Барбоул дроуги wчине и дѣдїне wт дрѣга странно със сїе вишє реченїе аспри. И продадоХ Барбѣл негов дел вьсаХ wт Ерьтоп, половино за село и със вечиніи, wн за негово доброволю и със ѕнанїа вьсам болѣром и а мегїашом wт гор нз дол и wт wкрьсть местом и wт пред господство ми.

И видѣХом господство ми и запис wт роука Барбоулов, синь Данчюлов постелник, за проданїа, със миоѕи болѣри сведителїи написани оу запис, котори ѣѕт бнл на оустроенїе нм, на нме: wт Ялвѣни, Ѩндроніе постелник и wт Бьбѣни Заѯарїа лwгwфет и Ѩню пеХарник, синь Заѯарїе лwгwфет и wт Бьрсеци, Преда лwгwфет и wт Бездина, Дима постелник и wт Белчинѣ, Бьдислав постелник и wт Оускаци, Милошн лwгwфет, синь Скорев лwгwфет.

Сего радї дадоХ съм господство ми слоуг господство ми Хамза постелник, шкоже да мѣ ест село Ерьтопоул половино и със виноградїе и със вечиніе дѣдїноу и въ wѯаб синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

www.dacoromanica.ro

Сѣже оубо и сведѣтелїи поставихом господство мн: жоупан Михо вел бан Кралевски и жоупан Хрїза вел дворник и жоупан Папа вел логофет и жоупан Дѧмитрашко вел вистїар и жоупан Павлакн вел спатар и жоупан Гѣоргн вел столник и жоупан Костандин вел комис и жоупан [вел] Василїе вел пехарник и жѳпан Юввчѣ вел постелник. И неправник, жоупан Папа вел логофет.

И напнсахъ аз, Содре граматик, въ стол граду оу Боукоурещѣ, мѣсеца маю к҃ѕ дьни и wт Ѧдама даже до нинѣ, въ сего писанїе, течетїа лѣтом, въ лѣт ҳ҃зр҃лѳ.

† Їѡ Леѡн вѡекѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului, Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Hamza postelnic din Tîrgul Gelortului şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Vîrtopul, din judeţul Mehedinţi, jumătate de sat, însă toată partea nepotului său Barbul, fiul lui Danciul postelnic Bengoae, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din uscat şi din dealul cu vie şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Hamza postelnic această jumătate de sat din Vîrtop şi cu vecinii, cîţi se vor afla pe această jumătate de sat, de la nepotul său Barbul, fiul lui Danciul postelnic Bengoae din Tîrgul Gelortului, pentru 20 000 aspri gata, de şi-a răscumpărat Barbul cu aceşti mai sus-zişi aspri alte ocini şi dedine, din altă parte. Şi a vîndut Barbul partea lui toată din Vîrtop, jumătate de sat şi cu vecinii, el de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lui Barbul, fiul lui Danciul postelnic, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, care au fost la întocmirea lor, anume : din Albeni, Andronie postelnic şi din Băbeni, Zaharia logofăt şi Ianiu paharnic, fiul lui Zaharia logofăt şi din Bîrseşti, Preda logofăt şi din Bezdina, Dima postelnic şi din Belcinu, Vădislav postelnic şi din Uscaţi, Miloşi logofăt, fiul lui Scorea logofăt.

De aceea am dat şi domnia mea slugii domniei mele Hamza postelnic, ca să-i fie satul Vîrtopul jumătate şi cu vie şi cu vecini, dedină şi de obabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gheorghi mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iovcea mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna mai 28 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CI/1.
Orig. perg. (32,5 × 49), pecete aplicată, căzută.

244

1631 (7139) mai 30.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe, în afară de bir satul Tutana, slobozia m-rii Tutana.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь, сынъ покоиннаго Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми свѣтѣи божествънним монастири глаголеми Тѹтана, Храм свѣти Ѳтанасїе Ѳтонски[1] и wтцѣ ергѹмень Casiian, ca să fie toate bucatele sfintei monastiri şi rumânii mănăstirii de la Tutana, carii au fost lăcuitori pre lîngă sfînta monastire, slobozioară, în pace şi slobozi de bir de lună şi de găleată cu fîn şi de bou şi de cal şi de miiare cu ceară şi de cai de olac şi de banii de judeţ şi de podvoade şi de mertice şi de lucru domnescu şi de toate mîncăturile cîte sînt preste an în ţeara domnii méle, de niménilea sau bîntuială să n-aibă, nici să se tragă bucatele mănăstirii pentru alţii, ce să fie de toate slugile domnii méle în pace.

Pentru că satul Tutana fost-au slobozie încă mai de nainte vréme, de în zilele Radului voevodi, iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, ei s-au răsipit.

Într-acéia, domnia mea m-am milostivit şi i-am ertat, ca să fie iar slobozie, cum au fost şi mai denainte vréme, să fie de poslușaniia sfintii monastiri, numai să aibă a daré bir cu ruptul pre an, cînd vor da şi alalte slobozii, cîte [ug] ughi 4.

Drept acéia şi voi, toate slugile domnii méle, carii de ce slujbă veţi umbla în judeţul Argeşului, în vréme ce veţi vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi înncă să căutaţi foarte să vă feriţi şi în pace să lăsaţi această slobozioară a sfintei monastiri ce scrie mai sus de toate mîncăturile, pentru că m-am milostivit domniia mea de i-am ertat, cum au fost şi mai denainte vréme. Că cine se va ispiti a învălui preste această carte a domnii méle,

[1] Tutana, hramul sfîntul Atanasie de la Athos.

www.dacoromanica.ro

acela om mare certare va avea de către domniia mea, ce să aibă bună pace, cum scrie mai sus. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца мая $\overline{\text{л}}$ дьни, в лѣт ×$\overline{\text{зрлѳ}}$.

† Їѡ Леѡн вѡевѡд, милостїю божїю господинь.

Ѯчил вел логофет.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX/6.
Orig., hîrtie (30 × 22), pecete mică, aplicată.

245

1631 (7139) iunie 11, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Blagoveştenia din Buzău satul Maxinul, jud. Buzău, pe care-l scuteşte de dări.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь въсои земле Ѯггрровла-Хїеское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѫ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми свѣтѣи божествнїи монастир wт варош господства ми wт Бѫзъѫ, идѣже ест Храм Благовещение Богородицъ, что ест дала и поклонила метоХ със вьсѣХ села и комате свѣтѣи монастир глаголеми Дѫшко, Храм прѣѡбраженїа господа Бога и спаса нашего Исѹса Христа, такоже да ест вечнїи свѣтѣи монастири, елици се Хокют изберети wт сел wт Макѧин, wт сѫдство Бѫз<ъѫ>, али на име: Стан и Станчюл и Ѯанча и Нѣгѫл и Танасїе и Флорѣ и със синови им ѫмирни и свободни за бир и за кѣблю и за сено и за вол и за сѫХа wвцѫ и за кон господскѫ и за мед и за восок и за ѫданьство и за ѫги и wт кони за wлак и за подвоадѣ и за мертиче и за сваки слѫжбове и гаждењїе елице сѫт през лѣт въ земле господства ми, за нихто б.нтованїе да ни имат.

Понеже село Макѧинѫл, гаже ест свѣтомѫ монастир више рѣХ, wн ест бил ѣдин село расипен и раздрал wт многе нѫжди и злодѣиствїи нан wт прѣжде врѣме, тере ест бегал когъ въ камо сѫт моглъ, такоже нѣкое човеци притеснѫли, за сиростїю, дондиже ест wстал село пѫста. Я потом, къда ест бил пре дньїи Ялеѧандрѫ воєвода, синъ Ілїаш воєвод, въ прьвое редѫ за господство, а господство емѫ ѫмилостивиХом сю, тере сѫт простил того село Макѧинѫл за бир и за сваки гажденїе и помиловал ест по свѣта монастир више рѣХ, да иХ сътворит слободїе и село за мило, тере да събирает людїе тѫжди, без дажде, над wчина свѣтѣи монастир wт Макѧин. Такожди и човеци котори Хокют би бил за дѣдинѫ ещеже да се сибирает и да бѫдет процени за сваки, како ест више пис. И видѣХом господство ми и Хрисовьл Ялеѧандрѫ воєвод Илїаш за процењїе, въ лѣт ×$\overline{\text{зрк}}$[1] и книг Гавриил воєвод, пакиже за процењїе, въ лѣт ×$\overline{\text{зрк}}$[1] и книг покон-

[1] Lipseşte cifra unităţilor.

www.dacoromanica.ro

нномѫ Радꙋл воєвод, въ лѣт ×ѕрκѳ и книг чедѫ сн Ѩлеѯандрѫ воєвод, въ лѣт ×ѕр<лѕ>[1].

Таже въ том господство мн ѥщеше съм простнл по сїн вншє речєнїн людїн свѣтомѫ монастнр вншє рѣх, ꙗкоже да нмат съмнренїє за въсѣх, како ест вншє пнс, да сн ѫпок<онт въ>[1] дьнн н въ живот господства мн н поновнхом н ѫкрѣпнхом н със сїє книг господства мн, како ест бнл н ѡт прѣжде врѣме, ꙗкоже да бѫдет свѣтѣн монастнр въ ѫкрепленїє, а божествном нноком въ пнцѫ, а господствѫ мн н кѳнтором да ест вѣчнон въспомнванїє н не ѡт когождо непоколѣбнмо, порезмо господства мн.

Єщеже н заклнванїє поставнх: по ѡшѧствїю господства мн, кого нзберет господь Богъ бнти господар земле Блашкое нлн ѡт сръдъчнаго плода господства мн нлн ѡт сърогдник нашнх нлн, по грѣсех нашнх, нлн ѡт нноплѣменнк, да ѧще похтет[2] н поновнт н ѫтвръднт сїн книг господства мн, того господъ Богъ да га почтет н да съхранит въ господствѣ его. Ѩ ѧщелнже не почгет н нн поновнт н не ѫтвръднт сїє книг господства мн, анѫ попернт н разорет н нсхабнт, того да ест тръклет ѡт ×тнї свѣтн ѡтц҃ч еже сѫт въ Некен н да нмат частїю със Їѯда н със Ѩрїѧ н със нннмн невѣрнн Їѯден.

Єже оꙋбо н сведетнлїн поставнх господство мн: жѫпан Мнхо вел бан Кралевскїн н жѫпан Хрнза вел дворнк н жѫпан Папа вел логофет н жѫпан Дѫмнтрашко вел внстїар н жѫпан Павлакн вел спатар н жѫпан Герге вел столник н жѫпан Костандни вел комис н жѫпан Василїє вел пехарнк н жѫпан Ювчн вел постелник. И неправник, Папа вел логофет.

И напнсах аз, Стонка грамат:к, въ настол градꙋ Бѫкѫреци, мѣсеца юнїе а҃ї дьнн н ѡт Ѫдама до нинѣ течєнїе лѣтом, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Їѡ Леѡн воєвода, мнлостїю божїю господннъ.

Иѡ Леѡн воєвода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri din oraşul domniei mele din Buzău, unde este hramul Blagoveştenia născătoarei de Dumnezeu, care este dată şi închinată metoh, cu toate satele şi averile sfintei mănăstiri numită Duşco, hramul Schimbării la faţă a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, ca să fie vecinii sfintei mănăstiri cîţi se vor alege din sat din Maxin, din judeţul Buzău, însă anume : Stan şi Stanciul şi Oancea şi Neagul şi Tanasie şi Florea şi cu fiii lor, în pace şi slobozi de bir şi de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal domnesc şi de miere şi de ceară şi de împrumut şi de ughi şi de cai de olac şi de podvoade şi de mertice şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sînt peste an în ţara domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare.

[1] Loc rupt : completare după traducere.
[2] Pentru почтет.

www.dacoromanica.ro

Pentru că satul Maxinul, care este al sfintei mănăstiri mai sus-zise, a fost un sat risipit şi spart de multe nevoi şi răutăţi de mai înainte vreme, de au fugit care încotro au putut, ca nişte oameni cotropiţi de sărăcie, pînă ce a rămas satul pustiu. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în primul rînd de domnie, domnia lui s-a milostivit de a iertat acest sat Maxinul de bir şi de orice mîncături şi a miluit sfînta mănăstire mai sus-zisă ca să-şi facă slobozie, sat de milă, să adune oameni străini fără dajdie pe ocina sfintei mănăstiri din Maxin. De asemenea şi oamenii care vor fi fost de moştenire încă să se adune şi să fie iertaţi de toate, cum este mai sus-scris. Şi am văzut domnia mea şi hrisovul lui Alexandru voievod Iliaş de iertare, în anul 712..[1] şi cartea lui Gavril voievod, iarăşi de iertare, în anul 712 . . .[1] şi cartea răposatului Radul voievod, în anul 7129 şi cartea fiului său Alexandru voievod, în anul 71<35>[2].

Astfel, întru aceasta, domnia mea încă am iertat pe aceşti oameni mai sus-zişi ai sfintei mănăstiri mai sus-zisă, ca să aibă pace de toate, cum este mai sus-scris, să fie liniştiţi în zilele şi în viaţa domniei mele şi am înnoit şi am întărit şi cu această carte a domniei mele, cum a fost şi mai înainte vreme, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi ctitorilor să fie veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus : după moartea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va strica şi va nimici, acela să fie de trei ori blestemat de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Miho mare banal Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iuovce mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 11 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

---

[1] Lipseşte cifra unităţilor.
[2] Loc rupt ; completare după traducere.

www.dacoromanica.ro

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/17.
Orig., hîrtie (36 × 26), pecete timbrată.
O trad. de la începutul sec. al XVIII-lea ibidem, XI/18; altă trad, ibidem, ms. 186, f. 21 v—22.

246

1631 (7139) iunie 11, Tîrgovişte.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări şi slujbe satul Livezeni, slobozia m-rii Nucet, care „se-au răsipit de bogate păsuri şi nevoi ce au avut asupra lor".

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ, синъ покоиномѹ Їѡ Щєфан воєвода. Дават господство ми сїє повѣлєнїє господства ми satului Livezénii ot sudstvo Dîm<boviţa>, ce iaste sloboziia a sfentii mănă stire Nucetul, hram sveti Ghiorghie, ca să fie de acum nainte în pace şi slobod de bir şi de găleată şi de fînu şi de bou şi de cal şi de miare şi de céară şi de cai de olac şi de lucru domnescu şi de mertice şi de podvoade şi de bani de judeţ şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sîntu preste an în ţeara domnii méle, de nimenilea val sau bîntuială să n-aibă.

Pentru că această slobozie Livezénii, ce scrie mai sus, fost-au ertată de toţi domnii de cîndu se-au făcut, ca să fie sfentii mănăstiri de ajutoriu şi de poslușanie. Iar de la o seamă de vréme încoace se-au răsipit de bogate păsuri şi nevoi ce au avut asupra lor.

Iar cîndu au fost acumu, pe vréme cîndu eram domnia mea viitoriu aici la scaun în Tîrgovişte, întîmplatu-se-au domnii méle de am trecut pren mijlocul satului Livezénii, de am mersu domnia mea în sfînta mănăstire la Nucetu, văzut-am domnia mea această slobozie fugită şi spartă. Şi mănăstirea alte sate şi moşii n-au avut. Iar domnia mea m-am milostevit de am ertat această slobozie, cum au fost ertată şi de alţi domui cu hrisoave şi cu cărţi de ertăciune, întărite cu mare blistemu.

Aşijderea domnia mea încă am ertatu această slobozie Livezénii, ca să fie în pace de toate cum scr<ie>[1] mai sus. Şi le-am făcut această carte a domnii méle, ca să strîngă să-şi vie iar la urmă, să se apuce de locu şi de hrană şi să fie de poslușania sfentii mănăstiri.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Derept acéia şi voi, birarilor şi voao, tutoror slugilor domnii méle, carii de ce slujbe veţi umbla într-acest judeţu, încă să aveţi a vă feriré de această slobozie ce scrie mai sus, că cine o va învălui mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И исправникъ, сам рѣч господства мн.

Пис в Трѣговищи, мѣсеца юниѥ а҃ѳ҃ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ҃.

† Їѡ Лѣѡн вшевѡда, милостїю божїю господинъ.

Иѡ Лѣѡн воевода <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucetul, XX/16.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

247

1631 (7139) iunie 17.

Melentie năstavnicul m-rii Dealul schimbă o ţigancă cu Mihai al doilea armaş.

† Adecă eu egumenul Melenthie, năstavnicul sfintei mănăstiri ot Dealu şi cu tot săborul, scriem şi mărturisim cu acesta zapis, să fie la mîna lu Mihaiu vtori armaş, cum să se ştie că au avut Mihaiu armaş o ţigancă, anume Sofiica după un ţigan al mănăstirii, anume Radulea. Deci ne-am ţocmit denaintea cinstitului jupînului Papei vel logofet de i-am dat o copilă de ţigan, anume Anca, ţigancă pentru ţigancă, cum iaste légea ţărîei, cum să fim în pace unul de cătră altul.

Исписах аз, Стонка логофет от Брътїшни[1], мѣсеца юниѥ а҃ѳ҃ дьни, лѣт ×ѕ҃рлѳ҃.

Papa vel logofeţ[2].

Το καθηγουμενος τῆς ιερας μονῆς του Νταλου Μελέτιος ἱερομοναχος και ει λωποὶ (!) πατέρες[3].

Bibl. Acad., XXI/284.
Orig., hîrtie (14 × 9), pecete aplicată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 190, sub iunie 16.

[1] Stoica logofăt din Brătiiani.
[2] Semnături autografe.
[3] Catiegumenul sfintei mănăstiri Dealul, Meletie ieromonahul şi ceilalţi părinţi.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) iunie 19.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Cozia satul Studeniţa, jud. Romanaţi, împuternicind pe egumen să ia de la studeniţeni că rţile domneşti care îi eliberau de rumânie.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodinŭ, sinŭ pocoinnomu io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi sfintei, dumnezeeştii mănăstiri Coziei, hramul sfînta troiţă şi părintelui egumenului şi tuturor călugărilor, ca să fie volnici cu această carte a domniei méle şi cu sluga domniei méle, anume . . .[1] să ia 2 răvaşe de la satul Studeniţa, domneşti, de la Stan Ariciul şi de la Bălan şi de la toţi studenicénii, pentru că acest satŭ ce scrie mai sus fost-au dat şi miluit de răposatul Mihail voevod şi de mumă-sa, Teofana călugăriţa, sfintei mănăstiri ce iaste mai sus-scrisă.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei méle, acest sat ce iaste mai sus-scris, au rîdicatŭ pîră şi aşa pîrîia înaintia domniei méle cum că nu s-au fostŭ vîndut lui Mihai voevod, nici nu sînt din tre[2] moş Stavru...[1] Tatul, carii sînt scrişi în hrisovul lui Mihai voevod. Deci domniia mea am judecat cu toţi cinstiţii dregătorii domnii méle şi li-am dat lége pre răvaşe domneşti 12 jurători din judeţul Romănaţilor, de unde iaste şi acestŭ satŭ, luna iulie[3] vă leat 7138.

Şi le-au fost zioa să jure la Cîrstov, iar légia i-au lăsat cum că i-au ştiutŭ că sînt dintr-acei tri mişi [2] şi au fost vînduţi lui Mihai voevod şi daţi mănăstirii.

Iar ei nu s-au lăsat, ci au mai venit şi a doa ora înaintia domniei méle, şi le-am dat domniia mea şi a doa ora légia, iar 12 jurători, iar dintr-acel judeţ al Romănaţilor, pre alte răvaşe, ci n-au putut jura şi au rămas de lége.

Deci într-acéia am judecat domniia mea şi am dat sfintei mănăstiri, ca să fie volnici cu cartia domniei méle de să ţie satul ce scrie mai sus cu tot hotarul şi cu toţi rumânii, cîţi să vor găsi într-acel satŭ, pentru că am văzut domniia mea şi hrisovul lui Mihai voevod şi al lui Şărban voevod şi cartia Radului vodă, sinŭ Mihnia vodă, şi a lui Alixandru vodă Iliaş şi zapisul Teofanei călugăriţei, muma lui Mihai vodă, la mîna egumenului şi la sfînta mănăstire acéste hrisoave toate. Dreptŭ acéia, domniia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie acéste sate de moşie şi să le ţie cu bunŭ pace

[1] Loc alb.
[2] În loc de „trei moşi".
[3] În loc de : iunie ; vezi doc. din 28 iunie 1630 (nr. 123).

www.dacoromanica.ro

şi de nimenea bîntuială să n-aibă, pentru că aşa iaste învăţătura domniei méle. Inaco da nést, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Iunie 19, leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 292.
Copie.

249

1631 (7139) iunie 22.

Maria, fiica lui Dragomir, vinde lui Sima al doilea logofăt moşie în Cîineşti.

† Adecă eu Mariia, fata lu Dragomir ot Cîineşti, vara lu Bălaur, scris-am al mieu zapis să fie la mîna Simei vtori logofet, de mare credinţă, cum să să ştie că i-am vîndut partea de moşie de în Cîineşti a tătîni-mie, lu Dragomir toată, de preste tot hotarul cît se va alége şi cu cumpărătorile de în cî<m>p, de în pădure, de într-apa cu vad de moară şi de în seliştea satului şi de în deal cu viile şi de pretutindinea, toată, cu tot venitul.

Şi le-am vîndut acéste moşii şi acéste cumpărători de a mea bună voe, fără de nici o silă, dereptu bani gata 1400 şi cu ştirea tuturor megiiaşilor de în sat, de sus şi de jos şi de înprejurul locului.

Şi mărturii am pus : Radul logofet i Tudor logofet ot Slăviteşti şi Dima pitar ot Bogdăneşti şi Gheorma pitar ot Păuşeşti, Udrişte logofet ot Şirineasa, Crucişatul de Păuşeşti, Grozav călăraşul ot Alunişi.

Şi am scris eu, Ştefan gramatic ot Slatina. Pis méseţa iunie dni 22, vă leat 7139 <1631>.

Eu Radul logofet ot Slăviteşti
Eu Tudor ot Slăviteşti
Eu Ghiorma pitar
Udrişte logofet
Grozav călăraş [1]

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/14.
Orig., hîrtie (20 × 14,5), patru peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, f. 108 v.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

250

1631 (7139) iunie 27.

Dobrin din Cîrlomăneşti şi Negulici vînd lui Mihalcea vornic ocină în Cîndeşti.

† Eu Dobrin den Cîrlomăneşti scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis cum am vîndut Mihalcei vornicul toată partea mea de ocină den Cîndeşti, însă ce-au fost cumpărătoarea mea de la popa Radul den Cîndeşti, însă den partea [den partea] lui a patra parte. Şi iar am mai vîndut Mihalcei vornicul 2 pămînturi pre ocina Cîndeştilor, care le-am fost cumpărat unul de la Calin, altul de la Stepan den Cîndeşti şi sînt scrise şi în carte de moşie a răposatului Mihai vodă. Şi această moşie şi pămînturi ce sînt mai sus-scrise le-am vîndut Mihalcei vornicul, derept ughi 5, de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor, den sus şi den jos, ca să-i fie lui moşie şi feciorilor lui.

Şi eu Neguléci den Cîndeşti să se ştie cum am vîndut Mihalcei vornicul 1 roată de moară la siliştea Cîndeştilor, la Păr, derept ughi 10. Şi am vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor den sus şi den jos.

Şi mărturii anume : Cernat logofet i Armega ot Potocéni i Răzmiriţă. ot Cîndeşti i Dobre i Iachim ot Cîrlomăneşti i Dragomir Ţamba i Prodea i Vlad Hîrlău ot Verneşti i Jipa ot Verneşti. Aceasta scriem şi mărturisim.

Пнс мѣсеца юніѥ кз̃ дьнн, въ лѣт зрлѳ.

Cernat logofet.
† Armega.
† Ţamba.
† Pătraşco.
† Jipa.

Bibl. Acad., CXCVI 63.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), cinci peceţi aplicate.

251

<1631> iulie 1.

Sătenii din Drajna vînd ocini, iar unii se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

† Acesta zapis să se ştie că l-am făcut noi sătiani şi oameni de în Drajnari, carii ne-am vîndut noi şi feciorii noştrii şi cu ocinele noastre şi

www.dacoromanica.ro

cu casele noastre şi cu locurile noastre, ale caselor şi cu grădinile şi cu pomeatele noastre, carele pre unde sîntu, şi alţi oameni carii şi-au vîndut ocinele şi locurile caselor şi pre ei nu s-au vîndut.

Eu Radul Răspopii, ce am fostŭ de Ogretin, vîndutu-m-am cu feciorii miei anume : Ion şi Stan şi Stanciul şi Stoian şi cu 6 pămînture în cîmpul Ogretinului, într-un cîmpu 3 şi într-altu cîmpu alte 3, preţul ughi 20. Şi eu Toader cimpoetoriul încă m-am vîndut să fiu rumân jupanului Hrizei vornicul, cu cîţi feciori vor naşte de întru plodul mieu, însă fără ocină, preţul ughi 12. Şi eu Dumitru Olariul, carele ţine o cumnată a lu Mihăilă, muiarea lu Berilă, fratele lu Mihăilă, cela ce s-au vîndut întîiu lui Iordachi vornicu, apoi jupan Hrezea marele vornicu i-au lepădat banii cu bunăvoia lu Iordachi vornicu, vîndutu-m-am . . .[1] partea de ocină a lu Berilă, fratele lu Mihăilă, cu cîtă ocină şi-au vîndut Mihăilă, atîta să fie vorniculni şi de la Berilă şi de la feciorii lu Berilă, anume Oana şi Mihăilă şi ai miei, al lu Dumitru, făcuţi cu muiarea lu Berilă, anume : Tudosie i Lupul i Manea i Dan i Tudor i Sarul, aceştea toţi cîte optŭ feciorii şi cu ocina cîtă să va alege de în cîmpŭ şi de în pădure şi în şezutul satului şi de în apă şi cu vaduri de moară ce se vor aleage să fim rumâni în veac, preţul ughi 22. Şi iară eu, Dumitru, ginerile popii Lupului, mi-am vîndut casa cu locul şi cu pomeastiile şi cu pămînturile şi îngrădişurile, preţ ughi 19. Şi eu Crăciun şi cu nepotu mieu Nanciul şi cu vară-mea Anca încă ne-am vîndut locurile de casă cîte treale, cu îngrădişurele şi cu pomeatele, preţ să se ştie ughi 15. Şi eu Radul şi Lepădat, fiastri Aldei, încă am vîndut un loc de casă pre malul Drajnei, loc izlaz, preţ ughi 1. Şi eu Bîra am vîndut un loc de patru case, iaste ales : de în casa Savei pînă în gardurile di în drum, carele mearge la besérică şi pre răzor Bererei, pre îngrădişurile caselor, pînă în Drajna şi cu patru case, cu pomeatele şi grădinile, preţ ughi 8 i pol.

Şi noi toţi cîţi sîntem scrişi aicea în cist zapis vîndut-am carii locure carii pre noi, de a noastră bunăvoe. Şi pentru credinţă pus-am degetele noastre şi peceţile noastre. Şi iarăşi Crăciun feciorul . . . . . [2]

Mésiţa iulie 1 dni . . . . . [2]

Mogoş cluceru.
Deadul vătahul.
Drăghici stolnic.
Stanciul stolnic.
Tudor logofătul.

Arh. St. Buc., ms. 1233, *f.* 284.
Copie din 1927.
Datat după boierii martori.

[1] Loc rupt.
[2] Ultimele rînduri sînt şterse, ilizibile.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) iulie 6, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea vornic ocini, vie şi o roată de moară la Cîndeşti, jud. Buzău.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсон земли Ѫгрровлахїнскоѥ, сынь великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство мн сїю повѣленїю господства мн болѣрнѹ господства мн Михалчѣ дворник wт Пътрѣлаце и със сиповн сн, елнцежѥ Богь даровах, такоже да мѹ ест wчинѹ ѹ Кѣндецн, wт сѹдство Бѹзъѹ, алн днл Добрїнн въсах, что ест бнл покѹпнл wт над поп Радѫл wт Кѣндецн, четвръгаго дел wт полю и wт шѹм и wт вод и wт по въс Хотаром. И пак да ест Михалчев дворник дѹе ннве по wчнна Кѣндецнлов, коѥ ест бнл покѹпнл Добрїнн, єдни ннѥ wт над Калнн, а дрѹг ннѥ wт над Стєпан wт Кѣндецн, коѥ ннве сѹт писанн и въ книга за дѣдїно поконномѹ Миханл воевод, понежѥ ест покѹпнл болѣрнн господства мн Михалчѣ дворник сїѥ внше речена wчинѹ wт над Добрїнн wт Крѣломънецн, за ×ѳ̃ аспрн готовн.

И пак покѹпнл Михалчѣ дворник єдна кола за воденицѹ на селницѣ Кѣндецн. лор, на Крѹш, wт над Негѹлѣкн[1] wт Крѣломънецн, за ×ѳ̃ аспрн готовн и със запнс за проданїѥ и със сведїтеле напнсанн ѹ запнс, по нме: wт Пѹцнптен, Чернат логофет и wт Поточѣнн, Ѩрмега и wт Кѣндецй, Добре и wт Крѣломънецн, Мкнм и Драгомнр [н] Цамба и Продѣ и Бладѫл Хрѣльѹ и wт Бернецн Жнпа и Пътрашко.

И пак да ест болѣрнѹ господства мн Михалчен дворник wчнѹ ѹ Кѣндецн, дел Калчюлов и а жнвеѥ его въсах, варе єлика сѥ Хтнт нзбрат wт полю и wт шѹм и wт сѣдалнце селов и wт по въс Хотаром, понежѥ ест покѹпнл Михалчѣ дворник сїн внше речена wчнѹ wт над мегїашїн wт Мърѣчннѣнн, по нме: Стоіа със братїн его и поп Коман със братїн его и със братъчед сн Стонка и поп Драготъ wт Кнспецн със братїам сн Стѣнчлъ и Нѣгѹл, за ×ѳ̃ аспрн готовн и със запнс wт рѹкн нм за проданїѥ, със сведїтеле, по нме: Чернат логофет и Сава Фътѹлов и Дѹмнтрѹ Бѹлѣроюл и Сава Ѩврамов и Костандїнѹ и Радѹл Снмев и wт Бернецн, Жнпа и Драгомнр Небѹнѣлѣ, wт Бѹзъѹ, поп Михаю и Петрѣ Лѹчѹлов.

И пак покѹпнл Михалчѣ дворник трн погоане за лозїю ѹ дѣлѹл Кѣндецилом wт над Васнлїѥ Гѹръ и wт брат его, Мнрчѫ монах и wт браттнам сн wт Кѣндецн, за × ѡ̃ аспрн готовн.

И продадох wнн ннхне wчнне и внноградї и водїнцѹ внше речен за нихном доброволю и със ѹзнанїа кѣсѣм мегїашом wт гор за дол и wт wкрѣсть местом и wт прѣд господства мн.

---

[1] Cuvînt retuşat.

www.dacoromanica.ro

Сего радѣ, дадохъ сѣм господство ми болѣрінѹ господства ми Михалчюлов дворник, такоже да мо ест вчинѹ, дѣдѣно и въ вѣхъ синовом и внѹком и прѣвнѹчитом и не вт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сѣже оубо и свидѣтеле поставлѣхом господство ми: жѹпан Михо вел бан Кралевскѣе й жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел лвгѹфет й жѹпан Дѹмитрашко вел вистїар и жѹпан Павлаки вел спатар и жѹпан Герге вел столник и жѹпан Костандин вел комис и жѹпан Василѣе вел пехарник и жѹпан Ювчи вел постелник. И исправник, Папа вел логофет.

И написахъ аз, Стоика граматик, въ мастол граду Бѣкѹреци, мѣсеца юлїе $\widetilde{\text{s}}$ дьни, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Їѡ Леѡн вшевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Mihalcea vornic din Pătîrlage şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cîndeşti, din judeţul Buzău, însă toată partea lui Dobriin, pe care o cumpărase de la popa R..dul in Cîndeşti, a patra parte din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul. Şi iar să fie lui Mihalcea vornic două ogoare pe ocina Cîndeştilor, pe care le cumpărase Dobriin, un ogor de la Călin, iar alt ogor de la Stepan din Cîndeşti, care ogoare sînt scrise şi în cartea de moştenire a răposatului Mihail voievod, pentru că a cumpărat boicrul domniei mele Mihalcea vornic această mai sus-zisă ocină de la Dob.in din Cîrlomăneşti, pentru 1000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Mihalcea vornic o roată de moară la seliştea Cîndeştilor, la Păr, de la Negulean[1] din Cîrlomăneşti, pentru 2000 aspri gata şi cu zapis de vînzare şi cu martori scrişi în zapis, anume : din Puţintei, Cernat logofăt şi din Potoceni, Armega şi din Cîndeşti, Dobre şi din Cîrlomăneşti, Iachim şi Dragomir [şi] Ţamba şi Prodea şi Vladul Hîrlău şi din Verneşti, Jipa şi Pătraşco.

Şi iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic ocină la Cîndeşti toată partea lui Calciul şi a soţiei lui, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Mihalcea vornic această mai sus-zisă ocină de la megiaşii din Mărăcineni, anume : Stoia cu fraţii lui şi popa Coman cu fraţii lui şi cu vărul său Stoica şi popa Dragotă din Vispeşti cu fraţii săi Stănilă şi Neagul, pentru 2000 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lor, cu martori, anume : Cernat logofăt şi Sava al lui Fătul şi Dumitru Bulăroiul şi Sava al lui Avram şi Costandin şi Radul al lui Sima şi din Verneşti, Jipa şi Dragomir Nebunelea, din Buzău, popa Mihai şi Petrea al lui Luciul.

[1] Cuvînt retuşat.

www.dacoromanica.ro

Şi iar a cumpărat Mihalcea vornic trei pogoane de vie în dealul Cîndeştilor de la Vasilie Gură şi de la fratele lui, Mircea monah şi de la fraţii lor din Cîndeşti, pentru 1800 aspri gata. Şi au vîndut ei ocinile lor şi viile şi moara mai sus-zise de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele Mihalcea vornic, ca să-i fie lui ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Pavlachi mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Costandin mare comis şi jupan Vasilie mare paharnic şi jupan Iuovcea mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 6 zile, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CX/3.
Orig., hîrtie (36 × 25,5), pecete timbrată.

253

1631 (7139) iulie 9.

Leon Tomşa voievod porunceşte stolnicilor de la Cornăţel să lase călugăriţele de la m-rea Viforîta să-şi ia peştele din bălţile: Vărăşti, Gurguiaţi, Argeş şi Sticlenul.

† Милостїю божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ, сынъ покоиниаго Іѡ Щєфан воєвода. Пишєт господство мн voao stolnicilor de la Cornăţel.

După acéia vă dau în ştire domnia mea că aicea înaintea domnii méle au venit maicile de la mănăstire de la Vihorîta, de se-au jăluit şi au spus cum ce iaste venitul mănăstirii de péşte voi opriţi şi nu veţi să daţi şi de cartea domnii méle nu ascultaţi.

Derept acéia, de vréme ci veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să lăsaţi călugăriţili să-şi ia péştele den toate gîrlele lor de la Vărăşti şi de la Gurguiaţi, de în toate gîrlele şi de în Argeş şi de la Stiglenu şi dentr-alte gîrle, cum au fost obicéiul, pre unde au fost ocina mănăstirii, mai mult a doa ‹oa›ră să nu mai vie jalbă la domnia mea cum le opriţi péştele, că apoi veţi avea de cătră domnia mea mare scîrbă. Iar

www.dacoromanica.ro

de-o va părea strîmbu, să veniţi de faţă, cu maicile, alt val să nu mai faceţi. Aceasta vă grăescu domnia mea. Инако да нѣст, по рѣч господства ми [господства ми].

И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис юлїѳ ѳ дьни, в а҃ѣт ×зрлѳ.

† Їw Лєwн вwєвwда, милостїю божїю господинь.

Ѯчнл вєл дворник и вєл логофєт.

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/19.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată.

254

1631 (7139) iulie 10, Siliştioara.

Nedelco din Vişina, român al m-rii Cozia, eliberîndu-se de rumânie, lasă în locul său pe Lică, fiul lui Radu din Dudeşti.

† Adécă eu Nedelco, rumânul svintei mănăstiri Coziei, din sat din Vişina, scris-am al miu zapis să fie de credinţă în svînta mănăstire Coziia, cum că m-am tocmit cu svînta mănăstire de m-au ertat de rumânie şi am pus în locul miu pré Liica, feciorul Radului din Dudeşti, din judeţul Elhovului, ca să fie rumân svintéi mănăstiri, el şi feciorii lui şi nepoţii şi strenepoţii în véci néclătiţi.

Şi m-am tocmit eu Nedelco, feciorul lu Neagoe din Vişina, dé a mea bunăvoe, însă m-amŭ tocmit de a mea bunăvoe de amŭ eşit din sat fără moşie şi cu voia tutur‹or› rumânilor din satŭ din Vişina. Şi am tocmit pré acéstŭ rumânŭ, ce e mai sus-scris, ca să fie rumân în locul miu. Şi i-am dat eu Nedelco acéstui rumân cé e mai sus-scris 2 iapé forté frumose cu mînzii alături.

Şi iar zic, să să va găsi ciniva stăpîn Liicăi şi-l va lua de la svînta mănăstire, iar să fie eu în locul lui iar la Coziia, cum am fostŭ de moşie; iar să va fiii stătători la Coziia, eu să fiu în pace şi feciorii mie şi nepoţi şi strenepoţi în veci neclătiţi.

Şi mărturie: igumen Vasilie ermonah ot Bistriţă i popa Badea ot Drăghiceni i Baraghină i Marco ot Seliştora i Stanciul Drăgăncescul ot Izbiceani i Neagoe al Romcăi ot Célei i Stroe al popei i Stan Măcărău i Voina puşcaşul i Davîd ot Vădăstriţa i Bogdan ot Vişina.

Aceast-am scris noi dinaintea nostră în sat în Seliştora la mîna egumenului Dionisie ot Coziia şi la tot săborul şi cu voia tuturor rumânilor

www.dacoromanica.ro

din Vişina. Iar cine va strica această tocmelă să fie proclet de vlădica Hristos şi de 318 părinţi ije vă Nichei, o Hristoase, amin.

Пис юлїе ѱ дьни, лѣтом ×ѕрлэ.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/18.
Orig., hîrtie (30,5 × 21).

255

1631 (7139) iulie 15, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod arată măsurile pe care le ia pentru îndreptarea relelor provocate de grecii veniţi în ţară.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христѡлюбїи и самодръжавнїи Іѡ Леѡн воевода, синь покоиномѹ Іѡ Щефан воевода, Божїею милостїею и Божїем дарованїем wбладаѣщомн и господствѹѣщомн въсон земле Оуггрровлахїнскон, ѣщеже и запланенскїим странам, Ямлаш и Фагараш Херцег. Благопроизволнѫ господство мн своим благим произволенїемь, чьстїи и свѣтлїим сръдцем господства мн, ꙗко прославнтїи прославльшаго мѧ Бога и съ славое вьзнесешаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившеѧ родїтелю господства мн. Сеже дарова҃ и господство мн сьн вьсечьстнїи и благоwбразни и прѣпочьтанни, еже над вьсѣмн чьстїю дарwв настоѣщн сїе Хрисовѹл господства мн[1] ca să fie de mare credinţă la mîna boiarilor ţerîi domnii méle, mari şi mici şi boiarilor mazîli şi roşiilor şi logofeţilor domneşti den toată ţeara domnii méle, pentru nişte lucrure şi obicéiure réle ce au fost adaos de oameni striini în ţeara domnii méle, care obicéiure nimenilea nu le-au mai putut obicni căci văzîndu că sîntu de mare pagubă ţerîi, pentru acéia domnia mea am socotit de am strînsu toată ţeara, boiari mari şi mici şi roşii şi mazîlii şi toţi slujitorii de am sfătuit, cu voia domnii méle. Deci văzînd toţi atîta sărăcie şi pustiire ţerîi, căutam domnia mea, cu tot sfatul ţerîi, să se afle de unde cad acéle nevoi pre ţeară. Aflatu-se-au şi se-au adevărat cum toate nevoile şi sărăcia ţerăi se începe de la greci striini, carii ameastecă domniile şi vînd ţeara fără milă şi o precupescu pre camete asuprite. Şi deaca vin

[1] În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Leon voievod, fiul răposatului Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpîn'nd şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului, herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit şi cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfînt răposaţilor părinţi ai domniei mele. Iată, am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele

www.dacoromanica.ro

aici în ţeară, ei nu socotescu să umble după obicéiul ţerîi, ce strică toate lucrurile bune şi adaogă legi réle şi asuprite şi alte slujbe le-au mărit şi le-au rîdicat fără seamă pre atîta greime, ca să-şi plătească ei cametile lor şi să-şi înbogăţească casele lor. Şi încă alte multe striinări au arătat spre oamenii ţerîi, nesocotindu pre nici un om de ţeară, înstriinîndu oamenii ţerîi de cătră domnia mea cu pizme şi cu năpăşti şi asuprind săracii fără milă şi arătînd vrăjmăşie cătră toţi oamenii ţerîi. Deci văzîndu domnia mea nişte lucrure ca acélea şi pradă ţeara, socotit-am domnia mea, depreună cu tot sfatul ţerîi, de am făcut domnia mea legătură şi jurămînt mare, de am jurat domnia mea ţerîi pre sfinta ev‹an› g‹he›lie, cu mare afurisanie, denaintea cinstitului şi preaaluminatului părintele nostru chir vlădica Grigorie, mitropolitul Ţerîi Rumâneşti şi denaintea a părintelui Theofil episcupului de la Rîmnec, în sfînta besérică a domnii méle cea mare de în cetatea a scaunului domnii méle de în Bucureşti. Şi după jurămînt, cu tot sfatul ţerîi călcat-am acéle obicéie réle şi le-am pus domnia mea toate jos şi am scos acei greci striini de în ţeară afară ca pe nişte nepr'iateni ţerîi fiindu. Şi am tocmit domnia mea şi alte lucrure bune care să fie de folos ţerîi, ca şi cum céle legi şi obicée bune ce le-au fost tocmit cei domni bătrîni ce li se ferecează viaţa lor şi li se cunoscu tocmélele, că au fost de folos ţerîi. Aşijderea şi domnia mea încă am tocmit şi am întărit legătură cum alte obicée ce n-au fost mai înnainte vréme să nu se mai facă, nici să seia boiarilor oerit de oi, nici dijmă de în stupi, nici gorştină de în porci, nici vinărici, nici a boiariu mari nici a mic, nici a boiari mazîli, nici a roşii nici a logofeţi domneşti, ce să fie în pace, cum au fost de veac, numai să aibă a da roşii bir întru 1 an de 2 ori, de un cal po ughi 40 la sveti Demitrie şi la sveti Gheorghie. Aşijderea şi logofeţii domneşti încă să aibă a da de doao ori întru un an ughi . . . .[1], cum le va fi cisla scrisă la vistierie.

Alta : grecii carii sîntu însuraţi în ţeară, de au luoat rumâne şi au moşii, ei să se lipească la roşii şi la alalte céte, să tragă la nevoia ţerîi ca şi moşténii locului. Aceia să fie într-una cu ţeara. Iar cui se va afla lucrul cu înstriinare despre binele ţerîi, au va amesteca domnia sau va fi mozavir ţerîi, pre acela fără cruţare să fie vinovat supt moarte groznică, ca un hitlean de ţeară.

Iar grecii ce vor avea moşii aici în ţeară şi dobitoc şi-i va fi făméia şi casa într-altă ţeară, de se va scrie în cétele ţerîi şi va trage nevoe cu ţeara, ei să lăcuiască aici în ţeară, iar carii nu se vor scrie, ei să fie lepsiţi de ţeară şi să li se ia moşiile şi bucatele pre seama domnească.

Aşijderea şi călugării greci, carii au cumpărat mănăstirile de le-au făcut metoaşe, ca să le ia venitul, să-l scoaţă de în ţeară şi arginturile şi moşiile, aceia să iasă de în mănăstire afară, să fie numai călugări rumâni, cum au fost de veac şi să li se ia seama de tot ce au fost al mănăstirilor, nimic să nu lipsească.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Alta: după moartea boiariului sau fieşce om să nu i se ia bucatele domneşti, ce să rămîe la sînge sau unde va lăsa mortul, să fie lăsat cum au fost de veac.

Alta: judeţul să nu se mai arunce cu sila asupra boiarilor.

Alta: roşiei cai înpărăteşti să nu dea, nici să tragă bucatele pentru sat sau pentru alţii.

Alta: închinăciunile pizmaşilor, carii închină la domnie gloabă şi pradă, să nu se asculte.

Alta: judecata de ocină şi de alte moşii sau orice judecată să nu se facă pre mită sau pre făţărie sau pre voia a boiari, ce să se facă cu dereptate, după pravilă creştinească.

Alta nici un om fără judecată şi fără divan să nu se omoară, ce să-l închiză întîiu, deaciia să-l scoaţă la divan, să-i fie vina cunoscută de toţi. Atunce să piară, cumu-l va ajunge légea, pre vina lui.

Alta: aprozii să iasă den mijloc, să nu mai fie, ce să fie postélnici de sută, oameni de ţeară, să ia treapăd cum au fost obicéiul.

Alta: prada cupăriei şi a puşcăriei să nu fie, ce să ia numai de om 20 de bani, cînd va eşi.

Alta: mitropoliia, episcupiile, egumeniile să nu se schimbe pre mită, ce să fie pre săbor. Şi să nu fie volnic patriiarhul a tremite aicea în ţeară nici vlădică, nici episcup, nici egumen, ce pre cine va alége ţeara şi sfatul, vlădică sau piscup, acela să fie. Numai să tremiţă la patriarhul să dea blagoslovenie, cum au fost de vac. Şi bani să nu se mai ia pentru cununia.

Pre aceaste pohte ale ţerîi şi ale sfatului, pre toate cîte scriu mai sus, domnia mea m-am juiat cu mare jurămînt, să aibu a le ţiné în viaţa domnii méle. Iar să voiu călca una dentr-acéstea, atunce acest jurămîntu să cază cu osîndă asupra domnii méle şi a feciorilor domnii méle.

Şi în urma noastră, care va dărui domnul Dumnezeu a fi domnu Ţerîi Rumâneşti, ori den ce neam, încă-l rog cu numele lui Dumnidzeu, să aibă a cinsti şi a noi şi a tări acest hrisov al domnii méle pre tocmeală, cum scrie mai sus. Iar cine-l va călca şi-l va sparge şi-l va strica, acela să fie trăclet şi blăstemat de vlădica Hristos şi afurisit de 318 sveti otţi eje sut vă Nechei şi să aibă parte a lăcui cu Iuda şi cu Aria la un loc, vă veachi, amin.

Сежѣ оубо и свѣдѣтелїи поставихом господство ми: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел лагофет и жѹпан Дѣмитрашко вел вистїар и жѹпан Михо вел спатар и жѹпан Герге вел столник и жѹпан Бѣзинка вел комис и жѹпан Неделко вел пѣхарник и жѹпан Дѣмитрашко вел постелник. И неправник, сам реч господства ми.

И написах аз, Стонка граматик, въ настолни градѹ Бѣкрещи, мѣсеца юлїе їѳ дьнь и wт Ѣдама даже до нинѣ текѹщаго лѣтом, въ лѣт ×ѯрлѳ а wт рождества Христова ×аѯла.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Лєѡн вωєвωда, мнλостїю божїю господинъ.
Ни Лєѡн воєвода <m.p.>[1]

Bibl. Acad., Peceţi 185.
Orig., perg. (63 × 36), pecete atîrnată.
Copii ibidem, XLII/67 şi CMLXXV/40.
EDIŢII. Episcopul Ghenadie, *Hrisovul lui Leon Vodă*, 72—78; Urechia, *Un doc, important*, 28—29; Pessiacov, *Acte*, 50—53. Fac. Urechia, *op. cit.* Toate ediţiile nu menţionează luna.

256

1631 (7139) iulie 15, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Detco ocină la Dedulești.

Leon-vodă, pentru Deatco şi soţia sa, „fata a lu Momcilă ot Deduleşti ot sudstvo Buz<ău>". Se pomenesc: „ocină Buzănarilor ... Au fost luoat aceaste trei surori...Doi oameni buni denaintea boiarinului domnii mele Mihalcea dvornicul ca să-i judece şi să-i tocmească". Nume: Sora, Sorcă.

După N. Iorga, *Studii şi doc.* XI, p. 289, nr. 3.
Rezumat după orig. rom.

257

1631 (7139) <între iulie 15 — august 31>.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Cozianii de la Schit ocini în Tifuleşti, jud. Buzău.

<† Милостїю божїю, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ вѣсон зємли Ѹггрωвлахї>ское, синъ вєликаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Щєфанов воєвода. Дабат

[1] Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnec şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic însăşi spusa domnici mele.
Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 15 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7139, iar de la naşterea lui Hristos 1631.
† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

www.dacoromanica.ro

господство ми сїѣ повелѣнїѣ господство ми свѣтѣи божествнѣи монастир глаголѣмыи Козїѧни wт Скит, идеже ест <Храм свѣтѣи, живоначѣлнѣи троице и wтцѹ егѹмена Сава и въсѣмь> иноком, елици живѹщыхъ въ wбитѣли тое, ꙗкоже да мѹ ест свѣтѣи монастир више речена wчинъ ѕ село ѕ Тифѹлещи, въ сѹдство Бѹз<ъѧлов>, wт дел Цюркъв, али <wт два дела, колико ест wстал непродат>, wт полю и wт шѹма и wт вода и wт седалище селов, wт посевѹї, варе елика се Хтет избрати wт над въсом Хотаром, понеже ест покѹпил Сава егѹменѹл сїѧ wчинъ еже ест <више пис, wт над Стан Гъдан wт Бернещи, за ҃т аспри и със една крава> със телцѹ, ещеже wт при дьни Ꙗлеѯандръ воевод, синъ Радѹл воевод.

Ипак да ест свѣтѣи монастири Козїѧнїи више пис една кола за воденицѹ ѕ село ѕ Тифѹлещи, <по вода Пръцковїелов, понеже сїѣ кола за воденицѹ бил ест> Лепъдатов wт Мошещи. Таже, къда ест бил при дьнїѣ Ꙗлеѯандров воевод, синъ Ілїѧшов воевод, а егѹменѹл Сава, wн ест сътворил променѣнїѣ <със Лепъдат, тере ест дал Сава егѹмен Лепъдатов wчинъ> оу село ѕ Мошещи, ꙗже ест бил wт дел Мънилъв и дел за вод Мънилъв, елика се Хтит избрати, а Лепъдат, wн ест дал монастирев един брод за воденицъ, пол за кола.

<И пак да ест свѣтѣи монастири Козїѧнїи wт на Скит> една кѹке със wвощїю и със местом из гор, wт над дѣл, что ест бил Некѹтев, понеже ест променил Сава егѹменѹл със Некита, тере ест дал Сава егѹмен <сеоа кѹке със wвощїю Некитев, из дол wт... варе елика> се Хтет избрати, а Некита, wн ест дал свѣтомѹ монастири више речена къща его със перволю wт из гор и със местом, да ест дѣдїно радї дѣдїно. И променил <сѣт wни за свое добро волю, без ниедна силост>.

<И пак да ест свѣтѣи мо>настир Козїѧнилор wт на Скит една цръкѹ ѕ село ѕ Тифѹлещти, али тъчю дръвеѣ, еже по место монастирїи, понеже w ест бил поклонил <сїѣ цръкѹ Силвестрѹ монаѣ със синъ его Мирчѣ, ꙗкоже да ест свѣтомѹ монастир> више речена, wт пред wтцѹ епископѹл Ефремы wт Бѹзъѹ, при дьнїѣ Ꙗлеѯандрѹ воевод, синъ Ілїѧш воевода, радї дѹшами нѣ. И потом, Цигѹлѣ постелник, синъ <Силвестров монаѣ, wн нѣст wстал како ест поклонил Силвестрѹ> монаѣ и Мирчѣ, мѹ w ест продал свѣтѣи монастир цръкѹ, половию... със ҃ѱкъ за воском и wстал половию поклонила. И написа се <мрътвиѣ им на свѣтое полѣник: поп Станчю и Силвестрѹ> монаѣ и Ілїѣ и Цигѹлѣ и Мирчѣ и Ꙗнка, на проскомидїю.

И поклонил и променил ест сїѣ више речени именити людїѣ нихѣне wчине и дѣдине <за нихѣном добро волю и със ѹзнанїѣ въсѣм лиґїашом wт гор из дол и wт wкръст мѣстом> и wт пред господства ми. И бил ест тогда на ѹстроенїѣ им добри лїюдїѣ, на име... монаѣ и Лепъдат и Стан и Марко и wт Тифѹлещи... <и Тѹдосїѣ и Манѣ и...>

<Таже> дадоѣ съм господство ми свѣтѣи монастир въ wчинѹ и въ wѣдѣ и ѹкрѣпленїѣ и въ пицѹ...

<Сеже и сведетелїѣ поставлѣем господство ми:> жѹпан Івашко вел бан Кралевскы... дворник... и жѹпан Миѣо вел спътарю..... въ лѣт ѯрлѳ.

www.dacoromanica.ro

† ‹Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara› Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Cozianii de la Schit, unde este hramul ‹începătoarei de viaţă troiţe şi părintelui egumen› . . . călugărilor cîţi trăiesc în acest lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă ocină în sat la Tifuleşti în judeţul Buzău, din partea lui Giurcă, însă ‹din două părţi cîtă au fost rămas nevîndută› din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Sava egumenul această ocină care este ‹mai sus-scrisă de la Stan Gădan din Verneşti, drept 300 aspri şi o vacă› cu viţel, încă în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri Cozianii mai sus-scrisă o roată de moară în sat la Tifuleşti ‹în apa Pîrţcovielului, pentru că această roată de moară a fost› a lui Lepădat din Moşeşti. Apoi cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, iar egumenul Sava el a făcut schimb ‹cu Lepădat, de au dat Sava egumenul lui Lepădat› . . .în sat la Moşeşti, care a fost din partea lui Mănăilă şi partea de apă a lui Mănăilă oricît se va alege. Iar Lepădat a dat mănăstirii un vad de moară, jumătate de roată.

‹Şi iar să fie sfintei mănăstiri Coziiani de la Schit› . . . . casă cu pomet şi cu loc din sus de pe dealul ce este al lui Nechita, pentru că a schimbat Sava egumenul cu Nechita, de a dat Sava egumenul ‹casa lui cu pometul Nichitei, din jos despre› . . .cît se va alege, iar Nechita a dat sfintei mănăstiri mai sus-zise casa lui cu grădină din sus şi cu loc, ca să fie dedină pentru dedină. Şi a schimbat . . . .ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă. Şi iar să fie sfintei mănăstiri Cozianilor de la Schit o biserică în sat la Tifuleşti, însă numai lemnul care este pe locul mănăstirii, pentru că a închinat ‹această biserică Silvestru monahul cu fiul său Mircea să fie›... mai sus-zisă dinaintea părintelui episcop Efrem din Buzău, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, pentru sufletele lor. Iar după aceea Ţigulea postelnicul, fiul ‹lui Silvestru monah, el nu a lăsat cum au fost închinat Silvestru› monah şi Mircea, ci a vîndut sfintei mănăstiri biserica jumătate . . . .cu 10 ocale de ceară şi a rămas jumătate închinată şi s-au scris ‹morţii lor la sfîntul poménic: popa Stanciu . . .› monah şi Ilie şi Ţigulea şi Mircea şi Anca la proscomidie. Şi au închinat şi au schimbat aceşti oameni mai suszişi ocinele şi dedinele lor ‹de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor›. . .şi dinaintea domniei mele. Şi au fost atunci la întocmirea lor oameni buni, anume: . . .monah şi Lepădat şi Stan şi Marco şi din Tifuleşti . . . ‹şi Tudosie şi Manea› . . .

‹Astfel›, am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi întărire şi de hrană . . .

www.dacoromanica.ro

‹Iată şi martori punem domnia mea :› jupan Ivaşco mare ban al Craiovei. . . vornic. . . jupan Miho mare spătar . . . . . în anul 7139 ‹1631›.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX 9.
Orig., perg., rupt, lipsindu-i o treime din stînga şi sfîrşitul.
Cu o trad. din 1861 ; altă trad., ibidem, ms. 172, f. 185 v—186, după care s-au făcut întregirile.
Lunile, după divan.

258

1631 (7139) iulie 23, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod cu sfatul marii adunări a ţării hotărăşte scoaterea grecilor din ţară şi scutirea de unele dări a roşilor şi a preoţilor.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь всєсѡн земли Ѹггровлахїискѡн, сынь великаго и предобраго покоинномѹ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сею книг господства мн ca să fie de mare credinţă tuturor popilor şi diiaconilor de pre în oraşă şi den toată ţeara domnii méle de la toate sfintele besérici, cîţi popi şi diiaconi vor fi în parofiia a părintelui episcupul Efrem de la sfînta episcupie de la Buzău, ca să se ştie pentru nişte lucrure şi obicéiure réle ce au fost adaos de oameni streini în ţeara domnii méle, care obicée nimenilea nu le-au mai putut obicni. Căci văzîndu că sîntu de mare pagubă ţeră, pentru acéia domnia mea am socotit de am strînsu toată ţeara, boiari mari şi mici şi roşii şi mazîlii şi toţi slujitorii, de-am sfătuit cu voia dumnii méle.

Deci văzînd toţi atîta sărăcie şi pustiire ţerîi, căutat-am domnia mea, cu tot sfatul ţerîi, să se afle de unde cad acéle nevoi pre ţeară. Aflatu-se-au şi se-au adevărat cum toate nevoile şi sărăciia ţerîi se încep de la greci streini, carii améstecă domniile şi vînd ţeara fără milă şi o precupescu pre camete asuprite. Şi deca vin aici în ţeară, ei nu socotescu să umble dupĕ obicéiul ţerîi, ce strică toate lucrurile bune şi adaogă legi réle şi asuprite şi alte slujbe le-au mărit şi le-au rădicat fără seamă pre atîta greime, ca să-şi plătească ei cametile lor şi să-şi înbogăţească casele lor. Şi încă alte multe streinări au arătat spre oamenii ţerîi, nesocotindu pre nici un om de ţeară, înstrienîndu oamenii ţerîi despre domnia mea cu pizme şi cu năpăşti şi asuprindu săracii fără milă şi arătîndu vrăjmăşie cătră toţi oamenii ţerîi.

Deci văzînd domnia mea nişte lucrure ca acélea şi pradă ţeara, socotit-am domnia mea, depreună cu tot sfatul ţerîi, de am făcut domnia mea

www.dacoromanica.ro

legătură şi jurămîntu mare, de-am jurat domnia mea ţerîi pre sfînta evanghelie şi cu mare afurisanie denaintea cinstitului şi prea luminatului părintele nostru, al Ţerîi Rumâneşti chir vlădica Grigorie şi denaintea părintelui Theofil episcupul de la Rîmnic, în sfînta besérică a domnii méle cea mare den cetatea a scaunului domnii méle den Bucureşti. Şi după jurămîntu, cu tot sfatul ţerîi, călcat-am acéle obicée réle şi le-am pus domnia mea toate jos şi am scos acei greci streini den ţeară afară, ca pre nişte nepriateni ţerîi fiindu.

Şi am tocmit domnia mea şi alte lucrure bune, care să fie de folos ţerîi, ca şi cum céle legi şi obicéiure bune ce le-au fost tocmit cei domni bătrîni, ce li se fericează viaţa lor şi li se cunoscu tocmélele, că au fost de folos ţerîi. Aşijderea şi domnia mea încă am tocmit şi am întărit legătură cum să fie roşii în pace de dijmă şi de gorştină şi de vinărici şi să dea bir domniei méle într-un an de doa ori, de un cal cîte ughi 40, la sveti Demitrie şi la sveti <Gheorghie>[1]. Şi popii încă să dea bir într-un an de doa ori, la sveti Demitrei ughi 1 şi la sveti Gheorghie iar ughi 1 şi <să dea sve>[1] tei episcupie de la Buzău cum au fost adetul şi obicéiul şi mai denainte vréme.

Şi am ertat domnia mea pre popi să fie în pace de bir de lună şi de găleată cu fîn şi de bou şi de oae seacă şi de cal şi de miare şi de ceară şi de înprumută şi de bani de cununie şi de mîncăturile, cîte sîntu preste an, de nemica val sau bîntuială să n-aibă, numai să aibă a păzi sfintele besérici cu slujbă şi cu pravilă dumniziiască şi în zi şi în noapte şi să roace Dumnidzeul pentru sănătatea domnii méle şi pentru sufletul răposaţilor părinţilor domnii méle şi pentru toată creştinătatea, ca să fie domnii méle poménă.

Şi după jurămîntu pus-am domnia mea şi blăstem, cum de voiu călca domnia mea această legătură şi jurămînt, acela blăstem să fie tot asupra capului[2] domnii méle şi a casii domnii méle. Iar pre care va dărui Dumnidzeu a fi domnu în urma noastră Ţerîi Rumâneşti, încă-l rog cu numele lu Dumnizeu să aibă a cinsti şi a noi şi a tări această legătură, pre tocmeală cum scrie mai sus. Iar cine va călca şi va sparge această legătură şi cartea domnii méle, acela să fie trăclet şi blăstemat de vlădica Hristos şi afurisit de 318 sveti oţi eje sut vă Nechei şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Aria la un loc întru netrecuţii véci, amin.

Сеже бо и свѣдѣтелїе поставихом господство мн: жупан Хриза вел дворник и жупан Папа вел логофет и жупан Дмитрашко вел вистїар и жупан Инко вел спатар и Герге вел стольник и Бузинка вел комис и Неделко вел пехарник и жупан Костандин вел постелник[3]. И непрадник, сам реч господства мн.

Пис аз, Стонка граматик, въ настол градѹ Бъкърещи, мѣсеца юлїе кг дьни и wт Ѣдама даже до нинѣ текѹщаго лѣтом въ лѣт ҳ҃зрлѳ, лѣта господинѣ ҳ҃ѳа.

[1] Loc rupt.
[2] Corectat în: „corpului".
[3] În acest timp mare postelnic era: Dumitraşco.

www.dacoromanica.ro

† Їw Лєѡн вωєвωда, мнлостїю божїю господинь.
Ии Лєѡн воєвода <m. p.>[1]

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXVII/1.
Orig., hîrtie (41,5 × 27,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 713, *f.* 638; altă copie la Bibl. Acad., LIII/5.
EDIŢII. *Mag. ist.*, I, 122—125; Bolliac, *M-rile închinate*, 461—464; *Buciumul*, 107.

259

1631 (7139) iulie 25, Bucureşti.

Ivaşco fost mare vornic şi Buzinca mare comis cu 12 boieri hotarnici întăresc lui Nica căpitan patru răzoare de vie în Dealul Tîrgovişteı, în urma unei judecăţi.

† Adecă noi ceşti doi boiari, jupan Ivaşco biv vel dvornic i jupan Buzinca vel comis, carii am fost lăsaţi ispravnici Nicăi căpitan ot Tîrgovişte, înpreună cu 12 boiari ce au luoat Nica căpitan de înnaintea a domnu nostru Io Leon voevod den divan, pre răvaşe domneşti, anume : ot Vărdiniţi, Stamatie aga i ot Popeşti, Calotă biv vel armaş, i Sava biv vel şătrar i Tanasie peharnic Rudeanul i Manolachi şefar i ot Tîrgovişte, Neagoe logofet i Iorgachi vornic i ot Bucşani, Badea postelnic i Radul lu Hrizan i ot Cepari Eftemie postelnic i ot Săténi, Oprea postelnic, sinŭ Ventilă i ot Brezoe, Albul comis, scris-am şi mărturisim cu aceasta a noastră carte, ca să fie de mare credinţă Nicăi căpitanul, ca să se ştie cum au fost cumpărat patru răzoare de vie în Dealul Tîrgovişteii pre coasta mănăstirii Dealul, den jos de la Dragomir, carele au fost tată de suflet Despei, fata popei lu Hrestodor, unchiul lu Dumitru logofăt de Piscani, încă den zilele răposatului Radului voevod, a doao domnie, văleat 7131, derept 3000 de bani gata, părăsişte, cu voia şi cu ştirea a tuturor rudelor Despei.

Pentru că acéste 4 răzoare de vie ce scriu mai sus fost-au de moşie ale popei lu Hristodor. Deci la apropiiatul lui de moarte le-au dat fie-sa Despei şi o au dat şi pre Despa mică, de doao săptămîni, fată de suflet lu Dragomir, pentru lipsa şi de sărăcie, în zilele lu Şerban voevod. Şi i-au

[1] Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Gherghe mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Nedelco mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Am scris eu Stoica grămătic, în cetatea de scaun Bucureşti luna iulie 23 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7139, anul domnului 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

www.dacoromanica.ro

făcut şi zapis de la mîna lui, cum să-i fie moşie. Şi o au hrănit Dragomir pre Despa în doaozeci de ai, pînă o au şi căsătorit.

Iar apoi, la vrémea ei de moarte pentru multă căutare şi bine ce au avut de Dragomir, i-au dat şi i-au lăsat acéste patru răzoare pentru pomeana, ca să-i fie moşie. Apoi Dragomir le-au vîndut Nicăi căpitan părăsişte, cum scrie şi mai sus. Şi de atunce pînă acum tot le-au ţinut Nica căpitan cu bună pace.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinŭ Ştefan voevod, după moartea lu Dragomir, iar un nepot al popei lu Hristodor, anume Radul, feciorul lu Dumitru logofet de Piscani, el au scornit pîră pentru această vie şi au mersu de se-au pîrît de faţă în divan naintea domnu nostru. Şi aş-au pîrît Radul, cum n-au ştiut cînd au cumpărat Nica căpitan acéste răzoare de vie şi cum iaste el mai volnicu, iar Nica căpitan se-au plînsu cum sînt 7 ani de cînd au cumpărat şi au fost şi Radul aicea în ţeară, şi au făcut multă cheltuială cu acea vie şi încă ş-au fost vîndut Radul şi o parte a lui părăseşte, alaturea Nicăi căpitan, cînd au fost Alexandrŭ voevod, sinŭ Radul voevod, la oaste la Daşova, derept 550 aspri.

Într-acéia, domnu nostru datu-ne-au pre noi pre ceşti doi boiari ispravnici împreună cu cei 12 boiari, ca să le luom seama şi să-i judecăm cum va fi cu dreptate. Deci noi toţi împreună am socotit în tot chipul şi le-am luat seama pre cărţi şi pre zapise şi am adevărat de tot lucrul, cum au lăsat singură Despa acéste răzoare de vii lu Dragomir cu gura ei şi cum le-au vîndut Dragomir Nicăi căpitan derept 3000 de bani şi cum au făcut atîta cheltuială. Deci n-am vrut să întrăm în blăstemul mortului, să-i spargem mila, ce am judecat şi am dat viia Nicăi căpitan, să şi-o ţie cum au cumpărat, pentru că am văzut cartea Radului voevod şi a fiiu-său Alexandrŭ voevod şi zapisul lu Dragomir şi zapis al Mitrei pitar şi al Cîrstei logofăt de Coţăiani, care sînt jupînésele lor vére premari cu Radul şi zapisul Costei slujer. Deci noi încă am dat ca să-şi ţie Nica căpitan viia cu pace.

Deci apoi, după această judecată a noastră, se-au tocmit Radul de i-au mai dat Nica căpitan 1400 de bani, ca să fie în pace unul de cătră alalt, să nu mai aibă treabă nici el, nici alt niménilea den ruda lui. Şi i-au făcut şi el zapis de în mîna lui, cu slova lui, de tocmeală şi de pace.

Derept aceia şi noi încă am dat această carte a noastră, ca să-i fie de bună credinţă Nicăi căpitan şi i-am dat amîndoao răvaşele domneşti şi toate cărţile la mîna Nicăi căpitan, ca să-i fie moşii lui şi coconilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veacu. Şi pentru mai adevărată credinţa neam pus toţi peceţile noastre mai jos.

Aceasta am scris ca să se ştie. Инако да нѣст.

Пис Дѵмитрѵ логофет[1] оу Бѵкѵрещї, мѣсеца юнїе к҃ѣ дни, въ лѣт ×ѕрлѳ.

Ivaşco dvornic

Buzinca vel comis

[1] Dumitru logofăt.

www.dacoromanica.ro

† Eu Calotă clucer
Stamatŭ biv vel aga
Eftimie postelnic Cepariul
Μανολακη σηφαρης [1].
Albul comis [2]

‹Pe verso contemporan:› Cartea celor 12 boiari judecători pentru viile den Tîrgovişte care le-au cumpărat pan Costandin vel postelnic de la Badea comis, sinŭ Nicăi iuzbaş.

Bibl. Acad., XLII/64.
Orig., hîrtie (42 × 37), şase peceţi aplicate.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 191—193.

260

1631 (7139) iulie 26, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Papa mare logofăt doi copii de ţigani.

† Милостїею божїею, Їw Леwн воєвода и господинъ въсеи земле Ѳггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинаго Їw Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномѫ правителю господство ми жѫпан Папа вел лwгwфет и със синови си, елнцеже Богъ даровалъ, такоже да мѫ ест две момци за цигани, по име Пасκѫл и Ѳрсѫ Чивика, понеже ест покѫпил почтенном правителю господства ми више пис сїи више речени момци за цигани, Пасκѫл и Ѳрсѫ Чевика wт над Станико [3] пѣхарник wт Рѫда, за хѣ аспри готови, нинѣ въ дьни господство ми.

И продадоχ wн за негов доброволю, без ни една силост и със ѫзнанїе въсѣм болѣром и а мегїашом wт гор нз дол и wт wкръст местом и wт прѣд господства ми. И виднѣχом господство ми и запис wт рѫка Станко [3] пѣхарник за продањїе на рѫка жѫпан Папен вел лwгwфет със мноѕи болѣри свидѣтеле, которїи ест бил тогда на такмежењїе им.

Сего радї, дадоχ съм господство ми почтенномѫ правителю господства ѧ жѫпан Папа вел лwгwфет, такоже да мѫ ест сїе више речени две момци за цигани, Пасκѫл и Ѳрсѫ Чивика, за дѣдїно и въ wчаб им и синовом и внѫком и прѣвнѫчитом и не wт когождо непоколѣбимо, порямо господство ми.

[1] Manolachi şifariul
[2] Semnături autografe
[3] Cuvînt retuşat

www.dacoromanica.ro

Сѣже ѳѣѳ и свѣдѣтеле поставихѡм господство ми: жѳпан Хриза вел дворник и жѳпан Іѵашко бнк вел дворник и жѳпан Дѧмнтрашко вел внстїар и жѳпан Минѯо вел спатар и жѳпан Герги вел столник и жѳпан Бѳзинка вел комис и жѳпан Неделко вел пеѯарник, и жѳпан Дѧмнтрашко вел постелник. И неправник, жѳпан Хриза вел дворник.

И начертахѫ аз, Дѧмнтрѳ граматик, вѣ настолнн градѣ Бѣкѳрещї, мѣсеца юлїе к҃ѕ дѣнн и ѡт Ѧдама до ннн҃ѣ, вѣ лѣт ҳ҃ѳрлѳ.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, мнлостїю божїю господинь.

Ѡѡ Леѡн воевода ‹m. p.›

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei , fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie doi băieţi de ţigani, anume Pascul şi Ursu Civica, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele mai sus-scris aceşti mai suszişi băieţi de ţigani, Pascu şi Ursu Cevica, de la Staico[1] paharnic din Ruda, pentru 5000 aspri gata, acum în zilele domniei mele.

Şi a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul ocolului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lui Staico[1] paharnic la mîna jupanului Papa mare logofăt, cu mulţi boieri martori, care au fost atunci la întocmirea lor.

De aceea am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt, ca să-i fie lui aceşti mai sus-zişi doi băieţi de ţigani, Pascul şi Ursu Civica, de moştenire şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Ivaşco fost mare vornic şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Hriza mare vornic.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 26 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

‹Pe verso :› „Mănăstirea Sărindar. Hrisovul lui Leon Tomşa din 1629".

Bibl. Acad., Fotografii XXVII/35.
Fotocopie după un orig., hîrtie, pecete aplicată, căzută, din biblioteca Muzeului Etnografic, Atena.

[1] Cuvînt retuşat.

www.dacoromanica.ro

1631 (7139) iulie 29, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> un rumân din Bora, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei, dumnezeeştii mănăstiri ce să chiiamă hram Sfînta Troiţă, care este din josul oraşului Bucureşti şi părintelui egumenului Athanasie şi tuturor călugărilor, cîţi vor lăcui într-acest lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân, anume Mihaiu, sinŭ Coman, cu feciorii lui, pentru că acest rumân ce s-au scris mai sus, el au fost rumân sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă din sat din Bora, încă de mai nainte vreme. Iar cîndu au fost acuma, în zilele domnii mele, iar egumenul Athanasie, el au avut pîră înnaintea domnii mele cu Mihaiu şi au venit de s-au pîrît de faţă la marele divan. Şi aşa pîra Mihaiu cum nu este rumân al mănăstirii din sat din Bora de cîndu l-au făcut tată-său Coman, ci este rumân Stoicăi păharnec, feciorul Vîlcului clucer din sat din Loloeşti. Şi au scos Mihaiu la divan şi un zapis mincinos şi o carte a lui Alixandru vodă Iliiaş, cum s-au răscumpărat Mihaiu de rumânie de către Stoica păharnic, drept 3000 aspri gata. Apoi întru aceea, domniia mea însumi am luat seama şi am judecat după dreptate, înpreună cu toţi cinstiţii boerii domnii mele. Şi au mărturisit la divan şi părintele vlădica Grigorie, ce au fost năstavnec la Sfînta Troiţă, cum au fost Mihaiu rumân sfintei mănăstiri de baştină şi făcut de tată-său Coman. Încă şi alţi oameni buni din Bora şi din Stoeneşti au mărturisit, anume : Stoica şi iar Stoica Cătinel i Raia şi Stăniia i popa Manea, cum au fost făcut Stoica păharnec acel zapis, făcut cu vicleşug. Şi aşa au mărturisit cu sufletile lor.

Întru aceea şi domniia mea încă însumi am adevărat cum au fost Mihaiu rumân sfintei mănăstiri, ci au umblat cu viclenie. Apoi au rămas Mihaiu de lege şi de judecată dinnaintea domnie mele şi i-am luat domniia mea şi zapisul şi cartea lui Alexandru voevod Iliiaş, de o am spart la divan.

Pentru aceea am dat însumi domniia mea sfintei mănăstiri hram Sfînta Troiţă, ca să fie acest rumân Mihaiu şi cu feciorii lui de baştină şi ohabnec în veci şi de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar şi mărturie am pus domniia mea : jupînul Hrizea vel vornec i jupan Papa vel logofăt i jupan Dumitraşco vel vistiiar i jupan Mihoi vel spătar i jupan Gherghe vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Nedelco vel paharnic i jupan Dumitraşco vel postelnic. I ispravnic, vel logofăt Papa.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureştii, luna iulie 29 dni şi de la zidirea lumii, de la Adam, pînă acuma la această scrisoare curgerea anilor, văleat 7139, anii domnului, 1630.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 514 v — 515.
Traducere.
Anul erei noastre, greşit.

262

1631 (7139) <înainte de august 8>, Bucureşti.

State, Dima şi Zota, cojocari din Bucureşti, vînd lui Necula vistier satul Putineiul, jud. Teleorman, pus zălog la ei de Preda sluger.

† Adecă eu Stati şi eu Dima şi Zota cojocarii, de aicea de Bucureşti, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de credinţă la mîna jupînului Neculei vistiar, ca să să ştie că i-am vîndut satul Puteneiul ot sudstvo Tel<oer>m<an>, tot satul, cu tot hotarul şi cu tot venitul, de în cîmpu, de în pădure, den apă şi cu toţi rumânii şi cîţi se vor mai afla de moşie şi de preste tot hotarul, de în hotar pînă iar în hotar, derept ughi 500 de aspri gata.

Pentru că acest sat Puteneiul, ce scrie mai sus, fost-au de zéstre al Predii slugériul despre jupîneasa lui Florica. Deci cîndu au fost în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lui Iliiaş voevod, iar Preda slujer şi cu fiiu-său Mihaiu postelnic, ei au ajunsu vréme de nevoe şi i-au închis în temniţă pentru datorii. Deci n-au avut cu ce plăti, ce l-am apucat aceşti datornici, ce scriem mai sus, pentru datoria noastră. Într-acéia, Preda slujer împreună cu fiiu-său Mihaiu ne-au pus acest satu Puteneiul zălog la noi, tot satul cu toţi rumânii şi cu tot venitul, de i-am dat 2 foi de samur şi 1 foale de jder, derept ughi 560, de se-au plătit de datorie şi cu zapis la mîna noastră cu zi, ca să plătească acéste cojoace ce scriu mai sus, iar de nu va plăti noao, să ne fie satul nostru stătătoriu.

Deci cîndu au fost la zi, la noemvrie 15, în cursul ailor 7138, iar Preda slujer şi cu fiiu-său Mihai postelnic, ei n-au avut bani să ne plătească acéste cojoace, ce au rămas satul pre mîna noastră. Şi am mersu şi în divan naintea lu Alexandru voevod Iliiaş, împreună cu Preda slujer şi cu fiiu-său Mihaiu, ce au ajunsu légea şi judecata, ca să ţi <ne> m noi satul Puteneiul cu toţi rumânii şi cu tot hotarul.

www.dacoromanica.ro

Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinŭ Stefan voevod, noi l-am vîndut satul Puteneiul jupînului Neculei vistiiar derept acest preţ de aspri ce scrie mai sus, ca să-i fii dumnealui moşie şi coconilor în veacu. Şi l-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor boiarilor mari şi mici, care-şi vor pune mai jos peceţile.

Aceasta am scris ca să să ştie. Şi pentru mai adevărată credinţă pusu-ne-am şi noi peceţile mai jos.

Пис ѕ Ѳѕкѳрецїй...[1] дьни, въ лѣт ×ѕ҃рлѳ.

Hrizea vel dvornic
Gligorie comis
Papa vel logofăt
Ivaşco dvornic
Buzinca vel comis
Grama pitarul
Mihalcea vornic
Ἰωάννης κομισος [2]
Σκαρλατος λογοθετης [3]
Stroie Fiera logofăt
Drăghici spătar[4]

Muzeul Militar Central, Doc. II/42.
Orig., hîrtie (42 × 27).
Copie din 1836 la Bibl. Acad., DXLVIII/6.
Datat după documentul următor.

263

1631 (7139) august 8, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Necula fost mare vistier satul Putineiu, jud. Teleorman.

† Милостїю божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь въсон земле Ѹгрровлахїнскон, сынь великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Ꙗтефан воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми почтенномѹ правител господства ми жѹпан Нїкѹла вне вел вистїар и със синовн его, елицеже Богъ даровах, такоже

[1] Loc alb.
[2] Ioan comis.
[3] Scarlat logofăt.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

да мѫ ест село Пѫтинеюл, ѡт сѫдство Телеѡрман, вьс село със вьсом Хотаром и със вьсиХ вечинїи и със вьс Ходоком, ѡт полю и ѡт шѫма и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт посѣдї, вдре елика се Хтнт изврат ѡт по вьсом Хотаром, ѡт Хотар до Хотар.

Понеже того село Пѫтинеюл вниѣ пнс било ест Предев бнв вел слѫжер за прекю ѡт над жѫпаница его Флорїика, дѣцира Мнхаю воевод, ещеже ѡт прѣжде врѣме. Й потом, кьда ест бил вь дьни Алеѯандрѫ воевод, снн покоинном Іѡ Ілиаш воевод, въ лѣт ×ѯрлз, а Преда слѫжер и със снн его Мнхаю постелник, ѡни ест достиѕал врѣмѣ за неволю и затворенїе вь темниц, радї дѫжновенїе. Таже нѣст имал със что платн, дн ест поставил того село Пѫтинеюл залог със вьс Хотаром и със вьсиХ вечинїи на Стати и на Дима и на Зота кожокарїи, радї две меХи за самѫр и радї един меХ за ждер, за ѫги ѳ, тере се сѫт платил ѡни за дѫжновенїе. И сътворил ест Преда слѫжер и Мнхаю постелник и запис на рѫка Статев и Димев и Зотев кожокарїи и със дьни, да платит теХ сїи кожоче, еже сѫт вниѣ речена: ащелиже не Хокет платит, да ест село стоател.

Таже кьда ест бил на дьнь, 8 мѣсеца ноемврїе еї дьни, вь лѣт ×ѯрлн, а Преда слѫжер и със снн его, Мнхаю постелник, ѡни нѣст имал новци да платнХ теХ кожоче дн ест пошел Стате и Дима и Зота прѣд Алеѯандрѫ воевод Ілиаш 8 днван, кѫпно със Преда слѫжер и със чед его, Мнхаю постелник, тере ест дал того село Пѫтинеюл вниѣ пнс радї тан дѫжновенїе, да ест село стоател, да сътворит что Хокет бнти волѣ им със село Пѫтинеюл. И дал ест и Хрисовѫл Мнханла воевод, что ест имал за покѫпенїе, понеже сицн ест достиѕал закон и сѫжденїа и дивлѫл. И ѡт тогда вьс дръжал ест село Пѫтинеюл със добро мирно над разлога им, без ницда мльво.

Й потом, кьда ест бил сьда, вь дьни господства мн, а Стате и Дима и Зота кожокарїи, ѡни нѣст могль дръжати село Пѫтинеюл, дн ест пришел прѣд господства мн 8 великїи диван, тере ест продал село Пѫтинеюл, със вьс Хотаром и със вьсиХ вечинїи почтенномѫ правител господства мн жѫпан Некѫла вистїар, за ѫги ѳ аспри готовн, ѡни за ном доброволю, без ни еда[1] снлост и със ѫзнанїа вьсѣм болѣром господства мн, велицїи и мали, ѡт двор господства мн.

И видѣХом господства мн и запис ѡт рѫка Статев и Димев и Зотев за проданїе, със миоѫи болѣри свидїтелїи, написани ѫ запис, которїи сѫт бил на ѫцѣненїа им, на име: Хриза вел дворник и Папа вел логофет и Іванко бнв вел дворник и Гангорїе комис и Бѫзинка комис и Грама вел пнтар и Мнхалчѣ дворник и Строе логофет и Дрьгич спатар и...[2].

Сего радї, дадоХ сьм господство мн почтенном правител господства мн жѫпан Некѫлев бнв вел вистїар, такоже да мѫ ест село Пѫтинеюл със вьсом Хотаром и със вьсиХ вечинїи и със вьс Ходоком ѡчинѫ, дѣдїно и вь ѡХаб синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, порезмо господства мн.

Сеже оубо и свидїтелїи поставихом господство мн: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел логофет и жѫпан Дѫмитрашко вел вистїар и жѫпан Мнхо вел

[1] Aşa în text.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

спатар и жѹпан Герге вел столник и жѹпан Бѹзинка вел комис и Неделко вел пѣхарник и жѹпан Дѹмитрашко вел постелник. И неправник, Папа вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настол градѹ Бѹкоурещи, мѣсеца авгѹст ѝ дьни и wт Ѡдама даже до нинѣ текѹщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрлѳ, а wт рождества Христова, ҂ахла.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula fost mare vistier şi cu fiii lui, cîţi îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Putineiul, din judeţul Teleorman, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar.

Pentru că acel sat Putineiul mai sus-scris a fost al lui Preda mare slujer de zestre de la jupaniţa lui, Florica, fiica lui Mihaiu voievod, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Io Iliiaş voievod, în anul 7137, iar Preda slujer şi cu fiul lui, Mihaiu postelnic, pe ei i-a ajuns vreme de nevoie şi închisoare în temniţă pentru datorii. Astfel n-au avut cu ce plăti, ci au pus acel sat Putineiul zălog cu tot hotarul şi cu toţi vecinii la Stati şi la Dima şi la Zota cojocarii, pentru două blăni de samur şi pentru o blană de jder, pentru ughi 560, de s-au plătit ei de datorie. Şi au făcut Preda slujer şi Mihaiu postelnic şi zapis la mîna lui State şi Dima şi Zota cojocarii şi cu zi ca să plătească acele cojoace care sînt mai sus zise : dacă nu vor plăti, să fie satul stătător.

Astfel, cînd a fost la zi, în luna noiembrie 15 zile, în anul 7138, iar Preda slujer şi cu fiul lui, Mihaiu postelnic, ei n-au avut bani să plătească acele cojoace, ci au venit State şi Dima şi Zota înaintea lui Alexandru voievod Iliiaş în divan, împreună cu Preda slujer şi cu fiul lui, Mihaiu postelnic, de au dat acel sat Putineiul mai sus-scris pentru acea datorie, să fie satul stătător, să facă ce le va fi voia cu satul Putineiul. Şi au dat şi hrisovul lui Mihail voevod, ce au avut de cumpărătură, pentru că aşa i-a ajuns legea şi judecata şi divanul. Şi de atunci au tot ţinut satul Putineiul cu bună pace pe seama lor, fără nici o gîlceavă.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar State şi Dima şi Zota cojocarii, ei n-au putut să ţină satul Putineiul, ci au venit înaintea domniei mele în marele divan de au vîndut satul Putineiul, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii, cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula vistier, pentru 500 de ughi aspri gata, ei de a lor bunăvoe, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, de la curtea domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mina lui State şi a lui Dima şi a lui Zota de vînzare, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, care au fost la preţuirea lor, anume : Hriza mare vornic şi Papa mare logofăt şi Ivaşco fost mare vornic şi Grigorie comis şi Buzinca comis şi Grama mare pitar şi Mihalcea vornic şi Stroe logofăt şi Drăghici spătar şi . . . [1]

Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula fost mare vistier, ca să-i fie satul Putineiul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 8 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139, iar de la naşterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m. p.>

Muzeul Militar Central, doc. III/56.
Orig., perg. (36 × 51), pecete timbrată.
Trad. de la începutul sec. al XIX-lea, ibidem, doc. II/43 ; altă trad. din 1836 la Bibl. Acad., DXLVIII/7.

264

1631 (7139) august 9.

Leon Tomşa voievod încuviinţează lui Pană ceauşul de postelnici din Piteşti să ţină morile lui Muşat vistier, „carele le-au ajuns în delniţele lui cu hotarul".

Milostiu bojieiu, Io Leon voevod i gospodinŭ, sinŭ velicago, pocoinago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi siiu povéleniiu gospodstva mi slug gospodstva mi lui Pană ceauşul de postelnici din oraşul domniei méle din Piteşti, ca să fie volnic cu această carte a domniei méle, ca să ţie morile ale lui Muşat vistier, carele le-au ajuns în delniţele lui cu hotarul, să fie volnic să le ţie şi să fie în pace de către Tudoran.

Pentru că au jăluit înnaintea domniei méle, iar domniia mea am judecat cu cinstiţii dregătorii domniei méle, cum să ţie Pană ceauşul

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

morile lui Muşat vistier, cum le-au ajuns hotarul şi să aibă pace de către Tudoran pitarul din Aninoasa şi [şi] de către soţiile lui, care au fost cu el înpreună în moară, pentru că au spus Pană ceauşul că au fost căzînd Tudoran pitarul pre mori.

Iar domniia mea l-am judecat să fie oprit Tudoran pitarul de către mori şi să aibă bună pace. Inacc da néstŭ, porizmu gospodstva mi.

I ispravnic, sam réce gospodstva mi.

Pis méseţa avgust 9 dni, leat 7139 ‹1631›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroşul, nr. 479, f. 135.
Copie ; alte copii ibidem, mss : 710, f. 778, 349, f. 322 v — 323 şi 484 f. 12—13.

265

1631 (7139) august 12.

Dumitru vornic din Mogoşăşti îşi lasă averea soţiei sale Maria şi fiului său Bunea logofăt.

Adecă eu Dumitru dvornicul din Mogoşăşti scris-am şi mărturisesc cu acest al mieu zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînesii mele Marii şi a fiiu-mieu Bunei logofătu, ca să se ştie că apropiindu-mi-să vremea de pristăvit, socotit-am cum, după moartea mea, să aibă oamenii miei pace. Ce am mersu în divanul cel mare, înaintea tuturor boerilor ţării, mari şi mici, de am mărturisit singur cu gura mea şi cu acest zapis ce las jupînesii mele Marii şi fiiu-mieu Bunei logofătu în urma mea, pentru căci mi-au luat Dumnezeu vederea ochilor în şase ani. Ce mi-au tot păzit de toate lucrurile, cum mai bine decît cînd aş fi fost cu ochi, că nici de un lucru n-am ştiut şi nici de o nevoe. Ci văzînd eu atîta milă şi căutare, miluitu-i-am şi eu cu bucatele care am cîştigat în tinereţile mele, ca să-mi fie la vreme de nevoie.

Întîi le-am dat 5 rumâni din sat din Nucşoară, sud Muş‹cel› i Padu‹reţ›, care scriu în cărţi pre nume şi pre Dumitru ţiganul cu tot salaşul lui şi Oprea ţiganul cu salaşul lui şi pre Stan ţiganul cu tot salaşul lui şi pre Nedelcul ţiganul cu tot salaşul lui, cu ţiganca-şi şi cu fata-şi şi moşiia, din hotarul Mogoşăştilor pînă în Valea Micului, carea este aleasă şi cu viia cea boerească de la Gradişte, ce scriie iar în zapisul Bunei logofătul şi 50 de oi şi o căruţă cu doi cai, fără şase telegari ai ei, carii au fost cînd o am luat de la casa ei şi 8 boi şi 2 vaci şi 5 epe şi stupi, cîţi să vor alege toţi şi pîine de grîu şi de meiu şi alte dichise ale casii, toate, ca să mă pomenească în urma mea.

www.dacoromanica.ro

Iar lor să le fie acestea toate, ce scriu mai sus, moşie stătătoare în veci, de nimenea să n-aibă nici o nevoie, nici de în fraţii miei, nici de nepoţi, nici un om din ruda mea, că n-are nimenilea nici o treabă cu bucatele mele, care sînt cîştigate de mine, ci cu ce m-am îndurat eu, i-am miluit şi pre ei.

Aşijderea şi cine să va scorni din rudele jupînesuu mele a scorni vreo pîră încă să n-aibă nici o treabă cu bucatele mele, căci ia n-au avut nimic, nici zestre, nici alt nimica, ci o am luat numai cu trupul şi cît au fost ia cu zile ajunsu-le-au cît le-au dat. Iar în urma mea, cine să va ispiti a rîdica vreo pîră sau a strica această milă şi tocmeală au din rudele mele au din care şi judecătorii cine vor fi, acela om să fie blestemat de Dumnezeu şi să n-aibă unde veni în urmă după mine, nici a să judeca cu creştinii, ci cu Iuda şi cu Aria la un loc şi să fie anathima şi proclet ot 318 părinţi.

Şi am pus mărturii, toţi dregătorii divanului: întîi jupan Nicola vistiiar i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Papa vel logofet i Ivaşco dvornic i jupan Dumitraşco vel vistiiar i jupan Miho vel spatar i Grigorie comis i Buzinca vel comis i Muşat vtorii vistiiar i Dumitru vistiiar i Nedelco biv vel armaş i Neagul vel agă i Vasilache clucer i Gherghe vel armaş i Mihalcea dvornic i Mitrea pitar i Grama vel pitar i Nedelco vel paharnic ot Bucu i Calotă clucer ot Popeşti i Staico vornic i Para logofet i Sima logofet i Udriştii logofet Năsturel şi alţii mulţi, carii s-au întîmplat în divan şi-ş vor pune mai jos peceţile.

Aceasta am scris şi pentru mai adevărată credinţă mi-am pus şi pecetea.

Am scris, Dumitru gramatic ot Bucureşti, luna avgust 12 zile, leat 7130 ‹1631›.

Necula vistiiar.
Hrizea vel dvornic.
Μηχος σπαταρις[1].
Papa vel logofet.
Vasilie Paindur vel clucer.
Dumitraşco vel vistiiar.
Muşat vtori vistiiar.
Dumitru vistiiar.
Mitrea pitar.
Gherghe armaş.
Buzinca vel comis.
Radu postelnic Buzescu.
Neagul vel agă.
Grama pitar.

[1] Miho spătar.

www.dacoromanica.ro

Sima logofet.
Nedelco paharnic.
Udrişte Năsturel vtori logofet.
‹Jos pe marginea textului› Chiriţă dascăl slovenesc.

Bibl. Acad., ms. 5723, f. 3 v — 4.
Copie.

266

1631 (7139) august 12, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte jupaniţei Maria şi fiului ei Bunea logofăt rumâni, ţigani, ocini şi vite în Nucşoara.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului şi răposatului Io Ştefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupînesii Marii, jupîneasa lui Dumitru vornicul ot Mogoşeşti şi fiu-său Bunei logofăt şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor 5 rumâni de în sat de în Necşoară, de în Muşcel, care sînt scrişi în cărţi pre nume, şi Dumitru ţiganul, cu tot sălaşul lui şi Nedelco ţiganul cu tot sălaşu lui, cu ţiganca-ş şi cu fata-ş; moşia de în hotarul Mogoşăştilor pînă în Valea Micului, carea este aleasă, şi cu via boerească ot Grădişte, ce scrie iar în zapisul Bunei logofăt şi 50 de oi şi o căruţă cu doi cai, fără 6 telegari ai jupînesii Marii, cu leagăn, care au fost ai ei cîndu o au luat de la casa ei, şi 8 boi şi 5 epe şi stupi cîţi se vor alege toţi şi pîine de grîu şi de meiu şi alte dichise ale casii, toate. Pentru că, apropiindu-se vremea de pristăvire lui Dumitru vornic, tatăl Bunei logofăt, socotit-au cum după moartea lui să aibă oamenii lui pace. Ce au venit înaintea domnii mele în divanul cel mare şi înaintea tuturor cinstiţilor dregătorilor domniei mele marii şi mai mici, de au mărturisit singur cu gura lui ce lasă jupînesii lui Marii şi fiiu-său Bunei logofăt în urma lui. Pentru că i-au luat Dumnezeu vederea ochilor în 6 ani, ce l-au tot păzit de toate lucrurile la nevoia lui, cît mai bine decît ar fi fost cu ochi, că nici de un lucru n-au ştiut şi nici de o nevoie. Drept aceea, el văzînd atîta căutare şi milă ce au avut de către jupîneasa lui Maria şi de către fiiu-său Bunea logofăt, el încă i-au miluit cu aceste bucate şi rumâni şi ţigani şi dobitoace ce scriu mai sus, care au fost cîştigate den tinereţele lui, ca să-i fie la vreme de nevoie şi să-l pomenească în urma lui, iar lor să le fie toate acestea, ce scriu mai sus, moşie stătătoare în veci.

www.dacoromanica.ro

· Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui cu mare blăstăm cum de nimenilea nici o nevoie să n-aibă nici de un om . . . . [1] cu bucatele lui, care au fost muncite şi cîştigate de dînsul. Aşijderea de se vor scorni . . . [1] den rudele jupînesii lui cu vreo pîră, tot să n-aibă nici o treabă cu bucatele lui căci ia n-au avut nimic, ci o au luat numai cu trupul, făr zestre, făr nimic. Şi cît au fost ea cu zile, ajunsu-ia-u . . . .[1].

Au pus şi blestem : care din rudele lui se va ispiti în urma lui cu vreo pîră sau a strica acestea . . .[1] miluituri au den rudele lui au măcar şi judecători, cine va fi acela, să fie trăclet şi . . . [1] şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria la un loc şi să fie blăstămat de Dumnezeu . . .[1] judeca în urma lui.

Drept aceea, şi domnia mea încă am socotit, după cum este obiceiul ţării . . .[1] jupînesii Mariei şi fiu-său Bunei logofăt, ca să le fie moşie în veci lor şi coconilor şi nepoţilor şi strănepoţilor neclintită, preste cuvîntul domniei mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea : jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Dumitraşco vel vistiar i Mihu vel spatar i . . . . [1] vel stolnic i Buzinca vel comis i Nedelco vel paharnic i jupan Dumitraşco vel postelnic. Şi ispravnic, Papa vel logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru gramatic, în scaunul oraşului Bucureşti, avgust 12, de la Adam, vălet 7139 <1631>.

Io Leon voievod <m.p.>

După T. Cipariu, *Archivu*, p. 19—20.
Copie după orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

267

1631 (7139) august 17, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte popii Şerbu din Odobeni vie şi locuri de vie la Cîndeşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Леѡн воевода и господинъ въсои земли Оугровлахїнскои, сынъ великаго и прѣдобраго, покоиникаго Стефан воевод. Дават господетво мн сїе повелѣнїе господства мн попов Шербъ wт Одобѣни и със сиовн сн, елнцеже елѣ Богъ дает, такоже да ест елѣ wчинъ за ҃ погодне за виноград със мѣсто и със мѣсто за кѫке ѕ Дѣлѧл Кѫндецилор и двѣ розоаре ѕ полю, едни розор ѕ гор полю, дрѫг розор ѕ долнїи полю, wбаче wт дел Калиноѕ калогер wт Кѫндецни.

[1] Punctele sînt ale editorului, care menţioncază că în aceste locuri n-a putut citi.

www.dacoromanica.ro

Занеже сїѣ погоане и розоаре бнл сѣт покѫпленѣ wт Негрѫш, баш Анкъѫ wт над Калин калогерѫ wт нанѫпрѣжде врѣмѣ, ещеже wт прн дьни поконнаг Минѫнѣ воевода. Й къда ест бнл нинѣ, а попо Шербѫ, wн покѫпнл ест сїѣ мѣсто за виноград и розоаре и мѣсто за кѫкѣ wт на Анка, дъщера Негрѫшов и wт на синови ѣи Илїѣ и Цигѫлѣ и Мирча, за хѣ аспри готови. И продал сѣт wни за нанѫнем добра волѣ и със знанїѣ братїѣмъ им и със знанїѣ многим мегїѣшн wт wкръсть мѣстом, ѣже сѣт свѣдетелїѣ и алдъмъшарн тогда, на име: wт Мошецни, Банѫл и Стан и Нѣгѫл и Мирчѣ и wт Зорецни, Влад Цакїа и wт Тнѫѫлецни, Некита и Іwнашко, синъ Гавен и Серафнм калогер и wт Палангъ, поп Конко.

И пак да ест попов Шербѫ мѣсто за ѣдин погон за виноград, недажник и със мѣсто за кѫкѣ wт дел Негрѫшов оу Дѣлѫл Кѫндецнлор, занеже покопил ест поп Шербѫ сїѣ мѣсто за виноградѣ wт на Ръзмирницъ, синъ Стонкъи лwгофет wт Кѫндецни, за т аспри готови. И продал ест wн за негов добро волѣ и със знанїѣ мегїашним wт wкръст мѣстѫ. И свѣдетелїѣ, на име: wт Кѫндецни, Негѫлѣчѫ и Балотъ и Лѫпѫл и Конко, синъ Нѣгоѣ и Драгомир, синъ Мѫшатов и wт Мїѣръш, Кирикъ и Тѫдор и wт Нѣгошина, Нѣгѫл, синъ Радѫлов и нѣїи мнози.

Сего радї дадоѫ и господство мн попов Шербов, шакожѣ да ест емѫ wчинѫ за дѣдинѫ и въ wѫаб синовом емѫ и внѫком и прѣвнѫчѣтом ем и нн wт когожѣ непоколѣбимо, порнзмѫ господства мн.

Сеже и свѣдѣтели поставлю господство мн: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лwгwфет и жѫпан Дѫмитрашко вел внетїар и жѫпан Минѫо вел спатар и Бѫзинка вел комис и Герге вел столник и Неделко вел пѣѫарник и жѫпан Дѫмитрашко вел постелник. И неправник, Пепа вел лwгофет.

И непнсаѫ аз, Мино лwгофет, въ настолни граду Бѫкѫрецни, мѣсеца августѫ зї дьни и wт Ѫдама до нинѣ, текѫщем лѣтом хѫрлѳ.

† Іw Леwн вwевwда, мнлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Şerbu din Odobeni şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină de 3 pogoane de vie cu loc şi cu loc de casă în Dealul Cîndeştilor şi două răzoare în cîmp, un răzor în cîmpul de sus, al doilea răzor în cîmpul de jos, însă din partea lui Calin călugăr din Cîndeşti.

Pentru că aceste pogoane şi răzoare au fost cumpărate de Negruş, tatăl Ancăi, de la Calin călugărul mai dinainte vreme, încă din zilele răposatului Mihnea voievod. Iar cînd a fost acum, popa Şerbu a cumpărat acest loc de vie şi răzoare şi loc de case de la Anca, fiica lui Negruş şi de la fiii ei, Ilie şi Ţigulea şi Mircea, pentru 2000 aspri gata. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea fraţilor lor şi cu ştirea multor megiaşi din jurul locului, care au fost martori şi aldămăşari atunci, anume: din Moşeşti, Banul şi Stan şi Neagul şi Mircea şi din Zoreşti, Vlad

www.dacoromanica.ro

Ţachia şi din Tihuleşti, Nechita şi Ionaşco, fiul lui Sava şi Serafim călugăr şi din Palangă, popa Voico.

Şi iar să-i fie popii Şerbu loc de un pogon de vie, nedajnic, şi cu loc de case, din partea lui Negruş în Dealul Cîndeştilor, pentru că a cumpărat popa Şerbu acest loc de vii de la Răzmiriţă, fiul lui Stoica logofăt din Cîndeşti, pentru 300 aspri gata. Şi a vîndut el de a lui bunăvoie şi cu ştirea megiaşilor din jurul locului. Şi martori, anume: din Cîndeşti, Neguleciu şi Balotă şi Lupul şi Voico, fiul lui Neagoe şi Dragomir, fiul lui Muşat şi din Mierîia, Chirică şi Tudor şi din Neagoşina, Neagul, fiul lui Radul şi mulţi alţii.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea popii Şerbu ca să-i fie ocina de moştenire şi de ohabă fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Buzinca mare comis şi Gherghe mare stolnic şi Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Iano logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 17 zile şi de la Adam pînă acum, ani curgători 7139 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Olteniei din Craiova, nr. 49.
Orig., hîrtie (41 × 28), pecete timbrată.

268

1631 (7139) august 20.

Ilina, fiica Stanei, vinde lui Tudoran sluger din Vlădeşti moşie şi rumâni în Aninoasa.

† Eu jupînesa Ilina, fata jupîneséi Stanie, nepota logofătului Pîrvului Dolofan, scris-am acesta al mieu zapis să fie de crédenţă la mîna jupînului Tudoran sulger ot Vlădeşti, cum amu avut o parte de moşie în satu în Anenosa, dată zestré de părinţi. Deci eu nu o-mu putut ţenea, ce eu de bunăvoia mea şi cu ştirea tuturor oméniilor miei m-amu tocmit cu dumnelui, ce iaste mai sus-scriş, jupînul Tudoran sulger, de me-mu vîndut toată parte ce au avut părinţii mii în satu în Aninosa şi cu rumâni, cîţi să vor găsi, ce m-eu fostu dat părinţii mii zestré, o-mu vîndut, deript ughi 50, însă mi-eu dat acum în mîna mea bani gata ughi 20, iară

www.dacoromanica.ro

de 30 de galbeni amu tocmitu să mi-i dea la Cîrstovu, fără nece un cuvîntu.

Şi amu făcut acestă tocmelă de bunăvoia mea şi cu şterea tuturor omenilor mii şi a megiiaşilor dc sus şi de jos.

Şi mărturii: logofătul Préda ot Leréşti şi jupan Lăudat comis ot Vlădeni şi Albul stolnicul ot Lăîngeşti şi Duca logofet ot Godeni şi Bulbosie stolnicul ot Berévoeşti şi Neagoe ot Rîogeni.

Пис мѣсеца августъ к̃ дьни, въ лѣт ×ѕ̃рлѳ.
Jupîniţa Ilina.
Lăudat comis ot Vlădeni <m.p.>
† Preda postelnic ot Lereşti <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XCIV/8.
Orig., hîrtie (33 × 20,5), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 137, f. 31.

269

<1631 septembrie 1—1632 august 31> 7140.

Oprea şi fiul său Muşat vînd lui Para fost mare paharnic o ocină la Şerbăneşti, jud. Dîmboviţa.

† Adecă eu Oprea şi cu fiiu mieu Muşat, feciorul Bratului ot Creaţa, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Parăi biv vel peharnic, cum să se ştie că am vîndut noi dumniialui partea noastră de ocină de în Şărbăneşti, de în judeţul Dîm<boviţa>, însă de într-o fune a treia parte, cît ni se-au căzut partea noastră de priste tot hotarul, cît se va alége de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi de în şizutul satului, pentru că am vîndut noi această ocină ce scrii mai sus de a noastră bunăvoe, derept o mie şi patru sute de bani gata, ca să-i fie dumniialui moşie.

Şi cînd am vîndut această ocină pus-am şi mărturie, anume: popa Milea şi Pătru pîrcălabul i Vlădimir i Staico i Vladul ot Creţuleşti i Stoica ot Vlădeşti i Ion ot Copileşti. Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi peceţile.

Пис мѣсеца...[1], въ лѣт ×ѕ̃рм̃.
Stoica Cîrjeul.
Pătru.
Oprea.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Moşatu.
Vlădimir <m.p.>
Eu popa Mile mărturie <m.p.>

Arh. St. Buc., M-area Cîmpulung, XIII/3.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 204, f. 171.
Documentul, după Para, ar putea fi şi de mai tîrziu.

270

<1631 septembrie 1—1632 august 31> 7140.

Gherghe judeţul şi pîrgarii din Bucureşti adeveresc că Stamatie neguţătorul din Piteşti a cumpărat un loc cu prăvălii în Bucureşti.

† Scris-am eu judeţul Gherghe şi cu toţi pîrgarii şi cu preoţii şi cu neguţători şi cu oameni buni den în oraş den Bucureşti aceasta a nostră carte, să fie la mîna jupînului Stamatie neguţătoriul ot Piteşti, cum să să ştie că au cumpărat de la Mara şi de la vătahul Gheorghe un loc, însă în tîrgu în Bucureşti, în tîrgul de sus, locul lu Gherghe Trufaşul, fratele Marăi, însă prăvălii 2, de cinci stînjăni în lat, şi cu pimniţa iar de cinci stînjeni în lat şi în lungu cît va mérge, dereptu bani gata ughi 1 00.

Şi o-u vîn<du>tu această moşie Mara şi cu Gherghe vătah de a lor bunăvoe şi cu ştirea tuturor omenilor lor şi cu ştirea nepoţilor Marăi şi cu ştirea tuturor rudelor şi cu ştirea vecinilor den sus şi den jos, ca să fie jupînului Stamatie moşie şi feciorilor lui, în veac.

Şi la această tocmeală fost-au mulţi preoţi şi neguţători şi oameni buni mărturie, anume: popa Manta i popa Drăgoiu i jupînul Cîrstea neguţătoriul, Dima cantaragiul, Necula bacalul, Costandin mătăsariul, Dumitru vornicul, Antonie, Enache mătăsariul, Necula mătăsariul, Neagoe postelnic, Leca bărbiir, Cernica cizmar, Stan rachiiar i ot Piteşti, Arsenie postelnic i bratiia ego Pană i Ivan şi Dumitru aprod ot Bucureşti.

Пнс аз, Иван логофет wт Пнтещи[1], въ мѣсеца .....[2], лѣт ×ȝ҃м, wт ѳдама течеⷭ҇.

Şi pentru mare credinţă ne-am pus peceţile şi iscălituri.

[1] Ivan logofăt din Piteşti.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Iacovu logofet manu propria [1]
Ion biv vtorii ot Cîrsteneşti
Şi eu Oprea de Bălţaţi [2]

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII 5.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.
EDIŢII. Ionnescu-Gion, *Ist. Buc.*, 727—728.

271

1631 (7140) septembrie 1, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă ‹Radu Vodă› din Bucureşti un ţigan.

† Милостїю божїею, Їѵ Леѡн воєвода и господинь вѣсон земле Ѳгггровлахїнскоѥ, сннь великаго и прѣдобраго, покоиникоѵ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїѥ повѣлѣнїѥ господство мн свѣтѣн божествнѣн монастир глаголемн Храм свѣта Троице, ѥже ест нз дол варош Боукоуреци и wтцоу игоумена Ѳанасїѥ и вьсѣм иноком, елице живоуцнх вь wбнтѣли тое, ѥкоже да ест свѣтѣн монастир вниѣ пнс едни ацигап, на нме Севернн, сннь Стоѥновчоа цигановл.

Понеже того ацигап Севернн, wн ест бїѡ за дѣдїнѳ Оудрицев wт Рошїѧ. Тако, къда ест бїѡ съда, въ дньїѣ господства мн, по врѣмѥ когда сѥ сѣт въстанил прнбѣгїн над господство мн и над Хора господство мн сьс воноскоу wт Ѳѳгггрьска земле и пришел ест тѣре сѥ сѣт побїил сьс господство мн ѳ шесоул Боукѳрецилнм велма крѣпко, а того ацигап Севернн, wн ещеже сѥ соут wбрѣтал тогда на бран и прнфатнл га ест слѳзех господства мн Хасан и Хѳсенн бѣшлїн и Пава срьбѳл оу бран и донесна га ест на господство мн оу табьроу и поклоннл сѣ сѣт сьс него, ѥкоже нѣкоѥ слѳги правѥ. Въ том, господство мн ѳ съм Харнснл ради слѳжба нм права и wт пред вьсенхмн чьстнтнмн правнтелїѥ господства мн, ѥкоже да сѣт нм за дѣдїнѳ.

И потом, слѳѳѥ господство мн Хасан и Хѳсенн бѣшлїѥ и Пава срьбѳл, wнн соут продалн по Севернн цигановл wтцѳ игѳмена Ѳанасїѥв wт Свѣтаа Троице, сьс оузнзнїа вьсѣм болѣром господство мн wт табьрь, велнцн, н малн и wт пред господство мн, за хв҃ѵ аспрн готовн и сьс запнс wт рѳкамн нх за проданїѥ, сьс мноѳн болѣрн свѣдїтелїн написани оу запнс, на нме: Хриза вел дворник и Папа вел лwгwфет и Некѳла внстїар и Мнхо вел спатар и Бѳзника вел комис.

---

[1] Cuvintele „manu propria" sînt scrise cu caractere latine.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Сего радѣ дадохъ сѣмъ господство мн свѣтѣи монастир Храм Свѣтаа Троице шкоже да ест[1] свѣти монастири Свѣта Троицъ того ациган Северин дѣдинѡ и вѣ wхаѣ и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства мн.

Сеже ѡво и свѣдѣтелїи поставлѣем господство мн: жѡпан Хриза вел дворникъ и жоупан Папа вел логѳфет и жѡпан Дѡмитрашко вел вистїар и жѡпан Мих вел спатар и жоупан Гергїе вел столник и Бѡзинка вел комис и Нѣделко вел пехарник и жѡпан Дѡмитраки вел постелник. И неправник, Папа вел логѳфет.

И написахъ аз, Содре граматик, въ град Боукѡреци, мѣсеца септемврїе $\overline{\text{а}}$ дань, въ лѣт ×ѕрм.

† Їѡ Леѡн вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi prebunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiţă, care este mai jos de oraşul Bucureşti şi părintelui egumen Tanasie şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă un ţigan, anume Severin ţiganul, fiul lui Stoianovcea ţiganul.

Pentru că acest ţîgan Severin, el a fost de moştenire al lui Udrişte din Roşia. Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea cînd s-au sculat pribegii asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele cu oaste din Ţara Ungurească şi au venit de s-au bătut cu domnia mea în şesul Bucureştilor foarte tare, iar acel ţigan Severin, el încă se afla atunci la luptă şi l-au prins slugile domniei mele Hasan şi Husein beşlii şi Pava sîrbul în luptă şi l-au adus la domnia mea în tabără şi s-au închinat cu el, ca nişte slugi drepte. Întru aceasta, domnia mea l-am dăruit pentru slujba lor dreaptă şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, ca să fie de moştenire.

Iar după aceea, slugile domniei mele Hasan şi Husein beşlii şi Pava sîrbul, ei au vîndut pe Severin ţiganul părintelui egumen Tanasie de la Sfînta Troiţă, cu ştirea tuturor boierilor domniei mele din tabără, mari şi mici, şi dinaintea domniei mele, pentru 2400 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: Hriza mare vornic şi Papa mare logofăt şi Necula vistier şi Miho mare spătar şi Buzinca mare comis.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiţă, ca să fie[1] sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, acel ţigan Severin, dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghie mare stolnic şi Buzinca mare comis

[1] De aici înainte pînă la sfîrşit, scris de altă mînă.

www.dacoromanica.ro

şi Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitrachi mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea Bucureşti, luna septembrie 1 zi, în anul 7140 ‹1631›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/10.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1903.

272

1631 (7140) septembrie 5, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă ‹Radu Vodă› satul Betejanii, jud. Romanaţi, luat pe seama domniei de la Matei aga Brîncoveanul, care s-a hiclenit.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ късон земли Ѳѵгґґровлахїнскон, сннъ великаго и прѣдобраго, покоинномѵ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїю повелѣнїю господство мн свѣтѣи, божествнѣи монастр глаголемн Храмъ Свѣта Тронцъ и wтцѵ єгѵмена Ѳанасїѥ и вьсѣмъ нноком, єлнце живоуцыхъ въ wбнтѣли тоѥ, ꙗкоже да мѵ єст свѣтѣи монастр вншє пнс село Бетежанїи wт сѵдство Ром‹анацн›, вьс село, със вьс Хотаром и със вьснХ вечннїи и със вьс Ходоком, wт полю и wт шѵма и wт вод и със вечннїи и wт седалнце селов, wт посвѵдї, варе єлнка сѥ Хтнт нзбрат wт прєз вьс Хотаром, wт Хотар дорн ѵ Хотар, по старе Хотаре и белѣге.

Понеже сїи вншє речено село било єст за дѣдїнѵ Матєюв ага Брънковѣнѵл wт дѣдї за прѣдѣдї, ецеже наю wт прѣжде врѣме, wт прн дънїи прочїем старе господарн. Я потом, къда єст бнл ннн, въ дънїи ‹господства мн›[1], а Матєю ага, wн сѥ сѵт дегнѵл над господство мн въ wбраз за господарь, съ конскѵ wт Ѳѵгґґрска земли и със бранїю. И пришел єст тере сѥ сѵт побїтал със господство мн ѵ шьсѵл лозїем варошов Бѣкѵрецїи, ꙗкоже да попереть скнптрѵ чьстнтомѵ царю и да нсХабнт Хора господства мн със злочьствїѥ, како Богъ невьсХощет, нж єст дал господь Богъ, тере сѵт бнл по волѣ чьстнтомѵ царю и по волѣ наше и wднесна єст Божїю по врьжмашїи господства мн съ прѣклоненїѥ главѣ под мєча господства мн. И падновл єст бнти вьсѣХ села и wтьчествїѥХ Матєюв ага над разлога господска. Къ том, wтцѵ єгѵмена Ѳанасїѥ, wн ецеже съ подвнгом добри подвнѵа сѥ ради господства мн на тегот и на нѵжда господства мн. Таже къ том господстео мн сиотрнХом, кѵпноже със вьснХмн чьстнтнмн правнтелїи господства мн, тере съм дал и помнловал по свѣта монастр Храм Свѣта Тронцъ със село Бете-

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

жанїи, wт дѣдїне Матеюв ага, шкоже да ест свѣтѣи монастир Свѣтаа Троицъ дѣдїнѕ въ вѣкы, понеже ест изгѕбил Матею ага негово село wт къ господства ми сѣс зла Хитлѣнство, шкоже єдинь непрїятел соущїи честитом царю и Хорѣв.

<С>его радї, дадоХ сѣм господство ми свѣтомѕ монастир Храм Свѣта Троицъ село Бетежанїи сѣс вѣс Хотаром и сѣс вѣсиХ вечинїи и сѣс вѣс Ходоком, шкоже да мѕ ест wчинѕ, дѣдїнѕ и вѣ wХаб и ѕкрѣпленїе и божествним иноком вѣ пицѕ и не wт когоже непоколѣбимом, порѣзмо господства ми.

И ещеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по wшьствїю господства ми, кого изберет господь Богъ бити господарь Влашкое земле или wт срѣдъчнаго плода господства ми или wт сьродник нашиХ или по грѣсѣ нашиХ или wт иноплѣменик да аще почтет и ѕтвръдит и покрѣпит сїи книг господства ми, того господь Богь да га почтет и ѕтвръдит и сьХранит вѣ господствѣ его, а вѣ бѕдещиХ вѣцѣХ дѕша его. Я цѣлиже не почтет и не поновит и не ѕтвръдит сїи книг господства ми за милованїе, того господь Богь да не почтет и не сьХранит и не ѕтвръдит вѣ господствѣ его, а не вѣ бѕдещи вѣцѣХ дѕша его. Я кое човѣк Хокет разорит и попърет и расипет сїи книг господства ми, того господь Богь да га разорет и попърет и расипет зде тѣлом его, а не вѣ бѕдещи вѣцѣХ дѕша его и за wбвенїе wставит и да ест трыклет и анаѳема и афѕрисан wт тѣѓ свѣти wтци, еже сѕт вѣ Некеи и да имат частїю сѣс Їоуда и сѣс Пр҃їм и сѣ инни невѣрне юден, иже вѣзъпишше над крьв господа Бога и спаса нашего Исѕса Христа и рекът: „вѣзмиХ, вѣзмиХ и распени его“, крьв его над нИХ и над чеда иХ, ест и бѕдет въ вѣки вѣком, амин.

Сеже оубо и сведїтелїи поставиХ господство ми: жѕпан Хриза вел дворник и жѕпан Папа вел лигwфет и жѕпан Дѕмитрашко вел вистїар и жѕпан Миѕо вел спатар и жѕпан Герге вел столник и жѕпан Бѕзинка вел комис и жѕпан Неделко вел пеХарник и жѕпан Дѕмитрашко вел постелник. И исправник, сам реч господства ми.

И намазаХ и проначѣрта аз, Стоика граматик, въ настол дивно градѹ Бѕкѹрещи, мѣсеца септемврїе ×ѣ̃ дьни и wт Ѣдама даже до нинѣ текѹщаго лѣтом, вѣ лѣт ×з҃рм҃ а wт рождества Христова, ×а҃Хла҃.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfinte', dumnezeieştii mănăstiri, numită hramul Sfînta Troiţă şi părintelui egumen Thanasie şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acest lăcaş, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă satul Betejanii din judeţul Romanaţi, tot satul, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne.

Pentru că acest sat mai sus-zis a fost de moştenire al lui Matei aga Brîncoveanul din moşi, din strămoşi, încă de mai înainte vreme, din zilele

www.dacoromanica.ro

altor domni bătrîni. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele ‹domniei mele› [1], iar Matei aga, el s-a ridicat asupra domniei mele în chip de domn, cu oaste din Ţara Ungurească şi cu război. Şi a venit de s-a bătut cu domnia mea în şesul viilor oraşului Bucureşti, ca să calce schiptrul cinstitului împărat şi să piardă ţara domniei mele cu răutăţi, cum Dumnezeu nu vrea, ci a dat domnul Dumnezeu de a fost după voia cinstitului împărat şi după voia noastră şi a adus Dumnezeu pe vrăjmaşii domniei mele cu plecarea capului sub sabia domniei mele. Şi au căzut toate satele şi averile lui Matei aga să fie pe seama domnească. Întru aceasta, părintele egumen Thanasie, el încă s-a ridicat pentru domnia mea cu sprijin bun la greutatea şi la nevoia domniei mele. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, de am dat şi am miruit sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiţă cu satul Betejanii, din dedinele lui Matei aga, ca să fie sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, dedină în veci, pentru că a pierdut Matei aga satul lui de către domnia mea cu rea hiclenie, ca fiind un duşman al cinstitului împărat şi al ţării.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiţă satul Betejanii cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă şi întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Şi încă şi blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va împuternici această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica şi va pierde şi va risipi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-l risipească aici cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să-l lase uitării şi să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi ce sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei necredincioşi ce au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor este şi va fi în vecii vecilor amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Buzinca mare

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

comis şi jupan Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris şi am însemnat eu, Stoica gramatic, în minunata cetate de scaun Bucureşti, luna septembrie 5 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la naşterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, X/11.
Orig., perg. (36 × 51), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. al XIX-lea.

273

1631 (7140) septembrie 13, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Matei Lătinul din Bosna Sărai satul Pleaşovul, jud. Olt.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсои земли Оугровлахїискои, сынь великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми Їѡанов ї сынь, Матеюв Лътинѹл, ѡт Босна Сърау и със синовн си, елицеже Богь приведстит, якоже да мѹ ест село Плѣшовѹл Гор и Дол, ѡт сѹдство Олт, въс село със въсом Хотаром и със въсиХ вечиннїи и със въс Ходоком, ѡт полю и ѡт ⟦шѹма и ѡт вод и със виноградѹ болѣрска и ѡт седалнце селов, ѡт посѣде, каре елика се Хтит нѣбрат ѡт по въс Хотаром, ѡт Хотар до Хотар, по старе Хотаре и белѣѕе и със въсиХ вечиннїи, колнце сѣт напнсане по нме ѕ книг поконнаго Радѹл воевод, сынь МнХнев воевод.

Понеже того село Плѣшовѹл, еже ест вншс пнс, било ест за дѣдїнѕ Радѹлов лѡгѡфет и братом си, Дѣмнтров дворник и Драгомиров комнс, ецеже ѡт давно врѣме, ѡт пре дьнїе поконнаго Радѹла воевод, сынь Радѹл воевод, когда бнст течєнїа лѣтом ҳ҃ѕл҃ѕ. И потом, кьда ест бнл въ дьнїе МнХнев воевод, а поконнаго МнХанл воевод, ѡн ест покѣпнл того село Плѣшовѹл по врѣме когда бнст господствѕ емѹ болѣрен, вел столник, ѡт над наслѣдницїи селов, елнце сѣт пнсанн ѕ книгѕ Радѹла воевод, сынь МнХнев воевод, ѡт през въс село, със аспри готовн.

И потом, покоинном МнХанл воевод, когда ест бнл господарь Земли Блашкое, а господствѕ емѹ ест дал село Плѣшовѹл преке дьцере емѹ, жѕпанницев Флорїажьв и зет его Предев слѣжер. И ѡт тогда въс бнл село Плѣшовѹл вечнин Предев слѣжер със добро мирно.

И кьда ест бнл въ дьнїе поконномѹ Радѹл воевод, сынь МнХнев воевод, въ прьвое редѕ за господство, въ лѣт ҳ҃зр҃к, а вечиннїи ѡт Плѣшов, ѡнн въстанвли

www.dacoromanica.ro

сѣ сѫт ѕ прѧХ пред Радꙋл воевод и пошьл ест тере сьпрѣши сѧ за лицѧ сьс Преда слѫжер, ѕ два диванове. И сице сьпрелн Плѣшовѣнїи како нѣст се сѫт продал wни вечини Михаюв воевод за доброволѣ им, ниже им ест дал нн єдинь аспр, нѕ бнл сътворнл им снлост. <T>аже въ том, Радꙋл воевод, господствѧ емѕ, гледал ест и сѫдил по правдѣ и по закон Божїею и добре сѫт нстинствовал господствѧ емѕ сьс вьс диваном и свѣдетелствовал ест тогда ѕ диваном мноѕн болѣри, како ест бнл покѫпнл Миханл воевод село Плѣшовѫл wт давно врѣме, кьда ест бнл господствѧ емѕ болѣрен, вел столник, пре дньїи Михнев воевод. Таже ест wстал село Плѣшовѫл wт закон и wт сѫжденїе wт пред Радꙋл воевод. И видѣХ господство ми и книга Радꙋл воевод за прѧХ и за wстал над вьс село Плѣшовѫл на рѫка Предев слѫжер. И wт тогда само вьс дрьжал Преда слѫжер село Плѣшовѫл сьс добро мирно.

Ѧ потом, кьда ест бнл вь дньїе Алеѯандрѕ воевод, снн Їлнаш воевод, вь на вторїе редѕ за господствѳ, вь лѣт ҳ҃ѕрлз, а Преда слѫжер и снн его Михаю постелник, wни сѫт падал ѕ велнка дѫжновенїе. Таже ест поставнл того село Плѣшовѫл залог на Їювван Лътинѫл wт на Босна Сѣраю, за ѕги ѯ҃ и сьс запнс wт рѫка нѯ҃ и сьс дань, ꙗкоже да платнт новцїи. Таже, ащѥ прїндет дань, а Преда слѫжер, wн никакоже нѣст могль да даст новцїи, нѕ сьпрѣше сѥ за лицѧ пред Алеѯандрѕ воевод и вьслагает по Преда слѫжер вь темницѧ. Потом Преда слѫжер, wн ест падал сьс молснїе и сьс болѣри на Їювван Лътинѫл, тере нѯ҃ ест попрѣсѣлнл дань. И пак нѣст могль платнтє.

Таже а потом, кьда ест бнл сьда, вь дньїи господства ми, а Їювван Лътинѫл, wтцѧ Матеюв, wн ест ѳфатнл по Преда слѫжер и по снн его, Михаю постелник, велма крѣпко радї новцн. И пришел ест вьсн҃ѯ за лицѧ прѣд господства ми ѕ велнкїи диван-и дал ест Преда слѫжер и Михаю постелник село Плѣшовѫл да ест за дѣдїнѕ Їювванов и снн его Матеюв, радї тѣѯ҃ сїа ѯ҃ за жнлти, wни за нѭѯ҃ном доброволю, без нѥдна снлостїю. И сътворнл ю ест и запнс wт рѫкамн нѯ҃ и дал нѯ҃ ест и книга та стара Радꙋла воевод, снн Радꙋла воевод, что ест бнл нмал Радꙋл логофет и Дѫмитрѕ дворник и Драгомнр комнс над село Плѣшовѫл и дал ест и книга Радꙋл воевод, снн Мнхнев воевод, та за прѧХ и за wстал и запнс wт рѫка нм, вьсѣѯ҃ на рѫка Їювванов Лътинѫл, ꙗкоже да ю ест село Плѣшовѫл стоателю и дѣдїнѕ. Таже книга болѣром, та стара за wдавно, и книга Радꙋла воевод, снн Мнхнев воевод, та за wстал, а Їювван Лътинѫл, wн нѯ҃ ест бнл поставнл залог на єдинь лътин ѕ Софїа, на нме Павел, снн Радꙋлов wт Добром Бенетик, пакеже радї нѣкое новцн, а запнсѫл Предев слѫжер и Михаюв постелник и книга господства ми над село Плѣшовѫл, wне сѫт бнл зде на Їювван Лътинѫл.

Ѧ кьда ест бнл сьда, по врѣме кьда ест пришел прибѣцїи wт през планен сьс вонскѕ и сьс бранїю над господства ми, а Пътрѕ внстїар, зет Предев слѫжер, wн ест wбрѣтал по Їюван Лътинѫл ѕ Каракал, таже га ест посѣчнл и вьзнмал нѯ҃ ест запнсѫл Предев слѫжер и книга господства ми над село Плѣшовѫл и минѫл ест пакеже през планен.

Ѧ по сьмрьти Їювван Лътинѫл, а снн его, Маѳею wт Босна Сѣраю, wн ндет тере ест донеснл книга болѣром та стара, что ест нмал wни wт пре дньїи Радꙋла воевод того Стар wт давно и бнли сѫт дала Михаюв воевода и книга

www.dacoromanica.ro

Радꙋла воєвод, синь ѥмнѣнєв воєвод, за шстал над село Плѣшовѫл, шт над Павел Лътинѫл шт Софїѧ, зде пред господства ми ѫ диван, тере им ест показал и сказал ест како ест дал Преда слѫжер сел Плѣшовѫл радї дѫжновенїѥ, да ест Їшѡванов Лътинѫл дѣдїнѫ. И сведїтелствѫет ѫ диван вьсѣх болѣрїи: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лшгшфет и Івашко дворник и Мнѣо вел спатар и Глигорїѥ комис и Павлаки спатар и Бѫзинка вел комис и Мѫшат внстїар, како ест бил дал Преда слѫжер и синь его Мнѣю постелник село Плѣшовѫл Їшѡванов и синь его Матеюв, такожѥ да ест им за дѣдїно, радї тоѥ новци.

<G>его радї и господство ми ѥщеже га съм дал село Плѣшовѫл, да ест на рѫка Їшѡанов Лътинѫл и синь его Матеюв, да га дрьжит радї негове праве комате, како ест бил дал и шт Преда слѫжер шт пред господства ми, такоже да мѫ ест село Плѣшовѫл със вьс Хотаром и със вьсѣх вечнїи и със вьс Ходоком шчинѫ, дѣдїнѫ и вь шхаб синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не шт когождо непоколѣбимо, порязмо господства ми. Ѧ ащелиже Хокет извадити Пьтрꙋ внстїар нѣкогда запиѫл тьстом си Предѣв слѫжер и книга господства ми над село Плѣшовѫл, что ест вьзимал ѡн шт над Їшѡван Лътинѫл, да сѣ не вѣрѫеше, почто радї ест посѣкаєт по Їшѡван Лътинѫл и ѫзел ест Пьтрѫ внстїар того запис и книга господства ми със тльхърїа.

<G>еже оубо и сведїтелїѥ поставлѣем господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лшгшфет и жѫпан Дѫмитрашко вел внстїар и жѫпан Мнѣо вел спатар и жѫпан Герге вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Неделко вел пеѣарник и жѫпан Дѫмитрашко вел постелник. И исправник, . . .[1].

И намазаѣ аз, . . .[1], въ настол граду ѫ Бѫкѡреши, мѣсеца септемврїѥ $\widetilde{\text{гї}}$ дьни и шт Ѧдама даже до нинѣ текѫщаго лѣтом, вь лѣт $\widetilde{\text{ѯзрм}}$, лѣта господинѣ $\widetilde{\text{ѯдѣад}}$.

† Їш Леѡн вшєвшда, милостїю божїю господинь.

Иш Леѡн воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan şi fiului, lui Matei Lătinul, din Bosna Săraiu şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Pleaşovul de Sus şi de Jos din judeţul Olt, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şin din apă şi cu via boierească şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne şi cu toţi vecinii, cîţi sînt scrişi pe nume în cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod.

Pentru că acel sat Pleaşovul, care este mai sus-scris, a fost de moştenire al lui Radul logofăt şi al fraţilor săi, Dumitru vornic şi Dragomir

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

comis, încă de multă vreme, din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7036. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, răposatul Mihail voievod, pe vremea cînd a fost domnia lui boier, mare stolnic, el a cumpărat acel sat Pleaşovul de la moştenii satului, cîţi sînt scrişi în cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, de peste tot satul, cu aspri gata.

Iar după aceea, răposatul Mihail voievod, cînd a fost domn al Ţării Româneşti, domnia lui a dat satul Pleaşovul zestre fiicei lui, jupaniţei Florica şi ginerelui lui, Preda sluger. Şi de atunci a tot fost satul Pleaşovul vecini ai lui Preda sluger cu bună pace.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în primul rînd de domnie, în anul 7120 vecinii din Pleaşov s-au sculat în pîră înaintea lui Radul voievod şi s-au dus de s-au pîrît de faţă cu Preda sluger, în două divane. Şi astfel au pîrît pleaşovenii că nu s-au vîndut ei vecini lui Mihai voievod de bunăvoia lor, nici nu le-a dat nici un aspru, ci le-a făcut silă. Astfel întru aceea Radul voievod, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu şi a adeverit bine domnia lui cu tot divanul şi au mărturisit atunci în divan mulţi boieri că Mihail voievod a cumpărat satul Pleaşovul de multă vreme, cînd a fost domnia lui boier, mare stolnic, în zilele lui Mihnea voievod. Deci a rămas satul Pleaşovul de lege şi de judecată dinaintea lui Radul voievod. Şi am văzut domnia mea şi cartea de pîră şi de rămas a lui Radul voievod pe tot satul Pleaşovul la mîna lui Preda sluger. Şi de atunci numai ce a tot stăpînit Preda sluger satul Pleaşovul cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, Preda sluger şi fiul lui, Mihai postelnic, ei au căzut în mare datorie. Deci au pus zălog acel sat Pleaşovul la Iovan Lătinul de la Bosna Săraiu, pentru 600 ughi şi cu zapis de la mîna lor şi cu zi, ca să plătească banii. Astfel, dacă a venit ziua, Preda sluger nici cum n-a putut să dea banii, ci s-a pîrît de faţă înaintea lui Alexandru voievod şi au băgat pe Preda sluger în temniţă. După aceea, Preda sluger a căzut cu rugăminte şi cu boieri la Iovan Lătinul de i-a mutat ziua. Şi iar n-a putut să plătească.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Iovan Lătinul, tatăl lui Matei, el a apucat pe Preda sluger şi pe fiul lui, Mihai postelnic, foarte tare, pentru bani. Şi au venit toţi de faţă înaintea domniei mele, în marele divan şi au dat Preda sluger şi Mihai postelnic satul Pleaşovul să fie de moştenire lui Iovan şi fiului lui, Matei, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, pentru acei 600 de galbeni. Şi i-au făcut şi zapis de la mîna lor şi i-au dat şi cartea cea veche a lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pe care au avut-o Radul logofăt şi Dumitru vornic şi Dragomir comis pe satul Pleaşovul şi au dat şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de pîră şi de rămas şi zapis de la mîna

www.dacoromanica.ro

lor, toate la mîna lui Iovan Lătinul, ca să-i fie satul Pleaşovul stătător şi dedină. Astfel, cartea boierilor cea veche de demult şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod cea de rămas, iar Iovan Lătinul, el le-a pus zălog la un lătin la Sofia, anume Pavel, fiul lui Radul din Dobro Venetic tot pentru nişte bani, iar zapisul lui Preda sluger şi al lui Mihai postelnic şi cartea domniei mele pe satul Pleaşovul, ele au fost aici la Iovan Lătinul.

Iar cînd a fost acum, pe vremea cînd au venit pribegii de peste munţi cu oaste şi cu luptă asupra domniei mele, iar Pătru vistier, ginerele lui Preda sluger, el l-a găsit pe Iovan Lătinul la Caracal, deci l-a tăiat şi i-a luat zapisul lui Preda sluger şi cartea domniei mele pe satul Pleaşovul şi a trecut iarăşi peste munţi.

Iar după moartea lui Iovan Lătinul, iar fiul lui, Matei din Bosna Săraiu, el a mers de a adus de la Pavel Lătinul din Sofia cartea boierilor, cea veche, pe care au avut-o ei din zilele lui Radul voievod cel Bătrîn de demult şi au dat-o lui Mihai voievod şi cartea de rămas a lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod pe satul Pleaşovul, aici înaintea domniei mele în divan de le-a arătat şi a spus că a dat Preda sluger satul Pleaşovul pentru datorie, să-i fie lui Iovan Lătinul dedină. Şi au mărturisit în divan toţi boierii : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi Ivaşco vornic şi Miho mare spătar şi Gligorie comis şi Pavlachi spătar şi Buzinca mare comis şi Muşat vistier, că Preda sluger şi fiul lui Mihai postelnic au dat satul Pleaşovul lui Iovan şi fiului lui, Matei, ca să le fie lor de moştenire, pentru acei bani.

De aceea şi domnia mea încă le-am dat satul Pleaşovul, să fie la mîna lui Iovan Lătinul şi a fiului lui, Matei, să-l stăpînească pentru dreptele lor averi, cum a fost dat şi de Preda sluger dinaintea domniei mele, ca să le fie satul Pleaşovul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Iar dacă va scoate Pătru vistier cîndva zapisul socrului său Preda sluger şi cartea domniei mele pe satul Pleaşovul, pe care le-a luat el de la Iovan Lătinul, să nu se creadă, pentru că l-a tăiat pe Iovan Lătinul şi a luat Pătru vistier acel zapis şi cartea domniei mele cu tîlhărie.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic . . . . . [1]

Şi am scris eu, . . . [1], în cetatea de scaun în Bucureşti, luna septembrie 13 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, anul domnului, 1631.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod ‹m.p.›

Bibl. Acad., XCV/62.
Orig., perg. (60 × 50), pecete timbrată.

274

1631 (7140) septembrie 14.

Oancea vinde popii Neacșu o moșie la Brezoaia.

Sineturile moşii Brezoaia.
7140 ‹1631› septemvrie 14. Zapis al Oanci cu fii-său Grozea din Fucleşti prin care vinde popii Neacşului ot Dobroşăşti un căpătîiu de ocină din Dîmboviţă pînă în Rîioasa, în lat stînjăni 105.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCCVI/53 (nr. 27.)
Rezumat din 1835.

275

1631 (7140) septembrie 15.

Vladimir vinde lui Tatul ocină în Vulpeni.

† Eu Vlădimiru scris-am acista almio zapis, cumu să se ştii ca amu vîndutu Tatolui ocină de a me bonăvoi, di în dilo di la Vulpeni, dreptu cîtă să va afla şi de în delu şi de vale, de pesti tot locolu, cîtă să va găsi parte lu Vlădimiro, drepto 520 de bani gata. Şi a fosto mărtorie: Marin de în dal şi Tecşan de Mătăsari şi Pătru pîrcălabol şi Mane şi Stoica ot Criţoleşti.

Пнс мєсєцѧ снптємврїє дьнн її, лєт. ×ѕρм

Vlădimiro.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 28320.
Orig., hîrtie (20 × 20).

www.dacoromanica.ro

1631 (7140) septembrie 16.

Drăghici logofăt împarte ocina sa din Sălătruc între fiica sa Neacşa şi fiul său Stanciu.

† Adecă eu Drăghici logofăt ot Sălătruc, dat-am zapisul meu la mîna fie-mea Necşăi şi la coconii iai, cîţi Dumnezeu i-i va da, cum să să ştie că pentru parte mîne-sa Dospinei de moşie cé au avutŭ la Runcu de zestré, dată de tatu-său Sîrbul logofăt, care moşie o am vîndutŭ eu banului Dobromir şi pentru alte scule de aur şi de argintŭ, ci n-am avut să-i dau, eu i-am dat denŭ parte mea den Sălătruc, jumătaate de ocină şi cu rumânii şi cu casele celé de la rîu şi cu viile cele bătrîne de la Rădăcineşti. Pentru că cîndu am vîndutŭ Runcul banului, cu acei bani am cumpărat moşie aici în Sălătruc.

Pentru că am avut numai aceşti 2 feciori, anume Stanciul şi Necşa, şi văzîndu că n-au lăcuială întru iai, eu i-am tocmit cu sufletul meu şi cu mulţi boiari să ţie fie-mea Necşa den moşie, den rumâni, den mori şi de peste tot hotarul, den parte mea de moşie jumătaate şi fiiu meu Stanciul cu fetelé lui, Anca, Necşa, iar jumătaate.

Şi cîndu am făcutŭ acestŭ zapis fost-au şi boiari mărturie: jupan Bratul comis i jupînul Vucomir i Drăghici postelnic ot Cîrstiianeşti i popa Vlăduţ i popa Radul.

Şi am scris eu cu mîna mea, ca să să crezâ. Pis méseţa septemvrie dni 16, vă leat 7140 <1631>.

Eu Drăghici logofet
Bratu comis
Drăghici postelnic
Eu popa Vlăduţ
Eu popa Radul
Eu Vucomir [1]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLVII/28.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 133, f. 15.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1631 (7140) septembrie 20.

Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moşie în Bălţaţi.

† Scris-amu eu Oprea logofăt de Bălţaţi acestu zapis al meu la mîna jupînului Hrizei marélé vornic, cumu să sé ştie că i-amu mai vîndut 20 de stînjini de ocină în Bălţaţi deréptu 2 500 de bani, în[î]să cei 20 de stînjini ce i-amu fost vîndut Arcăi şi Stoicăi, feciorii lu Stan Părşanu de Cucléşi, că cîndu e-mu fost vîndut n-amu întrăbat pe vornicul şi au fost cumpărat vornicul mai denainte vrémé ocină în Bălţaţi de la Mănea.

Deci e-mu făcut acestu zapis al meu la mîna vornicului, să-i fie de moşii şi să-şi facă şi cărţi pră ci i-amu vîndut.

Şi aldămăşari încă au fost la tocmeala noastră : Dediul vătahul şi Dediul bucuriştenul şi Mogoş vătahul.

Şi am scris eu, Oprea logofătul, în luna lui septevrie 20 dni, leat 7140 ‹1631›.

Şi me-mu pus eu Oprea logofăt şi pecetea, să fie de maré credinţă. ‹Pe verso :› ot Dol Bălţaţi.

Arh. St. Buc., A.N., LX/21.
Orig., hîrtie (22,5 × 15,5), pecete aplicată.

278

1631 (7140) septembrie 22, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Necula fost mare vistier satul Pleaşovul, jud. Olt.

† Милостїю божїю, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ въсои земле Ѳггрровла-Хїнскоє, сынъ вѣликаго и прѣдобрагѡ и покоиннаго Іѡ Цїефан воєвод. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми почтенномѹ правителїю господство ми жѹпан Никѹла бив вел вистїар и със синови емѹ, елицеже Богъ даровалъ, шкоже да мѹ єст село Плѣшовѹл Гор и Дол, wт сѣдство Ѡлт, въс село със въсом Хотаром и със въсиѫ вечиннїи и със въс Ходоком wт полю и wт шѹма и wт вод и със виноградѹ болѣрска и wт сѣдалиџе селов, wт посѣдъ, варе елика сѣ Хтит избрат wт по въс Хотаром, wт Хотар до Хотар, по старє Хотаре и бѣлѣзѣ.

www.dacoromanica.ro

<Н> вечнїи да се знает, по име: Шърбѹ и със синови его, на име Радомир и Радѹл и със синови его, елиџеже Богъ даст и Їѡн и Нѣгое, сини Брѣзѹлов и със синови им и Шърбан и Ѡана и Дѧмитрѹ, сини Ѹрсов и със синови им и Барбѹл и Бран, сини Щербанов и със синови им и Гермѣлаг, синь Барбѹлов и със синови си и Дрѣган, синь Ѻрдѣлев и със синови си и Крѣсгѣ и със синь его, Шрѣкѹ и със синови им и Стан и Радѹл, сини Бѹзѣтев и със синови си и Стрекѣ, синь Никѹлек и със синови си и Симникоарь, синь Марков и със синови си и Герге, синь Михѣнилѣ и със синови си и поп Рѣлѣ със синови его, Стонка и Рѣлѣ и със синови им и Ілбѣю, синь Ілбѣюв и със синови си и Нѣг със синови си и Станчюл, синь Нѣгѹв и със синови си и Драгомир, синь Карфев и със синови си и Бранко със синови си и Станчюл, синь Бранков и със синови си и Тихѹл, синь Вонлев и със синови си и Нѣг Пърѹш, синь Іванов и със синови его и Пасквл, синь Іванов и със синови си и Стоан със синови си и Стонка и Дѧмитрѹ, сини Стоанов и със синови им и Стан Небѹнѹл, синь Дѧпѹлецѹлов и със синови си и Стан, синь Іванов и със синови си и Стан, синь Цѣмбрѹлов и със синови си и Пнгел, синь Мирчев и със синови си и Петко, синь Флорев и със синови си и Ѹрѹка и със брат его, Манѣ Тѹркѹл, сини Бѣжанов и със синови им и Ганѣ, синь Кофоюв и със синови его и Бѣсїю, синь Книлнов и със синови си и Марко, синь Татомиров и със синови си и Мирка със брат его, сини Гѣдѣцѣв и със синови нѫ и Дѧрдѧк синь Ѡанчев и със синови си и Доброть, синь Цѣев и със синови си и Дрѣган, синь Радомиров и със синови си и Стонка със брат его, Дѧмбравь, сини Пѹнкѣв и със синови си и Стонка, синь Боенев и със синови си и Стан и Станчюл, сини Пнгилов и със синови си и Дрѣгѹш и Їван, сини Нѣфѹрашѹлов и със синови нѫ и Корбѹл със синови си и Шербан, синь Корбѹлов и със синови си и Плѣвл, синь Радѹлов и със синови си и Стан, синь Фрѣцилѣ и със синови си и Добре със брат его, Ѡпрѣ дърѣванцѹл, сини Лешїев и със синови нѫ и Кронторюл със синови си и Стоан и Дрѣган и Драгомир, сини Кронторюлов и със синови нѫ и Баранг и със брат его, Стан, зет Пѣкѹдарюлов и със синови нѫ и Ѡпрѣ и Мнеш, сини Цѣрѣв и със синови нѫ и Дѧмитрѹ със синови си и поп Симникоарь, синь Дѧмитрѹ и със синови си и Микѹл, синь Гѣзек и със синови си и Бѹнѣ, синь Цинкѣв и със синови си и Михѣниль, синь...[1] и със синови си и със вѣсинѫ братїе им, елиџе ест сказал и рекъл ест Шърбоу и Їѡн ере сѹт вечнии ѡт плѣшіок ѡт прѣд господства ми и ѡт прѣд кѣсѣм болѣром.

<П>онеже того село Плѣшовѹл Гор и Дол, еже ест више пис, били сѹт за дѣдїнѹ Радѹлов лигѡфет и а братом си Дѧмитров дворник и Драгомиров комис, ецеже ѡт прѣжде врѣме, ѡт пре дньїи покоиномѹ Радѹл воевода, синь Радѹла воевода, когда бист течеиїа лѣтом ҳ҃ѕл҃ѕ. И потом, кѣда ест бил вь дньїи Михнев воевода, а покоиного Михаил воевода били сѹт покѹпил село Плѣшовѹл, по врѣме когда бист господствѹ емѹ болѣрин, вел стольник, ѡт над вѣси наслѣдницем селов, которїи сѹт по редѹ више речени, през вѣс село, със аспри готови. И продадоши сѧ ѡни вечнии за нихном доброволю.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Я потомъ, Михаил воевода, кьда ест бил господствъ емъ господарь земли Влашкои, тогда покоиннаго Михаил воевод дал ест село Плѣшовъл преке дъщерам си жъпаницев Флориѣкьи и зетом си Предев слъжер. И wт тогда, само вьс бил село Плѣшовъл, вечинн Предев слъжер сьс добромирно.

Я кьда ест бил вь дьнїи покоинномъ Радул воевод, синь Михнев воевод, вь лѣт ×ѕ҃рк, вь прькое господство, а вечиннїи wт Плѣшов, wни ест дигнъл пръх и пошел ест тере сьпрѣше се за лицъ сьс Предя слъжер и сьс синь его, Михаю постелник, 8 два диванове, и вь прьвоя господствъ и вь на второя господствъ. И сн<це сьпрели Плѣшовѣ>[2]нїи како нѣст се сѣт продал wни вечинн Михаюв воевод за доброволю, ниже мъ ест дал ни един аспр, анъ сътворил им ест силостїю. Таже вь том, Радул воевода, господствъ емъ, гледал и сѣдих по прав и по закон и добре ест истинствѣет господствъ емъ кънно сьс вьс диваном и сведетелствѣет тогда 8 диван многи болѣри како бил покънпил Михаил воевод село Плѣшовъл ецеже wт когда бист господствъ емъ вел столник, въ дьнїи Михнев воевод. И сташа село Плѣшовъл wт закон и wт сѫжденїе wт прѣд Радул воевод 8 два диванове, и вь прьвоя господствъ и вь на второя господствъ. И видѣхом господство ми и книга Радула воевод за прх и за wстал на рък Предев слъжер. И wт тогда само вьс дръжал Преда слъжер село Плѣшовъл сьс добро мирно.

Я потом, кьда ест бил вь дьнїе Алеѯандр воевод, синь Їлїаш воевода, въ на второе редъ за господство, вь лѣт ×ѕ҃рлз, а Преда слъжер и синь его, Михаю постелник, wни ест падал велма вь една велика дъжновенїе. Таже ест поставил Преда слъжер село Плѣшовъл залог на Ювван Лътинъл wт Босна Сърю, за 8ги х҃ и сьс запис wт рѣками нх и сьс дань, ѣкоже да платит новцїи. Таже, аще прїидет дань, а Преда слъжер, wн никакоже нѣст могль да дават новцїи, нъ сьпрѣши се за лицъ прѣд Алеѯандр воевода и вьложил ест по Преда слъжер вь темницъ. Потомже Преда слъжер, wн ест паднъл сьс моленїе и сьс болѣри на Ювван Лътинъл, тере нх ест попрѣселит дань. И пак нѣст могль платите.

Таже, кьда ест бил сьда, вь дьнїи господства ми, а Їювван Лътинъл, wтцъ Матеюв, wн ест 8фатил по Преда слъжер и по синь его, Михаю постелник, велма крѣпко ради новци. И пришел въсих за лицъ пред господствл ми 8 великїи диван и пакеже нѣст могль платите. Таже ест дал Преда слъжер и Михаю постелник село Плѣшовъл да ест дѣдїнъ Їювванов Лътинъл и чедом си Матеюв, ради тех сїе х҃ за жнлти, wни за нихном доброволѣ, без ни една силост. И сътворил нх ест и запис wт рѣками нх и дал нх ест и книга та стара, книга Радула воевод, синь Радула воевода, что ест бил имал за дѣдїнъ Радул логофет и брати его, Дъмитр дворник и Драгомир комис, над село Плѣшовъл и книга Радула воевода, синь Михнев воевода, та за wстал и запис wт рък им, въсих на рък Їювванов Лътинъл, ѣкоже да им ест село Плѣшовъл стоател и дѣдїнъ вь вѣкы.

Я потом, Їювван Лътинъл и сьс синь его, Матею, wни, ѣкоже нѣкое людїе тъжди и кънци wт дръга земли, нѣст могль дръжати село Плѣшовъл, анъ га ест сътворил продател и 8такмил сѣ сѣт сьс почтенном правител господства ми жъпан Некъла внетїпар, тере ю ест продал село Плѣшовъл, за 8ги ѵон готови. И 8зел една разлог за новци, 8ги р҃, вь рък им, ецеже докле ест бил Їювван Лътинъл жив. Таже книга болѣром та стара за wдавно и книга Радула воевода, синь

[1] Loc rupt

www.dacoromanica.ro

Мнхнев воекод, тае за встал над село Плѣшовѣл, а Іювван Лътинѣл, ѡн нх ест бил поставил залог на Павел Лътинѣл ѡт Софїѧ, сынь Радѹлов ѡт Добром Венитник, пак радї нѣкое новци. И били сѣт послал Іювван Лътинѣл по сынь его, Матею, да донесит тех книги ѡт Софїе, а записѣл Предев слѣжер и Мнхаюв постелник и книга господства ми над село Плѣшовѣл, ѡне сѣт встал ѡведе на Іювван Лътинѣл.

Я кьда ест бил сьда, вь дньїи господства ми, по врѣме кьда ест пришел привѣцїи ѡт през планен сьс воиск8 и сьс бранїю над господство ми, а Пътр8 вистїар, зет Предев слѣжер, ѡн ест ѡврѣтал по Іювван Лътинѣл 8 Каракал, тере га ест посѣкал и вьзимал ест ѡт него записѣл тьстом си Предев слѣжер и книга господства ми, что ест бил сътворила над село Плѣшовѣл и минѣл ест паки през планен.

Я по сьмрьти Іювванов Лътинѣл, а сынь его Матею ѡт на Босна Сьраю, ѡн ест донесил книга болѣром та господска стара за ѡдавна врѣме и книга Радѹл воевода, сынь Мнхнев воевода, за встал, что ест нмал, Преда слѣжер по село Плѣшовѣл, ѡт над Павел Лътинѣл ѡт Софїѧ, тере нм ест показал прѣд господства ми 8 велиѣи диван. И сведелствовал 8 диван вьснх болѣрїи господства ми: жѹпан Хриза вел дворник и Папа вел лѡгѡфет и Івашко дворник и Дѣлнтрашко вел вистїар и Мнхо вел спатар и Григорїе комис и Бѹзинка вел комис и Мѹшат вторїи вистїар, како ест бил Преда слѣжер и сынь его Мнхаю постелник дѹжни Іювванов Лътинѣл и чедом си Матеюв ѹги ѯ. Вь том, господство ми ещеже сьм дал село Плѣшовѣл, да ест на рѹк Матеюв, сынь Іювванов Лътинѣл, да га дрьжит радї негове праве комате, како ест бил дал и ѡт Преда слѣжер, такоже да ест елѹ дѣдїнѹ. И сътворил ю сьм господство ми Матеюв Лътинѣл и втораго крато книга над село Плѣшовѣл за дѣдїнѹ и ѡхабникь.

Я потом Матею, ѡн ест пришел прѣд господства ми 8 диван и 8 прѣд вьснхми болѣрми господства ми велици и мали, тере ест сведетелствовал Матею како ест бил продал село Плѣшовѣл жѹпанѹ Некѣлев вистїар, кѹпноже сьс бащом си Їван Лътинѣл, ещеже докле сѣт ѡн жив, за того цѣно, еже ест више пнс, ѹги ѱоѵ, вьс село, сьс вьс Хотаром и сьс вьснх вечнїи и сьс вьс Ходоком. И вьзимал Матею вънснх новцїи запльно вь рѹк его, колице сѣт бил встал недаванн, ѡт пред господства ми 8 диван.

<И> видѣхом господство ми и запис ѡт рѹка Матеюл Лътинѣл, сынь Іювванов, за проданїе, сьс мнозн болѣри сведителїи, написани 8 запис. И давал нх ест и книгове тех стари и книга господства ми, та сътворена второе редѹ, по село Плѣшовѣл, на рѹк жѹпанѹ Некѣлев вистїар. Я ащелиже Хокет извадити Пътр8 вистїар нѣкогда записѣл тьстом си Предев слѣжер или книга господства ми та ѡт неправо, что ест бил вьзимал Пътр8 вистїар ѡт на Іювван Лътинѣл сьс злочьствїе, да не сѧ кѣрѣеши.

<С>его радї дадох сьм господство ми почтенномѹ правителю господства ми жѹпанѹ Некѣлев бик вел вистїар, такоже да мѹ ест вьс село Плѣшовѣл Гор и Дол и сьс вьснх вечнїи и сьс вьс Ходоком ѡт посевдї ѡчинѹ, дѣдїнѹ и вь ѡхаб синовом и бнѣком и прѣлнѹчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, порезмо господство ми.

www.dacoromanica.ro

‹Б›еже бо и свѣдѣтелїи поставлѣем господство мн: жѡпан Хриза вел дворник и жѡпан Папа вел логофет и жѡпан Дѡмитрашко вел вистїар и жѡпан Минѯо вел спатар и жѡпан Герге вел стольник и жѡпан Бѡзинка вел комис и жѡпан Неделко вел пеѯарник и жѡпан Дѡмитрашко вел кистїар[1]. И исправник, Папа вел логофет.

И намазом азъ, Лепьдат логофет, въ настол граду ѕ Бѣкѣреци, мѣсеца септемврїе к҃в дьни и wт Ддама до нинѣ текѡщаго лѣтом, въ лѣт ѯ҃зр҃м҃, а wт рождества Христова, ѯ҃а҃х҃л҃а҃.

† Iw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воевода ‹m.p.›

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitutului dregătoi al domniei mele jupan Nicula fost mare vistier şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Pleaşovul de Sus şi de Jos, din judeţul Olt, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu via boierească şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne.

‹Şi› vecinii să se ştie pe nume: Şărbu şi cu fiii lui, anume Radomir şi Radul şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu şi Ion şi Neagoe, fiii lui Bîrzul şi cu fiii lor şi Şărban şi Oana şi Dumitru, fiii lui Ursu şi cu fiii lor şi Barbul şi Bran, fiii lui Şterban şi cu fiii lor şi Ghermălat, fiul lui Barbul şi cu fiii săi şi Drăgan, fiul lui Surdeală şi cu fiii săi şi Cîrstea şi cu fiul lui, Şărbu şi cu fiii lor şi Stan şi Radul, fiii lui Buzete şi cu fiii săi şi Strechea, fiul lui Necula şi cu fiii săi şi Simnicoară, fiul lui Marco şi cu fiii săi şi Gherghe, fiul lui Mihăilă şi cu fiii săi şi popa Relea cu fiii lui, Stoica şi Relea şi cu fiii lor şi Albeiu, fiul lui Albeiu şi cu fiii săi şi Neag cu fiii săi şi Stanciul, fiul lui Neag şi cu fiii săi şi Dragomir, fiul lui Carfa şi cu fiii săi şi Braico cu fiii săi şi Stanciul, fiul lui Braico şi cu fiii săi şi Tihul, fiul lui Voina şi cu fiii săi şi Neag Părueş, fiul lui Ivan şi cu fiii lui şi Pascul, fiul lui Ivan şi cu fiii săi şi Stoian cu fiii săi şi Stoica şi Dumitru, fiii lui Stoian şi cu fiii lor şi Stan Nebunul, fiul lui Lupuleţul şi cu fiii săi şi Stan, fiul lui Ivan şi cu fiii săi şi Stan, fiul lui Ţîmbrul şi cu fiii săi şi Anghel, fiul lui Mircea şi cu fiii săi şi Petco, fiul lui Florea şi cu fiii săi şi Uruca şi cu fratele lui, Manea Turcul, fiii lui Băjan şi cu fiii lor şi Ganea, fiul lui Cofoiu şi cu fiii lui şi Văsiu, fiul lui Vişan şi cu fiii săi şi Marco, fiul lui Tatomir cu fiii săi şi Mirca cu fratele lui, fiii lui Gîdeaţă şi cu fiii lor şi Durduc, fiul lui Oancea şi cu fiii săi şi Dobrotă, fiul lui Ţaia şi cu fiii săi şi Drăgan, fiul lui Radomir şi cu fiii săi şi Stoica cu fratele lui, Dumbravă, fiii lui Puică şi cu fiii săi şi Stoica, fiul lui Voina şi cu fiii săi şi Stan şi Stanciul,

[1] În loc de: постелник.

www.dacoromanica.ro

fiii lui Anghil şi cu fiii săi şi Drăguş şi Ivan, fiii lui Năfuraşul şi cu fiii lor şi Corbul cu fiii săi şi Şerban, fiul lui Corbul şi cu fiii săi şi Albul, fiul lui Radul şi cu fiii săi şi Stan, fiul lui Frăţilă şi cu fiii săi şi Dobre cu fratele lui, Oprea dărăbanţul, fiii lui Leşie şi cu fiii lor şi Croitoriul cu fiii săi şi Stoian şi Drăgan şi Dragomir, fiii Croitoriului şi cu fiii lor şi Barangă şi fratele lui Stan, ginerele lui Păcurariul şi cu fiii lor şi Oprea şi Ianeş, fiii lui Ţîră şi cu fiii lor şi Dumitru cu fiii săi şi popa Simnicoară, fiul lui Dumitru şi cu fiii săi şi Micul, fiul lui Gîze şi cu fiii săi şi Bunea, fiul lui Ţincă şi cu fiii săi şi Mihăilă, fiul . . . [1] şi cu fiii săi şi cu toţi fraţii lor cîţi au arătat şi au spus Şărbu şi Ion dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor, că sînt vecini din Pleaşov.

Pentru că acel sat Pleaşovul de Sus şi de Jos, care este mai sus-scris, a fost de moştenire al lui Radul logofăt şi al fraţilor săi, Dumitru vornic şi Dragomir comis, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7036. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, răposatul Mihail voievod, pe vremea cînd a fost domnia lui boier, mare stolnic, a cumpărat satul Pleaşovul de la toţi moştenii satului, care sînt mai sus-zişi pe rînd, peste tot satul, cu aspri gata. Şi s-au vîndut ei vecini de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, Mihail voievod, cînd a fost domnia lui domn al Ţării Româneşti, atunci răposatul Mihail voievod a dat satul Pleaşovul zestre fiicei sale, jupaniţei Florica şi ginerelui său, Preda sluger. Şi de atunci numai ce a tot fost satul Pleaşovul vecini lui Preda sluger cu bună pace.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7120, în prima domnie, vecinii din Pleaşov, ei au ridicat pîră şi au mers de s-au pîrît de faţă cu Preda sluger şi cu fiul lui, Mihai postelnic, în două divane şi în prima domnie şi în a a doua domnie. Şi aşa <pîrau pleaşove>[2] nii că nu s-au vîndut ei vecini lui Mihai voievod de bunăvoie, nici nu le-a dat nici un aspru, ci le-a făcut silă. Astfel întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi bine a adeverit domnia lui, împreună cu tot divanul şi au mărturisit atunci în divan mulţi boieri că Mihail voievod a cumpărat satul Pleaşovul încă de cînd a fost domnia lui mare stolnic, în zilele lui Mihnea voievod. Şi a rămas satul Pleaşovul de lege şi de judecată dinaintea lui Radul voievod în două divane, şi în prima domnie şi în a doua domnie. Şi am văzut domnia mea şi cartea de pîră şi de rămas a lui Radul voievod la mîna lui Preda sluger. Şi de atunci numai ce a tot ţinut Preda sluger satul Pleaşovul cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, Preda sulger şi fiul lui, Mihai postelnic, ei au căzut tare într-o mare datorie. Astfel a

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

pus zălog Preda sluger satul Pleaşovul la Iovan Lătinul din Bosna Săraiu, pentru 600 ughi şi cu zapis de la mîinile lor şi cu zi, ca să plătească banii. Astfel, dacă a venit ziua, Preda sluger, el nicidecum n-a putut să dea banii, ci s-a pîrît de faţă înaintea lui Alexandru voievod şi l-a băgat pe Preda sluger în temniţă. După aceea Preda sluger, el a căzut cu rugăminte şi cu boieri la Iovan Lătinul de i-a mutat ziua. Şi iar n-a putut să plătească.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Iovan Lătinul, tatăl lui Matei, el a apucat pe Preda sluger şi pe fiul lui, Mihail postelnic, foarte tare, pentru bani şi au venit toţi de faţă înaintea domniei mele în marele divan şi iar n-a putut să plătească. Deci Preda sluger şi Mihai postelnic au dat satul Pleaşovul să fie dedină lui Iovan Lătinul şi fiului său Matei, pentru acei 600 de galbeni, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Şi le-au făcut şi zapis de la mîna lor şi le-au dat şi cartea cea veche, cartea lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pe care au avut-o de moştenire Radul logofăt şi fraţii lui, Dumitru vornic şi Dragomir comis pe satul Pleaşovul şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas şi zapisul de la mîna lor, toate la mîna lui Iovan Lătinul, ca să-i fie satul Pleaşovul stătător şi dedină în veci.

Iar după aceea, Iovan Lătinul şi cu fiul lui, Matei, ei, ca nişte oameni străini şi negustori din altă ţară, n-au putut să stăpînească satul Pleaşovul, ci l-au făcut vînzător şi s-au tocmit cu cinstitul dregător al domniei mele, jupan Necula vistier, de i-au vîndut satul Pleaşovul, pentru 478 ughi gata. Şi au luat o seamă de bani, 100 ughi, la mîna lor, încă pe cînd a fost Iovan Lătinul viu. Astfel cartea boierilor cea veche de demult şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas pe satul Pleaşovul, iar Iovan Lătinul, el le pusese zălog la Pavel Lătinul din Sofia, fiul lui Radul din Dobro Venetic, tot pentru nişte bani. Şi a trimis Iovan Lătinul pe fiul lui, Matei, să aducă acele cărţi de la Sofia, iar zapisul lui Preda sluger şi Mihai postelnic şi cartea domniei mele pe satul Pleaşovul, ele au rămas aici la Iovan Lătinul.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea cînd au venit pribegii de peste munţi cu oaste şi cu luptă asupra domniei mele, iar Pătru vistier, ginerele lui Preda sluger, el l-a aflat pe Iovan Lătinul la Caracal, de l-a tăiat şi al luat de la el zapisul socrului său Preda sluger şi cartea domniei mele, care a fost făcută pe satul Pleaşovul şi a trecut iarăşi peste munte.

Iar după moartea lui Iovan Lătinul, fiul lui, Matei de la Bosna Săraiu, el a adus de la Pavel Lătinul din Sofia cartea boierilor cea domnească, veche, de multă vreme şi cartea de rămas a lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, pe care a avut-o Preda slugerul pe satul Pleaşovul, de le-a arătat înaintea domniei mele în marele divan. Şi au mărturi-

www.dacoromanica.ro

sit în divan toţi boierii domniei mele : jupan Hriza mare vornic şi Papa mare logofăt şi Ivaşco vornic şi Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Grigorie comis şi Buzinca mare comis şi Muşat al doilea vistier, că au fost datori Preda sluger şi fiul său Mihai postelnic lui Iovan Lătinul şi fiului său Matei 600 de ughi. Întru aceea, domnia mea încă am dat satul Pleaşovul, să fie la mîna lui Matei, fiul lui Iovan Lătinul, să-l stăpînească pentru dreptele lui averi, cum a fost dat şi de Preda sluger, ca să-i fie lui dedină. Şi i-am făcut domnia mea lui Matei Lătinul şi a doua oară carte pe satul Pleaşovul, de moştenire şi ohabnică.

Iar după aceea Matei, el a venit înaintea domniei mele la divan şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, de a mărturisit Matei că a vîndut satul Pleaşovul jupanului Necula vistier, împreună cu tatăl său Iovan Lătinul, încă de cînd a fost el viu, pentru acel preţ care este mai sus-scris, 478 ughi, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul. Şi a luat Matei toţi banii deplin la mîna lui, cîţi au rămas nedaţi, dinaintea domniei mele, în divan.

‹Şi› am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lui Matei Lătinul, fiul lui Iovan, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis. Şi a dat la mîna jupanului Necula vistier şi cărţile cele vechi şi cartea domniei mele, cea făcută a doua oară pe satul Pleaşovul. Iar dacă va scoate Pătru vistier cîndva zapisul socrului său Preda sluger sau cartea domniei mele cea dintîi, pe care a luat-o Pătru vistier de la Iovan Lătinul cu tîlhărie, să nu se creadă.

De aceea am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula, fost mare vistier, ca să-i fie tot satul Pleaşovul de Sus şi de Jos şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare vistier [1]. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna septembrie 22 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la naşterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod ‹m.p.›

Bibl. Acad., XCV/63.
Orig., perg. (67 × 49), pecete timbrată.

[1] În loc de : postelnic.

www.dacoromanica.ro

1631 (7140) septembrie 26, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte din nou lui Necula fost mare vistier satul Pleaşovul, jud. Olt.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсеи земли Ѹггрровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми почтенномѹ правителю господства ми жѹпан Некѹла бнк вел вистїар и със синови емѹ, елицеже Богъ даровах, такоже да мѹ ест село Плѣшовѹл Гор и Дол, ѡт сѹдство Ѡлт, въс село със въсом Хотаром и със въсих вечинїи и със въс Ходоком ѡт полю и ѡт шѹма и ѡт вод и със виноградѹ болѣрска и ѡт седалище селов, ѡт посѣдѣ, каре елика се Хтнт изврат ѡт по въс Хотаром, ѡт Хотар даже до Хотар, по старе Хотаре и белѣге.

И вечинїи ецеже да се знает, колице сѣт написани ѕ книг покоинном Радѹл воевод, синь Миханев воевода, на име: Стан Пыкѹрарюл със зет его, Станчюл и със синови их елицеже Богъ даст и Шырбѹ и със синь его, Радомир и със синови их и Барбѹл със синови си и Ѹрсѹ със синь его, Станчюл и със синови их и Стоика Кронтор и със синови си и Стоан със синови си и Цыра със сини его и Стоика със синови си и Станчюл със брат его, Благе и със синови их и Тѹдор със синови си и Мирѹл със синь его, Бадюл и със синови их и Симникоарь със синови си и Мїерлан със синови си и Стрекѣ със синови си и Ѡанчѣ със синови си и Синдїиле със брат его, Енишан и със синови их и Кокора със синови си и Стан прькылаб и със синови си и Стоан със синови си и Дѹмитрѹ, синь Лѹкыв и със синови си Герге със синови си и поп Рѣлѣ със синови си и Стоика със синови си и Бѹзетѣ със синь его, Радѹл и със синови их и Попать със синови си и Стан със синови си и Стоан Жѹдекѹл и със синови си и Бока със синови си и Бырзѹл със синови си и Енишан Робѹл и със синови си и Манѣ Гыдецѹ и със синь его, Мирча и със синови их и Ылбенко със брат его, Нѣг и със синови их и Цембрѹл и ѕком его, Кыка и със синови их и Ягале със брат его, Драгомир и със синови их и стар Дрыган и със синови си и Шербѹ със синь его, Грѹбан и със синови их и Радѹл Кылинев и със синови си и Корбѹл със брат его, Дрыгѹш и със синови их и Ынгел със синови си и Стан Бана и със синови си и Ѡпрѣ със брат его, Добре и със синови им и Бобан със синь его, Радѹл и със синови им и Коинѣ със синови си и Герге Цѣлецѹлов със синь его, Фрыциль и със синови им и Дѹмбрав и със синь его, Тѹдоран и със синови их.

Понеже того село Плѣшовѹл Гор и Дол, еже ест више пис, били сѹт за дѣдїнѹ Радѹлов логофет и а брати его, Дѹмитрѹ дворник и Драгомир комис, ецеже ѡт прѣжде врѣме, ѡт пре дньїи покоинномѹ Радѹл воевод, синь пак Радѹлов воевода, когда бист течєнїа лѣтом ҳ҃ѕл҃ѕ. И потом, кыда ест бил вь дньїи Миханев воевода, а покоиннаго Михаил воевод бил сѹт покѹпил село Плѣшовѹл, по врѣме когда бист господствѹ емѹ болѣрен, вел столник, ѡт на въси наслѣдницем

www.dacoromanica.ro

селов, которїи сѫт по редѫ вище речени, през въс село, със аспри готови. И продадоши сѧ wни вечини за нихном доброволю.

Я потом Михаил воевода, къда ест бил господствѫ емѫ господарь земли Влашкое, тогда покоинаго Михаил воевода дал ест село Плѣшовѫл преке дъцерам си жѫпаницев Флорикьи и зетом си Предев слѫжер. И wт тогда само въс бил село Плѣшовѫл вечини Предев слѫжер със добро мирно.

Я къда ест бил въ дньїи покоинномѫ Радул воевода, синь Михнев воевод, въ лѣт ҳ҃зр҃к, въ пръвое господство, а вечиниї wт Плѣшов, wн ест дигнѫл пр҃х и пошел ест тере съпрѣши сѧ за лицѫ със Преда слѫжер и със синь его, Михаю постелник, ѫ два диванове, въ пръвое господство и въ на второго редѫ за господствѫ. И сици съпрели Плѣшовѣниї, како нѣст се сѫт продал wни вечини Михаюв воевод за доброволю, ниже мѫ ест дал ни един аспрѫ, анѫ съторил нм ест силостїю. Таже въ том, Радул воевод, господствѫ емѫ гледал и сѫдих по правдѫ и по закон и добре ест инстинствѣет господствѫ емѫ, кѫпно със въс диваном и свидѣтелствѣет тогда ѫ диван мноѕи болѣри, како ест бил покѫпил Михаю воевод село Плѣшовѫл ещеже wт когда бист господствѫ емѫ вел столник, въ дньїи Михнев воевода. И wсташа село Плѣшовѫл wт закон и wт сѫжденїе wт прѣд Радул воевода ѫ два диванове, и въ пръвое господствѫ и въ на второго господствѫ. И видѣхом господство ми и книга Радула воевод за пр҃х и за ѫстал на рѫк Предев слѫжер. И wт тогда само въс дръжал Преда слѫжер село Плѣшовѫл със добро мирно.

Я потом, къда ест бил въ дньїи Алеѯандрѫ воевода, синь Їлїаш воевод, въ на второе редѫ за господствѫ, въ лѣт ҳ҃зрлѯ, а Преда сѫжер и синь его, Михаю постелник, wни ест падал велми въ една велика дѫжновенїе. Таже ест поставил Преда слѫжер село Плѣшовѫл залог на Їѡван Лътинѫл wт Босна Сърю, за ѫги х҃ и със запис wт рѫками нх и със дань, якоже да платит новцїи. Таже, аще прїидет дань, а Преда слѫжер, wн никакоже нѣст могль да дават новцїи, нж съпрѣши се за лицѫ прѣд Алеѯандрѫ воевод и въложил ест по Преда слѫжер въ темницѫ. Потомже Преда слѫжер, wн ест паднѫл със моленїе и със болѣри на Їѡван Лътинѫл, тере нх ест попрѣселит дань. И пак нѣст могль платити.

Таже, къда ест бил съда, въ дньїи господства ми, а Їѡван Лътинѫл, wтцѫ Матеюв, wн ест ѫфатил по Преда слѫжер и по синь его Михаю постелник велма крѣпко радї новци. И пришел ест въсих за лицѫ пред господства ми ѫ великїи диван и пакиже нѣст могль плати. Таже ест дал Преда слѫжер и а Михаю постелник село Плѣшовѫл да ест дѣдїнѫ Їѡванов Лътинѫл и чедом си Матеюв, радї тех сїе х҃ за жилтїи, wни за нихном доброволѣ, без ни една силостїю. И съторил нх ест и запис wт рѫка нм и дал нх ест и книга та стара, книга Радула воевод, синь Радула воевод, что ест бил имал за дѣдїнѫ Радул лоґѳфет и брати его Дѫмитрѫ дворник и Драгомир комис над село Плѣшовѫл и книга Радула воевод, синь Михнев воевод, та за wстал, и запис wт рѫк им въсѣх на рѫк Їѡванов Лътинѫл, якоже да ест им село Плѣшовѫл стоател и дѣдїнѫ въ вѣки.

Я потом, Їѡван Лътинѫл и със синь его, Матею, wни, якоже нѣкое людие тѫжди и кѫпци wт дрѫга земли, нѣст могль дръжати село Плѣшовѫл, анѫ га ест съторил продател и ѫтакмил сѣ сѫт със почтенном правител господства ми жѫпан

www.dacoromanica.ro

Некѹла вистїар, тере ю ест продал село Плѣшовѹл за ѹги ѱоу готови. И оузел ест една разлог за новцїи, ѹги ρ, въ рѹк им, ешеже докле ест бил Іѡван Латинѹл жив. Таже книга болѣром та стара за ѡдавно и книга Радула воевода, синь Михнев воевод, тде за ѡстал над село Плѣшовѹл, а Іѡван Латинѹл, ѡн их ест бил поставил залог на Павел Латинѹл ѕ Софїѫ, синь Радулов ѡт Добром Венитик, пак радї нѣкое новци. И били сѣт послал Іѡван Латинѹл по синь его, Матею, да донесит тех книги ѡт Софїѫ. Я записѹл Предев слѹжер и Михаюв постелник и книга господства ми над село Плѣшовѹл, ѡне сѣт ѡстал ѡвде на Іѡван Латинѹл.

Я кьда ест бил сьда, въ дньїи господства ми, по врѣме вьда ест пришел прѣбѣгїи ѡт през планен сьс воиск и сьс браніѭ над господства ми, а Пътр вистїар, зет Предев слѹжер, ѡн ест ѡвратал по Іѡван Латинѹл ѕ Каракал, тере га ест посѣкал и вьзимал ест ѡт него записѹл тьстом си Предев слѹжер и книга господства ми, что ест бил сътворила над село Плѣшовѹл и минѹл ест пак през планен.

Я по смрьти Іѡванов Латинѹл, а синь его, Матею ѡт на Босна Ѣраю ѡн ест донесил книга болѣром та господска стара, за ѡдавна врѣме и книга Радула воевод, синь Михнев воевода, за ѡстал, что ест имал Преда слѹжер по село Плѣшовѹл, ѡт над Павел Латинѹл ѡт Софїѫ, тере им ест показал прѣд господства ми ѕ великїи диван. И сведетелствовал ѕ диван вьсих болѣри господство ми: жѹпан Хриза вел дворник и Папа вел логофет и Іѵашко дворник и Дѧмитрашко вел вистїар и Михо вел спатар и Григорїе комис и Бѹзинка вел комис и Мѹшат втории вистїар, како ест Преда слѹжер и синь его Михаю постелник дѧжни Іѡванов Латинѹл и чедом си Матеюв ѹги х. Въ том господство ми ешеже сьм дал село Плѣшовѹл, да ест на рѹк Матеюв, синь Іѡванов Латинѹл, да га дрьжит радї негове праве комате, како ест бил дал и ѡт Преда слѹжер, ѥкоже да ест емѹ дѣдїнѹ. И сътворил ю сьм господство ми Матеюв Латинѹл и втораго крато книга над село Плѣшовѹл за дѣдїнѹ, ѡхабникь.

Я потом Матею, ѡн ест пришел прѣд господства ми ѕ диван ѕ прѣд вьсиҳми болѣрим господства ми, велици и мали, тере ест сведетелствовал Матею како ест бил продал село Плѣшовѹл жѹпанѹл Некѹлев вистїар, кѹпноже сьс бацом си Іѡван Латинѹл, ешеже докле сѣт ѡн жив, за того цѣно, еже ест више пис, ѹги ѱоу, вьс село, сьс вьсом Хотаром и сьс вьсиҳ вечнїи и сьс вьсом Ходоком. И вьзимал ест Матею вьсиҳ новцїи запльнь въ рѹк его, колици сѣт бил ѡстал недавали ѡт пред господства ми ѡт диван.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѹка Матеюв Латинѹл, синь Іѡванов, за проданїе, сьс мноѕи болѣри сведїтелїи написани ѕ запис. И давал их ест и книгове тех старе и книга господства ми, та сътворена втори редѹ по село Плѣшовѹл, на рѹк жѹпан Некѹлев вистїар. Я ащтелиже Хокет извадите Пътр вистїар нѣкогда записѹл тьстом си Предев слѹжер или книга господства ми та ѡт неправо, что ест бил вьзимал Пътр вистїар ѡт над Іѡван Латинѹл сьс злочествїе, да не се вѣрѹеше.

Сего радї, дадох сьм господство ми почтенномѹ правителю господства ми жѹпанѹ Некѹлев бив вел вистїар, ѥкоже да мѹ ест вьс село Плѣшовѹл Гор и Дол,

www.dacoromanica.ro

сѣс вѣс хотаром и сѣс вѣсиѫ вечнїи и сѣс вѣс ходоком wт посѣди wчинѫ, дѣдїнѫ и вѣ wѫѣб синоком и вънѫком и прѣвнѫчетом и не wт когождо непоколѣбимо, порѣзмѫ господства ми.

Ѥеже бо и сведѣтелїи поставлѣем господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лwгwфет и жѫпан Дѫмитрашко вел вистїар и жѫпан Миѫо вел спатар и жѫпан Герге вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Неделко вел пеѫарник и жѫпан Дѫмитрашко вел постелник. И исправник, Папа вел лwгwфет.

И намазом аз, Лепьдат логофет, вѣ настол град ѕ Бѫкѫреци, мѣсеца септемврїе к҃ѕ дьни и wт Ѩдама даже до нинѣ текѫщаго лѣтом, вѣ лѣт ҳ҃зр҃м, а wт рождества Христова, ҳ҃ѫ҃лѳ.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господин.

Иw Леwн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Necula fost mare vistier şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Pleaşovul de Sus şi de Jos, din judeţul Olt, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu via boierească şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne.

Şi vecinii încă să se ştie, cîţi sînt scrişi în cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, anume: Stan Păcurariul cu ginerele lui, Stanciul şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu şi Şărbu şi cu fiul lui, Radomir şi cu fiii lor şi Barbul cu fiii săi şi Ursu cu fiul lui, Stanciul şi cu fiii lor şi Stoica Croitor şi cu fiii săi şi Stoian cu fiii săi şi Ţîra cu fiii lui şi Stoica cu fiii săi şi Stanciul cu fratele lui Blaghe şi cu fiii lor şi Tudor cu fiii săi şi Mirul cu fiul lui, Badiul şi cu fiii lor şi Simnicoară cu fiii săi şi Mierlan cu fiii săi şi Strechea cu fiii săi şi Oancea cu fiii săi şi Sindiile cu fratele lui, Vişan şi cu fiii lor şi Cocora cu fiii săi şi Stan pîrcălab şi cu fiii săi şi Stoian cu fiii săi şi Dumitru, fiul lui Luca şi cu fiii săi şi Gherghe cu fiii săi şi popa Relea cu fiii săi şi Stoica cu fiii săi şi Buzetea cu fiul lui, Radul şi cu fiii lor şi Poiată cu fiii săi şi Stan cu fiii săi şi Stoian Judecul şi cu fiii săi şi Boca cu fiii săi şi Bîrzul cu fiii săi şi Vişan Robul şi cu fiii săi şi Manea Gîdeţu şi cu fiul lui, Mircea şi cu fiii lor şi Albeico cu fratele lui, Neag şi cu fiii lor şi Ţembrul şi unchiul lui, Căca şi cu fiii lor şi Agale cu fratele lui, Dragomir şi cu fiii lor şi Drăgan cel bătrîn şi cu fiii săi şi Şerbu cu fiul lui, Gurban şi cu fiii lor şi Radul al Călinei şi cu fiii săi şi Corbul cu fratele lui, Drăguş şi cu fiii lor şi Anghel cu fiii săi şi Stan Bana şi cu fiii săi şi Oprea cu fratele lui, Dobre şi cu fiii lor şi Boban cu fiul lui, Radul şi cu fiii lor şi Voinea cu fiii săi şi Gherghe al Geleţului cu fiul lui, Frăţilă şi cu fiii lor şi Dumbravă şi cu fiul lui, Tudoran şi cu fiii lor.

www.dacoromanica.ro

Pentru că acel sat Pleaşovul de Sus şi de Jos, care este mai susscris, a fost de moştenire al lui Radul logofăt şi al fraţilor lui, Dumitru vornic şi Dragomir comis, încă mai dinainte vreme, din zilele răposatului Radul voievod, fiul iar al lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7036. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, răposatul Mihail voievod a cumpărat satul Pleaşovul pe vreme cînd a fost domnia lui boier, mare stolnic, de la toţi moştenii satului, care sînt pe rînd mai sus-zişi, peste tot satul, cu aspri gata. Şi s-au vîndut ei vecini de a lor bunăvoie.

Iar după aceea Mihail voievod, cînd a fost domnia lui domn al Ţării Româneşti, atunci răposatul Mihail voievod a dat satul Pleaşovul zestre fiicei sale, jupaniţei Florica şi ginerelui său, Preda sluger. Şi de atunci numai ce a tot fost satul Pleaşovul vecini lui Preda sluger cu bună pace.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7120, în prima domnie, vecinii din Pleaşov, ei au ridicat pîră şi au mers de s-au pîrît de faţă cu Preda sluger şi cu fiul lui, Mihai postelnic, în două divane, în prima domnie şi în al doilea rînd de domnie. Şi aşa pîrau pleaşovenii că nu s-au vîndut ei vecini lui Mihai voievod de a lor bunăvoie, nici nu le-a dat nici un aspru, ci le-a făcut silă. Astfel întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi bine a adeverit domnia lui împreună cu tot divanul şi au mărturisit atunci în divan mulţi boieri că a cumpărat Mihai voievod satul Pleaşovul încă de cînd a fost domnia lui mare stolnic, în zilele lui Mihnea voievod. Şi a rămas satul Pleaşovul de lege şi de judecată dinaintea lui Radul voievod în două divane, şi în prima domnie şi în a doua domnie. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Radul voievod de pîră şi de rămas la mîna lui Preda sluger. Şi de atunci încoace a tot stăpînit Preda sluger satul Pleaşovul cu bună pace.

Iar după accea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, Preda sluger şi fiul lui, Mihai postelnic, ei au căzut tare într-o mare datorie. Astfel Preda sluger a pus zălog satul Pleaşovul la Iovan Lătinul din Bosna Săraiu, pentru 600 ughi şi cu zapis de la mîinile lor şi cu zi, ca să plătească banii. Astfel, dacă a venit ziua, Preda sluger, el nicidecum n-a putut să dea banii, ci s-au pîrît de faţă înaintea lui Alexandru voievod şi l-a băgat pe Preda sluger în temniţă. După aceea Preda sluger, el a căzut cu rugăminte şi cu boieri la Iovan Lătinul de i-a mutat ziua. Şi iar n-a putut să plătească.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Iovan Lătinul, tatăl lui Matei, el a apucat pe Preda sluger şi pe fiul lui, Mihai postelnic, foarte

www.dacoromanica.ro

tare, pentru bani şi au venit toţi de faţă înaintea domniei mele în marele divan şi iar n-a putut să plătească. Deci au dat Preda sluger şi Mihai postelnic satul Pleaşovul să fie dedină lui Iovan Lătinul şi fiului său Matei, pentru acei 600 de galbeni, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Şi le-au făcut şi zapis de la mîna lor şi le-au dat şi cartea cea veche, cartea lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pe care au avut-o de moştenire Radul logofăt şi fraţii lui, Dumitru vornic şi Dragomir comis, pe satul Pleaşovul şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas şi zapisul de la mîna lor, toate la mîna lui Iovan Lătinul, ca să-i fie satul Pleaşovul stătător şi dedină în veci.

Iar după aceea, Iovan Lătinul şi cu fiul lui, Matei, ei, ca nişte oameni străini şi negustori din altă ţară, n-au putut să stăpînească satul Pleaşovul, ci l-au făcut vînzător şi s-au tocmit cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistier, de i-a vîndut satul Pleaşovul, pentru 478 ughi gata. Şi au luat o seamă de bani, 100 ughi, la mîna lor, încă pe cînd a fost Iovan Lătinul viu. Astfel cartea boierilor cea veche de demult şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas pe satul Pleaşovul, iar Iovan Lătinul, el le pusese zălog la Pavel Lătinul din Sofia, fiul lui Radul din Dobro Venetic, tot pentru nişte bani. Şi a trimis Iovan Lătinul pe fiul lui, Matei, să aducă acele cărţi de la Sofia, iar zapisul lui Preda sluger şi al lui Mihai postelnic şi cartea domniei mele pe satul Pleaşovul, ele au rămas aici la Iovan Lătinul.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea cînd au venit pribegii de peste munte cu oaste şi cu luptă asupra domniei mele, Pătru vistier, ginerele lui Preda sluger, el l-a aflat pe Iovan Lătinul la Caracal de l-a tăiat şi a luat de la el zapisul socrului său Preda sluger şi cartea domniei mele, care a fost făcută pe satul Pleaşovul şi a trecut iarăşi peste munte.

Iar după moartea lui Iovan Lătinul, fiul lui, Matei de la Bosna Sărai, el a adus cartea boierilor cea domnească, veche, de multă vreme şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, de rămas, ce a avut-o Preda sluger pentru satul Pleaşovul, de la Pavel Lătinul din Sofia, de le-a arătat înaintea domniei mele în marele divan. Şi au mărturisit în divan toţi boierii domniei mele: jupan Hriza mare vornic şi Papa mare logofăt şi Ivaşco vornic şi Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Grigorie comis şi Buzinca mare comis şi Muşat al doilea vistier, că Preda sluger şi fiul lui, Mihai postelnic, au fost datori lui Iovan Lătinul şi fiului său Matei 600 de ughi. Întru aceea domnia mea încă am dat satul Pleaşovul să fie la mîna lui Matei, fiul lui Iovan Lătinul, să-l stăpînească pentru dreptele lui averi, cum a fost dat şi de Preda sluger, ca să-i fie lui dedină. Şi i-am făcut domnia mea lui Matei Lătinul carte şi a doua oară pe satul Pleaşovul, de moştenire, chabnică.

www.dacoromanica.ro

Iar după aceea, Matei, el a venit înaintea domniei mele în divan şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, de a mărturisit Matei că a vîndut satul Pleaşovul jupanului Necula vistier, împreună cu tatăl său Iovan Lătinul, încă de cînd a fost el viu, pentru acel preţ care este mai sus-scris, 478 ughi, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul. Şi a luat Matei toţi banii depliu la mîna lui, cîţi au rămas nedaţi, dinaintea domniei mele din divan.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Matei Lătinul, fiul lui Iovan, de vînzare cu mulţi boieri martori scrişi în zapis. Şi a dat şi cărţile cele vechi şi cartea domniei mele, cea făcută a doua oară pe satul Pleaşovul la mîna jupanului Necula vistier. Iar dacă va scoate Pătru vistier cîndva zapisul socrului său Preda sluger sau cartea domniei mele cea dintîi, pe care a luat-o Pătru vistier de la Iovan Lătinul cu tîlhărie, să nu se creadă.

De aceea am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupanului Necula, fost mare vistier, ca să-i fie tot satul Pleaşovul de Sus şi de Jos cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna septembrie 26 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la naşterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Bibl. Acad., XCV/64.
Orig., perg. (66 × 56), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

280

1631 (7140) septembrie 28, Bucureşti.

Stanciu logofăt şi Gago mărturisesc că au vîndut o ocină jupaniţei Neacşa din Vlăduleni.

„Stanciul logofăt de Dobroslăvéni" şi „Gago de Văléni" arată că au vîndut o moşie „jupînései Neacşei de Vlăduléni... încă de în zilele lui Alexandru voevod Iliaş, cîndu au fost cursul anilor 7136".

www.dacoromanica.ro

Marturi: „jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i ot Fălcoi, Pătru logofăt şi frate-său Negre şi de Văléni, Radul i ot Roşiiani, Preda şi de Bălăneşti, Vădislav".

„Pis Lepădat logofăt u Bucureşti".

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 181, nr. 24.
Rezumat după orig. rom.

281

1631 (7140) septembrie 29, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte jupaniţei Neacşa ocină la Vlăduleni.

Leon vodă, pentru jupîneasa Neacşa din Vlăduléni.

Hriza vornic, Papa logofăt, Dumitrşaco vistier, Miho spătar, Gherghe stolnic, Buzinca comis, Nedelco paharnic, Dumitraşco postelnic.

Scrie „Stoica gramatic".

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 181, nr. 25.
Rezumat al unei traduceri din 1779 al actului original slav.

282

1631 (7140) octombrie 3, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte jupînesei Ivana şi bărbatului ei, Stanciu, jumătate din moşia Studina.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинъ, сынъ покоиннаго Їѡ Ꙗ҆ѳфан воєвода. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн jupînései Ivanei şi bărbatului ei Stanciul de în Vlăduléni ot sudstvo Rom<anaţi>, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle să ţie jumătate de moşie de în Studina, ce să chiamă Arvăteştilor, de în cîmpu, de în apă, de în braniște şi de preste tot hotarul şi cu dijma şi cu tot venitul ce se va alége despre toată ocina. Şi să fie în pace de cătră Radul postelnic den Baba şi de cătră muiarea lui, Stana, fata lu Stan şi de cătră feciorii lor şi de cătră toţi oamenii lor.

www.dacoromanica.ro

Pentru că această jumătate de ocină de în Hărvăteşti fost-au a Danciului vornic şi a lu Calotă banul şi a jupînésii lui, Calea şi a fraţilor lor Barbul i Matei postelnic, a lor de moşie, încă mai dennainte vréme. Iar după acéia, cînd au fost în zilele răposatului Mihail voevod, cînd au fost cursul anilor 7106, iar aceşti boiari ce scriu mai sus, de înpreună cu jupîneasa Stanca vorniceasa, ei au fostu miluit cu jumătate de ocină de în Hărvăteşti pre sluga lor Alecxii şi pre jupîneasa lui, Ivana ce scrii mai sus, caré iaste acum jupîneasa Stanciului, pentru slujbă direaptă, ce le-au slujit pre în ţări striine, pre vréme cînd i-au cununat. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lor de miluitură, cu mare blăstem şi cartea lu Mihail voevod, de moşie. Şi dă atunce tot o au ţinut cu bună pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar jupîneasa Ivana şi cu bărbatul ei, Stanciul, avut-au pîră cu Radul postelnic de Baba, ginerele ‹lui› Stan şi cu muiarea lui, Stana, şi au venit de se-au pîrît de faţă. Şi aşa pîrîia Radul postelnic cum iaste şi lor miluitură de acei boiari, ca să ia şi el dijmă şi să ţie ocină. Iar domnia mea am adevărat cum n-au avut Radul nici o treabă, ce au rămas de lége.

Derept acéia, am dat şi domnia mea jupînésii Ivanii şi bărbatului ei, Stanciul, ca să-şi ţii şi jumătate de moşii şi dijmă jumătate[1] şi tot şi să fie în pace de cătră Radul, cum scrii şi mai sus.

Инако да нѣст. по рѣч господства мн.
И неправникъ, сам реч господства мн.
Пис в Бѣкурещи, мѣсеца wктомвріе ї дьнн, въ лѣт ҂зрм.
† Їw Лешн вшевшда, милостїю божїю господинь.
Ѯчнл вел лшгшфет.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XIV/4.
Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată.

283

1631 (7140) octombrie 3, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Vihorăşti bălţile de la Vărăşti şi Gurguiaţi, în urma unei judecăţi.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїн и благочестївїн и Христолюбївїн и самодрьжавїн Їw Лешн воевода, сннь велнкаго и прѣдобраго поконнномь Їw Щефан воевода, божїею и милостїею и божїем даровантїем, шбладающомн и господствующомн въсоѳ земле Ѯгрровлахїнскон, ешеже запланенекїем странам,

[1] Cuvînt scris deasupra.

www.dacoromanica.ro

Ямлаш и Фагараш Херцег, благопроизволиХ господство ми своим благим произволенїем, чистїи свѣтлїем сръдцем господства ми, ѣко прославитїи прославльшаго мѧ Бога и съ славое възнесешаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившїи родїтелю господства ми. Сеже даровалХ и господство ми сьи вьсечьстнїи и благоѡбразни и прѣпочтанїе, еже над вьсеми чьстїи даров настоещи сїи Хрисовол господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир глаголемаго ВиХорьци, идеже ест Храм рождество прѣсвѣтѣи Богородице и маикьв Ангелинеи и вьсѣм монаХїем, елице живущим въ свѣтѣм ѡбителїе, ѣкоже да мѕ ест свѣтѣи монастир више рѣХ блата ѡт на Гѕргѕѣци и ѡт на Кьрьци въсаХ, елика сѕт бил за дѣдїнѕ свѣтѣи монастир, по старе Хотаре и белѣге.

Яле да се знает прьвїи ѡт над село Гѕргѕѣцїи, по Кочковол Грос и ѡт тѕга по ѕ Биширол и по ѕ Фѕрчитѕрь дори ѕ Грьла Стежарюлов из гор, ѡт над Корьцел дори ѕ Данав[1] и Стикленѕ и Ѡкюл что ест подлѣ със Стикленол, ѕ средни ѡчинев и из дол, ѡт над Чокьнеци по ѕ рогоз дори ѕ Карангѐл, аб҃їи ѡт дрьв ѕ дрьв и ѡт тѕдѕже на полю и ѡт моХиль ѕ моХиль, по кѕде ест бил Ходил жѕпан Данчюл дворник и МиХо портар, тере сѕт Хотаресает със к҃ї болѣри къ дньїи МиХнев воевода.

Занеже сїю више речена блато била ест стара и права ѡчинѕ и за дѣдїнѕ ѡт пре дньїи прочїем старе господары, еже бив прѣжде нас.

Таже, къда ест бил къ дньїи МиХнев воевод, а монаХїа ѡт света монастир ВиХорьцїи, вше сѕт имали тогда прѕХ със калѕгерїи ѡт свѣта монастир ѡт Бѕкѕреци Храм свѣта троицъ, почто радї ест бил притеснол сїе више речене Хотаре ѡт блата ѡт на Гѕргѕѣци, дел свѣтомѕ монастир ВиХорьцїи. Таже тогда, пре дньїи МиХнев воевода, бил се сѕт плакал монаХїе, еже сѕт више речене, за притеснѣнїе что ест имал ѡт къ калѕгерїи ѡт Свѣтаа Троицъ радї блата ѡт на Гѕргѕѣци, <ка>[2]ко ест бил притеснол Хотароке монастирев ВиХорьцїи ѡт блата. Я МиХнѣ воевод господствѕ емѕ послал ест тогда по жѕпан Данчюл дворник и по жѕпан МиХо портар, тере сѕт Ходили вши тогда теХ болѣри закѕпно със <калѕге>[2]рїи ѡт Свѣта Троица и със к҃ї болѣри, тере ест гледал и Хотаресал блато еже ест више рѣХ и постави мѕ белѣзе по сїе Хотарь еже сѕт више писане дрѣжити калѕгеряце ѡт на ВиХорьци.

Я потом, къда ест бил въ дньїи покоиннаго Радул воевода, синь МиХнев воевода, а калѕгерїи ѡт свѣта монастир Свѣта Троицъ, вши нѣст ѡставил, нь пак въздвигоХ прениї със калѕгерицеле ѡт на ВиХорьци, пак радї сїе блата еже више рѣХ. Въ том Радул воевод, господствѕ емѕ, гледал и сѕдиХ по правдѕ и по закон със ѵ҃ьсиХми чьститими правителїе господство емѕ и съмѕтрил ест господствѕ емѕ тере ест избранил по жѕпан Черника бив вел дворник, тере ест послал тамѕ, закѕпно със р҃ болѣри, которїи сѕт бил ѡт теХ к҃ї болѣри ѡт на покоиннемѕ родителю господствѕ емѕ МиХнѣ воевод, еже ест бил Ходил тогда на блато, тере ест Хотарисает. Таже и въ дьни Радул воевод Ходил ест ѡт теХ болѣри ѡт тогда р҃ болѣри, на имѣ: ѡт Чокънеци, Дан и ѡт Гъжапи, Банко и ѡт Ненчюлеци, Коман, кѕпно със жѕпан Черника дворник, тере ест гледал тамо

[1] Aşa în text.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

сїѣ Хотарь, еже ест бил Хотарисалт пак шт нихъ напрѣжде врѣме, пре дньїи Михнев воевод, како ест више рѣх. Таже въ дьни Радул воевод, пак тех г̃ болѣри више речени и със Черника дворник и със калѫгерїи шт Свѣта Троицъ въсих ходил тамо законно и нѣст могль съторити шни въ инно шбраз, како да исхабити шни сїе Хотарь шт блата, иже ест бил поставил нан шт прѣжде врѣме шт дньїи Михнев воевод, нъ пак шставил шни сїе Хотарь шт блата, како ест више пис. И видѣхом господство ми и книга покойнномъ Радул воевод за прих радї сїе више речени Хотарь шт блата, когда бист теченїа лѣтом ҳзркв.

Егго радї и господство ми ещеже съм поновихом и оутврьдихом и над сїю Хрисовъл господства ми, како ест бил и шт прѣжде врѣме, такоже да ест свѣтѣи монастир Бихорьщїи вчинь сїе више речене Хотарь дѣдїнъ и въ шхабь, а божественим монахїем за прѣбиванїе и въ пищь, а ктиторим и господства ми да ест вѣчное въспоминанїе и не шт когождо непоколѣбимо, порязмо господства ми.

И ещеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по ишьствїю господства ми, кого изберет господь Богъ бити господарь Блашкое земли или шт срьдичнаго плода господства ми или шт сьродника нашихъ или, по грѣсѣ нашихъ, или шт иноплѣменик, да ще почтет и поновит и вкрѣпит и втврьдит сїи Хрисовъл господства ми над сїе више речени Хотарь, того господь Богъ да га почтет и да втврьдит и да съхранит въ господствѣ его и а въ бъдещихъ вѣцѣх дъша его. Й ащелиже не почтет и не поновит и не втврьдит сїи Хрисовъл господства ми, того господь Богъ да не почтет и не съхранит и не втврьдит въ господствѣ его, а не въ бъдещихъ вѣцѣх дъша его. Й кое человекь хокет разорет и поперет и исхабит й за шбвенїе шставит сїе Хрисовъл господства ми, того господь Богъ да га разорет и поперет и распет зде тѣлом его и да ест трьклет и анатема и афѳрисан шт тиї свѣти штци, еже сѫт въ Некеи и да има частїю със Їоуда и съ Ярїа и съ иними невѣрни Їъдеи, иже въземпише над крьв господа Бога и спаса нашего Їсъса Христа и рекьт: „възмихъ, възмихъ и распени его“, крьв его над нихъ и над чедахъ нихъ, ест и бъдет въ вѣки вѣком, амин.

Сежде оубо и сведїтелїи поставлѣем господство ми: жѳпан Хриза вел дворник и жѳпан Папа вел лшгшфет и жѳпан Дъмитрашко вел вистїар и жѳпан Михо вел спатар и жѳпан Герге вел столник и жѳпан Бъзинка вел комис и жѳпан Неделко вел пехарник и жѳпан Дъмитрашко вел постелник. И неправник, сам реч господства ми.

И намазахом аз, Стоика граматик, въ настол градъ ѕ Бъкърещи, мѣсеца шхтомврїе г̃ дьни и шт Ядама даже до нинѣ текѫщаго лѣтом, въ лѣт ҳзрм, лѣта господинѣ ҳаҳла.

† Їѡ Леѡн вшевшда, милостїю божїю господинь.

Иѡ Леѡн воевода <m. p.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Leon voievod, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei,

www.dacoromanica.ro

încă şi al părţilor de peste munte, al Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine şi cu slavă m-a ridicat în scaunul sfînt răposatului părintelui domniei mele. Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi prea cinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele, sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Vihorăşti, unde este hramul naşterii preasfintei născătoare de Dumnezeu şi maicăi Anghelina şi tuturor călugăriţelor, care trăiesc în sfîntul lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă balta de la Gurguiaţi şi de la Vărăşti, toată, cît a fost de moştenire a sfintei mănăstiri pe vechile hotare şi semne.

Însă să se ştie : întîi de la satul Gurguiaţi pe Cocicovul Gros şi de aici pe la Viorariul şi pe la Furcitură pînă în Gîrla Stejariului, din sus, pe Cornăţel pînă la Dunăre şi Sticlenul şi Ochiul care este alături de Sticlenul, în mijlocul ocinii, şi din jos, de la Ciocăneşti pe rogoz, pînă la Varanghel, apoi din copac în copac şi de acolo pe cîmp, din movilă în movilă, pe unde au mers jupan Danciul vornicul şi Miho portar, de au hotărnicit cu 12 boieri, în zilele lui Mihnea voievod.

Pentru că această baltă mai sus-zisă a fost ocină veche şi dreaptă şi de moştenire din zilele altor domni bătrîni, care au fost înainte de noi.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar călugăriţele de la sfînta mănăstire Vihorăşti, ele au avut atunci pîră cu călugări de la sfînta mănăstire din Bucureşti, hramul Sfînta Troiţă, pentru că au cotropit aceste hotare mai sus-zise din balta de la Gurguiaţi, partea sfintei mănăstiri Vihorăştii. Astfel atunci, în zilele lui Mihnea voievod, s-au plîns călugăriţele, care sînt mai sus-zise, pentru cotropirea ce au avut de către călugării de la Sfînta Troiţă pentru balta de la Gurguiaţi, că le-au cotropit hotarele de la baltă ale mănăstirii Vihorăşti. Iar Mihnea voievod, domnia lui a trimis atunci pe jupan Danciul vornic şi pe jupan Miho portar, de au umblat ei atunci, acei boieri, împreună cu călugării de la Sfînta Troiţă şi cu 12 boieri, de au cercetat şi au hotărnicit balta ce este mai sus-spusă şi au pus semne pe aceste hotare ce sînt mai sus-scrise, să le ţie călugăriţele de la Vihorăşti.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar călugării de la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă, ei nu s-au lăsat, ci iarăşi au ridicat pîră cu călugăriţele de la Vihorăşti, tot pentru aceste bălţi ce sînt mai sus-zise. La aceasta, Radul voievod, domnia lui, a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei lui şi a socotit domnia lui de a ales pe jupan Cernica fost mare vornic, de l-a trimis acolo, împreună cu trei boieri, care au fost dintre acei 12 boieri de la răposatul părinte al domniei lui, Mihnea

www.dacoromanica.ro

voievod, care au umblat atunci la baltă, de au hotărnicit. Astfel şi în zilele lui Radul voievod au umblat din acei boieri de atunci trei boieri, anume: din Ciocăneşti, Dan şi din Găujani, Baico şi din Nenciuleşti, Coman, împreună cu jupan Cernica vornic, de au cercetat acolo aceste hotare care au fost hotărnicite de ei de mai înainte vreme, în zilele lui Mihnea voievod, cum este mai sus-zis. Astfel, în zilele lui Radul voievod, iarăşi acei 3 boieri mai sus-zişi şi cu Cernica vornicul şi cu călugării de la Sfînta Troiţă, toţi au umblat acolo împreună şi n-au putut să facă ei în alt fel, ca să strice ei acest hotar de la baltă, care a fost pus mai dinainte vreme, din zilele lui Mihnea voievod, ci iar au lăsat ei acest hotar de la baltă cum este mai sus-scris. Şi am văzut domnia mea şi cartea de pîră a răposatului Radul voievod pentru aceste hotare mai sus-zise de la baltă, cînd a fost cursul anilor, în anul 7122.

De aceea şi domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi pe acest hrisov al domniei mele, cum a fost şi dinainte vreme, ca să fie sfintei mănăstiri Vihorăşti ocină aceste hotare mai sus-zise, dedină şi de ohabă, iar dumnezeieştilor călugăriţe de întreţinere şi de hrană, iar ctitorilor şi domniei mele să fie veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări şi va împuternici acest hrisov al domniei mele pe aceste hotare mai sus-zise, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica şi va călca şi va pierde şi va lăsa în uitare acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-l risipească aci cu trupul lui, şi să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de cei 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi asupra fiilor lor, este şi va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Gherghe mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi zisa domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 3 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, anul domnului 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/20.
Orig., perg. (48 × 34), pecete atîrnată, căzută.
Cu două traduceri: una de la mijlocul sec. al XVIII-lea şi alta din 1860.

284

1631 (7140) octombrie 5, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte din nou m-rii Mislea vama de peşte de la balta Greaca.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodinŭ, sinŭ pocoinago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi părintelui Zosim, egumenul de la sfînta mănăstire Mislea, unde iaste hramul sfînta troiţă, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii méle de să-şi ia vama de péşte de la toate năvoadele, cîte năvoade vor vîna péşte pre ocina sfintei mănăstiri de la satul Greaca, tot să aibă a-şi luaré vama den 10 peşti 1 peşte şi de în 10 bani un ban, cum au fost luat şi mai denainte vréme. Pentru că am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radu voevod de în domniia dintîi, vă leat 7120 şi cartea lui Alixandru voevod, feciorul lui Iliiaş voevod, de în domniia de întîi, vă leat 7125 şi cartea lui Gavrilă voevod, vă leat 7127 şi cartea iar a Radului voevod de a doao domnie, vă leat 7129 şi cartea fiiu-său, lui Alixandru voevod, vă leat 7134 şi iar cartea lui Alixandru voevod Iliiaşul de a doao domnie, vă leat 7136, pre tocmeala cum scrie mai sus.

Într-acéia, domniia mea încă am dat şi am înnoit cărţile domneşti pentru vama mănăstirii şi pre această carte a domnii méle, cum şi de alte rînduri ce am mai fost înnoit iar cu ş-altă carte a domnii méle, vă leat 7139, ca să-şi ia sfînta mănăstire vama cum au fost de veacu.

Drept acéia şi voi, toţi năvodarii care veţi vîna péşte pre ocina mănăstirii Mislea, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să aveţi toţi a vă daré vama la oamenii sfintei mănăstiri cum scrie mai sus, mai mult val să n-aibă, nici să mai vie egumenul a doao ora să se plîngă de voi, că apoi mare certare veţi avea de la domnia mea, că aşa iaste învăţătura domnii méle.

www.dacoromanica.ro

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.
Pis Lepădat u Bucureşti, octomvrie 5, leat 7140 ‹1631›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 46 v—47.
Copie; altă copie ibidem, ms. 466, f. 28 v—29.

285

1631 (7140) octombrie 13.

Vlad Leotă zălogeşte moşia sa ‹din Topliţa› popii Stoica pentru o datorie de bani şi mălai.

† Adecă eu Vlad Leotă dat-am zapisul mieu nénei popei Stoicăi şi a fiiu-său, diiaconului Voico, ca să fie de bună credinţă, cum să să ştie că i-am fost datoriu eu Vlad bani ughi 5 şi ferdele de mălaiu 8. Deci el m-au apucat cu strînsoare să-i plătescŭ banii şi mălaiul. Eu neavînd cu ce plăti, i-am pus moşiia zălog într-u‹n› an, de la venerea mare pînă iar la venerea mare; de nu voiu putea da bani şi mălaiu pînă la zi, să-i fie moşiia stătătoare în veac.

Şi la această tocmeală au fost mulţi oameni buni mărturie, anume: Manea Daina i brat ego Opriş, Vlad de jos, Vlaicul, Oprea Moroca, Manea Hîtie i Pătru, brat ego, Mogoş, Stan lu Ivan i Vîlcul i Stan Lungoci, Negoe Ciutac, Oprea Bercea. Şi pentru credinţa mii-am pus şi dégetul mai jos.

Пнс мѣсеца wктомврїѥ ѓ҃ дьнь, лѣт ×ѕр҃м

Eu Vlad Leotă.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LV/5.
Orig., hîrtie (31,5 × 21).

286

1631 (7140) octombrie 18.

Maria călugăriţa vinde lui Hrizea mare vornic locuri în Drajna.

† Scris-am eu Maria călugăriţa acesta al mieu zapis să fie la mîna jupînului Hrizii vel dvornic, pentru să să ştie că i-am vîndut 3 locuri

www.dacoromanica.ro

den Drajna, unul de în luncă, altul de în cîmpul de sus, de în siliştea Stăneştilor, altu pămînt de la Săciu, cît să va aléage acéste locuri şi de în cîmpu şi de în apă şi despre tot locul ce se va aleage. Ş-am vîndut aceste locuri de a mea bunăvoe fără de nici o silă, derept 400 de bani gata.

Şi la această tocmeală au fostu: popa Văsiiu ot Drajna i Pătru vătah ot Drajna i Dragomir ot Bătrîni i Mogoş cliucerul i Andronic păharnicul. Şi pentru credinţă pecéte n-am avut, ci mi-am pus dégetul.

Pis octombrie 18 zile, leat 7140 <1631>.

† Eu Maria călugăriţa.
Pătru vătahul.
Mogoşu clucer.
Andronios proin portaris martiro ta anoten[1]
Dragomir ot Bătrîni.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 283.
Copie.

287

1631 (7140) octombrie 20.

Crăciun vinde lui Hrizea vornic ocină în Stăneşti şi Drajna.

† Iarăşi eu Crăciun, feciorul Jidului, fost-am vîndut întîi vornicului locul case-mi şi cu casa şi cu pométele şi cu gardurele şi cu ocolu siliştei casei méle, preţ ughi 5; şi pămînture în cîmpŭ 4, preţ ughi 2. Şi am fost vîndut popii [din] Vasiiu 2 pămînturi. Deci mi-au dat vornicul banii de i-am lepădat popii pre acéle 2 pămînturi, însă bani 250. Apoi m-am îndemnat de a mea bunăvoe de mi-am vîndut preste tot toată ocina cît mi-au fost rămas şi de în cîmpu şi de în pădure şi de apă, cu vadure de moară şi partea de în munte, de preste tot hotarul Stăneştilor şi al Drăjnarilor, de în cin pînă în cin. [Şi pentru] Şi preţul ocinii preste tot, şî întîiu şi apoi, face ughi 12 i pol.

Credinţă pus-am degetele şi peceţile noastre. Şi mărturie fost-au cînd se-au cumpărat aceste ocine şi aceşti rumâni cari se-au vîndut şi ei cu pămîntul lor fost-au: Mogoş clucearul şi Deadiul vătah şi Stanciul stolnic şi Pavel postelnic, fecior Buicăi şi Coadă vătah şi Petru vătah de Drăjnari şi Dragul pitar . . . .[2] şi Drăghici postelnic de Berileşti

[1] Andronie fost portar mărturisesc cele de mai sus.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

şi Ursea de Stăneşti şi Radul postelnic, fecior Mihalcei vornicul şi Neagoe de Stăneşti, Şerbul vătah şi Radul de Stăneşti.

Şi am scris eu, Tudor de Răteşti, octomvrie dni 20, văleat 7140 ‹1631›.

Mogoşi cluceru.
Tudor Rătescul.
Deadiul vătahul.
Drăghici postelnicu.
Stanciul stolnic.
Petru vătahul.
Andronios proniu.
Pătru postelnicu sinŭ Voicul.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 284 v.
Copie.

288

1631 (7140) noiembrie 8.

Radu vinde lui Radu logofăt ocină în Lipereşti.

† Adecă eu Radul scris-am zapisul meu la mîna dumnealui Radul logofăt, ca să fie de mare credinţă, cum să să ştie că am vîndut dumnelui totă parte mea cît am avut, totŭ, ‹s›tînjăni 75 de în Lepereşti[1], partea Manţureştiloru. Însă am vîndut stînjănul cîte bani 20.

Şi o-m vîndut de a me bunăvoe, cu ştire tuturor fraţilor de moşie, ca să-i fie dumnealui moşi stătătore în veci, dumnelui şi cu coconilor, cîţi Dumnezeu ei va dărui, pentru că mi-au dat aceşti bani toţi în mîna mea.

Şi la această scrisore fost-au mulţi omini buni. Şi pentru mai devărat credinţă mi-a‹m› pus degitul şi numili, ca să crezǎ.

Пнс мѣсеца ноемврїе, днъ $\widetilde{\text{Н}}$, ×$\widetilde{\text{зрм}}$.

† Eu Radul.
† Eu Goleanu
† Ilie logofet ot Periiaţi
† Drăghici logofet
Eu monah Calivit[2]

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/10.
Orig., hîrtie (22 × 20).

[1] „Lepereşti" adăugat cu altă cerneală.
[2] Semnăturile sînt autografe, cu excepţia lui Radul.

www.dacoromanica.ro

289

1631 (7140) noiembrie 10, ‹Bucureşti›.

Ilie vornic vinde lui Iorgachi vornic partea sa de pivniţă din Bucureşti, cu locul şi casele.

† Scris-am eu Ilie vornecul acesta al meu zapis la mîna vorneculuı Iorgachi, cum să să ştie ca am vîndut parte me de pimniţă den Bucureşti, însă a tre parte, cu loc cu tot, cît ne-u fost denpreună, şi cu casele, păntru doozeci de galbeni gata. Şi o-m dat de bunăvoi, cu ştere coconelor şi co jupînesei Dospinii.

Şi mărturei: vel ‹paharnic›[1] Nedelco şi Radul sulgerul şi Dumit‹r›aşco comisul şi Eno spătar ‹şi›[1] Antonie postelnic şi Stoica Păcală. Şi se-u dat banii în casa Stoicăi Pă‹ca›[1]lă, în Bucureşti. Şi păntru credenţă, ‹pus›[1]u-me-mu şi pecete.

Пнс мєсєца ноєврїє ѱ дьни, въ лєт ×ѕрм

† Ilie vornic	Iano spatar
† Antonie postelnic	Radul Bancea
Lupul iuzbaşa	Ianachi [2]
Tudor	

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/3.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), şase peceţi aplicate.

290

1631 (7140) noiembrie 11, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Danciu clucer Doicescu ocinî în Stroeşti, Lăţcoii de Sus, Buciumeni şi altele, o vie la Văleni şi o ţigancă.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Лєѡн воєвода и господинь въсои земле Ѳггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномѹ Їѡ Щєфан воєвода. Дават господство мн сїю повелєнїю господство мн болѣрин господство мн Данчюл ключар Доичєскѹл и със синови си, елицеже Богъ даровах, шкоже да мѹ єст wчинѹ ѹ Строєщи, въ сѣдство Шлом‹ница›, дел Цоцєв wт Строєщи сєжени к wт полю и wт шѹма и wт вод и wт по въс Хотаром, понеже єст покѹпил Данчюл ключар сїи вишє речени сєжени за wчинѹ wт над Цоцѣ wт Строєщи, за ѹги ѣ готови.

[1] Loc rupt.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

И пак покѫпил Данчюл ключар wчинѫ ѕ Строещи, сеженн к̃ wт по въс Хотаром, wт над Кръстѣ wт Липъреще, за хас̃ аспри готови. И бил ест там сведителе по име: wт Липереще, Радѫл Драгоман и Стонка и Кълиман.

И пак покѫпил Данчюл ключер половино за брод за водѣницѫ wт Строещи wт над Дръжалъ и wт брат его, Добрин и wт Грозѣ и wт над въсих̃ мегѣашїи брати за брод, за хв̃ аспри готови.

И пак покѫпил болѣрин господства ми Данчюл ключар wт над Мирѫл wт Строещи сеженн г̃ї ѕ Строещи, за ѱ̃ аспри. И пак покѫпил Данчюл ключар wт над Гаврил Молдовѣн дел его за wчинѫ wт Строещи сеженн к̃, със виноградѫ и със две къщи и със две пилиници, дел его въсих̃, за ха̃ аспри готови и със свед̃тели, по име: Ръшчори, Бога.

И пак покѫпил Данчюл ключар wчинѫ ѕ Лъцкон Гор, сѫд Йлом<ница>, wт над Нѣгѫл wт Лъцкон и wт над жъна его, Софронїа, сеженн ѣ̃ї, за х̃ аспри готови. И пак wт над Іwн Ѯнгѫрѣнѫл сеженн ѣ̃ ѕ Гор Лъцкон, за с̃ аспри готови. И пак покѫпил Данчюл ключар ѕ Гор Лъцкон сеженн л̃г̃, wт над Параскива, дъщера Гїwкъв wт Лъцкон, за х̃ѯ̃ аспри. И пак wд над Енша, жъна Владѫлов, сеженн л̃г̃ ѕ Гор Лъцкон, за ха̃ аспри готови.

И пак да ест болѣринѫ господства ми Данчюл ключар wчинѫ ѕ Бѣчѫмѣни, wт сѫдство Елх̃<ов>, сеженн ѯ̃ wт по въс Хотаром, понеже ест покѫпил wт над Щефан кѫпцѫ, за хѣ̃ аспри готови.

И пак покѫпил Данчюл ключар wчинѫ ѕ Дъдѫлещи, код Строещи, четврътаго дело wт село, варе елика се Хтит избрати wт по въс Хотаром, wт над Барбѫл постелник wт Мънещи, за хѣ̃ аспри готови.

И пак покѫпил wчинѫ ѕ Хръбор, сѫд Йлом<ница>, на блат, дел Радѫл wт Рогоз, сеженн р̃ wт по въс Хотаром, wт над Радѫл wт Рогоз, за хг̃ аспри готови. И пак wчинѫ ѕ Хръбор сеженн л̃ѕ̃ wт Мънинѣ wт Хръбор, за хас̃ аспри. И пакиже покѫпил Данчюл ключар wчинѫ ѕ Хръбор сеженн г̃ї wт над Бѫзѣ роб wт Хръбор, за w̃ аспри. И пак wт над Йндрею, зет Радѫлов wт Рогоз, wчинѫ ѕ Хръбор, семенн н̃, аспри х̃а̃.

И пак покѫпил Данчюл ключар wчинѫ ѕ Ѯрещи, сѫд Елх̃<ов>, варе елика се Хтит избрат wт над Добре, внѯк Добре того червен мт Ѯрещи, за ха̃ аспри.

И пак покѫпил Данчюл ключар четири погоане за виноград пърацинн ѕ Ълѣнн, сѫд Сак, wт над Ръдница, дъщера Лѫпѫлов логофет, за хах̃ аспри готови.

И пак покѫпил Данчюл ключар една ацинганкѫ, по име Нѣкша, със дъщерех̃ ен, Станка и Лица, wт над Бода, синъ Дръгичн Ѯставлаги, за хѕ̃ аспри готови.

И продадох̃ сїи вище речени людїе нях̃не праве wчинѣ и цинганче, wни за своим доброволю, без ни една силост и със ѯзнанїе въсѣм мегѣашом wт гор нз дол и wт wкръст местом.

Сего радї дадох̃ съм господство ми болѣринѫ господства ми Данчюл ключар, шкоже да мѫ ест дѣдїнно и въ wх̃аб им и синовом и внѯком и прѣвнѯчитом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства мн.

Сеже и свед̃теле поставих̃ господство ми: жѯпан Хриза вел дворник и жѯпан Папа вел логофет и Дѫмитрашко вел вистїар и Мих̃о вел спатар и Герги

www.dacoromanica.ro

вел столник и Бъзника вел колнис и Неделко вел пѣхарник и жъпан Дъмитрашко вел постелник. И неправник, жъпан Папа лел вигшфет.

И написах аз, Дъмитръ логофет, въ настол градъ Бъкъреци, мѣсеца ноемврїе а҃ї дьни, и от ѡдама даже до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ×ѕр҃м и а от въ плъцениїи Христово, ×а҃<ла>[1].

† Їѡ Леѡн вѣвѣжда, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Danciul clucer Doicescul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Stroeşti, în judeţul Ialomiţa, partea lui Ţoţea din Stroeşti, stînjeni 25, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Danciul clucerul aceşti stînjeni de ocină zişi mai sus de la Ţoţea din Stroeşti, pentru 12 ughi gata. Şi iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Stroeşti stînjeni 20 de peste tot hotarul, de la Cîrstea din Lipăreşti, pentru 1200 aspri gata. Şi au fost acolo martori, anume: din Lipereşti, Radul Dragoman şi Stoica şi Căliman.

Şi iar a cumpărat Danciul clucer jumătate de vad de moară din Stroeşti de la Dîrjală şi de la fratele lui, Dobrin şi de la Grozea şi de la toţi megiaşii fraţi de vad, pentru 2000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Danciul clucer de la Mirul din Stroeşti 13 stînjeni în Stroeşti, pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat Danciul clucer de la Gavril Moldovean, partea lui de ocină din Stroeşti stînjeni 20 cu vie şi cu două case şi cu două pivniţe, partea lui toată, pentru 1000 aspri gata şi cu martori, anume: din Răşciori, Voia.

Şi iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Lăţcoii de Sus, judeţul Ialomiţa, de la Neagul din Lăţcoi şi de la femeia lui, Sofronia, 15 stînjeni, pentru 600 aspri gata. Şi iar de la Ion Ungureanul stînjeni 5 în Lăţcoii de Sus, pentru 200 aspri gata. Şi iar a cumpărat Danciul clucer în Lăţcoii de Sus stînjeni 33 de la Paraschiva, fiica lui Ghiuoca din Lăţcoi, pentru 660 aspri. Şi iarăşi de la Vişa, femeia lui Vladul, stînjeni 33, în Lăţcoii de Sus, pentru 1000 aspri gata.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Danciul clucer ocină în Buciumeni, din judeţul Ilfov, 60 de stînjeni de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat de la Ştefan negustorul, pentru 2000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Danciul clucer ocină la Dăduleşti, lîngă Stroeşti, a patra parte din sat, oricît se va alege de peste tot hotarul, de la Barbul postelnic din Măneşti, pentru 5000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat ocină la Hîrbor, judeţul Ialomiţa, la baltă, partea lui Radul din Rogoz, stînjeni 100, de peste tot hotarul, de la Radul din Rogoz, pentru 3000 aspri gata. Şi iar ocină în Hîrbor, stînjeni 37, de la

[1] Lipsesc cifrele zecilor şi unităţilor.

www.dacoromanica.ro

Mîinea din Hîrbor, pentru 1200 aspri. Şi iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Hîrbor stînjeni 13 de la Buzea Robul din Hîrbor, pentru 800 aspri. Şi iar de la Andrei, ginerele lui Radul din Rogoz, ocină în Hîrbor, stînjeni 50, aspri 1000.

Şi iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Oreşti, judeţul Ilfov, oricît se va alege, de la Dobre nepotul lui Dobre cel Roşu din Oreşti, pentru 1000 aspri.

Şi iar a cumpărat Danciul clucer patru pogoane de vie păragini în Văleni, judeţul Sac, de la Rădiţa, fiica lui Lupul logofăt, pentru 1600 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Danciul clucer o ţigancă, anume Neacşa, cu fiicele ei, Stanca şi Liţa, de la Voda, fiul lui Drăghici Gurăbună pentru 6000 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti oameni mai sus-zişi dreptele lor ocini şi ţigănci, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele Danciul clucer, ca să-i fie dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Gherghe mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 11 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7140, iar de la întruparea lui Hristos 16<31>[1].

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan — Bucureşti, IV/10.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

291

1631 (7140) noiembrie 19, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Pîrvu vii şi ocine la Urlaţi, jud. Săcueni.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь въсеи земли Ѹгґровлахїискои, сынь великаго и прѣдобраго, покоиномь Їѡ Ѱтефан воєвода. Дават гос-

[1] Lipsesc cifrele zecilor şi unităţilor.

www.dacoromanica.ro

подство ми сїи повѣленїи господства ми Прьвѹлов wт Ѹрлаци, wт сѹдство Сак и със синови си, елицеже Богъ даст, такоже да мѹ ест два погоане за винограду ѕ дѣлѹл Ѹрлацилор, глаголемаго Грѹю и със две сежени за wчинѹ и със Кѹлигътоарѣ половино, понеже ю ест покѹпил Прьвѹл wт над Балоть wт Ѹрлаци, за ×ѓ аспри готови. И били сѹт алдьмьшари: wт Ѹрлаци, Стан Чокорїе и Манѣ и Радѹл и Станчюл Роѕѹл и Дѹмитрѹ граматик и wт Нѹчет, Стоіа и wт Грьбъчеци, Манѣ Чокан и Тѹдоран и Драгомирѣю и Братѹл.

И пак покѹпил Прьвѹл wт над тъстам си Іwана един погон за виноградї льрьсице и със един сежень за wчинѹ, за с аспри готови. И били сѹт алъдьмьшари: wт Ѹрлаци, Балоть и Стан Чокорье и Манѣ.

И пак покѹпил Прьвѹл ѕ дѣлѹл Фъцецелѹлwв, два погоане за винограду wт над Драгомир, синь Бацен wт Ѹрлаци и със две сежени за wчинѹ, за ×в аспри готови.

И пак покѹпил Прькѹл пак wт Драгомир, синь Бацен, две ниве за wчинѹ wт Броцинѣска, за см аспри готови. И бил ест алъдьмьшари: wт Нѹчет, поп Радѹл и wт Ѹрлаци, Стан Чокорїе и Станчюл Команов и Владу и Дѹмитрѹ граматик и поп Драгомир.

И пак покѹпил Прьвѹл wт над Нѣгѹл два ниве wт wчина Некшетѣскь, за см аспри готови. И били сѹт сведетелїе, на име: wт Шьпьрецин, Мѹшат Ѻглѹз и Балѣ, синь Силвестрѹлwв.

И продадоше сїе више речене именните людїе нихне виноградї и сїи сежени за wчинѹ, како ест више пис, wни за нихном доброволю, със ѕзнанїа вьсѣм мегиашом wт гор из дол и wт околно местом и wт пред господства ми. И били сѹт...[1] продалником за лицѹ.

Сего радї, дадох съм господство ми Прьвѹлов, такоже да мѹ ест сїи погоане за виноград и сежени за wчинѹ дѣдїнѹ и въ wхаб синовом и внѹком и прѣкнѹчетом и не wт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже бо и сведїтелаїе поставих господство ми: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел логофет и Дѹмитрашко вел вистїар и жѹпан Михо вел спатар и Герге вел столник и Бѹзинка вел комис и Неделкw вел пехарник и жѹпан Дѹмитрашко вел постелник. И исправник, Папа вел лwгwфет.

И намазо аз. Стонка граматик, въ настол граду Боукѹрещи, мѣсеца ноемврїе ѳї дьни и wт Ѧдама до нинѣ текѹщаго лѣтом, въ лѣт ×зрм.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pîrvul din Urlaţi, din judeţul Sac şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie două pogoane de vie în dealul Urlaţilor, numit Gruiu şi cu doi stînjeni de ocină şi cu Culigătoarea jumătate, pentru că a cumpărat Pîrvul de la Balotă din

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Urlaţi, pentru 3600 aspri gata. Şi au fost aldămăşari: din Urlaţi, Stan Ciocorie şi Manea şi Radul şi Stanciul Robul şi Dumitru gramatic şi din Nucet, Stoia şi din Gîrbăceşti, Manea Ciocan şi Tudoran şi Dragomireiu şi Bratul.

Şi iar a cumpărat Pîrvul de la soacra sa Ioana, un pogon de vie părăsişte şi cu un stînjen de ocină, pentru 200 aspri gata. Şi au fost aldămăşari: din Urlaţi, Balotă şi Stan Ciocorie şi Manea.

Şi iar a cumpărat Pîrvul în dealul Făgeţelului două pogoane de vie de la Dragomir, fiul lui Baştea din Urlaţi şi cu doi stînjeni de ocină, pentru 2400 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Pîrvul tot de la Dragomir, fiul lui Baştea două ogoare de ocină din Broştineasca, pentru 240 aspri gata. Şi au fost aldămăşari: din Nucet, popa Radul şi din Urlaţi, Stan Ciocorie şi Stanciul a lui Coman şi Vladu şi Dumitru gramatic şi popa Dragomir.

Şi iar a cumpărat Pîrvul de la Neagul două ogoare din ocina Necşeteascâ, pentru 240 aspri gata. Şi au fost martori, anume: din Şăpăreşti, Muşat Ogluz şi Balea, fiul lui Silivestrul.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi, numiţi oameni, viile lor şi aceşti stînjeni de ocină cum este mai sus scris, ei de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi au fost....[1] cu vînzătorii de faţă.

Pentru aceea am dat domnia mea lui Pîrvul, ca să-i fie aceste pogoane de vie şi stînjeni de ocină dedine şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Gherghe mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Nedelco mare paharnic şi jupan Dumitraşco mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 19 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXXIII/1 bis.
Orig., perg. (26 × 39,5) pecete timbrată.
Cu o trad. din 1854.
EDIŢII. Slav. *Venelin*, 298–300.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

292

1631 (7140) noiembrie 20.

Badiu din Stăneşti cu fiul său, Dumitru, se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic, însă fără ocină.

† Adecă eu Badiul den Stăneşti scris-am acest al meu zapis să fie de mare credinţă la mîna jupînului Hrizei vel dvornicul, cum să să ştie că m-am vîndut eu şi cu un fecior al mieu, anume Dumitru, însă capetele noastre fără de ocină şi cu cîţi feciori ne va dărui Dumnezeu. Şi ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, derept bani gata 3200, cu ştirea tuturor megiaşilor den sus şi den jos şi den prejurul locului.

Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi boiari marturii, anume : den Bătrîni, Şărbu vătahul i Dragomir, fratele lui Şărbu, i ot Măniaci, Coadă vătahul i ot Drajna, Pătru vătah i Mihăilă i ot Căciulaţi, Mogoş vătahul i ot Călăraşi este Dădiul vătah i ot Desa, Radul logofăt i ot Mălăeşti, Andronie comis. Şi am scris eu Manole logofăt. Şi păntru credinţă ne-am pus şi peceţile.

Pis méseţa noembrie 20 dni, leat 7140 <1631>.

Radul logofăt ot Desa.

Badiul.

Dumitru sinŭ Badiul.

Andronios proin portaris martirio anothen[1].

Pătru vătaful.

Mihăilă ot Drajna.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 263.
Copie.

293

<1631> noiembrie 21.

Preda vornic vinde lui Băjan ocină în Guzeni.

† Scris-am eu Preda vornicul acesta al meu zapis să fi la mîna lu Băjan de Guzeni, cum să să ştii că i-am vîndut parte me de ocenă de Guzeni, însă stînjeni 70 şi stînjinul cîte 25 de bani. Şi me-u dat bani gata

[1] Andronie fost portar mărturisesc cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

280. Şi me-u rămasu să de bani gata, să de ughi 7 i pol. Şi zi o am acum de ovedenii patru săptămîni, să se afle banii la mîna me, fără nici un cuvîntu.

Bibl. Centrală de Stat, CI/1.
Orig., hîrtie, pecete aplicată.
Copii la Bibl. Acad., MLXXXV/139 şi MCD/136.
Datat după doc. din 1632 ianuarie 6 (nr. 309).

294

1631 (7140) noiembrie 22.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Calotă postelnic şi fratelui său Stanciul parte din satul Boziiani.

Leon vodă, lui Calotă postelnic şi fratele lui, Stanciul din Boziiani, partea din sat luată de la Bărcanu, fiul lui Drăghici.

Boierii: Hriza vornic, Papa logofăt, Dumitraşco vistier, Miho spătar, Gherghe stolnic, Buzinca comis, Nedelco paharnic, Dumitraşco postelnic.

‹Scrie› Dumitru grămătic.

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 526, nr. 2.
Rezumat după un orig. slav.

295

1631 (7140) noiembrie 23.

Ion, fiul spătarului Şain, îşi vinde ocina sa din Şaineşti.

Adecă eu Ion, feciorul ‹lui›[1] Şain spătar, scris-am aceasta al meu zapis cum să să ştie c-am vîndut parte tătîne-meu lu Şain spătar, cît va fie, veri [veri] den uscat veri den pădure veri den apă, ales moşie, uscat, cît să va afla parte tătîne-meu de moşie. Iar eu nu m-am vîndut neci altuia rumânu, nemic, fără ce am vîndut moşie tătîne-meu lu Şain spătar, ce e mai sus-scris. Şi o-m vîndut de a mea bunăvoe, dreptu aspre 800, ca să fie moşie lu Andreiu păharnic, lui şi coconelor dumnelui şi strenepoţelor lui şi nepoţelor lui şi veri cene va fie de rudenie dumnelui.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturie : jupan Neagul biv vel agă şi Calotă vtori cluceri şi Nicola păharnic ot Epureşte şi megeeşe, anume : Drăgan şi Albul şi Furdui şi popa Iosef şi dascalul Dobrin. Aceşti megeeşi sînt ot Şaineşti şi mulţe megeşi denprejurul satelor sîntu mărturii, cîndu s-au făcut această tocmeală.

Aceasta am scris eu Ion, feciorul lu Şain spătar. Şi pentru credenţa ne-am pus şi peceţile. Aceasta am scris. Pis méseţa noembrie 23 dni, vă leat 7140 ‹1631›.

Eu Ion, fecior lu Şain spătar ‹m.p.›

Bibl. Acad., DCCXXXV/45.
Orig., hîrtie (21 × 20), pecete aplicată.
EDIŢII. Iorga, *Doc. urlăţene*, 187—188.

296

1631 (7140) decembrie, Bucureşti.

Apostol, fiul lui Iane banul, închină jumătate din ţigănia tatălui m-rii Sfînta Troiţă ‹Radu-Vodă›, iar jumătate m-rii Sf. Gheorghe, deoarece turcindu-se, nu mai are dreptul de a ţine ţigani în ţară.

† Adecă eu Apostol, feciorul lu Ianiu banul cel bătrîn, ce am fost den botez pre nume creştinescu Apostol, iar acum mă cheamă pre nume turcescu Curt Salam ciauş, scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis să fie de mare credinţă la mîna părintelui Tanasie egumenul de la Svetaa Troiţă de în Bucureşti, ce iaste închinată metoh la Svetagora la lavra cea mare de la Ivera, ca să fie sfintei mănăstiri Svetaa Troiţă jumătate den ţigăniia tătîini-mieu Iane banul de aicea den Ţeara Rumânească, de cîndu au fost ban mare la zilele Mihnei voevod.

Însnă să se ştie ţiganii, anume : Dumitru, feciorul Stanciului Niia şi cu feciorii lui, Tinca i Negre i Stoica i Gîdea i Vladul i Radul şi Gîdea, fratele lu Dumitru cu feciorii lui, Radul i Muşat . . . .[1] şi alţi ţigani, cîţi se vor mai afla den ţigăniia tătîini-mieu lu Iane banul tot jumătate să fie ai mănăstirii Svetaa Troiţă, iar altă jumătate de ţigănie să fie la Sveti Gheorghie.

Pentru că aceşti ţigani fost-au ai tătîini-mieu, lu Ianiu banul, de moşie înncă mai de nainte vréme. Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele lu Leon voevod, feciorul lu Ştefan voevod, iar eu am venit cu domnia lui aicea în ţeară şi mi-am căutat ţigăniia a tătîini-mieu Iane banul şi i-am aflat răsipiţi pre în ţigăniiale boiarilor, de am eşit la divan

[1] Loc alb, un rînd întreg.

www.dacoromanica.ro

ca să-m iau ţiganii. Iară divanul şi judecata m-au ajunsu cum să n-aibu treabă cu ţigăniia tătîini-mieu a-i ţinéré, pentru căce am eşit den lége afară. Într-a acéia, eu n-am putut lăsa cum să fie tată-mieu fără pomeană den moşiele lui, ce au cîştigat aicea în ţeară şi alţi feciori n-au mai avut de trupul lui, ce am cugetat pentru pomeana de am dat den ţigăniia tătîini-mieu Ianiu banul, pentru sufletul lui, jumătate de ţigani la sfînta mănăstire, hram Svetaa Troiţă, iar altă jumătate de ţigănie o am dat la sfînta mănăstire hram Sveti Gheorghie, ca să fie lui pomeană în vecie, iară sfintelor mănăstiri moşie.

Şi scrişi ţiganii tot anume în zapise şi în cărţi, ca să se ştie mănăstirile care ţigani va ţiné, pentru că mie nu mi se-au căzut să ţiu ţigăniia tătîini-mieu sau a-i vende, fiindu eu eşit într-altă lége şi să ţiu moşii aicea în ţeară, ce am dat moşiia tătîini-mieu să fie de pomeană pentru sufletul părinţilor miei, iar alte rude ale méle, ori cine va fi, nimenilea treabă să n-aibă cu ţigănia tătîini-mieu lu Iane banul.

Şi i-am închinat eu la Svetaa Troiţă şi la Sveti Gheorghie, să le fie tot înn doao, eu de a mea bunăvoe, de naintea lui Leon voevod şi de naintea a tuturor boiarilor ţerăi, mari şi mici, anume: jupan Necula biv vel vistier i jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofet i Ivaşco biv vel dvornic i Dumitraşco vel vistiar i Miho vel spatar i Pavlachi biv vel spatar i Gherghe vel stolnic i Vasilie vel cliucer i Gligorie biv vel comis i Buzinca vel comis i Nedelco vel peharnic i Dumitraşco biv vel postelnic i Manul vel postelnic i Dumitru vel slujer i Grama vel pitar i Muşat vtorii vistiar i Nedelco Boteanul biv vel armaş i Neagul biv vel aga i Iuorgachi vel armaş i Gherghe vel agă i Calciul vel portar şi alţi mulţi boiari. Aceasta mărturisescu să se ştie şi să se crează. Şi pentru adeverită credinţă pusu-mi-am pecetea şi iscălitura.

И написах аз, Лепъдат логофет[1], в Бъкърещи, мъсеца декемврїе,...[2] дьни, въ лѣт ×ѕрм.

† Ἐγώ ὁ Κούρτης καὶ Σαλάμ τζέουσης καὶ πρώην Ἀποστόλα καὶ ἠός, τοῦ Ἰώαννης μπάνου μὲ τὸ ἴδιον μοῦ χέρι ὑπόγραψα καὶ πίστο βάνω καὶ τὴν βοῦλαν μοῦ[3].

Hriza vel dvornic
Μίχος σπατάρις[4]
Papa vel logofăt
Dumitraşco vistier
Grama pitarul[5]

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/11.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, cu legendă turcească.

[1] ...Lepădat logofăt...
[2] Loc alb.
[3] Şi eu Curt Salam ceauş fost Apostol, fiul lui Ioan banul, subscriu cu însăşi mîna mea şi pentru credinţă pun şi pecetea.
[4] Miho spătar.
[5] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1631 (7140) decembrie 15.

Doi moşneni din Siliştioara, cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Prodan, cu fiiu mieu Stanciul i Cîrstea i Vlădimir, frat‹ele› lu Prodan, cu fiiu mieu Stănislav, scris-am zapisul mieu să fie de credinţă la mîna jupînului Neculie vistier, ca să să ştii că am fostu judici de moşii dă în Siliştoara, cu feciorii noştri şi cu toate moşiili noastri încă mai denainté vrémi.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru criştin Lion vodă, iar noi am vinit la jupînul Necula vistier de bunăvoia noastră, făr de nici o silă, dă ne-am vîndut dumnealui rumâni cu feciorii noştri şi cu toate moşiili noastri di pristi tot hotar‹ul›, amîndoi diript bani.....[1]

Şi mărturii carii-şi vor puni piciţili mai jos. Şi am luoat bani toţi diplin. Aceast-am scris, ca să să crează.

Пис дикємврїє ѳї дьнн, въ лѣт ҳзрм̃.

Ivaşco dvornic
Асλαν προγι βρονηκος [2]
Necula Catargiul
Dumitraşco vistiiar
Nedélco armaş
Mitre pitar
Buzinca vel comis
Muşat vtori vistiiar
Bunea Vîlcul vtori logofet
Iordache dvornic [3]

‹Notă:› Acist zapis s-au dat la sfînta mănăstire Bistriţa pintru moşie, dar cu rumîni nu s-a dat, ci numai moşia, să aibă a o stăpîni mănăstirea cu bună pace. Avgust 3, 1776.

Maria Bălăceanca.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LIII/5.
Orig., hîrtie (29,5 × 20), opt peceţi aplicate.
Copii ibidem, mss. 194, f. 91 v—92, 197, f. 6, 202, f. 419 şi A. N., LXXVI/5.

[1] Loc alb.
[2] Aslan fost vornic.
[3] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

1631 (7140) decembrie 16, Bucureşti.

Jupîneasa Despina vinde lui Ianiu satul Futeşti din jud. Ilfov.

† Adecă eu jupîneasa Despina, jupîneasa a Vladului biv vel logofet, depreună cu coconii miei, Radul şi Vladul, scris-am şi mărturisim cu acest zapis al nostru să fie de mare credinţă la mîna a lu Ianiu, feciorul Cornei de oraş de Cornăţel, ca să se ştie cum i-am vîndut noi satul Futeştii despre apa Mostiştii, ot sudstvo Elh<ov>, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi rumânii, de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi cu 2 moare făcute şi cu rumânii, anume: Oprea cu fecio<r>ii lui şi Muşat şi Cîrstiian cu feciorii lui şi Balotă şi Goicea şi Stanciul şi Badea cu feciorii-şi şi Dobre şi Tatul şi Sîrbul cu feciorii lui, şi de în şăzutul satului, de pretutindinilea, de preste tot hotarul cît se va alége, den hotar pînă în hotar, pre hotară bătrîne. Şi sémne: den hotarul Frăsinetului pînă la hotarul Curăteştilor. Pentru că acest sat fost-au al nostru de moşie mai denainte vréme.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, iar eu jupîneasa Despina, cu coconii miei, noi am vînut acest satu şi cu rumânii lu Ianiu, feciorul Cornei, derept ughi 210. Şi l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe şi cu ştirea a lu Andrei spatar şi cu ştirea a lu Staico peharnic, ca să-i fie de moşie lui şi coconilor.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturie, anume: jupan Gherghe vel stolnic i Nénciul dvornic i Dumitru logofet i popa Borcea clisiiar i jupan Isar cupţu i Stanciul Pustiiul i ot Cornăţel Iambal i Alecxe i ot Floreşti, popa Micul i Nénciul vatah i Cîrstea Burlan pîrcălabul. Aceasta mărturisim şi pentru mai mare credinţă pusu-ne-am şi peceţile.

И написахъ аз, Лепъдат логофет[1], в Бъкърещи, мѣсеца декемврїе $\overline{\text{кѳ}}$ дьни, въ лѣт $\overline{\text{×зрм}}$.

Radul.
Despina logofeteasa.
Vladul.
Nénciul dvornic <m.p.>
Dumitru logofăt <m.p.>
† Paraschiva dvornic <m.p.>
† Popa Borcea clisiarh <m.p.>
Ἡσαρης καμαρασης μαρτιρας[2].

Bibl. Acad., XLII/68.
Orig., hîrtie (31 × 22), patru peceţi aplicate.
Cu o copie din sec. XIX.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 194.

[1] Lepădat logofăt.
[2] Isar cămăraşul martor.

www.dacoromanica.ro

1631 (7140) decembrie 18.

Jupîneasa Rada şi cu fiul ei, Dumitraşco logofăt, vînd căpitanului Ţondrea partea lor de moşie din Ţigăneşti.

Adică eu jupîneasa Rada şi cu fii-mieu Dumitraşco logofăt scris-am acestu al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Ţondrea căpitanul şi a jupînésii lui, cum să să ştie că am vîndut dumnealor toată partea noastră de moşie, cît avem di sat din Ţigăneşti, toată de cumpărătoare, însă partea lui Gherghe toată şi partea Drujii toată şi partea Buhtii toată, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi din şăzutul satului, de pretutindinea, oricăt să va alége de preste tot hotarul şi din pometu şi din livezi, pentru că am vîndut de a noastră bunăvoe, dreptu ughi 18, ca să-i fie dumnealui moşie şi jupînésii dumnealui şi a coconilor dumnealui.

Şi la această a noastră tocmeală fost-au mulţi oameni buni, anume: popa Gherghe, Stanciul portar i Limber star i Ilie iuzbaşa i Pîrvul Măurii i Iano iuzbaşa. Şi pentru mai adevărata credinţă ne-am pus şi peceţile şi iscălitura.

Dechemvrie 18 dni, leat 7140 <1631>.

Dumitraşco logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţării Rom., nr. 127, f. 56.
Copie.

300

1631 (7140) decembrie 20.

Simina vinde lui Ratcu ocină în Cornet.

† Scris-am eu Simina al miu zapisu, ca să fii la mîna lu Ratcu şi fraţilor lui, com să sé ştii că amu vîndut ocina a me parte cît să va afla de în Curnetu, de matca gîrlei, păn în Vale lu Ion, diriptu ughi 5.

Şi la tucmelă ne-u fostu mulţi boiare mărturii, anume: comisul Comano şi Pătraşco al 2 comisu şi Comanu, vărul agăi Negolui şi Stoica şi Radul frate-său şi Negoiţă de Glopavi şi Ştefan, sinŭ lo Chiriaco de Stoineşti.

www.dacoromanica.ro

Пнс мѣсеца dechivri de 20 zile, vălet 7140 <1631>.
† Eu Coman comis <m.p.>
† Pătraşco comisul <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CXXII/6.
Orig., hîrtie (24,5 × 21), şase peceţi aplicate.
O copie ibidem, ms. 135, f. 348.

301

1631 (7140) decembrie 21.

Filip vinde lui Tudor comis din Izvor partea sa de moşie din satul Poeni.

† Adecă eu Filip ot Poeni scris-am acestu al miu zapis, ca să fie de bună credenţă la mîna lu Tudor comis ot Izvor, cum să se şti că i-am vîndotŭ dumnelui partea mea de moşîie de sat din Poeni, însă cîtu să va alégi partea mea. Şi mé-au dat dumnelui 1 cal şi l[o]bote de vin, dereptŭ bani preţuit ughi 30.

Şi o am dat dumnelui aceasta moşii ce scrie mai sus, să fie dumnelui moşîie şi coconilor în véci. Şi cîndu[a]o am vîndut cu ştirie tuturor megeiaşilor miei. Şi păntru credenţa, posu-mé-aum şi degetol.

Пнс мѣсеца днкємвр҃іе к҃а, лѣт ×ҙр҃м҃.
Eu Filip.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XIV/1.
Orig., hîrtie (22 × 15,5).
Copie ibidem, ms. 223, f. 62.

302

1631 (7140) decembrie 23, <Bucureşti>.

Ghione vinde jupînului Stanciu Pustiul neguţătorul o prăvălie în Bucureşti.

Adecă eu Ghione, generele Savei de în Stănceşti, scris-am acesta al miu zapis să fie de mare credinţe la mîna jupînului Stanciului Pustiul neguţătoriul, ca să se ştie că i-amu vîndut o prăvălie gata cu locu în oraş

www.dacoromanica.ro

în Bucureşti, ce iaste lîngă prăvălile lu Alecxe gélepul şi lîngă casa lui, cu locul prăvăliei, cît să va alége în lungu şi în largu, pentru că o am vîndut eu de a mea bunăvoe jupînulu Stanciului, dereptu 35 de galbeni, cu ştirea tuturor rudelor méle, ca să-i fie lui moşie şi coconilor.

Iar eu o am fostu cumpărat această prăvălie de la jupîneasa Neacşa a lu Tudor, feciorul Costei şi de la fie-său Leont[en]ie de în .....[1] în zilele lu Alexandru voevod, feciorul Radulu voevod.

Cîndu au fostu acum, în zilele dom‹nu› nostru lu Leon voevod, iar eu Ghione o am vîndut jupînului Stanciului cum ‹s›crie mai sus.

Şi au fostu la tocmeala noastră mulţi oameni buni şi neguţători mărturie, carii ş-au pus mai jos şi peceţile şi iscălitura. Aceasta să se ştie şi să se crează. Iar eu pentru mai adeverită credinţe pusu-mi-am şi pecétea.

Şi am scris eu, Soare gramatic, méseţa dechemvrie 23 dni, vă leat 7140 ‹1631›.

† Μαρτηρὰς Θεοφηλος Μπωγκον [2]
† Εὐστράθιος Ῥουτζάρη μαρτήρῶ εις τα ανοθευ [3]
Ησάρις Γιονμα μαρτιρω [4]
Γιονμας Γιοανου μαρτηρας [5]
Ἀλεξη μαρτηρας [6]
Σιπας Δώνου μαρτιρω τάυοθευ [7]

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, IX/2.
Orig., hîrtie (31 × 21), o pecete aplicată.

303

1631 (7140) decembrie 23, Bucureşti.

Dumitru judeţul cu pîrgarii întăresc lui Stanciul Pustiul un loc de prăvălie şi o prăvălie în Bucureşti.

† Ѣ имѣ wца и сна и свѣтаго дⷭа, троицѣ и нераздѣлнмя вѣ вѣкн, амнн.

Scris-am eu Dumitru judeţul cu 12 pîrgari şi cu preoţii şi cu toţi bătrînii oraşului de oraş de Bucureşti acesta a nostră carte cestoii boia-

[1] Loc alb.
[2] Theofil Boncu martor.
[3] Eustratie Ruciari mărturisesc cele de mai sus.
[4] Isar Ghionma mărturisesc.
[5] Ghionma Ioan martor.
[6] Alexa martor.
[7] Jipa al lui Dona mărturisesc cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

ren, anume jupanul Stanciul Pustiiul neguţătoriul, ca dumniialui să-i fiia 1 locu de prăvălei cu prăvăliia faptă gata aicea în oraş în Bucureşti, peîntru că l-au cuînpăratu acestu locu de prăvălei cu prăvăliia gata jupanul Stanciul Pustiiul neguţetoriul de la Ghiune, ginerele Savei de Stăncești, dereptu 35 de galbeni şi cheltoiala bani .....[1] Şi i-au dat jupanulu Stanciul Pustiiul galbenii toţi gata la mîna Ghiunei, generele Savei, denaintea a omeni buni.

Şi iaste locul de prăvălii cu prăvăliia lîîngă prăvăliia lu Alecxe gélepulu şi lîîngă casa luii a de jos. Şi i l-au vîînndut şi Ghiunea, ginerele Savei, acest locu de prăvălii al luii cu prăvăliia gata jupanuluii Stanciolii neguţătoriul, de a lui bunăvoie, cu şterea totoror vecinilor şi de în sus şi de în jos.

Şi i-am vîîndut locul de prăvălii tot cîtu au fost şi maii denainte vréme şi în lu<n>gu şi în largu. Deci noii acumu amu făcut jupanuluii Stanciuluii Pustiiul neguţătoriul acesta a nostră carte, ca peîntru să-i fie dumneialuii acest locu de prăvălii cu prăvăliia gata, ce au fost cuînpărat de la Ghiunea, ginerele Savei, moşie dumneialuii şi coconelor dumneialuii şi nepoţelor dumneaialui, în veciia, să-lu ţii cu bună pace de icea înnainte, pentru că ş-au dat jupanulu Stanciul Pustiul banii lui de în bucate derépte.

Şi am văzut şi zapisul Ghiunei, ginerele Savei şi am văzutu şi carte domnescă la mîna jupanului Stanciului Pustiul neguţătoriul de cuînpărătore.

Şi sîînntu mărtorii omeni buni, anume: păreînntele popa Borcea clesiariul i popa Anghil i popa Ivan i jupanulu Chiful neguţătoriul i jupan Stanciul Ruzer neguţătoriul i jupan Isariu neguţătoriul i jupan Ghiurman neguţătoriul i jupan Ghiunea Mustachi neguţătoriul i jupan Jîpa neguţătoriul i jupan Proca Coţe neguţătoriul i jupanulu Alexi gélepul neguţătoriul.

Iară cene va sparge acesta a nostră carte, să fie blăstămat de 318 otţe ije ve Necheiu şi să-ii fie lăcoita cu Iuda şi cu Arii nevérnei.

И аз ѕбо писахъ Драгоман логофѣтѵл wт Бѫкѵрещі[2]. Пис мѣсеца декиврїе к҃г дьнь и wт Ѣдама до нѣнѣ сѵт лѣтн ×ѕ҃рм҃.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, X/1.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată.

[1] Loc alb.
[2] Dragoman logofătul din Bucureşti.

www.dacoromanica.ro

304

1631 (7140) decembrie 26.

Ştefan din Corşori vinde lui Ion logofăt un loc la lacul Booru.

Dichembrie 26 dni, 7140 ‹1631›.

Adică eu Ştefan ot Corşori scris-am zapisul mieu la mîna lui Ion logofătul; cum să să ştie că i-am vîndutu un locu la lacul Booru, dreptu 150 dă bani gata, alăturea cu Tatul.

Şi l-am vînădutu dă a nostră bunăvoia şi cu mulţi mărturii oameni, anume: ot Corşori, Iuga i Gorun i Voico i Coman, Opre ot Poenari. Şi amu scrisu eu popa Stoian ot Corbii. Şi pentru credinţa m-am iscălitu mai jos ca să să crează.

Şi mi-i-am pus şi dégetul în loc de peceté.

Ştefan ot Corşori.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţării Rom., nr. 137., f. 317 v-318.
Copie.

305

1631 (7140) decembrie 28.

Anca şi fiul ei Mircan vînd lui Hrizea mare vornic ocina lor din Drajna.

† Adecă eu Anca şi ficiorul meu Mircan scris-am acest al nostru zapis ca să fie de credinţie la mîna jupan Hrizii vel vornic, cum să ştie că ne-am vîndut a nostră ocină din sat din Drajna, din cin pîn în cen, însă de preste tot hotarul, din hotar pîn ‹în› hotar, însă din sălişte şi din cînpu şi din apă şi din pădure şi de preste tot hotarul. Şi [şi] această ocină ce-i mai sus-scrisă o-m vîndut de a nostră bunăvoe, în bani gata 1200.

Şi la tocmăala nostră fost-au mărturie: Stănilă căpitanul i Bunciul iuzbaşa şi Andreiaşŭ iuzbaşi ot Văleni i Coadă vătaf ot Măniaci, Şărbu vătaf ot Batrîni şi Pătru vătaf ot Drajna i Mihăilă pîrcălabul ot Drajna i Stan dărăbanţul ot tam. Şi păntru crendenţă ne-amu pus şi peceţile.

www.dacoromanica.ro

Şi amŭ pis eu, Drăghici logofăt, ficiorulŭ Brizilii. Pis meseţa dechemvrii dni 28, leat 7140 <1631>.

Stănilă căpitan.	Bonciul iuzbaşa.
Anca.	Andriiaşi iuzbaşa.
Mircan.	Coadă vătaf.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 264.
Copie.

www.dacoromanica.ro

1632

www.dacoromanica.ro

306

‹1632›

Mihalcea şi soţia sa Despa vînd moşie la Coteşti lui Matei logofăt.

Zapisul Mihalcii pentru că au vîndutu partea lui de moşîia den Coteşti, cîtă să va alege.

Adică eu Mihalcea postelnic, dinpréună cu jupîneasa a mea Despa, scriem şi mărturisim cu acestu al nostru zapisu cum să să ştiia că i-am vîndutŭ paarte noastră dă moşîia den Cotești, însă partea noastră cîtă să va alégé din sîlişté, din pădure, din apă dă pesté tootu hotarul şi cu rumânii, anumé : Şărban cu feciori lui, feciori Mihni, un fecior al Mihnie şi cu 2 feciori. Şi i-am vîndutu de a noostră bunăvoia şi cu ştirea tuturor fraţilor. Şi i-am vîndutu dreptu ughi 90 şi i-am vîndutu să-i fie dumnealui t‹oţ›i rumâni lui Mateiu logofăt moşîe dumnelui şi coconilor dumnealui şi nepoţiloru dumnealui.

Şi la această tocmeală fost-au mulţii boerii mărturii, care şi-oor pune mai jos iscăliturilé.

Şi am scris eu, Mihalcea, cu mîna a mea.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Tării Rom., nr. 137, f. 288 v.
Copie.
Datat după *Indice cronologic*, nr. 1, editat de Direcţia Generală a Arhivelor Statului, Bucureşti 1961, sub nr. 592. După cumpărător, documentul ar putea fi şi anterior (cf. *ibidem*, nr. 524, 525, 537, 538, 558 şi 587).

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) ianuarie 1.

Necula din Buzău vinde lui Ianache din Arcești patru pogoane de vie ‹la Valea Teancului›.

† Scris-am şi mărturisescu eu Necula, feciorul Stănucăi den oraş den Buzău, acest al mieu zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna lu Ianache de Arceşti, cum să să ştie că i-am vîndut 4 pogoane de vie, însă 2 pogoane vie lucrată şi 2 pogoane ţélină, şi cu stînjeni de ocină în cîmpu, fără dajde, cum se vîndu viile nedajnice, în del, însă pre ocina.....[1]. Şi am vîndut eu de bunăvoe a mea, pogonul cîte 10 galbeni 1 pol, aceste vii ce-s mai sus-zise şi fac bani peste tot ughi 42. Şi i-am vîndut eu Necula de a mea bunăvoe, fără nece o silă.

Şi la tocmealea nostră fost-au mulţi megiiaşi de înprejur, anume: jupan Lefter i postelnicul Dragomir i Prodea i Urséi i Cîrstiian i Dragomir Moşca i Ţachie călugărul i Oprea lu Caloian i Lupşe şii feciorul lui, Lupul i Stan Fîrjog, Neagul Roşca i Stanciul i Gherghe Negrul i Neagoe Baştacul i Balica i Albişorul călăraş.

Пнс мѣсеца генарїе ѩ дьнь, лет ×ѕ҃рм҃.

Eu Necula, feciorul Stănucăi

‹Pe verso:› de viile, Valea Teancu.

Bibl. Acad., LXXXVII/79.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), două peceţi aplicate.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 196.

308

1632 (7140) ianuarie 3.

Vînzare de moşie la Bozieni.

Patru boieri vînd moşie la nişte „megiiaşi" de la Bozieni: „stînjănul cîte 5 galbeni".

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 526, nr. 3.
Rezumat după orig. rom. Editorul menţinează patru peceţi.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

309

1632 (7140) ianuarie 6.

Băjan cumpără de la Preda vornic o moşie ‹la Guzeni›.

Să să ştie că am dat eu Băjan bani pă moşiia Predii vornecu, pre szînjăni 35, bani au dat Băjan ughi 5 pol pă partea Predii şi a fraţilor lui.

Şi iaste mărturie: jupan Nica ot Nacăr şi Neagoe, feciorul Barbului ot tam i Năstase, feciorul lui Nan ot Vităneşti şi Bechim Turbatul ot Bocoreşti şi Ghiorghe postelnic ot Negreni şi Radul Mehedinţul. Şi noi mărturisim şi am fost cînd s-au dat banii, că s-au dat în zioa ce s-au însurat logofătul Marco.

Şi iaste popa ot Porosche.

Ghenarie 6 dni, leat 7140 ‹1632›.

Bibl. Acad., MLXXXV/140.
Copie: altă copie ibidem, MCD/137.

310

1632 (7140) ianuarie 6.

Nenciu vornic vinde lui Iorgachi vornic moşie la Vîrleţi şi cu un rumân.

† Scris-am eu Nenciul vornecul acesta zapis al miu la mîna vorneculuí Iorgachie, cum să se ştii că am fostŭ cumpărat a patra parte ot Vărleţŭ de la logofătul Tudur ot Vlădeni. Deci această parte eu am vîndut şi cu un rumân vorneculoi Iorgachie de a mea bunăvoe. Şi am vîndut dereptu 49 ughi, însă rumânul anomé Vlad şi cu feciurii loi, cîţi i va ave şi cîţi i va da Dumnezeu de acum înnainté.

Şi la tucmala nostră au fost: Ilie vornecol şi Radul solgerul şi Iano spătarul şi jupînol Antun şi Borce logofătul şi Chida ot Sasol. Şi cartea dumnescă cari am făcut, încă au dat la mîna vorneculoi Iorgachie. Şi pentru credenţa poso-ne-m şi pecete mea.

Пис генарїе $\widetilde{\text{s}}$ дьнн, въ лет ×ѕрмѕ. Пис аз лwгwфѣт Тоддер[1].

[1] Logofăt Toader.

www.dacoromanica.ro

Nénciul dvornic
Antonie postelnic
Dragul logofet
Borce logofet [1]

‹Pe verso :› „Înnsă să se ştie de vom afla 2 rumîni, să ne fie de înpreună, au unul, iar ocina o am dat toată".

‹Pe difolio :› Zapisul lui Petru ot Virlegi [2] de la Negul vornicul". ‹Alături o însemnare turcească care rezumă documentul›.

Arh. St. Buc., A.N., LXXX/2.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), 4 peceţi aplicate.
Copie la Bibl. Acad., DVIII/63.

311

1632 (7140) ianuarie 8.

M-rea Mislea face schimb de moşii cu Radul postelnic, dînd o ocină din Pătîrlage pentru una din Blejoi de Sus.

† Adecă eu părintele Zosiman egumenul ot sfînta mănăstire ot Mislea, ce iaste hram svéta troiţă şi dinpreună cu tot săborul şi cu toţi titorii, carei sint la sfînta mănăstire, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna Radului postelnic, sinŭ Mihalcea vornic şi la jupîneasa lui, anume Sofiica, să să ştie cum am făcut noi de a nostră bunăvoia schimbu, de am dat noi partea nostră a sfentei mănăstire de ocină ot selo ot Pătîrlage şi cu 2 rumâni, anume Lera şi Stan, şi cu feciorii lor cîţi vor fi şi să le fii moşiia lor şi feciorilor.

Iar Radul postelnic şi jupîneasa lui, Sofiica, au dat sfentei mănăstire pentru această ocină ce-i mai sus-scris, ocină pentru ocină, partea lor de ocină din Breji de Sus, partea lor toată, cît să va alége de preste tot hotarul şi cu o roată de moară făcută şi dup-această ocină şi au şi mai dat sfente mănăstire 3 iape cu mînzi. Şi am făcut noi această schimbătore de a nostră bunăvoia şi cu tot săboru şi cu ştirea titorilor.

Şi la tocmeala nostră [nostră] au fostu mulţi boiari mărturii, na ime dinprejurul locului : Calotă postelnic şi Necula postelnic ot Cocorăşti, Radul sulger ot Frejuréni i Iordachi vornic i Antonii postelnic ot Negoeşti, Ionaşco comis i Nechita ot Cînpina, Negoiţă peharnic Meiută, Dragul logofăt ot Cislău.

[1] Semnături autografe.
[2] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu Damaschin logofăt. Pis ghinarie 8 dni, vă leat 7140 ‹1632›.

† Eu Necula postelnic
† Σωσιμας ιερομόναχος ἡγούμενος [1]
Negoiţă peharnic
† Calotă postelnic
Antonie postelnic
† Eu Dragul logofet
† Eu Costandin ot Stăceşti mărturisescu [2]

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXII/1.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), 8 peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 173, f. 46.

312

1632 (7140) ianuarie 8.

Radul postelnic face schimb de moşii cu m-rea Mislea dînd partea sa din Blcjoi pentru o parte din Pătîrlage.

Adecă eu Radul postelnic ot Pătîrlage şi cu jupîneasa mea Sofiica scris-am acesta zapis al nostru să fie de mare credinţă la mîna părintelui Zosim egumenul ot sfînta mănăstire Mislea, ce iaste hramul sfînta troiţă şi la mîna ctitorilor, care sînt ctitori la sfînta mănăstire, să să ştie cum am făcut schimbu de am dat noi partea noastră de ocină den sat den Blcjoi de Sus, dă preste tot hotarul şi cu o roată de moară gata şi i-am dat şi 3 iape cu mînji la sfînta mănăstire de a noastră bunăvoe, iar părintele egumenul Zosim şi cu tot săborul, înpreună cu ctitorii ne-au dat noao partea sfintei mănăstiri de ocină den sat den Pătîrlage şi cu 2 rumâni, anume Lera şi Stan cu feciorii lor, cîţi vor fi. Şi am făcut noi schimbu de a noastră bunăvoe de am dat ocină pentru ocină la sfînta mănăstire, să le fie de moşie şi cu ştirea tuturor fraţilor.

Şi la tocmeala noastră au fost mulţi boeri mărturii, anume : Necula postelnic i Calotă postelnic ot Cocorăşti i Radul sluger ot Frejuréni, Iordache vornic, Antonie postelnic, Ionaşco comis, Nechita ot Cîmpina, Costandin ot Stăncşti, Negoiţă păharnic, Dragul logofăt ot Cislău.

Şi am scris eu, Damaschin logofăt, ghenarie 8 dni, leat 7140 ‹1632›.

[1] Zosima ieromonah egumen.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Radul postelnic, sinŭ Mihalcii.
Radul biv vel sluger.
Calotă postelnic.
Antonie postelnic.
Costandin.
Dragul logofăt.
Negoiţă păharnic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 24 v.
Copie; alte copii ibidem, mss. 466, f. 162 v şi 173, f. 46 v.

313

1632 (7140) ianuarie 11, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte jupanului Gherghe fost mare stolnic şi soţiei lui, Sofica, satul Popeştii de lîngă Bîrzeşti, jud. Ilfov, cu vecini şi ţigani şi ocină în Pucheni, jud. Dîmboviţa, cu vecini şi ţigani.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь вѣсон земли Ѳгггровлахїискон, сынь великаго и прѣдобраго, покоиномъ Їѡ Щефан воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства мч почтенномѹ правител господства ми жѹпан Герге бив вел столник и жѹпаниць его Софїнкъв, дѣцинра Станкѹлов дворник, и със синови ми, елицеже Богъ даровалѫ, цкоже да мѹ ест село Попещїи ѡт код Брѣзещи, ѡт сѣдство Ѳлѫ<ов>, въс село със въс Хотаром и със въсѫ вечнїи и със въс Ходокѡм ѡт пол и ѡт шѹм и ѡт вод и със въсѣѫ винограді и със брод за водїницѹ и ѡт сѣдалище селѡѹ, ѡт посѣдї, каре елика се Хтнт изврат ѡт по въс Хотаром.

Понеже того село Попещїи вчше пис бил сѣт за дѣдїнѹ Станков дворник, тѣстѹ жѹпан Гергев столник, ещеже от прѣжде врѣме, ѡчнѹ изврашнила и ѹкаменина. Я потом, кѣда ест бил сѣда, въ дни господства ми, а Станко дворник закѹпно със синь его, Радѹл постелник, ѡн ест дал прекю зетом си Гергев столник и дѣцинрам си Софїнкьи и със две вечнии, на име Стонка, синь Нанов тог стар и със синови си и Некѹла, синь Конков и със синови си, цкоже да сѣт им дѣдїнѹ и синовїнм въ вѣкѫ. Я дроуга половинѹ за село ѡт Попещи ѡт код Брѣзещи ѡт през въсѫ ѡчнѹ и със въс Ходоком, ѡт Хотар даже до Хотар и със две вечнии, на име Теодер и със синови си и със братом си Милѣ, сины Нанов тог стар и със с ыновї с і, а жѹпан Герге столник, ѡн ѡ ест покѹпил сїе половинѹ за село ѡт нид тѣстом сі Станко дворник и ѡт синь его, Радѹл постелник, за ѹги р̃л аспри готови. И продал ест ѡни за нинѣном доброволю, без нинедна силост. И видѣѫом

www.dacoromanica.ro

господство мн и запис wт рѣк Станков дворник за прекю и за покѹпенїе, како ест више пис.

И пак да ест почтенном правител господства мн жѹпан Герге бив вел столник и жѹпанице его, Софїнкьн, wчинѹ и вечини ѹ село ѹ Пѹкени, въ соудство Дѧм<бовица>, wт дел Станков дворник wт пол и wт шѹм и wт вод и wт през въс Хотарѡм и със т̃ вечини със дѣлницем им; и вечини на име: Драгомир Бѹдескѹл със синовн си и със дѣлница его и брат его, Стан Жънтиць със синовн си и със дѣлница его и Ван със синовн сй и със дѣлница его и Цеглѣ със синовн си и със дѣлница его и Бѹздѹга Мезев със синовн си и със дѣлница его. И един челѣд за ацигани, на име Кѹркїѧ и една дѫщера на име Бока. Понеже ест дал Станко дворник сїе wчинѹ и вечинї и тог челѣд за ацигани прекю зетом си Гергев столник и дѫщерам си Софїнкьн, със запис wт рѣк Станков дворник, кѹпноже със синь его, Радѹл постелник, със болѣрїи сведїтелїе написани ѹ запис, на име: Грїгорїе комис и Стаматїе ага и Бѹта дворник и Бѹнѣ лwгwфет и Дѹмитрѹ лwгwфет и Пара лwгwфет.

Сего радї дадоХ съм господство мн почтенном правител господства мн жѹпан Герге бив вел столник и жѹпанице его, Софїнкьн, wкоже да мѹ ест село Попещїи вьсиХ, със въс Хотаром и wчинѹ ѹ Пѹкени със вечини и тог челѣд за ацигани дѣдїнѹ и въ wХаб синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣбимом, порезмо господства мн,

Сеже бо и сведїтелїе поставлѣем господство мн:жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел логофет и жѹпан Йнакн вел внстїар и жѹпан Мнхо вел спатар и жѹпан Неделко вел столник и жѹпан Бѹзинка вел комис и жѹпан Нѣгѹл вел пеХарник и жѹпан Манѹл вел постелник. И исправник, Папа вел логофет.

И намазом аз, Стонка граматик, въ на стол градѹ Бѹкѹреци, мѣсеца генарїе а͡ї дьни и wт Ѩдама до нинѣ теченїа лѣтом, въ лѣт ×ѕ̃рм.

† Їw Леѡн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леѡн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Gherghe fost mare stolnic şi jupaniţei lui, Sofiica, fiica lui Staicul vornic şi cu fiii lor cîţi Dumnezeu le va dărui ca să le fie satul Popeştii de lîngă Bîrzeşti, din judeţul Elhov, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu toate viile şi cu vad de moară şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că acel sat Popeştii mai sus-scris a fost de moştenire al lui Staico vornic, socrul jupanului Gherghe stolnic, încă dinainte vreme, ocină aleasă şi împietrită. Iar apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Staico vornic împreună cu fiul lui, Radul postelnic, ei au dat zestre ginerelui său, Gherghe stolnic şi fiicei sale Sofiica şi cu doi vecini anume Stoica,

www.dacoromanica.ro

fiul lui Nan cel bătrîn şi cu fiii săi şi Necula, fiul lui Voico şi cu fiii săi ca să le fie dedină şi fiilor în veci. Iar cealaltă jumătate de sat din Popeştii de lîngă Bîrzeşti de peste toată ocina şi cu tot venitul, din hotar pînă în hotar şi cu doi vecini anume Toader şi cu fiii săi şi cu fratele său Milea, fiii lui Nan cel bătrîn, şi cu fiii săi, iar jupan Gherghe stolnic el o au cumpărat această jumătate de sat de la socrul său Staico vornic şi de la fiul lui, Radul postelnic, pentru 130 de ughi aspri gata. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Staico vornic de zestre şi de cumpărătură, cum este mai sus-scris.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Gherghe fost mare stolnic şi jupaniţei lui, Sofiica, ocină şi vecini în sat în Pucheni, în judeţul Dîmboviţa, din partea lui Staico vornic, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul şi cu cinci vecini cu delniţele lor; şi vecinii anume: Dragomir Budescul cu fiii săi şi cu delniţa lui şi fratele lui, Stan Jîntiţă cu fiii săi şi cu delniţa lui şi Nan cu fiii săi şi cu delniţa lui şi Ţeglea cu fiii săi şi cu delniţa lui şi Buzduga al lui Meze cu fiii săi şi cu delniţa lui. Şi un sălaş de ţigani, anume Curchiia şi o fiică anume Boba. Pentru că a dat Staico vornic această ocină şi vecini şi acel sălaş de ţigani zestre ginerelui său Gherghe stolnic şi fiicei sale, Sofiica, cu zapis de la mîna lui Staico vornic, împreună cu fiul lui, Radul postelnic, cu boieri martori scrişi în zapis, anume: Grigorie comis şi Stamatie aga şi Buta vornic şi Bunea logofăt şi Dumitru logofăt şi Para logofăt.

Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Gherghe fost mare stolnic şi jupaniţei lui, Sofiica, ca să le fie satul Popeştii toţi, cu tot hotarul şi ocină în Pucheni cu vecini şi acel sălaş de ţigani dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Neagul mare paharnic şi jupan Manul mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 11 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7140 <1632>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad. A.N., MDCLXV/15.
Orig., hîrtie (41 × 27), pecete timbrată.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) ianuarie 13.

Fătul dăruieşte m-rii Menedic o moşie la Săruleşti.

† Eu Fătul, feciorul lu Toder Şogărgău den Săruleşti[1], scris-am acest zapis al mieu să fie la sfînta mănăstire la Me<ne>dec, edeje est hram svetago arhierarha Nicolae, cum să se ştie c-am închinat moşiia de la Seruleşte, partea mea şi partea verilor miei, anume Pătru i Radul i Stanciulu, cîtă se va alége de în partea mea şi dîn partea veriloru miei ocină den cîmp, den sat, den apă, de prespre tot locul, cu vad de moară în apa Slănicului şi alt vad de moară în Peceneaga, cît se va alége şi pometul pre unde va fi.

Am dat şi am închinat de bunăvoe mea pentru să fie pomeană părinţilor miei şi a ominilor miei şi mie. Şi i-am scris şi la sfîntul poménic, unde se pomenescu ctitorii, pre tată-mieu, anume Toder şi muma mea, anume Dragole şi fraţii mie, anume Frăţilă i Stoica şi pre verii mie, anume Pătru i Radul i Stanciul, ca să fie ocină la sfînta mănăstire cîtă este mai sus-scrisă, toată ocina mea şi a verilor mie.

Iar cene se va ispiti pre urma mea a sparge zapisul mieu şi pomeana mea şi a părinţilor mie, acela om să fie triclet şi proclet ot 318 sveti otţă ije sît vă Nechei, pentru că o-m închinat la sfînta mănăstire ot a mea bunăvoe, numai să aibă mănăstirea treabă cu dinsa, alt nimenile, căci eu n-am nimenile rudă, nici fraţi, nici veri premari, nici nimenile, nici nepoţi.

Şi cînd se-u scris acest zapis fost-au mulţi omini buni de prinprejurul locului : den Săruleşti mărturii, anume Stan Piţigoiu i Neniţă i ot Văsieşti, Stănislav i Lăudat i Ion i ot Cocani, Stoe i Stan T odereştev. Şi se-au tîmplat la acestă tocmeală şi boiari : ot Poţintei, po ime Cernat logofăt i ot Măricinéni, Sava lu Avram i Sava Fătulev, Dragomir Motroce i Mihaiu Carşote i Radul, sinŭ Simov.

Неписа сѣ сїѣ записъ въ мѣсѣца генарїѣ ѩ дьнь.
И неписа аз Радѹл[2], въ лѣто ×ѕ҃рм҃.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXVIII/2.
Orig., hîrtie (30 × 21).
Copie ibidem, ms. 172, f. 293 ; altă copie la Bibl. Acad., ms. 3699, f. 18 v—19.

[1] Cuvintele „den Săruieşti" sînt scrise deasupra rîndului.
[2] Radul.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) ianuarie 15.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Neagu, Căzan şi popa Albul moşia de la Sărăşti, cu moară, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їw Лєѡн воєвод и господинь, сино покоиномъ Їw Щєфан воєвод. Дават господство мн сїю повелєнїю господства мн Neagului i Căzan i popa Albul să fie volnici cu cartea domniei méle să-şi ţi<e> a lor moşîe de la Sărăşti şi să fie în pace de unguri i de toţi oamenei Beldei, pentru că acea moară şi moşîe d<e> la Sărăşti fost-au a Neagului şi a lu Căzan şi a popei Albul de la m<oşi>i lor, iar ungurénii, omenii Beldei, ei căzut-au pre acéle moşîi şi pre moară, de au ţenut în sila lor.

Deci, cîndu au fost în zilele lui Alexandru voevod, fecior Radului voevod şi iar la Alexandru voevod, fecior lu Iliiaş voevod, <iar> Neagul şi Căzan i popa Albul, ei fost-au avut pîră cu ungurénii, oamenei Beldei, păntru moşîile lor de la Sărăşti. Şi tot au rămas ungurénii de lége, şi iar tot au ţenut moara şi ocina de la Sărăşti în sila l<o>r, pînă fost-au luoatu şi boiari pre răvaşe domneşti, 6, ca să caute şi <să adeve>reze avut-au ungurénii vro treabă la <Sărăşti> au n-au avut? Însă boiari anume : ot M<eh>edinţa . . . i brat Rudean i ot Matiţi, Ra<dul> Bădica i ot Turb<urea> . . . ei fost-au căutat şi bine au adeverit cum ungurénii, <oamenei> Beldei, n-au avut nici o treabă la ocina Sărăştilor, nici cu moara, ci tot au ţen<ut în s>ila lor. Şi am văzut domniia mea şi cartea celor 6 boiari, la mîna Neagului cu fraţii l<ui>, de judecată, cum n-au fost avut ungurénii tot nici o treabă la Sărăşti şi tot au ţinut în sila lor.

Iar cîndu au fost acum, iar Neagul cu fraţii lui venit-au iar de faţă cu ungurénii <în> divan şi naintea domniei méle de iar se-au pîr<it> pentru <m>oşîia de la Sărăşti. Deci domniia mea iar am judecat cu toţi censtiţii deregători domniei méle la divan şi am dat Neagului şi lu Căzan i popîl Albul să-şi ţie moara şi . . . . cu moşîia lo<r> de <l>a Sără<şti> şi să scoaţă pre Stroe şi Beldea de la moară, că au rămas ungurénii de în lége.

Şi au fost dat Neagul cu fraţii lui pre pietrili morii şi pre fiiară bani 360 la mîna lu Stroe.

Mărturii fost-au cîndu au dat bani Grama postelnic i Măciucă clucer i Enachi. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И <исправник>, сам рѣч господства мн.

Пис мѣсеца генарїє ѣї дни, лѣт ҳ҃зр҃м҃.

† Їw Лєѡн вwєвwда, милостїю божїю господинь.

Arh.St Buc., A.N., XC/3.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), rupt, pecete aplicată.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) ianuarie 16, Tîrgovişte.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Costea şi altora o moşie la Piscani, jud. Dîmboviţa.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, fecioru lui marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voivodu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele acestor oameni, anume: Costea şi Tatul şi Şărbu cu fraţii lui, Stănicuţă şi Ion de la Glodeni şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezău le va dărui, ca să-i fie lor moşie la Piscani în judeţul Dîmboviţi, lîngă Glodeni, însă partea Vladului toată, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi din muntile ce se cheamă Lespezi şi dupretutindinea, oricîtu să va alege du preste totu hotarul.

Şi să să ştie semnile hotarului: din hotar din susu, de la Glodeni, din cap pînă în apa Ialomiţii şi din josu, la peatra Priboiului şi în lungu, la Curmătura Tătarului, la Lăculeţe şi pînă la Purcăricioare în lungu, pînă la Stringa Băglezii, dreptu peste Curpeniţă ce să cheamă Patru Fraţi şi cu vîrful pînă la Piscul Bacului şi din josu, pînă în apa Văii Lungi, pînă la rădăcina Prigorilor şi dreptu pînă la apa Ialumiţi.

Pentru că au cumpăratu Costea şi Tatul şi Şărbu şi fraţii lor Stănicuţă şi Ion această mai susu-zisă moşie de la Vladu de la Piscani, 12 000 asuprii gata, în zilile răposatului Mihail voevod. Şi au avut carte de cumpărătoare, ce o au răpusu pre <vre>mea răzumiriţii.

Însă să să ştie carele cîţi bani au datu, aspre 4300, această mai susu-zisă moşie: Costea au datu asprii 4300 şi au ţinutu Costea trei părţi iar Tatul, el au datu 1500 asprii gata şi au ţinut o parte, iar Şărbu cu frate-său Stănicuţu, ei au datu asprii 3000 şi au ţinutu amîndoi o ciosvîrte de moşie din Piscani, iar Ion iarăşi au datu asprii 3000 şi au ţinutu singur o ciosvîrte dintru această mai susu-zisă moşie de la Piscani, pentru că au fostu cumpărată de ei de toţi această mai susu zisă moşie de la Piscani, de la Vladu, pre ai lor drepţi bani.

Şi au venitu înnaintea domnii mele mulţi megiiaşi oameni buni de prinprejurul locului, anume: Nanu, nepotu Vladului de la Glodeni, Coman şi frate-său Duica şi Voicul Spulber şi Stanciul, feciorul Albului celui bătrînu şi Radu mazîl şi Stan mazîl de [de] au mărturisitu, cum că au vîndutu Vladu partea lui toată de către alţi fraţi, el de a lui bunăvoie, au fostu vîndut-o fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor fraţilor şi a megiiaşilor de prin prejurul locului. Iar de va scoate cineva vreodată niscar cărţi vechi pentru această mai susu-zisă moşie să nu să crează, ci să rămîe mincinoase.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta am datu [am datu] şi domniia mea acestor oameni, Costii şi Tatului şi lui Şărbu cu fraţii, Stănicuţu şi lui Ion, ca să le fie lor această mai susu-zisă moşie de la Piscani, moşie de moştenire [de moştenire] şi ohamnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimine să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pusu domniia mea pă: jupîn Hrizea vel vornic şi jupîn Papa vel logofătu şi jupîn Enache vel vistieru şi Miho vel [vel] spătar şi Nedelco vel stolnecu şi Buzinca vel comisu şi Neagul vel pitar [1] şi jupîn Mano vel postelnecu. Şi ispravnicu, [vel] Papa vel logofătu.

Şi s-au scris în oraşu Tîrgovişte, în luna lui enuarie 16 zile, de la Adam pînă acum curgerea anilor, leat 7140 <1632>.

Acestu hrisov s-au tălmăcit pre rumânie dupre ccl slovenescu, asemenea din cuvîntu în cuvîntu de popa Papa, ucenicu popii dascălu slovenescu al şcolii domneşti.

Popa Papa zapisah.

Arh. St. Buc., A.N., IV/1.
Traducere.

317

1632 (7140) ianuarie 21.

Nenciul vinde lui Matei clucer o delniţă în Coteşti.

† Scris-am eu Nenciul, feciorul Stanciului ot Coteşti, zapisul meu, ca să fie dă crédinţă la mîna lu Matéiu cluceriul ot Coteşti, ca să să ştie că am vîndut dă bunăvoia a me delniţa părinţilor mei dă în Coteşti, însă fără omŭ, şi dă în cîmpu şi dă în satŭ şi dă în pădure şi dă în apă şi cît să va alege partea me tootă, a treia parté, cu văru meu Bade şi cu Vlaicul Ciortéscul, că acestă ocină nu iasté înpărţită cu dinşii: numai unde au iai, amŭ şi eu. Şi acesta [şi acesta] am vîndut muşiia tot lu [2] cluceriului Matéiu, să fiia moşiia lui şi feciorilor lui dă astăzi înainté; dară dă să va apuca cinéva dă acestă moşiia, eu să portu pîra. Şi acestă moşiia o-mu vîndutu dereptu aspri 2000, bani gata.

Şi sîntu mărturie: Iacob şi Antoia, fiiu său dă în Cîmpulungu, şi Manea Goden, Bran dă Bogăteşti şi Rusea ot tam şi Vlaicul ot tam şi

[1] În loc de: paharnic.
[2] „lu" şters în orig.

www.dacoromanica.ro

Bratul ot tam şi Bade, fecioriul lu Feştilă ot Cîmpulungu şi Ivan Boţoca ot Bogăteşti.

Şi am scris eu, Gherghe gramatic ot Cîmpulungu acestŭ zapisul, cu voia Nenciului. Pis méseţa ghenarie 21 dni, vă leat 7140 ‹1632›.

Bran ot Bogăteşti.

Gherghe gramatic ‹m.p.›

Iacob i Antoe.

Şi pentru credinţă, eu Nenciul n-am avut pecete, ci me-m pus degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XCIV/9.
Orig., hîrtie (32 × 21), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 137, f. 399.

318

1632 (7140) ianuarie 25.

Vîlcan vinde lui Ivan un loc la Vaţa.

Să să ştie că am cumpărat eu Ivan un loc de la Vîlcan la pîrîul Vĕţii alăturea cu drumul şi cu capul la silişte. Şi l-am vîndut eu Vîlcan de a mea bunăvoe, în aspri 220. Şi să-i fie lui moşie şi feciorilor lui şi de nimeni opreală să n-aibă. Iar cine, cui va trebui alte lucruri să facă, atunce la mine să vie la Vîlcan, iar lui Ivan să-i fie moşie de veac.

Şi mărturie : Oprea ot Samara şi Radul ot Uda şi Micul ot Piteşti, Dionisie şi Macarie.

Pis meseţa ghenarie 25 dni, leat 7140 ‹1632›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477 f. 183 v—184.
Copie.

319

1632 (7140) ianuarie 26.

Opriş şi Bîra din Samara vînd două locuri postelnicului Gherghe.

Scriu eu Oprişu şi Bîra den Samara cu al nostru zapis, pentru să să ştie cum am vîndut postélnicului Gherghe un loc, drept aspri 170. Şi

www.dacoromanica.ro

iaste locul dăn Dealul Lungu pînă în apa Cotménii şi dă o parte iaste Oprea vecin.

După acéia, am vîndut eu Bîra un loc lîngă Zlapiia, cu crivina pînă în apă şi de o parte iaste Radu Mîinii vecin, dă altă parte iaste pînă în cale.

Şi le-am vîndut de bunăvoe, să fie moşie postélnicului Gherghe şi feciorilor lui, să n-aibă nici o bîntuială dă nimeni dăspre oamenii noştri.

Şi mărturie: popa Cherchelan ot Piteşti şi Novac neguţătoriu ot Piteşti şi Dragne ot Samara şi Neacşul al izbaşii Colceacu.

Pis eu, Dumitru logofătul, meseţa ghenarie 26, leat 7140 ‹1632›.

Eu Opriş.

Eu Bîra vînzători.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 40.
Copie; altă copie ibidem, ms. 371, f. 21 v.

320

1632 (7140) ianuarie 27, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Ianiu vistier jumătate din satul Hîrteşti, jud. Muşcel şi Pădureţ.

† Въ Христа Бога, благовѣрномъ и благочестивомъ и Христолюбїѣ и самодръжавнїи Їѡ Леѡн воевода, сынъ великаго и прѣдобраго покоиникѡ Їѡ Щефан воевода, божїею милостїею и божїем дарованїем wвладѣющомн и господствѣющомн въсон земли Оуггрровлахїнскоѣ, ѣщеже запланенскїи странам, Ямлаш и Фегъраш Херцегъ. Благопроизволи господство мн и своим благим произволенїем, чистїѣ, свѣтлїи сръдцем господства мн, ѣко прославнтїи прославлъшаго мѧ Бога и съ славоѣ възнесѣшаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившїа родителн господства мн. Сежѣ даровахъ и господство мч съи въсечестнїѣ и благообразни и прѣпочитанъ, ѣже над въсѣмн честїи даров настоѣщи, сїи Хрисовѳл господства мн болѣрнн господства мн жѳпан Йню внстїар и със синовн его, ѣлицежѣ Богъ даровахъ, ѣкоже да мѳ ѣст wчнн ѳ село ѳ Хрътещи, въ сѳдство Мѳш‹чел› и Падур‹рец›, wбачѣ полонина, дѣл свѣтомѳ монастнр зовемомѳ Балѣ, Храм свѣта троицъ, ѣжеѣст поклонила метохѳ на свѣта монастнр wт Рѳмеле, ндеше ѣст Храм свѣтн Прхаггелъ Мнханлъ, wт полю и wт шѳм и wт вод и със врътоградѳ и wт сѣдалнще селов, wт посвѣдѣ, варѣ ѣлика сѣ Хтнт нзбрат wт по въсом Хотаром.

Понеже сїѣ внше речѣнна wчнн wт Хрътещи била ѣст за дѣдинѳ свѣтомѳ монастнр wт Балѣ, ѣщеже wт прѣжде врѣме. Й потом, къда ѣст бнл съда, въ дьни господства мн, а wтцѳ игѳмена Кирнлъ wт Рѳмеле и игѳменѳл попа Гавка

www.dacoromanica.ro

wт свѣта монастир Бале и със въс соборwн, wнн ест сътворил тъкмежєнїе и променєнїе със болѣрни господства мн Шню внстїар, что ест и wн ктитwр в манастир wт Бале, терє ест дал калѹгерїи сїе wчинѹ wт Хрътецн, дел монастирев полоѣнн, wчинѹ без вечнин, ндеже сѣт къцюве Шнев внстїар, такоже да ест емѹ дѣднн а Шню внстїар, wн ецеже ради wчина wт Хрътецн, покѣпил ест дрѣге wчине в село в Голецн и в село Мъръцннѣнн, пак wчинѹ без вечнин, ере ест дал свѣтѣи монастир Бале да ест дѣднн радї дѣднн. И променнле сѣт wнн за нихном доброволю, без нн една снлостїю и със взнанїа въсѣм болѣром и а мегїашwм wт гор нз дол и wт wкръсть местом и wт пред господства мн.

И внджхwм господство мн и запнсѣл свѣтомѹ монастир wт Бале, сътворен за встроенїе wт рѣк егѹмена поп Савен и със въс съборwм, със мнозн болѣри свндїтелїе написани в запнс, на нме: wт Янниодса Ѳдоран пнтар и снн его Шню пехарник и wт Лерецн, Преда и Сѣанча лwгwфет и wт Мнхъецн, Маѳею и зет его, Марко пwстелннк и wт Бъжъцн, Іван пехарник и wт Цнцецн, Лазар пехарник и wт Давндецн, Станкѹл лwгwфет и wт Кълчецн, Станчюл лwгwфет и снн его Драгомнр и Иван и wт Пнтецн, Нанъ чаѹш и брат его, Ярсенїе и wт Гръдннце, Татѹл логофет и wт Концецн, Планкѹл лwгwфет и wт Влъдѣнн, Лъздат кwмнс и братї его, Ярсенїе пехарник и Степан и Тѹдор и мнозн болѣри и мегїаше, еже не сѣт пнсани зде въ того Хрнсов.

Сего радї дадох съм господство мн болѣрнн господства мн Шню внстнар, такоже да мѹ ест wчинѹ дѣднн и въ wхаба снновом и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣбнмо, порязмо господства мн.

И ецеже и заклнванїе поставлѣем господство мн: по wшъствїе го сподства мн, кого нзберн господъ Богъ бнте господаръ нли владатель Блашкое Земле нли wт сръдечнаго плода господства мн нли wт съродник нашнх нли, по грѣсѣх нашнх, нли wт нноплѣменнк, да ще почтеть и поновнт и вкрѣпнт сїе Хрнсовѹл господства мн за покѣпенїе, того господь Богъ да га почтет и да съхранит и да вкрѣпнт въ господствѣ его, а въ бѹдещнх вѣцїех дѹша его. А ще ли же не почтет и не поновнт и не вкрѣпнт сїе Хрнсовѹл господства мн, нѹ попрет и нехабѣт и разорет, того да бѹдї трѣклет и анаѳема и афѹрнсан wт тнї свѣтн wтцн, еже соуть въ Некен и да нмат частїю със Іѹда и със Ярїм а със нинмн невѣрне Іоуден, еже възъпнше над кръв господа Бога и спаса нашего Іесѹса Христа и рекът: „възмнх, възмнх, распенїе его“ и кръв его над нних и над чеда нх, такоже ест и бѹдѹт въ вѣкн вѣкwм, амнн.

Сеже бо и свндетелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел логофет и жѹпан Шнакн вел внстнар и жѹпан Минхо вел спатар и жѹпан Неделко вел столник и жѹпан Нѣгѹл вел пехарник и жѹпан Бѹзника вел комнс и жѹпан Манѹл вел постелник. И неправнк, ...[1].

И намазом аз, Стонка граматнк, въ настолнн днвнѹ граду в Бѣкѹрецн, мѣсеца генарїе кѕ днн и wт Ядама даже до ннне текѹщаго лѣтом, в лѣт ×ѕрм.

† Iw Лewн вwекwда, мнлостїю божїю господннь.

Иw Лewн воевода <m.p.>

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Leon voievod, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea şi cu a sa bunăvoinţă, cu curată, luminată inimă a domniei mele, să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit şi cu slavă m-a înălţat pe scaunul sfînt al răposatului părinte al domniei mele. Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi prea cinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele, boierului domniei mele jupan Ianiu vistier şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Hîrteşti în judeţul Muşcel şi Pădureţ, însă jumătate, partea sfintei mănăstiri numită Valea, hramul sfintei troiţe, care a închinat-o metoh la sfînta mănăstire de la Rumele, unde este hramul sfîntului arhanghel Mihail, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din grădină şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus-spusă ocină din Hîrteşti a fost de moştenire a sfintei mănăstiri de la Valea, încă mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen Chirilă din Rumele şi egumenul popa Sava de la sfînta mănăstire Valea şi cu tot soborul au făcut întocmire şi schimb cu boierul domniei mele Ianiu vistier, care este şi el ctitor la mănăstirea de la Valea, de au dat călugării această ocină din Hîrteşti partea mănăstirii, jumătate, ocină fără vecini, unde sînt casele lui Ianiu vistier, ca să-i fie lui dedină şi Ianiu vistier, el încă pentru ocina de la Hîrteşti, a cumpărat alte ocini în sat la Goleşti şi în satul Mărgineni, iar ocina fără vecini, de le-a dat sfintei mănăstiri Valea, să fie dedină pentru dedină. Şi au schimbat de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de întocmire al sfintei mănăstiri de la Valea făcut de mîna egumenului popa Sava şi cu tot soborul şi cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume : din Aninoasa, Tudoran pitar şi fiul lui, Ianiu paharnic şi din Lereşti, Preda şi Oancea logofăt şi din Mihăeşti, Mateiu şi ginerele lui, Marco postelnic şi din Băjăşti, Ivan paharnic şi din Ţiţeşti, Lazăr paharnic şi din Davideşti, Stancul logofăt şi din Cîlceşti, Stanciul logofăt şi fiul lui, Dragomir şi Ivan şi din Piteşti, Pană ceauş şi fratele lui, Arsenie şi din Grădişte, Tatul logofăt şi din Conţeşti, Vlaicul logofăt şi din Vlădeni, Lăudat comis şi fraţii lui, Arsenie paharnic şi Stepan şi Tudor şi mulţi boieri şi megieşi, care nu sînt scrişi aici în acest hrisov.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele, Ianiu vistier, ca să-i fie lui ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Încă şi blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn sau stăpîn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, pentru păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele de cumpărătură, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca şi va pierde şi va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus : „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l, sîngele lui asupra noastră şi asupra copiilor noştri" precum este şi va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Neagul mare paharnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Manul mare postelnic. Şi ispravnic, . . . [1]

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în minunata cetate de scaun Bucureşti, luna ianuarie 27 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7140 ‹1632›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Valea, IV/4.
Orig., perg. (59 × 35,5), pecete aplicată.
Documentul pare să fi fost spart în divan.

321

1632 (7140) ianuarie 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Dealu partea domnească de vinărici de pe ocina numită Şolomon, a mănăstirii.

† Милостїю божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсон земле Оугровлахїиское, сынь великаго и прѣдобраго покоиномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ, божественѣи монастир зовемомѹ Дѣл, идеже ест Храм свѣтого еарха и чюдотворца Неколае Мирлан-

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

кенски и wтцѣ егѹмена Мелинтїе и братїанм нноком, елице живоуцихъ въ wбитѣли тое, такоже да ест свѣтѣи монастир Дѣлѹл достоанїѧ господска за винарнчю вьсахъ, колико винарнчю хокет бити по место и по wчина монастирев wт на Шоломон, которїи хощют копати и хокет посѣчю дьбѣ въ гора цѣла, тере хокет чинити виноградї по wчина монастирев, любо село Глодѣнїи любо дрѹги человецн, въс да бѹдї ѕ мирно за винърнч, понеже съм ѕмилостивихом сю господство мн тере съм простил по свѣтаа монастир Дѣлѹл за винарнч, дел господска, wт по место монастирев Дѣлѹл, глаголемн Шоломон, како ест бил простил и дрѹѕи господарн винарнчи готов, дел господска, wт въ нннн дѣлѹре, такожде съм простихом и господство мн и помиловахом по свѣта монастир Дѣлѹл със винарнч, до<сто>[1]анїѧ господска, радї помѣна и радї помощь свѣтѣи монастир Дѣлѹл вншс речена, такоже да ест свѣтѣи монастир въ оукрѣпленїе, а божествнним нноком въ пищѹ и въ ѕстраба, а господствѹ мн и родїтелїем господства мн вечное въспомнианїе и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господство мн.

Єщеже и заклнианїе поставлѣем господство мн: по wтшествїи господства мн, кого нзберет господь Богъ бити господарь Блашкое земле или сръдичнаго плода господства мн нли wт съродник нашнх нли, по грѣсе нашнх нли wт нноплѣменик, да ацѣ почтет и поновнт и ѕкрѣпит сїе книга господства мн, того господь Богъ да га почтет и да съхранит и да оутвръдит въ господствѣ его, а въ бѹдицн вѣцѣх дѹшѣ его. Й ацѣлнже не почтет и не поновнт и не оутвръдит сїе книга господство мѣ, анѹ поперет и разорет, того да ест тръклет и анаѳема и афоресан wт тнї свѣт і wтци, еже сѣт въ Некен и да нмат частїю със Їѹда и със Йрїѧ на еднѹ место.

Єго радї и сведетелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел лѹгѡфет и жѹпан Єнакн вел внстїїар и жѹпан Мнхо вел спатар и жѹпан Неделко вел столник и жѹпан Боѹзнка вел комнс и жѹпан Нѣгѹл вел пехарнис и жѹпан Манѣ вел постелнакѹ. И неправник, Папа велнкїи лѹгѡѳет.

И напнсахъ ѧз, Соаре граматик, въ градоу Бѣкрецн, мѣсеца генарїе кѳ и wт Ѧдама, въ лѣт ×ѕрм.

† Їѡ Леѡн воєвѡда, милостїю божїю господннъ.

Нѡ Леѡн воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Deal, unde este hramul sfintului erarh şi făcător de minuni Necolae de la Mira Lichiei şi părintelui egumen Melintie şi fraţilor călugări, cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri Dealul venitul domnesc de vinărici, tot, cît vinărici va fi pe locul şi pe ocina mănăstirii de la Şolomon, care vor fi săpat şi vor fi tăiat stejari în pădurea întreagă fie satul Glodeni sau alţi oameni, ca să facă vie pe ocina mănăstirii, tot să fie în pace de vinărici, pentru că am miluit aceasta

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

domnia mea, de am iertat sfînta mănăstire Dealul de vinărici, partea domnească, de pe locul mănăstirii Dealul, numit Şolomon, cum au iertat şi alţi domni vinăriciul gata, partea domnească, de pe alte dealuri, tot astfel am iertat şi domnia mea şi am miluit pe sfînta mănăstire Dealul cu vinăriciul, venitul domnesc, pentru pomană şi pentru ajutorul sfintei mănăstiri Dealul mai sus-zisă, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieştilor călugări de hrană şi de odihnă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele vecinică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea : după petrecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi va strica acela să fie blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Pentru aceasta şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Neagul mare paharnic şi jupan Manea mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare gramatic, în oraşul Bucureşti, luna ianuarie 28 şi de la Adam, în anul 7140 ‹1632›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Dealul, XXII/9.
Orig., hîrtie (38 × 28), pecete aplicată.
Cu o trad.; altă trad. ibidem, ms. 462, f. 34.

322

1632 (7140) februarie 1, Bucureşti.

Drăgan şi Ioana vînd lui Costea cojocarul un loc de casă ‹în Bucureşti›.

† Adecă eu Drăgan, feciorul lu Anghel şi eu Ioana, fata Manei, nepoţii Cheajnei vorniccasa a Cernicăi vornicul, scris-am acesta a nostru

www.dacoromanica.ro

zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Costei cojocariul şi a jupînései lui, Tudora şi a coconilor lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să se ştie cum le-am vîndut noi o parte de loc de casă, cît au fost înpărţit vorniceasa Cheajna, jumătate de loc. Şi ş-au fost vîndut partea ei jupînului Costei cojocariul, în zilele lu Alexandru voevod, fecior Radului voevod.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, iar noi nepoţii, eu Drăgan şi Ioana, carii sîntem mai sus-scrişi, am vîndut partea noastră toată, cît au fost rămas den înpărţeală, jupînului Costei cojocariul, cumnatul lu Pană neguţătoriul Palamari, za 3000 de bani gata. Şi l-am vîndut noi de bunăvoe.

Şi acest locu iaste ales de cătră Şteful gramatic, feciorul popei Paraschivei den în Bucureşti. Şi se-au voit de bunăvoe, ca să nu mai fie întru ei pîră şi gîlceavă şi au pus sémne de cătră ei. Şi au făcut Şteful şi zapis de în mîna lui la mîna jupînului Costei cojocariul, cumnatul lu Pană neguţătoriul, feciorul lu Palamari. Şi cît loc au fost vîndut mătuşe noastră vorniceasa, atîta am vîndut şi noi jupînului Costei, de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, ca să-i fie lui moşie şi coconilor şi cu ştirea a vecinilor den mahala.

Şi au fost mărturie la această tocmeală, anume : ot Bucureşti, popa Anghel i Dobre cojocar star i Simca, feciorul lu Filimon portar i Antonie croitor i Paraschiva croitor i Manta diiacon i ot Brézoe, Albul comis i Manolachi şefariul i Marco, sinŭ Neagoev ot Tîrgovişte. Aceasta mărturisim să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai adeverită credinţă, pusu-neam şi peceţile.

Н написахом аз, Лепъдат логофет[1], в Бъкърщи, мъсеца февруарїе ѣ дънъ, въ лѣт ҳ҃зрм.

Eu Drăgan.
Eu Ioana.
Eu popa Anghel.
Dobre cojocar.
Simca portar.
Antonie.
Paraschiva croitor.
Albul comis <m.p.>
Eu Marco i sinŭ Neagoi logofet <m.p.>
Manolache.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/4.
Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), şapte peceţi aplicate.

[1] Lepădat logofăt.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) februarie 4.

Gherghe paharnic vinde lui Necula logofăt jumătate din satul Petreşti, însă fără rumâni, care se răscumpăraseră.

Adecă eu Gherghe păharnic scris-am şi mărturisescu cu al miieu zapis, ca se fie de mare credinţă la mîna Neculii logofăt din Dărmăneşti, cum să să ştie că i-am vîndut noi un sat, anume Petreşti, cumpărat de părinţii miei, răposat Lupul logofăt, încă mai denainte vreme. Iar dupe moartea părinţilor miei întîplatu-s-au vremi de am vîndut o jumătate de sat, iar altă jumătate au rămas nevîndută.

Deci cînd au fostŭ acum, în zilele domnului nostru, Ion Leon voivod, întîmplatu-s-au vreme de am vîndut şi ceialaltă parte, jumătate de sat, toată, du peste tot hotarul, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi cu vadurile de moară şi din tot şăzutul satului jumătate Neculii logofăt, dreptu 12 000 de aspri gata. Însă ocina fără de rumâni, pentru că au fost şi rumâni pre aceasta jumătate de ocină dă sat, însă rumâni, anume Banciul şi cu feciorii lui şi Stoian. Deci eu tocmală am făcut cu aceştî rumâni ca să se răscumpere ei de rumânie şi cu această jumătate de sat, dreptu 165 de galbeni. Şi le-am pus zi să să plătească şi să fie slobozi cu ocină cu tot. Iar ei nicicum n-au putut să să plătească de atîţi bani, fără cît numai ce mi-au dat şaizeci de galbeni, de s-au răscumpărat ei de rumânie, însă numai ei, capetele lor, fără de ocină, numai să fie slobozi a şede unde vor vre. Şi am vîndut eu această ocină, cît scrie mai sus, de a me bunăvoia, ca să fie moşie lui şi feciorilor lui în veci.

Încă şi mărturii au fost la această tohmală: din Rătevoeşti, Dragomir cămăraş i Vasile i Albul, fecior Oprii logofăt i din Bălileşti, Vlad postelnic i din Tămăşăşti, Ştefan paharnic i din Lireşti, Oance logofăt. Aceasta şi mărturisescu eu Gherghe paharnic cu slova me şi cu pecete me.

Fevruarie 4 dni, leat 7140 ‹1632›.

Eu Vintîlă logofăt martor.

Eu Ştefan martor.

I Profira Băjasca, dupe zapis ce esti la mine, de cumpărătoare şi iaste adevărat.

Arh. St. Buc., M-rea Rîncăciov, XIII/7.
Copie.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) februarie 13, Bucureşti.

Mai mulţi megiaşi din Ioneşti, jud. Vlaşca, se vînd rumâni jupînesei Maria vistiereasa.

† Adecă noi ceşti megiiaşi de în Ioneşti, ot soudstvo Vlaş<ca>, anume Radul cu fiiu mieu Dobrişan şi eu Dragotă şi eu Oprea şi eu Dan, fraţii Radului, feciorii Stoicăi şi eu Margine şi eu Dragne cu fiiu-mieu Cîrstea şi eu Dumitru Mozăceanul şi eu Voico şi eu Dobrotă Răul, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînésii Mariei vistiireasa şi a coconilor ei, jupîneasa a răposatului Trufanda vistier, ca să se ştie cum noi am fost megiaşi mai denainte vréme, iar cîndu au fost în zilele lu Şărban voevoda, Leca spătariul, el au cumpărat nişte ocină în sat la Ioneşti .Deci noi aceşti megiiaşi, văzîndu cum iaste un boiariu mare şi vom avea razem mare şi scuteală de dinsul, noi ne-am lăsat de am fost supt mîna Lecăi spatar de ajutoriu cu alalţi săténi, unde i-au trebuit.

Iar după moartea Lecăi spatar, căzut-au ocina domnească, cîtă au avut Leca spatar cumpărătoare în Ioneşti şi au miluit Radul voevoda pre Trufanda postelnic cu partea de ocină a Lecăi spatar den Ioneşti.

Iară cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul lui Ştefan voevoda, iar eu Radul cu fiiu-mieu Dobrişan şi cu feciori ce ne va mai da Dumnezeu şi cu toată partea noastră de ocină de în Ioneşti, m-am vîndut rumân jupînésii Mariei vistierésii şi coconilor ei, za ughi 18, bani gata şi eu Dragotă, fratele Radului, cu feciorii miei şi cu partea mea de ocină, za ughi 13 pol şi eu Oprea, fratele lu Dragotă, cu feciorii miei şi cu partea mea de ocină, za ughi 13 pol şi eu Dan, fratele Oprii, feciorii Stoicăi, cu feciorii miei şi cu partea mea de ocină, za ughi 13 pol şi eu Margine cu feciorii miei şi cu partea mea de ocină, za ughi 15 pol şi eu Dragne cu fiiu-mieu Cîrstea, feciorul lu Stan Horţul, şi cu feciorii ce ne va mai da Dumnezeu şi cu toată partea mea de ocină den Ghirgheşti, cîtă se va alége, za ughi 18 şi eu Dumitru Mozăceanul m-am vîndut fără ocină, za ughi 12 pol şi eu Voico cu tată-mieu Dobrotă Răul den Răscăiaţi, vîndutu-ne-am rumâni fără ocină în Ioneşti şi cu fecerii noştri, za ughi 27. Şi am luoat noi toţi banii gata den mîna jupînésii Mariei vistierésii în mîinele noastre.

Şi ne-am vîndut noi rumâni cu feciorii noştri şi cu părţile noastre de ocină, de a noastră bunăvoe, fără nice o silă, ca să fim rumâni jupînésii Mariei vistiereasa şi coconilor ei moşie în vecie, cu ştirea tuturor boiarilor marii şi mici şi a megiiaşilor de pe înprejurul locului.

www.dacoromanica.ro

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturii, anume : jupan Necula vistiiar i jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofet i jupan Necula spatar Catargiul i Aslan biv vel dvornic i Ivaşco biv vel dvornic i Gligorie biv vel comis i Gherghe vel cliucer i Miho vel spatar i Neagul vel peharnic i Manul vel postelnic i Para logofet i Bunea logofet i Parasa chiva logofet i Necula stolnic i Dumitru logofet i Şărban logofet. Aceast-mărturisim ca să se ştie şi să se crează.

И написахъ аз, Лепъдт логωфет[1], оу Бѣкѹрещи, мѣсеца февр8арїе ѓ дьни въ лѣт ×ѕрм-

Δημητρασκος[2]	Dumitraşco biv vel postelnic
Hrizea vel dvornic	Nedélco vel stolnic
Papa vel logofet	Neagul vel peharnic
Necula Catargiul spătar	Muşat vtorii vistiiar
Ivaşco dvornic	Dumitru vel slujer
Ασλαν πρωην βρονηκος[3]	Nedélco vel peharnic
Gherghi clociar	Grama pitarul
Mitre pitar	Udrişte Năsturel rucoiu svoe iscal
Buzinca vel comis	
...[4] λωγωθετης	Şirban logofăt
Radul Dudescul	Bunea Vîlcu logofăt
Stroe Fira logofăt	Dumitru logofăt[5]
Paraschiva logofăt	
Az Ştefan Bujureanul postelnic	

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LVI/1.
Orig., hîrtie (42 × 28), 15 peceţi aplicate.

325

1632 (7140) februarie 14.

Buica şi fiul ei, Dumitraşco, vînd lui Ghiorma mare armaş o fată de ţigan.

† Eu Buica şi cu fie-mieu, Dumitraşco, scris-amu acest al nostru zapis, ca să fie de maré credinţă la mîna Gormei vel ar[ă]maş, cum să să

[1] Lepădat logofăt.
[2] Dumitraşco.
[3] Aslan fost vornic.
[4] Semnătură nedescifrată.
[5] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

ştie că i-am vîndutŭ noi o fată dé ţigan, anume Rada ţiganca, dereptŭ bani gata 3000. Şi o-mŭ vîndutŭ dé a nostră bunăvoe, ca să fie lui moşoia ohab[ă]nică, lui şi ficioriilor dumnelui.

Şi cînd o-mŭ vîndutŭ au fost mulţi boeri măr[ă]turii, anume: Mogoş vătah, Danciul logofăt, Barbul ot Poiana, Ionaşco postelnic ot Cor[ă]net, Mihartŭ postelnic, Barbul ot Fratoştiţa. Şi păntru mai maré crédinţă pusu-ne-amŭ şi pecetea.

Şi amŭ scris eu, Dima postelnic, sinŭ Marcoci slujer. Pis méseţa fevruarie dni 14, vă leat 7140 ‹1632›.

Eu Buica i sinŭ, Dumitraşco postelnic.

Ionaşco postelnic ‹m.p.›

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVI/2.
Orig., hîrtie (16 × 22), pecete aplicată.

326

1632 (7140) februarie 18, Bucureşti.

Preda vornic din Balomireşti vinde lui Bunea logofătul ocină în satul Lătceni.

† Eu Preda vornic ot Balomireşti scris-am acesta al meu zapis, să fie de credinţă la mîna Bunei logofătului, cum să se ştie că i-am vîndut ocină den în sat den Lătcéni, însă partea lu Dan toată, den cîmpu, den pădure, den apă, den uscat şi den moară şi de preste tot hotarul cîtă se va alége partea lui, derept bani gata 2000.

Pentru că această moşie ce iaste mai sus-scrisă fost-au a lu Dan şi a feciorilor lui Nastasie, ce o am cumpărat eu cu ştirea tuturor megiiaşilor den sus şi den jos. Deci venind vréme să o vînzu, altul neîncăpînd, pentru că Buna logofătul au fost mai volnic, pentru că au avut ocină acolea lîngă acea moşie, vîndutu-am dumnealui de a mea bunăvoe, să-i fie moşie.

Iar să va avea cineva vreo treabă a se întreba pentru această moşie, acela să aibă a se întreba cu mene, iar [iar] Bunea logofătul să aibă a-şi ţiné moşiia cum i-o am vîndut.

Şi mărturie: Para logofăt i Costandin postelnic i Şărban logofăt ı Albul comis i Trifa slujer.

Şi am scris eu, Sava şătrar, manu propria [1], în Bucureşti, méseţa fevruarie 18 dni, leat 7140 ‹1632›.

[1] Cuvintele „manu propria" sînt scrise cu caractere latine.

www.dacoromanica.ro

Eu Preda vornicul
Şărban logofăt
Radul postelnic
Costandin vtorii postelnic
Eu Albul comisul
Trifa slujer [1]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CXXXI/3.
Orig., hîrtie (31 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 129, f. 50 v.

327

1632 (7140) februarie 18.

Stan Tăbeică din Bădeni pune zălog o livadă din Văsiia la Dragomir, fiul său vitreg.

† Eu u‹n›cheaşul Stan Tăbeică de Bădéni scris-am zapis‹u›lu meu la mîna lu Dragomir, feiastrului meu, ca să hie de credinţă la mîna lu Dragomir feiastrului meu, ca să aibă a ţ‹i›né levadea din Văsiia cu bună pace, că o-mu zălojît la Dragomir feiastru meu, de bunăvoia mea. Şi m-am tocmitu cu el denaintea satului Dragoslăvénii şi naintea Milei schilériul de mi-u datu Dra‿omir bani ughi 3 pol pre ace livadé din Văsiia, bani gata.

Şi m-amu tocmit cu Dragomir pînă nu-i voiu da banii să n-aibu treabă nece eu, nece nepoţi mei, nece rudele méle, nece niminile de neamul miu, pînă nu vor da banii lu Dragomir toţi.

Iar cine să va ispite ą o lua cu de-a-sila, di oamenii mii, să fie afurisit şi proclet şi anatima de 318 oteţi ci sîntŭ la [ve] Nechiia.

Şi păntru credi‹n› ţa pus-am şi mărturii, pre nume : Milea vameşul i Coman i Papoe i Necula al Jîngăi şi Ion al lu Dumitru i Ultatu i popa Stoica.

Şi am scris eu, popa Stoian. Pis méseţa fevruarie 18 dni vă leat 7140 ‹1632›.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/9.
Orig., hîrtie (32 × 20,5), aceeaşi pecete aplicată de şapte ori.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

328

1632 (7140) februarie 18.

Coman şi alţii aleg partea popii Zaharia din Bădeni, cu rumâni.

† Să se ştie cum au înpărţit Coman şi Dumitru şi Milea şi Tudor şi popa Zaharie şi cu Stroe nişti rumânaşi ce-mŭ avut în Bădeni. Şi ne-mŭ tocmitu de nostră bunăvoi şi am ales parte popei Zaharie anume: pré Nichifuro, sinovi ego şi cu delniţa Aldei jumătate şi pré Drăguş, sinovi ego şi cu delniţa lu Mogoş, a patra parte. Şi am datu noi [1] aceşti fraţi carii sîntem mai sus-zişi, să fiia la mîna popei Zahariia acesta zapis.

Şi mărturiia: Porce de Bădeni şi Stoica Măşoi ot Brăneşti şi Drăguş ot Bădeni.

Пнс мѣсеца фѣврар, ѩ҃ дньї, въ лѣт ×ѕ҃рм҃.

Bibl. Acad., LIX/32.
Orig., hîrtie (16 × 22,5).
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 198.

329

1632 (7140) februarie 20, Bucureşti.

Gherghe, Radu şi Bădicea din Ioneşti se vînd rumâni jupînesei Maria, soţia lui Trufanda fost mare vistier.

Adecă eu Gherghe, depreună cu frate mieu Radul, feciorii Balei de în Ioneşti şi eu Bădicea, feciorul lu Gherghe şi cu feciorii noştri, ce ne va da Dumnezeu, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînésii Mariei, jupînéasa a răposatului Trufanda vistiariul, şi a coconilor ei, ca să se ştie cîndu au fost acum în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul lu Ştefan voevod, noi am venit, de a noastră bunăvoe, de ne-am vîndut rumâni jupînései Mariei, numai capetile noastre, fără ocine, derept 22 de galbeni bani gata, cu ştirea tuturor megiaşilor de pre înprejurul locului, fără nici o silă, ca să-i fim dumneaei şi coconilor ei rumâni în vecie. Şi am luoat toţi banii gata în mîinele noastre, cîţi sîntu mai sus scrişi.

[1] „noi" scris deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

Şi la tocmeala noastră au fost mulţi boiari mărturii, anume: Para logofăt şi Bunea logofăt şi Necula stolnic şi Andronie vătah.

Aceasta mărturisim, ca să se ştie şi să se crează.

Пис ѕ Боукѕрещи, мѣсеца февруарїѣ к̃ дьнѧ, въ лѣт ×ѕр̃м.

Dumitraşco biv vel postelnic	Radul logofăt Dudescul
Neagul vel păharnic	Nicola
Paraschiva logofăt [1]	Para logofăt manu propria [3].
Bunea Vîlcul logofăt	Dum'tru logofăt
Ştef<an>[2] logofăt	...[4] λωγωθετης
Andronie vatah	Paraschiva logofăt [5]

Institutul de istorie „N. Iorga" al Academiei.
Fotocopie după orig. la Arh. St. Budapesta.

330

1632 (7140) februarie 21.

Megiaşi din Drajna şi Costeni se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

† Adecă noi Vasilie i Ion i Radul i Manii ot Drajna i Mihail ot Costeani, ot sud Saac, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînu'ui Hrizei marele dvornic, cum să să ştie că ne-am vîndut să-i fim dumnealui rumâni de moşie şi de ocină cu tot şi de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi de în siliştea satului şi de în munte, de priste tot hotariul, den hotar pîn în hotar.

Şi ne-am rînduit[6] de a noastră bunăvoe, fără nici o silă şi cu ştire tuturor megiaşilor de înprejurul locului, însă eu Vasilie cu 2 ficiori, anume Ion i Radul, direptŭ bani gata patru mii şi eu Ion cu doi ficiori, anume Oprea i Simption, dereptŭ bani gata 4 mii i Radul cu trei feciori, anume Ruscu i Vîntilă i Lăpădat, derept bani gata 4400 i Marin cu un fecior, anume Neagul, dereptu bani gata 2800 i Mihăilă ot Costeni, fără ocină, dereptu bani gata 1800.

Şi cîndu ne-am vîndut fost-au mulţi boiari şi migiaşi mărturie: Mogoş cliucer ot Căciulaţii Deadiul vataf ot Călineşti i Andronie spatar ot

---

[1] Semnează de două ori.
[2] Loc rupt.
[3] Cuvintele „manu propia" scrise cu caractere latine.
[4] Nedescifrat.
[5] Semnături autografe.
[6] În loc de: vîndut.

www.dacoromanica.ro

Mălăeşti i Coadă vataf ot Măniaci i Dragomir vataf i Şerban vataf ot Bătrîni i Mihăilă pîrcălabul ot Drajna i Drăgan ot Stăneşti. Şi păntru credinţă ne-am pus şi deagetele.

Pis measiţa fevruarie 21 dni, leat 7140 ‹1632›.

Vasilie.

Ion.

Radul.

Marin.

Mihail

Andronios spataris martiro tanothen[1]

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 265.
Copie.

331

1632 (7140) februarie 21.

Neagoe şi Radu din Stăneşti, jud. Saac, se vînd rumâni, cu ocina lor, lui Hrizea mare vornic.

† Adecă noi Neagoi i Radul ot Stăneşti, ot sud Saac, scris-am aciasta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Hrizei marele dvornic, cum să sa ştie că ne-am vîndut să-i fim dumnealui rumâni de moşie cu ocină cu tot şi den cîmpu şi den pădure şi den apă şi den siliştea satului şi den munte şi de priste tot hotarul, den hotar pîn în hotar. Şi ne-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor migiiaşilor den prejurul locului, însă eu Neagoe, derept bani gata 2800 i Radul, derept bani gata 2800.

Şi cîndu ne-am vîndut fost-au mulţi boiari şi migiaşi mărturie, anume : Mogoş clucer ot Căciulaţi i Deadiul vătaf ot Călineşti i Andronic spatar ot Mălăeşti i Coadă vătah ot Măniaciu i Dragomir vataf i Şerbu vătaf ot Bătrîni i Mihăilă părcălabul ot Drajna i Dragan ot Stămeşti. Şi pentru credinţă ne-am pus şi deagetele.

Pis measiţa februarie 21 dni, leat 8140 ‹1630›.

Neagoe.

Radul

Andronios proin spataris martiro tanothen[2]

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 266.
Copie.

[1] Andronie spătar mărturisesc cele de mai sus.

[2] Andronic fost spătar mărturisesc cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

332

1632 (7140) februarie 24.

Barbu din Goleşti se vinde român lui Bratosin din Prăvăleni, care-l lasă, în locul său, român la m-rea Argeş.

† Scris-am eu Barbul den sat den Goleşti acesta al ‹meu›[1] zapis în mîna lu Bratosin de în sat den Prăvăléni, feciorul lu Albului, pentru că m-am tocmit cu el să fiu eu, Barbul, cu muiarea şi cu copiii miei rumâni în locul lui Bratosin la sfînta mănăstire arhimandrie den Argiş, ce e hramul Uspenie preacistîi Bogorodiţi, şi năstavnicul sfintei mănăstire, Ioasaf.

Şi m-am vîndut eu de bunăvoia mea, dereptŭ bané gata 4400 şi cu ştirea tuturor megiiaşilor şi de sus şi de jos şi de înprejurul locului şi a boiari: logofet Badea şi Anghelet neguţător şi aldămăşari popa den Iaşi, Radul i Oprea pîrcălab şi Draghie, Mihai croitor şi Boncea, Cîrstea lu Mar, Dragomir, Barbul de Flămînzeşti i Radul şi mulţi oameni buni, cum să fie de acmu nainte Barbul cu muiarea şi cu copii rumâni la sfînta mănăstire în locul lui Bratosin, iar Bratosin să aibă bună pace de cătră sfînta mănăstire de rumânie.

Пнс мѣсеца февроарїѣ кд̃ дьнн, въ лѣт ×ѕрм̃.
Из ѕбо сѫдцѕ Станчюл и кї̃ пръгари[2].
Исписах ѓрѣѕ Манѣ[3]
᾽ Αγγελέτος Βατατζις μαρτιρο τα ανοθεν[4]
Badea logofet[5]

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, VI/7.
Orig., hîrtie (30 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 708, f. 386.

333

1632 (7140) februarie 24, Bucureşti.

Eftemie şi Dobrotă din Negraşi cu fiii lor se vînd rumâni jupînesei Maria.

† Adecă eu Eftemie, depreună cu feciorii miei, anume Stan şi Şărban şi Radul şi Vladul şi cu Dobrotă cu fiiu-mieu Ganea, feciorul popei Ra-

[1] Omis.
[2] Eu, deci, judeţul Stanciul şi 12 pîrgari
[3] Manca ercu.
[4] Anghelet Vataţis mărturisesc ccle de mai sus
[5] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

dului, de în sat de în Negraşi, den judeţul Vlaş<ca>, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînesii Mariei, jupîneasa a răposatului Trufanda vistiiar şi a coconilor ei, ca să se ştie că am fost megiiaşi cu moşiile noastre încă mai denainte vreme. Iar după acéia, cîndu am fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul lui Ştefan voevod, eu Eftemie cu feciorii miei, Stan şi Şărban, Radul şi Vladul şi cu feciori ce-m va mai da Dumnezeu şi cu toată partea noastră de ocină de în Negraşi, vîndutu-m-am rumân jupînésii Mariei şi coconilor ei, derept 30 de galbeni.

Şi eu Dobrotă încă m-am vîndut rumân, cu fiiu mieu Ganea şi cu feciori ce ne va mai da Dumnezeu şi cu toată partea mea de ocină den Negraşi, jupînésii Mariei şi coconilor ei, za ughi 18.

Şi ne-am vîndut noi rumâni de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu ştirea megiiaşilor de pre înprejurul locului şi am luoat toţi banii gata pre în mîinele noastre.

Şi au fost la tocmeala nostră mulţi boiari mărturii, anume: jupan Nedelco vel stolnic i jupan Neagul vel peharnic i Para logofet i Bunea logofet i Stroe logofet i Dumitru logofet i Şărban logofet i Paraschiva logofet şi alţi boiari, carii s-au pus mai jos peceţile şi iscăleturile.

Aceasta mărturisim, ca să să ştie şi să să crează.

Н написахъ аз. Стонка граматик[1], в Боукврещи, мѣсеца февруарїе кѫ дьнн, въ лѣт ×ѕрм.

Nedelco vel stolnic
Κονσταντηνος Καντακουζηνος[2]
Neagul vel peharnic
Dumitraşco postelnic
Buzinca vel comis
† Radul logofăt
Radul logofăt Dudescul
Bunea Vîlcul logofăt
Para logofăt manu propria[3]
Uriil Năsturel vtorii logofăt svoe rucnoe
Νικολαος λολοφεθης[4]
Paraschiva logofăt[5]

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 27433.
Orig., hîrtie (36 × 25), opt peceţi aplicate.

[1] Stoica gramatic.
[2] Constantin Cantacuzino.
[3] Cuvintele „manu propria" scrise cu caractere latine.
[4] Nicolae logofăt.
[5] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) martie 1.

Banu din Ludăneşti şi alţii vînd logofătului Bunea părţile lor de ocină din Lătceni.

† Scris-am noie, anume Banul de Ludăneşti i Gorban iar de Ludăneşti i Toderu de Ludăneştii ot Grozeşti, Istate i de Vităneşti, Badiul, feciorul popei Stanciului de Ludăneşti acesta al nostru zapisu să fie la mîna jupanului Bunei logofătu de mare credeînţă, cum să se ştei că amu văîndut părţele nostre de ocină de în Lătcene cîtŭ amu avutu toot, de în căînpu, de în pădure, de în apă, de în uscat şi cu vadul de moră şi de preste toot hotarul cîtŭ se va alége de în sat în Lătcene, care se cheamă Floceşti.

Pentru că acestă ocină, părţele nostre, care scriem mai sus, fostu-ne-au şi nooa cumpărătore de la alţe omene de acolo. Dece cîndu au fost acum, văînndut-oo-mu jupanuloui Bunei logofătul de a nostră bunăvoia, fără de nece o nevoei. Însă iau Banul luat-am bane 1200 şi iau Gorban luat-am bane 800 şi iau Todoru luat-am bane 800 şi iau Statei luat-am bane 800 şi iau Badiul luat-am bane 800.

Şi o-m văîndut noe[i] acestă ocină jupanului Bunei logofătul, ca să fie dumnialui moşie şi coconelor dumneialui în vecei, să o ţei dumneialui cu bună pace.

Şi mărturei, anume: jupan Para logofătulu i Staico vornecul i Costanden postelnic i Şărban logofătulu i Radul sinu Staico vornecul i Trefa sulgériul i Leca spătariul i Dan ot Frăsenet.

И аз ѕбо писахъ, Драгоман логофѣтѵлѧ [1]. Пнс мѣсеца мартїѳ а̃ дьнн, лѣт ×ѕр̃м.

Şi peceţe n-am avut, ce amu pus dégetele.

Para logofăt, manu propria[2]

Şărban logofăt

Radul postelnic[3]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CXXXI/4.
Orig., hîrtie (31 × 21).
Cu o copie; altă copie ibidem, ms. 129, f. 50 v—51.

[1] Dragoman logofătul.
[2] Cuvintele „manu propria" scrise cu litere latine.
[3] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) martie 1.

Megiaşii din Cîineşti se vînd rumâni lui Sima logofăt.

† Scris-am noi migiiaşii de în sat de în Cîineşti, anume Hîrs şi Vladul Crintea şi Bălaur Leahul şi Stanciul Mocul şi Milcul şi Neagoe Tălpigă şi Vintilă i Radul Cîrleanţa i Drăghici i Oprea i Stoica Jucărélea i Filip i Radul Tămîrjac i Bîrsan i Pîrvul Cosoroavă i Stanciu i Sarchiz, feciorii Giuroae, facem acest zapis al nostru să fie la mîna Simei logofătul cum să să ştie că ne-am vîndut de a noastră bunăvoe să-i fim rumâni moşténi cu toate moşiile noastre cît să vor alége de preste tot hotarul satului Cîineştie şi de pre într-alte părţe unde vor avea şi cu toţi feciorii noştri, pre bani gata, bani 68700. Şi aceşti bani i-am luat deplin de în mîna jupînului Simei logofet, cum sînt scrişi şi în catastih, căruia cît ne-au dat.

Aşij‹derea› şi moşiia Stanciului Sfîrcŭ cît să va alége de în sat de în Cîineşti de preste tot hotarul, încă s-au vîndut, derept 700 de bani gata.

Însă am luat cine-ş pre capul lui bani gata, întîi eu Hîrs bani 6600 şi eu Vladul Crintea 6600, eu Bălaur Leahul 6600, eu Stanciul Mocul 5600, eu Milcul 5600, eu Vintilă 4600, eu Radul Cîrleanţa 4600, eu Drăghici i Oprea, feciorii Cambei, 6000, eu Neagoe Tălpigă 4500, eu Bîrsan 2400, eu Tămîrjac 2000, eu Filip 2000, eu Stanciul şi eu Sarchiz, feciorii Giuroae, 3000, eu Pîrvul Cosoroavă 4500, eu Stoica Jucărelu cu moşiia ce avem în Şerbăneşt' 4600. Şi am luat aceşti bani deplin de în mîna jupînului Simei logofătul.

Şi cînd ne-am vîndut noi fost-au mulţi boiari şi megiiaşi de în tot judeţul Vîlcei : întîi preasfinţit părintele chir Theofil episcop ot Rîmnic şi părintele Vasilie egumenul ot Bistriţa şi jupan Ghierghie biv vel aga i Radul armaş ot Stăncești i Andrei spatar i Manea logofet i Preda logofet ot Bîrseşti i Chirca peharnic, Radul postelnic ot Slăviteşti i Mitrea peharnic ot Mihăeşti i Radul i Danciul ot Măldăreşti i Goran ot Olăneşti i Dragomir ot Ohaba i Matei i Fiera ot Cacova i Tudor i Stanciul ot Bojoréni, Voico ot Rîmnic i Tudor ot Slăviteşti i Tudor ot Doba i Barbul ot Cucişti i Dumitru aprodul ot Dăngeşti i Dima pitariul i Ghiorma pitariul i Albul ot Olăneşti, Chisar ot Sărăcineşti, Badea i Todosie Holobişti i Tudor postelnic ot Bărbăteşti, Radul i Cîrstiian i Nan, Goleştii i Udrişte ot Şirineasa i Găgoleşti.

Pis eu Toma ot Cacova. Pis méseţa martie 1 dni, va leatŭ 7140 ‹1632›.

Lehul.
Vladul.
Hîrsul.
Milcul.
Vintilă.
Radul Cîrleanţa.
Stanciul Mocul [1]

[1] Numele rumânilor sînt scrise de aceeaşi mînă.

www.dacoromanica.ro

Mathi ot Cacova
Eu Tudor ot Slăviteşti
† Smerenie Theofil — Eu Albul
arhiepiscop Rîmnic.
Radul armaş — Eu Fiera
Gherghie aga — Eu Tudosie Holobescul
† Eromonah egumen Vasilie — Eu Tudor ot Bărbăteşti
Andrei spătar
Radul Slăviteşti — Danciul ot Măldăreşti
Radul Măldărescul mărturie — Eu Ghiorma pitar
Manea logofet — Ghirca păharnic
Goran logofet mărturie — Chisar păharnic[1] ot ‹Sărăcineşti›[2]
Dima pitar
Mitrea peharnic
Eu Dragomir
Eu Tudor ot Doba

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/15.
Orig., hîrtie (30 × 20), 19 peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, f. 109.

336

1632 (7140) martie 2.

Stoica din Frumuşani şi fiul său, Tudoran, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

† Eu Stoica şi cu feciorul meu, Tudoran, de Frumuşani, carele şăzu în Vîlcana, scris-am acest zapis al meu să fie de credinţă la mîna jupînului Bunei logofătul, cum să se ştie că m-am vîndut dumnealui să-i fiu rumân, derept bani gata 2800. Şi m-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă.

Şi mărturie: Para logofăt i Şărban logofăt i Trifa slujer i Dan ot Lătcéni i Stoica ot Orbeasca şi Pană de Tîrgovişte.

Şi am scris eu, Sava şătrar, méseţa martie 2 dni, leat 7140 ‹1632›, manu propria[3].

Şărban logofăt
Para logofăt manu propria[3]

[1] Semnături autografe.
[2] Locul omis.
[3] Cuvintele „manu propria" sînt scrise cu caractere latine.

www.dacoromanica.ro

Trifa slujer
Stoica
Danu[1]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., L/6.
Orig., hîrtie (30 × 21) cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 127, f. 357.

337

1632 (7140) martie 3, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> din Bucureşti locul unde a fost palanga lui Sinan paşa, pe care îşi făcuse mori Necula fost mare vistier.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воєвода и господинь вѣсон земли Оугровла-Хїнскон, сынь великаго и прѣдобраго, покоиннома Іѡ Щефан воєвода, Дакат господство ми сїю повѣлєнїи господства ми свѣтѣи, божествєнѣи монастир, иже єст из дол варошов Бѣкѹрещїи, єдеже єст Храм Светаа Троица и wтцѹ єгѹмена Ѳанасїє и вьсѣм иноком, єлице живѹщи въ обителе тое, шкоже да єст свѣтѣи монастир више пис єдин место из дол варош Бѣкѹрещи, что єст код свѣта монастир, игдеже єст палаига котора єст бил сътворил Синан паша въ дьни Михаил воєвод, але wт Кръста Ицифанов из гор, wт кѹде дръжате палаига ѕ дол, по пѹт Бѣкърещилов, дори ѕ Хотарѹл Гречилор и wт пѹт Бѣкърещилор ѕ долне, доре ѕ Дьмбовица и wт палангъ ѕ дол, дори пак ѕ Дьмбовица, понеже того место више пис били сѹт дал и помиловал wт покоиннаи стараго Алеѯандрѹ воєвод и wт Михнѣ воєвод и wт покоиннаго Радѹл воєвод. И wт тогда само вьсдръжал свѣта монастир више пис того место със добро мирно на вьсих господары.

Й потом, кьда єст был седа, въ дьни господства ми, а почтенном болѣрен господства ми жѹпан Некѹла вин вел вистїар, wн єст сътворил водинице код кьца его, по мѣсто свѣтѣи монастир више пис, тере сѹт ѕдавил със водїницеве и врьтоградѹ монастирев и врьтоградѹ господска и водїницех господскы wт над бае и водинице калѹгерске. Таже єст пришел wтцѹ єгѹмена Танасїє пред господства ми тере се сѹт плакал радї водинице и радї врьтоград.

И видѣхом господство ми сам със wчїи господства ми како єст ѕдавил Некѹла вистїар със водїнице емѹ по воденице калѹгерски и врьтоградѹ господска. Таже съм послал господство ми по Кѹртѹ кѣпитан и със дърьбанци, тере єст посѣчил зьгасѹл водїницем Некѹлев вистїар.

Й потом, болѣрен господства ми Некѹла вистїар, през мали дьни, пак єст направил зьгасѹл, анѹ пакыже єст ѕдавил водїницевѣ, єже сѹт више речене. Таже

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

пакиже ест пришел wтцѣ егѹмена Танасїе wт Свѣта Троицѣ, тере се сѣт плакал прѣд господства ми и втораго крат. И показал калѹгерїи и Хрисовѹл Радѹлѹи воевод, синь Минчев воевод над того место. Ѣ том господство ми, ѣстанивле сѣм сам господство ми, кѹпно сѣс вѣсни болѣри, тере сѣм пошел тамо на место и призовнѣом господство ми по старе варошани и по свещенице добри людїе, на име: wт Бѣкѹреци, поп Борчѣ клисиар и поп Ѩнгел и поп Дрѣгою и поп Иван и поп Герге и Станчюл дїакон и Манта дїакон и Дѹмитрѹ Радчев сѣдцѣ сѣс прѣгарїи и Новак Срѣбѹл и Миню Грѣк и Стоян Грѣк, тере нѣ сѣм вѣспрашал господство ми како знан wни сѣс дѹшами нѣ радї того место внише пне. Таже сице сѣт сведетелствовали прѣд господства ми, како ест бил пошел сам Радѹл воевод, тере ест Хотарисал того место по Хотаре и белѣге, како ест внише пне и wт Кръста Ѳиѳанов да идет по дрѹм ѕ долини дори на Мост Шрѣбанов воевод и да ест дрѹмѹл Хотар и на Мост Шрѣбан воевод, да идет пак по дрѹм дори ѕ Хълецѣл Шрѣбанов воевод, да ест пак дрѹмѹл Хотар. Сице сѣт сведетелствовали wни вѣсѣх варошанїи сѣс дѹшами нѣ и добре сѣм нетенствовал господство ми сѣс диканом и сѣс права сѣжденїи, како водїнице что ест сѣтворил Некѹла внетїар код кѣкю его бил ест по место свѣтомѹ монастир вниже рѣх. И wстал ест Некѹла внетїар wт закон и wт сѣжденїе wт пред господства ми, по много метѣхъ да не имат, ани да нѣ вѣзѣте Некѹла внетїар тѣчїю дрѣвѣ его, а место да wстанет пак свѣтомѹ монастир.

Егo радї дадоѣ сѣм господство ми свѣтѣи монастир Свѣтѣи Троицѣ, такоже да мѹ ест того место вниже пне дѣдїнѹ и въ wѣк и не wт когождо непотъкновенїе, по заповѣд господства ми.

И ищеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по wшьствїю господства ми, кого изберет господь Богъ бити господарь Блашкое земли или wт срѣдїчнаго плода господства ми или wт сѣродник нашыѣ или, по грѣсѣ нашн, или wт иноплеменик, да ище почтет и поновит и ѵтверѣдит сїю книгѹ господства мч, того господь Богъ да га почтет и да сѣхранит вѣ господствѣ его и вѣ бѣдещи вѣцѣх дѹша его. Ѝ ищелиже не почтет и не поновит и не ѵтверѣдит сїи книга господства ми, ани попрет и разорет и нсхабит, того да ест трѣклет и анатема и афѳрисан wт тнї свѣти wтцн, еже сѣт въ [въ] Некїе и да имат част сѣс Ѩда и сѣс Ѩрїа, на едни место вѣ вѣки, амин.

Сеже бо и сведїтелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел логофет и жѹпан Ѩнаки вел внетїар и жѹпан Минчо вел спатар и жѹпан Неделко вел столник и жѹпан Бѹзника вел комис и жѹпан Нѣгѹл вел пехарник и жѹпан Манѣ вел постелник. И исправник, ...[1]

И намазом аз, Стонка граматик, въ настол градѹ Бѣкѹреци, мѣсеца мартїе ѓ дьни и wт Ѩдама до нинѣ текѹщаго лѣтом, въ лѣт ѯзрм, лѣта господнѣ ѯаѧла.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинъ.

Иw Леwн воевода <m.p.>

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri care este din jos de oraşul Bucureşti, unde este hramul Sfînta Troiţă şi părintelui egumen Thanasie şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise un loc din jos de oraşul Bucureşti, care este kîngă mănăstire, unde este palanga pe care a făcut-o Sinan paşa în zilele lui Mihail voievod, însă de la Crucea lui Iştvan din sus, de unde ţine palanga, în jos pe drumul Văcăreştilor, pînă în hotarul Grecilor şi din drumul Văcăreştilor în jos, pînă în Dîmboviţa şi din palangă în jos, pînă iarăşi în Dîmboviţa, pentru că acel loc mai sus-scris a fost dat şi miluit de răposatul Alexandru voievod cel bătrîn şi de Mihnea voievod şi de răposatul Radul voievod. Şi de atunci numai ce a tot ţinut sfînta mănăstire mai sus-scrisă acel loc cu bună pace la toţi domnii.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul boier al domniei mele jupan Necula fost mare vistier, el a făcut mori lîngă casa lui, pe locul sfintei mănăstiri mai sus-scrisă, de au înecat cu morile şi grădina mănăstirii şi grădina domnească şi morile domneşti de la baie şi morile călugăreşti. Astfel a venit părintele egumen Thanasie înaintea domniei mele, de s-a plîns pentru mori şi pentru grădină.

Şi am văzut singur domnia mea cu ochii domniei mele cum a înecat Necula vistier cu morile lui morile călugăreşti şi grădina domnească. Astfel am trimis domnia mea pe Curtu căpitan şi cu dărăbanţi, de au tăiat zăgazul morilor lui Necula vistier.

Iar după aceea, boierul domniei mele Necula vistier, peste puţine zile, iar a dres zăgazul, ci iarăşi a înecat morile ce sînt mai sus-zise. Astfel iarăşi a venit părintele egumen Thanasie de la Sfînta Troiţă, de s-a plîns înaintea domniei mele şi a doua oară. Şi au arătat călugării şi hrisovul lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod pentru acel loc. La aceasta domnia mea m-am sculat singur domnia mea, împreună cu toţi boierii, de m-am dus acolo la loc şi am chemat domnia mea pe orăşenii bătrîni şi pe preoţi oameni buni, anume : din Bucureşti, popa Borcea clisiar şi popa Anghel şi popa Drăgoi şi popa Ivan şi popa Gherghe şi Stanciul diacon şi Manta diacon şi Dumitru al lui Rahnea judeţul cu pîrgarii şi Novac Sîrbul şi Ianiu Grecul şi Stoian Grecul, de i-am întrebat domnia mea ce ştiu ei cu sufletele lor, pentru acel loc mai sus-scris. Deci aşa au mărturisit înaintea domniei mele că a venit singur Radul voievod de a hotărnicit acel loc pe hotare şi semne, cum este scris mai sus şi de la Crucea lui Eştfan să meargă pe drum în jos pînă la Podul lui Şărban voievod şi să fie drumul hotar şi la Podul lui Şărban voievod, să meargă iar pe drum pînă la Heleşteul lui Şărban voievod, să fie iarăşi drumul hotar. Aşa au mărturisit ei toţi orăşenii cu sufletele lor şi bine am adeverit domnia mea cu divanul şi cu judecată dreaptă, că morile ce le-a făcut Necula vistierul lîngă casa lui au fost pe locul sfintei mănăstiri mai sus-zisă. Şi a rămas Necula vistier

www.dacoromanica.ro

de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă, ci să-şi ia Necula vistierul numai lemnele, iar locul să rămînă iarăşi al sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, ca să-i fie acest loc mai sus-scris dedină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-i cinstească şi să-l apere în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca şi strica şi va pierde, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un 'oc în veci amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Neagul mare paharnic şi jupan Manea mare postelnic. Şi ispravnic, . . .[1]

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 3 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, anul domnului 1631 .

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXI/9.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu două traduceri din 1900 şi din 1916 ; alte traduceri ibidem, I/10—11 ; ms. 256, f. 66 v—67 şi la Bibl. Acad., XI/16.
Anul erei noastre greşit. Divanul corespunde cu văleatul.

338

1632 (7140) martie 7, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte jupaniţei Anca vorniceasa şi fiului ei, Gavrilaş postelnic, ocină la Netezeşti.

† Милостїю божїею, Іwан Лєwн воєвода и господинъ вьсєи земли Оугровла-Хїнскон, синъ поконнагw Стєфана воєводї. Дават господство мн сїє повєлѣнїє господства мн жєпаницї Анкъв дворничѣсєв и сынw ѥѧ Гаврїилашови, якоже да

[1] Loc alb.

37 — c. 62

www.dacoromanica.ro

ест им wчинѫ ѕ села Нетезещи въса дел Добрїинова и жены егw, Марїа, wт поля и wт шѫма и wт водч и wт брода воденичнаго и wт сѣдалища селскагw и wт през высегw Хотара, елико сѧ Хощет избрати wт главы и до главы.

Понеже сїа wчина была ест за дѣдинѫ стара и права wвыХ человѣкъ выше реченыХ Добрина и жены егw. Нъ егда ест было при дньеХ господства ми, а сїи человѣкъ Добрин и съ женою своею Марїею, wни продаша сїю выше реченѭ иХ wчинѫ wт Нетезещи жѫпаницѧ Йнкъв и сынѫ си Гаврїлови постелник, за ѫги к, wт своѥѧ иХ добрыѧ воли и със вѣденїем въсѣХ иже wкръст иХ съжител мегїаши из горѫже и долѫ и съ преди господства ми.

И видѣХ господство ми и рѫкописанїе иХ, рекше запис, въ рѫцѣ жѫпаници Йнкъв дворничасев и сыном своим Гаврїилом постелник съ многимї человѣки благими свѣдѣтелствѫще, како сѫт продали без ни единагw насилованїа.

Тѣмиже и господство ми дадоХ сїю <кни>[1]гѫ господства ми, такоже да ест им таа wчина въ наслѣдїе им wХабѫ, ни wт когоже позыблена и сынwм иХ и внѫкwм и правнѫчетwм, по wризмѫ господства мї.

Сего радї и свѣдѣтела поставиХ господство мї: жѫпан Хризѣ вел дворник и жѫпан Папа вел логофет и жѫпан Йнакї вел вистїар и жѫпан Мїко вел спатар и Недѣлко вел столник и Бѫзинка вел комис и Нѣгѫл вел пеХарник и жѫпан Манѣ вел постелник. И исправникже, жѫпан Папа вел логофет.

И аз, Ѯдрище Нъстѫрел вторыи логофет, писаХ въ столнѣм градѣ Бѫкѫрещи, мартїе ѕ̃ дньe, въ лѣто ×ѕрм.

† Їw Леwн вwевwда, милостїею божїею господинь.

Иw Леwн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Ioan Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul răposatului Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Anca vorniceasa şi fiului ei Găvrilaş, ca să le fie ocină în satul Netezeşti toată partea lui Dobrin şi a soţici lui, Maria, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vaduri de moară şi din vatra satului şi de peste tot hotarul cît se va alege, din cap şi pînă în cap.

Pentru că această ocină a fost de moştenire veche şi dreaptă a acestor oameni mai sus-zisi, Dobrin şi soţia lui. Însă cînd a fost în zilele domniei mele, acest om Dobrin şi cu soţia sa Maria, ei au vîndut această ocină a lor mai sus-zisă din Netezeşti jupaniţei Anca şi fiului său Gavriil postelnic, pentru 20 ughi, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor me_iaşilor, care sînt locuitori în jurul lor, din sus şi jos şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi scrisoarea lor de mînă, adică zapis, la mîna jupaniţei Anca vorniceasa şi a fiului său Gavriil postelnic, cu mulţi oameni buni, care au mărturisit că au vîndut fără nici o silă.

De aceea şi domnia mea am dat această carte a domniei mele, ca să le fie acea ocină de moştenire şi ohabă, de nimeni neclintit şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor, după porunca domniei mele.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta şi martori am pus domnia mea : jupan Hrizea mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Nedelco mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Neagul mare paharnic şi jupan Manea mare postelnic. Şi ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Şi eu, Udrişte Năsturel al doilea logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, martie 7 zile, în anul 7140 <1632>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod, <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Căldăruşani, LV/1.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

339

1632 (7140) martie 8

Stanciu, Neagu şi Stănilă vînd părţi de moşie la Negoşina şi Zărneşti lui Ionaşco ceauş, neavînd cu ce-şi plăti birul haraciului.

† Adecă eu Stanciul Batcăi ot Barchetu împreună cu frate-meu Neagul i Stănilă dat-am zapisul nostru la mîna dumnealui ciauşului Ionaşco, feciorul Beantii ot Băeştii, ca să fie de bună credenţă precum să să ştie că i-am vîndut noi de a nostră bunăvoe toată partea nostră de moşie din hotarul Neagoşini şi din Zărneşti de pe plaiu şi din Bisăuci şi de peste totu hotarul, din cîmpu, din apă, din pădure, din pomete, cu totu venitul, pre unde vor ţinea alţi niagoşini, să ţie şi dumnealui. Pentru că om vîndut noi de a noastră bunăvoe, de nime siliţi, pentru birul haraciului.

Şi o-m vîndut dereptu bani gata taleri 30. Şi am luat aceşti bani noi toţi deplin în mînile nostre ca să îi fie moşie stătătore luiu şi feciorilor dumnealuiu, cîţi Dumnezeu îi va dărui.

Şi cîndu am făcut noi acestu zapis fost-au mulţi omeni buni mărturii, care se vor iscăli mai jos, anume: Neagul viorarul, Stoican iuzbaşa ot Băeşti, Gherghe stegar ot tam, Soore vătăşel ot Criveleşti, Dragomir Bivol ot tam, Dragoe Stegar ot Fîrtopeşti, Radul Giulea. Şi noi pentru credinţa mai jos ne-am pus degetile şi iscăliturile în loc de peceate, ca să să crează.

Şi am scris eu Crăciun dascal cu zisa lor. Pis méseţa martie dină 8, vă leat 7140 <1632>.

www.dacoromanica.ro

† Eu Stanciul vînzător.
† Eu Neagul vînzător.
† Eu Stănilă vînzător.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LVII/6.
Orig., hîrtie (22 × 16,5).

340

1632 (7140) martie 10.

Vlad şi Sora vînd lui Necola şi altora ocina lor numită partea Rădănească, din apa Buzăului pînă în hotarul Brăgăreştilor.

† Eu scrisu şi mărturisesc Vladul, fecior lu Dumitru armaşul, iară Dumitru armaşul iaste nepotu lu Rădan de fecior, şi eu Sora, fata lu Stoian, nepota lu Şandru de fecior, noi aceşti doi omeni am vîndut 150 de stejeni Necolei Botoşan şi lu Mihaiu Carşute şi lu Dragomir, derepet aspri 5000 gata. Şi i-am vîndut de bonăvoe nostră. Şi acesta ocină iaste vîndută de apa Buzăul pînă în hotar Brăgăreştelur, parte Rădănescă.

Şi mărturie : ot Mărăcineni de Jus, Sava, feciur lu Avram i Constandin Pîrţachi i Sava Begheun i Radul, feciur Simei i Barbul, feciur Grozei, ot Puţinei, Cernatu lugofătul, ot Coieteşte, Talpă i Bratul.

Пнс попа Манѣ[1], мѣсяца мартїѳ ѳ̃ дьнн, въ лѣт ×ѕр҃м.

† Eu Vasie monah.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/9.
Orig., hîrtie (31 × 21,5).

341

1632 (7140) martie 16.

Stroe din Fiani şi fiul său, Pătru, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

† Eu Stroe, feciorul lu Vlăduţă di Fiiani, care şăzu în Vîlcana, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al meu cum să se ştie că m-am vîndut eu şi

[1] popa Manea.

www.dacoromanica.ro

cu fiiu meu Pătru şi cu alţii, cîţi va da Dumnezeu, Bunei logofătului, derept bani gata ughi 15, de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, ca să-i fiu dumnealui rumân de moşie în veac, cu toţi feciorii mii.

Şi mărturie: Costandin vtori postelnic i Radul armaş ot Popeşti şi Trifa slujer şi star Matheiu ot Stupinéni.

Şi am scris eu, Sava şătrar manu propria[1], méseţa martie 16 dni, leat 7140 <1632>.

Eu Stroe
Costandin vtori postelnic
Neagul logofăt
Radul armaş
Eu Matheiu mărturie
Trifa slujer
Eu Dobren[2]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., L/7.
Orig., hîrtie (31 × 20,5), patru peceţi aplicate.
Copie, ibidem, ms. 127, f. 356 v.

342

1632 (7140) martie 17.

Nan şi Răducul din Drajna se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

† Adecă noi Nan i Răducul ot Drajna scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Hrizei marile dvornic, cum să se ştie că ne-am vîndut să-i fim rumâni de moşie cu toată moşia noastră cîtă avem, de în cîmpu, den pădure, den apă, den siliştea satului şi din munte, de priste tot hotarul, din hotar pîn în hotar. Şi ne-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără nici o silă. Şi ne-am vîndut eu Nan, direpţ bani gata 1600 şi Răducul, direpţ bani gata 1600. Şi ne-am vîndut cu ştirea tuturor fraţilor noştri şi a megiaşilor noştri den prejurul .locului.

Şi cînd ne-am vîndut fost-au mulţi boiari şi megiaşi mărturie, anume: Coadă vătaf ot Măniaci i Şerbu vătaf i Dragomir vătaf, frate său, ot Bătrîni i Pătru vătaf ot Drajna i Mihăilă pîrcălabul ot Drajna i Neagoi ot Stăneşti. Şi păntru credinţă ne-am şi pus dégitele.

[1] Cuvintele „manu propria" sînt scrise cu caractere latine.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Pis measiţa martie 17 dni, leat 7140<1632>.
Nan.
Răducul.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 267.
Copie.

343

<1632> martie 17.

Zoze vinde lui Mogoş călăraşul ocină la Clinceni.

Scris-am acestŭ zapis, anume Zoze de Clinceni, să se şti cum a<m>vîndutu ocina totă lo Mogoşu călăraşul, anume stî<n>jeni 20, ughi 4, 6 costande.

Şi a<u> fost mărturi : popa Muşat şi popa Nicola şi Toma dărăban şi iuzbaşa Vasilie şi fratele lu Mogoş, anume Stanciul şi Marin de sat de Clinceni.

Méseţa martie, dnă 17.

<Pe verso, contemporan :> †Scris-amŭ eu Mogoşu călăraşulu că amŭ datŭ tizului Mogoşu 200, pă 20 de vedre de vinu la tomnă.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/30.
Orig., hîrtie (18 × 21), două peceţi aplicate.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
Datat după celelalte documente din pachet, cuprinzînd vînzări la Clinceni şi după martori.

344

1632 (7140) martie 18, Bucureşti.

Cartea de judecată a lui Ivaşco fost mare vornic şi a lui Mihalcea căpitan din Pătîrlage pentru moşii în Piteştii de Sus şi în Găneştii de Jos.

Adică noi ceşti doi boiari, anume jupan Ivaşco biv vel dvornic şi Mihalcea căpitanul ot Pătîrlage, scris-am aceasta a noastră carte ca să se

www.dacoromanica.ro

ştie cum am fost luaţi pre răvaşe domneşti denaintea domnul nostru Io Leon voivod, sin Ştefan voivod, de Şerban, feciorul lu Seman ot Bucureşti şi de Miroslav cu frate-so Dumitru, feciorii lui Mihail logofătul ot Piteşti, ca să căutăm şi să judecăm pentru nişte ocină den Piteştii de Sus şi den Găneştii de Jos şi pentru nişte bani de au plătit Şerban pre Miroslav de la Hagi ceauş. Deci pentru acei bani n-au avut Miroslav cu ce plăti, ci au dat lui Şerban 323 de stînjeni de ocină den Piteştii de Sus şi den Găneştii de Jos.

Iar cînd au fost acum, au avut gîlceavă şi întrebăciune pentru camăta acelor bani, zicînd Miroslav să întoarcă lu Şerban ughi 50, numai capetele, iar camata nu vrea să plătească nimic. Într-aceia, noi am socotit şi am judecat cum să ţie Şerban aceşti 323 de stînjeni de ocină ce scrie mai sus. Iar apoi, Miroslav au căzut înaintea noastră şi înaintea lu Şerban cu rugăciune şi cu oameni buni, cum să-i lase 73 stînjeni şi să-i întoarcă ughi 11, să rămîie lu Şerban 250 de stînjeni şi lui iar 250 de stînjeni şi pre unde va avea Miroslav şi-i va ţinea ocină să ţie şi Şerban tot frăţeaşte.

Şi au fost şi frate-său Dumitru de faţă la această tocmeală şi judecata şi l-am întrebat, are cum putere să întoarcă lui Şerban bani îndărăt, iar el a zis că n-are putere.

Şi am văzut şi zapisul lui Miroslav pre aceste 250 stînjeni de ocină, cum i-au vîndut şi s-au înpăcat de bunăvoia lor.

Derept aceia, noi încă am judecat şi am dat lu Şerban ca să-şi ţie această ocină, 250 de stînjeni den Piteşti de Sus şi den Găneşti de Jos, cu buna pace de preste tot hotarul.

Şi am dat amîndoua răvaşele domneşti la mîna lui Şerban şi i-am făcut şi această carte a nostră de judecată şi de tocmeală, ca să nu mai aibă de acum înainte pîră şi gîlceavă cum scrie şi mai sus.

Şi au fost la această tocmeală a lor şi boiari marturi, anume: ot Bucureşti, Radu cupeţu i Stoica cupeţu i ot Poenari, Mainea postelnicu i ot Piteşti, Şteful logofăt i ot Săcşori, Dragomir i Laiotă i ot Boleasca, Dan Rodea i ot Tatuleşti, Manta logofătu i Petre inaru dărăban i Manea vătaf i ot Sacuian, Neagoe şi alţi mulţi oameni buni. Aceasta mărturisim ca să se crează. Şi ne-am pus şi peceţile şi iscăliturile mai jos pentru credinţa.

I napisah az, Dumitru logofătu, u Bucureşti, mesiţa martie 18 dni, ve leat 7140 ‹1632›.

Ivaşco dvornic.

Mihalcea vel căpitan.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 268.
Copie.
EDIŢII. Ionaşcu, *Stoica Ludescu*, 283—284.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) aprilie.

Leon Tomșa voievod scutește de dări, în afară de bir, satul Parapani, jud. Vlașca, al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ, сннъ поконнаго Іѡ Щефан воевода. Дават господство мн сїѣ повелѣнїѣ господство мн satului Parapanii ot sudstvo Vlaș<ca>, ce iaste al sfintei mănăstiri Svétaa Troiță, ca să fie de acum în pace și slobod de găleată și de fînu, de bou, de oae seacă, de birul calului, de sulgiu, de cășărie, de majă, de galbe<nu>l de fum, de podvoade, de mertice și de înprumută, de lucrul domnescu, de bani de judeţu și de toate mîncăturile cîte sînt preste an în ţeara <domnii méle, de>[1] nimica val sau bîntuială să n-aibă.

Pentru că satele cîte au fost de drum în jud<éţ>[1] pre mîna boiarilor carii ţin judeţu de birărie și au fost dîndu numai bir direpţ, luoatu-le-am domnia mea toate de la mîna lor de sîntu la cămara domnii méle și le-am lăsat să dea numai bir cu ruptul întru 1 an de 2 ori, la sfeti Gheorghie și la sfeti Dimitrie și să meargă aprozi la zi să le ia birul, cine cum va fi scriș de la cămară, iar alt niminilea întru ei să nu între.

Iar apoi părintele egumenul Tanasie de la Svéta Troiță venit-au înnaintea domnii méle cu rugăciune și se-au plînsu cum iaste un sat de drum și de margini de are multe păsuri și nevoi de turci și de călători, ca să las domnia mea acest sat Prapanii să nu dea cu ruptul într-un an de 2 ori ca alalte sate de drum, ce să fie tot pre tocmeala ce au avut în zilele altor domni și acum în zilele domnii méle.

Într-acéia, domnia mea m-am milostivit pentru sfînta mănăstire Svéta Troiță de l-am lăsat domnia mea să fie în pace și ertat de toate, cum scrie mai sus, numai să dea 1 bir direpţ, de lună cîte 1 galben, iar de vor eși 2 birure întru o lună, să dea 2 galbeni și miarea, cum vor da și alalte sate de drum, însă așa-m tocmit domnia mea cu părintele egumenul Tanasie pentru satele de drum ale Sfintei Troiţe și ale mănăstirii Dealului, să le plătească el cu bani gata de în punga lui aicea la cămară, cum vor eși birurile pre lună, iar birarii de judeţ, sau de aicea de la domnie să nu intre nimenilea în satele mănăstirii, fără numai egumenul să aibă a plăti el la cămară, cîte biruri vor fi de lună, au 1 bir au doao, tot cîte ughi 1.

Derept acéia, nimenilea să nu se ispitească a le învălui, că acela om mare certare va avea. Și această carte a domnii méle să calce toate cărţile.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi am pus domnia mea şi blăstem : care va dărui Dumnezeu, în urma noastră a fi domnu Ţerîi Rumâneşti, încă să aibă a înnoi şi a înntări această carte a domnii méle, pre tocmeala ce scrie mai sus. Iar cine va călca şi o va sparge, acela să fie trăclet şi blăstemat de vlădica Hristos şi afurisit de 318 oteţi şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Инако да нѣст, по рѣч го:подства мн.
И неправникъ, сам рѣч господства мн.
Пис Лепъдат[1] в Бѣкѣрещи, мѣсеца априлїе....[2] дьни, въ лѣт ×ѕрм.
† Їw Лешн вшевжда, милостїю божїю господинь.
Иw Лешн воевода <m.p.>

Bibl. Acad., CCCX/21.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată.
EDIŢII. Nicolaescu, *Radu Vodă*, 193—194.

346

1632 (7140) aprilie 3.

Ion din Muţi şi nepotul său, Giura postelnic, vînd mitropolitului Grigorie un loc de casă în Bucureşti.

† Adecă eu Ion, feciorul Néniului logofăt ot Muţi şi cu nepotă-mieu Giura postelnic scris-am al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mîna cinstitului vlădicăi Grigorie mitropolitului, cum să se ştie că i-am vîndut un loc de casă, cît se va alége, care au cumpărat Néniul logofăt ot Muţi de la Dumitru postelnic, fratele lui Ianache vistiiar, den gardul viei domneşti, pînă în Uliţa cea mare şi pînă în poarta comis Radului celui mare şi pînă în casa Voicăi, cît se va alége locu lu Dumitru postelnic, între locul lu Dumitraşco vistiiar şi între locul lu Iane portar.

Şi am vîndut noi, anume Ion şi nepotu-mieu Giura, de a noastră bunăvoe, direptu bani gata 600, ca să fie moşie sventii lui ohabnică.

Şi mărturie : popa Borcea clisiar şi Iané biv vel portar, iarăş Gherghe vtorii dvornic ot Drăgăeşti şi popa Stanciul cel domnescu şi Costea grămătic şi Mihai postelnic şi mulţi omeni buni şi bătrîni. Şi pentru cre<de>nţa ne-am pus şi peceţili.

Пис мѣсеца априлїе ѓ дьнъ, въ лѣт ×ѕрм.
Giurra нскал

[1] Lepădat.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Popa Borce clisiar
Gherghe vornic
Eu Mihai postelnic
Coste gramatic
Popa Stanciu [1]

‹Pe verso :› Zapisul lu Ion, sinŭ Ṇéniului logofet şi al Giurei pentru un loc de casă den Bucureşti.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCLIII/1.
Orig., hîrtie (30 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 131, f. 106.

347

1632 (7140) aprilie 6.

Răzvan căpitan şi egumenul Vasile de la m-rea Bistriţa, fac schimb de ţigani.

† Adecă eu Răzvan căpitanul scris-am acesta al mieu zapis să fie la mîna părintelui egumenului Vasilie de la sfînta mănăstire de la Bistriţa, cum să să ştie c-am făcut schimb cu egumenul Vasilie şi am dat un sălaşu de ţigani, anume Iancul cu feciorii lui, Neacşul i Marie i Stana şi cu ţiganca Iancului. Şi am dat eu de bunăvoia mea pre aceşti ţigani să fie la sfînta mănăstire pentru aceşti ţigani pre Radul ţiganul Guze şi pre feciorii lui, Manea i Badea, de am schimbat şi am dat ţigani pentru ţigani. Şi ne-am tocmit de a noastră bunăvoia.

Şi au fost la tocmela noastră mulţi boiari, anume : jupan Papa vel logofet i Radul postelnic Buzescul i Sima logofet i Preda spatar i Dumitru cliucer ot Filiiaşi i Mihaiu sulger ot Coţofeni i Calotă cliucer ot Popeşti şi Veniamin călugărul i Tuodosie călugărul şi alalţi călugări, toţi den sfînta mănăstire. Şi am făcut noi de a noastră bunăvoia aceasta tocmelă. Şi pentru credinţa pusu-ne-m şi peceţile, ca să să ştie şi să să crează.

Пнс мѣсеца априлїѳ $\widetilde{\text{s}}$ дьнн, лѣт $\widetilde{\text{зрм}}$.
Papa vel logofet
Eu Preda spătar mărturie [1]

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXVI/547.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 194, f. 388.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) aprilie 7, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod scuteşte prăvăliile din Bucureşti ale bisericii lui Ghiorma banul de galbenul de fum.

† Милостїею божїею, Їw Леwн воєводї и господинъ въсеwн земле Ѹггрwвлахїнскwн, сннъ великаго и прѣдобраго, покоиnаго Їw Шефан воєводї. Дават господство мн сїи повелѣнїи господства мн свѣтѣи божественїи црькве зовемаго Гїwрмев банѹл, Храм рожество Христово, wт зде wт варош господства мн wт Бѹкѹрещи, кое ест метоХ и въ подрѹчїи на арХїепископїѧ Погонѣнн wт земле Грькска, такоже да ест вьсѣХ пръвъліїнлове свѣтѣи црькве, колнко сѹт зде оу Бѹкѹрещи оу мнрно и свободно за жилт за днм, къда ест дал ѹги дрѹги пръвъліи wт въ нна страно, а пръвъліїнле црькве нища бантованїе да не нмат за ѹги, понеже ѹмилостнвнХом се господство мн тере ест простил пръвъліїнле свѣтѣи црькве за желтѹ за днм, почто радї сїи свѣта цръкwу дрѹги дѣдїне и дрѹг Ходок нѣст нмал wт ни една страно, без тьчїю сїи прьвьліїи вншє писане, да ест въ ѹкрѣпленїе и за Храно црькве, а господство мн вѣчное помѣнь.

Тем радї и вн, вьсѣХ слѹзем господство мн, которнн ест Ходнл за ѹги за днм зде ѹ Бѹкѹрещи, ѹ врѣме еже Хокет ѹзрит сїи книг господство мн, а вижє да гледате нища бантованїе да не нмат прьвьліїнле свѣтѣи црькве, како ест вншє пнс.

Понеже поставнХом господство мн и клетфѹ: кого нзберет господъ Богь бити господарь и владател Земле Блашкое нли wт срьдничнаго плода господства мн нли wт сьродник нашнХ нли по грѣсѣХ нашнХ, нли wт нноплемєнник, молнм сьс нменем божїем да аще почтет и поновит и ѹтвръдит сїи книг господства мн, того господъ Богь да га почтет и да съХранит въ господствѣ его и а въ бѹдещи вѣцѣХ дѹша его. Я аще ли же не почтет и не ѹтвръдет, анѹ попрет и неХабит и въ wбвенїе wставит, того да ест трьклет и анаѳнма и афѹрисан wт тнї свѣтїи wтцн, еже сѹт въ Некин и да нмат частїю сьс Їѹда и сьс Ярїм и сьс нннмн нневрнин Їоудеи, еже ест вьзьпише над крьв господа Бога, спаса нашего Нсоуса Христа и рекьт: „вьзмн, вьзмн, распенниХ его“ и врьв его над нниХ и над чеда нХ, сст, бѹдет въ вѣки, амин. И не wт когождо непоколѣбьим, порезмо господства мн.

Сеже и сведїтеле поставнХ господство мн: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел лwгwфет и жѹпан Мнакн вел внстїар и жѹпан Мнхо вел спатар и жѹпан Неделко вел столник и Бѹзинка вел комис и Нѣгѹл вел пеХарник и Мано вел постелник. И неправник,...[1].

И намаза аз, Тѹдор грамат'нк, въ настол градоу Бѹкѹрещи, мѣсеца априлїе з̃ дьнн и wт Ядама даже до нинѣ текѹщаго лѣтом, въ лѣт ₓз҃рм҃.

[1] Loc. a lb.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Лєѡн вωєвѡда, мнлостїю божїю господинь.
Ѩѡ Лєѡн воєвода <m.p.>

Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii biserici numită a lui Ghiorma banul, hramul naşterea lui Hristos, de aici din oraşul domniei mele din Bucureşti, care este metoh şi sub stăpînirea arhiepiscopului de Pogoneani din Ţara Grecească, ca să fie sfintei biserici toate prăvăliile cîte sînt aici în Bucureşti în pace şi slobode de galbenul de fum, cînd dau ughi celelalte prăvălii din altă parte, iar prăvăliile bisericii nici o turburare să nu aibă de ughi, pentru că m-am milostivit domnia mea de am iertat prăvăliile sfintei biserici de galbenul de fum, deoarece această sfîntă biserică alte dedine şi alt venit nu a avut din nici o parte, în afară de aceste prăvălii mai sus-scrise, să-i fie de întărire şi de hrană bisericii, iar domniei mele veşnică pomană.

De aceea şi voi, toate slugile domniei mele, care umblaţi pentru ughii de fum aici în Bucureşti, în vremea în care veţi vedea această carte a domniei mele, voi să vedeţi să nu aibă nici o turburare prăvăliile sfintei biserici, cum este mai sus-scris.

Pentru că am pus domnia mea şi blestem : pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, rog în numele lui Dumnezeu, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va întări, ci va călca şi va strica şi va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi necredincioşi Iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu, mîntuitorul nostru Isus Hristos şi au spus : „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, este şi va fi în veci, amin. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Neagul mare paharnic şi Mano mare postelnic. Şi ispravnic,.....[1]

Şi am scris eu, Tudor gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 7 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7140 <1632>.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Bradu — Hanu Greci — Codreni I/2.
Orig., hîrtie (35 × 25), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1906.
EDIŢII. Andreescu, *Ctitorii*, 558—559.

349

140) aprilie 10.

Radul din Samara vinde jupînului Ivan un loc din funia Măneascâ.

† Scris-am eu Radul Minei ot Samara zapisul miu la mîna jupînului Ivan, cum să să ştie că i-am vîndut un locu de în fune Mănescă, suptu via lu Bonchici, de apă pînă în del, dereptu bani gata 360, să-i fie lui moşie şi ficiorilor lui, cîţi i va dărui Dumnizeu.

Şi mărturie: Bade i Radomir ot Cocul i popa Cherchelabă. Pentru credinţa pus-am degetul.

Пис априлїѳ ї̃ дьнн, лѣт ×зр.м̃.
Eu Radul.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/2.
Orig., hîrtie (33 × 20).
Copii ibidem, mss. 371, f. 21 v şi 477, f. 40v—41.

350

1632 (7140) aprilie 10.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă ‹Radu Vodă› o ocină la Glina.

† Милостїю божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ, сынъ покоиннаго Їѡ Щєфан воєвода. Дадат господство ми сїю повѣлєнїю господства ми sfintie dumnezieşti mănăstire ce se chemă hramul Sfînta Troiţă de la Bucureşti şi părentelui egumenului Tanasie, ca să fie volnici călugării

www.dacoromanica.ro

cu aceasta carte a domnie méle de să-şi ţie ocină mănăstirii de la Glina, cum scrie hristovélé şi cărţilé, păntru că această ocină au fost miluitură şi cumpărătură înncă mai dainté vrémé.

Iar cînd au fost acuma, în zilelé domnie méle, au venit o robă înnainte domnie méle, zicînd cum aré şi ia parté de ocină la Glina. Deci domnie mea i-am fost făcut o carté a domnie méle, ca să-şi ţie partea ei de ocină, cîtă va avea acole la Glina. Iar acu părintele egumenul Tanasie au venit înnaintea domnie méle cu cărţi şi cu ispravă, în care cărţi şi hristové scriia cum au fost ocina mănăstirii miluitură şi cumpărătură mai denainte vrémé.

Derept aceaia, am datŭ domniia mea să-şi ţie călugării şi sfînta mănăstiré ocina toată de acolea de la Glina, iar acea robă să n-aibă nici o trebă şi să-i ia acea carté de la mîna ii, căci n-aré nicì o trebă, nici să i sé creză cartea. Şi de niménilea opreală să n-aibă înnaintea cărţii domnii méle, păntru că aşa iaste învăţătura domnii méle.

И инако да нѣст, по рѣч господства мн.

Исправнїк, сам рѣч господства мн.

Мѣсеца априлїе ї дьнн, лѣт ×ѕрм.

† Иw Лєѧн вшєкwда, мнлостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/23.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete mică, aplicată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 316.

351

1632 (7140) aprilie 12.

Mitropolitul Grigorie şi alţi dregători mărturisesc în privinţa testamentului lui Dumitru vornic din Mogoşeşti.

Arhiepiscop şi mitropolit chir Grigorie, Teofil Rîmnic, Efrem Buzăul Partenie episcop, Daniil [1] egumen ot Cozia, Vasile ot Bistriţa şi cu boerii întîi : Ivaşco vornic, Grigorie comis, Vasile clucer, Mihalcea vornic, S'ma logofăt, Gheorghe , ... i Danciul clucer i Radu postelnic Năsturel i Necula paharnic ot Epureşti i Ghionea ot Brînceni i Leca spătar ot Găvăneşti dau carte jupînesei Maria şi fiului ei Bunea logofăt, să se ştie că văzînd jupînul Dumitru vornicul (din Mogoşeşti) boerinul jupînesei Maria, tatăl Bunei logofăt, că i se apropie vremea de pristavire, fost-a socotit şi a venit în divanul cel mare de a mărturisit singur cum atîta

[1] În loc de : Dionisie.

www.dacoromanica.ro

căutare şi atîta milă ce a avut de către jupîneasa Maria şi de către fiul ei Bunea logofăt în 7 ani după ce i-a luat Dumnezeu vederea ochilor. El încă le-a dat din bucatele lui care le-a fost cîştigat în tinereţea lui: cinci rumâni din sat din Nucşor, Muşcel şi pe Dumitru ţiganul cu tot sălaşul lui . . . . . şi moşia din hotarul Mogoşeştilor şi cu via cea boerească ot Grădişte, care scrie şi în zapisele Bunei logofăt cele de Grădişte şi o căruţă cu 2 cai, fără 7 telegari, cu leagănul ce au fost ai ei şi boi, oi, vaci, iape şi stupii cîţi se vor alege. Iar după aceea început-au fraţii vornicului şi nepoţii, împreună şi cu jupîneasa Mogăi nepoata jupînesei vornicului cea dintîi şi cu alte nepoate, runcînd cuvinte zicînd cum ce a dat Dumitru vornicul jupînesei Mariei şi Bunei logofăt nu le va fi cu pace, alţii zicînd cum au şi datorie la vornicul Dumitru ca pentru să-l părăsească jupîneasa Maria şi Bunea logofăt. Iar după aceea auzind Dumitru vornicul acelea n-a vrut să lase ca să aibă jupîneasa Maria şi Bunea logofăt vreme val după moartea lui şi tocmeala lui să fie stricată, ci de cum a putut cu neputinţa lui şi venit-a înaintea noastră la mitropolie şi a sorocit pe toate rudele lui şi pe rudele jupînesei cea dintîi cum cine ce datorea la el şi cine ce are a-şi cere să vie pînă este el cu suflet şi dinaintea noastră să le dea. Şi a venit Ghiorma frate-său şi cu Vasile nepotu-său şi i-am întrebat noi toţi cine are la Dumitru vornicul să-şi ceară. Şi ei singuri au mărturisit că n-au nimic a cere de la dînsul aici în urma lui de la jupîneasa Maria şi de la Bunea logofăt. Aşijderea am întrebat pe Dumitru vornicul pentru rudele jupînesei cei dintîi şi a mărturisit el pentru acea jupînească că n-a luat nici o zestre nici cu nimic numai cu trupul şi a scos o carte a răposatului vlădică Luca cum că fiind acea jupîneasă vie au făcut tocmeală între ei ca cine va muri întîi să rămîie averea pe mîna celuilalt.

După Filitti, *Arhiva Cantacuzino*, p. 212, nr. 675.

352

1632 (7140) aprilie 13.

Leon Tomşa voiovod întăreşte m-rii Cozia o ocină la Jiblea.

† Милостїю божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинь, сынъ покоиннаго Іѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтѣи, кожествнѣи монастир Coziia ca să fie în pace şi slobodă ocina lu Andreiiu, partea lui, care iaste lu Andreiu de în sat de în Jiblea, de către Stoica peharnic de Zărneşti. Pentru că au năpăstuit Stoica peharnic pre un

www.dacoromanica.ro

ginere al lu Andreiu de Miroslăveşti, că i-au fost furat nişte bani den casa lu Datco peharnic. Şi i-au fost dat lége şi l-au luoat socru-său în chizişie, ca să juri, iar apoi el au fugit de sărăcie în Ţara Ungirească, iar acum Stoica peharnic pune în ocina mănăstirii Cozii, pre partea lu Andrei să o vînză.

Iar domnia mea am judecat şi am dat ca să fie în pace ocina mănăstirii, iar cînd va veni Andreiu şi cu ginere-său den Ţara Ungurească, elu-i va apuca pre dinşii, iar cu ocina să n-aibă nici o treabă, că apoi certare va avea. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И исправник, сам рѣч господства мн.
Инс априлїѳ ѓ҃ дьнн, въ лѣт ×зр҃м.
† Іw Лєwн вwєкwда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/12.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete aplicată.
Copii ibidem, mss. 209, f. 142 şi 213, f. 7.

353

‹1632› aprilie 13.

Negoţu vinde o ocină din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

† Eu Negoţu zapis fac de la mîna a mea ca să fie la mîna izbaşi Vaselie păntru ocina di la Cliceni peste totŭ locol, den otar pînă otar, şe pră apă şe pri oscat de la mîna lu Nigoţu o cu‹m›păratŭ izbaşa Vasili ace ocină di o mi di bani, ughi 1 [1].

Şi mărturi : Vladul naşu săo şi Toma şi Slăvilă şi Necula, feciurulu lu Stan Mostoc şe Zahari şe diiconulu, ficiur popii Moşutu şi vătafu Necşul şe Duşa şi vătafulu Pătru, cumnat al izbaşii şe cîţiva pe după acişti mărturii. Şi păntru cridinţa şe degitele.

Инс мѣсеца априлїѳ ѓ҃ дьнн.

Bibl. Acad. MCDLXXXVIII/32.
Orig., hîrtie (17,2 × 20), trei peceţi inelare.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
Datat după celelalte acte din pachet şi după cumpărăturile lui Vasile iuzbaşa.

[1] Cuvintele : ,,ughi 1" sînt adăugate ulterior, pe margine.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) aprilie 16, Bucureşti.

Mai mulţi boieri şi negustori hotărăsc în pricina dintre nepoţii lui Leca spătar şi soţia acestuia Grăjdana, pentru moştenire.

† Adecă noi boiarii, jupan Ivaşco biv vel dvornic i jupan Gligorie biv vel comis i jupan Rustea neguţătoriul şi Isar scris-am aceasta a noastră carte, ca să fie la mîna a lu Tudosie spatar şi a lu Mihaiu postelnic, nepoţii Lecăi postelnic, ca să se ştie că ne-au luoat Tudosie spatar şi Mihaiu postelnic şi jupîneasa Grajdana denaintea domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul lu Ştefan voevod, ca să-i judecăm şi să-i tocmim pentru moşii şi vii şi ţigani ce au rămas de Leca spatar pre mîna jupînései lui, Grajdanei.

Deci noi am socotit în tot chipul cum au fost pre direptate de i-am judecat şi i-am înpăcat cum am aflat cu sufletele noastre. Şi am dat să ţie nepoţii Lecăi spatar viile de la Cătun, de în Dealul Piteştilor şi cu toată moşiia şi cu rumânii cîţi vor fi nescumpăraţi, iar jupînései Grajdanei am dat să ţie satul Leurdénii şi ţiganii. Şi să aibă pace unul de cătră alalt, mai mult pîră şi gîlceavă întru ei să nu fie, că aşa se-au tocmit şi se-au înpăcat ei de a lor bunăvoe.

Şi lîngă această judecată a noastră, tîmplatu-se-au de-au fost mulţi boiari mărturie, anume : Paraschiva dvornic i Ianiu spatar i ot Slăviteşti, Radul logofăt i ot Mihăeşti, Mitrea peharnic.

Aceasta mărturisim să se ştie şi să se crează. Şi pentru adeverită credinţă, pusu-ne-am şi peceţile.

И написахъ Лепъдат логофет[1] в Бъкюреци, мъсеца априлїе ѕї дьни, въ лѣт ×ѕрм.

Gligorie comis <m.p.>

Ivaşco dvornic <m.p.>

'Ρουστας Γινης ἐιπογραψα καὶ μαρτηρο τα ἄνοθεν[2].

Arh. St. Buc., A.N., CII/3.
Orig., hîrtie (32,5 × 22,5), o pecete aplicată.

[1] Lepădat logofăt.
[2] Ruste al lui Ghinea semnează şi mărturiseşte cele de mai sus.

www.dacoromanica.ro

355

1632 (7140) aprilie 17.

Mihai postelnic și Tudosie spătar împart cu mătușa lor Grăjdana ocinele rămase de la unchiul lor, Leca spătar.

† Adecă eu Mihaiu postelnic şi Tudosie spatar, nepoţii Lecăi spătarul, scris-am acestu zapis al nostru, să fie la mîna jupînesii Grăjdana, mătuşui nostră, cumu să se ştie că amu avutu pîră şi gîlcevă păntru muşiili unuchi-nostru Leca spătar. Dece ne-au luatu buiari de ne-u judecat şi ne-u tocmitu pre ce-au rămasu di la ucăchi nostrŭ, ci ne-u tocmitu să ţie mătuşă nostră Grăjdana satulu Leurdenii, cu morele şi cu viile şi ocina Fîrduiască şi toţi ţiganii cîţi să voru afla; iară noi să ţinemu viile din delul Cătunului de la Piteşte, cu muşiia cu totu, anăme nepoţii Lecăi spatar Mihaiu, că să ne fie de moşiia cu bună pace.

Şi la morte, mătuşă nostră să fie volnică a le da u<n>de va vre, iară noi să nu avemu trebă. Şi ne-mu făcutu zapis unulo la altu. Şi ceni nu să va ţine de acestă tocmelă, să fie dator dumneie ughi 300.

Şi la [l]cistă tocmelă a fostu boiari tocomelnici: Ivaşco vornic i Gligorie comis, Ruste neguţătorul i Saru negoţătorul. Şi măr[ă]turi Paraschiva vornic şi Iane spătar.

Şi am scris eu Mihaiu postelnic. Pis méseţa aprilie 17, leat 7140 <1632>.

Eu Tudoşie spătar <m. p.>

Eu Mihaiu postelnic <m.p.>

Bibl. Acad., XXXIII/204.
Orig., hîrtie (30 × 21), o pecete aplicată.
EDIŢII. Iorga, *Studii şi doc.*, IV, CLXIII notă; Bianu, *Doc. rom.*, 200, sub aprilie 16.

356

1632 (7140) aprilie 18.

Vlad din Scărișoara se vinde rumân cu fiii și cu ocina sa lui Necula vistier.

Vînzare către „jupînul Necula vistier" a unui Vlad, cu fiii, din Scărişoara; care „am fostu judec cu toată moşiia mea, iar acum în zilele domnu nostru creştin Leon vodă, iar eu m-am vîndut rumân cu

www.dacoromanica.ro

toţi feciorii mei, derept ughi 10. Şi aceşti bani i-am luoat din mîna lui Bolfi, rumân vistiiarului, ca să-i fiu rumân în veci; păntru că Bolfi, el s-au fost vîndut rumân, cu toţi feciorii lui, jupînului Neculii vistier şi au luoat bani deplin, de casa lui; apoi au făcut pre un fecior al lui frate, de au luoat bani a doara, iar 2000 de bani. Ce, dec-au vinit jupînul Necula vistierul la sat, el au aflat pre Bolfi itlen; ci l-au pus să dea doo găleţi. Iar Bolfi au văzut că au făcut rău şi-i va fi greu, ci au luoat bani de la ficiorul lui, Vîlsan, şi mi-au dat mie, Vladul, ca să fiu rumân jupînului Neculii vistier în veci, şi Bolfi iar au rămas rumân cu feciorii lui".

Martori: Gligorie comis, Mitre păharnic (?), Radu postelnic, Danciu logofăt.

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 441—442, nr. 14.
Rezumat după orig. rom.

357

1632 (7140) aprilie 20, Bucureşti.

Şase boieri judecă şi hotărăsc în pricina dintre Nedelco fost mare paharnic şi Ianiu spătar pentru nişte zestre.

Adecă noi ceşti 6 boiari: jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Ivaşco biv vel dvornic i jupan Gligorie comis i jupan Vasilie bivşeh vel cliucer i jupan Costandin biv vel postelnic, scris-am această carte a noastră, ca să fie de bună credinţă la mîna jupînului Nedélco biv vel peharnic de Bucu şi la mîna cumnatu-său, lu Ianiu spatar, ca să se ştie cum au avut Nedélco peharnic multă pîră şi gîlceava cu soacră-sa, jupîneasa Mariia, fata lu Staico postelnic ot Bucov şi cu Ianiu spatar, cumnatu-său, pentru nişte zéstre, care zéstre mai cerea Nedélco peharnic de la soacră-sa, jupîneasa Mariia. Şi zicea Nedélco peharnic cum ţine cumnată-său, Ianiu spatar, zéstre mai multe decît dinsul. Deci, într-acéia, noi am căutat şi i-am tocmit ca să-i dea soacră-sa, jupîneasa Mariia şi cu Ianiu spatar lu Nedélco peharnic de în partea ei de în Mărginéni jumătate şi den ocină şi de în rumâni tot jumătate, cît se va alége despre tot. Şi iar au fost dat jupîneasa Mariia ginere-său, lu Nedélco peharnic, partea ei de în Muşeţel toată.

Iar cînd au fost acum, la aceasta tocmeală, au zis Nedélco peharnic de i-au dat Ianiu spatar partea lui de în Măguréni toată, cît se va alége, a patra parte de în sat şi cu un rumân, anume Sinca cu feciorii lui, cîţi va avea, iar Nedélco peharnic i-a dat partea lui de în Muşeţel toată şi

www.dacoromanica.ro

cu rumânii, cîţi se vor afla. Şi iar i-au mai dat soacră-sa, jupîneasa Mariia, lu Nedélco peharnic den partea ei de în Bucov jumătate şi i-au dat de în Filipeşti de în partea ei jumătate.

Şi se-au tocmit ei de a lor bunăvoe şi se-au înpăcat de înnaintea noastră, cum să nu mai aibă pîră şi gîlceavă unul cu alt după moartea jupînésii Marii.

Aşijderea să se ştie şi zéstrele lu Ianiu spatar şi jupînésii lui, Elinii : Comarnicul, partea jupînésii Marii toată şi den Mărginéni, den partea jupînésii Marii jumătate şi den Bucov den partea jupînésii Marii jumătate şi den Muşeţel partea jupînésii Marii toată.

Şi ţiganii lu Ianiu spatar, anume : Stan căldărar şi Tatomir cu sălaşul şi Necula robul cu feciorii-şi şi Bîlva cu sălaşul. Derept acéia, să se ştie şi ţiganii lu Nedelco peharnic, anume : Lupul cu tot sălaşul i Taraş cu tot sălaşul lui i Goţul cu sălaşul [1].

Deci aşa să ţie, tot pre această tocmeală ce se-au făcut denaintea noastră, pentru că au fost şi ei de faţă toţi înaintea noastră. Şi cîte zapise vor avea ei, făcute mai denainte vréme, de le vor scoate undeva, să nu se crează.

Şi lîngă această tocmeală şi judecată fost-au şi alţi mulţi boiari mărturie, po ime : ot Corneşti, Ilie dvornic i ot Filipeşti, Dumitraşco comis i ot Ojogéni, Ianiu comis i ot Cocorăşti, Stanciul postelnic i Necula postelnic i Calotă postelnic i ot Măguréni, Leca spatar şi alţi mulţi boiari.

Aceasta am scris ca să să ştie. Şi ne-am pus şi peceţile şi iscălitura.

Пнс дѣмїтрѣ [2] оу Бѣкѣрещи, мѣсеца апрїлїѣ к̃ дьнн, въ лѣт ×зр̃м̃.

Hriza vel dvornic

Κωσταντηνος [3] biv vel postelnic

‹Ivaşco vel dvornic›

‹Gligorie comis›

Vasilie Paindur clucer [4]

Bibl. Acad., CXCVII/58.
Orig., hîrtie (34 × 25), patru peceţi aplicate ; lipsă partea de jos.
Alt original, aproape identic, la Arh. St. Buc., A.N., CLXXIV/8, după care s-au făcut unele completări.

[1] Din exemplarul de la Arhive lipseşte menţiunea privitoare la ţigani.
[2] Dumiru.
[3] Costantin.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) aprilie 20, București.

Leon Tomșa voievod scutește mănăstirile din Țara Românească de dări.

† Єлици милостиви бивает и елице ревност имѫт по разоумъ и въсн тѣщащен сѧ съврѣшати добродѣтели не инако, тъчїю дѹхом божїим наставлѣеми сїа съврѣшают и сїи сподоблѣют сѧ вѣрних сынѹ положенїе и наслѣдїе царствїа, иже ѹготованно ест wт начала тварн свѣтомъ такоже апостолъ Павел вьпїет: „елице дѹхом божїим водит сѧ, сїи сѫт сынови Божїи".

Єего радї вьсѣк пожотетѣн дѹше свое спасти дльжен ест ревновати милостивим и такожде и себе сим сподобити, такоже рече Матѳей евагелист: „блажении милостивїи, яко тїи помилѹвании бѹдет". Прѣд тацѣмь бо врата царствїа небеснаго незатварѣют сѧ, нь паче радѹеще сѧ, wтверзает сѧ славо, ѣже и чьстїю прѣд Богомь, яко сьни положанци сѣщи и вь wбитѣли небесныХ въ вѣки вѣка венчавают сѧ вѣнцими нет лѣнними.

Сего радї и аз вь Христа Бога благовѣрнїи и благочьстивїи и Христѹлюбїи и самѹдрьжавїи Iw Леѡн воевода, милостїею божїею и божїем произволенїемь господарь вьсон земли Ѹнгрровлахїиское, сынъ великагw и прѣдобраго почившаго Iw Єтефан воевод, поревновах и госповство ми прѣжде нас бившиХ боговѣнчанним господаремь даровавшиХ и ѹтверьдившимь божествнѣи wбитѣли. Такожде възлѹбиХ и господства ми и даровах сьи вьсечьстнїи и благо wбразни и прѣпочтание ѣже над въсѣми чьстїи даров настоещи сїе Христовъл господства ми вьсѣм свѣтым божественым монастыремь елице сѹт вь земли господства ми господскы и болѣрскы и вьсѣмь инокомъ елице живѹщыХ вь свѣтѣмь wбителїи такожде да ест свѣтѣлы монастиремь и комате монастиром ѹмирне и свободне wт сьда напрѣд за дижмѹ пчелам и за горщина wвцам и свином и за винарич и wт кони царскы и за ѹзаемство и за вин господскоѹ да не ѹзимает wт монастире и за сваки слѹжбе и дажбе и ѣжденїе елице сѹт през лѣт вь земли господства ми за ницга бантованїе да не имат вь вѣкы, понеже сїе вишеречени монастири биле сѹт процеле за вьсиХ господары ещеже wт напрѣжде врѣме wт пре дьни прочїи старе господары вьс сѹт имал съмиренїе на всиХ господары и никто нѣст вьзимал wт на манастири ницга.

Я кьда ест бил сьда, вь дьни господства ми егда подаровал <господь Богь>[1] и чьститомѹ царю със господствїа и със скиптрѹ дрьжате Земли Блашкое, а господства ми радї многе тежкы и нѹжди и келтованїи что сьм имал господство ми wт над чьститомѹ царю и wт инне странe нѣст сьм имал господство ми како да чинит, дне сьм вьложил господство ми и свѣтѣи монастире wт вьсѣ Хора господства ми на кони царскы и дал ест и горщинѹ за wвци, тере ест помагает по кѹде ест бил тегот Хорев господства ми. Я сьда господство ми съмотрнХом, кѹпноже със wтцѹ нашемѹ архїимитрополит кѹр владїка Григорїе и

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

със вписκѵпїи кѵр Θеѡфил wт Рьбник и Ефрем wт Бѣзъѣ и със вьсиѫ ігѵменїи и със вьс събором и със вьсиѫ почтенними правителїи господства ми велѧще же и мали како что ест дал, да ест дал, а wт здешнїи напрѣд ничисоже да не дават, понеже сьм ѕмилостивиѫом господство ми тере сьм простил вьсѣ монастирове елице сѣт вь Хора господства ми да ест ѕмирно за сваѫкы при дьни и вь живот господства ми, дондеже колико Хоѫю бити господство ми вь господствѣ, тьчїю да молю Бога вь день и вь нощ непрѣстано радї здравїе господства ми и да вьспоминает по господство ми и родїтелїи господства ми вь свѣта божествна летѣргїе на свѣтое помѣнек, како ест бил простиле и wт наи прѣжде врѣме при дьни прочїи старе господары такожде да ест простели и нынѣ вь дьни господства ми, понеже сице сьм сѣтѧорил господство ми ѕстроенїе wт прѣд вьс диваном господства ми.

Егго ради, дадоѫ сьм господство ми вьсѣм свѣтым божествнымь монастирем елице сѣт вь земли господства ми господскы и болѣрскы такоже да ест ѕмирне и своѕодни за сваѫки како ест вишепис и не wт когождо непотькневенїи, по заповѣд господства ми.

И ещеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по wшьствїе господства ми, комѹ вь нарочит господь Богь биты господарь и владател Земли Влашкое или wт срьдїчнаго плода господства ми пак wт сьродник нашиѫ или по грѣсѣ нашиѫ или wт иноплеменик молим ви сь именїем божїем ещеже да аще почтет и поновит и ѳтврьдит сїи Хрисовѵл господства ми за помилованїе и за проценїе како ест више пис того господь Богь да га почтет и да сьхранит въ господствѣ его и а въ бѣдещи вѣцѣѫ дѵша его. Я ащелиже не почтет и не поновит и не оутврьдит сїе Хрисовѵл господства ми анѳ Хокет се покѵси попрет и разорет и исѫабит и за wбвенїе wставит любо господарь любо болѣрин любо кто Хокет бити того да ест трьклет и анаѳема и афѳрисан wт владїка Христос и wт тѣѭ свѣти wтци еже сѣт вь Некїе и wт вьсѣѫ Храмове свѣтым божествнымь монастирю и wт вьсиѫ архїереи и ігѵменїи и да имат част със Іоѵда и със Ярїа и съ иними невѣрнїи Іюдеи еже възьпише над крьв господа и бога спаса нашего Ісѵса Христа икьт възниѫ възмиѫ и распене его крьв его над ниѫ и над чеда иѫ и да бѣдет сепернык свѣти Іѡань кръстител на страшнаго сѣда идеже лицемѣрїи нѣст вь вѣки вѣком аминь.

Еже оубо и сведїтелїе поставлѣем господство ми: жѳпан Некѵла бив вел вистїар и жѳпан Хриза вел дворнїк и жѳпан Папа вел логофет и жѳпан Яслан бив вел дворнїк и жѳпан Іѵашко бив вел дворник и жѳпан Ѭнаки вел вистїар и жѳпан Дѵмитрашко бив вел вистїар и жѳпан Миѫо вел спатар и жѳпан Некѵла Катарџїѵл бив вел спатар и жѳпан Герге вел ключар и жѳпан Василїе бив вел ключар и жѳпан Неделко вел столник и жѳпан Глигорїе бив вел кѵлнис и жѳпан Бѣзинка вел кѵлнис и жѳпан Костандин бив вел постелнїк и жѳпан Доѵмитрѳ вел слѣжар и жѳпан Нѣгѵл вел пеѫарник и жѳпан Мѳшат вторїи вистїар и жѳпан Грама вел питар и жѳпан Манѵл великїи постелник. И исправник сам реч господства ми.

И намазом и проначертаѫом аз, Стоика граматик, вь настол граду ѕ Бѣкоѵреци мѣсеца априлїе к̃ дьни и wт Ѧдама до нынѣ ѯ҃рм, а wт рождества Христова, ѯ҃аѫлв.

† Їѡ Леѡн ѵевѡда, милостїю божїю господинь.

ѡ Леѡн ѡвекѡда <m. p.>

www.dacoromanica.ro

† Cîţi sînt milostivi şi cîţi au rîvnă pentru înţelepciune şi toţi care se străduiesc să facă fapte bune, săvîrşesc acestea nu altfel, ci învăţaţi de duhul lui Dumnezeu şi aceşti credincioşi se învrednicesc de înfiere şi moştenirea împărăţiei care este pregătită de la începutul facerii lumii, precum strigă apostolul Pavel: "cîţi se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceştia sînt fiii lui Dumnezeu". Pentru aceasta oricine doreşte să-şi mîntuiască sufletul său este dator să rîvnească spre cei milostivi şi să se învrednicească şi el de aceştia cum zice Matei evanghelistul: "fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui". Înaintea unora ca acestora porţile împărăţiei cereşti nu se închid, ci mai ales bucurîndu-se se deschid cu slavă şi cu cinste înaintea lui Dumnezeu ca nişte fii înfiaţi şi cu lăcaşurile cereşti în vecii vecilor se încoronează cu cununi nepieritoare.

Pentru aceasta şi eu, în Hristos Dumnezeu binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu voia lui Dumnezeu, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod, am rîvnit şi domnia mea la domnii de Dumnezeu încoronaţi, care au fost mai înaintea noastră, care au dăruit şi au întărit lăcaşurile dumnezeieşti. De asemenea, mi-a plăcut şi domniei mele şi am dăruit acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de faţă al domniei mele tuturor sfintelor dumnezeieşti mănăstiri, care sînt în ţara domniei mele, domneşti şi boiereşti şi tuturor călugărilor cîţi vieţuiesc în sfintele locaşuri, ca să fie sfintele mănăstiri şi averile mănăstirilor în pace şi slobode de acum înainte de dijma stupilor şi de gorştina oilor şi a porcilor şi de vinăriciu şi de cai împărăteşti şi de împrumut şi de vin domnesc, să nu se ia de la mănăstiri, şi de toate slujbele şi dajdiile şi mîncăturile cîte sînt peste an în ţara domniei mele, de nimic turburare să nu aibă în veci, pentru că aceste mănăstiri mai suszise au fost iertate de toţi domnii, încă de mai înainte vreme, din zilele celorlaţi domni bătrîni, tot au avut pace la toţi domnii şi nimeni nu a luat nimic de la mănăstiri.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit ‹domnul Dumnezeu› [1] şi cinstitul împărat cu domnia şi cu sceptrul să stăpînesc Ţara Românească, domnia mea pentru multe greutăţi şi nevoi şi cheltuieli pe care le-am avut domnia mea de la cinstitul împărat şi din alte părţi, nu am avut domnia mea cum să fac, ci am pus domnia mea şi sfintele mănăstiri din toată ţara domniei mele la cai împărăteşti şi au dat şi gorştină de oi, de au ajutat pe unde a fost greutatea ţării domniei mele. Iar acum domnia mea am socotit împreună cu părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie şi cu episcopii chir Teofil de la Rîmnic şi Efrem de la Buzău şi cu toţi egumenii şi cu tot soborul şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele mari şi mici, ca ceea ce este dat,

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

să fie dat, iar de aici înainte nimic să nu dea, pentru că m-am milostivit domnia mea, de am iertat toate mănăstirile, cîte sînt în ţara domniei mele, să fie în pace de toate în zilele şi în viaţa domniei mele, pînă vor fi domnia mea în domnie, numai să se roage lui Dumnezeu, ziua şi noaptea, neîncetat, pentru sănătatea domniei mele şi să pomenească pe domnia mea şi pe părinţii domniei mele la sfînta, dumnezeiască liturghie, la sfîntul pomelnic, cum au fost iertate şi de mai înainte vreme, în zilele altor domni bătrîni, de asemenea să fie iertate şi acum în zilele domniei mele, pentru că aşa am făcut domnia mea întocmire, dinaintea a tot divanul domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea tuturor sfintelor, dumnezeieşti mănăstiri, cîte sînt în ţara domniei mele, domneşti şi boiereşti, ca să fie în pace şi slobode de toate, cum este mai sus-scris şi de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Şi încă şi blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, cui va încredinţa domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele, sau din rudele noastre, sau după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu încă să cinstească şi să înnoiască şi să întărească acest hrisov de miluire şi de iertare al domniei mele, cum este mai sus-scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci se va ispiti să calce şi să strice şi să piardă şi să lase în uitare, fie domn, fie boier, fie cine va fi, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de stăpînul Hristos şi de 318 sfinţi părinţi, care sînt în Nicheia, şi de toate hramurile sfintelor, dumnezeieşti mănăstiri şi de toţi arhiereii şi egumenii şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei necredincioşi, care au strigat asupra sîngelui domnului şi Dumnezeului mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi au spus : „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi să-i fie potrivnic sfîntul Ioan Botezătorul la cumplita judecată unde nu este părtinire, în vecii vecilor, amin.

Iată dar şi martori pune domnia mea : jupan Necula fost mare vistier şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Aslan fost mare vornic şi jupan Ivaşco fost mare vornic şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Dumitraşco fost mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Necula Catargiul fost mare spătar şi jupan Gherghe mare clucer şi jupan Vasilie fost mare clucer şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Gligorie fost mare comis şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Constantin fost mare postelnic şi jupan Dumitru mare slujer şi jupan Neagul mare

www.dacoromanica.ro

paharnic şi jupan Muşat al doilea vistier şi jupan Grama mare pitar şi jupan Manul mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris şi am însemnat eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 20 zile şi de la Adam pînă acum 7140, iar de la naşterea lui Hristos, 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceţi nr. 44.
Orig., perg. (56 × 38), pecete mare atîrnată, spartă. Din legendă se mai vede: Милостїю божїю Їѡ . . . . . господинь вьсое земле Клашкоѣ
Cu o trad. din 1904; alte traduceri ibidem, ms. 256, f. 759—760 şi XXV/12.
EDIŢII. Trad. Mano, *Doc. Mano.* 16—18.

359

1632 (7140) aprilie 21.

Colţea căpitan vinde lui Oprea căpitan un sălaş de ţigani.

† Adecă eu Colţea căpitanul şi jupîneasa mea Stana şi cu fiiu mieu Pătraşco scris-am aceasta zapis al nostru cum să fie de mare credinţă la mîna Oprei căpitanul şi a fiiu-mieu [1] Lecăi, cum să să ştie că i-am vîndut un sălaş de ţigani anume: Radul ţiganul şi cu ţiganca lui, anume Drăgana şi cu feciorii lui, anume Necula şi Codrişan şi Ioana, derept galbeni 6<2> ug<hi>, bani gata. Şi i-am vîndut noi aceşti ţigani, de bunăvoe a noastră, fără nici o silă. Iar să nu vor fi aceşti ţigani stătători la mîna Oprei căpitanul, noi să avem a dare ţigani pentru ţigani. Iar noi i-am vîndut de bunăvoe a noastră, ca să-i fie lui moşie şi coconilor lui.

Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi boiari mărturie, anume: jupan Vasilachi biv vel cliucer i jupan Neagul vel peharnic i Calciul portar i Barbul peharnic Brădescul i Negoiţă peharnic Meiut i Andreiu peharnic i Stanciul postelnic ot Cocorăşti i Manoli logofet ot Tîrgovişte i Pană postelnic.

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

Исписахъ аз, Василїе логофет отъ Брътїани[1], Инс мѣсеца априлїе к҃д дьни, въ лѣт ×ѕрм.

Pentru credinţa pusu-ne-am degetele; peceţi n-am avut.
Neagul vel păharnic.

Arh. St. Buc., M-rea Rîncăciovul, XIII/8.
Orig., hîrtie (31 × 22), trei peeţi aplicate.

360

‹Înainte de 1632 aprilie 24.›

Ivaşco fost mare vornic scrie lui Muşat în legătură cu o delniţă la Stăneşti.

† Cinstite şi iubite frate Muşate, închinu-mă dumnetale cu sănătate Alta, pentru cea délniţă, ce-ai cumpărat de la Stăneşti, a lui Pătpălac, ci o ai cumpărat de la Neagoe de Corbşori, să o laşi dumneata să fie pre séama noastră şi ţi-o voiu prinde în séama celor 18 galbeni, că dumneata ai dat pre acea delniţă 11 galbeni, ci ţi-i voiu prinde în séamă pentru banii de pre sat. Şi să-ţi fie de séama dumnetale acest răvaş, cînd va fi la socoteala noastră. Aceasta scriu dumnetale, să fii dumneata sănătos, amin.

† Neîndoit fratele dumnetale Ivaşco dvornic ‹m.p.›
† Dragomir ot Rătivoeşti mărturie
Ştefu[l] postelnic ot Tămăşeştii
Necula den Dărmăneşti [2]

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXI/179.
Orig., hîrtie (15 × 21).
Datat după documentul următor.

361

1632 (7140) aprilie 24.

Muşat al doilea vistier lasă, la moarte, m-rii Argeş partea lui din Muşeteşti şi din Nucşoara.

† Въ имѧ отца и сина и свѣтого дх҃а, єдиномоу Богоу нераздѣлномоу присно прославѣемомоу и славимомоу въ вѣки вѣком, амин.

[1] Vasilie logofăt din Brătiani.
[2] Numele celor trei martori sînt scrise cu altă cerneală, toate trei de aceeaşi mînă.

www.dacoromanica.ro

Adecă eu jupan Muşat vtorii vistiiar, după vrérea şi sfatul milostivului Dumnezeu, celuia ce ne-au făcut şi ne-au zidit de unde n-am fost şi ne-au lăsat să viem pre ciastă lume trecătoare şi înşelătoare, cît va fi voia sfinţiei sale, déciia să ne ducem cîndu va vrea iar în pămîntul de unde ne-am zidit.

Deci şi mie tîmplîndu-mi-se să umplu porunca sfinţii sale, să mă petrec den ceastă lume spre céialaltă, mai vîrtos spre domnu nostru Iisus Hristos, cum s-au petrecut moşii şi strămoşii noştri de la Adam pînă acum, cei credincioşi, şi apropiindu-mi-se ceasul, fiindu eu cu limbă vie, chemat-amu arhierei şi preoţi şi boiari de am socotit pentru petrécerea şi îngroparea trupului mieu, să-l dau suptu umbra şi mila lu Dumnezeu la vri-un loc sfîntu, unde să slujaşte şi să laudă numele lui cel sfîntu, ca să poci avea şi eu folos sufletului mieu şi ertare păcatelor méle pentru ruga acelor sfinţi părinţi ce vor lăcui acolo. Deci am ales cinstitul şi sfîntul hram a prea curatei şi prea cinstitei şi prea blagoslovitei şi prea slăvitei sventei Mariei, maicei şi născătoarei domnu nostru lui Iisus Hristos, ce iaste în cinstita şi slăvita lavră şi mănăstire de în Argeş, ca să mi se îngroape trupul acolo, pentru să-mi fie sfinţiia ei la înfrecoşatul judeţ înaintea fiiu-său, de ajutoriu şi de mîntuire den muncele veacului, făcîndu-mă lăcuitoriu întru înpărăţiia fiiu-său.

Deci şi eu cu limbă vie, cu tot cugetul mieu, cu toată inema mea, cu tot sufletul mieu lăsat-am dentru agonesita mea ce am agonesit pre pămîntu, la acea sfîntă mănăstire, partea mea den sat den Muşăteşti, cîtă se va alége, cu toţi rumânii, cu mori cu tot şi cu tot venitul, cum scrie zapisul mieu cel de cumpărătoare, ca să fie mănăstirii Argeşului moşie în vă vechie.

Şi iar partea mea de în Nucşoară, cu rumânii, fustu-o-am dat sfinte mănăstiri încă mai denainte vréme cu zapise, cu cărţi cu tot, ca să fie dat de moşie.

Şi am lăsat ispravnic de acestu lucru să o dea prea iubit fratele mieu jupan Papa vel logofăt şi prea iubit soţul mieu jupîneasa Despina şi prea iubit fiiu-mieu Vasilie spatar, denaintea a prea sfinţitului părintele chir Grigorie mitropolitul Ţerîi Rumâneşti şi chir Teofil episcop ot Rîmnic şi chir Partenie episcop Prespon şi jupînul Hriza vel dvornic i jupan Miho vel spatar i jupan Dumitraşco biv vel vistiiar i Nedelco vel stolnic i Buzinca vel comis i Neagul vel peharnic i Dumitru Dudescul vel slujer i Grama vel pitar i Costandin biv vel postelnic i Sima biv vtori logofet i Radul logofăt i Ivan stolnic i Nénciul dvornic i Ivaşco dvornic ot Bălotesti i Drăghici spatar i Cîrstiian dvornic i Ivan spatar i Andreiu postelnic i Cînda postelnic.

Însă rumânii ce sînt mai sus-scrişi de în céste sate să fie la mănăstire de lucru pre tocmeala Corbilor, să lucréze numai pre tocmeala lor, mai mult nemica asupreală să n-aibă.

www.dacoromanica.ro

Şi am pus şi blăstem, cum după moartea mea, cine se va ispiti den sîngele mieu şi den ruda mea, au frate au sor au fecior au nepot au văr au unchiu au măcară judecătoriu, a călca şi a sparge aceasta a mea tocmeală şi pomeană, acela să fie blăstemat de vlădica Iisus Hristos şi afurisit de 318 sveti oţi, eje sut vă Nechie şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Aria la un loc, să n-aibă unde veni după mine şi pietrile să se sfărîme şi lémnele să putrizească, iar trupul aceluia să nu-l mănînce pămîntul. Şi pentru credinţa pus-am şi pecétea.

Şi am scris eu Stoica, ucinicul lu Lepădat logofăt, u Bucureşti, méseţa aprilie 24 dni, văleat 7140 ‹1632›.

Ουγκροβλαχίας Γρηγορίος[1]	
Hrize vel dvornic	Dumitraşco vistiiar
Papa vel logofet	Κωσταντὴνος Κατακουζινος[3]
Muşat vtorii vistiiar	Neagoi vel peharnic
Dispina vistiriasa	Dumitru vel suljer
Eu Vasilii spatar	Ivaşco postelnic[4]
Nedélco vel stolnic	Σίμας λογοθετης ευνθέτης της
Μίχος σπαταρις[2]	ομολογίας καὶ μαρτυρας[5]

Am izvodit şi am tocmit acest zapis de moarte.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, III/11.
Orig., hîrtie (44 × 29,5), 13 peceţi aplicate.
Alt original cu corecturi, ibidem, III/12.
Copie ibidem, ms. 168, f. 150 v—151.

362

1632 (7140) aprilie 24.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări pe dîrvarii m-rii Mislea.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodinŭ, sinŭ pocoinomu Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi poslujnicilor ce sînt dîrvari sfintei mănăstiri Mislea, hram sfînta troiţă, care sînt lăcuitori cu casele lîngă zidul mănăstirii, ca să fie în pace şi slobozi de bir, de găleată cu fîn, de bou, de oae seacă, de cal, de miiare cu ceară de înprumutŭ, de cai de olac, de podvoade, de lucru domnescu şi boerescu,

[1] Grigorie al Ungrovlahiei.
[2] Miho spătar.
[3] Costantin Cantacuzino.
[4] Toate semnăturile sînt autografe.
[5] Sima logofăt întocmitorul actului şi martor.

www.dacoromanica.ro

de banii de judeţ, de oae de sulgiu şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sînt preste an în ţara domnii méle, de nimic val sau bîntuială să n-aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de am ertat pre aceşti dîrvari să fie numai de posluşaniia sfintei mănăstiri, cum au fost ertaţi şi de alţi domni mai denainte vréme, să nu dea nimic. Aşijderea i-am ertat domnia mea să fie în pace în zilele domnii méle.

Drept acéia şi voi, birarilor şi voi, toate slugile domnii méle, oricare de ce slujbă veţi umbla în judeţul Prahovei, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutaţi foarte să vă feriţi şi în pace să lăsaţi aceşti dîrvari a mănăstirii Mislii, că cine-i va învălui acela om mare certare va avea. Şi această carte a domnii méle să fie preste toate cărţile de pace şi de odihnă la mîna lor, pentru că aşa iaste învăţătura domnii méle. Inaco da nést, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Aprilie 24 dni, 7140 ‹1632›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 58 v.
Copie ; altă copie ibidem ms. 466. f. 70.

363

1632 (7140) aprilie 26.

Anghel şi Vlad vînd lui Goran logofăt 12 fălci de ocină la Sărăcineşti.

† Adecă eu Anghel şi cu frate-mieu Vladul, feciorii Radului de Olăneşti, nepoţii popei lu Anghel de Sărăcineşti, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna lu Goran logofăt, cum să să ştie că i-au fost dat unchiu nostru popa Anghel lu Goran logofăt den moşiia lui de la Sărăcineşti fălci 12 de ocină, deript sufletul lui, pentru poména, însă spre Secătură fălcile, la Jarăşte, unde i-au fost viia.

Iar după moartea unchiu nostru popei lu Anghel, iară Goran logofăt, văzîndu sărăciia noastră, nu ne-au lăsat aşa, nici au lăcomit să ţie această ocină pre hărăzeala unchiu nostru popei lu Anghel, ce se-au tocmit cu noi de i-am vîndut această ocină ce scrie mai sus, deript aspri 840, însă locul de unde au fost viia şi înprejurul viei măsurat-am de i-am înplut acéste 12 fălci care scriu într-acest zapis al nostru şi în carte lui Leon voevodŭ. Înfunatu-se-au locul viei cu pometul, însă fălci 2 pol şi în curături fălci 5 i pol, însă curăturile lîngă lazul boerilor, şi la viia Boei, fălci 4.

www.dacoromanica.ro

Şi am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără neci o silă şi cu bune mărturii : ot Olăneşti, Albul togo star i Bucur postelnic i Pîrvul logofăt i Vladul i Radul de jos i Preda i Vladul meşterul, Ionaşco postelnic şi alţi mulţi megiiaşi ce nu sînt scrişi aicea. Инако да нѣст.

Пис Станчюл логѡфет[1] мѣсеца априлїѳ кѕ̃ дьнь, въ лѣт ×ѕ̃рм̃.

Vladul.

Anghel.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LX bis/2.
Orig., hîrtie (31,5 × 21).

364

1632 (7140) aprilie 27, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> rumâni în Cretineşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ, сынъ покоиннѡмѹ Іѡ Стефан воевода. Дават господство ми сїи повѣленїи господства ми свѣтѣи божествнѣи монастир Храм Свѣтаа троицъ и wтцѹ игѹмен Ѳтанасїѳ и съсѣм иноцѡм, ca să fie sfintei mănăstire nişte rumâni în sat în Cretineşti, anume Manea şi frate-său Lazar şi Bobe şi Tudor şi Paţea, feciorul Radului şi Stoian cu feciorii lor ce vor avea, pentru că aceşti oameni fost-au rumâni de moşie ai mănăstirii Svétaa Troiţă den sat den Cretineşti. Iar de cîndu au fost céle răotăţi în ţeară şi robii, ei au fugit de au trecut Dunărea decindea. Deci, în urma lui Şărban voevod, pre vréme cîndu au venit răposatul Radul voevod la domnia dentîiu şi au vrut să treacă Dunărea aicea în ţeară la scaun, iar aceşti rumâni ai mănăstirii i-au eşti înnainte la Dunăre şi zicîndu cătră domnia lui cum sînt robi, ca să le facă cărţi de robie, să fie în pace de rumânie. Întra aceia, Radul voevod i-au crezut şi le-au făcut, pre cuventele lor, cărţi de robie şi de ertăciune. După aceeia, aceşti oameni s-au înturnat aici în ţeară şi ş-au venit iar la moşiile lor în Cretineşti, de au fost rumâni mănăstirii şi dajneci ca alalţi săténi şi în zilele Radului voevod şi în zilele fiiu său Alexandru voevoda şi atunce nice o carte nu au mai scos în zilele domnii lor.

Iar cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevoda Iliiaş, iar aceşti rumâni den Cretineşti ce scriu mai sus, ei au mers înnaintea domnii

[1] Stanciul logofăt.

www.dacoromanica.ro

lui în divan, fără ştirea călugărilor, de au arătat cărţi domneşti de robie. Deci într-aaceia şi Alexandru voevod Iliiaş, încă le-au fost făcut cărţi, să fie în pace de rumânie, cu înşălăciune. Iar după aceia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar părintele egumenul Athanasie de la Svétaa Troiţă, el i-au chemat la divan, căci văzîndu cum au umblat cu înşălăciuni, şi-au adus mulţi oameni buni megiiaşi mărturii, anume den Stoeneşti, Stănie şi Radul şi . . . . [1] şi de Cretineşti, Mihnea şi Paţea şi Necşul şi alţi mulţi megiiaşi de pre înprejur de au mărturisit înnaintea domnii méle la divan, cu sufletele lor, cum aceşti rumâni au fost fugit preste Dunăre de preună cu dînşii de răutăţi şi cum nici au fostu robi, nici nemic ce sînt rumâni ai mănăstirii. Întra acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre dereptul şi pre lége, înpreună cu toţi cinstiţii deregătorii domnii méle şi am adevărat domnia mea cum nu au fost robi, ce au umblat cu cărţi mencinoase. Deci le-am luoat domnia mea cărţile de le-am dat în mîna călugărilor şi i-am dat domnia mea den divan, să fie iar rumâni ai mănăstirii cum au fost şi de nimenilea oprelă să n-aibă, că se-au pîrît de faţă şi au rămas de lége den divan.

Иньжо да нѣст, по рѣч господства мн.
И неправникъ, сам рѣч господства мн.
Пнс ѕ Бѣкѣрецн, мѣсѣца апрнлїѳ к҃з дьнн, въ лѣт ×ѕрм҃.
† Їѡ Лешн вшѣвшда, мнлостїю божїю господннь.

Bibl. Acad., CLV/179.
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 334 v—335.

365

1632 (7140) aprilie 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Snagov un român din Izvorani, jud. Ilfov.

† Милостїю божїю, Їѡ Лешн воєвода и господннъ, сннъ поконнаго Їѡ Щефан воєвода. Дават господство мн сїѳ повелѣнїѳ господство мн свѣтомѣ, божествнѣи монастнр глаголемн Снѣговѣ, Храм въведенїѳ Богородце и wтцѣ ѳгоумена popa Ignatie şi tuturor călugărilor, ca să fie sfintei mănăstiri un român, anume Bratoslavu, în sat în Izvorani ot sudstvo Elh<ov> cu fraţii lui şi cu feciorii lui, pentru că acest om Bratoslavu,

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

el au fost rumân de moşie al sfintei mănăstiri, şi el şi părinţii lui, încă mai denainte vréme. Iar de în zilele lu Alexandru voevod, feciorul Radul voevoda, el se-au scris călăraş.

Deci cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar părintele egumenul popa Ignatie de la sfînta mănăstire de la Sneagovu, el nu se-au suferit să fie rumâni mănăstirii călăraşi, deci l-au tras pre Bratoslavu la divan şi la judecată. Iar el ştiundu cum au fost părinţii lui şi fraţii lui tot rumâni la mănăstire, deci într-acéia Bratoslav el n-au îndrăznit să stea de faţă naintea domnii mele la divan cu egumenul, ce au mersu de se-au închinat rumân de a lui bunăvoe, să fie rumân mănăstirii, cum sîntu şi fraţii lui, şi cum au fost şi părinţii lui, ce au fost umblat cu înşălăciuni, ca să scape de rumânie cu călărăşiia.

Derept aceia, domnia mea am dat sfintei mănăstiri Sneagovul ca să-i fie acest rumân Bratoslavu cu feciorii lui moşie mănăstirii şi de nimenilea opreală să n-aibă, că au rămas călăraşul de judecată, să fie rumân de moşie. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис ѕ Бѣкѳрещи, мѣсеца априлїѳ к҃и дьни, въ лѣт ×ѕр҃м.

† Їѡ Лѣѡн вѡєвѡда, милостїю божїю господинъ.

Иѡ Лѣѡн воєвода <m.p.>

Ѹчил вел дворник.

Bibl. Acad., XX/107.
Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), pecete timbrată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 201.

366

1632 (7140) mai 1.

Voico şi Banu vînd lui Nicolae Ţarigrădeanul ocina lor din Clinceni.

† Scris-am eu Voico şi frate-mieu, Banul, feciorii a lu Stan ot Clencéne, acesta al nostru zapis, cum să fie de mare credenţă la mîna lui Nicolei Ţaregrădeanul, ca să se ştie, noe aceşte fraţi cum am vîndut partea nostră de ocină den sat ot Clencéne Nicolei de a nostră bunăvoe, pre bane gata, dereptŭ 1500, pre 30 de stînjîne, să fie lue moşie şi lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi strenepoţilor lui.

Şi mărturei : Toma, care iaste frate pre ocină i Radul i Ona iuzbaşa i Marten i Bran i diiaconul Andreiu i iuzbaşa Vasie i Zaharia i Dobrein i Radul.

www.dacoromanica.ro

Пнс мѣсеца маю а̃ дьнь, въ лѣт ×ѕр̃м.

Voico.

Banul.

‹De altă mînă :› Eu Voico şi Banul, cum să se ştie că am vîndut muşiia sterpă. Şi am căutat eu popa Dumitru acesta zapis şi Stan stegar.

Пнс мѣсеца февраріѣ к̃г̃ дьнн,

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/4.
Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), o pecete aplicată.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

367

‹1632 după mai 1›

Neagoe vinde lui Necula partea lui de moşie din Clinceni.

Scris-am eu Neagoe acesta al meu zapis, ca să să ştie cum amŭ vîndutŭ Neculei partea mea de moşie de la Clincéni.

Şi am tocmit denaintea frăţini-sŭ Zozei şi denaintea iuzbaşei Neculei şi denaintea frăţiniu-meu Voico şi a lu Brane şi denaintea meşşterului Ivan i a Vladului de Cornăţel şi a Lupului dărăbanţul şi denaintea Neicăi logofătului, ca să fie de credinţă. Şi sînt aceşti boeri mărturie. Eră cine va întorce cuvîntul să fie anatima. Şi pentru credenţa, ne-am pus peceţile.

‹Pe verso, contemporan :› Să să ştie că această moşie de la Niagoe s-au vîndut dereptu ughi 4.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/28.
Orig., hîrtie (10 × 22) cinci pecţi aplicate.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
Datat după alte documente din pachet şi după cumpărăturile lui Necula.

368

1632 (7140) mai 5.

Radu Pîrlea şi Muşat se vînd rumâni, cu părţile lor de moşie din Drăghineşti, jupînului Gherghe mare agă.

Adecă eu Radu Pîrlea i eu Muşat, nepotul Radului Pîrlii ot Drăghineşti, dat-am zapisul mieu la mîna dumnealui jupîn Gherghe vel agă,

www.dacoromanica.ro

precum să să ştie că i-am vîndut dumnealui toate părţile noastre de moşie ce avem în Drăghineşti, din sud Vlaşca, pe apa Drămbovneculuí, din cîmpu, din pădure, din apă, din siliştea satului, dupretutindinea, oricîtă să va alege dă preste tot hotarul, drept bani gata aspri 5500. Şi să-i fim şi noi rumâni şi cu părţile de moşie, să-i fiem ohabnici şi dumnealui şi cocoanilor dumnealui şi nepoţilor dumnealui şi strenepoţilor dumnealui. Pentru că nu că doar am vîndut de vreo silă, ci de a noastră bunăvoe.

Şi cînd am vîndut aceste părţi de moşie fost-au cu ştirea tuturor megiiaşilor şi din jos şi din sus. Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Şi încă să se ştie că este părţile noastre dăn moşul ce să cheamă Dragomirescul.

Mai 5 dni, leat 7140 ‹1632›.

† Eu Radu Pîrlea vănzător.
† Eu Paştina ot Drăghineşti martur.
† Eu Bobonea martur ot tam.
† Eu Stroe ot tam martur.
† Eu Radu Caţaon martur ot Drăghineşti.
† Eu Barbul ot Drăghineşti martur.
† Eu Roşca ot tam martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 654.
Copie.

369

1632 (7140) mai 5.

Pătraşco clucerul şi Vîlcu logofăt cumpără împreună o moşie lîngă Fundeni.

† Adecă Pătraşco clucerul dat-am scrisore nostră la mîna logofătului Vîlîcului pă‹n›tru să se ştie că am cu‹m›păratu moşie de se chemă Lerescul de Colintina, de lî‹n›gă Fun[ă]deni cu dumnelui dipreună, să ne fie di doo frăţeşte. Acesta [ta] am sc‹r›is, ca să se crează.

Mai zile 5, let 7140 ‹1632›.

Pătraşco clucer ‹m.p.›

‹Pe verso, contemporan:› „Al nénei lu Pătraşco, pentru moşiia Lerescul la Colintina".

Bibl. Acad., CXLVII/26.
Orig., hîrtie (29,5 × 20,5).

www.dacoromanica.ro

370

1632 (7140) mai 6.

Drăghici din Berindeşti vinde jupînului Ghinea fălci de ocină la Secături şi Bolovanu.

† Să să şte cum am vîndut eu Drăghici de Berindeşti Săcăturul fălci 2 şi am dat aspri 100 şi Bolovanu fălci 2 şi aspri 100. Şi i-am vîndut de bunăvoe eu Dreghici de Berindeşti, anume jupînului Ghini ot Turbure, ca să-i fie moşie lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui, cîţi Dumnezău-i va da.

Şi mărturie: Stanciul Muşteachi şi Cîrstea Vîjga şi Stanciul Cîndescul, Vişan, Aldea, Sima logofăt, Dragomir, Hors, Tudoru, Stan, Vîjga.

Şi am scris eu, popa Stoica de Berindeşti, méseţa mai dna 6, vă. leat 7140 ‹1632›.

Drăghici.	Aldea.
Stanciul.	Sima.
Dragomir.	Vîjga.
Todorŭ.	Vişan.
Stan.	Stanciul Muşăteachi.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLVII/27.
Orig., hîrtie (19 × 21,5).

371

1632 (7140) mai 6.

Stoica spătarul, la moartea sa, îşi lasă toată averea fiilor săi Pătru, Dumitru şi Pădure.

† Adecă eu Stoica spatar, sinu pocoincmu jupan Dumitru bivşe velichii vornec ot Cepturile, scris-am şi mărturesescu cu acesta al mieu zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna feciorilor miei, lu Pătru i Dumitru i Pădure, cum să se ştie, ajungîndu-mă vrîme de bătrînéţe şi de moarte, socotit-am pînă amu fostu cu zile de mi-amu tocmit feciorii, ca să nu aibă gîlceavă pre urma mea, ce să se ştie c-am lăsat feciorilor miei, lu Pătru i Dumitru i Pădure, toate părţile méle de moşîe, cîte se vor alége de la părinţii miei de moşîe şi de cumpărătoare şi cu toţi rumânii ce se vor afla. Însă moşîile să se ştie: partea mea de la Cepturele toată şi de

www.dacoromanica.ro

la Fîntînélele dentr-amîndoo hotarăle ce se chiama Văsiiască i Dătculeascâ şi partea mea de la Roma şi Dădeştii toţi cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu alte moşîi ce se vor mai afla de la părinţii miei.

Însă alegînd partea de ocină dîn Muşcel, am lăsat jupînései méle Condeşei, cum dă va rămînea pre urma mea, să se hrănească cu această moşîe cît va fi cu zile, să fiie pre mîna ei şi cu vii ce se vor afla, iar după moartea ei, iar să fie pre mîna feciorilor miei ce scriu mai sus.

Şi le-am lăsat şi ţigani ce se vor afla de la părinţii miei să fie tot pre mîna lor, să înparţă tot în trei părţi frăţéşte.

Iar fiiu mieu Dumitraşco comisul să n-aibă treabă nimic într-acéste moşîi, ce se trag de la părinţii miei, căci am socotit şi eu că fiiu mieu Dumitraşco comisul are multe moşîi şi rumâni şi ţigani despre mumă-sa şi are putére dă se hrănéşte cu moşîile lui. Iar pînă i-au fost moşîile lui pre mîna mea, am silit şi am nevoit, ca să nu i se scază moşîile, ce am dat tot den strînsoarea de la părinţii miei multe dări şi înprumute gréle pre la toţi domnii pîntru acéste moşîi şi mi-am scăzut strînsoarea ce am avut de la părinţii miei, iar moşîile lui i-au fostu tot pre loc, ca să nu mă blasteme, ce să aibu şi pomană. Iar ceştélalţi feciori ai miei, mai mici, sîntu mai rămaşi şi mai scăzuţi de toate şi s-au aflat tot cu mene şi la bine şi la rău, ce am socotit ca să aibu pomană de la ei, să nu aibu blestem pre urma mea, ce am lăsat şi i-am tocmit cu limba mea şi cu voia mea să le fie lor acéste moşii toate şi rumâni şi ţigani ce scriu mai sus, să fie lor şi coconilor în veac.

Şi iar să se ştie c-am lăsat feciorilor miei, lu Pătru şi lu Dumitru şi lu Pădure, partea mea de sat den Măguréni jumătate şi cu toţi rumânii ce se vor afla şi den Tătărăi cît să va alége partea mea şi cu rumânii ce se vor afla. Pentru că acéste moşii, anume Măgurénii şi Tătărăei, fost-au ai fiiu mieu lu Dumitraşco comis de moşîe despre mumă-sa, jupîneasa mea Stana. Iar daca m-au înpreunat Dumnezeu cu jupîneasa mea Stana, muma fiiu mieu lu Dumitraşco comis, aflat-am zălogit dentru zéstrele ei partea ei de sat den Secărie, a patra parte, cu toţi rumânii, la Chisar vornecul ot Brăgăreşti, dereptu 80 000 [1] de aspri de argint şi cu zi întrun an ; dă nu vor da banii la zi, să-i fie moşîe stătătoare. Iar dacă m-au înpreunat Dumnezeu cu jupîneasa mea Stana, muma fiiu mieu lu Dumitraşco comis, n-am vrut să las să fie satul pre mîna lu Chisar vornecul, şi am avut pîră cu Chisar vornecul înaintea Mihnii voevod şi l-am rămas dîn divan, să-i lépăd banii. Într-acéia, eu am făcut cum am putut, din strînsoarea ce am avut de la părinţii miei şi i-am lepădat toţi asprii gata cu mîna mea în divanul cel mare. Şi au rămas această.parte de sat pre mîna mea.

Iar daca s-au petrecut jupîneasa mea Stana şi au venit vréme dă se-au ales fiiu mieu Dumitraşco comis dă cătră mene cu toate moşîile lui

[1] Cifra este retuşată.

www.dacoromanica.ro

dăspre mumă-sa, datu-mi-au acéste părţi dă moşii, Măgurénii şi Tătărăei, şi cu toţi rumânii ce se vor afla pre aceaste moşii să fie păntru Secărie. Într-acéia, eu am socotit dă am lăsat aceaste părţi de sate iar pre mîna feciorilor miei, lu Pătru i Dumitru i Pădure, să fie lor şi fecioriilor şi nepoţilor şi strenepoţilor, în veac.

Aceasta am lăsat şi am tocmit cu limba mea, iar pre urma mea cine se va ispiti a stica şi a călca această tocmeală a mea, acela om să fie proclet şi anatema şi afurisit cu tot neamul lui şi să fie blestemat de 318 otţi şi să aibă a lăcui cu Iuda şi cu Ariia şi cu alţi necredincioşi ai Iudii în veac.

Мѣсеца маи ѕ дьнн, вѣ лѣт ×ѕр҃м.

† Eu Stoica spătariul <m.p>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/11.
Orig., hîrtie (43,5 × 28), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 206, f. 530—531.

372

1632 (7140) mai 7.

Dubrotă şi Petcu vînd partea lor din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

† Cumu amŭ scrisu zapistulu dă cride<n>ţă iuzbaşi Vasilie să să ştii dă la Dubrotă şi dă la Pătcu, féciurii lui . . . . [1], cum îi partea luru[u] de Clicéni şi dă cîmpu şi de pădure şi de în apă muşiia lui tuată a şasi [2] ga<l>beni.

Şi mărturii: Zoze, Domitro, Dano vă<ta>ful, iuzbaşa Pătro.

7140 <1632> meseţa maiu dni 7.

Zoze.

Domitro.

Iuzbaşa Pătru.

Dano.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/6.
Orig., hîrtie (13,2 × 21,8), două peceţi inelare, 1 punere de deget.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

[1] Loc alb.
[2] Corectat peste: „cinci".

www.dacoromanica.ro

373

1632 (7140) mai 7.

Ion vinde partea lui din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

† Scrim eu Iono zapisul miu de cridinţă iuzbaşi Vasili sine ego Negoi c umu amu vîndotu de în cî‹m›po şi de apă şi de pădori cîtu-i parte lui t oată a saşi [1] galbeni, de Cliceni parte luro tot㠹.

Zahariia, Vişano, Stanu, Veredeciu, Toma, martori tuţi aceşte.

7140 ‹1632› mai dni 7.

Toma.

Zahariia.

Vişano.

Stan Veredeciu.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/5.
Orig., hîrtie (20,8 × 17,4), două peceţi inelare şi două puneri de deget.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

374

‹1632 după mai 7›

Sora, femeia lui Drăgoi călăraş, şi Filip vînd ocine în Clinceni lui Vasile iuzbaşa.

† Scris eu Sora muiarea lu Dragoiu călăraş şi de la fecioru lui Filip, să se şti că i-am vîndut ocina de la Cliînciani, dereptu 1000 asprii gata, lu Vasie iuzbaşa dă Drăîngeşte.

Şi mărturie iaste : popa Teodor şi iuzbaşa Stănilă şi Radu şi Toader i Criveţ i Stănilă ceauş de Bucureşte.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/27.
Orig., hîrtie (30,5 × 9), două peceţi inelare.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
Datat după celelalte documente din pachet, după cumpărăturile lui Vasilie iuzbaşa şi după diacul care a scris actul, el fiind identic cu cel care le-a scris pe cele din 1632 mai 7.

[1] Corectat peste : „cinci".

www.dacoromanica.ro

375

‹1632 după mai 7›

Zlate vinde partea lui din Clinceni lui Vasile iuzbaşa.

† Eu Zlat să se şti cum a vî‹n›dutu parte me de moşiia de satŭ de Cliciani izbaşă Vasilei cîtă este toată der‹e›ptŭ 1200 aspri. Şi ace moşi a fustŭ închinată domniscă şi a trasu pîră co alalţe fraţe deînpreună cu atîta chiltuială ş‹i› o scosu cu multă gîlceava ş‹i› astăză nu-i. Um vî‹n›dutu parte cîtu amu avutu totă am vî‹n›dutu cută-i mi parte de moşie de satu de Cliciani. Şi cini v-ave vro pîră cu meni se pîră.

Şi a şostŭ (!) popa A‹n›dreiu şi 2 armaşu Radul şi Necula şi Toma dărăban şi Verdeciu postelnicul.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/33.
Orig., hîrtie (9 × 20,9), trei peceţi aplicate.
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
Datat după celelalte documente din pachet şi după cumpărăturile lui Vasil iuzbaşa.

376

‹1632 după mai 7›

Dumitru Sîrbul vinde lui Zaharia vătaf ocină la Clinceni.

† Eu Dumitru Sîrbul, cum a‹m› vî‹n›dutu moşiia de la Clăceni de bonăvoe a me vătafului Zaharie, bani ughi 5.

Şi amu scrisu eu popa Vasilie.

Şi mă‹r›turie: Goviţă Sîrbu şi Toma şi Ionaşco.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/31.
Orig., hîrtie (21 × 20).
Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
Datat după celelalte acte din pachet, privitoare la Clinceni şi după martori.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) mai 8.

Cîrstea vinde jupînului Ghinea o delniţă de moşie la Turburea.

† Adecă eu Cîrste al Danciului den sat din Turburea scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de bună credinţă la mîna jupînului Ghinei, cum să să ştie că i-am vîndut o delniţă de moşie din sat de în Turburea, cari au fost de la Stan Butescul din sat ce zice Priseaca, de în cîmpu, de în pădure, de preste tot hotarul cît să va alége parte lu Stan Butescul. Şi o-m vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, pre bani gata ughi 4, ca să-i fie dumnelui moşie stătătore în vec, lui şi feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor.

Şi cîndu am făcut acestu zapis fost-au mulţi omeni buni mărturii, po ime : popa Stoica de Berindeşti şi Dumitru Neagăi i Dumitru popei, Oprea Boldescul i Mihăilă i Opriş i Vişan i Şerbu de Poenari i Voico diiacon i Stanciul i Vladul, Ivan din Turbure, Cîrste ot tam i Aldea i Andréiu. Şi pentru credinţa ne-m pus mai jos degetul să să crează.

Eu Cîrste.
Eu popa Stoica.
Eu Dumitru Neagăi.
Eu Dumitru.
Eu Oprea.
Eu Mihăilă.
Eu Opriş.
Eu Vişan.
Eu Şerbu.
Eu Voico diiac.
Eu Stanciul.
Eu Vlad.
Eu Ivan.
Eu Cîrste.
Eu Andreiu.
Eu Aldea.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XV/6.
Orig., hîrtie (30 × 21,5).
Copie ibidem, ms. 168, f. 131.

378

1632 (7140) mai 8, Bucureşti.

Leon voievod întăreşte m-rii Glavacioc un rumân din Cernăteşti, jud. Săcuieni.

† Милостїею божїею, Іѡ Леѡн воевода и господинъ, синъ покоиномѹ, Іѡ Стефан воевода. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтѣи, божествѣи монастиръ глаголеми Глъвъчог, Храм благовещенїа Богородицъ, се іаste

www.dacoromanica.ro

metoh la Svetaa Troiţă, ca să fie sfintei mănăstiri Glăvăciogul un rumân, anume Manea, de sat de Cernăteşti, ot sudstvo Sac, cu feciorii lui, cîţi va avea şi cu toată casa lui. Pentru că acest om Manea, ce scrie mai sus, fost-au rumân de moşie al sfintei mănăstiri Glăvăciogul, den satul mănăstirii, den Cernăteşti, încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar acest rumân Manea, el n-au vrut să fie rumân mănăstirii, ce au umblat cu înşălăciuni şi cu cărţi mencinoase, zicîndu Manea cum iaste călăraş şi cum s-au scumpărat de la călugării de la Glăvăciog, de au cumpărat altu rumân în locul lui, ca să scape de rumânie.

Într-aacéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre dereptul şi pre lége şi am adevărat domnia mea cum acel rumân ce au fost dat Manea mănăstirii în locul lui au şăzut numai o lună la mănăstire, deciia au fugit. Derept acéia, domnia mea am dat sfintei mănăstiri Glăvăciogul, ca să-i fie Manea iar rumân mănăstirii, cum au fost de moşie.

Şi i-am luoat domnia mea şi cărţile domneşti ce au avut făcute, de le-am dat domnia mea în mîna părintelui egumenului Tanasie de la Svetaa Troiţă, ca să fie Manea şi feciorii lui rumâni mănăstirii în vecie. Şi de nimenilea opreală să n-aibă, că se-au pîrît de faţă şi au rămas Manea de lége şi de judecată dennaintea domnii méle. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И исправник, сам рѣч господства мѫ.

Пис оу Бѣкѫрещи, мѣсеца маю и̃ дьни, въ лѣт ×з҃рм̃.

† Їѡ Леѡн вшевѡда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/22.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.
EDIŢII. Muşeţeanu, *Glavacioc*, 18, sub mai 1.

379

1632 (7140) mai 9.

Zapisul unor megiaşi pentru o ocină în Albeşti.

† Să se ştie ocina Nénciului ot Albeşti, pre unde are să aibă a ţinére Nénciul cu feciorii lui ocină în Négreasca şi în Jilişte, din partea lui Muşat Pîrciul a treia parte de peste tot locul. Şi hotarul, cît se va alége.

Şi mărtorisim noi megiiaşi dinprijurul locului, anume : ot Nigreasca, Stan i ot Bălişoara, Grozea i Mihul faurul i ot Albeşti, Neagul Dălog, pen-

www.dacoromanica.ro

tru că acestu zapis se-au făcut di pre cartea lu Alixandru vodă Iliiaş, cînd era cursul ailor 7125, iar carte iaste la Ion şi la frate-său Tatomir, iar acestu zapis să hii la Mihăel, niputul Nénciului di ficior, să să crează. Aceasta scrim şi mărtorisim cu suflitele nostri.

Нис мин ѳ дьни, лѣт ×ѕрм.

Stan.

Grozea.

Mihul faurul.

Neagul Dălog.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/19.
Orig., hîrtie (30 × 21).
Copii ibidem, mss. 186, f. 70 v şi 196, f. 121.

380

1632 (7140) mai 10.

Popa Vlăduţ din Albeşti vînde lui Ene păharnic un ţigan.

† Eu popa Vlăduţŭ de Albeşti scris-am acesta zapis al meu, să fie de crédinţă la mîna lu Ene păharnicul, cum să se ştie că e-mŭ vîndut un ţigan, anume Vladul, dereptu bani gata 3800. Şi acestu ţigan au fostu al meu de moşie şî l-am vîndut eu de bunăvoe a mea şî cu ştire feciorilor mei şi a tuturălu omenilor mei, ca să fie lu Ene păharnicul moşie.

Şî la tocmelă nostră au fostu mulţi oameni buni mărturie: de în Cînpulungu, Stan judeţul şî Ene postelnicul i Pană pîrcălabul i Marinŭ, ot Berevoeşti, Bolbose stolnicŭ, ot Corşori, Oprea, feciorŭ lu Fătulu.

Aşa amŭ scrisu eu, popa Vlăduţŭ, cu mîna me, méseţa maiu 10 dni, vă leatu 7140 <1632>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCCLIII/7.
Orig., hîrtie (31 × 22), o pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 137, f. 385.

www.dacoromanica.ro

381

1632 (7140) mai 14.

Răvaș de boieri tocmelnici în pricina de moșie dintre Neagu, Radu logofăt și Gherghe din Miroslovești.

† Zde boiarii jupînului Negului și Radul logofătul și ai lu Gherghe ot Miroslovești, anume: jupînul Nenciul biv dvornic i jupan Neagoiță Meiutescul ot Buciumeni. Și se-au voitu acești boiari de a lor bunăvoe și denaintea domnii mele să caute și să adeverezé pré cărțile bătrîne, cum vor fi ținut mai denainte vréme părinții lor, așa să ție și acum, și cum veți afla cu ale vostre sufleté. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

Исправник, сам рѣч господства мн.

Исписаҳ Дѧлмитрѫ портар[1]. Пнс мѣсеца маю ѧ҃ї дьнн, лѣт ×зр҃м.

Și zio la sfeti Petru.

† Їѡ Лѣѡн вшѣвѫда, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., CXCVII/59.
Orig., hîrtie (21 × 15,5), pecete aplicată.

382

1632 (7140) mai 15.

Dionisie egumenul m-rii Cozia, împreună cu alții, arată care sînt locurile mănăstirii la Rîmnic.

Să se știe locurile sfintei mănăstiri Cozii, care sînt la oraș, ce le-au căutat egumenul Dionisie împreună cu alții.

Dionisie egumenul sfintei mănăstiri Cozii și cu Voico al Ghinei și cu Abraamie călugărul și cu alți bătrîni den Rîmnic, cîndu au fost cursul anilor 7140 méseța mai 15 dni, că sînt 4 locuri între moara episcopii și între locurile Iazerului.

Iazerul are 2 locuri pînă la [la] moara Teptii și iar ale Cozii sînt 3 locuri lîngă diiaconul Duca, pași 103 și iar locuri 3, pași 100 pre lîngă popa săsescul, cu capetele în rîu și din jos sîntu Carabeții. Și iar sînt 6 locuri de mergu cu capul la Olt, la vadul dîn sus, pași 200 și iarăși dîn sus sînt Cara-

[1] Dumitru portar.

www.dacoromanica.ro

beţii. Şi iaste un loc, paşi 30, de mérge cu capul la locurile lui Voicul Ghinii. Şi sînt 3 locuri, paşi 150, între Mitrea şi între Proca, cu capetele la drum. Şi iaste un loc la Mişăi, supt Obréjie, la cruce, paşi 50. Şi iaste un loc deasupra, la Mişăi, paşi 70.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 460 v—461.
Copie.

383

1632 (7140) mai 16, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Stoica postelnic ocini, vecini şi ţigani în Urdari, Şişeşti, Dragomireşti, Bălboşi ş.a.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воєвода и господинь късои земли Оуггрѡвлахїискои, синь великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Щефан воєводї Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми слѹгѹ господства ми Стоикьв постелник, синь Бълачов wт Оурдари, wт соудство Гор Жил, и със синови емѹ, елицеже Богь даст, такожо да мѹ <ест> wчинѹ и вечини оу село Оурдари, wбаче вьсѣх дел жѹпаницев Нѣкшьв, дѣцира Мѹжїи, четвьртаго дело wт Ѹрдари, wт полю и wт шоум и wт вод, със вечини и wт седалище селwв, wт посѹдї, каре елика се Хтит избрат wт по вьс Хотаром. И вечинїе да се знает на име: Станчюл със брат его. Дѹмитрѹ и със синови им и Преда със синови его и Ходича със синови его и Стоика със синови си и Крьстѣ със синови си и Станчюл, синъ Бадев, със синови си. Понеже ест покѹпил Стоика постелник сїе вище речено wчинѹ и със вечини wт и д Йна, дѣцира Гергинев wт Оурдари, внѹка Нѣкшьв, дѣцира Мѹжьв, за ₓГ҃ₓїФ аспри и със запис wт рѹк ѥи за проданїе и със сведїтелїе на име: Преда wт Чеплѣ и Драгомир и Дрьгич wт Фьркьшьци и wт ѠХабь, Станко постелник и wт Бибеци, Владѹл постелник и wт Коцофѣни, МихаЮ и Дѹмитроу Филїишанѹл.

И пак да ест слѹгѹ господства ми Стоикьв постелник wчинѹ и вечини оу село оу Шишьци, въ соудство МеХединци, половино за село, али дел Доумитрашков постелник вьсѣХ, wт полю и wт шоум и wт вод и със вьсиХ вечинїи, wт седалище селов, wт посѹдї, каре елика се Хтит избрат wт Хотар даже до Хотар, али тьчїю без един вечинѹ, на име...[1], что ест бил простил Дѹмитрашко. Понеже ест покѹпил Стоика постелник сїе половинѹ за село и със вьсиХ вечинїе wт на Дѹмитрашко постелник wт Спинѣчи, за ₓѦₓЗ аспри готови и със запис wт роук его за проданїе и със сведетелїе на име: Преда дворник и wт Погань, Барбѹл

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

постелник и Драгомир и Дрьгич wт Фьркьшьци и wт Рошїѧ, Оудрицте и wт Чепляѧ, Йков и wт Гаѧ[1] Стан ватаХ и wт Стьнгьчѧ, Некола постелник и wт Дльга, Пьтрашко постелник.

И пак да ест слгъ господства ми Стоикьв постелник нѣкое вечини, на име: Тамаш със братїѧмь си Новак и Дрьгич, понеже се соут продали wни вечини със синови им Стоикьв постелник wт Оудрдарї, за ×ГХ аспри готови, за нихном доброволю, без ниедна силост, тьчїю главе им, без wчинъ и със запис със многе сведїтелїе, на име: Барбъл пеХарник и Чоанъ пеХарник и wт Балче, Пьтръ пшстелник и wт Хърунтоага, Гинхаю постелник и wт Щъвѣю, Станчюл и wт Карпен, Мьлин и wт Бардиниць, Даскалъл и Дрьгич и Минхьиль и wт Янини, Стан и Цофан.

И пак да ест слугъ господства ми Стоикьв постелник един челѣд за ацигани, на име Датко циганъл със ацигankами си и със децам си. Понеже ест бил дъжнъ Милош и Бьлач и Драготъ, сини Бадев wт Пьрьоу Стоикьв постелник, аспри...[2] таже ест поставил wни залог тог челѣд за ацигани със запис и със дьнь, такоже да даст новцїи на Въскресенїѧ Христовъ. Я ацителиже не Хокет платити новцїи на дьнь, а Стоика постелник, wн да дръжит тог челѣд за ацигани, да ест за дѣдїнъ. Таже нХ ест минъл дьнь, wт тогда, тере сът д години. И видѣХом господство ми и запис wт рък им, како ест вище пис и със сведїтелїе, на име: wт Оугрълии, Некола пеХарник и wт Фьркьшьци, Дрьгич и wт Помнь, Барбъл постелник.

И пак да ест слгъ господства ми Стоикьв постелник един ациган, на име Лъпъл, брат Северинов циганъл, понеже ест покъпил Стоика постелник тог ациган wт над Филотѣю егъменъл wт свѣта монастир глагогеми Стрьмба, Храм свѣтаа троицъ и wт над Милош, внък Стоикьв внетїпар, за ×Г аспри готови, радї дъжновенїе свѣтѣи монастир, wт кьда ест бил продала Алеѯандрь воевод Ілїѧш монастир Стрьмбъл метоХ на свѣта монастир Тисмана. И видѣХом господство ми и запис със сведїтелїе, на име: wт Фьркьшьци Дрьгич постелник и Драгомир и wт Рошїѧ, Оудриць постелник и wт Рогожьл, Опрѣ постелник и wт Ровиндри. Фрьцил и wт Чеплѣ, Преда дворник и Якаки монаХ и Лаврентїе wт Стрьмба и Йню цѣлепъл и дръг Йню Хрwм.

И пак да ест слгъ господства ми Стоикьв постелник wчинъ и вечини оу село оу Драгомирещи, wт съдство...[2], али дел оуником си Драготьв постелник, половино за село, със вечини и със вьс Ходоком, елика се Хтит избрат.

И пак да ест слгъ господства ми Стоикьв постелник wчинъ и вечини оу село ѕ Бьлбоши, али wт четвьртаго дело половинъ, али дел оуником си, Драготьв постелник, със вечини и със вьс Ходоком.

И пак да ест слгъ господства ми Стоикьв постелник wчинъ и вечини ѕ село оу Мьлат, половинъ за село, дел ѕником си Драготьв постелник, със вечини и със вьс Ходоком.

И пак да ест слгъ господства ми Стоикьв постелник wчинъ и вечини оу село ѕ Кокорова, пак половинъ за село, wт през вьсѣ села, дел Драготьв постелник и wт полю и wт шѧм и wт вод и със виноградъ и със бродове за водїницоу и

[1] Editorul adaugă între paranteze: (Дѧм).
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

сѣс вѣсиѫ вечниѭи и wт сѣдалиціе селов, wт посѣдѫ, варе елика сѣ Хтит изврат wт по вѣс Хотаром.

И пак да ест слѣгѣ господства ми Стонкѣв постелник вѣсѫ дел ѣником сн Драготѣв постелник wт цигъниѣ, на име Ѥрѣшѣлъ циганѣл сѣс братом сн Флорѣ, сины Мѣнкарѣев циганѣл и Радул, синѣ Корнев и Пѣнкѣ циганѣл сѣс децам сн.

Понеже сѣе вишѣ речена села и ацигани били сѣт стежале wт оуником сн Драготѣ постелник и покѣпенн, кѣпно сѣс жѣпаница его Самфира, сестра жѣпанецев Хрѣсовен, жѣпаница Мнѫов Цѣнцърѣнѣл, ецеже wт прежде врѣме, wт пре дньи прочѣемѣ господары,

Я потом, кѣда ест бил въ дни Ѧлеѯандрѣ воевод Ілиѣш, а слѣга господства ми Стонка постелник wт Ѫрдари, wн ест имал прѣѫ и мльвѣ сѣс Мнѫаю ключар и сѣс жѣпаница его, Хрѣсова, радѫ села и ацигани, иже сѣт издол вишѣ речени, что ест бил покѣпил Драготѣ постелник и сѣс жоупаница его, Самфира и радѫ нѣкое новци, что ест бил вѣзимал Драготѣ постелник wт братом сн Бѣлач, бацѣ Стонкѣв пwстелник, написани оу катастиѫ вѣс по име. Таже вѣзимали сѣт ѯ болѣри wт прѣд Ѧлеѯандрѣ воевод Ілиѣш, по рѣваше господскы, на име: wт Вардиницѣ, Стаматіе ага и wт Брѣнковѣнн, Матеи бив вел агѣ и wт Филіѣшн, Дѣмитрѣ кѣпитан и wт Хѣерѣцин, Ѫдріце втори лwгwфет, ѣкоже да нѫ соудит и да нѫ ѣтаклнти радѫ дѣдіне что ест нмѣл раздѣлити сѧ Стонка постелник сѣс Мнѫаю ключар. Таже вѣ том, сіе вишѣ речени ѯ болѣри, wни сице сѣт wбрѣтали сѣс дѣшами нѫ, како теѫ сіе новци, что ест вѣзимал Драготѣ постелник wт над братом сн, Бѣлач, wн нѫ ест бил дал вѣс по дѣдіне. Таже ест дал сіи ѯ болѣри, како да дрѣжит wт теѫ сіе села и ацигани, еже соут вишѣ речени, вѣс над двоа, Мнѫаю ключар сѣс жипаница его, Хрѣсова, половинѣ, а Стонка постелник, wн да дрѣжит сам половинѣ. И внднѣхом господство ми и книг wвем ѯ болѣри, за сѣжденіе и за ѣстроеніе, како ест вишѣ пнс, на рѣк Стонкѣв постелник, да не побѣдет прѣѫ и мльвѣ вѣ ныѫ.

И продадоѫ жѣпаница Ѩна, дѣцира Гергинев wт Ѫрдари и Дѣмитрѣ постелник wт Спинѣни и Филотѣю егѣменѣл wт Стрѣмба и Милош нихне wчине и вечнни и ацигани, wни за нихном доброволю и сѣс запис wт рѣк им и сѣс оузнаниѫ вѣсѣм болѣром и а мегіашомѣ wт гор нз дол и wт wстрог местом и wт пред господства ми.

Сего радѫ дадоѫ сѣи господства ми Стонкѣв постелник wт Оурдари ѣкоже да мѣ ест сіе вишѣ речени села и вечнни и ацигани wчинѣ, дѣдінѣ и вѣ wѫаѣ синовом <и внѣком> и прѣвнѣчетом и не wт когождо непоколѣбимомѣ, порязмѣ господства ми.

Сеже оубо и сведітелѣе поставлѣем господства ми: жѣран Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел лwгwфет и жѣпан Ѩнаки вел внстіар и жѣпан Мнхо вел спатар и Неделко вел столник и Бѣзинка вел комис и Нѣгѣл вел пѣхарник и жѣпан Манѣл вел постелник. И исправник, Папа вел логофет.

И намазахом аз, Стонка граматик, оучинникѣл Лепъдатов логофет, вѣ настол градѣ ѣ Бѣкѣрещи, мѣсеца маю ѩ дни и мт Ѧдама до нинѣ текѫщаго лѣтом, вѣ лѣт ѯ҃зрм҃, а wт рождества Христова, ѯ҃аѫлв҃.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoica postelnic, fiul lui Bălaci din Urdari, din judeţul Gorj şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină şi vecini în satul Urdari, însă toată partea jupaniţei Neacşa, fiica lui Muja, a patra parte din Urdari, din cîmp şi din pădure şi din apă, cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi vecinii să se ştie, anume : Stanciul cu fratele lui, Dumitru şi cu fiii lor şi Preda cu fiii lui şi Hodicea cu fiii lui şi Stoica cu fiii săi şi Cîrstea cu fiii săi şi Stanciul, fiul lui Badea, cu fiii săi. Pentru că a cumpărat Stoica postelnic această ocină mai sus-zisă şi cu vecinii de la Iana, fiica Gherghinei din Urdari, nepoata Neacşăi, fiica lui Muja, pentru 13 500 aspri şi cu zapis de la mîna ei, de vînzare, şi cu martori anume : Preda din Ceplea şi Dragomir şi Drăghici din Fărcăşăşti şi din Ohabă, Staico postelnic şi din Bibeşti, Vladul postelnic şi din Coţofeni, Mihaiu şi Dumitru Filiişanul.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină şi vecini în sat în Şişăşti, în judeţul Mehedinţi, jumătate de sat, însă partea lui Dumitraşco postelnic toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu toţi vecinii din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, însă fără un vecin anume ....[1], pe care l-a iertat Dumitraşco. Pentru că a cumpărat Stoica postelnic această jumătate de sat şi cu toţi vecinii de la Dumitraşco postelnic din Spineni pentru 37 000 de aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui şi cu martori anume : Preda vornic şi din Poiană, Barbul postelnic şi Dragomir şi Drăghici din Fărcăşăşti şi din Roşiia, Udrişte şi din Ceplea, Iacov şi din Gaia[2], Stan vătah şi din Stîngăcea, Necula postelnic şi din Dîlga, Pătraşco postelnic.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic nişte vecini anume : Tamaş cu fraţii săi Novac şi Drăghici, pentru că s-au vîndut ei vecini cu fiii lor lui Stoica postelnic din Urdari, pentru 3600 aspri gata, de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, numai capetele lor, fără ocină, şi cu zapis cu mulţi martori, anume : Barbu paharnic şi Cioană paharnic şi din Salce, Pătru postelnic şi din Hărgitoaia, Mihaiu postelnic şi din Ştubeaiu, Stanciu şi din Carpeni, Mălin şi din Vardiniţă, Dascălul şi Drăghici şi Mihăilă şi din Anini, Stan şi Ţofan.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic un sălaş de ţigani, anume Datco ţiganul cu ţiganca sa şi cu copiii săi. Pentru că au fost datori Miloşi şi Bălaci şi Dragotă, fiii lui Badea din Pîrău lui Stoica postelnic aspri ....[3] Astfel ei au pus zălog acel sălaş de ţigani cu zapis şi cu zi, ca să dea banii la Învierea lui Hristos. Iar dacă nu vor plăti banii la zi, iar Stoica postelnic, el să stăpînească acel sălaş de ţigani, să-i fie de moşte-

[1] Loc alb.
[2] Editorul adaugă între paranteze (Daia)
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

nire. Deci le-a trecut ziua, de sînt de atunci patru ani. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lor, cum este mai sus-scris şi cu martori, anume : din Ugrumi, Necula paharnic şi din Fărcăşăşti, Drăghici şi din Poiană, Barbul postelnic.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic un ţigan, anume Lupul, fratele lui Severin ţiganul, pentru că a cumpărat Stoica postelnic acel ţigan de la Filoteiu egumenul de la sfînta mănăstire numită Strîmba, hramul sfînta troiţă, şi de la Miloş, nepotul lui Stoica vistier, pentru 3000 aspri gata, pentru datoria sfintei mănăstiri, de cînd a vîndut Alexandru voievod Iliaş mănăstirea Strîmbul metoh la sfînta mănăstire Tismana. Şi am văzut domnia mea şi zapis cu martori, anume : din Frăcăşăşti, Drăghici postelnic şi Dragomir şi din Roşiia, Udrişte postelnic şi din Rogojăl, Oprea postelnic şi din Rovinari, Frăţilă şi din Ceplea, Preda vornic şi Acachi monah şi Lavrintie din Strîmba şi Iane gealepul şi alt Iane şchiopul.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină şi vecini în sat în Dragomireşti din judeţul .....[1], însă partea unchiului său Dragotă postelnic, jumătate de sat cu vecini şi cu tot venitul, cît se va alege.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină şi vecini în sat în Bălboşi, însă jumătate din a patra parte, însă partea unchiului său Dragotă postelnic, cu vecinii şi cu tot venitul.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină şi vecini în sat în Măilat, jumătate de sat, partea unchiului său Dragotă postelnic cu vecini şi cu tot venitul.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină şi vecini în sat în Cocorova, iar jumătate de sat, de peste tot satul, partea lui Dragotă postelnic şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu via şi cu vadurile de moară şi cu toţi vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Şi iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic toată partea unchiului său Dragotă postelnic din ţigănie, anume Mîrşălă ţiganul cu fratele său Florea, fiii lui Mîncarie ţiganul şi Radul, fiul lui Cornea şi Puică ţiganul cu copiii săi.

Pentru că aceste sate mai sus-zise şi ţigani au fost agonisite şi cumpărate de unchiul său Dragotă postelnic, împreună cu jupaniţa lui, Samfira, sora jupaniţei Hîrsova, jupaniţa lui Mihaiu Ţînţăreanu, încă dinainte vreme, din zilele altor domni.

---

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, sluga domniei mele Stoica postelnic din Urdari, el a avut pîră şi gîlceavă cu Mihaiu clucer şi cu jupaniţa lui, Hîrsova, pentru satele şi ţiganii care sînt din jos mai sus-zise, pe care le-a cumpărat Dragotă postelnic şi cu jupaniţa lui, Samfira, şi pentru nişte bani pe care i-a luat Dragotă postelnic dela fratele său Bălac', tatăl lui Stoica postelnic, scrişi în catastih tot anume. Astfel au luat patru boieri dinaintea lui Alexandru voievod Iliaş, pe răvaşe domneşti, anume: din Vardiniţă, Stamatie aga şi din Brîncoveni, Matei fost mare agă şi din Filiiaşi, Dumitru căpitan şi din Hierăşti, Udrişte al doilea logofăt, ca să-i judece şi să-i întocmească pentru dedinele pe care le-au avut de împărţit Stoica postelnic cu Mihaiu clucer. Astfel întru aceasta, aceşti mai sus-zişi 4 boieri, ei aşa au aflat cu sufletele lor că acei bani, ce a luat Dragotă postelnic de la fratele său Bălaci, el i-a dat tot pe dedine. Deci au dat acei 4 boieri ca să ţină din acele sate şi ţigani, care sînt mai sus-zişi, tot pe din două, Mihaiu clucer cu jupaniţa lui, Hîrsova, jumătate, iar Stoica postelnic, el să ţină singur jumătate. Şi am văzut domnia mea şi cartea acestor 4 boieri, de judecată şi de întocmire, cum este mai sus-scris, la mîna lui Stoica postelnic, ca să nu mai fie pîră şi gîlceavă între ei.

Şi au vîndut jupaniţa Iana, fiica Gherghinei din Urdari şi Dumitru postelnic din Spineni şi Filoteiu egumenul de la Strîmba şi Miloş ocinile lor şi vecinii şi ţiganii, ei de a lor bunăvoie şi cu zapis de la mîna lor şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Stoica postelnic din Urdari, ca să-i fie aceste mai sus-zise sate şi vecini şi ţigani ocină, dedină şi de ohabă fiilor ‹şi nepoţilor› şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Nedelco mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Neagul mare paharnic şi jupan Manul mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica gramatic, ucenicul lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna mai 16 zile şi de la Adam pînă acum ani curgători, anul 7140, iar de la naşterea lui Hristos, 1632.

După Ştefulescu, *Doc. slav.-rom.*, p. 450—458.
Copie după orig. slav, în posesia familiei C. Z. Broşteanu-Urdăreanu.
Traducere la Bibl. Acad., MCCXXXIII/4—5.

40—c.62
www.dacoromanica.ro

1632 (7140) mai 20.

Radu Gîlgîe se învoieşte cu Udrişte logofăt pentru o parte de moşie din Lipereşti.

† Adică ieu Radul Gîlgîe făcut-amu zapisul mieu la mîna lui Udrişte logofăt ot Lipereşti, fecioru[ru]l lui Matei vătaful ot Lipereşti, cum să să ştie că ieu moşneanu n-am fostu, nici moşie în sat în Lipereşti n-amu avut, ce amu fost cumpărat o parte de moşie şi eu de în sat de în Lipereşti de în partea lu Plavăţu i Ciomag[1], stînjeni 300.

Şi cîndu am cumpărat această moşie ce scrie mai sus fost-am o am cumpăratu fără ştirea dumnealui Udrişte logofătul. Deci dumnelui fiindu moşneanu şi fiindu mai vol<nic>[2] să o ia, dumnealui lepădatu-mi-i-au banii ce am dat pre dinsa, pre aceia moşie ce scrie mai sus. Deci ieu căzut-am la dumnealui cu rugăciune, ca să nu mă scoţă de în moşie, ce să mă lase ca să aibu şi eu moşie. Deci dumnealui nu s-au înduratu de mini, ce ş-au făcut poménă de mi-i-au lăsat stînjini 200, ca să fiu şi eu cu moşie, iară pre 100 de stînjini datu-mi-au dumnelui bani înnapoi, ce am dat pre densa, pentru că i s-au căzutu dumnelui acestă moşie să o ţie totă dumnealui, iar eu rugîndu-mă dumnealui, înpreună cu toţi megiaşii, **mi-**<au>[3] mai lăsat această moşie ce scri<e>[3] mai susu.

Şi cîndu am făcut acestă scrisoare fost-au mulţi omeni buni mărturie, anume : Micul roşul ot Periiaţi i Ilie ot tam şi alţi, care-şi vor pune degetele şi iscălituri mai jos, ca să creză. Mi-am pus de<ge>[2]tul mai jos şi eu, ca să créză.

Şi am scris eu, popa Ionaşco ot Lipereşti. Pis méseţa mai 20, let 7140 <1632>.

Eu Radul Gîlgîe.
Ianachi iuzbaşa mărturie.
Az Micul roşul ot Periiaţi mărturie.
Eu Costandin comis ot Tozéni mărturie.
Az Ilie logofăt ot Periaţi mărturie.
Eu Dumitru croitorul ot Lipereşti mărturie.
Eu Apostol mărturie ot Lipereşti.
Eu Panaitu neguţătoriul mărturie.
Eu Ianoş ot Lipireşti mărturie.
Eu Macarie ot Li<pi>[2]reşti mărturie.

[1] „Ciomag" adăugat ulterior cu altă cerneală.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Eu Bobe ot Lipereşti mărturie.
Eu Udrea ot Lipireşti mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/11.
Orig., hîrtie (32 × 22), cinci peceţi aplicate.

385

1632 (7140) mai 28. Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Manea mare postelnic satul Roşiul, jud. Ilfov, părţi cu vecini în satele Frăteşti şi Costeşti, jud. Vlaşca şi vii la Cătun.

† Милостїею божїею, Їѡ Лєѡн воєвода и господинъ вьсон земли Оугрровлахїнскон, сынъ великаго и прѣдобраго покоиникѡ Їѡ Стефан воєвода. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми почтенномѡ правителю господства ми жѡпан Манѣ вел постелник и със синовн емѡ, єлицеже Богъ даровал, ыкоже да мѡ ест село Рошїѡл, вьс село със вьсом Хотаром и със вьсн҃х вечнийи и със вьс Ходоком wт полю и wт шѡма и wт вод и със виноградѡ и със водїнице и wт седалице селов, wт посѣдї, варе єлика се Хтнт нзбрат wт по вьсом Хотаром, wт Хотар даже до Хотар. И вечнийи да се знает по нме: Драгомир със синовн сн и Нѣнюл със синовн сн и Мнхаю със синовн сн и Манѣ, брат Драгомиров, със синовн его, на нме Радѡл и Герге и Дѡмитрѡ със синовн н҃х и Бадюл със синовн сн, на нме Драгомир и Тѡдор със синовн н҃х и Дѡмитрѡ със сынъ его, Мирлѣ и със синовн нм, єлицеже Богъ даст.

Понеже того село Рошїѡл вниге ине билн сѣт за дѣдїнѡ Предев постелник, сынъ Тѡдосїев спатар, внѡк Предев бнв вел бан, wт над матирам сн, жѡпаница Мара, дьщера Предев банѡл, ещеже wт прѣжде врѣме. Я потом, къда ест бил сьда, въ дьни господства ми, а почтенном правителю господства ми жѡпан Манѣ вел постелник, wн ест покѡпил село Рошїѡл и със вечнии вниге речени wт на Преда постелник, сынъ жѡпанице Марьи, за 8ги т҃, новци готови. И продал ест Преда постелник, wн ѡа него добро волю, без ни една силост и със запис wт рѡка его за проданїе, със миоѡи болѣри свѣдїтелїе написани оу запис, єлицеже и мале которїи сѣт билн на оустроенїа им.

И пак да ест почтенномѡ правителю господства ми жѡпан Манѣ вел постелник wчинѡ и вечнии оу село ѡ Фрътецни и ѡ Костецни, wт сѡдство Блаш<ка>, али дел жѡпанице Бонкьв, дьщера Радулов внетїар wт Чептѡроам, дел ен вьсн҃х wт полю и wт шѡма и wт вод и със вечнии и wт седалице селов, wт посѣдї, варе єлика се Хтнт нзбрат wт по вьс Хотаром, wт Хотар даже до Хотар. И вечнии да се знает по нме: Блнкѡл със синовн сн и Стонль със синовн его, Бонко и Їван

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

и със синовн нХ и синь Първшов, на нме . . .[1] и Нем със синь его, Гом и Драгомир със синовн сн и Минѣнль със синн его, Радул и Минкѫл със синн его, Стан и Дѫмитрѫ и със синовї нХ и Дан със синн его, Стан и Стонка и Лепа със синь его, Манѣ и със синозн нХ и Станчюл със синь его, Лепа и със синовн нХ и Добре със синь его, Дрьган и със синовн нХ и Дрьган, брат Добрев със синовн сн и Опрѣ със брат его, Стан и със синовн нХ и Балое със синовн сн . . .[1] и Мирницъ със сьновн сн и Стан Продль и със синовн сн и Нѣгое със синовн и Мьнкан със сновн сн и Драгомир със синовн сн и със синовн ним, елицем Богъ даст.

Понеже сїе вншє речена вчинѫ със вечнин wт Фрьтецн и wт Костецн бнла ест за дѣдїнѫ жѫпанницев Конкьв, дьцера Радѫлов внстїпар wт Чептѫродм, wт родїтелїе ен, ецеже wт прѣжде врѣме. Й потом, кьда ест бнл съда, вь дънн господства мн а почтенном правнтель господства мн жѫпан Манѣ вел постелник, wн ест покѫпнл сїи дѣли за вчинѫ wт Фрьтецн и wт Костецн, със вечнин еже сѫт внше речен и със въс Ходоком wт над Станко пехарник, синь Тѫдосїев логофет wт Рѫда и wт жѫпанца его, Рада и wт Днма, синь Малкочев слѫжер wт Кьпрѣнн и wт жѫпанца его, Каталнна, дьцера жѫпанцев Конкьв, за ѫгн х҃н, новцн готовн. И продал ест wнн за нн҃ном доброволю и със запнс wт рѫк нм за проданїе, със мноѕн болѣрн свед҃їтелїе напнсанн оу запнс, велнцн и малч, которїн сѫт бнл на ѫстроенїа нмь.

И пък да ест почтенномѫ правнтел господства мн жѫпан Манѣ вел постелник внноградє wт на Кьтѫн, wт Дѣлѫл Пнтецнлор, что ест бнл Лекьв, еже бнв вел спатар, със въсх дѣдїна и със вечнин, колнцн хокет бнтн нескѫповдли, на нме . . . .[1], понеже ест покѫпнл жѫпан Манѣ вел постелник сїе внше речен виноградє и със вечнин wт на Мнхаю постелник и wт сестрам сн, жѫпанца Дѫмитра, снновн Томев комнс, внѫцїи Лекьн спатар wт Пьтродє, за ѫгн с҃к, новцн, готовн. И продал ест wнн за своим доброволю и със запнс wт рѫкамн нХ за проданїе, със мноѕн болѣрн свед҃їтелїе напнсанн оу запнс и кѫпцн, которїн сѫт бнл на ѫцѣненїа нм. И продадоше сїи внше речен болѣрн нн҃не вчине и вечнин и лозн, wнн за нн҃ном доброволю, без нн една снлост и със оузнанїа въсѣм болѣром и а мегїашом wт гор нз дол и wт wколно местом и wт пред господства мн.

Сего радї дадоХ сьм господство мн почтенномѫ правнтелю господства мн жѫпан Манѣ вел постелник, шкоже да мѫ ест село Рошїѫл wт сѫдство Єлхов, със въс Хотаром и със въснХ вечнїе и вчинѫ ѕ Фрьтецн и ѕ Костецн, със вечнин и виноградѫ wт на Кьтѫн вчинѫ, дѣдїнѫ и въ wХав синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не wт когоже непэколѣбнмь, порѣзмо господства мн.

Сеже оубо и свед҃їтелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Хрнза вел дкорник и жѫпан Папа вел логофет и жѫпан Шнакн вел внстїпар и жѫпан Неделко вел столник и жѫпан Бѫзннка вел комнс и жѫпан Нѣгѫл вел пехарник и жѫпан . . .[1] вел постелник. И неправник, Папа вел логофет.

И напнсаХ аз, Стонка граматнк, ѕчинк Лепьдатов логофет, въ настол днвнѫ градѫ Боукѫрещн, мѣсеца маю к҃н дънн и wт Йдама даже до нинѣ текѫщаго лѣтом, въ лѣт ѯзр҃м, а wт рождества Христова, ѯа҃хлв.

† Їw Лемн вневѫда, млостїю божїю господнн.

Нw Лемя воевода <m. p.>

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Stefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Roşiul, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu via şi cu moara şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar. Şi vecinii să se ştie pe nume: Dragomir cu fiii săi şi Neaniul cu fii săi şi Mihai cu fii săi şi Manea, fratele lui Dragomir, cu fiii lui, anume Radul şi Gherghe şi Dumitru cu fiii lor şi Badiul cu fiii săi, anume Dragomir şi Tudor cu fiii lor şi Dumitru cu fiul lui, Mirlea şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da.

Pentru că acel sat Roşiul mai sus scris a fost de moştenire al lui Preda postelnic, fiul lui Tudosie spătar, nepotul lui Preda fost mare ban, de la mama sa, jupaniţa Mara, fiica lui Preda banul, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic, el a cumpărat satul Roşiul şi cu vecinii mai sus-zişi de la Preda postelnic, fiul jupaniţei Marăi, pentru 300 ughi, bani gata. Şi a vîndut Preda postelnic de a lui bunăvoie, fără nici o silă şi cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, mari şi mici, care au fost la tocmeala lor.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic ocină şi vecini în sat în Frăteşti şi în Costeşti, din judeţul Vlaşca, însă partea jupaniţei Voica, fiica lui Radul vistier din Cepturoaia, toată partea ei din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, Şi vecinii să se ştie pe nume: Vlaicul cu fiii săi şi Stoilă cu fiii lui, Voico şi Ivan şi cu fiii lor şi fiul lui Păruş, anume .....[1] şi Neia cu fiul lui, Goia şi Dragomir cu fiii săi şi Mihăilă cu fiii lui, Radul şi Micul cu fiii lui, Stan şi Dumitru şi cu fiii lor şi Dan cu fiii lui, Stan şi Stoica şi Lepa cu fiul lui, Manea şi cu fiii lor şi Stanciul cu fiul lui, Lepa şi cu fiii lor şi Dobre cu fiul lui, Drăgan şi cu fiii lor şi Drăgan, fratele lui Dobre, cu fiii săi şi Oprea cu fratele lui, Stan şi cu fiii lor şi Baloe cu fiii săi .....[1] şi Miriţă cu fiii săi şi Stan Prodilă şi cu fiii săi şi Neagoe cu fiii săi şi Măican cu fiii săi şi Dragomir cu fiii săi şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da.

Pentru că această mai sus-spusă ocină cu vecini din Frăteşti şi din Costeşti a fost de moştenire a jupaniţei Voica, fiica lui Radul vistier din Cepturoaia, de la părinţii ei, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic, el a cumpărat aceste părți de ocină din Frăteşti şi din Costeşti cu vecinii care sînt mai sus-zişi şi cu tot venitul de la Staico paharnic, fiul lui Tudosie logofăt din Ruda şi de la jupaniţa lui, Rada şi de la Dima, fiul lui Malcoci slujer din Căpreni şi de la jupaniţa lui, Catalina, fiica jupaniţei Voica, pentru 650 ughi, bani gata. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, mari şi mici, care au fost la tocmeala lor.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic viile de la Cătun, din Dealul Piteştilor, care au fost ale lui Leca, care a fost mare spătar, cu toată dedina şi cu vecinii, cîţi vor fi nerăscumpăraţi pe nume. ...[1] pentru că a cumpărat jupan Manea mare postelnic aceste mai sus-spuse vii şi cu vecinii de la Mihaiu postelnic şi de la sora sa, jupaniţa Dumitra, fiii lui Toma, nepoţii lui Leca spătar din Pătroae, pentru 220 ughi bani gata. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis şi cu neguţători care au fost la preţuiala lor. Şi au vîndut aceşti mai sus-spuşi boieri ocinele şi vecinii lor şi viile, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic, ca să-i fie lui satul Roşiul din judeţul Ilfov, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi ocină în Frăteşti şi în Costeşti cu vecinii şi via de la Cătun, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Neagul mare paharnic şi jupan ....[1] mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica gramatic, ucenicul lui Lepădat logofăt, în minunata cetate de scaun Bucureşti, luna mai 28 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la naşterea lui Hristos, 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan — Bucureşti, III/5.
Orig., perg. (40 × 49), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. al. XVIII-lea; alte două traduceri la Bibl. Acad. mss. 2593, f. 19 v—21 şi 3526, f. 32 v.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) mai 28, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Mihalcea vornic din Pătîrlage ocine şi vaduri de moară la Cacaleţii din Coastă şi Cacaleţii din Vale, jud. Buzău, precum şi ţigani.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Леѡн воевод и господинъ въсои земли Ѹггро-влахїнскои, синь великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їѡ Стефан воеводї. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми почтенномѹ, вѣрномѹ болѣрин господства ми жѹпан Михалчѣ дворник ѡт Пътрълауе и със синови емѹ, елицеже Богъ даровал, такоже да мѹ ест ѡчинѹ оу село ѕ Какалецїи ѡт Костъ, ѡт соудство Боузъѕ, ѡт дел Оудрецев, баш Станов, половинѹ, али сежени т҃л, ѡт полю и ѡт шѹма и ѡт вод и ѡт брод за водїницѹ и ѡт седалице селов и със въс ходоком ѡт посѣдї, каре елика се Хтит избрат ѡт Хотар дори ѕ Хотар. И белѣѕи ѡчинев да се знает, на имѣ, оу дълг ѡчинев, ѡт Кълмъцюл Енхорътѹлѧи, Хотарѧл Макѡинѹлѧи, игдеже стретит сѧ Хотарѣле, ѕ дълг ѡчинев през селице и през рези, дори ѕ Дрѹмѹл того Еелики, игдеже ѕдарит сѧ ѕ главе съе Хотарѣле Бѣгїѧнилор и със Хотарѣле Глѣвѣшанилор.

Понеже сїе више речена ѡчинѹ, сежени т҃л, била ест за дѣдїнѹ Станов ѡт над Бацом си Оудреце ѡт Какалеци, ецеже ѡт прѣжде врѣме. Й потом, кѣда ест бил сѣда, въ дьни господства ми, а болѣрин господства ми Михалчѣ дворник, ѡн покѹпил ест сїе т҃л за сежени за ѡчинѹ ѡт над Стан, сежень по к҃в за новци аспри готовн. И видѣхом господство ми запис ѡт рѹк Станов за проданїе, със мноѕы болѣри сведителїе написани ѕ запис, на имѣ ѡт Какалеци, Стафїе и Оудреце и Цїефан, внѹци за брат Станов и Строе кѣпитан и Нан Потѹрѹл и брат его, Стан и ѡт Какалецїи ѡт Кале, Барбѹл и ѡт Рътеци, Тѹдор логофет.

И пак покѹпил болѣрин господства ми Михалчѣ дворник ѡчинѹ оу Какалецїи ѡт Костъ, али сежени к҃, ѡт на Мѣнзеш ѡт Бѣгїани, за ѱ҃ аспри готовн, кое ѡчинѹ и сежени ест бил покѹпил Мѣнзеш ѡт над Дрѣгич, брат Станов, синь Оудрецев ѡт Какалеци. И видѣхом господство ми и запис ѡт рѹк Мѣнзеш за проданїе, със многи болѣри сведїтелїе написани ѕ запис.

И пак да ест болѣрин господства ми Михалчев кѣпитан[1] ѡчинѹ оу Какалецїи ѡт Кале, дел Глигорїев и Добрев въсаХ, али сежени л҃ѕ, ѡт полю и ѡт шѹм и ѡт вод и ѡт седалице селов, ѡт посѣдї и ѡт по въс Хотаром, каре елика се Хтит избрат, понеже ест покѹпил болѣрин господства ми Михалча дворник сїе л҃ѕ сежени за ѡчинѹ, еже више пис, ѡт на Глигорїе сежени к҃, за ѱ҃ аспри готовн и ѡт на Добре сежени ѕ҃ї, за т҃к аспри готовн. Й Глигорїе и Добре, ѡни ест бил покѹпил сїе ѡчинѹ ѡт на Стонка, брат Барбѹлов ѡт Какалеци, ѡт нан прѣжде врѣме. И видѣхом господство ми и запис ѡт рѹка Глигорїев и Добрев

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

за проданїе, със мнозн болѣри свединтелїе написани в запис, на име: Антонїе кѣмъраш и wт Одае, Петрв и Ѣкеш и Михалча и Богдан и Стѣнислав и Стан Оудатвл и Стафїе и Радул, синь Пътрв и wт Шопрълига, Милѣ и wт Пътрълаце, Стан, синь попев Рѣзмирецев.

И пак да ест болѣринв господства ми Михалчев дворник wчинв оу Какалецїе wт Кале дел Добрев, синь Кладвлов Хоцинѣлъ, вьсѧХ, али сежени к, wт полю и wт шѣм и wт вод и със брод за водїницѣ, wт посевдї и wт по вьс Хотаром, каре елика се Хтит извират, понеже ест покѣпил болѣрин господства ми Михалчѣ дворник сїе к за сежени и със брод за водїницѣ, еже више пис, wт на Добре, синь Кладвлов Хоцинѣлъ wт Бълишодрь, сежень по к за новци аспри готови, а Добре, wн ещеже ест бил покѣпил сїе сежени за wчинв wт на Стонка Барбвлов wт Какалецн wт или прѣжде врѣме и съ запись wт рѣк Добрев за проданїе, със мнозн болѣри сведїтелїе, на име: wт Какалецїи wт Кость, Стафїе и Щефан, сини Дрьгичев и Нан Потървл и Строе кьпитан и wт Числьв, Драгвл логофет.

И пак да ест болѣром господства ми Михалчев дворник нѣкое ацигани, на име: Некѣла Пѣцика и със ацинганкам си на име Грана и със деци им на име Раѫ и със ацинганкам си по име Нѣкша цинганка и Рада цинганка и Йна цинганка и Мира цинганвл, понеже покѣпил болѣрин господства ми Михалча дворник сїе више рекени ацигани wт над жѣпаница Марїѫ, дъцера Стонков постелник wт Бѣков и wт на дъцерам си Елина, за вги о аспри готови. И видѣХом господство ми и запис wт рѣк жѣпаницев Марїев и а дъцерам си Елина за проданїе, със мнозн болѣри сведїтелїе написани в запис, на име: жѣпан Радвл бив вел слѣжер Фрежърѣнвл и Їwргаки дворник и Лѣпвл юзбаша и wт Какалеци, Строе кьпитан и wт Кьпьцънеци, Крьчюн.

И пак да ест болѣром господства ми Михалчев дворник нѣкое ацигани, на име Татвл цинганвл фаѣр и със деци емѣ на име Іван и Дѣмитрѣ ацигани, понеже ест покѣпил болѣрин господства ми Михалчѣ дворник сїе више речени ацигани wт на Барбвл постелник wт Мънеци, за вги кѣ аспри готови и със запис wт рѣк его със многи болѣри сведїтелїе, на име: Нѣнчюл дворник и Їлїе дворник и Радул логофет и Чернат логофет и Жипа и Борча логофет и wт Рътеци, Тѣдор логофет.

И пак да ест болѣром господства ми Михалчев дворник една ацинганкъ, на име Нѣкша, понеже ест покѣпил болѣром господства ми Михалча дворник сїе више речена ацинганкь wт на Їлїе и wт на Михаю и wт на Лазьр, братичедї Кладвлов логофет wт Ньнишори, за хвў аспри готови и със з.пис wт рѣк им, със многи болѣри сведїтелїе, на име: Йню вел портар и Радул кѣпцѣ и Радвл бив вел слѣжер и Тѣдор логофет wт Рътеци и Йню спатар и wт Бѣков, Неделко пеХарник и нни мнозн добри людїе, еже не соут написани зде вь книга сїга.

И продадоше сїе више речени болѣри нихне wчине и ацигани, wни за нихном добролюдїе[1] без ни една силост и със оузнанїа вьсѣм болѣром и а мегїашом wт гор из дол и wт встрог[1] местом и wт пред господства ми.

Его радї дадоХ сьм господство ми вѣрнион болѣром господства ми Михалчев дворник, шкоже да мѣ ест сїе више речене wчине wт Какалецїи wт Кость

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

и wт Какалецїи wт Кале и сѣс бродове са водїницѫ и ацигани дѣдїнѫ и вь wхаб синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не wт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже оубо сведїтелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел логофет и жѫпан Инаки вел вистїар и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Неделко вел столник и Бѫзинка вел комис и Нѣгѫл вел пеХарник и жѫпан Манѣ вел постелник. И исправник, Папа вел логофет.

И намаза и проначерта аз, Стоика граматик, оученик Лепьдатов логофет, вь настолни градѫ оу Бѫкѫрещи, мѣсеца маю к҃н дьни и wт Ѳдама даже до нинѣ текѫщаго лѣтом, вь лѣт ×ѕрм҃, а wт рождества Христова, +а҃хлв.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Stefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului, credinciosului boier al domniei mele jupan Mihalcea vornic din Pătîrlage şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat în Cacaleţii din Coastă, din judeţul Buzău, din partea lui Udrişte, tatăl lui Stan, jumătate, însă 330 stînjeni, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vadul de moară şi din vatra satului şi cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar. Şi semnele ocinei să se ştie, anume: în lungul ocinei, din Călmăţuiul Vihorîtului, hotarul Maxinului, unde se întîlnesc hotarăle în lungul ocinii peste selişte şi peste curmătură, pînă la Drumul cel Mare, unde se lovesc în capete cu hotarele Bughianilor şi cu hotarele Glăvăşanilor.

Pentru că această mai sus-zisă ocină, 330 stînjeni, a fost de moştenire a lui Stan de la tatăl său Udrişte din Cacaleţi, încă mai dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Mihalcea vornic, el a cumpărat aceşti 330 de stînjeni de ocină de la Stan, stînjenul cîte 22 de bani aspri gata. Şi am văzut domnia mea zapisul de vînzare de la mîna lui Stan cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: din Cacaleţi, Stafie şi Udrişte şi Ştefan, nepoţii de frate ai lui Stan şi Stroe căpitan şi Nan Poturul şi fratele lui, Stan şi din Cacaleţii din Vale, Barbul şi din Răteşti, Tudor logofăt.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic ocină în Cacaleţii din Coastă, însă 20 stînjeni, de la Mînzeş din Bughiani, pentru 400 aspri gata, care ocină şi stînjeni i-a cumpărat Mînzeş de la Drăghici, fratele lui Stan, fiul lui Udrişte din Cacaleţi. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lui Mînzeş cu mulţi boieri martori scrişi în zapis.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Mihalcea căpitan[1] ocină în Cacaleţii din Vale, partea lui Gligorie şi a lui Dobre toată, însă 36 stînjeni, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic aceşti 36 stînjeni de ocină, care sînt mai sus-scrişi, de la Gligorie 20 stînjeni, pentru 400 aspri gata şi de la Dobre 16 stînjeni, pentru 320 aspri gata. Iar Gligorie şi Dobre, ei au cumpărat această ocină de la Stoica, fratele lui Barbul din Cacaleţi, de mai înainte vreme. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lui Gligorie şi a lui Dobre, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume : Antonie cămăraş şi din Odae, Pătru şi Veacheş şi Mihalcea şi Bogdan şi Stănislav şi Stan Udatul şi Stafie şi Radul, fiul lui Pătru şi din Şopîrliga, Milea şi din Pătîrlage, Stan, fiul popii Răzmeriţă.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Mihalcea vornic ocină în Cacaleţii din Vale, toată partea lui Dobre, fiul lui Vladul Hoşteneală, însă 20 stînjeni, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic aceşti 20 stînjeni, şi cu vad de moară, care este mai sus-scris, de la Dobre, fiul lui Vladul Hoşteneală din Bălişoară, stînjenul cîte 20 de bani, aspri gata, iar Dobre, el încă a cumpărat aceşti stînjeni de ocină de la Stoica al lui Barbul din Cacaleţi de mai înainte vreme şi cu zapis de vînzare de la mîna lui Dobre, cu mulţi boieri martori, anume : din Cacaleţii din Coastă, Stafie şi Ştefan fiii lui Drăghici şi Nan Poturul şi Stroe căpitan şi din Cislău, Dragul logofăt.

Şi iarăşi să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic nişte ţigani, anume : Necula Puţica şi cu ţiganca sa anume Grana şi cu copiii lor anume Raia şi cu ţiganca sa anume Neacşa ţiganca şi Rada ţiganca şi Iana ţiganca şi Mira ţiganul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic pe aceşti mai sus-zişi ţigani de la jupaniţa Maria, fiica lui Stoica postelnic din Bucov şi de la fiica sa Elina, pentru 70 de ughi aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna jupaniţei Maria şi a fiicei sale Elina, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume : jupan Radul fost mare sluger Frejureanul şi Iorgachi vornic şi Lupul iuzbaşa şi din Cacaleţi, Stroe căpitan şi din Căpăţîneşti, Crăciun.

Şi iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic nişte ţigani, anume : Tatul ţiganul faur şi cu copiii lui anume Ivan şi Dumitru ţigani, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic pe aceşti mai sus-zişi ţigani de la Barbul postelnic din Măneşti, pentru 27 ughi aspri gata şi cu zapis de la mîna lui cu mulţi boieri martori, anume : Nenciul vornic şi Ilie vornic şi Radul logofăt şi Cernat logofăt şi Jipa şi Borcea logofăt şi din Răteşti, Tudor logofăt.

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic o ţigancă, anume Neacşa, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic pe această mai sus-zisă ţigancă de la Ilie şi de la Mihai şi de la Lazăr, verii lui Vladul logofăt din Nănişori, pentru 2 400 aspri gata şi cu zapis de la mîna lor cu mulţi boieri martori, anume : Ianiu mare portar şi Radul negustor şi Radul fost mare sluger şi Tudor logofăt din Răteşti şi Ianiu spătar şi din Bucov, Nedelco paharnic şi alţi mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici în cartea aceasta.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi boieri ocinile şi ţiganii lor, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megieşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea am dat domnia mea credinciosului boier al domniei mele Mihalcea vornic, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocini din Cacaleţii dinCoastă şi din Cacaleţii din Vale şi cu vadurile de moară şi ţigani, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Neagul mare paharnic şi jupan Manea mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris şi am însemnat eu, Stoica gramatic, ucenicul lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna mai 28 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140 şi de la naşterea lui Hristos, 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Bibl. Acad., Cl/50.
Orig., perg. (55,5 × 41) pecete timbrată.
Copie slavă şi trad. la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 277—280.

387

1632 (7140) iunie 1.

Petrişor, fiul său Stan şi cu Preda vînd lui Danciul logofătul din Pîrîiani jumătate din satul Baia.

† Scris-am noi, Petrişor şi cu fiu-meu Stan ot Bae şi Preda ot Bîrseşti, acesta al nostru zapis de mare credinţe la mîna Danciului logofăt ot Pîrîiani, cum să să ştie că i-am vîndut noi jumătate de sat di în Bae, însă partea lu Căzan, di în cîmpŭ, di în pădure, di în apă, di în siliştea satului şi di în munţi jumătate, de preste tot hotarul, însă şi cu rumâni, anume : Dumitru cu feciori, Stoica cu feciori, Banciu cu feciori, Romcea cu feciori,

www.dacoromanica.ro

Lazăr cu feciori, Pătru cu feciori, Căzan cu feciori, Dragomir cu feciori, Neagoe cu feciori, Dan i Ţigul cu făciori, Radul cu feciori, Ţigul cu feciori, Lupul, Pătru cu feciori, Lupul stupariul cu feciori, Albul cu feciori, Pătru al Sitei, Vladul cu feciori, Oprea cu feciori, Neagoe cu feciori, Căzan, Petrica cu feciori şi cu alţi rumâni cari să vor mai găsi pre ceastă jumătate de sat a lu Căzan.

Păntru că o-m vîndut noi Danciului logofăt derept aspri cinzeci şi doo de mii de bani gata, ca să fie moşie ohabnică lui şi feciorilor. Şi cîndu am vîndut această moşie vîndutu <cu>[1] ştirea tu<tu>[1] ror fraţilor noştri. Şi aceşti aspri am plătit datoriile lui Căzan.

Şi şi mărturii : Hamza căpitanul, Preda vornicul, Diicul ot Rogojina, Stoica postelnic ot Urdari, Nicula peharnic ot Ogrumi, Udrea ot Bibeşti, Stanciul ot Zătréni, Crăciun logofăt ot Căpréni, Stoia, Ghioca ocnariul, Seva, Dédiul. Pă<n>tru credinţa am pus şi peceţile.

Пис мѣсеца юнїе а дьнъ, въ лѣт ×ѕрм.

Eu Préda.

Eu Petrişor.

Eu Stan.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIX/5.
Orig., hîrtie (32 × 22), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 449, f. 178.
EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 18.

388

1632 (7140) iunie 2.

Neagoe vinde nepotului său, popa Gherghe, partea sa de moşie din Săcuiani.

† Adecă eu Neagoe, unchiul popei Gherghe ot Săcuiani, scris-am acesta al mieu zapis la mîna nepotu-mieu popei lui Gherghe, cum să să ştie că i-am vîndut partea me de moşie, silişta cu livezile şi cu locuri den cîmpu şi den păduri şi din apa şi de peste tot hotarul, veri cîtă să va alége partea me, această moşii care scrii mai sus. Cari moşii au fostŭ a lui Neagoe, ficiorul lui Tudorel, mai nainti de vréme cumpărată de la Tudorel den Săcuiani, cari au fostŭ a lui Staico, din zilele lui Pătru voivod ; dupri aciia au cumpărat-o popa Gherghe, nepotul lui Neagoe ot Săcuiani, această moşei di la Neagoe şi de la fiiu-său Nicula, derept bani gata 4300.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi am vîndut eu Neagoe această moşie ci scrie mai sus, de a mea bunăvoc şi fără de nici o silă, de înnpreună cu fiiu-mieu Nicula şi cu ştirea tutulor megiiaşilor den sus şi din jos şi den prijurul locului.

Dereptŭ aciia i-am dat acestŭ zapis în mîna nepotu-mieu popei lui Gherghe, ca să-i fii moşie ohabnică şi stătătoari lui şi ficiorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui, cîţi îi va da Dumnizău.

Şi cîndu am făcut acestŭ zapis fost-au mulţi omeni buni mărturii, anume: Stancul postelnic ot Săcuiani şi Ilie postelnic ot tam şi Neagoe stolnicul şi Văsiiu şi Ion şi Radul şi Voico şi Neagoe, ficiorul lui Stănigoiu şi Stan Chircoşe şi Stan rotariul şi Dragomir rotariul şi Neagul, vnuc ego şi Staico şi den Răzvad, Radul. Şi pintru mai adeverită cridinţă am iscălit mai jos, ca să să créază.

Пнс юнїѣ к̃ дьнн, лѣт хз̃рм̃.

Eu Stancul.	Eu Neagoe.
Eu Ilie.	Eu Stan.
Eu Neagoi.	Eu Stan Chircoşe.
Eu Stan.	Eu Dragomir.
Eu Văsiliu.	Eu Neagul.
Eu Ion.	Eu Staico.
Eu Radul.	Eu Radul.
Eu Voico.	

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLXXIII/28.
Orig., hîrtie (31 × 21).
Cu o copie; alte copii ibidem, mss. 127, f. 141 şi 134, f. 129.

389

1632 (7140) iunie 2.

Sima logofăt mărturiseşte că o parte din megiaşii din Cîineşti s-au plătit de datoria ce o aveau la el, iar altă parte i-au rămas rumâni.

† Adecă eu Sima logofăt scris-am şi mărturisesc cu acest al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mîna acestor megiiaşi din sat din Cîineşti, ot sudstvo Vălcii, na ime Işfan şi cu fraţii lui i Nechifor cu frate-său popa Necula i Radu al lui Botoe cu fraţii lui i Bălaur cu feciorii lui i Andreică i Pîrvul Ghioca cu feciorii lui i popa Bran i Padeş i Radul Retez i Ghin i Ilie, cum să se ştie, cînd au fost în zilele domnului nostru Io Leon voevod, au căzut o deşugubină pre tot satul Cîineştii. Deci au mersŭ oameni dom-

www.dacoromanica.ro

neşti ca să prinză pre acei hoţi şi să-i aducă, iar ei nu i-au putut prinde că au fost fugit, ci au legat pre toţi bătrînii satului de i-au dus la curte şi i-au băgat în puşcărie. Deci într-aceia, eu Sima logofăt i-am luat în chiezăşie de la domnul nostru şi i-am scos din puşcărie. Iar ei n-au vrut să şază aici, ci au fugit, iar de la domnie m-au apucat pre mine de am plătit eu acea deşugubină a lor toată. Şi mi-au făcut domnul nostru carte ca să-mi fie ei rumâni, cu toată moşiia lor.

Iar după aceia, sătenii din Cîineşti, ei au venit înaintea domnului nostru de ş-au pus zi pînă la Ispas, ca să-mi dea mie toţi banii la zi; iar care nu-mi va da banii la zi, el să-mi fie rumân.

Într-aceia, ei s-au cisluit dintru ei şi pre capete. Deci aceşti oameni carii scriu mai sus, ei mi-au dat bani la zi, căruia ce i-au ţînot partea lui: însă Işfan şi cu fraţii lui, 1300 bani i Nichifor cu frate-său popa Nicula, 1300 bani şi Radu al lui Botoe cu fraţi lui, 1300 bani şi Bălaur cu feciorii lui, 650 bani şi Andreică, 650 bani şi Pîrvul Ghioc cu [cu] feciorii lui, 1300 bani şi popa Bran, 650 bani şi Padeş, 650 bani şi Radul Retez, 650 bani şi Ghin, 650 bani şi Ilie, 650 bani. Iar o seamă de oameni, ei nu mi-au dat bani la zi, ci au mai luat bani de la mine şi a rămas să-mi fie rumâni de moşie, şi mi-au făcut cărţi pre dînşii de rumânie.

Iar aceşti oameni ce scriu mai sus, ei să fie în pace şi feciorii lor şi nepoţii lor şi strenepoţii lor şi cu toate moşiile lor, cîte vor avea în Cîineşti, de cătră mine şi de către feciorii miei şi de cătră toate rudeniile méle, de nimeni val sau bîntuială să nu aibă, căci s-au plătit ei la zi de cătră mine cu ce au făcut părţile lor dintr-acea deşugubină, cum scriu mai sus. Iar de să va ivi vreo carte sau nescare zapise cîndăva pre dînşii şi preste tot hotarul, ele să nu se crează înaintea acestui zapis al mieu.

Şi acest zapis al mieu l-am făcut înnaintea tuturor boerilor divanului: întîi jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i Ivaşco biv vel dvornic i Dumitraşco biv vel vistier i Mihŭ vel spatar i Costandin biv vel postelnic i jupan Manea vel postelnic i Gligorie biv vel comis i Vasilie biv vel clucer i Nedelco vel stolnec i Buzinca vel comis i Neagul vel paharnic i Grama vel pitar i Dumitru vel slujer i Gherghie vistier i Stroe logofăt, sin Fierăi logofăt i Paraschiva logofăt i Dumitru logofăt ot vistierie.

Aceasta am scris şi mărturisesc ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru credinţa mi-am pus şi pecetea şi cu iscălitura mai jos.

Pis Stoica gramatic u Bucureşti, méseţa iunie 2, 7140 ‹1632›.
Sima logofăt.

Arh. St. Buc., M-area Dintrunlemn, IV/16.
Copie.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) iunie 10, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Radu logofăt din Măneşti ocine şi vaduri de moară în Smedeşti, Mircești şi Cuciuteni.

† Милостїею божїею, Їw Леѡн воєвода и господинъ въсеи земле Оуггрровла-Хїнскоѳ, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномѹ Їw Щефан воєвода. Дѣват господство мн сїи повелѣнїи господства мн болѣринѹ господства мн Радоул логѡфет wт Мънецин и със синовн сн, елицн мѧ Богъ дароваХ, такоже да мѧ ест wчинѹ ѹ Смедецин, wт сѹдство Бѹз<ъѧ>, wбаче сежени ѕ̃ wт пѹсѹдї, понеже ест покѹпил Радул логѡфет сїи вншє речєнн сежени за wчинѹ wт над Коїко Беневрик wт Смедецин, за т̃н аспри. И пак покѹпил Радѹ логѡфет wт над Негрита, дъцера Чюлфенов wт Смедецин, сежени ѕ̃, аспри т̃н и wт над Конко Колцатѹл пакиже сежени ѕ̃, аспри т̃н и wт над Гинѣ Елъкѹлескѹл wт варош Боуз<ъѧ> сежени ї аспри ѱ̃н, със ѹ wчина Смедѣскъ. И пак покѹпил Радул логѡфет wт над Нѣгої Сѹпцерелѹлов сежени н̃, аспри ф̃ѯ и wт над Стонка Кълѹгърѹлов сежени ѕ̃, аспри т̃н и wт над Коїко, внѹк Гинев, сежени н̃, аспри х̃м и wт над Драгомир Коїкѣч и wт над внѹцїи нм, Параскива и Стоган, сежени н̃, за ѯг̃ф аспри готови кое сежени за wчинѹ покѹпил Радул логофет със по новцй готови wт над сїе людїе вншє пнс.

Й пак покѹпил Радул логѡфет половино за брод за водиницѹ, пакиже по wчина Смедѣскъ, wт над Гинѣ Елъкѹлескѹл, за ѯаѱ аспри готови. И пак wт над Конко Беневрик и wт над Конко Колцатѹл и wт над братїи нм, пакиже половино за брод за водиницѹ ѹ wчина Смедѣскъ, за ѯаѱ аспри готови. И пак покѹпил Радул логофет wт над Драгомир Коїкѣчю и wт внѹцїи нм, Параскива и Стоган, брод за єдна колеса за водиницѹ заплъно, аспри ѯвѡ.

Йли да се знает: сїе вншє речєнн сежени за wчинѹ и бродове за водиниче сѹт wт Хотарѹл тръгѹлов, wт водиницеХ монастирев Банѹл, дори ѹ Хотарѹл Єдѹлов и wт Гїена Бѹзъѹлов дори ѹ Лакѹл със Кръличеле.

И пак да ест Радулов логофет половино за брод за колеса за водиницѹ wт wчина Портърѣскъ, wт долни wт Бънчецї, ѹ бродѹл Данов Бѹрдѹчев и а̃ѱ сежени за wчинѹ wт wчина Портърѣскъ, понеже ест покѹпил wт над Радул Робѹл wт Мирчецї и wт над зетом сн Драгомир, за ѯвф аспри готови. И пак wт над Грама, синъ Манолїе wт Бънчецї и wт над Їѡна и wт над Їлеѧандра и wт Нѣга, дъцереХ Бѹрдѹчев wт Бънчецин, пакиже половино за брод за колеса за водиницѹ, със въ того брод, за ѯас аспри готови. И пак wт над Гротѕак, синъ Сърцѣкѹлов пак половино за брод за колеса със тѹѕ, за ѯас аспри. И пак wт над Нѣгое, синъ Нѣгое Болд, половино за брод за водиницѹ, със тѹѫ, аспри ѯас.

И пакиже ест покѹпил Радѹл логѡфет wчинѹ ѹ Мирчецї, wт сѹдство Бѹз<ъѧ>, wт wчинда Мирчѣскъ, wт наад Балотъ wт Мирчецї, сежени ѕ̃, аспри т̃н и wт Балотъ Тикѹлескѹл сежени ѕ̃, аспри т̃н и wт над Стонка Нѣїкъв

www.dacoromanica.ro

сежени ѕ и wт Драгомир Чобѣлов, wба две, сїе сежени за ѳи аспри и wт над Стонка Кицоюл и wт баба Марїѧ сежени ѕ, аспри ѳи и wт над Хоцѣк сежень а, аспри о, wт над Минѫнѣ Гидї сежени д, аспри т и wт Щефѣл Табак, сежени ѕ, аспри ѳм и wт Дима Горѣи и wт над вн҃ком сн Бътлша сежени ѕ, аспри ѳи и wт Татѣл Бѣнгилъ сежень а, аспри о и wт над Минѫнилъ сежень а, аспри о и wт Малчѣ сежени ѕ пол, аспри рое.

Йли да се знает сїи вниѥ речени сежени за wчинь, ѥже ест wт wчина Мирчаскъ, что ест бил покѣпил Радул логофет надѣци по винограді Радулов логофет, кое имал ѣ дѣлѣл Мирчещїлор, по код Хотарѣл Дръготеск҃ и wт Лакѣл със Крълинделе дори ѣ припор, wт чии дорї ѣ чии.

И пак покѣпил Радул лwгwфет wт над баба Боїка, вн҃ка Гросѣлов wт Кѣкѣтѣни и wт мѣж ен, Стан Брѣзое, wчинь ѣ Кѣкѣтѣни, сежени ѕї, аспри ѳм и wт над Конко, синъ поп Манев wт Къпъцънещї, сежени ѕ, аспри ѳм ѣ Кѣкѣтѣни.

И продадоѫ сїи вниѥ речени людїе нѫне wчине и бродове за водиницеѫ wни за своим доброволю, без нїедна силост и със ѳзнанїе въсѣм болѣром и а мегїашом wт гор нз дол и wт wкръст местом. И били сѣт тогда мноѕи болѣри червени свед҃ители и алдъмъшари, по име: wт Пѳцинтен, Чернат лwгwфет и вел Сава и Ярмега и wт Бернещї, Жипа и Костандин Пръцаки и wт Бънчещї, Ѳприш и Стоїка, сини Ингел лwгwфет и Датко и Радул, сини Радулов Бѣрдѣчев и wт Мирчещи, Манѣ попев и wт Бънчещї, Настасїе и поп Боїчилъ и wт Стънѣлещї, Манѣ Шога и wт Смедещи, Драгомир и Конко Беневрик и мноѕи добре людїе.

Сего радї дадоѫ съм господство ми болѣрин҃ господства ми Радул лwгwфет, ѩкоже да мѣ ест сїе вниѥ речени wчине и бродове за водиниці wчинь дѣдїино и въ wѫав им и синовом и вн҃ком и прѣвн҃читом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и свед҃ителїи поставиѫ господство ми: жѳпан Хриза вел дкорник и жѳпан Папа вел лwгwфет и жѳпан Ѳнакы вел внстїар и жѳпан Минѫо вел спатар и жѳпан Неделко вел столник и жѳпанѣ Баснлїи великїи комис и жѳпан Пара вел леѫарникѣ и жѳпан Манѣ великїи постелник. И исправник, жѳпан Папа великїи лwгwфет.

И написаѫ аѕ, Дѣмитроу лwгwфет, въ настол граду Бѣкѣрещї мѣсеца юнїе ѳ дни и wт Ѳдама даже до нинѣ въ сего писанїе теченїа лѣтом, въ лѣт ѕрм.

† Їw Леѡн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леѡн вwевwда <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt din Măneşti şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Smedeşti, din judeţul Buzău, însă stînjeni 5 de pretutindeni,

www.dacoromanica.ro

pentru că a cumpărat Radul logofăt aceşti mai sus-spuşi stînjeni de ocină de la Voico Benevric din Smedeşti, pentru 350 aspri. Şi iar a cumpărat Radul logofăt de la Negrita, fiica lui Ciulfen din Smedeşti, stînjeni 5, aspri 350 şi de la Voico Colţatul iarăşi stînjeni 5, aspri 350 şi de la Ghinea Vîlculescul din oraşul Buzău stînjeni 10, aspri 750, tot în ocina Smedească. Şi iar a cumpărat Radul logofăt de la Neagoi al lui Subţirelul, stînjeni 8, aspri 560 şi de la Stoica al Călugărului, stînjeni 5, aspri 350 şi de la Voico nepotul lui Ghinea, stînjeni 8, aspri 640 şi de la Dragomir Voicheciu şi de la nepoţii lui, Paraschiva şi Stoian, stînjeni 50, pentru 3500 aspri gata, care stînjeni de ocină i-a cumpărat Radul logofăt tot pe bani gata de la aceşti oameni mai sus-scrişi.

Şi iar a cumpărat Radul logofăt jumătate de vad de moară, iarăşi pe ocina Smedească, de la Ghinea Vîlculescul, pentru 1400 aspri gata şi iar de la Voico Benevric şi de la Voico Colţatul şi de la fraţii lor, iarăşi jumătate de vad de moară în ocina Smedească, pentru 1400 aspri gata. Şi iar a cumpărat Radul logofăt de la Dragomir Voicheciu şi de la nepoţii lui, Paraschiva şi Stoian, vad pentru o roată de moară deplin, aspri 2800.

Dar să se ştie : aceşti mai sus-numiţi stînjeni de ocină şi vaduri de mori sînt din hotarul tîrgului, de la morile mănăstirii Banul pînă în hotarul Edului şi de la Ghena Buzăului pînă la Lacul cu Cîrligele.

Şi iar să-i fie lui Radul logofăt jumătate de vad pentru o roată de moară din ocina Portărească, de din jos de Băncesti, în vadul lui Dan al lui Burducea şi 14 stînjeni de ocină, din ocina Portărească, pentru că a cumpărat de la Radul Robul din Mircesti şi de la ginerele său Dragomir, pentru 2500 aspri gata. Şi iar de la Grama, fiul lui Manolie din Băncesti şi de la Iana şi de la Alexandra şi de la Neaga, fiicele lui Burducea din Băncesti, iarăşi jumătate de vad pentru roată de moară, tot în acel vad, pentru 1200 aspri gata. Şi iar de la Grozav, fiul lui Sărăţeanul, iar jumătate de vad de roată, tot acolo, pentru 1200 aspri. Şi iar de la Neagoe, fiul lui Neagoe Bold, jumătate de vad de moară, tot acolo, aspri 1200.

Şi iar a cumpărat Radul logofăt ocină în Mircesti, din judeţul Buzău, din ocina Mircească, de la Balotă din Mircesti, stînjeni 5, aspri 350 şi de la Balotă Ticulescul stînjeni 5, aspri 350 şi de la Stoica al lui Neică stînjeni 5 şi de la Dragomir al lui Ciobul, de la amîndoi, aceşti stînjeni, pentru 350 aspri şi de la Stoica Chiţoiul şi de la baba Maria stînjeni 5, aspri 350 şi de la Hogeac, stînjen 1, aspri 70, de la Mihnea Ghidi stînjeni 4, aspri 300 şi de la Ştefu Tabac, stînjeni 6, aspri 440 şi de la Dima Gorun şi de la nepotul său, Vătaşa, stînjeni 5, aspri 350 şi de la Tatul Beanghilă, stînjen 1, aspri 70 şi de la Mihăilă, stînjen 1, aspri 70 şi de la Malcea, stînjeni 2 jumătate, aspri 175.

Însă să se ştie aceşti mai sus-numiţi stînjeni de ocină, care sînt din ocina Mircească, pe care i-a cumpărat Radul logofătul, merg pe viile lui Radul logofăt, pe care le-a avut în dealul Mircestilor, pe lîngă hotarul Drăgotescu şi din Lacul cu Cîrligele pînă la pripor, din cap pînă în cap,

www.dacoromanica.ro

Şi iar a cumpărat Radul logofăt de la baba Voica, nepoata lui Grosul din Cucuteni şi de la bărbatul ei, Stan Brezoe, ocină în Cucuteni, stînjeni 12, aspri 240 şi de la Voico, fiul popei Manea din Căpăţîneşti, stînjeni 8, aspri 240, în Cucuteni.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni ocinele lor şi vadurile de mori, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului. Şi au fost atunci mulţi boieri roşii martori şi aldămăşari, anume : din Puţintei, Cernat logofăt şi Sava cel mare şi Armega şi din Verneşti, Jipa şi Costandin Pîrţachi şi din Bănceşti, Opriş şi Stoica, fiii lui Anghel logofăt şi Datco şi Radul, fiii lui Radul al lui Burducea şi din Mirceşti, Manea al popei şi din Bănceşti, Nastasie şi popa Voicilă şi din Stănuleşti, Manea Şoga şi din Smedeşti, Dragomir şi Voico Benevric şi mulţi oameni buni.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Radul logofăt, ca să-i fie aceste mai sus-numite ocine şi vaduri de mori ocină, dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Vasilie mare comis şi jupan Para mare paharnic şi Jupan Manea mare postelnic . Şi ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie, 10 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7140 ‹1632›.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., A.N. CXI/22.
Orig., perg. (38 × 48), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1913; copie ibidem, ms. 1165, f. 7v.
Divanul corespunde cu luna iulie.

391

1632 (7140) iunie 14, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Vlaicu logofăt şi soţiei sale, Stana, ocine în Conţeşti şi Davideşti, jud. Muşcel, precum şi casă şi vie la Piteşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевода и господинь въсои земле Оугровлаховскоѥ, сынь велыкаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Щефан воевода. Дават господ-

www.dacoromanica.ro

ство мы сїи повелѣнїи господство ми сл8г господство ми Еланкѹлшв лшгшфет и жителницев его, Станев, шт Концеци и сьс синови си, елицеже Богь даровахъ, такоже да сѣт им шчинѫ 8 Концеци шт сѹдство Мѫш<чел> и Падѹ<рец>, шбаче дела Прьвѹлов лшгшфет Роудѣнѹл вьсахъ, шт полю и шт шѫма и шт вода и сьс вечинїи, колици се шбрѣтал и шт седалице селов, шт пѣсвѣдї, варе елика се Хтит изврат шт по вьс Хотаром, понеже ест нскопыл сл8г господства ми Еланкѹл лшгшфет и жоупаница его, Стана, сїи више речена шчинѫ шт Концеци шт над жителница Билае и шт над сестрам са Станка, дцерехъ Прьвѹлов лшгшфет Рѫдѣноул, за с҃н шкъ за восовѫ, шка по з҃ костанде, чин аспри . . .[1], сьс келтованїи нинѣ вь дьни господство ми и сьс запис за проданїи шт рѣк им, сьс многи скедїтеле, по име:шт Чептоури, Ефтемїе постелник, мѫж жѫпаницев Билае и Преда спатар мѫж жоупаницев Станкьв и шт Питеци, Доумитрѫ поп Савен и Дѫмїтрѫ Сльмникьв и Дѫмитрѫ Ѫнгѫр и Глигорїе кѫпцѫ и Ѫнгелета, внѫк Станчюлов кѫпцѫ и Ѫрсенїе постелник и поп Костѣ и Ѫпостол и Стафїи.

И пак да ест Еланкѹлшв лшгшфет и жытелницев его, Станїи, една къщ сьс местом и сьс пимниц, сьс врьтограду оу варош 8 Питеци, понеже ест покопил Еланкѹл лшгшфет и жѫпаница его, Стана, сїи више речена кѫкю шт над Пано Болован и шт над синь его, Станчюл, шт Питеци, за х҃д аспри готови, сьс келтованїе.

И пак покопил Еланкѹл логофет и жѫпаница его, Стана, един погон за лозїе 8 дѣлѹл Питецилор, шт над Кладѹл, внѫк Ранко Фьшкое и шт над баци Кладѹлов, на име Дѣдюл, по Калѣ Изворанилор, и шт над Бонка, сестра Ранков шт Дльгопол, за . . .[1] аспри готови и сьс запис за проданїи, сьс сведїтеле, на име: шт Дльгопол, Станко сѫдцѫ и Ника кѫпцѫ и поп Бачюл и Пано прькьлаб.

И пак да ест сл8г господства ми Еланкѹлов логофет и жѫпаницев его, Станїи, шчинѫ 8 село 8 Давидеци, сѫд Мѫш<чел> и Падѹ<рец>, али дела жѫпаницев Калев, дьцинра Еланкѹлов шт Давидеци, что ест бил жѫпаница Драгомиров лшгшфет, дела ѥи вьсахъ, али тьчїю без две дѣлнице зовемаго Макрѣска и Тьмбочѣска, что ест бил продал Станкѹлов лшгшфет и Ѫпрѣ столник, наи шт прѣжде врѣме, шт полю и шт шѫма и шт вода и шт брод за водїницѫ половиноу и шт седалици селов и кѫкю болѣрска и сьс покопенни и дела Томев, брат Бонингьв, половинѫ за дѣлницѫ и сьс дрѫге покопенїе, колице се сѣт Хокют изврати, покопени за Драгомир лшгшфет, мѫж жѫпаницев Калев и сьс вечинїи елици се Хокет шбрѣсти непроцени и неискоуповани за жѫпаница Калѣ и шт брат ѥи, Кладѹл, и шт през вьс Хотаром, варе елика се Хтит изврат, понеже покопил сл8г господства ми Еланкѹл лшгшфет и жѫпаница его, Стана, сїе више речена шчинѫ шт над жѫпаница Калѣ, братачед Илкьв дїиконѣса, за х҃ѳ аспри готови, без дрѫга келтованїи.

И видѣхом господство ми и книга Ѫлеѯандрѫ воевод Їлїаш, вь лѣт х҃зрлз, и записѫл жѫпанице Калев за покопенїи, како ест више пис, ї сьс мноѕи добри людї сведїтелїи написани 8 запис. И продадохъ шни за нихном доброволю, без не една силост, сьс ѫзнанїе вьсѣм порѫдїніе им и а братїам им шт гор из дол и

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

wт wкрьст местом и wт прѣд господства ми. И видѣхом господство ми и запис за проданїи wт рѣки им, сьс сведїтеле вьс по име 8 запис.

Сего радї дадом сьм и господство ми слѫг господство ми Бланкѫлов лwгwфет и жителницев его, Станев, wт Концецин, такоже да сѣт им сїи више речени wчине дѣдїнѫ и къ wхабѫ им и синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не wт вогождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже оубо и сведїтелаїи поставихѫ господство ми: жѫпан Хриза вел дворник и жѫпан Папа вел лwгwфет и жѫпан Мїнаки вел вистїїар и жѫпан Михо вел спатар и жѫпан Неделко вел столник и жѫпан Бѫзинка вел комис и жѫпан Нѣгѫл вел пеҳарник и жѫпан Мано вел постелник. И исправник, Папа вел лwгwфет.

И намазом аз, Тѫдор грамматик, въ настол граду Бѫкѫрещи, мѣсеца юнїе $\overline{\text{аї}}$ дьни и wт Ѧдама даже до нинѣ, въ сего писанїѫ, текѫщаго лѣтом, въ лѣт ×ѕ҃рм҃.

† Їw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vlaicul logofăt şi soţiei lui, Stana, din Conţeşti şi cu fiii lor, cîţi le-a dăruitDumnezeu ca să le fie ocină în Conţeşti, din judeţul Muşcel şi Pădureţ, însă toată partea lui Pîrvul logofăt Rudeanul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi se vor găsi, şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a răscumpărat sluga domniei mele Vlaicul logofăt şi jupaniţa lui Stana această ocină mai sus-zisă din Conţeşti de la jitelniţa Vilae şi de la sora sa Stanca, fiicele lui Pîrvul logofăt Rudeanul, pentru 250 oca de ceară, ocaua cîte 7 costande, fac aspri . . .[1] cu cheltuială, acum în zilele domniei mele şi cu zapis de vînzare de la mîna lor, cu mulţi martori, anume: din Cepturi, Eftemie postelnic, soţul jupaniţei Vilae şi Preda spătar, soţul jupaniţei Stanca şi din Piteşti, Dumitru al popii Sava şi Dumitru al Slămnicăi şi Dumitru Ungur şi Gligorie negustor şi Angheleta, nepotul lui Stanciul negustor şi Arsenie postelnic şi popa Costea şi Apostol şi Stafie.

Şi iar să fie lui Vlaicul logofăt şi soţiei lui, Stana, o casă cu loc şi cu pivniţă, cu grădină, în oraş în Piteşti, pentru că a cumpărat Vlaicul logofăt şi jupaniţa lui, Stana, această mai sus-zisă casă de la Pano Bolovan şi de la fiul lui, Stanciul, din Piteşti, pentru 4000 aspri gata cu cheltuială.

Şi iar a cumpărat Vlaicul logofăt şi jupaniţa lui, Stana, un pogon de vie în Dealul Piteştilor, de la Vladul, nepotul lui Raico Fîşcoe şi de la tatăl lui Vladul, anume Dediul, pe valea Izvoranilor şi de la Voica, sora lui Raico din Cîmpulung, pentru . . .[1] aspri gata şi cu zapis de vînzare cu

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

martori, anume : din Cîmpulung, Staico judeţul şi Nica negustorul şi popa Baciul şi Pano pîrcălab.

Şi iar să-i fie slugii domniei mele Vlaicul logofăt şi jupaniţei lui Stana, ocină în sat în Davideşti, judeţul Muşcel şi Pădureţ, însă partea jupaniţiei Calea, fiica lui Vlaicul din Davideşti, care a fost jupaniţa lui Dragomir logofăt, partea ei toată, însă numai fără două delniţe, numite : Măcreasca şi Tîmbocească, ce le-a vîndut lui Stancul logofăt şi Oprea stolnic mai dinainte vreme, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vadul de moară jumătate şi din vatra satului şi casa boierească şi cu cumpărături şi partea lui Toma, fratele lui Voinigă, jumătate de delniţă şi cu alte cumpărături, cîte se vor alege cumpărate de Dragomir logofăt, soţul jupaniţei Calea şi cu vecinii, cîţi se vor găsi neiertaţi şi nerăscumpăraţi de jupaniţa Calea şi de fratele ei, Vladul, şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Vlaicul logofăt şi jupaniţa lui, Stana, această ocină mai sus-zisă de la jupaniţa Calea, vara Ilcăi diaconeasa, pentru 4600 aspri gata, fără altă cheltuială.

Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru vodă Iliaş, în anul 7137, şi zapisul jupaniţei Calea de cumpărătură, cum este mai sus-scris şi cu mulţi oameni buni martori, scrişi în zapis. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor rudelor lor şi a fraţilor lor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapise de vînzare de la mîna lor, cu martori tot pe nume în zapis.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea slugii domniei mele Vlaicul logofăt şi soţiei lui, Stana, din Conţeşti, ca să le fie aceste ocine mai sus-zise dedină şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Ianachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Neagul mare paharnic şi jupan Mano mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

Şi am scris eu, Tudor gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 14 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7140 <1632>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. CII/4.
Orig., perg. (33 × 48), pecete timbrată, deteriorată.

www.dacoromanica.ro

392

1632 (7140) iunie 16.

Voica din Găvăneşti dăruieşte m-rii Căluiu o moşie la Broşteni.

† Adecă eu jupîneasa Voica ot Găvăneşti şi cu ginéré-mieu Dima şi cu fii-mea Catalina scriu şi mărturisăscŭ cu acest al nostru zapis, cum să să ştiia că eu jupîneasa Voica mii-am dat partea mea dă ocină ot Brosténi la sfînta mănăstiré ot Căliui, însă parta mea cîtă să va alégé, fără rumânii i iară parte lu Lacţo[1] şi a Vladului ot Grup[ă]şani cîtă să va alégé nu o-mŭ dat, ci să aibă a-şi ţînéré parte lor dé moşiia, cîtă să va alege cu bună pace, că iaste a lor dă moşiia.

Şi cînd am făcut acest zapis au fost mulţi boierii mărăturiia, anume : ot Grupşanii, Préda, sinŭ Petrusor, Avram ot Murgaşi, Stan ot Popăzeleşti i Dragomir al lu Bădilă i Toma al lu Crăciuci ot Pîşcoveni i Dumitru ot Balşi i Ur[ă]sŭ, sinŭ Pîr[î]vului ot Cîmpenii. Aciasta am scris şi măr[ă]turisim şi pentru maré crădinţa am pus pecete.

Пис мѣсеца юнїѳ $\widetilde{\text{кї}}$ дьни, лѣт $\widetilde{\text{хзрм}}$.

Avram.
† Dumitru.
† Stan.
† Toma.
Eu Dragomir.
† Eu Dima armaş.
Ursul.
† Preda.

Arh. St. Buc., M-rea Căluiul, III/1.
Orig., hîrtie (33 × 21), o pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 722 şi f. 241.

393

1632 (7140) iunie 20, Bucureşti.

Negre şi Vintilă îşi vînd ocinele din Bîrzeştii de Sus lui Dumitru Dudescu al doilea vistier.

† Adică eu, anume Negre, feciorul Baciului şi eu Ventilă cu feciorul mieu, anume . . .[1] den Bîrzeştii de Sus, scris-am şi mărturisim cu acesta

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitru Dudescul vtorii vistiiar, ca să se ştie cum eu Negre, feciorul Baciului, am vîndut ocina mea den Bîrzeştii de Sus, cîtă am avut şi de moşie şi de schimbătoare, stînjeni 34, den hotarul lu Nan logofăt, din ocina Bîrzeştilor de Sus, cu viile şi cu vadul de moară, den cîmpu şi den pădure şi den şăzutul satului, de preste tot hotarul, oare cît se va alége derept ughi 30, bani gata.

Şi eu Ventilă cu feciorul mieu . . . .[1] am vîndut iar jupînului Dumitru vistiiar ocină în Bîrzeştii de Sus, ce am avut şi de moşie şi de cumpărătoare, iar în hotarul lu Nan logofătul, însă de în partea . . . . .[1] stînjăni şi iar den partea . . . .[1] stînjeni . . .[1] cu viile méle, cu vad de moară, de în cîmpu şi de în pădure şi den şăzutul satului, de preste tot hotarul, oare cît se va alége, derept ughi 15, bani gata.

Şi am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să-i fie lui moşie şi coconilor şi cu ştirea a boiarilor şi a megiiaşilor de pre înprejurul locului şi denaintea domnu nostru Io Leon voevoda.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturii, anume : jupan Vasilachi vel comis i Ianiu biv vel portar i Nénciul dvornic i Buta dvornic i ot Ruda, Staico peharnic i ot Văcăreşti, Nan logofăt i ot Topolovéni, Necula, sinŭ Vorcev i Tudor stolnic i ot Budéni, Ghiorma logofet i sinŭ eго, Vîlcul i ot Brătiiani, Ştefan logofet, sinŭ Marcov peharnic i ot Păuleşti, Mogoş, sinŭ Mogoş vornic şi mulţi megiiaşi de pre înprejurul locului. Aceasta mărturisim ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai adeverita credinţă pusu-ne-am peceţile.

Пис ѕ Бѫкѵрєщи, мѣсєца юніѥ к̃ дьнь, въ лѣт ×ѕр̃м.

Vasilachi Paindur vel comis

Iane portar

Nenciul dvornic

Buta vornicol

Eu Staico păharnic ot Ruda

Gherma logofet

Vîlcul logofet

Eu Necula

Eu Ştefan logofet

Mogoş logofet [2].

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, 35852.
Orig., hîrtie (30 × 21), zece peceţi aplicate.

[1] Loc alb.

[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

<1632 (7140) iunie 20>.

Viga Podeana dăruieşte moşia sa din Podeni şi viile de la Racoţi şi Cîlceşti nepotului său Nicola.

† Ş-amŭ scrisŭ eu Viga Podiana la vriame de morte cum să ştii cŭm amŭ şi amŭ lăsatu eu de a mia bunăvoie nepotu-meu Nicolii, să aibă a mă căuta la vriame de morte şi a mă pomenii şi pe mine şi toţi morţi miei şi să-mŭ caute păcatele miale şi ale morţi mei. Şi ce au rămasŭ de mine, multŭ, puţin, să fiie pe mîna nepotu-meu Nicoliei, însă anume : viiia de la Racoţŭ cu prilogul pînă în vale şi viiiae de la Chilceşti şi moşiia de la Podiani, cîtă să va aliage şi altŭ ci să va afla în urma miia, au vită au unialte au datoreie, tot să fie pe mina luie, ca să mă cautie şi să mă grijască pe mine şi morţi mei.

Şi la cestŭ zapisŭ, cîndŭ s-au făcutŭ, tîplatu-s-au boiare şi preoţe, anume : Manolia postelnic şi Dragot postelnic de în Jirov şi popa Pătru ot Glogova şi popa Miinia ot tam şi Dumitru şi Mihăilă şi Pirvulŭ şi de Căpriani, Miha şi Mătăsari, Frăţilă şi alţi multi chiţi nu sit scrişi mărturie.

Altŭ amŭ lăsat cu blăstăm în urma mia, cine să va scula de sîngele miu au frate au nepotù au ce va fi şi nu va lăsa pe cuvintul meu, cum amŭ lăsat la vriame de morte, să fi blăstămat şi de mine şi de Dumnizău şi să n-aibă u<n>di vini după mine, ce să judici cu Iuda şi cu Ariia şi să nu le miargă suflitili lor la diripţi.

Şi amŭ scrisŭ eu, popa Miinia ot Glogova.

Popa Pătru.	Dumitru.
Popa Miinnia.	Mihăilă.
Manol	Miha.
Dragotă.	

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XXVIII/3 a.
Orig., hîrtie (31,5 × 21).
Copii ibidem, mss. 329, f. 295 şi 336, f. 3.
Datat după zapisul de confirmare al fratelui Vigăi, pe acelaşi exemplar.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) iunie 20, Bucureşti.

Drăghici din Glogova întăreşte dania surorii sale, Viga, făcută nepotului lor Nicola.

† Scris-am eu Drăghici ot Glogova, frateli Viigăi Podénii, acista al mieu zapis, ca să fii la mîna nipotu-mieu Nicolii ot Glogova di mare crideanţă, ca să fii lăsatŭ şi di mini cum au lăsatŭ soru-mea la moartea ei, ca să fiii la mîna luie ci să va afla multŭ, puţînŭ, să fii la mîna nepotu-mieu Nicoliiei, ca să aibă a o comînda şi au o pomini pri soru-m<ea> şi pri morţii ii. Însă, au lăsatŭ la mîna Nicolii o vie de la Racoţ[1] cu prilogul cîtŭ să va alégi şi cu vasăli viii i cu toti şi moşiia di la Podéni, cîtă să va alége şi altă ci să va alégi pri urmă, vir viti; vir ori datoriii, vir ci să va alégé, toté să fi pri mîna nipotu-mieu Nicoliii ot Glogova, să fiii lăsat şi de mini cum au lăsat soru-m<ea> să fiii lăsat şi de mini şi di ominii noşştri de toţi.

Şi cîndu am făcut acistŭ zapis fost-au multi mărturii, anumii: unchişul Stoicanŭ ot Cîlnici şi Manolé postelnic ot Jirovŭ şi Tudoru Bălteanul şi Lipădat céauşul şi Stipan vătah ot Lăturosa şi Ivaşco ot Costişti şi Drăghici ot Vabiţ şi Nicola ot tam şi Curiia şi Bogdanŭ ot Şiroca.

Şi prătru cridénţa pus-am şi piciţili. Şi acestŭ zapis s-au scrisŭ în [r] oraş în Bucureşti, în casa lu Rădici toboşarul.

Иис мѣсеца юніе к̃ дьнн, въ лѣт ×зр̃м.

Manoleé.	Ivaşco.
Lăpădat.	Tudoru.
Stoican.	Curiia.
Drăghici.	Bogdan.
Stipan.	

<În stînga pe margine:> Pis sam eu Crăciun grămăticul ot lumănăria domnească.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XXVIII/3 b.
Orig., hîrtie (31,5 × 21).
Copii ibidem, mss. 329, f. 294 v—295 şi 336, f. 2 v—3.

[1] S-a scris „Racoviţă" şi s-a îndreptat de aceeaşi mînă „Racoţ".

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) iunie 20, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod împuterniceşte m-rea Mislea să ia dijmă de pe ocina din satul Stîlpeni şi de la moşiile m-rii de lîngă Oraşul Floci.

Milostiiu bojiiu, Io Leon voevod i gospodinŭ, sinŭ pocoinago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi sie poveleniiu gospodstva mi sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri Mislii, care iaste hramul sfeta troiţă şi egumenului Zosim, ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei lui de să-şi ia dijma dupre ocina mănăstirii de la satul Stîlpéni şi den toate ocinile mănăstirii ce sînt lîngă Oraşul Flocii, de la tot omul cine va fi arat şi va fi cosit pre locul mănăstirii Mislea, să-şi ia dijma a zéce şi den pîine şi de în fînu şi de în péşte şi den lémne dă pre la grădină şi den tot venitul ce va fi, de la toţi oamenii să-şi ia dijma a zéce cum au fost légea şi obicéiul mai denainte vréme, măcar fie călăraş, măcar roş, măcar ţăran, măcar oroşan, veri slugă domnească, de la tot omul să ia dijmă cum scrie mai sus şi de nimenea opreală să n-aibă. Aşijderea şi care om va fi lăcuitoriu pre ocina mănăstirii, de să va hrăni, încă să aibă a da găleata, cum au fost lége dinnainté vréme. Şi opreală de nimenea să n-aibă, că aşa iaste învăţătura domniei lui.

Iar care om să va ispiti peste această carte a domniei lui a opri dijma, de mare gloabă va fi şi mare certare va avea de la domniia lui.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis Lepădat logofet u Bucureşti, iunie 20 dni, leat 7140 <1632>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 30.
Copie.

397

1632 (7140) iulie 2, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod orînduieşte boieri ca să cerceteze o pricină dintre Dumitru Dudescu şi Gherghe fost al doilea vistier, pentru nişte mori.

† Zde boleari ai lu Dumitru Dudescul vtorii vistiiar şi ai lu Gherghe biv 2 vistiiar po ime jupan Aslan biv vel dvornic i Ivaşco biv vel dvornic

www.dacoromanica.ro

i Gligorie comis i Sima logofet şi doi meşteri de mori anume . . . . .[1] să umble să caute : néacă hotariul şi vadul de moară de la Bîrzeşti al boiarinului domnii méle Dumitru vistiiar, unde ş-au pus Gherghe vistiar morile şi făcut-au pagubă la morile de la Dudeşti şi poate să se hrănească unde ş-au pus morile Gherghe vistiiar pre ocina lui, să nu facă necătură la vadul de la Bîrzeşti au ba? Însă cum vor afla cu sufletele lor. Şi zioa la . .[1].

Пис Лепъдат логофет[2] ѕ Бѣкѫрещи, юлїе ѕ дьни, въ лѣт ѯ҃рм҃.
† Їѡ Лєѡн вшєвѡда, милостїю Божїю господинь.

<Pe verso :> Răvaşele pentru morile din Popeşti.

Bibl. Acad., XLII/69 a şi b.
Două originale, hîrtie (17,5 × 15), pecete aplicată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 205.

398

1632 (7140) iulie 6, Văleni.

Barbu Răuţ vinde logofătului Tudor Rătescu ocină la Măstăneşti.

Eu Barbul Răuţ, feciorul popei Dumei de Măstăneşti şi al Ancăi preotesei, scris-am al meu zapis, ca să fie la mîna văru-meu Tudor logofătul Rătescul, cum să se ştie că e-m vîndut partea me de ocină de la Măstăneşti de în cîmpu şi de apă şi de în silişte satului şi de în dealul cu viile, preste toată ocena, cîtă se va alege parte mea şi de la Buzotă şi parte mea de în Valea Boului, cîtă se va alége, peste toată ocina şi de în cumpărătoare.

Eră pre mene m-au dăruit văru meu Tudor logofătul la sărăcie mea cu un cal înşălat, înfrînat şi cu o dulamă, cu nădragi, cu [cu] ciobote, cu chivără, cu o păréche de sahaidace, eră eu cu parte mea ce e mai sus-scrisă ocină. Însă să se ştie că această ocină că o au cumpărat Tudor logofătul cu soţie lui, cu jupîneasa Sava.

Şi la această tocmeală fost-au : Stănilă căpitan, Bonciul iuzbaşa, Andreiaş iuzbaşa, Coadă vătah, Muşat căpitan, sluga Hrezei vel dvornic,

[1] Loc alb.
[2] Lepădat logofăt.

www.dacoromanica.ro

Crăciun Carabeţ, Iorga gramatic, de Costen<i> Dragomir şi mulţi omene bunii.

Пнс мѣсеца юлїе дни ѕ, въ лѣт ×ѕрм

Eu Barbul Răuţ.

Aldămaş ban<i> 80.

Пнс дз поп Ѳлвѣл въ стол Ѣълѣкни[1].

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XX/2.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), patru peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 314, f. 140.

399

1632 (7140) iulie 7.

Ionaşco logofăt şi alţii vînd popii Vancea ocină la Bogdăneşti.

Anul 7140 <1632> iulie 7, de ani 195.

Iarăşi zapis al lui Ionaşcu logofătul şi muerea Tudora şi Nanu cu muerea lui, Stanca, fata lui Tudor Bojidari, că vîndu popii Vancii ocina din Bogdăneşti toată, dupeste tot hotarul şi din Fundulețe, care se află şi din Vîrtop, cu cîmp, cu pădure, cum merge locul în Lacul Spidii, şi din apă cîtă să va afla, dupeste tot locul. Şi au vîndut de a lui bunăvoe şi le-au dat popa Vancea ughi 11.

După: Bălăşel, *Hris. Bogdăneşti*, în „Arhivele Olteniei", XXI (1942), p. 215.

400

1632 (7140) iulie 11, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Banul satul Groşanii Trifului, cu plasele Obidiţii, Căldăreştii şi Mălăeştii, jud. Buzău, dăruit de Antonie cămăraşul.

† Милостїею божїею, Їѡ Леѡн воевод и господинъ въсои земли Ѳггрѡвлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномѹ Їѡ Щефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ и божествѣи монастир зо-

[1] Popa Albul în scaunul Văleni.

www.dacoromanica.ro

вемомѕ монастирѕ Бан҃лѡѵѣ ѡт варош господства ми ѡт Бѣзъѕ, игдеже ест Храм чистное Благовещенїе Богородице, іаже ест метохѕ на свѣта монастир ѡт Грѣческа земле, глаголеми Дѣшко, Храм Прѣѡбраженїе господа Бога и спаса нашего Їсѹса Христа и ѡтцѣ егѡмена Галактїѡ и въсѣм иноком, елици живѣщихъ въ ѡбитѣли тое, іакоже да ест свѣтѣи монастирѕ Бан҃лов, еже ест више пис, село Грошанїи Трифѡлѵѣ със пласеле еже се зовет Ѡбиднцїи Крецѹлов и Кълдъреццїи Станов и Мълъещїи ѡг по Кълиъцѹ, ѡт сѣдство Бѣзъѕ, ѡт полю и ѡт шѣма [и ѡт шѣма] и ѡт сѣх и ѡт седалище селов, ѡт посѣдї, варе елика се Хтит избрати ѡт Хотар даже до Хотар, по старе Хотаре и белѣѕе.

<П>онеже того село Грошанїи и със пласеле, еже сѣт више речене, Ѡбиднцїи и Кълдъреццїи и Мълъещїи, били сѣт село господскѕ, покѹпил ѡт покоиномъ Минханл воевода по аспри готови ѡт внстїерїѫ господска, въ дьнїе господство емѕ. И ѡт тогда, само въс бил село господскѕ, по разлога господска.

Я потом, къда ест бїѡ въ при дьнїе покоинаго Радѹл воевода, синъ Минчнек воевод, ако сѣт пришел господствѕ емѕ господаръ земли Блашкое, въ на второе ред за господство, а господствѕ емѕ, Радѹл воевод, вродал ест село Грошанїи със вечинїи и със пласеле, еже сѣт више речене, и със въс Ходокшмъ жѣпанѕ Ѩнѳонїек къмърашѣл, за р҃ѣ жилти аспри готови, със ѕзнанїю въсѣм болѣром, іакоже да ест емѕ дѣдїнѕ. И давал сѣ сѣт сїи выше речени аспри пакиже въ трѣѕ Хорев, идѣже ест бил тегот и неволю. И видѣхом господство ми и книг покоинномѕ Радѹл воевода за покѹпенїе, како ест више пис, на рѣка жѣпан Ѩнтонїек къмърашѣл,, когда бист теченїе лѣтом ѯз҃рл и книг Алеѯандрѕ воевода, сина Радѹла воевод и книга Алеѯандрѕ воевод, синъ Іаїѧш воевода сътворене единa по единое. И ѡт тогда въс дръжал ест Ѩнтонїе къмъраш сїе вчине и дѣдїне със добро мирно.

Я потом, къда бил сѣда, въ дьнїе господства ми, а жѣпан Ѩнтонїе къмърашѣл ѡн сам, ѡт колѣ емѕ, помислъ въ сръдцѕ его Бога ради и радї дѣше ѡным господары, іакоже да ест и емѕ помѣнѕ, ере ест дал и поклонил сїе вчине еже сѣт више речене свѣтѣи монастир Бан҃лов, ѡн за негов доброволю, радї дѣша его, али тъчїю вчина нѣк, а вечинїи ѡн нѫ ест простил, да ест нѣкое человѣци свободни, да не имат калѹгерїи съш нимн ни една трѣѕ, нѕ да се прихранише калѹгерїи тъчїю със вчина, да ест свѣтомѕ монастир Бан҃лов дѣдїнѕ, а тѣм господари и Ѩнтонїек къмъраш да сѣт им вечное въспоминанїе, понеже ест дал сам Ѩнѳонїе къмъраш сїе вчине радї помѣна а по вечини ѡн нѫ ест простил за вечинїе, како ест више пис, ере ест бил покѹпили по негови аспри, ѡт мѣка его права. И видѣхом господство ми и запис ѡт рѣк Ѩнтонїек къмърашѣл за помилованїе на свѣта монастир више пис, сътворен със великою клетвѕ и със мноѕи болѣри сведетелїе написани ѕ запис над сїе више речене вчине, без вечини. И написоваше сѧ на свѣтою помѣник ѡн и родителїи его.

И поставил ест Ѩнтонїе къмърашѣл и клетвѕ: како по съмрѣти его кого Хокет бити егѡмен и наставник и калѹгерїи въ свѣта монастир Бан҃лов и Хокет се покоуснх кѹпно със въс собором тєглити се и вечиннти се по вечини ѡт Грошани и ѡт Ѩбидїци и ѡт Кълдъреци и ѡт Мълъеци или Хокет съкрыхъ записѣл и книг господска, того да се сѣдити със Ісда и със Ярїѧ на един место и

www.dacoromanica.ro

да ѣст проклѣт и Ѭнатемѧ wт тѣѭ свѣти wтьцѣ ѥже сѫт въ Никеи, понеже сиць ѣст wставил Ѭнтоніѥ къмъраш със дѫша его wт пред господства ми и wт пред въсѣм болѣром wт диван, да имат калѫгерїи трѣбѫ и работ тъкмо със wчинѫ ниѫ да сѣ прихранит, а със вечнїи ниша метѣхѫ да не имат въ вѣки.

Сего радї дадохъ съм господство емѫ свѣтѣи божествнѣи монастир Банѫлов wт ваpош Бѫзъѫ такоже да мѫ ѣст село Грошанїи Трифѫлов със пласеде глаголемаго Ѫбиданцїи Крецѫлов и Къддърещїи Станов и Мълъещїи wт по Къллмъцѫю, wчинѫ без вечини дѣдїнѫ и въ ѫкрѣпленїе, а божествнимь иноком въ пищѫ а не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сѣже ѫбо и сведетелїи поставихъ господство ми: жѫпан Некѫла вистїар и жѫпан Хриза великїи дворник и жѫпан Папа вел логофет и жѫпан Ѥнаки вел вистїар и жѫпан Минхо вел спатар и жѫпан Неделко вел столник и жѫпан Василїе Паиндѫр вел комис и жѫпан Пара вел пехарник и жѫпан Манѣ великїи постелник. И исправник, Папа великїи лиготет.

И написахъ аз, Лепъдат лиготет, въ настолни граду Бѫкърещи, въ дьнь свѣтаа Ѳфимїа, мѣсеца юлїе аї дьни и wт създанїе мира, wт Ѭдама даже до селѣ, въ сего писанїе теченїе лѣтом, въ лѣт ҳзр.м, лѣта господинѫ ҳаѯлв.

† Iw Леwн вwевwда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Ştefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită mănăstirea Banului din oraşul domniei mele din Buzău, unde este hramul cinstita Blagoveştenie a născătoarei de Dumnezeu, care este metoh la sfînta mănăstire din Ţara Grecească, numită Duşco, hramul Preaobrajenia domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi părintelui egumen Galactia şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri a Banului, care este mai sus-scrisă, satul Groşanii Trifului cu plasele care se cheamă Obidiţii lui Creţul şi Căldăreştii lui Stan şi Mălăeştii de pe Călmăţui, din judeţul Buzău, din cîmp şi din pădure şi din uscat şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne.

Pentru că acest sat Groşanii şi cu plasele care sînt spuse mai sus, Obidiţii şi Căldăreştii şi Mălăeştii, au fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voievod pe aspri gata din vistieria domnească, în zilele domniei lui. Şi de atunci numai ce a tot fost sat domnesc, pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cînd a venit domnia lui domn al Ţării Româneşti, în al doilea rînd de domnie, iar domnia lui, Radul voievod, a vîndut satul Groşanii cu vecinii şi cu plasele, care sînt mai sus-spuse şi cu tot venitul jupanului Antonie cămăraşul, pentru 160 galbeni aspri gata, cu ştirea tuturor boierilor, ca să-i fie dedină. Şi a dat aceşti mai sus-spuşi aspri iarăşi în treaba

www.dacoromanica.ro

ţării, unde a fost greutate şi nevoie. Şi am văzut domnia mea şi cartea de cumpărătură a răposatului Radul voievod, cum este mai sus-scris, la mîna jupanului Antonie camăraşul, cînd a fost cursul anilor 7130 şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, făcute una după alta. Şi de atunci a tot ţinut Antonie cămăraş aceste ocine şi dedine cu bună pace.

Iar după aceca, cînd a fost acum, în zilele domniei mele iar jupan Antonie cămăraşul, el singur, de voia lui, s-a gîndit în inima lui pentru Dumnezeu şi pentru sufletul acelor domni, ca să-i fie pomană, de a dat şi a închinat aceste ocini, care sînt mai sus-spuse, sfintei mănăstiri Banului, el de bunăvoia lui, pentru sufletul lui, însă numai ocina ogor, iar vecinii el i-a iertat, să fie nişte oameni slobozi, să nu aibă călugării cu ei nici o treabă, ci să se hrănească călugării numai cu ocina, să fie sfintei mănăstiri Banului dedină, iar acelor domni şi lui Antonie cămăraş să le fie veşnică pomenire, pentru că a dat însuşi Antonie cămăraş aceste ocini pentru pomană, iar pe vecini el i-a iertat de vecinie, cum este mai sus-scris, căci i-a cumpărat pe asprii lui, din munca lui dreaptă. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de miluire de la mîna lui Antonie cămăraşul la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, făcut cu mare blestem şi cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, pe aceste ocine mai sus-spuse, fără vecini. Şi s-au scris la sfîntul pomelnic el şi părinţii lui.

Şi a pus Antonie cămăraşul şi blstem : ca după moartea lui, cine va fi egumen şi nastavnic şi călugărit în sfînta mănăstire a Banului şi va încerca, împreună cu tot soborul, să-i tragă şi să-i vecinească pe vecinii din Groşani şi din Obidiţi şi din Căldăreşti şi din Mălăeşti sau să ascundă zapisul şi cartea domnească, acela să se judece cu Iuda şi cu Arie la un loc şi să fie bletemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia, pentru că aşa a lăsat Antonie cămăraş cu sufletul lui dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor din divan : călugării să aibă treabă si lucru numai cu ocina cîmp să se hrănească, iar cu vecinii nici un amestec să nu aibă, în veci.

De aceea am dat domnia mea sfintei, dumnnezeieştii mănăstiri a Banului din oraşul Buzău, ca să-i fie satul Groşanii Trifului cu plasele numite Obidiţii lui Creţul şi Căldăreştii lui Stan şi Mălăeştii de pe Călmăţui, ocina fără vecini, dedină şi de întărire, iar dumnezeieştilor călugări de hrană şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea : jupan Necula vistier şi jupan Hriza mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Enachi mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Vasilie Paindur mare comis şi jupan Para mare paharnic şi jupan Manea mare postelnic. Şi ispravnic, Papa mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Bucureşti, în ziua sfintei Efimia, luna iulie 11 zile şi de la facerea lumii, de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7140, anul domnului 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Bue., M-rea Banu, IX/13.
Orig., perg. (37 × 47), peeete timbrată.
Cu o trad. din prima jumătate a sec. al XVIII-lea; alte tradueeri ibidem, mss. 186, f. 20—21 şi 196, f. 101 v—102.

401

1632 iulie 12.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Oancea logofăt din Lereşti o roată de moară la Cîmpulung, în urma unei judecăţi.

Leon vodă confirmă lui Oancea logofătul din Lereşti o roată de moară cumpărată de dînsul şi de fratele lui, Preda postelnicul. „Iar apoi, oraşanii den Cînpulungu n-au suferit pă Preda postelnicul, ci i-au lepădat banii îndărăt". Proces înaintea domnului cu „Stan Focan şi cu alalţi oraşani, şi zicea cum sînt ei mai volnici să cumpere acele mori, iar Preda postelnicul şi cu frate-său Oancea logofătul, ei aşa au spus naintea domnii méle cum sînt ei mai volnici, că au ale lor de moşie". Aşa se şi dovedeşte. Se adauge că fraţii făcuse înţelegere pentru cumpărătoare, dar Preda cumpărase apoi fără ştirea frăţine-său a doua jumătate de moară de la cîmpulungeanul Pătru Sasul. Oancea nesuferind „să între în morile lui", hotărîrea domnească se pronunţă în favoarea lui.

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, I, p. 274, nr. 5.
Rezumat.

402

1632 (7140) iulie 16.

Dumitru vinde lui Todor comisul o ocină la Mogoşăşti.

† Adecă eu Dumitru scris-am al miu zapisu, ca să fie la mîna jupînului Todorŭ comisul cum să să ştie că i-amu vîndutu ocine în Mogoşăşti,

www.dacoromanica.ro

însă partea lui Raduslav bănişurul, direptu 1000 de aspri. Păntru ca ace ocină ne-o fost vîndutu Radoslav mai denainte vréme şi au fost tot la mîna nostru cu bonă pace, pînă acum.

Iar cîndu au fost acum, eu o-mu vîndutu de a mea bună voii şi cu voia Prédéa, carii iasté frate cu mine într-acel hotaru. Şi ne-mu voiitu cu bonăvoia nostru de o-mu vîndutu comisului Todorŭ ca să fie moşie lui şi feciorilur lui de acum nainté, păntru că aşa ne-mu tocmitu de bonăvoia nostru.

Şi au fost şi mărturii la tucmela nostru, anume: Calin ot Delén şi Radul ot tam şi Radul ot Tătării şi Gotea ot Mogoşăştii.

Şi amu scrisu eu cu mîna mea şi păntru credinţa amo pos şi pecetea mea. Pis méseţa iulie 16 dnă, vă leat 7140 <1632>.

Arghiri peharnic

Tatul logofăt Danovici mărturie

Chirca spatar [1]

Bibl. Acad., LXXV/245.
Orig., hîrtie (15 × 21), trei peceţi aplicate.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 205—206.

403

1632 (7140) iulie 22.

Cartea episcopului de Buzău, Efrem, în legătură cu mărturia unchiaşului Oană pentru o ocină din Berindeşti.

† Смеренїи епископъ кур Ефрем Бозевски [2].

† Să să ştie cum au mărturisit înaintea noastră uncheaşul Oana de în Berindeşti păntru ocina de la Berindeşti, caré iastea svintii episcopii mestecată cu ocina a Lupului lu Braga şi cu a Jipei al Dobromirii, cum ţine svînta episcopie 2 părţi, iară Lupul şi Jupa ţin 1 parte.

Şi mărturie fost-au: de în episcopie, irmonah Anastasie i Serafim i Simion i Chiril diiacon i Bogoslov călugărul şi Năuţ şi Stan, curténii. Aşa au spus şi au mărturisit uncheaşul Oana cu sufletul, cum iaste mai sus-scris.

[1] Semnături autografe.
[2] Smeritul episcop chir Efrem al Buzăului.

www.dacoromanica.ro

И пнс сам, моѥ рѣкон, мѣсеца юлїѥ к҃в̃ дьнн, лѣт ×з҃р̃м̃,
Şi Ghiorghie gramatic.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/10.
Orig., hîrtie (15,5 × 21).
Copie ibidem, ms. 172, f. 273 v; altă copie la Bibl. Acad., ms. rom. 3699, f. 11.

404

1632 (7140) iulie 24.

Voichiţa, fiica lui Muşat vistier, vinde jupanului Stafie o delniţă la Izvorani.

† Adecă eu Voichiţa, fata răposatului jupan Muşat vistier, scriu şi mărturisescu cu zapisul mieu să fie de credinţă la mîna jupînului Stafie, cum să se ştie că i-am vîndut 1 delniţă de ocină de în Izvorani, însă anume delniţa Boriceanului[1], de în hotaru ci ţine Şteful den sus, den cîmpu şi den apă şi de în del şi de în sileşte şi de unde i se va căd<ea>[2] parte, să aibă a-şi ţine cum i-am vîndut. Şi i-am vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştire tuturor boiarilor, dereptu ughi 30, ca să-i fie lui moşie şi feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor.

Şi la aceasta tocmelă au fost : Vasilie logofet i Necula logofet ot Dărmăneşti i Andréiu judeţul i Dumitru al popei Savei i<Ar>[2]senie postelnic i Alexe Grecul i popa M<a>[2]r<tin i Dum>[2]itru al Slămnicăi .....[2] i Nicoară i Simion.

Исписах Їиков логѡфет[3]. Пнс мѣсеца юлїѥ к҃д̃ дьнн, лѣт ×з҃р̃м̃.
Dumitru <pe pecete>
Eu Vasilii logofet
Alexe
Andreiu judeţul
Eu Necula
Ivan logofet
Iacovu mărturie[4]

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/2.
Orig., hîrtie (30 × 22), patru peceţi aplicate.
Copii ibidem, mss. 204, f. 373 şi 1155, f. 2.

[1] Cuvintele „însă anume delniţa Boriceanului" sînt scrise pe marginea din stînga a documentului.
[2] Loc rupt.
[3] Iacov logofăt.
[4] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

1632 (7140) iulie 25.

Năstase din Bănceşti se înfrăţeşte cu Bratul din Coiteşti, făcîndu-şi reciproc daruri.

† Adecă eu Năstasie ot Bănceşti scriu şi mărturisescu cu acesta al miu zapis ca să fie de mare credinţă la mî<na>[1] frate-miu Bratului ot Coeteşti, pentru să să ştie că ne-am înfrăţit de a nostră bunăvoe, de nime nesiliţi, ca să fim fraţi înviaci nedespărţiţi pînă la zioa de morte. Aşijdirea cu vriarea milostivului Dumnezeu am dăruit pe frate-miu Bratul cu o rotă de moră înblătore, cu fiarăle, cu pitrele, cu tot venitul şi cu loc cît va putia arunca un voinic cu băţul, cît vor sta carăle înprejurul morilor.

Aşijderea jupînul Bratul, cu vriarea mil<osti>[2]vului Dumnezeu, dăruit-am pe frate-miu Năstasie ot Băn<<eşti>[2] cu o plaşcă de postav turcescu de parango, preţul i-au fostu ....[2] bani şi au mai dăruit bani gata 13 000. Şi iar am mai dăruit dint<r-o>[2] rotă a treia parte, ce se cheamă vadul Decendeştilor. Şi iar am mai dăruit din sus de la popa Grădină din doo rote a treia parte. Ş<i iar>[2] am mai dăruit eu Bratu pe frate-său Năstasie cu un cal, <pr>[2]eţul 3000 de bani gata.

Şi cîndu si-au înfrăţit fost-au cu ştirea tuturor megiiaşilor şi a moşnénilor cari sîntu fraţi de moşie şi din sus şi din jos, ca să fie lui moşie stătător în viac şi feciorilor şi nepoţilor.

Dereptu aciaia pus-am mare blestem : cine va strica dintru omenii mii sau din rudili méle sau din moşnéni, că au fostu cu ştirea tuturor aciastă frăţie, pus-am mare blestem să fie treclet şi proclet şi afurisit de vlădica Hristos şi de 318 de oteţi ije vă Nechei şi de şapte soboră blestemat.

Şi la ciastă frăţie au fostu : jupînul Grama ot Zărneşti i Radulŭ Burducescul ot Bănceşte i Dima a lu Mihulése i Stoica Scocioran i Crăstian ot Verneşti i Stan Vătăşoiul i Gherghe a lui Armega i <Ti>[2] ticul i Gherghe Meiut de Stănuleşti.

Мѣсеца иѳлїе к҃е дьнь, къ лѣт ҳ҃зр҃м.

† Gherghei, vnoc Armega.
Grama.
Radul.
Dima Mihul.
Stoica i Stan.
Crăstian.
Eu Năstasie.

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Titicul.
Crăstian.
Stan.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/10.
Orig., hîrtie (31 × 22), o pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 173, f. 285.

406

1632 (7140) august.

Apostol vinde logofătului Borcea ocină la Stroești.

† Adecă eu Apostol, féciorul lu Jereveiu, al meu zapis, ca să fie la mîna Borcei logofet de mare credință, cum să se știee că e-m vîndut ocină de la Stroește, stînjene 13, însă despre Cînpenesca, ca să-i fie lui și fiiorelor acesta moșie. Însă bane dat-am șapte sute de bani.

Și mărturie a fost: Radul Scăfă și Necșul ot Topoloveni. Și pentru scredența pus-am și pecete.

Пнс мѣсеца августѹ, къ лѣт ×ẑр̃м.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan — București, IV/11.
Orig., hîrtie (20 × 20).

407

1632 (7140) august 3.

Pătru Buzea și Dumitru căpitan vînd lui Lupu vornic moșie la Glaveș.

Leat 7140 <1632> august 3.

Adecă eu Pătru Buzea din Glaveș scris-am acesta al mieu zapis ca să fie dă bună credință la mîna dumnealui Lupului vornicul ot Lapoș, cum să să știe, că i-am vîndut moșie în Cîrnitură, stînjeni 147 po bani 88.

www.dacoromanica.ro

Şi iar i-am vîndut eu Dumitru căpitan înpreună cu frate-mieu Sîrbul, iar moşie în Cîrnitură, stînjeni 83 po bani 88.

Şi o am vîndut dă a noastră bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor noştri dă moşie, şi den sus şi den jos, ca să-i fie dumnealui moşie stătătoare în véci.

Şi cînd am vîndut această moşie fost-au mulţi oameni buni şi megiiaşi mărturie, care s-au iscălit mai jos. Şi păntru mai adevărata credinţă ne-am pus şi noi dégetul mai jos ca să să crează.

Eu Pătru Buzea.
Eu Dumitru căpitan.
Eu Sîrbul.
Ghiorma ot Glaveş, martor.
Marco ot tam.
Radul Cazacul ot tam.
Nanu Bogheanul.
Coman ot Leouteşti.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tîrgşor, nr. 718, f. 732.
Copie.

408

1632 (7140) august 15.

Stan Tebeică <din Bădeni>, la moartea sa, lasă fiastrului său Dragomir o delniţă

† Ѣ҃ имѣ wтца и сина и сѣтаго дⷭа, амин.

Să să ştie eu Stan Tibeică cum amŭ lăsat cu sufletul meu la morte-mi lu Dragomir, hiiastrului miu, i-amŭ lăsat o delniţă a Titei tota. Amŭ dat pentru sufletul meu, căci la nivoe me şi la morte me m-a cătat elŭ şi mumă-sa pănă la vreme de petricanie me. Şi amŭ dat ace delniţă să hie de moşie.

Şi mărturii a fostu : uncheşul Vlaicu şi Negrita uncheşului Cîrstiian şi Necula uncheşului Jîngăi de Dragoslavele. Acesti mărturii noi aşa mertirisim cu <su>[1]fletele nostre.

Şi amŭ fostu eu popa Stoian la morte lui de l-am petricut ca pre omu bun şi au zis cine nu va lăsa de omenii lui cum au dat elŭ, să n-aibă unde

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

merge de pre elŭ la vreme de apoi, şi cu mare blăstem amŭ lăsat ace delniţă să hie lu Dragomir.

Мѣсеца августъ їѳ дьни, въ лѣт ×ѕрм.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/145.
Orig., hîrtie (20 × 21) trei peceţi aplicate.

409

1632 (7140) august 15.

Staico paharnic dă soţiei sale, Rada, satele Fometeşti, Runcu şi Toxobeni în schimbul satelor ei Frăteşti, Creţuleşti şi Cepturile, pe care le-a vîndut el, pentru a plăti datoriile tatălui său Tudosie logofăt.

† Scris-am eu Staico păharnic aceasta a mea carte la mîna jupînésii méle Radei, să-i fie de mare credinţă la mîna ei, cum să aibă a ţinéré satele méle, păntru că i-am vîndut satele ei, pentru nevoia tatei, lu Tudosie, nu păntru nevoia mea, nici pentru nevoia jupănései méle Radei, ci păntru nevoia tatei, lu Tudosie logofăt. După moartea tatei, apucatu-ne-u Leon vodă pre nénea Vladul şi pre mine, de ne-au năpăstiit, c-au dat Pătru vodă tatei galbeni şase mie. Dici nénea Vladul au avut de s-au plătit, de ş-au scos capul din nevoe, de-au dat partea lui trei mie de galbeni, iar eu, mie mi-au făcut alte trei mie; dici eu n-am avut să-m scoţ capul într-alt chip, ce am vîndut satele jupînései méle Radei: Frăteştii, Creţuleştii, Cepturile, cu viile, de mi-am scos capul şi le-am vîndut, căce au fost departe.

Dici pentru Frăteşti datu-i-am satnl Fometeştii, pentru Creţuleşti datu-i-am Runcul, păntru Ceptura datu-i-am Toxobeni şi viele de la Copăcel, să fie ale ei, moşii derept moşii. Iar de nu va plăcea feciorilor miei aşa, ei vor scumpăra moşiile măini-sa de vor avea putére şi-ş vor ţiné ei moşiile. Şi sînt dator jupănései méle trei sute de galbeni de pre vin de la Ceptura. Şi i-am vîndut şi zéstrele ei: vaci cu lapte 10, ovţi 100, iape, cu mică, cu mare, 10, sfini 30, boi 6, cai 6, să aibă a plătiré feciorii numai banii, iar zestre cum va fi légea, că aceasta nevoe nu o-m făcut eu sau jupîneasa mea pre vin să beu sau pre curvie sau pre bir domnescu, ci iaste datorie tătîni mieu şi a moşu mieu.

Iar cine va sparge această tocmeală a mea şi de va fi légea să-i vînzu moşiile ei, ia să fie săracă, bine va fi, iară de nu, acela om ce va sparge această tocmeală să fie proclet şi afurisit şi blestemat de vlădica Hristos şi de 318 otiţă ije vă Nichei.

www.dacoromanica.ro

Mărturii încă am pus: pre nénea Tanasie peharnic, frate-mieu i arhiepiscup Teofil şi unchiu nostru Teofil coziianul cu toţi călugării, neputu mieu Andrei spatar şi verii miei Chisar peharnic, Tudosie spatar, Chirca spatar, Mitrea peharnic. Şi pentru credinţa pusu-mi-am şi pecétea.

Пнс мѣсеца августъ ѳ̃ дьнн, лѣт ×ѕ̃рм̃.

Staico peharnic
† Eu Mitrea slujer
Tanasie peharnic
Andrei spatar[1]

Bibl. Acad., CLXXXIII/175.
Orig., hîrtie (31,5 × 21), patru peceţi aplicate.
Copii la Arh. St. Buc., mss. 719, f. 274 şi 449, f. 112.
EDIŢII. Ionaşcu. *Doc. Oltenia*, 113—114.

410

<1632 septembrie 1 — 1633 august 31> 7141.

Jupîneasa Ilinca vinde jupînului Iane Topliceanu moşie în Sămărăşti, Topliceni şi Jideni.

Adică eu Ilinca, jupîneasa lui Nichifor paharnicul, scris-am acest zapis al meu, ca să fie de mare credinţă la mîna dumisale jupînului Iane Topliceanu, cum am vîndut toate părţile mele de ocină, cît vor scrie în cele doă urice, părţile de moşie din sat din Sămărăşti şi din Topliceni şi din Jideni, din partea Ţoieştilor, toate părţile cît se va alege pre uricile cele bătrîne. Şi dumnealui mi-a dat bani gata la mîna mea ughi 40 şi a fost datorie a maică-mi Neacşei ughi 20. Şi iar a cheltuit dumnealui jupînul Iane pentru nevoile noastre la portarul cel mare un cal, drept ughi 20. Şi aceste părţi de ocină, cît va scri în uricile cele bătrîne, toate drept 80 ughi s-au preţuit. Deci eu de bunăvoea mea le-am vîndut, de nimini nevoită, nici asuprită, am vîndut jupînului Iane drept aceşti bani ce scrie mai sus.

Şi această tocmeală şi acest zapis am făcut dinnaintea dumisale Zaroschi căpitanu de Rîmnic şi dinnaintea lui Ion Nemeteţă, ce a fost iuzbaşe şi dinnaintea lui Bosance iuzbaşe, iar din Rîmnic, şi dinnaintea lui Tanasie cupeţ şi dinnaintea Ghiormi cupeţ şi dinnaintea Stoicăi Găvănescu, iar din Rîmnic.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Şi acest zapis am scris eu Tiron, ce am fost armaş al doilea.

Şi din ţigănaşi, anume : Radu, feciorul Golcei şi cu copiii lui, Dumitraşco şi Dima, şi Gorcea, copiii Radului şi alt ţigan, anume Ion Raţă, feciorul Dimei ţiganului.

Şi altă ocină zălojită în Gudărăşti, a Mihalci, şi din moară şi din vii şi din cîmp şi de peste tot locul, zălojită drept 24 000 bani gata. Şi cine se va afla din ruda Mihalci Taivacă, să aibă a da banii şi să-şi ia şi morile şi viile şi cîmpul ce va fi zălog.

Şi altă ocină din Cotoceşti, partea lui Gago, peste tot locul şi din moară şi din pădure şi din cîmp, peste tot locul, că-i cumpărătoare, drept 5000 de bani.

Şi altă ocină la Tîmboeşti, frate cu Ciocluzul, pe ocină cumpărătoare, drept 6000 de bani gata, că a fost cumpărată de banul Necula Purece. Acestea toate am vîndut eu Ilina, fata jupînului Niculi Purece şi a jupînesei Neacşi, cum scrie mai sus, să fie moşie jupînului Iane nelegănat.

Şi au fost mărturiile aceşti boeri, toţi cît scrie mai sus. Pentru mai mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile.

Văleat 7141 <1632—1633>.
Zarochi căpitanul.
Ion Nemeteţă iuzbaşa.
Oancea logofătul.
Gheorghie copeţ.
Mihai An căpitan.
Tanasie copeţ.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Deduleşti, nr. 218, f. 27—28.
Copie; altă copie la Bibl. Acad., CMLXXI/13.

411

<1632 septembrie 1 — 1633 august 21> 7141.

Neagoe din Bîrzeşti vinde lui Neagoe al lui Păcală un loc.

† Adecă eu Negoe al Bursului din Bîrzăşti[1] scris-am zapisulu meu la mîna lui Negoe a l<u>i Păcală din Bodeşti, ca să fii de mare credinţă precum să să ştii că i-am vîndut un loc în Ograda, pă lîngă a l<u>i Marco Zoriş, direptu o vacă cu lapte.

[1] Cuvintele „din Bîrzăşti" scrise deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

Şi i-am vîndut de a mia bunăvoia, păntru că ne-m fost prinsu fraţi de cruce şi i l-am dat ca să i fii lui moşi‹e›, şi lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui. Şi cîndu ni-m fost făcut acistă tocmelă, fost mulţi omeni mărturii. Şi păntru credinţa me-m pus degetul, ca să crezã.

Văleat 7141· ‹1632—1633›.
Eu Negoi.
Eu Vlad lu Dîra mărturii.
Eu Marco Zoriş.
Eu Stoica Tîrcău mărturii.
Eu Pîrvul mărturii.
Eu Stanciul Măn mărturii.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, III/2.
Orig., hîrtie (22 × 15,5).
Copii ibidem, mss. 192, f. 207 v şi 201, f. 86 v.

412

‹1632 septembrie 1 — 1633 august 31› 7141.

Stana vinde jupînului Neagul trei pogoane la Scăiani.

Zapise pentru bisérica ot Seciu i pentru viile de acolea ot deal Scăianilor.

Adică eu Stana, fata Poşăcăi şi dă la bărbatul ei, scris-am al nostru zapis, ca să fie dă mare credinţă la mîna jupîn Neagului, cum să să ştie că i-am vîndut pogoane 3 de vie, drept bani 900, de bunăvoia noastră.

Şi iar am vîndut noi, Dragomir i[1] Vitan dăn Panţea şi dă la muiarea lui, dă la Stoica, văr Niculi, care au fost fecior vitreg lui Dragomir lui Vitan, am vîndut noi, aceşti oameni, jupînului Neagului un lazu, care iaste mănăstirea pă acel lazu, să cheamă acel lazu al Poşăcăi, drept bani 900.

I-am vîndut noi dă a noastră bunăvoe şi dăn sus şi dăn jos şi cu ştirea megiiaşilor dănprejur locului mănăstirii: popa Stoica ot Bordeşti i Vîlcul ot tam i Stan Chicul ot tam i popa Ion i călugării ot mănăstire Secii i Dumitru Clocotea ot tam.

Leat 7141 ‹1632—1633›.
† Stan[2].

[1] În loc de: al lui.
[2] În loc de: Stana.

www.dacoromanica.ro

† Dragomir al lui Vitan.
† Stoica.
† Necula.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 333v—334.
Copie.

413

‹1632 septembrie 1 — 1633 august 31› 7141.

Lorinţ vinde lui Vlad ocină la Deduleşti.

† Adecă eu Lorinţu, sinŭ popei Cîrstiian ot Deduleşti, scriu şi mărturisescu cu al meu zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna lui Vladu ot Deduleşti, ca să se ştie că i-am vîndut ocină înŭ Deduleşti stînjini 16 şi cîtă se va mai afla, însă în partea Făurriască, dereptu bani gata ughi 8. Însă di apa Buzăului pînă în Drumul Săpatului, de peste tot hotar ş‹i› di apă şi di pădure şi di cînpu. Şi am vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor şi di sus şi di jos şi diprejurul locului.

Deci mărturi au fostu mulţi oameni buni şi bătrîni: di Deduleşti, Stoicanul i Neagoe, brati ego, Moşu i Manea i Stance i Neagoe cel mic i Stoica Guduluş i Radul meşterul i sin ego Crăciun ot Becéni.

Eu Lorinţu, păntru credinţa me-am pus şi dégetul în loc de pecéte.

Văleat 7141 ‹1632—1633›.

Lorinţu.

Bibl. Acad., CXLVI/188.
Orig., hîrtie (31 × 21,5).

414

‹1632 septembrie 1 — 1633 august 31› 7141.

Neagoe vinde lui Vlad ocină la Deduleşti.

† Adecă eu Neagoe[1] Găfule făcut-am zapisul a meu la mîna luei Vlad ot Deduluşti, ca să fie de mare credinţă, pe cum să se ştie că i-am

[1] „Neagoe" scris deasupra rîndului de altă mînă.

www.dacoromanica.ro

vîndut ocină de moşie din De<duleşti>, stînjăni 12 de funea Bulănească, deräptu bani gata galbini 6. Şi cîndu am vîndut de a mea bunăvoei, de apa Buzăului pînă Drummu Săpatulu şi de peste tot hotarul şi cî<m>pu şi den pădure şi di apă şi de peste hotarul.

Şi cîndu am făcut acestu zapisu fost-a mu<l>ţi omnini buni mărturie bătrîni : eu Neague şi eu Moşŭ, Stochinu şi eu Barbul şi eu Ion Potecă şi eu Stoica Motrocea.

Şi cîndu am vîndut cu ştirea totur fraţilor de ocină, eu Neagoe Găfue, păntru credinţa me-am pus şi degetul în <lo>[1]c de pecete.

Văleat 7141 <1632—1633>.

Eu Négoeu Găfule.

Bibl. Acad., CXLVI/187.
Orig., hîrtie (30 × 21).

415

1632 (7141) septembrie 4.

Negoiţă postelnic mărturiseşte că datorează lui Socol clucer 200 de galbeni.

† Eu Negoiţă postelnic, feciorul răposatului Ventilă vornicul, scriu şi mărturisescu cu al mieu zapis, cum să se ştie că sîntu dator lu Socol clucer galbeni 200, păntru bani ce am luat dă la Manea postelnic păntru Floreşti şi să aibu a-i daré ace bani, ce sîntu mai sus scrişi la Venerea Mare, fără nice un cuvîntu.

Şi mărturie : jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Nedélco vel cliucer i jupan Buzinca vel comis i Gherghe vistiiar i Radul vtorii vistiiar i Danciul cliucer ot Doiceşti i Danciul logofet ot Uscaţi. Şi mai mare mărturie sîntu eu, că mii-am pus şi mîna şi pecétea.

Şi am scris eu, Danciul logofăt ot Uscaţi, méseţa septembrie 4 dni, vă leat 7141 <1632>.

Eu Negoe postelnic mărturisesc cu acest al meu zapis <m.p.>

<Pe verso, contemporan :> S-eu plătit de aceşti bani de toţi.

Arh. St. Buc., M-rea Sărindar, IV/4.
Orig., hîrtie (15,5 × 21), o pecete aplicată.
Dregătoriile lui Ivaşco, Nedelco şi Buzinca nu corespund cu data.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) septembrie 29.

Despina, Voichiţa şi Ancuţa vînd lui Barbu postelnic şi popii Şerban o delniţă la Izvorani.

† Eu Despina vistiereasa şi Voichiţa, fata lu Muşat vistiiar şi Ancuţa jupîneasa lu Vasilie spatar, scris-am zapisul nostru să fi la mîna Barbului postelnic i popa Şărban ot Ştefăneşti, cum se ştie că i-am vîndut o delniţă den Izvorani, den partea Norocii vornicul, ci au fost cumpărată de Muşat vistiiar încă mai denainté vréme dela Mariia, nepoata Norocii vornicul. Iar cîndu sé-au scumpărat acéste ocine, sé-au căzut Barbului postelnic să o scumpere înpréună cu popa Şărban.

Şi am vîndut noi de a noastră bunăvoe, dereptu 6000 de bani, ca să le fie lor moşie şi feciorilor. Şi am vîndut noi, cu tot venitul şi cu vinăriciul den del şi cu partea den cîmpu şi den apă şi den pădure şi den şăzutul satului şi de preste tot hotarul, însă delniţa anome Tatul.

Mărturie : Dumitru popei Savei i popa Mărtin i Stafi i Pană ot Dlăgupole i Arsenie postelnic i Stănislav peharnic, Andréiu judeţul i Todoran, Iane căldărarul i Ivan scaunulu ot Ştefăneşti i Ion scaunulu ot Izvorani i Stepan postelnic.

Пнс Їѡков[1], мѣсеца септемврїе к҃ѳ дьнн, лѣт ×ѕ҃рмѧ.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/3.
Orig., hîrtie (25 × 20), patru peceţi aplicate.
Copii ibidem, mss. 204, f. 374 şi 1155, f. 3.

417

1632 (7141) septembrie 30.

Vichentie călugărul vinde popii Ionache părţi de moşie în Morunglavi, Iaşi şi Tomeşti.

† Scris-am eu călugărul Vechi<n>tie, ficiorul Manea Moruglavului ot Moruvlavi[2] cum să să ştie că am vîndut a mea parte de moşie şi a văru meu Radului, a nostră parte de moşie de Moruglavi şi di Eşi şi de To-

[1] Iacov.
[2] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

meşti, partea nostră cîtă să va alege şi va fi toată, amŭ vîndut popei lu Ionacî ot Moruglavi, dereptŭ aspri gata 1100 şi o rasă prétuită de‹re›ptu ughi 3, să-i fie moşie lui şi ficiorilor lui, să-i fie moşie în veac.

Şî mărturie au fostŭ la tocmeala noastră .....[1]‹ Gri›gorie di Moruglavi şi din Diculeşti, Matei şi di Chinteşti, Bălin şi Crăciun şi Căpătîi şi Radulu frate-meu încă e mărturieia. Şi o am vândutu în zilelé lu Matei vod‹ă›.

Eu Vechintee ne-ama pos şi mana.

Ѣ лѣт ×зрмѧ. Инс мѣсеца сентевріе ѧ̃ дьнн.

‹Pe verso contemporan :› Moşie Morîglavi, Iaşi, Tomeşti cumpărate de la Vechintie, fecior Manei ot Morînglavi, nepotu lu Vişan, partea lui toată şi a văru său Radulu' toată.

Bibl. Acad., CCCLXXI/101.
Orig., hîrtie (12 × 19,5), o pecete aplicată.

418

‹1632 octombrie — decembrie›.

Răvaş de boieri hotarnici pentru ocini şi mori la Sărăşti şi Plăticeşti.

† Zde bolearii ai lu Tudor dvornic şi ai Manei de Răteşti şi a popei Albul şi ai lu Văgae cu ceata lor, na ime : Nénciul dvornic şi Mavrodin dvornic şi Dobre dvornic şi Iuordache dvornic şi Liica de Gherghiţă şi de Bădéni, Barbul iuzbaşa de roşii, să caute şi să adeveréze cu sufletele lor : fosta-u cumpărat banul Stanciul, tatăl lu Tudor de Răteşti şi cu văru său Manea o moară măcinătoare de la Spahiul de Hăzeşti şi lepădat-au Mihaiu voevod birul al Sărăştilor şi al Plăticeştilor asupra Stanciului şi a Manei şi a lu Dobromir să-l plătească ei birul şi să ia aceaste ocine şi să ţie oamenii rumâni şi plătitu-le-au birul au nu le-au plătit şi ţinut-au Tudor dvornicu aceaste moşii de la Mihail voevod încoace pînă la Leon voevod, au n-au ţinut şi ţinut-au popa Albul şi Văgae, cu ceata lor ocină în Sărăşti şi în Plăticeşti şi într-acéle mori vreodinioară au n-au ţinut?

[1] Loc şters,.

www.dacoromanica.ro

Însă cum vor afla aceşti boiari cu sufletele lor şi să <caute şi să> t<oc>m<ească> .....

<Pe verso:> Răvaş al lui Matei vodă pentru o moară den Sărăşti.

Arh. St. Buc., A.N., XC/4.

Orig., hîrtie; o treime din document lipseşte.

Datat de la începutul domniei lui Matei Basarab, pe baza actelor din 15 ianuarie 1632 şi 5 mai <1634–1635>, în aceeaşi chestiune.

419

1632 (7141) octombrie 6, Bucureşti.

Matei Basarab voievod scuteşte pe rumânii din Şoaş, ai m-rii Bistriţa, de lucru la ocnele de sare de la Ocna Mare.

† Милостїею божїею, Іw Матею воєвода и господинъ, внѹкъ покоиннаго Іw Бъсърабъ воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми сѣтомѹ, божиствнѣи монастир глаголеми Бистрицъ, Храм Ѹспенїе Богородице и wтцѹ єгѹмена Vasilie, ca să fie rumânii mănăstirii de la satul Şoaşul, ot sudstvo Vîlcea, în pace de către toţi cămăraşii de la Ocna cea Mare de tot lucrul ocnei ce va fi, să n-aibă de nimenilea val sau bîntuială şi să fie volnic părintele egumenul Vasilie de la sfînta mănăstire Bistriţa să ia rumânii mănăstirii de în satul Şoaşul de la lucrul ocnei, să-i ducă la urmă la moşia lor, pentru că i-am lăsat domnia mea şi i-am slobozit de la ocnă să fie numai de posluşania mănăstiri, că i-au fost luoat cămăraşii de la o seamă de vréme încoaci, de au tras rumânii mănăstiri nevoe cu ocnarii.

Iar acum au venit părintele Vasilie egumenul înnaintea domnii méle în divan, de se-au pîrît de faţă cu pîrgarii de la ocnă. Într-aceia, domnia mea am judecat şi am dat rumânilor să fie în pace de lucrul ocnei, mai mult val să n-aibă şi să fie volnic egumenul Vasilie să-i ia de la ocne, să-i ducă la moşia lor să şază, să fie ajutor şi de lucru mănăstirii, cum au fost şi mai denainte vréme şi de nimenilea opreală să n-aibă. Şi să-i strîngă care pre unde vor fi răsipiţi, oriunde-i vor afla, au în sat domnescu au[au] boerescu au călugărescu au la oraşe au la slobuzie, tot să-i ia să-i ducă cu tot ce vor avea la moşia lor în sat la Şoaş, că aşa iaste învăţătura domnii méle. *Инако да нѣст, по рѣч господства мн.*

И неправникъ, сам рѣч господства мн.

Пнс ѕ Бѣкврецн, мѣсеца wХтомврїѣ $\overline{ѕ}$ дьнн, въ лѣт $\overline{хзрмд}$.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Матїю вѡєвѡда, милостїю божїю господинъ.
Їѡ Матею воєвод <m.p.>

1632 şi 5 mai <1634—1635>, în aceeaşi chestiune.
Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXVI/511.
Orig., hîrtie (29 × 21), pecete mică aplicată, cu legenda:
† Їѡ Матею воєвода и гднъ.
Copii ibidem, mss. 192, f. 265v—266 şi 713, f. 796v—797.

420

1632 (7141) octombrie 7, Bucureşti.

Matei Basarab voievod hotărăşte ca ţigaii m-rii Cozia să nu lucreze la Ocna Mare.

Milostiiu bojiu, Io Matei voivod i gospodinŭ, vnuc pocoinago Io Basarab voevod. Davat gospodstvo mi siiu povelénie gospodtsva mi tuturor ţiganilor ai sfintei mănăstiri Cozii, hram svetaia troiţă, cîţi sînt lăcuitori pre lîngă sfînta mănăstire şi cîţi lăcuescu la metoh la Rîmnic, ca să fie în pace şi slobozi de cătră toţi ţiganii rudari, nimica ţiganii mănăstirii val să n-aibă de cătră rudari. Aşăjderea să fie în pace şi de cătră Ocna cea Mare, numai să fie rudarii carii sînt scrişi în catastişele mănăstirii de demult şi iar la Ocnă să fie, iar carii sînt scrişi în catastişele mănăstirii, iar cu alalţi nimic treabă să n-aibă, pentru că i-am lăsat domnia mea şi i-am ertat cum au fost în pace şi ertaţi la toţi domnii.

Pentru că am văzut domnia mea cartea Radului voivod şi cartea lui Gavriil voivod şi cartea lui Alixandru voivod Iliiaş şi cartea lui Leon voivod, tot să aibă pace. Aşăjderea şi domnia mea încă i-am ertat şi le-am înnoit cărţile cu această carte a domnii méle, pre tocmeală cum scrie mai sus.

Şi iar să fie volnic părintele egumenul cu sluga domnii méle, care ţigan al mănăstirii va afla la rudari să-l ia să-l ducă la mănăstire şi să-l bată mult, ca pre un rob al mănăstirii.

Iar cine se va ispiti a faceré vre un val preste această carte a domnii méle, acela om certare va avea de cătră domniia mea. Inaco da nest, po rece gospodstva mi.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis Lepădat logofătul u grad Bucureşti, méseţa octomvrie 7 dni, vă leato 7141 <1632>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 422v—423.
Copie; altă copie ms. 209, f. 77v.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) octombrie 8.

Matei Basarab voievod întăreşte lui Bunea logofăt rumâni în Grădiştea de Jos.

† Милостїею божїею, Їw Матею Бъсърабъ воевод. Дават господство мн сею повелєнїи господства мн boerinolui dumne-mele Bunea lugufăt, ca să fie volnicu cu carte a dumnei mele, de să-şi ţie rumânii de Grădişte de Jos, anome: Vîlsulu şi frate-său.....[1] şi Sucolea şi Petcu şi Dobré şi Negoia şi Dobrŭ meşteriul şi Dragomir şi Négoia şi iar Dragomir, care rumâni e-u dat tată-său vornicu Dumitru, com au mărturisit şi părintele G[ă]ligorea mitropolitol şi părintelé Teofil piscupul şi părintele Ifrim piscupul şi toţi boerii dumnei mele în divan, marii şi micii.

Dereptu aceia am dat şi dumne me ca să-i fiia rumâni ca şi mai denainte vréme.

Aşijdere şi voi, toţi rumâni, cară scrieţi mai sus, în vréme ce veţi vede acesta carte a dumne mele, iar voi să aveţi asculta de boerenul dumne mele, Bunc lugufăt şi de omenii lui, de toate locrurelé, şi să-i fiţi rumâni ca şi mai denainte vréme, nimic val să nu mai unblaţi.

Acesta v-am scris dumne me. Инако да нѣст, по рєч господства мн.
Исправник, сам рєч господства мн.
Пис мѣсеца wктомвріе ѝ дьнн, лѣт ×ѕрмз.
† Їw Матею вшєвwда, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., CCCXCIX/33.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete mică, aplicată.

422

1632 (7141) octombrie 10, Bucureşti.

Matei Basarab voievod scuteşte de dări pe poslușnicii episcopiei de Buzău.

† Милостїею божїею, Їw Матею воєводї и господинъ, вн8к поконнномѹ Їw Бъсърабъ воєвода. Дават господство мн сїє повелѣнїє посподства мн

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

sfintii episcupii şi cinstitului i peraluminatului părintelui nostru chir Efrem, piscupul de Buzău, ca să-i fie în pace posluşnecii ce sînt înprejurul sfintii episcupii strînşi, nişte săraci, unii de pre în Moldova alţii de în Brăilă, alţii de pre într-altă parte, să aibă pace de bir şi de galben şi de osluhă şi de cătră judeţul cu 12 pîrgari şi de cătră călăraşi pentru caii de olac şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sînt preste an în ţeara domnii méle. Însă care va fi moldovean să aibă a-şi daré birul moldovenescu, iar care nu va fi moldoveanŭ să aibă bună pace de toate, cum scrie mai sus, pentru sfînta episcupie, căci iaste arsă şi strecată, ca să lucréze şi să direagă, să fie de ajutoriu şi de posluşaniie sfintei episcupiii. Pentru că am văzut domnia mea şi cartea a răposatului Radului voevodŭ şi cartea fiiu-său Alexandru voevod şi cartea lu Alexandru voevod feciorul lu Iliiaş voevod şi cartea lu Leon voevod, de pace şi de răpaos. Aşijderea şi domnia mea încă am întărit şi am înnoit mila şi ertăciunea altor domni pre tocmeală, cum scrie mai sus, ca să poată fi de ajutoriu şi de posluşania sfintii episcupii de toate de ce va trebui.

Derept acéia să aibă bună pace de toate, cum scrie mai sus, că cine-i va învălui certare va avea. Инако да нѣст, по рѣч господства ми,

И исправник, сам рѣч господства ми,
Инс оу Бѣкѹрещи, мѣсеца wхтомвріѥ ѳ дьни, лѣт ×ѕрмз.
† Їѡ Матею вшєвшда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воєвод <m. p.>

Bibl. Acad., CXXIV/192.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete mică aplicată.
Cu o copie la Arh. St. Buc., Ep. Buzău, ms. 172, f. 354.
EDIŢII. Urechiă, *Notiţe*, 153—154.

423

1632 (7141) octombrie 12.

Matei Basarab voievod scuteşte de dări pe plăiaşii din satele Jiblea, Spinul şi Brădiţeni, cărora le îngăduise să se reîntoarcă din Transilvania unde fuseseră fugiţi.

† Милостїю божїею, Їѡ Матею воєвода и господинъ, внѹк покоиномѹ Їѡ Бъсърабъ воєвода. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми acestor sate ale sfintii mănăstiri Cozia na ime Jiblea i Spinul şi Brădiţénii, cnedzi ot sudstvo Argheş, carii au fost fugiţi în Ţéra Ungurească, pentru

www.dacoromanica.ro

că au fost venit înnaintea domnii méle de au cerşut milă şi ertăciune de la domnia mea, ca să vie den Ţeara Ungurească la moşiile lor. Într-acéia, domnia mea m-am milostivit de i-am ertat ca şi pre alalte sate plăiaşi şi le-am făcut domnia mea această carte a domnii méle, să fie în pace şi ertaţi de găleată cu fîn, de oae seacă, de cal, de bou, de căşărie şi de alte slujbe, cum sînt alalţi plăiaşi ertaţi, aşa să fie şi ei, ca să se poată apuca şi ei de loc şi de hrană şi să-şi dea birul, cum sînt scrişi la catastih şi să aibă a-şi păzi podul de la Jîblea, pre unde trec toate slugile domnii méle şi funile de la Ocna cea Mare.

Derept aceia, domnia mea i-am ertat de toate, cum scrie mai sus şi le-am făcut domnia mea această carte de răpaos la mîna lor, ca să nu-i mai învăluiască niménili, nici să-i bîntuiască de nimic, că acela om ce-i va învălui mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И неправднк, сам рѣч господства мн.

Пнс wХтомврїѣ к҃ѣ дьнн, въ лѣт ×ѕ҃рмѧ.

† Їw Матею вшєвшда, мнлостїю божїю господнь.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVI/3.
Orig., hîrtie (29 × 21), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 209, f. 142 v.
EDIŢII. Sacerdoţeanu, *Cozia*, 72.

424

1632 (7141) octombrie 20.

Rădăcină şi alţi judeci din Genuneni îşi vînd ocinele lui Sima logofăt.

† Adecă noi judeci din Genuneni ot Bistriţa: Rădicină, să să ştie că am vîndut jupan Simei logofătul ocina o falce şi jumătate în Gruiaţi şi iar am dat în Dumbrăviţă falce una. Şi iar am vîndut eu Stanciul 2 fălci în Gruiaţi: şi de la Tudor falce una în Şăpotea. Şi am vîndut eu Stuica 2 fălci, una în Dumbrăviţa, alta în Lunca Neagului, şi de la Stoica Şchiopul falce 1, în silişte de sus. Şi am rămas rămăşiţă patru fălci să dăm sau 320 de bani. Şi am tocmit de a noastră bunăvoe, fără nici un cuvînt.

Şi am fost mulţi oameni mărturii: întîi Năzură ot tam şi Calotă ot tam şi Tatomir ot Fuleşti, Pîrvul Cosoroavă ot Cîineşti şi Vladul Cîrstea ot tam.

www.dacoromanica.ro

Pentru credinţa am pus şi peceţile, méseţa 20 octomvrie, leatul 7141 <1632>.

Rădăcină.
Stoica.
Stanciul.
Stoica Şchiopul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dintrunlemn, nr. 445, f. 109 v.
Copie.

425

1632 (7141) octombrie 24, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte lui Drăghici logofăt şi lui Ianiu postelnic satul Stejarul, din jud. Mehedinţi.

† Милостїею божїею, Іѡ Матею воєвода и господинъ, внѹкъ покоиннаго Іѡ Бъсърабъ воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїю господство ми славнимъ господства ми Drăghici logofet i Ianiu postelnic ot Pleşoi, ca să le fie satul Stejariul ot sudstvo Meh<edinţi>, ce au fost al Manei b'v vel postelnic, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu viile şi cu tot venitul de pretutindenilea, oarecît se va alége den hotar în hotar. Pentru că acest sat Stejarul fost-au al Manei postelnic. Deci cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar domnia mea am dat şi am miluit pre slugile domnii méle Drăghici logofăt i Ianiu postelnic, una, pentru căci le-au fost Manea postelnic datoriu ughi 150, bani gata, alta, i-am miluit domnia mea cu satul Stejariul pentru direaptă şi credincioasă slujbă ce au slujit domnii méle şi ţerîi la înpărăţie în Ţarigradu şi cîndu au venit vrăjmaşii domnii méle asupra ţerîi şi a domnii méle aicea la scaun în Bucureşti, cu oaste şi cu mare războiu. Deci i-am miluit domnia mea cu acest sat ce scrie mai sus, ca să le fie lor de moşie în veac şi de nimenilea opreală să n-aibă.

Derept acéia şi voi, rumânilor de în Stejariul, încă să aveţi asculta de dinşii de toate ce vă vor da învăţătură, că v-am dat domnia mea să fiţi pre seama lor, iar cine nu va asculta să i se facă certare.

Şi am pus domnia mea şi blăstem : care va dărui domnul Dumnezeu a fi în urma noastră domnu Ţerîi Rumâneşti încă-l rog cu numele lu Dumnezeu să aibă a întări mila şi cartea domnii méle pre tocmeala ce scrie mai sus. Iar cine va călca şi va sparge, acela să fie anatema şi afurisit de 318 otţi, eje sut vă Nechei, amin.

www.dacoromanica.ro

Инако да нѣст, по реч господства ми.
И исправникъ, сам реч господства ми.
Пис в Бѣкрещи, мѣсеца wктомвріе кд̃ дьни, въ кѣт ×зрма.
† Їw Матеи вшевwда, милостїю божїю господинь.
Їw Матеи воивод <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XCVIII/1.
Orig., hîrtie (31 × 20,5), pecete aplicată.
Copie la Bibl. Acad., CMLXXVI/426.

426

1632 (7141) octombrie 30.

Matei Basarab voievod împuterniceşte pe egumenul de la m-rea Sfînta Troiţă <Radu Vodă> să stăpînească şi să judece în satul Chiseletu.

Milostiiu bojiiu, Io Mateiu Basarab voevod i gospodinu, vnuc pocoinago Io Basarabă voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniu gospodstva mi satului Chiseleţul şi cu balta lor, carele este al sfintei mănăstiri de la Sfînta Troiţa, ca să fie în pace şi slobozi de acum înnainte, ei şi gîrla loru de către stolnici şi de către vameşi dela Cornăţelu, nimenea să n-aibă a să amesteca în judecata satului, nici să vîneze gîrla, ci să aibă treabă (mănăstirea) [1] cu gîrla şi cu pîrcălabul care-l va pune, să aibă a judecarea şi a-i globirea, cum au fost şi mai denainte vreme.

Drept aceia şi voi, stolnicilor şi voi, vameşilor de la Cornăţelu, în vreme ce veţi vedea această carte a domnii mele, iar voi încă să căutaţi şi foarte să vă feriţi şi în pace să lăsaţi satul Chiseleţul şi cu gîrla lor, nimenea de nimic să nu să ispitească a intra în sat sau în judecată sau în gîrlă a vîna, că acela omu, carele să va ispiti priste cartea domnii mele a intra în satul sfintei mănăstiri, acela omu foarte va avea o certare mare. Ş-această carte a domnii mele nici o carte să nu o calce, că aşa este învăţătura domnii mele. Inaco da ne, po receniu gospodstva mi.

Pis meseţa (luna)[1] octomvri 30, 7141.

Bibl. Acad., XI/19.
Copie.

[1] Parantezele sînt ale copistului.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) noiembrie 10.

Voica dăruieşte nepoţilor ei Irimiia şi Neaga moşie în Verneşti.

† Adecă eu Voica Pănoi dat-am acesta al miu zapis, ca să hii de bună credenţă la mîna nepot-miu Irimii şi a nepot-mea Negăi ot Pîrliţi, cum să să ştie că e-m dăruit eu Voica Pănoi doi stînjini de moşii în Verneşti de partea Tenculească pă lî<n>gă moşiia lui Balco, den apa Buzăului pînă în Lacul cu Zălojii. Şi er e-m mai dăruit eu Voica Pănoi merii de la fîntînă den jos de la Prodeleasa şi loc de grădină înprejurul merilor. Şi e-m dăruit de a mea bunăvoi, de nime silet, ca să hii dumnelui moşii stătătore în veci, dumnelui şi coconilor dumnelui, cîţi Dumnezeu i va da. Iar nepot-miu Irimiia şi nepoată-mea Nega m-au dăruit pe mene cu 40 de obroace de pîine.

Şi la acesta zapis au fost omeni buni şi aldămăşari: u<n>cheşul Preda ot Răteşti şi Mirlea de acolea, Vasile ot Pîrliţi Lupe ot tam, Nedelco Bătlăgel ot tam şi uncheşul Nedelco Cogea şi Măican ot tam şi Stoica Secară ot tam.

Пнс попа Їѡкѡв wт Рътіцн[1]. Пнс нонмврїѣ ї, лѣт ×зрмѧ.

Eu Voica Pănoi ot Verneşti.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/14.
Orig., hîrtie (30 × 21).
Copie figurată ibidem, XXVI/13; altă copie ibidem, ms. 171 f. 168–169.

428

16<32> (71<41>) noiembrie 18.

Stoica Perţa vinde lui Oprea negustorul un loc în Coasta Turburii.

† Adecă eu, Stoica Perţa, dat-am acesta al mieu zapis la mîna dumnealui Oprii neguţătoriului, precum să să ştie că i-am vîndut un loc în Coasta Turburii, livade doao fălci cu coasta şi cu lacurile amîndoao,

[1] popa Iacov din Răteşti.

www.dacoromanica.ro

drept bani gata aspri 400. Şi o am vîndut noi dumnealui de a noastră bunăvoe, nefiind siliţi de nimenea.

Şi cînd o am vîndut fost-au cu ştirea şi cu voia tuturor vecinilor miei. Şi o am vîndut ca să-i fie moşie ohabnică şi statornică în véci, lui şi copiilor lui, cîţi Dumnezeu i-au dăruit şi-i va dărui. Iar nimenea din neamul mieu să nu mai aibă voe să să scoale să mai întoarcă această moşie, că precum am zis, o am vîndut eu de a mea bunăvoe.

Şi cînd au făcut această tocmeală fost-au mulţi omeni mărturii, care mai jos anume să vor iscăli.

Şi eu, pentru mai adevărata credinţă, mi-i-am pus numele şi dégetul mai jos, ca să să crează.

<II>[1]ис мѣсеца ноемврїе ѩ дьни, лѣт ×зр<мд>[2].

† Eu Stoica Perţa, vîndut<-am>.

† Eu Nistor martor.

† Eu popa Stănislav martor.

† Az Matei martor.

† Az Vîlsan martor.

† Az Stănislav martor.

† Az Stoica martor.

† Az Luca neguţătoriul martor.

Arh. St. Rîmnicu-Vîlcea, Documente istorice, XI/4.
Orig., hîrtie (32 × 22).

429

1632 (7141) noiembrie 20, Bucureşti.

Matei Basarab voievod scuteşte de dări satul Tismana al m-rii Tismana.

† Ѣ̀ъ закон҃ѣ повѣлѣ господь Богъ сыномъ Їсраиловом на вьсѣко лѣто десетствовати ѥлика дцѥ стежит и съ ведецїи свѣтїихъ Богоносни wтцы и апостоли съвещаше на помощ и на благодѣтелством дшам нашим и прѣдаше нам послѣднїи чедом им, wвы молитвом и бдѣнїѥ и постом, wви милостинѣми и покаанїѥ wгрѣбати сѧ wт вьсѣкыхъ зль и съ вьсѣкож вѣроуж да готови бѹдим оуслишати wн глас прїидѣте към мнѣ вьсих троуждаци сѧ wбрѣмени и азь оупокои ви. прїидѣте благословенїѥ wтца моего наслѣдѹитж оуготованож вам царство wт

[1] Loc rupt.
[2] Data a fost întregită după documentul din 1633 (7141), iunie 21.

www.dacoromanica.ro

слѫженїѥ мирѣ, вьзалкаХ бо сѧ и дасте ми пасты, вьжаждаХ и напоисте мѧ, наг бѣХ и wдесте мѧ, болѣн бѣХ и посѣтисте мѧ, странен бѣХ и вьведости мѧ, вь темницѣ бѣХ и прїидосте къ мнѣ.

Сеже и аз, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христолюбивїи и самодрьжавнїи господарь высон Земль Блашкоѧ Їw Матею воевода, внѹкъ великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномѹ Їw Бьсьрабь воевода, въспомѣнѹ и господство ми слово Давида пророка и царѣ глаголѣща: „блажени имже wт пѹстише сѧ безаконїѥ, им же прїкрише сѧ грѣсы, блажени моѹж емоѹже не вьмѣнит господь грѣХа“. И паки: „им же wбразом желает елени на источныкы водниї, сицеХ желает дѹша моа к тебѣ, Боже“. И пакиже такоже сам Христос заповѣдав и рече: „боѹдїте милостиви, такоже и аз“, и прочаа, „блажени милостиви, такоже тїи помиловани боѹдет“. Тѣмже потъщаХом сѧ и господство ми елико по силѣ нашем вьжделѣХом ѹтвьрдїти, покрѣпити и дароваХ господство ми сьи вьсѣХ чьстнїи и благообразнїи и прѣпочтании, еже над въсѣкми чьстїю даров настоещиХ сїи Хрисовѹл господство ми свѣтѣи божественѣи монастир глаголеми Онемѣна, идеже ест Храм ѹспенїѥ Богородице и чьстнѣишомѹ wтцѹ егѹменѹ Сѹвѳрїю[1] соущиномѹ наставникоѹ свѣтѣи wбитѣли сеи и вьсѣм иноком wбщежителем въ свѣтомѹ монастироѹ, такоже да ест село свѣтѣи монастир зовемомоѹ пакиже Тисмѣна, таже ест под свѣти монастир из дол, ѕ мирноо и свободно за бир и за кьбаю и за сено и за вол и за соуХа wвцѹ и за кон и за мѣд и за восок и за дижма пчелом и за горцина овцам и свином и за винарич и за кьшьрїѥ и wт кони за wлак и за ѹзаемство и за бань wт сѹдство и потропопи[2] и за wвцѹ за сѹлую и за свакы слѹжбѣ и дажбѣ, елико сѣт през лѣто въ земле господство ми, за ниХто бантованїѥ да не имат въ дьнїи и въ животѣ господства ми, понеже того село Тисмѣна, еже ест више пис, било ест за дѣдино свѣтомѹ монастир Тисмѣна wтставил и простил wт вьсиХ господарїи, такоже да ест тьчю за послѹшанїѥ и за пазѹ свѣтѣи монастир Тисмѣна за зли чловѣци и за пандѹри, да не приидет wт през планен да исХабит и да сътворит плѣненїѥ и пагѹбѹ свѣтомѹ монастир, почто радї ест далече на крающе Хорев и оу мѣсто със неволю и не имѣли със дрѹг със что да сѣ прихранят или дрѹги села.

И видѣХом господство ми и Хрисовле и книги старѣ прочїем господаре сътворение и ѹтвьрьжденне със великою клетвѹ и за процѣнїѥ wвом село Тисмѣна. Таже вь том господство ми ещеже сьм поновиХом и ѹтвьрдиХом и над сїю Хрисовѹл господства ми по село Тисмѣна слободзїѫ, да ест простал за вьсеХ дажбове, како ест бил и wт прѣжде врѣме, да не влѣзит нихто вь ныХ да ест тьчїю за пазѹ и за Хранѹ и вь ѹкрѣпленїѥ свѣтѣи монастир, а божественым иноком вь пицѣ, а господство ми и родїтелїем господствѹ ми вѣчное въспоминанїѥ и не wт ко<го>ждо непоколебимо, поризмо господства ми.

Ещеже и заклинанїѥ поставиХом господство ми: по wтшествїю господство ми, кого изберет господь Богь бити господарь Земле Блашкоѧ или wт сръдична плода господства ми или wт сьроднык наше или, по гресиХ наше, или wт инно-

[1] Cuvînt adăugat ulterior cu altă cerneală.
[2] Cuvintele : и потропопи sînt adăugate ulterior, pe margine, cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

плѣмєнник, да аще почтет и поновит и оутвръдит сїю Хрисовѹл господства ми, того господь Богъ да га почтит и да съхранит ѕ въ господствѣ его и а въ боудещыхъ вѣцѣхъ дѹша его. А аще ли непочтет и не поновит и не ѕкрѣпит сїю Хрисовѹл господства ми над сїю проценїе, како ест више пис, ањ хокет попърит и разорет и нсхабит сїю Хрисовѹл господства ми, того да ест трѣклет и анѳема и аф8<ре>сан wт тѣ͡ї свѣти wтць, еже соут въ Никїен и да имат частїи със И<8>да и със Пр҃їм на единь мѣсто и съ иными невѣрнїи Їоудеи, еже възъпише над кръв господа Бога и спаса нашего Їсуса Христа и рекът: „възмыи, възмыи и распени его" и кръв его над нѣ и над чеда нѣ ест и ѣдет въ вѣкы, аминь.

Єже оубо и свєдетелїе поставлѣем господство ми: жоупан Їѣшко вел дворник и жѹпан Гєрге вел лwгwфет и жоупан Радѹл Нѣстоурел вел вистїар и жѹпан Ѳєwдосїе вел спатар и жѹпан . . .[1] вел столник и жѹпан Ника вел комис и жѹпан Барбоу вел пѣхарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник . . .[1].

И нап<нс>ах азь, Ѳоарѳ граматик, въ настол градѹ оу Бѣкѣрещи, мѣсеца ноємврїе к҃ дьни и wт Ѧдама, въ лѣт ×ѕр҃ма.

† Їѡ Матею вwєвwда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воєвод <m. p.>

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din cît dobîndesc şi aceasta ştiind sfinţii părinţi purtători de Dumnezeu şi apostoli ne-au sfătuit spre ajutorul şi spre binefacerea sufletelor noastre şi ne-au lăsat nouă, cei din urmă copii ai lor, unii cu rugăciune, cu priveghere şi post, alţii cu milostenii şi pocăinţă să ne curăţăm de tot răul şi cu toată credinţa să fim gata să ascultăm acel glas : veniţi la mine toţi cei trudiţi <şi> îngreuiaţi şi eu vă voi odihni, veniţi binecuvîntaţii părintelui meu să moşteniţi împărăţia găsită vouă de la facerea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi mi-aţi dat să beau, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav am fost şi m-aţi cercetat, străin am fost şi m-aţi primit, în temniţă am fost şi aţi venit la mine.

Iată dar şi eu binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul domn a toată Ţara Românească, Io Matei voievod, nepotul mare şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărabă voievod, mi-am amintit şi domnia mea cuvîntul proorocului şi împăratului David, care spune : „fericiţi cei cărora li se iartă fărădelegile, cărora li se acoperă păcatele, fericit bărbatul căruia domnul nu-i ţine în seamă greşelile". Şi iarăşi : „în ce chip doreşte cerbul spre izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul meu către tine, Doamne". Şi iarăşi cum a poruncit Hristos şi a spus : „fiţi milostivi ca şi mine", şi celelalte, „fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi". De aceea m-am străduit şi domnia mea şi am dorit, cît a fost în puterea noastră ca să întăresc, să împuter-

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

nicesc şi să dăruiesc domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit acest hrisov de faţă al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, şi prea cinstitul părinte egumen Onufrie [1], care este nestavnicul acestui sfînt lăcaş şi tuturor călugărilor care vieţuiesc în obşte în sfînta mănăstire, ca să fie satul sfintei mănăstiri numit tot Tismana, care este în jos, sub sfînta mănăstire, în pace şi slobod de bir şi de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal şi de miere şi de ceară şi de dijma stupilor şi de gorştina oilor şi de împrumut şi de bani de judeţ şi potropop [2] şi de oaie de sulgiu şi de toate slujbele şi dăjdiile, cîte sînt peste an în ţara domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare în zilele şi în viaţa domniei mele, pentru că acel sat Tismana, care este mai sus-scris, a fost de moştenire al sfintei mănăstiri Tismana lăsat şi iertat de toţi domnii, ca să fie numai de ascultarea şi de paza sfintei mănăstiri Tismana de oameni răi şi de panduri, să nu vină de peste munte să strice şi să facă pradă şi pagubă sfintei mănăstiri, pentru că este departe, la marginea ţării şi la loc de nevoie şi nu are mai mult cu alta cu ce să se hrănească sau alte sate.

Şi am văzut domnia mea şi hrisoave şi cărţi vechi ale altor domni, făcute şi întărite cu mare blestem şi de iertare a acestui sat Tismana. Astfel, întru aceasta, domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi cu acest hrisov al domniei mele satul Tismana, să fie iertat de toate dăjdiile cum a fost şi de mai înainte vreme să nu intre nimeni la ei, să fie numai de paza şi de hrana şi de întărirea sfintei mănăstiri, iar dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele pentru această iertare, cum este mai sus-scris, ci va călca şi va strica şi va pierde acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu ceilalţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l" şi sîngele asupra lor şi asupra copiilor lor, este şi va fi în veci, amin.

---

[1] Cuvîntul adăugat ulterior, cu altă cerneală.
[2] Cuvintele „şi potropop" sînt adăugate pe margine, cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gherghe mare logofăt şi jupan Radul Năsturel mare vistier şi jupan Teodosie mare spătar şi jupan .....[1] mare stolnic şi jupan Nica mare comis şi jupan Barbu mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic.....[1].

Şi am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna noiembrie 20 zile şi de la Adam, în anul 7141 ‹1632›.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., Peceţi 45.
Orig., perg. (45 × 40), pecete mijlocie atîrnată.
Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 39v—40.

430

1632 (7141) noiembrie 21, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte Ancăi, jupîneasa postelnicului Mihăilă de la Văleni, satul Găbojdibrod din jud. Romanaţi.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, nepotul bătrînului şi preabunului Băsărab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle, jupînésii Ancăi, care au fost jupîneasă lui Mihăilă postelnic de la Văléni şi cu feciorii ei, cîţi Dumnezeu i-au dăruit, ca să-i fie ei satul Găbojdibrodul din judeţul Romanaţilor, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din baltă şi cu viile şi du preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe hotarăle şi semnele céle vechi, pentru că acel sat Găbojdibrodul, ce s-au scris mai sus, au fost al lor de baştină de la moşi, de la strămoşi, încă de mai nainte vreme, din zilele altor bătrîni domni de demult. Şi tot l-au ţinut cu bună pace.

Iar după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, dăruindu-mă domnul Dumnezeu şi cinstitul înpărat cu domnie şi cu schiptrul stăpînii în Ţara Rumânească, după moartea lui Mihăilă postelnic şi a feciorului lui, Radul postelnic de la Văléni, iar rumânii de la Găbojdibrod, ei s-au sculat cu pîră, ca să să facă oameni slobozi, zicînd ei cum că n-au fost rumâni, ci i-au ţinut fără de treabă şi fără de cale şi vrea să să închine, să fie domneşti.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Întru aceia, singur domniia mea am căutat şi am judecat, după dreptate şi după lége, înpreună cu toţi cinstiţii boiarii domniei méle şi fiind domniia mea de moşie şi de loc de aici şi ştiind cum că sînt rumâni ai lor de baştină de mai nainte vreme, nu sînt domneşti şi cum că n-au avut nici o pîră cu nimenea, domniia mea iarăşi i-am dat ca să fie rumâni, cu feciorii lor, precum au fost şi mai nainte vreme şi cu tot venitul, precum iaste mai sus-scris şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle, ci să fie al ei de baştină şi ohabnic şi feciorilor ei, nepoţilor şi strănepoţilor, precum au fost şi mai nainte vreme.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe : jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Gheorghie vel logofet i jupan Radul vel vistiar i jupan Theodosie vel spatar i jupan Stroe vel stolnic i jupan Nica vel comis i jupan Barbul vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic, singur domniia mea am zis.

Şi am scris eu, Dumitru, în scaunul oraşului Bucureştii, noembrie 21 zile, leat 7141 ‹1632›.

† Acest izvod s-au tălmăcit de pe cartea domnească cea sîrbească la şcoala slovenească la sfîntul Gheorghie Vechiu.

† Az Costandin dascăl slovenesc izpisah, vă leat 1773.

Bibl. Acad., Condica Mitrop. Ţării Rom., ms. rom. 610, *f.* 40v—41v.
Traducere.

431

1632 (7141) noiembrie 23, Bucureşti.

Matei Basarab voievod scuteşte cinci poslușnici al m-rii Sfînta Troiţă ‹Radu Vodă› de poclon.

† Милостїею божїею, Іѡ Матею воєвода и господинь, внѹкъ покоиннаго Іѡ Бъсърабъ воєвода. Пишет господство мн voao mahalalii a mănăstirii Sfînta Troiţă.

După acéia vă dau în ştire domnia mea că aici înnaintea domnii méle au venit părintele egumenul Tanasie de se-au jeluit şi au spus cum sîntu 5 poslușnici ai mănăstirii, anume : Tudor i Dédiul i Danciul i Necula i Iacomi ertaţi de toţi domnii şi n-au avut cu voi amestecătură la nici o dajde, ce au fost lăsaţi să fie numai de poslușania mănăstirii. Acum căci v-am fost pus domnia mea la acest poclon, iar voi i învăluiţi şi pre poslușnici să dea şi ei poclon şi nimica treabă cu ei n-aaveţi şi i-am lăsat şi domnia mea cum au fost ertaţi şi de alţi domni să fie ertaţi şi în zilele domnii mele,

www.dacoromanica.ro

Derept acéia, în vréme ce veţi vedea ceastă carte a domnii méle. iar voi să căutaţi foarte în pace să-i lăsaţi, nimic să nu-i învăluiţi, că i-am lăsat domnia mea să fie numai de posluşania mănăstirii. Şi voi încă déca veţi da acum, la acest poclon, nu veţi mai da nimic, ce veţi fi iar de treaba şi de posluşaniia sfintei mănăstiri şi ertaţi de domnia mea, cum aţi fost şi la alţi domni.

Aşijderea şi voi, birarilor, carii umblaţi în mahala de birul de poclon, înncă foarte în bună pace să lăsaţi acéste slugi ale mănăstirii Sfînta Troiţă, ce scriu mai sus, că cine-i va învălui mare certare va avea.

Şi această carte a domnii méle să calce toate cărţile, să le fie de pace şi de răpaos. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И неправник, сам рѣч господства мн.

Пнс ѕ бѣкѵрецн, мѣсеца ноемврїе к҃г дьнн, в лѣт ×ѕр҃мѳ.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXI/10.
Orig., hîrtie (29 × 20), pecete mică, aplicată.

432

1632 (7141) noiembrie 27.

Matei Basarab voievod împuterniceşte pe Bunea logofăt să-şi stăpînească rumânii care s-au înscris la dărăbani şi călăraşi şi să-i pună la lucru cu ceilalţi rumâni.

† Милостїю божїею, Їѡ Матеи воивода и господинъ, внѹк Бъсърабэ воивода. Дават господство мн сїю повѣленїи господства мн slugii domnii méle Bunii logofet, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnii méle, să-şi ţii ai lui rumâni, anume : Dobre[1], care se-au scris la dărăbani şi Socolea, care se-au scris la călăraşi ; să şi-i ţii şi alţi rumâni din Grădişte, carii se vor fi scris au călăraşi au dărăbani, tot să fii volnic cu cartea domni méle să le ia armele şi să-i pue la lucru cu alaţi rumâni denpreună. Şi care nu va asculta, să fii volnic pîrcălabul luî să-l bată multu, că domnii méle nu-m tribuescu slujitori rumânii boiarilor şi birnicii.

Aşijderea şi voi, căpitanilor şi iuzbaşilor, veri la cine se vor afla de aceşti rumâni ai Bunii logofet, în vréme ci veţi vedea cartea domnii

[1] „Dobre" este scris ulterior, pe loc lăsat iniţial alb.

www.dacoromanica.ro

méle, iar voi să căutaţi veri să vor fi scrişi la călăraşi veri la dărăbani, iar voi să-i daţi pre mîna ominilor Bunii logofet, să-i ducă la moşiile lor, să aibă a-şi daré dajdea şi lucrul boerescu.

Crez, domnia mea v-am fost dat de cîteva ori învăţătură, rumâni boerişti şi bernici să nu-i scriiţi nici la călăraşi, nici la dărăbani.

Aceasta vă grăescu domnia mea. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И неправникъ, сам рѣч господства мн.

Пнс ноемврїѣ к҃з̃ дьни, лѣт ×ѕ҃рмд̃.

† Їw Матею вwевwда, милостїю божїю господинь.

Їw Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad.. CCCXC1X/34

Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete mică, aplicată.

433

1632 (7141) noiembrie 27.

Matei Basarab voievod poruncește rumânilor din Parapani să-și dea toate obligațiile m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>, fără a se mai opune călugărilor.

† Милостїю божїю, Їw Матеи Бъсърабъ воевода и господинъ. Пишет господство мн voao tuturor rumânilor mănăstirii Svéta Troiţă de la Parapani.

Cătră aceasta vă dau în ştire domniia mea că aicea la domniia mea au spus călugării de la mănăstire cum au venit acia la voi, ca să vă daţi datul şi găleţile şi grîul ce sînteţi datori, şi de stupi, de rîmători să vă daţi banii, iar voi aţi sărit asupra lor şi aţi zis că aţi ucis pre alţii mai mari, dar pre călugări. Şi ziceţi că sînteţi călăraşi, dărăbanţi şi nu veţi da nemica. Iar domnii méle nu-mi trebuescu rumânii mănăstirii călăraşi sau dărăbanţi, ce v-am dat iar rumâni, că de-aţi stătut înpotriva vrăjmaşilor, pentru casele voastre aţi stătut, să nu vă robească tătarîi feciorii.

Deci în vréme ci veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să daţi tot ce iaste venitul mănăstirii, că v-am scos domnia mea şi den vistierii de la catastih, să fiţi rumâni, iar carele<va>[1] sări preste această carte a domnii méle, acela om mare certare va avea şi bucatele i se vor luoa domneşti şi voi trimite domnia mea de o vor aduce legaţi aicea. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

И неправникъ, сам реч господства ми.
Пнс ноемврїе к҃з дьни, въ лѣт ×зрмѳ.
† Їѡ Матеи вшевшда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad., CCCX/22.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete mică, aplicată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 702.

434

1632 (7141) noiembrie 28, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> din Bucureşti balta Cornăţelului.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ, внѹкъ покоиннаго Їѡ Бъсърабы воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ божественѣи монастир зовемомѹ Храм Свѣтаа Троицъ, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle să-şi ţie balta mănăstirii de la Cornăţel cu tot venitul, pre hotară bătrîne, pre unde au fost mai denainte vréme, despre Nenciuleşti şi despre călugăriţele de la Vihorîta şi despre alalte sémne, cum scriu hrisoavele şi cărţile mănăstirii, pentru că balta de la Cornăţel fost-au miluită la Sfînta Troiţă de domni bătrîni. Şi tot ş-au ţinut călugării balta cu bună pace.

Iar acum, în zilele domnii méle, se-au sculat Oancea logofăt de au făcut o carte fără ştirea domnii méle, şi fără ştirea călugărilor, de i-au oprit de în baltă, care neavîndu nici o treabă şi-au făcut şi călugări<ţe>[1]le o carte, fără ştirea a domnii méle.

Derept acéia, domniia mea am dat sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă ca să-şi ţie călugării balta cum o au fost ţinut şi mai denainte vréme, iar cărţile ce au făcut Oancea şi călugăriţele fără ştirea a domnii méle şi a călugărilor nimic în seamă să nu se prinză, numai să ţie călugării balta cum au ţinut pînă acum şi să-şi ia tot venitul de în baltă, ce va fi şi de nimenilea oprealâ să n-aibă. Şi această carte a domnii méle să calce toate cărţile, să fie balta pre mîna călugărilor.

Derept acéia şi voi, năvodarilor, care vînaţi peşte în baltă despre Nenciuleşti şi despre alte sate, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi de să daţi partea de în baltă ce va fi la

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

mîna călugărilor, iar oamenii Oancei logofăt şi a călugăriţelor nimic treabă să n-aibă, că cine se va ispiti a se mai amesteca la balta mănăstirii, certare va avea.

Инако да нѣст, по рѣч господства мн.
И неправникъ, сам рѣч господства мн.
Пис в Бѣкѹрещи, мѣсеца ноемврїе к҃н дьнн, въ лѣт ×ѕр҃мд.
† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/12.
Orig. hîrtie (29×21), pecete mică, aplicată.
Copii ibidem, XLV/15, f. 1 v., ms. 256, f. 372 v şi la Bibl. Acad., ms. 4985, f. 13 şi XI/17.

435

1632 (7141) decembrie 3.

Matei Basarab voievod scrie locuitorilor din Nenciuleşti şi năvodarilor ca să dea banii din venitul bălţii numai în mîna călugărilor de la m-rea Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

† Милостїю божїю, Їѡ Матеи Бъсърабъ воевод и господинъ. Пишет господство мн voao Nenciuleştelor şi voao năvodarilor.

Cătră aceasta vă dau în ştire domnia mea cum de vréme ci <veţi>[1] vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi ce bani veţi luoa de în baltă, venitul mănăstirii, voi să-l daţi tot pre mîna călugărilor. Mă[n]car să o vor veni şi nescare cărţi domneşti de la alţi boiari, voi tot să nu le daţi nemic pînă nu vor veni să stea de faţă la divan. Deci cui va cădea să-i daţi, voi să daţi, iar pînă nu vor isprăvi, să n-aibă treabă niménilea în baltă, fără numai călugării de la Sfînta Troiţă. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И неправникъ, сам рѣч господства мн.
Пис декемврїе г҃ дьнн, въ лѣт ×ѕр҃мд.
† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/13.
Orig., hîrtie (30 × 19), pecete mică, aplicată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 378.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) decembrie 5.

Popa Ştefan vinde cumnatului său Ghinea o delniţă în Turburea.

† Eu popa Ştefan scris-am acesta al meu zapis la mîna cumnatu meu Ghinei ot Turbure, ca să-i fie de bună credinţă, cum să să ştie că i-am vîndut o delniţă în Turburea, ce-au fost partea mea, den şezutul satului, de în cîmpu, de în pădure, de peste tot hotariul. Şi o-m vîndut de a mea bunăvoe, pre bani gata ughi 5, să-i fie lui moşie stătătore în vec.

Şi cîndu am vîndut fost-au mulţi omini buni mărturii, po ime: Oprea Boldescul i Mihăilă i Dumitru Neagăi i Dumitru popei i Opriş şi Stanciul şi Ivan i Cîrste Vîjga i Aldea. Şi oru făcut în casa lu Pavel de Berindeşti. Pentru credinţa am pus dégetele mai jos să să crează.

Пис декемвріе ї дьнь, лѣт ×ѕрмд.

Eu popa Ştefan.	Eu Opriş.
Eu Oprea.	Eu Stanciul.
Eu Mihăilă.	Eu Ivan.
Eu Dumitru.	Eu Cîrste.
Eu Dumitru popei.	Eu Aldea.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XV/7.
Orig., hîrtie (24,5 × 18). Copie ibidem, ms. 168, f. 131.
Pe verso este scris un act original de la Matei Basarab, cu data 17 ian. 1645.

437

1632 (7141) decembrie 5, Bucureşti.

Matei Basarab voievod scuteşte satul Flămînzeştii din jud. Argeş de toate dăjdiile cîte sînt peste an, în afară de bir.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи воевода и господчнъ, внѹкъ покоинаго Їѡ Бъсърабъ воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн satului Flămînzeştii, ot sudstvo Argeş, carele iaste al sfintei mănăstiri ce să chiamă hram Uspenie Bogorodiţe, ca să fie în pace şi slobozi de acum

www.dacoromanica.ro

înnainte de găleată cu fîn, de oae seacă, de cal, de miare cu ciară, de bou, de lucru domnescu, de podvoadă, de cai de olac şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sîntu preste an în ţeara domnii méle, de nimic val sau bîntuială să n-aibă, fără numai cîtu-şi vor plăti birul derept, pre 10 costande, nici să se mai adaog, nici să se mai scază, ce numai tot să dea această cislă de bir, 10 costande, ce scrie mai sus, cum dau şi alte sate ertate dentr-acest judeţ al Argeşului, iar ertaţi de alţi domni mai denainte vréme.

Şi am văzut domnia mea şi cărţi de ertăciune, ca să fie sfintii mănăstiri de ajutoriu şi întărire şi răposaţilor ctitori poménă în véci. Aşijderea să aibă pace de cătră toţi călătorii şi de cătră toate slugile domnii méle carii nu vor avea treabă în sat, niménili silă şi nevoe satului să nu facă, ce să-şi cumpere toţi bucate pre bani den pungă. Şi deaca-şi vor plăti birul să nu să tragă bucatele satului Flămînzeştii pentru alţii, nici să şază birarii în sat să-i cheltuiască, deaca-şi vor plăti birul.

Pentru că au fost venit părintele egumen .....[1], carele au fost nastavnic la sfînta mănăstire Argeş, de se-au jăluit înaintea lui Alexandru voievod Iliiaş şi au spus cum se răsipéşte satul de călători şi de birari, pentru că, deaca ş-au fost plătindu birul, ei tot au fost şăzînd în sat pînă au fost strîngînd birul de pre într-alte sate, de au fost făcut birarii şi mierarii scaun de bir în sat în Flămînzeşti, cum n-au fost obicéiul. Deci într-acéia Alexandru voevod Iliiaş le-au făcut carte, ca să aibă pace, cum scrie şi mai sus.

Derept acéia şi domnia mea încă i-am ertat. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radul voevod, leat 7129 şi cartea lu Alexandru voevod Iliiaş, de pace, cum scrie mai sus.

Iar cine se va ispiti a-i mai învălui preste această carte a domnii méle, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea, că aşa iaste învăţătura domnii méle. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И исправник, сам рѣч господства мн.

Пис оу Бѣкѣрещи, мѣсеца декемврїе ѣ дьнн, в лѣт ×ѕ҃рмѳ.

† Їѡ Матеѭ вшеводѫ, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матеѭ воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, II/17.
Orig., hîrtie (31 × 22), pecete mică, aplicată.
Copie ibidem, ms. 708, f. 398.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) decembrie 5, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte popii Dumitru moşie la Ciulniţa, jud. Ialomiţa.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ion Matei voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, nepotul marelui şi preabunului, răposatului Ion Băsărab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle popei lui Dumitru din satul Ciuliniţa, din judeţul Ialom‹iţa›, şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moşie la sat, la Ciuliniţa, din hotarul de jos, însă din partea lui Voicilă stînjîni 20, din cîmp şi din pădure şi din apă şi du preste tot hotarul, din hotarul bălţii pînă la hotarul Ialomniţii, fără numai cu o grădină să nu aibă treabă, pentru că au cumpărat popa Dumitru aceşti mai sus-zişi stînjini de moşie de la Voicilă ot Ciuliniţă, drept ughi 12 bani gata.

Şi iar au cumpărat popa Dumitru moşie la Ciuliniţă din hotarul de jos, însă din partea Bodii, stînjini 17, de la Dan, feciorul lui Stan, du preste tot hotarul oricît s-ar alégé, drept 2040 aspri gata. Şi iar să fie popei lui Dumitru moşie la Ciuliniţa din hotarul de jos, însă din partea Bodii stînjini 17 du preste tot hotarul oricît s-ar alége, pentru că au cumpărat popa Dumitru aceşti mai sus-zişi stînjini de moşie de la Băzan din Ciuliniţă, drept 2040 aspri gata. Şi iar să fie popei lui Dumitru moşie, la Ciuliniţă, din hotarul de jos, însă din partea Danciului stînjini 20, însă să să ştie să ţie popa Dumitru din partea Danciului numai o grădină la vale şi din hotarul bălţii pînă la hotarul Ialomniţii, pentru că au cumpărat popa Dumitru aceşti mai sus-zişi stînjini de moşie de la Danciul den Ciuliniţă, drept ughi 12 bani gata.

Şi au fost la tocmeala lor mulţi oameni buni mărturie, anume din Ciuliniţă: Voico şi Ospenie şi Voicilă şi Stanciul şi Vasilie şi Stănimir şi Stan şi Oancea.

Şi au vîndut aceşti mai sus-numiţi oameni ale lor moşii şi stînjini, precum iaste mai sus-scris, ei de a lor bunăvoe fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor megiiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului şi dinnaintea domniei méle.

Pentru acéia am dat singur domnia mea popei, lui Dumitru, ca să-i fie lui aceşti mai sus-zişi stînjini de moşie de la Ciuliniţă, moşie stătătoare şi ohabnică, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimenea să nu să clătească, dupe zisa domniei méle.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Gherghe vel logofăt i jupan Theodosie vel spatar i jupan

www.dacoromanica.ro

Stroe vel stolnic i jupan Nica vel comis i jupan Radul vel vistiiar i jupan Barbul vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi au fost ispravnic Gherghe vel logofăt.

Şi au scris Stoica logofătul, ucenicul lui Lepădat logofătul, în scaunul minunatului oraş Bucureştii, méseţa dechemvrie 5 dni, leat 7141 <1632>.

Bibl. Centrală de Stat, LXXXIII/5.
Traducere din sec. Stat al XVIII-lea.

439

1632 (7141) decembrie 6, Bucureşti.

Matei Basarab voievod scuteşte de dări satul Corbii de Piatră, jud. Muşcel şi Pădureţ al m-rii Argeş.

† Милостїею божїею, Їw Матеи воєвода и господинъ въсои земле Оуггрровлахїискоє, внѹк прѣдобраго и стараго Бъсъраб воєвода. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтомѹ и божественомѹ монастирѹ Пргеш, Храм чьстнаго Оуспенїе пгѣсвѣтыѣм преблагословенніе и славенїе владичица наше Богородица приснодѣвы Маріе и прѣчьстномѹ wтцѹ їеромонахоу кур Мелентїе егѹмен и прочїим преподwбным братїам иноком тѹ живѹщим, ѣкоже да им ест село свѣтого монастира наричаемаго Корбїи де Пїатръ, wт сѹдство Моуш<чел> и Падѹ<рец> оу мирно и свободно за къблю и за сѣно и за мед и за косок и wт заелиствованїе и за сѹха wвца и за wвца за сѹлую и wт бир за вол и за конѣ и за мертиче и за подводе и за глобе господски и за бани wт сѹдство и за кони за wлак и за въсѣх дажбове и слоужби и ѣжденїа, елика сѹт през лѣт в земле господства ми, тъчїю да имат си датї бир прав по мѣсецѹ, по т пѣнѧзи. Такожде да даст и горщїнъ за wвци и за свини и пчелною дижмѹ. Понеже съм простил господство ми сїе више реченое село свѣтого више реченаго монастира wт въсѣх сих горѣ реченных дажбовѧ радї вины със цеви: ѣко видѣх господство ми сего дивнаго и преславнаго, пачеже красотою и добротою по мирочюдесе присловѹтаго више реченаго монастира wбницавша wт всюдѹ и wбсирѣвша сѧ wт селах же и всего имаиїа своего wслабѣвша и въсѣко wбнижаема бивша и wскѹдна лишенїе всѣх дѣдине ѣже биша приложени и милованн wт пръви его ктитори и наших глаголю прѣwтцъ тѣлже въспомѣнѹв господства ми како съи предивным монастир Пргеш, wснован бист и съѕидан бист и прекрасно съвръшен wт свѣтопочившаго прawтца господства ми свѣтлѣишаго господина Нѣгое Бъсъраба воєводї, и съ свѣтлѣишою и блаженно почъвшїю свою сѹпрѹжницею нам прѧматерїи, госпождею Деспиною,

www.dacoromanica.ro

съмотри господства мн, шако да не затворит сѧ дѣло нѫ таковое чюдно и прѣбожество въсѣчески сапѫстѣнїем нъ ѫмилосръдї се господство мн на вниѣ реченомѫ село свѣтого монастира и штпѫсти емѫ въсѣѫ вниѣ речен҃їѫ даждн, понеже оубо сїе село Корбн прѣжди шнн дажѫоу сн въсѣѫ даждове нѫ исполѫ. шакоже и їнїе плашн. Таже такождѣ ѫмилостивн се и господство мн свѣтого радї монастира и прости нѫ шт въсѣѫ нижѣ шбразом горѣ пишет да ест свѣтѣи монастир въ оукрѣпленїе, иноком въ шсрдь, а господства мн и покоини родїтели господства мн ктитори вечное въспоминанїе.

Єщиже и заклинанїе поставнѫ господство мн: по шшествїе господства мн, кого изберет господь Богъ бити господарь Блашкое земле и владалацѹ, да ацие почьтет и поновит и оукрѣпит сїи книг господства мн, по такмежєнїе како ест вниѣ пис[1]. Ѧ ацителиже непочтет и неукрѣпит, анѫ попорет, исхабит и въ шбженїе шставит, того да ест тръклет и анатима шт тнї штцн еже сѫт въ Никіе и да имат частїю със Юда и със Ѩрїѫ на єдин место.

Єже сведїтеле поставнѫ господство мн: жѫпан Іѣашко вел дворник и жѫпан Герги вел логофет и жѫпан Радѹл вел внстїѣр и Тѣодосїе вел спатар и Строе вел столник и Ника вел комис и Барбѫл вел пѣхарник и жѫпан Костандин вел постелник. И исправник, сам реч господства мн.

Исписахѫ се въ настол граду Бѫкоуреци, декемврїе $\widetilde{\text{s}}$ дни и шт Ѩдама до нинѣ, въ лѣт ₓ$\widetilde{\text{зрмд}}$.

† Їѡ Матею вшевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Доумитроу лшгѡфет

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul preabunului şi bătrînului Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri Argeş, hramului cinstitei adormiri a preasfintei, preabinecuvîntatei şi slăvitei stăpîna noastră de Dumnezeu născătoarei, pururea fecioarei Maria şi preacinstitului părinte ieromonah chir Melentie egumenul şi celorlalţi preacuvioşi călugări trăitori acolo, ca să fie satul sfintei mănăstiri numit Corbii de Piatră din judeţul Muşcel şi Pădureţ, în pace şi liber de găleată şi de fîn şi de miere şi de ceară şi de bir şi împrumut şi de oaie seacă şi de oaie de sulgiu şi de bir de boi şi de cai şi de mertic şi de podvoade şi de gloabe domneşti şi de bani de judeţ şi de cai de olac şi de toate dajdiile şi slujbele şi mîncăturile cîte sînt preste an în ţara domniei mele. Să aibă numai a da bir drept pe lună 300 bani. De asemenea să dea şi gorştină din oi şi din porci şi dijmă din stupi. Pentru că am iertat domnia mea acest mai sus-spus sat al sfintei mănăstiri mai sus-spuse de toate aceste mai sus-spuse dări, pentru pricinele acestea: că am văzut domnia mea această mai sus-spusă mănăstire minunată şi preaslăvită,

[1] Aşa este în text; s-a omis un pasaj din formularul obişnuit.

www.dacoromanica.ro

încă şi preaslăvită în lume prin bunătatea minunilor, nimicită cu totul şi sărăcită de sate, slăbită de toate averile sale şi micşorată fiind şi sărăcită prin pierderea tuturor averilor, care au fost dăruite şi miluite de primii ei ctitori, adică strămoşii noştri.

Pentru aceasta, amintindu-mi domnia mea că această minunată mănăstire Argeş a fost întemeiată, a fost zidită şi prea frumos terminată de sfînt răposatul strămoş al domniei mele, luminatul domn Neagoe Basarab voievod şi cu luminata şi în fericire răposata sa soţie, străbuna noastră doamna Despina, a socotit domnia mea ca să nu se oprească fapta lor atît de minunată şi preadumnezeiască întru întreaga pustiire, ci s-a milostivit domnia mea de mai sus-spusul sat al sfintei mănăstiri şi l-au iertat de toate mai sus-spusele dajdii, pentru că acest sat Corbii mai înainte au dat toate dările lor pe jumătate ca şi ceilalţi plăiaşi. Astfel, de asemenea, s-a milostivit domnia mea de această sfîntă mănăstire şi am iertat de toate în chipul în care scrie mai sus, să fie sfintei mănăstiri de întărire, călugărilor pentru nevoie, domniei mele şi răposaţilor părinţi ai domniei mele, ctitori, veşnică pomenire.

Încă şi blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpîn al Ţării Româneşti, dacă cinsteşte şi înnoieşte şi întăreşte această carte a domniei mele după întocmirea care este mai sus-scrisă [1]. Iar dacă nu va cinsti şi întări, ci îl va călca şi nimici şi îl va lăsa în uitare, acesta să fie de trei ori blestemat şi anatema de 318 părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Iată martori am pus domnia mea : jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gherghi mare logofăt şi jupan Radul mare vistier şi Teodosie mare spătar, Stroe mare stolnic şi Nica mare comis şi Barbul mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

S-a scris în cetatea de scaun Bucureşti, decembrie 6 zile şi de la Adam pînă acum anul 7141 <1632 >.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Dumitru logofăt.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XVI/18.
Orig., perg. (30 × 49), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1795 ; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 277v—278 şi 708 f. 390—391.

[1] Aşa este în text ; s-a omis un pasaj din formularul obişnuit.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) decembrie 6, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte satul Ciuliniţa din jud. Ialomiţa moşnenilor satului, în urma unor judecăţi.

† Милостїю божїею, Іѡ Матею воєвода и господинь късои земли Оугроврахїискои, внѹкъ великаго и прѣдобраго, покоиномѹ Іѡ Бъсарабъ воєвод. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми wвемзи людїи кнеsи wт село Чюлница, wт соудство Илом<ница>, по име: Ѡанча и Добрика и Кончилъ и поп Дѧмитрѹ и Данчюл със братїи им за wчинѹ и със синови им, елицеже Богъ даст, такоже да сѣт им село Чюлниица, въс село със въс Хотаром и със въс Ходоком wт посѣдї и wт през въс Хотарwм, wт Хотар даже до Хотар, по старн Хотаре и белѣге, wт Давид дорн ѹ Гавра Змѣилов.

Йли да се знает, да дръжит Ѡанчѣ и Ходьр и Лѹпъл и Борчѣ и Пътрѹ и със братїи им за wчинѹ, але wт горни Хотар сежени т. И пак да се знает, да дръжит Стънимир и Добрика и Добре и Марика wт средни Хотар сежени р. И пак да се знает да дръжит Кончилъ и Мънилъ и Тома wт долни Хотар сежени с. И пак wт долни Хотар да дръжит Данчюл и Бадѣ и Борчѣ сежени с. И пак wт долни Хотар да дръжит Бwдѣ и поп Дѧмитрѹ и Ѡанчѣ сежени с. Занже сѣт нихне старе и праве wчине и за дѣдїнѹ, ецеже wт прѣжде врѣме. И вили сѣт вьси людїе кнеsи със wчине имь.

Й къда ест бил въ дьни покоиномѹ Михаю воєводї, а господствѹ емѹ сам притєснѹл сїю више речено село Чюлниица със многе напасте за бировѣ, еже поставихмѹ ѹ плець имь, тере вечинѹл нх ест въ силост, кромѣ волѣ имъ. Таже wт тогда въс ест бил село господскѹ.

Й потом, къда ест бил въ дьни покоиномѹ Радѹл воєводї, синь Михнев воєводї, въ прьвое господскѹ, а господствѹ емѹ дал ест и помиловал по Костаке кихаiwа със въс село Чюлниица, радї слоужба его. И wдръжал ю ест на колико врѣме вечинн. Й потом, Радѹл воєводї милостивил сѣ ест, тере свободил ест въсѣх села господскы, елице сѣт бил покѹпене wт покоиного Михаил воєвод, да се скѹповдет wт господствѹ емѹ за вечинїи и да дает въснх аспри господскн, колице сѣт бил бъзимал wт Михаил воєводї wт внетїерїа господска. Й потом, Костаке кихаiwа, wн ест мислил Бога радї, такоже да нх сътворит помѣнъ, анѹ ест пошел пред Радѹл воєвод, тере ест простил за вечиннїи по село Чюлниица. И искѹповал сѣ сѣт wт него за вечеиїе, за сїї жилти готови, да бѹдет пакы кнеsи над дѣдїне имъ. И вилч сѣт wт тогда въ ѕмирно.

Й къда ест бил въ дьни Йлеѧандрѹ воєводї Йлїаш, въ прьвое господскѹ, а сїи више речени наслѣдниице селов Чюлниица, wни сѣт пошел пред господствѹ емѹ, тере сѣт показал Хрисовѹл Радѹла воєвод за скѹповапїе. Таже въ том, Йлеѧандрѹ воєвод, господствѹ егѹ елиеже сѣт поставил по такмеженїа Радѹла воєвод,

www.dacoromanica.ro

да ѣст сѫбповале за вечнїи. И нѣст ѣст вѫзел господствѳ ємѳ wт нихъ ни єдин новцѳ радї клетвѳ. И wт тогда вѫс ѣст бил село Чюлинница оу мирно за вечнїе.

Й потом, кѫда ѣст бил пакиже вѫ дьни Йлеѫандрѳ воєводї Їлїаш, вѫ на второе рєдѹ за господскѳ, а Ѡанчѣ логофет, wн се сѣт поставил ѳ грѫба селwѣ Чюлинница и вѫздвигохъ прѣхъ и пошел ѣст пред Йлеѫандрѳ воєвод, терє сѫпрѣши се за лицѳ. И сице прѣше Ѡанча логофет, како ю ѣст бил село Чюлинница вечнин, давали за Некѳла воєвод, снѣ Минхаил воєвод, промѣнєнїе радї село Глина, что ѣст бил пак село господскѳ и помиловал за Некѳла воєвод по Ѡанчѣ логофет. Таже вѫ том, Йлеѫандрѳ воєводї Їлїаш гледал ѣст и сѣдил по правдѳ и по закон и нстинствовал ѣст господствѳ ємѳ како нѣст имал Ѡанчѣ логофет сѫс село Чюлинница ни єдна трѣвѳ. И оузѣхъ Йлеѫандрѳ воєвод вѫсѣ книге Ѡанчєв лwгwфет wт диван. И wт тогда вѫс ѣст бил село Чюлинница ѳ мирно.

Й потом, кѫда ѣст бил сѫда, вѫ дьни господствѣ мн, а Ѡанчѣ лwгwфет, wн пакиже поставил сѣ сѣт ѳ грѫба селов Чюлинница, да нѣ вечнинѣнт вѫ силост и вез правостїю. Таже ѣст пришел вѫсних закѳпню пред господствѣ мн ѳ великїи диван, терє се сѣт прѣшел за лицѳ. И сице прѣше Ѡанча логофет, како бил нѣ ѣст село Чюлинница неговн вечнин, вѫс село, давали wт Некѳла воєводї, снѣ поконном Минхаю воєводї, промененїе радї село Глина, что ѣст бил пак село господскѳ и помиловал за Некѳла воєвод по Ѡанча логофет. И извадилн сѣт Ѡанчѣ логофет и єдна книга Некѳлєв воєводї, зла и лъжлива, шкоже да претєснѣет и да вечнинти по село Чюлинница сѫс кривостїю. Таже вѫ том господство мн сѫм гледал и сѣдїл по правдѳ и по закон, сѫс вѫсним почтєнним правитєлїи господствѣ мн и видѣхом господство мн и Хрисовѳл Радѹл воєвод за сѫбпованїе сѫс великоє клетвѳ, когда бнет теченїм лѣтом ×ѕркѳ, на рѳк селов Чюлинница, шкоже да ѣст пак кнѣѕн, и Хрисовѳл Йлеѫандрѳ воєвода Їлїаш, поновил и ѳтвръдил над Хрисовѳл Радѹл воєвода за нскѳпованїе, wт испрѣво господствѳ, вѫ лѣт ×ѕркѳ и пакиже книга Йлеѫандрѳ воєвод Їлїаш вѫ на второе рєдѹ за господскѳ, за прѣхъ и за wстал, вѫ лѣт ×ѕрлѕ и добро сѫм нстинствовал господство мн сѫс вѫсь диваном, како нѣст имал Ѡанчѣ логофет ни єдна трѣвѳ, анѳ ѣст ходил Ѡанча логофет сѫс ласканїе и без правостїю. Таже ѣст wстал Ѡанчѣ логофет wт закон и wт сѣжденїе wт пред господствѣ мн, како по вєкю трѣвѳ сѫс мегїашї wт Чюлинница да не имат, анѳ да бѣдет ѳ мирни wт кѫ Ѡанчѣ логофет и wт кѫ синовн єго. Й ащелиже Хокет извадити Ѡанчѣ логофет нѣкогда нѣкїи книги над село Чюлинница, да не сѣ вѣрѳет, анѳ лъжниче да стонт.

Єго радї дадохъ сѫм господство wвємѕн наслѣдницн селов wт село Чюлинница, Ѡанчав и Добрикѫв и Кончилѫв и поп Дѳмитров и Данчюлов и сѫс братїи им за wчинѳ, шкоже да сѣт им село Чюлинница, вѫс село сѫс вѫс Хотаром и сѫс вѫс Ходоком wт посвѣдї, wчинѳ, дѣдїнѳ и вѫ wхабѫ синовом и внѣкwм и прѣвнѣчетwм и не wт кокождо непокѳлебнмом, порезмо господство мн.

Сєже ѳво и свєдитєлїе поставлѣєм господство мн: жѳпан Івашко вел дворник и жѳпан Герге вел логофет и жѳпан Радѹл вел вистїар и жѳпан Тѳдосїе вел спатар и Строе вел столник и жѳпан Ника вел комис и Барвѳл вел пехарник и жѳпан Костандин вел постелник. И исправник, Герге вел логофет.

www.dacoromanica.ro

И написахъ азъ, Стонка граматик, въ настол градъ в Бъкърещи, мѣсеца декемврїе ѕ̃ днии, а отъ Ѻдама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтом, въ лѣт ×ѕ̃рмѳ.

† Їѡ Матею вшевѡда, милостїю божїю господинъ.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, răposatului Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni cnezi din satul Ciuliniţa, din judeţul Ialom<niţa>, anume: Oancea şi Dobrica şi Voicilă şi popa Dumitru şi Danciul cu fraţii lor de ocină şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Ciuliniţa, tot satul cu tot hotarul şi cu tot venitul de pretutindeni şi de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, după vechile hotare şi semne de la David pînă la Gaura Zmeului.

Dar să se ştie, să ţină Oancea şi Hadăr şi Lupul şi Borcea şi Pătru şi cu fraţii lor de ocină, însă din hotarul de sus stînjeni 300. Şi iar să se ştie, să ţină Stănimir şi Dobrica şi Dobre şi Marica din hotarul de mijloc stînjeni 100. Şi iar să se ştie, să ţină Voicilă şi Mănilă şi Toma din hotarul de jos, stînjeni 200. Şi iar din hotarul de jos să ţină Danciul şi Badea şi Borcea stînjeni 200. Şi iarăşi din hotarul de jos să ţină Bodea şi popa Dumitru şi Oancea stînjeni 200. Pentru că sînt ale lor vechi şi drepte ocine şi de moştenire, încă dinainte vreme. Şi au fost toţi oamenii cnezi cu ocinele lor.

Şi cînd a fost în zilele răposatului Mihaiu voievod, iar domnia sa însuşi a împresurat acest sat mai sus-zis Ciuliniţa cu multe năpăşti de biruri, pe care le-a pus în spinarea lor, de i-a vecinit cu sila fără voia lor. Astfel de atunci a tot fost sat domnesc.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în prima domnie, iar domnia lui a dat şi a miluit pe Costache chihaiaoa cu tot satul Ciuliniţa, pentru slujba lui. Şi l-a ţinut, pentru cîtăva vreme, vecini. Iar după aceea, Radul voievod s-a milostivit de a eliberat toate satele domneşti, cîte au fost cumpărate de răposatul Mihail voievod, să se răscumpere la domnia lui de vecinie şi să dea toţi asprii domneşti, cîţi au luat de la Mihail voievod, din vistieria domnească. Iar după aceea, Costache chihaiaoa, el s-a gîndit, pentru Dumnezeu, ca să-şi facă pomană, ci s-a dus înaintea lui Radul voievod, de a iertat de vecinie satul Ciuliniţa. Şi s-au răscumpărat de vecinie de la el, pentru 215 galbeni gata, să fie iar cnezi pe dedinele lor. Şi au fost de atunci în pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, iar aceşti mai sus-zişi moşneni ai satului Ciuliniţa, ei s-au dus înaintea domniei lui de

www.dacoromanica.ro

au arătat hrisovul lui Radul voievod de răscumpărare. Astfel, întru aceasta, Alexandru voievod, domnia lui încă a lăsat pe întocmirea lui Radul voievod, să fie răscumpăraţi de vecinie. Şi nu a luat domnia lui de la ei nici un ban pentru jurămînt. Şi de atunci a tot fost satul Ciuliniţa în pace de vecinie.

Iar apoi, cînd a fost iarăşi în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, în al doilea rînd de domnie, iar Oancea logofăt s-a pus pe spatele satului Ciuliniţa şi a ridicat pîră şi a mers înaintea lui Alexandru voievod de s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîra Oancea logofăt că i-a fost satul Ciuliniţa vecini, daţi de Necula voievod, fiul lui Mihail voievod, schimb pentru satul Glina, care a fost iar sat domnesc şi miluit de Necula voievod lui Oancea logofăt. Astfel, întru aceasta, Alexandru voievod Iliaş a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi a adeverit domnia lui că nu a avut Oancea logofăt cu satul Ciuliniţa nici o treabă. Şi a luat Alexandru voievod toate cărţile lui Oancea logofăt din divan. Şi de atunci a tot fost satul Ciuliniţa în pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Oancea logofăt, el iarăşi s-a pus pe spatele satului Ciuliniţa, să-i vecinească cu sila şi fără dreptate. Astfel au venit toţi împreună înaintea domniei mele, în marele divan, de s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîra Oancea logofăt că i-a fost satul Ciuliniţa vecinii lui, tot satul, daţi de Necula voievod, fiul răposatului Mihail voievod, schimb pentru satul Glina, care a fost iar sat domnesc, şi miluit de Necula voievod lui Oancea logofăt. Şi a scos Oancea logofăt şi o carte a lui Necula voievod, rea şi mincinoasă, ca să cotropească şi să vecinească satul Ciuliniţa cu strîmbătate. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi am văzut domnia mea şi hrisovul lui Radul voievod de răscumpărare, cu mare blestem, cînd a fost cursul anilor 7123, la mîna satului Ciuliniţa, ca să fie iar cnezi şi hrisovul lui Alexandru voievod Iliaş, înnoit şi întărit după hrisovul lui Radul voievod de răscumpărare, din prima domnie, în anul 7125 şi iarăşi cartea lui Alexandru voievod Iliaş în al doilea rînd de domnie, de pîră şi de rămas, din anul 7136 şi bine am adeverit domnia mea, cu tot divanul, că n-a avut Oancea logofăt nici o treabă, ci a umblat Oancea logofăt cu înşelăciune şi fără dreptate. Astfel a rămas Oancea logofăt de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă cu megiaşii din Ciuliniţa să nu aibă, ci să fie în pace de către Oancea logofăt şi de către fiii lui. Iar dacă va scoate Oancea logofătul cîndva niscaiva cărţi pe satul Ciuliniţa, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Pentru aceasta am dat domnia mea acestor moşneni ai satului din satul Ciuliniţa, lui Oancea şi lui Dobrica şi lui Voicilă şi popii Dumitru şi lui Danciul şi cu fraţii lui de ocină ca să le fie satul Ciuliniţa, tot satul cu tot hotarul şi cu tot venitul de pretutindeni ocină, dedină şi de ohabă

www.dacoromanica.ro

fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea : jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gherghe mare logofăt şi jupan Radul mare vistier şi jupan Tudosie mare spătar şi Stroe mare stolnic şi jupan Nica mare comis şi Barbul mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gherghe mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 6 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7141 ‹1632›.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ‹m.p.›

Bibl. Acad., CCCXCVII/45.
Orig., perg. (32 × 47), pecete timbrată, căzută.
Sus pe pergament este scris : „chir Dimien".

441

1632 (7141) decembrie 7.

Manole şi Iorga vînd jupînului Mihai partea lor dintr-o moară de la Tîrgovişte.

Adecă eu Manole şi frate mieu Iorga scris-am acesta al nostru zapis să fie la mîna jupînului Mihaiu, cum să să ştie că am ţinut noi împreună cu jupînul Mihaiu 2 roate de moară. Deci partea noastră, o roată, o am vîndut jupînului Mihaiu, derept ughi cinzeci. Şi i-o am vîndut de a noastră bunăvoe, fără nici o silă.

Şi la tocmeala noastră fost-au mărturie : popa Radul i popa Tatul i Duca diiaconul i Ion al lu Coresie. Şi pentru credinţa ne-am pus şi peceţile.

Инс мѣсеца декемврїе з̃ дьнн, лѣт ×з̃рмѧ.

‹Pe verso :› „Zapis pentru moară Tîrgovişte".

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXVII/3.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), două peceţi aplicate.
Copii ibidem, mss. 720, f. 519v—520, 449, f. 531 şi la Bibl. Acad., ms. 2188, f. 21.

www.dacoromanica.ro

442

1632 (7141) decembrie 7.

Bustea vinde jupînului Panait cupeţul o casă şi o funie de loc la Cucuteni.

† Scris-am eu Bustea acest al mieu zapis, ca să fie de bună credinţă la mîna jupînului Panait cupeţul, pe cum să să ştie că i-am vîndutŭ o casă cu siliştea, cu pomii şi cu o funee de loc, cît să va alege de cătră verii miei, anume Radul i Oprea i Ion. Şi am vîndut-o drept bani gata 1500, ca să fie dumnealui moşie stătătoare în véci şi copiilor dumnealui şi nepoţilor şi strănepoţilor dumnealui.

Şi la această tocmeală au fost mulţi oameni de aicea de sat de la Cucuténi, anume : Mihul i Badea i Ioan cel mare i popa Gherghe i monah Nichifor i Vasile Hogea de aicea, iar de la Tîrgovişte, jupan Ivan i brat ego, Anghel i Nedelco păharnicul i jupan Dan i Iane cupeţul i Drăgoi puşcariul i jupan Ştefan i popa Ianache şi alţi oameni buni.

Şi pentru adevărata credinţă, mi-am pus degetul în loc de pecete, ca să să crează. Şi noao ne sînt de cumpărătoare de la Ion.

Dechemvrie 7 dni, an 7141 <1632>.

Eu Bustea.

Pis popa Tănasie de la Biserica Albă ot Tîrgovişte.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXXVIII/3.
Orig., hîrtie (35,5 × 22).
Copii ibidem, mss. 127, f. 120 şi 134, f. 187.

443

<1632> decembrie 8, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte lui Udrea logofăt de vistierie satul Rădăcineşti, jud. Argeş.

Milostieiu bojiiu, Io Mateiu voevod i gospodinŭ văsoi zem[b]le Uggrovla<h>iiscoe, vnuc predobrago i starago Io Băsărab voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleaniiu gospodstva mi Udrea logofet ot vistiar

www.dacoromanica.ro

i săs sinovi si, eliţeje Bogă dorovah[1], ca să se ştie să aibă a apucaré pre satul Rădăcineştii ot sudstvo Argheş, să-i plătească Udrei logofătul toată paguba cîtă au avut Udrea logofătul în zilele lui Leon voevod, însă 6 cai buni de călărie, preţuiţi drept 12 000 de bani şi stupi 80 şi bani gata 18000.

Pentru că au avut Udrea logofătul multă pîră şi gîlceavă cu satul Rădăcineştii, în zilele lui Leon voevod, pîrîndu-l satul pre Udrea logofătu cum le-au spart o carte domnească şi o au călcat cu picioarile şi l-au închinat de i-au luat acéste bucate domneşti de la casa lui şi încă şi-au stătut şi de cap. Iar după ce ş-au scumpărat capul de cătră Leon voevod, căzut-au Udrea logofătul cu satul Rădăcineştii şi cu Albul de sat de s-au pîrît de faţă înnaintea lui Leon voevod şi s-au fost plîns Udrea logofăt foarte de o strîmbătate mare şi asupriciune ce au avut de cătră sat. Deci într-aceia, Leon voevod au trimis acolo pre o slugă credincioasă, Nedelco aprodu, de-au mers ca să adevereze : fost-au spart Udrea logofătul cartea au ba? Deci deaca au fost mers acolo, el au adevărat cum n-au fost spart Udrea logofătul acea carte. Şi încă au fost adus Nedelco aprodu şi o carte de acolo de la boerii de pre înprejur la Leon voevod, mărturisind toţi cum n-au fost vinovat Udrea logofătul nimic, ci l-au fost închinat ei pre bună dreptate, ce l-au fost judecat Leon voevod, ca să-i plătească satul Rădăcineştii acea pagubă toată, ce au dat pre gura lor.

Iar după aceia, satul Rădăcineştii, ei iar au mai rădicat pîră la Leon voevod şi iar s-au pîrît de faţă. Deci într-aceia Leon voevod le-au fost dat patru boeri pre răvaşă domneşti, din divan, pre nume : ot Sîmbotin, Ghioca postelnic şi ot Şuici, Dumitru i ot Stoieneşti, Pîrvul Dolofan i ot Dăngeşti, Stan, ca să-i judece şi să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Deci aceşti boeri aşa au judecat şi au ales aceste bucate, ce scriu mai sus, să i le plătească. Şi au făcut cartea lor de judecată la mîna Udri logofăt. Şi încă pentru bună tocmeală şi pentru rugăciunea acestor boeri multe au ertat Rădăcineştii. Şi au făcut şi Rădăcineştii zapis de la mîna lor pre ce au rămas datori să-i plătească şi au făcut şi tocmeală cu legături : carele să vă mai lepăda den tocmeală, să dea au-l[2] scoate 100 de galbeni gloabă domnească.

Iar după acéste tocmeli toate, iar satul Rădăcineştii iar au scornit pîră cît să-i pue şi capul, cît, de mare pîră şi nevoe, n-au mai putut răbda, ci au fugit în Ţara Ungurească de au lăcuit 2 ani.

Deci cînd au fost acum, în zilele domniei méle.....[3] chematu-i-au la divan de faţă, de-au stătut cu dînşii şi au scos Udrea logofăt toate cărţile lu Leon voevod de pîră şi toate zapisele ce au avut de judecată şi de tocmeală. Deci deaca am văzut domniia mea acele cărţi toate, domniia mea încă n-am vrut să-i las să zică ei că au avut vre-o strîmbătate, ce le-am dat domniia mea ca să-şi mai ia şi alţi boeri, să-i mai judece şi

[1] ...lui Udrea logofet de vistierie şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu li va dărui...
[2] Aşa în text.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

să-i tocmească. Iar Rădăcineştii n-au mai vrut să mai ia boeri, ci legi din divan ca să plătească toate cum scrie mai sus şi cum le scrie cărţile şi zapisele.

Drept aceia şi domniia mea încă am judecat cu toţi cinstiţii dregătorii domniei méle, ca să aibă a ţinerea moşiile şi pre dînşii rumâni, cu moşie cu tot. I ne ot cogoje nepocoleabim, porizmo gospodstva mi.

Seje ubu i sveditelii postavihom gospodstvo mi: jupan Ivaşco vel vornic i jupan Gherghi vel logofăt i jupan Radul vel vistiar i jupan Teodosie vel spatar i jupan Stroe vel stolnic i jupan Mica vel comis i jupan Barbul vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Ispravnic, jupan Sima vtori logofăt.

Ispisah se va nastorni grad nâriţaemago Bucureşti, méseţa dechemvrie 8, vă leat 7142 ‹1633›.

Io Mateiu voevod.

Dumitru logofăt.

Bibl. Acăd., ms. rom. 5728, f. 109 v.
Copie din 1831, după o traducere.
Văleatul greşit. Datat după divan.

444

1632 (7141) decembrie 9.

Iacov logofăt şi alţii vînd căpitanului Dumbravă moşie în Ţigăneşti.

Adecă eu Iacov logofăt i Papa i Radul i Iano scris-am zapisul nostru să fie de credinţă la mîna jupînului Dumbravă căpitan, cum să să ştie că i-am vîndut o parte de moşie ce am avut la Ţigăneşti, însă partea Buhtii toată cu totu cu ce-i să va veni de pretutindinea. Şi o am vîndut de a noastră bunăvoe, dreptu ughi 6, ca să-i fie lui moşie şi feciorilor şi nepoţilor lui şi cu ştirea tuturor megiiaşilor.

Şi cînd am făcut această tocmeală fost-au mulţi oameni buni mărturii: Grade ceauşul, Danu ceauşul, Orzea vătah, Drăgan călăraş i Gherghe ot Ţigăneşti i Voico doroban şi mulţi omeni buni.

Dichemvrie 9 dni, leat 7141 ‹1632›.

Iacov logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţării Rom., nr. 127, f. 55.
Copie.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) decembrie 11.

Matei Basarab voievod scuteşte de dări pe preoţii de la Biserica Domnească din Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod şi domnu a toată Ţara Rumâneascâ, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle tuturor preoţilor de la sfînta beserecă a domniei méle din Bucureşti, anume popa Borcea eclisiarh şi popa Ivan i popa Dragul şi diaconului Stanciu şi diacon Dumitru, ca să le fie casele şi bucatele ce vor avea în pace de bir şi de galben de fum, de înprumută, de vinărici, de păhărnicie, de pivniţă, de plocon, de miiare cu ceară, de birul calului şi de al boului, de cai de olacu şi de toate dăjdile şi mîncăturile, cîte sînt preste an în ţara domniei méle, pentru că i-am ertat domnia mea de acestea toate pentru slujbă ce slujăscu sfintei beserici şi zioa şi noaptea neîncetat.

Drept aceia şi voi, toate slugile domniei méle şi voi, vinăricerilor şi voi, păhărniceilor şi voi carii umblaţi de fum încă să aveţi a-i lăsa în bună pace, de nimic să nu-i învăluiţi. Şi tu, judeţu cu 12 pîrgari, foarte să te fereşti de casele şi de bucatele acestor preoţi ce sînt mai sus-scrişi, de nimic val sau bîntuială să nu aibă. Iar care să va ispiti a-i învălui ori dece, acela om mare certare şi mare urgie va avea de către domniia mea, că aşa este porunca domnii méle.

Dechemvrie 11 dni, 7141 <1632>.

Bibl. Acad., ms. rom. 403, f. 19.
Copie din 1762.
EDIŢII. Potra, *Doc. Bucureşti*, 91.

1632 (7141) decembrie 12.

Popa Radu răscumpără de la Mihai Ergopul părţi dintr-o jumătate de moară de la Tîrgovişte.

† Adecă eu popa Radul, sinŭ popii Danciului ot Tîrgovişte, scriu şi mărturisesc cu acesta al mieu zapis, ca să fie de bună credinţă la mîna a jupînului Mihai Ergopul, cum să se ştie că am fostu eu mai volnic decît jupînul Mihai de am răscumpărat o roată de moară, care s-au tras a noastră

www.dacoromanica.ro

de moşie, den susul oraşului, de suptu mal [1], cu moara jumătate şi cu locul din afară, cît se va alége, de la Manole şi de la frate-său Iorga, cu cinzici de galbini. Însă banii i-au dat jupînul Mihai, iar eu să aibu a înturnaré jumătate de bani, 25 de galbeni, jupînului lu Mihai. Şi ne-am voit de a noastră bunăvoe să fim amîndoi fraţi pre acea roată de moară, pre tot venitul şi pre toată cheltuiala.

Şi au fostu la tocmeala noastră mărturie : Sima, ficiorul lu Chirfote.

Şi am pus şi blăstem : carele dintru voi se va lepăda, să fie triclet şi proclet şi anathema şi afurisit de 318 otţi ci sîntu întru vă Nichei.

Şi am scris eu, Dragul logofet, cu voia a lor. Pis méseţa dichemvrie 12 dni, vă leat 7141 <1632>.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXVII/5.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), o pecete aplicată.
Copii ibidem, ms. 449, f. 530 şi la Bibl. Acad., ms. 2188, f. 18 v.

447

1632 (7141) decembrie 13, Bucureşti.

Staico postelnic din Bucşani vinde lui Calotă postelnic ocină la Bozieni.

„Staico postelnic ot Bucşani" vinde „văru-mie, lu Calotă postelnic ot Boziiani" nişte pămînt la Bozieni, plătit în „galbeni".

Între marturi şi „Ion dărăbanul".

După N. Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 526, nr. 5.
Rezumat după orig. rom.

448

1632 (7141) decembrie 13, Bucureşti.

Matei Basarab voievod porunceşte locuitorilor din Nenciuleşti şi năvodarilor care prind peşte în bălţile mănăstirii Sfînta Troiţă <Radu Vodă> să dea acesteia cuvenita vamă din peşte.

† Милостїю божїю, Їѡ Матею воєвода, внѹкъ покоинномѹ Їѡ Бъсърабъ воєвода. Пишєт господство мн voao satului Nenciuleştii ot sudstvo Elh<ov>

[1] În D. R. H. B. Ţara Românească ; XXI „Moara dă Supt Malu".

www.dacoromanica.ro

şi voao năvodarilor carii vînaţi péşte în balta sfintei mănăstiri de la Sfînta Troiţă, aciia în baltă.

După acéia, vă dau în ştire domnia mea pentru că fără ceastă carte de acum v-am mai fost scris domnia mea înncă 2 cărţi pentru balta mănăstirii de aciia de la Cornăţel şi de la Nenciuleşti, ca să le daţi vama ce iaste partea mănăstirii den tot venitul ce va fi şi să fie volnici numai călugării cu balta. Iar cîndu iaste acum, voi vă amestecaţi în balta mănăstirii şi nimica treabă nu aveţi, nici cărţile domnii méle în seamă nu le-aţi băgat. Nu ştiu de ce nădéjde trageţi. Şi balta iaste a mănăstirii, dată şi miluită de alţi domni bătrîni încă mai denainte vréme. Aşijderea şi domnia mea încă am miluit pre sfînta mănăstire să n-aibă nimenilea lucru şi a se amesteca cu balta, fără numai călugării.

Derept acéia, în vréme ce veţi vedea ceastă carte a domnii méle şi sluga domnii méle, na ime.....[1], iară voi să căutaţi ce veţi fi luoat bani de în baltă şi den venitul mănăstirii tot să daţi la mîna călugărului care iaste lăsat ispravnic aciia la baltă, nimica să nu opriţi orice veţi fi luoat pînă acum, nici să vă mai amestecaţi de acum nainte în baltă.

Şi de veţi fi făcut şi nescari cărţi ale domnii méle pre baltă, fără ştirea călugărilor, încă să nu se crează, nici să se prinză în seamă, căci iaste balta de aciia dată de domni bătrîni sféntei mănăstiri. Şi o am dat domnia mea şi această carte a domnii méle să calce toate cărţile, ca să-şi ţie călugării balta cu bună pace, că cine se va ispiti a face într-alt chip sau va mai veni iar jalbă, bine să ştiţi, cîndu mă va aduce Dumnezeu de la înpărăţie cu sănătate aici la scaun, de mare pradă veţi fi şi de mare răutate veţi da, cît o veţi pune şi capetele, căci călcaţi cărţile domneşti. Că aşa iaste învăţătura domnii méle. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И неправникъ, сам рѣч господства мн.
Пис 8 Бѣкѵреции, мѣсеца декемврїе ѓ дьни, въ лѣт ×ѕ҃рма.
† Їѡ Матею вшекѡда, милостїю божїю господинъ.
Їѡ Матею воевод <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/14.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete mică, aplicată.
Copii ibidem, XLV/15, f. 1 v—2, ms. 256, f. 378 şi la Bibl. Acad., ms. 4985, f. 13v şi XI/18.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) decembrie 13, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte popii Radul o roată de moară şi o grădină la Tîrgovişte.

† Милостїею божїею, Їw Матеи воевода и господинь, внѹкъ покоинномѹ Їw Бъсърабъ воевода. Дават господство ѡ сїю повелѣнїю господства ми popei Radului, sinŭ popei Danciului ot varoş ot Tîrgovişte, ca să fie volnec cu aceasta carte a domnie méle, ca de să-şi ţie o roată de moară şi cu grădina jumătate, care moară iaste den susul oraşului de supt mal [1].

Pentru că acea roată de moară fost-au de moşie, de strămoşie, a moşilor, a strămoşilor popii Radului, feciorul popii Danciului. Iar cînd au fostu acum, în zilile domnii méle, iar popa Radul, el şi-o au răscumpărat de la Manole şi de la frati-său Iorga, feciorii Calfei Radul, cu bani gata, derept cincizeci de galbeni şi cu zapis de la mîinile lor şi cu multe mărturii şi aldămăşari scrise în zapis, anume : popa Tatul i Duca diiaconul i Ion, sinŭ Coresie i Sima al lui Chirfote i Vasilie al Savei ot Tîrgovişte.

Iar după acéia, el se-au sculat Neagoe, sinŭ Dobrii cu pîră şi au vinit de faţă în divan înaintea domnii méle şi aşa pîrîia Neagoe şi zicea cum iaste el mai volnic să cumpere acea roată de moară şi zicea cum iaste a lor de moşie. Iar domnie mea într-aceia am căutat şi bine am adevărat domnie mea cu tot devanul, cum n-au fostu acea roată de moară a lor de moşie, ci-au fostu altă roată de moară, carele o au cumpărat Mihai Ergopul de la Sima, făméia a lu Neagoe, feciorul Spinciului, cu bani gata şi cu zapis. Şi iaste scris într-acel zapis şi Neagoe, sinŭ Dobrii, de au fostu la tocmeala lor, de se-au tras acea roată de moară ce-au cumpărat Mihai Ergopul despre partea lu Neagoe, nepotul Spinciului, iar cu roata de moară ce-au răscumpărat popa Radul n-au avut treabă.

Deci domnie mea într-acéia am căutat şi am judecat pre dereptul şi pre lége, înpreună cu toţi cinstiţii deregători domnii méle şi am dat domnie mea popii Radului, ca să-şi ţii acea roată de moară ce-au cumpărat cu bună pace, cum scrie mai sus. Iar Neagoe de va avea vreo tocmeală să-şi întrébe cu Mihai Ergopul.

Şi au rămas Neagoelé de ge şi de judecată divanului denaintea domnii méle.

Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И исправник сам рѣч господства ми.

Пис Драгѹл граматик [2] ѕ Бѣкѹрещи, мѣсеца дикемврїе ѓ дьни, въ лѣт ҂зрмѳ.

---

[1] În D. R. H. B., Ţara Românească., XXI : „Moara dă Supt Malu".

[2] Dragul gramatic.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Мѳеи вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Їѡ Мѳею воевод <m. p.>

Ѹчил вел дворник.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXVII/4.
Orig., hîrtie (30 × 22), pecete aplicată.
Copii ibidem, mss. 449, *f.* 530v—531, 720, *f.* 518v—519 şi la Bibl. Acad. ms. 2188, *f.* 19v.

450

1632 (7141) decembrie 15.

Rădivoi vinde lui Necula Mîrşăviţ ocină la Dudeşti.

† Ad[d]ecă eu Rădivoiu scris-am acesta zapis ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Neculei Mîrşăviţ, să se ştie cum i-am vînndut 2 funi de ocină di sat în Dodeşti, însă di parte lu Zane. Iar de nu va ave Rădivoiu [e]ocină, să ia în parte lu Stan şi fiiu său Dedului. Şi am vîndut eu Rădivoe de a me bunăvoe şi cu ştire a toţi fraţii. Şi amu vîndut acestă ocină pentru o nevoe a fiiiu său lu Vişan că au căzut într-o nevoe şi au fostu şi în temniţă.

Şi măr<turie>. . . . . .[1] dene Crăciun armaşul şi de Bozi, Popes<cu> iuzbaşa şi . . . . .[1] Meleştianu i Alixandru i Lazar ot Periiaţi . . . . . .[1] pismu.

Пис мєсєца декєвре ѣ҃, ×ѕ҃рмд.[2]

Dedul, peceti.

<Pe verso sînt notate următoarele:> Zapis de vînzare de funii 2, din Dudésca de moşii.

Bibl. Acad., CXVI/89.
Orig., hîrtie (31 × 21), trei peceţi aplicate.

[1] Loc rupt.
[2] Cifrele văleatului sînt scrise cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

1632 (7141) decembrie 20, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte lui Dumitru logofăt jumătate din satul Mogoşoaia, jud. Ilfov, şi un vad de moară pe Colentina.

† Милостїею божїею, Їw Матеи воєвода и господинъ въсеи земле Оугровлахїиское, внѹкъ прѣдобраго и стараго, покоинномѹ Їw Кѣсърабъ воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слоуг господства ми Дѹмитров логофет и със синови си, елицеже Богъ даровах, такоже да мѹ ест wчинѹ ѹ Могошоаи, wт сѹдство Ѳлх<ов>, половино за село. Ѡбаче сїю половино за село ест къкѹпно със wчина что ест бил покѹпил Дѹмитрѹ логофет wт наю прѣжде врѣме wт над Флорѣ постелник Мъндескѹл, али wчина wт гор и със един брод за водїницѹ ѹ вода Колинтинїи, ѹ дол wчинев, кое брод ест ѹ wчина Їсаров wт Могошоаи. Я жителница Їсаров, Брезѹника и със синови ѣи, wна да дръжит един брод за водиницѹ ѹ wчина Дѹмитров логофет, та wт гор, променѣнїе; wбаче wчинъ без вечнии, wт полю и wт шѹма и wт вода и wт сѣдалиціе селов, wт посѣдї, варе елика се Хтит избрати wт по въс Хотаром, али сѣжени по въс със wчина Флореѵ постелник чин къкѹпно сѣжени . . .[1]. Понеже ест покѹпил Дѹмитрѹ логофет сїе више речена wчинѹ wт Могошоаи wт над жителница Брезѹника, что ест бил жѹпанница Їсаров того стар wт Могошоаи, и wт над синови ѣи, Ника и Йнтонїе и wт над wтроквице ѣи, Ѳлина и Мара, за ρ̅ц̅ жилти въси новци готови. И продадох wна сїе више речена wчинѹ за своеи добро волю, без нѣедна силост и със ѹзнанїе въсѣм болѣром и а мегїашом wт гор нз дол и wт wкръст местом.

И видѣхом господство ми и запис wт рѹка жителницев Брезѹникъв и а синови ѣі за проданїе на рѹка Дѹмитров логофет, със мноѕи болѣри и добре людїе сведїтелїи написани ѹ запис, по име: wт Бълѣни, Ївашко дворник и wт Дончеци, Данчюл ключар и Бѹнѣ логофет и Параскива логофет и Шърбан логофет и Радѹл логофет Дѹдескѹл wт вистїарїе и Строе логофет и брат его Ѣентилъ и Ѹдрѣ и брат его, Колцѣ, сини Данчюлов ключар и wт Могошоаи, Богдан и wт Пѹтеци, стар Шербѹ и дрѹѕи мноѕи добре людїе сведїтеле, еже не сѹт писани вде въ книгѹ сїю.

Сего радї, дадох съм и господство ми слѹг господства ми Доумитров логофет, такоже да мѹ ест сїе више речена wчинѹ wт Могошоаи, половино за село wт гор и със того брод за водїницѹ wт дол wчинев, за дѣдїно и въ wхаб им и синовѡм и внѹком и прѣвнѹчитом и не wт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтели поставих господство ми: жѹпан Ївашко вел дворник и жѹпан Герге вел логофет и жѹпан Радѹл вел вистїар и жѹпан Теодосїе вел

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

спатар и Ника вел комис и Строе вел столник и Барбъл вел пеҳарник и жъпан Костандин вел постелник. И исправник, жъпан Герге вел логофет.

Исписаҳ се въ настол граду зовемаго Боукърещї мѣсеца декемврїе к̃ дьни и отъ Ѳдама даже до нинѣ въ сего писанїе, теченїа лѣтѡм, въ лѣто ×ѕ̃рмѳ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m. p.>

Ѳз Доумитрѫ логофетоу.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul preabunului şi bătrînului, răposatului Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dumitru logofăt şi fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Mogoşoaia, din judeţul Ilfov, jumătate de sat. Însă această jumătate de sat este împreună cu ocina pe care a cumpărat-o Dumitru logofăt de mai înainte vreme de la Florea postelnicul Măndescul, însă ocina din sus şi cu un vad de moară în apa Colentinei, în josul ocinei, care vad este pe ocina lui Isar din Mogoşoaia. Iar soţia lui Isar, Brezuica, şi cu fiii ei, ea să stăpînească un vad de moară în ocina lui Dumitru logofăt, cea de sus, schimb; însă ocina fără vecini, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă stînjeni peste tot cu ocina lui Florea postelnic fac împreună stînjeni . . . .[1] Pentru că a cumpărat Dumitru logofăt această mai sus-spusă ocină din Mogoşoaia de la jitelniţa Brezuica, care a fost jupaniţa lui Isar cel bătrîn din Mogoşoaia şi de la fiii ei, Nica şi Antonie şi de la fiicele ei, Elina şi Mara, pentru 182 de galbeni, toţi bani gata. Şi a vîndut ea această mai sus-zisă ocină de a ei bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna jitelniţei Brezuicăi şi a fiilor ei la mîna lui Dumitru logofăt, cu mulţi boieri şi oameni buni martori scrişi în zapis, anume: din Băleni, Ivaşco vornic şi din Doiceşti, Danciul clucer şi Bunea logofăt şi Paraschiva logofăt şi Şărban logofăt şi Radul logofăt Dudescul de la vistierie şi Stroe logofăt şi fratele lui, Ventilă şi Udrea şi fratele lui, Colţea, fiii lui Danciul clucer şi din Mogoşoaia, Bogdan şi din Buteşti, Şerbu cel bătrîn şi mulţi alţi oameni buni martori, care nu sînt scrişi aici, în cartea aceasta.

De aceea am dat şi domnia mea slugii domniei mele Dumitru logofăt ca să-i fie această mai sus-zisă ocină de la Mogoşoaia, jumătate de sat din sus şi cu acel vad de moară din josul ocinei, de moştenire şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gherghe mare logofăt şi jupan Radul mare vistier şi jupan Teo-

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

dosic mare spătar şi Nica mare comis şi Stroe mare stolnic şi Barbul mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Gherghe mare logofăt.

S-a scris în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna decembrie 20 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7141 ‹1632›.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod ‹m.p.›

Eu Dumitru logofăt.

Muzeul de istorie din Ploieşti, nr. inv. 1902/1566, nr. doc. 5.
Orig., perg. (33,5 × 49), pecete timbrată.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

www.dacoromanica.ro

A

1630 (7139) octombrie 3.

Bîrsan şi fratele său Dumitru vînd lui Vasile logofăt din Brătiani ocine în Călugărul şi Ulmul.

† Adecă eu Bîrsanu şi cu frate-miu Dumitru ot Netuţi scris-am acesta al nustru zapis, ca să fii de mare crediniţi la mîna lui Vasile lugufătul ot Brătiiani, ficiurul lui Marăcu păharnic, cum să să ştii că i-am vînîdut ocina de în Călugărul şi de Ulmul, de a nustră bunăvuii. Şi iară am vînîdut dinŭ Ulmul şi din Călugărul parte Gîsculescă, a treia parte. Şi iar amu mai vînîdut eu Bîrîsanu şi Dumitru parite nustră de ocină dîn mură, dîn lezuleţi, a cincia parite din Călugărul şi din Ulmul, tută cît să va alégi din cîmpu şi din păduré, din hutarul pînă hutaru, lucuri 18. Şi mérugu lucurelei din hutaru pînă hutaru şi din pădure şi din cîmpu şi de preste tut lucul, den Ulmul şi den Călugărul, din hutaru pînă hutaru. Şi iară amu vîndut partea de ocină a lui Babeţ, cîtu-i va vini den Călugărul şi den Ulmul, dă a nustră bunăvuie. Şi o-mu vîndut deript aspri gata 3200, şi o-m vîndut di a nustră bunăvuii, să-i fii dumnilui muşie stătături în veci.

Şi la tucmela nustră fust-au mărturii : ceauşul Dumitru din Puiana şi Drăgan de Gurguiaţi şi Radu Miriticaşul de Bucureşti şi alţii mulţi [mulţi].

Şi am scris eu, Ionaşcu lugufătul. Şi au fustu şi pupa Muţuc de Bîţcuvini şi fii-său Liontii. Şi păntru cridinta pusuni-m şi degetele ca să să crezã.

Пнс мѣсеца wктомвріе $\widetilde{г}$ дьнн, въ лѣт ×$\widetilde{зрлѳ}$.

† Eu Bîrsan

† Eu Dumitru

Bibl. Acad., XXXIII/203.
Orig., hîrtie (32 × 21).
Îndoielnic după conţinut, formular, scris şi hîrtie.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, 175—176.

www.dacoromanica.ro

B

1631 (7139) aprilie 5, Bucureşti.

Muşat vistier mărturiseşte că popa Stoica şi fratele său Mihăilă au răscumpărat şi ocină în sat în Trănşani, odată cu rumânii, cînd aceştia s-au judecit.

† Adecă eu jupan Muşat vistierul şi cu fiiu meu Vasilie speharnic scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de credinţă la mîna pope Stoicăi şi cu frate-său Mihăilă, pentru căce cîndu am erătat satul Trăşanie de se-u scupărat de rumânie cu ocină cu totŭ, iară noi am pus şi pré popa Stoica cu frate-său Mihăilă de-u scupărat ocină deînpreună cu rumânie, păntru că n-au fost rumâni, ce-u fost tot preoţi den moşi, de în stremoşi.

Dece le-mŭ ales despre toate părţile de ocină cîte sîntu în carte ce mare de ocină, scrisă de moşie, 26 sejeni de ocină, păntru că au dat şi ei 8 ughi gotovi.

Şi eu Nedelco Cocen înncă e-mŭ vîndut 10 sejeni de ocină den ce mi se va alege parte, în 350 aspri srebro gotovi. Şi eu Albul Coculescul înncă e-mŭ vîndut eră 10 sejeni de ocină de în ci mi se va alege parte, eră în 350 aspri gotovi. Înnsă în zilele lu Alion voevod, sinŭ pocoinomu Ştefan voevod. Şi se-u vîndut acestă ocină ce e mai sus-scrisă de în apă şi de uscat şi despre tot hotarul, ca să-i fie de moşie pope Stoicăi cu frate-său Mihăilă şi feciorilor şi nepoţilor şi să fie neclătiţi de nemenile.

Şi am pus şi mărturie [ceni] cine au fostu la tocmela nostră, însă anume: egumenul Liontie de la sfînta mănăstire răposatului lu Mihaiu vodă şi egumenul Iosifat de la mănăstire den Argeşu şi Marco i Barbul vătah ot Cislău, Ivaşco dvornicul ot Bălotești i ot selo ot Trăşani, Fătul i Cîrste Bănciulescul i Stan Bejenescul i Radul Momce‹s›cul i Crăciun Măreşescul i Ciobote Negurescul i jupan Chirca.

Pis az, Dragul logofet, în oraş în Bucureşti la sfînta mănăstire răposatului lu Mihai vodă. Pis méseţa april 5 dnă vă leat 7139 ‹1631›.

Muşat vtori vistiiar.

i Vasilie speharnic.

Nedelco.

Albul.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/5.
Orig., hîrtie (30 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256, f. 440.
Îndoielnic după conţinut şi scris.

www.dacoromanica.ro

C

‹1631 septembrie 1 — 1632 august 31› 7140.

Nedelco, fiul Gîţei, cumpără ocină în Trănşani.

† Vă dnă Ion Ileon voivod, scrisu-se-u acest zapis să să ştie cum am cumpărat eu Nedelco, sinŭ Gîţei, ocină de în Trăşani, însă de în parătea lu Banca, parătea de un omŭ ce se va alege, în 350 aspri srebro gotovi. Ar cine se va întorăce de în nemul meu să fie afurisit de 318 oţi. Şi de în partea Baei, sinŭ Dănii, ce se va alege toată, dereptu 700 aspri gotovi, ot Dunuv, pînă în frunte cîmpului i ot hotar do hotar.

Şi a pus aşte megeşi omeni bune în sat de în Trăşani mărăturie, anume: popa Vlad i Mitre, Crăciun, Necula Botuş ‹anul›, Băcan.

Şi pentru gredinţa ne-mu pus şi degetile.

Vă léto 7140 ‹1631—1632›.

Popa Vlad.

Mitrea.

Crăciun.

Necula.

Băcan.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/8.
Orig., hîrtie (16 × 22).
Copie ibidem, ms. 256, f. 40v—441, cu data 7146 ‹1637—1638›.
Îndoelnic după conţinut şi scris.

D

‹1632 septembrie 1 — 1633 august 31› 7141.

Popa Matei lasă nepotului său Iane o moşie la Pîrscov.

† Să se ştie cum am lăsatu eu popa Mateiu totă partia mia de ocinu din Pîrscov nepotu-miu, lui Iane, din moşul Daleca a treia parte de peste tot locul şi hotar Pîrscovului. Legătura am pus: să n-aibă unde veni după mene în pămînt şi să să fi al dracului şi al natemei de tre sute opt-spriaci oţi eje vă Nichiia.

www.dacoromanica.ro

Mă‹r›turie : de la Pîrscov, Părtenie, Stoian, Stanciul Robul, Dan al lui Mican, Gligorie, Muce, Gligori, Niagul, Jup, Toma şi cu frate-său Barbul. Şi mi-am pus mai jos degetul să să creză.

Vălet 7141 ‹1632—1633›.

Eu popa Mateiu

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXVIII/13.
Orig., hîrtie (15 × 21).
Copie ibidem, ms. 172, f. 17v—18.
Îndoielnic după scris, cerneală şi formular.

E

‹1632—1638›.

Patru megiaşii din Pîrscov daţi de marele vornic mărturisesc pentru partea de moşie a lui Negul, fiul lui Miclea, în pricina cu Oncea, Radul şi Ştefu, nepoţii lui Oprea Paşadia.

† Să să ştie cum s-au pîrîtu nainte jupînului Ivaşco marele dvornic Negul, feciorul Miclii de Pîrscov cu Oncea [1] şi cu Radul şi cu Ştefu, nepoţii Opréi Paşadiei de colo, păntru ocină ce au fostu vîndutu Oprea Paşadie, Miclii ; iar cîndu au fostu acmu iar nepoţii Paşadii ei zicu că nu i-au vîndutu. Deci s-au voitu de lor bunăvoia denaintea jupînului Ivaşco marilé dvornic de ş-au luatu 4 megiiaşi, megiiaşii Négului anumé : de Pîrscov, Dan, de Bănuleşti, Vlădan [2] ; megiiaşii nepoţilor Paşadiei ce-s mai sus-scrişi, anume : Stoica de Blăstimatilé, de Verneşti, Dragomir.

După acéia noi aceşti 4 megiiaşi am căutatu şi am întrébatu bătrînii locului şi înpréjur toţi megiiaşii şi am aflatu şi am ade‹ver›atu cum au vîndutu Oprea Paşadiia d‹e› în partea lui de ocină a tr‹eia› partea Miclii de préste totu hotarul de în cîmpu şi de în păd‹ure ş›i de într-apă, ca să-i fie lui moşîe neclétinat, deréptu 1800 ‹bani› gata şi l-au hrănitu pînă la mortea lui, că l-au părăsitu feciorii.

Alta dăm ştiré, că fără această légi încă a mai purtat 2 legi şi totu aşa s-au aflat, iar noi încă nici aşa n-am crizotu, ce am alésu bătrînii satului aldămăşarii carii au fostu cîndu s-au vîndutu această ocină de au juratu pré sfînta vanghelie cum au vîndutu Oprea Paşadie ocină Miclie, încă în zilele Mihnei vodă.

Şi am pos şi mărturie de Pîrsc‹ov›, Calce bătrînul, Drăgoiu bătrînul, Crăciun bătrînul, Mîrzanul, Bradul, Mihăilă, Ivan, popa Stan, Vasilie,

[1] În copia 1 : Cîrstea.
[2] În copia 1 : Vlădilă.

www.dacoromanica.ro

Radul cizmariul, Stoian Negul, Huiupu, Tănasie, Begul, Léra de Tîrcov, Ştefu l de Verneşti, Gădan [1] de Scăiani, Cîrstea de Blăstematilé, Stoian i Néica şi alţi mulţi omeni buni.

D-aceasta dăm ştire şi mărturisim.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/18.
Orig., hîrtie (31,1 × 20,5), cinci peceţi aplicate.
Copii ibidem, ms. 172, f. 25v, cu unele deosebiri, pe care le-am dat în note şi f. 37v—38.
Datat după Ivaşco vornic mare.
Îndoielnic după conţinut, formular, scris şi hîrtie.

[1] În copia 1 : Stan.

www.dacoromanica.ro

INDICE ONOMASTIC

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	pah.	= paharnic
f.	= fost	post.	= postelnic
j.	= judeţ	spăt.	= spătar
lg.	= lîngă	stol.	= stolnic
log.	= logofăt	ş.a.	= şi alţii
menţ.	= menţiune	top.	= toponimic
m-re	= mănăstire	v.	= vezi
or.	= oraş	vist.	= vistier

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor aşezări omeneşti.

( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor şi, prin indicaţia „menţ.", lipsa de contemporaneitate.

< > paranteza ascuţită indică intervenţiile şi identificările.

— pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi şi copii. Cuvîntul „probabil" — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de preciziune a localizărilor, cît şi îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicaţiile geografice menţionate în text. Identificările s-au făcut în funcţie de împărţirea administrativă actuală, indicîndu-se şi împărţirea pe judeţe istorice.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului; documentele îndoielnice sînt însemnate cu litere.

www.dacoromanica.ro

A

Acachi, monah din m-rea Strîmba, martor 383.

Agale, moşnean rumânit din Pleaşov 279.

Aganton, călugăr martor <pentru Lereşti> 186; probabil acelaşi: **Agaton,** popă, martor pentru Coteşti, semnează greceşte 23.

Aguridă v. **Vladul Aguridă.**

Alaman din Boténi, martor 77.

Alăman cel bătrîn, tatăl lui Albul şi Muşat moşneni rumâniţi din Cerbureni (menţ.) 94.

Alămăneşti v. **Alimăneştl,** sat.

Albelu, moşnean din Pleaşov, tatăl lui Albeiu (menţ.) 278.

Albeiu (Albeico), moşnean rumânit din Pleaşov, fiul lui Albeiu 278, 279.

Albenl (Albeani), sat <j. Gorj> 195, 243.

Albeşti, sat <j. Argeş> 30.

Albeştl (Albişti), sat <j. Buzău> 379.

Albeştl, sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş>, popă 41, 380.

Albişorul (Albişor), călăraş, vinde parte în Bănceştii Javrei 105; martor 307.

Albotu, casa lui la Cheia 207.

Albul, aldămăşar v. **Albul** din Lipia.

Albul cel bătrîn 363; v. **Albul** din Olăneşti.

Albul cel bătrîn, tatăl lui Stanciul din Glodeni (menţ.) 316.

Albul, comis din Brezoi, stăpîn în Stăneşti 73; hotarnic 259; martor 39, semnează 259, 322, 326.

Albul din Argeş, martor pentru Ciofrîngeni şi Peşteră, semnează 158.

Albul din Bălişoara, martor 176.

Albul din Cislău, vinde parte în Mirceşti 6.

Albul din Lăngeşti v. **Albul** stol.

Albul din Lipia, înzestrează pe sora sa Voina 221; probabil acelaşi: **Albul,** aldămăşar <pentru Lipia?> 205.

Albu din Lipia, tatăl lui Bratul (menţ.) 221.

Albul din Mierlia, cumpără parte cu vie în Cîndeşti 148, 242.

Albul din Olăneşti, martor, semnează 335; probabil acelaşi: **Albul** cel bătrîn din Olăneşti, martor 363.

Albul din Rădăcineşti, în pricină cu Udrea log 443.

Albul din Rătevoeşti, fiul lui Oprea log., martor pentru Petreşti 323.

Albul din Şaineşti, martor 295.

Albul din Tătărani, fiul popii Anghel, martor pentru Smedeşti 239.

Albu, fiul Stancăi şi ruda lui Mihnea banul din Urezi, dăruieşte parte din Jdreala mănăstirii care se zidea 97.

Albul, fratele Voinei v. **Albul** din Lipia.

Albul, moşneni rumâniţi: ~ din Cerbureni 94; ~ din Negraşi 172; ~ din Pleaşov 278; ~ din Scărişoara 169.

Albul, popă, în pricină pentru ocină şi moară la Sărăşti şi Plăticeşti 315, 418; scrie zapis în Văleni 398.

Albul, rumân din Bae 387.

Albul, stolnic din Lăngeşti, martor 114, 268.

Albul, tatăl lui Bratosin rumân din Prăvăleni (menţ.) 332.

Albul, vornic, martor pentru Vlădeni 102.

Albul Coculescul (Albul), vinde parte în Trăşani B.

Albuţ, fiul lui Hrisant din Cuca, martor 36.

Aldea, delniţa lui la Bădeni (menţ.) 328.

Aldea din Turburea, martor 225, 370, 377, 436.

Aldea, tată vitreg al lui Radul şi Lepădat care vînd în Drajna (menţ.) 251.

Alexandra, fiica lui Burducea din Bănceşti, soră cu Iana şi Neaga, vinde vad de moară 390.

Alexandri (Alecsandru, Alexandre, Alexandru, Alexandrul, Alicsandru, Alixandri, Alixandru), mare postelnic, în sfatul domnesc 4, 6, 8, 10—14, 18, 20—22, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113, 115, 116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177. 183, 185, 188—190, 194, 196, 227 (!); în sfat domnesc menţionat 159; erori în copii: Condrea şi Preda 41; Dumitru 11; Ianache 18; mare vornic 79.

Alexandria, patriarhie v. **Alixandrila'.**

www.dacoromanica.ro

Alexandru, Alixandru :
Alexandru, domn al Ţării Româneşti <neidentificat> 102.
— **Alixandru**, martor pentru Dudeşti 450.
Alexandru <**Coconul**> (Alecxandru, Alixandru), domn al Ţării Româneşti <1623—1627>, fiul lui Radu Mihnea 6, 34, 94, 302, 322, 364, 365; atribuţii 103; întăreşte şi acordă scutiri 7, 10, 17, 18, 20, 22, 29, 37, 39, 47, 48, 50, 57, 76, 103, 131, 139, 167, 245, 257, 284, 315, 400, 422; nunta lui 107; cu oastea la Daşov 259; tătarii pradă şi robesc sub ~11, 12, 101, 188.
Alexandru Iliaş (Alecsandru, Alicsandru, Alixandru, Alexandru cel Mare, Alexandru Ilieş, Alixandru Iliaş), domn al Ţării Româneşti <1616—1618; 1627—1629>, fiul lui Iliaş voievod 59, 64, 96, 106, 113, 130, 146, 164, 174, 209, 233, 257, 280; cumnat cu Batişte <Veveli> 82; ia domnia la Ţarigrad 149; dăruieşte locuri Bisericii Domneşti 14; judeceşte sat 70; rumâniri sub ~ 13, 15, 46, 149; încercări de judecire 84, 313; întemniţează boieri 8, 262, 263, 273, 278, 279; pradă şi vinde m-rea Strîmba a lui Stoica vist. 100, 108, 383; întăreşte şi acordă scutiri 7, 8, 10—12, 16, 20—22, 29—31, 33, 37, 44, 47, 51, 55, 57, 66, 76, 118, 131, 139, 167, 175, 177, 183, 217, 245, 248, 261—263, 284, 315. 379, 391, 400, 420, 422, 437, 440.
Alexandru <**Mircea**> (Alexandru bătrînul, Alexandru cel Bătrîn), domn al Ţării Româneşti <1568—1574>, tatăl lui Mihnea Turcitul 105, 154; zideşte din temelie şi dăruieşte m-rea Sfînta Troiţă 10, 33, 55, 113, 337; dăruieşte sate şi bălţi m-rii Viforita 61.
Alexe, Aleexe, Aleexii, Alexa, Alexie :
Alexe din Biroslăveşti, martor 28.
— **Aleexe** din Cornăţel martor pentru Futeşti 298.
Alexe (Alecse), fiul lui Gherghe Robul, vinde parte cu moară în Măteşti şi Verneşti 4, 241.
Alexe (Alexi), fiul lui Savasto, întărit în Bănceştii Javrei 105.
— **Alexa** (Aleexe), gelep, cu casă şi prăvălie în Bucureşti, martor 303, semnează greceşte 302.
Alexie, negustor din Oraşul de Floci, martor 146.
Alexe, negustor, martor pentru Verneşti 4.
— **Aleexii**, sluga Danciului vornic, dăruit cu parte în Arvăteşti pentru slujbă (menţ.) 282.
Alexe Grecul (Alexe), martor pentru Izvorani 404.
Alicsandru v. **Alexandru.**
Alicsandru, mare postelnic v. **Alexandri.**
Alimăneşti (Alămăneşti), sat <c. Ciofrîngeni, j. Argeş> 36; Dragomir din ~ se vinde român lui Badea log. din Argeş 94.
Alion voievod v. **Leon Tomşa.**
Alixandri, Alixandru mare postelnic v. **Alexandri.**
Alixandriia, patriarhie, ispravnicul său în Ţara Românească 173.
Alixandru v. **Alexandru.**
Alunişi, sat <j. Olt>, călăraş 249.
Amasia, oraş <Turcia, Asia Mică>, mitropolie 159.
Amărăşti, sat <j. Romanaţi; azi j. Dolj> 125.
Amlaşul şi Făgăraşul, în titulatura domnului 52, 255, 283, 320.
An v. **Mihai An.**
An, pîrcălab, învaţă în act domnesc 57.
Ana, Anna :
Ana (Anna), fiica lui Giura cel mare, vinde parte în Fata ca să cumpere în Şerbăneştii de la Olt (menţ.) 110.
— **Anna**, fiica lui Marin din Răspopi şi soţia lui Bratul Capreşu, vinde parte în Lipia 221.
— **Anna**, fiica Mariei, nepoata popii Coica şi mama lui Dumitru log. şi Tudor care dăruiesc m-rii Golgota (menţ.) 3.
Anasiia, ţigancă 84.
Anastasie v. **Nastasie.**
Anca din Budişteni, sora jupaniţei Stana, martoră pentru Dobroeşti şi Cringureni 130.
Anca, fiica lui Negruş, mama lui Ţigulea ş.a. vinde parte în dealul Cîndeştilor 267; în pomelnicul m-rii Coziani 257.
Anca, fiica lui Stanciul şi nepoata lui Drăghici log. 276.
Anca, jupaniţă din Balomireşti, soţia lui Radul post., stăpînă în Frăsinetul de Cîmp (menţ.) 26.
Anca, jupaniţă, fiica Neacşei, înzestrată de mama sa cu parte în Udeni 206.
Anca, jupîneasa lui Mihăilă post. din Văleni, stăpînă în Găbojdibrod 430.
Anca, mama lui Mircan, vinde parte în Drajna 305; probabil aceeaşi : **Anca**, săteancă din Drajna, vinde loc de casă cu pomet şi îngrădişuri 251.
Anca, nepoata lui Vocotă monah din Bădeni, cu parte şi vie în dealul Bădenilor 101.
Anca, preoteasă, soţia popii Duma din Măstăneşti şi mama lui Barbul Răuţ 398.
Anca (Anăca), ţigănci 200, 229, 247.
Anca, vorniceasa, mama lui Gavrilaş post., stăpînă în Netezeşti 338.
Ancuţa, jupîneasa <a doua> a lui Vasilie spăt. şi nora lui Muşat mare stol. stăpînă în Stăneşti şi Izvorani 140, 416.
Andoca, vătaf, cumpără vii în dealul Trestianilor 203.
Andrei, diacon v. **Andrei** popă.
Andrei (Andreiu, Andriiu) din Jiblea, român al m-rii Cozia, chezaş pentru ginerele său 352.
Andrei din Poenari, martor pentru Verneşti 80.
Andrei, ginerele lui Radul Rogoz, vinde parte în Hîrbor 290.
Andrei (Andreiu), iuzbaşă, frate cu Neagul mare agă, martor pentru Lunca Babelor 180, 185.
Andréiu, judeţ <din Piteşti>, martor pentru Izvorani 404, 416.
Andreiu (Andréiu), martor pentru Turburea 377.

www.dacoromanica.ro

Andreiu, paharnic, cumpără în Şaineşti 295; martor 359.
Andreiu, popă, fost diacon, martor pentru Clinceni 375.
Andreiu, postelnic, martor în diata lui Muşat vist. 361.
Andrei, scrie zapis pentru Tufele Untei 109.
Andreiu, tatăl lui Negre român din Bereni (menţ.) 133.
Andrei Rudeanul (Andrei, Andreiu Rudenu), spătar, fiul lui Vladul mare log., românește în Vîrbiţa de Jos 46; cumpără şi întoarce parte în Foleşti 217; cu drepturi în Futeşti 298; martor 107, 138, 141, 164, 175, semnează 104, 335, 409.
Andreiaş (Andreiaşu, Andriiaşi), iuzbaşă din Văleni, martor pentru Drajna şi Măstăneşti 398, semnează 305.
Andreică, megiaş din Clineşti, plăteşte datoria lui Sima log. 389.
Andronache, fiul său român din Vărăşti (menţ.) 175.
Andronie, comis al doilea, martor pentru Bucureşti 38.
Andronie, postelnic din Albeşti, martor 243.
Andronie (Andronic, Andronii, Andronios), spătar din Mălăeşti 330, 331; f. portar (?) 286, 292; martor 286, 287, 292, 330, 331; erori în copii: paharnic 286, comis 292.
Andronie, vătaf, stăpîn în Udeni 206; martor la rumânire în Ioneşti, semnează 329; probabil acelaşi: **Andronie**, vătaf martor pentru Dealul Bobului 228.
Anenosa v. **Aninoasa**, sat.
Anghel, Anghil, Anighel:
— **Anighel** din Costeşti, martor 200.
Anghel din Tîrgovişte, frate cu jupan Ivan, martor pentru Cucuteni 442.
Anghel, fiul lui Radul din Olăneşti şi nepot popii Anghel, vinde parte în Sărăcineşti 363.
Anghel, în pricină de hotare cu judecii din Cremenari 126.
Anghel, judeţ din Oraşul de Floci, martor 24.
Anghel, logofăt din Bănceşti, din Ciorăşti, tatăl lui Opriş şi Stoica (menţ.) 74, 176, 202, 239, 241, 390; martor 6; probabil acelaşi: **Anghel**, logofăt din Căldăreşti, aldămăşar pentru Bratia (menţ.) 41.
— **Anghil**, moştean din Pleaşov, tatăl lui Stan şi Stanciul (menţ.) 278.
Anghel (Anghil), moşneni români: ~ din Negraşi 172; ~ din Pleaşov 278, 279; ~ din Vîrbiţa de Jos 46.
Anghel (Anghil), popă din Bucureşti, martor 38, 129, 303, 322, 337.
Anghel, popă din Sărăcineşti, dăruieşte parte (menţ.) 363.
Anghel, popă, tatăl lui Albul din Tătarani (menţ.) 239.
Anghel, român din Comani 64.
Anghel, tatăl lui Drăgan şi nepotul Cheajnei vorniceasa (menţ.) 322.
Anghel, tatăl lui Opriş v. **Anghel log.**
Anghelet Vataţis (Angheleta), negustor din Piteşti, nepotul lui Stanciul negustor, martor 391, semnează greceşte 332.
Anghelina, fiica lui Marco Pepelea log. din Tîlhăreşti ţinutul Orhei, jupaniţa lui Bîrsan f. al doilea vornic, vinde ţigani 241.
Anghelina, stareţă a m-rii Viforita 81, 283.
Anghil v. **Anghel**.
Anini, sat <probabil Valea Anilor, j. Mehedinţi> 383.
Aninoasa (Anenosa, Aninosa), sat <j. Muscel şi Păduret; azi J. Argeş> 114, 264, 320; parte cu români dată zestre de jupineasa Stana fiicei sale Ilina, vîndută lui Tudoran sulger 268.
Anna v. **Ana'**
Antoia (Antoe) din Cîmpulung, fiul lui Iacob, martor 317.
Antonie, Anton:
Antonie, cămăraş, dăruieşte m-rii Banu satul Groşani, liberînd românii (menţ.) 400; martor 386.
Antonie, croitor din Bucureşti, martor 322.
— **Anton** din Brăila, martor pentru Boldeşti 6.
Antonie din Negoeşti v. **Antonie** post.
Antonie (Antonié) din Păuşeşti, martor 71, 136, 160.
Antonie din Răteşti, tocmelnic 98.
Antonie, fiul jupaniţei Brezuica, vinde în Mogoşoaia, familie 451.
Antonie, martor pentru Bucureşti 270.
Antonie, martor pentru Greci, semnează greceşte 142.
Antonie (Antonii, Antun), postelnic din Negoeşti <viitorul domn>, martor 171, 312, semnează 289, 310, 311.
Antonie, postelnic, zis Caţi Diavolul, trimis de Alexandru Iliaş să strice m-rea Strîmba (menţ.) 100, 108.
Apostol din Liperești, martor 384.
Apostol din Piteşti, martor 391.
Apostol (Curt Salam ceauş), fiul lui Ianiu banul cel bătrîn <Epirotul>, turcit, dăruieşte m-rilor Sfinta Troiţă şi Sfîntul Gheorghe ţigani şi moşii, pe care nu mai are drept să le ţină, semnează 296.
Apostol, fiul lui Jereveiu, vinde ocină în Stroeşti 406.
Apostol, gelep, martor pentru Lătceni 181.
Apostol, vinde parte cu vie la Lipia 221.
Aravia, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.
Arca, fiul lui Stan Pîrşan din Cucleşi, cumpără fără drept în Bălţaţi 277.
Arcăneşti v. **Orcăneşti**, sat.
Arceşti, sat <probabil j. Săcuieni; azi J. Prahova> 307.
Areon, judec rumânit din Lătceni 181.
Areta v. **Hareta**.
Arfenie v. **Arsenie**.
Argeş (Argiş), baltă la *Gurguiaţi <Chirnogi j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> şi Vărăşti <j. Ilfov>, întărită m-rii Viforita 61, 253.

www.dacoromanica.ro

Argeș (Argeși, Argheș), județ, sate din ~ 94, 154, 213, 222, 423, 437, 443;
oieri și slugi domnești 238, 244; Dumitru log. din ținutul ~ 132.
Argeș (Argeșu, Argeșul, Argiș, Argișul, Adormirea, Uspenia), m-re <or. C. de Argeș> numită arhimandrie 332; ctitori 439; mormînt 361;
stăpîniri, pricini 8, 31, 40, 332, 361, 439; scutiri 437;
egumeni 8, 31, 437, 439, B; nastavnic 332, 437;
sărăcită 439;
(menț. 1680), 83.
Argeș (Argiș), oraș <Curtea de Argeș> 94, 158; județul și pîrgarii <332>.
Argeșul, rîu sat pe ~ 39.
Argetoaia v. **Hărgitoaia**, sat.
Arghira, țigancă 241.
Arghiru, logofăt învață în act domnesc 238.
Arghiri, paharnic, martor pentru Mogoșești, semnează 402.
Ariciu, Ariciul v. **Stan Ariciul**.
Arion v. **Areon**.
Armega din Potoceni, martor 215, 250 252, 390; v. și **Gherghe a lui Armega**.
Arsenie, Arfenie:
Arsenie, paharnic, frate cu Lăudat comis din Vlădeni, martor 320.
— **Arfenie**, popă din Tîrgoviște, martor la diată 220.
Arsenie, postelnic din Pitești, frate cu Pană ceauș, martor 270, 320, 391, 404, 416.
Arși, sat <Arsurile j. Dîmbovița> 206.
Arta, oraș <Grecia>, mitropolit de Naupact și ~ 159.
Arvătești (Hărvătești). moșie la Studina <Arvătească, j. Romanați; azi j. Olt>, dăruită de fiii lui Danciul vornic slugei sale Alexie și jupaniței lui Ivana din Vlăduleni 282.
Ascuțitul, megiaș din Nucet, vinde parte (menț.) 188.
Aslan, mare ban al Craiovei, f. mare vornic tatăl lui Pătru sluger 34; stăpîn în Lazu 13; pribeag peste munte împreună cu Matei aga <Basarab> ș.a. boieri 168;
în sfatul domnesc: mare ban 65, 67, 70, 73; f. mare vornic 358; ispravnic al scaunului Craiovei 82:
boier <jurător> 397; martor 24, 65, semnează grecește 58, 297, 321.
Atanasie, Athanasie v. **Tanasie**.
Athos (Stîntagoră, Svetagora, Sfîntul Munte), munte <Grecia> 22; călugări la ~ 79;
m-rea Ivir (Iver, Ivera, Iverul, Adormirea, Uspenia), metoasele ei în Țara Românească 52, 113, 296.
Avan, fiul (?) lui Groze din Brîncoveni, se judecește 150.
Averchie, mitropolit al Iconiului 159.
Avram, Avraamie:
— **Avramie**, călugăr, martor pentru locurile din Rîmnic ale m-rii Cozia 382.
Avram din Mărăcineni, tatăl lui Sava (menț.) 6, 121, 215, 236, 239, 241, 252, 314, 340; nepotul său Costandin slugă domnească 6.
Avram din Murgași, martor, semnează 392.
Avram, postelnic, soțul Mușicăi, vinde țigancă 94.

B

Baba v. **Radul Babei**.
Baba (Babele), sat <Neajlovul, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 282; v. și **Lunca Babelor**.
Baban, român din Budișteni 130.
Babeț, partea lui la Călugăru și Ulmul (menț.) A.
Babolea, român din Lichirești așezat la Crăceni 138, 141; eroare: **Comoia** 138.
Baciul, popă din Cîmpulung, martor 391.
Baciul, român din Poieni 159.
Baciul, tatăl lui Negre care vinde în Bîrzeștii de Sus (menț.) 393.
Bacul v. **Piscul Bacului**.
Badea, Badiul, Badul:
Badea, comis, bunicul lui Preda spăt. din Albești, stăpîn de țigani (menț.) 30.
Badea, comis, fiul lui Nica iuzbașa, vinde vie în Tîrgoviște (menț. contemporană) 259.
Bade, diacon, martor pentru Vaideei 187.
Badea din Argeș v. **Badea** log.
Badea din Bucșani v. **Badea** post.
Badea din Caracal, jurător pentru Studeniță 125.
Bade din Cocul, martor pentru Samara 349.
— **Badul** din Cotești (?) (menț. ulterioară) 23.
Badea (Badea lui Bădease, Bandea) din Cotești, tatăl lui Lăudat log. (menț.) 23, 192; v. și **Badea**, văr cu Nenciul.
Badea din Cucuteni, martor 442.
Badea din Detcoi v. **Badea** șifar.
Badea din Hulube v. **Badea Holobeseul**.
Badea din Pîrîu v. **Badea** post.
Badea din Rădăcinești, fiul lui Cîrstiian 197.
Badea din Zorești, martor 84, 202.
Badea, feciorii săi români din Ciumernic (menț.) 229.
Bade, fiul lui Feștilă din Cîmpulung, martor pentru Cotești 317.
— **Badiul**, fiul popii Stanciul din Ludănești, vinde parte în Lătceni 334.
Badea fratele jupaniței Grajdana spătăreasă v. **Badea** post. din Băleni.
Badea, logofăt din Argeș, stăpîn în Brădișești, Eșciori ș.a., martor, semnează 94, 332.
Badea, martori: pentru Găurici 120; ~ pentru Leurdeni ș.a. 229; ~ pentru Păușești 71, 136.
Badea (Badiul), moșneni români: din Ciuliniță, se judecește 440; ~ din Dălbănești 219; ~ din Gropeni 240; ~ din

www.dacoromanica.ro

Pleaşov 279 ; ~ din Scărişoara 169 ; ~ din Stăneşti, fără ocină 292.
Badea, partea lui la Brădişeşti (menţ.) 94.
— **Badul**, partea lui în dealul Nucetului 188.
Badea, popi : ~ din Boteni (menţ.) 77 ; ~ din Drăghiceni, martor 254 ; ~ din Scărişoara, martor 169.
Badea <postelnic din Băleni>, fratele jupaniţei Grajdana spătărcasa 229.
Badea, postelnic din Bucşani, jurător 259.
Badea, postelnic din Plrlu, tatăl lui Miloş log., familie (menţ.) 103, 383 ; stăpln în Brăneşti 103, 117 ; eroare : Sandul 117.
Badea (Badiul), rumâni : ~ din Comani 64 ; ~ din Futcşti 298 ; ~ din Roşiul 385 ; ~ din Vărăşti 175.
Badea, spătar, tatăl lui Preda spăt. din Albeşti, familie ; stăpln de ţigani (menţ.) 30.
Badea, şifar din Detcoi, martor 39, 206.
Badea, tatăl lui Oprea care vinde în Cornul Măgurei la Păuşeşti (menţ.) 71.
Badea, tatăl lui Radul din Hurezi (menţ.) 40.
Badea, tatăl lui Stanciul român din Urdari (menţ.) 383.
Badea, ţigani 30, 347.
Badea, văr cu Drăghici log. şi Dana ; în pricină pentru Sălătruc 154.
Badea, văr cu Nenciul, partea lui în Coteşti 317 ; v. şi **Badea** din Coteşti.
Badea Holobeseul, martor pentru Clineşti 335.
Badea lui Bădease v. **Badea** din Coteşti.
Bade Mălae, martor pentru Rlfov 204.
Badea Negrul (Badea al lui Negrul), tatăl Voicăi, bunicul lui Frlncul post., partea lui la Măniceşti (menţ.) 83.
Badea Robul din Eşciori, vinde parte 94.
Bae, sat <Baia de Fier, j. Gorj>, partea lui Căzan, cu munte şi români, vlndută de Petrişor şi Preda din Blrseşti lui Danciul log. din Plrliani 387.
Baea, fiul Dănii, vinde parte la Trăşani C.
Bahna, pîrîu la *Deduleşti <Potoceni, j. Buzău>, moară pe ~241.
Balco din Găojani, boier hotarnic (menţ.) 283.
Balaban v. **Ivan Balaban**.
Balael (Bălaci) din Urdari, fiul lui Badea din Pîrîu, familie, stăpln în Brăneşti 103, 383.
Balaniuel (Sf. Nicolae) de lîngă satul Grecii, m-re <j. Ilfov>, ctitor, metoh, egumen 226.
Balco, cu parte în Verneşti 427.
Baldovin din Ţigăneşti, martor 49.
Balea din Ioneşti, tatăl lui Gherghe şi al lui Radul moşneni rumâniţi (menţ.) 329.
Balea (Badea) din Lipia, soţul Voinei, cu vii şi ocine în dealul Lipiei şi în Negrileasca 221.
Balea din Ruşi (menţ.) 188.
Balea din Şipăreşti, fiul lui Silvestrul, martor la Necşeteasca 291.
— **Bale**, martor 216.
Balea, meserciul, din Clrstieneşti, martor pentru Domireşti 210.
Balea, partea lui din Măteşti vîndută de nepoţii săi (menţ.) 241.
Balea, rumân din Poieni 159.
Ballea, martor pentru Valea Teancului 307.
Baloe, rumân din Frăteşti şi Costeşti 385.
***Balomlreştl**, sat <lg. Găiseni, j. Dlmboviţa ; azi j. Ilfov> 26, 326 ; popă 39.
Balotă, din Clndeşti, martor 148, 162, 242, 267.
Balotă, din Mirceşti, vinde parte din ocina Mircească 390.
Balotă, din Urlaţi, vinde vie în dealul Gruiu şi ocină în Culigătoarea 291.
Balotă, rumân din Futeşti 298.
Balotă Ticuleseul, vinde parte în Mirceşti 390.
Baloteasca v. **Bălotegtl**, sat.
Balşl. sat <or. Balş, j. Romanaţi ; azi j. Olt> 392.
Balta, j. Gorj, sat <Bllta> cu vie, pădure şi vecini, fost al lui Stoica f. mare vist., răscumpărat de la domnie ; redoblndit de Miloş log. 70.
Balta Albă, baltă la *Periaţi, j. R. Sărat şi Brăila <azi j. Buzău>, întărită mitropoliei din Tlrgovişte 62.
Bana v. **Stan Bana**.
Banca, vinde parte la Trăşani C.
Bancea v. **Radul Bancea**.
Banclu, rumân din Bae 387.
Banclul, rumân din Petreşti, se răscumpără fără ocină 323.
Bandea v. **Badea** din Coteşti.
Banu, m-re v. **Buzău**, oraş.
Banul din Ludăneşti, vinde parte în Lătcene 334.
Banul din Moşeşti, martor pentru Clndeşti 267.
Banul, fiul lui Stan din Clinceni, vinde ocină 366.
Banu, rumân din Vărăşti 175.
Baraghină <Neagul ~, rumân> din Siliştioara, martor la judecire 254.
Baraghină, soţul Stancăi, părţile lui în Berevoeşti 114.
Barangă, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Barbăalbă v. **Ion** ~ şi **Preda Barbăalbă**.
Barbul v. **Stolea al Barbulul.**
Barbul, croitor din Negoeşti, cu vie în dealul Scăienilor 191.
Barbul din Amărăşti, jurător pentru Studiniţa 125.
Barbul din Bădeni v. **Barbul** iuzbaşa.
Barbu din Brădeşti v. **Barbul Brădeseul.**
Barbul din Cacaleţii din Vale, fratele Stoicăi, martor 386.
Barbul din Cislău v. **Barbul** vătah.
Barbul din Cornet, fiul lui Radul, martor 184.
Barbul din Cucişti, martor la Clineşti 335.
Barbul din Drăghineşti, martor 368.
Barbul din Flămlnzeşti, aldămăşar 332.
Barbul din Fratoştiţa <postelnic>, pribeag cu Matei aga <Basarab> 168 ; martor 325.
Barbul din Măneşti v. **Barbul** post.
Barbul din Mărăcinenii de Jos, fiul lui Groza, martor pentru Joseni şi Rădăneasca 202, 340.
Barbul din Nacăr, tatăl lui Neagoe (menţ.) 309.
Barbul din Pleşoi, martor pentru Clrlogani 85.

www.dacoromanica.ro

Barbul din Poiană, din Potoceni v. **Barbul** postelnicl.
Barbul din Prisaca, boier jurător 90, 147.
Barbul din Săseni, martor pentru Zoreşti 202.
Barbul, fiul lui Danciul post. Bengoae, vinde parte cu vie şi vecini în Vîrtop 243.
Barbul, fiul lui Oprea din Rădăcineşti <eroare> v. **Marco.**
Barbul, fiul lui Pătru din Cornetu, martor 184.
Barbul, fratele Calei şi al lui Matei postelnic <Basarab>, dăruieşte parte din Arvăteşti (menţ.) 282.
Barbul, fratele Tomei, martor pentru Pîrscov D.
Barbul, iuzbaşă de roşii, din Bădeni, jurător pentru Sărăşti şi Plăticeşti 418.
Barbul, martor pentru Deduleşti 414.
Barbul, moşneni rumâniţi : ~ din Costeşti 20 ; ~ din Găurici 120 ; ~ din Goleşti 332 ; ~ din Lazu 13 ; ~ din Pleaşov 278, 279 ; ~ din Vărăşti, în pricină 62, 72.
Barbul, paharnic mare v. **Barbul Brădescul.**
Barbul, postelnic, cumpără delniţă în Izvorani 416.
Barbul, postelnic din Fratoştiţa v. **Barbul** din Fratoştiţa.
Barbul, postelnic din Măneşti, vinde satul Slavica şi moşie în Deduleşti 82, 290 ; vinde ţigani 386 ; martor 98.
Barbul, postelnic din Poiana, pribeag peste munte cu Matei aga <Basarab> ş. a. boieri 168 ; martor 325, semnează 152.
Barbul, postelnic din Potoceni, martor 142.
Barbul, postelnic, fiul lui Dulce post. <din Lumaş>, stăpîn în Brîncoveni 150 ; probabil acelaşi : **Barbul,** postelnic, martor pentru Osica 32.
Barbul, rumâni : ~ din Budişteni 130 ; ~ din Călugăreni 62.
Barbul, ţigan 84.
Barbul, vătah din Cislău, martor pentru Trănşani B.
Barbul al lui Grama, cneaz rumânit din Lazu 13.
Barbul Brădescul (~ Brădeanul) din Brădeşti, paharnic, apoi mare paharnic <de la 1632 nov. 20> ;
în sfatul domnesc 429, 430, 438—440, 443, 451 ;
pribeag peste munţi cu Matei aga <Basarab> ş. a. boieri 168 ;
martor 13, 149, 359, 383.
Barbul Buciumaş, dăruieşte parte din Jdralea, m-rii Jdralea 97.
Barbul Răuţ, fiul popii Dima, vinde în Măstăneşti şi Valea Boului 398.
Barbul Tatulul, aldămăşar <la Lipia ?> 205.
***Barchetu,** sat <probabil lg. Căneşti, j. Buzău> 339.
Basarab voievod, ~ bătrînul, ~ bunicul lui Matei <Basarab> v. **Neagoe Basarab.**
Baştac, Baştacul v. **Neagul Baştac.**
Baştea din Urlaţi, tatăl lui Dragomir şi al Voicăi din Fundeni (menţ.) 228, 291 ; v. şi **Dragomir Baştea.**
Baştorogul din Zoreşti, tatăl Muşei (menţ. 202.
Batca v. **Stanciul Batcăi.**
<Báthory Gábriel>, crai, învins de Radu Şerban 98.
Batiste <Veveli>, f. mare clucer, cumnatul lui Alexandru Iliaş voievod 82.
***Băbeni,** sat <lg. Măteşti, j. Buzău> 215.
Băbeni, sat <j. R. Sărat ; azi j. Buzău>, partea lui Stoica răscumpărată de Stan grămătic 156.
Băbeni, sat <j. Vîlcea> 243.
Băbeni, sat <Băbeni-Bistriţa, j. Vîlcea> 94.
Băcan din Trăşani, martor C.
Băcăleşti, sat <j. Olt ; azi j. Teleorman> cu rumâni, dat zestre de Tudor sluger fiicei sale Samfira, vîndut lui Dumitru şi Vasile din Nicopole 198.
Bădăcel v. **Radul Bădăcel.**
Bădease, Bădese v. **Badea** din Coteşti şi **Oprea Bădese.**
Bădeni, sat <j. Muşcel şi Pădureţ ; azi j. Argeş>, popă 327.
Bădeni, sat <j. Săcuieni ; azi j. Buzău>, deal cu vie şi ocină ale lui Stepan cel bătrîn, cumpărate de Vocotă monah şi vîndute de nepoatele sale Malei 101 ; iuzbaşă de roşii 418 ; probabil acelaşi : delniţele popii Zaharia alese de ale lui Coman ş.a. 328.
Bădica, boier jurător pentru Sărăşti 315.
Bădicea, moşnean rumânit din Ioneşti, fără ocină 329.
Bădicea, rumân din Comani 64.
Bădilă v. **Dragomir al lui Bădilă.**
Bădiianu v. **Neagoe Bădianu.**
Băeşti, sat <j. Buzău> 339.
Băgleză v. **Stringa Băglezii.**
Băguş v. **Stan Băguş.**
Băjan, Bejan :
Băjan din Guzeni, cumpără părţi 235, 293, <309>.
— **Bejan** din Reade, martor pentru Domireşti 210, 215.
Băjan, moştean din Pleaşov (menţ.) 278.
Băjasca v. **Profira Băjasca.**
Băjărani v. **Bujoreni,** sat.
Băjeşti (Băjăşti), sat <j. Muscel şi Pădureţ ; azi j. Argeş>, popă 128, 320.
***Băiceşti,** sat <lg. Stroeşti, j. Ilfov>, partea jupaniţei Oprina dată în schimb lui Dumitru Dudescu, luată de Tudor stolnic 29.
Bălaci v. **Balaci.**
Bălan, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Bălan din Pîrscov, martor pentru Scurteşti 6.
Bălan din Studeniţa, în pricină de rumânire 125, 248.
Bălan, rumân din Vărăşti 175.
Bălaur, rumân din Comani 64.
Bălaur, uncheaş din Păuşeşti 160, 182 ; probabil acelaşi : **Bălaur** din Clineşti, vărul Mariei 249 ; plăteşte dusegubină 389 ; v. şi **Dumitru lu Bălaur.**
Bălaur Leahul (Lehul), megiaş rumânit din Clineşti 335.

www.dacoromanica.ro

Bălăceanca v. **Maria Bălăceanca.**
Bălănești, sat <j. Olt> 90, 280.
Bălboși, sat <Bolboși, j. Gorj>, parte cu rumâni a lui Dragotă post. întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
Bălcești, sat <j. Vîlcea> 26.
Băleni, sat <j. Dîmbovița> 134, 451.
Bălești, sat <j. Gorj> 195.
Bălilești, sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 323.
Bălin din Chintești 417.
***Bălișoară**, sat <lg. Budișteni, j. Buzău> 176, 379, 386.
Băloteștl, sat < j. Dîmbovița; azi Baloteasca. j. Argeș> 133, 361, B.
Bălteanu v. **Tudor Bălteanul.**
Bălteni v. **Bilteni**, sat.
***Bălțați**, sat <lg. Călinești, j. Prahova> 270; părți ale lui Oprea log. ș.a. vîndute lui Hriza mare vornic 137, 277; ~ **de Jos** (Dol ~) (menț. ulterioară) 137, 277.
Bălțați, sat, <j. R. Sărat; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău> 215.
Bănăgui v. **Dumitru Bănăgul.**
Băncélă din Boténi, martor (menț.) 77.
Bănceștl (Bănceșle), j. Buzău, sat <Bănceasca> 6, 232, 239, 405; vii în dealul Bănceștilor și vad de moară cumpărate de Savasto și întărite fiilor săi Anastasie și Alexe 105; vie dată în schimb de Crăciun lui Ianiu călugărul 202; părți și vad de moară din ocina Portărească ale lui Dan al lui Burducea vîndute lui Radul log. din Mănești 390; popă 105, 390; ~ **Javrel**, părțile lui Albișor ș.a. întărite fiilor lui Savasto 105.
Bănciulescu v. **Cîrstea Bănciulescu.**
Băntulea, tatăl lui Banu rumân din Vărăști 175.
***Bănuleștl** (Bănolești), sat <lg. Pîrscov, j Buzău>, 119, E.
Bănză v. **Coman Bănză.**
Bărăgan, tatăl lui Bobolea cu parte în Măteștl (menț.) 241.
Bărăștl, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 210; vii cu pomet și ocine vîndute de Micul Momoiul și Căzan lui Ghiuorghe cămăraș; cizmar 215.
***Bărbătești**, sat <lg. Șotînga, j. Dîmbovița> 67, 96, 102, 116, 146, 203.
Bărbătești, sat <j. Vîlcea> 207, 335.
Bărbătești, sat 149.
Bărcean din Cervenie, martor pentru Guzeni 235.
Bărcean, fiul lui Drăghici, vinde parte la Boziani (?) 294.
Bărcean, stolnic, tatăl lui Pătrașco cu parte la Futești (menț.) 40.
Bărcănești, sat <j. Olt>, rumâni întăriți lui Radu post. din Farcaș și lui Stan post. din Greci după judecată <90>, 147.
Băsărab, Băsăraba, Băsărabă v. **Neagoe Basarab.**
Bătlăgel v. **Nedelco Bătlăgel.**
Bătrîni, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 286, 292, 305, 330, 331, 342.
Băzaci v. **Neagul Băzaci.**
Băzan din Ciuliniță, vinde ocină 438.
Beanghilă v. **Tatul Beanghilă.**
Beanta d'n Băești, tatăl lui Ionașco ceaușu (menț.) 339.
Becéni, sat <j. Buăzu> 413.
Bechim Turbatul din București, martor 309.
Beciu, sat <j. Buzău> 80.
Begheun v. **Sava Begheun.**
Begul, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Begul din Pîrscov, martor E.
Bejan v. **Băjan.**
Bejenescul v. **Stan Bejenescul.**
Belcinu, sat <j. Dolj> 243.
Beldea, ungurenii lui țin în silă moșie și moară la Sărăști 315.
Beleți (Bélești), sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 49, 124.
***Bel Izvor**, j. Mehedinți, sat <probabil Izvoarele> cu rumâni fugiți la Vidin și Ostrov, adunați de Pătrașcu post.; întărit lui Trufanda mare post. 143.
Benevric v. **Voico Benevric.**
Bengoae v. **Danciul Bengoae.**
Bénta v. **Manea Béntă.**
Bercea v. **Oprea Bercea.**
Bercea, țigan 30.
Berceni, sat <j. Ilfov>, partea jupaniței Grajdana lăsată nepotului său Preda spăt. 229.
***Beréni**, sat <lg. Călina, j. Vîlcea>, funii vîndute de Dobromir pîrcălab și Vladul lui Dumitrașco mare vist. 133.
Berera v. **Berilă.**
***Bereștl**, sat <lg. Ceaurești, j. Argeș> 94; părțile lui Dragomir, Stan și Drăgulin întărite lui Tatul post. 36.
Bereștl, sat <Adunații-Copăceni, j. Ilfov> 1, 25, 27, 44.
Berevoești (Berévoești, Berivoești), sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Dîmbovița> 41. 268, 380; părți cu munte ale lui Baraghină întărite ginerelui său Văsiiu din Vlădești și soției lui Neagolea 114.
Berilă (Berera), tatăl lui Mihăilă și al Oanei rumâniți la Drajna (menț.) 251.
***Berilești**, sat <lg. Bucu, j. Ialomița> 24.
***Berilești**, sat <lg. Netezești, j. Ilfov> 241, 287.
Berindești, sat <j. Argeș> 197, 225; casa lui Pavel la ~ 436; popă 370, 377.
***Berindești**, sat <or. Buzău>, alegerea ocinii episcopiei de cea a Lupului lu Braga și a Jipei al Dobromirii 403.
Berislăvești, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea>, livezi și vie vîndute de fiii lui Opriș lui Bolovan 132.
Berivoe din Rădăcinești 197.
Berivoe (Birivoe, Birivoi), fiul lui Stan vătaf din Brănești și frate cu Roman, Vladul și Dumitra; partea lui în Brănești 103.
Berivoescul v. **Vladul Berivoescul.**
Berivoești v. **Berevoești**, sat.
***Betejani**, j. Romanați, sat <lg. Gîrcov, azi j. Olt>, cu rumâni, fost al lui Matei agă

www.dacoromanica.ro

Brîncoveanul, confiscat pentru hiclenie, dăruit m-rii Sfînta Troiță 272.
Bezdîna (Bîzda), sat <Bîzdîna, j. Dolj> 13, 243; Costea din Biroslăveni ș.a. vînd ogoare lui Cîrstea pîrcălab 28.
Bezetea v. **Buzete**.
Bibești, sat <j. Gorj> 383, 387.
Bică v. **Manea al lui Bleă**.
Bîlcerești, sat <probabil Bîlciurcești, j. Dîmbovița> 122.
Birivoe, Birivoi v. **Berîvoe**.
***Biroslăveni** (Biroslăvești), sat <lg. Malu Mare, j. Dolj>, ocini și vie ale lui Preda Barbălbă ș.a. întărite lui Cîrstea pîrcălab; bordei 28.
Bîsăuel, sat <Bisoca, j. Buzău>, părți ale lui Stanciul Batcăi din Barchetu și ale altora vîndute pentru plata birului de haraci lui Ionașco ceauș; părți ale unora din Neagoșina 339.
Biserica Albă v. **Tîrgoviște**.
Biserica Doamnei Maria, Biserica Ghiormei banul v. **București**.
Biserica Domnească v. **București și Cîmpulung**.
Bîstrița (Uspenia), m-re <j. Vîlcea>, stăpîniri, scutiri 20, 200, 347, 418; alegerea egumenului 2; egumen 20, 133, 200, 254, 335, 347, 351;
Mihai Viteazul la ~ 20;
(menț. tîrzie) 297.
Bîstrița, rîu <afluent al Oltului> sate pe ~ 217, 424.
Bîvol v. **Dragomîr Bîvol**.
Bîca v. **Ion Bîca**.
Bîlta v. **Balta**, sat.
Bîlteni, Bălteni:
—***Bălteni**, sat <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
Bîlteni, sat <j. Gorj> 117.
Bîlva, țigan 357.
Bîra din Drajna, vînde case, pomet și grădini 251.
Bîra din Samara, vinde loc 319.
Bîrsan (Bîrîsanu, Bîrsanu), frate cu Dumitru din Netoți, vinde ocine în Călugărul și în Ulmul A.
Bîrsan, megiaș rumânit din Clinești 335; întemnițat pentru neplata unei dușegubine 104.
Bîrsan, vornic al doilea <fost>, soțul Anghelinei, ginerele lui Marco Pepelea log. din Tîlhărești, ținutul Orhei, vinde sălaș de țigani 241.
Bîrsești, sat <c. Buleta, j. Vîlcea> 243, 335. 387.
Bîrzăști, sat <Bîrzești c. Bodcști, j. Vîlcea> 411.
Bîrzești, j. Elhov, sat <or. București> 313; părți cu vie și vad de moară din hotarul lui Nan log. vîndute de Negre și Vintilă lui Dumitru Dudescul 393; pricină cu Gherghe vist. 397.
Bîrzul, moștean rumânit din Plcașov 278, 279.
Bițeuvlni, sat <Bîscoveni, j. Vlașca; azi j. Telcorman> A.
Bîzda, Bîzdîna v. **Bezdîna**, sat.
Blaghe, moștean rumânit din Pleașov 279.
***Blagodești**, sat <lg. Lunca, j. Ialomița> 24, 40, 134, 138, 141.
Blaj v. **Valea Blajului**.
Blăgari v. **Oblegarl**, sat.
Blăptavul v. **Dragomîr Blăptavul**.
***Blăstămatele** (Blăstematile), sat <lg. Bădila, j. Săcuieni; azi j. Buzău> E.
Blăjol de Sus (Brejii ~), sat <j. Prahova>, parte schimbată de Radu post. cu m-rea Mislca 311, 312.
Boarteșul, munte al orașului Cîmpulung 144.
Boba, călugăriță din Dănciulești, stăpînă în Lunca Babelor 180, 185.
Boba, țigancă 313.
Boban, moștean rumânit din Pleașov 279.
Bebe din Lipereștl, martor 384.
Bobe, rumâni: din Ciumernic 229; ~ din Cretinești, încearcă să se judecească 384.
Bobești, sat <j. Ilfov>; **Bobeștle de Jus**, ~ **de Sus**, partea jupanitei Grajdana a lui Leca spăt. lăsată nepotului său Preda spăt.; partea lui Dubre Serbegiul 229.
Bobolea, fiul lui Bărăgan, tatăl lui Filip din Mătcști, vinde vie cu ocină, vad de moară și pomet în Măteștl 241.
Bobonea din Drăghinești, martor 368.
Bobul, deal <la Urlați, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, părți de vie și ocine ale lui Mihail monah, Mihalcea, Radul ș.a. întărite lui Nedelco 228.
Bobul din Boldești, tatăl popii Manotă (menț.) 6.
Boca, moștean rumânit din Pleașov 279.
Bocorești v. **București**.
Bocotan v. **Stolan Bocotan**.
Bodea, cu parte în Ciulinița 438, 440.
Bodea, țigan 229.
Bodești, sat <j. Vîlcea> 411.
Bogătești, sat <Fîntînea, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 317.
Bogdan, bărbatul Mihaei, vinde vie în dealul Vălcnilor 118.
Bogdan, cneaz rumânit din Lazu 13.
Bogdan, cumnat cu Nechifor, martor pentru Greci 223.
Bogdan din Mogoșoaia, martor 451.
Bogdan (Bogdanu) din Șiroca, martor 395.
Bogdan din Vișina, martor 254.
Bogdan, feciorul lui Șupitul din Maxin, vinde parte în Cacaleții din Vale 176; probabil același: **Bogdan**, martor pentru Cacaleții din Vale 386.
Bogdan Iuca, român din Poeni 159.
Bogdana din Zorești, vinde vie în dealul Zoreștilor 105.
Bogdana, țigancă 241.
Bogdănești, sat <j. Vîlcea> 249; ocină vîndută de Ionașcu log. și Nanu popii Vancea 399.
Boghinul, cu parte în dealul Nucetului 188; v. și **Nan Bogheanul**.
Bogoslav, călugăr la episcopia din Buzău, martor pentru Berindești 403.
Boia v. **Bula**.
Boica v. **Bulea**.
Bojidari v. **Tudor Bojidari**.

www.dacoromanica.ro

Bojorani v. **Bujoréni**, sat.
Bolbosea (Bolbose, Bulbosie), stolnic din Berevoieşti, fiul lui Nan, martor 114, 268, 380.
Bolboşi v. **Bălboşi**, sat.
Bold v. **Neagoe Bold**.
Boldea, cu parte în dealul Nucetului 188; probabil acelaşi: **Boldea**, martor pentru Verneşti 80.
Boldescul v. **Oprea Boldescul**.
Boldeşti, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea popii Manotă întărită slugii domneşti Costandin 6.
<**Boldeşti**> (probabil eroare de copist: Bordeşti), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 412.
Boldoaie v. **Stana Boldoaie**.
***Boldorogeşti** cu Rota din j. Elhov, sat <lg. Tămădău> al m-rii Plumbuita, scutit 42.
***Boleasca**, sat <lg. Pasărea, j. Ilfov> 91, 95, 344.
Bolfi, român din Scărişoara, în pricină pentru preţ 356.
Bolintinul, m-re <j. Ilfov>, stăpîniri 60.
Bolintin, sat <j. Ilfov> cu români, al m-rii Bolintinul 60.
Bolovan v. **Pano Bolovan**.
Bolovan, delniţa lui la Coteşti (menţ.) 192.
Bolovan, părţile lui în Berislăveşti şi Cocoiu 132.
Bolovanul, top. la Berindeşti şi Turburea <j. Argeş> 225, 370.
Boncea, aldămăşar pentru Goleşti 332.
Bonchiciu v. **Stolea Bonchiciu**.
Bonciul (Bunciul), iuzbaşă, martor pentru Drajna şi Măstăneşti 305, 398.
Boncu v. **Teofil Boncu**.
***Bonţeşti**, j. Ilfov, sat <azi Mircesti> al jupaniţei Oprina, parte întărită lui Dumitru Dudescul, după pricină 29.
Booru, lac la Corşori <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 304.
***Bora**, sat <j. Săcuieni; azi Padina j. Buzău> 261.
Borcean din Devesel, jurător pentru Studeniţa 125.
Borcea v. **Dumitru Borcei**.
Borcea, cnezi români din Ciulinita, se răscumpără 440.
Borcea (Borcev), logofăt <din Topoloveni>, tatăl lui Necula 393; cumpără ocină în Stroeşti 406; martor 149, 386, semnează 310.
Borcea, popă, eclesiarh la Biserica Domnească, scutit de dări 18, 445; martor 218, 303, 337, semnează 298, 346.
Borcecanul v. **Stoian Borcecanul**.
Bordeşti 412 <eroare> v. **Boldeşti**.
Borduşilă, român din Bărcăneşti 147.
Boriceanul, delniţa lui la Izvorani (menţ.) 404.
Bosance, iuzbaşă din Rîmnic, martor pentru Sămărăşti ş.a. 410.
Bosna Săraiu, oraş <Sarajevo, R.S.F. Iugoslavia> 273, 278, 279.
Bot v. **Opre Bot**.
Boteanul v. **Nedelco ~ şi Stoica Boteanul**.
Boténi, sat <j. Dîmboviţa> 133, 206.
Boténi (Boteani), sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 99; popă 77.
Botoe v. **Radu al lui Botoe**.
Botoiu, ţigan viorar 39.
Botoşan, Botuşanul v. **Necula Botuşanul**.
Botoca v. **Ivan Botoca**.
Bozi v. **Buzău**.
Bozieni (Boziani, Buziiani), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 121, 170, 241; părţile lui Calotă post. cumpărate de la Staico post. şi de la Bărcan 294, 447; boieri vînd unor megieşi 308.
Bradul din Pîrscov, martor 6, E.
Braga v. **Lupul lu Braga**.
Braia, moştean din Brăeşti, apărat de rumânie 174.
Braia, munte <j.A rgeş>, jumătate întărită lui Stanciul al doilea vornic 154.
Braia, vinde parte în Sturzeni 67.
Braico, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Braloştiţă, sat <j. Mehedinţi; azi j. Dolj> 32.
Bran din Bogăteşti, martor pentru Coteşti 317.
Bran (Brane) din Clinceni, martor 366, 367.
Bran, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Bran, popă din Clineşti 389.
Braniclog, top. la Găgeni <j. Prahova> 163.
Braniştе, tatăl lui Preda care vinde vie în dealul Verneştilor (menţ.) 80.
Braşov, logofăt, scrie zapis pentru Păuşeşti, semnează 179.
Brata din Biroslăveni, martor 28.
Bratia v. şi **Brătia**.
Bratia, rîu <afluent al Riului Tîrgului>, sat pe ~ 56.
Bratia (Bratiia), sat <j. Argeş: azi j. Vîlcea> delniţe cu vecini, a Cuculesii, a lui Moroci, delniţa casei boiereşti de la biserică ş.a întărite lui Bratul post. 41.
Bratiţie v. **Stan al lu Bratiţie**.
Bratosin, român din Prăvăléni, se judeceşte 332.
Bratoslavu, român din Izvorani, al m-rii Snagov, călăraş, pricină 365.
Bratoveşti v. **Brătivoeşti**, sat.
Bratul v. **Stan al lui Bratul**.
Bratul, comis, stăpîn în Futeşti 40; face schimb la Ciofrîngeni 158; martor, semnează 276.
Bratul din Bogăteşti, martor 317.
Bratul din Coteşti, vinde în Bănceştii Javrei 105; se înfrăţeşte cu Nastasie din Bănceşti 405; martor 340.
Bratul din Creaţa, tatăl lui Oprea şi bunicul lui Muşat (menţ.) 269.
Bratul din Gîrbăceşti, martor pentru Urlaţi 291.
Bratul din Gomoeşti, martor pentru Lipia 221.
Bratul din Négoşina, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Bratul, fiul lui Albul, vinde parte în Lipia 221.
Bratul, megiaş din Măteşti, vinde vad de moară pe apa Buzăului 241.
Bratul, monah din Zoreşti, aldămăşar 202.
Bratul, popă <din Bucureşti> 14.

www.dacoromanica.ro

Bratul, postelnic, fiul lui Vlaicul din Bratia, stăpîn 41.
Bratul, român din Ciumernicu 229.
Bratul, vinde vie şi ocină în Lipia (menţ.) 221.
Bratul Capreşu, soţul Anei, vinde parte în Lipia 221.
Brădeanul, Brădescul v. **Barbul Brădescul**.
Brădeşti, sat <j. Dolj> 13, 149.
Brădişeşti, j. Argeş, sat <Brătăşeşti>, parte cu români întărită lui Badea log. din Argeş 94.
Brădiţéni, j. Argeş. sat <lg. Jiblea; azi j. Vîlcea> de cnezi al m-rii Cozia, fugiţi în Transilvania; întorşi, scutiţi pentru paza podului 423.
Brăduleţ v. **Brătiani**, sat j. Argeş.
Brăeşti, j. Buzău, sat împresurat de m-rea Pinul; întărit moştenilor satului după pricină cu Neagoe şi Mihai post. din Sărata, ctitorii m-rii 84, 174.
***Brăgăreşti**, sat <probabil Pucheni j. Prahova> 171.
***Brăgăreşti**, sat <probabil lg. Baba Ana j. Săcuieni; azi j. Prahova) 371; hotare 340.
Brăila v. **Rîmnicu-Sărat** şi **Brăila**, judeţ.
Brăila (Brăilă), oraş 6.
Brăila <raia ?>, poslušnici ai episcopiei Buzău veniţi din ~ 7, 422.
Brăilă, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Brăneşti, j. Jiul de Jos, sat <azi j. Gorj>, părţi întărite lui Miloş log., Dragotă şi Balaci 103; rumânii lui Miloş log. din „plasa" lui Stan <vătaf> întorşi la urmă 117.
***Brăneşti**, sat <lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 194, 328.
Brătăşeşti v. **Brădişeşti**, sat.
Brăteşti, sat <j. Argeş>, Oprea din ~ se vinde român lui Badea log. din Argeş 94.
Brătia, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşeşti 109.
Brătian v. **Radul lu Brătian**.
Brătiani (Brătiiane, Brătiiani), sat <Brăduleţul, j. Argeş> 122, 247, 359, 393, A.
***Brătiiani**, sat A.
Brătilă din Godeni, aldămăşar pentru Bratia 41.
Brătin, român judecit din Frăteşti, frate cu Mihăilă, apărat de rumânie 9.
Brătivoieşti, sat <Bratoveşti, j. Argeş; azi j. Vîlcea> 132.
Brejii de Sus v. **Blejoi de Sus**.
Brezoaia (Brezoe, Brezoi), sat <j. Ilfov> 39, 73, 259, 322; ocina lui Oancea şi a fiului său Grozea din Fucleşti vîndută popii Neacşul din Dobroşeşti 274.
Brezoe v. **Stan Brezoe**.
Brezuica, jitelniţa, <fiica lui Antonie Grama>, jupaniţa lui Isar cel bătrîn din Mogoşoaia, mama lui Nica, Antonie, Elina şi Mara, stăpînă în Mogoşoaia 451.
Brizilea, tatăl lui Drăghici log. care scrie zapis pentru Drajna (menţ.) 305.
Brînceni, sat <probabil j. Teleorman> 351.
Brîncoveni, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> 13, 107, 383; Groze din ~ se răscumpără din rumânie de la Barbul post. 150.
Brînzarul v. **Crîngul Brînzarului**.
Broşténi, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, parte dăruită de jupîneasa Voica m-rii Călui 392.
Broştineasca, moşie la Urlaţi <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, ogoare vîndute de Dragomir lui Pîrvul 291.
Broz Sasul (Broz), tatăl lui Gherghe, frate cu Dumitru (menţ.) 186.
Bruştaanul v. **Stanciul Bruştaanul**.
Buciumaş v. **Barbul Buciumaş**.
***Buciumeni**, sat <lg. Strachina, j. Ialomiţa> 24.
Buciumeni, j. Ilfov, sat 241, 381; partea lui Ştefan negustorul întărită lui Danciul Doicescul 290.
Bucov, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 386; partea jupaniţei Maria din ~ dată zestre ginerilor ei; pricină 357.
Bucovăţ v. **Bucuveţ**, m-re.
***Bucşani** (Bucşăneşti), sat <lg. Netezeşti, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov> 118, 259, 447.
Bucşe, român din Comani 64.
Bucu (Buc), sat <j. Ialomiţa> 40, 241, 265, 357.
Bucur, postelnic, martor pentru Sărăcineşti 363.
Bucur, român din Vărăşti 62.
Bucureşteanul v. **Dediul Bucurîştenul**.
Bucureşti (Bocoreşti), oraş, oraş domnesc, cetate de scaun 108, 116, 228, 303, 309, 443, A;
locuri din jurul oraşului, palanga lui Sinan, crucea lui Iştvan 10, 337; podul lui Şărban vodă 337; şesul oraşului, luptă 271, 272, 425;
curtea domnească 18, 51, 57; aria şi grădina domnească 63, 337; heleşteul lui Şărban vodă 337;
mahala 431; uliţe 14, 129, 346; baie 51, 337; case, locuri de case 38, 51, 53, 113, 129, 218, 270, 289, 302, 303, 322, 337, 346, 395;
tîrgul de sus 270; mori 51, 337; vii 51, 63, 272, 336, 346;
prăvălii, locuri de prăvălie 14, 129, 196, 231, 270,302, 303, 348; pivniţe 113, 129, 218, 270, 289; negustori (cupeţi) 38, 218, 270, 302, 322, 344; gelep 302, 303; bacal, bărbier 270; cizmar 270; cantaragiu 129, 270; cojocari 262, 322; croitori 129, 322; mătăsari 270; meşteri 57; plăpumari 129; rachier 270;
greci, sîrb 337;
judeţul şi pîrgarii 18, 270, 303, 337, 445; bătrînii oraşului 303;
aprod 270; ceauş 374; dărăban, toboşar 227, 395;
biserici şi m-ri:
Biserica Doamnei Maria <din Piaţa de Flori>, stricată pînă în temelii 14;
Biserica Domnească (Bunavestire), dăruită cu locul Bisericii Doamnei Maria şi locuri de prăvălii 14; scutire acordată preoţilor şi diaconilor 18, 445; diacon 218; jurămînt făcut de domn în ~ cea mare 255, 258;

www.dacoromanica.ro

Biserica Ghiormei banul (Naşterea lui Hristos), metoh al arhiepiscopiei Pogoniana 196. 231, 348; slobozia ei 212; prăvălii scutite 348; popă 212;
Colţea (menţ. tîrzie) 185;
Mihai Vodă (Sf. Nicolae), ctitor B; ţigani 241; egumen 241, B;
Radu Vodă (Sfînta Troiţă) din jos de Bucureşti, din Bucureşti 152; ctitori, mormînt 10, 113, 220; metoh al m-rii Ivir 52, 296; metoaşe 193, 238, 378; stăpîniri, ţigani, scutiri, pricini 8, 10, 17, 31, 33, 35, 37, 48, 55, 199, 208, 261, 271, 272, 283, 345, 350, 364, 426, 431, 433—435, 448; drept de judecată 426; case şi locuri în oraşe 220, 337; mahalale 431; egumeni şi nastavnic 8, 10, 17, 31, 33, 55, 113, 208, 220, 261, 271, 272, 283, 296, 337, 345, 350, 364, 378, 431, 434;
Sărindar (menţ. tîrzie) 260;
Sf. Ecaterina (Sinaia), vie 63;
Sf. Gheorghe <Nou>, închinată la Sf. Mormînt, egumen 159; sat, ţigani 159, 296;
Sf. Ion, locuri de casă, prăvălii 38, 129;
Stelea (Adormirea), ctitor vechi şi nou, metoh al m-rii Ivir; pustiită; case şi pivniţă făcute pe locul m-rii 113;
popi, diaconi 14, 18, 38, 53, 129, 270, 303, 322, 337, 445; grămătic 265;
menţiuni tîrzii: şcoala domnească 116, 146, 316, ~ de la Sf. Gheorghe Vechi 63, 176, 430; ~ de la Sf. Sava 175; ~ de la Colţea 185;
acte domneşti scrise în ~, cetate de scaun: passim; cărti de mărturie şi judecată scrise în ~ 104, 259, 344, 351, 357; acte particulare scrise în ~ 3, 24, 32, 34, 58, 68, 87, 91, 122, 152, 164, 180, 203, 262, 280, 296, 298, 322, 324, 326, 329, 333, 361, 389, 393, 395, B.
Bucuveţ, m-re <Bucovăţ, or. Craiova>, stăpînă în Frăsinet şi Diia, mormînt 26.
Buda, răspop, moştean rumânit din Lătceni 181.
Budea (eroare: Muzea) român din Lichireşti 138 141.
Budeni (Budéne, Budéni), sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 1, 25 27, 44, 122, 393.
Budescul v. **Dragomir Budeseul.**
Budişteni, j. Muşcel şi Păduret, sat <azi j. Argeş>, parte cu vecini dată zestre de Stana fiicei sale Maria şi soţului ei Oprea 130.
Budu, aldămăşar <pentru Lipia?> 205.
Bughea v. **Muşat Bughea.**
Bugheani (Bughiani), sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, hotare 176, 386.
Buhtea, partea lui la Ţigăneşti (menţ.) 299, 444.
Buia, Boia:
— **Boia**, cu vie la Sărăcineşti 363.
Buia, moşnean rumânit din Studeniţa 125.
Buica, Boica:
Buica, fiica Anei şi muierea lui Mihai, vinde parte în Şerbăneştii de la Olt 110.
Buica, fiica lui Giura cel mare, sora Anei, familie; vinde parte în Fata pentru a cumpăra în Şerbăneştii de la Olt (menţ.) 110.
Buica, mama lui Dumitraşco post., vinde ţigan 325.
— **Bolca**, martor pentru Rîfov 204.
Buica, tatăl lui Pavel post., martor pentru Drajna (menţ.) 287.
Buicea v. **Ion al Buicei.**
Bujoréni (Băjărani, Bojorani), sat <j. Vîlcea> 197, 335.
Bujureanul v. **Ştefan Bujureannl.**
Bulăneasca, funie la *Deduleşti <Potoceni, j. Buzău> 414.
Bulăroiul, Buloroiul v. **Dumitrn Bulăroiul.**
Bulbosie din Berevoeşti v. **Bolbosea** stol.
Bunciul v. **Bonciul** iuzbaşă.
Bunea v. şi **Gherghe al Bunei, Stoica al Bunii.**
Bunea din Gomoeşti, martor pentru Cacaleţii din Vale 176.
Bunea, logofăt, stăpîn în Comani 64.
Bunea, moştean rumânit din Pleaşov, fiul lui Ţincă 278.
Bunea Vilcul (Bunea, Bune) <Bunea Grădişteanu>, logofăt din Orbeasca, <fiul lui Vîlcul log.> şi al jupaniţei Maria 351; fiu vitreg al lui Dumitru Zemţea vornic, stăpîn în Grădiştea 1, 25, 27, 44, 58, 65, 66 111, 265, 266, 351, 421, 432; ~ în Mogoşeşti şi Nucşoara 265, 266, 351; rumâneşte în Lătceni 181, 326, 334, în Sminov 119, în Vîlcana 336, 341;
log. de vistierie 104; martor 68, 88, 89, 95, 104, 120, 143, 149, 175, 313, 451, semnează 91, 104, 164, 297, 324, 329, 333.
Bunesti, sat 83.
Burducea, Burducescu v. **Dan al lui Burducea** şi **Radul al lui Burducescu.**
Burducea din Bănceşti, tatăl Ianei, Alexandrei şi Neagăi (menţ.) 390.
Burlan v. **Cîrstea Burlan.**
Burlan, scaun din Poienari, aldămăşar pentru Zoreşti 202.
Burlea, român din Poieni 159.
Bursul v. **Neagoe al Bursului** şi **Vladul Bursul.**
Bustea, văr cu Radul, Oprea şi Ion, vinde casă la Cucuteni 442.
Buta, vornic, martor pentru Pucheni şi Bîrzeştii de Sus 313, 393.
Butescul v. **Stan Butescul.**
Buteştl, sat <j. Vlaşca; azi j. Teleorman> 122, 451.
Buzănari, ocina lor la *Deduleşti <Potoceni, j Buzău> 232, 256.
Buzău, judeţ, sate din ~ 6, 80, 84, 105, 174, 215, 221, 245, 252, 256, 257, 386, 390, 400.
Buzău (Bozi), oraş, oraş domnesc, tîrg: 146, 176, 307;
hotarul tîrgului 390; casă 236; mori 121, 239, 390;
judeţ 105; iuzbaşă 450; popă 236, 252;
m-rea Banu (Blagovestenia); închinată la m-rea Dusca 245, 400; sate, mori 121, 239, 245, 390, 400; loc în Bucureşti 53; egumeni 53, 400;

www.dacoromanica.ro

Episcopia, arsă şi stricată 7; stăpîniri 403; scutiri, posluşnici 7, 422; adet dat de popi şi diaconi 258; episcopi 7, 159, 257 258, 351, 358, 403, 422.

Buzău, riu, matcă veche, sate pe ~ 105, 205, 239. 241, 340, 413, 414, 427; mori pe ~ 6, 105, 176, 232, 241; v. şi **Ghena Buzăului**.

Buzduga al lui Meze, rumân din Pucheni 313.

Buzdugan, martor pentru Domireşti 215.

Buzea v. **Pătru ~ şi Stan al Buzei**.

Buzea Robul din Ilirbor, vinde parte 290.

Buzescul v. **Radul Buzeseul**.

Buzete (Bezetea), moştean din Pleaşov, tatăl lui Stan şi Radul (menţ.) 278, 279.

Buzian, Buzianul v. **Stan Buzlanul**.

Buziiani v. **Bozieni**, sat.

Buzinca, mare comis, familie, stăpîn în Cepturi, Muşcel, Fîntînele ş.a. 170, 241; alături de Leon Tomşa împotriva pribegilor 271; mare clucer, f. mare clucer 241; mare comis în sfatul domnesc 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105—108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 391; în sfat domnesc menţionat 159; ispravnic de jurători 259; martor 65, 82, 175, 263, 265, 271, 273, 278, 279, 296, 361, 389, 415, semnează 58, 100, 104, 259, 262, 297, 324, 333.

Buzotă, partea lui vîndută de Barbul Răuţ lui Tudor Rătescul log. 398.

C

***Cacaleţi din Vale, ~ din Coastă** j. Buzău, sat <lg. Albeşti>, părţi cu vad de moară ale lui Stoica, Udrişte şi Drăghici cumpărate de Mihalcea vornic 176, 386; hotare 176.

Cacova, sat <Piscul Mare, j. Vîlcea> 335.

Calcea, aldămăşar pentru Dumbrava 145.

Calce bătrînul din Pîrscov, martor E.

Calciul cel bătrîn din Călimăneşti 5.

Calelul, mare portar, martor 296, 359.

Calelul, soţul Dobrei, partea lor din Cîndeşti vîndută de megiaşii din Mărăcineni (menţ.) 236, 252.

Caldaşin v. **Pătru Caldaşin**.

Cale, jupaniţa lui Sîrbul log., stăpînă în Runcu (menţ.) 154.

Calea <din Brîncoveni>, jupaniţa lui Calotă ban, soră cu Barbul şi Matei <Basarab>, stăpînă în Arvăteşti (menţ.) 282.

Calea, jupaniţa lui Dragomir logofăt, fiica lui Vlaicu din Davideşti, vinde parte 391.

Calea, jupaniţa lui Dumitru f. mare vornic din Cepturi, mama lui Dragomir post., stăpînă în Cepturi, Muşcel, Fîntînele ş.a. (menţ.) 241.

Calea, jupaniţa lui Tănasie post., mama lui Pătru şi Ştefan din Bărbăteşti, cu parte în Creţeşti (menţ.) 146.

Calea, ţigancă 241.

Calfa Radul, tatăl lui Manole şi Iorga care vînd roată de moară la Tîrgovişte (menţ.) 449.

Calin v. **Călin**.

Callvit, monah, martor pentru Lepereşti, semnează 288.

Caloian v. **Oprea <al> lu Caloian**.

Calotă armaş, v. **Calotă** din Popeşti.

Calotă, banul, soţul Calei din Brîncoveni, stăpîn în Arvăteşti (menţ.) 282.

Calotă, clucer v. **Calotă** din Popeşti.

Calotă din Bălceşti, martor pentru Frăsinet 26.

Calotă din Boziani, din Cocorăşti v. **Calotă** post.

Calotă din Dobriceni, martor pentru Cornet 184.

Calotă din Genuneni, martor 424.

Calotă din Popeşti, martor: armaş, f. mare armaş 58, 65, 91, 95, 107, 259; clucer 265, 295, 347; clucer al doilea 295; jurător, semnează 259.

Calotă, postelnic din Boziani, fratele lui Stanciul, familie, cumpără părţi la Boziani 294, 447; probabil acelaşi: **Calotă**, postelnic din Cocorăşti, martor 312, 357, semnează 311.

Camba v. **Stolea Camba**.

Camba, fiii săi, Drăghici şi Oprea, megiaşi rumâniţi din Clineşti (menţ.) 335.

Cambaz v. **Tudor Cambaz**.

Cana Gallleil, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.

Cantacuzino v. **Costandin Cantacuzino**.

Caplea, jupîneasa lui Udrea post. din Rădăcineşti, stăpînă 197.

Capiciu v. **Coada lui Capiciu**.

Capotă din Şchei, martor pentru Văleni 118.

Capra, munte în hotarul ocinii oraşului Cîmpulung 144.

Capreşu v. **Bratul Capreşu**.

Carabeţ v. **Crăciun Carabeţ**.

Carabeţii, familie, hotarul lor lîngă oraşul Rîmnicu <Vîlcea> 382.

Caracal, <oraş> 125; omor 273, 278, 279.

Caragea v. **Ianache Caragea**.

Caralani (Cara-Iane), martor pentru Săténi 87, 237.

Caramaloiul v. **Dragomir Caramaloiul**.

Carfa, moştean din Pleaşov, tatăl lui Dragomir (menţ.) 278.

Carpeni, sat <j. Mehedinţi; azi j. Dolj> 383.

Carşote, Carşute v. **Mihai Carşote**.

www.dacoromanica.ro

Caslian, egumen al m-rii Tutana 244.
Catalina, jupaniţa lui Dima al lui Malcoci slujer, fiica Voicăi 392; nepoata lui Radu vistier din Cepturoaia, vinde în Frăteşti şi Costeşti 385 şi în Frăsinetul de Cîmp 26.
Catargiul v. **Necula Catargiul**.
<Catrina>, vistiereasa, fiica lui Pană vist., soacra lui Trufanda f. mare vist.; stăpînă în Frăteşti, încearcă să rumânească oameni slobozi 9.
Caţaon v. **Radu Caţaon**.
Caţi Diiavolul v. **Antonie** post.
Cazacul v. **Radul Cazacul**.
Cazan v. **Căzan**.
Căca, moştean rumânit din Pleaşov, unchiul lui Ţembrul 279.
Căcelulaţi, sat <j. Ilfov> 292, 330, 331.
Căldăreşti, sat <j. Buzău> 41; ~ **lui Stan**, plasă la * Groşanii Trifului <lg. Brădeanu, j. Buzău> întărită m-rii Banului 400.
Călîman din Lipereşti, martor pentru Stroeşti 290.
Călîmăneşti, sat <oraş, j. Vîlcea>, popă 5.
Călin, Calin:
— Calin cel bătrîn v. **Calciul cel bătrîn**.
Călin v. **Gruiul lui Călin**.
Călin (Calin), călugăr din Cîndeşti, vinde parte (menţ.) 267.
Călin (Calin) din Cîndeşti, vinde parte (menţ.) 250, 252.
Călin (Calin) din Cîrlomăneşti, fratele lui Crăciun vornic şi al jupaniţei Doda 215; martor pentru Cîndeşti 74, 176, 215.
Călin din Deleni, martor pentru Mogoşeşti 402.
Călin, rumân din Poieni 159.
Călin Tabără (Calin), postelnic din Săteni, tatăl lui Costea şi Iorga, vinde ocină cu vie 87, 237.
Călina v. **Radul al Călinei**.
Călineşti, sat <j.Prahova> 137, 190, 219, 229 230, 292.
Călui, m-re <Călui, j. Romanaţi; azi j. Olt>, dania jupînesei Voica din Găvăneşti şi a fiicei sale Catalina 392.
Călmăţui, rîu <Călmăţuiul Mare, j. Buzău>, sat pe ~ 400.
Călmăţuiu, top. la Nucet <Valea Nucetului j. Săcuieni; azi în or. Urlaţi j. Prahova> 188.
Călmăţuiul Vihoritului, pîrîu la * Cacaleţii din Coastă <Albeşti j. Buzău> 386.
* **Călugăreni**, sat <lg. Mislea, j. Prahova>, hotar 106.
* **Călugăreni**, j. R. Sărat şi Brăila, sat <lg. Custura; azi j. Brăila>, rumânit de Mihalcea banul sub Mihai Viteazul; dat zestre fiicei sale Preda clucereasa, dăruit mitropoliei din Tîrgovişte; pricină de rumânie 62.
Călugăreni, sat <probabil Valea Călugărească, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 163.
Călugărul, sat <j. Vlaşca; azi Stejarul j. Teleorman>, partea Gîsculească vîndută de Bîrsan şi Dumitru din Netoţi lui Vasile log. din Brătiani A.
Călui v. **Căliui**, m-re.
Cămîrzan v. **Manelul Cămîrzan**.
Cănureşti, braniştea lor în dealul Bădenilor 101.
Căpăţîl din Chinteşti, martor pentru Morunglavi, Iaşi şi Tomeşti 417.
Căpăţîneşti, sat <j. Buzău> 80, 386; Crăciun şi Stoican întăriţi în partea Stancăi şi partea Costească 202; popă 390.
Căpreni (Căpréni Căpriani), sat <j. Dolj; azi j. Gorj> 385, 387, 394.
Cărăceia v. **Circiola**, sat.
*Cărăteşti v. **Curăteşti, sat j. Ilfov**.*
Cătăramă v. ***Dobre Cătăramă***.
Cătinel v. ***Stoica Cătinel***.
Cătruneşti v. **Cretineşti**, sat.
* **Cătun**, în Dealul Piteştilor, sat <Turculeşti, c. Călineşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, deal cu vii şi vecini, întărit nepoţilor jupaniţei Grăjdana 229 şi ai lui Leca spătar, pricină <230>, 354, 355; vîndut de Mihai post. lui Manea post. 385.
Cătun, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, partea lui Stan al lui Mircică vîndută lui Drăgoia 224.
Căzan, Cazan:
Căzan, cneaz rumânit din Sulari, fiul lui Văsiiu 149.
Căzan din Gălăşeşti, martor pentru Măniceşti 83.
— **Cazan**, fiul lui Stan Buzianul şi al Elinei, frate cu Dumitru, robit de tătari 115.
Căzan (Cazan), fiul lui Vlad şi al Ştefaniei, frate cu Dobre, vinde vie în Domireşti 210, 215.
— **Cazan**, fratele lui Giura cel mic şi tatăl lui Marco din Şerbăneştii de la Olt (menţ.) 110.
Căzan, întărit la Sărăşti, după pricină 315.
Căzan, partea lui cu munte şi rumâni în Bae (menţ.) 387.
Căzan, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Vărăşti 175.
Căzan, tatăl lui Manea din Bărăşti, vinde vie 215.
Căzan, vinde partea lui din mori la Căpăţîneşti (?) 202.
Căzanul, top. la Brătivoeşti <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 132.
Căzăneşti, sat <c. Milcoiu, j. Argeş; azi j. Vîlcea> 36; Oprea Ţară se vinde rumân lui Badea log. din Argeş 94.
Căzăneşti, sat <j. Olt> 59.
* **Căzăneşti**, sat <lg. Bucşani, j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 180, 185.
Cefălan v. **Stan Cefălan**.
Célel, sat <Celeiu, j. Romanaţi; azi j. Olt> 254.
Ceparl, sat <j. Argeş> 197, 259; eroare: Cepturi 391.
Cepariul v. **Eftemie Ceparlul**.
Ceplia, baltă la * Cornăţelu <lg. Mănăstirea, j. Ilfov>, şifari domneşti 81.
Ceplea, sat <j. Gorj> 383.

www.dacoromanica.ro

Cepturile (Ceptura, Cepture, Cepturele, Cepturi), j. Sac, sat <azi j. Prahova> 228; parte cu vii şi rumâni a lui Dragomir post. vîndută de Stoica pah. Rudeanu şi jupaniţa Rada lui Buzinca mare comis 170, 241, 409; parte cu rumâni lăsată de Stoica spăt. fiilor săi: Pătru, Dumitru şi Pădure 371;
eroare: în loc de **Ceparl** 391.
Cepturoaia, sat <Iancu Jianu, j. Romanaţi; azi j. Olt> 13, 385.
Cerăşovi, sat <Ceraşu j. Săcuieni; azi j. Prahova> 234.
Cerăt, sat <j. Dolj>, pricină de hotare între m-rea Şegarcea şi Pătraşco post. 173.
Cerbureni, sat <j. Argeş>, fiii lui Alăman cel bătrîn se vînd lui Badea log. din Argeş 94.
Cercănescu v. **Muşat Cernătescul**.
Cernat din Dobroteni, martor 194.
Cernat, logofăt din Puţinei, tatăl lui Lupşe, martor pentru Cîndeşti, Smedeşti, Măteşti ş.a. 4, 121, 215, 236, 239, 241, 250, 252, 314, 340, 386, 390.
Cernat, moşteni rumâniţi: din Comanca 68; ~ din Lătcéni 181.
Cernătescul v. **Muşat Cernătescul**.
Cernăteşti, j. Sac, sat <c. Plopu; azi j. Prahova> al m-rii Glavacioc 378.
Cernica, cizmar, martor pentru Bucureşti 270.
Cernica (Mănăstirea Cernicăi vornic), m-re <j. Ilfov; or. Bucureşti>, ctitor, pricină pentru baltă 193.
Cernica, vornic, f. mare vornic, soţul Cheajnei (menţ.) 322; ctitor al m-rii Cernica 193; ispravnic la hotărnicie 33, 55, 283.
Cervenie, sat <j. Teleorman> 235.
* **Cetăţelele** din j. Ialomiţa, sat <lg. Griviţa> al lui Enachi <Caragea> f. mare post., pustiit de tătari, scutiri pentru paza ţării 11.
Cetăţule, top. la * Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
Cevica v. **Ursu Civica**.
Cheajna, vorniceasa, soţia lui Cernica vornic, mătuşa lui Drăgan şi a Ioanei; ctitoră 193, 322.
Cheia, sat <în or. Brăile Olăneşti, j. Vîlcea>, Stroie din ~ înzestrează pe fiica sa Oprea, măritată cu Toma din *Bărbăteşti, hotare*, casă 207.
Chelmezeul v. **Poiana Chelmezeului**.
Cheojdu v. **Chiojdu**, sat.
Chera, preoteasa popii Ienache din Morunglavi, fiica Buicăi, cu parte în Şerbăneştii de la Olt 110.
Cheramalaiul v. **Dragomir Caramaloiul**.
Cherance. Chierance v. **Dragomir Cherance**.
Cherchelabă (Cherchelan), popă din Piteşti, martor pentru Sămara 319, 349.
Chervasie, ţigan 84.
Cheseleţ v. **Chiseleţul**, sat.
Chicul v. **Stan Chicul**.
Chida din Sasol, martor pentru Vîrleţu 310.
Chifui din Bucureşti, negustător, martor pentru vînzare 303.
Chilceşti v. **Cilceşti**, sat. j. Gorj.
Chinteşti, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> 417.
Chiojdu (Cheojdŭ), sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 224, 234.
Chirana din Vărăşti, rumânită cu feciorii ei 175.
Chirea din Păuşeşti, frate cu Stanumir şi Stănilă, vînde livadă 179; martor 182.
Chirea, paharnic, martor la Clineşti, semnează 335.
Chirea, spătar, văr cu Staico pah. Rudeanul, martor 409, semnează 402.
Chirea, vameş, în pricină cu m-rea Vihorita pentru balta Sticleanu 81; probabil acelaşi: **Chireă**, jupan, martor pentru Trăşani B.
Chircoşe v. **Stan Chircoşe**.
Chiriote, tatăl lui Sima, martor în Tîrgovişte (menţ.) 446.
Chiriac, din Copăceni, fiul jupaniţei Neacşa şi frate cu Neagul, vînde în Udeni 206.
Chiriac rumân din Vărăşti 175.
Chirică (Chiricu) din Mierlia, aldămăşar pentru Cîndeşti 162, 267.
Chiril v. **Oprea Chiril**.
Chiril, diacon din episcopia Buzău, martor pentru Berindeşti 403.
Chirilă, egumen al m-rii Sf. Arhanghel dela Rumele 320.
Chiril, mitropolit al Verriei 159.
Chiril <Lucaris>, patriarh de Constantinopol, dă dispoziţii pentru alegerea egumenilor 2, 43; consfinţeşte închinarea satului Poieni la bis. Sf. Mormînt 159.
Chiriţă, dascăl slovenesc la şcoala m-rii Colţca din Bucureşti (menţiuni tîrzii) 185, 265.
Chirtop, fiul lui Dan, unchiul lui Tatul post., cu părţi în Sturzeni (menţ.) 67.
Chisar, paharnic din Ruda, văr cu Staico, martor 86, 107, 409.
Chisar, paharnic din Sărăcineşti, martor la Clineşti, semnează 335.
Chisar, vornic din Brăgăreşti, împrumută bani (menţ.) 371.
Chiseleţul (Cheseleţ), sat şi baltă <Chiselet, j. Ilfov> al m-rii Sfînta Troiţă, imunităţi 426; pricină 208.
Chiţoiul v. **Stoica Chiţoiul**.
Chiţul, rumân din Ciumernic 229.
Chiusia v. **Oancea Chiusia**.
Cloană, paharnic, martor 383.
Cioban, ţigan (menţ.) 75, 214.
Ciobote Negureseul din Trăşani, martor B.
Ciobul v. **Dragomir al lui Ciobul**.
Ciocan, Ciocanŭ v. **Manea Ciocan, Radul Ciocanŭ şi Şerban Ciocan**.
Ciocăneşti, sat <j. Ilfov; azi j. Ialomiţa>, hotare 60, 283.
Ciochină, popă din Pleşioi, cumpără în Cîrlogani 85.
Ciocluzul, vinde (?) ocină la Tîmboeşti 410.
Ciocorie v. **Stan Ciocorie**.
Ciofrîngéni, sat <j. Argeş>, loc dat în schimb de Bratul comis lui *Eftimie* post. 158.
Ciomag, partea lui la Lipereşti (menţ.) 384.
Ciomăgeşti v. **Ciumăgeşti**, sat.
Ciorăiaşi, sat <Cioroiaşu, j. Dolj>, moşnean din Vîrbiţa rumânit şi cu ocina din ~ 46.

www.dacoromanica.ro

Ciorăscul v. **Stoica Ciorăscul.**
* **Ciorăşti,** sat <Cilibia, j. Buzău> 6.
Cioroiul v. **Vladul Cioroiul.**
Ciortéscul v. **Vlaicul Ciortéscul.**
Cireaşov v. **Cerăşovi,** sat.
Cislău, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 6, 205, 311, 312, 386, B.
Ciuhul v. **Neagoe Ciuhul.**
Ciulfen (Ciulfan) din Smedeşti, tatăl Negritei (menţ.) 239, 390.
Ciuliniţa (Ciulina), baltă la * Vărăşti, * Călugăreni şi * Periaţi j. R. Sărat şi Brăila <Custura, azi j. Brăila>, întărite mitropoliei din Tîrgovişte 62, 72.
Ciuliniţa (Ciuliniţă), j. Ialomiţa, sat <Ciulniţa>, rumânitde Mihai Viteazul, dăruit lui Oancea log., apoi lui Costache chihaia; judecit, pricină de rumânire 440; părţile lui Voicilă şi ale altora, întărite popii Dumitru 438.
Ciumăgeşti (Număgeşti?), sat <Ciomăgeşti, j. Olt; azi j. Argeş>, rumâni judeciţi în pricină de rumânire cu Tudor sluger 127.
* **Ciumernicu,** sat <lg. Glina, j. Ilfov; or. Bucureşti>, părţi cu vie, mori şi rumâni cumpărate de jupineasa Grăjdana de la Vladul vist. şi lăsate moştenire nepotului său Preda spăt. 229.
Ciurilă v. **Radul Ciurilă.**
Ciutac v. **Neagoe Ciutac.**
Civica v. **Ursu Civica.**
Cîineşti, Cinesti:
* **Cîineşti,** sat <j. Buzău> 215.
— * **Cineşti,** sat <lg. Arceşti, j. Romanaţi; azi j. Olt> 85.
* **Cîineştii de în Otăsău** (Cîineşti, Cîineştie) j. Vîlcea, sat <lg. Surpatele> 424; deal cu vii, megiaşi rumâniţi de Sima al doilea log. 104, 335, 389; judeciri 389; partea lui Dragomir cu vad de moară vîndută de fiica sa Maria lui Sima log. 249; casă 104.
Cîlceşti, Chîlceşti:
Cîlceşti, sat <Cîlceasca, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 98, 99, 320.
— **Chîlceşti,** sat <Cîlceşti, j. Gorj>, vie dăruită de Viga Podiana nepotului său Nicola 394.
Cîlnici, sat <Cîlnicu, j. Gorj> 395.
Cîmpenii, sat <j. Romanaţi; azi j. Dolj> 392.
Cîmpina (Cîmpineni, Cînpina), j. Prahova, sat <azi oraş> 311, 312; moşie cumpărată de Ştefu negustor, dată în schimb de Nicola mare vist. m-rii Mislea; hotare 106.
Cîmpul Pietrei, top. la * Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
Cîmpul Ruşilor, top. <la * Ruşi lg. Lazuri, j. Dîmboviţa>, locurile popii Coica dăruite de nepoţii săi, m-rii Golgota 3.
Cîmpulung (Cîmpu Lung, Cînpulung, Dlăgupole), oraş <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 416; întemeiere, moştenii şi ocina oraşului, hotare 144; obligaţii şi drepturi ale orăşenilor 17, 186, 401; pîrcălab şi judeţ 380, 391; moară (?), tîrg 186, 401; negustor 391; **Biserica Domnească** (Adormirea) popă 214; numită mănăstire, orînduieli monastice 79; grămătic 309; popi 41, 75.
* **Cîmpuşorul,** sat (?) <Găiseni, j. Dîmboviţa; azi j. Ilfov>, în hotar cu Lacul 39.
Cînda, moştean rumânit din Lătcéni 181.
Cînda, postelnic, martor în diata lui Muşat al doilea vist. 361.
Cînda, rumân din Budişteni, fiul lui Barbul 130.
Cîndescul v. **Stanciul Cîndescul.**
Cîndeşti, j. Buzău, sat, deal cu vii, ocini şi vad de moară ale lui Calciu, Călin, Ştefan ş.a. vîndute de Dobrin şi jupineasa Maria din Cîrlomăneşti lui Mihalcea vornic 74, 176, 236, 250, 252; loc de vie cumpărat de Negruş, vîndut de fiica sa Anca ş.a. popii Şerbu din Odobeni 162, 267; via lui Neagul vîndută lui Albul din Mierlia 148, 242; v. şi **Siliştea Cîndeştilor.**
Cîneşti v. **Cîineşti,** sat.
Cînpeneasca, top. la Stroeşti <j. Ialomiţa; azi j. Ilfov> 406.
Cînpina v. **Cîmpina,** sat.
Cînpulung v. **Cîmpulung.**
Circioae, <Circea, pîriu> la * Biroslăveni <lg. Întorsura, j. Dolj> 28.
Circioia (Cărăceia), sat <Circea, j. Dolj> 32, 150.
Cîrjeul v. **Stoica Cîrjeul.**
Cîrleanţa v. **Radul Cîrleanţa.**
Cîrloganî, sat <j. Vîlcea; azi j. Olt>, deal cu vii, parte vîndută de Drăgan popii Ciochină din Pleşoi 85.
Cîrlomani, sat <j. Teleorman> al lui Preda sulger, pus zălog la Zota cojocar 69.
Cîrlomăneşti, j. Buzău, sat 121, 148, 162, 176, 239, 242, 250, 252; deal cu vii, ocină şi vie vîndute de jupaniţa Maria a lui Crăciun vornic, cumpărate de Mihalcea vornic şi de Gheorghe cămăraş, popă 74, 215.
Cîrnitura, top. probabil la * Glaveş <lg. Cîmpeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, parte vîndută de Pătru Buzea şi Dumitru căpitan lui Lupul vornic din Lapoş 407.
Cîrnul, m-re <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, egumen 86.
Cîrstea, Cîrstie:
— Cîrstie v. **Drăniciul Cîrstie.**
Cîrstea v. **Necola al Cîrstei.**
Cîrstea v. **Vladul Crintea.**
Cîrste din Berindeşti v. **Cîrste al Danciului.**
Cîrstea din Blastematile, martor E.
Cîrstea din Coţăiani v. **Cîrstea** log.
Cîrstea din Creţeşti v. **Cîrstea** post.
Cîrstea din Goleşti, martor 56.
Cîrstea din Lipăreşti, vinde parte în Stroeşti 290.
Cîrstea din Rădăcineşti, martor 197.
Cîrstea din Săteni, martor pentru Vlădeni 102.
Cîrstea din Turburea v. **Cîrste al Danciului** şi **Cîrstea Vîjga.**
Cîrstea, logofăt din Coţăiani, cu drepturi în Dealul Tîrgovitei 259; martor 34.
Cîrstea, logofăt din Buciumeni, martor 241.
Cîrstea, martor pentru Sparţi, în Bucureşti 227.
Cîrstea, moşteni rumâniţi: ~ din Ioneşti 324; ~ din Lazu 13; ~ din Pleaşov 278; ~ din Siliştioara 297.

www.dacoromanica.ro

Cîrstea, negustor din Boldeşti, martor 6.
Cîrstea, negustor din Bucureşti, martor 270.
Cîrstea, negustor, întărit în Verneşti 4.
Cîrstea, nepotul lui Oprea Paşadia, în pricină cu fiul lui Miclea din Pîrscov E.
Cîrstea, pîrcălab, stăpîn în Bîroslăveni 28.
Cîrstea, plăpumar, martor 129.
Cîrstea, postelnic din Creţeşti, martor 200.
Cîrstea, rumâni: ~ din Bărcăneşti 147; ~ din Gemenile 92; ~ din Greci 223; ~ din Urdari 383; ~ din Vărăşti 175.
Cîrstea, sluger mare (fost), martor 86.
Cîrste al Dănciului (Cîrste) din Berindeşti şi Turburea, vinde deloiţă 377; martor 225.
Cîrstea <al> **lu Mar**, aldămăşar, pentru Goleşti 332.
Cîrstea Bănciulescu din Trăşani, martor B.
Cîrstea Burlan, pîrcălab din Floreşti 298.
Cîrstea Vîjga (Cîrste) din Turburea, martor 225, 370, 377, 436.
Cîrstian, Crăstian:
Cîrstiian v. **Coman al lu Cîrstiian**.
Cîrstian din Bădeni, martor 101.
Cîrstian din Boteni v. **Cîrstian** vornic.
Cîrstiian din Buneşti, martor pentru Măniceşti 83.
Cîrstian din Joseni, martor 202.
Cîrstian din Stănuleşti, martor pentru Zoreşti 105.
— **Crăstiian** din Verneşti, martor 405.
Cîrstiian (Crăstian), martori: ~ pentru Băncesti 405; ~ pentru Clineşti 335; ~ pentru Valea Teancului 307.
Cîrstiian, popă din Deduleşti, tatăl lui Lorenţ (menţ.) 413.
Cîrstiian, rumân din Futeşti 298.
Cîrstiian, sluga lui Pîrvul log. din Ruda, martor pentru Coteşti 23.
Cîrstiian, uncheaş, <tatăl?> Negritei martoră pentru Stan Tibeică din Bădeni (menţ.) 408.
Cîrstiian, tatăl lui Badea din Rădăcineşti (menţ.) 197.
Cîrstian, vornic din Boteni, martor 58, 133, 206, 361; vornic al doilea, dă carte de mărturie, semnează 104.
Cîrstieneşti, Curăstieneşti:
* **Cîrstieneşti** (Cîrstiianeşti), sat <lg. Văleni, j. Argeş> 197, 276.
Cîrstieneştii de pre Colentina, sat <Herăstrău, or. Bucureşti> 270; ocină şi vad de moară cu rumâni vîndute de jupîneasa Neaga lui Dumitru Dudescul al doilea vist. 91, 95.
— **Curăstieneşti**, sat <Cristineşti, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 210.
Cîrtoage (Cîrtogu), top. la Cheia <în or. Băile Olăneşti, j. Vîlcea>, funia lui Stroie din Cheia dată fiicei sale Oprea 207.
Clăbuceţu, munte <j. Argeş>, întărit lui Stanciul al doilea vornic 154.
Clăncea, top. în hotarul oraşului Cîmpulung 144.
Clici, sat <Clinciu, j. Ilfov>, Socol pah. din Cornăţeni în pricină pentru gîrla Goia 37.
Clinceni (Clăceni, Clencéne, Cliceni, Cliînciani), sat <or. Bucureşti>, Zoze din ~ vinde ocina sa lui Mogoşu călăraşul 343; ocinile lui Negoţu, Dubrotă ş.a. cumpărate de Vasile iuzbaşă din Drăngeşti 353, 372—375; parte închinată domnească 375; părţi vîndute de Neagoe şi Voico lui Necula Ţărigrădeanul 366, 367; parte vîndută de Dumitru Sîrbul lui Zaharia vătaf 376.
Clocotea v. **Dumitru Clocotea**.
Coadă, vătah din Măniaci, martor 234, 287, 292, 305, 330, 331, 342, 398.
Coada lui Capiciu, top. în hotarul satului Samara <j. Argeş> 165.
Coada Gémenii, top. în hotarul satului Samara <j. Argeş> 165.
Coasta Turburii, top. <probabil la Vlădeşti, j. Vîlcea>, loc şi livadă vîndute de Stoica Perţa lui Oprea neguţător 428.
Coca, ţigan 241.
Cocani, sat <probabil Coca, j. Buzău> 314.
Cocen v. **Nedelco Cocen**.
Cocicovul Gros, top. la * Gurguiaţi <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> 283.
Cococi din Cepturi, vinde vie în dealul Bobului 228.
Cocoiu, sat <Cucoiu, j. Argeş; azi j. Vîlcea>, livadă vîndută de David lui Bolovan 132.
Cocora, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Cocoratul din Albeşti, jurător pentru Bratia 41.
Cocorăşti, sat <j. Prahova> 311, 312, 357, 359.
Cocorova, sat <j. Dolj; azi j. Gorj>, parte cu rumâni şi vad de moară a lui Dragotă post. întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
Cocoş v. **Stanciul Cocoş**.
Cocul, sat <Cocu, j. Argeş> 349.
Coculescul v. **Albul Coculescul**.
Codmeana, Cotmeana:
Codmeana, m-re <Cotmeana, j. Argeş>, tutelată de m-rea Cozia; în pricină pentru rumâni 127.
— **Cotmeana**, pîrîu <afluent al Vedei>, loc pe ~ 319.
Codrea, popă din Măneşti, martor pentru Şotînga 116.
Codrişan, ţigan 359.
Coe (Coia), ţigan 30.
Coeteşti (Coieteşti), sat <Săgeata, j. Buzău> 340, 405.
Cofoiu, moştean din Pleaşov, tatăl lui Ganea (menţ.) 278.
Cogea v. **Nedelco Cogea**.
Coica, popă, tatăl Mariei, bunicul Anei şi strămoşul lui Dumitru log. cu locuri în Cîmpul Ruşilor (menţ.) 3.
Coleeacu, iuzbaşă, tatăl lui Duminică şi al lui Neacşul, martor pentru Samara (menţ.) 165, 319.
Colentina (Colintina), rîu, sate pe ~ 91, 95, 369; m-rea de la ~ 42, 45, 131; moară 451.
Colţatul v. **Voico ~ al Nedelii**.
Colţea v. **Stoica Colţea**.
Colţea, m-re v. **Bucureşti**.

www.dacoromanica.ro

Colţea, căpitan, soţul Stanei şi tatăl lui Pătraşco, vinde ţigani 359.
Colţea (Colţe) <din Coteşti, fiul lui Tatul>, frate cu Neagoe, vărul lui Lăudat log., martor 23.
Colţea, fiul lui Danciul Doicescul clucer, frate cu Udrea, martor pentru Mogoşoaia 451.
Coman v. **Stanciul al lui Coman.**
Coman cel bătrîn din Sminov, martor pentru Grădiştea 1, 27; boier hotarnic 44.
Coman (Comano), comis, martor pentru Cornet 300.
Coman din Călineşti, aldămăşar pentru Bălţaţi 137.
Coman din Corşori, martor 304.
Coman din Glodeni, frate cu Duica, martor pentru Piscani 316.
Coman din Leonteşti, martor pentru Cîrnitura 407.
Coman din Mirceşti, martor pentru Verneşti şi Poenari 80.
Coman din Nenciuleşti, boier hotarnic 283.
Coman, martori: pentru Ţigăneşti 49; ~ pentru Văsiia 327.
Coman, moşteni rumâniţi: din Gropeni 240; ~ din Lătcéni 181.
Coman, partea lui cu rumâni la Bădeni 328.
Coman, popă din Mărăcineni, văr cu Stoica, vinde partea lui Calciu din Cîndeşti 252.
Coman, rumân din Gemenile 92.
Coman, tatăl lui Mihai rumân din Bora (menţ.) 261.
Coman, vărul lui Neagul agă, martor pentru Cornetu 300.
Coman al lu Cîrstiian, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Coman Bănză, moştean din Brăeşti, apărat de rumânie 174.
Comanca, sat <în or. Băile Olăneşti, j. Vîlcea>, în hotar cu Cheia 207.
Comanca, sat <j. Romanţi; azi j. Olt> 125; rumâniri făcute de Necula vist. 68, 88, 152.
Comani (Comane), j. Olt, sat 241; jumătate din partea lui Staico clucer, cu vii şi rumâni întărită lui Bunea log. 64.
Comarnicul, sat <j. Prahova>, parte dată zestre Elinei şi lui Ianiu spăt. de Maria din Bucov 357.
Comoia <eroare> v. **Babolea.**
Conda (Condea, Conde, Condi), mare comis, <f. mare armaş>, vinde partea din Jigălie, a lui Nedelco sulger, fostul său socru 107; în sfatul domnesc 4, 5, 6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50, 51, 52; martor 46.
Condeşa, jupîneasa lui Stoica spăt. din Cepturile, mama lui Pătru, Dumitru şi Pădure, dăruită în Muşcel 371.
Condrea, bunicul Neagăi stăpînă în Bratia (menţ.) 41.
Condrea, mare post. <eroare> v. **Alexandrl**, mare post.
Constantin v. **Costandin.**
Constantinopol (Noua Romă, Ţarigrad), oraş 366; boieri munteni la ~425; patriarhi de ~2, 43, 79, 159.
Conţeşt, j. Muşcel şi Pădureţ sat, <azi j. Argeş> 320; parte cu rumâni a lui Pîrvul log. Rudeanul cumpărată de Vlaicu log. şi soţia sa Stana 391.
Copăcel, sat <or. Ocnele Mari, j. Vîlcea>, vii date schimb de Staico jupînesii sale Rada 409.
Copăceni, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 197.
Copăceni, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 39, 206.
Copileşti, sat 269.
Corănet v. **Cornetu**, sat, j. Dolj.
Corbea, rumân din Poieni 159.
Corbi, j. Muşcel şi Pădureţ, sat <azi j. Argeş>, „tocmeala Corbilor" 361; popă 304; ~ **de Piatră**, sat plăieşesc al m-rii Argeş, dări, scutiri 439.
Corbşori (Corşori), sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 380; Neagoe din ~ vinde deiniţă în Stăneşti 140, 360; locul lui Ştefan vîndut lui Ion log. 304.
Corbul, moştean rumânit din Pleaşov 278, 279.
Corcovatul, baltă <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> a m-rii Sfînta Troiţă, hotare 33, 35; pricină 35.
Coresie, tatăl lui Ion din Tîrgovişte (menţ.) 441, 449.
Corlăteşti, sat <j. Prahova> 179, 204.
Cornăţelul, baltă <lg. Mănăstirea, j. Ilfov>, dăruită de Alexandru Mircea m-rii Sfînta Troiţă 55, 448; hotare 33, 35, 286, 434; pricină 35, 434.
* **Cornăţel**, oraş <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> 298, 367; hotare 35, 55, 81; scaun de vamă 208; stolnici şi vameşi 208, 253, 426.
Cornăţeni, sat <Cornăţelu, j. Dîmboviţa> 38, 39, 134, 138, 141, 206.
Cornea din Cornăţel, tatăl lui Ianiu (menţ.) 298.
Cornea (Corinea) din Urlaţi, vinde parte din ocina Trestienească de la Ratina 171; probabil acelaşi: **Cornea**, cu parte în dealul Nucetului 188.
Cornea, ţigan (menţ.) 383.
Corneşti, sat <j. Dîmboviţa> 30, 98, 99, 357.
Cornetu, Curnetu:
Cornetu (Cornet, Corănet), sat <probabil j. Dolj> 325; moşie pustie vîndută de Ianachi lui Ion post. 184.
— **Curnetu**, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, ocină vîndută de Simina lui Rătcu 300.
Cornu, top. la Berislăveşti <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 132.
Cornul Măgurei, top. la Păuşeşti <Păuşeştii de Otăsău, j. Vîlcea> 71.
Coromitcă v. **Vladul Coromiteă.**
Corsarul v. **Stoica Corsarul.**
Corşori v. **Corbşori**, sat.
Cortofleş v. **Ivan**, jupîn.
Cosman, rumân din Vărăşti 175.
Cosoroavă v. **Pîrvul Cosoroavă.**
Costache, chihaiaoa, dăruit de Radu Mihnea cu satul Ciuliniţa pe care-l judeceşte 440; v. şi **Costea** slujer.

www.dacoromanica.ro

Costachi din Gherghiţa, aldămăşar 205.
Costanda v. **Dobrin Costanda.**
Costandin (Constandin), clucer <viitorul domn Constantin Şerban>, fiul lui <Radu> Şerban, cumnatul lui Constantin Cantacuzino mare post., vinde satul Vărăşti 164, 175 ; postelnic al doilea, martor 89, 334, semnează 88, 326, 341.
Costandin (Constantin), comis din Togozéni, fratele Paraschivei vornic, al lui Dragul armaş şi al Despinei jupaniţa lui Vlad Rudeanu ; partea lui din Lichireşti cumpărată de soţul Despinei 209 ; martor 384.
Costandin, comis mare în sfatul domnesc 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252.
Costandin, dascăl slovenesc la şcoala de la Sf. Gheorghe Vechi din Bucureşti (menţ. tîrzie) 63, 430.
Costandin din Pocnari, tatăl Dobrei (menţ.) 80.
Costandin din Stăncesti, martor pentru Pătîrlage 312 ; semnează 311.
Costandin din Togozéni v. **Costandin** comis.
Costandin, fiul lui Milio negustor, martor pentru Cotroceni 211.
Costandin, fiul lui Oprea din Rădăcineşti, dă silişte în Rădăcineşti schimb pentru una în Gruiu 197.
Costandin, martori : pentru Cîndeşti 236, 252 ; ~ pentru Mircesti 6 ; ~ pentru Smedeşti 239.
Costandin, mătăsariul din Bucureşti, martor 270.
Costandin, paharnic mare v. **Costandin Cantacuzino.**
Costandin postelnic v. **Costandin** clucer.
Costandin postelnic mare (fost) v. **Costandin Cantacuzino.**
Costandin, slugă domnească, nepotul lui Avram din Mărăcineni, întărit în dealul Mirceştiior, Boldeşti şi Scurteşti 6.
Costandin, ţigan 30.
Costantin Cantacuzino (Constantin,Costandin), cumnat cu Costandin clucer, cu drepturi la Vărăşti 175 ; cumpără în Bucureşti şi Tîrgovişte (în menţiuni ulterioare) 129, 259 ;
în sfatul domnesc : <fost> mare paharnic 5, 26 ; fost mare postelnic 258, 358 ; mare postelnic <de la 1632 nov. 20> 429, 430, 438—440, 443, 451 ;
martor : f. mare paharnic 68, 88, 89, 104, 106, 164, 175 ; f. mare postelnic 357, 361, 389 ; semnează greceşte 68, 88, 104, 333, 357, 361.
Costandin Pirţachi, martor, pentru Rădăneasca şi Smedeşti 340, 390.
Coste v. **Ipathie Coste.**
Costea, cojocar, soţul Tudorei, cumnat cu Pană Palamari, cumpără loc de casă în Bucureşti (?) 322.
Costea din Biroslăveni, vinde ogor 28.
Costea din Glodeni, cumpără parte în Piscani 316.
Costea din Micşani, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Costea, fiul lui Calin Tabără post. din Săteni, cumpără parte 87.
Costea (Coste), gramatic, martor pentru Bucureşti, semnează 346.
Costea, popă din Piteşti, martor pentru Conţeşti 391.
Costea, slujer, încuviinţează vînzare în Dealul Tîrgovistei 259 ; v. şi **Costachi** chihaia.
Costea (Costi), rob, frate cu Muşat român din Crăceni, apărat de rumânie 138, 141.
Costea, tatăl lui Tudor, soţul Neacşei care vinde în Bucureşti 302.
Costeasca, parte la Căpăţîneşti <j. Buzău> a lui Ianiu Cotescul, dată schimb de Ianiu călugărul lui Crăciun 202
Costeni (Costeani) j. Saac, sat <azi j. Prahova> 398 ; megiaş, se vinde român fără ocină lui Hriza mare vornic 330.
Costeni, sat (?) <probabil j. Săcuieni ; azi j. Buzău> în hotar cu * Joseni lg. Boldeşti 6.
Costeşti, Costişti :
— **Costişti,** sat <Costeşti, j. Mehedinţi> 395.
Costeşti j. Vîlcea, sat 200 ; cnezi din ~ se vînd lui Mihai Viteazul ; dăruit m-rii Bistriţa, scutiri 20.
Costeşti j. Vlaşca, sat, ocină cu rumâni a jupaniţei Voica, fiica lui Radu vist. din Cepturoaia, vîndută de fiicele ei lui Manea mare post. 385.
Coşăvenŭ v. **Vladul Coşăvenu.**
Coşcovul Gros v. **Cocicovul Gros.**
Coşovene de Jos (Dol Coşovene), sat <j. Dolj> 150.
Cotescul v. **Ianiu Cotescul.**
Coteşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ ; azi j. Argeş>, delniţa lui Bolovan zălogită, român cu delniţă vîndut de Lăudat *log.* lui Tatul log. 23, 192 ; parte a lui Mihalcea post. şi delniţa lui Stanciul cumpărate de Matei log. 306, 317 ; popă 192.
Cotici, martor pentru Voineasa 5.
Cotmeana v. **Codmeana.**
* **Cotoceşti,** sat <probabil j. R. Sărat ; azi j. Vrancea>, partea lui Gago vîndută de Ilinca, jupaniţa lui Nichifor pah., lui Iane Topliceanul 410.
Cotorcea v. **Stanciul Cotorcea.**
Cotrăceni, sat <or. Bucureşti>, parte din funia lui Preda vîndută de Şendrea negustor ş.a. lui Ghioca post. 211.
Coţe, Coţi v. **Ghinea Coţi** şi **Proca Coţi.**
* **Coţăiăni** (Coţiani), sat <lg. Vulcana, j. Dîmboviţa> 34, 259.
Coţofeni, sat <j. Dolj> 13, 347, 383.
Cozia (Coziia, Cozie, Sf. Troiţă), m-re <j. Vîlcea>, sate, ţigani, scutiri 5, 15, 16, 200, 222, 248, 352, 420, 423 ; locuri în oraşul Rîmnic 382 ; pricini de rumânie 123, 125, 127, 254 ;
metoh 420 ;
egumeni 5, 15, 16, 127, 133, 200, 254, 351, 382, 409 ; alegerea egumenului 43 ; ispravnic 127 ; catastif 420.

www.dacoromanica.ro

Cozianii de la Schit (Cozianii, Sf. Troiță), m-re <Cozieni, j. Buzău>. întărită la Tifulești, egumen 119, 257.
Cozma, moștean rumânit din Lătcéni 181·
Craiova, oraș; mare ban de ~ 4—6, 8, 10, 13, 18, 20, 22, 28—31, 33, 39, 41, 44, 46, 50—52, 55, 58, 63, 65, 67, 73, 146, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 257; mare ban al Jiului 26; ispravnicul scaunului 70, 82, 103.
Cralevschi v. **Craiova**, ban.
Crastaoț, Crastavăț v. **Preda Crastavăț** și **Stan Crastavăț**.
Crăceni (Crăceani), sat <or. Călărași>, rumâni din Lichirești stabiliți în ~ împărțiți între V'ad mare log. și Ivașco vornic din Băleni 134, 138. 141.
Crăciuci v. **Toma al lu Crăciuci**.
Crăc'ul din Pîrscov, martor pentru Scurtești 6.
Crăciun, armaș, martor pentru Dudești 450.
Crăciun, bătrînul din Pîrscov, martor E.
Crăciun, călăraș din Văleni, martor pentru Jigoreni 78, 86.
Crăciun, dascăl, scrie zapis 339.
Crăciun din Beceni, fiul lui Radu meșterul, martor pentru Dedulești 413.
Crăciun din Biroslăvești, martor 28.
Crăciun din Căpățînești și Zorești, întărit cu vii, ocini și mori 202; martor 386.
Crăciun din Căpreni v. **Crăciun** log.
Crăciun din Chintești, martor pentru Morunglavi 417.
Crăciun (Crăciuna) din Cîrlomănești, fiul lui Crăciun vornic și al Mariei, vinde scoc de moară, vie și ocină 74, 215.
Crăciun din Cîrlomănești, tatăl lui Crăciun v. **Crăciun** vornic.
Crăciun din Drajna, fiul Jidului, unchiul lui Nanciul, văr cu Anca, vinde ocină, loc cu casă și pomet 251, 287.
Crăciun din Novaci, martor pentru Găurici 120.
Crăciun din Stîlpeni, martor pentru Drajna 234.
Crăciun din Trășani, martor C.
Crăciun, grămătic de la luminăria domnească, scrie zapis în București 395.
Crăciun, logofăt din Căpreni, martor pentru Bae 387.
Crăciun, logofăt din Titoi, martor pentru Frăsinet 26, semnează 179.
Crăciun, martor pentru Jigorani 86.
Crăciun, partea lui în dealul Nucetului 188.
Crăciun, rumân din Vărăști 175.
Crăciun, țigan, își răscumpără fiica 91.
Crăciun, vornic din Cîrlomănești, tatăl lui Ianache și al lui Crăciun, soțul Mariei, frate cu Călin și Doda (menț.) 74, 176, 215.
Crăciun Carabeț, martor pentru Măstănești 398.
Crăciun Măreșescul din Trășani, martor B.
Crăciuna v. **Crăciun** din Cîrlomănești, fiul lui Crăciun vornic.
Crăciuna, țigancă 99.
Crăstian v. **Cîrstian**.
Crăiță, martor pentru Vernești 4.
Creața v. **Crețulești**, sat.
Cremenari, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea>, judecii din ~ în pricină cu Anghel 126.
Cremene, sat <j. Buzău> 176.
Cretinești, sat <probabil Cătrunești, j. Ilfov>, rumâni ai m-rii Sfînta Troiță se dau drept robi pentru a se judeci 364.
Crețeni, sat <j. Vîlcea> 187.
Crețești, sat <probabil j. Ilfov> 44.
* **Crețești**, j. Prahova, sat, parte cu roată de moară a jupînesii Calea, vîndută de soțul și fiii ei m-rii Molomoc; sătenii din Smîrci cumpără locuri de casă în ~ 146.
* **Crețești**, sat <lg. Scărișoara, j. Romanați; azi j. Olt> 200.
Creți, sat <j. Olt> 59.
* **Creți**, sat <probabil lg. Mărgineanu, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 145.
Crețul v. **Obidiții lui Crețul**, plasă.
Crețulești (Creața, Crițolești), sat <j. Vlașca; azi j. Dîmbovița> 269, 275.
Crețulești, sat, fost al jupînesei Rada și vîndut de soțul ei Staico pah. Rudeanul 409.
Crevelești v. **Criveleșți**, sat.
Cricov, pîrîu <Cricovul Sărat>, la dealul Bobului 228.
Crintea v. **Vladul Crintea**.
Cristinești v. **Cîrstienești**, sat, j. R. Sărat.
Crițolești v. **Crețulești**, sat, j. Vlașca.
Criva, j. Romanați, sat <azi j. Olt>, întărit lui Stroe log. Leurdeanu zestre de la socrii săi Fota post. și jupanița Stana din Brîncoveni 178; ~ **de Jos**, parte cu vecini vîndută de Stoica, Pîrvul și Oprea lui Gorgan f. mare spătar și jupaniței sale Stana 107.
Criveleșți, sat <Crevelești, j. Buzău> 339.
Criveț, martor pentru Clinceni 374.
Crîngul Brînzarului, top. la * Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
Crîngureni, sat <Crîngurile; probabil j. Vlașca; azi j. Argeș>, deal, partea Stanei și a tatălui ei Oprea din Budișteni dată zestre Mariei și soțului ei Oprea 130.
Croitor, Croitoriul v. **Mihai Croitor**, **Radul Croitorul**, **Stoica Croitor** și **Stroe Croitorul**.
Crucea Călugărului, top. la Zorilești <Zorlești, j. Gorj> 136.
Crucea lui Ștvan (~ lui Eștfan) în București 10, 337.
Crucișatul din Păușești, martor pentru Clinești 249.
Cuca, sat <j. Argeș> 36.
Cucișți, sat <Cucești, j. Vîlcea> 335.
* **Cucléși**, sat <lg. Mărginenii de Jos, j. Prahova> 277.
Cucoiu v. **Cocoiu**, sat.
Cucubeață v. **Stan Cucubeață**.
Cucul, delnița lui la Bratia 41.

www.dacoromanica.ro

Cuculeasa, delniţa ei la Bratia 41.
* **Cucuteni**, sat <lg. Lipia, j. Buzău>, părţi vîndute de Stan Brezoe ş.a. lui Radul log. din Măneşti 390.
Cucuténi, sat <j. Dîmboviţa>, casă cu silişte pomi şi funie vîndută de Bustea, lui Panait cupeţ, cumpărătură de la Ion; popă 442.
Culigătoarea, moşie la Urlaţi <j. Săcuieni; azi or. Urlaţi, j. Prahova>, vîndută de Balotă lui Pîrvul 291.¶
Curăstieneşti v. **Cîrstieneşti**, sat, j. R. Sărat.
Curăteşti (Cărăteşti), sat <j. Ilfov>, în hotar cu Futeştii 298; oprit să vîneze în bălţile m-rii Sfînta Troiţă 33, 35.
* **Curăteştii de Sus**, j. Vlaşca, sat <azi Chirculeşti, j. Ilfov>, cu rumâni, zălogit de Maria vorniceasa la Gheorghie log. 201.
Curcă v. **Groapa lui Curcă**.
Curchiia, ţigan 313.
Curea, popă, martor pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Curila din Şiroca, martor pentru Racoţi şi Podeni 395.
Curmătura Tătarului, top. la * Piscani <Glodeni, j. Dîmboviţa> 316.
Curnetu v. **Cornetu**.
Curpeniţă ce să cheamă Patru Fraţi, top. la * Piscani <Glodeni, j. Dîmboviţa> 316.
Cursariul v. **Stoica Corsarul**.
Curt Salam, ceauş v. **Apostol**, fiul lui Ianiu banul.
Curtu, căpitan de dărăbanţi, cu însărcinări domneşti 337.
Curutură, cu parte în dealul Nucetului 188.

D

Dadul din Guzeni, vinde parte în Tîrnava 235.
Dahna, cneaz din Sulari rumânit, fără ocină 149.
Daia v. **Gaia**, sat.
Daicu, rumân din Poieni 159.
Daina v. **Manea Daina**.
Daleca, „moş" la Pîrscov (menţ.) D.
Damaschin, egumen al m-rii Vieroş 75.
Damaschin, logofăt, scrie zapise pentru m-rea Mislea 311, 312.
Damaschino v. **Nica Damaschino**.
Damian, Dimien, Dimilan:
— **Dimilan**, căpitan, martor pentru Jigălia 107.
— **Dimien**, chir (menţ. ulterioară) 440.
Damian, martor la diată, în Tîrgovişte 220.
Dan, aldămăşar <pentru Lipia?> 205.
Danu ceauşu, martor pentru Ţigăneşti 444.
Dan din Ciocăneşti, boier hotarnic (menţ.) 283.
Dan din Dobroteni, martor 194.
Dan din Frăsinet, martor 334.
Dan (Danu) din Lătceni, martor 120, semnează 336; v. şi **Dan**, partea lui.
Dan din Pîrscov v. **Dan al lui Mican**.
Dan, fiul lui Stan, vinde parte în Ciuliniţa 438.
Dan, ginerele lui Preda Barbăalbă din Biroslăveni, întrebat la vînzare 28.
Dan, jupan din Tîrgovişte, martor pentru Cucuteni 442.
Danŭ, martor pentru Coteşti 192.
Dan, martor pentru Vaideei 187.
Dan, moşneni rumâniţi: ~ din Drajna 251; ~ din Gropeni 240; ~ din Ioneşti 324; ~ din Lazu 13.
Dan, partea lui în Bănceşti v. **Dan al lui Burducea**.
Dan, partea lui în Lătceni (menţ.) 326.
Dan, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Bereni 133; ~ din Cîrstieneşti 91, 95; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Greci 223; ~ din Poieni 159.
Dan, tatăl lui Chirtop stăpîn în Sturzeni (menţ.) 67.
Dan, tatăl lui Datco din Mirceşti (menţ.) 6.
Dan al lui Burducea (Dan), cu parte şi vad de moară la Bănceşti (menţ.) 105, 390.
Dan al lui Mican, martor pentru Pîrscov D; probabil acelaşi: **Dan** din Pîrscov, megiaş jurător E.
Dan Porcul, vinde în Sturzeni (menţ.) 67.
Dan Rodea din Boleasca, martor 344.
Dana, mama Baei care vinde în Trăşani (menţ.) C.
Dana, soţia lui Tudor şi vară primară cu Drăghici log., stăpînă în Sălătruc (menţ.) 154.
Danciul v. **Cîrste al Danciului**.
Danciul clucer v. **Danciul Doiceseul**.
Danciul, cnezi rumâniţi: din Ciuliniţa, se răscumpără şi vinde parte cu grădină 438, 440; ~ din Sulari 149.
Danciul din Biroslăveşti, martor 28.
Danciul din Brîncoveni v. **Danciul** vornic.
Danciul din Doiceşti v. **Danciul Doiceseul**.
Danciul din Măldăreşti, <fiul lui Tudor comis>, rumâneşte în Vaideei 187; martor, semnează 335.
Danciul din Pîrîiani v. **Danciul Pîrîianul**.
Danciul din Samara, martor 165.
Danciul din Şotînga, martor 116.
Danciul din Tîrgul Gilort v. **Danciul Bengoae** post.
Danciul, logofăt 325 v. **Danciul Pîrîianul**.
Danciul (Danciu), logofăt din Uscaţi, boier hotarnic, tocmelnic 40, 98, 134, 138, 141; martor 89, 91, 95, 99, 356, 415, semnează 88; scrie zapis 415.
Danciul, martor pentru Măgurele 157.
Danciul, popă din Tîrgovişte, tatăl popii Radul (menţ.) 446, 449.
Danciul, posluşnic al m-rii Sfînta Troiţă, scutit de poclon 431.

www.dacoromanica.ro

Daneiul, vornic < din Brîncoveni, tatăl lui Matei Basarab>, familie; dăruieşte pe o slugă a sa cu parte în Arvăteşti (menţ.) 282; boier hotarnic 283.
Daneiul Bengone, postelnic din Tîrgul Gilortului, tatăl lui Barbul (menţ.) 243.
Daneiul Doiceseul (Danciul), clucer din Doiceşti, tatăl lui Udrea şi Colţea 91, 95, 451; stăpîn în Stroeşti, Lăţcoi, Buciumeni ş.a. cu case, vii şi ţigani 290; martor 24, 118, 351, 415, 451, semnează 223.
Daneiul Pirîianul (Danciul), logofăt din Pîrîiani, cumpără parte în Bae cu munte şi rumâni 387; vinde ţigan, semnează 54; martor 86, 325.
Dandoe, tatăl lui Tatul aldămăşar pentru Zoreşti (menţ.) 202.
Danla, popă, socrul lui Stoica, partea lui în Zlătărei (menţ.) 189.
Daniil, egumen al m-rii Cozia 351.
Dano, vătaf, martor pentru Clinceni 372.
Danovici v. **Tatul Danovie.**
Dara v. **Piseul Dărei.**
Darul din Izvorul, martor pentru Samara 165.
Daseălul din Vardeniţa, martor 383.
Daşova <Daşov, oraş R.S.S. Ucraineană>, Alexandru Coconul cu oastea la ~259.
Dateo, Deteo:
Datco v. **Radul al lui Dateo.**
Datco cumnatul lui Vlad v. **Dateo** ginerele lui Momcilă.
Dateo din Biroslăveşti, martor 28.
Datco din Cîrstieneşti v. **Dateo** vătaf.
Dateo din Mîrceşti, fiul lui Dan, martor 6.
Dateo, dorobanţ, soţul Vlădaei, dobîndeşte parte în Tătarul 29.
Dateo, fiul lui Radul al lui Burducea, martor pentru Smedeşti 390.
Dateo (Deatco), ginerele lui Momcilă şi cumnat cu Vladul 232, 256; întărit în Deduleşti 256.
Dateo, paharnic din Copăceni, bani furaţi din casa lui 352; martor 197.
— **Dăteo,** paharnic <din Potoceni>, frate cu Radul post., unchiul lui Eremia şi al Dumitrei, martor 142.
Dateo, ţigan 383.
Dateo, vătaf din Cîrstieneşti, martor 197.
David, Davîd:
— **Davîd** din Vădăstriţa, martor la judecire 254.
David, egumen al m-rii Tismana 108; semnează grecește 100.
David, rumâni din Foleştii de Jos 217.
David, top. (?) la Ciuliniţa j. Ialomiţa 440.
David, vinde livadă la Cocoiu, în Hanăş 132.
Davideşti, j. Muşcel şi Păduret, sat <azi j. Argeş> 320; delniţele Măcreasca şi Tîmbocească vîndute de jupaniţa Calea lui Stancul log. şi Oprea stol., restul lui Vlaicul log. 391.
Dădeşti, sat <Dideşti, j. Teleorman> cu rumâni, lăsat moştenire de Stoica spăt. fiilor săi Dumitru, Pătru şi Pădure 371.
Dădiul v. **Dediul.**
Dăduleşti v. **Deduleşti,** sat.
Dăinea v. **Dragomir Dăinea.**
* **Dălbăneşti** (Dălbăniştî), j. Prahova, sat <lg. Dărmăneşti>, Toader ş.a. megiaşi se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic 219.
Dălog v. **Neagul Dălog.**
Dămţuescul v. **Radul Dămţueseul.**
* **Dăneiuleşti,** sat <probabil Sterea, j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 180, 185.
Dăneşti, sat <j. Prahova> 191.
Dăngeşti, sat <Dîngeşti, j. Argeş; azi j. Vîlcea> 197, 443; aprod 335.
Dănilă, delniţa lui la Bratia (menţ.) 41.
Dănilă, frate cu Savasto, cumpără parte în Băncești (menţ.) 105.
Dănilă, martor pentru Domireşti 215.
Dănilă, moşnean rumânit din Vîrbiţa de Jos 46.
Dănuţul, vinde ogor la Biroslăveni 28.
Dărăşti, sat <j. Ilfov> 25, 44.
Dărmăneşti, sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 98, 99, 323, 360, 404.
Dăteuleasea, moşie la Fîntînele <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 371.
Deadul, Deadiul v. **Dediul.**
Dealul (Deal, Dealu, Sf. Nicolae), m-re <or. Tîrgovişte>, de lîngă Tîrgovişte 52, 259; ţigani, vinărici 247, 321; scutiri 345; metoh al m-rii Ivir 52; egumeni 247, 321; sărăcită 52.
Dealul Lungu, top. la Samara <Sămara, j. Argeş> 319.
Dealul Piteştilor, sate cu vii 22, 230, 354, 355, 385, 391; vinărici 17.
Dealul Tîrgovişteî, vii în ~259.
Deatco v. **Dateo.**
Decendeşti, vadul Decendeştilor la Băncești 405.
Dedileşti v. **Deduleşti,** sat.
Dediul, Dedul:
Dediul, arbănaş, aldămăşar pentru Bălţaţi *137.*
— **Dedul,** fiul lui Stan, cu parte în Dudeşti 450.
Dédiul, martor pentru Bae 387.
Dédiul, poslușnic al m-rii Sfînta Troiţă, scutit de poclon 431.
Dediul (Deadul), postelnic din tîrgul Rîmnic, martor 210, 215.
Dediul, tatăl lui Vladul, vinde vie la Izvorani 391.
Dediul (Dădiul, Deadiul, Deadul, Dédiul), vătaf din Călineşti, martor 218, 251, 277, 287, 292, 330, 331, semnează grecește 219.
Dediul, vinde împreună cu alţii roată de moară la Deduleşti 241.
Dediul Bueuriştenul (Dedul Bucureşteanul) din Călineşti, martor 277, semnează grecește 219.
Deduleşti, Dăduleşti:
* **Deduleşti** (Dăduleşti, Dedileşti) j. Buzău, sat <Potoceni> 80; ocină, casă, vie şi roată de moară ale Stancăi, alese de megiaşi 232; roţi de moară pe ocina Zorească întărite lui Buzinca f. mare clucer 241; parte întărită fiicei lui Momcilă 256; ocină în Făureasca şi în Bulăneasca vîndute lui Vladul 413, 414; popă 413.

www.dacoromanica.ro

— * **Dădulești**, lîngă Stroești, sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov>, parte vîndută de Barbul post. din Mănești lui Danciul Doicescul 290.
Defta, martor pentru vînzare în București 218.
Delea (Délea) din Budeni, boier hotarnic 25, 44; martor 1, 27.
Deleanul v. **Stănilă Deleanul.**
Deléni, sat <j. Olt> 402.
Desa, sat <j. Dolj> 24, 32, 142, 149, 292.
* **Descopereștl**, sat <lg. Mănăstirea, j. Ilfov>, în hotar cu bălțile Cornățelul, Corcovatul și Mojdreanul 33, 35, 55; oprit să vîneze în bălțile m-rii Sfînta Troiță 35.
Despa, fiica popii Hristodor, fiică de suflet a lui Dragomir, lasă acestuia via ei din Dealul Tîrgoviștei (menț.) 259.
Despa, jupîneasa lui Mihalcea post., vinde moșie din Cotești 306.
Despa, jupîneasa lui Radul post. din Potoceni, familie; vinde parte cu casă, grădină și vie în Greci 142.
Despa Pană (Despa), vistiereasă, fiica lui Manta și nepoata lui Ghiorma banul, închină biserică arhiepiscopiei din Pogoniana 196, 231.
Despina, Dospina:
Despina, doamna lui Neagoe Basarab, ctitoră la m-rea Argeș (menț.) 439.
Despina (Dospina), fiica lui Sîrbul log., jupanița lui Drăghici log. și mama lui Stanciul vornic, înzestrată în Runcu (menț.) 154, 276; vinde și răscumpără partea soțului ei din Sălătruc 154.
— **Dospina**, jupîneasa lui Ilie vornic din Cornești 289.
Despina, logofeteasa, <a doua> jupînească a lui Vlad log. Rudeanul, familie; stăpînă în Lichirești, vinde în Futești 209, 298.
Despina (Dispina), vistiereasa, <a doua> soție a lui Mușat f. mare stol. și mamă <vitregă> lui Vasilie spăt. 140; vinde delniță în Izvorani 416; martoră, semnează 361.
Detco v. **Dateo.**
Detcol, sat <or. București>, șefar din ~39.
Devesel, sat <Deveselu, j. Romanați; azi j. Olt> 125.
Dleuleștl (Diiculești), sat <j. Vîlcea> 26, 417.
Didești v. **Dădeștl**, sat.
Dihni, martor pentru vînzare în București 129.
Dila, sat <Diea, c. Predești, j. Dolj>, partea lui Nica comis dată schimb m-rii Bucovăț 26.
Dileul din Rogojina, martor 387.
Diiculești v. **Dleuleștl**, sat.
Dima, armaș v. **Dima** post.
Dima, cantaragiu din București, martor 129, 270.
Dima, cneaz rumînit din Lazu 13.
Dima, cojocar din București, vinde cojoace unui boier și ține zălog satul Putineiul 19, 262, 263.
Dima, fiul lui Malcoci sluger v. **Dima** post.
Dima, neguțător, martor pentru Trestienl și Vernești 4, 171.
Dima, pitar din Bogdănești, martor 249, semnează 335.
Dima, plăpumar, martor pentru vînzare în București 129.
Dima, postelnic, apoi armaș, fiul lui Malcoci sluger din Căpreni și soțul Catalinei, familie 392; stăpîn în Frăsinet, Frățești și Costești 26, 385; scrie zapis 325; pribeag peste munte împreună cu Matei aga <Basarab> ș.a. boieri <168>.
Dima, postelnic din Bezdina, martor 13, 243.
Dima, român din Greci 223.
Dima, țigani 84, 410.
Dima, vinde împreună cu alții roată de moară la Dedilești 241.
Dima a lu Mihulése (Dima Mihul) din Vernești, martor la înfrățire 405.
Dima Gorun, unchiul lui Vătașa, vinde parte în ocina Mircească 390.
Dimien, Dimiian v. **Damian.**
Dimitrachi postelnic mare v. **Dumitrașco.**
Dimitrie v. **Dumitru.**
Dion, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Dionisle (Dionisii), egumen al m-rii Cozia 5, 15, 127, 200, 254, 382, semnează 133.
Dionisle, martor <pentru Samara> 318.
Dispina v. **Despina.**
Dîlga, sat <j. Dolj> 13, 24, 32, 34, 46, 383; pricină de hotare între m-rea Șegarcea și Pătrașco post. 173.
Dîmboviția, județ, m-re din ~39; sate din ~57, 116, 177, 206, 246, 269, 313, 316; birari și slugi domnești 57.
Dîmboviția, rîu, oraș pe ~10, 63, 144, 337; sate 206, 274; moară 51; **Dîmboviția Veche** 144.
Dîmbovnic v. **Drîmbovnecul.**
Dîmbul, pîrîu la Găgeni <j. Prahova> 163.
Dîngești v. **Dăngeștl**, sat.
Dîra v. **Vladul lu Dîra.**
Dîrjală, frate cu Dobrin, vinde parte de vad de moară la Stroești 290.
Dîrjan din Solomon, martor pentru Șotînga 116.
Dlăgupole v. **Cîmpulung.**
Doba, sat <j. Vîlcea; azi j. Olt> 335.
Dobra, Dobrea:
Dobra din Beleți, mama lui Lăudat, întrebată de fiul său la vînzare în Țigănești 49.
— **Dobrea**, femeia lui Calciu, partea lor din Cîndești vîndută de megiașii din Mărăcineni 236, <252>.
Dobra, fiica lui Costandin din Poenari, vinde vie în dealul Verneștilor 80.
Dobra, fiica lui Ion și a Paraschivei, vinde parte în Tifulești, la vreme de foamete 119.
Dobra, jupanița lui Stoica banul, vinde ocină în dealul Nucetului 188.
Dobrașco, sătean din Domirești 215.
Dobre, Dubre:
Dobre, bătrînul, cojocar din București, martor 322.
Dobre cel roșu din Orești (menț.) 290.
Dobre din Cîndești, din Cîrlomănești, martor pentru Cîndești și Smedești 74, 121, 250, 252.
Dobre, fiul lui Vladu și al Ștefaniei, fratele lui Căzan, vinde vii în Domirești 210, 215.

www.dacoromanica.ro

Dobre, fiul lui Vladul Hoşteneală din Bălişoara, cu parte şi vad de moară în Caleţii din Vale 386.
Dobre (Dobrŭ), meşter, rumân din Grădiştea de Jos 1, 27, 58, 65, 66, 421; în pricină de rumânie 44.
Dobre, moşneni rumâniţi: ~ din Ciuliniţa, se răscumpără 440; ~ din Gropeni 240; ~ din Lătcéni 181; ~ din Pleaşov 278, 279; ~ din Sulari, fără ocină 149.
Dobre, moşul lui Dobre şi Cazan, cu parte în Domireşti (menţ.) 210.
Dobre, nepotul lui Dobre cel roşu din Oreşti, vinde parte 290.
Dobre (Dubré), rumâni: ~ din Ciumernicu 229; ~ din Futeşti 298; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Grădiştea de Jos 421, încearcă să se judecească prin înscriere la dărăbani 432; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăşti 175.
Dobre, tatăl lui Neagoe în pricină pentru moară în Tîrgovişte (menţ.) 449.
Dobre, vinde parte în Cacaleţi (menţ.) 386.
Dobre, vornic, boier hotarnic pentru Sărăşti şi Plăticeşti 418.
Dobre Cătăramă (Cătăramă), rumân din Grădiştea de Jos 1, 27, 58, 65, 66; în pricină de rumânie 44.
— **Dubre Serbegiul**, partea lui la Bobeştii de Sus 229.
Dobrea v. **Dobra.**
Dobreni, sat <j. Ilfov>, în hotar cu Vărăşti 175.
Dobreşanu v. **Dobrişan.**
Dobrica, cneaz rumânit din Ciuliniţa, se rejudeceşte 440.
Dobrică v. **Tatul al lui Dobrică.**
Dobrică, rumân din Poieni 159.
Dobriceni v. **Dubriceni**, sat.
Dobrin, Dobren, Dobreln:
Dobrin, dascăl din Şaineşti, martor 295.
Dobrin (Dobriin) din Cîrlomăneşti, vinde parte în Cîndeşti 250, 252; martor pentru Smedeşti 239.
Dobrin din Reade, martor pentru Domireşti 210.
Dobrin, fratele lui Dîrjală, vinde în Stroeşti 290.
Dobrinŭ, logofăt, tatăl lui Gherghe post., cumpără ţigani 34.
— **Dobrein**, martor pentru Clinceni 366.
— **Dobren**, martor pentru Vîlcana, semnează 341.
Dobrin, rumâni: ~ din Foleştii de Jos 217; ~ din Lichireşti 138, 141.
Dobrin, sătean din Domireşti, vinde parte 215.
Dobrin, soţul Mariei, vinde ocină în Netezeşti 338.
Dobrin Costandă (~ Costanda), rumân din Lichireşti 141.
Dobrişan, Dobreşanu:
— **Dobreşanu** din Săseni, martor pentru Zoreşti 202.
Dobrişan, fiul Ancăi şi nepot de soră jupaniţei Stana care dăruieşte în Budişteni, Dobroeşti şi Cringureni 130.
Dobrişan, megiaş rumânit din Ioneşti 324.
* **Dobroeşti** (~ de Jos, ~ de Sus), sat <lîngă Budişteni, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, jupaniţa Stana înzestrează pe fiica sa Maria, jupaniţa lui Oprea 130.
Dobromir, fost mare ban, stăpîn în Runcu (menţ.) 154, 276.
Dobromir, martor pentru Deduleşti 241.
Dobromir, pîrcălab, soţul Mariei şi ginercle lui Dumitru Pîrtinea, vinde parte în Bereni 133.
Dobromir, rumân din Drăgăneşti 241.
Dobromir, volnicit să rumânească oameni în Sărăşti şi Plăticeşti pentru că le-a plătit birul (menţ.) 418.
Dobromira v. **Jipa** din Verneşti.
Dobromireasca, ocină la * Fundeni <lg Singeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 228.
Dobroslavéni, sat <j. Dolj; azi j. Olt> 280.
Dobroşăşti (Dobruşeşti), j. Ilfov, sat <Dobroşeşti, c. Snagov> 228; sat de lemnari al *m*-rii Snagov, scutit de dări pentru a fi de slujbă m-rii 50; popă 274.
Dobrota sat v. **Dobroteni.**
Dobrotă, Dubrotă:
— **Dubrotă**, fratele lui Pătcu, vinde ocină în Clinceni 372.
Dobrotă, martor pentru Verneşti şi Poenari 80.
Dobrotă, moşneni rumâniţi: din Negraşi 333; ~ din Pleaşov 278.
Dobrotă, rumân din Bratia, cu delniţă 41.
Dobrotă Răul din Răscăiaţi, rumânit în Ioneşti fără ocină 324.
Dobroteni j. Saac, sat <azi Dobrota, j. Prahova>, partea lui Matei dăruită de Stoica Camba lui Nedelco, la cununie 194.
Dobro Venetic, oraş <probabil Dubrovnic, R.S.F. Iugoslavia> 273, 278, 279.
Dobruşeşti v. **Dobrosăşti**, sat.
Doca v. **Duca.**
Dochia, ţigancă 30.
Dochia, vistiereasa, soţia lui Stoica f. mare vistier (menţ.) 70; ctitoră la m-rea Strîmba 108.
Doda, jupîneasa din Cîrlomăneşti, sora lui Crăciun vornic şi a lui Călin 215; martoră 74, 176.
Dodeşti v. **Dudeşti**, sat.
Doicescul v. **Danciul** ~, **Radul** ~ şi **Udrea Doicescul.**
Doiceşti (eroare: Doicescul), sat <j. Ialomiţa; probabil or. Feteşti> 40, 95, 134, 138, 141, 415, 451.
Dol Bălţaţi v. **Bălţaţi**, sat.
Dolj (Jiiul de Jos, Jiiul de Jos), judeţ, sate din ~ 103, 139, 149, 233; boieri din ~ pribegesc împreună cu Matei aga <viitorul domn> 168.
Dolofan v. **Pîrvul** ~ şi **Stan Dolofan.**
Dol Vîrbiţa v. **Vîrbiţa de Jos**, sat.
* **Domireşti** (Dumireşti), sat <lg. or. R. Sărat>, deal cu vii, părţi cu casă, pomet, grădini, vase vîndute de Gorga, Ştefania ş.a. lui Gherghe cămăraş 210, 215; duşegubină; croitor; popă 215.
Domitro v. **Dumitru.**

www.dacoromanica.ro

Domneşti, j. Muşcel şi Pădureţ, sat <azi j. Argeş> cu rumâni şi mori, de zestre al Elinei vorniceasa, confiscat de Mihnea Turcitul şi dăruit m-rii Sfînta Troiţă; ţinut de m-rea Argeş 8, 31.
Dona v. **Isar al lui ~ şi Jipa al lui Dona.**
Dona din Ţigăneşti, tatăl lui Stan 124; martor 49.
Dorotei v. **Stanciul Dorotei.**
Dorotei, monah, via lui la Foleşti (menţ.) 217.
Dospina v. **Despina.**
Dracea v. **Radul Dracea.**
Draghia din Ibăneşti, muierea lui Vlad 59.
Draghie, aldămăşar pentru Goleşti şi Prăvăleni 332.
Draghici v. **Drăghici.**
Dragne din Berevoeşti, martor 114.
Dragne din Samara, martor 319.
Dragne, moşneni rumâniţi: din Gropeni 240; ~ din Ioneşti şi cu ocina din Ghirgheşti 324.
Dragne, rumân din Ciumernic 229.
Dragoe, Dragoiu v. **Drăgoiu.**
Dragole, Idragole:
— **Idragole**, nepotul său Stan al lui Mircică vinde în Cătun (menţ.) 224.
Dragole, soţia lui Toader Şogărgău din Săruleşti, mama lui Fătul ş.a. (menţ.) 314.
Dragole, vinde parte cu vie în ocina Negrileasca 221.
Dragoman v. **Radul Dragoman.**
Dragoman, logofăt din Bucureşti, scrie cartea judeţului 303; scrie zapis 334.
Dragomir v. **Voico** din Răteşti.
Dragomir, Dragomireiu:
Dragomir, aldămăşar v. **Dragomir** martor.
Dragomir, călăraş din Ibăneşti, martor 59.
Dragomir, cămăraş din Rătivoeşti, martor 99, 323, 360; scrie zapis 98.
Dragomir, comis, frate cu Radul log. şi Dumitru vornic, stăpîn în Pleaşov (menţ.) 273, 278, 279.
Dragomir, cumpără parte în Mănicesti (menţ.) 83.
Dragomir, cumpără partea Rădănească 340.
Dragomir din Băncesti, tatăl lui Dragomir (menţ.) 105.
Dragomir din Bătrîni v. **Dragomir** vătaf.
Dragomir din Berevoeşti, martor 114.
Dragomir din Cepturi, v. **Dragomir** post.
Dragomir din Clineşti, tatăl Mariei, partea lui (menţ.) 249.
Dragomir (Dragomiru) din Cîndeşti, fiul lui Muşat, aldămăşar şi martor 162, 267.
Dragomir din Cîrlomăneşti, martor pentru Cîndeşti 250, 252.
Dragomir din Cuca, fratele lui Hrisant, martor pentru Bereşti 36.
Dragomir din Fărcăşeşti <postelnic, fiul lui Pătru armaş>, martor 383.
Dragomir din Fundeni, martor 228.
— **Dragomireiu** din Gîrbăceşti, martor pentru Urlaţi 291.
Dragomir din Gomoeşti, martor pentru Lipia 221.
Dragomir din Ohaba, martor la rumânire în Clineşti 335.
Dragomir din Rădăcineşti, schimb făcut cu ştirea lui 197.
Dragomir din Rătivoeşti v. **Dragomir** cămăraş.
Dragomir din Săcşori, martor pentru Piteasca 344.
Dragomir din Sărata v. **Dragomir** post.
Dragomir din Smedeşti, martor 390.
Dragomir din Trestia, martor pentru Tifuleşti 119.
Dragomir din Vernesti, megiaş jurător pentru Pîrscov E; martor pentru Măteşti 241.
Dragomir, fiul lui Baştea v. **Dragomir Baştea.**
Dragomir, fiul lui Dragomir din Băncesti, vinde vie la Orcăneşti 105.
Dragomiru, fiul lui Muşat v. **Dragomir** din Cîndeşti.
Dragomir, fiul lui Oancea din Mierlari, vinde în Deduleşti, pe ocina Zorească 241.
Dragomir, fiul lui Stanciul log. din Cilceşti, martor 320.
Dragomir, fiul lui Voicheciu din Smedeşti v. **Dragomir Voicheciu.**
Dragomir, fiu vitreg al lui Stan Tăbeică din Bădeni, ţine zălog livadă în Văsiia 327; primeşte delniţa Titei 408.
Dragomir, fiul Voicăi şi nepotul lui Mihnea banul din Urezi, vinde parte în Jdreala 97.
Dragomir, fratele lui Stan, vinde parte în Bereşti 36.
Dragomir, ginerele lui Preda Barbăalbă din Biroslăveni 28.
Dragomir, ginerele lui Radul Robul din Mircesti, vinde parte cu vad de moară în ocina Portărească 390.
Dragomir, logofăt <din Bucureşti>, scrie act domnesc 227; scrie zapis pentru Cotroceni 211.
Dragomir, logofăt, soţul jupaniţei Calea şi ginerele lui Vlaicul din Davideşti, cumpără părţi 391.
Dragomir, martori şi aldămăşari: ~ pentru Berindeşti şi Turburea 370; ~ pentru Goleşti şi Prăvăleni 332; ~ pentru Măstăneşti 398.
Dragomir, megiaş din Smedeşti v. **Dragomir Voicheciu.**
Dragomir, moşneni rumâniţi: ~ din Alămăneşti 94; ~ din Cerbureni, fără ocină 94; ~ din Gropeni 240; ~ din Pleaşov 278, 279; ~ din Stăneşti 166; ~ din Vîrbiţa de Jos 46.
Dragomir, popă din Urlaţi, martor pentru Broştineasca 291.
Dragomir, popă, martor pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Dragomir, postelnic, cumpără parte cu vie în Zlătărei 189.
Dragomir, postelnic din Cepturi, fiul lui Dumitru f. mare vornic şi socrul lui Staico pah. Rudeanul, familie; stăpîn în Muşcel, Fîntînele, Tătărăi, Roma (menţ.) 170, 241.
Dragomir, postelnic din Fărcăşeşti v. **Dragomir** din Fărcăşeşti.

www.dacoromanica.ro

Dragomir, postelnic din Sărata, stăpîn de ţigani (menţ.) 30.
Dragomir, postelnic din Verneşti, martor şi aldămăşar pentru Zoreşti şi Valea Teancului 202, 307.
Dragomir, postelnic, martor pentru Şuica din Şuici şi m-rea Valea 216.
Dragomir, rotar, <unchiul> lui Neagul, martor pentru Săcuiani 388.
Dragomir, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Ciumernic 229; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Grădiştea de Jos 421; ~ din Greci 223; ~ din Roşiul 385.
Dragomir, săbier din Trestia, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Dragomir, „tată de suflet" al Despei, vinde vie în Dealul Tîrgoviştei (menţ.) 259.
Dragomir, vătaf din Bătrîni, frate cu Şerbu vătaf, martor 286, 292, 330, 331, 342.
Dragomir, vier, rumân din Grădiştea de Jos 1, 27, 58, 65, 66; în pricină de rumânie 44.
Dragomir al lu Bădilă (Dragomir), martor pentru Broşteni 392.
Dragomir al lui Ciobul, vinde parte în Mircesti 390.
Dragomir al lui Vitan din Panţea, vinde, împreună cu alţii, laz în dealul Scăienilor 412.
Dragomir Baştea (Dragomir), fiul lui Baştea din Urlaţi, vinde vie în dealul Făgeţelului şi ogoare în Broştineasca 291; martor 228.
Dragomir Bivol din Criveleşti, martor pentru Negoşina 339.
Dragomir Blăptavul, martor pentru Băbeni 156.
Dragomir Budescul, rumân din Pucheni, cu delniţă 313.
Dragomir Caramaloiul (~ Cheremalaiul) din Cîrlomăneşti, martor şi aldămăşar pentru Cîndeşti 148, 242.
Dragomir Cheranee (~ Cherancea, ~ Chierance), rumân din Grădiştea de Jos 1, 27, 58, 65, 66; în pricină de rumânie 44.
Dragomir Dăinea (Dragomir) din Zoreşti, vinde partea surorii sale, Neaga, la Orcăneşti, în Moceşti 105.
Dragomir Moşea (~ Muşcă), martor pentru Verneşti şi Valea Teancului 4, 307.
Dragomir Motroce din Mărăcineni, martor pentru Săruleşti 314.
Dragomir Nebunelea (~ Nébunéle) din Verneşti, martor pentru Cîndeşti 236, 252.
Dragomir Prundeanul, martor pentru Bereni 133.
Dragomir Turtea, martor pentru Verneşti 80.
Dragomir Ţamba din Cîrlomăneşti, martor pentru Cîndeşti şi Măteşti 241, 250, 252.
Dragomir Ţeabuşca, martor pentru Verneşti 4; v. şi **Ţămbuşca**.
Dragomir Voicheciu (Dragomir), megiaş din Smedeşti, fiul lui Voicheci, unchiul Paraschivei şi al lui Stoian, vinde parte cu vad de moară 121, 239, 390.
Dragomirescul, „moş" la Drăghineşti (menţ.) 368.
* **Dragomireşti**, sat <lg. Almăju, j. Dolj>, partea lui Dragotă post., cu rumâni, întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
Dragoslav, rumâni din Vărăşti 175.
Dragoslavele, sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 327, 408.
Dragotă, cu parte în dealul Nucetului, cumpără ocină în Călmăţui 188.
Dragotă, megiaş rumânit din Ioneşti 324.
Dragotă, popă din Vispeşti, frate cu Stănilă şi Neagul, vinde partea lui Calciul din Cîndeşti 236, 252.
Dragotă (Dragot), postelnic din Jirov, martor pentru Racoţi şi Podeni 394.
Dragotă, postelnic, fiul lui Badea postelnic din Pîrîu, cumnat cu Mihai clucer Ţînţăreanul, familie; întărit în Brăneşti, după pricină 103; stăpîn în Dragomireşti, Bălboşi, Măilat şi Cocorova 383.
Dragul, aldămăşar pentru Cîndeşti v. **Dragul** din Cîndeşti.
Dragu, armaş <fiul lui Dragul post. din Slătioare>, frate cu Constantin comis, Paraschiva vornic şi Despina, cumnat cu Vlad log. Rudeanu, stăpîn în Lichireşti 209.
Dragul, cneaz rumânit din Lazu 13.
Dragul din Cislău v. **Dragul** log.
Dragul (Dragu) din Cîndeşti, martor şi aldămăşar 148, 242.
Dragul din Devesel, jurător pentru Studeniţa 125.
Dragul din Procică, martor pentru Jigorani 86.
Dragul din Slătioare v. **Dragul** armaş şi **Dragul** post.
Dragul, logofăt din Cislău, martor 312, 386, semnează 310, 311.
Dragul, logofăt, gramatic, scrie act domnesc şi zapise 446, 449, B.
Dragul, pitar, martor pentru Drajna şi Stăneşti 287.
Dragul, pîrcălab, aldămăşar pentru Bratia 41.
Dragul, popă de la Biserica Domnească din Bucureşti, din clirosul domnesc, scutit 18, 445; martor 218.
Dragul, postelnic din Slătioare, <fiul lui Eniul portar,> socrul lui Vladul mare log. (ment.) 141; stăpîn în Lichireşti 134, 138, 141; partea lui în Futeşti 40.
Dragul al lui Fătul din Brăneşti, martor pentru Dobroteni 194.
Drajna, pîrîu <afluent al Teleajenului>, loc de casă pe ~ 251.
Drajna, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, în hotar cu Stăneşti 286, 287; părţi cu case, pomet, grădini, munte, vad de moară vîndute de megiaşi lui Hrizea mare vornic; rumâniri 251, 286, 287, 305, 330, 342; dărăbanţ 305; pîrcălab 305, 330, 331, 342; vătaf 286, 287, 292, 305; biserică de lemn făcută de Dumitru pe locul lui Hrizea mare vornic, vîndută acestuia 234, 251; popă 234, 286.
Drăgan v. **Radul lui Drăgan**.
Drăgan, călăraş, martor pentru Ţigăneşti 444.

www.dacoromanica.ro

Drăgan ce bătrîn, moşneni rumâniţi: ~ din Gropeni 240; ~ din Pleaşov 279.
Drăgan, delniţa lui la Bratia 41.
Drăgan din Gurguiaţi, martor pentru Ulmu şi Călugărul A.
Drăgan din Plăviceni, jurător 115.
Drăgan din Stăneşti, martor 234, 330, 331.
Drăgan din Şaineşti, martor 295.
Drăgan din Vlăduleni, martor la rumânire în Vaidiiani 187.
Drăgan, faurul, ţigan boieresc 241.
Drăgan, fiul lui Anghel şi nepot Cheajnei vorniceasa, vinde loc de casă din Bucureşti 322.
Drăgan, fiul lui Manea din Cîrlogani, vinde parte 85.
Drăgan, moşneni rumâniţi: ~ din Pleaşov 278; ~ din Stăneşti 166.
Drăgan, popă, martor pentru Bărăşti 215.
Drăgan, rumâni: din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Poieni 159.
Drăgan, sătean din Domireşti 215.
Drăgan, spătar, dă carte de mărturie pentru rumânire în Clineşti, semnează 104.
Drăgan, ţigan boieresc v. **Drăgan** faurul.
Drăgana, ţigănci 99, 359.
Drăganul, sat <j. Argeş>, popă 94.
Drăgăneşti, sat <probabil j. Dîmboviţa> 346.
Drăgăncescul v. **Stanciul Drăgăncescul.**
Drăgănéiu din Scărişoara, jurător pentru Studeniţa 125.
Drăgăneşti, j. Prahova, sat, parte cu vecini a lui Staico Rudeanu întărită lui Buzinca f. mare clucer 241.
Drăgănuţă, partea lui în ocina Negrileasca (menţ.) 221.
Drăghia v. **Draghia.**
Drăghiceni, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, popă 254.
Drăghici din Berileşti v. **Drăghici** post.
Drăghici (Dreghici) din Berindeşti, frate cu Ţigan, vinde fălci în Secături şi Bolovanul 225, 370.
Drăghici din Biroslăveni, vinde ogoare 28.
Drăghici din Bilteni, din Cîrstieneşti, din Fărcăşeşti v. **Drăghici** postelnici.
Drăghici din Glogova, recunoaşte dania sorei sale, Viga Podeana, din Racoţi şi Podeni 395.
Drăghici (Draghici) din Năsip, tatăl lui Preda f. al doilea vornic, ţine zălog locuri arătoare în Brăneşti (menţ.) 103.
Drăghici din Sălătruc v. **Drăghici** log.
Drăghici din Vabiţ, martor pentru Racoţi şi Podeni 395.
Drăghici din Vardiniţă, martor 383.
Drăghici, fiul lui Udrişte din Cacaleţi, tatăl lui Stafie, Udrişte şi Ştefan, frate cu Stan, vinde ocină (menţ.) 386.
Drăghici, logofăt, dăruit de domn cu parte în Stejarul cu vii şi rumâni, pentru slujbă 425.
Drăghici, logofăt din Sălătruc, soţul Despinei şi ginerele lui Sîrbul log., răscumpără partea verei sale Dana din Sălătruc 154; îşi împarte ocina sa de la Sălătruc între fiii săi Stanciul şi Neacşa 276; semnează 276.
Drăghici, logofăt, fiul Brizilii, scrie zapis pentru Drajna 305; v. şi **Drăghici** stol.
Drăghici, logofăt, martor pentru Liperesti, semnează 288.
Drăghici, <logofăt>, tatăl lui Bărcan care vinde în Boziani (menţ.) 294.
Drăghici, moşnean rumânit, fără ocină, de Stoica post. din Urdari 383.
Drăghici, moşneni rumâniţi din: ~ Clineşti 335; ~ din Lazu 13.
Drăghici, partea lui în Măteşti 241.
Drăghici, postelnic din Berileşti, martor pentru Drajna şi Stăneşti 287.
Drăghici, postelnic din Bilteni, fiul lui Stan log., în pricină pentru parte în Brăneşti 103; ia birul de roşii strîns de Miloş log. 117.
Drăghici, postelnic din Cîrstieneşti, martor, semnează 276; probabil acelaşi: **Drăghiciu** din Cîrstieneşti, martor pentru moară la Rădăcineşti 197.
Drăghici, postelnic din Fărcăşeşti, <fiul lui Patru armaş>, martor 383.
Drăghici, rumân din Vărăşti 175.
Drăghici, spătar, martor pentru Putineiul 262, semnează 263; probabil acelaşi: **Drăghici**, spătar, fiul lui Papa log., dă carte de mărturie pentru rumânire în Clineşti 104 şi **Drăghici**, spătar, martor în diata lui Muşat vist. 361.
Drăghici, stolnic, martor pentru Drajna 251; v. şi **Drăghici** log.
Drăghici, tatăl lui Bărcan v. **Drăghici** log.
Drăghici al Rădicei, cneaz rumânit din Lazu 13.
Drăghici Gurăbună, tatăl lui Voda (menţ.) 290.
Drăghineşti pe Drămbovnic, j. Vlaşca, sat <azi j. Teleorman>, Radu Pîrlea şi Muşat se vînd rumâni, cu partea lor din „moşul" Dragomirescul, lui Gherghe mare agă 368.
Drăgoiu, Dragoe, Dragoiu, Drăgoia:
Drăgoiu, bătrînul, din Pîrscov, martor E.
— **Dragoiu**, călăraş, soţul Sorei care vinde în Clinceni 374.
— **Drăgoia**, cumpără ocină în Cătun 224; v. şi **Drăgoiu** vinde.
Drăgoiu din Berislăveşti, martor 132.
— **Drăgoe** din Star Chiojd, martor pentru Drajna, semnează 234.
— **Dragoe**, frate cu Vlad post., cu parte în Măteşti (menţ.) 241.
Drăgoiu, megiaş dn Nucet, vinde parte (menţ.) 188.
Drăgoiu (Drăgoi), popă din Bucureşti, martor 270, 337.
Drăgoiu, rumân din Măgurele 157.
Drăgoi, puşcariul din Tîrgovişte, martor pentru Cuculeni 442.
— **Dragoe**, scaunul, din Săseni, aldămăşar pentru Zoreşti 202.
— **Dragoe**, stegar din Fîrtopeşti, martor pentru Negoşina 339.
— **Dragoe**, vinde ocină şi loc de casă <la Lipia ?> 205; v. şi **Drăgoiu** cumpără.

www.dacoromanica.ro

* **Drăgotescu**, hotar <la Lipia, j. Buzău>, în hotar cu Mircești 390.
Drăgulin din Alimănești, vinde parte în Bereşti 36.
Drăgulin din Scărişoara, jurător pentru Plăviceni şi Studina 115.
Drăgulin (Dragulin), roşu din Chiojdu, martor pentru Drajna 234.
Drăguş din Bădeni, martor 328.
Drăguş, moştean rumânit din Pleaşov 278, 279.
Drăguş, rumân din Bădeni, cu delniţă 328.
Drăguşin din Fălcoi, cumpără în Fălcoi 32.
Drăguţu, ţigan 93.
* **Drăîngeşte**, sat <Dringeşti, probabil lg. Bolintin, j. Dîmboviţa; azi j. Ilfov>, iuzbaşă 374.
Drăjineasa v. **Radul al Drăjinesei.**
Drămbovnecul, pîrîu <Dîmbovnic, afluent al Neajlovului>, sat pe ~ 368.
Drănicul Cîrstie, sat <Drănicu, j. Dolj>, pricină de hotar între m-rea Şegarcea şi Pătraşco post. 173.
Dreghici v. **Drăghici.**
Dringeşti v. **Drăîngeşte**, sat.
Drocneanu v. **Ivaşco** vornic din Băleni.
Drosul din Vîlcăneşti, vinde funie cu vii în Osica 32.
Drosul, fiul lui Radul post. din Balomireşti şi frate cu Preda post., vinde ocina numită Lacul 39.
Druja, partea lui la Ţigăneşti (menţ.) 299.
Drume din Tătărăi, boier hotarnic 40.
Drumul cel Mare <al Buzăului>, în hotarul satului * Cacaleţi <Albeşti, j. Buzău> 176, 386.
Drumul Săpatului (~ Săpatulu), în hotarul satului * Deduleşti <Potoceni, j. Buzău> 413, 414; v. şi **Săpatul.**
Drumul Tătarului, drum la Nucet <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 188.
Druşul v. **Stoica Druşul.**
Dubre v. **Dobre.**
Dubriceni, sat <Dobriceni, j. Romanaţi; azi j. Olt> 184.
Dubrotă v. **Dobrotă.**
Dubrovnic v. **Dobro Venetic.**
Duca, ceauş din Piteşti, cumpără şi vinde pivniţă cu prăvălii în Bucureşti (menţ. 1645) 129.
Duca, diacon din Rîmnicu <Vîlcea>, locurile lui în oraş 382.
Duca, diacon din Tîrgovişte, martor 441, 449.
Duca (Doca), fiul lui Mihaiu legănarul, vinde loc de casă în Bucureşti 38.
Duca, logofăt din Godeni, martor 268.
Dudescu, Dudescul v. **Dumitru Dudescul** şi **Radul Dudescul.**
Dudeşti, Dodeşti:
Dudeşti j. Ilfov, sat <or. Bucureşti> 254; morile lui Dumitru vist. Dudescul păgubite de cele de la Bîrzeşti ale lui Gherghe vist. 397.
— * **Dodeşti** (Dudésca), sat <* Dudeşti lg. Maraloiu, j. R. Sărat; azi j. Brăila>, partea lui Zane vîndută de Rădivoiu lui Necula Mîrşăviţ 450.
Duica din Glodeni, fratele lui Coman, martor pentru Piscani 316.
Duiul din Izbiceni, martor 200.
Dula, logofăt, martor pentru Vărăşti 164.
Dulce, postelnic <din Lumaş>, tatăl lui Barbul post. (menţ.) 150.
Dulea, sătean din Domireşti, vinde parte 215.
Duma, megiaş rumânit din Comanca 88.
Duma, popă din Măstăneşti, tatăl lui Barbul Răuţ şi soţul Ancăi 398.
* **Dumbrava**, sat <probabil lg. Finţeşti, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vie vîndută lui Nan de Sora, fiica lui Mareş din Creţi; vie nedajnică dăruită de Lepădat finei sale Rada 145.
Dumbravă, căpitan, cumpără parte în Ţigăneşti 444.
Dumbravă, moşteni rumâniţi din Pleaşov 278, 279.
Dumbrăviţa (Dumbrăviţă), top. la Genuneni <j. Vîlcea>, fălci vîndute de Rădăcină şi Stoinea lui Sima log. 424.
Duminică, fiul lui Colceacu, martor pentru Samara 165.
Dumireşti v. **Domireşti**, sat.
Dumitra, fiica lui Radul post. din Potoceni şi a Despei, familie; vinde parte cu casă, grădină şi vie în Greci 142.
Dumitra, fiica lui Stan vătaf din Brăneşti, soţia lui Badea post. din Pîrîu, mama lui Miloş log., Balaci şi Dragotă, înfrăţită de fraţii săi (menţ.) 103.
Dumitra, fiica lui Toma comis, nepoata lui Leca f. mare spăt. şi soră cu Mihai post. vinde vie şi rumâni în Cătun şi Dealul Piteştilor 385.
Dumitrache, mare vistier <eroare> v. **Ianache** mare vist.
Dumitraşco, comis din Filipeşti, fiul lui Stoica spăt. şi nepotul lui Dumitru f. mare vornic din Cepturi, stăpîn în Secărie, moştenire de la mama sa Stana 371; martor 289, 357.
Dumitraşco din Spineni v. **Dumitraşco** post.
Dumitraşco, logofăt, fiul jupînesei Rada, vinde parte în Ţigăneşti cu pomet şi livezi 299.
Dumitraşco, logofăt, martor la rumânire în Comanca, semnează 68.
Dumitraşco, martor împreună cu marii boieri, pentru Ioneşti, semnează greceşte 324.
Dumitraşco, postelnic, fiul Buicăi, vinde o fată de ţigan 325.
Dumitraşco (Dimitrachi, Dumitru), postelnic mare din Spineni, <fiul lui Preda clucer din Ţîntăreni şi al Marei>, vinde parte în Şişeşti; iartă rumân 383;
în sfatul domnesc 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294;
martor 13, 149, 296, semnează 324, 329, 333;
eroare: mare vistier 278.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco, spătar v. **Dumitraşco** vist. mare.
Dumitraşco, ţigan 410.
Dumitraşco, vistier mare, mare spătar <din Bogdănei, ginerele lui Hriza mare vornic>, cumpără parte cu rumâni în Bereni 133; cu loc de casă în Bucureşti 346;
în sfatul domnesc: mare vistier <1630 iulie 8 — iulie 27; 1631 aprilie 17 — nov. 22> 130, 132, 135, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294; f. mare vistier 358; mare spătar <1630 aug. 26 — 1631 aprilie 15> 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 227; martor 65, 82, 106, 149, 265, 278, 279, 389, semnează 46, 58, 104, 296, 297, 361.
Dumitru, Dimitrie, Dumetru:
Dumitru v. **Ion al lu Dumitru.**
Dumitru, aldămăşar <pentru Lipia?> 205.
Dumitru, aprod din Bucureşti, martor 270.
Dumitru, aprod din Dăngeşti, martor la rumânire în Clineşti 335.
Dumitru, armaş, nepotul lui Rădan şi tatăl lui Vladul care vinde partea Rădănească (menţ.) 340.
Dumitru, căpitan v. şi **Dumitru Filişanul.**
Dumitru, căpitan, frate cu Sîrbul, vinde parte în Cîrnitura 407.
Dumitru, ceauş din Poiana, martor pentru Ulmu şi Călugăru A.
Dumitru, clucer din Filiaşi v. **Dumitru Filişanul.**
Dumitru, croitor din Bucureşti, martor 129.
Dumitru, croitor din Liperesti, martor 384.
Dumitru, cu parte şi rumâni la Bădeni 328.
Dumitru, diacon de la Biserica Domnească din Bucureşti, scutit 445.
Dumitru din Aninoasa, fiul popii Radul, martor pentru Berevoeşti 114.
Dumitru din Balşi, martor pentru Broşteni 392.
Dumitru din Bărbăteşti v. **Dumitru** log.
Dumitru din Béleţi, ginerele lui Mogoşilă din Ţigăneşti, vinde selişte în Ţigăneşti 124.
Dumitru din Cepturi v. **Dumitru** vornic mare.
Dumitru din Drajna, soţul Vişei şi tatăl lui Zaharie şi al Stanei, vinde biserica făcută de el pe locul lui Hrizea vornic 234; probabil acelaşi: **Dumitru,** sătean din Drajna, ginerele popii Lupul, vinde casă cu loc, pământuri şi îngrădişuri 251.
Dumitru din Filiaşi v. **Dumitru Filişanul.**
Dumitru din Hirişeşti, tatăl lui Neagoe (menţ.) 94.
Dumitru din Macsin, martor pentru Zoreşti 241.
Dumitru din Mogoşeşti v. **Dumitru Zemţea.**
Dumitru din Netoţi, frate cu Bîrsanu, vinde ocine în Călugărul şi Ulmul A.
Dumitru din Păuşeşti, martor 160.
Dumitru din Piscani v. **Dumitru** log.
Dumitru din Puiana v. **Dumitru** ceauş.
Dumitru din Rădăcineşti 213; martor 197.
Dumitru din Rîncezi, martor pentru Drajna 234.
Dumitru din Şuici, jurător pentru Rădăcineşti 443.
Dumitru din Tîrgovişte, martor 96.
Dumitru din Ţigăneşti, martor 49.
Dumitru, fiul lui Mihail log. din Piteşti şi frate cu Miroslav, întrebat la vînzare în Piteştii de Sus şi în Găneştii de Jos 344.
Dumitru, fiul lui Opriş şi frate cu Ilie, vinde vii şi livezi în Berislăveşti 132.
Dumitru, fiul lui Stan Buzianul şi al Elinei, frate cu Căzan, în pricină cu Ion log. pentru bani daţi la dezrobirea de la tătari a mamei şi fratelui său 115.
Dumitru, fiul lui Stoica spăt. şi al Condeşei, nepotul lui Dumitru f. mare vornic din Cepturi, familie; stăpîn în Fîntînele, Roma, Dădeşti ş.a. 371.
— **Dumiitru,** fiul lui <Tudor> Grecul şi fratele lui Sfranţa, cumpără locuri în Cornul Măgurei la Păuşeşti 71.
Dumitru, fiul Voicăi şi nepotul lui Mihnea banul din Urezi, dăruieşte partea sa din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Dumitru, grămătici v. **Dumitru** logofeţi.
Dumitru, judeţ din Bucureşti v. **Dumitru al lui Rahnea.**
Dumitru, jupîn din Nicopole, cumpără satul Băcăleşti, împreună cu Vasile 198.
Dumitru, logofăt, cumpără şi vinde parte în Măniceşti 83.
Dumitru, logofăt din Bărbăteşti, martor la rumânire în Sulari 149; probabil acelaşi: **Dumitru** logofăt de visterie 175, 389; martor 175, 389, semnează 122, 164, 298, 324, 329; v. şi **Dumitru** logofeţi şi grămătici scriu acte domneşti.
Dumitru, logofăt din Piscani, tatăl lui Radul şi nepotul popii Hrestodor 259.
Dumitru, logofăt din ţinutul Argeşului, scrie act domnesc în Bucureşti 132.
Dumitru <logofăt>, (gramatic) din Urlaţi, martor 291.
Dumitru, logofăt, fiul Anei şi strănepot popii Coica, dăruieşte, împreună cu fratele său Tudor, locuri în Cîmpul Ruşilor m-rii Golgota; semnează 3.
Dumitru, logofăt, ginerele lui Stan din Brăgăreşti, martor pentru Trestieni 171.
Dumitru, logofeţi şi gramatici, scriu acte domneşti 28, 30, 82, 83, 94, 101, 105, 115, 135, 141, 157, 188—190, 194, 196, 197, 199, 260, 266, 290, 294, 390, 430, 439, 443; scriu zapise 3, 133, 165, 180, 319; scrie diată 265; scriu cărţi ale jurătorilor 259, 344, 357; scrie carte de mărturie 104.
Dumitru, logofăt, întărit cu parte în Mogoşoaia şi vad de moară pe Colentina 451; martor pentru Cîrstieneşti pe Colentina 91, 95.
Dumitru, logofeţi, martori: ~pentru Ciumăgeşti, semnează 127; ~pentru Curăteşti 201; ~pentru Lătceni 181; ~pentru Lunca Babelor 180, 185; ~pentru Negraşi 333; ~pentru Pucheni 313.
Dumitru, logofăt, tatăl lui Stoica din Titu (menţ.) 206.

www.dacoromanica.ro

Dumitru (Domitro), martori : ~ pentru Clinceni 372 ; ~ pentru Leurdeni, Cătun ş.a. 229 ; ~ pentru Racoţi ş.a. 394 ; ~ pentru Vărăşti 164.
Dumitru, moşteni rumâniţi : ~ din Pleaşov 278, 279 ; ~ din Stăneşti 166 ; fără ocină 292.
Dumitru, popă, cercetează zapis pentru Clinceni 366.
— **Dimitrie,** popi şi sachelari din Bucureşti, martori la închinarea Bisericii Ghiormei banul, semnează greceşte 231.
Dumitru, popă din Ciuliniţa, cumpără în Ciulniţa 438 ; în pricină de rumânie 440.
— **Dumetru,** popă din Coşovenii de Jos, martor 150.
Dumitru, popă din Păuşeşti-Otăsău, tatăl lui Gligorie (menţ.) 136, 160.
Dumitru, popă din Ţigăneşti, martor 49.
Dumitru, portar, scrie răvaş domnesc de jurători 381.
Dumitru, postelnic din Spineni v. **Dumitraşco.**
Dumitru, postelnic, fiul lui Mitrea pitar, martor pentru Ciofrîngeni, semnează 158.
Dumitru, postelnic, frate cu Ianache vist., vinde loc de casă în Bucureşti (menţ.) 346.
Dumitru, postelnic mare <eroare> v. **Alexandri.**
Dumitru, rumâni : ~ din Bae 387 ; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385 ; ~ din Greci 223 ; ~ din Roşiul 385 ; ~ din Urdari 383.
Dumitru, sătean din Drajna v. **Dumitru** din Drajna.
Dumitru, sulger mare v. **Dumitru Dudescu.**
Dumitru, <soţul> (bărbatul) Ştefanei din Bucureşti, vinde loc de 3 prăvălii 129.
Dumitru, tatăl lui Petru şi frate cu Broz Sasul (menţ.) 186.
Dumitru, ţigani 265, 266, 296, 351, 386.
Dumitru, vinde partea lui Radoslav bănişorul din Mogoşeşti, scrie zapis 402.
Dumitru, vistier, vistier al doilea v. **Dumitru Dudescu.**
Dumitru, vornic din Mogoşeşti v. **Dumitru Zemţea.**
Dumitru, vornic, frate cu Radul log. şi Dragomir comis, stăpîn în Pleaşov (menţ.) 273, 278, 279.
Dumitru, vornic mare (fost) din Cepturi, soţul Calei şi tatăl lui Dragomir post. şi al lui Stoica spăt. (menţ.) 170, 241, 371.
Dumitru, vornic, martor pentru vînzare în Bucureşti 270.
Dumitru al lui Rahnea (Dumitru), judeţ din Bucureşti, martor 337 ; dă carte 303.
Dumitru al popei Savei v. **Dumitru popei Savei.**
Dumitru al Slămnicăi din Piteşti, martor pentru Conţeşti şi Izvorani 391, 404.
Dumitru Bănăgul (Dumitru), rumân din Ciomăgeşti, încearcă să se judecească 127.
Dumitru Borcei din Ţigăneşti, martor 124.
Dumitru Bulăroiul (~ Buloroiul), martor pentru Cîndeşti 236, 252.
Dumitru Clocotea din Seciu, martor pentru Scăieni 412.
Dumitru Dudescu (Dudescul, Dumitru, ~ Dudescul), mare sluger, vistier al doilea, tatăl lui Radul spăt. 175, 241 ; stăpîn în Cîrstieneştii de pe Colentina, Bîrzeşti, Bonţeşti ş.a. 29, 91, 95, 393, 397 ; rumâneşte în Sulari 149 ;
vistier al doilea 29, 46, 58, 82, 88, 89, 91, 95, 104, 149, 164, 175, 241, 265, 393, 397 ; mare sluger 296, 324, 358, 361, 389 ; în sfat domnesc menţionat 358 ;
martor 45, 82, 88, 89, 104, 164, 175, 241, 265, 296, 389, semnează 58, 324, 361 ;
eroare : mare vistier 89.
Dumitru Filişanul (Dumitru, (~ Filieşanul, ~ Fiileşanul), căpitan din Filiaşi, pribeag peste munte împreună cu Matei <Basarab> aga ş.a. boieri 168 ; jurător 383 ; martor 24, 107, 383 ; probabil acelaşi : **Dumitru** clucer din Filiaşi, martor 347.
Dumitru Linteanul din Biroslăveşti, martor 28.
Dumitru lu Bălaur, martor pentru Păuşeşti 71.
Dumitru Mozăceanul, megiaş rumânit din Ioneşti, fără ocină 324.
Dumitru Neagăi (Dumitru), martor pentru Turburea 377, 436.
Dumitru Olariul (Dumitru), sătean rumânit din Drajna 251.
Dumitru Pîrlinea, tatăl Mariei şi socrul lui Dobromir pîrcălab (menţ.) 133.
Dumitru popei (Dumitru), martor pentru Turburea 378, 436.
Dumitru popei Savei (Dumitru al popei Sava) din Piteşti, martor pentru Conţeşti şi Izvorani 391, 404, 416.
Dumitru Sîrbul, vinde parte în Clinceni 376.
Dumitru Strechia, martor pentru Cîmpulung 186.
Dumitru Turcul din Bucureşti, tatăl lui Mihalcea şi al lui Radul (menţ.) 228.
Dumitru Ungur din Piteşti, martor pentru Conţeşti 391.
Dumitru Zemţea (Dumitru, ~ Zămţea), vornic din Mogoşeşti, lasă părţi din Grădiştea, Nucşoara ş.a. cu vii şi ţigani, soţiei sale Maria şi fiului său <vitreg> Bunea log. 1, 25, 27, 58, 65, 265, 266, 351, 421, după ce anulează iertarea de rumânie acordată rumânilor săi 44, 66, 111.
Dunărea (Dunuv), fluviu de hotar 139, 283, C ; rumîni fugiţi peste ~ 364 ; oameni stăini veniţi de peste ~ 10, 159.
Durduc, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Durducă, Durduci, v. **Vladul Durducă.**
Duşa, martor pentru Clinceni 353.
* **Duşani,** sat <probabil lg. Crovu, j. Vlaşca ; azi j. Ilfov> 39.
Duşca, negustor, martor pentru Săteni 87, 237.
Duşco (Schimbarea la Faţă), m-re din Ţara Grecească <Dusico>, metoc : m-rea Banu 245, 400.
Duşman, rumân din Lichireşti 138, 141.
Dnţul, vinde ogor la Biroslăveni 28.

www.dacoromanica.ro

E

Edul, hotarul Edului la * Smedeşti <lg. or. Buzău> 121, 239, 390.

Eftana, fiica Stanei din Budişteni, soră cu jupaniţa Maria 130.

Efrem, Efrim, Ifrim :

— **Efrim** din Boldeşti, fiul lui Tatul, martor 6.

Efrem (Ifrim), episcop de Buzău 7, 257, 422; dă mărturii 351, 421 ; întocmeşte împreună cu domnul, în sfat domnesc anterior 159, 358; dă carte 403.

Efrem, judeţ din Tîrgovişte, martor, dă carte 96.

Efrem, logofăt, bătrînul, din Tîrgovişte, scrie cartea judeţului şi a pîrgarilor 237; scrie diată 220.

— **Ifrim,** logofăt, scrie zapis pentru Cîrlomăneşti 148.

Eftemie, megiaş, rumânit din Negraşi 333.

Eftimie Cepariul (*Eftemie*; eroare din „Cepturi"), postelnic din Cepari, soţul Vilaei şi ginerele lui Pîrvul log. Rudeanul 391; dă loc la Peşteră şi primeşte în schimb unul la Ciofrîngeni, lîngă via lui 158; boier jurător 259; scrie zapis 158; semnează 158, 259.

Elnast, cneaz rumânit din Gropeni 240.

Elesafta v. **Ellsafta.**

Elfov, Elhov v. **Ilfov,** judeţ.

Eliaş v. **Illaş.**

Elina, Illna :

Elina (Ilina, Ilinie), comisoaia, soţia lui Buzinca mare comis, f. mare clucer 241; stăpînă în Cepture, Muşcel, Fîntînele ş.a. 170.

Elina <din Mărgineni>, doamna lui Radu Şerban, dă satul Vărăşti lui Costantin clucer <viitorul Constantin Şerban> (menţ.) 164; pribeagă <98>.

Elina, jupaniţă, fiica Brezuicăi, soţia lui Isar cel bătrîn din Mogoşoaia, familie; vinde parte în Mogoşoaia 451.

Elina, jupaniţă, fiica Mariei din Bucov, soţia lui Ianiu spătar şi nepoata lui Stoica post., stăpînă în Comarnic, Mărgineni ş.a. 357, 386.

— **Ilina** (Ilinca), jupaniţă, fiica lui Necula Purece ban şl a Neacşei, soţia lui Nichifor paharnic, vinde în Sămărăşti, Topliceni, Jideni ş.a. 410.

— **Ilina,** jupaniţă, fiica Stanei şi nepoata lui Pîrvul Dolofan, vinde parte cu rumâni în Aninoasa, zestrea ei 268.

Elina, jupaniţa lui Stan Buzianul şi mama lui Căzan şi Dumitru, robită de tătari (menţ.) 115.

Elina, logofeteasa, soţia lui Papa mare log., rumâneşte în Gropeni, împreună cu soţul ei 240.

Elina, vorniceasa <din Mărgineni>, soţia lui Ivaşco vornic din Goleşti, cheltuieşte bani domneşti în Transilvania, i se confiscă sate de zestre: Domneşti ş.a. (menţ.) 8, 31.

Elisafta (Elesafta), călugăriţă de la m-rea Valea, lasă ţigănci m-rii Vieroş (menţ.) 75, 214; mormînt 214; probabil aceeaşi: **Ilisafta** călugăriţă, mama lui Gherghe pitar, a lui Neagoe şi a lui Necula cu parte în Lazuri (menţ.) 67.

Enache, Enachi v. **Ianache.**

Ene v. **Ianlu.**

Enos, oraş <Turcia>, mitropolie 159.

Epoteştl, sat <Ipoteşti, j. Olt>, întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi Fota post. şi jupaniţa Stana 178.

Epure v. **Ilie al Epure.**

Epure, munte din ocina oraşului Cîmpulung 144.

Epureştl, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 25, 44, 295, 351.

Eremia v. **Ieremla.**

Ergopul v. **Mlhai Ergopul.**

Erina v. ***Irina.***

* **Eşclori,** sat <lg. Bărbăteşti, j. Argeş>, partea popii Stănimir din Drăganul vîndută de jupaniţa Stanca lui Badea log. din Argeş 94.

Eşi v. **Iaşi,** sat.

Eştfan v. **Crucea lui Iştvan.**

Eustratie Ruclari (Stanciul Ruzer), negustor, martor pentru vînzare în Bucureşti 303, semnează greceşte 302.

Ezer v. **Mănăstirea Vornicesei.**

F

Farcaş (Fărcaşu), sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> 107, 147.

Fata, sat <probabil Valea Fetei, j. Olt>, parte vîndută de Buica şi Ana 110.

Făgăraşul în titulatura domnului v. **Amlaşul.**

Făgeţel, deal la Urlaţi <j. Săcuieni; azi or. Urlaţi j. Prahova>, vie vîndută de Dragomir lui Pîrvul din Urlaţi 291.

Fălcoi (Fălcoiu), sat <j. Romanaţi; azl j. Olt> 13, 32, 107, 280.

Fărcaşu v. **Farcaş,** sat.

Fărcăşăştl, sat <j. Gorj> 383.

Fătul, Fătulev v. **Dragul al lul ~ şi Sava al lul Fătul.**

Fătul din Corbşori, frate cu Neagoe, vinde ocină în Stăneşti 140; probabil acelaşi: **Fătul,** tatăl lui Oprea din Corbşori (menţ.) 380.

Fătul din Dobroteni, martor 194.

Fătul din Trăşani, martor B.

Fătul, fiul lui Toder Şogărgău şi al Dragolei, închină m-rii Menedic ocină la Săruleştl 314.

www.dacoromanica.ro

Fătul, popă, fiul popii Stoica din Negoești, scrie zapis 171.
Fățoiul v. **Volco Fățolul.**
Făurel, sat <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, hotare 33, 35, 55; oprit să vîneze în bălțile m-rii Sfînta Troiță 35.
Făurriască, parte la *Deduleşti <Potoceni, j. Buzău> 413.
Feştilă din Cîmpulung, tatăl lui Bade (menț.) 317.
Fetla, țigan 241.
Fieni v. **Flianl**, sat.
Flera, Flra, Hăra:
Flera din Cacova, martor la Clineşti, semnează 335.
— **Flra** din Floreşti, martor pentru Cornet. 184.
Flera, fost mare logofăt <din Leurdeni, din Corbi>, tatăl lui Stroe log. (menț.) 46, 58, 65, 68, 95, 104, 106, 107, 262, 324, 389.
— **Hăra**, martor pentru Verneşti 4.
Flera, rumân din Vărăşti 175.
Flera, tatăl lui Baico, martor pentru Țigăneşti 49.
Flera, țigan 84.
Fierăşti v. **Hlereştl**, sat.
Flianl, sat <Fieni, j. Dîmbovița>, Stroe din ~, care şade în Vîlcana, se vinde rumân lui Bunea log. 341.
Filieşanul, Fiileşanul, Filiişanul v. **Dumitru Flllişanul.**
Flllaşl, sat <j. Dolj> 347, 383.
Flllmon, portar, tatăl lui Simca (menț.) 322.
Flip din Măteşti, fiul lui Bobolea, vinde vie cu ocină şi pomet 241.
Flip din Poeni, vinde partea sa lui Tudor comis din Izvor 301.
Flip, fiul lui Drăgoiu călăraş, vinde ocină în Clinceni 374.
Flip, megiaş rumânit din Clineşti 335.
Filipeştl, sat <j. Prahova>, jumătate din partea jupaniței Maria <din Bucov> dobîndită, după pricină, de ginerele său Nedelco f. mare pah. 357.
Filipopole, mitropolie <Plovdiv, R.P. Bulgaria> 159.
Fllotelu, egumen al m-rii Strîmba 383.
Flnta din Stănuleşti, martor pentru Zoreşti 105.
Flnteştl, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, popă 86.
Fira v. **Flera.**
Fîntîna Strîmbului, top. <la Găiseni, j. Dîmbovița; azi j. Ilfov> 39.
Fîntînele, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte cu vecini a lui Dragomir post. vîndută de ginerele său Staico pah. Rudeanu şi jupaniţa lui, Rada, lui Buzinca mare comis 170, 241; parte cu vecini a lui Stoica spăt. lăsată moştenire fiilor săi 371.
Fîrdulască, ocină la Leurdeni <j. Ilfov; or. Bucureşti> 355.
Fîrjog v. **Stan Fîrjog.**
Fîrtat, logofăt din Creţenl, martor pentru Vaidiiai 187.
***Fîrtopeştl**, sat <*Hîrtopeştl, lg. Beceni, j. Buzău> 339.
Fişcoe v. **Ralco Fişcoe.**
Flămînzeştl j. Argeş, sat <or. C. de Argeş> 332; al m-rii Argeş, scutit, făcut scaun de bir împotriva obiceiului 437.
Floca, rumân din Poieni 159.
Floceşti v. **Lătceni**, sat.
Floci v. **Oraşul de Flocl.**
Florea din Băleşti 195.
Florea, moştean din Pleaşov, tatăl lui Petco (menț.) 278.
Florea, moşteni rumâniți: din Lătceni, fiul lui Măciucă 181; ~ din Vîrbița de Jos 46.
Florea, rumâni: ~ din Lichireşti 138, 141; ~ din Maxinu 245.
Florea, țigan 383.
Florea Mândescul, postelnic, vinde ocină în Mogoşoaia (menț.) 451.
Floreştl, sat <j. Dolj> 184.
Floreştl, sat <probabil în or. Bucureşti> 298.
Floreştl, sat <probabil j. Dîmbovița; azl j. Ilfov> 415.
Florica, jupaniță, fiica lui Mihai Viteazul, soția lui Preda sluger, stăpînă în Pleaşov şi Putineiul 262, 263, 273, 278, 279.
Floru, ierei, dascăl slovenesc de la şcoala domnească Sf. Gheorghe Vechi (menț. tîrzie) 176.
Fluerătoriul v. **Mircea Fluerătoriul.**
Focan v. **Stan Focan.**
Foleştl (Fuleşti) pe Bistrița, j. Vîlcea, sat 424; ~ **de Jos** (Dol ~), cumpărat cu rumâni, vii, livadă şi pomi de Oprea log.; parte vîndută de fiul său Stroe lui Andrei spăt. Rudeanul, răscumpărată de fratele său Udrişte; înfrățire cu Sima al doilea log., partea Radului Răchei 217.
Fometeştl, sat <Rugeţu, j. Vîlcea>, dat schimb de Staico pah. <Rudeanul> jupînesel sale Rada 409.
Fota, postelnic, <primul> soț al Stanei <spătăreasa din Brîncoveni>, socrul lui Stroe log. <Leurdeanul>, dă zestre satele: Goleştli, Criva, Epoteşti ş.a. (menț.) 178.
Fragă, megiaş din Nucet, vinde parte (menț.) 188.
Fratoştlța, sat <j. Dolj> 168, 325.
Frăcea v. **Plalul lui Frăcea.**
Frăslnet, Frăsenet:
Frăslnet (Frăsinetul), sat <j. Ilfov>, hotare 298.
Frăslnet, j. Romanați (~ de Cîmp), sat <Frăsinet Gară, j. Romanați; azi j. Olt>, rumâni ai m-rii Cozia se vînd lui Necula vist. 15; partea lui Radul post. şl a jupanițel Anca din Balomireşti dăruită m-rli Bucovăț, schimbată şi vîndută de Dima post. şi jupaniţa Catalina lui Iscrul şi fraților săi 26.
— **Frăsenet**, sat <Frăsinet, j. Vlaşca; azi Teleorman> 334.
Frăteştl, j. Vlaşca, sat <azi j. Ilfov>, ocină cu rumâni a jupaniței Voica, fiica lui Radu vist. din Cepturoaia, vîndut de fiicele ei Rada şi Catalina lui Manea mare post. 385, 409; rumâni judeciț 9.
Frăţllă din Curăstieneştl, martor pentru Domireşti 210.

www.dacoromanica.ro

Frăţilă din Mătăsari, martor pentru Racoţi, Cîlceşti ş.a. 394.
Frăţilă din Rovinari, martor 383.
Frăţilă, fiul lui Toader Şogărgău din Sărueşti şi al Dragolei, frate cu Fătul şi Stoica (menţ.) 314.
Frăţilă, moştean din Pleaşov, tatăl lui Stan (menţ.) 278.
Frăţilă, moştean rumânit din Pleaşov, fiul lui Gherghe al Geleţului 279.
* **Frejureni** (Frejuréni, Frujireni), sat< Iazul, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 78, 86, 311, 312.
Frénţe, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Frijureanul v. **Radul Frijureanul.**
Frînceşti, sat <j. Vîlcea> 217.
Frîneul, postelnic, fiul Voicăi a lui Badea Negrul, stăpîn în Măniceşti 83.
Frujireni v. **Frejureni**, sat.
Frumuşani, sat, Stoica şi Tudoran din ~ care şed în Vîlcana, se vînd rumâni lui Bunea log. 336.
***Fucleşti**, sat <*Fugleşti, lg. Brezoaia, j. Ilfov> Grozea din ~ vinde în Brezoaia 274.
Fuleşti v. **Foleşti**, sat.
Fulga v. **Stanciul Fulga.**
Fulger din Bănceşti, vinde vie 105.
Funădeni, sat <Fundeni, j. Ilfov: or. Bucureşti>, moşia Lerescul de Colintina, lîngă ~ 369.
* **Fundeni**, sat <probabil lg. Sîngeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea Voicăi din ocinele: Dobromireasca, Mihăileasca, Mălăiască, întărită lui Nedelco; popă 228.
Fundul lui Stoia, top. la * Biroslăveni <lg. Malul Mare, j. Dolj> 28.
Funduleţe, top. la Bogdăneşti <j. Vîlcea> 399.
Furcitură, top. la * Gurguiaţi <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> 283.
Furdui din Şaineşti, martor 295.
* **Fureşti**, sat <Izvorul Dulce c. Cărpiniştea, j. Buzău> 80.
* **Futeştii** pe apa Mostiştii, j. Elhov, sat <lg. Frăsinet>, vîndut cu rumâni şi mori de Despina logofeteasa <Rudeanu> lui Ianiu. fiul Cornei din Cornăţel; hotare 298.
Futeştii, sat <j. Ialomiţa; or. Feteşti>, alegere între părţile lui Vladul mare log., Radul post. din Potoceni, Dragul post. din Slătioare, m-rea Argeş, Meiteşti ş.a. 40.

G

Gagiul din Vităneşti, martor pentru Găurici 120
Gago din Văleni, vine moşie jupînesei Neacşa din Vlăduleni 280.
Gago, partea lui în Cotocesti (menţ. 410).
Gaia (Daia, eroarea editorului), sat <j. Dolj> 54, 383; popă 184.
Gaiţă v. **Stoian Gaiţă.**
Galactia, egumen al m-rii Banu 400.
Ganea, moşteni rumâniţi: ~ din Negraşi 172, 333; ~ din Pleaşov 278.
Gangaleul v. **Stanciul Gangaleul.**
Gardichia, oraş <Grecia>, episcop 159.
Gardină v. **Stanciul al lui Gardină.**
Gargul v. **Radul Gargul.**
Gaşpar Goţman, unchiaş, martor pentru Cîmpulung 186.
Gaura Zmeului, top. la Ciuliniţa, <j. Ialomiţa> 440.
Gavril din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
Gavril din Măteşti, martor 241.
Gavrilă, popă, socotitorul Bis. Ghiormei banul, ia dijmă 212.
Gavrilă (Găvrilaş), postelnic, fiul Ancăi vorniceasa, întărit la Netezeşti 338.
Gavrilă Moldovean, vinde parte cu vie, case şi pivniţe în Stroeşti 290.
Gavrilă Moghila (Gavrilă), domn al Ţării Româneşti <1618—1620>, judecă, acordă scutiri, dă cărţi 20, 41, 50, 57, 61, 62, 70, 177, 230, 245, 284, 420; judecire în zilele lui ~ 72, 94.
Găbojdibrodul (Găbojdibrod), j. Romanaţi, sat <Grojdibodu, azi j. Olt> cu rumâni, baltă şi vii, întărit Ancăi, jupîneasa lui Mihăilă post. din Văleni; încercare de judecire 430.
Gădan din Scăiani, martor E; v. şi **Stan Gădan.**
Găfue, Găfule, Găful v. **Neagoe Găfule.**
Găgeni (Găgéni), sat <j. Prahova>, parte vîndută de Stoilă lui Sava post. din Stăncesti 163.
Găgiul din Picleni, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Găgleeşti, martori pentru Cîineşti 335.
Găgueşti v. **Goguesti**, sat.
Găleşeşti, sat <c. Valea Mărului, j. Argeş> 83.
Găneştii de Jos, sat <Găneasa, j. Ilfov>, parte de ocină dobîndită de Şerban, fiul lui Seman din Bucureşti de la Miroslav, fiul lui Mihail log. din Piteşti 344.
* **Găujani**, sat <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> 283;, hotare 33, 55; oprit să vîneze în bălţile m-rii Sfînta Troiţă 35.
Găurici (Găorici), sat <Izvoarele, j. Teleorman>, Barbul şi Neag se vînd rumâni lui Leca spăt. 120.
Găvănescu v. **Stoica Găvăneseu.**
Găvăneşti, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> 392.
Găvăneşti, sat <j. Teleorman> 181, 351.
Găvrilaş v. **Gavril.**
Gealalăul v. **Oancea Gealalăul.**
Geamăna v. **Coada Gémenii**, sat.
Geleţul v. **Gherghe al Geleţului.**
Geloiul v. **Stan Gelolul.**
Gelort v. **Tîrgul Gelort.**
Geménile, sat <Gemenea, j. Dîmboviţa>, parte cu rumâni vîndută de Preda post.

www.dacoromanica.ro

lui Socol. pah., răscumpărată de Hrizea mare vornic 92.
Genuneni de la Bistriţa, sat <j. Vîlcea>, judeci îşi vînd ocina lui Sima log. 424.
Ghena Buzăului, top la * Smedeşti <lg. or. Buzău> 390.
Ghenadie Sinaitul, ieromonah, martor 143.
Gherasim, egumen al m-rii Cîrnul, martor 86.
Gherghe, Gheorghie, Ghiorghi, Ghergheia :
Gherghe (Ghierghie), agă mare (fost), rumâneşte în Drăghineşti 368; martor 296, semnează 335; probabil acelaşi: **Gherghe** (Ghierghie, Gherghi, Gheorghi), armaş mare (fost), partea lui din treapăd pentru duşegubină, dă carte de mărturie 104; martor 65, 82, 122, 190, 265, semnează 58, 181, 223.
Gherghe, boier, dă mărturie pentru testamentul lui Dumitru vornic Zemţea 351; v. şi **Gherghe** grămătici şi **Gherghe** logofăt de vistierie.
Gherghe (Ghiuorghe), cămăraş din Rîmnicu <Sărat>, cumpără în Domireşti 210; întărit în Cîrlomăneşti, Rîmnic, Bărăşti ş.a. 215.
Gherghi (Gherghe), clucer mare, în divanul domnesc 358; martor pentru Ioneşti, semnează 324.
— **Gheorghie**, cupeţ, martor pentru Sămărăşti, Topliceni ş.a. 410.
Gherghe din Biroslăveşti, martor 28.
Gherghe din Căzăneşti, martor pentru Bereşti 36.
Gherghi din Dobroteni, martor 194.
Gherghe din Drăgăeşti v. **Gherghe** vornic.
— **Gherghele** din Grădişte, martor pentru Coteşti 192.
Gherghe (Ghirghi), martor pentru Jigorani 78, 86.
Gherghe din Lipia, martor 221.
Gherghe din Miroslăveşti, în pricină cu jupîn Neagul şi Radul log. 381.
Gherghe din Negoiaşte, Ghiorghe din Negreni, ~ din Piteşti v. **Gherghe** postelnici.
Gherghe din Păuşeşti, martor 182.
Gherghe din Studina v. **Gherghe** pîrcălab.
Gherghe din Ţigăneşti, martor 444; v. şi **Ghiorghi** martor pentru Ţigăneşti.
Gherghe din Verneşti v. **Gherghe Robul.**
Gherghe din Zorileşti, împuternicit să ia dijmă de la cei ce ară pe moşia lui 112.
Gherghe, fiul lui Broz Sasul, văr cu Petru, vinde vad de moară <la Cîmpulung ?> 186.
Gherghe (Gheorghie, Gherghie, Ghiorghie), grămătici şi logofeţi; ~ scrie cartea episcopului 403; scriu zapise 24, 68, 88, 89, 152, 169, 172, 181, 317, 403; martor 106; v. şi **Gherghe** boier.
Gherghe (Gherghi), judeţi: din Bucureşti, dă carte 270; ~ din tîrgul Buzăului, martor pentru Zoreşti 105.
Gherghe (Gheorghie), logofăt, ţine zălog satul Curăteştii de Sus 201.
Gherghe (Gheorghe, Gherghi), logofăt de vistierie, soţul jupaniţei Maria, stăpîn în Vărăşti 164, 175; martor pentru Lătceni 181; v. şi **Gherghe** boier şi **Gherghe** vistier al doilea.
— **Gheorghe** (Gherghi), logofăt mare <de la 1632 nov. 21>, în sfatul domnesc 429, 430, 438—440, 443, 451; ispravnic 438.
— **Ghiorghi**, martor pentru Ţigăneşti 49.
Gherghe, moşneni rumâniţi: ~ din Ioneşti, fiul Balei 329; ~ din Pleaşov 278, 279; ~ din Vîrbiţa de Jos 46.
Gherghe, paharnic, fiul lui Lupul f. mare log., frate cu Maria jupaniţa <lui Mihai post. din Bărbăteşti> 102; vinde jumătate din Petreşti fără rumâni 323; probabil acelaşi: **Gherghe**, paharnic, martor pentru Necula vist., semnează 24, 152.
Gherghe, partea lui la Ţigăneşti (menţ.) 299.
Gherghe, pitar, fiul Ilisaftei călugăriţa, frate cu Necula şi Neagoe, nepotul popei Sahat, vinde ocină în Lazuri 67.
Gherghe (Gheorghe), pîrcălabul din Studina, martor pentru Scărişoara 169.
Gherghe, popi; ~ martor pentru Ţigăneşti 299; ~ din Bucureşti martor ~ 337; ~ din Cîmpulung, aldămăşar 41; ~ din Cucuteni, martor 442; ~ din Săcuiani, nepotul lui Neagoe, văr cu Nicula, cumpără parte 388; ~ din Verneşti, martor 4, 121, 241.
Gherghe, postelnic din Negoieşti <fratele lui Antonie vodă din Popeşti>, martor 34.
— **Ghiorghe**, postelnic din Negreni, martor <pentru Guzeni> 309.
Gherghe (Ghierghe), postelnic din Piteşti, cumpără în Sămara 165, 319.
Gherghe, postelnic, fiul lui Dobrin log., cumpără ţigani 34.
Gherghe, român din Roşiul, fiul lui Manea, frate cu Radul şi Dumitru 385.
Gherghe (Gheorghe, Gherghi), spătar, fiul lui Ivaşco mare vornic din Băleni 138, 141; martor 152.
Gherghe, stegar din Băeşti, martor pentru Negoşina 339.
Gherghe (Gherghi, Gherghie, Gheorghi) <Caridi>, stolnic mare, soţul jupaniţei Sofiica, fiica lui Staicul vornic, înzestrată în Popeşti şi Pucheni 313;
în sfatul domnesc 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255, 258, 260, 261, 263, 267, 271 — 273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294; martor 296, 298;
probabil acelaşi: **Gherghe** (Gherghie), vistier al doilea (fost), în pricină pentru morile puse la Bîrzeşti 397; martor 389, 415; v. şi **Gherghe** log. de vistierie.
Gherghi, sudeţ v. **Gherghe** judeţ.
— **Gheorghe**, vătaf, vinde loc cu prăvălii şi pivniţă în Bucureşti 270.
— **Gheorghie**, vornic din Săcăreşti, tatăl lui Simion post. (menţ.) 34.
Gherghe, vornic, ispravnic al scaunului Tîrgoviştei, judecă pricină 77; martor 96; probabil acelaşi: **Gherghe**, vornic al doilea din Drăgăeşti, martor 102, 142, 346.
Gherghe al Bunei, vinde vie în dealul Sătenilor (menţ.) 87.

www.dacoromanica.ro

Gherghe a lui Armega (Gherghei), martor 405.
Gherghe al Geleţului, moştean rumânit din Pleaşov, tatăl lui Frăţilă 279.
Gherghie a lui Scărlat, martor pentru Cîmpulung 186.
Gherghe Melut din Stănuleşti, martor 405.
Gherghe Negrul, martor pentru Valea Teancului 307.
Gherghe Robul (Gherghe) din Verneşti, tatăl lui Alecse 4; vinde ocină şi moară în Măteşti 241.
Gherghe Trufaşul, fratele Marei, locul lui în Bucureşti (menţ.) 270.
Gherghena (Gherăghena) din Jăi, martor 150.
Ghergheşti v. **Ghirgheştl,** sat.
Gherghina din Urdari, tatăl Ianei (menţ.) 383.
Gherghina, popă, cu parte în dealul Nucetului 188.
Gherghineasca, funic la Iaşii de Jos <Valea Iaşului, j. Argeş> 94.
Gherghiţa, oraş <j. Ilfov; azi j. Prahova> 205, 228, 418; m-rea Molomoc din jos de ~ 146.
Gherma, Gherman v. **Ghiorma.**
Ghermălat, moştean rumânit din Pleaşov, fiul lui Barbul 278.
Ghespeşti v. **Vlspeştl,** sat.
Ghica, agă din Călineşti, martor 137, 219, 229; tocmelnic 230.
Ghi, Ghidi v. **Mlhnea Ghldl.**
Ghldlon, fiul lui Voico vistier, vinde rumâni din Bratia 41.
Ghierghie v. **Gherghe.**
Ghlga, funia lui la Jigoreni (menţ.) 78, 86.
Ghinea, Ghionea, Ghin, Ghiune:
Ghinea v. **Ruste al ~ şi Volco al Ghinel.**
Ghinea bunicul lui Voico v. **Ghinea Vîlculescul.**
Ghlnea, cneaz rumânit din Gropeni 240.
— **Ghionea** din Brînceni, martor 351.
Ghlnea din Turburea, jupan, cumnat cu popa Ştefan, cumpără delniţa 377, 436 şi fălci de loc la Secături şi Bolovanu 225, 370.
Ghinea din Văleni v. **Ghinea** post.
— **Ghlune,** gelep, dă bani cu împrumut 129.
— **Ghiune** (Ghione, Ghiunea), ginerele lui Sava din Stăncesti, vinde prăvălii şi loc în Bucureşti 302, 303.
Ghlnea, logofăt, scrie zapis pentru Păuşeşti 71.
— **Ghln,** megiaş din Clineşti, plăteşte datoria lui Sima log. 389.
Ghinea, negustor, martor pentru Săteni 87, 237.
Ghlnea, popă, martor, semnează greceşte 231.
Ghinea, postelnic din Văleni, martor, semnează 181.
Ghinea Coţl, neguţător, martor 100, 108, 133; protopsalt, semnează greceşte 231.
Ghinea Mustachl, negustor, martor în Bucureşti 303.
Ghlnea Parepa, martor la zălogire 69.
Ghinea Vîlculescul (~ al Vîlcului) din Buzău, fiul lui Vîlcul, vinde ocină şi vad de moară la Smedeşti 121, 239, 390; probabil acelaşi: **Ghinea,** bunicul lui Voico care vinde la Smedeşti 390.
Ghioca, Ghluoca:
Ghioca, Ghioc v. **Pîrvul Ghioca.**
Ghloca, cupeţ, martor pentru Lătceni 181.
— **Ghluoca** din Lăţcoi, tatăl Paraschivel (menţ.) 290.
Ghioca, jupan din Călineşti, 137, 190.
Ghioca, popă din Mălăeşti, cu parte 233.
Ghioca, postelnic din Cotroceni, cumpără ocină 211.
Ghioca, postelnic din Simbotin, martor 5; jurător 443; semnează 127.
Ghioca Ocnarlul <din Căpreni>, martor pentru Bae 387.
Ghionea v. **Ghlnea.**
Ghionma v. **Isar Ghlonma.**
Ghionma ban v. **Ghlorma.**
Ghionma Ioan, martor pentru Bucureşti, semnează greceşte 302.
Ghiorghie v. **Gherghe.**
Ghlorma, Gherman, Ghluorma, Ghlurman, Gorma:
— **Gorma,** armaş mare, cumpără ţigancă 325.
Ghlorma (Ghionma), ban (fost), bunicul Despei (menţ.) 196; tatăl lui Manta ban 231; biserica lui în Bucureşti 212, 348.
— **Ghluorma,** cneaz rumânit din Sulari, fiul lui Văsiiu 149.
Ghlorma din Glaveş, martor pentru Cîrnitura 407.
Ghiorma din Păuşeşti v. **Ghlorma** pitar.
— **Gherman,** fiul lui Gherman, nepotul lui Opriş log., martor pentru Băbeni 156.
— **Gherman,** fiul lui Opriş şi tatăl lui Gherman (menţ.) 156.
— **Ghlurma** (Gherma, Ghiorma, Ghiurman), logofăt din Budéni, fratele lui Dumitru Zemţea vornic 1, 27, 351; tatăl lui Vîlcul log. 393; încuviinţează diata fratelui său 351; hotarnic 25, 44; martor, semnează 1, 27, 393.
— **Gherman,** megiaş din Nucet, vinde parte (menţ.) 188.
Ghlorma (Ghiurman), negustori martori: în Bucureşti 303; ~ pentru Sămăreşti ş.a. 410.
Ghlorma (Gheorma, Gorma), pitar din Păuşeşti <din Rîmnic>, scrie zapis 136, 160 161; martor, semnează 182, 249, 335.
— **Gherman,** rumân din Drăgăneşti 241.
Ghlrgheştl, sat <Gherghesti, j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa>, Dragul megiaş din Ioneşti se vinde rumân şi cu partea din ~ 324,
Ghirghi v. **Gherghe.**
Ghiuoca v. **Ghloca.**
Ghiune, Ghiunea v. **Ghlnea.**
Ghiuorghe v. **Gherghe.**
Ghiuorma, Ghiurman v. **Ghlorma.**
Ghlurliţă, căpitan, martor în Bucureşti, pentru Comanca, semnează 152.
Ghiuţa, mama Selii din Verneşti (menţ.), partea el la Măteşti 241.
Ghizdaveţ din Rădăcineşti, martor 197.
Gilort v. **Tîrgul Gelort.**
Giulea v. **Radul Giulea.**
Glura cel mare (Giura), tatăl Buicăi şi al Anei, primeşte parte în Şerbăneştii de la Olt (menţ.) 110.

www.dacoromanica.ro

Giura cel mic (Giura), unchiul lui Marco, tatăl lui Preda din Şerbăneşti, vinde partea sa din Şerbăneştii de la Olt pentru o datorie (menţ.) 110.
Giura din Bălceşti, martor pentru Frăsinet 26.
Giura, martori: ~ pentru Deduleşti 241; ~ pentru Jideni 109.
Giura, popă la Biroslăveni 28.
Giura (Giurra), postelnic, nepotul lui Ion din Muţi, vinde loc de casă în Bucureşti, semnează 346.
Giurcă, partea lui la Tifuleşti (menţ.) 257.
Giurcă, român din Poieni 159.
Giurgiţa, sat <j. Dolj>, în pricină de hotare cu Şăgarcea, Cerăt, Dilga ş.a. 173.
Giurgiu, din Odobéni, martor pentru Cîndeşti 74.
Giuroaia, mama lui Stanciul şi Sarchiz, megiaşi rumâniţi din Clineşti (menţ.) 335.
Gîdea, ţigan 296.
Gîdeaţă, Gîdeţu v. **Manea Gîdeţu.**
Gîlgîe v. **Radul Gîlgîe.**
Gîltofani, sat <j. Vîlcea> 94.
Gînţă v. **Lacul lui Gînţă.**
* **Gîrbăceşti**, sat <lg. Urlaţi, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 291.
Gîrbovi, sat <c. Poşta, j. Buzău> 202.
Gîrbovi, sat <Satu Mare, j. Ialomiţa> 118.
Gîrdea v. **Tudor Gîrdea.**
Gîrla Stejarului, top. la * Gurguiaţi <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> 283.
Gîrla Veche, top. la Bănceşti <Bănceasca, j. Buzău> 105.
Gîsculeasca, parte la Călugărul <j. Vlaşca; azi Stejarul, j. Teleorman> A.
Gîţă, tatăl lui Nedelco care cumpără în Trăşani (menţ.) C.
Gîze, moştean din Pleaşov, tatăl lui Micul (menţ.) 278.
* **Glaveş**, sat <lg. Cîmpeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, hotare 176, 386; parte vîndută de Pătru Buzea şi Dumitru căpitan lui Lupul vornic din Lapoş 407.
Glăva v. **Volco Glăva.**
Glăvăcelogul (Blagoveştenia) j. Vlaşca, m-re <azi j. Argeş>, metoh al m-rii Sfînta Troiţă din Bucureşti, stăpînă în Cernăteşti 378; scutiri încălcate de oierii din Vlaşca 238.
Glgorle, Grlgorle:
Glgorle (Grigore), comis, *f.* mare comis <din Poenari>, în divanul domnesc 358; boier tocmelnic 354, 355, 357, 397; martor 24, 58, 68, 69, 82, 89, 102, 169, 175, 263, 265, 273, 278, 279, 296, 313, 324, 351, 356, 389, semnează 88, 104, 152, 262, 354.
— **Grlgorle** din Morunglavi, martor 417.
Glgorle (Gligoriia, Grigorie) din Păuşeşti, fiul popii Dumitru, vinde selişte şi luncă 136, 160, 161; martor 71; semnează 136.
Glgorle (Gligori) din Pîrscov, martor D.
— **Grlgorle**, egumen al m-rii Molomoc 146.
— **Grigorle**, episcop al Gardichiei 159.
— **Grlgorle**, ieromonah, scrie zapis pentru Domireşti 210.
— **Grigorie**, martor pentru Băbeni 156.
— **Grlgorle** (Gligorea), mitropolit al Ţării Româneşti <1629—1637> 62, 72, 258; cumpără loc de casă în Bucureşti 346; cheltueli cînd s-a „înălţat mitropolit", ctitor nou 113; jurămînt făcut cu domn în faţa lui ~ 255; întocmeşte cu domnul 358; în sfat domnesc anterior 159; primeşte pe mitrop. de Tîrnova 93; dă carte 53, 351; martor 261, 421, semnează greceşte 53, 361.
Glgorle, negustor din Piteşti, martor 391.
Glgorle, român din Foleştii de Jos 217.
Glgorle, ţigan 241.
Glgorle, vinde parte în Cacaleţii din Vale (menţ.) 386.
Glina, sat <j. Ilfov; azi or. Bucureşti> 229; domnesc, dăruit de Nicolae Pătraşcu lui Oancea log. 440; parte întărită m-rii Sfînta Troiţă după pricină cu o roabă 350.
Glodeni, j. Dîmboviţa, sat; oamenii din ~ cumpără părţi în Piscani 316; ~ lucrează pe ocina m-rii Dealul de la Şolomon 321.
Glogova, sat <j. Mehedinţi; azi j. Gorj> 395; popi 394.
* **Glopavl**, sat <lg. Mirău, j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 300.
Godean vătaf, martor pentru Drajna 234.
Goden v. **Manea Goden.**
Godeni, sat <j. Muscel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 41, 268.
Gogoaşă din Mircşti, tatăl lui Văsiiu, vinde în Mircşti 6.
Gogoaşă din Mocşti, martor pentru dealul Zoreştilor 105.
Gogoaşă din Văleni, tatăl lui Dragomir cneaz rumânit din Gropeni (menţ.) 240.
Gogoşll, sat <j. Mehedinţi; azi j. Dolj>, întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi, Fota post. şi Stana 178.
* **Gogueştl**, sat <log. Vlădeşti, j. Muscel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 114.
Gola, gîrlă la Clici <Clinciu, j. Ilfov>, făcută de boierii din Cornăţeni, întărită lui Socol pah., pricină 36.
Gola, român din Frăteşti şi Costeşti, fiul lui Neia 385.
Golcea, român din Futeşti 298.
Golcea v. **Gorcea.**
Goleanu, martor pentru Lipereşti, semnează 288.
Goleştl, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 335; Barbul se vinde român m-rii Argeş, în locul lui Bratosin din Prăvăleni care se răscumpără 332.
Goleşti (Goleştii Vulpariului) pe Bratia, sat <j. Muscel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, partea lui Oprea întărită lui Lăudat, 56; parte dată în schimb de Ianiu vist. m-rii Valea 320; popi 56, 75.
Goleştl, sat <Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> cu rumâni şi vii al lui Ivaşco vornic; dobîndit de Gorgan spăt. după pricină cu m-rea Sfînta Troiţă 8, 31; întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi Fota post. şi jupaniţa Stana 178.

www.dacoromanica.ro

Golgota (Golgotha, Preobrajenie), m-re <j. Dîmboviţa>, danie, pomelnic 3.

Gomoeşti (eroare : Păuneşti) sat <j. Buzău> 176, 221.

* **Gonţaţi**, sat <lg. Blejoi, j. Prahova> 191.

Goran, logofăt din Olăneşti, cumpără parte la Sărăcineşti 363; martor, jurător, semnează 127, 335.

Gorban, Gurban :

Gorban din Ludăneşti, vinde partea sa din Lătceni 334.

— **Gurban**, moştean rumânit din Pleaşov 279.

Gorcea (Golcea), ţigani 410.

Gorga din Domireşti, fiul lui Radul, tatăl lui Ion, vinde vie 210, 215.

Gorgan, martor pentru Verneşti 4.

Gorgan, spătar, <fost> mare spătar, soţul Stanei <din Brîncoveni> stăpîn în Criva de Jos, Jegălie şi Goleşti 31, 107; întemniţat 8; fuge peste munte 168; satele sale luate pe seamă domnească pentru viclenie 178; martor 133, 149, dă carte de mărturie, semnează 104.

Gorgan la Cremene, topic la * Cacaleţii din Vale <probabil Albeşti, j. Buzău> 176.

Gorj (Gorjil), judeţ, sate din ~ 70, 383; dijmari, vinăriceri, mierari din ~ 155; risipit, din pricina acţiunilor boierilor fugiţi peste munte 168.

Gorun v. **Dima Gorun.**

Gorun din Corşori, martor 304.

Gotea din Mogoşăşti, martor 402.

Goţman v. **Gaşpar Goţman.**

Goţul, ţigan 357.

Goviţă Sîrbu, martor 376.

Gorma v. **Ghiorma.**

Grade, ceauş, martor pentru Ţigăneşti 444.

Gradea, cneaz rumânit din Gropeni 240.

Gradea, rumân din Crăceni, de moştenire din Lichireşti 138, 141.

Gradişte v. **Grădişte**, sat, j. Vlaşca.

Grajdana v. **Grăjdana.**

Grama v. **Barbul al lui Grama.**

Grama, clucer, martor pentru Creţeşti 146.

Grama din Gogueşti, martor pentru Berevoeşti 114.

Grama, fiul lui Manolie din Băncesti, vinde vad de moară lîngă Băncesti 390; v. şi **Grama** jupîn din Zărneşti.

Grama, jupîn din Zărneşti, martor 405.

Grama, mare pitar, în divanul domnesc lărgit 358; dă carte de mărturie 104; martor 81, 106, 176, 180, 185, 263, 265, 361, 389, semnează 58, 68, 203, 262, 296, 324.

Grama, postelnic < din Cepturi >, martor pentru Sărăşti 315.

Grama, ţigancă 386.

Graur, tatăl lui Tudor rumân din Vărăşti (menţ.) 175.

Grădină, popă <cu loc> la Băncesti 405.

Grădina Lubolii, top. la Brădişeşti <Brătăşeşti> j. Argeş 94.

Grădiştea, sat <or. Cîmpulung> 192, 320.

Grădişte (Gradişte) j. Vlaşca, sat <azi j. Ilfov>, via boierească dăruită de Dumitru vornic jupaniţei sale Maria şi fiului acesteia, Bunea log. 265, 266, 351; ~ **de Jos** (Dol Grădiştea), parte de sate cu vii şi vecini a lui Dumitru vornic dăruită lui Bunea, pricini de rumânire 1, 25, 27, 44, 58, 65, 66, 111, 421.

Grădişteanu v. **Bunea Vilcul.**

Grăjdana (Grajdana), jupîneasa lui Leca spăt. 355; lasă părţi în Leurdeni, Ciumernic, Bobeşti ş.a. nepotului său Preda al doilea spăt. 229, 230, 354.

Grămadă v. **Stan Grămadă.**

Greaca, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, cu baltă al m-rii Mislea, drepturi asupra vamei din peşte 167, 284; stolnicii de la baltă opriţi să ia vama din peşte de la satul Poieni, scutit 159.

Greceanul v. **Radul Greceanul.**

* **Greci**, sat <j. Ilfov; or. Bucureşti>, hotare 10, 337.

Greci, sat <j. Ilfov> 226; părţi cu vii şi rumâni vîndute de fiii lui Radul post. din Potoceni şi de Nichifor post. cu fratele său Vlaicul lui Hrizea mare vornic 142, 223.

Greci, sat <c. Schitu, j. Olt> 90, 147.

Greci, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> 30, 107.

Grecia v. **Ţara Grecească.**

Grecul v. **Alexe ~, Ianiu ~, Nicula ~, Stirian ~, Stoian ~, Tudor ~** şi **Vasilie Grecul.**

Greşul v. **Runcul Greşului.**

Griblea v. **Micul Griblea.**

Grigore, Grigorie v. **Gligorie.**

Groapa lui Cureă, top. <la Găiseni, j. Dîmboviţa; azi j. Ilfov> 39.

Grojdibodu v. **Găbojdibrodul**, sat.

Gropeni j. Mehedinţi, sat <Gropanele; azi j. Dolj> cu pădure, vie, bălţi cumpărat şi rumânit de Papa mare log. 240.

Gropşani v. **Grupşani** sat.

Grosul din Cucuteni, bunicul Voicăi (menţ.) 390.

* **Groşanii Trîfului** (Groşanii) de pe Călmăţui, j. Buzău, sat domnesc <lg. Brădeanu>, plase : Obidiţii lui Creţu, Căldăreştii lui Stan şi Mălăeşti; vîndut de Radu Mihnea lui Antonie cămăraş care-l dăruieşte m-rii Banu 400.

Grozav, călăraş, din Aluniş, martor pentru Cîineşti, semnează 249.

Grozav, fiul lui Sărăţeanul, vinde vad de moară în ocina Portărească, lîngă Băncesti 390.

Grozav, partea lui în dealul Nucetului 188.

Grozav, postelnic din Mănicesti, soţul Stancăi (menţ.) 94.

Groza, tatăl lui Barbul din Mărăcinenii de Jos (menţ.) 340.

Grozea din Bălişoara, megiaş jurător 379.

Groze din Brîncoveni, se judecesţe 150.

Grozea din Fucleşti, fiul Oancei, vinde ocină în Brezoaia 274.

Grozea, martor pentru Ţigăneşti 49.

Grozea, vinde vad de moară în Stroeşti 290.

www.dacoromanica.ro

* **Grozeşti** (Grozişti) sat <lg. Lăceni, j. Teleorman> 120, 334.
Gruiaţi, top. la Genuneni <j. Vîlcea>, fălci vîndute de Rădăcină şi Stanciul lui Sima log. 424.
Gruiu, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea>, silişte dată schimb de Udrea post. din Rădăcineşti lui Marcul şi Costandin 197.
Grulu, în dealul Urlaţilor <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vie şi ocină vîndute de Balotă lui Pîrvul 291.
Gruiul lui Călin, top. la Berislăveşti <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 132.
Gruiul lui Neagoe, top. la Berislăveşti <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 132.
Grupşani (Grupăşani), sat <Gropşani, j. Romanaţi; azi j. Olt>, partea lui Laţco şi a lui Vladul 392; popă 184.
* **Gudărăşti**, sat <lg. Topliceni, j. Buzău> ocină, moară şi vie ale lui Mihalcea Taivacă zălogite, vîndute de Ilinca jupaniţa lui Nichifor pah. lui Iane Topliceanu 410.
Guduluş v. **Stoica Guduluş**.
Gunoia, român din Comani 64.
Gură v. **Vasilie Gură**.
Gurăbună v. **Drăghici Gurăbună**.
Gurban v. **Gorban**.
* **Gurguiaţi**, sat <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> cu baltă al m-rii Vihorîta, pricini 35, 253, 283; hotare 33, 35, 55, 283; pod 55, 61.
Gurgulaţi, sat <j. Vlaşca; azi j. Teleorman> A.
Guţa, popă din Verneşti, martor 80, 202.
Guze v. **Radul Guze**.
* **Guzeni** (Guziani), sat <lg. Tîrnava, j. Vlaşca; azi j. Teleorman>, părţi ale lui Preda vornic şi ale lui Dedul cumpărate de Băjan 235, 293, 309.
Gvardeniţa v. **Vardeniţă**, sat.

H

Hadîr, cneaz rumânit din Ciuliniţa, se răscumpără 440.
Hagi, ceauş, strînge mierea 102; creditor 344.
Halînga, ţigan 30.
Hamza, căpitan, martor pentru Bae 387.
Hamza din Zvorsca, jurător pentru Studeniţa 125.
Hamza, postelnic din Tîrgul Gilort, stăpîn în Vîrtop 243.
Hanăş, top. la Cocoiu <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 132.
Hareta, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Hareta (Areta), egumen al m-rii Nucetul 96, 135.
Harvatu, spătar, dă carte de mărturie, semnează 104.
Hăra v. **Fiera**.
Hărgitoaia, sat <Argetoaia, j. Mehedinţi; azi j. Dolj> 383.
Hărvăteşti v. **Arvăteşti**, moşie.
Hăzeşti, sat <Izeşti, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 418.
Heleşteul lui Şărban voievod <Radu Şerban> în Bucureşti 337.
Hierăşti (Fierăşti, Herăşti), sat <Hereşti, j. Ilfov> 79, 95, 134, 138, 141, 383.
Hirişăşti, sat <j. Gorj>, Neagoe din ~ se vinde român cu ocină lui Badea log. din Argeş 94.
* **Hîrbor** j. Ialomiţa, sat <Tonea> cu baltă, părţile lui Radul din Rogoz ş.a. întărite lui Danciul Doicescul 290.
Hîrlău v. **Vladul Hîrlău**.
Hîrs (Hîrsul), megiaş rumânit din Clineşti 335.
Hîrsova, jupîneasa lui Mihai clucer Ţinţăreanul, familie; stăpînă în Dragomireşti. Bălboşi, Cocorova (menţ.) 383.
Hîrteşti j. Muscel şi Pădureţ. sat <Hîrtieşti, azi j. Argeş>, parte dată în schimb de m-rea Valea lui Ianiu vist. 320.
Hîrtopeşti v. **Fîrtopeşti**, sat.
Hîtie v. **Manea Hîtie**.
Hlebul, moşnean rumânit din Vaideei 187.
Hodicea, român din Urdari 383.
Hogea v. **Vasile Hogea**.
Hogeac, vinde parte din ocina Mircească 390.
Holobescul, Holobişti v. **Badea Holobescul** şi **Tudosie Holobescul**.
Horezu v. **Orezi** şi **Urezi**.
Horhei v. **Orhei**, ţinut.
Hors, martor pentru Berindeşti şi Turburea 370.
Horţul v. **Stan Horţul**.
Hoşteneală v. **Vladul Hoşteneală**.
Hotăranl (Sf. Mihail), m-re <j. Romanaţi; azi j. Olt>, stăpînă în Plosca, cu baltă, vama din peşte; egumen 139.
Hotea v. **Neagoe Hotea**.
Hoţul, <deal> la Crîngureni <Crîngurile, probabil j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, via Stanei, dăruită de zestre fiicei sale Maria şi întărită soţului acesteia Oprea 130.
Hrestodor, popă, unchiul lui Dumitru log. din Piscani, lasă fiicei sale Despa vie în Dealul Tîrgovîştei (menţ.) 259.
Hrisant din Cuca, tatăl lui Albuţ, martor pentru Bereşti 36.
Hristofor, mitropolit al Filipopolei 159.
Hrizan v. **Radul lu Hrizan**.
Hrizan (Hrinzan), postelnic din Bărbăteşti, din Măneşti, eliberează român 116; martor 86, 102.
Hrizea mare vistier <eroare> v. **Hrizea**, mare vornic.

www.dacoromanica.ro

Hrizea (Hreza, Hrezie, Rizea), mare vornic <pînă la 1632 iulie 11>;
cumpără şi rumâneşte în Bălţaţi, Dălbăneşti, Drajna ş.a. 54, 92, 137, 142, 166, 219, 223, 234, 251, 277, 280, 286, 287, 292, 305, 330, 331, 342;
în sfatul domnesc 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105—108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 146, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255—258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320, 324, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391; în sfat domnesc menţionat 159; ispravnic în act domnesc 141, 196, 240, 260; partea lui din duşegubină 104; boier tocmelnic 19, 357; martor 24, 65, 82, 89, 106, 149, 263, 265, 271, 273, 278, 279, 389, semnează 46, 58, 68, 88, 100, 104, 262, 296, 324, 361;
în tabără cu domnul împotriva pribegilor 271; sluga sa 398; creditor (?) 118.
Hulupu (Iup) din Pîrscov, martor D, E.
Hurezi v. **Orezu** şi **Urezi**.
Husein, beşliu, luptă alături de Leon Tomşa împotriva pribegilor 271.

I

Iachim din Bădeni, martor 101.
Iachim din Cîrlomăneşti, martor pentru Cîndeşti şi Smedeşti 121, 239, 250, 252.
Iacomi, poslušnic al m-rii Sfînta Troiţă, scutit de poclon 431.
Iacov din Ceplea, martor pentru Şişeşti 383.
Iacov (Iacovu), logofăt, martor pentru m-rea Valea şi pentru vînzare în Bucureşti, semnează 98, 99, 270; scrie zapis pentru Izvorani 416, semnează 404.
Iacov, logofăt, vinde parte în Ţigăneşti 444.
Iacovŭ, negustor, martor pentru Trestieni 171.
Iacov, popă din Răteşti, scrie zapis 427.
Iacob, tatăl lui Antoia din Cîmpulung, martor pentru Coteşti 317.
Iacov Sasul, martor pentru Cîmpulung 186.
Ialomiţa, judeţ, sate din ~ 11, 12, 106, 141, 209, 290, 438, 440.
Ialomiţa (Ialomniţa, Ialumiţa), rîu, sate pe ~ 316, 438.
Iambal din Cornăţel, martor pentru Futeşti 298.
Iana, fiica lui Burducea din Bănceşti, vinde împreună cu alţii vad de moară în ocina Portărească 390.
Iana, fiica lui Gherghina din Urdari şi nepoata Neacşei, vinde parte cu rumâni 383.
Iana, ţigănci 216, 386.
Ianache, Enache:
— **Enachi**, croitor, martor pentru vînzare în Bucureşti 129.
Ianache din Arceşti v. **Ianachi** vătaf.
Ianachi din Măteşti, martor 241.
Ianache (Ianachi), fiul lui Crăciun vornic din Cîrlomăneşti şi al Mariei, frate cu Crăciun, vinde scoc de roată de moară la Cîndeşti 74; vinde parte cu vie în Cîrlomăneşti 215.
— **Enachi**, fratele Manei lu Lupoe, vinde răzor la Ţuşăşti 109.
Ianachi, iuzbaşă, martor pentru Lipereşti 384.
Ianachi (Enache, Enachi), martori: pentru vînzare în Bucureşti, semnează 289; ~ pentru Sărăşti 315; ~ pentru Sărăţeni 24.
— **Enache**, mătăsăriul din Bucureşti, martor la vînzare 270.
Ianache, popă din Tîrgovişte, martor pentru Cucuteni 442.
Ianache (Enache), postelnic al doilea, din casa domnească 44; martor pentru Grădiştea 1, semnează greceşte 27.
Ianache postelnic mare 18 <eroare> v. **Alexandri**.
Ianache postelnic mare (fost) din ţara Moldovei v. **Ianache Caragea**.
Ianache (Ianachi), şifar din Copăceni <f. vornic al doilea>, soţul Neacşei 206; martor 39.
Ianache (Ianachi), vătaf din Arceşti, cumpără vie cu parte în Valea Teancului 307: martor pentru Cîrlomăneşti 215.
Ianache, vistier, frate cu Dumitru post. (menţ.) 346.
Ianache (Enache, Enachi, Ianachi, Ianaiche, Iane, Ioan), vistier mare în sfatul domnesc (1630 ian. 8 — 1630 iunie 14; 1630 aug. 10 — 1631 martie 23; 1632 ian. 16 — 1632 iulie 11) 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 29—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 62—67, 70,72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105—108, 110, 113—116, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391, 400; în sfat domnesc menţionat 159;
erori în copie: Dumitrache 18; mare postelnic 18.
Ianache <Caragea> (Enachi), f. mare postelnic în Moldova, nepotul lui Scărlet Grama; scutiri pentru Cetăţele şi Vaideei 11, 12; întărit în Slăvica 82.
Ianăş, Ianeş, Ianoş:
— **Ianoş** din Lipireşti, martor 384.
Ianăş (Ianoş) din Reade, martor pentru Domireşti 210, 215.
— **Ianeş**, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Ianăş, sătean din Domireşti 215.
Ianăş Sîrbul (Ianoş ~), martor pentru Săteni 87, 237.
Iancul, ţigan 347.
Ianiu, Iane, Iano, Ianul:
— Iane v. şi **Cara-Iane**.

www.dacoromanica.ro

Ianiu, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Ianiu (Iane, Ioan), ban mare, cel bătrîn <sec. XVI>, tatăl lui Apostol (Curt Salam ceauş), stăpîn de ţigani 296.
— **Iane** căldărar, martor pentru Izvorani 416.
Ianiu, călugăr, dă ocină în Căpăţîneşti schimb pentru vie în Bănceşti 202.
Ianiu, comis din Ojogeni, martor 357.
Ianiu din Băbeni v. **Ianiu** pah.
Ianiu din Blagodeşti, v. **Ianiu** post.
— Iane (Ene) din Cîmpulung v. **Ianiu** post.
Ianiu (Iane) din Domireşti, martor 210, 215.
— **Iano** din Fundeni, martor 228.
— Iano din Odobeni, v. **Ianiu** log.
Ianiu din Ojogeni v. **Ianiu** comis.
— **Iane** din Oraşul de Floci, martor pentru Creţeşti 146.
— Iane din Păuşeşti-Otăsău, fiul lui Tudor Grecul v. **Ianiu**, vinde locuri în Siliştea ş.a.
Ianiu din Pleşoi, v. **Ianiu** post.
Ianiu din Săseni, fratele lui Nicoară şi ginerele Voicăi, vinde vie în dealul Zoreştilor 202.
— Ianul din Şuta v. **Ianiu** log.
Ianiu, doboşar din Potoceni, martor pentru Verneşti 80.
Ianiu, fiul lui Cornea din Cornăţel, cumpără satul Futeşti cu rumâni şi mori 298.
— **Iane** gelep, martor pentru ţigani 383.
Ianiu, gramatic, martor pentru Măgurele 157.
— **Iano**, iuzbaşă, martor pentru Ţigăneşti 299; v. şi **Ianiu**, vinde parte în Ţigăncşti.
— **Iane** (Iano), logofăt din Odobeni (din Buzău), martor 176; scrie act domnesc 267; scrie zapise 74, 121, 239.
— **Ianul**, logofăt din Şuta, martor pentru vie în dealul Bobului 228.
Ianiu, logofăt, martor pentru Lazu 13.
Ianiu, martor pentru Domireşti v. **Ianiu** din Domireşti.
— **Iane**, megiaş rumânit din Comanca 88.
— **Iane**, negustor din Tîrgovişte, martor pentru Cucuteni 442; v. şi **Iani Iatrol.**
Ianiu, nepotul lui Stanciul al popii, vinde loc la Biroslăveni 28.
— **Iane**, nepotul popii Matei, moşteneşte ocină în Pîrscov D.
Ianiu, paharnic din Băbeni, fiul lui Zaharia log., martor pentru Vîrtop 243.
Ianiu, paharnic, fiul lui Tudoran pitar din Aninoasa, martor pentru Hîrteşti 320; probabil acelaşi: **Ene**, paharnic, cumpără ţigani de la Vlăduţ din Albeşti 380.
— **Iane** (Ene), popă din Cîmpulung de la Biserica Domnească, ţine, fără drept, ţigănci 75, 214.
Ianiu (Iane, Iané), portar mare (fost), cu loc de casă în Bucureşti 346; ispravnic de jurători 125; martor 58, 91, 95, 346, 386, semnează 104, 393.
Ianiu (Iane, Iano, Ianu), postelnic din Blagodeşti, boier hotarnic, tocmelnic, martor 24, 40, 134, 138, 141.
— **Iane** (Ene), postelnic din Cîmpulung, martor 186, 380.
Ianiu, postelnic din Pleşoi, dăruit de domn cu parte în Stejariul, cu vii şi rumâni, pentru slujbă dreaptă şi credincioasă 425.
Ianiu (Eno, Iane, Iano), spătar, soţul Elinei şi ginerele Mariei, fiica lui Staico post., stăpîn în Bucov, Mărgineni ş.a., după pricină cu cumnatul său Nedelco f. mare pah. 357; martor 310, 354, 355, 386, semnează 289.
— **Iano**, vinde parte în Ţigăneşti 444; v. şi **Ianiu** iuzbaşă.
— **Iane**, vinde locuri în Siileştea şi Cornul Măgurei la Păuşeşti <fiul lui Tudor Grecul> 71.
Ianiu, Iano vistier v. **Ianiu Psira.**
— **Iano**, vistier din Bălţaţi (?), martor pentru Rîmnicu <Sărat> 215.
— Iane vistier mare v. **Ianache.**
Ianiu Cotescul, partea lui la Căpăţîneşti (menţ.) 202.
Ianiu Grecul din Bucureşti, martor 337.
Ianl Iatrol (Iani), negustor din Tîrgovişte, cumpără parte cu vie şi pomet în Săteni 87, 237.
Ianiu Pleşoianul v. **Ianiu** post.
Ianiu Psira (Ene, Iane, Ianiu, Iani ~, Ianu ~), vistier, f. vistier, soţul Mariei, stăpîn în Vărăşti şi Hîrteşti 164, 175, 320; cumpără loc de casă în Bucureşti, vinde pivniţă în Văleni 38, 176; casele lui la Hîrteşti, ctitor la m-rea Valea 320; martor 24, 88, 89, semnează greceşte 164.
— **Iane Şchiopul**, martor pentru un ţigan al m-rii Strîmba 383; v. şi **Ion** cel şchiop.
— **Iane Topliceanu** (Iane), cumpără părţi cu mori, vii şi ţigani la Sămărăşti, Topliceni, Jideni ş.a. 410.
Ianoş v. **Ianăş.**
Iaşi, sat <Valea Iaşului, j. Argeş> popă 332; **Iaşii de Jos**, Vladul se vinde român lui Badea log. cu partea sa din funia Gherghinească 94.
* **Iaşi** (Eşi), sat <lg. Morunglavu, j. Romanaţi; azi j. Olt>, parte vîndută de Vichentie călugăr şi vărul său, Radul, popii Ianache din Morunglavi 417.
Iatrol v. **Iane Iatrol.**
Iazer, schit <Iezer, j. Vîlcea>, cu locuri în or. Rîmnic 382.
Ibăneştl (Iubăneşti), sat <j. Olt>, partea Draghiei vîndută lui Manea post.; călăraş 59.
Iconiu, mitropolie <Turcia, Asia Mică> 159.
Idoese, ţigan 200.
Idragole v. **Dragole.**
Ieremia, Eremia, Irimiia:
— **Eremiia**, fiul lui Radul post. din Potoceni, nepot <de frate> lui Deatco pah., familie; vinde parte cu casă, grădină şi vie în Greci 142.
— **Irimiia**, nepotul Voicăi Pănoi, dăruit în Verneşti 427.
Ieremia (Ieremiia), patriarh al Ţarigradului, dă cărţi (menţ.) 43, 79.
Ierusalim, cetate, Biserica Sfîntului Mormînt dăruită cu sat în Ţara Românească 159; patriarhia de ~ 111, 123, 159.

www.dacoromanica.ro

Iezer v. **Iazer** schit şi **Mănăstirea Vornicesel.**
Ifrim v. **Efrem.**
Ignat, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109,
Ignatie, egumeni: ~ al m-rii Snagov 365; ~ al m-rii Tismana 155.
Ilăudătésa, mama lui Stoica rumân din Foleştii de Jos (menţ.) 217.
Ilea, diaconeasa, vara jupaniţei Calea stăpînă în Davideşti 391.
Ilea v. **Ilie.**
Ileon voievod v. **Leon.**
Ilfov (Elfov, Elhov), judeţ, sate din ~ 29, 42, 50, 60, 164, 175, 183, 212, 254, 290, 298, 313, 365, 385, 448, 451; dregători şi slugi domneşti 131.
Iliaş (Eliaş, Iliaşi, Ilieş Iliiaş) voievod, tatăl lui Alexandru Iliaş v. **Alexandru Iliaş.**
Ilie, Ilea:
Ilie din Corneşti, v. **Ilie** vornic al doilea.
Ilie din Păltineni, martor pentru Cătun 224.
Ilie din Săcuiani v. **Ilie** post.
Ilie, fiul Ancăi şi nepotul lui Negruş, frate cu Ţigulea şi Mircea, vinde parte în dealul Cîndeştilor 267; în pomelnicul m-rii Coziani 257.
Ilie, fiul lui Opriş şi frate cu Dumitru, vinde vie şi livezi la Berislăveşti 132.
Ilie, luzbaşă, martor pentru Ţigăneşti 299.
Ilie, logofăt din Periaţi, martor 384, semnează 288.
Ilie (Ilié), martor pentru Păuşeşti-Otăsău 71, 136.
Ilie, megiaş din Clineşti, plăteşte datoria lui Sima log. 389.
— **Ilea**, megiaş rumânit din Sulari 149.
Ilie, negustor <Ruceri>, dă bani cu împrumut şi ţine zălog satul Tîncăbeşti al lui Preda spăt. 183.
Ilie, postelnic din Săcuiani, martor 388.
Ilie, vărul lui Vladul log. din Nănişori, vinde ţigancă 386.
Ilie, vornic al doilea din Corneşti, soţul jupaniţei Despina, vinde pivniţă şi case în Bucureşti 289; jurător, tocmelnic 30, 98; martor 99, 102, 310, 357, 386, semnează 104, 289.
Ilie al Epure din Negoeşti, martor 195.
Ilieş, Iliiaş v. **Iliaş.**
Ilina, Ilinca v. **Elina.**
Ilisafta v. **Elisafta.**
Ioan v. **Ion.**
Ioana, Iona:
— **Iona**, fiica lui Ion şi a Paraschivei, vinde împreună cu mama şi surorile ei parte în Tifuleşti, la vreme de foamete 119.
Ioana, fiica lui Manea şi nepoata Cheajnei vorniceasa, vinde parte de loc de casă 322.
Ioana, soacra lui Pîrvul din Urlaţi, vinde vie părăsită 291.
Ioana, ţigancă 359.
Ioanichie (Ionichie), proegumen, egumen al m-rii Cozia 5, 15, 16, 127.
Ioasaf (Iosifat), nastavnic al m-rii Argeş B.
Ion, Ioan:
Ion, Ioan v. şi **Ghionma Ioan, Ianiu** şi **Valelu Ion.**
— **Ioan ban mare** v. **Ianiu.**
Ion, ban, martor la vînzare din Păuşeşti 182.
Ion, ceauş din Ponor, martor pentru Ibăneşti 59.
— **Ioan** cel mare din Cucuteni, martor 442.
Ion cel şchiop (Ion), fiul lui Stanciul şi nepotul lui Şerban Ciocan, dăruieşte parte în Voineasa 5; v. şi **Iane** şchiopul.
Ionă, cliser de la m-rea Cozia 200.
— **Ioan**, comis, martor la vînzarea satului Putineiul, semnează greceşte 262.
Ion, cumpără vie şi loc de casă <la Lipia?> 205.
Ion, dărăban, martor pentru Boziani 447.
Ion din Cîrstieneşti v. **Ion** log. al doilea.
Ion din Copileşti, martor pentru Şerbăneşti 269.
Ion din Glodeni, frate cu Şărbu şi Stănicuţă, cumpără parte în Piscani 316.
Ion din Măniceşti, martor 83; v. şi **Ion** log.
Ion din Muţi v. **Ion** log.
Ion din Tîrgovişte, fiul lui Coresie v. **Ion al lui Coresie.**
Ion din Văsieşti, martor pentru Săruleşti 314.
— **Ioan**, egumen al m-rii Valea (menţ.) 98.
Ion, fecior de birărie din Gorj, calul său luat de oamenii boierilor fugari 168.
Ion, fiul lui Gorga, martor pentru Domireşti 210.
Ion, fiul lui Manea Bentii din Tifuleşti, soţul Paraschivei (menţ.) 119.
Ion, fiul lui Neniul log. din Muţi v. **Ion** log. din Muţi.
Ion, fiul lui Radul Răspopii v. **Ion** moşneni rumâniţi.
Ion, fiul lui Şain spăt., vinde parte în Şaineşti; scrie zapis, semnează 295.
Ion, fratele lui Tatomir, cu carte de stăpînire pentru Negreasca şi Jilişte 379.
Ion, logofăt al doilea (fost) din Cîrstieneşti, martor, semnează 270.
Ion, logofăt, cumpără loc la lacul Booru la Corşori 304.
Ion, logofăt din Măniceşti, martor 26, 179.
Ion, logofăt din Muţi, fiul lui Neniul log. şi unchiul lui Giura post., vinde loc de casă în Bucureşti 346; scoate din robie pe soţia lui Stan Buzianul şi pe fiul ei şi dobîndeşte părţi în Plăviceni şi Studina 115.
Ion (Ioan), martori: ~ pentru Cîrstieneştii de pe Colentina, semnează greceşte 91; ~ pentru Săcuiani 388; ~ pentru Şuica din Şuici şi m-rea Valea 216.
Ion, moşneni (săteni) rumâniţi: ~ din Drajna 330; ~ din Ogretin, cu ocină şi în Drajna 251; ~ din Pleaşov 278; ~ din Sulari 149; ~ din Vîrbiţa 46.
Ion nepotul lui Ion Barbăalbă v. **Ion**, moşneni rumâniţi.
Ion, nepotul lui Neagoe şi ruda lui Mihnea banul din Urezi, dăruieşte partea lui din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Ionă, paharnic, martor pentru Vîrbiţa, semnează 46.
Ion postelnic v. **Ionaşco** post.
Ion, popă <egumen> al m-rii de la Seciu, martor pentru Scăiani 412.

www.dacoromanica.ro

Ion (Ioan), popă, dichiu la m-rea Tismana 100, 108.
Ion (Ionu), popă din Gaia, martor pentru Cornet 184.
— **Ioan**, popă, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează greceşte 231.
Ion, popă, martor pentru Dobroteni 194.
— **Ioan**, popă şi protopop, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează greceşte 231.
Ion, rumâni : ~ din Comani 64 ; ~ din Poieni 159.
Ion, scaun din Izvorani, martor 416.
Ioan, spătar, martor pentru Vărăşti, semnează 164.
Ion, văr cu Bustea, Radul şi Oprea, cu parte în Cucuteni 442.
— **Iono**, vinde ocină în Clinceni 373.
Ion, vinde parte cu casă şi pomi, în Cucuteni 442.
— Ioan vistier mare v. **Ianache.**
Ion, voştinarul din Cislău, aldămaşar 205.
Ion al Buicei din Negoeşti, martor 195.
Ion al lu Coresie (Ion) din Tîrgovişte, fiul lui Coresi, martor 441, 449.
Ion al lu Dumitru, martor pentru Văsiia 327.
Ion Barbăalbă din Vîrbiţa, nepoţii săi Ion şi Oprea cnezi rumâniţi din Sulari (menţ.) 149.
Ion Bîca din Jigoreni, frate cu Novac, martor 86.
Ion Nemeteaţă, fost iuzbaşe, martor pentru Sămărăşti, Topliceni şi Jideni 410.
Ion Poteacă, martor pentru Deduleşti 414.
Ion Raţă, ţigan 410.
Ion Ungureanu, vinde parte în Lăţcoi 290.
Iona v. **Ioana.**
Ionache (Ionacl), popă din Morunglavi, soţul Cherei, cu părţi în Şerbăneştii de la Olt, Iaşi şi Tomeşti 110, 417.
Ionachi, frate cu Vlaico şi soţul Stancăi, vinde parte în Cornet 184.
Ionaşco, aldămaşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Ionaşco, ceauş, fiul Beantii din Băeşti, cumpără în Negoşina, Zărneşti şi Bisăuci 339.
Ionaşco, comis <din Borusu, ginerele lui Cernica vornic>, hotarnic pentru balta de la Săcuiani 193; martor pentru Pătîrlage 311, 312.
Ionaşco din Boldeşti, fiul lui Tatul, martor 6.
Ionaşco din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
Ionaşco din Corlăteşti v. **Ionaşco** log.
Ionaşco din Cătun, ~ din Cornet v. **Ionaşco** postelnici.
Ionaşco din Mărăcineni, martor pentru Căpăţîneşti 202.
Ionaşco din Reade, martor pentru Domireşti 210.
Ionaşco din Tihuleşti, fiul lui Sava, martor pentru Cîndeşti 267.
Ionaşco, logofăt din Corlăteşti, martor, semnează 179; scrie zapis 204.
Ionaşcu, logofăt, scrie zapis pentru Ulmul şi Călugărul A.
Ionaşcu, logofăt, soţul Tudorei, vinde ocină în Bogdăneşti 399.
Ionaşco, martor pentru Clinceni 376.
Ionaşco, popă din Lipereşti, scrie zapis 384.
Ionaşco (Ion), postelnic din Cornet, <fiul lui Iscrul vornic din Gaia>, cumpără parte 184; martor 363, semnează 325; pribeag peste munte, împreună cu Matei aga <Basarab> ş.a. boieri <168>.
Ionaşco, postelnic <din Cătun,> fiul lui Miroslav log., stăpîn în Rîfov şi Românesti 204.
Ionaşco Racul din Bărăşti, martor 215.
Ioneşti, j. Vlaşca, sat, partea lui Leca spăt rămasă domnească, dăruită de Radu Mihnea lui Trufanda vist.; megiaşi rumâniţi de Maria vistiereasa 47, 324, 329.
Ionichie v. **Ioanichie.**
Ioniţă, paharnic, fiul agăi Stamate, martor pentru Sărăţeni 24.
Iordache, Iordachi vornic v. **Iorgache.**
Iordan, Iuordan :
Iordan, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.
— **Iuordan**, martor pentru Budişteni, Dobroeşti şi Cringureni 130.
Iorga, ban din Oraşul Floci, martor pentru Mirceşti 6.
Iorga din Pătîrlage, martor 84.
orga, fiul lui Calfa Radul şi fratele lui Manole, vinde roată de moară la Tîrgovişte 441, 446, 449.
Iorga, fiul lui Calin <Tabără> post. din Săteni 87.
Iorga, gramatic, martor pentru Măstăneşti 398.
Iorgachi, Iuorgachi :
— **Iuorgachi**, mare armaş, martor la danie 296.
Iorgachi (Iordache, Iordachi, Iuordache, Iurgachi), vornic, stăpîn în Drajna şi Vîrliţi 251, 310; cu pivniţă şi loc în Bucureşti 289; boier jurător 259, 418; martor 234, 241, 311, 312, 386, semnează 104, 297 (?); vornic al doilea 297.
Iosef, popă din Şaineşti, martor 295.
Iosif, dascăl din m-rea Cozia 5.
Iosifat v. **Ioasaf.**
Iova, megiaş rumânit din Comanca v. **Iva.**
Iova, rumân din Poieni 159.
Iovan, megiaş rumânut din Comanca v. **Ivan.**
Iovan Lătinul (Ivan) din Bosna Săraiu, tatăl lui Matei, dă bani cu împrumut şi ţine zălog satul Pleaşovul; tăiat la Caracal (menţ.) 273, 278, 279.
Iovcea (Iovce, Iuovce, Iuovcea, Iuovci), mare postelnic în sfatul domnesc 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252.
Ipathie Coste, negustor, martor pentru Dălbăneşti, semnează greceşte 219.
Ipoteşti v. **Epoteşti**, sat.
Irgopul v. **Mihai Ergopul.**
Irimia v. **Ieremie.**
Irina (Erina), ţigănci 94, 241.

www.dacoromanica.ro

Isac, diac mic, fiul lui Meh din Frînceşti, scrie act domnesc 217.
Isar (~ cel bătrîn) din Mogoşoaia, soţul Brezuicăi <fiica lui Antonie Grama>, cu parte şi vad de moară 451.
Isar (Saru), neguţători : martor în Bucureşti 298 ; martor pentru răscumpărarea m-rii Strîmba 100, 108 ; tocmelnic pentru jupaniţa Grăjdana 354, 355.
Isar <al lui Dona>, cămăraş, martor în Bucureşti, semnează greceşte 298.
Isar Ghionma (Isariu), negustor, martor pentru vînzare în Bucureşti 303, semnează greceşte 302.
Isbiceni v. **Izbiceni**, sat.
Iscrul, slugă domnească, fiul lui Zaharia log. şi frate cu Zaharia şi Preda, stăpîn în Frăsinet 26.
Iscrul, <vornic din Gaia,> fiii săi fugiţi peste munte cu Matei aga <viitorul domn> 273.
Istrate v. **State**.
Istratie v. şi **Strati**.
Istratie, fiul popii Vladul, vinde ocină în Cacaleţi 176.
Istratie (Istrate), rumâni : ~ din Poieni 159 ; ~ din Vlădeni 102.
Işfan, megiaş din Clineşti, plăteşte datoria lui Sima log. 389.
Iştvan v. **Crucea lui Iştvan**.
Itul, tatăl lui Muşat cneaz rumânit din Gropeni (menţ.) 240.
Iubăneşti v. **Ibăneşti**, sat.
Iuca v. **Bogdan Iuca**.
Iuga din Corşori, martor 304.
Iuga, martor pentru Dobroteni 194.
Iuga, tatăl lui Voico martor pentru Verneşti (menţ.) 4.
Iul (?), rumân din Poieni 159.
Iuordache, Iuorgachi v. **Iorgachi**.
Iuordan v. **Iordan**.
Iuovce, Iuovcea, Iuovci mare postelnic v. **Iovcea**.
Iup v. **Huiupu**.
Iurgachi vornic v. **Iorgachi**.
Iva (Iova), megiaş rumânit din Comanca 88.
Ivan v. **Stan al lu Ivan**.
Ivan, cumpără v. **Ivan** jupîn.
Ivan din Băjeşti v. **Ivan** post.
Ivan din Bălişoara, martor pentru Cacaleţi 176.
Ivan din Piteşti, v. **Ivan** jupîn şi **Ivan** log.
Ivan din Pîrscov, martor E.
Ivan din Pleşoi, martor pentru Cîrlogani 85.
Ivan din Turbure, martor 377, 436.
Ivan din Văcăreşti v. **Ivan** post.
Ivan, jupan din Tîrgovişte, frate cu Anghel, martor pentru Cucuteni 442.
Ivan, jupîn <Cortofleş din Piteşti>, cumpără locuri la Samara 318, 349.
Ivan, logofăt din Piteşti, martor pentru Hîrteşti şi Izvorani 320, 404 ; scrie zapis pentru vînzare în Bucureşti 270 ; semnează 404.
Ivan martor pentru Turburea v. **Ivan** din Turburea.
Ivan (Iovan), megiaşi rumâniţi : din Comanca 88 ; ~ din Pleaşov 278.
Ivan, meşter, martor pentru Clinceni 367.
Ivan, moşteni din Pleaşov (menţ.) 278.
Ivan, negustor, martor pentru Cotroceni 211.
Ivan, paharnic din Băjeşti, martor 128, 320.
Ivan, popă de la Biserica Domnească din Bucureşti, din clirosul domnesc, scutit 18, 445 ; martor 303, 337.
Ivan, popă de la bis. Sveta Petca din Tîrgovişte, martor la diată 220, 237.
Ivan, postelnic din Văcăreşti, martor 67, 203, 206.
Ivan, român din Costeşti şi Frăteşti 385.
Ivan, scaun din Ştefăneşti, martor pentru Izvorani 416.
Ivan, spătar, martor în diata lui Muşat vist· 361.
Ivan, stolnic, martor în diata lui Muşat vist. 361.
Ivan, tatăl lui Matei Lătinul v. **Iovan Lătinu**[1]
Ivan, ţigani 229, 386.
Ivan Balaban, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Ivan Boţoca din Bogăteşti, martor pentru Coteşti 317.
Ivan Cortofleş v. **Ivan** jupîn.
Ivan Norocea v. **Norocea** vornic.
Ivana, jupîneasa lui Alexii slugă boierească, apoi a lui Stanciul din Vlăduleni, stăpînă în Arvăteşti 282.
Ivaşco ban mare, din Băleni v. **Ivaşco** vornic mare.
Ivaşco din Bălotesti v. **Ivaşco**, vornic, post.
Ivaşco din Cepari v. **Ivaşco** post.
Ivaşco din Costeşti, martor pentru Racoţi şi Podeni 395.
Ivaşco din Goleşti v. **Ivaşco**, vornic mare.
Ivaşco din Răteşti, fratele lui Muja, martor 133.
Ivaşco, frate cu Spinciul, vinde parte cu vie şi rumâni în Măgurele 157.
Ivaşco, martor pentru Săteni 237.
Ivaşco, postelnic din Cepari, <fiul lui Radul Cepariul>, martor la schimb 197.
Ivaşco (Ivaşcu), vornic, mare vornic din Băleni, mare ban, tatăl lui Gherghe ; în pricină pentru rumâni din Crăceni şi Lichireşti 134, 138, 141 ; în pricină cu Muşat mare stol. pentru zestrea fiicei sale Maria 153, 360 ;
în sfatul domnesc : mare ban <1630 ian. 8 — feb. 28> 4, 6, 8, 10, 13, 14, 18, 20—22, 29—31, 33, 39, 41, 44, 50—52, 55 ; fost mare vornic 260, 358 ; mare vornic <de la 1632 nov. 21> 430, 438—440, 443, 451 ;
vornic, ispravnic al Craiovei sub : Radu Şerban (?) 103 ; ~ sub Alexandru Coconul 103 ;
boier tocmelnic, ispravnic de jurători 259, 344, 354—357, 397 ; martor 24, 65, 69, 82, 89, 103, 106, 149, 169, 175, 241, 263, 265, 273, 278, 279, 296, 351, 389, 415, 451, E, semnează 46, 58, 68, 88, 104, 152, 259, 262, 297, 324, 344, 354, 360.

www.dacoromanica.ro

Ivaşco, vornic <mare> din Goleşti, soţul Elinei, stăpîn în Goleşti (menţ.) 8, 31.
Ivaşco, vornic, postelnic din Bălotești, martor 133, B, semnează 361.
Ivăneşti, sat <probabil j. Ialomiţa> 40.
Iver, Ivera, Iverul, Ivir m-re v. **Athos**.
Izbiceani (Izăbiceni, Izăbicénie), sat <Isbiceni, j. Romanaţi; azi j. Olt> 200, 254.
Izeşti v. **Hăzeşti**, sat.
Izvoarele v. **Bel Izvor**.
Izvoranl, j. Ilfov, sat, rumân al m-rii Snagov, înscris la călăraşi 365.
Izvorani, din Dealul Piteştilor, sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş>, parte vîndută de Stana şi Gorgan spăt. lui Muşat mare stol. 107; vie vîndută de Vladul şi Dediul lui Vlaicul log. 391; delniţa Boriceanului vîndută de Ancuţa nora lui Muşat vist., lui Stafie 404; delniţa lui Tatul din partea lui Norocea vornic cumpărată de Muşat vist., apoi vîndută de fiii săi lui Barbul post. şi popii Şărban 416; scaun 416.
Izvoru (Izvor), sat <j. Argeş> 25, 44, 301.
Izvorul, sat <c. Fata, j. Argeş> 165.

J

Jarăşte, top. la Sărăcineşti <Balota, j. Vîlcea> 363.
Javra, frate cu Neagul, Stana şi Neacşa, vînde parte cu moară în Bănceşti (ment.) 105.
Jădeni v. **Jideni**, sat.
Jăgorani v. **Jugurani**, sat.
Jăi v. **Jlu**.
Jdreala, m-re <Roaba-Zdralea, j. Dolj> zidire; dăruită cu părţi din satul Jdreala 97.
Jdreala, sat <c. Căciulăteşti, j. Dolj>, părţi cu livezi, pădure şi baltă dăruite de jupîneasa Voica ş.a. m-rii Jdreala 97.
* **Jegălie** (Jigălie, Jiugălie), sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, partea lui Nedelco sulger vîndută de ginerele său Conda comis lui Gorgan spăt. şi jupaniţei Stana 107.
Jerevelu, tatăl lui Apostol care vinde în Stroeşti (menţ.) 406.
Jiblea (Jiblia, Jiblea), j. Argeş, sat al m-rii Cozia; cnezi (plăieşi) fugiţi în Transilvania, întorşi, scutiţi cu obligaţia de a păzi podul 222, 423; partea lui Andrei întărită m-rii Cozia 352.
Jideni (Jădeni), sat <j. R. Sărat; azi Podgoria, j. Buzău>, răzoare vîndute de Tatomir şi nepotul său, Stan, lui Ursea 109; partea Ţoieştilor vîndută de Ilinca jupaniţa lui Nichifor pah. 410.
Jidul, tatăl lui Crăciun care vinde în Drajna (menţ.) 287.
Jigălie v. **Jegălie**.
Jigorani v. **Jugorani**, sat.
Jiiul de Jos, judeţ v. **Dolj**.
* **Jilişte**, sat (?) <lg. Albeşti, j. Buzău>, ocina lui Nenciul aleasă din partea lui Muşat Pîrciul 379.
Jimbura, munte din ocina oraşului Cîmpulung 144.
Jipa din Mălăeşti, cu parte 233.
Jipa (Jipa) din Verneşti, <nepotul vlădicăi Luca>, martor 121, 236, 241, 250, 252, 386, 390; probabil acelaşi: **Jipa al Dobromirii** (Jupa), ocina lui la Berindeşti aleasă de cea a episcopiei 403.
Jipa, popă din Călimăneşti, martor 5.
Jipa al lui Dona, martor, semnează greceşte 143, 302; probabil acelaşi: **Jipa**, negustor, martor pentru vînzare în Bucureşti 303 şi **Jipa**, negustor, martor pentru răscumpărarea m-rii Strîmba 100, 108.
Jirov (Jirovŭ), sat <j. Mehedinţi> 394, 395.
Jlu, ban mare al Jiului 26; v. şi **Craiova**.
Jlu (Jăi), riu, locuri şi sat pe ~ 28, 150.
Jiugălie v. **Jegălie**, sat.
Jiblea v. **Jiblea**, sat.
Jiiul de Jos, judeţ v. **Dolj**.
Jînga, uncheaş din Dragoslavele, tatăl lui Necula (menţ.) 327, 408.
Jintiţă v. **Stan Jintiţă**.
Jipa v. **Jipa**.
Josenl, sat <j. Buzău>, funia lui Radul de la Ruptură întărită lui Crăciun din Cîrlomăneşti 202.
* **Josenl** din jos de Boldeşti, sat (?) <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte vîndută de popa Manotă lui Costandin nepotul lui Avram din Mărăcineni 6.
Jucărelea, Jucărelu v. **Stolca Jucărelea**.
Judecul v. **Stolan Judecul**.
Jugăstetul v. **Valea Jugăstetului**.
Jugorani (Jăgorani, Jigorani), sat <Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 145; parte cu vie, din funia Ghigăi, vîndută de Manea lui Mogoş vătaf 78; parte cu vii şi ţelină vîndută de Vladul Cioroiul Stanciul Cotorcea ş.a. lui Mogoş vătaf 86.

L

Lacţo v. **Laţeu**.
* **Lacul**, sat (?) <Găiseni, j. Dîmboviţa; azi j. Ilfov>, hotare; parte întărită m-rii Strîmbul 39.
Lacul cu Cîrligele (~ cu Cîrligile), în hotarul satelor Lipia şi Smedeşti <j. Buzău> 221, 239, 390.
Lacul cu Zălojle (~ cu Zălojlile), în hotarul satelor Zoreşti şi Verneşti <j. Buzău> 202, 205, 427.
Lacul lui Ginţă, în hotarul satului Bănceşti <Bănceasca, j. Buzău> 105.
Lacul Porcului, în hotarul satului Găgeni <j. Prahova> 163.

www.dacoromanica.ro

Laeul Spidii, în hotarul satului Bogdăneşti <j. Vîlcea> 399.
Laica din Bădeni, martor 101.
Laiotă din Săcşori, martor pentru Piteştii de Sus 344.
Lapoş, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, vornic 407.
Largul v. **Staneiul al lui Largul.**
Laţcu, Laţco :
— **Laţco,** cu parte în Gropşani 392.
Laţcu, megiaş rumânit din Comanca 68.
Lavrentie, mitropolit al Selimvriei 159.
Lavrintie, monah din m-rea Strîmba 383.
Lazăr, Lazar :
— **Lazar,** cneaz rumânit din Lazu 13.
Lazăr din Bărăşti v. **Lazăr Toia.**
— **Lazar** din Grozeşti, martor pentru Găurici 120.
— **Lazar** din Periaţi, martor pentru Dudeşti 450.
Lazăr, frate cu popa Anghel, martor pentru vînzare în Bucureşti 38.
Lazăr, judeţ al oraşului Tîrgovişte, dă carte 237.
Lazăr, paharnic din Ţiţeşti, martor pentru Hîrteşti 320.
Lazăr (Lazar) rumâni : din Bae 387; ~ din Comani 64; ~ din Cretineşti, încearcă să se judecească 364.
Lazăr, vărul lui Vladul log. din Nănişori, vinde ţigancă 386.
Lazăr Toia (Lăzar) din Bărăşti, socrul lui Stahie, martor pentru Domireşti şi Rîmnic 210, 215; v. şi **Toia** log.
Lazu (Laz) j. Mehedinţi, sat, cu pădure şi vii; cnezi se vînd lui Aslan f. mare vornic 13.
Lazuri (Lazure, Lazurile), sat <j. Dîmboviţa> 92, 146; parte din funia de jos răscumpărată de Pădure pah. de la fiii Ilisaftei călugăriţa; popi 67.
Lăceni v. **Lăteéni,** sat.
Lăcuieţe, sat <j. Dîmboviţa>, în hotar cu Piscani 316.
* **Lăngeşti** (Lălngeşti), sat <lg. Furnicoşi j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 114, 268.
Lăpădat logofăt v. **Lepădat.**
Lăteeni (Lătcene, Lătcéni, Lătcini), j. Teleorman, sat <Lăceni> 120, 336; părţi cu vad de moară în ~ care se chiamă Floceşti, vîndute de Banul, Gorban ş.a. din Ludăneşti şi Vităneşti lui Bunea log. 334; partea lui Dan vîndută de Preda vornic din Balomireşti lui Bunea log. 326; rumâniri 181.
Lătinul v. **Iovan ~, Matei ~ şi Pavel Lătinul.**
Lăturoasa, sat <c. Brateşul, j. Mehedinţi>, vătaf 395.
* **Lăţcoi,** j. Ialomiţa, sat 290; ~ **de Sus,** părţi vîndute de Neagul, Ion Ungureanul, Paraschiva ş.a. lui Danciul Doicescul clucer 290.
Lăudat, comis din Vlădeni, frate cu Arsenie pah., Stepan şi Tudor, martor 320, semnează 268.
Lăudat din Văsieşti, martor pentru Săruleşti 314.
Lăudat 'fiul Dobrei din Beleţi, vinde parte cu vie în Ţigăneşti 49.
Lăudat, logofăt, fiul lui Badea din Coteşti, rudă cu jupîneasa lui Tatul log., vinde rumân cu delniţă 23; ia bani cu împrumut, scrie zapis 192.
Lăudat, nepot <de frate ?> lui Oprea, întărit în Goleşti 56.
Lăudătésa v. **Ilăudăutésa.**
Lăzar v. **Lazăr.**
Leahul v. **Bălaur Leahul.**
Leca, bărbier, martor pentru vînzare în Bucureşti 270.
Leca din Berileşti, martor pentru Sărăţeni 24.
Leca (Lecae) din Domireşti, martor 210, 215.
Leca, fiul lui Oprea căpitan şi al Mariei, stăpîn de ţigani 227, 359.
Leca, scrie zapis pentru Şuica din Şuici şi m-rea Valea 216.
Leca, spătar din Măgurele, stăpîn 157.
Leca, spătar din Măgureni şi Găvăneşti <Racotă, nepotul lui Leca mare agă şi frate cu Ghinea armaş>, stăpîn în Găorici şi Măgureni 120, 190; martor 181, 334, 351, 357.
Leca, spătar mare, mare postelnic din Pătroaia (menţ.), soţul Grăjdanei, frate cu Toma comis şi unchiul lui Mihai post. şi Tudosie spăt.; stăpîn în Cătun şi Leurdeni 229, 230, 354, 355, 385; partea lui din Ioneşti rămasă domnească 324.
Lefter, Liftir :
Lefter din Odobeni, martor pentru Cîndeşti 74, 176; probabil acelaşi : **Lefter,** jupan, martor pentru Valea Teancului 307.
— **Liftir,** martor pentru Jigorani 78.
Legul v. **Stoica al lui Legul.**
Lehul v. **Bălaur Leahul.**
Lemberi v. **Limber.**
Lenfronma, ţigancă 99.
Leon Tomşa (Alion, Ileon, Lion, Lionu), domn al Ţării Româneşti <1629—1632>, fiul lui Ştefan voievod, ia domnia 246; dă aşezăminte 79, 255, 258, 358; confiscă sate şi urmăreşte datornici 178, 409; lupte cu boierii pribegi 271, 273, 278, 279; danie bis. Sfîntului Mormînt 159; menţionat 420, 422; passim.
Leontie, Liontie :
— **Liontie,** egumen al m-rii Mihai Vodă B.
Leontie, fiul Neacşei, jupaniţa lui Tudor, vinde prăvălie în Bucureşti 302.
— **Lionti,** fiul popii Moţoc din Bîţcoveni, martor pentru Ulmul şi Călugărul A.
Leontie, popă, martor pentru Şuica din Şuici şi m-rea Valea 216.
Leordeni v. **Leurdeni,** sat.
Leotă v. **Vlad Leotă.**
* **Leouteşti,** sat <* Leuteşti, lg. Căldăruşeanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 407.
Lepa, martor pentru Cornet 184.
Lepa, rumâni din Frăteşti şi Costeşti 385.

www.dacoromanica.ro

Lepădat, Lăpădat:
— **Lăpădat** (Lipădat), ceauș, martor pentru Racoți și Podeni 395.
Lepădat, dăruiește finei sale Rada vie nedajnică în Dumvrava 145.
Lepădat, delnița lui la Bratie 41.
Lepădat din Berevoești, martor 114.
Lepădat din Izbiceni, martor 200.
Lepădat din Moșești, schimbă cu m-rea Coziani vad și roată de moară în Țifulești 257.
Lepădat (Lăpădat), logofăt <din București>, scrie acte domnești 8, 10, 20, 21, 29, 31, 33, 39, 44, 50, 51, 55, 62, 63, 65, 66, 70, 72, 73, 80, 84, 93, 95, 96, 102, 110, 113, 116, 125, 130, 139, 144, 149, 154, 174—177, 183, 185, 206, 215, 221, 261, 263, 278, 279, 284, 345, 396, 397, 400, 420; scrie cartea jurătorilor 354; scrie zapise 58, 87, 91, 164, 280, 296, 298, 322, 324; ucenicul său 361, 383, 385, 386, 438,
— **Lăpădat**, megiaș rumânit din Drajna fiul lui Radul 330.
Lepădat, sătean din Drajna, fi strul Aldei, vinde loc de casă și izlaz 251.
Lepădat, vecin fără ocină 107.
Lepereștí v. **Liperești**, sat.
Lera din Tîrcov, martor E.
Lera, rumân din Pătîrlage 311, 312.
Leresculde <la> Colentina, moșie la Fundeni <or. București>, cumpărată de Pătrașco clucer și Vîlcul log. 369.
Lerești (Lerești, Lireștí), sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 98, 99, 128, 186, 268, 320, 323, 401.
Lespezi, munte <j. Dîmbovița> întărit unor oameni din Glodeni care cumpără în Piscani 316.
Leșie, moștean din Pleașov, tatăl lui Dobre și al lui Oprea dărăbanțul (menț.) 278.
Leurdeanu v. **Stroe log.**
Leurdeni (Leurdénii), sat <j. Ilfov; or. București>, ocina Fîrduiască cu mori și vii 355; întărit Grăjdanei, jupîneasa lui Leca spăt., după pricină 229, 354, 355.
Leurdeni, sat <Leordeni, j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 107.
Leuteștí v. **Leoutești**, sat.
Levcaduș v. **Radul Leveaduș.**
Lichirești, j. Ialomița, sat <or. Călărași>, rumâni din ~ ai lui Dragul post. așezați pe ocina lui Ivașco vornic de la Crăceni întorși lui Vladul mare log., ginerele lui Dragul 134, 138, 141; al jupaniței Despina și al lui Vladul mare log. 209.
* **Lieștí**, sat <lg. Fîntînele, j. Săucuieni; azi j. Prahova> 188.
Liftir v. **Lefter.**
Lila din Berevoești, martor 114.
Lia, moșnean rumânit din Vîrbița de Jos 46.
Lilca din Gherghița, boier hotarnic 410; martor 228.
Lilca, fiul lui Radul din Dudești, se vinde rumân 254.
Limber (Lemberi, ~ bătrînul), șelar din Tîrgoviște, întărit peste parte ținută zălog în Vlădeni, cu vecini 102; martor 96, 220, 299.
Linteanul v. **Dumitru ~ și Stănilă Linteanul.**
Lion voievod v. **Leon Tomșa.**
Lionti, Liontie v. **Leontie.**
Lipădat v. **Lepădat.**
* **Liperești** (Lepereștí, Lipărești, Lipireștí), sat <lg. Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 290; partea Manțureștilor vîndută de Radul log. 288; partea lui Plavăț și Ciomag cumpărată de Radul Gîlgăe; întoarsă lui Udriște log. 384; croitor; vătaf; popă 384.
Lipia, j. Buzău, sat, părți în ocina Negrileasca și vie în deal, vîndute de mai mulți lui Balea și soției sale Voina 221; vie cumpărată de Ion de la Dragoe și Răcnea <205>.
Lipila, sat <Lipia, j. Argeș> 165.
Lireștí v. **Lerești**, sat.
Liția, țigancă 290.
* **Livezeni** (Livezénii), j. Dîmbovița, sat <lg. Nucet>, slobozie a m-rii Nucet; risipită, scutiri 177, 246.
Livezi, sat <probabil j. Dolj>, popă 189.
Loloești, sat <Loloiasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 261.
Lorințu, fiul popii Cîrstian din Deduleștí vinde partea Furească 413.
Lubolea v. **Grădina Lubolii.**
Luca cel mare din Păușești, martor 182.
Luca din Păușești, martor 136, 160.
Luca, mitropolit al Ungrovlahiei <1605—1629> 62, 72; judecă și dă cărți (menț.) 98, 351.
Luca, moștean din Pleașov, tatăl lui Dumitru (menț.) 279.
Luca, moștean rumânit din Gropeni 240.
Luca, neguțător, martor pentru Coasta Turburii 428.
Luca, vinde parte în Foleștí 217.
Luchian, nastavnic al m-rii Vieroș 214.
Luciani (Luciiani), j. Dîmbovița, sat <Lucieni>, scutit de dări și slujbe, fiind meșteri domnești 57.
Luciul v. **Pătru al lui Luciul.**
Ludănești, sat <Ludăneasca, probabil j. Vlașca; azi j. Teleorman>, Banul, Gorban și Tudor din ~ vînd părți în Lătceni; popă 334.
Lumașu, sat <lg. Coșoveni, j. Dolj>, popă 150.
Lunca Babelor, top. la Babele <j. Vlașca; azi Neajlovul, j. Ilfov> parte vîndută de Nicula lui Pavlache clucer; partea de jos împărțită între acesta și Boba călugărița din Dănciuleștí 180, 185.
Lunca Neagului, top. la Genuneni <j. Vîlcea> 424.
Lungoci v. **Stan Lungoci.**
Lupe din Pîrliți, martor pentru Vernești 427.
Lupea din Joseni, martor 202.
Lupoe v. **Manea lu Lupoe.**
Lupp (Luppu, Lupul), dascăl slovenesc la Școala domnească de la Sf. Sava (menț. tîrzii) 87, 116, 146, 175.

www.dacoromanica.ro

Lupşe, fiul lui Cernat log. din Puţinei, martor pentru Verneşti 4.
Lupşe, tatăl lui Lupul, martor pentru Valea Teancului 307.
Lupul v. **Pătru al Lupului**.
Lupul, dărăbanţ, martor pentru Clinceni 367.
Lupul din Cîndeşti, martor şi aldămăşar 148, 162, 242, 267.
Lupul din Lapoş v. **Lupul** vornic.
Lupul, fiul lui Lupşe, martor pentru Valea Teancului 307.
Lupul, luzbaşă, martor pentru vînzare în Bucureşti şi Jigorani 86, 386, semnează 289.
Lupul, mare logofăt (fost) <din Măgureni>, tatăl lui Gherghe pah. şi al Mariei; stăpîn în Petreşti (menţ.) 102, 323; probabil acelaşi: **Lupul**, logofăt, tatăl Rădiţei care vinde în Văleni (menţ.) 290.
Lupul, moşneni rumăniţi: ~ din Ciulniţa, se rejudeceşte 440; ~ din Drajna 251; ~ din Lazu 13; ~ din Vîrbiţa de Jos 46.
Lupul, popă din Negoeşti, martor 195.
Lupul, popă din Pădureţi, martor 85.
Lupul, popă, socrul lui Dumitru care vinde în Drajna (menţ.) 251.
Lupul, rumăni: din Bae 387; ~ din Vărăşti 175.
Lupul, stupariul, rumân din Bae 387.
Lupul, ţigani 357, 383.
Lupul, vornic din Lapoş, cumpără în Cîrnitura 407.
Lupul lu Braga (Lupul), ocina lui la Berindeşti aleasă de cea a episcopiei 403.
Lupuleţul, moştean din Pleaşov, tatăl lui Stan Nebunelea (menţ.) 278.

M

Macarie v. **Vladul Macarii**.
Macarie din Lipireşti, martor 384.
Macarie, martor <pentru Sămara> 318.
Macarie, mitropolit al Tîrnovei 159; în Ţara Românească 93.
Machidon, martor pentru Fundeni 228.
Macsin v. **Maxin**, sat.
Magdalin, judec rumânit din Lătceni 181.
Mainea, post. v. **Mîinea**.
Malamuc, m-re v. **Molomoc**.
Malcea, vinde parte în ocina Mircească 390.
Malcoci (Marcoci), sluger din Căpreni <fost pitar>, tatăl lui Dima post. (menţ.) 168, 325, 385.
Malea, nepoată de soră a lui Vocotă monah, cu parte şi vie în dealul Bădenilor 101.
Malu Vîrtop v. **Vîrtop**.
Manciul din Căzăneşti, martor pentru Bereşti 36.
Manciul Cămîrzan, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Manea, Manu, Mănea:
— Manu v. **Pană Manu**.
Manea, dărăban din Bucureşti, soţul Negritei, martor pentru Sparţi 227.
Manea din Bănceşti, vinde parte 105; v. şi **Manea Şoga**.
Manea din Bărăşti, fiul lui Căzan, vinde vie 215.
Manea din Cîrlogani, tatăl lui Drăgan (menţ.) 85.
Manea din Deduleşti, vinde parte cu vie în Verneşti 80; martor 413.
Manea din Dobroteni, martor 194.
Manea din Gîrbovi, martor pentru Căpăţîneşti 202.
Manea din Ivăneşti, boier hotarnic 40.
Manea din Micşani, megiaş, jurător pentru Brăeşti 174.
Manea din Mirceşti, megiaş hotarnic 232.
Manea din Morunglavi v. **Manea Morunglavul**.
Mane din Păltineni, martor pentru Cătun 224
Manea din Răteşti, volnicit să rumânească oameni în Sărăşti şi Plăticeşti, pentrucă le-a plătit birul 418.
Manea din Soare, jurător pentru Studeniţa 125.
Manea din Stănuleşti, martor pentru Zoreşti 105; v. şi **Manea Şoga**.
Manea din Tîrşor, martor pentru Găgeni 163.
Manea din Urlaţi, martor 291.
Manea, fiul lui Stan din Jigorani, vinde parte cu vie din funia Ghigăi 78, 86.
Manea, fiul Stancăi şi rudă cu Mihnea banul din Urezi, dăruieşte parte în Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Manea, logofăt, martor la rumânire în Clineşti, semnează 335.
Manea (Mane), martori: ~ pentru Băbeni 156; ~ pentru Tifuleşti 257; ~ Vulpeni 275.
Manea (Marin), moşneni rumăniţi: ~ din Drajna 251, 330; ~ din Lazu 13.
Manea, negustor din Bucureşti, martor 38, 95, 164, 228; probabil acelaşi: **Manea**, negustor, martor la răscumpărarea m-rii Strîmba 108.
Manea, popă din Căpăţîneşti, tatăl lui Voico (menţ.) 390; v. şi **Manea**, popă din Mărăcineni.
Manea, popă din Mărăcineni, vinde partea lui Calciul din Cîndeşti 236; scrie zapis pentru Rădăneasca 340; semnează 236; v. şi **Manea**, popă din Căpăţîneşti.
Manea, popă, martor pentru **un** rumân din Bora 260.
Manea, popă, scrie zapis pentru Goleşti şi Prăvăleni, semnează 332.
Manea, postelnic, cumpără în Ibăneşti 59.
Manea (Mano, Manul), postelnic mare, stăpîn în Stejariul, Frăteşti, Costeşti ş.a. cu mori şi vii 385, 425; dator lui Drăghici log. şi Ianiu post. 425;

www.dacoromanica.ro

în sfatul domnesc 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 386, 390, 391, 400; martor 296, 324, 389;
probabil același: **Manea**, postelnic, dă bani cu împrumut lui Negoiță post. 415.
Manea, rumâni: ~ din Bratia 41; ~ din Cernătești, se judecește dînd om în loc; se înscrie la călărași, rumânit din nou prin fuga înlocuitorului 378; ~ din Cretinești, încearcă să se judecească 364; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Roșiul 385.
Manea, tatăl Ioanei nepoata Cheajnei vorniceasa (menț.) 322.
Manea, țigan 347.
Manea, vătaf, martor pentru Piteștii de Sus 344.
— **Mănea**, vinde ocină în Bălțați 277.
Manea al lui Bică, delnița lui la Bratia (menț.) 41.
Manea al popei din Mircești, martor pentru Smedești 390.
Manea Béntii din Tifulești, tatăl lui Ion (menț.) 119.
Manea Ciocan din Gîrbăcești, martor pentru Urlați 291.
Manea Daina, frate cu Opriș, martor <pentru Topliță> 285.
Manea Gidețu (Gideață), moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
Manea Goden, martor pentru Cotești 317.
Manea Hitle, frate cu Pătru, martor <pentru Topliță> 285.
Manea lu Lupoe, frate cu Enachi care vinde în Țușăști 109.
Manea Maigros, rumân din Comani 64.
Manea Morunglavul (Manea) din Morunglavi, tatăl lui Vichentie călugăr (menț.) 417.
— **Manu Muzachis**, martor pentru Bel Izvor 143.
Manea Șoga din Bănceștí și Stănulești, martor 202, 239, 390; v. și **Manea** din Bănceștí și **Manea** din Stănulești.
Manea Turcul, moștean rumânit din Pleașov 278.
Mano, postelnic mare v. **Manea**.
Manolachi (Manolache), șefar, boier jurător 254; martor 322; semnează grecește 259.
Manolie din Bănești, tatăl lui Grama (menț.) 390.
Manole din Jirov v. **Manole** post.
Manole, fiul lui Calfa Radul și frate cu Iorga, vinde moară în Tîrgoviște 441, 446, 449.
Manole, grămătic, scrie act domnesc 86.
Manoli, logofăt din Tîrgoviște, martor 359.
Manole, logofăt, scrie zapis pentru Stănești 292.
Manolé (Manol, Manolia), postelnic din Jirov, martor pentru Racoți și Podeni 394, 395.
Manotă, popă, fiul lui Bobul din Boldești, vinde parte 6.
Manta, diacon din București, martor 38, 129, 322, 337.
Manta, fiul lui Ghionma banul, tatăl Despei Pană (menț.) 231.
Manta, logofăt din Tatulești, martor pentru Piteștii de Sus 344.
Manta, popă din București, martor 270.
Manțurești, partea lor la Lipereștí 288.
Manu, Manul v. **Manea**.
Mar v. **Cîrstea lu Mar**.
Mara, fiica Brezuicăi jupanița lui Isar cel bătrîn din Mogoșoaia, familie; vinde parte 451.
Mara, jupaniță, fiica lui Preda f. mare ban și soția lui Tudosie spăt., lasă satul Roșiul fiului său Preda post. 385.
Mara, sora lui Gherghe Trufașul, vinde loc cu prăvălii și pivniță în București 270.
Marcea v. **Mărcea**.
Marco, Marcul:
Marco v. și **Neagul al lui Marco**.
Marco, călăraș din Gherghița, vinde vie în dealul Bobului 228.
— **Marcu**, delnița lui la Berevoești (menț.) 114.
Marco din Bănceștí, martor 232.
Marco din Brătiani v. **Marco** pah.
Marco din Glaveș, martor 407.
Marco din Siliștioara, martor la judecire 254.
Marco din Șerbăneștii de la Olt, fiul lui Cazan și nepotul lui Giura cel mic, partea lui (menț.) 110.
Marco, fiul lui Neagoe log. din Tîrgoviște, martor pentru vînzare în București, semnează 322.
— **Marcul** (eroare: Barbul), fiul lui Oprea din Rădăcinești, cu silițe în Gruiu 197.
Marco, logofăt 309.
Marco, martor pentru Tifulești 257.
Marco, martor pentru Trănșani B.
Marco, moștean din Pleașov, tatăl lui Simnicoară (menț.) 278.
Marco, moșteni rumâniți: din Gropeni 240; ~ din Pleașov 278.
Marco (Marăcu, Marcov), paharnic din Brătiani, tatăl lui Ștefan log. și Vasile log. (menț.) 122, 393, A.
Marco, postelnic, ginerele lui Matei din Mihăești, martor pentru Hîrtești 320.
Marco, țigan 241.
Marco Pepelea, logofăt din Tîlhărești, tatăl Anghelinei jupaniță lui Bîrsan al doilea vornic (menț.) 241.
Marco Zoriș, locul lui la Ograda; martor 411.
Marcoci, sluger v. **Malcoci**.
Mardarie, călugăr, tatăl lui Stan care vinde vie în Negoești (menț.) 195.
Mardarie, egumen al m-rii Strîmbul 39.
Mardarie, logofăt din Dobroșești, martor 228.
Marea Biserică v. **Ierusalim**.
Mareș v. **Radul Mareș**.
Mareș din Bunești, martor pentru Mănicești 83.
Mareș din Călugăreni, martor pentru Găgeni 163.
Mareșu din Creți, tatăl Sorei (menț.) 145.
Mareș, rumân din Poieni 159.
Marga Taebula (Margarita „doamna" lui Radul Mihnea; în menț. 1794), lasă m-rii Sfînta Troiță casa ei și locul din Tîrgoviște 220.

www.dacoromanica.ro

Margine, megiaş rumânit din Ioneşti 324.
Margine, vinde vad de moară în Rîmnic (menţ.) 215.
Maria, Măria:
Maria, baba ~, vinde parte în ocina Mircească 390.
Maria, călugăriţă, vinde locuri în Drajna 286.
Maria din Bucov v. **Maria**, jupaniţă, fiica lui Staico post.
Mariia, fiica lui Dragomir din Clineşti, vara lui Balaur, vinde parte 249.
Maria, fiica lui Nistor din Păuşeşti, vinde parte 182.
Maria, fiica lui Radul din Gîltofani, vinde ţigancă 94.
Maria, fiica lui Tudor din Băbeni, vinde ţigancă 94.
Maria, fiica popii Coica, mama Anei şi bunica lui Dumitru log. şi Tudor care dăruiesc m-rii Golgota locuri în Cîmpul Ruşilor (menţ.) 3.
Maria, jupaniţă din Plătăreşti, mama lui Udrişte post., stăpînă în Sparţi 227.
Mariia, jupaniţă, fiica lui Dumitru Pîrtinea, soţia lui Dobromir pîrcălab, vinde parte în Bereni 133.
Mariia, jupaniţă, fiica lui Ivaşco f. mare vornic, <prima soţie> a lui Vasilie spăt. şi <nora> lui Muşat mare stol., în pricină pentru zestre 153.
Maria, jupaniţă, fiica lui Lupul f. mare log,. soră cu Gherghe pah. şi soţia lui Mihai post. din Bărbăteşti, ia bani cu împrumut şi pierde ocină în Vlădeni şi loc de casă, pivniţă şi prăvălii în Tîrgovişte 96, 102.
Maria, jupaniţă, fiica lui Staico post. din Bucov şi mama Elinei, în pricină pentru zestre cu ginerele său Nedelco f. mare pah. 357; vinde ţigani 386.
Maria, jupaniţă, fiica Stanei din Budişteni, soţia lui Oprea, înzestrată în Dobroşeşti, Crîngureni ş.a. 130.
Maria, jupaniţa lui Crăciun vornic din Cîrlomăneşti, mama lui Ianache şi a lui Crăciun, vinde vad de moară la Cîndeşti 74, 176; vinde parte cu vie în Cîrlomăneşti 215.
Maria, jupaniţa lui Dumitru vornic din Mogoşeşti, mama lui Bunea log., moşteneşte vii în Grădiştea, rumâni în Nucşoara, ţigani ş.a. 265, 266, 351.
Maria (Marie, Mariia), jupaniţa lui Ianiu Psira vist., stăpînă în Vărăşti 164, 175; cumpără loc de casă în Bucureşti 38.
Maria, jupaniţa lui Mihai post. din Bărbăteşti v. **Maria** jupaniţă, fiica lui Lupul f. mare log.
Maria, jupaniţa lui Oprea căpitan, mama lui Leca cu parte în Sparţi 227, 241.
Maria, jupaniţa lui Trufanda vist. v. **Maria** vistiereasa.
Maria, logofeteasa, soţia lui Sima <al doilea log.>, cumpără în Păuşeşti-Otăsău 136.
Mariia, nepoata lui <Ivan> Norocea vornic, vinde delniţă în Izvorani 416.
— **Măria**, rumân din Vărăşti 175.
Maria, soţia lui Dobrin, vinde ocină în Netezeşti 338.
Maria (Mariia), soţia lui Şandrea neguţător şi sora Predei, vinde ocină la Cotroceni 211.
Maria (Marie), ţigănci 227, 229, 347.
Maria, vistiereasa, jupaniţa lui Trufanda vist., rumâneşte în Ioneşti şi Negraşi 172, 324, 329, 333.
Mariia (Marie), vorniceasa, ia bani cu împrumut şi zălogeşte satul Curăteşti; semnează 201.
Maria Bălăceanca, stăpînă în Siliştioara (menţ. 1776) 297.
Marica, cneaz rumânit din Ciuliniţa, se rejudeceşte 440.
Marin v. şi **Radu Marin.**
Marin din Bereşti, tatăl lui Stan, martor 36.
Marinu din Cîmpulung, martor 380.
Mariu din Clinceni, martor 343.
Marin din Răspopi, tatăl Anei şi socrul lui Bratul Capreşu (menţ.) 221.
Marin, fiul lui Micul, martor pentru Băbeni 156.
Marin, martori: pentru Coteşti 192; ~ pentru Vulpeni 275.
Marin (Mărin), megiaşi rumâniţi: din Comanca 152; ~ din Lazu 13.
Marin, rumâni: din Lichireşti 138, 141; ~ din Poieni 159.
Marin Mustaţă (Mustaţă), vătaf din Băbeni, tatăl lui Mănăilă şi bunicul lui Stan grămătic, martor 156, 215.
Marina, cu parte în ocina Negrilească, la Lipia (menţ.) 221.
Marina, în pomelnicul lui Dumitru log. dăruit m-rii Golgota (menţ.) 3.
* **Marmuri**, sat <Nedeia, j. Dolj> întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi Fota post. şi jupaniţa Stana 178.
Martin din Măgurele, martor 157.
Martin, fiul lui Neagoe călugărul din Brătivoeşti, vinde livadă în Căzanul 132.
Marten, martor pentru Clinceni 366.
Martin (Mărtin), popă, martor pentru Izvorani 404, 416.
Martin, rumân din Poieni 159.
Matei, Matheiu:
Matei, agă v. **Matei Basarab.**
— **Matheiu**, bătrînul din Stupineni, martor pentru Vîlcana, semnează 341.
Mateiu (Matéiu), clucer şi dascăl din Coteşti <Mezahrinos>, cumpără delniţă 317; martor, semnează greceşte 104; probabil acelaşi: **Matei**, logofăt, cumpără parte în Coteşti 306.
Matei din Brîncoveni v. **Matei Basarab.**
Matei (Mathi) din Cacova, martor la rumânire în Clineşti, semnează 335.
Matei din Diculeşti, martor pentru Morunglavi ş.a. 417.
Mateiu din Mihăeşti, socrul lui Marco post., martor pentru Hîrteşti 320.
Matei, logofăt v. **Mateiu** clucer şi dascăl.
Matei, martor pentru Coasta Turburii 428.
Matei, popă, lasă parte în Pîrscov, nepotului său Iane D.

www.dacoromanica.ro

Matei, vătaf din Lipereşti, tatăl lui Udrişte log. (menţ.) 384.
Matei, vinde parte în Dobroteni (menţ.) 194.
Matei Basarab (Matei, Mateiu, Mathei, Mati, Mateiu Băsărabă, Matei Brîncoveanul), domn al Ţării Româneşti <1632—1654>, nepotul lui <Neagoe> Basarab vodă 419, 420, 422, 423, 425, 426, 429—432, 434, 437—440, 443, 445, 448, 449, 451; frate cu Barbu şi Calea 282; stăpîn <în Brîncoveni> şi Betejani 272, 430; dăruieşte parte în Arvăteşti unei slugi, pentru slujbă dreaptă 282;
în boierie: postelnic 282; agă, f. mare agă din Brîncoveni, jurător 383; martor 13, 24, 89, 107, 108, 133, 149, semnează 88, 100, 104; pribeag peste munte cu alţi boieri 168; luptă împotriva lui Leon Tomşa; sate confiscate pentru hiclenie 272;
domn: 417; neconfirmat de Poartă 448; acordă scutiri 419, 420 422, 423, 429, 431, 437—439, 445; dă dispoziţii, cărţi, răvaşe de jurători 418, 421, 425, 426, 430, 432—435, 440, 443, 448, 449, 451; semnează 419, 422, 425, 429, 431—435, 437, 439, 440, 448, 449, 451;
în menţ. ultcrioare 113, 133.
Matei Lătinul (Matei) din Bosna Săraiu, fiul lui Iovan Lătinul, în pricină pentru Pleaşov 273, 278, 279.
Matiţi, sat <Matiţa, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 315.
Matrac v. **Stroe Matrac.**
Maţgros v. **Manea Maţgros.**
Mavrodin, paharnic, apoi vornic <din Măneşti>, jurător 418; martor 102.
Maxin (Macsin, Macsinul, Maxinu, Maxinul) j. Buzău, sat <Maxenu> 241; în hotar cu Cacalcţi 176, 386; sat pustiit al m-rii Banu făcut slobozie; scutiri 245.
Măcărău v. **Stan Măcărău.**
Măciucă, clucer, martor pentru Cepturi, Sărăşti ş.a. 170, 241, 315.
Măciucă, judec rumânit din Lătceni 181.
Măcreasca, delniţă la Davideşti, j. Muşcel şi Pădureţ <azi j. Argeş> 391.
Măgurele, j. Prahova, sat, părţi cu vie şi rumâni vîndute de *Ivaşco, Spinciul* şi *Vîlsul* lui Leca spăt. 157.
Măgureni (Măgurêni), sat <j. Prahova>, Nan, nepotul lui Nan log., rumânit de Leca spăt. pentrucă a omorît un ţigan 190; parte cu rumâni dată zestre de Maria din Bucov lui Ianiu spăt., schimbată cu cumnatul său Ncdelco f. mare pah. 357; parte cu rumâni dată de Dumitraşco comis tatălui său Stoica spăt., lăsată de acesta fiilor săi din a doua căsătorie 371.
Măican din Pîrliţi, aldămăşar pentru Vernceşti 427.
Măican, rumân din Frăteşti şi Costeşti 385.
* **Măilat,** sat <lg. Poiana, j. Dolj; azi j. Gorj>, parte cu rumâni a lui Dragotă post. întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
Mălae v. **Bade Mălae.**
Mălai, fiii săi rumâni din Ciumernic (menţ.) 229.
Mălăeştii, plasă la * Groşanii Trifului <lg Brădeanu, j. Buzău>, întărită m-rii Banu 400.
Mălăeşti, j. Dolj, sat, funii cumpărate de Pîrvul şi Preda; funic întărită popii Ghioca, lui Vladul Şterfenitul şi lui Jipa 233.
Mălăeşti, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 292, 330, 331.
Mălăiasca, ocină la * Fundeni <lg. Sîngeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 228.
Măldărescul v. **Radul Măldărcscul.**
Măldăreşti, sat <j. Vîlcea> 335; pîrcălab; popă 187.
Mălin din Carpeni, martor 383.
Măn v. **Stanciul Măn.**
Mănăilă, partea lui de apă la Moşeşti (menţ.) 257.
Mănăilă, tatăl popii Stan grămătic din Băbeni (menţ.) 156.
Mănăstirea de la Colentina v. **Plumbuita.**
Mănăstirea den Vale v. **Valea.**
Mănăstirea Sfînta Ecaterina v. **Bucureşti.**
Mănăstirea Sfînta Troiţă v. **Bucureşti,** oraş, **Pîrvuleşti** şi **Valea.**
Mănăstirea Sfîntul Arhanghel Mihail de la Rumele <Grecia>, metocul său în Ţara Rom.: m-rea Valea; egumen 320.
Mănăstirile Sfîntul Ghcorghe, Sfîntul Ion v. **Bucureşti.**
Mănăstirile Sfîntul Ilie, Sveta Petca v. **Tîrgovişte.**
* **Mănăstirea Vornicesei,** numită Săcuiani <* Ezer, lg. Căldăraru j. Ilfov>, ctitori; metoh al m-rii Sfînta Troiţă; în pricină cu Mănăstirea Cernicăi vornicul 193.
Mănăstirea vornicului Cernica v. **Cernica.**
Măndescul v. **Florea Măndescul.**
Mănea v. **Manea.**
Măneasca, funie la Samara <j. Argeş> 349.
Măncşti, sat <j. Dîmboviţa; azi j. Prahova> 40, 82, 86, 102, 142, 149, 176, 290, 386, 390; popă 116.
Măniaci (Măniaciu), sat <Măneciu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vătaf 292, 305, 330, 331, 342.
Mănieeşti, sat <j. Argeş> 94; partea lui Badea Negrul vîndută de Neacşa popii Pătru, popii Ţalapi ş.a., răscumpărată de nepotul său Frîncul post.; părţi dăruite de Tudor stol. m-rii Argeş 83.
* **Mănieeşti,** sat <probabil j. Olt> 26, 179.
Mănilă, cneaz rumânit din Ciuliniţa, sc rejudeccşte 440.
Mănilă din Bălişoara, martor pentru Cacalcţi 176.
Mănilă din Măteşti, vinde vie şi moară 241.
Mănişorii, împart locuri la Cheia cu Oprea, fiica lui Stroe 207.
* **Mărăcineni** (Măricineni), sat <j. Buzău> 6, 74, 121, 176, 202, 232, 239, 314; megiaşii vînd ocina lui Calciu din Cîndeşti; popă 236, 252; ~ **de Jos** 340.
Mărcea, martor pentru Găgeni 163.
Măreşescul v. **Crăciun Măreşescul.**

www.dacoromanica.ro

* **Mărgineni**, sat <Valea Stînei j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, parte dată schimb pe Ianiu vist. m-rii Valea 320.
Mărgineni, sat <j. Prahova>, parte cu rumâni dată de jupaniţa Maria din Bucov zestre ginerilor săi Ianiu spăt. şi Nedelco f. mare pah. 357.
Măria v. **Marla**.
Măricineni v. **Mărăcineni**, sat.
Mărin v. **Marin**.
Mărtin v. **Martin**.
Mărzac ... v. **Vlad Mărzac** ...
* **Măstăneşti**, sat <Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte cu vii vîndută de Barbul Răuţ lui Tudor log. Rătescul; popă 398.
Măşoi v. **Stolca Măşol**.
Mătăsari, sat <j. Mehedinţi; azi j. Gorj> 394.
Mătăsari, sat < Mătăsarul, probabil j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa> 275.
Mătăseşti, sat <Bucu-Mătăseşti, j. Ialomiţa> 24.
Măteştl, j. Buzău, sat, părţi cu vie şi moară ale lui Dragoe, Balea ş.a. întărite lui Buzinca f. mare clucer; pomet în plasa de jos 241; popă 202.
Măura v. **Pirvul Măurii**.
M... eah ..., sat, boier din ~ jurător pentru Sărăşti 315.
Meh din Frînceşti, tatăl lui Isac diac mic (menţ.) 217.
Mehae v. **Mihal**.
Mehedinţi, judeţ, sate din ~ 13, 46, 143, 168, 240, 243, 383, 425.
Mehedinţul v. **Radul Mehedinţul**.
Mehtupciu, E. M., inginer hotarnic (menţ., 1862) 224.
Melteştl, partea lor la Futeşti 40.
Meiuot, Meiut, Meiută, Meiutescul v. **Gherghe Melut**, Miitescul, **Negoiţă Meiută** şi **Stanciul Melutescul**.
Mejdina Stolcăi, top. la Cheia <în or. Băile Olăneşti, j. Vîlcea>, 207.
Melentie, Meliintie:
— **Meliintie**, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Melentie, egumen al m-rii Argeş 8, 31, 439.
Melentie (Meletie, Melintie), egumen şi nastavnic al m-rii Dealu 247, 321; semnează greceşte 247; probabil acelaşi: **Melentie**, egumen, duhovnic al lui Radu <Mihnea ?> voievod, martor la diată în Tîrgovişte 220.
Melentie, egumen al m-rii Mihai Vodă din Bucureşti 241.
Melentii, judec rumânit din Lătceni 181.
Meleştianu, martor pentru Dudeşti 450.
Menadec, top. în hotarul ocinei oraşului Cîmpulung 144.
Menedec, m-re <Vintilă Vodă, j. Buzău> dăruită de Fătul cu ocină, vaduri de moară şi pomet în Săruleşti 314.
Merlari v. **Mirlari**, sat.
Methymna, mitropolie <Grecia> 159.
Metodie, rumân din Poicni 159.
Mezahrinos v. **Matel**, clucer şi dascăl.
Meze v. **Buzduga al lui Meze**.
Mezra, delniţa lui la Bratia (menţ.) 41.
Mican v. **Dan al lui Mican**.
Miceşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j Argeş> 130.
Miclea, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Miclea, cneaz rumânit din Costeşti 20.
Miclea din Pîrscov, tatăl lui Neagul, cumpără ocină (menţ.) E.
Micleuş, <rudă> cu Radul post. din Potoceni, fiii săi stăpîni în Futeşti (menţ.) 40.
* **Micşani**, sat <lg. Negoşina, j. Buzău> 174.
Micul v. **Valea Micului**.
Micul din Bereşti v. **Micul** dragoman.
Micul din Budeni, boier hotarnic, martor pentru Grădiştea 1, 25, 27, 44.
Micul din Piteşti, martor < pentru Samara> 318.
Micul din Rădăcineşti, vinde silişte (menţ.) 197.
Micul, dragoman din Bereşti, boier hotarnic, martor pentru Grădiştea 1, 25, 27, 44.
Micul, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Micul, roşu din Periaţi, martor pentru Lipereşti 384.
Micul, rumâni: ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăşti 62.
Micul, tabac din Boldeşti, martor 6.
Micul, tatăl lui Marin, martor pentru Băbeni 156.
Micul, tatăl lui Vlaicul rumân din Coteşti (menţ.) 23.
Micul Grlblea, megiaş din Nucet, vinde parte (menţ.) 188.
Micul Momolul, tatăl lui Stoia, vinde vie şi pomet în Bărăşti 215.
Mierăul v. **Radul Mierăul**.
Mierlia, sat <Mierea, j. Buzău> 148, 162, 242, 267.
Mierlan, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Miha, arbănaş, aldămăşar pentru Bălţaţi 137.
Miha din Căpriani, martor pentru Racoţi ş.a. 394.
Mihai, Mehae, Mihail, Mihăllă...:
Mihaiu v. şi **Pribeag Mihaiu**.
Mihaiu, armaş al doilea, schimbă ţigancă 247.
— Mihail. călugăr din Fundeni v. **Mihai** popă.
Mihai (Mihăilă) cel lung, rumân din Lichireşti 138, 141.
Mihaiu clucer din Coţofeni v. **Mihalu Ţinţăreanu**.
Mihai din Bărbăteşti v. **Mihai** post.
— **Mehae** din Circea, martor pentru Brîncoveni 150; v. şi **Mihai** log.
Mihai din Coţofeni v. **Mihaiu Ţinţăreanu**.
— Mihăilă din Drajna v. **Mihai** pîrcălab.
Mihai din Hărgitoaia, ~ din Sărata v. **Mihai** postelnici.
Mihai din Slănic v. **Mihai**, iuzbaşă.
— **Mihăilă** din Vardiniţa, martor 383.
— Mihăilă din Văleni v. **Mihai** post.
— **Mihăilă** (eroare: Mihnea), fiul lui Voicilă, vinde parte în Cacaleţi 176.
Mihai fiul lui Pîrvul din Lazuri v. **Mihai** post.
Mihaiu fiul lui Toma comis v. **Mihai** post.
Mihai (Mihaiu), iuzbaşă din Slănic, martor pentru Jigorani 78, 86.

www.dacoromanica.ro

Mihaiu, jupîn, cu moară în Tîrgoviște v. **Mihai Ergopul.**
Mihaiu, legănarul, tatăl lui Duca (menț.) 38.
Mihai, logofăt din Cîrcioia, martor pentru Osica 32; v. și **Mihai** din Cîrcea.
— **Mihail**, logofăt din Pitești, tatăl lui Miroslav și al lui Dumitru (menț.) 344.
— **Mihăilă**, martori: pentru Pîrscov E; ~ pentru Racoți ș.a. 394; ~ pentru Turburea 377, 436.
Mihaiu (Mihailă), moșteni: ~ din Braia, apărat de rumânie 174; ~ din Pleașov, tatăl lui Gherghe (menț.) 278.
Mihai (Mihail, Mihaiu, Mihăilă), moșteni rumâniți: din Costeni 330; ~ din Drajna 251; ~ din Pleașov 278; ~ din Sulari 149; ~ din Vărăști, în pricină de rumânie 62, 72.
— **Mihăel**, nepotul lui Nenciul din Albești, cu parte în Negrcasca și Jiliște 379.
Mihai, nepotul lui Vodă banul, vinde țigani 117.
— **Mihăilă**, pîrcălab din Drajna, martor 292, 305, 330, 331, 342.
— **Mihail**, popă, călugăr din Fundeni, vinde parte cu vie în dealul Bobului; aldămășar 228.
Mihai (Mihaiu), popă din Buzău, martor 236, 252.
— **Mehae**, popă din Lumaș, martor 150.
— **Mihail**, popă, ieromnimon, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează grecește 231.
Mihai, postelnic din Bărbătești, soțul jupaniței Maria și ginerele lui Lupul f. mare log. 96, 102.
Mihai, postelnic din Hărgitoaia, martor 383.
Mihai (Mihaiu), postelnic din Sărata, familie 174; ctitor la m-rea Pinul, în pricină pentru satul Brăești 84, 174; în pricină pentru țigani 30.
— **Mihăilă**, postelnic din Văleni, tatăl lui Radul post. și soțul jupaniței Anca (menț.) 430.
Mihai, <postelnic>, fiul lui Pîrvul din Lazuri, frate cu Nedelco, Stoica și Preda, martor 67.
Mihai, postelnic, fiul lui Preda sluger și al doamnei Florica, nepotul lui Mihai <Viteazul>; zălogește satul Pleașovul 273, 278, 279; întemnițat pentru datorii 262 263.
Mihai (Mihaiu), postelnic, fiul lui Toma comis și nepotul lui Leca spăt., familie; stăpîn în Cătun, în Dealul Piteștilor, pricini 230, 354, 355, 385; scrie zapis, semnează 355; probabil același: **Mihai**, postelnic, martor pentru vînzare în București, semnează 346.
— ***Mihăilă*** (eroare: Zmiul), robit, fiul lui Țigulea, apărat de a fi rumânit în Crăceni sau Lichirești 138, 141.
Mihai (Mihail, Mihaiu, Mihăilă), rumâni: ~ din Bora, încearcă să se judecească 261; ~ din Budișteni 130; ~ din Frătești și Costești 385; ~ judecit din Frătești, apărat de rumânie 9; ~ din Lichirești 138, 141; ~ din Roșiul 385; ~ din Trânșani, frate cu popa Stoica, se judecește, cumpără parte B.
Mihaiu, scrie zapis <pentru Lipia ?> 205.
Mihai (Mihail), soțul Buicăi și ginerele Anei, vinde parte în Șerbănești de la Olt 110.
Mihai spătar mare v. **Miho.**
Mihaiu, sulger din Coțofeni v. **Mihaiu Țințăreanu.**
Mihaiu, șoimar din Săteni, vinde vie (menț.) 87.
Mihai, vărul lui Vladul log. din Nănișori, vinde țigancă 386.
— **Mihăilă**, vătaf din Rîmnicu <Sărat>, martor pentru Domirești 215.
Mihai, vătaf, martor pentru Tîrgoviște 96.
— **Mihăilă**, vinde parte în ocina Mircească 390.
Mihai An (?), căpitan, martor pentru Sămărăști, Topliceni, Jideni ș.a. 410.
Mihaiu Carșote (Carșote, ~ Carșotei, ~ Carșute), cumpără partea Rădăncască 340; martor 121, 241, 314.
Mihai Croitor, aldămășar pentru Golești și Prăvăleni 332.
Mihai Ergopul (Mihaiu, Mihai Irgopul), cumpără roată de moară în Tîrgoviște 441, 446, 449.
— **Mihail Tecuciul**, nunta lui Alexandru Coconul la ~ 107.
Mihaiu Țințăreanu (Mihai, Mihaiu), clucer din Coțofeni <fiul lui Preda clucer și al Marei>, soțul Hîrsovei, cumnat cu Zamfira și Dragotă post.; stăpîn în Dragomirești, Bălboși și Cocorova 383; martor 13, 24, 54, 107, 149, 347, 383; pribeag peste munte împreună cu Matei aga <Basarab> ș.a. boieri 168; sluger 347.
Mihai <Viteazul> (Mihail, Mihail Pătrașcovici), domn al Țării Românești <1593—1601> 103, 188, 316; fiul lui Pătrașco voievod și al Teofanei călugărița, tatăl lui Necula voievod și al Floricăi; familie 79, 105, 248, 263, 273, 278, 279, 440;
mare stolnic 273, 278, 279;
ctitor, danii 20, 241, B; cumpără și românește sate 20, 123, 125, 248, 273, 278, 279, 400, 440; înzestrează pe fiica sa 273, 278, 279; înnoiește și întărește așezămînt bisericesc 79; cărți și hrisoave de la ~ 20, 79, 105, 110, 123, 125, 154, 248, 250, 252, 263, 282;
legătura lui ~ 90, 127, 134, 138, 141; rumâniri în vremea lui 44, 62, 66, 72, 418;
cu oastea la m-rea Bistrița 20; palangă făcută de Sinan pașa, m-re pustiită în vremea lui 10, 113, 337.
Mihai Vodă m-re v. **București.**
Mihaia, fiica lui Șerbu din Nănișori, soția lui Bogdan, familie; vinde vie în dealul Vălenilor 118.
Mihalachi din Băncești, martor pentru Zorești 105.
Mihaleea, aldămășar pentru Jideni și Țușăști 109.

www.dacoromanica.ro

Mihalcea, ban <Caragea>, tatăl Predei clucereasa şi socrul lui Radul Buzescul, rumâneşte în Vărăşti, Călugăreni şi Periaţi (menţ.) 62, 72.
Mihalcea, căpitan din Pătîrlage v. **Mihalcea** vornic al doilea.
Mihalcea din Odae, martor pentru Cacalcţi, 386.
Mihalcea, fiul lui Dumitru Turcul din Bucureşti, frate cu Radul, vinde vie în dealul Bobului 228.
Mihalcea, logofăt, martor pentru Măgurele 157.
Mihalcea, logofăt, scrie răvaş domnesc pentru Futeşti 40.
Mihalcea, megiaş din Măteşti, vinde cu alţii vad de moară 241.
Mihalcea, postelnic, soţul Despei, vinde moşie în Coteşti, scrie zapis 306.
Mihalcea, vornic al doilea din Pătîrlage, mare căpitan, tatăl lui Radul post. 287, 311, 312; stăpîn în Cîndeşti şi Cacaleţi cu moară, pivniţă şi ţigani 74, 84, 176, 236, 250, 252, 386; judecă pricină 232, 256; boier tocmelnic 344; martor 104, 239, 263, 265, 351, semnează 262; învaţă în act domnesc 174;
mare căpitan 344, 386.
Mihalcea Talvacă (Mihalcea), zălogeşte ocină în Gudărăşti (menţ.) 410.
Mihalco, moştean rumânit din Negraşi 172.
Mihart (Mihartŭ), postelnic din Şitoaia, martor 13, 325.
Mihăeştl, sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 320; Oancea înfrăţit de vărul său Stancea peste delniţa Mircei 128.
Mihăeştl (Miheşti), sat <j. Olt> 90, 147.
Mihăeştl, sat <j. Vîlcea> 335, 354.
Mihăilă v. **Mihai.**
Mihălleasca, ocină la * Fundeni <lg. Singeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 228.
Miheşti v. **Mihăeşti,** sat, j. Olt.
Mihnea, banul din Urezi, tatăl Voicăi (menţ.) 97.
Mihnea, cneaz din Sulari, rumânit fără ocină 149.
Mihnea, cu parte în dealul Nucetului 188.
Mihnea din Bădeni, megiaş, jurător 101.
Mihnea din Cretineşti, martor pentru rumâni fugiţi 364.
Mihnea, fiii săi rumâni din Coteşti (menţ.) 306.
Mihnea vinde parte în Cacaleţii din Vale <eroare> v. **Mlhăilă.**
Mihnea voievozi v. **Radul Mihnea** şi **Mlhnea Turcltul.**
Mihnea Ghidi (~ Ghi) din Mirceşti, vinde parte 390; martor 6.
Mihnea <Turcitul>, domn al Ţării Româneşti <1577—1583, 1585—1591> 80, 113, 129, 188, 267, 296, 371; fiul lui Alexandru Mircea şi tatăl lui Radul Mihnea 21, 33, 55, 61, 87, 105, 110, 113, 116, 139, 154, 177, 248, 273, 278, 279, 283, 337, 400, 440;
dă bani spre a fi schimbaţi în Transilvania; confiscă sate şi le dăruieşte m-rii Sfînta Troiţă 8, 31;
rumâniri în vremea lui 273, 278, 279; cărţi şi hrisoave de la ~ 10, 33, 55, 105, 139, 154.
Miho, Mihul:
— Mihul v. şi **Dima a lu Mihulése.**
Miho, ban mare v. **Miho,** spăt. mare.
Miho, comis, frate cu Nica comis, dăruieşte parte în Frăsinet m-rii Bucovăţ; mormînt (menţ.) 26.
— **Mihul** din Cucuteni, martor 442.
Miho din Păuşeşti, martor 182.
— **Mihul,** din Şotînga, se răscumpără din rumânie 116.
— **Mihul,** faurul din Bălişoara, megiaş <jurător> 379.
Miho, logofăt mare v. **Miho** spăt. mare.
Miho, neguţător, martor pentru Săteni 87, 237.
Miho, neguţător, tatăl lui Costandin, martor pentru Cotroceni 211.
Miho, portar <din Oraşul de Floci>, hotarnic (menţ.) 283.
Miho (Miha, Mihai, Mihol, Mihu, Mihul, Miiho) <**Racotă**>, spătar mare, mare logofat, ban mare al Craiovei;
cumpără şi vinde moară la Rîmnicul <Sărat> 215; stăpîn de ţigani 117;
în sfatul domnesc: mare spătar <pînă la 1630 aug. 12; şi 1631 iulie 23—1632 iulie 11> 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320 321, 337, 338, 348, 358, 383, 386, 390, 391, 400; în sfat domnesc menţionat 159; mare logofăt <1630 aug. 26 — sept. 25> 141, 149, 154, 157; mare ban al Craiovei <1630 nov. 10— 1631 iulie 6> 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252;
fost mare spătar 149, 215;
ispravnic de hotărnicie (mare ban) 173;
martor (mare spătar; mare logofăt) 46, 89, 106, 149, 265, 271, 273, 278, 279, 324, 389, semnează greceşte 58, 68, 88, 100, 104, 296, 361;
în tabără, împreună cu Lcon Tomşa 271;
eroare: mare vistier 67.
Mihulése v. **Dima a lu Mihulése.**
Miiac v. **Oprlş Miiac.**
Miinia v. **Miinea.**
Miitescul, martor pentru Sărăţeni 24.
Miiuzuică v. **Opriş Milac.**
Mileul, megiaş rumânit din Cîineşti 335.
Milea, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Mllea, cu parte şi rumâni în Bădeni 328.
Mllea din Şopîrliga, martor pentru Cacaleţi 386.
Milea (Mile), popă, martor pentru Şerbăneşti, semnează 269.

www.dacoromanica.ro

Milea, român din Popești, fiul lui Nan cel bătrîn 313.
Milea, schiler, martor la zălogirea unei livezi din Văsiia 327.
Miloșu, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Miloș (Miloși), logofăt <din Pîriu>, fiul lui Badea log. și al Dumitrei, familie 70, 100, 103, 108, 117, 383; stăpîn în Bilta și Brănești, volnicit să-și strîngă rumânii fugiți 70, 103, 117; strînge birul de roșii 117; răscumpără m-rea Strîmba a unchiului său Stoica f. mare vist., zălogește țiganii m-rii 100, 108, 383.
Miloș (Miloși), logofăt din Uscați, fiul lui Scorea log. și nepotul lui Danciul log., martor 91, 95, 243.
Miloș, român din Comani 64.
Minea v. **Radul Miinii**.
Mira, țigan 386.
Mirăul, popă, protopop, socrul lui Stan martor pentru Băbeni 156.
Mirca, moștean rumânit din Pleașov v. **Mircea**.
Mircan, fiul Ancăi, vinde ocină în Drajna 305.
Mircan, judec rumânit din Lătceni, fiul lui Măciucă 181.
Mircea, Mirci:
Mircea, călugăr, frate cu Vasilie Gură, vinde vie în dealul Cîndeștilor 252.
Mircea, delnița lui la Mihăești (menț.) 128.
Mircea din Moșești, martor pentru Cîndești 267.
Mircea din Poiană, martor pentru Bărăști 215.
Mircea (Mirce) din Tifulești, fiul Ancăi, nepotul lui Negruș și frate cu Ilie și Țigulea, vinde parte în dealul Cîndeștilor 267; închină biserică m-rii Coziani 257; martor 119.
— **Mirci**, martor pentru Rîfov 204.
Mircea, moștean din Pleașov (menț.) 278.
Mircea (Mirca), moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Manea Gîdețu 278, 279.
Mircea, popă din Balomirești, martor pentru Lacul 39.
Mircea, popă din Săseni, aldămășar pentru Zorești 202.
Mircea, rumâni: ~ din Bărcănești, fiul lui Radul Dămțuescul 147; ~ din Poieni 159.
Mircea, sătean din Domirești, vinde parte 215.
Mircea cel Bătrîn, domn al Țării Românești <1386—1418>, carte de la ~ 144.
Mircea Fluerătoriul, frate cu Sima, martor pentru Berești 36.
Mirceasca, ocină la *Mircești, j. Buzău <lg. Simileasca> 390.
***Mircești** j. Buzău, sat <lg. Simileasca> 80, 232; parte din ocina domnească vîndută de Vasiiu lui Costandin slugă domnească; partea lui Stoica vătaf vîndută aceluiași de Albul din Cislău 6; părți din ocina Mircească întărite lui Radul log. din Mănești, deal cu vii 390.
Mirci v. **Mircea**.
Mircică v. **Stan al lui Mircicăi**.
Mirea cel bătrîn, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Miriceanul v. **Nastasie Miriceanul**.
Miriticașul v. **Radul Miriticașul**.
Miriță din Călinești, martor pentru Dălbănești 219.
Miriță, rumâni: ~ din Bratia, cu delniță 41; ~ din Frățești și Costești 385.
***Mirlari**, sat <* Merlari lg. Pleșcoi, j. Buzău> 241.
Mirlea din Rătești, aldămășar pentru Vernești 427.
Mirlea, român din Roșiul 385.
Miroslav, <logofăt>, fiul lui Mihail log. din Pitești, frate cu Dumitru, pierde părți în Piteștii de Sus și în Găneștii de Jos, pentru datorie 344.
Miroslav, logofăt <mare fost, tatăl lui> Ionașcu post., stăpîn în Rîfov (menț.) 204.
Mirosiăvești, sat 352.
Miroslovești, sat <j. Prahova> 381.
Mirul din Stroești, vinde parte 290.
Mirul, moștean rumânit din Pleașov 279.
Mislea (Sf. Troiță), m-re <j. Prahova>, stăpîniri, face schimb 106, 311, 312, 396; volnicită să ia vamă din pește la Greaca 167, 284; scutiri pentru dîrvari 76, 362; egumeni 106, 167, 311, 396.
Mișăi, mahala la Rîmnicu <Vîlcea> 382.
Mitrea din Mihăești v. **Mitrea** pah.
Mitrea (Mitre) din Trășani, martor C.
Mitrea, locul lui la Rîmnicu <Vîlcea> 382.
Mitrea, martor pentru Cotești 192.
Mitre, paharnic (?) 356 v. **Mitrea** pitar.
Mitrea, paharnic din Mihăești, văr cu Staico pah., martor 354, semnează 335, 409; sluger 409.
Mitrea, pitar, f. mare pitar, tatăl lui Dumitru post. 158; cu drepturi în Dealul Tîrgoviștei 259; schimbă țigănci 93; martor pentru Grădiștea, Siliștioara, Lunca Babelor ș. a. 89, 180, 185, 265; semnează 58, 88, 104, 297, 324; eroare: f. mare post. 89; probabil același: Mitrea paharnic 356.
Mitrea, postelnic, 181.
Mittilini, mitropolie <Mytilini, Grecia> 159.
Miinea, Mainea, Miinia:
Miinea v. **Radul Miinii**.
Miinea cel bătrîn, martor pentru Băbeni 156.
Miinea din Hîrbor, vinde parte 290.
— **Miinia**, popă din Glogova, martor, scrie zapis 394.
— **Mainea**, postelnic din Poenari, martor pentru Pitești 344.
Minearie, țigan, tatăl lui Mîrșală și al lui Florea (menț.) 383.
Minie v. **Radul Miinii**.
Minzeș din Bughiani, vinde parte în Cacaleți 386.
Mîrșală, țigan 383.
Mîrșăviț v. **Necula Mîrșăviț**.
Mîrzanul, martor pentru Pîrscov E.
Mîrzea v. și **Vladul Mîrzea**.
Mîrzea din Bălișoara, martor pentru Cacaleți 176.

www.dacoromanica.ro

Mîrzea din Gomoeşti, martor pentru Cacaleţi 176.
* **Mlacea**, sat <probabil lg. Cătina, j. Buzău> 174.
Mladin, popă, martor <pentru Jigoreni ?> 86.
Moara de Supt Mal, top. la Tîrgovişte 446, 449.
Mocanul v. **Pătru ~ şi Radul Mocanul**.
* **Moceşti**, sat <lg. Lipia, j. Buzău> partea Neagăi din Zoreşti, la Orcăneşti, vîndută de Dragomir lui Anastasie 105.
Mocul v. **Stanciul Mocul**.
Modroghina, munte <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> al oraşului Cîmpulung 144.
Moga, cu drepturi în Grădiştea şi Mogoşeşti, prin jupîneasa sa nepoata primei soţii a lui Dumitru vornic 351.
Moga din Bărbăteşti, tatăl lui Tanasie pah. şi bunicul lui Pătru şi Ştefan (menţ.) 203.
Moga, socrul lui Rade cneaz rumânit din Gropeni 240.
Moghila, Moghilă v. **Gavril Moghila şi Simeon Moghilă**.
Mogoş (Mogoşu), călăraş, frate cu Stanciul, cumpără parte în Clinceni 343.
Mogoş (Mogoşi), clucer, vătaf din Căciulaţi, cumpără parte cu vie în Jugureni 78, 86; martor 54, 164, 175, 234, 251, 277, 286, 287, 292, 325, 330, 331, semnează 223.
Mogoş, delniţa lui la Bădeni (menţ.) 328.
Mogoş din Aninoasa, martor pentru Berevoeşti 114.
Mogoş din Căciulaţi v. **Mogoş** clucer.
Mogoş din Căzăneşti, martor pentru Ibăneşti 59.
Mogoş din Gălăşeşti, martor pentru Măniceşti 83.
Mogoş din Păuleşti v. **Mogoş** log. şi **Mogoş** vornic.
Mogoş, logofăt din Păuleşti, fiul lui Mogoş vornic, martor, semnează 393.
Mogoş, martor <pentru Topliţa> 285.
Mogoş, vătaf din Căciulaţi v. **Mogoş** clucer.
Mogoşu, vinde vin lui Mogoş călăraş, care cumpără în Clinceni (în menţ. contemporană) 343.
Mogoş, vornic <din Păuleşti>, tatăl lui Mogoş log. (menţ.) 393.
Mogoşani, sat <j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa> 98.
Mogoşanul v. **Stan Mogoşanul**.
Mogoşăşti, sat <j. Olt>, partea lui Raduslav bănişor vîndută de Dumitru lui Todor comis 402.
Mogoşeşti (Mogoşăşti), sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 1, 25, 27, 44, 58, 65, 66; moşie lăsată de Dumitru vornic soţiei sale Maria şi fiului său <vitreg> Bunea log. 265, 266, 351.
Mogoşi v. **Mogoş**.
Mogoşilă din Ţigăneşti, socrul lui Dumitru din Beleţi 124.
Mogoşoaia, j. Ilfov, sat <azi or. Bucureşti>, părţi cu vad de moară vîndute de Florea Mîndescul post. şi de Brezuica, jupaniţa lui Isar cel bătrîn, lui Dumitru log. 451.
Mojdreanul, baltă <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> a m-rii Sfînta Troiţă, pricină cu Nenciul vornic; hotare 33, 35.
Moldova şi moldoveni, domn din ~ 143; mare postelnic din ~ stăpîn în Ţara Rom. 11, 12, 82; moldoveni, poslušnici ai episcopiei de Buzău 7, 422, cu drept să se aşeze în slobozie 159; birul moldovenesc 7, 159, 422.
Moldovean, Moldoveanul v. **Gavril Moldovean, Nicoară Moldoveanul şi Stoian Moldoveanul**.
Molomoc (Molomocul, Sf. Nicolae) din jos de or. Ghergheţa, m-re <Malamuc, j. Ilfov; azi j. Prahova>, stăpînă în Creţeşti; egumen 146.
Momală, tatăl lui Stan cneaz rumânit din Gropeni (menţ.) 240.
Momcescul v. **Radul Momceseul**.
Momeilaş, delniţa lui la Bratia (menţ.) 41.
Momeilă din Deduleşti, tatăl Stancăi, Sorei şi Sorcăi, familie (menţ.) 256.
Momoiul v. **Micul Momoiul**.
Monembasia, mitropolie <Monemvasia, Grecia> 159.
Moringlavi, m-re (?) <j. Romanaţi; azi j. Olt>, cumpără parte în Pleşoi (menţ. 1707) 85.
Moringlavi (Moriglavi, Moruglavi, Morunglavi), sat <Morunglav, j. Romanaţi; azi j. Olt>, părţi vîndute de călugărul Vichentie şi vărul său Radul, popii Ionache 417; popă 110, 417.
Moroca v. **Oprea Moroca**.
Morocî, delniţa lui la Bratia 41.
Morunglavul v. **Moringlavi şi Manea Morunglavul**.
Mostiştea, rîu, sat pe ~ 298.
Mostoc v. **Stan Mostoc**.
Moş v. **Vărăştil lui Moş**.
Moşatu v. **Muşat**.
Moşca v. **Dragomir Moşca**.
Moşean din Căpăţîneşti, martor 202.
Moşeşti (Moşăşti), sat <c. Turburea, j. Buzău> 119, 257, 267.
Moşoaia v. **Oprea al Moşoaei**.
Moşotu v. **Muşat**.
Moşu din Deduleşti, frate cu Neagoe, martor 413, 414.
Moşu din Stănuleşti, aldămăşar pentru Zoreşti 202.
Moşul, rumân din Poieni 159.
Moţoc v. **Muţuc**.
Motroce, Motrocea v. **Dragomir Motroce şi Stoica Motrocea**.
Movilă v. **Gavril Moghila şi Simion Moghilă**.
Mozăceanul v. **Dumitru Mozăceanul**.
Muce, martor pentru Pîrscov D.
Muia, ţigan (menţ.) 200.
Muja (eroare: Murai), postelnic din Răteşti, frate cu Ivaşco şi cumnat cu Despina logofeteasa 133, 209; stăpîn în Ciăceni şi Lichireşti 138, 141, 209; tocmelnic, martor 98, 133.
Muja, tatăl Neacşei stăpînă în Urdari (menţ.) 383.
Murai <eroare> v. **Muja**.
Murgaşi, sat <Murgaşu, j. Dolj> 133, 329.

www.dacoromanica.ro

Murgeştii, sat <j. Buzău> 171.
Mustachi v. **Ghinea Mustachi.**
Mustaţă v. **Marin Mustaţă.**
Muşa din Cîndeşti, soţia lui Stoica log. şi mama lui Răzmeriţă (menţ.) 162.
Muşa, fiica Baştorogului din Zoreşti, vinde vie 202.
Muşa, sora Neacşci şi a Rusei, vinde parte cu vie în Zoreşti 241.
Muşat, căpitan, martor pentru Măstăneşti 398.
Muşat cumpără delniţă în Stăneşti v. **Muşat** vist.
Muşat din Cîndeşti, aldămăşar şi martor 148, 242.
Muşat din Şotînga, martor 116.
Muşat (Moşatu), fiul lui Oprea şi nepotul lui Bratul din Creaţa, vinde parte de funie în Şerbăneşti 269.
Muşat, martor pentru Dobroteni 194.
Muşat, moşneni rumâniţi: ~ din Cerbureni, fiul lui Alăman cel bătrîn 94; ~ din Drăghineşti, nepotul lui Radu Pîrlea 368; ~ din Gropeni 240; ~ din Vărăşti, în pricină de rumânie 62, 72.
Muşat (Moşotu) popă, tatăl diaconului 353; martor pentru Clinceni 343.
Muşat, rumâni: ~ din Crăceni, fugiţi din Lichireşti 138, 141; ~ din Futeşti 298.
Muşat stolnic mare v. **Muşat** vist.
Muşat (Muşatŭ), tatăl lui Dragomir şi al lui Tudor aldămăşar pentru Cîndeşti (menţ.) 162, 267.
Muşat, ţigan 296.
Muşat, vinde parte în Zoreşti 241.
Muşat, vistier al doilea, mare stolnic <din Pietroşani, după 24 aprilie 1632 menţ.>, soţul Despinei şi tatăl lui Vasilie şi al Voichiţei; familie 140, 153, 361, 404, 416, B; stăpîn în Izvorani, Stăneşti, Muşeteşti ş.a., cu mori la Piteşti 107, 140, 264, 361, 416, B; danii m-rii Argeş 361; în pricină cu Ivaşco mare voruic pentru zestrea norei sale 153, 360;
în sfatul domnesc: mare stolnic 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 227; (menţ.) 159; vistier al doilea 358;
ispravnic al Craiovei 103;
f. mare sluger 149; mare stolnic 58, 65, 88, 89, 100, 104, 107, 140, 149, 153; al doilea vistier 264, 265, 273, 278, 279, 296, 297, 324, 361, 404, 416, B;
martor 58, 65, 89, 149, 265, 273, 278, 279, 296, semnează 46, 88, 100, 104, 140, 297, 324, 361;
diată 361.
Muşat Bughea, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Muşat Cernăteseul (croare: ~ Cercănescu), român din Lichireşti fugit la Crăceni 138, 141.
Muşat Oghiz din Şăpăreşti, martor pentru Necşeteasca 291.
Muşat Osieseu (~ Osiescul), român din Lichireşti fugit la Crăceni 138, 141.
Muşat Pireiul, partea lui în Negreasca şi Jilişte (menţ.) 379.
Muşăteachi v. **Stanciul Muşteachi.**
Muşătescŭ v. **Stanciul Muşăteseŭ.**
Muşăteşti, sat <Muşetcşti, j. Argcş>, parte cu români şi mori dăruită de Muşat al doilea vist. m-rii Argeş, cu întocmire pentru munca românilor 361.
Muşcă v. **Dragomir Moşea.**
* **Muşcel**, sat <lg. Sărata, j. Buzău>, partea Calei vîndută de Rada jupaniţa lui Staico pah. lui Buzinca mare clucer 170, 241; partea lui Stoica spăt. lăsată soţiei sale Condeşa, iar după moartea ei, fiilor lor Pătru, Dumitru şi Pădure 371.
Muşcel şi Pădureţ (Muscel, Muşcel, Muscel şi Pădureţi), judeţ, sate din ~ 8, 31, 130, 265, 266, 320, 351, 391, 439.
* **Muşeţel**, sat <lg. Lacu Rezi, j. R. Sărat şi Brăila; azi j. Brăila>, partea Mariei din Bucov dobîndită de Nedelco f. mare pah.; schimbată de acesta cu cumnatul său Ianiu spăt. 357.
Muşeteşti v. **Muşăteşti.**
Muşica, în pomelnicul lui Dumitru log. dăruit m-rii Golgota (menţ.) 3.
Muşica, jupaniţa lui Avram post., vinde ţigancă 94.
Muşteachi v. **Stanciul Muşteachi.**
Muţi, sat <j. Teleorman> 115, 346.
Muţuc, popă din Bîţcovcni, martor pentru Ulmul şi Călugărul A.
Muzachis v. **Manea Muzachis.**
Muzea <eroare> v. **Budea.**

N

Naeăr (?), sat 309.
Nan, Nanu:
Nan cel bătrîn, tatăl lui Stoica, Toader şi Milea români din Popeşti (menţ.) 313.
Nan, croitor din Domireşti, vinde parte 215.
Nan, cumpără de la nepotul său Preda parte cu vie în dealul Verneştilor 80.
Nan (Nanu), cumpără loc de casă şi vie în Dumbravă 145.
Nan, cu parte în dealul Nucetului 188; v. şi **Nan Bogheanul.**
Nan din Berevoeşti, tatăl lui Bolbosea, martor 114.
Nan din Măgureni v. **Nan** log.
Nan din Reade, martor pentru Domireşti 210, 215.
Nan din Văcăreşti v. **Nan** log.
Nan din Verneşti, martor 80.

www.dacoromanica.ro

Nan din Vitănești, tatăl lui Năstase (menț.) 309.
Nanu, fiii săi rumâni din Ciumernic 229.
Nan, logofăt din Măgureni 190.
Nan, logofăt din Văcărești, hotarul lui la Bîrzeștii de Sus 393; hotarnic, martor 40, 229, 393.
Nan, martor pentru Clinești 335.
Nan, meșter din Tîrgoviște, martor 96.
Nan, moșnean rumânit din Drajna 342.
Nan, nepotul lui Nan log., rumânit cu ocina sa din Măgureni, pentru omor 190.
Nau, nepotul lui Vladul, martor pentru Piscani 316.
Nan (Nano), postelnic, fiul lui Oprișor log. și tatăl lui Tudor, vinde parte în Sturzeni 67.
Nan, rumân din Pucheni, cu delniță 313.
Nan, „socrul vornicului", martor pentru Drajna 234.
— **Nanu**, soțul Stancăi și ginerele lui Tudor Bojidari, vinde parte în Bogdănești 399.
— **Nauu Bogheanul**, martor pentru Cîrnitura 407; v. și **Boghină** și **Nan** cu parte în dealul Nucetului.
Nan Poturul din Cacaleți, frate cu Stan, martor 386.
Nan Șaineșcul, vinde în Cacaleți 176.
Nanciul v. **Nenciul.**
Nastasie, Anastasie, Năstase:
Nastasie, fiii lui cu parte în Lătceni (menț) 326.
— **Năstase**, fiul lui Nan din Vitănești, martor 309.
— **Anastasie**, fiul lui Savasto din Bănceștí, familie; întărit în Orcănești, Mocești, Zorești ș.a. 105; probabil același: **Nastasie**, (Năstasie) din Bănceștí, înfrățit în Coetești 405; martor 390.
— **Anastasie**, ieromonah de la episcopia din Buzău 403.
Nastasie, ieromonah din m-rea Strîmbul, dichiu 39.
Nastasie Miriceanul din Bănceștí, martor pentru Smedești 239.
Nastea, jupîn din Negoești, cumpără parte în ocina Trestienească de în Ratina 171.
Naupact, <Grecia>, mitropolit de Arta și ~ 159.
Năfuraşul, moștean din Pleașov, tatăl lui Drăguș și Ivan (menț.) 278.
Năgoslav v. **Oeea Năgoslav.**
Năgruşu, partea lui la Cîndești (menț.) 162.
* **Nănișori**, sat <lg. Armășești, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 118, 386.
Nănuț, curtean, martor pentru Berindești 403.
Năsip, sat <c. Ceplea, j. Gorj> 103.
Năstasie v. **Nastasie.**
Năsturel v. **Radul** ~ și **Udrișle Năsturel.**
Năvrap, martor pentru Găgeni 163.
Năzură din Genuneni, martor 424.
Neaeșa, Neeșa:
— **Neeșa**, fiica lui Drăghici log. din Sălătruc și a Dospinei, soră cu Stanciul, primește de la tatăl său parte cu rumâni, moară și casă în Sălătruc și vii la Rădăcinești 276.
Neaeșa, fiica lui Oprea, partea ei la Golești (menț.) 56.
— **Neeșa**, fiica lui Stanciul și nepoata lui Drăghici log. din Sălătruc, soră cu Anca 276.
Neaeșa, jupaniță din Vlăduleni, stăpînă 280, 281.
Neaeșa, jupaniță, fiica lui Muja, stăpînă în Urdari (menț.) 383.
Neaeșa, jupaniţa lui Ianache șifar, soră cu Socol pah. din Cornățeni, familie; vinde în Udeni 206.
Neaeșa, jupaniţa lui Necula Purece și mama Ilincăi jupaniţa lui Nichifor pah. stăpîni în Sămărăști, Topliceni și Jideni (menț.) 410.
Neaeșa, jupaniţa lui Nenciul vornic, stăpînă în Slăvica; în pricină cu Oancea log. 82.
Neaeșa, jupaniţa lui Tudor și mama lui Leontene, vinde prăvălie în București 302.
Neaeșa, mama Neagăi stăpînă în Bratia, rudă cu Bratul post. (menț.) 41.
Neaeșa, mătușa lui Frîncul post., partea ei la Mănicești (menț.) 83.
Neaeșa, rumân din Vărăști 175.
Neaeșa, soră cu Javra, Stana și Neagul, vinde parte cu moară în Bănceștí (menț.) 105.
Neaeșa, soră cu Rusa și Mușa, vinde parte cu vie în Măteștí 241.
Neaeșa, țigănci 290, 386.
Neaeșul, Neeșul:
— **Neeșul** din Coteștí (?) (menț. ulterioară) 23.
— **Neeșul** din Cretinești, martor pentru rumâni fugiți 364.
Neaeșu din Rădăcinești 197.
— **Neeșul** din Topoloveni, martor pentru Stroești 406.
Neaeșul din Țigănești, martor 49.
Neaeșul, fiul lui Colceac iuzbașa, martor pentru Samara 319.
Neaeșul, moștean din Brăești, apărat de rumânie 174.
Neaeșul, moștean rumânit din Sulari 149.
Neaeșul, popă din Dobroșăști, cumpără în Brezoaia 274.
Neaeșul (Neacșu), rumâni: din Brădișești, se judecește, rumânit din nou 94; ~ din Lichirești 138, 141; ~ din Poieni 159.
Neaeșul, țigan 347.
— **Neeșul**, vătaf, martor pentru Clinceni 353.
Neag v. **Neagul.**
Neaga v. **Dumitru Neagăi.**
Neaga din Pîrliți, nepoata Voicăi Pănoi, dăruită în Vernești 427.
Neaga din Zorești, soră cu Dragomir Dăinea, cu parte la Orcănești în Mocești 105.
Neaga, fiica lui Burducea din Bănceștí, soră cu Alexandra și Iana, vinde vad de moară în ocina Portărească 390.
Neaga, fiica Neacșei, nepoata lui Condrea și mătușa lui Bratul post., stăpînă în Bratia 41.
Neaga, jupaniță, fiica lui Pătru post. din Pătîrlage, soția lui Udrea Doicescul, stăpînă în Cîrstienești de pe Colentina 91, 95.

www.dacoromanica.ro

Neaga, nepoata lui Vocotă monah din Bădeni, soră cu Nedelea şi Anca, vinde parte cu vie 101.
Neagoe, Negoe, Negoi:
Neagoe v. **Gruiul lui ~ şi Stan al lui Neagoe.**
Neagoe agă mare v. **Neagul** pah. mare.
Neagoe, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Neagoe, călugăr din Brătivoeşti, tatăl lui Martin, vinde livadă în Căzanul; martor pentru Berislăveşti 132.
Neagoe, călugăr din Plăviceni 115.
Neagoe cel mic din Deduleşti, martor 413.
Neagoe din Bădeni, martor 101.
Neagoe din Bănceşti, martor pentru Zoreşti 105.
Neagoe din Bereşti, hotarnic şi martor pentru Grădiştea 1, 25, 27, 44.
— **Negoe** din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
Neagoe din Corbşori, frate cu Fătul, vinde părţi în Stăneşti 140, 360.
Neagoe (Neague) din Deduleşti, frate cu Moşu, martor 413, 414.
Neagoe din Gogueşti, martor pentru Berevoeşti 114.
Neagoe din Rîogeni, martor 268.
Neagoe din Săcuiani, fiul lui Tudorel şi unchiul popii Gherghe, vinde parte 388.
Neagoe din Săcuiani, martor pentru Piteştii de Sus 344.
Neagoe din Sărata v. **Negoiţă** post.
Neagoe (Neagoi) din Stăneşti, martor pentru Drajna 287, 342.
Neagoe din Vişina, tatăl lui Nedelco (menţ.) 254.
Neagoe, fiul Ilisaftei călugăriţa, frate cu Necula şi Gherghe pitar, nepotul popii Salıat, vinde parte în Lazuri 67.
Neagoe, fiul lui Barbul din Nacăr, martor 309.
Neagoe, fiul lui Dobre, în pricină pentru roată de moară în Tîrgovişte 449.
Neagoe, fiul lui Neagoe Bold, vinde parte de vad de moară în ocina Portărească, lîngă Băneşti 390.
Neagoe, fiul lui Spiriciul şi soţul Simei care vinde roată de moară în Tîrgovişte 449.
Neagoe (Neagoi), fiul lui Stănigoiu, martor pentru Săcuiani 388.
Neagoe fiul lui Tudorel v. **Neagoe** din Săcuiani.
— **Negoi**, fiul lui Vasilie iuzbaşa, cumpără în Clinceni 373.
Neagoe (Niagoe), frate cu Voico, vinde parte în Clinceni 367.
Neagoe, logofăt din Tîrgovişte, tatăl lui Marco 322; jurător 259; scrie act domnesc 36.
Neagoe (Negoe, Negoi), martori: pentru Bodeşti 411; ~ pentru Coteşti 192; ~ pentru Deduleşti v. **Neagoe** din Deduleşti; ~ pentru Grădiştea v. **Neagoe** din Bereşti.
Neagoe (Neagoi), moşteni rumâniţi: ~ din Comanca 88; ~ din Gropeni 240; ~ din Hiriseşti 94; ~ din Pleaşov 278; ~ din Sulari, fără ocină 149; ~ din Stăneşti 331.
Neagoe, nepotul său Ion dăruieşte în Jdreala (menţ.) 97.
Neagoi paharnic v. **Negoiţă Meiută.**
Neagoe, partea lui la Bănceşti (menţ.) 105.
Neagoe (Négoia), pîrcălab din Grădiştea de Jos, rumân 1, 27, 58, 65, 421; în pricină de rumânie 44, 66.
Neagoe, popă, cu vie la Blegani (menţ.) 232.
Neagoe postelnici v. **Negoiţă.**
Neagoe, postelnic, martor pentru Bucureşti 270; v. şi **Negoiţă** postelnici.
Neagoe (Négoia), rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Grădiştea v. **Neagoe** pîrcălab şi **Neagoe Bădianu**; ~ din Măgurele 157.
Neagoe, stolnic, martor pentru Săcuiani 388.
Neagoe, tatăl lui Voico din Cindeşti (menţ.) 162, 267.
Neagoe (Negoe), văr cu Lăudat log. şi frate cu Colţea, martor pentru Coteşti 23; v. şi **Neagoe** martori.
Neagoe, vinde împreună cu alţii roată de moară la Dedileşti 241.
— **Negoe**, zălogeşte delniţă la Coteşti (menţ. ulterioară) 192.
— **Negoe al Bursului** din Birzăşti, vinde loc în Ograda 411.
— **Negoe a lui Păcală** din Bodeşti, cumpără loc în Ograda 411.
Neagoe al Romeăi din Celei, martor la rumânire 254.
Neagoe al Supţirelului (~ al lui Subţirelul), megiaş din Smedeşti, vinde parte cu vad de moară 121, 390.
Neagoe al lui Zgăe, cneaz rumânit din Lazu 13.
Neagoe Basarab (Basarab bătrînul, Băsărab, Băsăraba, Băsărabă), domn al Ţării Româneşti <1512—1521>, soţul doamnei Despina; strămoşul lui Radu Şerban 115, al lui Matei Basarab 419, 420, 423, 425, 426, 429—432, 434, 437, 438—440, 443, 445, 448, 449, 451; ctitor şi donator la m-rea Argeş 31, 439; pecetea sa folosită sub Leon Tomşa 237.
Neagoe Baştacul v. **Neagul Baştac.**
Neagoe Bold, tatăl lui Neagoe care vinde vad de moară în ocina Portărească, lîngă Bănceşti 390.
Neagoe Bădianu (Neagoe, Négoia, ~ Bădiianu), rumân din Grădiştea de Jos 1, 27, 421; în pricină de rumânie 44.
Neagoe Ciuhul, vinde loc la Biroslăveni 28.
Neagoe Ciutac, martor <pentru Topliţa> 285.
Neagoe Găfule (~ Găfue, Négoeu Găful), vinde parte din funia Bulănească, la Deduleşti 414.
Neagoe Hotea, moşnean rumânit din Vîrbiţa, fără ocină 46.
Neagoe Pungina (Pungina) din Coteşti, martor 23.
Neagoe Tălpigă, megiaş rumânit din Cîineşti 335.
Neagoiţă v. **Negoiţă.**
Neagolea (Negolea), fiica lui Baraghină şi soţia lui Văsiiu, cu părţi în Berevoeşti 114.
* **Neagomirea**, sat <* Neagomireşti, lg. Boteni j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 77.
Néagomirescul v. **Stan Néagomireseul.**

www.dacoromanica.ro

Neagoslav din Bănceşti, martor pentru Smedeşti 239.
Neagoşina v. **Negoşina**, sat.
Neagul, Neag, Negul, Nlagul:
Neagul v. **Lunca Neagului.**
Neagul agă mare, f. mare agă v. **Neagul** pah. mare.
Neagul, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Neagul, cumpără grădină şi casă în dealul Verneştilor 80; probabil acelaşi: **Neagul**, soţul Sorei 80.
Neagul din Căpăţîneşti v. **Neagul Baştac.**
Neagul din Cîndeşti v. **Neguleel.**
Neagul din Duşani v. **Neagul** log.
Neagul din Laţcoi, soţul Sofroniei, vinde parte 290.
Neagul din Moşeşti, martor pentru Cîndeşti 267.
Neagul din Negoeşti v. **Neagul**, jupîn.
Neagul (Neagulu) din Negoşina, fiul lui Radul, aldămăşar şi martor pentru Cîndeşti 162, 267.
— **Niagul** (Negul) din Pîrscov, martor D, E.
Neagul din Pîrscoveni, vinde parte din ocina Negrilească, la Lipia 221.
Neagul, fiul lui Fiera f. mare log. v. **Neagul** frate cu Stroe log.
— **Negul**, fiul lui Miclea din Pîrscov, în pricină E.
— Ncgulu fiul lui Radul din Negoşina v. **Neagul** din Negoşina.
Neagul, fiul Neacşei şi frate cu Chiriac din Copăceni, vinde parte în Udeni 206.
Neagul, fiul Oprinei, martor pentru Bădeni 156.
Neagul, frate cu Javra, Stana şi Neacşa, vinde parte cu moară în Bănceştii Javrei (menţ.) 105.
Neagul, frate cu Stanciul Batcăi, vinde părţi în Negoşina, Zărneşti şi Bisăuci pentru plata birului haraciului 339.
Neagul, frate cu Stroe log. şi Vintilă, <fiul lui Fiera Leurdeanu f. mare log.>, cumpără părţi cu vie în Ţigăneşti 49, 124.
Neagul, întărit peste parte cu moară în Sărăşti, după pricină 315.
Neagul, jupîn <postelnic din Negoeşti>, frate cu Antonie <vodă>; cumpără vie şi laz în dealul Scăianilor 412; în pricină cu Radu log. şi Gherghe din Miroslăveşti 381; martor 171; v. şi **Negul** post.
Neagul, logofăt din Duşani, martor 39, semnează 341.
Neagul, megiaş din Mărăcineni, frate cu popa Dragotă din Vispeşti şi cu Stănilă, vinde partea lui Calciul din Cîndeşti 236, 252.
Neagul (Neag), moşteni români: ~ din Drajna 330; ~ din Găurici 120; ~ din Lazu 13; ~ din Pleaşov 278, 279.
Neagul, nepotul lui Dragomir rotar, martor pentru Săcuiani 388.
Neagul (Seghilov ?), nepotul popii Bratul, cu loc în Bucureşti 14.
Neagul (Neagoe, Neagoi, Neagu), paharnic mare f. mare agă, frate cu Andrei iuzbaşa şi văr cu Coman 180, 185, 300;
în sfatul domnesc: mare paharnic <1632, ian. 11 — iunie 14> 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 391; martor: mare agă, f. mare agă 65, 175, 180, 185, 203, 206, 265, 295, 296, semnează 58, 104; mare paharnic 359, 389, semnează 324, 329, 333, 361;
eroare: mare pitar 316.
Neagul, partea lui la Bănceşti (menţ.) 105.
Neagul pitar mare <croare> v. **Neagul** pah. mare.
Neagul, popă, aldămăşar 145.
Neagul, popă din Domireşti, martor 215.
— **Negul**, postelnic, martor pentru vînzare în Bucureşti 129; v. şi **Neagul** jupîn.
Neagul, rumâni: din Maxin, scutit 245; ~ din Poieni 159.
Neagul, ţigan 241.
Neagul, vinde ogoare în ocina Necşetească 291.
Neagul, viorarul, martor pentru Negoşina ş.a. 339.
— Negul vornic 310 v. **Neneiul.**
Neagul al lui Mareo din Scăiani, jurător pentru Brăeşti 174.
Neagul Baraghină v. **Baraghină** din Siliştioara.
Neagul Baştac (Neagoe Baştacul) din Căpăţîneşti, martor 80, 202, 307.
Neagul Băzaci, martor pentru Băbeni 156.
Neagul Dălog din Albeşti, megiaş jurător 379.
— **Neag Păruş**, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Neagul Roşca, martor pentru Valea Teancului 307.
Neaniul v. **Neniul.**
Nébunéle, Nebunelea v. **Dragomir Nebunelea.**
Nebunul v. **Stan Nebunul.**
Nechifor v. **Niehlfor.**
Nechifora, fiica lui Voico, vinde vie în dealul Verneştilor şi parte în Poenari 80.
Nechita v. **Niehita.**
Necoară v. **Nicoară.**
Necola v. **Necula.**
Necşa v. **Neacşa.**
Neeşat din Trestianii din Vale, vinde parte (menţ.) 171.
Necşeteasca, moşie la Urlaţi <j. Săcuieni; azi oraş, j. Prahova>, ogoare vîndute de Neagul lui Pîrvul 291.
Necşoara v. **Nueşoara**, sat.
Necşul v. **Neacşul.**
Necula, Necola, Nlcola, Nlcula:
Necula, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Necula, bacal, martor pentru vînzare în Bucureşti 270.
Necula din Căzăneşti, tatăl lui Nccula (menţ.) 180, 185.
Necula din Cocorăşti v. **Necula** post.
Necula din Dărmăneşti, martor pentru Stăneşti 360.
— Nicola din Epureşti v. **Necola** pah.
— **Nlcola** din Glogova, nepotul Vigăi Podeana, dăruit cu părţi cu vii în Racoţi, Cîlceşti ş.a. 394, 395.
Necula din Stîngăcea v. **Necula** post.

www.dacoromanica.ro

Necula din Topoloveni, fiul lui Borcea, martor pentru Bîrzeşti, semnează 393.
Necula din Trăşani, martor C.
Necula din Ugrumi v. **Necula** pah.
— **Nicola** din Vabiţ, martor pentru Racoţi şi Podeni 395.
Necula, fiul Ilisaftei călugăriţa, nepotul popii Sahat şi frate cu Gherghe pitar şi Neagoe, vinde parte în Lazuri 67.
— **Nicula**, fiul lui Neagoe din Săcuiani, vinde parte 388.
Necula (Nicula), fiul lui Necula din Căzăneşti, vinde parte în Lunca Babelor 180, 185.
Necula, fiul lui Stan Mostoc, martor pentru Clinceni 353; v. şi **Necula**, martor pentru Clinceni.
Necula, fiul lui Stănucă din Buzău, vinde parte cu vie la Valea Teancului 307.
Necula (Necula al Jîngăi), fiul uncheaşului Jîngăi din Dragoslavele, martor pentru Văsiia 327, 408.
Necula (Nicula), fiu vitreg al lui Dragomir al lui Vitan din Panţea, vinde împreună cu alţii laz în dealul Scăianilor 412.
Necula, frate cu Zoza, cumpără parte în Clinceni v. **Necula Ţarigrădeanul**.
Necula, iuzbaşa, martor pentru Clinceni 367.
Necula, logofăt din Dărmăneşti, cumpără parte în Petreşti, fără rumâni 323; martor, semnează 404; scrie zapise 49, 124.
Necula, martor pentru Clinceni 375; v. şi **Necula**, fiul lui Stan Mostoc.
— **Nicula**, martor pentru Păuşeşti 71.
— Nicola, nepotul Vigăi Podeana v. **Necula** din Glogova.
Necula, mătăsar, martor pentru vînzare în Bucureşti 270.
Necula, moştean din Pleaşov, tatăl lui Strechea (menţ.) 278.
Necula, moştean rumânit din Gropeni, fiul lui Ştorochină 240.
Necula (Nicola), paharnic din Epureşti, boier hotarnic 25, 44; martor 201, 295, 351, semnează greceşte 1, 27.
Necula (Nicula), paharnic din Ugrumi, martor 383, 387.
Necula (Nicula), popă din Clineşti, frate cu Nichifor, plăteşte datoria lui Sima log. 389.
— **Necola**, popă din Măldăreşti, martor la rumânie 187.
Necula, popă din Tîrgovişte, martor la diată 220.
— **Nicola**, popă, martor pentru Clinceni 343
Necula, poslușnic al m-rii Sfînta Troiţă, scutit de poclon 431.
Necula, postelnic din Cocorăşti, martor 86, 311, 312, 357.
Necula, postelnic din Stîngăcea, martor 383.
Necula (Nicula), rumâni: ~ din Poieni 159; ~ din Popeşti 313.
Necula spătar v. **Necula Catarglul**.
Necula (Nicola), stolnic, martor 324, semnează 329.
Necula, ţigani 84, 359.
— **Necola**, vinde loc la Biroslăveni, în curături, lîngă Crîngul Brînzarului 28.
Necula (Neculie, Nicola, Nicolae, Nicula), vistier, f. mare vistier 143; cumpără şi rumâneşte în Comanca, Scărişoara, Siliştioara, Pleaşovul ş.a. 15, 24, 68, 88, 89, 106, 152, 169, 262, 263, 278, 279, 297, 356; cu case, mori şi vie în Bucureşti 51, 337;
în sfatul domnesc 358, 400;
martor 58, 65, 69, 149, 265, 271, 296, 324, semnează 104;
în tabără cu Leon Tomşa, împotriva boierilor pribegi 271.
Necula voievod <Nicolae Pătraşcu>, domn al Ţării Româneşti <1599—1600>, fiul lui Mihai Viteazul, dărueşte pe Oancea log. cu satul Ciuliniţa, în schimbul satului Glina 440; carte de la ~ 440.
Necula, vornic, tatăl lui Preda post. (menţ.) 157.
— **Necola al Cîrstel**, <ruda> lui Mihnea banul din Urezi, dărueşte partea lui din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Necula al Jîngăi v. **Necula** fiul uncheaşului Jîngăi.
Necula Botuşanul (Botuşanul, Necola Botoşan, ~ Botoşanul, Nicula ~), cumpără partea Rădănească din Buzău, pînă în Brăgăreşti 340; martor pentru Boldeşti, Smedeşti ş.a. 6, 121, 239, 241, C.
Necula Catarglul, f. mare spătar, în sfatul domnesc 358; martor, semnează 297, 324.
— **Nicula Grecul** (Nicolae), popă, dascăl, postelnic (?), martor pentru Domireşti 210.
Necula Mîrşăviţ, cumpără funii în Dodeşti 450.
Necula Procu, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează greceşte 231.
Necula Purece (Nicula ~), ban, soţul Neacşei şi tatăl Ilincăi, stăpîn în Tîmboeşti (menţ.) 410.
Necula Puţlca, ţigan 386.
Necula Robul, ţigan 357.
Necula Ţarigrădeanul (Nicola), frate cu Zoze, cumpără parte în Clinceni 366, 367.
Neculcea, martor pentru Cîmpulung 186.
Nedelco, agă mare, martor pentru Vărăşti 175.
Nedelco, aprod, slugă domnească, cercetează pricină, martor pentru moară în Rădăcineşti 197, 443.
Nedelco, armaş mare (fost) v. **Nedelco Boteanul**.
Nedelco (Nedélco), căpitan din Dărăşti, boier hotarnic 25, 44; martor, semnează 1, 27.
Nedelco, clucer mare v. **Nedelco Boteanul**.
Nedelco, cnezi rumâniţi: din Lazu 13; ~ din Sulari 149.
Nedelco, cumpără părţi cu vii şi pădure în dealul Bobului şi Fundeni 228.
Nedelco din Bucu v. **Nedelco** pah. mare.
Nedelco din Dărăşti v. **Nedelco** căpitan.
Nedelco din Dobroteni, finul lui Stoica Camba, dăruit cu parte 194.
Nedelco din Lazuri, ~ din Mîrşa v. **Nedelco** postelnici.
Nedelco din Vişina, fiul lui Neagoe, rumân al m-rii Cozia, se judecește dînd om în loc 254.

www.dacoromanica.ro

Nedelco fiul lui Pîrvul din Lazuri, frate cu Mihai, Stoica şi Preda v. Nedelco p) st.
Nedelco, fiul Giţei, cumpără parte în Trăşani C.
Nedelco (Nedélco), mare paharnic, f. mare paharnic din Bucu, ginerele Mariei din Bucov şi cumnat cu Ianiu spăt.; în pricină cu soacra sa pentru părţi în Mărgineni, Filipeşti, Muşeţel ş.a. 357;
în sfatul domnesc: mare paharnic 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294;
boier hotarnic 40; martor 265, 289, 296, 386, semnează 324; probabil acelaşi: Nedelco paharnic, martor pentru Cucuteni 442.
Nedelco, portar mare (fost) v. **Nedelco Boteanul.**
Nedelco, postelnic <din Lazuri>, fiul lui Pîrvul şi frate cu Mihai, Stoica şi Preda, martor 67.
Nedelco, postelnic <din Mîrşa, fiul lui Radul Căptariul>, vinde balta de la Săcuiani 193.
Nedelco (Nedelcu), sluger, socrul lui Conda comis, stăpîn în Jigălie (menţ.) 107.
Nedelco stolnic mare v. **Nedelco Boteanul.**
Nedelco (Nedelcu, Nedelcul), ţigani 229, 265, 266.
Nedelco Bălţăgel din Pîrliţi, aldămăşar pentru Verneşti 427.
Nedelco Boteanul (Nedélco), mare stolnic, mare clucer, f. mare armaş şi mare portar;
în sfatul domnesc: mare stolnic 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391, 400;
martor: f. mare portar 58, 65, 104; f. mare armaş 203, 265, 296, 297; mare stolnic 324, 333, 361, 389; mare clucer 415; semnează 58, 297, 324, 333, 361.
Nedelco Cocen (Nedelco), vinde parte în Trăşanie B.
Nedelco Cogea, uncheaşul din Pîrliţi, aldămăşar pentru Verneşti 427.
Nedelea v. **Voico Colţatul al Nedelii.**
Nedelea, nepoata lui Vocotă monah din Bădeni, soră cu Neaga şi Anca, vinde parte cu vie 101.
Nego din Coteşti (?) (menţ. ulterioară) 23.
Negoe v. **Neagoe şi Negoiţă.**
Negoeşti, sat <j. Gorj>, deal cu vii; răzoare cu casă vîndute de Stan popii Pătru; grec 195.
Negoeşti (Negoişti), sat <Negoieşti, j. Prahova> 34, 171, 311; croitor 191; popă 171.
Negoi, Negoia v. **Neagoe.**
Negoilă, cneaz rumânit din Lazu 13.
Negoiţă din Glopavi, martor pentru Cornetu 300.
Negoiţă, fiul popii Stoica din Finţeşti, vinde vie 86.
Negoiţă (Neagoe), postelnic din Sărata, strămoşul său Stanciu vist. 174; ctitor al m-rii Pinul, în pricină cu satul Brăeşti 84, 174; jurător 30.
Negoiţă (Negoe), postelnic, fiul lui Vintilă vornic, frate cu Theodosie spăt.; ctitor 226; dator lui Socol clucer, semnează 415.
Negoiţă Meiută (Neagoe, Neagoi, Negoiţă, Neagoiţă Meiutescul, ~ Meiut), paharnic din Buciumeni, boier jurător 381; martor 95, 234, 312, 359, semnează 91, 311.
Négomir, moşnean rumânit din Vîrbiţa şi cu ocină în Cioroiaşi 46.
Negoşina (Neagoşina, Négoşina), sat <j. Buzău> 162, 174, 267; megiaşi din ~ vînd lui Ionaşco ceauş părţi în Zărneşti şi Bisăuca, pentru plata birului de haraci 339.
Negota v. **Stan al Negotei.**
Negoţu v. **Neguţ.**
Negraşi j. Vlaşca, sat <azi j. Argeş>, moşteni se vînd români Mariei vistiereasa 172, 333; popă 333.
Negrea v. **Tudor al lui Negrea.**
Negre din Fălcoi, frate cu Pătru log., martor 280.
Negre, fiul lui Baciul, vinde parte cu vie şi vad de moară în Bîrzeşti 393.
Negre, logofăt din Bălăneşti, boier jurător 90, 147.
Negrea, popă din Cîmpulung, aldămăşar, martor 41, 186.
Negre, român din Bereni 133.
Negre, ţigan 296.
*Negreasca (Nigreasca), sat <lg. Odaia Banului, j. Buzău>, ocina lui Nenciul aleasă din partea lui Muşat Pîrciul 379.
Negreni, sat <j. Vlaşca; azi j. Teleorman> 309.
Negrilă din Poenari, întărit peste vie. şi parte de moară în Verneşti şi Poenari 80.
Negrileasca de la gura Teişului, moşie <la Lipia, j. Buzău> 221.
Negrita, fiica lui Ciulfan din Smedeşti, vinde parte cu vad de moară 239, 390.
Negrita, <fiica ?> uncheaşului Cîrstian, martoră pentru Bădeni 408.
Negrita, soţia lui Manea dărăban din Bucureşti, martoră pentru Sparţi 227.
Negrul v. **Badea ~ şi Gherghe Negrul.**
Negruş, tatăl Ancăi şi bunicul lui Ilie, Ţigulea şi Mircea, cumpără parte în dealul Cîndeştilor (menţ.) 267.
Negul v. **Neagul.**
Néguleci (Neagul, Negulean, Neguleciu) din Cîndeşti, vinde vie şi roată de moară 148, 242, 250, 252; aldămăşar, martor 162, 267.
Negurescul v. **Ciobote Negurescul.**
Neguţ, Negoţu:
Neguţ, cumpără parte cu vad de moară la Bănceşti 105.
— Negoţu (Nigoţu), vinde parte în Clinceni 353.
Neia, român din Frăteşti şi Costeşti 385.
Neica, logofăt, martor pentru Clinceni 367.
Néica, martor pentru Pîrscov E.
Neică v. **Stoica al lui Neică.**
Néicul din Murgeşti, martor pentru Trestieni 171.
Nemeteaţă v. **Ion Nemeteaţă.**

www.dacoromanica.ro

Nenciul Nanciul:
— **Nanciul,** cneaz rumânit din Sulari 149.
Nenciul, delniţa lui la Bratia (menţ.) 41.
Nenciul din Albeşti, ţine partea lui Muşat Pîrciul în Negreasca şi Jilişte 379.
Nénciul din Floreşti v. **Nénciul** vătaf.
Nénciul din Măneşti v. **Nenciul** vornic al doilea.
Nenciul, fiul lui Stanciul din Coteşti, văr cu Bade, vinde delniţă 317.
Nenciul, rumân din Bratie, cu delniţă 41.
— **Nanciul,** sătean din Drajna, nepotul lui Crăciun, vinde loc de casă, pomet şi îngrădişuri 251.
Nénciul, vătaf din Floreşti, martor pentru Futeşti 298.
Nenciul (Nénciul), vornic al doilea din Măneşti, soţul Neacşăi şi frate cu Oancea log., stăpîn în Slăvica şi Virleţi 82, 310; în pricină pentru bălţile Nenciuleşti, Cornăţelul ş.a. 33, 35, 55; boier hotarnic şi jurător 40, 381, 418; martor 104, 142, 176, 361, 386, semnează 298, 310, 393; eroare (în menţ. ulterioară): Negul 310.
* **Nenciuleşti,** j. Ilfov, sat cu baltă <Chirnogi, azi j. Ialomiţa> 283; hotare, pricini între m-rea Sfînta Troiţă, Nenciul vornic ş.a. 33, 35, 55, 434, 435, 448; judecire sub Radu Mihnea 33, 55.
Neniţă din Săruleşti, martor 314.
Neniţă, popă, scrie zapis pentru Băbeni 156.
Neniul, Neauiul:
— **Neauiul,** birar <din Gorj>, calul său luat de oamenii boierilor ce fug peste munte 168.
Néniul, logofăt din Muţi, tatăl lui Ion, cumpără loc de casă în Bucureşti (menţ.) 346.
— **Neauiul,** român din Roşiul 385.
Neofit, mitropolit al Monembasiei 159.
Nestor v. **Nistor.**
Netedul <Netotul>, munte al oraşului Cîmpulung 144.
Netezeşti, sat <j. Ilfov>, partea lui Dobrin şi a Mariei, cu vad de moară, întărită Ancăi vorniceasa şi fiului ei Gavrilaş 338.
Netuţi, sat <Tălpenii-Netoţi, j. Teleorman> A.
Niagul v. **Neagul.**
Nica, căpitan, iuzbaşă din Tîrgovişte, tatăl lui Badea comis, dobîndeşte răzoare de vie în Dealul Tîrgoviştei 259.
Nica, comis <din Găvăneşti>, soţul Voichiţei şi frate cu Miho comis, stăpîn în Diia (menţ.) 26.
Nica, comis mare, în sfatul domnesc < de la 1632 nov. 21> 429, 430, 438—440, 443, 451.
Nica, fiul Brezuicăi jupaniţa lui Isar cel bătrîn din Mogoşoaia, familie; vinde parte 451.
Nica, jupan din Nacăr, martor 309.
Nica, logofăt mare (fost), tatăl lui Preda spăt. (menţ.) 183.
Nica, negustor din Cîmpulung, martor pentru vie în Dealul Piteştilor 391.
Nica Damaschino, negustor din Oraşul de Floci, martor pentru Creţeşti 146.
Nichifor, Nechifor:
Nichifor, călugăr, martor pentru Cucuteni 442.
Nichifor (Nechifor), megiaş din Clineşti, plăteşte datoria lui Sima log. 389.
Nichifor, paharnic, soţul jupaniţei Ilinca stăpînă în Sămărăşti, Topliceni şi Jideni 410.
— **Nechifurŭ,** postelnic <fiul lui Ştefan vătaf din Priazda> şi frate cu Vlaicul, stăpîn în Greci 223.
Nichifuro, rumân din Bădeni, cu delniţă 328.
— **Nechiforu,** soţul <dintii> al Ştefanei, cumpără loc în Bucureşti; dator lui Ghiune gelep (menţ.) 129.
Nichifora v. **Nechifora.**
Nichita, Nechita:
— **Nechita** din Cîmpina, martor pentru Pătîrlage şi Blejoi 311, 312.
Nichita (Nechita) din Tihuleşti, schimbă loc cu casă şi grădină 257; martor pentru Cîndeşti 267.
Nichita, ţigan (menţ.) 93.
Nicoară, Necoară:
Nicoară, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
— **Necoară,** cneaz rumânit din Lazu 13.
Nicoară din Săseni, fratele lui Ianiu, aldămăşar pentru Zoreşti 202.
Nicoară, martor pentru Izvorani 404.
Nicoară Moldoveanul, martor pentru Domireşti 215.
Nicodim, egumen al m-rii Valea 98, 99.
Nicola v. **Necula.**
Nicolae v. şi **Necula.**
Nicolae, logofăt, martor pentru Negraşi, semnează greceşte 333.
Nicolae, martor pentru Smedeşti, semnează greceşte 239.
Nicolae Pătraşcu voievod v. **Necula** voievod.
Nicomedia, oraş <Turcia, Asia Mică>, mitropolie 159.
Nicopol, oraş <Nicopole, R. P. Bulgaria>, jupîn Dumitru şi Vasilie din ~ cumpără sat în Ţara Rom. 198.
Nicula v. **Necula.**
Nigoţu v. **Neguţ.**
Niia v. **Stanciul Niia.**
Nisip v. **Năsip,** sat.
Nistor, Nestor:
Nistor, cneaz rumânit din Sulari 149.
Nistor din Păuşeşti, tatăl Mariei (menţ.) 182.
Nistor din Răceşti, martor pentru Băbeni 156.
— **Nestor** (Néstor), logofăt, ispravnic al scaunului Tîrgoviştei, judecă pricină, dă carte 77; martor, semnează 223; probabil acelaşi: **Nistor,** logofăt, martor <pentru Jigorani> 86.
Nistor, martor pentru Coasta Turburii 428.
Niţă, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Niţă, iuzbaşă, martor pentru Drajna 234.
Niţă, popă, martor pentru Bărăşti 215.
Norocea <Ivan Norocea>, vornic, stăpîn în Izvorani (menţ.) 416.
Noua Romă v. **Constantinopol.**
Novac din Jigorani, frate cu Ion Bica, martor 78, 86.

www.dacoromanica.ro

Novac, moşnean rumânit, fără ocină, de Stoica post. din Urdari 383.

Novac, negustor din Piteşti, martor pentru Samara 319.

Novac, postelnic, <ispravnic de> hotărnicie pentru dealul Nucetului (menţ.) 188.

Novac Sirbul din Bucureşti, martor 337.

Novaci, sat <j. Vlaşca> 120.

Nucet, j. Saac, sat <Valea Nucetului, azi j. Prahova>, în hotar cu Urlaţi; părţi vîndute de megiaşi lui Dragotă ş.a., 188; popă 291.

Nuceteanul, socrul lui Voinea rumân din Comani 64.

Nucetul (Nucet, Sf. Gheorghe), m-re <j. Dîmboviţa>, dă bani cu împrumut şi ţine loc de casă în Tîrgovişte, cu pivniţă şi loc de prăvălii 96; scutită de vamă pentru vite şi bucate vîndute în bazar 135; scutiri acordate slobozii Livezeni 177, 246; egumen 96, 135, 177, 246.

Nucşoară (Necşoară, Nucşor) j. Muşcel şi Pădureţ, sat <azi j. Argeş>, parte cu rumâni lăsată de Muşat al doilea vist. m-rii Argeş, cu întocmire pentru munca rumânilor 361; parte cu rumâni lăsată de Dumitru Zemţea jupaniţei sale Maria şi fiului său <vitreg> Bunea log. 265, 266, 351.

Număgeşti (?) v. **Ciumăgeşti**, sat.

O

Oana v. şi **Ona**.

Oana din Săseni, aldămaşar pentru Zoreşti 202; probabil acelaşi: **Oana**, aldămaşar pentru Dumbrava 145.

Oana, moşteni rumâniţi: ~ din Drajna 251; ~ din Gropeni 240; ~ din Pleaşov 278.

Oana, unchieşul din Berindeşti, dă mărturie pentru hotare 403.

Oanna, vinde parte cu vie în ocina Negrileasca, la Lipia 221.

Oancea, Oncea:

Oancea v. **Stan al lui Oancea**.

Oancea (Onea), ceauş din Căzăneşti 59.

Oancea din Bănceştii Javrei, tatăl lui Bratul (menţ.) 105.

Oancea din Bucureşti, martor pentru dealul Bobului 228.

Oancea din Ciuliniţă, martor 438.

Oancea din Mierlari, tatăl lui Dragomir şi Radul (menţ.) 241.

Oancea, logofăt <din Cuştureni>, frate cu Nenciul vornic 82; stăpîn în Slăvica, în pricină pentru Ciuliniţa şi balta Cornăţel 82, 434, 440; martor 410.

Oancea (Oance, Oncia), logofăt din Lereşti, frate cu Preda post., stăpîn de moară şi ţigani 98, 99, 186, 401; martor 320, 323, semnează 98.

Oancea, moştean din Pleaşov, tatăl lui Durduc (menţ.) 278.

Oancea, moşteni rumâniţi: ~ din Ciuliniţa, se rejudecaşte 440; ~ din Pleaşov 279.

— **Oncea**, nepotul lui Oprea Paşadia, în pricină cu fiul lui Miclea din Pîrscov E.

Oancea, rumâni: ~ din Bărcăneşti 147; ~ din Frăteşti, se judecaşte 9; ~ din Maxin 245; ~ din Vlădeni 102.

Oancea, tatăl lui Grozea din Fucleşti, vinde parte în Brezoaia 274.

Oancea (Oncea), văr cu Stanciul, înfrăţit peste delniţă în Mihăeşti 128.

Oancea Chiusia, cneaz rumânit din Gropeni 240.

Oancea Gealalăul, cneaz rumânit din Gropeni 240.

Obeni v. **Ohaba**, sat.

Obidiţi, Obidiţii lui Creţul, plase la * Groşanii Trifului <lg. Brădeanu, j. Buzău>, întărite m-rii Banu 400.

Obileşti j. Ilfov, sat <or. Bucureşti>, oameni aşezaţi pe ocina bis. Ghiormei banul, obligaţi să dea dijmă 212.

Obislav, cneaz rumânit din Gropeni 240.

Obîrşie, sat <Obîrşia, j. Romanaţi; azi j. Olt> 125.

* **Oblegari**, sat <* Blăgari, lg. Grăjdana, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, via popii Neagoe 232.

Obréjie, top. la Rîmnicu <Vîlcea> 382.

Ocea Năgoslav, martor pentru Verneşti 4.

Ochiul, top. la * Gurguiaţi şi Vărăşti <j. Ilfov> 283.

Ociu, vinde loc la Biroslăveni 28.

Ocna cea Mare (Ocnă), ocnă, oraş <Ocnele Mari, j. Vîlcea>, rudari ai m-rii Cozia lucrează la ~ 420; cămăraşi opriţi să folosească rumânii m-rii Bistriţa 419; pîrgarii de la ~ 419; funii pentru ~ 222, 423.

Ocna Mică, ocnă <Ocniţa, j. Dîmboviţa>, vama de la ~ luată de m-rea Dealul 52.

Ocnariul v. **Ghioca Ocnariul**.

Octuriaco din Stoineşti, tatăl lui Ştefan (menţ.) 300.

Odae, sat <probabil Odaia Banului, j. Buzău> 386.

* **Odobeni** (Odobeani, Odobéni), sat <lg. Sătuc, j. Buzău> 74, 121, 176; popă 162, 267.

Odor cel bătrîn, cneaz rumânit din Gropeni 240.

Odor, cneaz rumânit din Sulari 149.

Oghiz v. **Muşat Oghiz**.

Ograda, top. la Bodeşti <j. Vîlcea>, loc vîndut de Negoe al Bursului lui Negoe al lui Păcală 411.

Ogretin, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 234; Radul Răspopii se vinde rumân lui Hriza vornic 251.

Ogrin, vinde împreună cu alţii, roată de moară în vadul Dedileştilor 241.

www.dacoromanica.ro

* **Ogrumi** (Ugrumi), sat <lg. Bengeşti, j. Gorj> 383, 387.
Ohabă, sat <Ohaba Jiu, j. Mehedinţi; azi j. Gorj> 383.
Ohaba, sat <probabil Obeni, j. Vîlcea> 335.
* **Ojogéni**, sat <lg. Slătioarele, j. Ialomiţa> 357.
Olariul v. **Dumitru Olariul**.
Olăneşti, sat <or. Olăneşti, j. Vîlcea> 335, 363.
Ologi, sat <Crîngul, j. Teleorman> 235.
Olt, judeţ, sate din ~ 64, 273, 278, 279; boieri pribegi 168.
Olt, rîu 154; locuri pe ~ 382.
Ona v. şi **Oana**.
Ona din Gîrbovi, martor pentru dealul Vălenilor 118.
Ona, iuzbaşă, martor pentru Clinceni 366.
Oncea, Oncia v. **Oancea**.
Onea, ceauş v. **Oancea**.
Onofrie din Solomon, martor pentru Şotînga 116.
Onufrie, egumen al m-rii Tismana 429.
Oprea, Oprie:
Oprea v. şi **Vladul al lui Oprea**.
Oprea, căpitan din Bucu, soţul Mariei şi tatăl lui Leca, stăpîn în Sparţi, de ţigani 227, 241, 359; martor 82.
Oprea, dărăbanţ, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Oprea din Bădeni, martor 101.
Oprea din Bălţaţi v. **Oprea** log.
Oprea din Berevoeşti, martor 114.
Oprea din Berindeşti v. **Oprea** log.
Oprea din Budişteni v. **Oprea** slugă domnească.
Oprea din Budişteni, tatăl Stanei şi bunicul Mariei, stăpîn în Dobroeşti, Crîngureni ş.a. (menţ.) 130.
Oprea din Corşori, fiul lui Fătul, martor 380.
Oprea din Jigoreni, vinde parte cu vie 86.
Oprea din Măldăreşti v. **Oprea** pîrcălab.
Oprea din Păuşeşti, frate cu Stănilă Deleanul, martor 182; v. şi **Oprea**, fiul lui Badea.
Opre din Poenari, martor pentru Corşori 304.
Oprea din Rădăcineşti, tatăl lui Costandin ş.a. (menţ.) 197.
Oprea din Rătivoeşti v. **Oprea** log.
Oprea din Rogojel v. **Oprea** post.
Oprea din Samara, cu parte 319; martor 165, 318.
Oprea din Săcuiani v. **Oprea** log.
Oprea din Săteni v. **Oprea** post.
Oprea din Scărişoara v. **Oprea** pîrcălab.
Oprea din Şirineasa v. **Oprea** log.
Oprea, fiica lui Stroe din Cheia şi soţia lui Toma din Bărbăteşti 207.
Oprea, fiul lui Badea, vinde locuri în Cornul Măgurei, la Păuşeşti 71; v. şi **Oprea** din Păuşeşti.
Oprea, fiul lui Bratul din Creaţa şi tatăl lui Muşat, vinde parte de funie la Şerbăneşti 269.
Oprea, fiul lui Pîrvul din Zătreni, frate cu Stoica şi Pîrvul, stăpîn în Criva de Jos 107.
Oprea, logofăt din Bălţaţi, vinde parte 137, 277; martor, semnează 270; scrie zapise 137, 277.
Oprea, logofăt din Berindeşti, martor la schimb 197.
Oprea, logofăt din Rătivoeşti, tatăl lui Albul 323; tocmelnic, martor pentru m-rea Valea ş.a. 98, 99.
Oprea, logofăt din Săcuiani, hotarnic 193.
Oprea, logofăt din Şirineasa, tatăl lui Udrişte, Stroe şi Preda, stăpîn în Păuşeşti şi Foleşti (menţ.) 151, 217.
Oprea, moşteni rumâniţi: ~ din Brăteşti 94; ~ din Clineşti, fiul Cambei 335; ~ din Drajna 330; ~ din Ioneşti 324; ~ din Negraşi 172; ~ din Pleaşov 278, 279; ~ din Sulari, nepotul lui Barbăalbă 149; ~ din Sulari, fără ocină 149; ~ din Vîrbiţa, fără ocină 46.
Oprea, negustor, cumpără loc în Coasta Turburii 428.
Oprea, pîrcălab, aldămăşar pentru Goleşti şi Prăvăleni 332.
Opre, pîrcălab din Măldăreşti, martor 187.
Oprea, pîrcălab din Scărişoara, martor 169.
Oprea, postelnic din Rogojel, martor 383.
Oprea, postelnic din Săteni, fiul lui Vintilă <post.>, boier jurător 259; martor 102.
Oprea, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Bratia, cu delniţă 41; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Futeşti 298; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăşti 175.
Oprea, slugă domnească din Budişteni, soţul Mariei şi ginerele Stanei, stăpîn în Dobroşeşti, Crîngureni ş.a. 130.
Oprea, sluga postelnicesei din Vlăduleni, martor pentru Vaidei 187.
Oprea, stolnic, cumpără delniţe la Davideşti 391.
Oprea, tatăl Neacşei şi unchiul lui Lăudat, partea lui la Goleşti (menţ.) 56.
Oprea, ţigani 30, 265.
Oprea, văr cu Bustea, Radul şi Ion, cu parte în Cucuteni 442.
Oprea, vornic al doilea, martor 95, 104, semnează 91.
Oprea <al> lu Calolan, martor pentru Valea Teancului 307.
Oprea al Moşoaei, cneaz rumânit din Costeşti 20.
Oprea al Tatului, martor pentru Berindeşti şi Turburea 225.
Oprea Bădese din Păuşeşti, martor 160.
Oprea Bercea, martor pentru Topliţa 285.
Oprea Boldescul (Oprea) din Berindeşti, martor 225, 377, 436.
Opre Bot, martor pentru dealul Scăianilor 191.
— **Oprie Chiril**, martor pentru dealul Scăianilor 191.
Oprea Moroca, martor pentru Topliţa 285.
Oprea Paşadia (Paşadie, ~ Paşadiia), bunicul lui Oncea, Radul şi Ştefu, vinde parte lui Miclea din Pîrscov (menţ.) E.
Oprea Pîrvul (Oprea), dă cal pentru bir de roşii 117.

www.dacoromanica.ro

Oprea Trufaşul, ţigan boieresc, tatăl Sorci (menţ.) 30.
Oprea Ţăra, moşnean rumânit din Căzăneşt 94.
Oprilan, popă, martor pentru Şuica din Şuici şi m-rea Valea 216.
Oprina, jupaniţă, <soţia lui Marco log.>, stăpînă în Bonţeşti şi Tătarul; în pricină cu Tudor stol. pentru Băiceşti (menţ.) 29.
Oprina, mama lui Neagul martor pentru Băbeni (menţ.) 156.
Opriş din Rădăcineşti, martor la schimb 197.
Opriş (Oprişu) din Samara, martor 165, 319.
Opriş, fiul lui Anghel log. din Bănceşti, frate cu Stoica, martor pentru Cîndeşti, Zoreşti, Smedeşti ş.a. 74, 176, 202, 239, 241, 390.
Opriş, fiul său rumân din Bărcăneşti (menţ.) 147.
Opriş, frate cu Manea Daina, martor < pentru Topliţa> 285.
Opriş, logofăt, bunicul lui Gherman martor pentru Băbeni (menţ.) 156.
Opriş, martor pentru Turburea 377, 436.
Opriş, moştean rumânit din Lătcéni 181.
Opriş, tatăl lui Ilie şi Dumitru, partea lui la Berislăveşti (menţ.) 132.
Opriş Miiac (~ Miiuziuică) din Călimăneşti, martor pentru Voincasa 5.
Oprişa, ţigancă 94.
Oprişor (Oprişan), logofăt <din Măneşti>, tatăl lui Nan post., stăpîn în Sturzeni (menţ.) 67.
* **Oraşul de Floci** (Oraşul Flocii), oraş <Piua Pietrii, j. Ialomiţa> 396; negustori 146; rachier 118; ban 6; judeţ 24.
Orăşti v. **Oreşti**, sat.
Orbeasca (Orbească), sat <j. Teleorman> 25, 44, 122, 336.
* **Orbi** (Orbii), sat, <probabil j. Prahova> 146; partea lui Staico pah. Rudeanul întărită lui Buzinca f. mare clucer 241.
* **Orboeşti**, sat <lg. Adîncata, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov> 40.
* **Orcăneşti**, sat <lg. Lipia, j. Buzău>, partea Neagăi din Zoreşti, la ~ în Moceşti; partea lui Dragomir din Bănceşti, cumpărate de Anastasie 105.
Oreşti, j. Ilfov, sat <probabil Orăşti>, partea lui Dobre întărită lui Danciul Doicescul 290.
Orezi (Hurezi), sat <Orezu, j. Ialomiţa> 24, 40.
<**Orhei**> (Horhei), ţinut, sat din ~ 241.
Ortacul v. **Tilea Ortacul.**
Orzeu cel bătrîn, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Orzea, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Orzea, vătaf, martor pentru Ţigăneşti 444.
Osica, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, funie cu vii vîndută de Drosul şi Paraschiva din Vîlcăneşti lui Pătru log. şi Drăguşin din Fălcoi 32.
Osiescu, Osiescul v. **Muşat Osiescul.**
Ospenic, martor pentru Ciuliniţa 438.
Ostrov <probabil Ostrovul Corbului, j. Mehedinţi>, rumâni boiereşti fugiţi la ~ 143.
Otăsău, pîriu <afluent al Bistriţei>, sate pe ~ 104, 136, 151.
Otetcliş, sat <Otetelişu, j. Vîlcea> 26.

P

Pade, sat <j. Dolj> 32, 142, 149.
Padeş, megiaş din Ciincşti, plăteşte datorie lui Sima log., apărat de rumânie 389.
Pădureţ v. **Muşcel şi Pădureţ**, judeţ.
Paholcea, martor pentru Domireşti 215.
Paindur v. **Vasilie Paindur.**
Palamari, tatăl lui Pană neguţătorul <din Bucureşti> (menţ.) 143, 322.
Palanga lui Sinan paşa în Bucureşti 10, 337.
* **Palangă**, sat <Unguriu, j. Buzău>, popă 267.
Palestina (Palistina), în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.
Panait, neguţător, cumpără casă cu silişte şi pomi la Cucuteni 442; probabil acelaşi: **Panaitu**, negustor, martor pentru Lipereşti 384.
Pană v. **Despa** ~ şi **State Pană.**
Pană, ceauş de postelnicei din Piteşti, frate cu Arsenie post. 264, 270, 320.
Pană, comis, martor pentru Vărăşti, semnează greceşte 164.
Pană din Cîmpulung v. **Pană** pîrcălab.
Pană din Tîrgovişte, martor pentru Vîlcana 336.
Pană, econom şi schevofilax, martor la închinarea bisericii Ghiormei banul, semnează greceşte 231.
Pană, fiul lui Palamari v. **Pană Palamaris.**
Pană, în pomelnicul dăruit de Dumitru log. m-rii Golgota (menţ.) 3.
Pană, pîrcălab din Cîmpulung, martor pentru Izvorani 380, 391, 416.
Pană, postelnic, martor 359.
Pană, vistier 229; tatăl <Catrinei> visticreasa, <socrul lui Vasilie vist.> (menţ.) 9.
Pano Bolovan din Piteşti, tatăl lui Stanciul, vinde casă în Piteşti 391.
Pană Manu, martor la închinarea bisericii Ghiormei banul, semnează greccşte 231.
Pană Palamaris, negustor, familie 322; martor 143.
Panga, jupîn, cumpără loc, casă şi pivniţă în Bucureşti 218.
Panga, vătaf de aprozi, martor pentru Vărăşti 164.
Pantazi din Pleşoi, martor la Cîrlogani 85.
P anţea (?) 412.
Papa, mare logofăt <din Greci, fiul lui Fiera log.> soţul Elinei, stăpîn în Tîrnava 235;

www.dacoromanica.ro

cumpără şi rumâneşte în Gropeni 240; stăpîn de ţigani 260; ispravnic al diatei „fratelui său" Muşat vistier 361; ctitor al m-riiBa-lamuci 226;
în sfatul domnesc <1630 nov. — 1632 iulie 11> 174—177, 183, 185, 188—190 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255—258, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313. 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391, 400; f. mare log. 141;
tocmelnic, dă carte de judecată 357; martor 24, 58, 65, 82, 89, 106, 108, 149, 263, 271, 273, 278, 279, 389, semnează 46, 88, 100; 104, 247, 262, 265, 280, 296, 324, 347; în tabără cu domnul împotriva pribegilor 271.

Papa, popă, tălmăceşte hrisov slovenesc (în menţ. tîrzie) 316.

Papa, vinde parte în Ţigăneşti 444.

Papa, vornic 235.

Papoe, martor pentru Văsiia 327.

Para, logofăt, logofăt de vistier, apoi mare paharnic <ginerele lui Staico vornic din Sinteşti>, cumpără parte de funie în Şerbăneşti 269;
în sfatul domnesc: mare paharnic <10 iunie — 11 iulie 1632> 390, 400;
f. mare paharnic 269; logofăt de vistier 104;
martor 65, 68,82, 122, 164, 175, 180, 185, 201, 265, 313, 324, 326, semnează 58, 104, 181, 329, 333, 334, 336.

* **Parapani** j. Vlaşca, sat de margine <azi Vedea, j. Ilfov>, cu girlă, al m-rii Sfînta Troiţă, dă bir cu ruptoare 47, 199, 345.

Paraschiva, birar din Gorj, calul său luat de oamenii boierilor ce fug peste munte 168.

Paraschiva, clucer, clucer al doilea, martor pentru Vărăşti 175, semnează 164.

Paraschiva (Parascheva), croitor din Bucureşti, martor 322.

Paraschiva din Buteşti v. **Paraschiva** log.

Paraschiva (Parascăva) din Vîlcăneşti, vinde parte în Osica 32.

Paraschiva, fiica lui Ghioca din Lăţcoii de Sus, vinde parte 290.

Paraschiva, fiul (?) lui Voico Tirziul din Smedeşti, nepotul (?) lui Dragomir Voicheciul, vinde ocină şi vad de moară în Smedeşti 239, 390.

Paraschiva, în pomelnicul dăruit de Dumitru log. m-rii Golgota (menţ.) 3.

Paraschiva, logofăt din Buteşti, logofăt al treilea <ginerele lui Vladul mare log.>, înştiinţat de fuga unor boieri peste munte 168; chezaş pentru birul unui sat 104; martor 95, 149, 389, 451; semnează 91, 104, 122, 324, 329, 333.

Paraschiva, muierea lui Ion, mama Samhirei, Radei ş.a., vinde ocina sa din Tifuleşti 119.

Paraschiva, popă din Bucureşti, tatăl lui Ştefu grămătic (menţ.) 322.

Paraschiva, popă din Tîrgovişte, vînzare făcută în casa lui 154.

Paraschiva, rumân din Vărăşti 175.

Paraschiva, vornic, vornic al doilea <fiul lui Dragul post. din Slătioare>, frate cu Constantin comis, Dragul armaş şi cu Despina, jupaniţa lui Vlad Rudeanul log., stăpîn în Lichireşti 209; boier hotarnic 193; martor 104, 354, 355; semnează 298.

Parasco, iartă de rumânie rumâni din Lazu (menţ. ulterioară) 13.

Pardos din Picleni, megiaş jurător la Brăeşti 174.

Parepa v. **Ghinea Parepa.**

Partenie, Pîrtenie:

— **Pîrtenie** din Pîrscov, martor D.

Partenie (Parthenie), episcop al Prespelor (Prespon), egumen nastavnic al m-rii Snagov 50; martor 351, 361.

Partenie, ieromonah şi arhimandrit v. **Pătraşco** post.

Partenie, mitropolit al Enosului 159.

Pascalie, cu parte în Dumbrava (menţ.) 145.

Pascul din Diiculeşti, martor 26.

Pascul din Gherghiţa, martor pentru dealul Bobului 228.

Pascul din Joseni, martor 202.

Pascul, martor pentru Băbeni 156.

Pascul, moştean rumânit din Pleaşov, fiul lui Ivan 278.

Pascul, partea lui în Domireşti vîndută de săteni pentru a-i plăti duşegubina şi mierea 215.

Pascul (Pascu), ţigan 260.

Paşadia, Paşadie v. **Oprea Paşadia.**

Paşadia, străbunicul lui Badea spăt. dăruieşte ţigancă (menţ.) 30.

Paştina din Drăghineşti, martor 368.

Patru Fraţi v. **Curpeniţă.**

Paţea, megiaş din Cretineşti, martor 364.

Paţca, rumân din Cretineşti, fiul lui Radul, încearcă să se judecească 364.

Pava Sîrbul, luptă alături de Leon Tomşa împotriva oştii pribegilor 271.

Pavel din Berindeşti, vînzare făcută în casa lui 436.

Pavel din Coteşti (?) (menţ. ulterioară) 23.

Pavel din Dăneşti, martor pentru dealul Scăienilor 191.

Pavel, postelnic <din Şoplea>, fiul Buicăi <şetrar>, martor 287.

Pavel Lătinul din Sofia, fiul lui Radul din Dobro Venetic, dă bani cu împrumut şi ţine zălog cărţile satului Pleaşov 273, 278, 279.

Pavlache (Pavlachi), clucer, comis, apoi mare spătar, stăpîn în Lunca Babelor 180, 185;
în sfatul domnesc: mare spătar <1631 apr. 15—6 iul.> 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252;
martor, f. mare spătar 273, 296.

Păcală v. **Neagoe a lui ~** şi **Stoica Păcală.**

Păcicală v. **Pătru Păcicală.**

Păcurariul v. **Stan Păcurariul.**

www.dacoromanica.ro

Pădure, fiul lui Stoica spăt. şi al Condeşei, stăpîn în Cepturile, Fîntînele, Măgureni ş.a. 371.
Pădure, paharnic din Lazuri, fiul lui Tatul post., stăpîn în Lazuri, Sturzeni 67; martor 146.
Pădureţ v. **Muşcel şi Pădureţ, judeţ.**
Pădureţi, sat, popă 85.
Păltineni, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 224.
Pănoi v. **Voica Pănoi.**
Păpuşa, munte <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, în hotar cu ocina oraşului Cîmpulung 144.
Păr, top. la Cîndeşti <j. Buzău> 250, 252.
Părşan v. **Stan Părşanu.**
Părtenie v. **Partenie.**
Păruş v. **Neagul Păruş.**
Păruş, fiul său rumân din Costeşti şi Frăteşti (menţ.) 385.
Pătco v. **Petco.**
Pătîrlage, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 84, 91, 95, 176, 252, 334; ocina m-rii Mislea cu rumâni, schimbată cu Radul post. 311, 312; popă 386.
Pătpălac, delniţa lui la Stăncşti (menţ.) 360.
Pătraşco, clucer, cumpără moşia Lerescul pe Colentina, semnează 369.
Pătraşco, comis al doilea, martor pentru Cornet 300.
Pătraşco din Verneşti, martor 252; semnează 250.
Pătraşco, fiul lui Bărcan stol. <din Bucşani>, partea lui la Futeşti 40.
Pătraşco, fiul lui Colţea căpitan şi al Stanei, vinde ţigani 359.
Pătraşco (Pătraşăco), postelnic din Dîlga, fiul lui Stanciul post., în pricină cu patriarhia de Alexandria pentru hotarele satelor: Săgarcca, Giurgiţa, Cerătu, Dîlga ş.a. 173; martor 13, 24, 54, 383, semnează 32, 46; scrie zapis 34.
Pătraşco (Parthenic, icromonah şi arhimandrit), postelnic <fiul lui Petru Cercel>, în pricină pentru Bel Izvor 143.
— **Petraşco <cel Bun>**, domn al Ţării Româneşti <1554—1557>, tatăl lui Mihai Viteazul 79, 105.
Pătroae, sat <Pătroaia, j. Dîmboviţa; azi j. Argeş> 385.
Pătru, Petre:
Pătru v. şi **Plaiul lui Pătru, Stan <al> lu Pătru şi Stanciul al lui Pătru.**
Pătru, cnezi rumâniţi: ~ din Ciuliniţa, se răscumpără 440; ~ din Laz 13.
— **Petre** din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
Pătru din Cornet, tatăl lui Barbul martor (menţ.) 184.
Pătru din Creţuleşti v. **Pătru** pîrcălab.
Pătru din Fălcoiu v. **Pătru** log.
Pătru din Fiiani, fiul lui Stroe, se vinde rumân lui Bunea log. 341.
Pătru din Fundeni, martor 228.
Pătru din Lieşti, cu parte în dealul Nucetului 188.
Pătru din Odae, tatăl lui Radul, martor pentru Cacaleţii din Valc 386.
Pătru din Pătîrlage v. **Pătru** post.
— Petru din Prădcşti v. **Pătru** slujer.
Pătru din Rădăcineşti, fratele popii Stanciul, întocmire pentru moară, martor 197.
Pătru din Salcc v. **Pătru** post.
Pătru din Virleţ (menţ. ulterioară) 310.
Pătru, fiul lui Stoica spăt. şi al Condeşei, stăpîn în Cepturi, Fîntînele, Măgureni ş.a. 371.
Pătru, fiul lui Tanasie post. din Bărbăteşti, nepotul lui Moga, frate cu Ştefan, stăpîn în Creţeşti 146, Valca Largă şi dealul Trestianilor 203.
Pătru, frate cu Manea Hîtie, martor <pentru Topliţa> 285.
— **Petre** (?) inaru (?), <probabil Petriman>, dărăban, martor pentru Pîteştii de Sus 344.
Pătru (Pătro), iuzbaşă, martor pentru Clinceni, semnează 372; v. şi **Pătru** vătaf.
Pătru, logofăt din Fălcoi, frate cu Negre, cumpără în Osica 32; martor 13, 107, 280.
Pătru, martor pentru Băbeni 156.
Pătru, pîrcălab din Creţuleşti, martor pentru Şerbăneşti şi Vulpeni 269, 275.
Pătru, popă, cumpără şi vinde parte în Măniceşti (menţ.) 83.
Pătru, popă, cumpără vie şi casă în dealul Negoeştilor 195.
Pătru, popă din Glogova, martor pentru Racoţi şi Podeni 394.
Pătru, popă din Golcşti, martor la diată 75.
Pătru, postelnic din Pătîrlage, tatăl Neagăi, socrul lui Udrea Doicescul (menţ.) 91, 95.
Pătru, postelnic din Salce, martor 383.
Pătru, postelnic, fiul lui Voicul, martor pentru Drajna 287.
Pătru (Petru), rumâni: din Bae 387; ~ din Lichircşti, fugiţi la Crăceni 138, 141; ~ din Vărăşti, fiul Mariei 175.
Pătru, sluger, fiul lui Aslan vornic, martor 34; probabil acelaşi: **Petru**, sluger din Prădeşti, martor pentru Criva 107.
Pătru, văr cu Fătul, partea lui din Săruleşti închinată m-rii Menedic (menţ.) 314.
Pătru, vătaf, cumnat cu Vasilie iuzbaşă, martor pentru Clinccni 353; v. şi **Pătru**, iuzbaşă.
Pătru, vătaf din Drajna, martor 234, 286, 287, 292, 305, 342.
Pătru, vistier, ginerele lui Preda sluger <Floricoiul>, taie pe Iovan Lătinul la Caracal şi-i ia cărţile satului Pleaşov 273, 278, 279.
— **Petrea al lui Luciul** (Petrea Luciului) din Buzău 236; martor pentru Cîndeşti 252.
Pătru al Lupului din Negoeşti, martor 195.
Pătru al Sitei, rumân din Bac 387.
— **Pătru al Ţuseie**, martor pentru Cîmpulung 186.
Pătru Buzea din Glaveş, vinde parte în Cîrnitura 407.
Pătru Caldaşin din Negoeşti, martor 195.
Pătru Cercel (Petru), domn al Ţării Româneşti <1583—1585>, <fiul lui Pătraşco cel Bun> 31, 41, 388, 409.

www.dacoromanica.ro

Pătru Mocanul, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Pătru Păcicală, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Pătru Sasul (Petru), cîmpulungeanul, fiul lui Dumitru, văr cu Gherghe, vinde parte de moară 186, 401.
Pătulea, rumân din Poieni 159.
Păţitul v. **Stan Păţitul.**
Păuleşti, sat <j. Prahova> 393.
Păuneşti <eroare> v. **Gomoeşti**, sat.
Păuşeşti (Păuşăştii) din Otăsău, sat <j. Vîlcea> 249; locurile lui Oprea de la Cornul Măgurei vîndute fiilor lui Tudor Grecul 71; părţi cu vie, pomi şi luncă cumpărate de la Gligorie, Oprea log., popa Stoica ş.a. de Sima log. 136, 151, 160, 161, 179, 182; popi 161, 179, 182.
Peceneaga, rîu <afluent al Slăniculuî>, vad de moară pe ~ 314.
Peia, judec rumânit din Lătceni, fiul lui Turceală 181.
Peia, logofăt, martor pentru Lătceni, semnează 181.
Peleş din Lipia, vinde parte în ocina Negrileasă (menţ.) 221.
Pepelea v. **Marco Pepelea.**
Periaţi (Periiaţi), sat <Periceţi, j. Ialomiţa> 388; roşu 384.
* **Periaţi** (Periiaţi), j. R. Sărat şi Brăila, sat <lg. Grădiştea, azi j. Brăila> 450; rumânit de Mihalcea ban, dat zestre fiicei sale Preda clucereasa care îl dăruieşte mitropoliei din Tîrgovişte, pricină de rumânire 62.
Perieţi 134 <eroare> v. **Piarseca**, sat.
Perţa v. **Stoica Perţa.**
Peşteră (Peştără), sat (?) <j. Argeş>, loc dat schimb de Eftimie post. lui Bratul comis 158.
Petco, Pătco:
Petco, aldămăşar pentru Stanciul din Jugureni 145.
— **Pătcu**, frate cu Dobrotă, vinde ocină în Clinceni 372.
Petco, moştean rumânit din Pleaşov, fiul lui Florea 278.
Petcu, rumân din Grădiştea de Jos 421.
Petre, Petru v. **Pătru.**
Petreşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, cu vad de moară; jumătate vînzută de Gherghe pah. lui Necula log. din Dărmăneşti, judeciri 323.
Petrica, popă din Tîrgovişte, martor 220.
Petrica, rumân din Bae 387.
Petriman, dărăban v. **Pătru** (?) inaru.
Petrişor din Bae, tatăl lui Stan, vinde parte cu munte şi rumâni 387.
Petruşor, tatăl lui Preda din Grupşani (menţ.) 392.
Piarseca <eroare: Perieţi>, sat <Piersica, j. Ialomiţa> 40, 134, 138, 141.
Piatra (Piitra), munte <Piatra Cislăului, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, în hotarul satului Jigoreni 78, 86.
Piatra Priboiului, top. la * Piscani <lg. Glodeni, j. Dîmboviţa> 316.
Piatra Tăiată, top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olăneşti> 207.
Pica v. **Stan Pica.**
Picătură, rumân din Poieni 159.
Picul din Negoeşti, martor 195.
Piersica, Piiarseca v. **Piarseca**, sat.
Pileşti, j. Ilfov, sat al m-rii Bolintinul, rumâni din ~ încearcă să se judecească 60.
Pilul, megiaş din Nucet, vinde parte (ment.) 188.
Pinul (Naşterea Maicii Domnului), m-re <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, vinde ţigani pentru o judecată cu satul Brăceşti, ctitori 84, 174.
Pirvulŭ v. **Pîrvul.**
* **Piscani**, lîngă Glodeni j. Dîmboviţa, sat 259; partea lui Vladul întărită lui Costea, Tatul ş.a. din Glodeni 316.
Piscul Baculuî, top. în hotarul satului * Piscani <lg. Glodeni, j. Dîmboviţa> 316.
Piscul Dărei, top. la Dara <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 101.
Pită v. **Stan Pită.**
Piteşti, oraş 129, 165, 318, 320, oraş domnesc, mori 264; negustori 270, 319, 391; casă cu loc, pivniţă, grădină 391; popi 319, 391; v. şi **Dealul Piteştilor.**
Piteşti (Piteştii de Sus), sat <Piteasca, j. Ilfov>, parte de ocină dobîndită de Şerban, fiul lui Seman, de la Miroslav, fiul lui Mihail log. din ~ 344.
Piţigoiu v. **Stan Piţigoiu.**
Picleni, sat <probabil Piclele, j. Buzău> 174.
Pîrciul v. **Muşat Pîrciul.**
Pîrdeşti v. **Prădeşti**, sat.
Pîriiani, sat <Pîrlieni, j. Gorj; azi j. Vîlcea> 86, 387.
Pîrlianul v. **Danciul Pîriianul.**
Pîriu (Pîrău), sat <probabil j. Gorj> 103, 383.
Pîrlea v. **Radu Pîrlea.**
* **Pîrliţi**, sat <Cochirleanaca, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 427.
Pîrscov, sat <j. Buzău> 6; parte din „moşul" Daleca lăsată de popa Matei nepotului său Ianc D; moşia lui Miclea, cumpărată de la Oprea Paşadia, pricină; cizmar, popă E.
Pîrscoveni, Pîşcoveni:
* **Pîrscoveni**, sat <Lipia, j. Buzău> 202, 221.
— **Pîşcoveni**, sat <Pîrşcoveni, j. Romanaţi; azi j. Olt> 392.
Pîrtea din Zoreşti, aldămăşar 202.
Pîrtinea v. **Dumitru Pîrtinea.**
Pîrţachi v. **Costandin Pîrţachi.**
Pîrţcovielul, pîrău <afluent al Buzăului>, moară pe ~ 257.
Pîrvu v. **Oprea Pîrvul.**
Pîrvul, cneaz rumânit din Lazu 13.
Pîrvul din Coteşti (?), (menţ. ulterioară) 23.
Pîrvul din Diiculeşti, martor pentru Frăsinet 26.
Pîrvul din Lazuri v. **Pîrvu** log.
Pîrvul din Mălăeşti cumpără funii la Mălăeşti 233.
Pîrvul din Stoeneşti v. **Pîrvul Dolofan** log.

www.dacoromanica.ro

Pîrvul din Urlaţi, ginerele Ioanei, cumpără vii şi ocine în Gruiu, Cîrligătoarea ş.a. 291.
Pîrvul din Zătreni, tatăl lui Stoica, Pîrvul şi Oprea (menţ.) 107.
Pîrvul, fiul lui Pîrvul din Zătreni, partea lui cu vecini din Criva de Jos 107.
Pîrvul, <logofăt> din Lazuri, tatăl lui Mihai, Nedelco, Preda şi Stoica (menţ.) 67, 92.
Pîrvul, logofăt din Ruda v. **Pîrvul Rudeanul.**
Pîrvul, logofăt din Stoeneşti v. **Pîrvul Dolofan.**
Pîrvul, logofăt, martor pentru Sărăcineşti 363; v. şi **Pîrvul Dolofan.**
Pîrvul, martor pentru Bodeşti 411.
— **Pîrvulŭ**, martor pentru Racoţi, Cîlceşti ş.a. 394.
Pîrvul (Pîrîvul), tatăl lui Ursul din Cîmpeni (menţ.) 392.
Pîrvul, popă din Lazuri, martor 67.
Pîrvul, popă din Săveşti, frate cu Stan log., vinde în dealul Cîngurenilor 130.
Pîrvul, popă din Şerbăneşti, cu parte 110.
Pîrvul al lui Văsiiu din Biroslăveşti, martor 28.
Pîrvul Cosoroavă, megiaş rumânit din Cîineşti 335; întemniţat pentru neplata dușegubinei 104; martor 424.
Pîrvul Dolofan, logofăt din Stoeneşti, bunicul jupînesei Ilina 268; jurător 443; martor 5, 197; v. şi **Pîrvul** logofăt.
Pîrvul Ghioca (~ Ghioc), megiaş din Cîineşti, plăteşte o datorie lui Sima log. 389.
Pîrvul Măurii, martor pentru Ţigăneşti 299.
Pîrvul Rudeanul, logofăt din Ruda, tatăl Vilaei şi Stancăi, socrul lui Eftemie post. şi Preda spăt., stăpîn în Conţeşti cu rumâni (menţ.) 391; sluga sa 23.
Pîrvuleşti, sat; m-rea de călugăriţe Sfînta Troiţă din ~făcută de Vintilă f. mare vornic <din Corbi>, închinată de fiii săi metoh m-rii Balamuci 226.
Pîşcoveni v. **Pîrscoveni.**
Plaiul lui Frăcea, munte al oraşului Cîmpulung 144.
Plaiul lui Pătru, munte al oraşului Cîmpulung 144.
Plaiul Voevodului, munte al oraşului Cîmpulung 144.
Plavăţu, partea lui la Lipereşti (menţ.) 384.
Plătăreşti, sat <j. Ilfov> 227.
* **Plăticeşti**, sat <lg. Izeşti, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, oameni ţinuţi rumâni cu ocinile lor pentru neplata birului de către Tudor vornic şi Manea din Răteşti, pricină 418.
Plăviceni, j. Romanaţi, sat <Plăviceanca; azi j. Olt>, parte cu vii şi livezi din partea lui Stan Buzianul, dobîndită de Ion log. din Muţi 115.
Pleaşovul de Sus, ~**de Jos** (Pleaşov), j. Olt, sat <azi j. Teleorman>, cu vii, stăpînit de Radu log. şi fraţii săi: Dumitru vornic şi Dragomir comis; moştenii se vînd lui Mihail mare stolnic <Viteazul>; dat zestre fiicei sale **Florica**; zălogit de Preda sluger la Iovan Lătinul, întărit acestuia; încercare de judecire, popă 273, 278, 279.
Pleşioi, sat <Pleşoiu, j. Romanaţi; azi j. Olt>, pleşoiani vînd parte din Cîrlogani (menţ tîrzie) 85; popă 85.
Pleşoi, sat <j. Dolj> 425.
Pleşoianul v. **Ianiu** post.
Ploeşti <oraş> 205.
Ploşca, pe Dunăre j. Dolj, sat, cu vecini, baltă, vamă din peşte, al m-rii Hotărani, de cumpărătură de la Vintilă clucer 139.
Plumbuita de la Colentina (Sf. Ioan Botezătorul), m-re <or. Bucureşti>, stăpînă în Boldorogeşti cu Rota, scutiri 42, 45, 131; egumen 42.
* **Podéni** (Podiani), sat <lg. Arjoci, j. Gorj>, parte lăsată de Viga Podéna nepotului său Nicola 394, 395.
Podena, Podiana v. **Viga Podiana.**
Podul lui Şărban voievod în Bucureşti 337.
Poenari, sat <j. Argeş> 304, 377.
* **Poenari** j. Buzău, sat <lg. Căpăţîneşti> 202; ocină cu moară vîndută de Nechifora şi Stoica lui Negrilă 80.
Poenari, sat <Schitu Poenari, j. Vlaşca; azi j. Teleorman> 120.
Poenari, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 344.
Pogoniana din Ţara Grecească, arhiepiscopie, metoh, arhiepiscop 196, 231, 348.
Poiana (Poiană), sat <j. Dolj> 152, 168, 325 383.
Poiana, sat 215.
Poiana Chelmezeului, top. la Lipia <j. Buzău> 221.
Poiana Porţilor, top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olăneşti> 207.
Poiată, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Poieni, Poeni, Puiana:
Poieni j. Vlaşca, sat <Puieni j. Ilfov> A; cu baltă, al m-rii Sf. Gheorghe din Bucureşti, dăruit de domn bis. Sf. Mormînt, scutiri 159.
— **Puiana**, sat <Poeni, j. Vlaşca; azi j. Teleorman> A.
—* **Poeni**, sat <lg. Ungheni, j. Teleorman; azi j. Argeş>, parte vîndută de Filip lui Tudor comis din Izvor 301.
Ponor, sat 59.
Popa, cneaz rumânit din Costeşti 20.
Popăzeleşti, sat <Popînzăleşti, j. Romanaţi; azi j. Dolj> 392.
Popescu, iuzbaşă de Buzău, martor 450.
Popeştii de lîngă Bîrzeşti, j. Elhov, sat <or. Bucureşti>, cu rumâni, ţigani, vii, vad de moară, al lui Staico vornic, dobîndit de ginerele său Gherghe f. mare stol. şi fiica sa Sofica 313; pricină (menţ. pe verso) 397.
Popeşti, sat <c. Mihăileşti, j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 107, 259, 265, 347; probabil acelaşi: **Popeşti**, sat 341.
Popînzăleşti v. **Popăzeleşti**, sat.
Porce din Bădeni, martor 328.
Porcul v. **Dan** ~ şi **Lacul Porcului.**
Porosche, sat <j. Teleorman>, popă 309.
Portăreasca, ocină de din jos de Bănceşti <Băncească, j. Buzău> 390.
Posobeşti, sat <j. Buzău> 174.
Poşăca, mama Stanei, lazul ei în dealul Scăienilor (menţ.) 412.
Potecă v. **Ion Potecă.**

www.dacoromanica.ro

Poteţ v. **Voico Poteţ.**
Potoceanul v. **Radul Potoceanul.**
Potoceni (Potocéni), sat <j. Buzău> 40, 80, 142, 250, 252.
Potrinichi (?), top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olăneşti> 207.
Poturul v. **Nan Poturul.**
Pozmîcă, Pozmîncă v. **Vladul Pozmîcă.**
Poţintei v. **Puţinei,** sat.
Prahova, judeţ, sate din ~ 102, 106, 146, 157, 163, 219, 241; birari şi slugi domneşti 362.
Prahova, rîu 137.
*** Prădeşti,** sat <probabil * Pîrdeşti lg. Vlăduleni, j. Romanaţi; azi j. Olt> 107.
*** Prăvăléni,** sat <lg. Valea Danului, j. Argeş> 332.
Preajba de Pădure v. **Prejvă,** sat.
Preda ban mare (fost) v. **Preda Buzescu.**
Preda, clucereasa, fiica lui Mihalcea banul, soţia lui Radul clucer Buzescul, dăruieşte mitropoliei din Tîrgovişte satele ei de zestre: Vărăşti, Călugăreni şi Periaţi; mormînt (menţ.) 62, 72.
Preda din Albeşti v. **Preda** spăt.
Preda din Balomireşti v. **Preda** vornic.
Preda din Bîrseşti v. **Preda** log.
Preda din Ceplea v. **Preda** vornic.
Preda din Cepturoaia v. **Preda** post.
Preda (Préda) din Grupşani, fiul lui Petruşor, martor pentru Broşteni 392.
Preda din Lereşti v. **Preda** log.
Preda din Mălăeşti, cumpără funii la Mălăeşti 233.
Preda din Robăneşti, martor pentru Brîncoveni 150.
Preda din Roşiani v. **Preda** post.
Preda din Şerbăneşti, fiul lui Giura cel mic, în pricină pentru parte 110.
Preda, fiul lui Branişte, nepotul lui Nan, vinde vie şi ocină în dealul Verneştilor 80.
Preda, fiul lui Oprea log., vinde vii în Păuşeşti-Otăsău 151.
Preda, fiul lui Udrişte log. din Şirineasa 217.
Preda, fratele jupînesei Maria, cumnat cu Şandrea negustor, cu funie la Cotroceni (menţ.) 211.
Preda, logofăt din Bîrseşti, vinde parte cu munte şi rumâni în Bae 387; martor 243, 335.
Preda, logofăt din Lereşti, apoi postelnic, frate cu Oancea log., în pricină cu cîmpulungenii pentru o roată de moară 401; martor 128, 268, 320.
Preda, martor pentru Sărăcineşti 363.
Preda, martor pentru Ţigăneşti, <ginerele lui Boicea> 49.
Preda, popă din Grupăşani, martor pentru Cornet 184.
Preda, postelnic mare <eroare> v. **Alexandri.**
Preda, postelnic din Cepturoaia, fiul lui Tudosie spăt. şi al jupaniţei Mara, nepotul lui Preda <Buzescul> f. mare ban şi al lui Vintilă vornic, vinde satul Roşiul 385; spătar (?), martor 13.
Preda, postelnic din Lereşti v. **Preda** log.
Preda, postelnic din Roşiani, martor 107, 280.
Preda, postelnic, *fiul lui Pîrvul din Lazuri,* frate cu Nedelco, Mihai şi Stoica, vinde în Gemenele 92; martor 67.
Preda postelnic, fiul lui Radu din Balomireşti v. **Preda** vornic.
Preda, postelnic, fiul lui Necula vornic, martor pentru Măgurele 157.
Preda, rumân din Urdari 383.
Preda, slugă domnească, fiul lui Zaharia log., frate cu Iscrul şi Zaharia, întărit stăpîn în Frăsinetul de Cîmp 26.
Preda, sluger, fiul lui Radu vist. din Greci, ginerele lui Mihai Viteazul, familie; zălogeşte satele Pleaşovul, Putineiul şi Cîrlomani, întemniţat pentru datorii 69, 262, 263, 273, 278, 279; pricină pentru ţigani 30; semnează 19.
Preda, spătar, spătar al doilea din Albeşti, fiul lui Badea spăt. ginerele lui Pîrvul log. Rudeanul, familie; stăpîn de ţigani 30; dăruit de mătuşa sa jupaniţa Grăjdana în Leurdeni, Ciumernic, Bobeşti ş.a. 229; martor 391.
Preda, spătar, fiul lui Nica f. mare log., pierde Tîncăbeştii, întemniţat pentru datorii; pribeag 183.
Preda spătar, martor 13.
Preda, spătar <ginerele lui Papa mare log. ?>, martor, semnează 347.
Preda, uncheaşul din Rătești, aldămăşar pentru Verneşti 427.
Preda, vornic din Balomireşti, f. postelnic, fiul lui Radu post., frate cu Drosul, vinde în: Găiseni, Guzeni şi Lătceni 39, 293, 309, 326; semnează 326.
Preda, vornic al doilea (fost), din Ceplea, fiul lui Drăghici din Năsipi, ginerele lui Vlad din Ciocade, martor 103, 383, 387; dă carte de mărturie, semnează 104.
Preda, vornic, martor pentru Cîrstieneştii de pe Colentina 95; semnează 91.
Preda Barbăalbă (Barbăalbă) din Biroslăveni, unchiul lui Trifa, socrul lui Dragomir şi al lui Dan, cu ocină (menţ.) 28.
Preda <Buzescu> mare ban, tatăl jupaniţei Mara, bunicul lui Preda post., socrul lui Tudosie spăt. (menţ.) 385.
Preda Crastavăţ (Preda, ~ Crastaoţ), vinde ogoare la Biroslăveşti 28.
Prédéa, partea lui în Mogoşeşti 402.
Prejvă (Priajăva), sat <Preajba de Pădure, j. Romanaţi; azi j. Dolj> 26, 32.
Preman, martor pentru Băbeni 156.
Prespon, oraş <R.S.F. Iugoslavia>, episcopi de ~ 361.
Prezuica v. **Brezuica.**
Priajăva v. **Prejvă,** sat.
Pribeag Mihai, însoţeşte în pribegie pe doamna lui Radu Şerban; în pîră pentru ţigănci 98, 99.
Priboiu v. **Piatra Priboiului.**
Prigorii, top. la ***** Piscani <lg. Glodeni, j. Dîmboviţa> 316.
*** Priiazda,** sat <probabil j. Ilfov> 223.

www.dacoromanica.ro

Prisaca, sat <j. Olt> 90, 147.
Priseaca, delniță la Turburea <j. Argeș> 377.
Pritocul, virful ~ <lg. Cheia, j. Vîlcea; în or. Băile Olănești> 207.
Proca, locul lui la Rîmnicu <Vîlcea> 382.
Proca, pîrcălab, martor pentru Tîrgoviște 96.
Proca Coți (Proca, ~ Coțe), negustător, martor 100, 108, 303, semnează grecește 223.
Procică, sat <Proșca, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 86.
Procopie, aldămășar pentru Jideni și Țușești 109.
Procu v. **Necula Procu**.
Prodan, megiași rumâniți: ~ din Comanca 68; ~ din Lazu 13; ~ din Siliștioara 297.
Prodea din Cîrlomănești, martor 250, 252, 307.
Prodeleasa, partea ei la Vernești <j. Buzău> 427.
Prodi v. **Voico Prodi**.
Prodilă v. **Stan Prodilă**.
Profira Băjasca, stăpînă în Petrești (menț. ulterioară) 323.
Proșca v. **Procica**, sat.
Prundeanul v. **Dragomir Prundeanul**.
Psira v. **Ianiu Psira**.
Pucheni, j. Dîmbovița, sat, parte cu rumâni, cu delnițe și țigani a lui Staico vornic, dată de zestre și întărită fiicei sale Sofiica și ginerelui său Gheorghe stol. 313.
Puieni, Puiana v. **Poieni**, sate j. Vlașca.
Puia v. **Radul al lui Puia**.
Pulca, moștean din Pleașov, tatăl lui Stoica și Dumbravă (menț.) 278.
Pulcă, țigan 383.
Puiul, iuzbașă, martor pentru Cretești 146.
Punghinea din Budișteni, tatăl lui Mihail rumân 130.
Pungina v. **Neagoe Pungina**.
Purcăreață, gardul lui la Bărăști 215.
Purcăricioare, top. la * Piscani <lg. Glodeni, j. Dîmbovița> 316.
Purece v. **Necula Purece** 410.
Purnéche v. **Stoica Purnéche**.
Pustiiul v. **Stanciul Pustiiul**.
Putineiul, j. Teleorman, sat cu rumâni, de zestre al jupanitei Florica, pus zălog la Stati, Dima și Zota, cojocari din București; vîndut de aceștia lui Necula vist. 19, 262, 263.
Puturoasa, sat <Teiușul j. Olt> 90, 147.
Puțica v. **Necula** ~ și **Vasilie Puțica**.
Puținei (Poțintei, Puțintei), sat <Potoceni j. Buzău> 4, 121, 252, 314, 340, 390.

R

Racoț (Racoțu), sat <Racoți, j. Gorj>, vie dăruită de Viga Podiana nepotului său Nicola 394, 395.
Racul v. **Ionașco Racul**.
Rada, fata lui Ion și a Paraschivei, soră cu Samhira, Iona, Stana, și Dobra, vînde ocină în Tifulești 119.
Rada, fina lui Lepădat, primește vie nedajnică cu loc la Dumbravă 145.
Rada, jupîneasa lui Staico pah. <Rudeanul>, fiica lui Dragomir post. din Cepture și a Voicăi, nepoata lui Dumitru mare vornic, stăpînă în Fintînele, Mușcel, Tătărăi ș.a. 170, 241, 385; dă soțului său satele Frătești, Cretulești și Cepturi și primește în schimb Fometești, Runcul, Toxobeni și Copăcel 409.
Rada, jupînească, mama lui Dumitrașco log., vinde parte în Țigănești cu pomet și livezi 299.
Rada, țigănci 30, 99, 229, 325, 386.
Rade cel mic, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Rade, cneaz rumânit din Gropeni, ginerele lui Moga 240.
Rade, rumâni: ~ din Ciumernicu 229; ~ din Poieni 159.
Radomir din Cocul, martor pentru Samara 349.
Radomir din Poenari, martor pentru Vernești 80.
Radomir, moștean din Pleașov, tatăl lui Drăgan 278.
Radomir, moștean din Pleașov, fiul lui Șărbu 278, 279.
Radomireasa v. **Stanca Radomireasa**.
Radoslav, Radulslav, Raduslov:
Radoslav (Raduslav), bănișor, cu parte în Mogoșești (menț.) 402.
— **Radulslav**, cneaz rumânit din Lazu 13.
Radoslav (Raduslav) din Dărmănești, tocmelnic, martor 98, 99.
— **Raduslov**, popă din Românești, martor 128.
Radul v. **Calfa** ~ și **Stanciul Radului**.
Radul, armaș, martor pentru Drajna 234.
Radul, armaș din Popești, martor pentru Vîlcana, semnează 341; probabil același: **Radul** armaș al doilea, martor pentru Clinceni 375.
Radul, armaș din Stăncești, martor la Cîinești, semnează 335.
Radul, cizmar din Pîrscov, martor E.
Radul clucer v. **Radul Buzescu**.
Radul, comis mare <Florescu>, casa lui în București (menț.) 346.
Radu, diacon, scrie zapis pentru Găgeni 163.
Radul din Albești, jurător pentru Bratia 41.
Radul din Arși, martor pentru Udeni 206.
Radul din Baba, ~ din Balomirești, v. **Radul** postelnici.
Radul din Bădeni, martor 101.
Radul din Băncești, vinde parte 105; v. și **Radu**, fiul lui Radu al lui Burducea.
Radu din Boleasca v. **Radu** post.
Radu din Cepturoaia v. **Radul** vist.

www.dacoromanica.ro

Radul din Cîrlomăneşti, martor pentru Cîndeşti 148, 242.
Radul din Coteşti (?) (menţ. ulterioară) 23.
Radul din Creţeşti v. **Radul** post.
Radul din Deleni, martor pentru Mogoşeşti 402.
Radul din Desa v. **Radul** log. şi **Radul** vornic al doilea.
Radul din Dobro Venetic, tatăl lui Pavel Lătinul din Sofia (menţ.) 273, 278, 279.
Radul din Doiceşti v. **Radul Doicescul.**
Radul din Domireşti, tatăl lui Gorga (menţ.) 210, 215.
Radul din Dudeşti, tatăl lui Liica (menţ.) 254.
Radul din Farcaş v. **Radul** post.
Radul din Frijureni v. **Radul Frijureanul.**
Radul din Giltofani, tatăl Mariei, vinde ţigancă 94.
Radul din Goleşti (?), martor la Clineşti 335.
Radul din Gonţaţi, unchiul lui Radu, vinde vie în dealul Scăienilor, martor 191.
Radul din Greci v. **Radul** vist.
Radul din Hierăşti v. **Radul Năsturel.**
Radul din Hurezi, fiul lui Badea, boier hotarnic 40.
Radul din Matiţi, boier jurător pentru Sărăşti 315.
Radul din Măldărăşti v. **Radul Măldărescul.**
Radul din Măneşti v. **Radul** log. <Cocorăscul>.
Radul din Mărăcineni (~ al lui Sima, ~ Simei), fiul lui Sima, martor pentru Cîndeşti, Săruleşti ş.a. 236, 252, 314, 340.
Radul din Negoşina, tatăl lui Neagul (menţ.) 162, 267.
Radul din Odae, fiul lui Pătru, martor pentru Cacaleţii din Vale 386.
Radul din Olăneşti, tatăl lui Anghel şi Vladul (menţ.) 363.
Radul din Pătîrlage v. **Radu** post.
Radul din Popeşti v. **Radul** armaş.
Radul din Potoceni v. **Radul Potoceanul.**
Radul din Răzvad, martor pentru Săcuieni 388.
Radul din Rogoz, socrul lui Andrei, vinde parte în Hîrbor 290.
Radul din Slăviteşti v. **Radul** log.
Radul din Stăncşti v. **Radul** armaş.
Radul din Stăneşti, martor pentru Drajna 287.
Radul din Stoeneşti, martor pentru Cretineşti 364.
Radul din Şotînga, martor (menţ.) 116.
Radul din Şuici v. **Radul** post.
Radul din Tătărăi, martor pentru Mogoşeşti 402.
Radul din Tîrnava v. **Radul** log.
Radul din Ţigăneşti, martor 124.
Radul din Uda, martor 318.
Radul din Urlaţi, martor 291.
Radul din Văleni v. **Radul** post.
Radul din Voineşti v. **Radul** pitar.
Radul din Zoreşti, aldămăşar 202.
Radul, fiul Despinei logofeteasa <şi al lui Vlad Rudeanu>, frate cu Vladul, vinde în Futeşti 298.
Radul, fiul lui Dumitru log. din Piscani, în pîră pentru vie în Dealul Tîrgoviştei 259.
Radul, fiul lui Dumitru Turcul din Bucureşti, frate cu Mihalcea, vinde vie în dealul Bobului 228.
Radul, fiul lui Oancea din Mierlari, frate cu Dragomir, vinde parte dintr-o roată de moară la Deduleşti 241.
Radul, fiul lui Radul al lui Burducea din Băncşti, frate cu Datco, martor pentru Smedeşti 390; v. şi **Radul** din Băncşti.
Radul, fiul lui Sima v. **Radul** din Mărăcineni.
Radul, fiul monahului, vinde o funie la Ruptura, în Joseni 202.
Radul, fiul Stancăi, rudă cu Mihnea banul din Urezi, dăruieşte partea lui din Jdreala m-rii Jdreala 97.
Radul, frate cu Stoica, martor pentru Cornetu 300.
Radul, frate (?) cu Tatul, Staico şi Stroe post., cu parte în Rîfov 204.
Radul, frate cu Vasilie <dregător fiscal> din Gorj, jefuit de oamenii boierilor ce fugeau peste munte 168.
Radul, frate cu Vechintie călugăr 417.
Radul logofeţi v. şi ~ **Dudescul** şi ~ **Năsturel.**
Radul, logofăt mare <eroare> v. **Vladul** logofăt mare.
Radul, logofăt din Desa martor 32, 292.
Radul, logofăt <Cocorăscul> din Măneşti, stăpîn în Smedeşti, Băncşti, Tîncăbeşti ş.a. 121, 183, 239, 390; vistier al doilea 415; dă carte de mărturie 104; martor 95, 149, 333, 361, 386, 415, semnează 91, 122, 333.
Radul, logofăt din Slăviteşti, martor 249, 354; postelnic, martor 335.
Radul, logofăt din Tîrnava, martor 13.
Radul, logofăt <din Ţigăneşti>, cumpără în Lipereşti 288; probabil acelaşi: **Radu,** logofăt, în pricină pentru mori cu Neagul şi Gherghe din Miroslăveşti 381.
Radul, logofăt, frate cu Dumitru vornic şi Dragomir comis, stăpîn în Pleaşov (menţ.) 273, 278, 279.
Radul, logofăt, scrie zapis 69.
Radul (Radu, Radulŭ), martor: ~ pentru Clinceni 366, 374; ~ pentru Dumbrava 145; ~ pentru Goleşti 332; ~ <pentru Lipia ?> 205; ~ pentru Săcuiani 388; ~ pentru Sărăcineşti 363.
Radul (Radu) mazili: ~ din Comanca, jurător pentru Studeniţa 125; ~ din Glodeni, martor pentru Piscani 316.
Radul, megiaşi rumâniţi: ~ din Comanca 68; ~ din Drajna 330; ~ din Gropeni 240; ~ din Ioneşti 324, 329; ~ din Lătceni 181; ~ din Negraşi 333; ~ din Pleaşov 278, 279; ~ din Scărişoara 169; ~ din Stăneşti 166, 331; ~ din Sulari 149.
Radul, meşter, tatăl lui Crăciun din Beceni, martor pentru Deduleşti 413.
Radul, negustori, martori: 394; ~ din Bucureşti 218, 344.

www.dacoromanica.ro

Radul, nepotul Oprei Paşadia, în pricină pentru ocină E.
Radulu, nepotul lui Radu din Gonţaţi, vinde vie în dealul Scăianilor 191.
Radul, paharnic din Frcjureni v. **Radul Frijureanul**.
Radul, pitar din Voineşti, tocmelnic, martor 98, 99.
Radul, popă din Cîndeşti, vinde ocină (menţ.) 250, 252.
Radul, popă din Comanca, fiii lui se vînd rumâni (menţ.) 152.
Radul, popă din Negraşi, tatăl lui Dobrotă (menţ.) 333.
Radul, popă din Tîrgovişte, fiul popii Danciul, întărit cu moară şi grădină 446, 449; martor 441.
Radul, popi, martori: ~ din Aninoasa, tatăl lui Dumitru 114; ~ din Cîrlomăneşti 176, 215, semnează 74; ~ din Iaşi 332; ~ din Nucet 291; ~ pentru Sălătruc, semnează 276.
Radul postelnici v. şi ~ **Buzescul**, ~ **Doicescul**, ~ **Dudescul**, ~ **Măldărescul**, ~ **Năsturel** şi ~ **Potoceanul**,
Radul, postelnic din Baba, soţul Stanei, în pricină pentru Arvăteşti 282.
Radul, postelnic din Balomireşti, soţul jupaniţei Anca, tatăl lui Preda post. şi al lui Drosul (menţ.) 39; partea lui la Frăsinetul de Cimp 26.
Radul, postelnic din Boleasca, martor pentru Cîrstieneştii de pe Colentina, semnează 91, 95.
Radul, postelnic din Creţeşti, fiul lui Staico vornic, dă surorii sale Sofiica satul Popeşti 313; boier hotarnic 44; martor, semnează 326, 334; scrie zapis 1, 27.
Radul, postelnic din Fărcaş, întărit în Bărcăneşti, pricină 90, 147; martor 107.
Radul, postelnic din Pătîrlage, fiul lui Mihalcea vornic, soţul Sofiicăi, schimbă ocina sa din Blejoii de Sus cu cea a m-rii Mislea din Pătîrlage 311, 312; martor 287.
Radul postelnic din Slăviteşti v. **Radul** log.
Radul, postelnic <din Şuici>, martor pentru Şuici 216.
Radul, postelnic din Văléni, fiul lui Mihăilă post. 430, martor 280.
Radul, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Brădişeşti, se judeceşte, rumîn din nou 94; ~ din Ciumernic 229; ~ din Crăceni, de moştenire din Lichireşti 138, 141; ~ din Drăgăneşti 241; ~ din Frăteşti şi Costeşti, fiul lui Mihăilă 385; ~ din Păude Otăsău, încearcă să se judecească 151; ~din Poieni 159; ~ din Roşiul, fiul lui Manea 385; ~ fratele lui Micul din Budeni, judecit, rumânit din nou 44.
Radul, sătean din Drajna, frate cu Lepădat, vinde loc de casă şi izlaz 251.
Radul, scrie zapis pentru Săruleşti 314.
Radulslav v. **Radoslav**.
Radu sluger mare (fost) v. **Radul Frijureanul**.
Radul, soţul Stăichiţei, cu drepturi în Mălăeşti 233.
Radul spătar v. **Radul Dudescul**.
Radul, tatăl lui Barbul din Cornet, martor 184.
Radul, tatăl lui Paţea rumân din Cretineşti (menţ.) 364.
Radul (Radulea), ţigani 241, 247, 296, 359, 383, 410.
Radul, văr cu Bustea, Oprea şi Ion, cu parte la Cucutcni 442.
Radul, văr cu Fătul, partea lui din Săruleşti închinată m-rii Menedic (menţ.) 314.
Radul, văr cu Vechintie călugăr, vinde părţi în Morunglavi, Iaşi şi Tomeşti 417.
Radul, vinde parte în Ţigăneşti 444.
Radul, vinde parte Manţureştilor din Lepereşti 288.
Radul vistier al doilea v. **Radul** log. <Cocorăscul>.
Radu vistier mare v. **Radul Năsturel**.
Radul, vistier din Cepturoaia, din Greci, tatăl lui Preda sluger, familie (menţ.) 30, 385; stăpîn 30, 94.
Radul, vornic din Desa, vornic al doilea 149; martor 24, 34, 54, 142, 149; eroare: **Radul** mare vornic 34.
Radul al Călinei, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Radul al Drăjinesei, martor pentru Bărăşti 215.
Radu al lui Botoe, megiaş din Clineşti 389.
Radu al lui Burducea v. **Radulŭ Burduceseu**.
Radul al lui Datco, vinde pomet şi casă în Dealul Verneştilor 80.
Radul al lui Puia, cu parte în dealul Nucetului 188.
Radul al lui Sima, ~ al Simei v. **Radul** din Mărăcineni.
Radul Babei, martor pentru Trestiani 171.
Radul Bancea, martor pentru Bucureşti, semnează 289.
Radul Bădăcel, birar, calul său luat de oamenii boierilor ce fugeau peste munte 168.
Radulŭ Burduceseu (Radul, ~ al lui Burducea) din Bănceşti, tatăl lui Datco şi al lui Radu 390; martor 405.
Radul Buzescul, clucer <mare>, soţul Predci clucereasa, ginerele lui Mihalcea banul (menţ.) 62, 72.
Radul Buzescul, postelnic <fiul lui Radu Buzescu clucer>, martor 241, 265, 347.
Radul Caţaon din Drăghineşti, martor 368.
Radul Cazacul din Glaveş, martor pentru Cîrnitura 407.
Radul cel Bătrîn voievod v. **Radul de la Afumaţi**.
Radul <cel Mare>, domn al Ţării Româneşti <1495—1508>, tatăl lui Radul de la Afumaţi 273, 278, 279.
Radul Ciocanŭ, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Radul Ciurilă, megiaş rumânit din Dălbăneşti 219.
Radul Cîrleanţa (~ Cîrlenţa), megiaş rumânit din Clineşti 335.

www.dacoromanica.ro

Radul Croitorul, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
Radul Dămțuescul, tatăl lui Stan și al lui Mircea rumâni din Bărcănești (menț.) 147.
Radul <de la Afumați> (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1522 ... 1529>, fiul lui Radul cel Mare, acte de la ~ 273, 278, 279.
Radul Doicescul, postelnic din Doicești, hotarnic 40; tocmelnic, jurător 134, 138, 141; martor 95; semnează 91.
Radulu Dracea, rumân din Ciumernic 229.
Radul Dragoman din Lipcrești, martor pentru Stroești 290.
Radul Dudescul (Radul), logofăt de vistierie, fiul lui Dumitru Dudescul vist. și ginerele lui Vladul mare log., stăpîn în Futești 40; postelnic 40; spătar 175, 241; martor 175, 241, 451, semncază 104, 324, 329, 333.
Radul Frijureanul, sluger, f. mare sluger din Frijureni; martor: paharnic 78, 84, 86; sluger 289, 310, 311, 386, semnează 312.
Radul Gargul, partea lui în dealul Nucetului 188.
Radul Giulea, martor pentru Ncgoșina 339.
Radul Gilgie, cumpără parte în Liperești 384.
Radul Greceanul din Mircești, martor 6.
Radul Guzc, țigan 347.
Radul lu Brătian, moșnean rumânit din Vîrbița dc Jos 46.
Radul lui Drăgan, vinde seliște în Păușești (menț.) 161.
Radul lu Hrizan din Bucșani, boier jurătar 259.
Radul Mareș din Dobroteni, martor 194.
Radu Marin, rumân din Lichircști 138.
Radul Măldărescul, postelnic din Măldărcști, rumânește în Vaidiiai, martor, semnează 187, 335.
Radul Mehedințul, martor 309.
Radul Mierăul, rumân din Foleștii de Jos 217.
Radul <Mihnea> (Mihnea Radu), domn al Țării Românești <1601...1623> 9, 53, 77, 80, 130, 148, 217, 242, E; fiul lui Mihnea Turcitul și tatăl lui Alexandru Coconul 6, 11, 12, 17, 22, 34, 39, 87, 94, 101, 107, 110, 131, 188, 257, 302, 315, 322, 365; luarea domniei 364;
ctitor 37; mormînt 220; dăruește sate unor boieri 47, 143, 324, 440; vinde sat domnsec 400; înființează slobozie m-rească 244; acordă scutiri 7, 18, 48, 50, 57, 76, 167, 177, 245, 422; eliberează satele domnești cumpărate de Mihai Vitcazul 440; dă acte 10, 20, 21, 29, 33, 35, 55, 61, 75, 98, 103, 116, 139, 248, 259, 273, 278, 279, 283, 284, 337, 364, 400, 420, 437;
domn al Moldovei, dă dispoziții pentru un sat din Țara Românească 143.
Radul Miriticașul din București, martor A.
Radul Mîinii (Radul, ~ Minei, ~ Mînie) din Samara, cu parte 319; vinde loc în funia Mănească 349; martor 165.
Radul Mocanul, rumân din Poieni 159.
Radul Momcescul din Trășani, martor B.
Radul Năsturel (Radul), postelnic din Hierăști, jurător 134, 138, 141; martor 89, 95, 351, 356, semnează 88;
în sfatul domnesc mare vistier <de la 20 nov. 1632> 429, 430, 438—440, 443, 451; logofăt al doilea, scrie act domnesc 14.
Radu Pîrlea din Drăghinești, unchiul lui Mușat, se vinde rumân 368.
Radul Potoceanul (Radul), postelnic din Potoceni, soțul Despei, familie 142; stăpîn în Futești 40.
Radul Răchei, partea lui la Folcști (menț.) 217.
Radul Răspopii, moșnean rumânit din Ogretin, cu ocină în Ogretin și Drajna 251.
Radul Retez, megiaș din Clinești, plătește datorie lui Sima log., apărat de rumânie 389.
Radul Robul din Mircești, socrul lui Dragomir, vinde ocină și vad de moară în Ocina Portărească, lîngă Bănceștі 390.
Radul Safirolă, martor pentru Verneștі 4.
Radul Scăiă, martor pentru Stroești 406.
Radul Scrălcnțe din Moșești, martor pentru Tifulești 119.
Radu Șerban (Șărban, Șerban), domn al Țării Românești <1602—1610, 1611>, 62, 70, 72, 80, 82, 101, 103, 129, 221, 324, 364; tatăl lui Costandin clucer <Constantin Șerban> 164, 175; nepotul lui Băsărab voievod 115; stăpîn în Vărăști 175;
dă acte 20, 21, 30, 248;
podul, heleșteul lui ~ 337; tătarii pradă și robesc, sărăcie în zilele lui ~ 115, 259; lupte 98, 138, 141.
Radul Tămîrjac (Tămîrjac), megiaș rumânit din Clinești 335.
Radul Turcul (Radul), moșnean rumânit din Sminov, tatăl lui Sasul ș.a. 122.
Radul Țuțea din Boténi, martor 77.
Radul Ursu, frate cu Vlăduț, aldămășar pentru Bratia 41.
Radu Vodă m-re v. **Bucureștі**.
Radulea v. **Radul.**
Radulslav, Raduslav, Raduslov v. **Radoslav.**
Rahnea v. **Dumitru al lui Rahnea.**
Raia, martor pentru un rumân din Bora 261.
Raia, țigan 386.
Raico din Cîmpulung, frate cu Voica 391.
Raico, partea lui în dealul Nucetului 188.
Raico Fișcoe, nepotul său Vlad vinde vie în Dealul Piteștilor 391.
Ratcu, cumpără ocină în Cornet 300.
Ratina, top. la Trestiani <j. Prahova> 171.
Rață v. **Ion Rață.**
Răcești (?), sat 156.
Răchei v. **Radul Răchei.**
Răchiți, top. la Bănceștі <Bănceasca, j. Buzău> 105.
Răcnéa (Răcne) din Sibiciu, vinde ocină și loc de casă <la Lipia ?> 205; martor pentru Cătun 224.

www.dacoromanica.ro

Rădan, bunicul lui Dumitru armaş, străbunicul lui Vladul care vinde partea Rădănească (menţ.) 340.
Rădăcină, judec din Genuneni, vinde ocinile din Gruiaţi şi Dumbrăviţă 424.
Rădăcineşti, j. Argeş, sat <azi j. Vîlcea>, în pricină cu Udrea post.; popă 197, 213, 443; vii date de Drăghici log. din Sălătruc fiicei sale Neacşa 276.
Rădănesca, moşie <j. Buzău>, hotare, parte vîndută de Vladul ş.a. lui Mihai Carşute, Necula Botoşan ş.a. 340.
Rădea v. **Reade**, sat.
Rădicea v. **Drăghici al Rădicei**.
Rădiche, vinde scoc de moară în Scurteşti 6.
Rădiciu, partea lui în dealul Nucetului 188.
Rădici, toboşar din Bucureşti, zapis scris în casa lui 395.
Rădilă, vărul Sorei, vinde vie şi ocină în dealul Verneştilor 80.
Rădiţă, fiica lui Lupul log, vinde vie în Văleni 290.
Rădivoiu (Rădivoe), tatăl lui Vişan, vinde funii de ocină în Dudeşti 450.
Răducul, moşnean rumânit din Drajna 342.
Răduianul din Réde, jurător pentru Studeniţa 125.
Rădulea din Clineşti, martor pentru Bărăşti 215.
Răduna, sătean din Domireşti 215.
Răscăiaţi, sat <Răscăeţi, j. Vlaşca; azi j. Argeş>, Dobrotă Răul din ~ rumânit în Ioneşti, fără ocină 324.
Răspopa v. **Radul Răspopii**.
* **Răspopi**, sat <probabil lg. Grădiştea, j. R. Sărat; azi j. Brăila> 221.
Răstoaca, rîu <afluent al Argeşului> 39.
Răşciori (?), sat 290.
Rătea, cneaz rumânit din Lazu 13.
Rătescul v. **Tudor Rătescul**.
Răteşti, sat <j. Buzău> 84; popă 427.
Răteşti (Rătăşti), sat <j. Vlaşca; azi j. Argeş> 78, 86, 98, 133, 287, 386, 418.
Rătivoeşti (Retivoeşti), sat <Retevoeşti, j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 98, 99, 197, 323, 360.
Răugeni v. **Riogeni**, sat.
Răul v. **Dobrotă Răul**.
Răuţ v. **Barbul Răuţ**.
Răzbiei din Fureşti (menţ.) 80.
Răzmiriţă din Cîndeşti, fiul lui Stoica log. şi al Muşii, vinde loc de vie şi de casă în dealul Cîndeştilor 162, 267; martor 250.
Răzmiriţă din Cîrlomăneşti, tatăl lui Stoica 267; martor pentru Cîndeşti 74.
Răzmiriţă, martor pentru Rîfov 204.
— **Răzmireţă**, popă din Măteşti, martor pentru Căpăţîneşti 202.
— **Răzmeriţă**, popă, tatăl lui Stan din Pătîrlage (menţ.) 386.
Răzvad, sat <Răzvadu de Jos, j. Dîmboviţa> 102, 388.
Răzvan, căpitan, stăpîn de ţigani 347.
Răzvan, vornic, vornic al doilea, martor 91, 95, 152.
Reade (Rădea), sat <probabil lg. or. Rîmnicu Sărat> 210, 215.
Réchilea, martor pentru Verneşti 4.
Réde, sat <Redea, j. Romanaţi; azi j. Olt> 125.
Relea, moştean rumânit din Pleaşov, fiul popii Relea 278.
Relea, popă rumânit din Pleaşov, tatăl lui Stoica şi Relea 278, 279.
Retevoeşti, Retivoeşti v. **Rătivoeşti**, sat.
Retez v. **Radul Retez**.
Riga, armaş al doilea, dă carte de mărturie 104; martor 227.
Rizea, vornic v. **Hrizea**.
Rîfov, sat <j. Prahova>, părţi împărţite între Ionaşco post. fiul lui Miroslav log., şi Tatul şi Staico cu fraţii lor 204.
Riiousa, top. la Brezoaia <j. Ilfov; azi j. Dîmboviţa> 274.
Rîmnic, oraş <Rîmnicu-Vîlcea> 130, 335; metohul m-rii Cozia din ~ 420; mori 382; bătrînii oraşului 382; popă săsesc 382; episcopie, stăpîniri 133, 382; episcop 126, 127, 159, 200, 255, 258, 335, 351, 358, 361.
Rîmnic, oraş, tîrg <Rîmnicu-Sărat> 410; moară cumpărată de Miho spăt. de la Margine şi vîndută lui Ghiorghe cămăraş 215.
Rîmnicul Sărat şi Brăila, judeţ, sate din ~ 62, 72.
Rîneezi, sat <j. Săcuieni; azi Nucşoara de Jos j. Prahova> 234.
* **Riogeni**, sat <lg. Aninoasa j. Muşcel şi Pădureţi; azi j. Argeş> 268.
Rîpa, ţigan 35.
Rîul Oraşului, rîu <Rîul Tîrgului, afluent al Rîului Doamnei> 144.
Roaba — Zdralea, m-re v. **Jdreala**.
Robăneşte, sat <j. Romanaţi; azi j. Dolj> 150.
Robu, Robul v. **Badea ~**, **Buzea ~**, **Gherghe ~**, **Necula ~**, **Radul ~**, **Stan ~**, **Stanciul ~** şi **Vişan Robul**.
Rodea v. **Dan Rodea**.
Rogojăl, sat <Rogojelu, j. Gorj> 383.
Rogojina, sat <j. Gorj> 387.
Rogoz, sat <probabil Rogozu, c. Sf. Gheorghe j. Ialomiţa> 391.
Roma, sat <Corbu, j. Buzău>, parte cu vecini a lui Dragomir post., vîndută de fiica sa Rada, jupaniţa lui Staico pah. Rudeanul, lui Buzinca f. mare clucer 170, 241; parte cu rumâni a lui Stoica spăt., fiul lui Dumitru mare vornic, lăsată moştenire fiilor săi 371.
Roman din Cîndeşti, martor 148, 242.
Roman, fiul lui Stan vătaf din Brăneşti, familie; partea lui în Brăneşti 103.
Roman, popi, martori: ~ din Albeni 195; ~ din Tîrgovişte 220.
Romanaţi, judeţ, sate din ~ 15, 107, 115, 168, 248, 272, 282, 430.
Românesti, sat <c. Bălileşti, j. Muşcel şi Pădureţi; azi j. Argeş> popă 128.
Românește, sat <Românești, j. Prahova>, partea lui Vintilă log. vîndută de Ionaşco log. 204.

www.dacoromanica.ro

Romca v. **Neagoe al Romcăi.**
Romcea, rumân din Bae 387.
Roşca v. **Neagul Roşcă.**
Roşca din Drăghineşti, martor 368.
Roşia (Roşieia), pîrîu la * Bălţaţi <lg. Călineşti, j. Prahova> 137.
Roşia (Roşiia), sat <Roşia-Jiu, j. Gorj> 271, 383.
Roşiani, sat <Roşieni, j. Romanaţi; azi j. Olt> 107, 280.
Roşiul din j. Ilfov, sat <or. Bucureşti> cu rumâni, vie şi moară al jupaniţei Mara, fiica lui Preda f. mare ban, lăsat fiului ei Preda post. care-l vinde lui Manea mare post. 385.
Rota v. **Boldorogeşti** cu Rota, sat.
Rovinari, sat <j. Gorj> 383.
Ruceri, Ruciari v. **Eustratie Ruciari** şi **Ilie** negustor.
Ruda, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 23, 70, 86, 107, 241, 260, 385, 393.
Rudean 315.
Rudeanul, Rudenu v. **Andrei ~, Pîrvul ~, Staico ~, Tanasie ~, Tudor ~** şi **Vladul Rudeanul.**
Rumele, provincie <Rumelia>, m-rea Sf. Arhanghel din ~ 320.
Rumptura, top. la Joseni <j. Buzău> 202.
Runcul, sat <j. Gorj> al clucerului (?) 168.
Runcu (Runcul) de peste Olt, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> fost al lui Sîrbul log., vîndut de fiica lui Despina lui Dobromir f. mare ban 154, 276.
Runcul, sat <j. Vîlcea>, dat schimb de Staico pah. jupînesei sale Rada 409.
Runcul Greşului top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olăneşti> 207.
Rupa, ţigancă 30.
Rusa, sora Neacşăi şi a Muşei, soţia lui Şărban, vinde parte în Măteşti 241.
Ruscu, megiaş rumânit din Drajna 330.
Rusea din Bogăteşti, martor pentru Coteşti 317.
Ruste al Ghinei (Ruste, Rustea), negustor împrumută cu bani pe Preda spăt., ţine zălog şi vinde satul acestuia, Tîncăbeşti 183; tocmelnic 355; semnează 354.
Ruşeţul, sat <j. Buzău; azi j. Brăila> 176.
Ruşi v. **Cîmpul Ruşilor.**
* **Ruşi**, sat <probabil Fulga, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 188.
Ruzer v. **Eustratie Ruciari.**

S

Sabar, rîu <afluent al Argeşului>, sat pe ~ 164, 175.
Sac (Saac), judeţ <Săcuieni>, sate în ~ 188, 194, 241, 290, 291, 330, 331, 378.
Sacuian v. **Săcuiani**, sat.
Safiroilă v. **Radul Safiroilă.**
Sahat, popă, bunicul lui Necula, Gherghe pitar şi Neagoe, cumpără parte în Lazuri (menţ.) 67.
Salam v. **Apostol**, fiul lui Ianiu banul.
Salce, sat <Salcia, j. Mehedinţi; azi j. Dolj> 383.
Samara, sat <j. Argeş> 318; în hotar cu Zlapia, hotare 165, 319; locuri şi vie vîndute de Opriş, Bîra şi Stoica Bonchiciu lui Gherghe post. 165, 319; loc din funia Mănească, lg. via lui Bonchiciu, vîndut de Radul Minei lui Ivan 349.
Samfira, Samhira:
— **Samhira**, fiica lui Ion şi a Paraschivei, soră cu Rada ş.a., vînd parte din Tifuleşti la vreme de foamete 119.
Samfira, fiica lui Tudor sluger, vinde satul său de zestre, Băcăleşti 198.
Samfira, jupîneasa lui Dragotă post., soră cu Hîrsova şi cumnată cu Mihai clucer Ţinţăreanul, stăpînă în Dragomireşti, Bălboşi şi Cocorova 383.
Samoil, egumen al m-rii Banu 53.
Sandul postelnic <eroare> v. **Badea** post. din Pîrîu.
Sarchiz, megiaş rumânit din Clineşti, fiul Giuroae 335.
Saru negustor v. **Isar.**
Sarul, moşnean rumânit din Drajna, fiul lui Dumitru Olariul 251.
* **Sasol**, sat <Sasul lg. Săpunari, j. Ialomiţa> 310.
Sasul v. **Broz ~, Iacov ~** şi **Pătru Sasul.**
Sasul, moşnean rumânit din Sminov, fiul lui Radul Turcul 122.
Sava, Savul, Seva:
Sava v. şi **Vasilie al Savei.**
Sava, beşliu, luptă alături de Leon Tomşa împotriva boierilor pribegi 271.
Sava, casa lui la Drajna 251.
Sava, călugăr, popă, vinde pădure; martor pentru dealul Bobului 228.
Sava cel mare din Puţintei, martor pentru Smedeşti 390.
Sava cel mic din Mărăcineni, martor pentru Cîndeşti 74, 176.
Sava din Biroslăveşti, martor 28.
— **Seva** din Căpreni, martor pentru Bae 387.
Sava (~ Avram, ~ al lui Avram) din Mărăcineni, fiul lui Avram martor 6, 121, 215, 236, 239, 241, 252, 314, 340.
Sava din Stăncesti, din Tîrgovişte v. **Sava**, post.
Sava, egumen al m-rii Cozianii de la Schit 119, 257.
Sava, egumen (popă) al m-rii Valea 216, 320.
Sava, fecior de birărie din Gorj, calul său luat de oamenii boierilor fugari 168.
Sava, jupîneasa lui Tudor Rătescul log., stăpînă în Măstăneşti 398.

www.dacoromanica.ro

Sava, popă v. **Dumitru popei ~, Sava** călugăr şi **Sava** egumen.
Sava, postelnic din Stănceşti, din Tîrgovişte, socrul lui Ghiune 302, 303; cumpără în Găgeni 163; martor 169.
Sava, şetrar, f. mare şetrar, jurător 259; martor 86; scrie zapise 326, 336, 341.
Sava, tatăl lui Ionaşco din Tihuleşti (menţ.) 267.
— **Savul** uncheşul, locul său la Cheia (menţ.) 207.
Sava al lui Avram, Sava Avram v. **Sava** din Mărăcineni.
Sava al lui Fătul (~ al Fătului, ~ Fătulev), martor pentru Cîndeşti, Săruleşti şi Smedeşti 121, 236, 252, 314.
Sava al Simei, martor pentru Smedeşti 121.
Sava Begheun, martor pentru Rădăneasca 340.
Savasto din Bănceşti, tatăl lui Anastasie şi Alexe, frate cu Dănilă, stăpîn (menţ.) 105.
Săcăreşti, sat 34.
Săcăturul v. **Secături.**
Săciu, top. la Drajna <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 286.
* **Săcşori**, sat <probabil lg. Afumaţi, j. Ilfov> 344.
Săcuiani, Sacuian:
Săcuiani, m-re v. **Mănăstirea Vornicesei.**
Săcuiani, sat <Săcueni, j. Dîmboviţa>, parte cumpărată de popa Gherghe de la unchiul său Neagoe 388.
— * **Sacuian**, sat <Săcuiani lg. Tînganu, j. Ilfov; azi în or. Bucureşti> 344.
Săcuieni judeţ v. **Sac.**
Sălătruc, j. Argeş, sat 142; partea Danci, cu rumâni, răscumpărată de vărul său Drăghici log., împărţită între copiii acestuia 154, 276.
Sămara v. **Samara**, sat.
* **Sămărăşti**, sat <lg. Colibaşi, j. R. Sărat; azi j. Buzău>, partea Ţoieştilor, vîndută de Ilinca jupaniţa lui Nichifor pah., lui Iane Topliceanu 410.
* **Săpatul**, sat (?) <j. Buzău>, în hotar cu Zoreşti 202, 241; v. şi **Drumul Săpatului.**
Săracul, tatăl lui David rumân din Foleştii de Jos (menţ.) 217.
Săraiu v. **Bosna Săraiu.**
Sărata, sat <j. Buzău> 30, 84, 174.
Sărăcineşti, sat <Balota, j. Vîlcea> 335; parte cu pomet a popii Anghel, vîndută de Anghel şi Vladul lui Goran log. 363.
* **Sărăşti**, sat <lg. Păcureţi, j. Săcuieni; azi j. Prahova> cu moară; oameni rumâniţi de Tudor vornic din Răteşti ş.a., pentru neplata birului 418; pricini între Neagul ş.a. pentru parte ţinută în silă de ungurenii Beldei 315.
Sărăţeanul, tatăl lui Grozav care vinde parte de vad de moară în Bănceşti (menţ.) 390.
Sărăţeni (Sărăţénii), j. Ialomiţa, sat <azi Strachina>, parte vîndută de Stanciul Voicăi lui Necula vist. 24; parte fără rumâni dată schimb de m-rea Mislea lui Nicula vist. 106.
Sărindar m-re v. **Bucureşti.**
Săruleşti (Seruleşte), sat <j. Buzău>, partea lui Fătul şi a verilor lui, cu pomet şi vaduri de moară pe Slănic şi Peceneaga, închinată m-rii Menedic 314.
Săseni, sat <j. Buzău>, popă 202.
Săteni (Săténi), sat <j. Dîmboviţa> 102, 254; delniţă cu vie, livezi, pomet, casă, pivniţă cumpărate de Călin Tabără post. de la Mihai şoimarul ş.a. vîndute lui Iane negutător 87, 237.
Săveşti, sat <j. Dîmboviţa> 67; popă 130.
Scarlat v. **Scărlet.**
Scăfă v. **Radul Scăfă.**
Scăieni, sat <Scăeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 174, E.
Scăiani, sat <Scăeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, dealul Scăianilor, via Stanei şi lazul Poşăcăi pe care se află m-rea Seciu, cumpărate de jupan Neagul 412; vii ale lui Radu din Gonţaţi ş.a. vîndute de Barbu croitorul din Negoeşti lui Sima <log.> 191.
Scărişoara (Scărişoară), sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> 115, 125; judeci rumâniţi de Necula vist. 87, 169, 356; pircălab; popă; zapis scris în ~ 169.
Scărlet, Scarlat:
Scărlat v. **Gherghi a lui Scărlat.**
— **Scarlat**, logofăt, martor pentru vînzarea satului Putineiul, semnează greceşte 262.
Scărlet <Grama, socrul lui Alexandru Coconul>, unchiul lui Enache f. mare post. (menţ.) 11, 12.
Schit v. **Cozianii de la Schit.**
Schitu Poenari v. **Poenari**, sat j. Teleorman.
Scocioran v. **Stoica Scocioran.**
Scorea, logofăt, tatăl lui Miloş log. din Uscaţi (menţ.) 243.
Scrălénţe v. **Radul Scrălénţe.**
Scure, rumân din Ciumernic 229.
Scurteşti, sat <j. Buzău>, scoc de moară pe Buzău vîndut de Ridiche lui Costandin 6.
Scurtilă, delniţa lui la Bratia (menţ.) 41.
Scurtul v. **Stoica al Scurtului.**
Secară v. **Stoica Secară.**
Secăreşti v. **Săcăreşti**, sat.
Secărie, sat <j. Prahova>, parte cu rumâni a jupaniţei Stana zălogită la Chisar vornic; răscumpărată de soţul acesteia Stoica spăt. şi moştenită de fiul lor Dumitraşco comis 371.
Secătură, top. la Sărăcineşti <Balotă, j. Vîlcea> 363.
Secături (Săcăturul), top. la Berindeşti şi Turburea <j. Argeş> 225, 370.
Seciu, m-re <j. Săcuieni; azi j. Prahova> pe lazul Poşăcăi; cu vii în dealul Scăianilor 412.
Seghilov (?) v. **Neagul**, nepotul popii Bratul.
Selea (Silea) din Zărneşti, din Verneşti, fiul Ghiuţei, vinde parte în Măteşti 241.
Selimvria, oraş <Turcia>, mitropolie 159.
Seliştea v. **Siliştea...**
Seliştora v. **Siliştioara**, sat.
Seman <judeţul> din Bucureşti, tatăl lui Şeiban (menţ.) 344.

www.dacoromanica.ro

Sempitru, român din Ciumernic 229.
Serafim, călugăr din Tihuleşti, martor pentru Cîndeşti 267.
Serafim, egumen al m-rii Balamuci 226.
Serafim, ieromonah din episcopia de Buzău, martor 403.
Serafim, mitropolit al Ţării Româneşti <1576—1586>, judecă împreună cu domnul 154.
Serbegiul v. **Dobre Serbegiul**.
Seruleşte v. **Săruleşti**, sat.
Seva v. **Sava**.
Severin, ţigan, fiul lui Stoianovcea, luptă în oastea boierilor pribegi; prins de beşlii 271.
Severin, ţigan, frate cu Lupul 383.
Sfîntagoră, Sfîntul Munte v. **Athos**.
Sfîrcŭ v. **Stanciul Sfîreŭ**.
Sfranţa, fiul lui <Tudor> Grecul şi frate cu Dumitru, cumpără locuri în Cornul Măgurei, la Păuşeşti 71.
Sibiceni, sat <Sibiciu, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 224.
Sibiiu, martor pentru Rîfov 204.
Sile (?), top. la Cheia <j. Vîlcea; azi în or. Băile Olăneşti> 207.
Silea v. **Selea**.
Siliştea, Sileştea:
— **Sileştea**, top. la Păuşeşti <Păuşeştii de Otăsău, j. Vîlcea> 71.
Siliştea Cîndeştilor (Seliştea ~), top. la Cîndeşti <j. Buzău> roată de moară vîndută de Neguleci lui Mihalcea vornic 250, 252.
Siliştioara (Seliştora), sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, judeci români ţi de Necula vist. 297; zapis scris în ~ 254; parte, fără români, a m-rii Bistriţa (în sec. XVIII) 297.
Silivestrul, tatăl lui Balea din Şăpăreşti (menţ.) 291.
Silvestru, monah, tatăl lui Mircea şi Ţigulea, închină bis. în Tifuleşti, m-rii Coziani 257.
Sima v. **Sava al Simei**.
Sima cel bătrîn din Călineşti, tocmelnic 230; martor la diată 229, semnează greceşte 219.
Sima din Jiugălie <postelnic>, martor pentru Criva 107.
Sima din Pleşioi, martor pentru Cîrlogani 85.
Sima, femeia lui Neagoe şi nora lui Spinciul, vinde roată de moară în Tîrgovişte 449.
Sima (~ al lui Chirfote), fiul lui Chirfote din Tîrgovişte, martor 446, 449.
Sima, frate cu Mircea Fluerătoriul, martor pentru Bereşti 36.
Sima, jupîn, cumpără parte cu vie în dealul Scăianilor 191; aldămăşar pentru Bălţaţi 137.
Sima, logofăt al doilea, soţul Mariei 136; înfrăţit în Foleştii de Jos 217; cumpără şi rumâneşte în Păuşeşti, Clineşti şi Genuneni 136, 151, 160, 161, 179, 182, 249, 335, 424; chezaş, rumâneşte sat pentru plata unei duşegubine 104, 389; ispravnic în act domnesc 135, 217, 443; învaţă 80, 130; jurător 397; martor 89, 265, 347, 351, 370; semnează greceşte 58, 88, 361;
vistier (în menţ. ulterioară) 104; eroare: mare logofăt 89.
Sima, postelnic v. **Sima** din Jiugălie.
Sima, tatăl lui Radul din Măräcineni (menţ.) 236, 252, 314, 340.
Sima, vătaf, martor la zălogirea satului Cîrlomani 69.
Sima, vistier v. **Sima** log. al doilea.
Sima al lui Chirfote v. **Sima**, fiul lui Chirfote.
Simbotin v. **Simbotin**, sat.
Simea, Sinea:
Simea (Sinca), portar din Bucureşti, fiul lui Filimon portar, martor 38, 322.
— **Sinea**, român din Măgureni 357.
Simedriu din Jăgoreni, vinde parte cu vie; martor 86.
Simina, vinde parte în Cornet 300.
Simion (Simeon), cnezi români ţi: ~ din Comanca 68; ~ din Lazu 13.
Simion, ieromonah din episcopia Buzău, martor 403.
Simion, martor pentru Izvorani 404.
Simion (Simeon), pitar din Rătivoeşti, martor 98, 99, 197.
Simionŭ, postelnic, fiul lui Gheorghie vornic din Săcăreşti, vinde ţigani 34.
Simion Moghilă (Simeon), domn al Ţării Româneşti <1601—1602> 171; tatăl lui Gavril voievod 61, 62, 72, 177; carte de la ~ 61.
Simnicoară, moştean rumânit din Pleaşov 278, 279.
Simnicoară popă, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Simption, megiaş rumânit din Drajna 330.
Simunul, megiaş din Nucet, vinde parte 188.
Sin, român din Brădişeşti, se judeceşte, rumânit din nou 94.
<Sinai>, munte <R.A.U.> 143.
Sinan paşa, în Ţara Românească (menţ.); pustieşte 113; face palangă în Bucureşti 10, 337.
Sinca v. **Simea**.
Sindilie, moştean rumânit din Pleaşov, fratele lui Vişan 279.
Sineache, pîrcălab, casa lui în Tîrnava; martor pentru Guzeni 235.
Sion, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111.
Siret, rîu 107.
Siria, în titulatura patriarhului Ierusalimului 111, 123.
Siroca v. **Şiroca**, sat.
Siseşti v. **Şişăşti**, sat.
Sitea v. **Pătru al Sitei**.
Simbotin (Simbotin), sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 5, 443.
Simpetru v. **Sempitru**.
Sîrbul, Sîrb:
Sîrbu, Sîrbul v. **Dumitru Sîrbul, Ianăş Sîrbul, Goviţă Sîrbu, Novac Sîrbul** şi **Pava Sîrbul**.
— **Sîrb** din Rădăcineşti, martor la schimb 197.
Sîrbul, frate cu Dumitru căpitan, vinde parte în Cîrnitura 407.

www.dacoromanica.ro

Sirbul, logofăt, socrul lui Drăghici log. din Sălătruc, familie; stăpîn în Runcu (menț.) 154, 276.
Sirbul, român din Futești 298.
Slatina v. **Valea Slatinei.**
Slatina, <oraș>, gramatic din ~ 249.
. . slav, cu parte în Măteşti 241.
* **Slavica**, sat <j. Ialomița; lg. or. Slobozia> al jupaniței Neacșa, cumpărat de Oancea, fratele lui Nenciul vornic; vîndut lui Ianache post., fără români 82.
Slavul din Slănic, <jurător> pentru Bratia 41.
Slămnica v. **Dumitru al Slămnicăi.**
Slănic, pîriu <afluent al Buzăului>, vad de moară pe ~ 314.
Slănic, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 41.
Slănic, sat <j. Prahova; azi oraș>, iuzbașă 78, 86.
Slătioare, sat <Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 40.
Slăvilă, martor pentru Clinceni 353.
Slăvica v. **Slavica**, sat.
Slăviteşti, sat <j. Vîlcea> 249, 335, 354.
Smedeasca, ocină la * Smedești <lg. or. Buzău> 390.
* **Smedești**, j. Buzău, sat în hotarul tîrgului Buzău; părți cu vaduri de moară vîndute de Ghinea, Dragomir, Voico Benevric ș.a. lui Radul log. din Măneşti 121, 239, 390; hotare 390.
* **Sminov** (Sminovu), j. Vlașca, sat <lg. Grădiștea; azi j. Ilfov> 1, 25, 27, 44; Radul Turcul cu fiii săi români de Bunea log. 122.
* **Smirci**, sat <probabil j. Ialomița>, săteni din ~ cumpără locuri de casă în Creţeşti 146.
Snagov (Sneagovu, Sneagovul, Intrarea în biserică), m-re <j. Ilfov>, scutiri pentru satul de lemnari, Dobruşeşti 50; român înscris la călărași, întors la m-re 365; nastavnic, egumen 50, 365.
Soare, Soore:
Soare, gramatic, scrie acte domnești 4, 6, 13, 22, 52, 103, 107, 108, 202, 228, 233, 240, 243, 271, 321, 429; scrie zapise 100, 302; martor, semnează 3.
Soare, român din Cepture 170, 241.
Soare, sat <Valea Soarelui, j. Romanați: azi j. Olt> 125.
— **Soore**, vătășel din Crivelești, martor pentru Negoșina ș.a. 339.
Socol, paharnic din Cornățeni, apoi clucer <fiul lui Drăghici vornic>, frate cu Neacșa 206; stăpîn în Clici, cu drepturi în Vărăşti ș.a. 37, 92, 176; creditor 415; boier tocmelnic, jurător 134, 138, 141; martor 39, 203, 206;
clucer 415; eroare: căpitan 138.
Socol, fiul Voicăi și nepotul lui Mihnea banul din Urezi, dăruiește partea lui din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Socolea, român din Grădiștea 421; încearcă să se judecească înscriindu-se la călărași 432.
Sofia, oraș <R.P. Bulgaria> 273, 278, 279.
Sofilica, jupaniță, fiica lui Staico vornic din Sinteşti și soția lui Gherghe f. mare stol., stăpînă în Popești și Pucheni, cu vii și țigani 313.
Sofilica, jupanița lui Radul post. din Pătîrlage, stăpînă în Blejoii de Sus 311, 312.
Sofilica, țigancă 247.
Sofronia, femeia lui Neagul din Lățcoi, vinde parte 290.
Sofronia, țigancă 241.
Sofronie, arhiepiscop al Pogonianei, de față la închinarea bis. Ghiormei banul 231.
Solomon v. **Şolomon**, sat.
Soore v. **Soare.**
Sora, femeia lui Neagul, cumpără parte cu vie în dealul Verneştilor 80.
Sora, fiica lui Stoian și nepoata lui Șandru, vinde partea Rădănească 340.
Sora, fiica lui Mareș din Creț, vinde parte cu vie în Dumbravă 145.
Sora, muierea lui Drăgoi călăraș, vinde parte în Clinceni 374.
Sora, sora Stancăi, fiica lui Momcilă din Deduleşti 232, 256.
Sora, vinde vie în dealul Bobului 228.
Sora, țigancă 30.
Sorca, soră cu Stanca, fiica lui Momcilă din Deduleşti 232, 256.
Spahiul, cneaz rumânit din Sulari 149.
Spahiul din Hăzești, vinde moară 418.
Span <al> călugărului, martor pentru Fundeni 228.
Sparți, sat, părți date schimb de Oprea căpitan și Maria din Plătărești, Stancăi vorniceasa 227.
Spida v. **Lacul Spidii.**
Spinciul, frate cu Ivașco, vinde parte cu vie și rumâni în Măgurele 157.
Spinciul, tatăl lui Neagoe și socrul Simei care vinde roată de moară in Tîrgoviște (menț.) 449.
Spineni, sat <j. Dolj> 13, 383.
Spinul (Spini), j. Argeș, sat, plăieși de pe moșia m-rii Cozia, fugiți în Transilvania; întorși, scutiri, obligații 222, 423; parte întărită lui Stanciul al doilea vornic 154.
Spiridon, logofăt, martor 54, 86.
Spulber v. **Voico Spulber.**
Stae v. **Vladul lui Stae.**
Stafie (State) din Cacaleți, fiul lui Drăghici, familie; martor 176, 386.
Stafie din Pitești, jupîn, cumpără delniță în Izvorani 404; martor 391, 416.
Stahie din Bărăşti, ginerele lui Lazăr, martor 215.
Staica, femeia lui Șerbu din Nenișori, familie; cu vie în dealul Vălenilor 118.
Staico, clucer din Comani, stăpîn 64, 241.
Staico din Bucov, ~ din Bucșani, ~ din Ohaba v. **Staico** postelnici.
Staico din Puturoasa, boier jurător 90, 147.
Staico din Ruda v. **Staico Rudeanul.**
Staico din Stănulești, martor pentru Zorești 105.
Staico din Șintești v. **Staico** vornic.

www.dacoromanica.ro

Staico, frate cu Stănilă, vinde parte în Bănceştii Javrei 105.
Staico, frate (?) cu Tatul, Radul şi Stroe, cu parte în Rifov 204.
Staico, judeţul din Cîmpulung, martor 391.
Staico, martori: ~ pentru Săcuiani 388; ~ pentru Şerbăneşti 269.
Staico, moşnean rumânit din Sminov, fiul lui Radul Turcul 122.
Staico paharnic v. **Staico Rudeanul.**
Staico, partea lui la Săcuiani (menţ.) 388.
Staico (Stoica), postelnic din Bucov, tatăl Mariei şi bunicul Elinei (menţ.) 357, 386.
Staico, postelnic din Bucşani, văr cu Calotă post., vinde în Bozieni 447.
Staico, postelnic din Ohabă, martor pentru Urdari 383.
Staico, rumâni: ~ din Ciumernic 229; ~ din Vlădeni 102.
Staico, vornic <din Sinteşti>, tatăl lui Radul post. şi al Sofiicăi, socrul lui Gherghe f. mare stolnic 1, 27, 44, 313, 334; stăpîn în Popeşti şi Pucheni 313; boier hotarnic 25; martor 65, 95, 265, 371, semnează 58, 91; probabil acelaşi: **Staico,** vornic al doilea, martor pentru Clineşti 104.
Staico Rudeanul (Staico, Staicu), paharnic din Ruda, fiul lui Tudosie log. şi soţul Radei, familie; stăpîn în Fometeşti, Runcul, Frăteşti, ş.a. 9, 170, 241, 260, 298, 385, 409; semnează 170, 393, 409.
Stamate (Stamati, Stamatie), agă, f. mare agă din Vardeniţa, tatăl lui Ioniţă pah. 24; boier jurător 259, 383; martor 107, 149, 313, semnează 104, 259.
Stamatie, negustor din Piteşti, cumpără loc, prăvălii şi pivniţă în Bucureşti 270.
Stamate, postelnic din Piteşti, cumpără loc şi prăvălii în Bucureşti 129.
Stan, Stănie:
Stan v. **Căldăreştii lui Stan.**
Stan, aprod din divan, ispravnic de jurători pentru Brăeşti 174.
Stan, aldămăşar pentru Dumbrava 145.
Stan, căldărar, ţigan boieresc, dat zestre 357.
Stan, curtean, martor pentru Berindeşti 403.
Stan, dărăbanţ din Drajna, martor 305.
Stan de margine <căpitan>, martor pentru Ţigăneşti 124.
Stan din Anini, martor 383.
Stan din Bae, fiul lui Petrişor, vinde parte cu munte şi rumâni 387.
Stan din Bereşti, martor 36.
Stan din Berislăveşti, fiul lui Stoica, martor 132.
Stan din Bobeşti, martor 229.
Stan din Brăgăreşti, socrul lui Dumitru log., martor pentru Trestieni 171.
Stan din Brăneşti v. **Stan** log. şi **Stan** vătaf.
Stan din Budişteni, martor pentru Dobroeşti şi Crîngureni 130.
Stan din Cacaleţi, frate cu Nan Poturul, martor 386.
Stan din Căpăţîneşti, martor 202.
Stan din Clinceni, tatăl lui Voico şi al lui Banul (menţ.) 366.
Stan din Ciuliniţă, martor 438.
Stan din Cîrlomăneşti, martor pentru Cîndeşti 74.
Stan din Dăngeşti, jurător 443.
Stan din Gaia v. **Stan** vătaf.
Stan din Goleşti, martor 56.
Stan din Greci v. **Stan** post.
Stan din Jigorani, tatăl lui Manea (menţ.) 78, 86.
Stan din Lazuri, martor 67.
Stan din Mătăseşti, martor pentru Sărăţeni 24.
Stan din Măteşti, văr cu Silea, cu vie şi moară 241.
Stan din Miceşti v. **Stan** post.
Stan din Mihăeşti (Miheşti), boier jurător 90, 147.
Stan din Moşeşti, martor pentru Cîndeşti 267.
Stan din Negreasca, megiaş jurător 379.
Stan din Pătîrlage, fiul popii Răzmeriţă, martor pentru Cacaleţi 386.
Stan din Popînzăleşti, martor pentru Broşteni 392.
Stan din Rădăcineşti, dă loc pentru aducerea apei unei mori 197.
Stan din Săveşti v. **Stan** logofeţi.
Stan din Scăiani, martor E; v. şi **Stan Gădan.**
Stan din Sminov, boier hotarnic pentru Grădiştea 25.
— **Stănie** din Stoeneşti, martor pentru Cretineşti 364.
Stan din Ţigăneşti, fiul lui Dona, martor 49, 124.
Stan din Ţigăneşti, martor 124.
Stan, fiul călugărului Mardarie, vinde vie în dealul Negoeştilor 195.
Stan, fiul lui Marin din Bereşti, martor 36.
Stan, fiul lui Udrişte din Cacaleţi, familie; vinde parte 386.
Stan, fiul Voicăi şi nepotul lui Mihnea banul din Urezi, dăruieşte parte din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Stan, frate cu Dragomir, vinde parte în Bereşti 36.
Stan, ginerele lui Mirău popă protopop, martor pentru Băbeni 156.
Stan grămătic, fiul lui Mănăilă v. **Stan** popă.
Stan, judeţ din Cîmpulung, martor 380.
Stan, logofăt din Brăneşti, tatăl lui Drăghici post. (menţ.) 103.
Stan, logofăt din Săveşti, bătrînul, unchiul lui Stan <log.> 67.
Stan, logofăt din Săveşti, nepotul bătrînului Stan log., scrie acte domneşti 5, 67.
Stan, logofăt, frate cu Pîrvul din Săveşti, vinde în dealul Crîngurenilor 130.
Stan, martori: pentru Bănceşti 405; ~ pentru Găgeni 163; ~ pentru Săcăturul şi Bolovanul 370; ~ pentru Tifuleşti 257; ~ pentru Verneşti 4.
Stan, mazil din Glodeni, martor pentru Piscani 316.
Stan, mazil din Vlădila, jurător pentru Studeniţa 125.
Stan, moşteni rumâniţi: ~ din Gropeni 240; ~ din Lazu 13; ~ din Lătceni 181; ~ din Negraşi 333; ~ din Ogretin, cu ocină şi în

www.dacoromanica.ro

Drajna 251; ~ (Stanciul) din Pleaşov 278, 279; ~ din Scărişoara 89; ~ din Sulari 149; ~ din Vaideei 187; ~ din Vărăşti, în pricină 62, 72; ~ din Virbiţă de Jos 46.
Stan, nepotul bătrînului Stan log. din Săveşti v. Stan log.
Stan, nepotul lui Balea din Ruşi, vinde parte în Călmăţulu 188.
Stanŭ, nepotul lui Tatomir, vinde parte la Tufele Untei, în Jideni 109.
Stan, partea lui în Bănceşti (menţ.) 105.
Stan, pîrcălab, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Stan, popă din Livezi, tălmăceşte hrisov 189.
Stan, popă din Pîrscov, martor E.
Stan, popă, grămătic din Băbeni, fiul lui Mănăilă; familie 156.
Stan, portar, ispravnic la întocmire 19; ispravnic de jurători 90.
Stan, postelnic din Dîlga v. Stanciul post. din Pade.
Stan, postelnic din Greci, <fiul lui Badea post.>, în pricină pentru rumâni din Bărcăneşti 90, 147.
Stan, postelnic din Micesti, martor pentru Cringureni 130.
Stan, răchier din Oraşul de Floci, întoarce vie cumpărată în dealul Vălenilor 118.
Stan, răchier, martor pentru vînzare în Bucureşti 270.
Stan, rotar, martor pentru Săculani 388.
Stan, rumâni: ~ din Bărcăneşti 147; ~ din Brădişeşti, se judecește, rumânit din nou 94; ~ din Comani 64; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Lichireşti 138, 141; ~ din Maxin 245; ~ din Pătîrlage 311, 312; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăşti 175; ~ din Vlădeni 102.
Stan, stegar, <cercetează> zapis pentru Cîlnceni 366.
Stan, tatăl lui Dan care vinde în Ciuliniţa (menţ.) 438.
Stan, tatăl lui Dedul cu parte în Dodeşti 450.
Stan, tatăl lui Nistor cneaz rumânit din Sulari (menţ.) 149.
Stan, tatăl Stanel şi socrul lui Radul post. din Baba (menţ.) 282.
Stan, ţigani 30, 84, 227, 265.
Stan, vătaf din Brăneşti, socrul lui Badea post. din Pîrlu, bunicul lui Miloş log.; familie 103; stăpîn 103, 117.
Stan, vătaf din Gaia, vinde ţigan 53; martor 184, 382.
Stan, vier din Mircesti, martor 6.
Stan, vinde ogor în Biroslăveni 28.
Stan al Buzei din Oraşul de Floci, întoarce vie cumpărată în dealul Vălenilor 118.
Stan al călugăriţei, tatăl lui Badea comis, familie; dăruleşte ţigan (menţ.) 30.
Stan al lui Bratiţle, rumân din Comani 64.
Stan al lui Bratul, cumpără parte cu moară la Bănceşti 105.
Stan <al> lu Ivan, martor <pentru Topliţa> 285.
Stan al lui Mircicăi, nepotul Idragole, vinde parte în Cătun 224.
Stan al lui Neagoe, dărăban, martor pentru Căpăţîneşti 202.
Stan al lui Oancea, vinde parte de moară la Bănceşti 105.
Stan <al>lu Pătru, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Stan al lui Tatul, tatăl Stancăi cu parte în Căpăţîneşti (menţ.) 202.
Stan al Negotei din Negoşina, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Stan Aricîul (~ Aricîu) din Studeniţa, în pricină de rumânie 125, 248.
Stan Bana, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Stan Băguş din Biroslăveşti, martor 28.
Stan Bejenescul din Trăşani, martor B.
Stan Brezoe, soţul Voicăi, vinde parte în Cucuteni 390.
Stan Butescul din Priseaca, delniţa lui la Turburea (menţ.) 377.
Stan Buzianul (~ Buzian), dă lui Ion log. părţi din Plăviceni şi Studina pentrucă a scăpat din robie pe soţia sa Elina şi pe fiul său Căzan (menţ.) 115.
Stan Cefălan, tatăl lui Vlad, vinde vie în Domireşti 215.
Stan Chicul din Bordeşti, martor pentru Scăieni 412.
Stan Chircoşe, martor pentru Săculani 388.
Stan Cicorle din Uriaţi, martor 292.
Stan Crastavăţ din Biroslăveşti, martor 28.
Stan Cucubeaţă, martor pentru Trestiani 203.
Stan Dolofan din Dăngeşti, martor 197.
Stan Firjog, martor pentru Valea Teancului 307.
Stan Focan din Cîmpulung, în pricină pentru moară 401.
Stan Gădan din Verneşti, vinde parte în Tifuleşti 257.
Stan Geloiul, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Stan Grămadă, rumân din Vărăşti 175.
Stan Horţul, tatăl lui Dragne megiaş rumânit din Ioneşti (menţ.) 324.
Stan Jintiţă, rumân din Pucheni, cu delniţă 313.
Stan Lungoci, martor <pentru Topliţa> 285.
Stan Măcărău din Vădăstriţa, martor 254.
Stan Mogoşanul, martor pentru Budişteni ş.a. 130.
Stan Mostoc, tatăl lui Necula martor pentru Cîlnceni (menţ.) 353.
Stan Néagomirescul, martor (menţ) 77.
Stan Nebunul, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Stan Păcurarîul, martor pentru Trestiani 203.
Stan Păcurarîul (Păcurariul), moştean rumânit din Pleaşov, socrul lui Stan (Stanciul) 278, 279.
Stan Pârşanu din Cucleşi, tatăl Arcăi şi al Stoicăi (menţ.) 277.
Stan Păţitul, fecior de birărie din Gorj, calul său luat de boierii pribegi 168.
Stan Pica din Bălişoara, martor pentru Cacaleţi 176.
Stan Pită, cumpără în Bănceşti (menţ.) 105.
Stan Pîţigoiu din Săruleşti, martor 314.

www.dacoromanica.ro

Stan Prodilă, român din Frăteşti şi Costeşti 385.
Stan Robu, român din Vărăşti 175.
Stan Stănislav, român fugit din Brăneşti 117.
Stan Tăbeică (~ Tibeică), uncheaş din Bădeni, pune zălog livadă în Văsiia la fiul său vitreg Dragomir 327; diată 408.
Stan Todereştev din Cocani, martor pentru Săruleşti 314.
Stan Ţabura (~ Ţapora) din Verneşti, aldămăşar şi martor pentru Cindeşti 148, 242.
Stan Ţapul, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Stan Ţiţeia, cneaz rumânit din Lazu 13.
Stan Udatul, din Odae, martor pentru Cacaleţi 386.
Stan Văcăruş, moşnean rumânit din Virbiţa de Jos, fără ocină 46.
Stan Vătăşoiul (Stan) din Stănuleşti, martor la înfrăţire 405.
Stanu Veredeciu (Verdeciu), postelnic, martor pentru Clinceni 373, 375.
Stan Vîrbicean, moşnean rumânit din Vîrbiţa de Jos 46.
— **Stănu Voiiă**, aldămăşar pentru Jideni şi Ţuşăşti 109.
Stana, fiica lui Dumitru din Drajna şi a Vişel, soră cu Zaharia 234.
Stana, fiica lui Ion şi a Paraschivei, vinde, împreună cu mama şi surorile ei, parte în Tifuleşti, la vreme de foamete 119.
Stana, fiica Poşăcăi, vinde vie în dealul Scăianilor 412.
Stana, fiica Zbîrcetului, vinde parte în ocina Negrilească 221.
Stana, jupaniţă, fiica lui Oprea din Budişteni, familie; înzestrează pe fiica sa în Dobroşeşti şi Cringureni 130.
Stana, jupaniţa lui Colţea căpitan şi mama lui Pătraşco, vinde ţigani 359.
Stana, jupaniţa lui Gorgan v. **Stana** spătăreasa.
Stana, jupaniţa (întîia) lui Stoica spăt. <fiica lui Staico m. post. din Bucov> şi mama lui Dumitraşco comis, stăpînă în Măgureni, Tătărăi şi Secărie (menţ.) 371.
Stana, jupaniţa lui Vlaicul log., stăpînă în Conţeşti şi Davideşti, cu vie în Dealul Piteştilor şi casă cu pivniţă şi grădină în Piteşti 391.
Stana, jupaniţă, mama Ilinei şi <fiica ?> lui Pîrvul log. Dolofan (menţ.) 268.
Stana, monahia, bunica (?) lui Preda spăt. din Albeşti (menţ.) 30.
Stana, soră cu Javra, Neagul şi Neacşa, vinde parte de moară în Bănceşti (menţ.) 105.
Stana, soţia lui Radul post. din Baba, fiica lui Stan, în pricină pentru Arvăteşti 282.
Stana, soţia lui Voico din Răteşti, stăpînă de ţigani (menţ.) 84.
Stana, spătăreasa <din Brîncoveni>, soţia lui Fota post., apoi a lui Gorgan f. mare spăt., soacra lui Stroe log.; stăpînă în Goleşti, Izvorani, Criva ş.a. 8, 107, 178.
Stana, ţigănci 84, 93, 241, 347.
Stana Boldoaie (Stana) din Bădeni, cu parte 101.
Stana Voivel, cu loc în Bucureşti 129.
Stanca, fiica lui Momcilă din Deduleşti, soră cu Sora şi Sorca 232, <256>.
Stanca, fiica lui Stan al lui Tatul, dăruieşte parte în Căpăţineşti (menţ.) 202.
Stanca, fiica lui Tudor Bojidari şi muerea lui Nanu, vinde parte în Bogdăneşti 399.
Stanca, jupaniţă, fiica lui Pîrvul log. Rudeanul şi soţia lui Preda spăt., familie; vinde partea tatălui său din Conţeşti 391.
Stanca, jupaniţa lui Grozav post. din Mănicesti, vinde parte în Eşciori (menţ.) 94.
Stanca, jupaniţa lui Ionachi, cumpără în Cornet 184.
Stanca, nepoata jupînesei Voica fiica lui Mihnea banul, familie; dăruieşte parte în Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Stanca, soţia lui Baraghină şi mama lui Voico şi Vlaicul, vinde delniţă în Berevoeşti 114.
Stanca, ţigănci 39, 84, 241, 290.
Stanca, vorniceasa, jupaniţa lui Danciul vornic <din Brîncoveni> familie; dăruieşte parte în Arvăteşti (menţ.) 282.
Stanca, vorniceasa, jupaniţa lui Vintilă <f. mare> vornic, dă un copil de ţigan schimb pentru parte în Sparţi 227.
Stanca Radomireasa (Radomireasa), vinde parte cu vie din ocina Negrilească 221.
Stanciul, Stance, Stanciol:
— **Stanciol** agă, cu loc de casă în Bucureşti 38.
Stanciul, ban, tatăl lui Tudor din Răteşti, volnicit să rumânească oameni din Sărăşti şi Plăticeşti pentru că le-a plătit birul (menţ.) 418.
Stanciul (Stanciu), diacon de la Biserica Domnească din Bucureşti, din clirosul domnesc, vinde loc de casă cu pivniţă 218; scutit 18, 445; martor 218, 337.
Stanciul din Bădeni, nepotul lui Stoica vornic, martor 101.
Stanciul din Bozieni v. **Stanciul**, vătaf.
Stanciul din Buciumeni v. **Stanciul** pitar.
Stanciul din Bujorani, martor la rumânire în Cîineşti 335.
Stanciul din Ciuliniţa, martor 438.
Stanciul din Cîlceşti, ~ din Cîrstieneşti v. **Stanciul** logofeţi.
Stanciul din Cocorăşti v. **Stanciul** post. din Boziani.
Stanciul din Coteşti, tatăl lui Nenciul, cu deliniţă (menţ.) 317.
— **Stance** din Deduleşti, martor 413.
Stanciul din Dîlga v. **Stanciul** post. din Pade.
Stanciul din Dobroslăveni v. **Stanciul** log.
Stanciul din Domireşti v. **Stanciul** sătean.
Stanciul din Glodeni, fiul lui Albul cel bătrîn, martor pentru Piscani 316.
Stanciul din Izbiceni, face schimb de ţigănci 200; v. şi **Stanciul Drăgănceseul.**
Stanciul din Jugureni, vinde parte, vie şi loc de casă 86, 145.
Stanciul din Mănicesti, martor 83.
Stanciul din Pade v. **Stanciul** post.
Stanciul din Piteşti, fiul lui Pano Bolovan, vinde casă 391.
Stanciul din Sălătruc v. **Stanciul** vornic.

www.dacoromanica.ro

Stanelul din Stîlpeni, martor 229.
Stanelu din Ştubeaiu, martor 383.
Stanelul din Tifuleşti, martor 119.
Stanelul din Vlăduleni, al doilea soţ al jupaniţei Ivana, stăpîn în Arvăteşti 282.
Stanelul din Zătreni, martor pentru Bae 387.
Stanciul fiul lui Drăghici log. din Sălătruc v. **Stanelul** vornic al doilea.
Stanelul, frate cu Mogoş călăraş, martor pentru Clinceni 343.
Stanelul (Stanciulu), frate cu Pătru şi Radu, partea lor din Săruleşti închinată m-rii Menedic (menţ.) 314.
Stanelul, logofăt din Cîlceşti, tatăl lui Dragomir 320; stăpîn de ţigănci 98, 99; martor 320, semnează 98.
Stanelul, logofăt <din Cîrstieneşti>, martor pentru Cîrstieneşti 91, 95.
Stanelul, logofăt din Dobroslăveni, vinde parte 280.
Stanelul, logofăt <din Fundeni> cu loc în Bucureşti 14.
Stanelul, logofeţi: ~ scrie act domnesc 56; ~ scriu zapise 46, 363.
Stanelul, martori: ~ pentru Turburea 377, 436; ~ pentru Valea Teancului 307.
Stanelul, moştean din Genuneni, vinde ocină în Gruiaţi 424.
Stanelul (Stanciu), moşteni rumâniţi: ~ din Clineşti 335; ~ din Comanca 88; ~ din Lazu 13; ~ din Ogretin 251; ~ (Stan) din Pleaşov 278, 279; ~ din Siliştioara 297; ~ din Stăneşti 166; ~ din Sulari 149, cu parte şi în Vîrbiţa 46.
Stanelul, negustor, nepotul său Angheleta din Piteşti (menţ.) 391.
Stanciul, paharnic v. **Stanelul Meiutescul.**
Stanelul, pitar din Buciumeni, martor pentru Sărăţeni 24.
Stanelul, popă din Ludăneşti, tatăl lui Badiul (menţ.) 334.
Stanelul, popă din Rădăcineşti, dă loc pentru aducerea apei la o moară 197, 213.
Stanelu, popă din Tîrnava, scrie zapis 235.
Stanelul (Stanciu), popă domnesc, martor pentru vînzare în Bucureşti, semnează 346.
Stanelu, popă, în pomelnicul m-rii Coziani 257.
Stanciul, popă, martor pentru Vernesti şi Poenari 80.
Stanciul, portar, martor pentru Ţigăneşti 299.
Stanciul, postelnic din Boziani, fratele lui Calotă post., stăpîn 294; martor 241, semnează 170; probabil acelaşi: **Stanciul**, postelnic din Cocorăşti, martor 357, 359.
Stanelul, postelnic din Pade (~ din Dîlga), tatăl lui Pătraşco 13, 34; vinde ţigani 34; martor 13, 33, 142, 149.
Stanelul (Stanciulŭ), postelnic din Zătreni, martor 34, 387.
Stanelul, postelnic, martor pentru Şuica din Şuici şi m-rea Valea 216.
Stanelul rumâni: ~ din Brăneşti, fugit 117; ~ din Comani 64; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Futeşti 298; ~ din Maxin 245; ~ din Poieni 159; ~ din Urdari 383; ~ din Vlădeni 102.
Stanelul, sătean din Domireşti, martor 215.
Stanciul, scrie act domnesc, scrie zapise v. **Stanelul** log.
Stanelul, stolnic, martor pentru Drajna şi Jigoreni 86, 234, 251, 287.
Stanelul, sudeţ <din Argeş>, martor 332.
Stanelul, tatăl lui Ion cel şchiop cu parte în Voineasa (menţ.) 5.
Stanelul, tatăl lui Scure rumân din Ciumernic 229.
Stanelul, ţigan (menţ.) 200.
Stanelul, văr cu Oancea, înfrăţeşte pe vărul său peste delniţă în Mihăeşti 127.
Stanelul, vătaf din Bozieni, martor pentru Smedeşti 121; v. şi **Stanelul** post.
Stanelul, vinde livadă în Gruiul lui Neagoe 132.
Stanelul, vistier, strămoşul lui Negoiţă şi Mihai postelnici din Sărata; ctitor al m-rii Pinul (menţ.) 174.
Stanelul, vornic al doilea din Sălătruc, fiul lui Drăghici log., familie; stăpîn în Sălătruc, Spini ş.a. 154, 276; martor 68, 142, semnează 104.
Stanelul al lui Coman din Urlaţi, martor pentru Broştineasca 291.
Stanelul <**al**> **lui Gardină**, martor pentru Samara 165.
Stanciul al lui Largul, martor pentru Fundeni 228.
Stanelul al lui Pătru (Stanciul Pătru), cu parte în dealul Nucetului cumpără şi vinde în Călmăţuiu 188.
Stanelul al poplI, unchiul lui Ianiu, vinde loc la Biroslăveni 28.
Stanelul Batcăi (Stanciul) din Barchetu, vinde părţi în Neagoşina, Zărneşti ş.a. pentru plata birului haraciului 339.
Stanelul Bruştaanul, rumân din Ciumernic 229.
Stanelul Cîndescul (Stanciul), martor pentru Berindeşti şi Turburea 370.
Stanciul Cocoş (Stanciu ~), sătean din Domireşti, din Reade, vinde parte 215; martor 210.
Stanelul Cotorcea (Stanciul) din Jăgorani vinde parte cu vie 86.
Stanciul Dorotel, vinde vie <în dealul Bobului> 228.
Stanelul Drăgăncescul din Izbiceni, martor la judecire 254; v. şi **Stanciul** din Izbiceni.
Stanciul Fulga, cneaz rumânit din Lazu 13.
Stanelul Gangaleul (Stanciul), martor pentru Berindeşti şi Turburea 225.
Stanelul Măn, martor pentru Bodeşti 411.
Stanelul Melutescul, paharnic, martor pentru dealul Vălenilor 118.
Stanelul Mocul, megiaş rumânit din Clineşti 335.
Stanelul Muşătlseŭ (Stanciul), martor pentru Berindeşti şi Turburea 225.
Stanelul Muşteachi (~ Muşăteachi), martor pentru Berindeşti şi Turburea 225.
Stanelul Niia, ţigan (menţ.) 296.
Stanciul Pătru v. **Stanelul al lui Pătru.**

www.dacoromanica.ro

Stanciul Pustiului (Stanciol, ~ Pustiul), negustor, cumpără prăvălie și loc în Bucureşti 302, 303; martor 181, 201, 298.
Stanciul Radului din Lipia, martor pentru Samara 165.
Stanciul Robul din Pîrscov, martor D.
Stanciul Robul din Urlați, martor 291.
Stanciul Ruzer v. **Eustratie Ruclarl.**
Stanciul Sfîreŭ, partea lui din Clineşti vîndută lui Sima log. (menţ.) 335.
Stanciul Şănteae (Stanciu) din Guzeni, martor 235.
Stanciul Voleăl din Oraşul de Floci, vinde parte în Sărăţeni 24.
Stanciul, cnezi rumâniți: ~ din Gropeni 240; ~ din Scărişoara 169; ~ din Sulari 149.
Stanciul, logofăt din Davideşti, cumpără delniţe 391; martor 320; probabil același: **Stanciul**, logofăt, scrie zapis pentru Berevoeşti 114 și **Stanciul**, logofăt, scrie act domnesc 26.
Stanciul, postelnic din Săcuiani, martor 388.
Stanislav v. **Stănislav.**
Stanumir v. **Stănimir.**
Star Chlojde (~ Cheojda), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 234.
State, Istatel:
State (Stati), cojocar din Bucureşti, ţine zălog apoi vinde satul Putineiul pentru nişte cojoace date unui boier 19, 262, 263.
State din Cacaleţi v. **Stafie.**
— **Istatel** din Grozeştl, vinde parte în Lătceni 334.
State Pană, vistier, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează greceşte 231.
Stavăr (Stavru), moşnean rumânit din Studeniţa 125, 248.
Stăneeştl (Stăceşti), sat <j. Prahova> 163, 302, 303, 311, 312, 335; negustor 106.
Stănelol, aldămăşar pentru Bălţaţi 137.
Stăneasa, soţia lui Stan vătaf din Brăneşti; familie (menţ.) 103.
Stăneslavŭ v. **Stănislav.**
Stăneştl, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, parte vîndută de Fătul şi Neagoe din Corbşori lui Muşat mare stol.; dăruită fiului său Vasilie 140; delniţa lui Pătpălac cumpărată de Muşat de la Neagoe, cerută de Ivaşco mare vornic pentru o datorie 360.
* **Stăneşti** ot Teleajen, j. Saac, sat <lg. Drajna de Sus; azi j. Prahova> 234, 330, 342; în hotar cu Drajna 286, 287; casă cu poment, vad de moară şi parte de munte vîndute de Crăciun lui Hrizea mare vornic 287; megiaşi rumâniţi 166, 292, 331.
Stăneştl, j. Vlaşca, sat <azi j. Ilfov>, vîndut de Albul comis din Brezoae lui Trufanda f. mare vist.; drept de slobozie, scutiri 73.
Stănicuţă (Stănicuţŭ) din Glodeni, frate cu Şărbu şi Ion, cumpără parte în Piscani 316.
Stănie v. **Stan.**
Stănigoel din Moşăşti, martor pentru Tifuleşti 119.
Stănigolu, cneaz rumânit din Lazu 13.
Stănigolu, tatăl lui Neagoe martor pentru Săcuiani (menţ.) 388.
Stănilla, martor pentru un român din Bora 261.
Stănilă, căpitan, martor pentru Drajna şi Măstăneşti 305, 398.
Stănilă, ceauş din Bucureşti, martor pentru Clinceni 374.
Stănilă, cneaz rumânit din Sulari 149.
Stănllă din Bădeni, fiul lui Stepan cel bătrîn cu vie în Bădeni 101.
Stănllă din Berevoeşti, martor 114.
Stănllă din Biroslăveşti, martor 28.
Stănilă din Gomoeşti, martor pentru Lipia 221.
Stănilă din Păuşeşti, frate cu Stanumir şi Chirca, vinde livadă 179; martor 160.
Stănilă, frate cu Staico, vinde parte în Băncești (menţ.) 105.
Stănilă, iuzbaşă, martor pentru Clinceni 374.
Stănllă, megiaş din Vispeşti, frate cu popa Dragotă şi Neagul, vinde partea lui Calciul din Cîndeşti 236, 252.
Stănilă, vinde ogoare în Biroslăveni, 28.
Stănilă, vinde părţi în Negoşina, Zărneşti şi Bisăuci pentru plata birului haraciului 339.
Stănilă Deleanul din Păuşeşti, frate cu Oprea, martor 182.
Stănilă Linteanul din Biroslăveşti <Biroslăveni>, martor 28.
Stănimir, Stanumir:
Stănimir, cneaz rumânit din Ciuliniţa, se răscumpără 440.
Stănimir din Ciuliniţa, martor 438.
— **Stanumir** din Păuşeşti, frate cu Chirca şi Stănilă, vinde livadă 179.
Stănimir, logofăt din Jigoreni, martor 86; scrie zapis 78.
Stănimir, merii lui ~ în descriere de hotare la Lacul (menţ.) 39.
Stănimir, popă din Drăganul, partea lui la Eşciori (menţ.) 94.
Stănimira, ţigancă 241.
Stănislav, Stăneslavŭ:
Stănislav v. **Stan Stănislav.**
Stănislav din Odae, martor pentru Cacaleţi 386.
Stănislav din Văsieşti, martor pentru Săruleşti 314.
— **Stăneslavŭ**, funia lui la Brîncoveni (menţ.) 150.
Stănislav, judec rumânit din Siliştioara 297.
Stănislav, martor pentru Coasta Turburii 428.
Stănislav, paharnic, martor pentru Izvorani 416.
Stănislav, popă, martor pentru Coasta Turburii 428.
Stănuceă din Buzău, tatăl lui Necula (menţ.) 307.
* **Stănuleştl** (Stăluieşti), sat <lg. Găvăneşti, j. Buzău> 105, 202, 390, 405.
Stefan v. **Ştefan.**
Stejarul v. **Gîrla Stejarului.**
* **Stejarul** (Stejariul), j. Mehedinţi, sat <lg. Perişoru; azi j. Dolj> cu vie şi rumâni;

www.dacoromanica.ro

fost al lui Manea mare post., dăruit de domn lui Drăghici log. şi Ianiu post. 425.
Stélea, aldămăşar pentru Dumbravă 145.
Stelea, biserică v. **Bucureşti.**
Stelea, român din Poieni 159.
Stelea spătar, ctitor (menţ.) 113.
Stepan v. şi **Ştefan.**
Stepan, Stipan:
Stepan cel bătrîn, tatăl lui Stănilă, vinde parte cu vie (menţ.) 101.
Stepan cel mic, cu parte în dealul Nucetului 188.
Stepan, cneaz rumânit din Lazu 13.
Stepan, cu parte în dealul Nucetului 188.
Stepan din Birosläveşti, martor 28.
Stepan din Cîndeşti, vinde parte (menţ.) 250, 252.
Stepan, frate cu Lăudat comis din Vlădeni, Arsenie pah. şi Tudor, martor 320; probabil acelaşi: **Stepan**, postelnic, martor pentru Izvorani 416.
— **Stipan**, vătaf din Lăturoasa, martor 395.
Stepcea din Păuşeşti, martor 182.
Stielenul (Sticlen, Stiglenu), baltă la * Gurguiaţi <ig. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> şi Vărăşti <j. Ilfov> în descriere de hotare 283; a m-rii Viforita 61, 253, pricină cu şifarii domneşti 81.
Stipan v. **Stepan.**
Stirian Grecul din Negoeşti, martor 195.
Stîlpeani, sat <Valea Stîlpului, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 234.
* **Stîlpeni**, sat <ig. Piua Pietrii, j. Ialomiţa>, m-rea Mislea volnicită să-şi ia dijma de pe ocina sa 396.
* **Stîlpeni** (~ de Sus), sat <or. Bucureşti>, parte cu vie şi mori a jupaniţei Grăjdana lăsată nepotului său Preda spăt. 229.
Stîngăcea, sat <Stîngăceaua, j. Mehedinţi> 383.
Stoe v. **Stoia.**
Stoeneşti, Stoineşti:
Stoeneşti (Stoleneşti, Stroeneşti), sat <j. Argeş> 5, 197, 443.
Stoeneşti, sat <probabil Stoenoaia, j. Ilfov> 364.
* **Stoeneşti**, sat <probabil ig. Călţuna, j. Săcuiani; azi j. Buzău> 261.
— **Stoineşti**, sat <Stoeneşti, j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 300.
Stoia, Stoe:
Stoia v. **Fundul lui Stoia.**
Stoia din Bărăşti, fiul lui Micul Momoiul vinde vie cu pomet 215.
Stoia din Birosläveşti, martor 28.
— **Stoe** din Cocani, martor pentru Săruleşti 314.
Stoia din Nucet, martor pentru Uriaţi 291.
Stoia, martor pentru Bae 387.
Stoia megiaş din Mărăcineni v. **Stoian.**
Stoian, călăraş, martor pentru Trestiani 203.
Stoian din Băiţaţi, martor pentru Rîmnic 215.
Stoian din Domireşti v. **Stoian**, sătean din Domireşti.
Stoian din Gherghiţa, martor pentru dealul Bobului 228.
Stoian din Pîrscov, martor D, E.
Stoian, dorobanţ din Ţigăneşti 124.
Stoian, fiul lui Şandru şi tatăl Sorei care vinde partea Rădănească (menţ.) 340.
Stoian, fiul lui Voico Tîrziul şi nepotul lui Dragomir Voicheciu, vinde parte cu vad de moară la Smedeşti 239, 390.
Stoian (Stoia), megiaş din Mărăcineni, vinde partea lui Caiciui din Cîndeşti 236, 252.
Stoian, moşteni rumâniţi: ~ din Lazu 13; ~ din Ogretin, cu ocină şi în Drajna 251; ~ din Pleaşov 278, 279.
Stoian, nepotul lui Dragomir Voicheciu v. Stoian, fiul lui Voico Tîrziul.
Stoian, popă din Bădeni, martor în diată 408; scrie zapis 327.
Stoian, popă din Corbi, scrie zapis 304.
Stoian (Stuian) rumâni; ~ din Ciumernic 229; ~ din Cretineşti, încearcă să se judecească 364; ~ din Lichireşti 138, 141; ~ din Petreşti, se judeceşte, fără ocină 323; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăşti 175.
Stoian, sătean din Domireşti, martor 215.
Stoian Bocotan, dăruit de un boier, cu vecini, pentru slujbă 94.
Stoian Borcecanul, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Stoian Gaiţă, vinde parte în Lipia 221.
Stoian Grecul din Bucureşti, martor 337.
Stoian Judecul, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Stoian Moldoveanul, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Stoian Şuta din Domireşti, martor 210.
Stoianovcea, ţigan, tatăl lui Severin 271.
Stoica v. **Mejdina Stoicăi.**
Stoica, banul, soţul Dobrei care vinde în dealul Nucetului (menţ.) 188.
Stoica, cumpără loc de casă şi de pomi în dealul Verneştilor 80.
Stoica cupeţ din Bucureşti, martor 344.
Stoica din Băbeni, moşul lui Stan grămătic, partea lui la Băbeni (menţ.) 156.
Stoica din Bădeni v. şi **Stoica** log. şi **Stoica** vornic.
Stoica din Bădeni, martor 101.
Stoica din Bănceşti, fiul lui Anghei log., martor 390.
Stoica din Bănceşti, vinde parte (menţ.) 105.
Stoica din Bărbăteşti <postelnic>, martor pentru Vlădeni 102.
Stoica din Berisläveşti, tatăl lui Stan (menţ.) 132.
Stoica din Blăstimatile, megiaş jurător pentru Pîrscov E.
Stoica din Boteni v. **Stoica Boteanul.**
Stoica din Brătiani v. **Stoica** log.
Stoica din Cheojdu v. **Stoica al Scurtului.**
Stoica din Cîndeşti v. **Stoica** log.
Stoica din Cîndeşti, aldămăşar şi martor 148, 242.
Stoica din Cepturi v. **Stoica** spăt.
Stoica din Cerăşovi v. **Stoica** vătaf.
Stoica din Criţoleşti, martor pentru Vulpeni 275.

www.dacoromanica.ro

Stoica din Criveleşti, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Stoica din Frumuşani, care şade în Vîlcana, tatăl lui Tudoran, se vinde român 336.
Stoica din Gomoeşti, martor pentru Lipia 221.
Stoica din Lipereşti, martor pentru Stroeşti 290.
Stoica din Mănicesti, martor 83.
Stoica din Mogoşani v. **Stoica Boteanul.**
Stoica din Orbeasca, martor pentru Vîlcana, semnează 336.
Stoica din Poenari, vinde parte cu moară 80.
Stoica din Răzvad <paharnic>, martor pentru Vlădeni 102.
Stoica din Rîmnicu <Sărat>, martor pentru Domireşti 215.
Stoica din Titu, fiul lui Dumitru log., martor pentru Udeni 206.
Stoica din Urdari v. **Stoica** post.
Stoica din Vităneşti, martor pentru Găurici, semnează 120.
Stoica din Vlădeşti, martor pentru Şărbăneşti 269; v. şi **Stoica Cîrjeul.**
Stoica din Zărneşti v. **Stoica** pah.
Stoica fiul lui Anghel log. v. Stoica din Băncesti.
Stoica, fiul lui Pîrvul din Lazuri v. **Stoica** post. din Lazuri.
Stoica, fiul lui Pîrvul din Zătreni, frate cu Pîrvul şi Oprea, stăpîn în Criva de Jos 107.
Stoica, fiul lui Stan Pîrşanu din Cucleşi, frate cu Arca, cumpără fără drept în Bălţaţi 277.
Stoica, fiul lui Toder Şogărgău din Săruleşti şi al Dragolei, frate cu Fătul şi Frăţilă (menţ.) 314.
Stoica, frate cu Radul, martor pentru Cornetu 300.
Stoica, ginerele popii Daniia, vinde parte cu vie în Zlătărei 189.
Stoica, gramatic, logofăt, ucenicul lui Lepădat log., scrie acte domneşti 383, 385, 386, 438; scrie diată 361.
Stoica, gramatici şi logofeţi, scriu acte domneşti 11, 12, 228, 245, 252, 255, 258, 272, 281, 283, 291, 313, 320, 337, 358, 440; scriu zapise 333, 389.
Stoica, logofăt din Bădeni, martor 101.
Stoica, logofăt din Brătiani, scrie zapis 247.
Stoica, logofăt din Cîndeşti, soţul Muşei şi tatăl lui Răzmeriţă (menţ.) 162, 267.
Stoica, martor pentru un român din Bora 261.
Stoica, martor pentru Coasta Turburii 428.
Stoica, megiaş din Ioneşti, tatăl lui Radul, Dragotă ş.a. (menţ.) 324.
Stoica, megiaş din Mărăcineni, vinde partea lui Calciul din Cîndeşti 236, 252.
Stoica, megiaş din Smedeşti, vinde parte cu vad de moară 121.
Stoica (Stuica), moştean din Genuneni, vinde părţi din Dumbrăviţa şi Lunca Neagului 424.
Stoica, moşteni români: ~ din Comanca 88; ~ din Pleaşov 278, 279; ~ din Scărişoară 89; ~ din Sminov 122; ~ din Sular 149; ~ din Vaideei 187.
Stoica, paharnic din Răzvad v. **Stoica** din Răzvad.
Stoica, paharnic din Zărneşti, în pricină pentru ocină în Jiblea 352.
Stoica, paharnic, fiul lui Vîlcul clucer din Loloeşti, face zapis cu vicleşug pentru un român din Bora 261.
Stoica, partea lui în Băncesti (menţ.) 105.
Stoica, popă, bătrînul, din Negoeşti, tatăl popii Fătul, martor 171.
Stoica, popă din Berindeşti, martor 377; scrie zapis 370.
Stoica, popă din Bordeşti, martor pentru Scăiani 412.
Stoica, popă din Coteşti, martor 192.
Stoica, popă din Finţeşti, tatăl lui Negoiţă, vinde parte cu vie <la Jăgoreni> 86.
Stoica, popă din Golesti, martor 56.
Stoica, popă din Păuşeşti, martor 136, 179, semnează 160, 161, 182.
Stoica, popă din Trăşani, român judecit B.
Stoica, popă din Vaideei, martor pentru Rîfov, semnează 204.
Stoica, popă, martor pentru Văsiia 327.
Stoica, popă, tatăl lui Voico diacon, ţine zălog ocină <în Topliţa> 285.
Stoica, postelnic din Bărbăteşti v. Stoica din Bărbăteşti.
Stoica, postelnic din Bucov 386 v. **Staico.**
Stoica, <postelnic din Lazuri>, fiul lui Pîrvul din Lazuri, frate cu Nedelco, Mihai şi Preda, martor 67.
Stoica, postelnic din Urdari, fiul lui Balaci, familie; stăpîn în Şişeşti, Dragomireşti, Bălboşi ş.a. 383; martor 387.
Stoica, români: din Bae 387; ~ din Ciumernic 229; ~ din Drăgăneşti 241; ~ din Foleştii de Jos 217; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385; ~ din Poieni 159; ~ din Popeşti 313; ~ din Urdari 383; ~ din Vlădeni 102.
Stoica, spătar, fiul lui Dumitru f. mare vornic din Cepturile, familie; face diată, semnează 371.
Stoica, ţigan 296.
Stoica, ucenicul lui Lepădat log. v. **Stoica** gramatic.
Stoica, vărul lui Nicula, vinde împreună cu alţii laz în dealul Scălanilor 412.
Stoica, vătaf din Cerăşovi, martor pentru Drajna 234.
Stoica, vătaf, partea lui în Mircesti (menţ.) 6; v. şi **Stoica,** vornic din Bădeni.
Stoica (Stoichiţa), vistier mare (fost) <Rîoşanul>, soţul Dochiei şi unchiul lui Miloş log. (menţ.); stăpîn în Bîlta, cumpără ţigani 70, 117; ctitor şi donator la m-rea Strîmba 100, 108, 383.
Stoica, vornic din Bădeni, martor 101; v. şi **Stoica** vătaf, partea lui la Mircesti.
Stoica, vornic, martor pentru Vărăşti 175.
Stoica a Barbului (Stoica al lui Barbul, fratele? lui Barbul) din Cacaleţi, cu parte

www.dacoromanica.ro

176, 386; probabil același: **Stolea al Barbului**, aldămășar <pentru Lipia ?> 205,
Stolea al Barbului din Tîrgoviște, martor pentru Crețești 146.
Stolea al Bunii, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
Stolea al călugărului, vinde parte în Smedești 390.
Stolea al lui Legul, partea lui în Bănceşti 105.
Stolea al lui Nelcă, vinde parte din ocina Mircească 390.
Stolea <al>lu **Răzmirliță** din Cîrlomănești, aldămășar pentru Cîndești 162.
Stolea al Scurtului, roșu din Chiojd, martor pentru Drajna, semnează 234.
Stolea Bădianu (~ Bădiianu), rumân din Grădiștea de Jos 58, 65, 66.
Stolea Bonchielu (Bonchici), vinde vie la Samara 165, 349.
Stolea Boteanul (Stoica din Boteni) din Mogoșani, tocmelnic, martor 98, 99.
Stolea Camba (Stoica) din Dobroteni, dăruiește parte finului său Nedelco 194.
Stolea Cătinel, martor pentru un rumân din Bora 261.
Stolea Chițolul, vinde parte în ocina Mircească 390.
Stolea Ciorăscul din Ciorăști, martor pentru Scurtești 6.
Stolea Cîrjeul, martor pentru Șărbănești 269; v. și **Stolea** din Vlădești.
Stolea Colțea din Budișteni, martor 130.
Stolea Corsarul (~ Cursariul) din Domirești, martor 210, 215.
Stolea Croitor (Croitoriul), moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
Stolea Drușul, martor pentru Găgeni 163.
Stolea Găvănescu, din Rîmnicu <Sărat>, martor pentru Sămărăști ș.a. 410.
Stolea Guduluș din Deduleşti, martor 413.
Stolea Jucărelea (~ Jucărelu), megiaș rumânit din Clinești și cu ocină în Șerbănești 335.
Stolea Măsol din Brănești, martor pentru alegerea unei părți în Bădeni 328.
Stolea Motrocea, martor pentru Deduleşti 414.
Stolea Păcală, cu casă în București, martor 289.
Stolea Perța, vinde loc în Coasta Turburii 428.
Stolea Purnéche din Obîrșie, jurător pentru Studeniţa 125.
Stolea Scocloran (Stoica) din Vernești, martor 405.
Stolea Secară din Pîrliți, aldămășar pentru Vernești 427.
Stolea Șchiopul, judec din Genuneni, vinde parte 424.
Stolea Tîrcău, martor pentru Bodești 411.
Stolean, Stoleanul:
Stolean, aldămășar pentru Jideni și Țușăști 109.
Stolean (Stoicanul) din Deduleşti, frate cu Moșu și Neagoe, martor 232, 241, 413.
— **Stoleanul** din Cîrlomănești, martor 74, 176.
Stolean, luzbașă din Băești, martor pentru Negoșina ș.a. 339.
Stolean, întărit în Căpățînești 202.
Stolean, megiași rumâniți: din Comanca 152; ~ din Lătceni 181.
Stolean (Stoicanu), unchiaș din Cîlnici, martor pentru Racoți și Podeni 395.
Stolcea, aldămășar pentru Stanciul din Jugureni 145.
Stolchirli din Creți, martor pentru Ibănești 59.
Stolchița, soția lui Radul cu drepturi în Mălăești 233.
Stoichiță *f.* vistier mare v. **Stolea.**
Stollă, rumân din Frătești și Costești 385.
Stollă, vinde parte în Găgeni 163.
Stolnea din Devesel, jurător pentru Studeniţa 125.
Stoinești v. **Stoenești**, sat.
Stoltirlea din Tătărani, martor pentru Smedești 239.
Strapodarul (?) 129.
Strati v. și **Istratie.**
Strati, uncheaș, martor pentru Țigănești 49.
Strechea, moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
Strechia v. **Dumitru Strechia.**
Strînga (?) **Băglezii**, <probabil Strunga ~>, top. în hotarul satului * Piscani, j. Dîmbovița <lg. Glodeni> 316.
Strîmba (Strîmbul, Sf. Troiță), m-re <Gîrbovul de Sus, j. Gorj>, zidită și înzestrată de Stoica *f.* mare vist. 100, 108; vîndută de Alexandru Iliaș, răscumpărată de m-rea Tismana; drepturi ale ctitorilor 100, 108, 383; egumen 383.
Strîmbul, j. Dîmbovița (Sf. Nicolae), m-re <Găiseni; azi j. Ilfov>, întărită la Lacul 39; egumen 39.
Stroe, birar, uncheaș <din Gorj>, calul său luat de oamenii boierilor pribegi 168.
Stroe, căpitan din Cacaleți, martor 386.
Stroe, cu parte și rumâni în Bădeni 328.
Stroe din Braloștița v. **Stroe** log.
Stroe din Drăghinești, martor 368.
Stroe (Stroie) din Cheia, tatăl Oprei și socrul lui Toma din Bărbătești 207.
Stroe din Fiiani care șade în Vîlcana, fiul lui Vlăduță, se vinde rumân, semnează 341.
Stroe din Greci v. **Stroe** post.
Stroe din Leurdeni v. **Stroe** log.
Stroe din Oteteliș v. **Stroe** post.
Stroe din Ploiești, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
Stroe din Ruși, vinde parte în Călmățuiu (ment.) 188.
Stroe din Săvești, martor pentru Cringureni 130.
Stroe fiul lui Oprea log. din Șirineasa v. **Stroe** slugă domnească.
Stroe, logofăt din Braloștița, scrie zapis 32.
Stroe (Stroi, Stroie), logofăt din Leurdeni, apoi mare stolnic, fiul lui Fiera *f.* mare log., frate cu Vintilă și Neagul 49, 124, 451; ginerele lui Fota post., și al Stanei <din Brîncoveni> 178; stăpîn în Țigănești, Goleşti, Criva ș.a. 49, 124, 178;
în sfatul domnesc, mare stolnic <de la 21 nov. 1632> 430, 438—440, 443, 451;

www.dacoromanica.ro

martor (logofăt) 65, 95, 104, 106, 107, 181, 263, 333, 389, 451, semnează 46, 58, 68, 91, 262, 324.

Stroe, megiaşi rumâniţi: ~ din Comanca 88; ~ din Lazu 13.

Stroe, pierde parte cu moară ţinută în silă la Sărăşti 315.

Stroe, postelnic din Greci, fiul lui Radul vist. şi frate cu Preda sluger <şi Voica din Găvăneşti>, în prinică pentru ţigani 30; martor 107.

Stroe, postelnic din Otetelis, martor pentru Frăsinet 26.

Stroe, postelnic, frate (?) cu Tatul, Staico şi Radu, cu parte în Rîfov 204.

Stroe, slugă domnească, fiul lui Oprea log. din Şirineasa, vinde parte în Foleşti 217.

Stroe, stolnic mare v. **Stroe** log. din Leurdeni.

Stroe al popei din Vădăstriţa, martor 254.

Stroe Croitorul, aldămăşar <pentru Lipia?> 205.

Stroe Leurdeanu v. **Stroe** log.

Stroe Matrac, partea lui în Lipia (menţ.) 221.

Stroeneşti v. **Stoeneşti**, sat.

Stroeşti (Stroeşte), j. Ialomiţa, sat <azi j. Ilfov>, lîngă * Dăduleşti; partea lui Ţoţea, a lui Cîrstea din Lipereşti, a lui Dîrjală ş.a. cu case, vii şi pivniţe întărite lui Danciul Doicescul 290; parte vîndută de Apostol lui Borcea log. 406.

Studeniţa (Studeniţă), j. Romanaţi, sat <Studeniţa; azi j. Olt>, cnezi rumâniţi de Mihai Viteazul, dăruiţi de mama sa Teofana călugăriţa m-rii Cozia; pricini de rumânie 123, 125, 248; rumâni se vînd lui Necula vist. 15.

Studina j. Romanaţi, sat <azi j. Olt>, parte cu vii şi livezi, din partea lui Stan Buzianul, dobîndită de Ion log. din Muţi pentrucă a scăpat din robie pe soţia şi fiul aceluia 115; jumătate din partea ce se chiamă Arvăteşti, fostă a lui Danciul vornic, dăruită lui Alexie slugă domnească; pricină între soţia acestuia Ivana cu Radul post. din Baba 282; pîrcălab 169.

Stuian v. **Stoian**.

Stuica v. **Stoica**.

* **Stupinéni**, sat <probabil lg. Sălcuţa, j. Dîmboviţa> 341.

Sturzeni, sat <j. Dîmboviţa>, partea lui Chirtop şi a lui Dan Porcul cumpărată de Oprişor log., vîndută de fiul său lui Pădure pah. 67.

Subţirelul, Supţirelul v. **Neagoe al Supţirelului**.

Sucolea v. **Socolea**.

* **Sulariul** (Sulari), j. Dolj, sat <lg. Giubega>, cnezi rumâniţi de Dumitru Dudescu al doilea vist. 149; Stanciul din ~ cu parte în Vîrbiţa rumânit de Andrei spăt. 46.

Surdeală, moştean din Pleaşov, tatăl lui Drăgan (menţ.) 278.

Surpatele, sat <j. Vîlcea> 104.

Svetagora v. **Athos**.

Ş

Şain, spătar, tatăl lui Ion, partea lui la Şaineşti (menţ.) 295.

Şainescul v. **Nan Şainescul**.

Şaineşti, sat <Şeineasca, j. Buzău>, partea lui Şain spăt. vîndută de fiul său lui Andrei spăt.; popă, dascăl 295.

Şandrea (Şandru), negustor, soţul Mariei, vinde parte în Cotroceni 211.

Şandru, tatăl lui Stoian şi bunicul Sorei care vinde partea Rădănească (menţ.) 340.

Şarul v. **Vîrful Şarului**.

Şănteae v. **Stanciul Şănteae**.

* **Şăpăreşti**, sat <* Şipăreşti, lg. Vărbila j. Săcuieni; azi j. Prahova> 291.

Şăpotea, top. la Genuneni <j. Vîlcea>, falce vîndută de Tudor lui Sima log. 424.

Şărban v. **Şerban**.

Şărbana, ţigancă 241.

Şărbăneşti v. **Şerbăneşti**, sat.

Şărbu v. **Şerbu**.

Şărenesa, Şărineasa v. **Şirineasa**, sat.

* **Şchél**, sat <probabil lg. Alexeni, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov> 118.

Şchiopul v. **Ianiu ~, Stoica ~, Tudor Şchiopul** şi **Ion cel şchiop**.

Şeineasca v. **Şăineşti**, sat.

Şeoaşul v. **Şoaşul**, sat.

Şerba din Mirceşti, martor pentru Verneşti şi Poenari 80.

Şerban, Şărban:

Şerban, cizmar, martor pentru Bărăşti 215.

Şerban din Bădeni, martor 101.

Şerban din Berevoeşti, martor 114.

Şerban din Berislăveşti, martor 132.

Şerban din Ţigăneşti, martor 49.

Şerban (Şărban), logofăt al doilea, <tatăl lui Stoica Ludescu>, fiul lui Seman <judeţul> din Bucureşti, vinde loc cu casă şi pivniţă 218; dă bani cu împrumut şi ţine zălog părţi în Piteştii de Sus şi Găneştii de Jos 344; martor 95, 149, 175. 181, 324, 333, 451, semnează 91, 122, 218, 326, 334, 336; probabil acelaşi: **Şerban**, logofăt din Bilcereşti, martor pentru Sminov 122.

Şerban (Şărban), moşteni rumâniţi: din Gropeni 240; ~ din Negraşi 333; ~ din Pleaşov 278.

— **Şărban**, popă din Ştefăneşti, cumpără delniţă în Izvorani 416.

— **Şărban**, român din Coteşti 306.

— **Şărban**, soţul Rusei, vinde parte cu vie în Măteşti 241.

— **Şărban**, ţigan (menţ.) 200.

— Şărban vătaf din Bătrîni v. **Şerbu**.

www.dacoromanica.ro

Şerban, Şărban voievod v. **Radu Şerban** domn, **Podul lui Şărban voevod** şi **Heleşteul lui Şărban voievod.**
Şerban Ciocan, bunicul lui Ion cel şchiop, ocina lui la Voineasa (menţ.) 5.
Şerbana v. **Şărbana.**
Şerbăneşti, Şărbăneşti :
— * **Şărbăneşti,** j. Dîmboviţa, sat <lg. Creţuleşti>, parte de funie vîndută de Oprea şi fiul său lui Para f. mare pah. 269.
Şerbăneştii (Şărbăneşti) de la Olt, sat <j Vîlcea; azi în c. Şcoala>, deal cu vii; partea lui Marco lăsată lui Giura, întărită popii Ionache din Morunglavi şi popii Pîrvul 110.
Şerbăneşti, sat <j. Vîlcea; azi în c. Săruleşti>, Stoica Jucărelu megiaş rumânit din Clineşti şi cu ocină în ~ 335.
Şerbu, Şărbu :
Şerbu cel bătrîn din Buteşti, martor pentru Mogoşoaia 451.
Şerbu din Cheojdu, martor pentru Cătun 224.
— Şărbu din Glodeni, frate cu Stănicuţă şi Ion, cumpără parte în Piscani 316.
Şerbu (Şărbu) din Nănişori, familie; cu vii în dealul Vălenilor 118.
Şerbu din Poenari, martor pentru Turburea 377.
Şerbu (Şărbu), moşteni rumâniţi din Pleaşov 278, 279.
Şerbu popă din Odobeni, cumpără parte cu casă şi vie în Cîndeşti 162, 267.
Şerbul, rumân din Poieni 159.
Şerbu (Şărbu, Şerban, Şerbul), vătaf din Bătrîni, frate cu Dragomir 292, 342; martor pentru Drajna şi Stăneşti 234, 287, 292, 305, 330, 331, 342.
Şipăreşti v. **Şăpăreşti,** sat.
Şirineasa (Şărenesa, Şărineasa), sat <j. Vîlcea> 179, 182, 217, 249, 335.
Şiroea, sat <Siroca, j. Mehedinţi> 395.
Şişăşti, j. Mehedinţi, sat <Şişeşti>, jumătate cu rumâni vîndută de Dumitraşco post. din Spineni lui Stoica post. din Urdari 383.
Şitoaia, sat <j. Dolj> 13.
* **Şoaşul** (Şoaş), j. Vîlcea, sat <or. Ocnele Mari> al m-rii Bistriţa; rumâni fugiţi; scutiri pentru lucru la ocnă 419.
Şoga v. **Manea Şoga.**
Şoga, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Şogărgău v. **Tudor Şogărgău.**
* **Şolomon** (Solomon), sat <lg. or. Tîrgovişte> 116; al m-rii Dealul; vie făcută pe curătură; vinăriciul domnesc dăruit m-rii 321.
Şopîrliga, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 386.
Şotînga, j. Dîmboviţa, sat, Mihul se răscumpără, cu delniţa sa, de la Hrizan post. 116.
Ştefan v. şi **Stepan.**
Ştefan, Stefan :
Ştefan, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.
Ştefan din Bărbăteşti, fiul lui Tănasie post., familie; vinde parte în Creţeşti 146 şi vie în dealul Trestianilor 203.
Ştefan din Brătiani v. **Ştefan** log.
Ştefan din Bucureşti, martor pentru dealul Bobului 228.
Ştefan din Cacaleţi, frate cu Stafie şi Udrişte, familie; martor 176, 386.
Ştefan din Corşori, vinde loc la lacul Booru 304.
Ştefan din Tămăşeşti v. **Ştefu** post.
— **Stefan,** fiul lui Chiriaco din Stoeneşti, martor pentru Cornetu 300.
Ştefan, fiul lui Tanasie pah. v. **Ştefan** din Bărbăteşti.
Ştefan (Stefan), gramatic din Slatina, scrie zapise pentru Clineşti şi Păuşeşti 182, 249.
Ştefan, judec rumânit din Scărişoara 169.
Ştefan (Stefan), logofăt din Brătiani, fiul lui Marco pah., martor, semnează 329, 393; scrie zapis 122.
Ştefan, negustor, vinde parte în Buciumeni 290; probabil acelaşi : **Ştefan,** jupan din Tîrgovişte, martor pentru Cucuteni 442.
Ştefan paharnic din Tămăşeşti v. **Ştefu** post.
Ştefan, popă, cumnat cu Ghinea, vinde delniţă în Turbure 436.
Ştefan, „popă" din m-rea Cozia, martor la danie 5.
Ştefan, postelnic din Creţeşti v. **Ştefan** din Bărbăteşti.
Ştefan Bujureanul postelnic, martor, semnează 324.
Ştefan <Tomşa II>, domn al Moldovei (1611—1615; 1621—1623), tatăl lui Leon voievod 245.
Ştefana din Bucureşti, soţia lui Nichifor, apoi a lui Dumitru; locul şi prăvăliile ei vîndute pentru o datorie din prima căsătorie 129.
Ştefăneşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> scaun 416; popă 416.
Ştefănia, femeia lui Vlad şi mama lui Căzan şi lui Dobre, vinde în Domneşti 210, 215.
Ştefu din Bereleşti v. **Ştefu** post.
Ştefu (Ştifu) din Jigorani, martor 78, 86.
Ştefu din Mlacea, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Ştefu din Piteşti <Piteasca> v. **Ştefu** log.
Ştefu din Tămăşeşti v. **Ştefu** post.
Ştefu din Vernești, martor E.
Ştefu, fiul lui Ştefu, vinde împreună cu alţii roată de moară cu tot scocul, la Dedileşti 241.
Ştefu, gramatic, fiul popii Paraschiva, cu loc în Bucureşti 322.
Ştefu, hotarul lui la Izvorani 404.
Ştefu, logofăt din Piteşti, martor pentru Bucureşti 344.
Ştefu, martor pentru Vernești 80.
Ştefu, negustor din Stăncești, vinde parte din Cîmpineni 106.
Ştefu, nepotul lui Oprea Paşadia, în pricină cu Negul, fiul lui Miclea din Pîrscov E.
Ştefu, postelnic din Bereleşti, martor 241.
Ştefu, postelnic din Tămăşeşti, martor pentru Stăneşti 360; probabil acelaşi : **Ştefan,** paharnic din Tămăşeşti, martor pentru Petreşti 323.

www.dacoromanica.ro

Şteful, tatăl lui Ştefu, vinde împreună cu alţii, roată de moară cu tot scocul cu Dedileşti 241.
Şteful **Tabac**, vinde parte în ocina Mircească 390.
Şterfenitul v. **Vladul Şterfenitul.**
Ştirbeiu v. **Tudor Ştirbeiu.**
Ştorochină, tatăl lui Necula cneaz rumânit din Gropeni (menţ.) 240.
Ştubeaiu, sat <Ştiubei j. Dolj> 383.
Şuica din Şuici, vinde ţigancă 216.
Şuici, sat <j. Argeş> 216, 443.
Şupitul din Macsin, tatăl lui Bogdan (*menţ.*) 176.
Şuta v. **Stoian Şuta.**
* **Şuta**, sat <lg. Scăieni, j. Scăcuieni; azi j. Prahova> 228.

T

Tabac v. **Ştefu**l **Tabac.**
Tabără v. **Călin Tabără.**
Taebula v. **Marga Taebula.**
Taivacă v. **Mihalcea Taivaeă.**
Talpă din Măteşti, martor 241; probabil acelaşi: **Talpă** din Boldeşti, din Coieteşti 6, 340.
Tamaş, moşnean rumânit de Stoica post. din Urdari 383.
Tanasie, Tănasie, Thanasie:
Tanasie, cupeţ, martor pentru Sămărăşti, Topliceni şi Jideni 410.
Tanasie din Bărbăteşti v. **Tanasie** post.
— **Tănasie** din Pîrscov, martor E.
— **Thanasie** egumen al m-rii Tutana 22.
— **Thanasie** egumen, nastavnic al m-rii Iver 52.
Tanasie (Atanasie, Athanasie, Tănasie, Thanasie), egumen, nastavnic al m-rii Radu Vodă 8, 10, 17, 31, 33, 55, 208, 220, 261, 271, 272, 296, 337, 350, 364, 378, 431; răspunde de plata birului unui sat de drum 345.
Tanasie, logofăt din Clineşti, martor pentru Rîmnic 215.
Tanasie, martor pentru Ţigăneşti 49.
— **Tănasie** (Thanasie), popi din Tîrgovişte: ~ de la Biserica Albă, scrie zapis 442; ~ de la bis. Sfîntul Ilie, martor 220.
Tanasie (Tănasie), postelnic din Bărbăteşti, apoi paharnic, fiul lui Moga, soţul Calei, tatăl lui Pătru şi Ştefan, vinde parte în Creţeşti şi vii la Valea Largă în dealul Trestianilor 146, 203; martor 67, 96, 102.
Tanasie, român din Maxin, scutit de dări 245.
Tanasie Rudeanul (Tanasie), paharnic, frate cu Stoica pah., jurător 259; martor, semnează 409; probabil acelaşi: **Tanasie**, paharnic, jurător, semnează 127; martor 126.
Taraş, ţigan 357.
Tatol v. **Tatul.**
Tatomir din Foleşti, martor 424.
Tatomir, fratele lui Ion, are carte de stăpînire în Négreasca şi Jilişte 379.
Tatomir, moştean din Pleaşov, tatăl lui Marco (menţ.) 278.
Tatomir, român din Foleştii de Jos 217.
Tatomir, ţigan 357.
Tatomir, (Totoimir), vinde vie la Tufele Untei în Jideni 109.
Tatul, Tatol:
Tatul v. şi **Barbul Tatului, Oprea al Tatului** şi **Stan al lui Tatul.**
— **Tatol**, cumpără ocină la Vulpeni 275.
Tatul, delniţa lui la Izvorani (menţ.) 416.
Tatul din Boldeşti, tatăl lui Ionaşco şi Efrim, martor 6.
Tatul din Coteşti (?), (menţ. ulterioară) 23.
Tatul din Glodeni, cumpără parte în Piscani 316.
Tatul din Grădiştea v. **Tatul Danovic.**
Tatul din Lazuri v. **Tatul** post.
Tatul din Mircesti, martor 6.
Tatul din Zoreşti, fiul lui Dandoe, aldămăşar 202.
Tatul, frate cu Staico, Radul şi Stroe post., partea lui la Rîfov 204.
Tatul, locul lui la lacul Booru, în Corşori 304.
Tatul, logofăt v. **Tatul Danovic.**
Tatul, moşnean rumânit din Studeniţa 125, 248.
Tatul, popă din Tîrgovişte, martor 441, 449.
Tatul, postelnic, cumpără părţi în Bereşti 36.
Tatul, postelnic din Lazuri, tatăl lui Pădure log. 67.
Tatul, rumâni: ~ din Brădişeşti, se judecăşte, rumânit din nou 94; ~ din Futeşti 298.
Tatul, socrul lui Negrilă din Poenari, cumpără vie în dealul Verneştilor (menţ.) 80.
Tatul, ţigani: ~ 84; ~ faur 386.
Tatul al lui Dobrică, megiaş din Nucet, vinde parte (menţ.) 188.
Tatul Beanghilă, vinde parte la Mircesti 390.
Tatul Danovic (Tatul), logofăt din Grădiştea, nepot de vară lui Lăudat log., cumpără român şi ţine zălog delniţă în Coteşti 23, 192; martor 120, 169, 320; semnează 181, 402; probabil acelaşi: **Tatul**, martor pentru Şotînga 116.
* **Tatuleşti**, sat <lg. Românesti, j. Dîmboviţa> 344.
Tăbeică v. **Stan Tăbeică.**
Tălală (eroare: Tufcală), român din Lichireşti 138, 141.
Tălpigă v. **Neagoe Tălpigă.**
Tămăşeşti (Tămăşăşti), sat <Valea Nandrii, j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 323, 360.

www.dacoromanica.ro

Tămîrjac v. **Radul Tămîrjac.**
Tănasie v. **Tanasie.**
Tăriță, partca lui din dealul Verneștilor (menț.) 80.
Tătarul v. **Curmătura Tătarului** și **Drumul Tătarului.**
* **Tătarul**, sat <lg. Stroești, j. Ilfov> cu rumâni, al jupaniței Oprina, cumpărat de Dumitru Dudescul; dobîndit, în urma unei judecăți, de Datco dorobanț; hotărnicie 29.
* **Tătărani**, sat <probabil Costieni, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 239.
* **Tătărăi**, sat <probabil lg. Andrășești, j. Ialomița> 40.
Tătărăi (Tătărăei), sat <probabil Conduratu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte cu rumâni a Radei, jupanița lui Staico pah. Rudeanul, vîndută lui Buzinca mare clucer 170, 241; parte cu rumâni a lui Stoica spăt., lăsată moștenire fiilor săi Pătru, Dumitru și Pădure 371.
Tătulești v. **Tatulești**, sat.
Tecoaptă, martor pentru Dobroteni 194.
Teeșan din Mătăsari, martor pentru Vulpeni 275.
<Tecuci>, oraș, nunta lui Alexandru Coconul la ~ 107.
Tefulești v. **Tifulești**, sat.
Teiuș, top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olănești> 207.
Teiușul, pîrîu (?), în hotare la Lipia <j. Buzău> 221.
Teleajen, rîu <afluent al Prahovei>, sate pe ~ 163, 166, 176; bătălie dată de Radu Șerban cu hanul la gura ~ 138, 141.
Teleorman (Teliorman), județ, sate din ~ 181, 262, 263.
Teneuleasca, parte la Vernești <j. Buzău> 427; v. și **Valea Teancului.**
Teodor v. **Tudor.**
Teodosie v. **Tudosie.**
Teofan, Theofan:
— **Theofan**, monah, scrie zapis pentru Cotești 23.
Teofan (Theofan), patriarh al Ierusalimului 159; dă cărți 123, semnează grecește 111.
Teofana, călugărița, mama lui Mihai Viteazul, dăruiește satul Studenița m-rii Cozia (menț.) 248.
Teofil, Theofil:
Teofil (Theofil), egumen, proegumen al m-rii Tismana 21, 100, 108; martor 237.
Teofil (Theofil), episcop, arhiepiscop de Rîmnic 258; jurămînt făcut de domn în fața lui 255; în sfat domnesc anterior 159; întocmește împreună cu domnul 358; cercetează pricină și împacă împricinații 126, 127; martor 200, 351, 361, 409, 421, semnează 133, 335.
— **Theofil Boncu**, martor, semnează grecește 302.
Teofil Coziianul v. **Tudor Rudeanul.**
Teptea, moara lui în orașul Rîmnicu Vîlcea 382.
Tergilă, rumân din Poieni 159.
Tergoviște v. **Tîrgoviște**, oraș.
Tetcoi, sat <Tețcoiu, j. Dîmbovița> 206.
Tetiul, țigan 54.
Tetoiu v. **Titoi**, sat.
Thanasie v. **Tanasie.**
Theodosie v. **Tudosie.**
Theofan v. **Teofan.**
Theofil v. **Teofil.**
Tibeică v. **Stan Tăbeică.**
Ticulescul v. **Balotă Ticulescul.**
* **Tifulești** (Tefulești, Tifulești, Tihulești), j. Buzău, sat <c. Cozieni>, părțile Paraschivei și a lui Stan Gădan vîndute m-rii Cozianii de la Schit; roată de moară schimbată de Lepădat din Moșcști cu m-rea; jumătate de biserică vîndută de Țigulea post. m-rii; foamete 119, 257.
Tihan, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Tihul din Bădeni, megiaș jurător 101.
Tihul, moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Voina 278.
Tihulești v. **Tifulești**, sat.
Tilea Ortacul, rumân din Comani, tatăl lui Stan 64.
Tinca, țigancă 296.
Tiron, armaș al doilea, scrie zapis pentru Sămărăști 410.
Tiron, țigan 241.
Tisa, top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olănești> 207.
Tismana (Tismeana, Adormirea), m-re <j. Gorj>; ctitor nou 21; răscumpără de la domnie m-rea Strîmba 100, 108, 383; sate, scutiri, slobozie 21, 155, 429; oprită să vîneze în balta satului Plosca 139; prădată 21, 429; egumen, proegumen 21, 100, 108, 155, 237, 429; dichiu 100, 108.
Tismana (Tismeana), sat <j. Gorj> „care este din jos, sub sfînta mănăstire", al m-rii Tismana, scutit pentru a apăra m-rea de „tîlhari" 21, 155, 429.
Titea, delnița sa lăsată de Stan Tibeică din Bădeni fiului său vitreg Dragomir (menț.) 408.
Titicul din Stănulești, martor 405.
Titoiu, sat <Tetoiu, c. Bugiulești, j. Vîlcea> 26, 179.
Titu, sat <j. Dîmbovița> 206.
Tîlhărești, sat din ținutul Orhei 241.
Timbocească, delniță la Davidești <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 391.
Timboești, sat <j. R. Sărat; azi j. Vrancea>, ocină cumpărată de Necula Purece ban și vîndută de fiica lui Ilinca lui Iane Topliceanu 410.
Tincăbești, j. Ilfov, sat cu vecini zălogit de Preda spăt., la negustorii Rustea și Ilie; vîndut de aceștia lui Radu log. 183.
Tircav, în hotarul ocinei orașului Cîmpulung 144.
Tircău v. **Stoica Tircău.**
Tircov, sat <j. Buzău> E.
Tîrgoviște (Tergoviște), oraș domnesc 67, 146, 169, 220, 223, 259, 322, 336, 359, 442, cetate de scaun 96, 246; m-rea Dealul, m-rea Viforîta de lîngă ~ 52, 81;

www.dacoromanica.ro

case şi loc de casă 96, 154, 220; mori şi grădini 441, 446, 449; pivniţă şi loc de prăvălii 96; bazar 135; meşter, şelar 96; negustori 237, 442; ispravnici, scaun de judecată 77, 96; pecete folosită de judeţ şi prgari 237; biserici: Biserica Albă 442; Sfintul Ilie, Sveta Petca (Sf. Paraschiva) 220, 237; popi 154, 220, 237, 441, 442, 446; diacon 449; acte domneşti scrise în ~ 246, 316; mitropolia din ~ 62, 72; venitul ~ 113; v. şi **Dealul Tîrgoviştei.**

Tîrgşor, oraş v. **Tîrşor.**

* **Tîrgul Gelortului,** tîrg <Bengeşti, j. Gorj> 243.

Tîrgu <Jiu>, tîrg <oraş> 168.

Tîrnava, sat <j. Dolj> 13, 34.

Tîrnava, sat <j. Vlaşca; azi j. Teleorman>, casa pîrcălabului Sineache 235.

Tîrnovo, oraş <R.P. Bulgaria>, mitropolie 93, 159.

Tîrşor, tîrg (?) <Tîrgşor, j. Prahova>, în hotar cu Găgenii 163.

Tîrziul v. **Voico Tîrziul.**

Toader, Toder v. **Tudor.**

Todereştev v. **Stan Todereştev.**

Todoru v. **Tudor.**

* **Togozéni,** sat <lg. Slătioare, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov> 384.

Toia v. **Lazăr Toia.**

Toia, logofăt, martor pentru Rîmnic 215; v. şi **Lazăr Toia.**

Toma, cneaz din Ciuliniţa, rumânit, se răscumpără 440.

Toma, comis, fratele Lecăi f. mare spăt., tatăl lui Mihai post. şi al Dumitrei (menţ.) 230, 385; fără drepturi la moştenirea lăsată de Leca spăt. jupaniţei sale Grăjdana 229 ; martor pentru Văleni 617.

Toma, dărăban, frate de ocină la Clinceni 366; martor 343, 353, 373, 375, 376.

Toma din Bărbăteşti, soţul Oprei, ginerele lui Stroie din Cheia, cu locuri la Cheia 207.

Toma din Cacova, scrie zapis 335.

Toma, fratele lui Barbul, martor pentru Pîrscov D.

Toma, fratele lui Voinigă, delniţa lui la Davideşti 391.

Toma, rumân din Ciumăgeşti, încearcă să se judecească 127.

Toma tatăl lui Mihai post. v. **Toma** comis.

Toma al lu Crăciuci (Toma) din Pîrşcoveni, martor, semnează 392.

* **Tomeşti,** sat <lg. Morunglav, j. Romanaţi; azi j. Olt>, parte vîndută de Vechintie călugăr şi vărul său Radul popii Ianache din Morunglavi 417.

Tomşa v. **Leon ~ şi Ştefan Tomşa.**

Topliceanu v. **Iane Topliceanu.**

Toplicenі, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău>, partea Toieştilor vîndută de Ilinca, jupaniţa lui Nichifor pah., lui Iane Topliceanu 410.

Topliţa, sat <j. Argeş>, ocină zălogită de Vlad Leaotă popii Stoica 285.

Topolog, riu <afluent al Oltului>, sat pe ~ 276.

* **Topoloveni,** sat <lg. Stroeşti, j. Ilfov> 39, 149, 406.

* **Toxobeni,** sat <lg. Goranu, j. Argeş; azi j. Vîlcea>, dat schimb de Staico pah. jupînesei sale Rada 409.

Transilvania (Ţara Ungurească), sat din ~ al jupaniţei Elina a lui Ivaşco vornic 31; galbeni daţi spre a fi schimbaţi în ~ 8, 31; cnezi (plăieşti) fugiţi în ~ 222, 423; rumâni fugiţi în ~ 352; ţigănci robite trecute peste munte în ~ 98; boieri munteni fugiţi peste munte în ~ 168, 183, 443; Matei aga şi pribegii vin cu oaste din ~ asupra lui Leon Tomşa 271, 272.

Trăndafir din Goleşti, martor 56.

* **Trăşani** (Trăşanie), sat <lg. Tonea, j. Ialomiţa> al lui Muşat al doilea vist., se judeceşte B; părţi cumpărate de Nedelco de la Banca şi Baia C; popă B, C.

Trefa sulger v. **Trifa.**

Trestiia (Tréstiia), sat <j. Săcuiani; azi j. Buzău> 119, 174.

Trestiiani (Trestieni, ~ de în Vali) de în Ratina, sat <j. Prahova>, deal cu vii 203; parte de în ocina Trestienească cumpărată de Cornea din Urlaţi şi vîndută jupînului Nastea 171.

Trifa, aldămăşar <pentru Lipia ?> 205.

Trifa, fiul lui Toader şi nepot lui Preda Barbă-albă, vinde ocină în Biroslăveni 28.

Trifa (Trefa), sulger din Orbeasca, boier hotarnic 25, 44; martor 1, 27, 122; semnează 181, 326, 334, 336, 341.

Triful v. **Groşanii Trifului,** sat.

Trufanda, f. mare vistier, mare postelnic, postelnic, soţul Mariei, ginerele Catrinei (după 1630 nov. 5 menţ.) 9, 172, 324, 329, 333; dăruit de Radu Mihnea şi Leon Tomşa cu satele: Bel Izvor, Ioneşti 143, 324 şi cu loc în Bucureşti 63; drept de slobozie la Stăneşti 73; stăpîn în Frăteşti şi Zorileşti 9, 112; încearcă să rumânească sat 9; martor 58, 65, 68, 149.

Trufaşul v. **Gherghe ~ şi Oprea Trufaşul.**

Tudor, Teodor, Toader, Toder:

Tudor comis v. **Tudor Ştirbeiu.**

Tudor din Băbeni, tatăl Mariei, vinde ţigancă 94.

Tudor din Bărbăteşti v. **Tudor** post. şi **Tudor** fiul lui Nan.

Tudor din Beciu, martor pentru Verneşti şi Poenari 80.

Tudor din Bereşti, frate cu Zaharia, vinde ţigancă 94.

Tudor din Bujorani v. **Tudor** log.

Tudor din Doba, martor la rumânire, semnează 335.

— **Toader** din Dobroteni, martor 194.

www.dacoromanica.ro

Toder din Găurici, tatăl lui Neag moşnean rumânit (menţ.) 120.
Tudor din Izvor v. **Tudor Ştirbéiu**.
— **Toderu** (Todoru) din Ludăneşti, vinde partea sa din Lătcene 334.
— **Toader** din Mărăcineni, martor 232.
Tudor din Mierlia, fiul lui Muşat, frate cu Dragomir, martor pentru Cindeşti 162, 267.
Tudor din Pădureţi v. **Tudor** log.
Tudor din Poenari, martor pentru Găurici, semnează 120.
Tudor din Răteşti v. **Tudor** vornic şi **Tudor Rătescul**.
Tudor din Rîmnic, martor pentru Budişteni ş.a. 130.
Tudor din Slăviteşti v. **Tudor** log.
Tudor din Tifuleşti, martor 119.
Tudor din Tîrgovişte v. **Tudor** post.
Tudor din Topoloveni v. **Tudor** log. şi **Tudor** stol.
Tudor din Vlădeni v. **Tudor** log. şi **Tudor** frate cu Lăudat.
Tudor, fiul lui Costea, soţul Neacşei (menţ.) 302.
Tudor (Tudoro), fiul lui Nan post. din Bărbăteşti şi nepotul lui Oprişor log., vinde parte în Sturzeni 67.
Tudor, frate cu Dumitru log., fiul Anei, nepot Mariei, dăruieşte locuri în Cîmpul Ruşilor m-rii Golgota, semnează 3.
Tudor, frate cu Lăudat comis din Vlădeni, Arsenie pah. şi Stepan, martor pentru Hîrtieşti 320.
Tudor, grămătic, scrie acte domneşti în Bucureşti 348, 391.
Tudor, judec din Genuneni, îşi vinde ocina de la Şipote 424.
Tudor, logofăt din Răteşti v. **Tudor Rătescul.**
Tudor, logofăt din Bujoréni, martor 197, 335.
Tudor, logofăt din Pădureţi, scrie zapis pentru Cîrlogani 85.
Tudor, logofăt din Slăviteşti, martor, semnează 249, 335.
Tudor, logofăt din Topoloveni, martor 149; v. şi **Tudor** stol. din Topoloveni.
Tudor, logofăt din Vlădeni, vinde parte în Vîrleţ (menţ.) 310.
— **Toader**, logofăt, scrie zapis pentru Vîrleţ 310.
Tudor (Toader, Todoru), martori: ~ pentru Bărăşti 215; ~ pentru Berindeşti 370; ~ pentru Bucureşti, semnează 289; ~ pentru Clinceni 374.
Tudor (Toader, Toadir), moşneni rumâniţi: ~ din Drajna, cimpoetor 251; ~ din Lazu 13; ~ din Pleaşov 279.
Tudor, partea lui cu rumâni la Bădeni 328.
— **Toader**, partea lui la Brădişeşti 94.
— **Teodor**, popă, martor la Clinceni 374.
Tudor, poslušnic al m-rii Sfînta Troiţă, scutit de poclon 431.
Tudor, postelnic din Bărbăteşti, martor, semnează 335.
Tudor, postelnic din Tîrgovişte, martor 67.
Tudor (Toader), rumâni: ~ din Brădişeşti, se judeceşte, apoi rumânit din nou 94; ~ din Cepture 170, 241; ~ din Cretineşti, încearcă să se judecească 364; ~ din Lichireşti 138, 141; ~ din Popeşti 313; ~ din Roşiul 385; ~ din Vărăşti 175.
Tudor, soţul Danei, vinde partea soţiei sale din Sălătruc (menţ.) 154.
Tudor, stolnic din Topoloveni, stăpîn în Băiceşti 29; hotarnic 40; martor 91, 95, 393; v. şi **Tudor**, log. din Topoloveni.
Tudor, stolnicel din Măniceşti (în menţ. ulterioară) 83.
Tudor, sluger v. **Tudor Rudeanul.**
— **Toader**, tatăl lui Trifa, via lui la Biroslăveni (menţ.) 28.
— **Toader**, vinde locuri la Biroslăveni 28.
Tudor, vornic din Răteşti, fiul lui Stanciul ban, văr cu Manea, stăpîn în Sărăşti şi Plăticeşti, pricină 418; v. şi **Tudor Rătescul**.
— **Toader al lui Negrea** din Biroslăveni, vinde ocină cu vie 28.
Tudoru Bălteanul (Tudoru), martor pentru Racoţi şi Podeni 395.
Tudor Bojidari, tatăl Stancăi şi socrul lui Nanu care vînd în Bogdăneşti (menţ.) 399.
Tudor Cambaz din Clineşti, ucis în casa lui de către fiii săi 104.
— **Toader Gîrdea**, megiaş rumânit din Dălbăneşti 219.
Tudor Grecul (Grecul) <din Păuşeşti>, tatăl lui Dumitru şi Sfranţa 71; martor 136.
Tudor Grecul, tatăl lui Udrea, cu vie în dealul Vălenilor (menţ.) 118.
Tudor Rătescul (Tudor), logofăt, soţul jupaniţei Sava, văr cu Barbu Răuţ, cumpără parte cu vie la Măstăneşti şi Valea Boului 398; martor 78, 86, 251, 287, 386; scrie zapis 287; v. şi **Tudor** vornic din Răteşti.
Tudor Rudeanul (Tudor), mare sluger (fost), sluger, tatăl Samfirei, unchiul lui Vladul mare log., moşteneşte, apoi vinde satul Balta 70; înzestrează pe fiica sa în Băcăleşti 198; pricină 127; dă carte de mărturie 104; cercetează pricină 126; martor 82, 108, semnează 100, 104, 198; eroare: „tatăl" lui Vladul mare log. 126, probabil acelaşi: **Teofil Cozianul**, unchiul lui Stoica paharnic Rudeanul, martor 409.
Tudor Şchiopul din Fundeni, martor 228.
— **Toder Şogărgău** din Săruleşti, tatăl lui Fătul, Frăţilă şi Stoica, soţul Dragolei (menţ.) 314.
Tudor Ştirbéiu (Tudor, Todorů), comis din Izvor, cumpără moşie în Mogoşeşti şi Poeni 301, 402; hotarnic 25, 44; dă carte de mărturie 104; martor 1, 27.
Tudora, jupîneasa lui Costea cojocarul, cumpără loc de casă 322.
Tudora, soţia lui Ionaşcu log., vinde ocină în Bogdăneşti 399.
Tudoran, Todoran:
Tudoran din Aninoasa, v. **Tudoran** pitar.

www.dacoromanica.ro

Tudoran din Frumuşani, fiul lui Stoica care şade în Vîlcana, se vinde rumân lui Bunea log. 336.
Tudoran din Gîrbăceşti, martor pentru Urlaţi 291.
Tudoran din Jigorani, martor 78, 86.
Tudoran din Vlădeşti v. **Tudoran** sluger.
— **Todoran**, martor pentru Izvorani 416.
Tudoran, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Tudoran, pitar din Aninoasa, tatăl lui Ianiu pah., în pricină pentru mori la Piteşti 264; martor 320.
Tudoran, sluger din Vlădeşti, cumpără parte cu rumâni în Aninoasa 268; martor 170, 241, semnează 104.
Tudorel din Săcuiani, tatăl lui Neagoe, cu parte (menţ.) 388.
Tudosie, Theodosie, Tuodosie:
— **Tuodosie**, călugăr din m-rea Bistriţa 347.
— **Theodosie**, diacon din Moşăşti, martor pentru Tifuleşti 119.
Tudosie (Teodosie), logofăt din Ruda, tatăl lui Staico pah. şi al lui Vladul (menţ.) 241, 385; vinde satul Bîlta 70; dator 409.
Tudosie, martor pentru Tifuleşti 257.
Tudosie, moşneni rumâniţi: ~ din Drajna, fiul lui Dumitru Olariul 251; ~ din Lazu 13.
Tudosie (Teodosie, Theodosie), spătar din Cepturoaia <Corbeanul>, fiul lui Vintilă vornic, soţul Marei, tatăl lui Preda post. 385; închină m-rea de la Pîrvuleşti metoh m-rii Balamuci 226;
mare spăt. în sfatul domnesc <de la 1632 nov. 20> 429, 430, 438—440, 443, 451; martor 13.
Tudosie, spătar, văr cu Staico pah. <Rudeanul> 409; probabil acelaşi: **Tudosie**, spătar, stăpîn în Cătun în Dealul Piteştilor 354; semnează 355.
Tudosie Holobescul, martor la rumânire, semnează 335.
Tufcală <eroare> v. **Tăfală**.
Tufele Untei, top. la Jideni <j. R. Sărat; azi Podgoria j. Buzău> 109.
Tulburea v. **Turburea**, sat.
Turbatul v. **Bechim Turbatul**.
Turburea v. **Coasta Turburei**.
Turburea (Turbure), sat <j. Argeş> 370; fălci la Secături şi Bolovanul şi delniţe vîndute de Drăghici din Berindeşti, popa Ştefan ş.a. lui Ghinea din ~ 225, 377, 436.
Turburea, sat <Tulburea, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 315.
Turcea (Turceală), moşneni rumâniţi: din Gropeni 236; ~ din Lătceni 181.
Turcia şi turci („împărăţie"), boieri trimişi în ~ 423; turci în Ţara Românească 199, 345; aprovizionare din Ţara Românească 168; cal, postav, bani turceşti 126, 143, 188, 405; boier turcit 296; însemnare turcească 310; în onomastică 122, 228, 278.
Turcul v. **Dumitru ~**, **Manea ~** şi **Radul Turcul**.
Turtea v. **Dragomir Turtea**.
Turture, paharnic, martor pentru Leurdeni ş.a. 229.
Tutana (Sf. Athanasie) j. Argeş, m-re, metoh al m-rii Sfînta Troiţă din Bucureşti 238; stăpîniri, drept de slobozie, pricină, egumen 22, 238, 244.
Tutana, sat <j. Argeş>, slobozie a m-rii Tutana, risipită, scutită din nou 244.

Ţ

Ţabura v. **Stan Ţabura**.
Ţachia v. **Vlad Ţachia**.
Ţachie, călugăr, martor pentru Valea Teancului 307.
Ţala, moştean din Pleaşov, tatăl lui Dobrotă (menţ.) 278.
Ţalapi din Buneşti, martor pentru Măniceşti 83.
Ţalapi, popă, cumpără şi vinde parte în Măniceşti (menţ.) 83.
Ţamba v. **Dragomir Ţamba**.
Ţapora v. **Stan Ţabura**.
Ţapul v. **Stan Ţapul**.
Ţara Grecească, eparhie din ~ 348; mănăstire din ~ 196, 400.
Ţara Românească, sat şi oraş de la întemeierea ~ 144; „marginea ţării" 159, 429; legea ţării 247; „ţara fuge toată" 168; măsuri luate împotriva străinilor 255, 258, 278, 279, 296, 358; ~ jefuită şi sărăcită 11, 12, 101, 188, 255, 258, 358, 364; foamete 119;
passim.
Ţara Ungurească v. **Transilvania**.
Ţarigrad v. **Constantinopol**.
Ţarigrădeanul v. **Necula Ţarigrădeanul**.
Ţămbuşca, martor pentru Vernești 80; v. şi **Dragomir Ţeabuşca**.
Ţăra v. **Oprea Ţăra**.
Ţăţul, delniţa lui la Bratia 41.
Ţeabuşca v. **Dragomir Ţeabuşca**.
Ţeglea, rumân din Pucheni 313.
Ţembrul (Ţîmbrul), moştean rumânit din Pleaşov 278, 279.
Ţigan, frate cu Drăghici din Berindeşti 225.
Ţigan, moştean rumânit din Vaideei 187.
* **Ţigăneşti**, sat <lg. Dumbrava, j. Dîmboviţa>, părţile lui Gheorghe, Buhtea ş.a., vîndute de Iacov log. şi jupineasa Rada lui Dumbrava şi Ţondrea 299, 444.
Ţigăneşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, parte cu vie, selişte vîndute de. Lăudat şi de Dumitru din Beleţi lui Stroe log. 49, 124; popă 49.
Ţigul, rumân din Bae 387.

www.dacoromanica.ro

Ţigulea, postelnic, fiul Ancăi şi al lui Silvestru monah, familie; vinde parte în dealul Cîndeştilor 267 şi jumătate de biserică la Tifuleşti închinată m-rii Coziani 257.
Ţigulea (Tzugulea), tatăl lui Mihăilă fost rob (menţ.) 138, 141.
Ţincă, moştean din Pleaşov, tatăl lui Bunea (menţ.) 278.
Ţintea din Bănuleşti, martor pentru Tifuleşti 119.
Ţiţeia v. **Stan Ţiţeia**.
Ţiţeşti, sat <j. Argeş> 320.
Ţimbrul v. **Ţembrul**.
Ţinţăreanu v. **Mihalu Ţinţăreanu**.
Ţîră, moştean rumânit din Pleaşov 278, 279.
Ţofan din Anini, martor 383.
Ţoiţeşti, partea lor la Jideni, Sămărăşti, Topliceni 410.
Ţondrea, căpitan, cumpără parte cu livezi şi pomet în Ţigăneşti 299.
Ţoţea din Stroeşti, vinde parte 290.
Ţusea v. **Pătru al Ţuseie**.
* **Ţuşăşti**, sat <lg. Jideni, j. R. Sărat; azi Podgoria, j. Buzău> 109.
Ţuţea v. **Radul Ţuţea**.
Tzugulea v. **Ţigulea**.

U

Uda, sat <j. Argeş> 318.
Udatul v. **Stan Udatul**.
* **Udeni** j. Dîmboviţa, sat <lg. Produleşti>, jumătate sat vîndut de jupaniţa Neacşa lui Andronie vătaf 206.
Udrea din Bibeşti, martor pentru Bae 387.
Udrea din Liperești, martor 384.
Udrea din Murgaşi, tatăl lui Vladul (menţ.) 133.
Udrea, grămătic din Tîrgovişte, martor pentru Creţeşti 146; probabil acelaşi: **Udrea**, grămătic, fiul lui Tudor Grecul şi văr cu Mihaia, cu vie în dealul Vălenilor 118.
Udrea, postelnic din Rădăcineşti, apoi logofăt de vistierie, soţul Caplei; în pricină cu satul Rădăcineşti, pe care îl rumâneşte; pribeag 197, 213, 443.
Udrea Doicescul (Udrea), fiul lui Danciul Doicescul, frate cu Colţea şi soţul Neagăi, martor 91, 95, 451.
Udrişte din Cacaleţi, fiul lui Drăghici şi frate cu Stafie şi Ştefan, familie; martor 176, 386.
Udrişte din Cacaleţi, tatăl lui Drăghici şi al lui Stan cu parte (menţ.) 386.
Udrişte din Fierăşti, din Hierăşti v. **Udrişte Năsturel**.
Udrişte, logofăt din Liperești, fiul lui Matei vătaf, cumpără parte 384.
Udrişte (Udreşte, Udrişti), logofăt din Şirineasa, fiul lui Oprea log., frate cu Stroe şi Preda; stăpîn în Foleştii de Jos 217; martor 179, 182, 335, semnează 249.
Udrişte, postelnic din Plătăreşti, fiul Mariei 227.
Udrişte, postelnic din Roşia, stăpîn de ţigan 271; martor 383.
Udrişte Năsturel (Udrişte, Uriil, Udreşte~), logofăt al doilea din Fiereşti, jurător 383; martor 175, 265, semnează 324, 333; scrie acte domneşti 18, 79, 338, scrie zapis 19; (în menţ. ulterioară) 113.
Ugrumi v. **Ogrumi**, sat.
Ulmii lui Vîlsan, top. la * Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
Ulmii popii Giura, top. la * Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
* **Ulmul**, sat <lg. Stejarul, j. Vlaşca; azi j. Teleorman>, parte cu moară şi laz din partea Gîsculească vîndute de Bîrsan şi Dumitru din Netoţi lui Vasilie log. din Brătiani A.
Ultatu, martor pentru Văsiia 327.
Ungur v. **Dumitru Ungur**.
Ungureanul v. **Ion Ungureanul**.
Unta v. **Tufele Untei**.
Urcăneşti v. **Orcăneşti**, sat.
Urdari, j. Gorj, sat 387; partea Neacşei vîndută de Iana lui Stoica post.; rumâni indicaţi nominal 383.
Urezi, sat <Horezu-Poenari, j. Dolj> 97.
... **urli**, tatăl (?) lui Barbul moşnean rumânit din Găurici (menţ.) 120.
Uriil logofăt v. **Udrişte Năsturel**.
Urlaţi j. Sac, sat <azi oraş, j. Prahova> 171; în hotar cu dealul Nucetului 188; părţi şi vii vîndute de Balotă, Ioana ş.a. lui Pîrvul; popă 291.
Ursea (Urisea) din Jădeni, cumpără răzoare la Tufele Untei şi la Ţuşăşti 109.
Ursea din Stăneşti, martor pentru Drajna 287.
Urséi, martor pentru Valea Teancului 307.
Ursu v. **Radul Ursu**.
Ursu, căpitan, martor pentru Domireşti 215.
Ursu din Buzău, martor pentru Creţeşti 146.
Ursul (Urăsŭ) din Cîmpeni, fiul lui Pîrvul, martor pentru Broşteni 392.
Ursu, moştean din Pleaşov, tatăl lui Şărban ş.a. (menţ.) 278.
Ursu, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Ursu Civica (~ Cevica), ţigan 260.
Uruca, moştean rumânit din Pleaşov 278.
Urzica, sat <j. Dolj>, întărit lui Stroe log. <Leurdeanu>, zestre de la socrii săi Fota post. şi Stana 178.
Urzici, top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olăneşti>, parte dată zestre de Stroe din Cheia fiicei sale Oprea; via Urzicarilor 207.
* **Uscaţi**, sat <lg. Vasilaţi, j. Ilfov> 40, 88, 89, 91, 95, 98, 99, 134, 138, 141, 243, 415.

www.dacoromanica.ro

Vablţ, sat <probabil Vrabeţ, j. Mehedinţi; azi or. Motru, j. Gorj> 395.
* **Vaideei**, j. Ialomiţa, sat <or. Slobozia> al lui Enache f. mare post., scutit, pustiit de tătari, repopulat cu oameni străini 12.
* **Vaideei**, sat <probabil j. Prahova>, popă 204.
Vaidilai, sat <Vaideeni, j. Vîlcea>, Vasilie, Hlebul ş.a. se vînd rumâni lui Radul post. şi Danciul din Măldăreşti 187.
Valea (Vale, Sf. Troiţă), m-re <Ţiţeşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, ctitor, metoh al m-rii Sf. Mihail din Rumelia; stăpînă 98, 99; dă parte în Hîrteşti şi primeşte în schimb părţi în Goleşti şi Mărgineni 320; călugăriţă, popă 214, 216, egumeni 98, 99, 320.
Valea Blajului, <la Căldăruşa, j. Buzău>, vad de moară vîndut de megiaşii din Măteşti lui Buzinca f. mare clucer 241.
Valea Boului, sat <j. Săcuieni; azi Valea Cricovului j. Prahova>, partea lui Barbul Răuţ vîndută lui Tudor Rătescu log. 398.
Valea Călugărească v. **Călugăreni**, sat.
Valea Iaşului v. **Iaşil**, sat j. Argeş.
Valea Jugăstetului, top. la Nucet <Valea Nucetului, azi în or. Urlaţi> 188.
Valea Largă, sat <j. Prahova>, vii în dealul Trestianilor vîndute de Tanasie pah. lui Andoca vătaf 203.
Valea lu Ion, top. la Cornetu <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 300.
Valea Lungă, sat <Gorgota, j. Dîmboviţa> în hotar cu satul Piscani 316.
Valea Mare, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> popă 75; mănăstire de călugăriţe 75, 214.
Valea Micului, top. la Mogoşeşti <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 265, 266.
Valea Nucetului v. **Nucet**.
Valea Rea, top. la * Biroslăveni <lg. Malu Mare. j. Dolj> 28.
Valea Slatinei, top. la Bratia <j. Argeş> 41.
Valea Soarelui v. **Soare**, sat.
Valea Stîlpului v. **Stîlpeni**, sat.
Valea Teancu (~ Tancului), top. la Vernești <j. Buzău> 80; vie cu stînjeni de ocină a lui Necula, vîndută lui Ianache din Arceşti (menţ. pe verso) 307; v. şi **Teancului**.
Vancea, popă, cumpără parte în Bogdăneşti 399.
Varanghel, top. la *gurguiaţi <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> 283.
Vararîul, top. la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olăneşti> 207.
Vardeniţă (Vardiniţă, Vardeniţu, Vărdiniţi), sat <Gvardeniţa, j. Mehedinţi> 107, 259, 383.
Varna, mitropolie <R.P. Bulgaria> 159.
Vaselie, Vasie v. **Vasilie**.
Vasilache, agă, ~ f. mare clucer v. **Vasilie Paindur**.
Vasilache, martor pentru dealul Bădenilor 101.
Vasilache, paharnic mare v. **Vasilie** pah. mare.
Vasilie, agă (f. mare) v. **Vasilie Paindur**.
Vasilie, clucer, mare clucer (f. mare) v. **Vasilie Paindur**.
Vasilie clucer mare <eroare> 79 v. **Vasilie** pah. mare.
Vasilie, comis mare v. **Vasilie Paindur**.
Vasilie din Brătiani v. **Vasilie** log.
Vasilie din Pîrliţi, aldămăşar pentru Vernești 427.
Vasilie din Pîrscov, martor E.
Vasile din Rătevoeşti, martor pentru Petreşti 323.
Vasilie din Tîrgovişte v. **Vasilie** post.
Vasilie, <dregător fiscal>, scrie lui Paraschiva log. despre fuga unor boieri peste munţi în Transilvania 168.
Vasilie, egumeni: ~ al m-rii Bistriţa 20, 200, 347, 419, martor 254, 351, semnează 335; ~ al Vîrbilei 228.
Vasilie, fiul lui Muşat mare stol. v. **Vasilie**, spăt.
Vasilie (Vaselie, Vasie), iuzbaşă din Drăngeşti, fiul lui Negoi, cumpără în Clinceni 353, 372—375; martor 343, 366.
Vasilie, jupîn, boier de la Nicopoi, cumpără satul Băcăleşti 198.
Vasilie (Vasile), logofăt din Brătiani, fiul lui Marcu pah., cumpără ocini în Călugărul şi Ulmul A; scrie zapis 359; probabil acelaşi: **Vasilie** (Vasilii), logofăt, martor, semnează 404.
Vasilie, martor pentru Ciuliniţa 438.
Vasilie, megiaşi rumâniţi: din Drajna 330; ~ din Vaideei 187.
Vasilie (Vasie), monah din Zoreşti, martor 202, 340; probabil acelaşi: **Vasilie**, monah din Poenari, martor 80.
Vasilie (Vasile), nepotul lui Dumitru vornic din Mogoşeşti, martor 1, 27, 44, 351.
Vasilie paharnic B v. **Vasilie** spăt.
Vasilie (Vasilache), paharnic, mare în sfatul domnesc <pînă la 1631 iulie 6> 4, 6, 8, 10, 11—14, 18, 20—22, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 62—68, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 94—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252; absent din sfatul domnesc 5, 26; în sfat domnesc anterior 159; eroare: clucer mare 79.
Vasilie, popi: ~ clisiarh la m-rea Strîmba, martor 39; ~ scrie zapis pentru Clinceni 376.
Vasilie, postelnic din Tîrgovişte, martor 96.
Vasilie, sătean din Domireşti, vinde parte 215.
Vasilie (Vasilii), spătar, fiul lui Muşat mare stol. şi al Despinei, soţul Mariei apoi al Ancuţei, stăpîn în Izvorani, Stăneşti şi Trănşani 140, 416, B; în pricină pentru zestre 153; martor 361, semnează 104; „speharnic" B.
Vasilie al Savei din Tîrgovişte, martor 449.
Vasilie Grecul, martor pentru Bărăşti 215.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Gură, frate cu Mircea monah, vinde vie în dealul Cindeștilor 252.
Vasile Hogea din Cucuteni, martor 442.
Vasilie Paindur(Vasilachi, Vasilie, Vasilache~), în sfatul domnesc, comis mare 390, 400; martor: agă, f. mare agă 58, 65, 82, 88, 104, 176; ~ clucer, mare clucer 265, 296, 351, f. mare clucer 357—359, 389; mare comis 393, semnează 58, 88, 104, 357, 393.
Vasilie Puțica (Puțica), țigan 241.
Vasiu v. **Văsiiu.**
Vatațis v. **Anghelet Vatațis.**
Vața, sat <j. Argeș>, loc cumpărat de Ivan de la Vilcan la pîrîul Vétei 318.
Văcărești, sat <or. București> 40, 229, 393; drumul ~ 10, 337.
Văcărești, sat <j. Dîmbovița> 67, 203, 206.
Văcăruș v. **Stan Văcăruș.**
Vădăstrița, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 254.
Vădislav din Bălănești, martor 280.
Vădislav, logofăt din Arși, martor pentru Udeni 206.
Vădislav, postelnic din Belcinu, martor 243.
Vădislav, scric zapis în București 203.
Văgae, în pricină cu Tudor vornic din Răteștl pentru ocină și moară în Sărăști și Plăticești 418.
Vălcea v. **Vîlcea**, județ.
Văléni, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, parte domnească miluită m-rii Sfînta Troiță 17; partea m-rii Tutana scutită de vinărici domnesc 22.
Văléni, sat <Văleni-Dîmbovița, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Dîmbovița> 77.
Văléni, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 280, 430.
* **Văleni**, j. Sac, sat <lg. Vispești, azi j. Buzău>, dealul ~, vii întărite lui Șerbu din Nănișori 118 și lui Danciul Doicescul 290.
Văleni de pe Teleajăn, sat <j. Săcuieni; azi or. Vălenii de Munte> 78, 86, 305; pivniță și căscioară cumpărate de Mihalcea vornic de la Ianu Psira vist. 176; zapis scris în scaunul ~ 398.
Văleni, sate 181, 240.
Vărăștii de lîngă Cornățel, sat <j. Ilfov> cu baltă al m-rii Viforita 61, 81; pricini 253, 283.
Vărăștii de pe Sabar j. Elhov, sat cu rumâni ai lui Radu Șerban, vîndut de fiul său Constantin clucer, lui Ianiu Psira și întărit lui Gherghe log. de vist. 164, 175.
* **Vărăști**, ~ **lui Moș**, j. Rîmnicu Sărat și Brăila, sat <lg. Grădiștea, azi j. Brăila>, rumânit de Mihalcea banul; dat zestre fiicei sale, Preda clucereasa; dăruit de aceasta mitropoliei din Tîrgoviște; încercare de judecire 62, 72.
Vărbila v. **Virbila**, m-re.
Vărdiniți v. **Vardeniță**, sat.
Văslești, sat 314.
Văslia, livadă la Dragoslavele <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> zălogită de Stan Tăbeică din Bădeni fiului său vitreg Dragomir 327.
Văsilasca, moșie la Fîntînele <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 371.
Văsiiu v. **Pîrvul al lui Văsiiu.**
Văslu din Bucșănești, martor pentru dealul Vălenilor 118.
Văsilu din Cringureni, martor 130.
Văsilu (Vasiu) din Vlădești, soțul Neagolei, ginerele lui Baraghină, întărit în Berevoești 114.
Văsilu, fiul lui Gogoașă din Mircești, vinde în dealul Mirceștilor 6.
Văsilu, martor pentru Săcuiani 388.
Văsiu, moșteni rumâniți: din Pleașov 278; ~ din Sulari 149.
Văsilu, partea lui în dealul Nucetului 188.
Văsilu (Vasiiu, Văsiie), popă din Drajna, cumpără fără drept ocini la Stănești și Drajna 287; martor 234, 286.
Vătașa, nepotul lui Dima Gorun, vinde parte în ocina Mircească 390.
Vătășoiul v. **Stan Vătășoiul.**
Veaches din Odae, martor pentru Cacaleții din Vale 386.
Vechintie (Vechintee), călugăr, fiul lui Manea Morunglavul din Morunglavi, văr cu Radul, familie; vinde părți din Morunglavi, Iași și Tomești 417.
Vela din Rădăcinești, martor 197.
Velica, țigancă 94.
Venetic v. **Dobro Venetic.**
Veniamin, călugăr din m-rea Bistrița, martor 347.
Ventilă v. **Vintilă.**
Veramor (?), coasta ~ la Cheia <j. Vîlcea; în or. Băile Olănești> 207.
Verbița v. **Vîrbița**, sat.
Verdeciu, Veredeciu v. **Stan Veredeciu.**
Vernești, sat <j. Buzău> 121, 236, 241, 242, 250, 252, 257, 390, 405; vii și ocine, locuri de casă și de grădină din dealul ~ și din partea Tenculească vîndute de Nechifora, Preda ș.a. lui Nan, Sora ș.a. 4, 80, 427; popă 202.
Verria, oraș <Grecia>, mitropolie 159.
Vetrea, vinde roată de moară în vadul Dedileștilor 241.
Veveli v. **Batiște Veveli.**
Vichentie v. **Vechintie.**
Vidin, oraș <R.P. Bulgaria>, rumâni fugiți la ~ 143.
Vieráș (Vieroșul, Virăș, Vovedenia), m-re <c. Colibași, j. Argeș>, țigani 75, 214; pricini 41, 138, 141, 214; morminte, egumen 75, 214.
Viezunie, top. la Lipia <j. Buzău> 221.
Viga Podiana (Viiga Podéna), sora lui Drăghici din Glogova, lasă nepotului său Nicola părți și vii în Podiani, Racoți și Cîlcești 394, 395.
Vihorita de lîngă Tîrgoviște (Vihorăști, Nașterea Maicii Domnului), m-re de călugărițe, bălțile ei la Vărăști și Gurguiați 61, 81, 253, 283; pricină 434; stareță 81, 283.
Vihoritul v. **Călmățuiul Vihoritului.**
Vilae, jitelniță, fiica lui Pîrvul log. Rudeanul, soția lui Eftimie post. din Cepturi, vinde partea tatălui său din Conțești 391.

www.dacoromanica.ro

Vintilă, Ventilă, Vîntilă :
Vintilă, clucer <din Cornăţeni>, vinde satul Plosca m-rii Hotărani (menţ.) 139.
Vintilă, frate cu Stroe log. <Leurdcanul> şi cu Neagul, stăpîn în Ţigăneşti 49, 124; martor 451.
Vintilă (Vintilă), logofeţi, martori: pentru Petreşti 323; ~ pentru Sărăţeni 24.
Vintilă (Vintelă), logofăt, văr cu Tatul şi cu Staico, cu parte în Romăncşti (menţ.) 204.
— **Vîntilă,** megiaşi rumăniţi: ~ din Clineşti 335; ~ din Drajna 330.
— **Ventilă,** tatăl lui Oprea post. din Săteni (menţ.) 259.
— **Ventilă,** vinde ocină cu vii şi vad de moară în Birzeştii de Sus 393.
Vintilă Vodă, m-re v. **Menedec.**
Vintilă (Ventilă), vornic, f. mare vornic <din Corbi>, tatăl lui Tudosie spăt. şi al lui Negoiţă post., familie (menţ.) 227, 415; ctitor al m-rii din Pîrvuleşti 226.
Vlorarîul, top. la * Gurguiaţi <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa> 283.
Virăş v. **Vieraş,** m-re.
Virlegi v. **Virleţu,** sat.
Vispeşti (Ghespeşti), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 236, 252.
Vişa, soţia lui Dumitru din Drajna, mama lui Zaharia şi a Stanei, vinde biserică 234.
Vişa, soţia lui Vlad, vinde parte în Lăţcoii de Sus 290.
Vişan din Bereşti, martor 36.
Vişan din Clineşti, martor pentru Cîrlogani 85.
Vişan, fiul lui Rădivoiu, întemniţat 450.
Vişan (Vişano), martori: ~ pentru Berindeşti şi Turburea 370, 377; ~ pentru Clinceni 373.
Vişan, moştean din Pleaşov, tatăl lui Văsiu 278.
Vişan, moşteni rumăniţi: ~ din Lazu 13; ~ din Pleaşov 279.
Vişan, nepotul său Vechintie călugăr vinde părţi în Morunglavi, Iaşi şi Tomeşti (menţ.) 417.
Vişan, popă din Valea Mare, martor 75.
Vişan, ţigan 241.
Vişan Robul, moştean rumânit din Pleaşov 279.
Vişina, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, al m-rii Cozia, judecire 254.
Vitan v. **Dragomir al lui Vitan.**
Vităneşti, sat <j. Teleorman> 120, 309, 334.
Vîjga v. **Cîrstea Vîjga.**
Vîjga, martor pentru Turburea şi Berindeşti 370.
Vîlcan, partea lui în dealul Nucetului 188.
Vîlcan, vinde loc la Vaţa 318.
Vîlcana, sat <j. Dîmboviţa>, Stoica din Frumuşani şi Stroe din Fiani care şed în ~ se vînd rumăni lui Bunca log. 336, 341.
Vîlcăneşti, sat <or. Craiova> 32.
Vîlcea (Vălcea), judeţ 335; sate din ~ 20, 104, 217, 389, 419.
* **Vîlceni,** sat <lg. Comoara, j. Vlaşca; azi j. Teleorman> 120.
Vîlcul v. **Bunea ~ şi Ghinea Vîlculescul.**
Vîlcul, clucer din Loloeşti, tatăl lui Stoica pah. (menţ.) 261.
Vîlcul din Bordeşti, martor pentru Scăiani 412.
Vîlcul din Buzău, tatăl lui Ghinea (menţ.) 121.
Vîlcul, logofăt din Budeni, fiul lui Ghiorma log., martor, semnează 122, 393; probabil acelaşi: **Vîlcul,** logofăt, cumpără moşia Lerescul de Colentina 369.
Vîlcul, martor <pentru Topliţa> 285.
Vîlculescul v. **Ghinea Vîlculescul.**
Vîlsan v. **Uimil lui Vîlsan.**
Vîlsan din Bucşăneşti, martor pentru dealul Vălenilor 118.
Vîlsan, fiul lui Bolfi român din Scărişoara, se dă drept judec şi încearcă să se românească a doua oară 356.
Vîlsan, martor pentru Coasta Turburii 428.
Vîlsan, uncheaş din Neagomirea, tatăl lui Zaharia, cumpără locuri de la Vladul din Boteni (menţ.) 77.
Vîlsul din Măgurele, vinde parte cu vie, martor 157.
Vîlsul, român din Grădiştea 1, 27, 58, 65, 66, 421; în pricină de rumânire 44.
Vîntilă v. **Vintilă.**
Vîrbician v. **Stan Vîrbician.**
Vîrbila, m-re <Vărbila, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, egumen 228.
Vîrbiţa j. Mehedinţi, sat <Verbiţa, azi j. Dolj> 149; ~ **de Jos** (Dol ~), moşteni se vînd rumâni lui Andrei spăt. 46.
Vîrful Şarului, top. la Nucet <j. Săcuieni; azi or. Urlaţi> 188.
Vîrlea din Poenari, martor pentru Găurici 120.
* **Vîrleţu** (Virlegi), sat <j. Prahova>, parte cu rumâni a lui Tudor din Vlădeni vîndută de Nenciul vornic lui Iorgache vornic 310.
Vîrtop, sat <Malu Vîrtop, j. Vîlcea>, ocina lui Ionaşco log. şi a lui Nanu vîndute popii Vancea 399.
Vîrtop (Vîrtopul), j. Mehedinţi, sat <azi j. Dolj>, parte cu vie şi vecini a lui Barbul, fiul lui Danciul post. Bengoae întărită lui Hamza post. din Tîrgul Gilort 243.
Vîrtop, top. la Cheia <j. Vîlcea; azi în or. Băile Olăneşti> 207.
Vladislav <II>, voievod, domn al Ţării Româneşti <1446—1456> 144.
Vladul, Vlad, Vlădul :
Vladul, armaş din Pîrscovcni, aldămăşar pentru Zoreşti 202.
Vladul, comis, martor pentru Bucureşti 38.
Vladul, cumnat cu Anastasie, vinde vie în dealul Zoreştilor 105.
— **Vlad,** cumnatul lui Datco, cu părţi în Deduleşti 232.
— Vlad din Bălileşti v. **Vlad** post.
Vladul din Bibeşti v. **Vladul** post.
Vladul din Biroslăveşti, martor 28.
Vladul (Vladu) din Boteni, în pricină pentru locuri cu Zaharia, fiul lui Vîlsan din Neagomirna 77.

www.dacoromanica.ro

Vladul din Bucureşti, martor pentru dealul Bobului 228.
Vladul din Cornăţel, martor pentru Clinceni 367; v. şi **Vlad**, martor pentru Clinceni.
Vladul din Creţuleşti, martor pentru Şerbăneşti 269.
Vladu (Vlad) din Deduleşti, cumpără ocină în Deduleşti 413, 414; probabil acelaşi: **Vlad**, megiaş hotarnic 232.
Vladu din Domireşti, fiul lui Stan Cefălan, vinde vie (menţ.) 215; v. şi **Vlad**, sătean din Domireşti.
Vladulu din Glina, martor 229.
— **Vlad** din Goleşti, martor 56.
Vladul din Grupşani, cu parte 392.
Vladul din Jigoreni, martor 86; v. şi **Vladul Ciorolul**.
Vladul din Murgaşi v. **Vladul** post.
Vladul din Nănişori v. **Vladul** log.
Vladul din Negoeşti, martor 195.
Vladul (Vladu) din Piscani, partea lui cu munte întărită unor oameni din Glodeni (menţ.) 316.
Vladul din Surpatele, întemniţat pentru neplata unei duşegubine în Clineşti 104.
Vladu din Ulaţi, martor pentru Broşteneasca 291.
Vladu din Văleni, martor (menţ.) 77.
Vladul, fiul Despinei şi al lui Vladul Rudeanul mare log., vinde satul Futeşti 298.
Vladul, fiul lui Dediul, nepotul lui Raico Fişcoe, vinde vie în Dealul Piteştilor 391.
Vladul, fiul lui Dumitru armaşul, strănepotul lui Rădan, vinde partea Rădănească la Buzău 340.
Vladul, fiul lui Radul din Olăneşti, fratele lui Anghel, vinde parte în Sărăcineşti 363.
Vladul (Vladu), fiul lui Stan vătaf din Brăneşti, frate cu Roman ş.a., cumnat cu Badea post. din Pîriu, partea lui în Brăneşti 103.
Vladul, frate cu Calea fiica lui Vlaicul din Davideşti 391.
Vladul, logofăt din Nănişori, văr cu Ilie, Mihai şi Lazăr 386.
Vladul logofăt, mare logofăt v. **Vladul Rudeanul**.
Vladul, martor pentru Clinceni 353; v. şi **Vlad** din Cornăţel.
Vladul, martor pentru Sărăcineşti 363.
Vladul, martor pentru Samara 165.
Vladul (Vlad), martor pentru Turburea şi Berindeşti 225, 377; probabil acelaşi: **Vlad**, martor pentru Topliţa 285.
Vladul (Vlad), megiaşi români: ~ din Comanca 68; ~ din Lăţceni 181; ~ din Negraşi 333; ~ din Scărişoara 356; ~ din Sulari 149; ~ din Vaideei 187.
Vladul, meşter, martor pentru Sărăcineşti 363.
Vladul, partea lui în Bănceşti (menţ.) 105; v. şi **Vladul al lui Oprea**.
Vladul, pîrcălab, vinde loc în Bucureşti (menţ.) 53.
— Vlădul popă din Albeşti v. **Vlăduţ**.
Vladul, popă din Băjeşti, scrie zapis în casa sa 128.
Vladul, popă din Cacaleţii din Vale, tatăl lui Istratie (menţ.) 176.
Vladul, popă din Lazuri, martor 67.
— **Vlad**, popă din Trăşani, martor C.
Vladul, popă, martor pentru Verneşti şi Poenari 80.
— **Vlad**, postelnic din Bălileşti, martor pentru Petreşti 323.
Vladul, postelnic din Bibeşti, martor pentru Urdari 383.
Vladul (Vlad), postelnic din Murgaşi, fiul lui Udrea, vinde parte în Bereni, semnează 133.
Vladul, postelnic, frate cu Dragoe, vinde în Măteşti (menţ.) 241.
Vladul (Vlad), rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Ciumăgeşti, încearcă să se judecească 127; ~ din Drăgăneşti 241; ~ din Greci 223; ~ din Iaşii de Jos 94; ~ din Poieni 159; ~ din Vîrleţi 310.
Vladul (Vlad, Vladu), sătean din Domireşti, soţul Ştefaniei, tatăl lui Dobre şi Căzan (menţ.) 210, 215; v. şi **Vladu** din Domireşti.
— **Vlad**, soţul Draghiei, vinde parte în Ibăneşti 59.
Vladul, soţul Vişei care vinde în Lăţcoii de Sus 290.
Vladul, ţigani 296, 380.
Vladul voievod v. **Vlad Draeul**.
Vladu voievod, fiul lui Vlad <Călugărul> v. **Vladu <Înecatul>**.
Vladu voievod, tatăl lui Vladu <Înecatul> v. **Vladul <Călugărul>**.
Vladul Agurldă, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Vladul al lui Oprea, partea lui în Bănceşti (menţ.) 105; v. şi **Vladul**, partea lui în Bănceşti.
Vladul Berivoescul din Albeni, martor pentru Negoeşti 195.
Vladul Bursul din Clineşti, întemniţat pentru neplata duşegubinei 104.
Vladul <Călugărul>, domn al Ţării Româneşti <1481—1495>, tatăl lui Vladu voievod <Înecatul> 110.
Vladul Ciorolul (Vladul) din Jăgorani, vinde vie în dealul Jăgoranilor 86; v. şi **Vladul** din Jigorani.
— **Vlad Coromiteă**, moştean, martor pentru Valea Largă 203.
Vladul Coşăvenă din Jăi, martor pentru Brîncoveni 150.
Vladul Crîntea (Vladul), megiaş rumânit din Ciineşti 335; probabil acelaşi: **Vladul Cirstea**, din Clineşti, martor 424.
— **Vlad <Draeul>**, domn al Ţării Româneşti <1436—1442, 1443—1446> 144.
Vladu Durducă (Durduci) din Fundeni, martor 228.
Vladul Hîrlău (Vlad ~) din Cîrlomăneşti, din Verneşti, martor pentru Cîndeşti 250, 252.
Vladul Hoşteneală din Bălişoara, tatăl lui Dobre (menţ.) 386.

www.dacoromanica.ro

Vladu <Inecatul>, domn al Ţării Româneşti <1530—1532>, fiul lui Vlad <Călugărul> 110.
— **Vlad Leotă** (Vlad), zălogeşte moşie în Topliţa pînă la plata unei datorii 285.
Vladul lu Dîra, martor pentru Bodeşti 411.
Vladul lui Stae, martor pentru Fundeni 228.
Vladul Macaril, cu parte în dealul Nucetului 188.
— **Vlad Mărzac**, martor pentru Deduleşti 232.
Vladul Mîrzea din Gomoeşti, vinde parte în Lipia, martor 221: v. şi **Mîrzea** din Gomoeşti.
Vladul Pozmîcă (~ Pozmîncă), vinde în Jigorani, martor 86.
Vladul Rudeanul (Vlad, Vladul), mare logofăt <fiul lui Teodosie log.>, tatăl lui Andrei spăt. ş.a., soţul Despinei, familie 46, 70, 104, 126, 138, 141, 164, 175, 217, 298, 409; stăpîn în Futeşti, Lichireşti ş.a. 40, 70, 138, 141, 209, 229; în pricină pentru rumâni fugiţi la Crăceni 134; fost vistier 229;
în sfatul domnesc 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 227; în sfat domnesc anterior 159; martor 24, 65, 82, 89, 106, 149, semnează 58, 68, 88, 100, 104, 133;
eroare: **Radul** mare logofăt 5.
Vadul Şterfenitul din Mălăeşti, cu parte 233.
— **Vlad Ţachia** din Zoreşti, martor pentru Cîndeşti 267.
Vlaicul, Vlaica:
Vlaicul din Berivoeşti, jurător pentru Bratia 41.
Vlaicul din Bogăteşti, martor pentru Coteşti 317.
Vlaicul din Bratia, tatăl lui Bratul post. (menţ.) 41.
Vlaicul din Conţeşti v. **Vlaicul** log.
Vlaicul din Davideşti, tatăl jupaniţei Calea (menţ.) 391.
Vlaicul din Ogretin, martor pentru Drajna 234.
Vlaicul din Priiazda, frate cu Nechiforŭ post., vinde parte cu rumâni din Greci, semnează 223.
Vlaicul din Ţigăneşti, martor 49, 124.
Vlaicul, fiul lui Baraghină şi al Stancăi, frate cu Voico, vinde delniţă în Berevoeşti 114.
— **Vlaica**, frate cu Ionachi şi cumnat cu Stanca, fără drept asupra părţii din Cornet a fratelui său 184.
Vlaicul, logofăt din Conţeşti, soţul Stanei, stăpîn în Conţeşti şi Davideşti; cu vie în Dealul Piteştilor şi casă în Piteşti 391; martor 320.
Vlaicul, martor pentru Topliţa 285.
Vlaicul, moştean rumânit din Negraşi, fiul lui Voico 172.
Vlaicul, rumâni: ~ din Coteşti, fiul Micului, martor 23; ~ din Frăteşti şi Costeşti 385.
Vlaicul, uncheaş, martor pentru Stan Tebeică din Bădeni 408.
Vlaicul Ciortescul, partea lui în Coteşti 317.
Vlaicul popei (Vlaicu), văr cu Lăudat log., martor pentru Coteşti 23.
Vlaşca, judeţ, sate din ~ 44, 47, 48, 58, 66, 122, 159, 172, 199, 201, 324, 333, 345, 368, 385; birari şi oieri din ~ 73, 199, 238.
Vlădan (Vlădilă) din Bănuleşti, jurător E; martor 119.
Vlădeni, sat <c. Mihăieşti, j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 268, 320.
Vlădeni, j. Prahova, sat 310; parte cu rumâni a jupaniţei Maria, fiica lui Lupu f. mare log., întărită lui Limber şelariul 102.
Vlădeştl, sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> 114, 268, 269.
Vlădilă, sat <Vlădila, j. Romanaţi; azi j. Olt> 125.
Vlădimir, judec rumânit din Siliştioara 297.
Vlădimir, martor pentru Şărbăneşti, semnează 269.
Vlădimlru (Vlădimiro), vinde ocină în Vulpeni 275.
Vlăduleni, j. Romanaţi, sat <azi j. Olt> 187, 280—282.
Vlăduncea din Trestiia, jurător pentru Brăeşti 174.
Vlăduţ, frate cu Radul Ursu, aldămăşar pentru Bratia 41.
Vlăduţ (Vlădul, Vlăduţul), popă din Albeşti, vinde ţigan 380; martor 41, semnează 276.
Vlăduţă din Fiiani, tatăl lui Stroe (menţ.) 341.
Vocotă, monah din Bădeni, unchiul Malei, cumpără vie şi ocină în dealul Bădenilor (menţ.) 101.
Voda, fiul lui Drăghici Gurăbună, vinde ţigancă 290.
Vodă banul, nepotul său: Mihai (menţ.) 117.
Voevodul v. **Plalul Voevodului.**
Vola (Voea) din Piersica, boier jurător 40, 134, 138, 141; probabil acelaşi: **Voia** din Orezi, martor pentru Sărăţeni 24; eroare: Voinea paharnic. din Perieţi 138.
Vola din Răşciori (?), martor pentru Stroeşti 290.
Voia (Voca), judeci rumâniţi din Scărişoara 169.
Voica v. şi **Stanclul Volcăi.**
Voica, cu casă în Bucureşti (menţ.) 346.
Voica din Fundeni, fiica lui Başte, vinde parte în Fundeni 228.
Voica (Voichiţa) din Găvăneşti, jupînească, fiica lui Radu vist. din Cepturoaia, familie; stăpînă în Broşteni, Frăsinet ş.a. 9, 26, 385, 392.
Voica, fiica lui Badea Negrul, mama lui Frîncul post., stăpînă în Măniceşti 83.
Voica, jupînese: fiica lui Mihnea banul din Urezi şi ruda sa dăruiesc părţi din Jdreala m-rii Jdreala 97.
Volca, soacra lui Ianiu din Săseni, vinde în dealul Zoreştilor 202.
Voica, sora lui Raico din Cîmpulung, vinde vie în Dealul Piteştilor 391.

www.dacoromanica.ro

Voica (baba ~), soția lui Stan Brezoe, nepoata lui Grosul din Cucuteni, vinde parte în Cucuteni 390.
Voica, țigănci 30, 84.
Voica Pănoi din Verneşti, familie, schimbă ocină şi grădină 427.
Voicheciu v. şi **Dragomir Voicheciu.**
Voicheciu (Voicheci), megiaş din Smedeşti, tatăl lui Dragomir (menț.) 121, 239.
Voichița, fiica lui Mușat vist., vinde în Izvorani 404, 416.
Voichița, jupanița lui Nica comis v. **Voica** din Găvănești.
Voicilă, cneaz din Ciulinița 440; vinde parte, martor 438.
Voicilă din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
Voicilă, popă din Bănceşti, martor 105, 390.
Voicilă, tatăl lui Mihăilă, care vinde în Cacaleții din Vale (menț.) 176.
Voico, Voicul:
Voico, diacon, fiul popii Stoica, ține zălog ocină în Toplița pentru datorie 285; martor 377.
Voico din Căpățînești, martor 202; v. şi **Voico** fiul popii Manea.
Voico din Ciulinița, martor 438.
Voico din Cîndești, fiul lui Neagoe, martor 162, 267.
Voico din Corșori, martor 304.
Voico din Găgeni, martor 163.
Voico din Grozești, martor pentru Găurici 120.
Voico din Mogoşeşti, boier hotarnic şi martor pentru Grădiștea de Jos 1, 25, 27, 44.
Voico din Orboești, boier hotarnic pentru Futeşti 40.
Voico din Rădăcinești, vinde loc 197.
Voico din Rătești, soțul Stanei, vinde țigani 84; probabil același: **Voico** al lui Dragomir din Rătești, martor 84.
Voico din Rîmnic, martor la rumânire 335.
Voico din Vîlceni, martor pentru Găurici, semnează 120.
Voico doroban, martor pentru Țigănești 444.
Voico fiul Iughii, martor pontru Verneşti 4.
Voico, fiul lui Baraghină şi al Stancăi, frate cu Vlăicul, vinde delniță în Berivoești 114.
Voico, fiul lui Stan din Clinceni, frate cu Banul, vinde ocină 366; v. şi **Voico**, fratele lui Neagoe.
Voico, fiul popei Manea din Căpățînești, vinde ocină în Cucuteni 390; v. şi **Voico** din Căpățînești.
Voico, fratele lui Neagoe, martor la Clinceni 367; v. şi **Voico**, fiul lui Stan.
Voico, martor pentru Săcuiani 388.
Voico, megiaş din Smedeşti, vinde parte cu vad de moară 121; v. şi **Voico**, nepotul lui Ghinea.
Voico (Voicu, Voicul), megiaşi rumâniți: ~ din Costeşti 20; ~ din Ioneşti, fără ocină 324; ~ din Lătceni 181; ~ din Negraşi 172; ~ din Stăneşti 166; ~ din Sulari 149.
Voico, nepotul lui Ghinea, vinde la Smedeşti 390; v. şi **Voico**, megiaş din Smedeşti.
Voico, popă din Palanga, martor pentru Cîndeşti 267.
Voico rumân v. **Voinea.**
Voico, rumâni: ~ din Coteşti şi Frăţeşti 385; ~ din Vărăşti 175.
Voico, strămoş, moştean rumânit din Lătceni 181.
Voico, tatăl Nechiforei care vinde în Verneşti (menț.) 80.
Voico, tatăl lui Necula, rumân din Popeşti (menț.) 313.
— **Voicul**, tatăl lui Pătru post. (menț.) 287.
Voico, vistier, tatăl lui Ghidion (menț.) 41.
Voico al Ghinei (Voicul Ghinii), locurile lui la Rîmnic; caută locurile m-rii Cozia din oraş 382.
Voico al lui Dragomir v. **Voico** din Rătești.
Voico Benevric din Smedeşti, vinde ocină şi vad de moară, martor 390.
Voico Colțatul al Nedelii (Voico Colțatul, Voico al Nedelii), megiaş din Smedeşti, vinde ocină şi vad de moară 121, 239, 390.
Voico Fățoiul, cu parte în dealul Nucetului 188.
Voico Glăva, rumân din Gemenile 92.
Voico Poteț, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Voico Prodi, martor pentru Verneşti 4.
— **Voicul Spulber** din Glodeni, martor pentru Piscani 316.
Voico Tîrziul din Smedeşti, tatăl Paraschivei şi al lui Stoian (menț.) 239.
Voicuş din Bratia, tatăl lui Dobrotă, Manea, Nenciul şi Oprea rumâni, aldămăşar (menț.) 41.
Voilă v. **Stănu Voilă.**
Voinea din Posobeşti, megiaş jurător pentru Brăeşti 174.
Voinea (Voina), moşteni: din Pleaşov (menț.) 278; ~ rumânit 279.
Voinea, paharnic din Perieți v. **Voia** din Piersica.
Voina, puşcaş din Vădăstrița, martor la judecire 254.
Voinea (Voico) rumâni: ~ din Cîrstieneştii de pe Colentina 91, 95; ~ din Comani 64.
— **Voina**, soția lui Balea, soră cu Albul, întărită la Lipia 221.
Voineasa, sat <j. Vîlcea>, ocina lui Şerban Ciocan, dăruită de Ion cel şchiop m-rii Cozia 5.
Voineşti, sat <j. Muşcel şi Pădureț; azi j. Argeş> 98, 99
Voinigă, fratele lui Toma cu delniță la Davideşti 391.
Voiva v. **Stana Voivei.**
Vrutul, megiaş rumânit din Scărişoara 89.
Vucina, căpitan de sîrbi, dăruit de domn cu țigani pentru slujbă dreaptă şi credincioasă 93.
Vucomir, jupan, martor pentru Sălătruc, semnează 276.
* **Vulpeni**, sat <lg. Mătăsari, j. Vlaşca; azi j. Dîmboviția>, deal, ocină vîndută de Vladimir lui Tatul 275.

www.dacoromanica.ro

Z

Zaharia din Băbeni v. **Zaharia** log.

Zahariia (Zaharie) din Preajva, martor 26, 32.

Zaharia, egumen al m-rii Hotărani 139.

Zahariia, fiul lui Dumitru din Drajna şi al Vişei, frate cu Stana 234.

Zaharia (Zaharie), fiul uncheaşului Vîlsan din Neagomirea, în pricină cu Vladul din Boteni 77.

Zaharia, frate cu Tudor din Bereşti, vinde ţigancă 94.

Zaharia, logofăt din Băbeni, tatăl lui Ianiu pah., martor 243.

Zaharie, logofăt, tatăl lui Iscrul, Zaharie şi Preda (menţ.) 26.

Zaharie (Zahari, Zahariia), martor pentru Clinceni 353, 366, 373; v. şi **Zaharie** vătaf.

Zaharia, mitropolit al Amasiei 159.

Zaharia, popă, cu parte şi rumâni la Bădeni 328.

Zaharia (Zahariia), popă din Păuşeşti, martor 136, 160, 179, semnează 182.

Zaharia, proegumen al m-rii Cozia, martor la danie 5.

Zaharie, slugă domnească, fiul lui Zaharie log. şi frate cu Iscrul şi Preda, stăpîn în Frăsinetul de Cimp 26.

Zaharie, vătaf, cumpără parte în Clinceni 376; v. şi **Zaharia** martor.

Zamfira v. **Samfira**.

Zane, cu parte la Dodeşti (menţ.) 450.

Zapşa, top. *la* Boldeşti <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 6.

Zaroschi (Zarochi), căpitan din Rîmnicu <Sărat>, martor pentru Sămărăşti ş.a. 410.

Zavricea, locul său la Cheia 207.

Zămţea v. **Dumitru Zemţea**.

Zărneşti, sat <probabil j. Argeş> 352.

Zărneşti, sat <probabil Zărneştii de Slănic, c. Cernăteşti, j. Buzău> 241, 405.

Zărneştii de pe plaiu, sat <j. Buzău>, părţi ale lui Stanciul Bătcăi din Barchetu, Neagul ş.a. vîndute pentru plata birului de haraci lui Ionaşco ceauş; părţi ale unora din Negoşina 339.

Zătréni, sat <j. Vîlcea> 34, 387.

* **Zătreni**, sat <lg. Frînceşti, j. Vîlcea> 107.

Zbîrcetul, tatăl Stanei care vinde parte în ocina Negrilească 221.

Zdralea, m-re v. **Jdreala**.

Zemţea v. **Dumitru Zemţea**.

Zgăe v. **Neagoe al lui Zgăe**.

Zîrnă, vătaf din Ologi, martor pentru Guzeni, semnează 235.

Zlapiia, sat <j. Argeş>, în hotar cu Samara 165, 319.

Zlat, vinde parte în Clinceni 375.

Zlătărei, sat <j. Vîlcea>, partea Stoicăi, ginerele popii Dania, cu casă la vie şi vase, întărită lui Dumitru post. 189.

Zmiul fost rob <eroare> v. **Mihăilă**.

Zoreasca, ocină la Zoreşti şi Dăduleşti <j. Buzău> 241.

Zoreşti, sat <j. Buzău>, dealul Zoreştilor 84, 267; părţi cu vii vîndute de Voica ş.a. lui Crăciun din Căpăţineşti ş.a. 105, 202; parte din partea Zorească vîndută de Muşat lui Buzinca f. mare clucer 241.

Zorileşti, sat <Zorleasca, j. Olt>, rumânii lui Trufanda <vist.> obligaţi să dea dijmă pentru arătură făcută pe ocina altui om 112.

Zoriş v. **Marco Zoriş**.

Zosim (Zosiman), egumen al m-rii Mislea 106, 167, 284, 312, 396; semnează greceşte 311.

Zota, cojocar din Bucureşti, dă bani cu împrumut unui boier şi ţine zălog satele Cîrloman şi Putineiul 19, 69, 262, 263.

Zoze din Clinceni, frate cu Necula, vinde parte 343; martor 367, 372.

Zvorsca, sat <j. Romanaţi: azi j. Dolj> 125.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

www.dacoromanica.ro

A

acte:

date de domn: hrisoave 52, 60, 79, 144, 255, 283, 320, 358; hrisoave (?) menţionate 10, 20—22, 31, 33, 35, 50, 55, 79, 123, 125, 139, 143, 144, 146, 159, 175, 177, 189, 245, 246, 248, 263, 285, 316, 337, 350, 429, 434, 440; porunci, cărţi, scrisori: passim; numite urice 63, 410; ~ vechi, rupte, pierdute, înnoite 105, 135, 188, 381; acte cu pasaje scoase 6, 13, 113; mincinoase, sparte în divan 13, 62, 72, 139, 261, 364, 378, 434, 440; carte domnească spartă de un boier 443; pusă zălog 273, 278, 279;

date de patriarhi 2, 43, 111, 123, 159; (menţ.) 43, 79, 173, 230;

date de mitropolit 53, 351; (menţ.) 98, 351; date de episcop 403; ~ de alţi clerici 100, 143, 382; (menţ.) 143, 159;

dat de ispravnicii scaunului 77;

date de judeţ şi cei 12 pîrgari 237, 270, 303; (menţ.) 96;

dat de marii boieri 104;

date de tocmelnici v. **jurători.** cărţi, răvaşe;

date de particulari: zapise de vînzări, schimb ş. a.: passim; ~ de mărturie, frăţie, întocmiri, chitanţe 19, 98, 99, 103, 128, 156, 204, 232, 280, 328, 360, 379, 384, 405, 409, 415, B; scrisoare privitoare la fuga boierilor 168; ~ de rumânire şi slobozire 46, 68, 88, 89, 120, 122, 150, 152, 166, 169, 172, 181, 187, 219, 251, 254, 292, 297, 324, 329—333, 335, 336, 341, 342, 356, 368; ~ de danie, diate 3, 75, 97, 140, 220, 229, 231, 248, 265, 276, 296, 314, 361, 371, 392, 394, 395, 408, 427, D; zapis spart în divan 261; ~ scrise în limba română: passim; în limba greacă 143, 231;

acte cu însemnări ulterioare (sec. XVII—XVIII) 6, 13, 56, 83, 85, 94, 104, 113, 129, 136, 137, 139, 151, 161, 192, 220, 235 259, 297, 343, 354, 366, 369, 415, 417, 441, 450.

adet 258; v. şi **rentă feudală.**

agă 300; ~ stăpîni 38, 272; ~ martori 13, 24, 58, 65, 82, 88, 89, 100, 107, 108, 133, 137, 149, 175, 176, 185, 219, 295, 296, 313, 335; ~ jurători, tocmelnici 230, 259, 383; dau cărţi de mărturie 104; fuge peste munte 168;

mare agă în funcţie v. **Neagul, Nedelco** şi **Gherghe**; foşti ~ (textual) 100, 149, 175, 176, 180, 185, 259, 295, 296, 335, 383.

ajutor, dat de scutiţi: unor m-ri 7, 199, 246, 422, 437; bănesc, dat domnului 50;

megiaşi dau ~ unui boier 324.

albanezi v. **arbănaşi.**

aldămaş 38, 83; cheltuieli pentru ~ 4, 165, 237, 398.

aldămăşari 4, 36, 41, 67, 101, 109, 132, 137, 145, 162, 194, 202, 205, 210, 221, 227, 228, 277, 291, 332, 390, 427, 449.

amenzi v. **gloabe, osluhă, pradă şi treapăd.**

angarale, în scutiri 159.

aprozi, atribuţii 174, 255, 345, 443; ~ martori 197, 270, 335; vătaf de ~ 164.

arătură, locuri de ~ 87, 103; dijmă luată de pe ~ 112, 396.

arbănaşi (albanezi), aldămăşari 137; în slobozii 10, 73, 159.

argint, scule de ~ 276; aspri de ~ 371, B, C; arginturi ale m-rilor, scoase din ţară de călugări greci 255.

arhiepiscopi v. **episcopi şi mitropoliţi.**

arhiepiscopii v. **mitropolii.**

arhierei, atribuţii, oprelişti 2, 79, 159; martori 361.

arhimandrie, m-re numită ~ 332.

arhimandriţi 79, 143.

arie domnească 63.

armaşi 340; ~ stăpîni 209, 247, 325; ~ martori 58, 65, 82, 91, 95, 107, 122, 181, 190, 202, 203, 223, 227, 234, 265, 296, 297, 335, 341, 375, 392, 450; ~ jurător 259; dau cărţi 104; ~ scrie zapis 410;

www.dacoromanica.ro

atribuţii, drepturi 16, 104;
mari armaşi v. **Gherghe** şi 203, 296, 325; foşti mari armaşi 58, 65, 190, 223, 259, 265, 296; ~ clucer 259; al doilea armaş 104, 227, 247, 375, 410.
arme, luate de la foşti dorobanţi 432.
ascultare şi învăţătură:
obligaţie feudală 10, 16, 21, 47, 50, 61, 177, 429; refuz de ~ 16, 253; v. şi **luptă de clasă**; **rentă feudală**;
m-re pusă sub ascultarea alteia 113, 226.
aspri 26, 70, 313; în preţ 4, 6, 20, 24, 28, 32, 36, 39, 41, 44, 46, 64, 67, 68, 78, 80, 82—84, 86, 88, 94, 95, 101, 103, 105—107, 109, 110, 114, 116, 119, 130, 132, 136, 145, 149, 150, 154, 157, 160—162, 165, 171, 172, 176, 182, 185, 188, 189, 191, 194, 195, 202, 205, 206, 216, 217, 221, 224, 228, 240, 241, 243, 252, 257, 259—263, 267, 271, 273, 278, 279, 290, 291, 295, 316—319, 323, 340, 363, 368, 370, 374, 375, 383, 386, 387, 390, 391, 400, 402, 417, 428, 438, 440; ~ în datorie şi împrumut 94, 102, 103, 371; evaluări în ~ 4, 103, 115, 154, 233; ~ în plata birului 103; ~ de argint 371, B, C; galbeni aspri 400; turceşti 188.
aşezăminte (întocmire, legături), date de domn 79, 255, 258, 358.
aur, scule de ~ 276; galbeni de ~ 31.
averi: ale unui boier viclean 272; ~ ale unei biserici 234; passim.

B

bacal, martor 270.
baie, în oraş 51, 337;
bae (mină), în toponimie 387.
balaur, în onomastică 64, 71, 182, 249, 335, 389.
bani <dregători>:
familie, stăpîni, ctitori 62, 72, 97, 117, 154, 188, 196, 212, 231, 276, 282, 296, 348, 410; 418; martori 6, 58, 182;
mari bani <în funcţie> v. **Ivaşco** şi **Miho**; ~ menţionaţi 154, 296, 385; ispravnic de hotărnicie 173;
bănişori 76, 402; bani de judeţ, oprelişti 11, 12, 21, 42, 57, 73, 159, 177, 244, 246, 345, 362, 429, 439.
bani <monedă> v. **aspri, costande, florini, galbeni, taleri, ughi**:
echivalenţe 273, 278, 279, 307, 359, 400; schimbaţi în Transilvania 8, 31; evaluări în ~ 4, 103, 115, 154, 233;
în plata dărilor 7, 10—12, 103, 117, 159, 177, 199, 244, 255, 258, 345, 422;
~ unor duşegubine şi gloabe 82, 104, 215, 355, 389.
bazar, din tîrg 135.
bălţi şi gîrle: domneşti 33, 35, 55; ~ concesionate, şifărească 81; ~ ale mitropoliei 62, 72; ~ ale unor m-ri 33, 35, 55, 61, 81, 97, 139, 159, 193, 208, 283, 426, 434, 435, 448; ~ ale unor boieri 24, 44, 193, 240, 290 , 430; venit 253; stolnici 48, 159; v. şi **heleştee**.
bărbier, martor 270.
bătaie, fugă şi refuz de muncă pedepsite cu ~ 420, 432; ţigan omorît în ~ 190.
bătălii v. **lupte**.
bătrînii oraşului 303; ~ ai satului, jură E; ~ întemniţaţi 389.
băţ, aruncare cu ~ <unitate de măsură> 405.
berbeci de sulgiu, în scutiri 11, 12, 50, 177.
berbeniţă (bărbînţa), bani ascunşi în ~ 168.
beşlii, în oastea lui Leon Tomşa 271.
bir:
în scutiri 20, 21, 45, 57, 245, 246, 429;
birul boului 439, 445; ~ calului 177, 345, 445; ~ domnesc 409; ~ drept 345, 437, 439; ~ de lună 159, 244, 258, 345; ~ de haraci 10—12, 177, 339; ~ de poclon 431; ~ moldovenesc 7, 159 422; năpăşti de ~ 103, 440;
categorii de birnici: dîrvari şi poslušnici 7, 362, 422; plăieşi 222, 423, 439; popi şi diaconi 18, 213, 258, 445; lemnari (?) 50; roşii 103, 255, 258; oameni slobozi 9; birul rumînilor 103; v. şi **slobozii**; ~ dat de scutiţi 42, 222, 422, 423, 437, 439; ~ cu ruptoare 10—12, 177, 199, 244, 255, 258, 345;
cuantum de ~ 175, 177, 199, 244, 258, 345, 437, 439; ~ dat la cămară 345; chezaş pentru plata ~ 104; scaun de bir 437; ~ strîns de un boier 117;
rumăniri pentru neplata ~ 103, 418, 440.
birari 18, 73, 76, 246, 362, 437; ~ de judeţ 57, 199, 345; ~ care umblă în mahala 431; jefuiţi 168.
birărie, boieri care ţin judeţ de ~ 345; feciori de ~ 168; vite de ~ 168.
birnici, nu pot fi dărăbani şi călăraşi 432.
biserici 41, 251; de lemn 234, 257; stricate, pustiite 14, 196; vîndută 234, 257; închinată 196, 231, 234, 257; ~ domneşti 14, 258, 445; v. şi indicele onomastic.
bivoli, în danie 108.
blăni (foi) de samur, de jder 262, 263.
boi 108, 217, 265, 266, 351, 409; preţ 181; <dare> în scutiri 10—12, 18, 21, 50, 57, 73, 76, 103, 159, 177, 222, 244—246, 258, 345, 362, 423, 429, 437; birul boului 439, 445; în toponimie 398.

www.dacoromanica.ro

boieri:

~ mari 46, 79, 81, 113; ~ mari şi mici 58, 93, 106, 175, 226, 255, 258, 262, 265, 271, 278, 279, 296, 324, 385, 421; ~ de la curtea domnească 263; ~ bătrîni 81; ~ jude 151; ~ negustor 303; ~ roşii 390;

îndatoriri, oprelişti 43, 79, 117, 213, 255, 345; abuzuri 8, 9, 31, 82;

răsculaţi, pribegi 98, 168, 183, 271—273, 278, 279, 443; întemniţaţi, datori, vicleni 8, 178, 183, 262, 263, 272, 273, 278, 279, 443; cu scutiri 11, 12, 73; acordate prin aşezămînt domnesc 255; robit 115; turcit 296; jefuit 352;

încuviinţează judeciri, iartă de rumânie 9, 13, 44, 94, 116, 150, 383, 391, 440;

creditori, datori 19, 69, 96, 98, 102, 118, 175, 183, 201 (?); 215, 262, 263, 273, 278, 383, 409, 425;

vie boierească 273, 278, 279; catastih boieresc 383;

v. şi **etitori, danie, jurători, rumâniri** şi sub numele dregătoriei; passim.

bolovan, semn de hotar 6.

bordei, în descriere de hotar 28.

branişti 101, 165, 282.

bucate 18, 103, 117, 118, 155, 208, 229, 244, 255, 265, 266, 303, 351, 433, 437, 445; pline de grîu, de mei 266; cai, stupi denumiţi ~ 443; vîndute în bazar 135;

zeciuială din ~, dată la judecire 127.

buţi, butoaie 195, 215; pentru vin 189, 301.

C

cai şi iepe 168, 410;

în danie, schimb, zestre şi moştenire 108, 227, 265, 266, 311, 312, 351, 409; în preţ 46, 80, 114, 118, 149, 254, 301; daţi la înfrăţire 398, 405; pradă luată în ~ 213, 443; bir luat în ~ 101, 117; preţ 59, 94, 114, 143, 149, 405, 410, 443;

~ turcesc 143; ~ numiţi telegari 265, 266, 351; ~ vite 153;

unitate de măsură pentru lăţimea unei ulicioare 129;

în obligaţii şi scutiri 11, 12, 18, 21, 57, 73, 76, 222, 244, 246, 258, 362, 423, 429, 437, 439; birul calului 177, 345, 445; ~ de olac 7, 10—12, 18, 20, 21, 42, 48, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 244—246, 362, 422, 437, 439, 445; ~ domneşti 10, 21, 50, 159, 245; ~ împărăteşti 255, 358; bir socotit după ~ 255, 258.

camată (dobîndă) 79, 175; capete cu dobîndă, procent 183; ~ asuprite 255, 258; cuprinsă în valoare 100, 108, 143; refuz de a da ~ 344.

cantaragiu, martor 129, 270.

care 130; car luat ca unitate de măsură 6, 405; v. şi **căruţe.**

case şi locuri de ~ :

~ în oraşe 38, 51, 53, 96, 113, 129, 154, 218, 220, 235, 236, 270, 289, 302, 303, 322, 337, 346, 391, 395; cu pivniţă 391; îngrădite 38; scutite 18, 445;

~ din sate 4, 80, 104, 128, 142, 145, 146, 162, 205, 215, 235, 237, 251, 267, 267, 276, 287, 290, 320, 352, 436, 442; casă boierească 41, 391;

~ cu îngrădişuri şi dichise 153, 251, 265, 266; cu pomet 80, 257; ~ la vie 189, 195, 210, 215, 232; delniţa casei 41, 116;

~ făcute în ţelină 86; ~ ale unor oameni din alte părţi 212; căşcioară 176;

~ cu înţeles de familii 76, 356, 362;

~ în descriere de hotare 207;

casă domnească 44.

catastife, birnici scrişi în ~ 222, 335, 423; ~ de vistierie 50, 57, 433; ~ de birărie 168; ~ boieresc 383; ~ m-resc, ~ de ţigani 420.

cazac, în onomastică 407.

călăraşi 374, 396; ~ cu părţi 228, 343; ~ martori 59, 78, 86, 203, 249, 307, 444; călăraşii şi rumânia 365, 378, 432, 433; atribuţii 7, 422.

călători, obligaţii faţă de ~ 345, 437.

căldărari, martor 416; ţigan 357.

călugări (monahi), cu părţi, donatori 101, 132, 195, 202, 217, 228, 252, 257, 267, 417; ~ martori 80, 115, 132, 186, 202, 228, 267, 288, 307, 340, 347, 383, 403, 409, 412, 442;

îndatoriri şi drepturi 2, 43, 79, 99, 255; ~ ispravnici 113, 208, 382, 442; scrie zapis 23;

pravila călugărilor 79;

în toponimie 136, A;

~ străini 159, 255;

v. şi **mănăstiri.**

călugăriţe (monahii) 30, 67; ~ stăpîne şi donatoare 75, 180, 185, 214, 248, 286; ~ martore 75; mănăstiri de ~ 61, 75, 81, 214, 226, 253, 283, 434.

cămara domnească, bir dat la ~ 345.

cămăraşi, stăpîni 210, 215, 400; martori 99, 298, 323, 386; ~ de la Ocna Mare, oprelişti 419.

căpitani, stăpîni 227, 241, 259, 299, 347, 359, 386, 407, 444; ~ martori 1, 24, 27, 82, 107, 152, 215, 305, 386, 387, 398, 410; ~ hotarnici şi jurători 25, 44, 344, 383;

sarcini şi obligaţii 93, 337, 432;

www.dacoromanica.ro

fuge cu pribegii 168;
mare ~ 344; ~ de dărăbanți și călărași 337, 432; ~ de sîrbi 93;
eroare: în loc de paharnic 138.
căruță cu cai 266; în diată 351; în moștenire 265; trăsuri 168; leagăn 266, 351.
căsătorie v. **cununie** și **nuntă.**
căsărie, în scutiri 20, 21, 57, 159, 222, 345, 423.
căscioară, la gîrliciul pivniței 176.
ceară, ocale de ~ 202, 257; preț 391; «dare», în scutiri 10—12, 18, 20, 21, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 245, 246, 258, 429, 439; miere cu ~244, 362, 437, 445.
ceaus 296; stăpîni 129, 339; martori 59, 320, 374, 395, 444, A; strînge miere 102, 344; ~ de postelnici 264.
cedvîrtă v. **ciozvirte.**
cercel, în onomastică 41.
cetate de scaun v. **București** și **Tîrgoviște.** în toponimie 11, 28.
cete, greci înscriși la ~ 255.
cheltuieli, la vînzare 4, 129, 211, 237, 303; ~ adăugate la preț 108, 143, 391; ~ de judecată 84, 101, 103, 107, 154, 217, 259, 375; ~ pentru lucru 148; ~ pentru înmormîntare 202; ~ la înscăunarea mitropolitului 113.
chezaș 352; boier ~ pentru un sat 104, 389.
chihaie, dăruit de domn cu sat 440.
chilii 79.
chinovar, părți scoase din documente cu ~ 6, 13, 113.
chivără 398.
cimpoetoriu, rumân 251.
ciozvîrte (cedvîrte, cesvîrte) de pogon, de vie, de țelină 80, 86, 191, 228, 316.
cislă 389; ~ de bir 199, 437; ~ scrisă la vistierie 255.
ciubote, dăruite 398.
cizmari, martori 215, 270, E.
cîmp, de jos, ~ de sus 221, 267, 286.
cișle (coșare), pentru creșterea vitelor 11, 12.
cliros domnesc, scutit 18.
clisiarhi, popi 218, 337; ~ martori 39, 200 298, 303, 346; ~ scutiți 18, 445.
clucerese, stăpîne 62, 72.
cluceri 62, 72, 91, 261; ~ stăpîni 64, 139, 164, 168, 175, 180, 185, 241, 290, 317, 369; dă bani cu împrumut 415; ~ martori 13, 24, 54, 107, 118, 146, 164, 170, 175, 223, 234, 241, 251, 265, 286, 287, 295, 296, 315, 324, 330, 331, 347, 358, 359, 389, 415, 451; 421;
~ jurători, tocmelnici 259, 357; ~ dau cărți de mărturie 104, 351;
ia mită 82; fuge cu pribegii 168;
mari cluceri 82, 241, 265, 296, 324, 357—359, 389, 415; cluceri al doilea 164, 295; clucer dascăl 104.
coehi vechi, țigănci vîndute la ~ 98.
codru 39.
cojoace, de samur, de jder 262, 263.
cojocari, cumpără loc 322; ~ creditori, dobîndesc sat 19, 69, 262, 263; ~ martori 322.
comisoaie, stăpînă 170.
comiși, familie, stăpîni 26, 30, 40, 73, 107, 158, 209, 229, 230, 259, 268, 273, 278, 279, 301, 371, 402; ~ martori 1, 27, 38, 39, 164, 176, 262, 276, 289, 292, 300, 311, 312, 320, 322, 326, 357, 384; ~ hotarnici și jurători 25, 44, 104, 193, 259;
~ al doilea 38, 300; mari ~ 346;
în funcție v. **Conde, Buzinca, Costandin, Vasile Paindur, Nica**; foști ~ v. **Gligorie.**
copaci, semne de hotar 283.
corsar, în onomastică 210, 215.
cosit, dijmă din ~ 396; v. și **fîn.**
costande 184, 343, 391, 437.
crai 98.
crivină 319.
cring 221.
croitori, din orașe 129, 322; ~ din sate 191, 215, 384; ~ martori și aldămășari 129, 205, 322, 332, 384; ~ în onomastică 205, 278, 279, 332.
cruci 382; ~ în toponimie 10, 136, 337.
ctitori, domni 10, 15, 21, 113, 439; boieri 100, 108, 113, 174, 193, 196, 226, 231, 320, 348, 383; clerici 113;
ctitori bătrîni 15; ~ noi 21; donatori trecuți în pomelnicul ~ 314;
drepturi și îndatoriri 84, 100, 108, 113, 196, 231, 311, 312.
cununii (căsătorii) 30, 114; taxă de ~ 255, 258; danii la ~194, 282; nuntă domnească 107; căsătorie desfăcută 153.
cupărie 255.
cupeți v. **negustori.**
curături 28, 71, 126, 321, 363.
curte 168; datornici închiși la ~ 389; ~ domnească 18, 51, 63, 103, 154; boierii mari și mici de la ~ 263; lucru la ~ 57.
curteni, martori 403.

D

danii (închinări, miluiri) 94, 282, 363;
~ la botez 145; ~ la nuntă 30, 194; la moarte, cu efect după moarte (diate) 56, 58, 65, 66, 111, 202, 214, 229, 265, 266, 276, 351, 361, 421, 389, 415, 451; **D**; danii făcute unor m-ri, mitropoliei 3; 5, 26, 62, 72, 75, 83, 97, 108, 193, 220, 241, 248, 257, 314, 361, 392, 400;

www.dacoromanica.ro

~ contestate, desfăcute 174, 257, 259; ~ cu particularităţi 140, 164, 266, 296, 361, 363, 427; biserici dăruite, închinate 226, 231, 257;
v. şi **domnul, închinări.**

dascăli, martori 5, 210, 295; scrie zapis 339; ~ clucer 104; dascăl postelnic (?) 210; în onomastică 383;
dascăli sloveneşti <în menţ. tîrzii> 63, 87, 116, 146, 175, 176, 185, 265, 316, 430.

dat, datorat m-rii 433.

datare şi cu anul de la Hristos 4, 6, 8, 10, 13, 21, 28, 44, 62, 70, 72, 73, 84, 86, 93, 95, 103, 105, 108, 110, 116, 135, 144, 149, 157, 174, 177, 185, 217, 240, 241, 255, 258, 261, 263, 272, 273, 278, 279, 283, 290, 337, 358, 383, 385, 386, 400; ~ şi cu sărbătoare 87, 400; ~ cu indiction 2, 43; 159; şi după evenimente 101, 316.

datorii bănești 87, 175;
între boieri 360, 383, 410, 415, 425; boier către domnie 409; ~ către negustori 19, 102, 110, 129, 183;
~ către popă 285; către boieri 184, 215; ~ în moşteniri 394, 395;
~ a unui mitropolit, făcute pentru înscăunare 113;
cu particularităţi 229, 351, 383, 387, 443; boieri întemniţaţi pentru ~ 262, 263, 273, 278, 279; rumâniri pricinuite de ~ 94; datorie domnească 159.

dăjdii v. **dări şi rentă feudală.**

dărăbani (dorobanţi) 29, 202;
martori 124, 227, 305, 343, 344, 367, 375, 444, 447; atribuţii, opreliști 50; situaţia rumânilor ~ 278, 432, 433;
căpitan de ~ 337.

dări şi slujbe (dăjdii, lucru, munci) <obligaţii către stat>:
mărunte, de peste an 7, 10—12, 18, 20, 21, 45, 50, 57, 73, 76, 155, 159, 177, 245, 246, 358, 362, 422, 429, 437, 439, 445; ~ din oraşe 348; ~ date cu ţara, cu satul 9, 57, 213; oameni fără dajdie 11, 12, 73, 245; cisle 199, 255, 389, 437;
plătite în bani, cu ruptoare 7, 10—12, 103, 117, 159, 177, 199, 244, 255, 258, 345, 422; cuantum 11, 12, 159;
privilegiaţi apăraţi să fie traşi pentru dările altora 255; dările plăieşilor 222, 423, 439; dajdea ţiganilor 16, 420; dări şi slujbe specificate, vezi: **angarale, bani, berbeci, bir, cai, călători, căşărie, ceară, cosit, dăjdii, dijmă, fin, florin, fum, galbeni gloabe, goştină, haraci, împrumut, lemne, lucru, majă, maldăr, mertice, miere, mîncături, năpăşti, oerit, oi, opăcinaşi, pâhărnicie, părpăr, păşunat, pivniţe, pocloane, podvoade, porci, scînduri, slujbe, steţie, stupi, sulgiu, şoimi, untdelemn, vămi, vinărici, zeciuială;**
v. şi **rentă feudală, scutiri şi imunităţi.**

delniţe 114, 128, 192, 229, 264, 391, 408; ~ ale unor rumâni <textual> 23, 41, 116, 313, 328;
~ sterpe, fără om 317; delniţă de casă 116; ~ casei boiereşti 41; ~ în sat 87;
preţ ~ 317, 360, 377, 404, 416, 436.

desagi cu bani 168.

despărţire <căsătorie desfăcută>, condiţii 153.

diac, mic, scrie act domnesc 217.

diaconească 391.

diaconi 14; ~ cu părţi 85, 285, 382; ~ martori 38, 119, 129, 187, 218, 322, 353, 366, 377, 403, 441, 449; ~ jurător (?) 337; ~ scrie zapis 163;
~ din clirosul domnesc, scutiţi 18 218, 258, 445.

diată v. **danii şi întocmiri.**

dichise, de casă 153.

dichiu, popă 100, 108; ~ ieromonah 39.

dijmari din judeţ, opreliști 155.

dijmă:
în scutiri: 18, 57, 258; ~ din stupi 10, 20, 21, 131, 159, 255, 358, 429, 439;
~ cuvenită feudalilor 282; ~ luată după lege 112; ~ din: fîn, grădini, lemne, pîine, din tot venitul 212, 396; ~ din in, din mei 112.

divan (sfat domnesc):
acte domneşti cu ~ (cu şi fără marele ban) 4, 6, 8, 10—13, 20—22, 29—31, 33, 36, 39, 41,44, 50—52, 55, 62—66, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 94—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113, 115, 116, 130, 132, 135, 139, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255, 258, 261, 263, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 383, 386, 391, 430, 438—440, 443, 451; ~ cu particularităţi (lipsuri, schimbări ş.a.) 5, 14, 18, 26, 28, 56, 67, 93, 106, 114, 141, 146, 227, 257, 260, 266, 358, 385, 390, 400, 429; ~ necorespunzător 227;
sfatul ţării 255, 258; sfatul divanului 104;
marele divan <textual, menţ.> 29, 31, 33, 35, 44, 55, 62, 65, 66, 70, 72, 81, 82, 103, 110, 174, 217, 233, 240, 261, 263, 265, 266, 273, 278, 279, 351, 371, 440;
sfaturi cu mitropolitul, episcopi şi f. mari boieri 159, 358;
boier scos cu mare ruşine din ~ 217; passim.

dîrvari, poslușnici, scutiţi 76, 362.

doamne 164, 220 (?); ctitoră 439; *pribeagă* 98.

dobîtoace 255, 266.

dobîndă v. **camătă.**

doboşar, martor 80.

www.dacoromanica.ro

domnul;
titulatură dezvoltată 52, 255, 283, 320; luarea domniei 159, 258; v. şi **schiptru**; casa domnească 44; curtea domnească 18, 51, 57, 63, 93, 103, 154, 263; cliros şi biserici domneşti 14, 18, 258, 346, 445; cămara şi vistieria domnească 50, 345, 400, 440; luminăria domnească 395; meşteri domneşti 57; şifari domneşti 81; sate, locuri, vii, mori ş.a. domneşti 6, 14, 33, 51, 63, 324, 337, 346, 400, 440; ţigani domneşti 93; ~ înzestrează fiică 273, 278, 279;
ctitor şi donator 8, 10, 14, 17, 20, 31, 33, 55, 61, 113, 248, 272, 329, 434, 448; ~ dăruieşte unor boieri 47, 51, 63, 143, 271, 324, 425, 440; ~ unui căpitan 93; ~ judeceşte şi rumâneşte 20, 123, 125, 248, 400, 440; ~ confiscă, retract 8, 31, 143, 172, 178, 255, 272, 433; ~ pradă m-re 100, 108, 383; ~ vinde sat domnesc pentru treaba ţării 400; atribuţii, oprelişti 79, 103, 113, 159, 255, 377, 418; dă aşezăminte 79, 255, 258, 358; întemniţează boier 8, 273, 278, 279; cu oastea, în tabără 259, 271; pretendenţi 168, 272; domn al Moldovei, dă dispoziţii pentru Ţara Românească 143;
v. şi **acte, dări, divan, gloabă domnească, ispravnic, învaţă, judecată, pedepse scutiri, slugi**;
domn străin, crai 98.
dorobanţi v. **dărăbani.**
dragoman, boier hotarnic 25.
dregători mari şi mici 266, 358; oprelişti 131; passim.
drum, loc de ~ cumpărat 6.
duhovnic, egumen 220.
dulame 168, 398.
duşegubină 215; rumâniri pentru plata unor ~ 104, 389; bani luaţi de marele vornic, marele armaş ş.a. la luarea unei ~ 104.

E

eclesiarhi v. **elisiarhi.**
econom schevofilax, martor 231.
egumeni:
episcop şi nastavnic 50; catigumen 247 proegumen 100, 108, 127; nastavnici 247, 437;
alegerea egumenilor 2, 43, 52, 79, 159, 255;
îndatoriri, drepturi, abuzuri 42, 52, 79, 127, 345, 347, 358, 382, 420;
~ dau cărţi şi mărturii 100, 311, 351; martori 5, 39, 86, 133; 220, 228, 237, 254, 335, B;
mitropolit fost egumen 113;
v. şi mănăstiri sub voce;
egumen străin 320.
episcopi 7, 422;
~ numit arhiepiscop 409; nastavnic 50; alegere de ~ 255; drepturi şi îndatoriri ~ 79, 126, 127;
~ în sfatul domnesc 159, 358; ~ dau cărţi şi mărturii 351, 403, 421; ~ martori 133, 200, 257, 335, 361, 409;
domnul jură în faţa mitropolitului şi a ~ 255, 258; ~ străin 231.
episcopii, stăpîniri 382; scutiri 7, 422; adetul, popilor 258; episcopie arsă 7, 422.
evanghelie, jurămînt făcut pe ~ 255, E.

F

fauri, megiaş 379; ţigani 241, 386.
făină 202.
fălci, <unitate de măsură> 36, 363, 428; ~ preţuite 217, 225, 370, 424.
feciori de birărie 168.
femei, rumâni 175; 440; ~ martoră 74, 75; situaţia grecilor căsătoriţi cu ~ române 255.
ferdele de mălai 285.
fereceturi (podoabe), ale unor boieri 115, 153; ~ ale unor mănăstiri 52, 108; v. şi **seule.**
fiare de moară 215, 315, 405.
filică de suflet 259.
fin, livadă de ~ 36; dijmă din ~ luată de m-re 212, 396; florin luat dajdie pe ~ 159; ~ în scutiri 10—12, 18, 21, 48, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 222, 244—246, 258, 345, 362, 423, 429, 437, 439; v. şi **găleată** de ~.
fîntînă în toponimie 39, 427.
florin <monedă>, în scutiri 159.
foamete 119.
foi de jder, de samur 262.
fraţi de ocină, de moară 6, 23, 67, 101, 105, 110, 133, 148, 174, 221, 250, 288, 290, 306, 316, 366, 375, 391, 402, 405, 407, 413, 414, 440; frăţie, moşie stăpînită frăţeşte 204, 344, 369; ~ de cruce 411; v. şi **înfrăţiri.**
frînci în onomastică 83.
frîu 398.
fugă:
a unor rumâni m-reşti şi boiereşti 15, 42, 91, 95, 117, 245, 378, 419; ~ a unei

www.dacoromanica.ro

slobozii 246; ~ a unor ţigani 296, 420; ~ din cauza unor duşegubine 104, 389; ~ din cauza unor lupte 134, 138, 141; ~ peste hotare: a unor rumâni 143, 352, 364; a unor plăieşi 222,423; a unor boieri 168, 183, 443; hoţ fugit 389.
fum <dare>, în scutiri 445; galben şi ughi de ~ 159, 177, 345, 348, 445; prăvălie scutită de ~ 348; majă de ~ 48; fumărit 159.
funii 78, 85, 86, 94, 107, 150, 202, 207, 211, 233, 269, 349, 414, 442, 450; ~ preţuite 32, 67, 133; ocină funită 126; funiile de la Ocnă 223, 423.
furt 352.

G

galbeni 10, 13, 26, 31, 39, 62, 69, 84, 87, 91, 92, 100, 108, 115, 118, 120, 129, 140, 142, 143, 149, 170, 175, 177, 184, 186, 199, 210, 237, 268, 289, 302, 303, 307, 308, 323, 329, 333, 345, 360, 372, 373, 409, 414, 415, 440, 443, 446, 447, 449, 451; ~ aspri 400; ~ de aur 31; ~ schimbaţi în Transilvania 8, 31; echivalenţe 273, 278, 279, 307, 359; <dare> 7, 18, 422; ~ de fum 159, 345, 348, 445.
garduri, locuri îngrădite: în sate 202, 210, 215, 251, 287; ~ în oraşe 38, 346.
gazdă 227.
găleţi: luate amendă pentru înşelăciune 356; ~ datorate stăpînului 396, 433; ~ de judecire 127; <dare>, în scutiri 10—12, 20, 21, 48, 50, 73, 159, 177, 245, 246, 345, 429, 439; ~ cu fîn 18, 57, 76, 159, 222, 244, 258, 362, 423, 437.
gelepi, cu case şi prăvălii 302, 303; ~ creditori 110, 129; martori 6, 181, 303,383.
gîrlă 48, 240, 300; ~ făcută 37.
gloabe, luate de m-re 35, 396, 426; ~ în scutiri 57, 439; ~ domneşti <433>, 439, 443; ~ închinate 255; ~ date la redeschiderea pricinei 82, 193, 197, 355, 443.
globnici 16.
gorştină <dare> în scutiri 57, 258; ~ din oi 10, 21, 131, 238, 358, 429, 439; ~ din porci 10, 21, 131, 255, 358; ~ dată de privilegiaţi 358, 439.
gorun: 4; ~ în onomastică 390.
grădini: case, vii, locuri cu ~ 80, 83, 94, 142, 210, 215, 232, 251, 257, 320, 391, 427, 438, 449; ~ cu pomi 156; moară cu ~ 241; ~ înecată 337; ~ domnească 337; zeciuială luată din ~ 212, 396; ~ în onomastică 405.
grămătici, scriu acte domneşti 86, 348, 391, 449; v. şi **Dumitru, Soare** şi **Stoica**; scrie cartea episcopului 403; scriu zapise 24, 100, 152, 181, 182, 249, 265, 302, 317, 333, 389, 395; popă ~ 156; ~ cu părţi 118, 322; ~ martori 3, 146, 157, 291, 346, 398.
greci: acte scrise greceşte 2, 143, 159, 231; însemnare în lb. greacă 220; semnături cu caractere greceşti 1, 23, 24, 27, 53, 58, 68, 88, 91, 100, 104, 111, 142, 164, 219, 223, 239, 247, 259, 262, 286, 287, 292, 296—298, 302, 311, 324, 329—333, 354, 357, 361; ~ primiţi în slobozii 10, 73, 159; „greci străini" (veniţi de curînd), măsuri împotriva ~, aşezăminte 79, 255, 258; ~ în onomastică 136, 195, 215, 337, 404.
grîu vîndut 135; pîine de ~ 265, 266; obroace de ~ 114; dijmă din grîu luată de feudali 112, 433.
gros <temniţă> 208.

H

haiduci 98.
haine 168, 229.
hanul <tătarilor> 138, 141.
haraci, birul de ~ 10—12, 177, 339; ~ de lună, ~ împărătesc 159.
heleştee 207, 337.
herţeg, în titulatura domnului 52, 255, 283, 320.
holde 5.
hoştinar v. **voştinar.**
hotare, descrieri de ~ 39, 144, 163, 188, 251, 283, 316, 337, 386, 390; semne de ~ 55, 149, 188, 193, 283, 298, 322, 337, 400, 430; ~ vechi 33, 55, 70, 149, 173, 174, 188, 240, 272, 273, 278, 279, 283, 298, 322, 400, 430, 434, 440; pricină de ~ 126, 283; hotarul de jos, de mijloc, de sus, 233, 438, 440.
hotărnicii: 33, 188, 221, 283, 322, 337; ocină împietrită 25, 106, 313; măsurată 29;

www.dacoromanica.ro

~ înfunată 363; alegeri 40, 55, 106, 126, 172, 181, 193, 224, 251, 265, 266, 403.
hoţi 104, 389; în toponimie 130.
hramuri:
Adormirea Maicii Domnului (Uspenia) 20, 21, 52, 79, 100, 108, 113, 332, 361, 419, 429, 437, 439; Bunavestire (Blagoveştenia) 14, 18, 245, 378, 400; Intrarea în biserică (Vovidenia) 50, 75, 365; Înălţarea 62, 72; Naşterea lui Hristos (Rojdestvo Hristovo) 196, 212, 348; Naşterea Maicii Domnului (Rojdestvo Bogorodiţe) 61, 81, 84, 283; Schimbarea la faţă (Preobrajenia) 3, 245, 400; Sf. Arhanghel Mihail 139, 320; Sf. Athanasie e= la Athos 22, 244; Sf. Ecaterina 63; Sf. Gheorghe 96, 135, 177, 246; Sf. Ilie 220; Sf. Ioan 42, 45, 131; Sf. Nicolae 39, 52, 146, 226, 241, 314, 321; Sf. Paraschiva (Sveta Petca) 220, 237; Sf. Petru şi Pavel 196, 231; Sf. Troiţă 5, 16, 43, 76, 99, 100, 106, 108, 119, 167, 216, 226, 248, 257, 284, 311, 312, 320, 362, 383, 396, 420; v. şi **Bucureşti**: Radu Vodă.

I

iaz de moară 197.
icoane 234.
ieromonahi 2; ~ arhimandrit 143; ~ egumeni 20, 21, 133, 247, 254; ~ martori 143, 231, 403; ~ scrie zapis 210.
imaş 109.
imunităţi v. **scutiri şi ~.**
indiction v. **datare.**
inginer hotarnic <în menţ. tîrzie> 224.
ispravnici:
în acte domneşti: spusa domnului 7, 9, 15—17, 35, 37, 42, 47, 48, 50, 52, 57, 61, 76, 81, 90, 117, 118, 131, 147, 151, 153, 155, 167, 178, 193, 197, 199, 208, 212—214, 222, 230, 238, 242, 248, 253, 255, 258, 264, 272, 282—284, 315, 345, 350, 352, 358, 362, 364, 365, 378, 381, 396, 419 — 423, 425, 430 — 435, 437, 439, 448, 449; marele vornic 141, 189, 196, 240, 260; marele log. passim; al doilea log. 135, 217, 443;
~ de jurători, de hotărnicie 40; portari ~ 19, 90, 125, 283 post, (?) 25, 188; vornici ~ 33, 55, 259, 283; comis ~ 259; marele ban ~ 173; doi ispravnici 259, 283;
~ m-reşti 127, 208, 448; ~ ai unor patriarhii, m-ri străine 113, 173; ~ ai unei diate 361;
ispravnici ai scaunului 77, 96;
~ ai Craiovei 70, 82, 103.
iuzbaşi 319; ~ de călăraşi şi dărăbani 432; ~ de roşii 418;
~ cu părţi 259, 353, 372—375; ~ martori 78, 86, 146, 180, 185, 234, 289, 299, 305, 339, 343, 366, 367, 372, 374, 384, 386, 398, 410, 450; ~ jurători 418;
~ numit şi căpitan 259.
izlaz 207, 251.

Î

împărat (sultan), suzeran 10, 31, 47, 51, 52, 113, 272, 430; birul (de haraci) al ~ 10, 177; cheltuieli la împărăţie 358, 448.
împrumuturi:
între rude 327; între boieri 192, 201, 344, 371, 383, 415; ~ ale boierilor de la negustori şi străini 183, 273, 278, 279; ~ de la m-ri 79, 96; boieri împrumută m-ri 98;
<dare> în scutiri 10—12, 18, 45, 73, 177, 245, 258, 345, 358, 362, 429, 439, 445; preoţi scutiţi de năem 18; cuantum 50.
închinare, m-ri închinate altor m-ri din ţară 100, 226, 231, 238, 378, 383, 420; ~ m-rilor străine 52, 113, 196, 231, 245, 296 320, 348, 400;
aşezăminte pentru oprirea închinării de mănăstiri străinilor 255, 258;
moşie închinată domnească 375; rumâni se închină domneşti 430; ţigan închinat 271;
boier închinat <amendat> 443.
închisoare v. **temniţă.**
înfrăţiri 103, <398 ?>, 405, 411; vînzări acoperite de ~ 128, 217; v. şi **frăţie.**
îngrădişuri 251; v. şi **garduri.**
întocmiri (tocmeli) pentru moştenire <diate> 214, 361, 371, 408; v. şi **danii**; ~ pentru stăpînire 204, 401; ~ pentru a nu se redeschide pricină 82, 193, 197, 355, 443;
~ pentru lucru şi daturi 361; ~ pentru plata dărilor v. **dări, ruptoare;**
v. şi **aşezăminte.**
învăţătură în acte domneşti: (вчна) domnul 419; marii boieri 81; marele vornic 365, 449; marele vornic şi marele log. 253; marele log. 61, 244, 282; log. 80, 130, 238, <443, 451>; marele post. 42; pîrcălab 57;
în relaţii feudale v. **ascultare.**

www.dacoromanica.ro

jafuri, m-re jefuită de tîlhari și panduri 21, 429; ~ din ordin domnesc 100, 108.
jder, blăni, foi de ~ 262, 263.
jude, boier numit ~ 151.
judecată:
~ în fața domnului și a divanului 8, 15, 16, 29, 30, 33, 35, 41, 55, 62, 66, 70, 72, 75, 81, 82, 98, 103, 104, 111, 115, 118, 147, 153, 155, 173, 190, 193, 197, 213, 214, 217, 259, 261—264, 282, 283, 296, 337, 344, 350, 352, 364, 365, 371, 378, 401, 419, 430, 437, 440, 449; ~ repetată 8, 31, 82, 84, 174, 248, 273, 278, 279, 315, 440, 443; ~ cu acordare de tocmelnici v. **jurători**; ~ în fața mitropolitului 98, 154, 351; ~ în fața ispravnicilor de scaun 77;
~ la scaunul Craiovei 103;
~ în fața vornicului <232>, 256, repetată E;
~ făcută de vameși 208;
drept de ~ <textual> acordat unor m-ri 42, <159,>, 426; tocmelnici și jurători „judecă" 30, 44, 115, 138, 141, 143, 147, 344, 355, 357, 381, 383, 443;
~ cu particularități 110, 230, 337, 443; ~ după pravilă 79, 255; întocmiri, gloabe, consimțite pentru a nu se reîncepe ~ 82, 193, 197, 355, 443; cheltuieli de ~ 84, 101, 103, 107, 154, 217, 259, 375; mită dată la ~ 82, 255; drept de „a sta de față" 253;
v. și **domnul**, atribuții.
judeci v. **moșneni**.
judecîri (cneziri, iertare de rumânie, răscumpărare, slobozire):
~ de la domn <33>, 55; ~ de la m-ri 127, 254, 332, 378; ~ de la boieri 9, 13, 44, 94, 116, 150, 383, 391, 440, B;
sat boieresc nu se poate răscumpăra de la domnie 70;
~ cu particularități 70, 400; ~ cu efect după moartea stăpînului — anulate 1, 44, 58, 65, 66, 111; ~ fără ocină 55, 323, 400; drept de ~ 127, 138, 141, 364; încercări de ~ 15, 60, 62, 66, 72, 84, 151, 261, 273, 278, 279, 364, 365, 378, 430, 432, 433;
Radul Mihnea eliberează sate rumânite de Mihai voievod 440; ~ sub Radul Mihnea 9, 33, 55, 116;
găleata de judecire 127.
județe: bani de ~ 11, 12, 21, 42, 57, 73, 159, 177, 244, 246, 345, 362, 429, 439; slugi domnești, diregători, birari de ~ 48, 131, 246, 345; siliți să ia ~ 255;
~ risipite 168;
sate din ~ v. **Argeș, Buzău, Dîmbovița, Dolj, Gorj, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Mușcel și Pădureț, Olt, Prahova, Rîmnicul Sărat și Brăila, Romanați, Sac, Teleorman, Vîlcea, Vlașca.**
județi (sudeți) martori 24, 96, 105, 332, 380, 391, 404, 416;
~ și cei 12 pîrgari, martori 332, 337; ~ dau cărți 96, 237, 270, 303; opreliști 7, 18, 422.
jurămînt 79, 141, 217;
~ făcut de domn la darea așezămintelor 225, 258; ~ în fața jurătorilor 138, E; bani pentru ~ 440; v. și **jurători**.
jurători (lege):
~ numiți: boieri, tocmelnici; passim; boieri hotarnici 25, 40, 44, 188, 283; boieri mari (din divan) 344, 357; judecători aleși 143; jurători 125, 248; megiași 103, 123, 174, 379, E; megiași hotarnici 232; oameni buni 256; mazili 125, meșteri de mori 397; roșii aleși 103; boieri schimbați cu megiași 103;
~ dați de vornic 232, 256, E;
~ cu particularități 230, 283;
~ în număr de: doi 30, 101, 230, 256, 344, 381; de patru 41, 90, 115, 127, 147, 354, 355, 379, 383, 443, E; de șase 134, 138, 141, 315, 357, 397, 418; de nouă 98; de doisprezece 25, 33, 40, 44, 55, 103, 125, 154, 173, 174, 188, 248, 259, 283; de douăzeci și patru (lege peste lege) 103, 133, 174; ~ cu 2 ispravnici 259, 283;
~ „judecă" 30, 44, 115, 138, 141, 143, 147, 344, 355, 357, 381, 383, 443; ~ iau jurămînt aldămășarilor E;
cărți (răvașe, scrisori) de judecată și întocmire date de ~ 109, 126, 127, 138, 259, 344, 354, 357, 379, E; (menț.): 30, 115, 147, 259, 315, 354, 357, 383, 443;
răvașe domnești de ~ 25, 40, 90, 125, 134, 381, 397; numire de ispravnic 173; (răvașe menț.) 41, 44, 101, 103, 115, 123, 134, 138, 141, 147, 173, 248, 259, 315, 383, 397, 418, 443.

lanțuri, boier pus în ~ 183.
latini <catolici ?> în onomastică 273, 278, 279; v. și **litere latine**.
lavră, m-re numită ~ 361; ~ cea mare, m-re străină 296.
laz 412; ~ boierilor 363.
lăzuleț A.
leafă, dată oștenilor 20.
leagăn 266, 351; trăsură 168; v. și **căruțe**.
leah, în onomastică 335.

www.dacoromanica.ro

legănar 38.
legătură făcută de domn 258; v. şi **aşezăminte**;
~ lui Mihai voievod invocată în pricini de rumânie 90, 127, 134, 138, 141.
lege 409; daturi date după ~ şi obicei 16, 17, 47, 112, 139, 208, 396; boier turcit ieşit din ~ 296; ~ „rele şi asuprite" 255, 258; legea ţării 247;
domnul judecă după ~: passim; v. şi **judecată, jurători.**
lemnari mănăstireşti scutiţi 50.
lemne: biserici de ~ 234, 257; ~ de moară 337; meşteri domneşti de ~ 57;
<dare> în scutiri 159; ~ <daturi> luate de o m-re 396.
lese, la gîrle 240.
litere latine folosite în iscăliturl 58, 98, 99, 181, 270, 326, 329, 333, 334, 336, 341; ~ greceşti v. **greci.**
livezi 41, 87, 97, 115, 132, 179, 203, 217, 237, 299, 327, 388, 428; ~ de fîn 36, 180, 185.
lină 103.
loculnţă 79.
locuri, ca unitate de măsură 286, A; ~ pustiu 14; v. şi **case**; passim.
logofetese, stăpîne 136, 209, 240, 298.
logofeţi: 74, 156, 162, 190, 241, 259, 309, 322; stăpîni şi martori 3—6, 13, 14, 23, 24, 26, 27, 32, 34, 39, 41, 46, 49, 54, 58, 65, 67, 68, 70, 78, 82, 83, 86, 88, 89, 91, 94, 95, 98—101, 103, 106—108, 115, 117, 120—122, 124, 130, 149, 151, 154, 157, 164, 169, 171, 175, 176, 178—183, 185—187, 197, 201, 204, 206, 215, 217, 218, 223, 228, 229, 235, 239, 243, 249—252, 262, 263, 265, 268, 270, 273, 276, 278—280, 288, 292, 298, 299, 304, 306, 310—314, 320, 323—326, 329, 332—336, 340, 341, 344, 346, 354, 356, 359, 361, 363, 367, 369, 381, 384, 386, 387, 389—391, 393, 398, 399, 401, 402, 404, 406, 409, 410, 425, 434, 440, 444, 451, A; v. şi **Bunea Vilcul Grădişteanul**;
creditori 192, 201; ~ dau cărţi de mărturie 104, 351; ~ jurători, hotarnici, tocmelnici 25, 40, 44, 98, 127, 134, 138, 141, 147, 193, 259, 383, 397; ~ în adunarea ţării 255;
atribuţii, îndatoriri 168; ~ chezaş pentru birul unui sat 104; ~ stringe bir 117; birul lor 255; ~ învaţă (**вчнл**) în act domnesc 61, 80, 130, 238, 244, 253, 282, 443, 451;
~ ispravnici în acte domneşti: log. al doilea 135, 443; mari log. passim;
logofăt ispravnic al scaunului Tîrgovişlei 77;
~ scriu acte domneşti 5, 11, 12, 26, 36, 40, 67, 79, 114, 132, 227, 267, 290, 338, 390, 438, 439; v. şi **Lepădat, log.**
~ scriu cărţi ale judeţului, jurătorilor ş.a. 237, 259, 303, 344, 354; ~ scriu zapise 32, 49, 68, 69, 71, 74, 78, 85, 88, 89, 121, 122, 124, 133, 137, 148, 165, 169, 172, 179, 204, 211, 220, 239, 247, 270, 277, 292, 305, 310, 311, 312, 319, 334, 359, 363, 404, 415, 446, A, B; v. şi **Lepădat log.**
mari ~ vezi: **Vladul Rudeanul, Miho, Papa, Gherghe** 61, 253, 282; foşti mari ~ 58, 65, 102, 106, 183, 241; în sfatul domnesc 141; logofeţi domneşti 255; de vistierie 104, 164, 175, 389, 443, 451; logofăt al doilea v. **Bunea Grădişteanul, Sima, Udrişte Năsturel** şi 91, 122; logofăt al treilea 91;
~ cu ucenic 361, 383, 385, 386, 438; cu slugă 23.
lucru (munci, poslușanie, treabă):
la curtea domnească 57; la ocnă 419, 420; ~ la vie 148, 321;
în scutiri: munci de peste an 11, 12; scutiri de ~ domnesc pentru a lucra feudalului 10—12, 42, 47, 48, 50, 57, 73, 76, 177, 199, 244, 246, 345, 362, 419, 431, 437; lucru boieresc 76, 362; ~ datorat feudalului 201, 361, 431, 432; ~ după lege şi obiceiul românesc 47;
întocmire pentru ~ 361; muncă în bani 148;
v. şi **ajutor, poslușanie.**
lumînăria domnească 395.
luncă 136.
lup, în onomastică 46.
luptă de clasă:
daturi refuzate feudalilor 16, 17, 212, 433;
pricini de rumânire, încercări de judecire 9, 15, 25, 60, 62, 66, 70, 72, 84, 123, 125, 151, 174, 248, 261, 273, 278, 279, 364, 365, 378, 430, 432, 433;
fugă a unor rumâni 15, 42, 91, 95, 117, 143, 245, 352, 364, 378, 419; ~ a unor ţigani 296, 420; fugă şi refuz de muncă pedepsit cu bătaie 420, 432; biserică volnicită să strice casele unor oameni aşezaţi pe ocina sa 212;
v. şi **judeciri, pricini, rumâniri.**
lupte: cu tătarii 138, 141; pribegii luptă, împotriva domnului 98, 271, 273, 278, 279.

M

mahalale 322; ~ a unei m-ri 431.
mai marii ţării 79.
majă, în scutiri 48, 345; ~ de fum, de pre margine 48.
maldăr, în scutiri 48.
margini: marginea ţării 21, 429; bani de ~ strajă de ~ 159; măjari de pe ~ 48.
martori: passim; femei ~ 74; rumâni 23.
mateă <veche> 241.

www.dacoromanica.ro

mazili: martori 316; jurători 125; în marea adunare a țării 255, 258.
măeluică, aruncare cu ~ <unitate de măsură> 121.
măjari de pe margini 48.
mălai, ferdele de ~ 285.
mănăstiri:
arhimandrie 332; lavră 361; de călugărițe 61, 75, 81, 214, 226, 253, 288, 434; ~ domnești 358;
zidire, așezare, refaceri, ctitori, morminte la ~: 21, 26, 75, 84, 97, 113, 174, 214, 220, 226, 361, 412, 439;
~ vîndută pentru datoria ctitorului 100, 108, 383; alte biserici și ~ vîndute 255, 257;
~ fac schimb 26, 38, 106, 200, 241, 247, 257, 311, 312, 320, vînd 84; judecesc 127, 254; iau și dau bani cu împrumut 96, 98, 272; cu pivnițe și prăvălii 96, 113; în pricini 41, 53, 60, 127, 138, 141, 253, 352, 364, 433;
așezăminte, dispoziții, alegerea egumenilor ~ 2, 43, 52, 79, 159, 255;
drept de judecată al ~ în satele propril 42, 159, 426; ispravnicl m-rești 208, 448; catastife ale ~ 420;
~ volnicite să-și adune țiganii fugiți 420; ~ pustiite, sărăcite 21, 45, 52, 79, 113, 226, 439; ~ prădate de panduri 21, 429;
~ închinate unor m-ri din țară 100, 226, 238, 378, 383, 420;
școli din ~ (menț. tîrzii) 63, 116, 146, 175, 176, 185, 316, 430; v. și **metoașe** și **scutiri** și **imunități**;
~ străine cu metoașe și sate în Țara Românească 52, 113, 159, 196, 231, 245, 296, 320, 348, 400; îndatoriri față de ~ închinate 52;
așezăminte pentru oprirea închinării ~ 255, 258;
pentru stăpîniri, egumeni ș.a., v. sub voce: **Argeș, Bistrița, Bolintin, Bucuvet, Călul, Cernica, Cîrnu, Codmeana, Cozia, Cozianii de la Schit, Dealu, Glavacioc, Golgota, Hotărani, Iazer, Iver, Jdreaia, Mănăstirea Sf. Arhanghel Mihail de la Rumele, Mănăstirea Vornicesei, Menedec, Mislea, Molomac, Nucet, Pinul, Pîrvulești, Plumbuita, Secîu, Snagov, Strîmba, Strîmbul, Tutana, Valea, Valea Mare, Vărbila, Viforita** m-ri și **București, Buzău, Cîmpulung, Rîmnic, Tîrgoviște**, orașe.
măsuri:
cal împovărat 129; lățimea carului 6; ciozvîrte 80, 86, 191, 228, 316; fălci 36, 217, 225, 363, 370, 424, 428; locuri 286, A; locuri definite prin aruncare cu bățul, cu măciuca 121, 405; „parte de un om" C; ogoare 28, 252, 291; pași 28, 221, 382; pămînturi 251, 287; prăjini 109; răzoare 101, 109, 145, 151, 191, 195, 210, 215. 251, 259, 267; v. și **funii, pogoane, stînjeni**;
ferdele 285; merțe 202; obroace 114. 427; ocale 202, 257, 391; povară 229; vedre 22, 80, 156, 188, 202, 343.
mătăsari, martori 270.
mătci de stupi 202.
meglași, vînzări, înfrățiri ș.a. cu știrea ~: passim; v. și **jurători, moșneni**.
mei, pîine de ~ 265, 266; dijmă din ~ 112.
meri 39, 427.
mertice <dare>, în scutiri 42, 48, 57, 73, 159. 177, 244, 246, 345, 439; ~ ale străinilor 159.
merțe de făină 202.
meserelu (?) (merseciu), în onomastică 210.
meșteri: rumâni 1, 27, 44, 58, 65, 66, 421; martori 96, 363, 367, 413; jurători 397; ~ domnești scutiți 57.
metoace: m-ri închinate unor m-ri din țară 100, 108, 193, 226, 238, 378, 383, 420; unor m-ri străine 52, 113, 196, 231, 245, 296, 320, 348, 400; m-ri cumpărate și făcute ~ de călugării greci 255.
mierari 155; ~ fac scaun de bir în sat scutit 437.
mierărie, bani strînși la ~ 168.
miere <dare>, în scutiri 10—12, 18, 20, 21, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 244—246, 258, 429, 439; ~ cu ceară 362, 437, 445; ~ dată de sat scutit 345; ocini vîndute pentru plata ~ 102, 215;
~ datorată turcilor 168.
mireni, îndatoriri față de m-ri 79.
mită 79; ~ pentru judecată 82, 255.
mitropolii (arhiepiscopii) din țară 351; mormînt, stăpîniri 62, 72; venit 113;
arhiepiscopie străină cu metoh în Țara Românească 196, 231; alte ~ 159.
mitropoliți (arhimitropoliți, arhiepiscopi, vlădică) 62, 72, 346;
alegere, obligații 79, 113, 255;
ctitor, origină 113;
~ întocmește împreună cu domnul 52, 154, 358; în sfat 159; primește jurămîntul domnului 255, 258; dă cărți de mărturie 98, 351 și de blestem 53; martor 261, 361, 421;
dajdea vlădicăi 213;
~ arhiepiscopi străini 159, 348; vlădică, exarh în Țara Românească 93.
mineături de peste an, în scutiri 7, 10—12, 18, 20, 21, 45, 50, 57, 76, 131, 155, 177, 244—246, 258, 345, 358, 362, 422, 437, 439, 445; slugi domnești string ~ 177.
mocan, în onomastică 159.
moldoveni, primiți în slobozie 10—12, 73; ~ în onomastică 215, 290.
mori (vaduri și roți de ~) 31, 52, 80, 91, 94, 95, 105, 113, 130, 156, 181, 202, 207, 217, 226, 229, 232, 239, 241, 249, 250—252, 257, 276, 287, 313, 323, 326, 334, 338, 355, 361, 383, 385, 386, 390, 391, 393, 410, 451, A;
~ în orașe 51, 186, 215, 264, 337, 382, 401;
~ cu întindere 121, 241, 421; cu particularități 197, 337; ~ gata 6, 74, 146, 176, 215, 241, 298, 311, 312, 315, 405, 418; cu mai multe roți 51, 186, 215, 241; cu două vaduri 314;

www.dacoromanica.ro

meşteri de ~ 397; ~ înecate, stricăciuni 337, 397; pricini pentru ~ 264, 315; făcute de un boier 337; preţuri de ~ 290, 315, 441, 446, 449;
~ în descriere de hotar 121, 239, 390.
morminte, în m-re 26, 75, 214, 220, 361, „moş" 368, E.
moşii confiscate de la greci 255; ~ pustie 184.
moşneni:
numiţi: cnezi 13, 20, 70, 149, 222, 240, 423, 440; judeci 126, 151, 169, 172, 181, 279, 297, 424; megiaşi 15, 44, 68, 88, 89, 94, 104, 107, 121, 152, 174, 188, 219, 241, 252, 308, 324, 333, 335, 440, E; moşneni 46, 62, 149, 172, 203, 440; moşteni 72, 144, 172, 175, 181, 245, 255, 273, 278, 279; moşteni cu înţeles de băştinaş 144, 175, 245, 255;
plăieşi ~ din sate m-reşti, obligaţii şi scutiri 222, 423;
~ vier 203; ~ vînd şi cumpără 188, 241, 308, 424; ~ în obşte 121, 252; în pricină 107, 126;
rumâni se dau drept ~ şi se revînd 15; îşi vînd toată partea şi casa, fără să se rumânească 251, 295; v. şi **rumâni, judeciri, jurători.**
moşteniri, între soţi 154, 355, 371; ~ cu excluderea rudelor de singe 56, 58, 65, 66, 111, 265, 266; ~ cu particularităţi 8, 153, 256, 371, D;
drept de a testa 255.
movilă 283.
munţi, în vînzări şi întăriri 5, 114, 154, 287, 316, 330, 331, 342, 387.

N

nastavnici 79, 332, 400; ~ şi egumeni 17, 214, 429, 437; ai unei m-ri din ţară, episcop străin 50; nastavnici ai unei m-ri străine 52; ~ devenit mitropolit al Ungrovlahiei 113, 261.
nădragi 398.
năem v. **împrumuturi.**
năpăşti 255, 352; ~ de bir 103, 440.
năvoade 167, 284.
năvodari obligaţi să dea vamă din peşte m-rii 167, 284, 434, 435, 448.
nevoi 246; ~ pricinuite de turci şi călători 345.
neguţători (cupeţi) <textual>: 322; cu părţi, vii, pivniţe, 4, 87, 106, 211, 237, 270, 290, 428, 442; cu prăvălii 302, 303; preţuiesc 385, împrumută şi ţin sat zălog 183; nu pot stăpîni sate 278, 279;
martori 4, 38, 87, 95, 100, 108, 146, 171, 181, 201, 211, 218, 219, 223, 228, 237, 270, 298, 302, 303, 319, 332, 344, 384—386, 391, 410, 428, 442; ~ dau mărturie 270; tocmelnici 98, 354, 355; ~ de miere 168.
nuntă domnească 107; ~ a unor boieri 30, 309; v. şi **cununii.**

O

oameni:
~ domneşti iau treapăd 17; prind hoţi 389; v. şi **ispravnici** de jurători; ~ ţării întâlnaţi de domnie 285;
~ buni şi bătrîni martori, dau mărturie 37, 77, 87, 193, 206, 270, 302, 346;
~ răi, pradă m-re 429; v. şi **tîlhari**;
~ străini primiţi în slobozii 10—12, 73, 245; nu pot stăpîni sate în Ţara Românească 278, 279.
oaste, oşteni 425; renunţă la leafă 20; ieşită din ţară cu domnul 259; rumâni în ~ 433; oastea pribegilor 271—273, 278, 279.
obicei (obicelul ţării, lege şi ~) 266; munca rumânilor după ~ 41; dări şi dăjdii după ~ 47, 139, 208, 212, 253, 396; ~ la judecire 127; treapăd după ~ 255;
scaun de bir aşezat împotriva ~ 437;
~ la alegerea egumenilor 79;
~ ţării călcat de greci; obiceiuri rele 255, 258.
obraţe la vie 215.
obroace de grîu 114; ~ de pîine 427.
obştea călugărilor 79.
oceale de ceară 202, 257, 391.
ocină domnească 6; ~ aleasă 224; v. şi **hotărnicii.**
oenari, rumâni m-reşti 419; martor 387.
ocol al siliştei casei 287.
odăjdii 108, 196, 226.
oerii vîndute 238.
oerit, oeresc 10, 255; v. şi **oi.**
ogoare 28, 252; preţuri 291.
oi (~ cu miei ,cu lînă), în danie, zestre, moştenire ş.a. 41, 103, 108, 176, 202, 265, 351, 409; în plata unei duşegubine 104;
<dări> în scutiri: gorştină, dare din ~ 10, 20, 21, 131, 159, 222, 238; gorştină dată de privilegiat 439; oaie seacă 10—12, 18, 21, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 245, 258, 345, 362, 423, 429, 437, 439; ~ de sulgiu 73, 362, 429, 439; ~ pentru merticele străinilor 159;
oieresc 10; oierit de ~ 255.
oieri iau gorştină 238.
olac v. **cai.**

www.dacoromanica.ro

olari 251.
omor 433; pedepse pentru ~ 190, 279; duşegubină luată pentru ~ 104.
opăcinaşi, în scutiri 10, 50.
oraşe şi tîrguri:
oraşe de scaun v. **Bucureşti**; Tîrgovişte numit oraş (cetate) de scaun 77, 96, **246**;
întemeiere 144; moşia oraşului, hotare, pricini 35, 144, 390; vama pazarului 135;
palancă, pod 10, 337; mahala 270, 431; uliţe 14, 129, 346; pazar 135, 186; curtea domnească 18, 51, 57, 103; case 38, 51, 53, 96, 113, 129, 154, 218, 220, 235, 236, 270, 289, 302, 303, 322, 337, 346, 391, 395; băi 51, 337;
grădini 337, 391, 449; vii 17, 51, 63, 272, 336; mori 51, 121, 186, 215, 239, 337, 382, 390, 401, 446, 449; pivniţe şi prăvălii 14, 96, 113, 129, 196, 218, 231, 270, 289, 302, 303, 348, 391, 445; negustori 38, 146, 218, 237, 270, 302, 303, 319, 322, 344, 391, 442; bacali, bărbieri, cizmar 270; cantaragiu 129, 270; cojocari 262, 322; croitori 129. 322; mătăsar 270; meşteri 57; plăpumari 129; rachieri 118, 270; orăşeni agricultori 396;
judeţul şi pîrgarii 7, 18, 24, 96, 105, 237, 270, 303, 332, 337, 380, 391, 404, 416, 419, 422, 445; bătrînii oraşului 303, 337, 382; orăşeni mari şi mici 53; pîrcălabi 135, 391; vornic de tîrg 168; stolnici, vameşi, scaun de vamă 208, 253, 426; strigări în tîrg, pristav 186;
fugă în ~ 117, 419;
v. şi **Argeş, Buzău, Caracal, Cîmpulung, Cornăţel, Craiova, Gherghiţa, Ocna Mare, Oraşul Floci, Piteşti, Rîmnicu Vîlcii, Rîmnicu Sărat, Slatina, Tîrgovişte, Tîrgul Gelortului, Tîrgu Jiu şi Tîrşor**;
oraşe străine v. **Bosna Sarai, Constantinopol, Ierusalim, Sofia, Tîrnovo şi 159.**
orbire 58, 65, 66, 265, 266, 351.
ortac, în onomastică 64.
osîhă <amendă>, în scutiri 7, 422.
ospeţe domneşti 93.

P

paharnici 122, 352, 410; stăpîni 6, 9, 67, 92, 170, 175, 203, 260, 261, 269, 295, 298, 323, 357, 380, 385, 409; A, B; martori 1, 13, 24, 27, 39, 46, 68, 78, 84, 86, 88, 89, 91, 95, 102, 106, 118, 128, 142, 149, 152, 164, 175, 197, 201, 203, 206, 229, 234, 243, 286, 295, 311, 312, 320, 323, 335, 354, 356, 359, 383, 386, 387, 393, 402, 409, 416, 442; dau cărţi de mărturie 104, 351; tocmelnici, jurători, hotarnici 25, 44, 126, 127, 134, 138, 141, 259;
mari ~ v. **Vasilie, Nedelco, Neagu, Para** şi **Barbul Brădeseul**; păhărnicei 445.
palangă, făcută de Sinan paşa 10, 337.
panduri, pradă m-re 21, 429.
par, semn de hotar 193.
parango, postav de ~ 405.
paşă 10, 113, 337.
paşi <unitate de măsură> 28, 221, 382.
patriarhi, dau cărţi 2, 43, 79, 111, 123, 159, 173, 230; oprelişti 255.
pază, la m-re 21, 429; la pod 222, 423; ~ ţării 11, 12; straja de margine 159.
păcurari, în onomastică 278, 279; ~ martor 203.
păduri: passim; ~ tăiate pentru a pune vie 228, 321.
păhărnicei 445.
păhărnicie <dare> 10, 18.
pămînturi <unitate de măsură> 251, 287.
păraginâ, părăsişte v. **vii.**
părpăr 208.
păşunat <dare> 159.
pecete: passim; folosită de oraş 237.
pedepse:
ameninţări domneşti: certare, mare ~ 16—18, 42, 45, 47, 48, 57, 76, 131, 135, 155, 199, 208, 213, 222, 238, 244, 246, 284, 345, 352, 362, 396, 420, 422, 423, 425 426, 431, 433, 434, 448; ~ şi mare urgie 445;
~ cu bătaie 190, 420, 432;
~ capitale 155, 175; reglementarea pedepsei capitale 255.
peri, în descriere de hotare şi toponimie 28, 124, 202, 250, 252.
peşte şi pescuit (vînătoare de peşte) 202; vînătoare cu năvoade 167, 284;
vamă cuvenită m-rilor din bălţile lor 139, 167, 208, 253, 284, 434, 448; cuantum 139, 396; oprelişti 35, 159, 426.
pitari, familie, stăpîni 67, 93, 158, 259, 264; martori 24, 68, 88, 99, 180, 182, 185, 197, 249, 265, 287, 297, 320, 324, 335; tocmelnici dau cărţi 98, 104; scriu zapise 136, 160, 161; în marele divan 358;
foşti mari ~ 93; mare ~ în funcţie v. **Grama**;
mare ~ 316; eroare, în loc de mare paharnic.
pivniţe, la vie 6, 87, 176, 215, 237, 290;
~ în oraşe (case, prăvălii cu ~) 96, 113, 129, 218, 270, 289, 391; ~ de piatră 87;
~ <dare>, în oraş 445.
pîine de grîu şi de mei 265, 266; obroace de ~ 427;
dijmă luată de m-re din ~ 212, 396; v. şi **grîu.**

www.dacoromanica.ro

pîrcălabi, cu părți, cu case 28, 53, 133, 235; cu rumâni 1, 27, 44, 58, 65, 66, 279; martori 41, 96, 169, 187, 269, 275, 298, 305, 330, 332, 342, 380, 391; atribuții, oprelişti 57, 135, 159, 426, 432;
~ din oraş 135; ~ m-resc 426.
pîrgari poartă pricină 419; v. **judeţul** şi cei 12 ~.
plaiuri 207, 339; ale unui oraş 144; v. şi **munţi**.
plase ale unor sate 117, 181, 241, 400.
plaşcă de postav 405.
plăieşi, obligaţii şi scutiri 222, 423, 439; cnezi din sate m-reşti 222, 423.
plăpumar, martor 129.
poceloane <dare> cerute rumânilor 208; în scutiri 159, 431, 445.
poduri 55, 61, 337; pază la pod 222, 423.
podvoade, în scutiri 11, 12, 42, 48, 57, 73, 76, 159, 177, 244—246, 345, 362, 437, 439.
pogoane 109; ~ de vie 4, 78, 80, 86, 101, 105. 118, 130, 142, 145, 148, 151, 162, 163, 191, 202, 203, 205, 210, 215, 221, 223, 228, 241, 242, 252, 267, 290, 291, 307, 391, 412; ~ de pădure 228.
pomi, pomet 80, 87, 182, 197, 207, 217, 237, 251, 287, 299, 314, 339, 363, 442; case cu ~ 116, 257; grădini cu ~ 156; vii cu ~ 210, 215, 241.
popi 14, 28, 136, 152, 160, 176, 239, 251, 257, 259, 333, 334, 353, 386, 390, 398, 404, 413;
~ cu părți, case ş.a. 3, 6, 67, 75, 83, 85, 86, 94, 110, 130, 154, 156, 161, 162, 188, 189, 195, 197, 214, 216, 232, 233, 235, 250, 252, 267, 274, 285, 287, 315, 328, 363, 380, 382, 388, 399, 405, 416—418, 436, 438, 446, 449; D; ~ rumâni 278, 279, 440; ~ dau dări, scutiți 18, 213, 258, 445; popă care nu poate fi rumân B;
~ martori 4, 5, 38, 39, 41, 49, 53, 56, 67, 74, 75, 77, 80, 85, 86, 105, 109, 114, 116, 121, 128, 129, 136, 145, 150, 160, 169, 171, 176, 179, 182, 184, 186, 187, 192, 194, 195, 202, 204, 215, 216, 218, 220, 228, 231, 234, 235, 237, 241, 252, 254, 261, 267, 269, 270, 276, 286, 291, 295, 298, 299, 303, 319, 322, 327, 332, 337, 343, 346, 349, 361, 374, 375, 377, 390, 391, 394, 404, 408, 412, 416, 428, 441, 442, 449, A, C, E;
~ călugări 79, 228; clisiarhi 18, 39, 218, 298, 337, 346, 445; ~ domnesc 346; ~ dascăl şi postelnic 210; dascăl slovenesc în menţ. tîrzie 176, 316; ~ tălmăceşte hrisov 189; ~ dichiu 100, 108; econom 231; ~ egumen 365; ieromnimon 231; protopopi 76, 156, 231; sachelar 231; socotitorul bisericii 212; răspop 181;
grămătic 156; scriu zapise 128, 156, 171, 235, 304, 309, 327, 332, 340, 366, 370, 376, 380, 384, 394, 398, 427, 442;
~ în onomastică 28.
porci (rîmători), în zestre, danii ş.a. 103, 108, 217, 409; ~ în onomastică 67, 163; în dări 20, 159; gorştină <dare> de ~ 10, 21, 131, 255, 433; plăieşi scutiți dau goştina de ~ 439.
portari 322, 346; martori 38, 58, 65, 91, 95, 286, 292, 296, 299, 322, 346, 359, 393; dau cărți de mărturie 104; ispravnici la întocmire 19, 381; ~ de jurători 90, 125, 283;
mari portari v. **Iane, Calciu, Nedelco**; cal dat portarului celui mare 410.
porți 346.
poslușnici şi poslușanie: poslușnici ai unor m-ri (episcopii), scutiri 7, 50, 422, 431; ~ dîrvari 362; ~ moldoveni 422;
poslușaniile m-rii 79;
scutiri acordate pentru a fi de poslușania feudalilor 42, 48, 199, 244, 246, 419, 431;
v. şi **ajutor, lucru, rentă feudală**.
postav turcesc 405.
postelniceasă 187.
postelnici 96, 102, 227;
stăpîni 11, 12, 26, 30, 34, 36, 37, 39—41, 59, 67, 82—84, 90—92, 94, 95, 103, 116, 129, 133, 134, 138, 141, 143, 146, 147, 150, 158, 163, 165, 173, 174, 178, 184, 187, 189, 193, 197, 204, 211, 213, 223, 226, 241, 243, 257, 262, 263, 278, 279, 282, 290, 294, 306, 311—313, 319, 324, 325, 338, 346, 354, 355, 383, 385, 386, 401, 416, 425, 430, 447, 451; ~ creditor 415;
martori 1, 5, 13, 24, 26, 27, 32, 34, 46, 54, 67, 86—89, 91, 95, 96, 102, 107, 129, 130, 142, 149, 152, 157, 158, 169, 170, 181, 186, 197, 200, 202, 203, 206, 210, 215, 216, 241, 243, 265, 268, 270, 276, 287, 289, 296, 307, 309—312, 315, 320, 323, 325, 326, 333—335, 341, 344, 346, 347, 351, 356, 357, 359—361, 363, 375, 380, 383, 387—389, 391, 394, 395, 404, 416; tocmelnici, hotarnici 30, 40, 44, 127, 134, 138, 141, 259, 357, 443;
~ om domnesc, ispravnic de jurători 25, 188; ~ cu însărcinări 100, 108; învață (8чна) 42; ~ scrie zapis 1, 27, 34, 306, 325, 355; ~ dascăl şi popă 210; rosturi 117, 255;
din casa domnească 44; ceauş de ~ 264; postelnic de sută 255; ~ al doilea 1, 25, 27, 88, 89, 326, 341;
mari ~ v. **Alexandri, Iovcea, Dumitraşco, Manea** şi **Costandin Cantacuzino**; f. mari postelnici (şi din Moldova) 11, 12, 42, 89, 143, 296.
postrig, obligaţiile călugărilor faţă de ~ 79.
povară <unitate de măsură> 229.
pradă <amendă> 213; luată: de vameşi 208; pentru încălcare de ocină 112; de la viclean 229; ~ închinată domniei 255, 443;
m-re prădată din ordin domnesc 100, 108;
prada cupăriei şi a puşcăriei 255.
pravilă, judecată după ~ 255; ~ călugărească 79.

www.dacoromanica.ro

prăjini, în lat şi în lung 109.
prăvălii 14, 96, 129, 196, 231, 270, 302, 303; ~ scutite de galbenul de fum 348.
preţuri pentru:
sate întregi 20, 31, 82, 164, 175, 183, 217, 262, 263, 278, 279, 298, 385, 400, 425, 440; cîtimi definite de sat 64, 92, 106, 163, 171, 206, 224, 243, 252, 290, 313, 323, 383;
rumâni cu părţi 13 23, 41, 44, 46, 68, 88, 89, 94, 116, 120, 122, 149,150, 152, 166, 169, 172, 181, 219, 240, 251, 254, 261, 324, 329—333, 335, 336, 341, 342, 356, 368, 383; ~ rumâni fără ocină 94, 107, 251, 292, 323, 324, 383;
ţigani şi sălaşe de ţigani 34, 39, 84, 94, 98, 190, 216, 241, 260, 271, 290, 325, 359, 380, 383, 386;
părţi arătate în stînjeni şi fălci 4, 6, 24, 78, 80, 105, 137, 145, 148, 205, 217, 225, 235, 239, 277, 288, 290, 291, 293, 308, 309, 340, 366, 370, 386, 390, 393, 406, 407, 413, 414, 424, 428, 438, B;
funii, delniţe, locuri, ogoare, pămînturi 32, 41, 67, 85, 94, 101, 107, 133, 211, 252, 269, 286, 287, 291, 317, 360, 377, 404, 416, 436, C; ~ vii, în pogoane şi răzoare 4, 78, 80, 86, 101, 145, 148, 176, 191, 202, 203, 210, 215, 221, 228, 241, 242, 252, 259, 290, 291, 307, 412;
mori, vaduri, roţi de moară 6, 74, 105, 121, 176, 186, 215, 239, 241, 250, 252, 290, 315, 390, 441, 446, 449;
case din oraş 38, 218, 322, 346, 391; ~ selişte de casă din sat 124; ~ prăvălii, ~ cu pivniţe 129, 270, 302, 303;
boi 181; ~ cai 59, 94, 114, 143, 149, 301, 405, 410, 443; ~ oi 202; ~ stupi 443;
vin 301, 343; ~ ceară, în ocale 202, 391;
blănuri, rasă 262, 417;
lemnul unei biserici 234;
preţuri în bunuri şi bani, pentru locuri nedefinite: passim.
pribegi, doamnă pribeagă 98; boieri ~ 98, 183; pribegi ridică oaste şi luptă cu domnul 271—273, 278, 279;
~ în onomastică 98.
pricini:
între: mănăstiri (episcopii, mitropolie, patriarh) 8, 31, 193, 283; ~ şi slujitori domneşti, concesionari 16, 81, 155, 208, 238, 253, 284, 419, 437, 448; ~ şi orăşeni 53; ~ şi sat 448; ~ şi boieri 8, 33, 35, 37, 41, 55, 98, 173, 296, 337, 352;
între: boieri 29, 30, 82, 90, 103, 115, 134, 143, 147, 153, 154, 190,217, 230, 259, 264, 282, 344, 355, 357, 371, 381, 383, 397; ~ şi negustori, creditori 262, 263, 273, 278, 279; ~ şi orăşeni 401; ~ şi dorobanţi 29; ~ şi megiaşi, sat 107, 197, 443; ~ şi rumâni 25, 44; ~ şi popă 197, 213;
purtate de popi 75, 110;
între orăşeni 322; ~ şi m-re 53; ~ şi boier 401;
între moşneni 77, 101, 118, 126, E; ~ şi ungureni 315;
pricini de rumânie cu boieri 9, <25>, 66, 70, 273, 278, 279, 430, 432, 440; ~ cu m-ri, mitropolie 15, 60, 62, 72, 84, 123, 175, 248, 261, 350, 364, 365, 378, 433; ~ purtată de boier ctitor 174,
vînzători se obligă să poarte ~ 317, 375; pradă, gloabă, treapăd, consimţite de părţi la redeschiderea ~ 82, 193, 197, 213, 355, 443.
pristavi, strigă în tîrg 186.
protopopi (potropopi) 156, 231, 429.
protopsalt, martor 231.
pustie, pustietate, sat din ~ 11, 12; moşie ~ 184; v. şi **mînăstiri, sate** pustiite.
puşcaşi (puşcar), martor 254, 442.
puşcărie v. **temniţă.**

R

rae în onomastică 215.
raehieri 118; martor 270.
rasă 417.
răchiţi în toponimie 105.
răscumpărarea capului 175.
răspop rumânit 181.
răutăţi, pustiiri 63, 113, 135, 245, 272, 364.
răvaşe v. **acte, zapise** şi **jurători.**
„război" cu pribegii 272.
răzmeriţă 168, 316.
răzoare 251; ~ de cîmp, 101, 109, 145, 210, 215, 267; ~ de vii 151, 191, 195, 259.
rentă feudală:
muncă, ajutor, ascultare, lucru, poslușanie datorate stăpînului 7, 10—12, 16, 21, 42, 47, 48, 50, 57, 61, 73, 177, 199, 201, 244, 246, 345, 361, 419, 429, 431, 432, 437; poslușaniile m-rii 79; lucru boieresc 76, 362; muncă după lege şi obiceiul rumânesc 41, 47; după întocmire 361;
megiaşi se pun sub mîna unui boier să-i fie de ajutor în vederea unor scutiri 324;
adet 258; daturi 433; venit 52, 108, 113, 231, 255; dijmă, dajdie, venit zeciuială din fîn, din grădini, din grîu, din pîine, din lemne, din mei, găleţi 39, 112, 212, 396, 433; rumâni dajnici 364; vamă, venit, zeciuială din peşte, din bălţi 33, 35, 37, 55, 139, 159, 167, 208, 253, 284, 396, 426, 434, 435, 448; venit din bazar, din prăvălii 135, 231; vinărici 17, 22, 52, 101, 203, 321, 416; părpăr 208; dajdie dată de o mahala 431;
dăjdii luate de la ţigani 16, 420;

www.dacoromanica.ro

cuantum 17, 139, 396; după lege şi obicei 16, 17, 47, 112, 139, 208, 212, 396; luată în bani 17, 433;
dajdia vlădicăi, a preoţilor 213, 258;
dijmă dată de oameni liberi 212, 396; biserică volnicită să spargă casele unor oameni aşezaţi pe ocina sa 212;
împotrivire la darea ~ 17, 212, 433; v. şi pricini de rumânire.
rîndaşi 103.
rîuri, matca <veche> 241; vadul de sus 382.
robi, robie 350;
robie la unguri 98; ~ la tătari 115, 433; cărţi de robie 364;
rumâni căzuţi robi scapă de rumânie 138, 141, 364;
rob în onomastică 4, 94, 175, 241, 279, 290, 291, 357, 390, D; v. şi ţigani.
rogoz, în descriere de hotare 283.
roşii 396; numiţi boieri 390; ~ aleşi 103; iuzbaşă de ~ 418;
martori 104, 234, 384, 390; în marea adunare a ţării 255, 258;
birul lor, scutiri 103, 117, 255, 258; greci înscrişi la ~ 255.
rotari, martori 388.
roţi v. **mori**.
rudari 420; m-reşti, dajdia lor 16.
rude 226, 314; ~ întrebate la vînzare 28, 64, 91, 95, 197, 206, 259, 270, 302, 391; ~ excluse de la moştenire 56, 58, 65, 66, 111, 265, 266;
răspunderi ale ~ 103;
~ ale ctitorului, drepturi 113;
v. şi **vînzări-cumpărări**, preemţiune.
rumâni (vecini):
numiţi: dîrvari 76, 362; moşteni 175; poslušnici 7, 362, 419; rumânaşi 131; săteni 324;
rumâni domneşti 159, 400, 430;
~ m-reşti, ai mitropoliei 15, 20, 31, 52, 60, 62, 72, 113, 127, 138, 139, 141, 159, 244, 261, 272; schimbaţi de m-re cu un boier 311, 312; ~ fugiţi 42, 226, 245, 352, 364, 378, 419;
~ boiereşti 8, 9, 13, 26, 27, 29, 44, 47, 58, 64, 65, 90, 92, 102, 107, 111, 112, 127, 130, 133, 138, 147, 153, 154, 157, 164, 166, 170, 175, 183, 198, 209, 217, 223, 229, 241, 243, 262, 263, 265, 266, 268, 276, 298, 306, 310, 351, 354, 357, 371, 385, 387, 400, 421, 425; ~ fugiţi 117, 134, 138, 141, 143; ~ vînduţi în lipsă 91, 95;
~ ai unui popă 328; ~ ai unor rumâni care se judecesc 254, 332, 378;
~ cu delniţe 23, 41, 116, 313, 328; cu părţi în alte sate 324, 335; ~ fără ocină 94, 149, 251;
ocini fără ~ 82, 106, 317, 320, 392, 451; vii rumâneşti 151;
~ popi 278, 279, 389, 440; ~ femei 175, 440; martori 23; meşteri 1, 27, 44, 58, 65, 66, 421; ocnari 419; ~ pîrcălabi 1, 27, 44, 58, 65, 66, 279; ~ cîmpoitor 251; ~ stupar 387; ~ vieri 1, 44, 58, 65, 66;
lucru rumânilor 201; muncesc cu tocmeală 361; la ocnă 419; muncă după legea şi obiceiul rumânesc 47;
birul unor rumâni boiereşti plătit de alt boier 103;
rumâni primiţi în slobozie 73, 245; prădaţi de vameşi 208; refuză să dea daturile 433; situaţia rumânilor călăraşi şi dărăbanţi 365, 378, 432, 433; opreliştı şi drepturi de judecire, 70, 127, 254; ~ ale rumânilor robiţi 11, 12, 138, 141, 364; rumâni răsculaţi la pribegirea boierilor 168;
v. şi **judeciri, luptă de clasă, rentă feudală, rumâniri, preţuri.**
rumânie, apărare de ~ 174; a unor rumâni judeciţi 9; ~ a unor judeci care îşi vînd tot pămîntul 251, 295;
pricini de ~ 9, <25>, 60, 62, 66, 70, 72, 84, 123, 125, 174, 248, 261, 273, 278, 279, 378, 430, 432, 433.
rumâniri:
domnul (Mihai Viteazul) rumâneşte 20, 123, 125, 248, 440; boieri rumânesc 13, 46, 62, 66, 68, 72, 88, 89, 94, 104, 120, 122, 149, 152, 166, 169, 172, 181, 187, 190, 219, 240, 251, 273, 278, 279, 287, 292, 297, 324, 329—331, 333, 335, 336, 341, 342, 356, 368, 383, 389, 418, 443;
rumâni care se judecesc rumânesc înlocuitor 332;
~ numai cu capul 149, 251, 292, 324, 329, 330, 336, 341, 383; ~ cu particularităţi 20, 104, 190, 335, 336, 341, 356, 378, 389, 418, 440, 443;
~ sub Mihnea Turcitul 273, 278, 279; sub Mihai Viteazul 44, 62, 66, 72, 418; sub Radu Mihnea 94; sub Alexandru Iliaş 13, 15, 46, 149;
v. şi **pricini** de rumânie.
ruptoare (tocmeală), dări plătite cu ~ 11, 12, 177, 199, 244, 258, 345.
ruşi, primiţi în slobozii 11, 12; în toponimie 3.

S

sachelar, preot ~ 231.
sahaidace 398.
samur, blăni de ~ 262, 263.
saşi, popă săsesc 382; în onomastică 122, 186, 401.
sate şi săteni:
întinderea satului, numărul sătenilor 133, 233, 240, 278; săteni cu părţi în alte sate 188, 324, 335;
sate de plăieşi 222, 423, 439; ~ de margine 48, 199; ~ pentru paza ţării 11,

www.dacoromanica.ro

12, 21, 429; ~ de drum 345; ~ de lemnari 50;
~ domnești 117, 272, 400, 419, 440;
~ românite de Mihai Viteazul 20, 123, 125, 248, 440; slobozite 440; sat răscumpărat de la domnie, plătind datoria boierului 70; străini nu pot stăpîni ~ 279;
~ sparte, risipite 42, 138, 141, 226, 245, 437; pustiite, robite de tătari 11, 12;
~ vîndut fără rumâni 82, părți de ~ fără rumâni 106, 297, 317, 320, 323, 366, 451; săteni fără ocină 94, 251, 292, 323, 324, 330; oameni străini de sat 212, 324;
îndatoriri 104; răspundere solidară 6, 215, 252; birul și dajdea dată cu ~ 9, 213; sat sub judecata m-rii 42, 426; bătrînii satului 389, E;
passim.

săbler, megiaș jurător 174.

săraci, poslușnici 7, 422; ~ oameni slobozi dau birul și dajdea unde vor locui 9; ~ asupriți de greci 255.

sărăcie și pustiire a țării 255, 259, 352; m-ri sărăcite 45, 79, 226, 439.

seaun 398; martori 202, 416;
~ de bir 437; ~ al vameșilor 208;
scaun domnesc v. **București** și 77, 96, 157, 246; ispravnici de ~ 77, 96;
scaunul Craiovei, ispravnici 70, 82, 103.

schevofilax și econom 231.

schiler, martor 327.

schimburi 30, 158, 176, 197, 202, 227, 347, 357, 393, 409, 451; domnul schimbă 440; m-ri schimbă 26, 38, 106, 200, 241, 257, 311, 312, 320;
~ de țigani pentru respectarea sălașului 93, 200, 241, 247;
galbeni schimbați în Transilvania 8.

schiptru al Țării Românești *10*, *51*, 52, 113, 358, 430.

scînduri, în scutiri 159.

scoc de moară 241; ~ vîndut fără ocină 74.

scule (unelte) de aur, de argint, ale unor boieri 229, 276, 394; ~ ale unor biserici și m-ri 196, 226; v. și **ferecături, odăjdii.**

scutiri și imunități:
acordate prin așezăminte tuturor categoriilor de privilegiați 255, 258, 358;
acordate unor boieri, drept de a face slobozie 11, 12, 73; ~ unor clerici, biserici domnești din orașe 18, 348, 445; ~ unor sate și poslușnici m-rești, m-rilor, episcopiilor, mitropoliei 7, 10, 17, 20—22, 42, 45, 50, 52, 76, 131, 135, 155, 159, 177, 208, 238, 244—246, 321, 345, 362, 419, 422, 426, 429, 437; ~ pentru mahalaua unei m-ri 431; ~ unor sate de margine, lemnari, plăieși mănăstirești 48, 50, 222, 423, 439; ~ unor țigani m-rești 16, 420; drept de judecată, acordat explicit m-rii 42, 426;
acordate unor meșteri domnești 57; scutiri (vlădicești) acordate unor clerici 18, 218, 258, 445;
v. și **dări și slujbe.**

semne v. **hotare.**

sfatul, soborul țării 255, 258, 358; sfat domnesc v. **divan.**

sinod patriarhicesc 159.

sîrbi primiți în slobozii 10, 73, 159; martor 337; în oastea lui Leon Tomșa 168, 271; căpitan de ~ 93;
în onomastică 87, 154, 197, 237, 298, 376, 407.

slobozii:
drept de a face ~ acordat unor boieri 11, 12, 73; ~ unor m-ri (episcopii) 155, 159, 244, 245; condiții 7, 10, 177; slobozii sparte, risipite 244, 246;
rumâni fugiți în ~ 117, 419.

slugi:
~ boierești 23, 103, 159, 187, 266, 282, 398, 421; ~ dăruite pentru slujbă 94, 103;
~ domnești, fără dregătorie arătată 6, 26, 130, 217, 222, 248, 396, 423; ~ cu sarcini domnești 16, 117, 213, 214, 420, 448, ~ dăruite pentru slujbă dreaptă 271, 425; ~ scos cu rușine din divan 217; șelar ~ 102; ~ oprite să turbure privilegiați 18, 45, 48, 57, 73, 76, 131, 159, 177, 178, 244, 246, 348, 362, 437, 445; v. și **boieri**;
~ mănăstirești 431; v. și **dîrvari, poslușniei.**

slujbe drepte și credincioase, ale boierilor, răsplătite 47, 51, 63, 93, 271, 425; în țări străine 282, 440;
~ ale unor slugi domnești în județ 45, 177, 246;
~ ale plăieșilor 222, 423, 439;
rumân dăruit de boierul său pentru ~ 94;
~ făcute de clerici 113, 445;
cumpărarea, mărirea slujbelor 255, 258;
~ de peste an în scutiri 7, 11, 12, 21, 45, 50, 73, 76, 155, 177, 245, 246, 358, 362, 422, 423, 429, 437, 439;
scutiri pentru a fi de ~ v. **rentă feudală.**
v. și **dări și slujbe, lucru.**

slujitori domnești, în adunarea țării 255, 258; rumâni boierești și birnici nu pot fi ~ 432.

soboare:
ale m-rilor, încuviințează schimburi, judeciri 100, 106, 108, 247, 254, 311, 312, 320; *rosturi* 79, 225; soborul de obște, ~ fraților, sobornica 79;
soborul țării 358.

socotitor al unei biserici 212.

soroace:
pentru plata unor datorii 19, 69, 94, 96, 98, 102, 192, 262, 263, 268. 273, 278, 279, 285, 293, 371, 383, 415; ~ unor dușegubine 104, 190, 389; ~ de judecată, de jurători 15, 90, 125, 174, 248, 351, 381;
pentru dări cu ruptoare 255, 258, 345; ~ plata birului de haraci 177; pentru tocmit mierea 168.

spahiu în onomastică 149, 418.

spătari:
stăpîni, familie 8, 30, 31, 46, 107, 113, 120, 141, 153, 157, 183, 190, 217, 226, 229, 230, 295, 324, 354, 355, 357,

www.dacoromanica.ro

371, 385, 416; martori 13, 104, 107, 133, 138, 149, 152, 164, 175, 181, 241, 262, 263, 289, 296, 298, 310, 324, 330, 331, 334, 335, 347, 351, 354, 355, 357, 361, 386, 391, 402, 409; ~ dau cărți de mărturie 104; ~ pribeag 168, 178;
~ al doilea 229; ~ în sfatul domnesc 358.
mari ~ în funcție v. **Miho, Dumitrașco, Pavlachi** și **Teodosie**; foști mari ~ 8, 31, 104, 107, 133, 149, 152, 296, 358, 385.
spătăreasă 8.
stareță 81, 283.
steag 47.
stegari 339, 366.
stejari 283, 321.
steție, în scutiri 11, 12.
stîlpi, semne de hotar 62, 72.
stînjeni <unitate de măsură> de ocină 4, 6, 24, 29, 78, 80, 86, 105, 106, 137, 142, 145, 148, 149, 176, 191, 202, 205, 221, 223, 229, 235, 239, 242, 270, 274, 290, 291, 307—309, 340, 343, 344, 366, 384, 390, 393, 406, 407, 413, 414, 427, 438, 440, 451, B; ~ prețuiți 176, 277, 288, 293, 386.
stolnici:
familie, stăpîni 29, 40, 83, 273, 278, 279, 313, 391; martori 86, 91, 95, 114, 234, 251, 268, 287, 324, 329, 361, 380, 388, 393; hotarnic 40;
opreliști, pricini pentru zeciuiala din baltă 48, 61, 159, 253, 426;
f. mari stolnici 273, 278, 279; în sfatul domnesc nenumit 429; în funcție v. **Mușat, Gherghe, Nedelco, Stroe Leurdeanul.**
straja de margine <obligație> 159; paza țării 11, 12.
strâchînar 181.
străin v. **oameni străini.**
stupar 387.
stupi dăruiți, în preț ș.a. 103, 108, 202, 265, 266, 351; preț 443;
<dare> dijmă din ~ 10, 20, 21, 131, 159, 255, 439; ~ dată în bani 433.
sudeți v. **județi.**
sulgeri (slugeri), stăpîni, familie 19, 30, 69, 107, 127, 198, 262, 263, 268, 273, 278, 279, 325, 385; martori 1, 27, 34, 70, 82, 86, 100, 107, 108, 122, 149, 170, 181, 241, 259, 289, 296, 310—312, 324, 326, 334, 336, 341, 347, 361, 386, 389, 409; hotarnici, tocmelnici, dau cărți 25, 44, 104, 126; ~ în divanul domnesc 358; mari sulgeri în funcție 263 (?) v. **Mușat** și **Dumitru Dudeseul**; foști mari ~ 70, 86, 100, 108, <263>, 386.
suigiu <dare> 345; în scutiri v. **oi.**
sultan v. **împărat.**

Ș

șa, cal înșeuat 398.
școală domnească, slovenească <în menț. tîrzii> 63, 116, 146, 175, 176, 185, 316, 430.
șelari, slugă domnească 102; martori 96, 220.
șesul viilor 272; ~ orașului 271.
șerb, în onomastică 159, 224, 234, 287, 292, 305, 316, 331, 342, 451.
șetrari, martori și jurători 86, 259; ~ scrie zapis 326, 336, 341.
șifari, f. mare ~, martori și jurători 39, 206, 259, 322; ~ domnești, abuzuri 81;
baltă șifărească 81.
șoimar 87.

T

tabac, martor 6; ~ în onomastică 390.
tabără domnească 271; ~ a pribegilor 168; ~ a unor haiduci 98.
taleri, în preț 339.
tătari, pradă și robesc 11, 12, 101, 115, 188, 433; ~ în toponimie 188, 316.
telegari, în zestrea unei jupînițe 265, 266, 351.
temniță (închisoare, pușcărie) 450; boieri închiși 8, 183, 262, 263, 273, 278, 279; megiași închiși 104; bătrînii unui sat închiși 389; prada pușcăriei 255; v. și **gros.**
termen, pentru invocarea protimisisului 259.
tisă 207.
tîlhari (hoți, oameni răi) 11, 12; ~ pradă m-re 21, 429; cărți luate cu tîlhărie 273, 278, 279.
tîrg <pazar> 135, 186 (?); v. și **orașe și tîrguri.**
toboșar 395.
trăsuri 168; v. și **căruțe, leagăn.**
treabă v. **lucru, poslușanie.**
treaba țării, sat domnesc vîndut pentru ~ *400.*
treapăd 213; luat după obicei 255; ~ luat de armași și om domnesc 17, 104; v. și 355.
tufe, în descriere de hotar 6.
turci v. **Turcia.**

Ț

țap, în onomastică 205.
țară, legea țării 247; sfatul, soborul țării 255, 258, 358; mai marii țării 79; paza țării 11, 12, 159;
țări străine, trimiși în ~ 282; oameni din ~ primiți în slobozii 10—12, 159; v. și **oameni străini.**
țăran, în opoziție cu orășan 396.

www.dacoromanica.ro

ţelină vie ~ 86, 163, 202, 307.
ţigani (sălaşe de ~) 153;
în danii şi moşteniri 52, 75, 108, 113, 214, 229, 241, 265, 266, 351, 354, 355, 371; în zestre 8, 31, 178, 313, 357; puşi zălog 383; în vînzări 34, 39, 54, 84, 117, 241, 260, 290, 325, 380, 383, 386, 410; în schimb 30, 227, 347; ~ schimbaţi pentru a nu se sparge sălaşul 93, 200, 241, 247;
~ căldărari 357; fauri 241, 386; viorari 39; rudari, dau dajdie m-rii 16; lucrează la ocnă 420;
~ omorît în bătaie 190; fugiţi 226 (?), 296, 420; în tabăra pribegilor 271; ţigănci robite de unguri 98, 99; răscumpărată de tatăl ei 93;
~ scrişi în catastiful m-rii, dăjdiile lor 16, 420;
v. şi **preţuri.**
ţigănii boiereşti 296, 383; ~ mănăstirească 241.
ţinut 132; ~ din Moldova 241.

U

ucenic, al unui logofăt 361, 383, 385, 386, 438; <în menţ. tîrzie> 308.
ughi, în preţ, datorii ş.a. 1, 8, 27, 50, 59, 72, 96, 98, 107, 108, 113, 121, 129, 133, 146, 149, 163, 166, 169, 183, 201, 209, 211, 215, 217, 223, 229, 235, 240, 241, 250, 251, 262, 263, 268, 270, 278, 279, 285, 287, 290, 293, 298—301, 306, 307, 309, 310, 313, 324, 327, 333, 338, 341, 343, 344, 353, 356, 367, 376, 377, 385, 386, 393, 399, 404, 410, 413, 417, 425, 436, 438, 441, 444, B;
~ în plata birului 11, 12, 117, 177, 244, 255, 258, 345; ~ a gloabelor, a treapădului ş.a. 82, 104, 355;
<dare> 10, 73, 245; ~ de fum 177, 348.
uliţe, în oraş 14, 346; ulicioară, lăţime 129.
ulmi 28, A.
unelte v. **scule.**
unguri şi ungureni 98, 290, 315, 391.
untdelemn, preoţi scutiţi de ~ 18.
urs, în onomastică 41.

V

vaci 104, 168; în danie 108, 265, 351; în zestre 409; în preţ 128, 202, 207, 257, 411.
vaduri de moară v. **mori.**
vamă din baltă, din peşte 33, 55, 81, 159, 208, 434, 448; de la ocnă 52; ~ din oraş (bazar) 135;
cuantum 139, 167, 284; vîndută <concesionată> 208;
v. şi **rentă feudală.**
vameşi de la bălţi 61, 81, 208, 426; vameş de la schelă, martor 327.
vase la vie 189, 210, 215, 395.
vătafi, familie, stăpîni 6, 78, 86, 103, 117, 203, 206, 270, 376, 384; martori 54, 69, 96, 121, 156, 164, 184, 197, 215, 218, 219, 228, 234, 235, 251, 277, 286, 287, 292, 298, 305, 325, 329, 330, 331, 339, 342, 344, 353, 372, 383, 395, 398, 444, B; **vătaf** de aprozi 164.
vedre de vin 22, 80, 156, 188, 202, 343.
venit din bălţi 33, 55, 434, 435, 448; din girle 37; din găleţi, porci, stupi ş.a. 433; din prăvălii 231; din bazar 135;
~ domnesc din vinărici, dăruit nuei m-ri 321;
~ mănăstiresc <nespecificat> 108, 113, 231; ~ înstrăinat de egumeni greci 52, 255;
v. şi **rentă feudală.**
vicleni 356; averi boiereşti confiscate pentru ~ 178, 272.
vieri 1, 27, 44, 58, 65, 66, 203; martor 6.
vii 1, 4, 8, 13, 17, 28, 32, 44, 49, 52, 58, 63—66, 70, 78, 80, 85—87, 101, 105, 107, 110, 111, 115, 118, 130, 132, 145, 149, 151, 153, 157, 158, 165, 179, 181, 182, 188, 191, 195, 202, 205, 211, 221, 223, 226, 228—230, 232, 233, 240, 241, 243, 249, 252, 259, 267, 290, 313, 349, 354, 355, 371, 383, 385, 391, 393, 398, 409, 410, 412, 425, 430;
şesul viilor oraşului 272; ~ bătrîne 276; pădure tăiată pentru a se sădi ~ 321; ~ de la grădini 83, 215; ~ îngrădită 346; ~ cu obraţe 148, 242;
~ lucrate şi păraginâ 63, 142, 163, 215, 217, 259, 290, 291, 307, 363, 394, 395; ~ cu cheltuieli de lucru 148; ~ cu case, cu vase 189, 210, 215, 237, 395;
~ domnească, în oraş 51, 63, 346; ~ boiereşti, mănăstireşti <textual> 113, 151, 265, 266, 273, 278, 279, 351; nedajnice 101, 145, 162, 203, 267, 307; ~ rumâneşti 151; ~ vîndute la rumânire 122;
în descriere de hotar 207, 390.
vin, vedre de ~ 80, 156, 188, 202, 343; butie de ~ 189, 301; preţ 343; în plata vinăriciului domnesc 17, 358.
vinăricer, opriţi să turubure privilegiaţi 155, 445.
vinărici:
domnesc în scutiri 10, 18, 20, 21, 159, 255, 258, 358, 445; ~ luat <explicit> de feudal 17, 22, 52, 321;

www.dacoromanica.ro

~ boieresc 101, 203, 416; vii nedajnice <fără vinărici boieresc> 101, 145, 162, 203, 267, 307;
~ dat în vin sau bani 17.
vlorar, țigan 39; martor 339.
vistierese, stăpîne, ctitore 9, 70, 108, 231, 324, 416.
vistieri:
familie, stăpîni 9, 30, 38, 41, 94, 149, 164, 174—176, 229, 264, 273, 278, 279, 320, 361, 383, 385;
martori 24, 46, 58, 68, 69, 82, 88, 89, 149, 164, 175, 215, 231, 241, 265,271, 273, 278, 279, 296, 297, 324, 415; dau cărți de mărturie 104, 143; atribuții 229;
mari vistieri v. **Ianache, Dumitrașco, Radul Năsturel**; foști mari ~ v. **Necula, Trufanda** și 70, 100, 108, 117; foști mari ~ în sfatul domnesc 260, 358, 400; al doilea ~ v. **Dumitru Dudescul, Mușat** și 397, 415; ~ în sfat domnesc 358, al doilea log. de vistierie 104;
eroare: mare vist. în loc de mare vornic 24.
vistieria domnească 10—12, 79, 177, 400, 440; catastife de ~ 50, 57, 433; cislă scrisă la ~ 255; logofeți de ~ 104, 164, 175, 389, 451.
vite 52, 108, 226, 394, 395; creșterea ~ 11, 12; ~ vîndute în bazar 135; ~ de birărie 168; „~ de cai" 153.
vînătoare v. **pește și pescuit.**
vînzări-cumpărări: passim;
~ contestate, cu particularități 1, 27, 82, 100, 183, 204, 234, 257, 363, 375, 384, 398, E; ~ și înfrățiri 204, 217; ~ anulate, preemțiune 44, 92, 118, 198, 204, 217, 251, 259, 277, 287, 401, 410, 446;
termene de contestare a ~ 77; interdicție de ~ 296; vînzări la cochii vechi 98;
concesionare numită vînzare v. **vamă**;
v. și **rumniri, judecîri.**
vlahi, primiți în slobozie 10.
voevod v. **domnul**; ~ în toponimie 144.
vornicese, stăpîne 8, 31, 193, 201, 227, 282, 322, 338.
vornici:
familie, stăpîni 1, 8, 25, 27, 34, 35, 44, 58, 65, 66, 74, 82, 111, 141, 157, 176, 193, 209, 215, 235, 241, 250—252, 265, 266, 273, 278, 279, 287, 289, 293, 309, 310, 313, 322, 326, 351, 360, 371, 386, 393, 407, 415, 416, 418, 421;
martori 24, 34, 54, 58, 65, 69, 82, 89, 91, 95, 99, 101—103, 133, 142, 149, 152, 169, 175, 176, 206, 234, 239, 241, 262, 263, 265, 270, 297, 298, 310—313, 324, 334, 346, 354, 355, 357, 361, 383, 386, 387, 393, B; ~ tocmelnici, jurători, hotarnici 25, 30, 40, 98, 259, 344, 354, 355, 357, 381, 397, 418; ~ ispravnici de jurători 33, 55, 193, 259, 283; ~ dau cărți de mărturie 104, 351;
judecă, dau jurători 19, 104 (?), 232, 256, E;
ispravnic al scaunului Tîrgoviștei 77, 96;
ispravnici ai scaunului Craiovei 82;
ispravnici în act domnesc 141, 196, 260; învață (ucha) 174, 253, 365, 449;
mari ~ v. **Hrizea, Ivașco**; foști mari ~ v. **Aslan, Hrizea, Ivașco** și 31, 33, 170, 226, 227, 241, 283, 371; foști mari ~ în sfatul domnesc 260, 358; ~ al doilea 33, <34>, 55, 68, 84, 98, 103, 104, 149, 152, 154, 193, 241, 346, 381; ~ de tîrg 168;
~ răsculat 168;
slugi ale marilor ~ 103, 282, 398;
erori: mare vornic în loc de al doilea vornic 34, 381; mare vistier în loc de mare vornic 24.
voștinar (hoștinar), aldămășar 205.

Z

zaherea, în scutiri 159.
zapise v. **acte.**
zăgaz tăiat 337.
zălog, părți și sate puse ~ 69, 102, 103, 183, 192, 201, 262, 263, 285, 327, 344, 371, 410; cărți domnești puse ~ 273, 278, 279; țigani puși ~ 383.
zeciuieli din bucate date la judecire 127; ~ din vin 22; ~ din fîn, din grădini, din pește, din pîine, din tot venitul 212, 396; v. și **dijmă.**
zestre 59, 232; domni înzestrează fiice 262, 263, 273, 278, 279; părinți dau ~ sate și părți 8, 26, 31, 62, 72, 110, 114, 124, 130, 178, 198, 206, 207, 209, 268, 276, 313, 357; dau ~ cai și obiecte 265, 266, 351; frați înzestrează surori 221; jupaniță fără ~ 265, 266, 351; sate de ~ vîndute, zălogite 198, 371; pricină pentru ~ 153;
legiuiri pentru ~ 409.
zmeu în toponimie 440.

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBA ROMÂNĂ

az . . . . . = eu
biv, bivşih . . . . . = fost
biv vel . . . . . = fost mare
Blagoveştenia . . . . . = Bunavestire
Bogorodiţe . . . . . = Născătoare de Dumnezeu
brat. . . . . = frate
Buzevschi . . . . . = al Buzăului
Cralevschi . . . . . = al Craiovei
del . . . . . = parte
den, dni . . . . . = zi, zile
dol . . . . . = de jos
ego . . . . . = (al, a) lui
gor . . . . . = de sus
gospodin, gospodschi . . . . . = domn, domnesc
grad . . . . . = cetate
i . . . . . = şi
leat, vă leat . . . . . = an, în anul
mal (i) . . . . . = mic
méseţa . . . . . = luna
na ime, po ime . . . . . = anume, pe nume
nevérnic . . . . . = necredincios
novţi (aspri) gotovi . . . . . = bani (aspri) gata
ot, ot tam . . . . . = din, de la, de acolo
pac . . . . . = iar
pis, ispisah, napisah . . . . . = a scris
pocoinago, pocoinomu. . . . . = răposatului
pol, polovino. . . . . = jumătate
radi . . . . . = pentru
Ribniceschi . . . . . = al Rîmnicului
sin, sinu, snă . . . . . = fiu
star . . . . . = bătrîn
sud, sudstvo . . . . . = judeţ
sveti (a) . . . . . = sfînt(ă)
u, v, vă . . . . . = la, în
Uspenia . . . . . = Adormirea
varoş . . . . . = oraş
vel, velichi . . . . . = mare
vladicestva mi . . . . . = vlădicia mea
vnuc . . . . . = nepot
Vovidenia . . . . . = Intrarea în Biserică
vtori . . . . . = al doilea
za . . . . . = pentru
zde cletovţi (*boiarii*) . . . . . = aici jurători (boierii)
318 oteţi, ije vă Nichei . . . . . = 318 părinţi, cei de la Nicheia

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Іѡ Леѡн воєвода и господинъ, синъ (великаго и прѣдобраго), покоинномѹ (покоиннаго) Іѡ Щєфан воєвод. = Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn, fiul (marelui şi preabunului), răposatului Io Ştefan voievod.

† Милостїю божїю, Іѡ Матею Басараб воєвода и господинъ, внѹк (прѣдобраго и стараго), покоинномѹ (покоиннаго) Іѡ Бъсъраб воєвод. = Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn, nepotul (preabunului şi bătrînului), răposatului Io Băsărab voievod

Дават господство ми сїѥ повелѣнїѥ (книг) господства ми свѣтомѹ, божєствєнѣи монастир зовємаго... нджже ѥст Храм... почтєннома болѣрина (правителю) господства ми. = Dă domnia mea această poruncă (carte) a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită..... unde este hramul..... cinstitului boier (dregător) al domniei mele.

Пишєт господство ми. = Scrie domnia mea.

Инако да нѣст, по рєч господства ѡи (по наше рєчєнїѥ). = Altfel să nu fie, după spusa domniei mele (după spusa noastră).

И исправник, сам рєч господства ми. = Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Тоѥ говорим господство ми. = Aceasta grăieşte domnia mea.

Пис ѹ град (карош) . . . мѣсеца . . . дни, лѣт (въ лѣт) . . . ѹчил. = Scris în cetatea (oraşul) ... luna .... zile, anul (în anul) ..... = a învăţat.

Іѡ Леѡн (Матею) ѡєвєѡда, милостїю божїю, господинь. = Io Leon (Matei) voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Въ имѧ ѡтца и сына и свѣтаго дѹха, троицъ єдиносѫщна и нєраздѣлена (єдиномѹ Богѹ нєраздѣлномѹ, приснопокланѣємомѹ и славимомѹ, въ вѣки), амин. = În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, troiţă cea de o fiinţă şi nedespărţită (unuia Dumnezeu nedespărţit, pururea închinat şi slăvit în veci), amin

www.dacoromanica.ro

LISTA DOCUMENTELOR GREŞIT DATATE

1. *1630 (7139) septembrie 8*
(Arh. St. Buc., Mitropolia Ţării Rom., nr. 128 f. 549 v.).

Tudosie spătar şi fiul său Preda postelnic vînd lui Gherghe satul Vîlcăneşti, jud. Ilfov. Pe baza criticii interne, actul este din anul 1633.

2. *1630 (7139) decembrie 30*
(Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/2).

3. *Văleatul 7140*
(ibidem, XLI/3).

4. Văleatul 7140
(ibidem, XLI/4).

5. Văleatul 7140
(ibidem, Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 200 v.).

6. *1632 (7140) ianuarie 7*
(ibidem, f. 200 v.).

7. Văleat 7141
(ibidem, f. 201).

Toate aceste documente, originale sau copii privesc vînzări sau schimbări de ocini în satul Păcăleşti. Pe baza comparaţiei cu alte acte referitoare la aceeaşi moşie, documentele de faţă nu pot fi decît de pe la jumătatea secolului al XVII-lea. Toate ridică şi unele îndoieli asupra autenticităţii.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ROMÂNEŞTI ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 1

1630 (7138) ianuarie

† Єѕ Дѫлнитрѕ ворникѫл скрїс-ам ал мїєѕ запис ла мъна фїю-мїєѕ Бѫнеи лигшфът кѫм съ се щїє къ їам вѫндѫт тоатъ партѣ де шчинъ де приспе тот Хотарѫл кът ам цїнѫт єѕ де ⸗ Гръдищѣ де Жос ши кѫ вїнле ши кѫ рѫмънїи, анѫме: Драгомир Керанчѣ ши кѫ фечорїи лѫи ши Бълсѫл кѫ фрацїи лѫи ши кѫ фечорїи лор ши Добре мещерѫл кѫ фечорїи лѫи ши Нѣгое пръкълабѫл кѫ фечорїи лѫи ши Драгомир вїтарюл кѫ фечорїи лѫи и Добре Кътърамъ кѫ фечорїи и Нѣгое Бъдиланѫ кѫ фечорїи лѫи, дерепт бани гата ѫги с̃. Ши їам вѫндѫт де а мѣ бѫнъ вое, фъръ ничи ѡ силъ, съ-и фїе мошїе ⸗ витацъ стътътоаре ши пре мене съ мъ кѫтѣ ла бътрънѣцеле мѣле.

Пънтрѫ къ ачещи шамени фост-ам ертаци де мене, дѫпъ модартѣ мѣ. Ши лѣм фъкѫт ши записе ши кърцї, ⸗съ съ мъ кѫтѣ пънъ вою фи вїѫ. Йръ де кътръ ѳи ничи ѡ къѫтаре н-ам авѫт. Че їам вѫндѫт де бѫнъ воеа мѣ ши де рѫделе мѣле нимѣнѣ трѣбъ съ н-аибъ.

Йръ чине се ва испити кѫ врем пъръ ⸗ ѫрма мѣ съ фїе триклят ши блъстемат де т҃ѣ ѡтъци иже въ Некїи. Ши вериче ва скоате нескаре кърцї сѫ записе, мъкар рѫмъни, мъкар алцїи, тот съ нѫ се крѣзъ, че съ се спаргъ.

Ши ам фост ла токмѣлъ: Йнаке втори постелник и Гюрман фрате-мїєѕ и Василїе непотѫ мїєѕ и Тѫдор комис и Некѫла пеҳарник и Недѣлко къпитан и Коман ѡт Слинов и Дѣлѣ ѡт Бѫдѣни и Микѫл и Микѫл ѡт Береци и Нѣгое и Трифа слѫжер и Бонко ѡт Могошещи.

Ши ам скрис єѕ Радул постелник, сынъ Станко ворник. Инс мѣсеца генарїе, въ лѣт ×зрли.

Гюрма

Nїхола

Неделко капитан

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 7

1630 (7138) ianuarie 10, Bucureşti

† Милостїею божїею, Їw Леѡн воєвода и господинъ, синъ покоинномѹ Їw Щтєфан вωєвѡда. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми сфинтєи епископїи ши чинститѹлѡи прѣлѧминатѹл пърынтелѡи нострѹ кѵр Єфрем епископѹл де Бѡзъѹ ка съ-и фїе ✝ паче послѹшничїи че сънт ✝прежѡрѹл сфинтєи епископїи стръншi, ницıе сърачи, ѡнїи де пре ✝ Молдова, алцїи де ✝ Бръилъ, алцїи де пре✝тра-алтъ партє, съ анѣъ паче де бир ши де галбенѹ ши де wселѣѫъ ши де кътръ жѡдецѹл кѹ ѿї пъргари ши де кътръ кълъраши пентрѹ кани де wлак ши де тоатє слѹжбеле ши мънкътѡрилє, кътє сънт прєстє ан ✝ цѣра домнїи мѣле. Дnесъ карє ва фи молдовѣнѹ, ел съ анѣъ а-ши дарѣ бирѹл молдовенескѹ, iар карє нѹ ва фи молдовѣнѹ, съ анѣъ бѡнъ паче де тоатє, кѹм скрїи маи сѹс.

Пентрѹ къ там єртат домнїа мѣ съ фїе ✝ паче де тоатє, кѹм скрїи маи сѹс, пентрѹ сфънта епископїе, къче тастє арєъ ши стрикатъ, ка съ лѹкрѣзе ши съ дирѣгъ, съ фїе де ажѡтор ши де послѹшанїа сфинтєи епископїи. Пентрѹ въ ам възѹт домнїа мѣ ши, картѣ а ръпосатѹлѡи Радѹл воєвод ши картѣ фїю съѹ Алеѯандрѹ воєвод ши картѣ лѹ Алеѯандрѹ воєвод, фечорѹл лѹ Їлїаш воєвод, де паче ши де ръпаwс. Яшиждерѣ ши домнїа мѣ ✝нкъ ам ✝търит ши ам ✝нонит мила ши єртъчюнѣ алтор домни, пре токмѣлъ, кѹм скрїи маи сѹс, ка съ поатъ фї де ажѡтор ши де послѹшанїе сфинтєи епископїи, де тоатє че вор требѹи. Дерепт ачѣста съ анѣъ бѡнъ паче де тоатє, кѹм скрїи маи сѹс, къ чине-и ва ✝нвълѡи чертаре ва авѣ. Инако да нѣєст, по реч господства ми.

И неправних, сам реч господства ми.

Пис оу Бѡкѡрещї, мѣсеца генарїе ї дєни, въ лѣт ×ѕрлѳ.

† Їw Леѡн вωєвѡда, милостїю божїю господинь.

Иw Леѡн воєвода

Doc. nr. 53

<1630—1632> februarie 16.

† Милостїю божїю, прѣwсвѣщєнныи кѵр Грїгорїє митрополит късон земли Блашкон.

Скрис-ам влъдичїа мѣ паче ши благословенїе ла вон тоци преоцї ши ла вон тоци wрашани мичи ши мари wт варош Бѡкѡрещи.

Ялтъ въ дѹ цїре влъдичїа мѣ къ дѹ венит ✝ннаинтє нострѹ егѹменѹл Самонл wт мънъстирѣ Банѹлѡи wт Бѡзъѹ ши с-дѹ желѹбит кѹм дѹ фост кѹмпърат ѹн лок де ла Владѹл пъркълабѹл ✝ зилеле Михнєи воєвода; дечи ачел лок

www.dacoromanica.ro

ѣсте акмѫ ѧпресѫратѫ де алцї wаменї. Дечи въ гръескѫ влъдичѣ мѣ съ каѫтаци съ сокотици съ адевъраци ачел лок кѫмѫ-и ѣсте токмалъ, къ чине ва адевъра ши ва спѫне кѫмѫ ѣсте кѫ дирептѫл, ачел wм съ фїе благословит де влъдика Їисѫс Христос ши де влъдичїа мѣ, ѣар чине ва ци ши нѫ ва спѫне кѫмѫ-и кѫ дирептѫл, чї ва фъцъри ши ва съ ѧнгроапе мошїе сфинтен мънъстири, ачела ом съ фїе проклет ши афѫрисит де влъдика Їисѫс Христос и wт п҃нї wтцъ иже въ Никеи и wт влъдичества ми, къ аша ам жѫдекат влъдичїа мѣ. Инако да нѣст.

Пис февръарїе s҃ї дьни.

† Влаδηκα Γρηγοριος

Doc. nr. 74

1630 (7138) martie 22

† Єѫ жѫпънѣса Марїа а лѫ Кръчюн ворникѫл ден Кръломънещи ши кѫ кеконїи мїеи, Инаки ши Кръчюна, скрїѫ ши мъртѫрисеск кѫ ачест запис ал нострѫ кѫм ам въндѫт жѫпънѫлѫи Михалчеи ворникѫл ѫи скок де w роатъ де моаръ ѧтрѣгъ пре wчина Кънделцилор, дерепт х҃ѡ҃ де бани гата, ѧнсъ нѫман скокѫл фъръ wчинъ. Ши ам въндѫт де бънъвоа ноастръ, кѫ цирѣ фрацилор ноцри ши а тѫторор мецешилор ден ѧпрежѫрѫл нострѫ, ка съ-и фїе дѫмнѣлѫи де мошїе.

Ши <ла> токмѣла ноастръ фост-лѫ мѫлци богари ши мецешаши мъртѫрїе, анѫме: де Єдобѣни, Цѫрцѫ и Лефтер и wт Мъръчинѣни, Єава чел мик и Єприш, фечорѫл лѫ Ангел лwгwфът и wт Кръломънещи, поп Радѫл и Стонканѫл и Калин, фрателе лѫ Кръчѫн ворникѫл и жѫпънѣса Дода и Добре и Ръзмиричъ. Ѩша мъртѫрисим ши кѫ маре креднцъ <пѫс-ам> печециле ноастре.

Пис Мно лwгwфет wт Єдобѣни, мѣсеца мартїе к҃ѣ дьни, въ кѣт х҃ѕрлн.

Попа Радул

Doc. nr. 126

1630 (7138) iulie 2

† Єѫ Тѫдор сѫлцѣрюл скрис-ам ла ал мїе чинстит ши прѣюбит фечор, жѫпан Еладул вѣл лwгwфет, де ла Дѫмнезѫ пачє ши съняътате скрием дѫмнетале.

Ѩлта дъм цире дѫмнетале пентрѫ о пъръ чѣ авѫт Ангел кѫ жѫдечїи де ѧ Кременари пентрѫ о сцлнще де сат, къ жѫдечнн w фъчѣ ачѣ сцлнще кѫрътѫръ а лор, ѣар нон ам къѫтат ѧпрежнъ кѫ пърнтеле писквпѫл ши кѫ Танасїе пѣхарник ш-ам адевърат къ ѣсте сцлнще, нѫ ѣсте кѫрътѫръ. Чє-ам жѫдекат съ ѧпарцъ

www.dacoromanica.ro

ачѣ силиџе къ фѫнѣ, към ѧпартѫ ши къмпѫл, ѧсъ Ѩнгел съ фѫнѣскъ ѣар ѥи съ юбѣсвъ. Ѩр дѫмнѣвоастръ вецѝ сокоти ши ман бине, съ џѣ към ли сѣ ва вени.

Ачѣста дъм џире дѫмнетале. Съ фїи дѫмнѣта сънътос, амин.

Пис аз Їwн, мѣсеца юлїе ѣ дѣни, лѣт ×зрлѝ.

† Смѣрънны епискwп Θеwфил Рѫмнически.

Тѫдор слѫжер

Doc. nr. 140

1630 (7138) august 12

† Ѧдикъ ѣс жѫпанѫл Мѫшат вел столнек ши жѫпанџа меѯ Диспина, скрис-ам ал нострѫ запис към съ съ џїи къ ам дърѫит прѣ фин-миѫ Басїлїе ши пре фин-ме Ѩнкѫца къ wчина де ла Стънеци, карїе w-м фостѫ къ<м>пърат де ла Фътѫл ши де ла фрате-съѫ Негоѣ wт Коршори ши де ла фечореи лwр ман денди<н>те време де ла деншїе, дрептѫ р̃ де галбени, ка съ ле фїе лор мошїе ши фечорелор, ѧ вечїе адевърат, амин.

Пис мѣсеца августѫ ѣї дѣни, въ лѣт ×зрлѝ.

Мѫшат вел столник

Doc. nr. 158

1630 (7138) octombrie

† Скрис-ам ѣс Єфтїмїе ал мїеѫ запис ла мъна Братѫлѫи комис ши а кокоништwр дѫмнѣлѫи, към съ съ џїе къ ам скимбат ѫн лwк ѣс къ Братѫл комис. Чи Братѫл комис датѫ-мї-ѧ ѫн лwк ла Чофрънџѣни, лънгъ вїа мѣ, ѣар ѣс ам дат комисѫлѫи ѫн лwк ѧ Пецъръ, лwк мъсѫрат пре лwк. Ѩръ де ва фи лwкѫл де ѧ Пецеръ ман маре де чел дела Чофрънџѣни, тwтѫ сw фїе дат, ѣар де ва фи ман мик лwкѫл де ѧ Пецеръ, съ ман ѣа лwк де анре, съ съ ѫнпле мъсѫра, лwк пре лwк съ фїе токма.

Ши ам скъмбат де а ностръ бѫнъкоѣ, къ џирѣ а мѫлци боѣари ши меџїѣши, карии вор мъртѫриси ман жwс.

Ши ам скрис ѣс Єфтїмїе къ мъна мѣ ши де немѣ де нои сад де фечории нощри съ нѫ ман ѧтоаркъ, чи съ фїе мошїе стътътоаре ѧ вѣк. Пис мѣсеца wктомврїе... дѣни, въ лѣт ×зрлѳ.

Єфтїмїе постелник

Дѫмїтрѫ постелникъ, сънъ Митрии питар

Ѧлбѫл wт Ѩруиш мъртѫрїе

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 178

1630 (7239) noiembrie 18

† Милостїею божїею, Їw Леwн воєвод и господинъ, синъ покоинаго Їw Щефан воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми болѣрен8 Строе лwгwфет, ка съ фїе волник к8 частъ карте а домнїа мѣле съ цїе сат8л Голецїи ши Крива ши Єпотецїи и Ѹрзика и Гогошїи и Мармѵри ши цигании, пънтр8 къ ачасте сате шї цигании сънт дате зѣстре де ла сокр8-съ8, жѵпънѵл Фота постелник ши де ла сокръ-са, жѵпънѣса Стана.

Деч домнїа мѣ ам вр8т съ ле дa8 домнїа мѣ пре сѣма домнѣскъ, пънтр8 Горган спатар. Деч дек-ам адевърат ши ам афлат домнїа мѣ къ н-a8 ав8т Горган спатар нич w трѣбъ к8 ачѣле сате ши цигани, че a8 фост дате зѣстре боерен8ли домнїа мѣле Строе лwгwфет, домнїа мѣ дар лѣм дат съ фїе пре мъна л8и, алт нимѣ трѣбъ ши метѣХ съ н-aибъ к8 ачѣле сате ши цигани.

Дерепт ачаа, ши вои, тоате слѵгїле домнїа мѣле, каре вецї мѣрце ѧтр-а-часте сате че скрїи маи сѵс, ѧ врѣме че вещи ведѣ частъ карте а домнїа мѣле, даръ вои съ къ8тащи форте ѧ пач съ лъсащї ачасте сате ши цигани, де ак8м наинте мошїиле алт <ни>мика съ н8-и маи ѧвъл8ищї, къ аша дасте ѧвъцът8рд домнїа мѣле. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис ноемврїе н̃ї дьни, въ лѣт ×зр̃лѳ.

† Їw Леwн вwєвwда, милостїю божїю господинь.

Иw Леwн воєвода.

Doc. nr. 250

1631 7139) iunie 27

† Є8 Добрин ден Кърломънещи скрїѵ ши мъртѵрисеск8 к8 ачеста ал мїе8 запис к8м ам въндѵт Миѵалчеи ворник8л тоатъ партѣ мѣ де wчинъ ден Кънделци, ѧнсъ чѣ8 фост к8мпъръторѣ мѣ де ла попа Радѵл ден Кънделци, ѧнсъ ден партѣ [ден партѣ] л8и а патра парте. Ши дар ам маи въндѵт Миѵалчеи ворник8л к̃ пъмънтѵрн пре wчина Кънделцїлор, каре ле-ам фост к8мпърат 8н8л де ла Калин, алт8л де ла Стефан ден Кънделци шї сънт скрїсе ши ѧн карте де мошїе а ръпосат8л8и Миѵаи водъ. Ши ачастъ мошїе ши пъмънтѵри че сънт маи сѵс скрїсе лѣм въндѵт Миѵалчеи ворник8л дерепт 8ги ѳ̃, де а мѣ б8нъвое ши к8 цїрѣ т8т8рор фрацїлwр, ден сѵс ши ден жос ка съ-и фїе л8и мошїе ши фечорилор л8и.

Ши є8 Негл8ѣч ден Кънделцї съ се цїе к8м ам въндѵт Миѵалчеи ворник8л ѳ̃ роатъ де моаръ ла Сїлїщѣ Кънделцїлор, ла Пър, дерепт 8ги ѵ̃. Ши ам въндѵт де а мѣ б8нъвое ши к8 цїрѣ т8т8рор фрацїлор ден сѵс ши ден жос.

www.dacoromanica.ro

Ши мъртвріе анѣме: Чернат лигѡфет и Ирмега ѡт Поточѣнї и Ръзмирицъ ѡт Кындецин и Добре и Іаким ѡт Крълъмънецин и Драгомир Цамба и Продѣ и Блад Хърлъѣ ѡт Бернецїї и Жїпа ѡт Бернецїї. Ичѣста скрїем ши мъртврїсим.

Пнс мѣсеца юніе к҃з дѣнн, въ лѣт ×зрлѳ,

Чернат лигѡфет.

† Ирмега.

† Цамба.

† Пътрашко.

† Жїпа

Doc. nr. 433

1632 (7141) noiembrie 27

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Бъсърабъ воевода и господинъ. Пишет господство ми воаѡ тѣтѣрор рѣмънилор мънъстирїи Свѣта Троицъ де ла Парапанн.

Кътръ ичѣста въ даѣ ↑ цинре домнїа мѣ къ аничѣ ла домнїа мѣ аѣ спѣс кълѣгърїи де ла мънъстире кѣм аѣ веннт ичїа ла вон ка съ въ дацн датѣл ши гълецинле ши гръѣл че сънтецн датори, ши де стѣпи, де ръмътори съ въ дацн банїи, тар вон ацн сърнт асѣпра лор ши ацн зне къ ацн ѳчне пре алцїи ман мари, дар пре кълѣгъри. Ши зичецн къ сънтецн кълъраши, дъръбанци ши нѣ вецн да немика. Ир домнїи мѣле нѣ-ми требѣеск рѣмънїи мънъстирїи кълъраши саѣ дъръбанци, че в-ам дат тар рѣмънн, къ де-ацн стътѣт ↑потрива врѣжмашилор, пентрѣ каселе водстре ацн стътѣт, съ нѣ въ робѣскъ тътарън фечорїи.

Дечн, ↑ врѣме чн вецн ведѣ ичастъ карте а домнїи мѣле, тар вон съ дацн тот че гасте веннтѣл мънъстирїи къ в-ам скос домнїа мѣ шн де внстїерїи де ла катастнх, съ фицн рѣмънн, тар карele <ва> сърн прсстс ичастъ карте а домнїи мѣле, ичела ѡм маре чертаре ва авѣ шн бѣкателе н се вор лѣѡа домнецїї шн вон трнмїте домнїа мѣ де о вор адѣче легацн анча. Индко да нѣст, по реч господства мн.

Пнс ноемврїе к҃з дѣнн, въ лѣт ×зрмѳ.

† Іѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Іѡ Матею воевод

www.dacoromanica.ro

FOTOCOPII

www.dacoromanica.ro

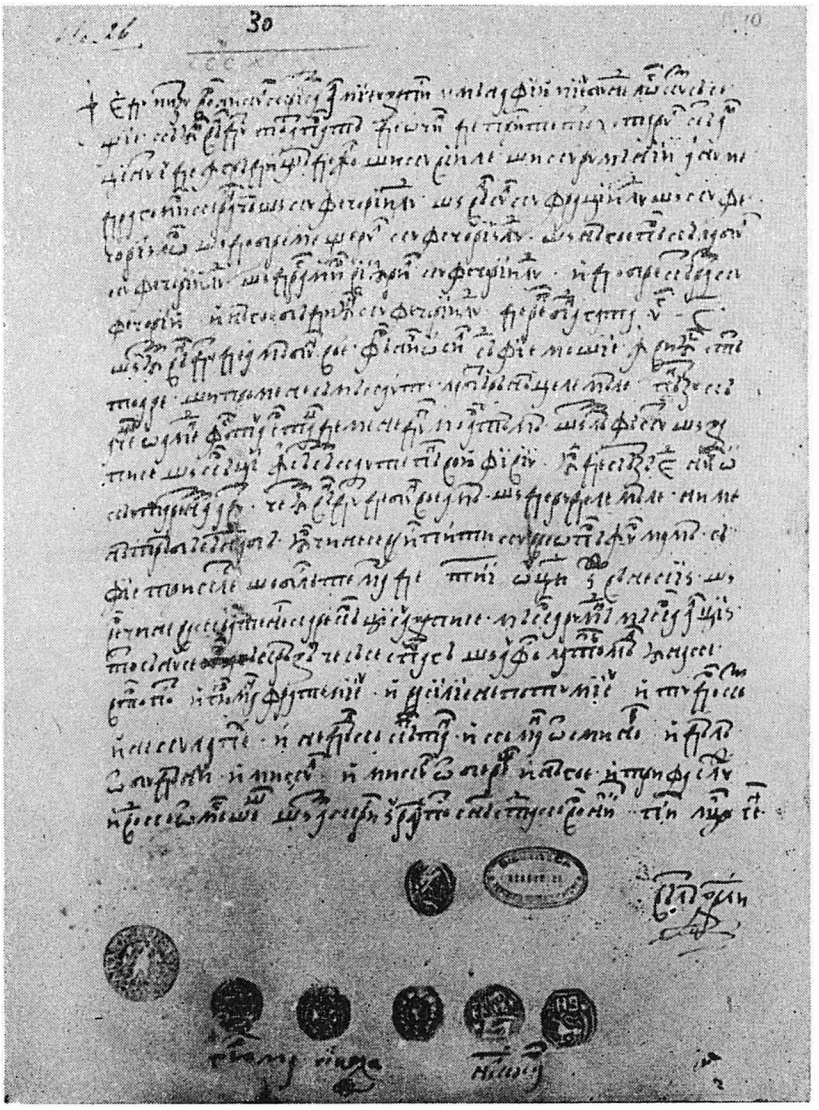

I = Doc. nr. 1.

www.dacoromanica.ro

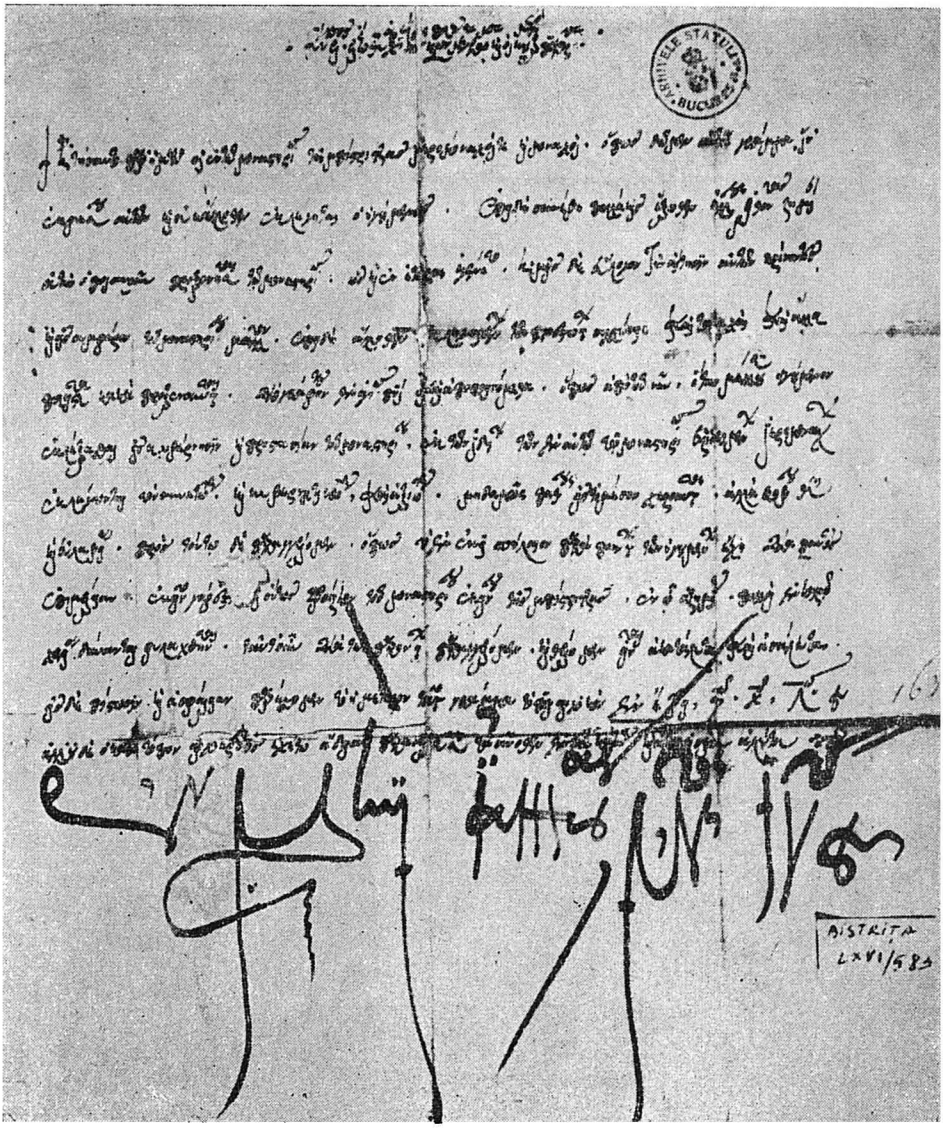

II = Doc. nr. 2.

www.dacoromanica.ro

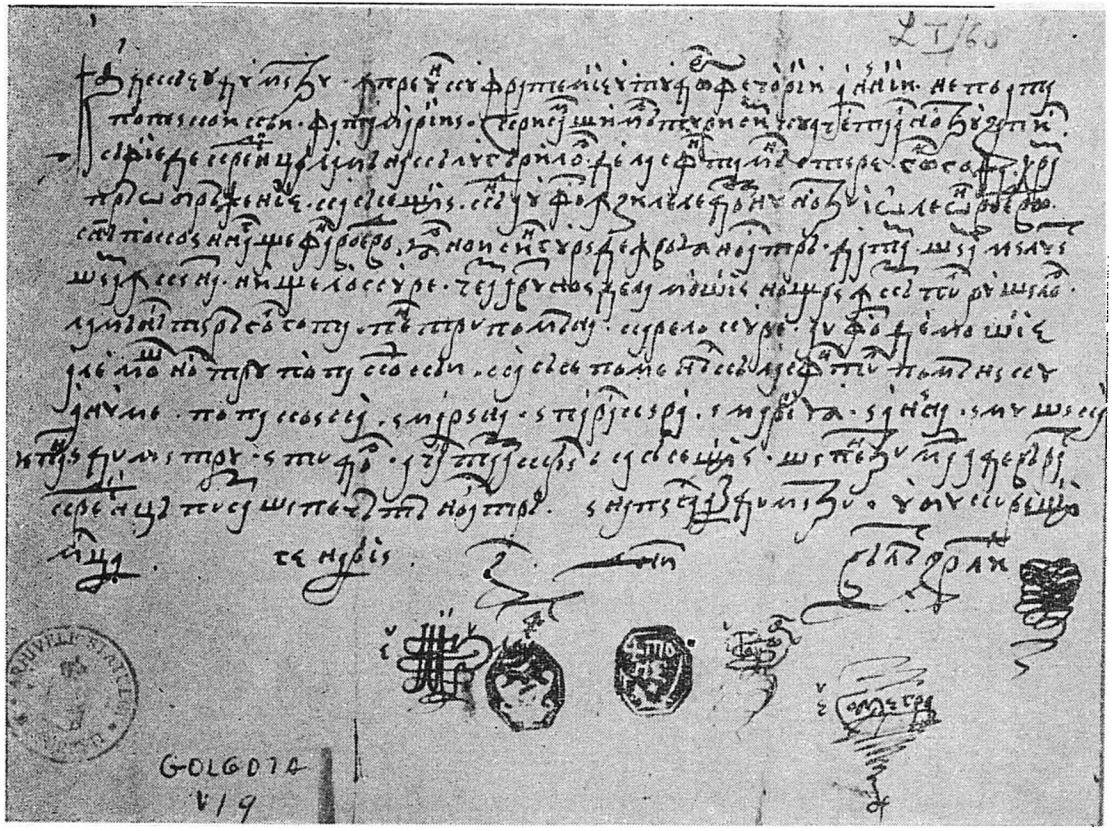

III = Doc. nr. 3.

www.dacoromanica.ro

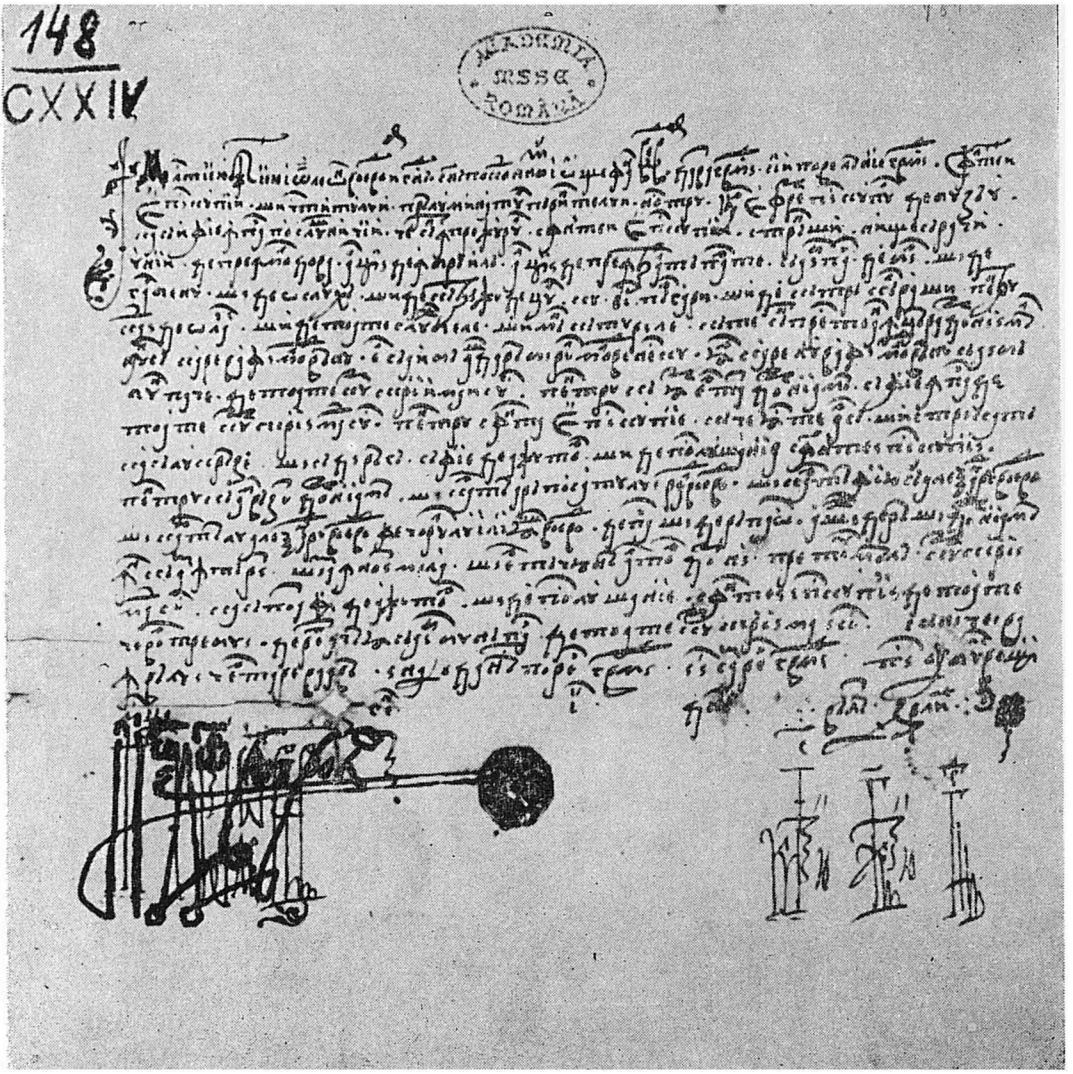

IV = Doc. nr. 7.

www.dacoromanica.ro

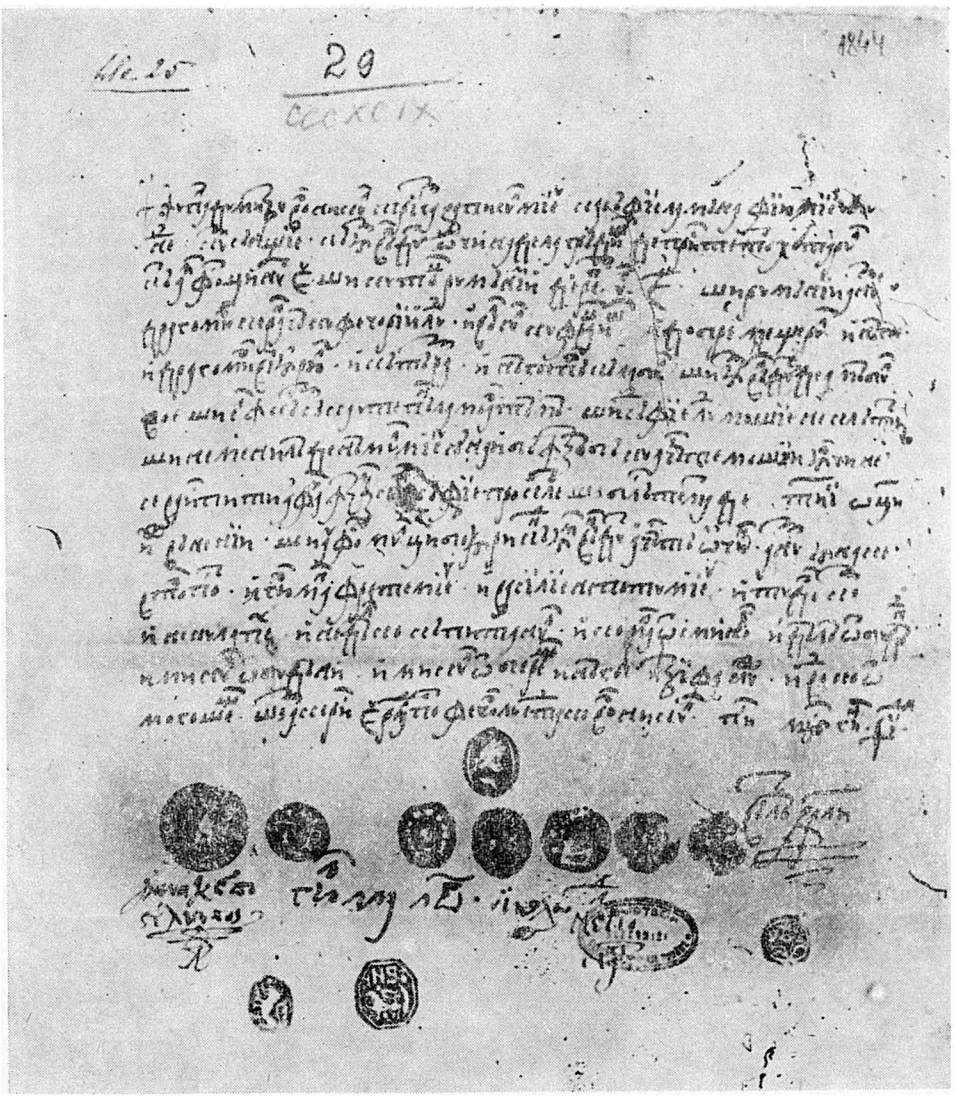

V = Doc. nr. 27.

55—c. 62

www.dacoromanica.ro

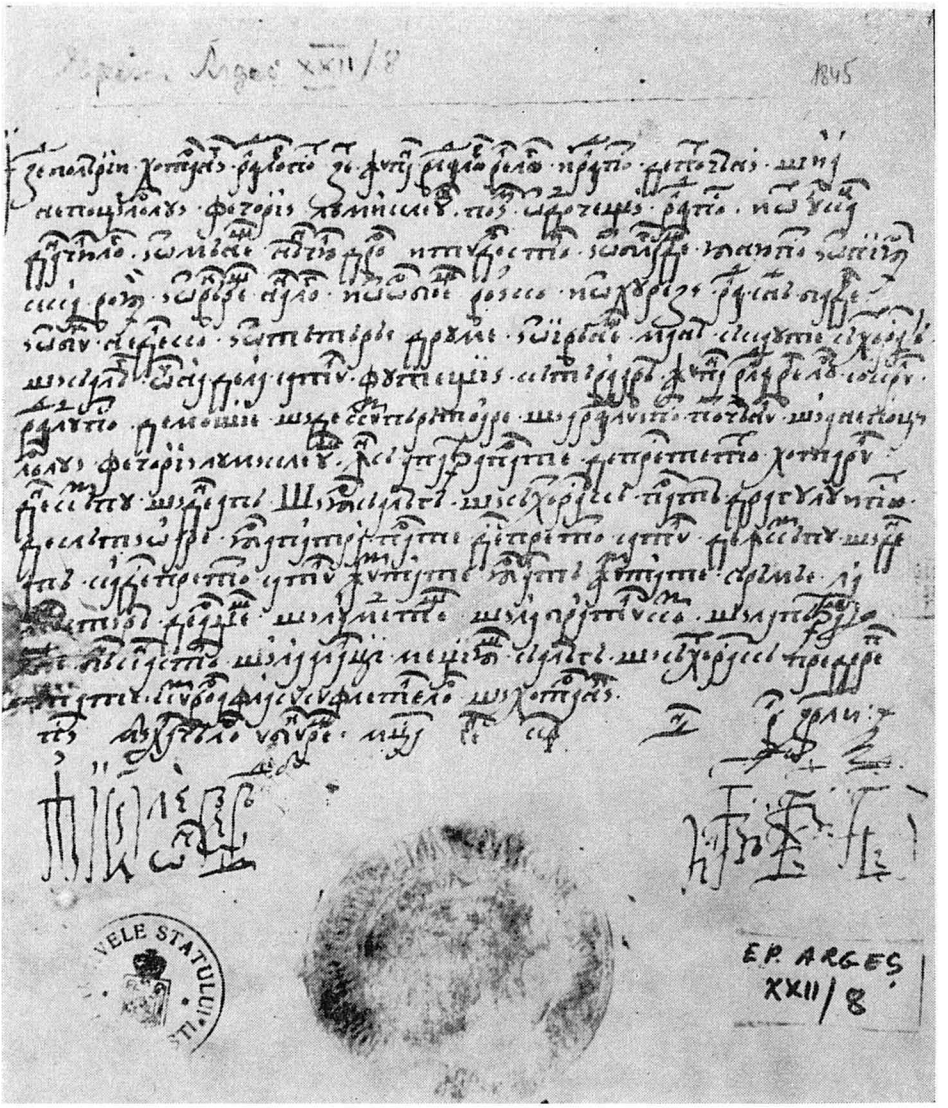

VI = Doc. nr. 40.

www.dacoromanica.ro

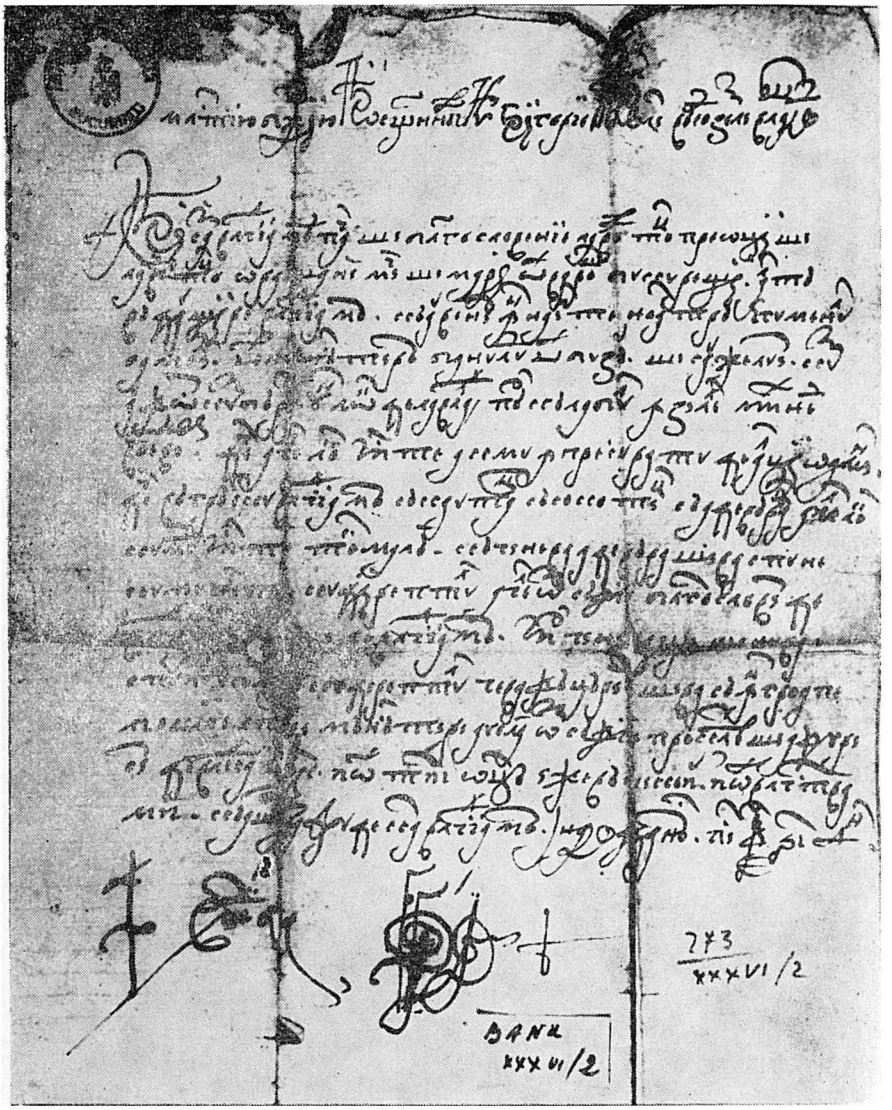

VII = Doc. nr. 53.

www.dacoromanica.ro

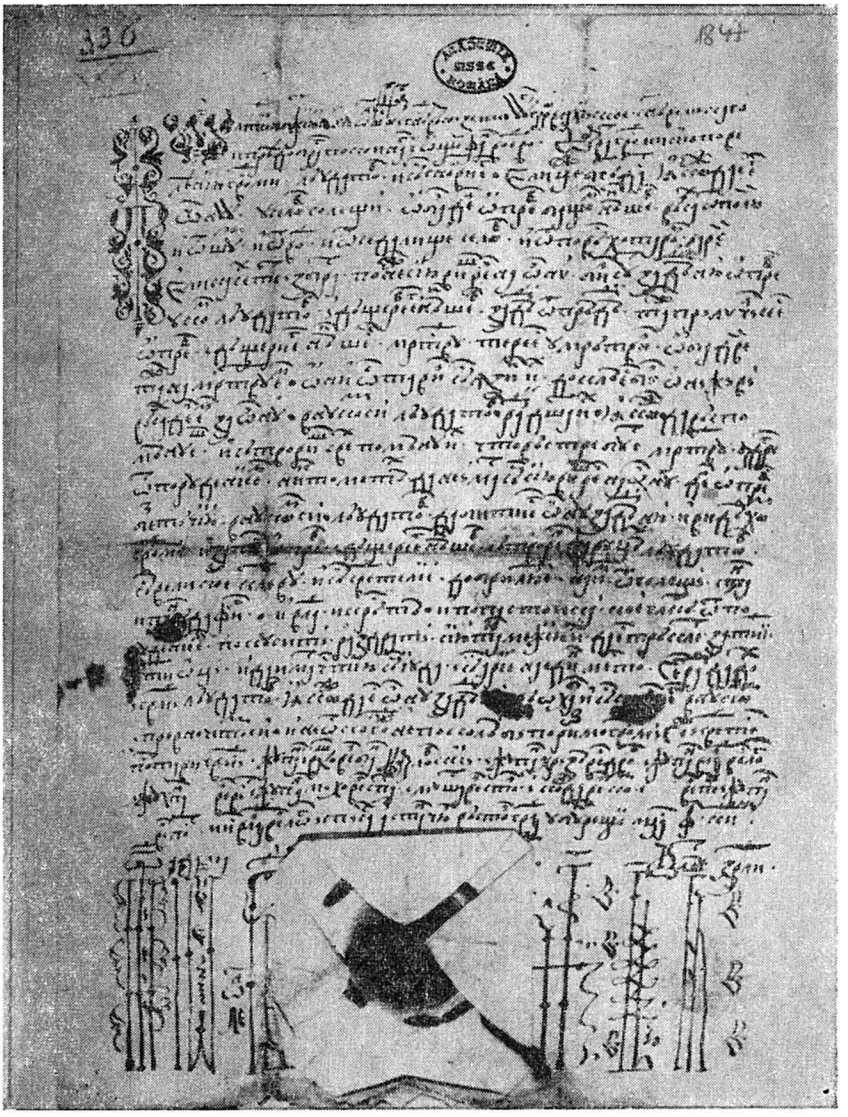

VIII = Doc. nr. 56.

www.dacoromanica.ro

IX = Doc. nr. 230.

www.dacoromanica.ro

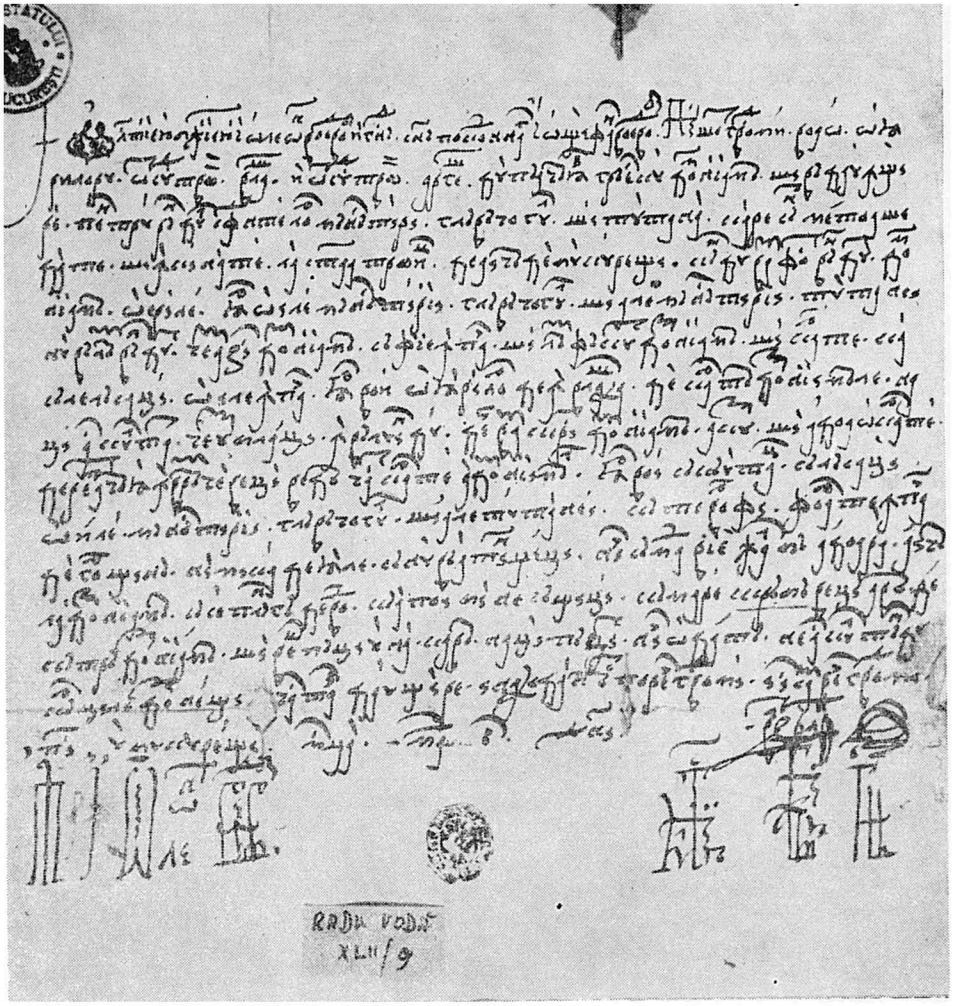

X = Doc. nr. 238.

www.dacoromanica.ro

XI = Doc. nr. 271.

www.dacoromanica.ro

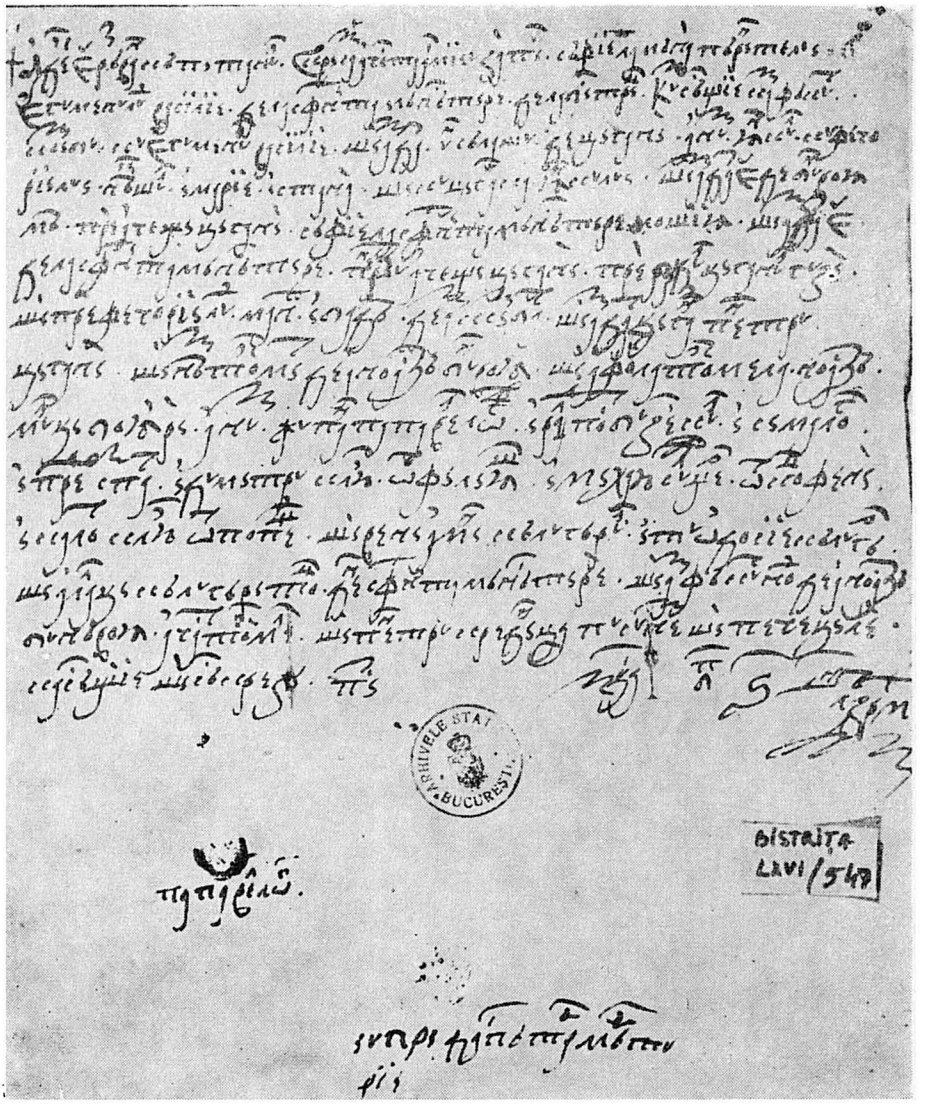

XII = Doc. nr. 347.

www.dacoromanica.ro

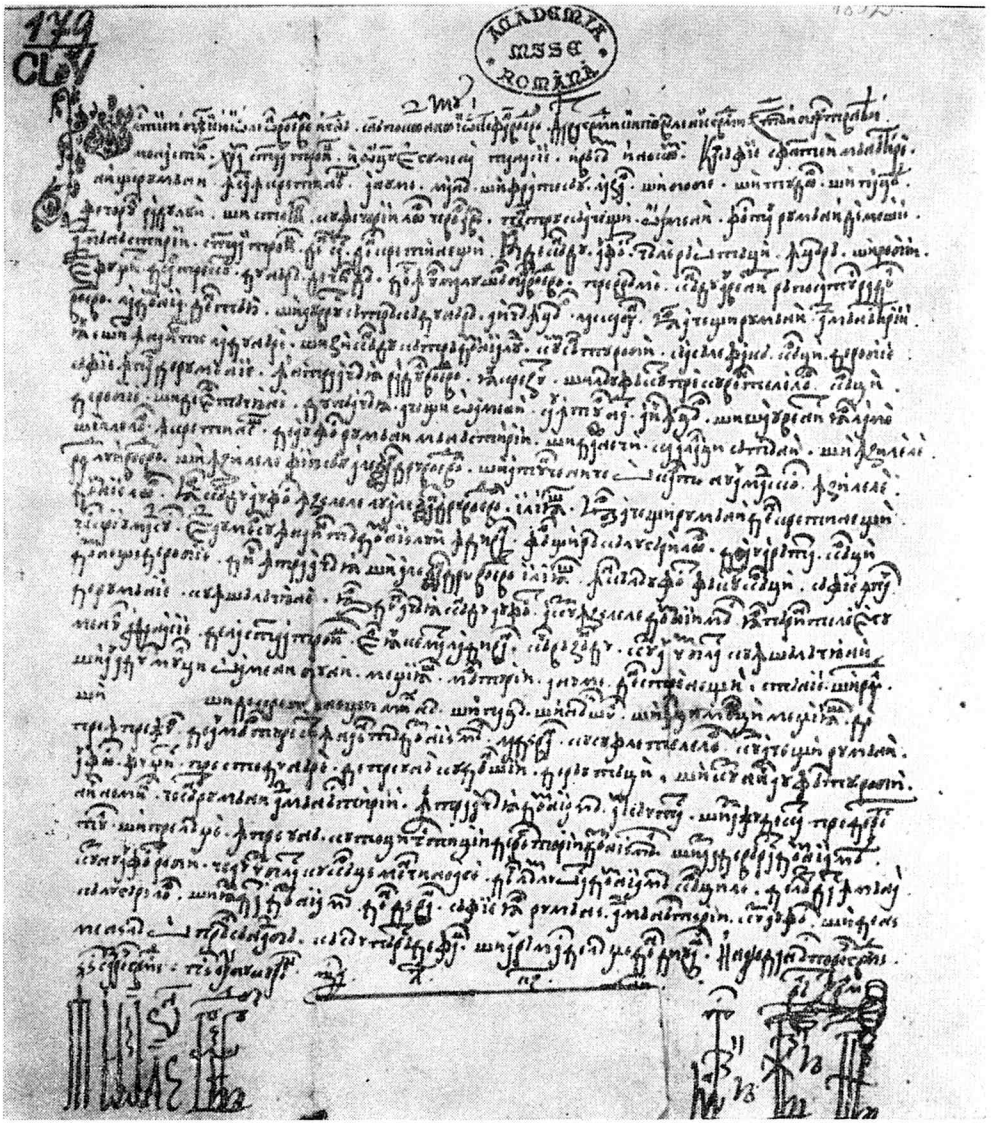
179
CLV
ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

XIII = Doc. nr. 364.

www.dacoromanica.ro

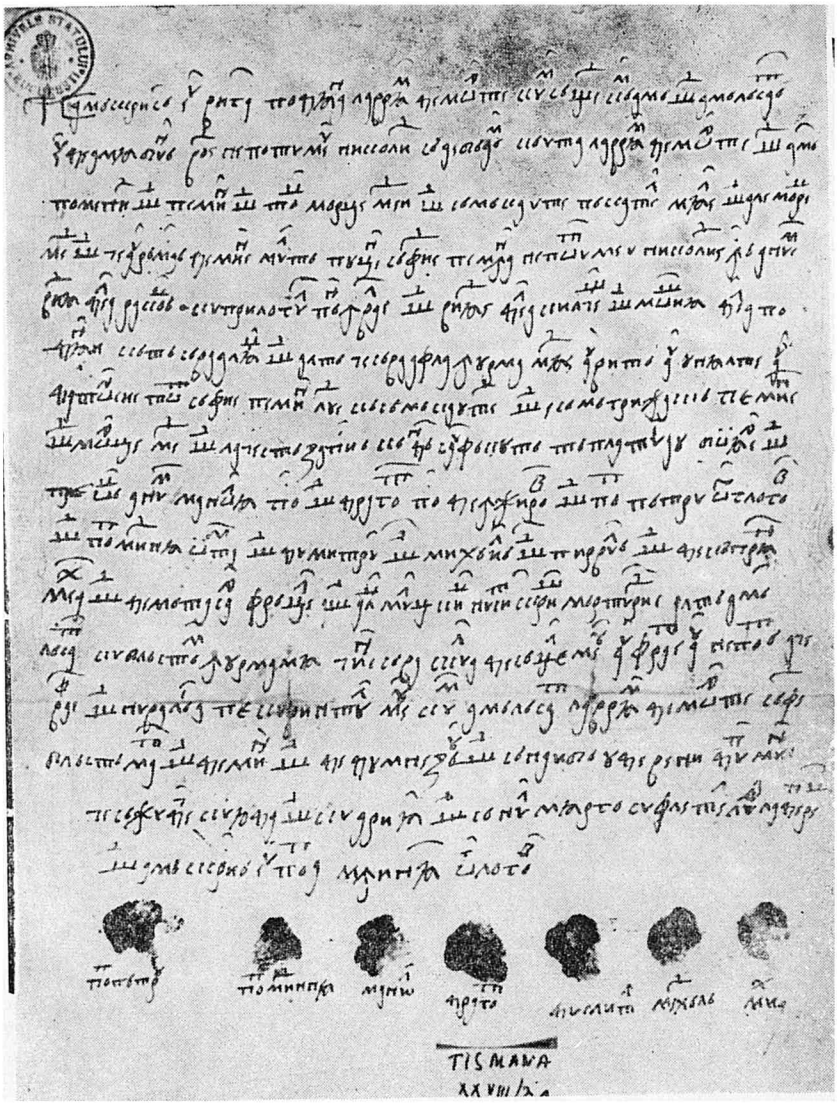

XIV = Doc. nr. 394.

www.dacoromanica.ro

XV = Doc. nr. 397.

www.dacoromanica.ro

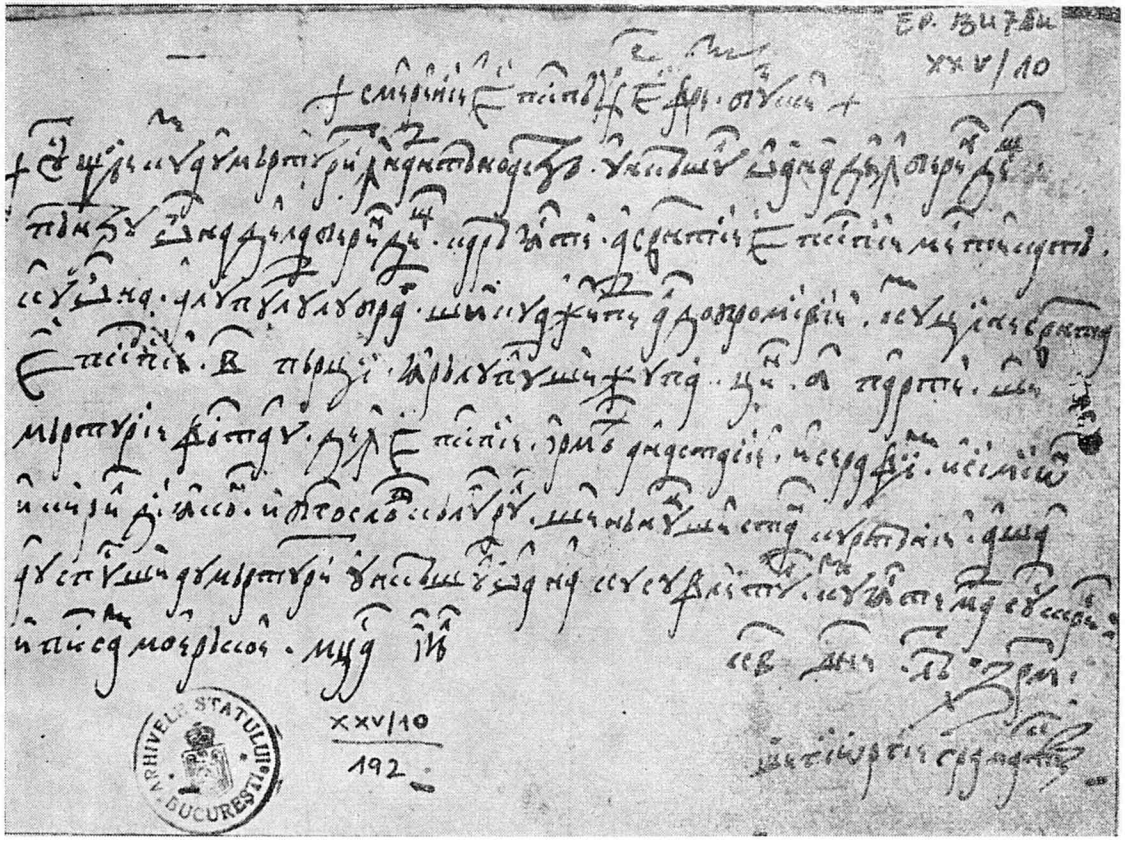

XVI = Done. nr. 403.

www.dacoromanica.ro

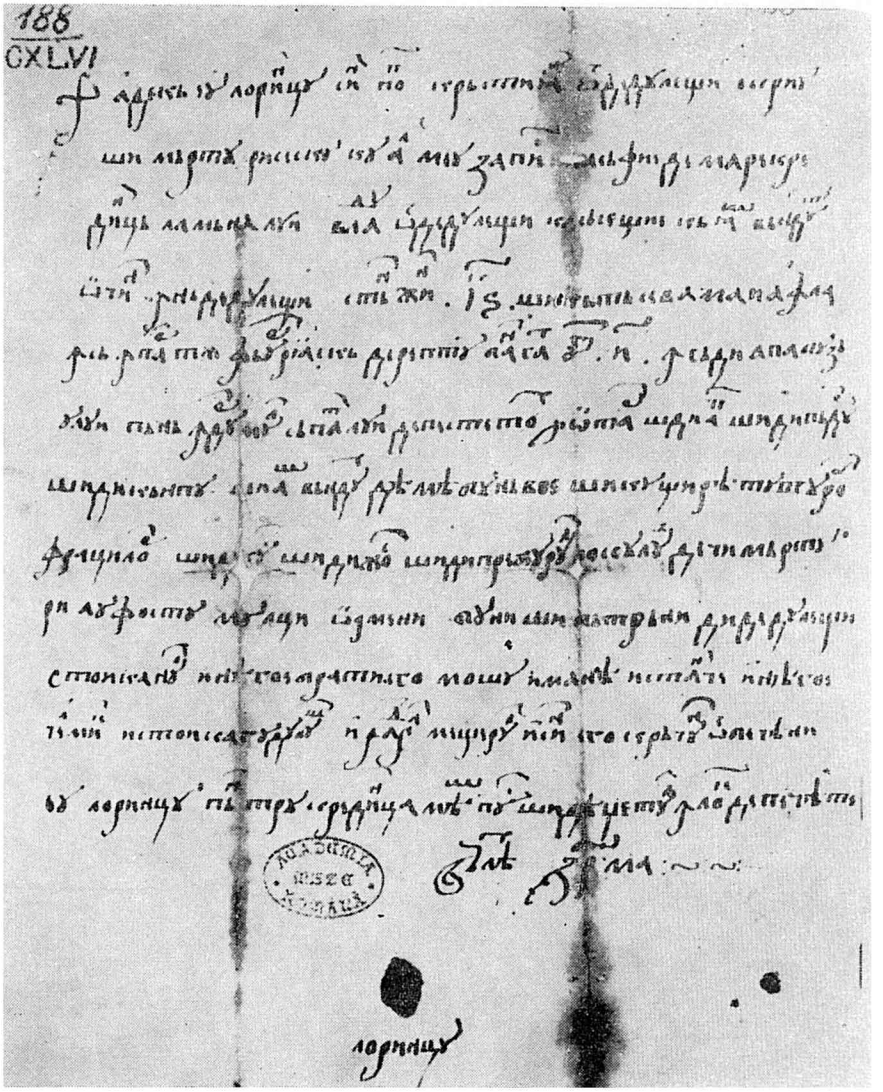

XVII = Doc. nr. 413.

www.dacoromanica.ro

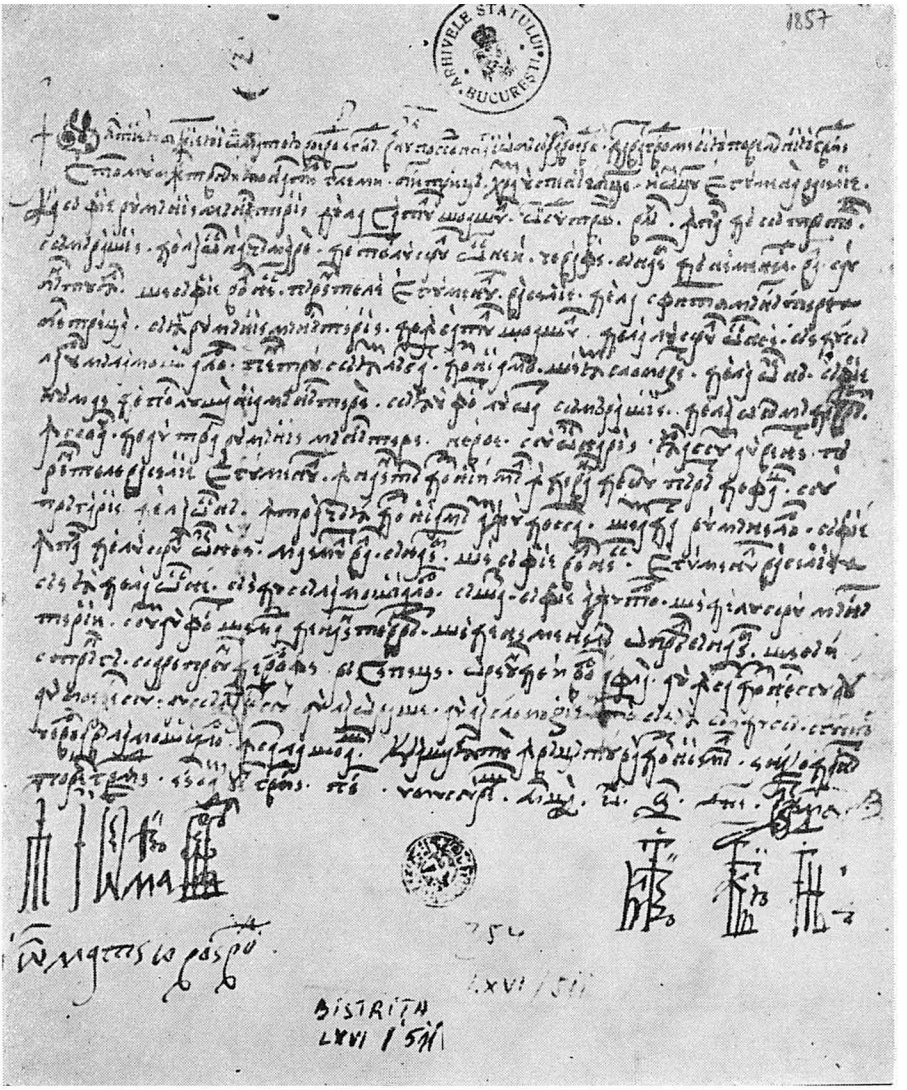

XVIII = Doc. nr. 419.

www.dacoromanica.ro

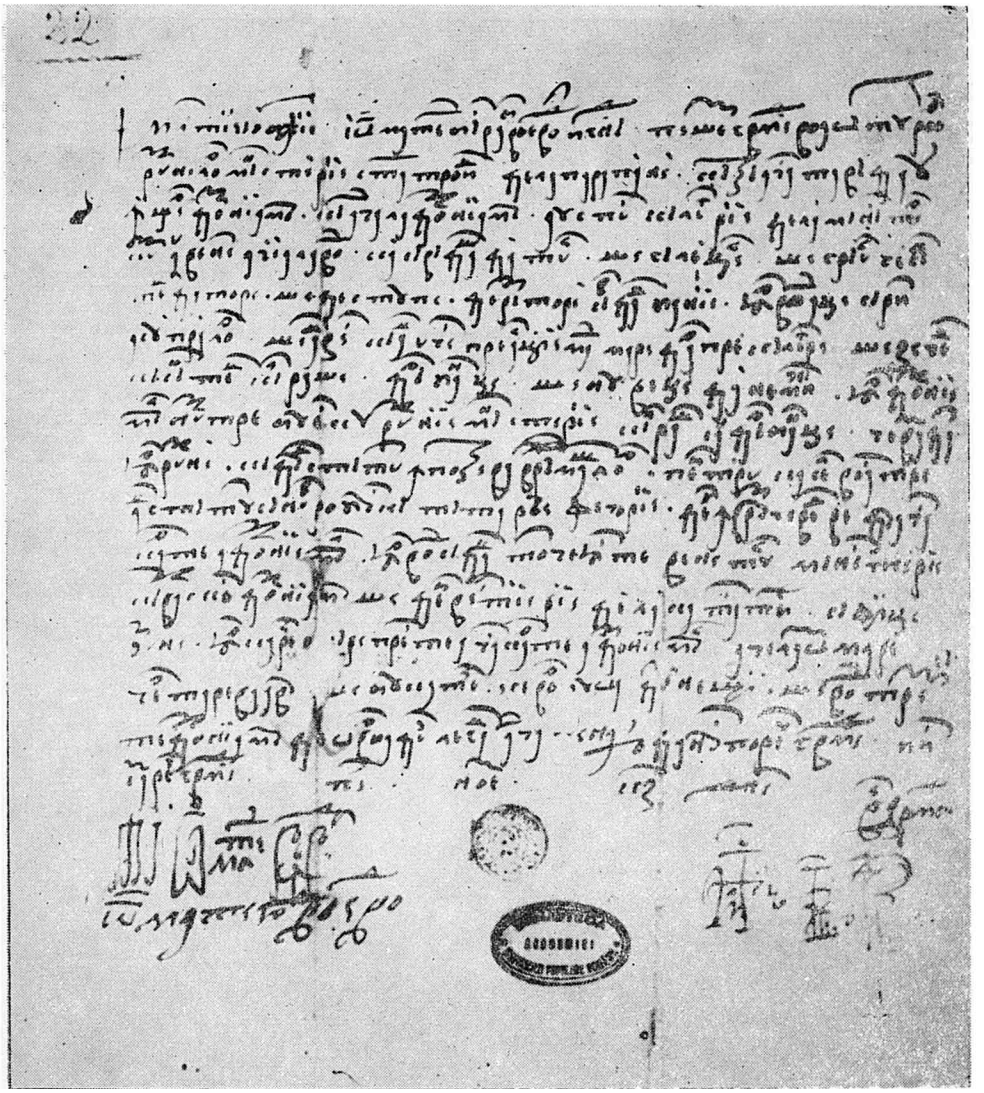

XIX = Doc. nr. 433

www.dacoromanica.ro

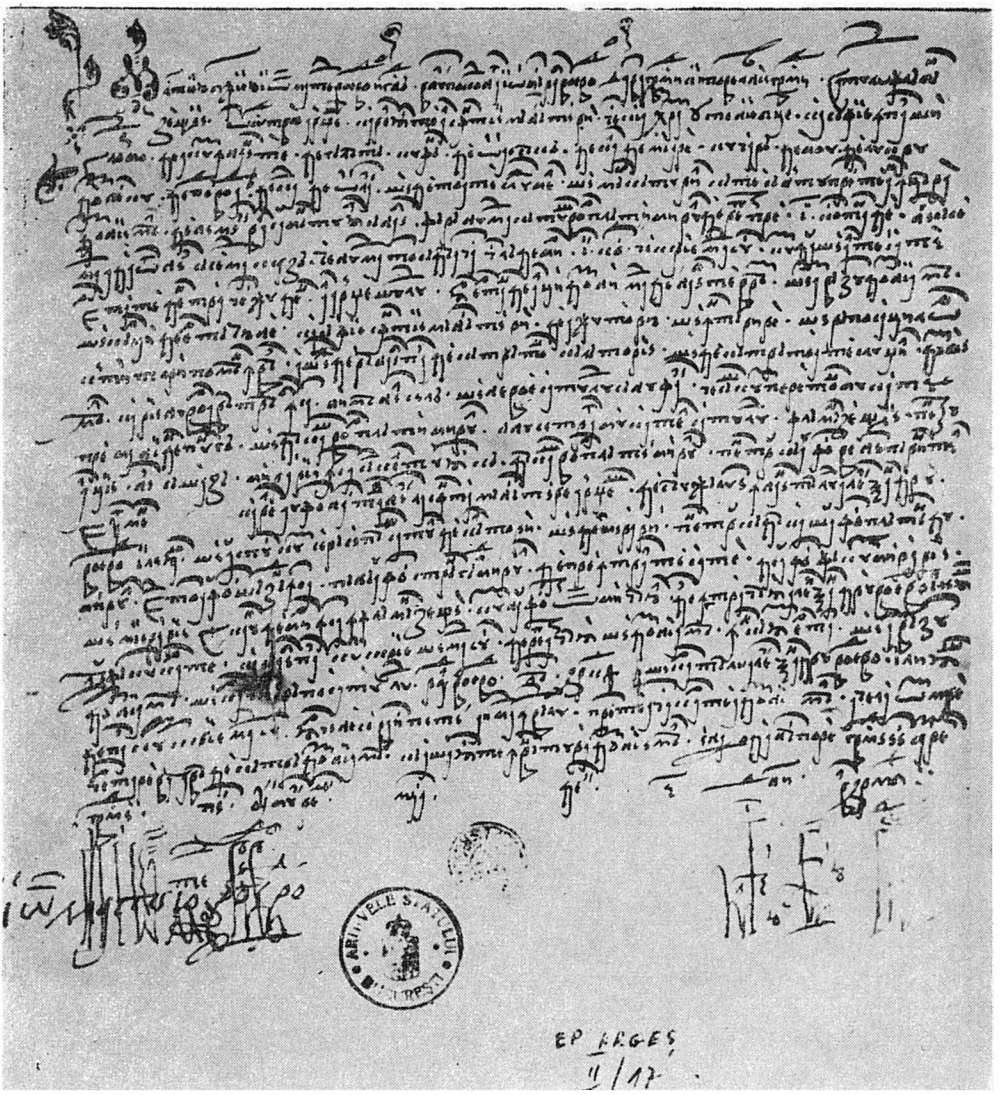

XX = Doc. nr. 437.

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Prefață V
Prescurtări-Bibliografie VII
Resumatele documentelor XI
Résumé des documents XXXI
Documente 1
Indice onomastic 667
Indice de materii 773
Listă de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română 795
Lista documentelor greșit datate 797
Documente românești în transcriere chirilică 799
Fotocopii 807

www.dacoromanica.ro

Bun de tipar 24. 10. 1969. Hîrtie scris 1 A. de 80 g/m². Coli tipar 52.

C.Z. pentru bibliotecile mari { *9(498)(001-12).*
9(498.1) «1630:1632» (001-12)

C.Z. pentru bibliotecile mici (498)(093).

Întreprinderea Poligrafică Informația. Comanda nr. 62
București, str. Brezoianu nr. 23—25. Republica Socialistă România

www.dacoromanica.ro

Lei 43

www.dacoromanica.ro